

श्रीस्कन्दमहापुराणम्

THE SKANDAMAHA PURĀṆAM

श्रीस्कन्दमहापुराणम्
THE SKANDAMAHĀPURĀNAM
प्रथम खण्डम्

महापुराणम्

१. ब्रह्ममहापुराणम्	११. लिंगमहापुराणम्
२. पद्ममहापुराणम्	१२. वाराहमहापुराणम्
३. विष्णुमहापुराणम्	१३. स्कन्दमहापुराणम्
४. शिवमहापुराणम्	१४. वामनमहापुराणम्
५. भागवतमहापुराणम्	१५. कूर्ममहापुराणम्
६. नारदीयमहापुराणम्	१६. मत्स्यमहापुराणम्
७. मार्कण्डेयमहापुराणम्	१७. गरुडमहापुराणम्
८. अग्निमहापुराणम्	१८. ब्रह्माण्डमहापुराणम्
९. भविष्यमहापुराणम्	१९. वायुमहापुराणम्
१०. ब्रह्मवैवर्तमहापुराणम्	२०. विष्णुधर्मोत्तर पुराणम्
वासुकी पुराण ::	देवीभागवत
हरिवंश पुराण ::	भृंगीशसंहिता
कल्किपुराण ::	एकाम्रपुराण
सौर पुराण ::	नरसिंहपुराणम्

श्रीमन्न श्रीकृष्णबासेन सम्पादितस्य मुम्बई श्री वेंकटेश्वरस्टीम मुद्रणालयेन प्रकाशितस्य पुनर्मुद्रणम्

श्रीस्कन्दमहापुराणम्

THE SKANDAMAHĀPURĀNAM

प्रथम खण्डम्
विषयानुक्रमणिका
श्रीमाहेश्वरखण्डम्

NAG PUBLISHERS

11A/U.A. (POST OFFICE BUILDING) JAWAHAR NAGAR, DELHI-7.

(This Publication has been brought out with the financial assistance from the Govt. of India. Ministry of Human Resource)

(If any defect is found in this volume, please return the copy by V.P.P. for postage to the Publisher for free exchange.)

© NAG PUBLISHERS

- (i) 11A/U.A. (Postoffice Bldg.), Jawahar Nagar, Delhi-7
- (ii) 8A/U.A.-3 Jawahar Nagar, Delhi-110007
- (iii) Jalalpurmafi (Chunar-Mirzapur) U. P.

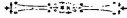
1986

7 volumes set Price Rs. 320-00

Printed In India

Published by Nag Sharan Singh for Nag Publishers, 11 A/U.A. (Postoffice building)
Jawahar Nagar, Delhi-110007 and printed at
New Gian offset Printers, 495 D. D. A. Complex, Shahzada bagh Ext., Daya Basti, Delhi.

अथ श्रीस्कान्दमहापुराणस्थविषयानुक्रमणिका प्रारभ्यते ।

अध्यायाः

विषयाः

प० पृ०

अथ श्रीस्कान्दे महापुराणे प्रथममाहेश्वरखण्डस्थविषयानुक्रमणिका. १

अथ माहेश्वरखण्डे प्रथमं केदारखण्डम् ॥ (१-२) ॥

- १ मङ्गलाचरणम्, अथ स्कान्दमहापुराणोपक्रमः, तत्र नैमिषारण्ये शौनकादिमहर्षि-
दर्शनार्थं व्यासशिष्यस्य लोमशसूतमहर्षेरागमनम्, शौनकादिमहर्षिभिर्योगं प्रति
श्रीशिवमाहात्म्यप्रवर्णनेच्छया प्रश्नकरणम्, अथ लोमशमहर्षिणा पुराणोपक्रमपूर्वकं
शिवपरममहिमोपक्रमवर्णनम्, तत्रादौ-दक्षयज्ञविध्वंसवृत्तान्तवर्णनम्, तत्र दक्षेण
शिवनिदाकरणपूर्वकं शिवाय शिवगणेभ्यश्च शापप्रदानम्, शिवशिवकिंकरशापमस-
हमानेन नन्दिना दक्षादिमाह्वयेभ्यः शापप्रदानम्, अथ शङ्करेण नन्दिनः सान्त्वनम्,
दक्षस्य शङ्करनिन्दनेनाऽऽशान्तिवर्णनम्. ... १
- २ दक्षेण कनकलक्षेत्रे यज्ञकर्मप्रारम्भकरणम्, तत्र यज्ञे बसिष्ठादिमहर्षीणां विष्णुब्रह्मे-
न्द्रप्रभृतीनां देवतानां चागमनम्, तत्र शंकरमनागतं दृष्ट्वा दधीचिमाहर्षणा दक्षे प्रति
शंकरानयनार्थमुपदेशकरणम्, दक्षेण शङ्करानादरप्रदर्शनम्, दधीचिना शंकरानादर-
णाऽन्यायेन यज्ञविनाशमाश्राप्य यज्ञवाटाभिरगमनम्, दक्षेण देवयजन्तारम्भकरणम्,
अथ गन्धमादनपर्वते विमानस्थया दाक्षायण्या सत्या स्वपितुर्दक्षस्य यज्ञसमारंभे
स्वपत्नीभिः सह गच्छतश्चन्द्रस्य मुखेन यज्ञवृत्तांतं समाकर्ण्य शिवसमीपं समेत्य
स्वपितुर्मंदिरं प्रति स्वस्या जिगमिपासमुत्कण्ठाप्रदर्शनम्, शिवेन क्रियमाणेऽप्युपदेशे
सत्याऽत्याग्रहेण स्वस्या गमनार्थं शिवसकाशादाह्वयार्थम्, पित्राऽवमानितायाः
सत्याः पुनरनागमनं शिवेन निर्धार्य नन्द्यादिभिः सह तस्याः प्रेषणम्, दक्षयज्ञं प्रति
सतीदेव्या गमनवर्णनम्. ... २

३

अध्यायाः

विषयाः

प० पृ०

- ३ सतीदेव्या पितृसमीपं गत्वा भृगवादिंसनिधौ शङ्करानाह्वानकारणे पृष्टे दक्षेण शिव-
निन्दाकरणम्, शिवनिन्दामात्मापमानं चाऽसहमानया सत्या हुताग्ने प्रवेशकरणम्,
तामनुसमागतानां द्रव्यवृत्तगणानां शस्त्रप्रहारैः स्वांगविच्छेदेन नाशः, लोकपालादी-
नामृषीणां च भयेन स्तब्धीभावः, शंकरेण नारदमुखात् वृत्तान्तं भृगवाऽतिक्रमेण पर्व-
तशिखरोपरि निजजटास्फोटनम्, ततो वीरभद्रकालीभूतकोटिप्रादुर्भावः, रुद्रनि-
श्वासेन शतसंख्याकज्वरत्रयोदशसंख्याकसंनिपातोत्पत्तिः, ततः शंकराज्ञया वीरम-
द्रादीनां दक्षयज्ञवाटं प्रत्यागमनम्, तामायांती रुद्रसेनां दृष्ट्वा यज्ञवाटास्थितानां
भयात्पलायने शक्रादीनां युद्धार्थं संनहनम्, दक्षेण सबदेवप्रार्थनाकरणम्, विष्णुना
दक्षनिर्भर्त्सनाकरणम्, कर्मफलदातृत्वेन शिवमहिमवर्णनं च. ... ३
- ४ वीरभद्रादिभिः सहैन्द्रादिदेवानां युद्धम्, जययन्ताभिरतेन्द्रपृष्ठवहस्पतिःकृतेन्द्रादि-
निर्भर्त्सना, वीरभद्रस्य लोकपालपराजयपूर्वकं यज्ञवाटमध्य आगमनम्, ततो
विष्णवादिदेवैः सह वीरभद्रादीनां द्वंद्वयुद्धारम्भः, शिवगणानां पराजयमनुष्ट्वा विष्णोः
स्वधामगमनम्. ... ४
- ५ विष्णोः स्वधामगमनानन्तरं वीरभद्रादिगणैः सर्वदेवान्भित्तय्य भृगवादिमहर्षिविहं-
वनपूर्वकं दक्षशिरश्छित्त्वा यज्ञामिकुण्डे होमकरणम्, सर्वेषां देवपितृयक्षराक्षसा-
दीनां भीत्या पलायनम्, पुत्रशोकापीडितस्य ब्रह्मणः शंकरं प्रसादयितुं कैलासं प्रति
गमनम्, ब्रह्मकृता शिवस्तुतिः, स्तुतिप्रसन्नेन शंकरेण सर्वदेवैः सह दक्षयज्ञमण्डपं
प्रत्यागत्य दक्षकथनोपरि कूर्चयुक्तच्छागपशुशिरःसंयोजनपूर्वकं दक्षाय संजीवनम्,
दक्षकृता शिवस्तुतिः, स्तुतिप्रसन्नेन शिवेन दक्षायोपदेशकरणम्, शिवब्रह्मादीनां
स्वस्वलोकगमनम्, लोमशेन सूतेन शिवोपासनाशिवव्रतविधिमाहात्म्यवर्णनम्,

शिवभक्तिमाहात्म्यप्रसंगेनेन्द्रचन्द्रसुतस्येन्द्रसेनस्यतिहासवर्णनम्, तत्राऽतिपापिष्ठस्य तस्य यमदूतैर्मलोकं नातस्यापि-‘आहर प्रहरस्व’ इत्यादिशब्दमिषेण पापकर्मस्त्वपि ‘हर’ नामोच्चारणप्रभावाद्यमेन सत्कारकरणम्, ततःशिवदूतैर्विमानमारोप्य तस्य शिव-लोकं प्रति नयनम्, हरनामोच्चारणमहिम्नेन्द्रसेनस्य चण्डनामकगणत्वप्राप्तिवर्णनम्, शिवनाम-भस्म-रुद्राक्ष-त्रिपुण्ड्रमाहात्म्यम्, शिवपूजनमाहात्म्यम्, तत्प्रसंगेन नन्दि-वैद्यकिरातयोरितिहासवर्णनम्, तत्र नन्दिचैव्येन रत्नैराराधिते शिवे किरातेन मुख-वृत्तजलगणद्वयसमर्पणादिरूपभक्तिकरणम्, तद्भक्तिसंतुष्टेन शिवेन किरातस्य किरात-प्रार्थनया नन्दिचैव्यस्य च महाकालनामकशिवद्वारपालत्वप्रदानम्, शिवभक्तिमा-हात्म्यम्. ६

६ शौनकादिभिः शंकरस्य मूर्तिविहाय लिंगपूजाप्रवृत्तिविषयकं प्रश्ने कृते सति लोभशेन सूतेन-लिंगपूजाप्रवृत्तिवृत्तान्तिरूपणम्, तत्र दारुवने शंकरस्य नम्रतया भिक्षार्थमटमानस्य दिगंबरं सुन्दरं स्वरूपं निरीक्ष्य मोहितानां समस्तमुनिपत्नीनां शंकरपृष्ठतोऽनुगमनम्, तासां तमनुगमनेन स्वाभमान्यून्याभिरिष्य कुपितानां तेषामृषीणां शापेन शिवस्य लिंगपतनम्, पतितेन तेन लिंगेन चराचरसमस्तब्रह्मांडं व्याप्यैकरूपेणावस्थानम्, तदृष्ट्वा चकितैः सुरादिभिर्विष्णुब्रह्मणोः प्रार्थना, देवप्रार्थनया लिंगपर्यंतशोधनाय पाताले विष्णोर्गमनम्, रवौ च ब्रह्मणो गमनम्, ब्रह्मणो मेरुपृष्ठे सुरभीदर्शनम्, केतकीदर्शनं च, ब्रह्मप्रार्थनया सुरभीकेतकीभ्यां ब्रह्मणा लिंगमस्तकं दृष्टम् इति सृष्टा साक्ष्यप्रदानप्रतिज्ञानानन्तरं ब्रह्मणः प्रत्यावृत्त्य पुनः पूर्वस्थानं प्रत्याग-मनम्, देवामे च सुरभीकेतकीभ्यां सृष्टासाक्ष्यप्रदानपूर्वकं ‘मया लिङ्गमस्तकं दृष्टम्, इति मिथ्यामौढिवादकथनम्, शृङ्गादिभिश्च तदनुमोदनम्, विष्णुना च पातालत-त्यावृत्त्य सर्वदेवामे ‘मया लिङ्गान्तो न दृष्टः’ इति सत्यमाचणकथनम्, सुरभीकेत-कयोर्मृषोक्तिमाकर्ण्य कुपितेन भगवता-आकाशवाण्या-अपवित्रमुखत्वेन सुरभ्याः, शिवपूजानर्हत्वेन केतक्याः, अपूज्यत्वेन ब्रह्मणः, कुसादिभागित्वेन तदनुमोदकानां

भृग्वादिब्राह्मणानां च शापप्रदानम्, एवमाकाशवाण्या क्षमानां ब्रह्मादीनां लिङ्गं प्रति शरणगमनम्. १०

७ ब्रह्मदेवपिंकृता शिवस्तुतिः, ब्रह्मादिकृतस्तुतिसन्तुष्टेन शिवेन ब्रह्मादीनप्रति विष्णुप्रार्थनार्थमाज्ञाकरणम्, ब्रह्मादिभिर्विष्णुस्तवनम्, तत आकाशवाण्या विष्णोः पिण्डी-भावेन शिवलिङ्गधारणम्, ततः शिवप्रियेण वीरभद्रेण ब्रह्मादिभिः सह शिवलिङ्गपू-जनम्, ततः शंकरस्यानेकैर्देवादिभिरनेकेषु स्थलेषु नानानामकलिङ्गस्थापनम्, तत्रतत्र लिंगार्चनार्थं वीरभद्रांशस्थापनं वीरभद्रादारभ्य लिंगपूजकगुरुपरंपरात्वप्राप्तिः, नन्दिनो लिंगमहिमप्रशंसकप्रथमाचार्यत्वम्, स्कन्दस्य च लिंगपूजकाचार्यत्वम्, ततश्च लिंग-पूजकगुरुपरंपराप्रवृत्तिः, शिवभक्तिमाहात्म्यम्, तत्र पतंग्याः कीटपक्षिण्याः शिवम-न्दिरमार्जनपुण्यवशेन काशिराजसुतात्वप्राप्तिवृत्तान्तवर्णनम्, उद्दालकमहर्षेः काशि-राजसुतया मुन्दर्यास्यया सह संवादः ११

८ शिवभक्तिमाहात्म्यप्रसंगेन-तत्करस्य शिवशिरोऽधिरुह्य घण्टां हरतः शिवलोक-प्राप्तिवृत्तान्तः, सर्वजगतः शिवशक्तिमयत्ववर्णनम्, तत्र नराणां लिंगयुक्तत्वम्, स्त्रीणां च पिण्डीभूतत्वम्, शिवविष्ण्वीरभेदवर्णनम्, ब्रह्मादिकृतमणिमयापिलिङ्ग-पूजावर्णनम्, ब्रह्मादिवलिबाणासुरादिदेव्यानां शिवलिङ्गपूजापरत्ववर्णनम्, शिषार्चन-प्रभावाधिगतदुःसहप्रतापरावणनिर्जितैः सुरैर्नन्दिवाक्याच्छिवलिङ्गाराधने समुद्योगः तत्र प्रसंगेन देवपुंष्टेन नन्दिना स्वस्य वानरानन्तकारणवर्णनम्, तत्र रावणशापतो नन्दिनो वानरानन्तत्वप्राप्तिः, नन्दिना च ‘वानरैः समेतस्य कस्यापि हस्तेन वे मृत्यु-र्भविष्यति’ इति रावणाय शापदानम्. ततो नन्दिप्रवृत्तिभिः संबन्धैर्वैकुण्ठं गत्वा लिंगस्य पीठिकाभवनाय विष्णोः प्रार्थना, भगवता विष्णुना रावणहननायवतार-प्रहणे देवानामाश्वासनम्, विष्णोराक्षसा संबन्धवानां वानरैश्चशावतारवर्णनम्, रामा-वतारः, रामेण रावणहननम्, रावणस्य शिवसायुज्यप्राप्तिः, शिवलिङ्गार्चनमहिम-वर्णनम्. १३

- ९ बहस्पतेरपमानेन शक्रस्य राज्यभंगः, बलिपराजितेन शकेण ब्रह्मादिभिः सह विष्णु-
लोके गत्वा विष्णोः प्रार्थनाकरणम्, विष्णोरुपवेशेन शक्रादीनां बलेः शरणगमनम्,
शरणगतस्य शक्रस्य नारदवाक्येन बलिना संमानकरणम्, रत्नालिप्सां बलिना
पृष्टेन शकेण समुद्रमन्यनोद्योगप्रशंसनम्, ततः समुद्रमन्यनाय मन्दराचलं प्रति देव-
दानवानां गमनम्, महता प्रयासेन विष्णुसाहाय्येन मन्दराचलमानीय कामुकि
मन्थनरज्जुं विधाय देवदानवैः समुद्रमन्यनारम्भणम्, मन्थमानात्समुद्राह्लाहल-
समुद्भवः, नारदेन संकटेऽस्मिन्निष्ठः स्मर्तव्य इत्युक्तेऽपि तदचनमनाकर्ण्य देवेषु
स्वार्थलिप्साया समुद्रमन्येन एव प्रवृत्तेषु प्रवृद्धेन हालाहलेन वैकुण्ठपर्यन्ताष्टावरणसर्वं
ब्रह्माण्डदहनवर्णनम्. १५
- १० विषामिष्याप्रहरिः ब्रह्मादिविष्णोर्देवप्रार्थनया सन्तुष्टात्सदाशिवा जगत्कारणयोनिरूप
पराशक्तिप्रादुर्भावः, तत्र प्रसंगतः शौनकादिपृष्टेन लोमशाख्यसूत्रेन हेरंबोत्पत्तिवृत्तान्त
वर्णनम्, तत्र पराशक्तेः सकाशाद्वैष्णोत्पत्तिवृत्तान्तः, ज्ञानवता तेन गणेशेन शक्ति-
युक्तभोगशिवस्तुतिकरणम्, हेरंबस्तुतिप्रसङ्गेन लिङ्गरूपेण कालकूटप्रसनम्, ततः
समस्तदेवैर्वैष्ण्वं लिङ्गस्तुतिकरणम्, तत्तुतिप्रसङ्गस्य शिवस्याविर्भवनम्, शिवेन
हालाहलभक्षणोत्तरं सर्वकार्यारम्भे गणेशपूजनं कर्तव्यमित्युपदेशकरणम्. १७
- ११ शिवभोगशिवशपूजाविधिवर्णनम्, शिवान्तर्धानानन्तरं सर्वदेवैः समुद्रमन्यनम्,
ततश्चन्द्रोत्पत्तिः, चन्द्रस्य समुद्रादुत्पत्तेः कारणवर्णने गर्गप्रोक्तमुद्भूतवृत्तान्तः,
मन्थमानात्समुद्रात्कामधेनवोदिरत्नोत्पत्तिः, लक्ष्मीप्रादुर्भावः, लक्ष्मीकृतविष्णुवर्ण-
वृत्तान्तवर्णनम्. १९
- १२ अमृतार्थं पुनः समुद्रमन्यने सामृतकलशधन्वन्तरिप्रादुर्भावः, धन्वन्तरिहस्तादुत्पन्नं
दैत्येनामृतकलशहरणपूर्वकं सकलदैत्यैः सह पातालगमनम्, सुरप्रार्थनया विष्णुना
मोहिनीरूपेण दैत्यान्वंचयित्वा देवान्प्रत्यमृतपायनम्, देवपङ्क्त्युपविष्टस्य चन्द्रस्य
यन्त्रां सूचितस्य राहोः शिरःछेदकरणम्, अमृतपाने वञ्चितानां दैत्यानां प्रकाप-
वर्णनम्. २१

- १३ देवदैत्यतुमुलद्वन्द्वयुद्धवर्णनम्, तस्मिन्पुण्ड्रे शङ्करेण म्बशिरसि राहुमुण्डमालावेष्टनम्,
तत्प्रसंगेन शिवभक्तिमस्मश्रिपुङ्गुरुद्राक्षधारणादिशिवधर्ममहिमवर्णनम्, देवदैत्यसंभामे
कालनेमिना देवानां पराजये कृते देवैर्विष्णुस्तवनम्, कालनेमिना सह युद्धार्थं विष्णु-
प्रादुर्भावः २२
- १४ कालनेमिं हत्वा विष्णोरन्तर्धानम्, ततः शकेणान्यायेन भीतपतितदैत्यहनन आरब्धे
नारदेन तत्रिवारणम्, ततः सुरसेनासमेतस्येन्द्रस्यामरावतीं प्रति गमनपूर्वकं विजया,
भिषेकवर्णनम्, अवशिष्टानां पराजितानां दैत्यानां शुक्राचार्यं प्रति गमनम्, शुकेण
दैत्यानां विजयसिद्धयर्थं तपःकरणम्. २५
- १५ अपमानितस्य बृहस्पतेरसौमित्र्ये विश्वकर्म्मसुतस्य विश्वरूपस्य शक्रपौरोहित्यम्, विश्व-
रूपेण कृतां दैत्यानां हविर्दानरूपां देवबन्धनामवेक्ष्य शकेण वज्रेण विश्वरूपशिरःछेद-
करणम्, तद्वधोद्भूतमहाहृत्ययोपद्रुतस्य शक्रस्याप्सु निमज्जनम्, ततः सर्वलोकापलैर्गुरोः
समीपमभ्येत्य शक्रकृतमहाहृत्यादिभुत्तान्तनिवेदनम्, ततो नारदोक्त्येन्द्रस्थाने नहु-
पस्य स्थापनविषये मन्त्रणम्, इन्द्रस्थाने नहुषस्थापनं भुत्वा शच्याः शोकेनान्तःपुरं
प्रति गमनम्, नहुषस्येन्द्रपदाधिरोहणाय सर्वदेवानुमोदनम्, नहुषस्येन्द्रपदाभिषेकः,
नहुषेनेन्द्राणीविषये कामेच्छया बृहस्पतेरिन्द्राणीसंनिधौ प्रेषणम्, इन्द्राण्याऽबाह-
वाहनेनागमनार्थं नहुषाय संदेशप्रेषणम्, नहुषेण शिविकावाहनायमगस्त्यादिब्राह्मण-
योजनम्, ततः कुपितेनागस्त्येन नहुषस्या जगरो भवेति शापप्रदानम्, ततोऽजगरर-
प्राप्त्या नहुषस्य स्वर्गात्पतनोत्तरं ययातेरिन्द्रत्वे स्थापनम्, तस्य च स्वपुण्य कौतुकेन
पुण्यध्यादयः पतनम्, ततः सर्वेषां सुराणां चिन्ताप्राप्तिः २६
- १६ इन्द्रानयनार्थं शच्या बृहस्पत्यादीन्त्याह्नकारणं बृहस्पतेः स्वावहेलनाच्छापप्रदानं च,
शचीशापभीत्या भीतस्य बृहस्पतेः शक्रानयनार्थं सरस्तीरं प्रति गमनम्, इन्द्रस्याह्वाने क्रि-
यमाणे सरस्तीरस्थया ब्रह्महृत्या देवान्प्रति निजावासप्रार्थनया कृतायां सत्यां तस्याभ्यु-
दिमागान्धिवीवृक्षजलनारीषु बरप्रदानपूर्वकं निक्षिप्य निष्पापमिन्द्रमरावत्यामा-

नोयन्द्रपदेऽभिषेचनम्, ततो विश्वरूपवधकुपितेन त्वष्टा तपसा ब्रह्मणो सन्तोष्य ततो देवभयावहपुत्रप्रार्थनम्, ततो ब्रह्मवरात्तस्य वृत्रनामकपुत्रप्राप्तिः, तेन वृत्रासुरेण संजा-
तहर्षाणां दैत्यानां पातालादुत्तलं प्रत्यागमनम्, तददृष्ट्वा देवानां भयप्राप्तिः परस्परं
मन्त्रकरणं च, ब्रह्मण आज्ञया देवैर्दधोचाश्रमं प्रति गत्वा शस्त्रार्थं दधोचि प्रति
तदस्थिप्रार्थनम्, देवैरस्थिकृतेऽभ्यर्चितेन दधोचिना योगेन स्वदेहविसर्जनम्... २८ १

१७ मुरभ्या कामधेन्वा स्वजिह्वा दधोच्यस्यां लेहेन निर्मासकरणम्, देवैस्तदस्थिभिर्व-
क्रायायुधानिर्मापणम्, सुवर्चाव्यया दधोचिपत्न्या देवानामप्रजस्त्वशापदानम्, सुवर्च-
या स्वपुत्रं पिप्पलादमश्वत्थसंनिधौ संस्थितय आज्ञाप्य पत्या सह समाधिनागुगमनम्,
देवामुरसंप्रामारम्भः, वृत्रासुरसंप्रामारम्भः, वृत्रासुरहननाय बृहस्पत्याज्ञयेन्द्रेण शनि-
प्रदोषव्रतकरणेन शिवाराधनम्, शनिप्रदोषव्रतविधानम्, वृत्रासुरस्य पूर्वजन्मनि
चित्ररथस्य गंधर्बस्य देवीशपेनामुरत्वप्राप्तिवृत्तान्तवर्णनम्, शनिप्रदोषव्रतोपापनि-
वृत्तान्तम्, शनिप्रदोषव्रतप्रभावेन्द्रेण पराक्रमप्राप्त्यनन्तरं दैत्यैः सह संग्रामकरणम्,
रणात्पलायितानां दैत्यानां वृत्रासुरेण युद्धधर्मवर्णनम्, देवदानवानां तुमुलयुद्धवर्ण-
नम्, वृत्रकृतप्रहारेन्द्रेण मूर्छया पतनम्, ततो लब्धसंज्ञस्येन्द्रस्य ब्रह्माज्ञया वृत्रहन-
नाय शिवाराधनरूपतपःकरणम्, शिवोक्त्या वृत्रमजय्यं मत्वा शकेण सहस्रवत्स-
पर्यंतं वृत्रेण सह मैत्री कृत्वा वृत्रसमीपे तद्धननाय निवासकरणम्, वृत्रस्य गर्वः,
वज्रपाणिना नर्मदातट ऋकारेश्वरस्य प्रदोषव्रतेन सम्पूजनम्, वृत्रस्य तु प्रदोषसमये
शिवपूजां विस्मृत्य निद्राकरणेन तपोहान्या निःश्रीकत्वप्राप्त्या मनोरथभंगः, ततो
वृत्रेन्द्रेण वृत्रेणन्द्रप्रसनम्, ब्रह्मप्रार्थनया संतुष्टेन भगवताऽऽकाशवाण्या ब्रह्मणो प्रति
प्रदोषव्रते शक्रस्य पांडिकात्पनकरणदोषकरणादित्यकृतमास्रूपापत्यातिक्रयनम्, तत्र-
संगेन त्रैकात्मिकलिङ्गपूजापिधिवर्णनम्, ततः शंकराज्ञया देवैर्यथाशास्त्रं लिङ्गपूजाकर-
णम्, तत्रप्रभावेन्द्रेण वृत्रकुक्षिं भित्त्वा बहिर्निर्गमनम्, वृत्रासुरशरीरस्य च पतन-
वर्णनम्, गंगावमुनयोर्मध्यन्तर्बेवां शरीरपतनम्, मालवे च शिरःपतनम्, सर्वदेवैः

पण्मासपर्यंतं वृत्राशिरःकृन्तनम्, इन्द्रस्य जयप्राप्तिः, ततो दैत्यनिवेदितवृत्रवधवृत्ता-
न्तेन बलिना शुक्राज्ञया यज्ञे क्रियमाणे तस्माद्रथप्राप्तिः, तं रथमारुह्य दैत्यसेनासम-
न्वितस्य बलेः सुरविजयार्थं स्वर्गलोकं प्रांत गमनम्, तदागमनं श्रुत्वा शक्रश्च लज्जा-
प्राप्तिः ३० १

१८ बलेः स्वर्ग आगमनं दृष्ट्वा बृहस्पतिप्रेरणयेन्द्रादिसर्वदेवानां मनूरादिपक्षिरूपाणि वि-
धाय स्वर्गाभिर्गत्य कश्यपाश्रमं प्रत्येत्य निजमातरमदिति प्रति निजदुःखनिवेदनम्,
देवरक्षस्यमदित्या प्रार्थितेन कश्यपेनादित्यै श्रवणद्विदशैत्रतेन विष्णुप्राप्तनवर्णनम्,
अदित्या तद्वताचरणेन विष्णुप्रादुर्भावः, अदित्या देवरक्षार्थं स्तुतेन भगवता बलिद-
मनार्थं निजगदाचक्राभ्यामाज्ञापिताभ्यां तस्य दमने स्वस्यासामर्थ्यं कथिते चिन्ता-
करणम्, देवेन्द्रासने शुक्रकृताभिषेकेण बलिना ब्राह्मणेभ्यः सममेन्द्रसम्पत्तिप्रदानव-
र्णनम्, तत्रसंगेन—इन्द्रासनेस्थितस्य यस्य कस्यापीन्द्रस्य दानाभावात्पुण्यसाम्राज्य-
नन्तरमिन्द्रकुम्भित्वप्राप्तिवर्णनम्, बलेः पूर्वजन्मवृत्तान्तवर्णने कस्यचिद्विद्वत्स्य गणि-
काधर्मपुनरीतं पुण्यतांयूलादिकं प्रस्मलेन भूमौ पतितं वीक्ष्य "शिवार्पणमस्तु"
इति बुद्ध्या निश्चयेन सर्वपापनिवृत्तिः, ततो मरणोत्तरं यमोक्त्या सार्धत्रिघटिकाप-
र्यंतं तस्य शतक्रतुपदप्राप्तिं तेन तस्मिन्नवसरेऽगस्त्यादिमहर्षिभ्य एरावतादिदानवर्ण-
नम्, सार्धघटिकात्रितयोत्तरं पूर्वपुरंदरस्य स्वस्थाने स्थित्वा शचीनिर्मत्सनादनन्तरं
शचीकृततत्रिभर्त्सनपूर्वककितवेन्द्रप्रशंसनम्, पूर्वैन्द्रस्य लज्जाप्राप्तिः, कितवप्रदसै-
रावतादिकं निजधने समवेक्ष्य यमं प्रति गत्वेन्द्रेण कितवनिर्भर्त्सनम्, तदा यमादि-
ष्टेन चित्रगुप्तेन शिवोद्देशेन कृतस्य दानस्य महिम्ना कितवस्य नरकान्तरवर्णनम्,
तच्छ्रुत्वा लज्जितस्य शक्रस्य स्वर्गागमनम्, तस्य कितवस्य प्रह्लादात्मजविरोचन-
पत्न्याः मुरुच्याख्याया गर्भे प्रवेशः, इन्द्रेण विप्ररूपेण विरोचनं बलितातं प्रत्यभ्येत्य
क्षिरोयाचनम्, विरोचनस्य कपटकृतविप्रवेधाय शक्राय स्वशिर उक्त्ययं प्रदानवर्ण-
नम्, विरोचनाख्यस्य पितुर्मरणोत्तरं मुरुच्याः सकाशादुल्लेज्य, मुरुच्याः प्रसूत्य-

नन्तरं पतिलोकं प्रति गमनम्, भागवेषेण बलेः पितुर्विरोचनस्य राज्यासनेऽभिषे-
चनम्, अथेन्द्रादीनां बलिपराजितानां निर्गमनोत्तरं बलेः स्वर्गेऽधिष्ठानार्थं सर्वपाप्मा-
ज्ञापनम्, ततः शुक्रवचनेन स्वर्गे स्थातुमर्हतां विचार्य बलेः सर्वदेवैः सह शुक्रेण
च सह वसुधातले नर्मदातीरे गुरुकृत्यतीर्थं प्रत्यागत्याश्रमेषादिषु वृक्षकरणवर्णनम्-
तस्मिन्नेव बलेर्यज्ञसमयेऽदितिकृतव्रतसंतुष्टस्य भगवतो बटुरूपेणावतरणम्, ततस्त-
स्योपनयनादिष्विधेरनन्तरं बलेर्यज्ञवाटं प्रति गमनम्, बलिकृतवामनवटुस्तकारवर्ण-
नम्, वामनवटुभगवता बलिं प्रति तदामहेण त्रिपाद्भूमियाचनम्, बलिना तस्मै
भूमिदानप्रतिज्ञायां कृतायां तट्टुरुणा शुक्रेण तस्य वटोर्विष्णुत्ववर्णनपूर्वकं भूमिदान-
निषेधकरणम्. ३६

१५ बटवे भूमिदानाय बलेरामहं दृष्ट्वा शुक्रेण बलेः शापप्रदानम्, बलिना संकल्पपूर्वकं
भूमिदाने दत्ते मायावटोर्भगवतो वृद्धिवर्णनम्, पदद्वयेन चराचरब्रह्माण्डव्यापनम्,
तृतीयपादपरिमितभूमिदानार्थं वामनेन दलिं प्रति गरुडप्रेषणम्, ततो बलिपत्न्या
विध्यावत्याः प्रह्लादेन सह वामनभगवत्समीपं प्रत्यागमनम्, ततस्तया स्वत्या
निजपुत्रस्य निजपत्युश्चेति त्रिषु शिरःसु वामनरूपेण पदत्रयनिधानप्रार्थनम्, तेन
विज्ञापनेन संतुष्टेन भगवता बलेः सुतलं प्रति गमनार्थमाज्ञापनम्, बलिप्रार्थनया
विष्णोः पातालं बलिसंनिधाववस्थानम्, एवं पूर्वजन्मनि कृतवस्य बलिस्वप्नाप्तिरूप-
शिवभक्तिमहिमप्रभाववर्णनम्. ४०

२० शंभोलिङ्गरूपत्वप्राप्तिवर्णने सुरतारकासुरसंभ्रामवृत्तान्तवर्णनम्, तत्र पराजयं प्राप्य
ब्रह्मसंभोपे गतान्देवान्प्रति नभोवाण्या तारकासुरवधाय शिवात्मजस्यैवावश्यकत्व-
वर्णनपूर्वकं पत्न्या विद्युत्तस्य शिवस्य दारपरिग्रहार्थं यत्नकरणायाज्ञापनम्, देवेन-
भोवाणोऽश्रवणानन्तरं हिमालयं प्रति गत्वा कन्योत्पादनार्थं प्रार्थनाकरणम्, हिमवता
निजभार्यायै मेनायै कन्योत्पादनार्थं देवप्रार्थनाकीर्तनम्, मेनया कन्याजनने माता-
पित्रोर्द्वैःसकीर्तनम्, ततः परोपकारार्थप्रवृत्तारवश्यकत्वं मन्यमानेन हिमवता गोधि-

तया मेनया हिमवतः सकाशाज्जठरेः जगदम्बाविभूतिधारणम्, जगदम्बाविर्भाव-
वर्णनम्. ४२

२१ पार्वत्या सह हिमवतो महेशान्तिकं प्रति दर्शनार्थमागमनम्, शिवेन गौर्याः स्वसेवा-
नुमोदनम्, गौरीकृता शिवपरिचर्या, अत्रान्तरे देवेन्द्रप्रहितमदनेन शंकरे बाणवैध-
करणम्, मदनबाणविद्वस्य शंकरस्य पार्वतीं दृष्ट्वा मदनानुरत्नदृष्टावर्णनम्, ततः
शंकरेण विवेकेन मनसो मोहकारणं विचार्यात्मानं वेदुकाम्ययाः सज्जवतुषं मदनं
विच्छेद्य क्रोधवशेन तार्तीयकलोचनाग्निना मदनस्य भस्मसात्करणम्, समसादेवै-
मदनसंजीवनार्थं शिवप्रार्थनाकरणम्, ततः शिवस्यान्तर्धानम्, दग्धं मदनं विच्छेद्य
मदनपत्न्या रत्या विछापकरणम्, गिरिजाया रतिकृतं मदनसंजीवनप्रतिज्ञापूर्वकं
माध्यासनम्, ततो रत्या मदनबह्वनस्थान एव तपश्चर्यारम्भः तत्रान्तरे नारदस्य रति
समीपमागत्य संभाषणे रतिकृता नारदनिर्मत्सना, नारदेन शंबरासुरं प्रति गत्वा
रतिहरणार्थमाज्ञापनम्, शंबरासुरेण बलात्कारेण रत्याः स्वगृहं प्रत्यानयनपूर्वकं
महानसाध्यक्षतायां नियोजनम्, अथ पार्वत्या शिवप्राप्त्युरेशेन तपश्चर्याकरणम्,
तत्तपस्तप्तमहादिसुरवराणां विष्णुना सह शिवपाणिग्रहणार्थं मन्त्रकरणम्. ... ४३

२२ ब्रह्मादिदेवानां समुद्रस्य परे पारे योगपाठे समाधिर्यं शंकरं प्रत्यागमनम्, ब्रह्मादि-
कृता महादेवस्तुतिः सुरस्तुतिप्रसन्नेन शंकरेण पार्वतीकारेण्यमाणमदनसंजीवना-
यधिवर्णनम्, देवान्प्रति कामत्यागोपदेशः, ततः शिवस्य समाधिस्थितौ नन्दिकृत-
सर्वदेवविसर्जनम्, शिवस्य स्वरूपानन्दसमाधिस्थितिः, ततो गिरिजाप्रबलतपः-
प्रभावाच्छिवस्य समाधेः प्रलयम्, गिरिजातपःस्थानं प्रति बटुरूपेण शिवस्यागमनम्,
गिरिजाचित्तपरीक्षार्थं बटुरूपेणा शिवनिन्दाकरणम्, तदसहमानया गिरिजया स्त्री-
द्वारा वटोर्विसर्जने कृते शिवस्यान्तर्धानपूर्वकं स्वस्वरूपेण प्रकटनम्, शिवपार्वतीसं-
भाषणम्, पार्वत्या स्वोद्धारार्थं शिवप्रार्थना, ततः पार्वत्यै वरप्रदानपूर्वकं शिवस्य स्व-

- लोकं प्रति गमनम्, ततो हिमालयेन पार्वत्यास्तपःसिद्धयनन्तरं ब्रह्मादिदेवैः सह महता समारंभेण स्वगृहं प्रत्यानयनम्. ... ४७ १
- २३ शिवेन हिमालयं प्रति स्वस्मिं पार्वतीप्रदानार्थं माध्यस्थ्यकरणाय सप्तर्षिप्रेषणम्, सप्तर्षिहिमालयसंवादः, सप्तर्षिकृतविवाहनिम्नप्रार्थनां नारदप्रेषणम्, विष्ण्वादीनां शिव-समीपं प्रत्यागमनपूर्वकं शिवस्य महता समारंभेण ग्रहपूजनादिविधिपूर्वकं विवाहार्थं सर्वैः सुरगणैः सह शैलराजपुरं प्रति गमनम्. ... ५० १
- २४ हिमालयेन स्वसुताया विवाहार्थं गार्गाचार्यपुरोहितं पुरस्कृत्य विश्वकर्मद्वाराऽपूर्व-मण्डपनिर्मापणादिवर्णनम्, नारदादिश्वकर्मकृतविवाहमण्डपे चातुर्येण सर्वदेवप्रति-कृतिविश्वविन्यासं भुत्वा सर्वेषां देवानां शंकाप्राप्तिः, ततश्च हिमवता शिवस्य स्वनगरं प्रत्यानयनम्, सर्वेषां च शिवादिसुराणां विविधभव्यस्थानेषु निवासः ५१ २
- २५ सर्वेषां सुराणां पृथक्पृथक्प्रशस्तस्थानेषु निवासानन्तरं भेनयाः शिवं नीराज्य तसौ-न्दर्यं दृष्ट्वा सन्तोषः, ततः पार्वत्या वैवाहिकवस्त्रपरिधानपूर्वकं हस्ते वरवरणार्थं हारं श्रुत्वा परमेश्वरं ध्यात्वा तत्प्रतीक्षार्थमवस्थानम्, पाणिप्रद्वयार्थं विवाहमण्डपं प्रति गगोक्तमुहूर्तं महता समारम्भेण शिवस्यानयनम्, शिवपार्वतीनीराजनम्, लक्ष्मी-सावित्र्यरुन्धत्यादिपुण्यसुवासिनीभिः शिवपार्वतीनीराजनम्, ततो भेनया सहितेन हिमालयेन कन्यादानसंकल्पकरणे शिवस्य नामगोत्रोच्चारणविषयजिज्ञासाप्रसंगे नारदेन शिवपरमैश्वर्यवर्णनम् ... ५३ २
- २६ हिमालयेन कन्यादानकरणम्, शिवपार्वतीकृतगृह्णाभिहोमप्रसङ्गे पार्वतीचरणनखे-न्दुदर्शनस्वलितब्रह्मरेतसः पट्टिसहस्रबालस्त्रियोत्पत्तिवृत्तान्तः, ततो हिमवत्कृतवर-पक्षीयसमारतसुरस्कारपूर्वकविवाहमङ्गलोत्सववर्णनम्. ... ५५ १
- २७ ततश्च बरपक्षीयेण विष्णुना वधूपक्षीयाणां सहाचलविन्मृषाचण्डादिविधिवपर्वतानां यथायोग्यसंस्कारकरणम्, ततश्च बरयात्रायां सर्वपर्वतैः शिवाच-

- नम्, अयं सर्वेषां देवानां स्वस्वस्थानं प्रति गमनम्, ततश्च शिवपार्वत्योर्गन्धमादनपर्वते रमणम्, ततश्चैकान्ते शिवपार्वत्योः सुरतसमारम्भासम्भः, अत्यद्भुततत्सुरतसंजातवि-त्रासैर्ब्रह्मादिभिः सुरैरेकान्ते तत्समीपं प्रत्यग्नेः प्रेषणम्, भिक्षुकव्याजेन सुरतसमये समागतोनाभिना पार्वतीशोभेन शिवस्य रेतो भक्षयित्वा देवानां समीपं प्रत्यागमनम्, अभिमुखोद्भवरेतसा सर्वेषां देवानां सगर्भत्ववर्णनम्, ततः सर्वदेवानां विष्णुं प्रति शरण-गमनम्, विष्णुप्रेरणया सर्वदेवैः शिवप्रार्थनम्, ततः सन्तुष्टस्य शिवस्याज्ञया सर्वदेवैर्मुखतो रेतश्छर्दनम्, सर्वदेवच्छर्दितरेतसः सुवर्णमयपुञ्जत्ववर्णनम्, ततः शिवेनाग्नये योनौ रेतःसेचनाज्ञाकरणम्, अयमेव समुज्ज्वलितस्य समीपेऽगतापार्थं समागतानां षट्कृति-काल्यानां वधुपिपत्नीनां शरीरेषु निजज्वालाद्वारा रेतः परमाणुप्रवेशनेन नीरेतस्त्वप्राप्ति-पूर्वकं विश्रान्तिः, ताभिः कृत्तिकाभिर्व्यभिचारशंकया तप्यमानाभिर्हिमवतो गिरेः वृष्टे गंगायां तस्य रेतसो युगपदेव विसर्जनम्, तद्व्रतसः सकाशात्तत्क्षण एव वष्णुखबाल-कोत्पत्तिः, तस्य बालकस्य जन्मसमये एवाकस्माद्गिरिजायाः सानप्रसवः, तदानी-मेव नारदेन शिवं प्रत्यागत्य कुमारजन्मवृत्तान्तकथनम्, तस्य कुमारस्य वर्णनार्थं सर्वसुरैः सह शिवपार्वत्योः कुमारसमीपं प्रत्यागमनम्, कुमाराभ्युदयोत्सवसमारम्भः, शिवपार्वत्योर्हर्षप्राप्तिः ... ५६ २
- २८ षष्ठस्तारकासुरविजयार्थं कुमारं पुरस्कृत्य शिवाज्ञया सर्वदेवानां निर्गमनम्, तस्मिन्समये नमोवाण्या देवानां विजयाभिर्शंसनम्, एतस्मिन्नेवान्तरे समागताया मृत्युक-न्यायाः सेनाख्यायाः कुमारेण ब्रह्मवाच्याद्वरणम्, ततः कुमारस्य सेनापतित्वप्राप्तिव-र्णनम्, तस्मिन्नेव समये समागतानां गंगागौरीकृत्तिकानां स्कन्दमातृत्वमभिलषन्तीनां स्कन्देन मातृगुणत्वेन स्थापनम्, ततः कुमारस्य सर्वदेवैः सह तारकासुरं प्रत्यभियानम्, ततश्च देवदेवस्य सेनासंज्ञाः. ... ५८ २
- २९ देवासुराणां संग्रामे सर्वदेवपराजये विष्णुकृतया प्रशंसया कुमारस्य तारकासुरेण सह संग्रामार्थं पुरतोऽवस्थितौ तारकासुरेण निजप्रौढिप्रशंसाकरणम्. ... ६० १

- ३० स्वप्रौढि बलमानस्य तस्येन्द्रादिभिः सह तु सुलसंभामे देवानां पराजयं दृष्ट्वा कार्तिके यस्माभिनसारकासुरेण सह द्वन्द्वयुद्धवर्णनम्, कुमारस्य युद्धं दृष्ट्वा सिद्धानां युद्धावलोकनार्थं समागतानां हिमालयादीनां कुमारेण सान्त्वनम्, ततः कुमारेण तारकशिरःश्लेदकरणम्, तत्तत्कारकधेन कुमारस्य जयप्राप्तिपूर्वकं सर्वदेवकृतकुमारविजयोत्सववर्णनम्. ... ६१ २
- ३१ कुमारस्वामिमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र कुमारदर्शनमात्रेण पापिनामपि पवित्रतां दृष्ट्वा यमलोकस्य वैयर्थ्यं मन्यमानेन यमेन ब्रह्मविष्ण्वादिदेवान्पुरुषैश्च शिवं प्रत्यागत्य शिवं स्तुत्वा कुमारदर्शनमाहात्म्यतोऽसिलपापिजनानां स्वर्गप्राप्तिं निजाधिकारवैयर्थ्यनिवेदनम्, ततः शंकरेण संसारनिवृत्त्यै विद्युद्धमावनाप्राप्त्यर्थं शुद्धधर्मस्वरूपोपदेशकरणम्, शंकरकृतोपदेशेन यमस्य विद्युद्धात्मताप्राप्तिवर्णनम्, अथ कुमारस्य सर्वांगिरीभिः स्तुतिकरणम्, कुमारेण गिरिभ्यः शिवलिङ्गरूपस्वरूपदानम्, नन्दिना शिवलिङ्गापूजनविषये प्रभेदे कृते सति कुमारेण नानाविधरत्नलिङ्गानामवैश्वर्यलिङ्गापूजामाहात्म्यकथनम्. ... ६२ २
- ३२ शिवाराधनमाहात्म्यप्रसंगेन श्वेतास्यभूपतेश्चरित्रवर्णनम्, तत्राजन्मतः शिवभक्तिपरायणस्य श्वेतभूपस्यान्तकाले ध्यानावस्थितस्य संहर्षेणऽसकृत्तां यमादीनां पश्यतां सतां कालेन स्वप्नेन हंतुं कृतमुद्योगं दृष्ट्वा परमात्मना शिवेन स्वभक्तस्वर्णार्थं कृतोद्योगलोचनाभिना कालस्य भस्मीकरणम्, अथ समाफेर्मुक्त्येन श्वेतभूपेन पुरतो दृष्टमानं कालं दृष्ट्वा ज्येष्ठीभूय रुद्रस्तुतिकरणम्, रुद्रेण तस्मै हंतुकामः कालो मया दग्ध-इति कालदहनकारणकथनम्, ततः श्वेतभूपप्रार्थनया मधेश्वरेण कालसंजीवनम्, कालकृता भगवत्स्तुतिः, ततः कालेन परोपकारपरायणस्य श्वेतभूपस्य प्रसंसाकरणम्, अथ कालेन यमादिभिः सह शिवं प्रणम्य श्वेतभूपं च स्तुत्य स्वालयं प्रत्यागत्य त्रिपुण्ड्रजटामस्मरद्राक्षधारणादिरूपशिवधर्ममाहात्म्यवर्णनपूर्वकं निजदू-

तानां शिवदूता यमलोके नानेया-इत्याज्ञाकरणम्, श्वेतभूपस्य शिवसायुज्यवर्णनम्, शिवधर्मविषये किरातवृत्तान्तप्रस्तावः- ... ६४ २

- ३३ चण्डनामकस्य कस्यचित्किरातस्य कदाचिन्माचकृष्णचतुर्दश्यां महाशिवरात्र्यां मृगयार्थं विचरतो यावद्दिनं मृगादिवधज्जीवाऽप्राप्तीं रात्रौ बिल्वशृङ्गोपरि स्थित्वाऽज्ञानतोऽनायासेन बिल्वप्रच्छेदनेन वृक्षाऽधःस्थितस्य शिवस्य पूजनम्, गङ्गापञ्चलेन शिवस्नपनं च भग्यालाभादनायासेनोपोषणं च-तस्य भोजनाभावात्तन्नाशार्था अपि तत्प्रतीक्षणनोपोषणं च, अक्षरेण्युर्नदीतीरे तद्गार्भयाऽग्ने समानीय स्थापितेऽकस्माच्छुनाऽऽगत्य भक्षिते सति किरातस्यान्नदानं संजातमिति मत्वा मृगान्संतोषः, तेनाज्ञानसंजातशिवरात्रिप्रसंगेन किरातस्य शिवलोकप्रापणाय शिवगणैर्बिम्बानानयनम्-शिवगणैः सह किरातस्य शिवलोकं प्रति गमनम्-शिवरात्रिप्रसंगेन शिवधर्मवर्णनम्-शिवरात्रिप्रसंगेन शिवरात्रिप्रसंगेन विद्युद्धमावनापूज्यस्य श्वपचादुत्पन्नस्य शिवरात्रिप्रसंगेन शिवरात्रिप्रसंगेन शिवरात्रिप्रसंगेन शिवरात्रिप्रसंगेन जन्मप्राप्तिवृत्तान्तवर्णनम्-शिवरात्रिप्रसंगेन भरतादिमहीपतीनां सिद्धत्वप्राप्तिवर्णनम्. ... ६६ २
- ३४ अथ कदाचित्कैलासपर्वते निजमन्दिरे सुखासीनयोः शिवपार्वत्योर्दूते प्रवृत्ते पार्वत्या सर्वस्वपणे जिते सति पार्वतीहारितसर्वस्वस्य शिवस्य कैलासं विहाय तपोवनगमनवर्णनम्. ... ६९ २
- ३५ अथ शिवनिर्गमनोत्तरं विरहातुरायाः पार्वत्याः शबरीरूपं धृतैकान्ते समापिस्थस्य शिवस्य समीपं प्रति गमनम्, तया दृष्टमात्रस्य शिवस्य समापिठोऽव्युत्थानम्, शिवेन दृष्टमात्रायाः पार्वत्या अन्तर्धाने शिवस्य विरहावस्थापन्नत्वम्, अथ शिवेन शबरीं प्रति स्ववरणप्रार्थना, ततः शबर्या कामवशंगतं शिवं प्रति मृदुप्राप्तये स्वपितुः समीपे प्रार्थनार्थं गंधमादनपर्वते पितुः समीपं प्रत्यानयनम्, शिवेन हिमालयं प्रति कन्याप्रार्थनम्, अत्रांतरे तत्र नारदेनागत्य शिवं प्रति प्रबोधकरणम्, अथ शिवस्य

अध्यायाः

विषयाः

प० पृ०

पार्वतीकृतां निजवचनां निरीक्ष्य रोषेण वनांतरं पुनः प्रस्तातुकामस्य हिमालयादि-
गिरिभिर्गिरिजां पुरस्कृत्य प्रार्थनायां कृतायां रोषशान्तिरनंतरं गंधमादनपर्वते दिव्य-
सिंहासनापर्यगिरोमहापद्मद्वाराभिषेकवर्णनम्, एवं केदारनाथमाहात्म्यप्रसंगेन समस्त-
शिवधर्मप्रशंसावर्णनम्. ७२ १.

इति माहेश्वरखण्डे प्रथमं केदारखण्डम् ॥ (१-१) ॥

अथ माहेश्वरखण्डे द्वितीयं कौमारिकाखण्डम् ॥ (१-२) ॥

१. मृतशौनकसंवादे वृक्षिणार्णवतीरस्थतीर्थमाहात्म्यवर्णनोपक्रमे पञ्चाप्सरस्तीर्थमाहा-
त्म्यवृत्तान्तवर्णनेऽर्जुनतीर्थयात्रावृत्तान्तः, तत्रार्जुनस्य वृक्षिणसमुद्रतीरस्थतीर्थज्ञानार्थं
प्रवृत्तस्य पञ्चसु तीर्थेषु तत्रत्यैस्तपस्विभिः ज्ञानार्थं तत्रत्यप्राहभृत्या निवारणम्,
अर्जुनस्य धर्मबुद्धिं दृष्ट्वा तापसैरर्जुनाय दीर्घायुद्वारप्रदानम्, ततोऽर्जुनेन सौभद्रतीर्थ-
मध्येत्य ज्ञानार्थमवतीर्थं ज्ञानं कर्तुं प्रवृत्ते प्राहणं ग्रहणम्, अर्जुनेन बलेन प्राहो-
द्धरणे प्राहस्य नारीरूपता, तयानार्या स्वस्याश्रितस्तृभिः सखीभिः सह रत्यर्थं प्रार्थितस्य
ब्राह्मणस्य ज्ञापेन प्राहत्वप्राप्तिवृत्तान्तवर्णनम्, नारदोक्त्या च पञ्चसु तीर्थेषु प्राहत्वे-
नावस्थितिवर्णनम्, ततोऽर्जुनेनान्येषु चतुर्षु तीर्थेषु प्रविश्य ज्ञात्वा तत्रत्यप्राहोद्धरण
पूर्वकं सर्वासामप्सरसां समुद्धारवर्णनम्, अर्जुनस्य तीर्थसंरोधकारणजिज्ञासया शंका-
प्राप्तावप्सरोगिनारदं प्रत्येतद्विषये प्रष्टव्यमित्युक्त्वा स्वर्गं प्रति गमनम्. ... ७५ २
२. अर्जुनस्य नारदेन सह समागमः, नारदमुखात्पाण्डवकुलवृत्तान्तश्रवणोत्तरमर्जुनेन
तीर्थमाहात्म्यजिज्ञासया नारदं प्रति प्रश्नकरणम्, अथ नारदेन ब्रह्मलोकवृत्तान्तवर्णन-
प्रस्तावपूर्वकं सुश्रवःप्राप्तकात्यायनसारस्वतसंज्ञावर्णनम् तत्र सारस्वतमहर्षिणा-
कात्यायनमहर्षये धर्मतत्त्वकथनम्, ततश्च दानमाहात्म्यवर्णनम्, दानमाहात्म्यश्रव-

अध्यायः

विषयाः

प० पृ०

- णोत्तरं दानार्थमुत्सुकमानसस्य स्वस्थार्थाभ्यारदस्य दानदानार्थं द्रव्योपार्जनाय नाना-
देशपर्यटनवृत्तान्तः. ७७ १
३. तृथिवी पर्यटतो नारदस्य नर्मदातीरे भृगुराश्रमं प्रत्यागमनम्, भृगवे नारदेन स्त्रो-
हशक्यनोत्तरं भृगुणा नारदाय दानार्हपवित्रस्थानकथनोद्देशेन महीसागरसंगमस्थल-
भ्रमतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र तीर्थतीरस्थितप्रांशुदेवधर्मब्राह्मणस्य वृत्तान्तः, मही-
सागरसंगमे स्वपितृभ्यो दर्शब्राह्मदानार्थं तत्तीर्थतीरस्थितसुभद्रब्राह्मणाय निजपुण्य-
चतुर्युष्मप्रदानम्, भृगुमोक्तमहीसागरसंगमस्थलभ्रमतीर्थमाहात्म्यं श्रुत्वा नारदस्य मही-
सागरसंगमे स्थानकरणार्थं चिन्ताकरणम्. ७९ २
४. नारदेन महीसागरसंगमे स्थानस्थापनार्थं द्रव्यस्यापेक्षितत्वाच्छुद्ध्यायेन द्रव्यार्जन-
विषयकचिन्ताप्राप्तौ मुनीनां मुखतो धर्मवर्मनृपतिं प्रति गत्वा धर्मवर्मनृपतिश्रुता-
काशावाणीकथित 'द्विहेतु पञ्चविष्टानम्' इत्याद्येकश्लोकार्थव्याख्याकरणेन नृपं
सन्तोष्य तस्य स्त्रोहिदृष्टानधर्मकार्यसाधनाय साहाय्यसंपादनम्. ... ८१ १
५. ततो नारदस्य दानपात्रगुणब्राह्मणलभार्थं सर्वत्र संशोध्य पञ्चात्कलापप्राप्तं प्रति
ब्राह्मणवेषेण गमनम्, तत्र गत्वा ब्राह्मणपरीक्षणार्थं श्लोकस्तेषां प्रश्नकरणम्, तेषां
ब्राह्मणानां मध्येऽष्टवर्षीयेण बालकेनैव नारदकुलातिगहनप्रभानां यथायौत्तर
ज्ञानम्. ८४ १
६. ततो नारदेन स्वरूपेण प्रकटीभूय महीसागरसंगममहातीर्थं ब्राह्मणानामाजीविका-
प्रदानपूर्वकं संस्थापनाय संप्राप्त्यै दण्डाग्र आरोप्यनियनवर्णनम्, तत्रसंगेन कलाप-
प्राप्तमार्गवर्णनम्, नारदेन विप्रपात्रप्रक्षालनसमये समागतस्यातिथेः कपिलमहर्षेः
प्रार्थनया तस्मा आनीतब्राह्मणमध्यतोऽष्टसहस्रब्राह्मणसमर्पणम्, मधुपर्कार्हणसमये
हारीतब्राह्मणेन प्रथमतः प्रक्षालनार्थं बामपादे पुरतः कृते सति नारदेन सर्वेषां
ब्राह्मणानां 'युयं मूर्खा भविष्य' इति ज्ञापप्रदानम्, तैर्ब्राह्मणैरपि नारदाय तथा-
विषयैव ज्ञापस्य प्रदानम्, पुरतो बामपादस्य करणे कारणवर्णनम्, ततो नारदस्य

पश्चात्तापेन चिरकारिब्राह्मणवृत्तान्तस्मरणम्, तत्र मेधातिविगौतमसुतस्य चिरकारिणः पित्राह्वया व्यभिचारिण्या मातुर्हृन्नाय गमने विचारवशेन विलम्बकरणम्, एतस्मिन्नन्तरे ब्राह्मणरूपेणागतस्य शक्रस्योपदेशेन गौतमस्य पश्चात्तापः, यद्यपि मातृ-समीपं गच्छताश्चिरकारिणः पृष्ठतो गौतमस्य गमनम्, पितरं दृष्ट्वा चिरकारिणा हासं भूमौ निक्षिप्य पितुः प्रार्थनाकरणम्, गौतमेन पित्रा चिरकारिणश्चिरकारित्व-प्रशंसापूर्वकमाक्षीःप्रदानं गृहं प्रति आर्वायाः पुत्रस्य चानयनम्, नारदेन ब्राह्म-णानां प्रदत्तस्य शापस्य कलाबुद्ध्यो भविष्यतीति शापकालपरिवर्तनम्, ततः सर्वेषां ब्राह्मणानां महीसागरसंगमे कांचनगोगृहघनादिप्रदानपूर्वकं स्वयं विश्वकर्मद्वारा निर्मापिते महीनगरे स्थापनवर्णनम्. ... ८७

७ अर्जुनेन विस्तारपूर्वकं महीसागरसंगममाहात्म्यश्रवणेच्छया नारदप्रार्थनम्, नारदेन सविस्तरमहीसागरमाहात्म्यवर्णनार्थमुपक्रमणम्, तत्रेन्द्रगुप्त्रभूपतिवृत्तान्तरम्भः, ब्रह्म-लोकं गतयेन्द्रगुप्त्रस्य बहुकालं तत्र निवासानन्तरं ब्रह्मणा चिरकालाभूमौ कीर्तः पुनर्व्यप्तीकरणार्थमिन्द्रगुप्त्रस्य भूलोकं प्रति प्रेषणम्, भूलोकं प्रत्यागतेनेन्द्रगुप्त्रेन भूलो-कस्थितेभ्योऽपेक्षया दीर्घजीविनो मार्कण्डेयस्य समीपं गत्वा निजवाताविज्ञानविषये प्रश्नकरणम्, तेन तद्वाताऽनभिज्ञानकथन इन्द्रगुप्त्रस्याग्निप्रवेशोद्योगः, ततो मार्कण्डे-येन ततोऽपि दीर्घायुषो नाडीजंघकस्य समीपे तन्मयनम्, तेनापीन्द्रगुप्त्रवार्ताऽनभि-ज्ञानकथनम्, ततश्चेन्द्रगुप्त्रपुष्टेन नाडीजंघकेन निजदीर्घायुष्टकारणवर्णनाय निज-पूर्वादन्तकथनम्. ९०

८ ततो निराशम्येन्द्रगुप्त्रस्य वार्ताविज्ञानार्थं नाडीजंघेनात्मनोऽपि दीर्घायुषस्य प्राका-रकणनामकस्योन्मूलकस्य समीपं प्रति मार्कण्डेयेन्द्रगुप्त्रवर्णनम्, तेन प्राकारकर्णो-न्मूकेनापीन्द्रगुप्त्रवार्ताऽनभिज्ञानकथनोत्तरमिन्द्रगुप्त्रभ्रं निजदीर्घायुष्टकारणकथनम्, तत्प्रसंगेन वित्त्वदलमाहात्म्यवर्णनम्. ९२

५ प्राकारकर्णोन्मूकेन निजवार्त्तानभिज्ञानादुदासीनस्येन्द्रगुप्त्रस्य कृते नाडीजंघेनेन्द्रगुप्त्र-वार्ताविज्ञानस्यावश्यकताप्रदर्शने प्राकारकर्णोन्मूकेनात्मनोऽपि दीर्घायुषो गन्धमादन-स्यस्य गुप्त्रस्य समीपं प्रतीन्द्रगुप्त्रमार्कण्डेयनाडीजंघकानां नयनम्, तेन गुप्त्रेणापी-न्द्रगुप्त्रवार्ताऽनभिज्ञानवर्णनपूर्वकं निजदीर्घायुष्टकारणवृत्तान्तकथनम्. ... ९३

१० गन्धमादनस्यगुप्त्रेण निजवार्त्तानभिज्ञानादुदासीनस्येन्द्रगुप्त्रस्याग्निप्रवेशोद्योगं दृष्ट्वा प्राकारकर्णप्रार्थनया गुप्त्रेणात्मनोऽपि दीर्घायुषो मानससरोनिवासिनः कूर्मस्य समीपं प्रतीन्द्रगुप्त्रमार्कण्डेयनाडीजंघाकारकर्णानां नयनम्, तत्र सरस्वतीरे समागतानां तेषां मध्य इन्द्रगुप्त्रं नृपं दृष्ट्वा कूर्मस्य तानसत्कृत्यैव जलमध्ये प्रवेशः, ततो गुप्त्रेण तस्मै जलप्रवेशकारणपृच्छायां तेन कूर्मेनेन्द्रगुप्त्रस्य पुराकृतयज्ञवृत्तान्तवर्णनसमय इन्द्रगुप्त्रस्य कीर्त्युद्धारे सतीन्द्रगुप्त्रोपरि देवैः पुण्यकृष्टिकरणपूर्वकं विमानमानीय देव-दूतेनेन्द्रगुप्त्राय ब्रह्मलोकं प्रति गमनायेन्द्रगुप्त्रप्रार्थनाकरणम्, इन्द्रगुप्त्रेन ब्रह्मलोकं प्रति गन्तुमनिकुठां प्रदत्तं कूर्मं प्रति तस्यैव दीर्घायुष्टकारणजिज्ञासया प्रश्नकरणम्. ९५

११ कूर्मेण निजपूर्वजन्मवृत्तान्तकथनपूर्वकमिन्द्रगुप्त्रादीनामातिथ्यकरणानन्तरं तेषामि-न्द्रगुप्त्रादीनां वर्णनामपि कूर्मतोऽपि दीर्घायुषो लोमशमहर्षेः समीपं प्रत्युपदेशप्रहाणाय गमनम्. ९६

१२ लोमशमहर्षिणा सहेन्द्रगुप्त्रादीनां समागमोत्तरमातिदीर्घायुषोऽपि लोमशमहर्षेरा-श्रमकरणाभावकारणपृच्छायां लोमशेन संसारास्थितिवर्णनपूर्वकमात्मनो दीर्घायुष्ट-कारणकथनम्—तत्र शिवलिङ्गपूजनमाहात्म्यवर्णनम्. ९७

१३ लोमशवचःश्रवणानन्तरमिन्द्रगुप्त्रादीनां सर्वेषां शिवसत्यैकनिष्ठया शिवदीक्षाप्रह-णार्थं लोमशप्रार्थनम्, लोमशमहर्षिणा सर्वेषां तेषां शिवदीक्षाप्रदानपूर्वकशिवलिङ्ग-पूजोपदेशकरणम्—ततस्तेषां मार्कण्डेयादीनां क्रियायोगारम्भपूर्वकं तपश्चर्याकरणम्, तपस्यतां तेषां समीपं प्रति नारदागमनम्, नारदं प्रति शापप्रवृत्तानां नाडीजंघादीनां स्वमुत्तरयधमुपायजिज्ञासया प्रश्नकरणम्, नारदेन तेषां वाराणसीस्थसर्वतर्महर्षि-

- दर्शनार्थं गन्तव्यमित्युपदेशकरणम्, वाराणस्यां संवत्परोक्षणार्थमुपायकथनम्, नाडीजपादिभिर्बाराणसीं गत्वा नारदोक्तोपायेन संवत् परिज्ञाय तेन सह समागमकरणम्, संवत्तेन नाडीजपदिभ्यः शापतो विमुक्त्यर्थं महीसागरसंगमे गमनार्थमनुष्ठाकरणम्, तत्प्रसंगेन महीनद्युत्पत्तिवृत्तान्तकथनम्, महीसागरसंगमे याज्ञवल्क्यस्य स्थितिकारणतया संजातस्य नकुलावमानवृत्तान्तस्य वर्णनम्, महीसागरसंगमतीर्थसंविस्तरमाहात्म्यवर्णनम्, संबतसकाशांश्च महीसागरसंगममाहात्म्यं भुक्त्वा बको-ल्हगुप्रकूर्मेन्द्रगुह्यानां पञ्चानामपि महीसागरसंगमं समभ्येत्य शिवलिङ्गस्थापनेन शिवसारूप्यमुक्तिवर्णनम्, लोमशमार्कण्डेययोश्च जीवन्मुक्तिवर्णनम्, तत्र चेन्द्रगुह्यस्थापितेन्द्रगुह्यश्रिलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, महीसागरसंगमशतरुद्रियादिलिङ्गमाहात्म्यवर्णनं च १८ २
- १२ अथ कुमारनाथमाहात्म्यवर्णनम्-तत्प्रसंगेन कुमारचरितवर्णनोपक्रमः, तत्र दक्षकन्यायां दिव्याक्यायां वज्रांगनामकसुतेष्टपत्तिः, वज्रांगेन मातुराज्ञया स्वर्गं गत्वा देवैर्द्रो पावेनाकृत्य मानुः समीपं जानयनम्, ततो ब्रह्मकश्यपयोः प्रार्थनया वज्रांगेन वासवस्य मोचनम्, ततो ब्रह्माज्ञया वज्रांगस्य तपसि प्रवृत्तिः, वज्रांगे तपसि प्रवृत्ते तत्परिचर्यकनिष्ठाया वरांगीनामन्या वज्रांगपत्न्याः शोकेण विविधविभीषिकादशंब-पूर्वकमतिविह्वलनम्-ततो ब्रह्मणः सकाशाद्वरं प्राप्य तपसः संनिवृत्तेन वज्रांगेन स्वपत्न्या वरांग्याख्याया विप्रासकारणजिज्ञासया प्रभकरणम्, १०३ १
- १५ वरांग्याः शक्रकृतां विह्वलनां निरोधाय तपःप्रभावेणाऽऽसुरभाविन्युत्तस्यापि वज्रांगस्य प्रियायाः प्रियकरणार्थं महेन्द्रप्रतीकारार्थं च भूशोऽपि तपश्चर्याकरणम्, ततस्तत्पशुष्टेन ब्रह्मणा वज्रांगस्य देवदर्पदलनपुत्रप्रतिरूपवरं प्रदाय तपसो निवर्तनम्, ततो वज्रांगाद्वरांग्यां तारकासुरस्योत्पत्तिः, सर्वदैत्यैस्तारकासुरस्य दैत्यराज्याभिषेकः, ततस्तारकासुरस्य देवनिर्जीयया पारियात्रपर्वतचन्द्रां गत्वा तपःकरणम्, तत्तपः

- स्तुष्टेन ब्रह्मणा सप्तवासरं बालकं विनाऽन्यैः सर्वैरवध्यत्वरूपवरप्रदानम्, ब्रह्मवरो-जितस्य तारकासुरस्य निजराज्येऽवस्थानम्, ... १०५ १
- १६ तारकासुरस्य मन्त्रिभिः सह संमध्य सेनासंनाहपूर्वकं समस्तसुरविजयार्थं स्वर्गं प्रत्यभिधानम्, ततो बृहस्पत्यनुमतेन देवेन्द्रेण समस्तसुरसेनासंनाहकरणम्, तारकासुरदेवेन्द्रयुद्धोपक्रमः, ... १०६ २
- १७ संभ्रामारम्भे तारकसैन्यदेवसैन्ययोर्मध्ये यमप्रसनयोगेन तुमुलयुद्धवर्णनम्, तत्र युद्धे यमस्य पराजयवर्णनम्, ... १०८ १
- १८ धनाधिपजर्मनयोर्युद्धे धनाधिपेन जर्मनयोः कृते कुजम्भेन सह धनाधिपस्य युद्धे धनाधिपपराजयः, ततः कुजमनिर्गन्तव्योर्युद्धे निर्गन्तः पराजये वरुणेन पाशेन कुजमभुज-द्वयबन्धनम्, ततो माहिषासुरे निर्गन्तविरुणेन योमसाधिसुगुके चन्द्रेण शीतरीक्षमप्रसारणाविहितः संघां दैत्यानामतिव्याकुलीकरणवर्णनम्, ततः कालनेमिना पावकाभिः प्रसारणेन कृतां शीतनिष्ठितिं निरोध्य सूर्येण शंकराख्येण वाणमनुसंधायेन्द्रजालेन देवदानवयो रूपविपर्ययकरणम्, तेन च मोहमापन्नेन कालनेमिना देवबुद्ध्याऽ-संख्यातदैत्यानामेव हननम्, ... १०९ २
- १९ ततो निर्मिताज्ञा कालनेमिसुतेन कालनेमेः मृत्युकृतमायातः प्रबोधनम्, ततः प्रनुष्टेन कालनेमिना सर्वास्त्रनिवारणाय ब्रह्मास्त्रमोचनम्, भास्करेण महेन्द्रजालमास्थाय निजतनुं मीषणां विधायानुष्ठापकपिण्डप्रसारेण सर्वदैत्यसैन्यव्याकुलीकरणम्, कालनेमिना कालमेघस्वरूपं विधाय घृष्टिकरणपूर्वकं शस्त्रघृष्ट्याऽऽक्र्यादिसर्वदैवसैन्यपराभवकरणम्, ततः सर्वदेवानां प्रार्थनां भुक्त्वा भगवता महाविष्णुना क्षीरसागरात्सर्वकादुत्याय गरुडभाकराणस्थलं प्रत्यागन् कालनेमिना सह युद्धं कृत्वा कालनेमिपराजयकरणम्, ... १११ १
- २० समस्तदैत्यैर्विष्णुना सह तुमुलयुद्धे विष्णुनाऽसंख्यातदैत्यविध्वंसे कृते जम्भासुरेण पराजयं प्राप्य संभ्रामांगणतः पराङ्मुखीभूय पलायनम्, ... ११२ २

- २१ अथ पलायितस्य विष्णोरिन्द्रकृतस्तुत्या द्वितीयाभवनम्, विष्णोराज्ञया जम्भासुरहन-
नार्थमिन्द्रस्य संनाहपूर्वकं जम्भासुरेण सह तुमुलमुद्धवर्णनम्, तस्मिन्पुटे जम्भासु-
रस्य वधः, जम्भासुरवधोत्तरं देवसैन्यत्रस्तानां कान्दिशीकानां समस्तदैत्यानां तारका-
सुरान्तिकं प्रत्यागमनम्, तत्तत्तारकासुरेण सर्वदैत्यैः सह युद्धभूमिं समासाद्य महता
पराक्रमेण सर्वदेवसैन्यविध्वंसकरणम्, तद्वीर्यमालोक्य विष्णुना सर्वदेवान्पलाय-
नार्थमाज्ञाप्य स्वयमन्तर्धानम्, तारकासुरस्य विजयलब्धिपूर्वकं महीसागरसंगमती-
रवतिस्तम्भपुरे (लम्बायतनाग्निं) राव्यासिंहासनोपरि महता समारम्भेणारोहणम्,
सिंहासनाधिरुढं तारकासुरं प्रति त्रैलोक्यलक्ष्म्या आगमनपूर्वकं प्रवेशनम्, नाराय-
णेनैन्द्रादिदेवानां मर्कटपेयं तारकासुरं प्रस्थानयनपूर्वकं तारकासुरतोऽभयप्रदापनम्,
ततश्च तस्मादभयं प्राप्यैन्द्रादीनां विष्णोराज्ञया ब्रह्माणं प्रति गमनम्, तारकासुरेणै-
न्द्रादिदेवानां स्थानेष्वात्मादिदैत्यानामधिकारकरणम्. ... ११४
- २२ इन्द्रादिदेवैर्ब्रह्माणं प्रति गत्वा स्तुतिपूर्वकमात्मनो दुःस्तिनिवेदनम्, ब्रह्मणा हिमाल-
यगृहे जगदंबाऽवतरिष्यतीति देवान्प्रत्याश्वासनम्, ततो देवहितार्थं रात्रिदेवीस्तुति-
करणपूर्वकं हिमालयमार्यायां जगदम्बामहादेवीप्रवेशात्पूर्वं प्रवेशाय प्रार्थनाकरणम्,
ब्रह्मणः प्रार्थनेन विमाख्यां मेनानेत्रयोरावेशनम्, ततो मेनायाः सकाशाज्जगदम्बायाः
प्रादुर्भावः, जगदम्बाजन्मकालिकोत्सववर्णनम्. ... १२१
- २३ शक्रवाक्येन हिमालयं प्रति नारदेनागत्य पार्वतीसामुद्रिकलक्षणेषु वचनभंग्या यथा-
र्थमुक्तेषु चिन्तातुरयोर्हिमालयमेतयोर्ब्रह्मातुरेण सर्वदेवेश्वरमहोदयवरप्राप्तिकथनेन पुनः
संतोषजननायाश्वासनम्. ... १२२
- २४ पार्वत्याः सर्वबोत्तानपाणितया सर्वप्राणिनामभयप्रदत्वलक्षणवर्णनम्, शिवसेवार्थं
पार्वत्या नियोजनाय हिमवत उपदेशकरणम्, ततो नारदेन हिमालयात्सकाशादिन्द्रं
प्रत्यागत्य सकलवृत्तांतनिवेदनपूर्वकं हरस्य विवाहेन देव्या सह संयोजनार्थमाज्ञाकर-
णम्, शक्रेण शंकरमोहनाय मवनायाज्ञाकरणम्, पार्वतीपरिचरणवेलायां मन्दनेन

- शंकरे बाणवेधकरणम्, ततो मवनातुरेण हरेण मवनं दृष्ट्वा दृढीयनेत्राभिना मवन्-
हनम्, ततो रतिप्रार्थनया शंकरेण मवनस्यानेगरूपेण संजीवनम्. ... १२३
- २५ पुनर्हिमाद्रिं प्रत्यागत्य नारदस्योपदेशेन शिवप्राप्तये पार्वत्यास्तपःकरणवृत्तांतवर्णनम्,
शिवेन तपःस्थितायाः पार्वत्या निकटे विप्ररूपेणागत्य निजनिष्ठापरीक्षणम्, ततः
सुप्रसन्नेन शिवेन निजरूपेणकटनपूर्वकं पार्वत्या आश्वासनम्, ततः पार्वत्याः स्वयं-
वरैववतीहृकोत्सवार्थं सर्वदेवानां निर्मत्रणम्, तत्र श्रीशंकरस्य बालरूपं विद्याबागम-
नम्, तत्र समागतानां तारकादीनां दैत्यानां शिवेन हुंकारमात्रेण स्वस्थस्थानं प्रति
समुत्सारणम्, सर्वेषां ब्रह्मादिदेवानां विवाहस्यलं प्रत्यागमनम्, ततः पार्वत्या सर्वदे-
वानां प्रत्यक्षं श्रीशंकरपरणयोर्वरणमालासमर्पणम्. ... १२५
- २६ ततो ब्रह्मादिदेवानां समनुमोदनपुरःसरं यथाशास्त्रविधानोक्तपद्धत्या हरपार्वत्योः
सशित्तरविवाहमंगलोत्सववर्णनम्. ... १२७
- २७ विवाहोत्तरं शिवस्य पार्वत्या सह मंदराचलोद्याने मन्वसुंदरमंदिरे गत्वा रमणम्-
तस्मिन्नवसरे तारकासुरत्रस्तैर्देवैः स्तुतिकरणोत्तरं पार्वत्या निजांगमलतो गणपति
निर्माय देवानां साहाय्यार्थं गणपतिप्रदानम्, गणपतिना देवहितार्थं दैत्यानां क्षक्षति-
प्रकरणम्, ततो वीरकाव्यस्य गणस्य पार्वत्या पुत्रीकरणवृत्तांतवर्णनम्, ततः शिव-
पार्वत्योः परस्परं मर्मोक्तिप्रवेशेन शिवेन पार्वत्याः कालीनाम्नाऽऽज्ञाने कृते कुपितायाः
पार्वत्याः शिवं प्रति मर्मस्पृहमर्मोक्तिभिर्निर्मत्सर्जनम्. ... १२९
- २८ ततः पार्वत्या मंदिरान्निर्गम्य गमनावसरे शिवसमीपेऽन्यस्याः स्त्रियाः प्रवेश-
निरोधार्थं वीरकनामकं गणं प्रत्याज्ञाकरणम्, गणपति समादाय हिमवन्तं प्रति
तपोऽर्थं गमनम्. ... १३०
- २९ ततः पार्वत्या निजमातृसख्याः कुसुमामोदिन्याः स्वस्य शिवसमीपे व्रजन्त्या अन्य-
स्याः स्त्रियाः प्रवेशवातांतनिवेदनायाज्ञापनम्-ततस्तपश्चर्यात्मभकरणम्, एतस्मिन्नवसरे
शिवसमीपं प्रति पार्वतीरूपेणादिनामकदैत्यस्यागमनम्, शिवेन मिथुनप्रवृत्तौ तामा-

सुरी मायां विहाय निजमेहमाये रौद्रास्त्रमायाय मैथुनेन तद्वधकरणम्, अथ तत्क्षणा-
द्वायुना पार्वतीकर्णे शिवसमीपेऽन्यस्त्रीप्रवेशनार्थमुदीरणम्, तच्छ्रुत्वा पार्वत्या
वीरकण्ठाय शपप्रदानम्, ततस्तन्मुखात्क्रोधस्यः सिंहरूपेण बहिर्निर्गमनम्, तपः कुर्व-
न्त्याः पार्वत्याः समीपे ब्रह्मण आगमनम्, ब्रह्मणा देव्यै वरप्रदानम्, ततः पार्वती-
देव्याः शरीराग्रीववर्णाया देव्या निर्गमनम्, तस्याः कौशिकीतिनामकरणम्, ततः
पार्वत्याः पूर्वगौरत्वप्राप्तिः, अथ पार्वत्याः शिवसमीपं प्रति गमनम्, तत्र द्वारिस्थि-
तेन वीरकण्ठेन गौर्या अन्तःप्रवेशार्थं निषेधकरणम्, वीरकवचनं धृत्वा पार्वत्याः
पूर्वं वृथास्मै मया शपो दत्त इति पश्चात्तापः, ततः पार्वत्या वीरकाय निजवृत्तकथ-
नपूर्वकं शिलावपुत्रनादित्वप्राप्तिरूपवरप्रदानम्, देव्याः शिवसमीपं प्रत्येत्य शिवेन
सह प्रेमकरणम्, ततः शिवपार्वत्योः सुरतसमारम्भः, तत्र देवमेरणया पारावतरूपेणा-
गत्याग्नेर्मुखे महादेवेन वीर्यभक्षणार्थं प्रेरणम्, ईशास्त्रयाऽग्निनेश्वरैस्तोभक्षणम्, ततः
क्षपिपत्नीः कामयमानं स्वपतिमग्निं निरीक्ष्य पट्टक्षिपत्नीनां पट्टक्षितिकानां रूपेण
स्वाहयाऽग्निपत्न्याऽग्नेः सकाशात्कामधर्मेण वृद्धारक्रमेण वीर्यं गृहीत्वा शरत्तन्त्रे
निक्षेपणम्—क्षपिपत्नीसंभोगभ्रात्या शोकस्तप्तस्याप्रेराकाशवाण्या सान्त्वनम्—ततो-
भिना श्वेतपर्वतोपरि शरस्तंभमव्यत्ये कुण्डे दिव्यप्रभतनयनिरीक्षणम्—पट्टक्षिपत्नीनां
वर्णां चरितम्, अथ विश्वामित्रेण कुमारसमीपमागत्याष्टोत्तरशतनामभिः कुमारस्तुति-
करणम्—विश्वामित्रमहर्षिणा स्कन्दकुमारस्य जातकमौषधिकर्मकरणपुरःसरं पीरोहित्व-
कर्मकरणम्—अभिना कुमारायाऽवलोकनपूर्वकं पुत्रेयुक्त्यन्तरं शक्रयक्षप्रदानम्—
ततः कुमारस्य देवेन्द्रादिभिर्दर्शनम्—ततः शिवपार्वत्योः कुमारं प्रत्यागम्य कुमारं प्रति
पुत्रलोहकरणम्, ततः कुमारेण सर्वेषां मनोरथप्रपूर्णेन प्रियकरणम्. १३२ १

३० तारकासुरं हंतुं कुमारस्य समस्तदेवैर्महीसागरसंगमे देवसैन्याधित्येऽभिषेकवर्णनम्. १३६ १

३१ कुमारस्वामिना तारकासुरहृन्नाय प्रतिष्ठाकरणम्, तारकासुरपुरं प्रति सर्वदेवसै-
निकैः सह गत्वा कुमारेण युद्धार्थं तारकासुरं प्रति नारदस्य प्रेषणम्, तस्मिन्मन्त्र-
सरे तारकासुरेण गवाभ्रमावेग्य किनैरुद्गीयमानस्य कुमारजयमंगलावनेः श्रवणम्. १३७ २

३२ किनैरुद्गीयमानां कुमारस्तुतिं श्रुत्वा तारकासुरेणोपस्थिताद्वालकाभिजयवं निश्चित्य
मन्त्रिभिः सह संमन्य समस्तदेवसेनासंनाहपूर्वकं देवैः संधामार्थं स्वपुराभिर्याणम्,
ततो देवदेवस्य संधामारम्भः, तस्मिन्धोरसंधामे तारकासुरसैनिकैर्देवसैन्यपरामवकर-
णम्, अथ कुमारस्वामिनस्तारकासुरसंमुखे युद्धार्थमवस्थानम्, तारकासुरं शिवमर्क-
दृष्ट्वा कुमारस्वामिनो मनसि विष्णोरुपदेशेऽपि तद्वधकरणेऽप्रवृत्तिः, तस्मिन्मन्त्रसरे तार-
कासुरेण विष्णुरुद्रादिदेवजर्जरीकरणम्, शंकरं प्रत्यभिवांतं तारकं दृष्ट्वाऽऽकाश-
वाण्या कुमारस्वामिनस्तारकासुरहृन्नेऽप्युत्पत्तिः, ततः कुमारेण तारकवधार्थं मयू-
गदुःश्रुत्य विष्णुं प्रशम्य तारकस्य शिरसा निर्गतां शक्तिं निरीक्ष्य निःशक्तिकस्य
तारकासुरस्योपरि निजशक्तिं विसृज्य तारकासुरवधकरणम्, ततः केशवमेरणया
निजशक्त्या बाणादिदेव्यन्वालादिसमन्वितक्रीड्यपर्वतभस्मीकरणम्, ततः कुमारस्वा-
मिनो देवगन्धर्वादिकृतविजयोत्सववर्णनम्. ... १३९ १

३३ तारकासुरवधेन कुमारस्वामिनो रुद्रभक्तहृन्नेऽन्यपापशंकाया शोककरणम्, ततो
महाविष्णुपदकेन कुमारस्वामिना रुद्रभक्तवधजनितपातकशोकवे विश्वकर्मद्वारा त्रीणि
शिवलिङ्गानि निर्माप्य तन्मध्ये प्रतिवेश्वरचिह्नैश्चरयोः स्थापनवर्णनम्. ... १४२ २

३४ ततः कुमारस्वामिना ब्रह्मदेवानीतस्य लिङ्गस्य कुमारेश्वरनाम्ना स्थापनम्, कुमारस्य
तन्स्थापनोत्तरं शंकराच्छिवपूजाविधिश्रवणम्, कुमारस्वामिभूता कुमारेश्वरमहादेव-
स्तुतिः, कुमारेश्वरेण कुमारस्वामिने वरप्रदानम्, जगदन्वायाः सदा कुमारेश्वरसंनि-
धानकथनपूर्वकं कुमारस्वामिने वरप्रदानम्, ततः कपर्दिगणेश्वरकृतवरप्रदानम्,
कुमारेश्वरसंनिधौ कुमारस्वामिनोऽशेनावस्थानम्, महीसागरसंगमस्य कुमारेश्वरमहा-
देवसंवासाहात्यवर्णनम्. ... १४४ १

३५ अथ महीसागरसंगमे देवानां प्रार्थनया जयस्तम्भं संस्थाप्य तदुपरि विश्वकर्मविनिर्मा-
तस्य तृतीयस्य लिङ्गस्य स्तम्भेऽनाम्ना स्थापनम्, कृपनीर्थनिर्माणं च, तस्मैश्चर-
माहात्म्यवर्णनम्. ... १४६ २

- ३६ महासागरसंगमे मन्वेन्द्ररुद्रप्रमुखदेवादिभिः कोटिशो लिङ्गस्थापनम्, तमाहात्म्यं च, सिद्धाभिवकासिद्धकूपसिद्धेश्वरादिमाहात्म्यपूर्वकं पञ्चलिङ्गोपाख्यानवर्णनम्. ... १४७ १
- ३७ वर्षरीतीर्थमाहात्म्यप्रसंगेन कौमारिकाखण्डनामकारणीभूतक-याकुमारिकाचरित्रवर्णनम्, तत्प्रसंगेन जगदुत्पत्तिब्रह्माण्डपरिमाणभूगोलसंस्थितप्रकारकथनम्. ... १४८ १
- ३८ ब्रह्माण्डपरिमाणप्रसंगेन खगोलसंस्थितिवर्णनपूर्वकसमस्तोर्ध्वलोकव्यवस्थितिकथनम्. ... १५० १
- ३९ अथ ब्रह्माण्डपरिमाणप्रसंगेन पाताललोकव्यवस्थितिवर्णनपूर्वकं पातालादधोभागे विविधनरकरनिरूपणम्, तत्तत्पातकिनां तत्तन्नरकेषु यातनाभोगवर्णनम्, एवं समस्त-ब्रह्माण्डस्य पालकानां देवानां बसुधानादीनां वर्णनम्, एवमनन्तकोटिब्रह्माण्डरूपैर्भव-शालिनो महेश्वरस्य सर्वातिशायिमाहात्म्यकथनम्, अथ कालपरिमाणकथनम्, एवं समस्तवैधात्रप्रपञ्चस्य व्यवस्थितिवर्णनम्, अथ रूपभात्मजमरतभूपुत्रस्य शतशृंगा-ख्यस्य नवापत्यमध्ये जायमानाया एकस्याः कुमारिकाया वर्षरीमुखत्वकारणकथनप्रसंगेन प्राग्जन्मोपवृत्तान्तस्मरणपूर्वकं महासागरसंगमे जालिगुल्मान्तरविलग्ननिजाऽजाय-कनिक्षेपणात्सद्यः सुन्दरस्त्रीमुखत्वप्राप्तिवृत्तान्तवर्णनम्, तथा कुमारिकया वर्षरेश-स्थापनम्, वर्षरेशानेन कुमार्यै वरप्रदानम्, शतशृंगभूषेन निजकन्यायै कुमार्या-ख्यायै नवधा विभक्तस्य भरतखण्डस्यैकविभागप्रदानात्तन्नाम्ना तद्विभागस्य कौमारि-काखण्डाख्यया प्रसिद्धिवर्णनम्-भरतखण्डस्थदेशप्राप्तनगरसंख्यापरिगणनम्, तथा च कुमार्या निजभ्रातृपुत्रेभ्यः स्वकीयभागानां यथासंख्यं विभज्य प्रदानपूर्वकं स्तम्भ-तीर्थं प्रत्यागत्य कुमारेश्वरकुमारीश्वरसेवाकरणसुप्रसन्नभवानीशङ्करवरप्रसादसंपादनम्. वृद्धया तथा रुद्रोपदेशेन सरस्वतीतीर्थस्थमहाकालनामकसिद्धवरणम्-महाकालवह-भायास्तस्यास्तपःप्रभावेण चित्रलेखाप्सरस्त्वप्राप्तिवर्णनम्-वर्षरेश्वरलिङ्गमाहात्म्य-वर्णनम्. ... १५१ २

- ४० अथ महाकालनामकस्य सिद्धस्य चरित्रवर्णनम्, तत्र वाराणसीनिवासिनो माण्डि-महर्षेः शिवप्रसादेन पत्न्याश्चटिकाख्याया उदरे गर्भस्य चतुर्वर्षपर्यन्तं स्थितावापि तस्य गर्भस्य बहिर्निर्गमनाभावं निरीक्ष्य माण्डिना तस्य बहिर्निर्गमनायाज्ञाकरणम्-जन्मसंसारभोत्या गर्भस्य बहिर्निर्गमनेऽनिच्छां दृष्ट्वा माण्डिना शिवं प्रति प्रसादनम्, शिवेन तस्य गर्भस्याश्वासनार्थं निजविभूतीनामाज्ञाकरणम्, शिवविभूतिभिर्महर्षि-भिस्तस्य सान्त्वने कृते सति गर्भगृहाद्वालकस्य प्रसूतिः, तस्य बालकस्य कालाङ्गोति-मापन्नतया कालभोतिनामकस्य बिल्ववृक्षस्याधस्तात्तपः कुर्वतः समोपे शंकरेण नर-रूपेणागत्य निजचरणांगुष्ठेन गर्तपूरणेन तीर्थं निर्माय निजरूपप्रकटनम्, ततः काल-भोतिप्रार्थनया महाकाललिङ्गरूपेण भगवतोऽवस्थानम्, महाकालप्रसादेन काल-भोतेर्मोचनान्महाकालवप्राप्तिपूर्वकं महाकालभगवतः प्रसादेन नन्दिगणरूपेण शिव-प्रतीहारत्वप्राप्तिवृत्तान्तवर्णनम्, अथ महाकालेन करधमभूपतये धर्मस्वरूपचतुर्गु-णव्यवस्थादिधर्मकर्मोपदेशवर्णनम्. ... १५५ १
- ४१ अथ करधमपुत्रेण महाकालसिद्धेन ब्रह्मविष्णुरुद्रदेवानां भक्तिविषयकसंशयनिराकर-णम्, नानाविधकर्मभेदसविस्तरविवरणम्, संक्षेपतो यथाशास्त्राशिवपूजाविधान-वर्णनम्, भित्वाचरणीयसदाचारवर्णनम्, ततश्च महाकालसिद्धस्य शिष्यलोकप्राप्ति-वृत्तान्तवर्णनम्. ... १६१ १
- ४२ अथ नारदस्यापितृवृद्धवासुदेवमाहात्म्यवृत्तान्तवर्णनम्, तत्प्रसंगेनैतरेषामाद्यनचारित्र-वर्णनम्, महासागरसंगमतीरस्थहारीतान्वयोत्पन्नमाण्डिकिनामकस्य ब्राह्मणस्येतरा-नाम्न्याः पत्न्या उदरे समुत्पन्नरयितरेयब्राह्मणस्य जन्मान्तरीयसिद्धत्वेऽपि प्रकृत-जन्मानि मूकभावं समाश्रित्य हारिमन्दिरं निरन्तरं भगवन्मन्त्रजपतत्परत्वे सति मातुः खेदापनोदार्थं शास्त्रपूतया वाण्या मात्रे संसारासारतोषदेशवर्णनपूर्वकं निजपूर्ण-ज्ञानित्वप्रकटनेनानन्दसमुत्पादनवृत्तान्तवर्णनम्, ततश्चेतराख्यायास्तन्मातुस्तस्य महा-ज्ञानित्वं दृष्ट्वाऽत्यानन्दप्राप्तिः, ततस्तयोर्मातापुत्रयोरपतो भगवतो वासुदेवस्याविर्भावः.

अध्यायः	विषयाः	प०	पृ०
	एहेरयकृता भगवत्तुतिः, तत्कृतस्तुतिप्रसङ्गेन भगवत्तरेयमाज्ञाय वरप्रदानम्, भगवत्प्रदत्तेन तरेयमाज्ञाय विवाहादिकर्मगलप्राप्तिपूर्वकैर्हिकसकलभोगभोगान्तरे मोक्षप्राप्तिवृत्तान्तवर्णनम्. १६५ १		
४३	महीसागरसंगमे नारदस्यापितमहादित्यस्यमूर्तिवृत्तान्तवर्णनम्. तत्संगेन सूर्यपूजा-विधिवर्णनम्. १७० २		
४४	महादित्यस्य पुरतः सद्यःप्रत्ययकारकाष्टविधरूपयादिविद्यप्रकारवचनम् १७२ २		
४५	कपिलस्यापितकपिलेश्वरस्य नन्दभद्रवणिजा त्रिकालमर्चाकरणम्, संसारासारविचार-पूर्वकं नन्दभद्रवैश्यस्य शुद्धसदाचारप्रवृत्तिवर्णनम्, सद्धर्माचरणनिष्ठस्य नन्दभद्रस्य देव-वशाद्वायंपुत्रनाशेन दुःखितस्य तत्समीपवार्तिना सत्यव्रताख्येन नास्तिकशूद्रेण बुद्धि-भेदाद्यै विरुद्ध उपदेशे क्रियमाणे नन्दभद्रेण तद्विरुद्धवाद्स्वप्नपूर्वकं देवतास्तित्व-स्थापनपूर्वकं सद्धर्माचरणाय भट्टार्कस्थले बहूदककुंडं प्रत्यागमनम्... १७४ १		
४६	बहूदककुंडमसीपवार्तिकपिलेश्वरमभ्यर्च्य स्वतन्त्रागार्थमुद्यतस्य नन्दभद्रवैश्यस्य समीपे कुड्रोगतौ न केनचिद्वाक्षणपुत्रेणागत्य नन्दभद्राय ज्ञानोपदेशकरणम्, अथ नन्दभद्रशूद्रेण ज्ञाणबालकेन निजचरित्रवृत्तांतवचनम्, तस्माद्वाक्षणबालकादुपदेश-श्रवणेन सुप्रसङ्गेन नन्दभद्रेण गुरुवक्षिणार्थं गुरुपदेशेन गुरुनाम्ना बालादित्यस्थापन-वृत्तांतवर्णनम्... १७७ १		
४७	नारदेन बहूदकतीर्थक्षार्थं सिद्धाधिकारिचतुर्वंशमहाशक्तीनां सपरिवाराणां स्थापन-वर्णनम्, तासां सर्वासां महाशक्तीनां माहात्म्यवर्णनम् १८० २		
४८	सोमनाथमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र चौहदेशीययोर्जयंतप्रलेयनामकविप्रयोर्वृत्तांतवर्णनम्, सोमनाथदर्शनार्थं प्रभासक्षेत्रगमनोद्यतयोस्तयोर्मार्गेऽतिश्रांततया मध्येमार्गे लुण्ठमान-योरनुमहार्थं सोमनाथप्रादुर्भावः, महीसागरसंगमवर्तिसोमकुण्डज्ञानसोमनाथदर्शन-माहात्म्यवर्णनम्, हाटकेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्... १८३ १		

अध्यायः	विषयाः	प०	पृ०
४९	नारदस्यापितमहीनगरस्थितविधितोयमाहात्म्यप्रसंगे जयादित्यमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र नारदेन सूर्यदर्शनार्थं सूर्यलाकं प्रति गतेन निजस्यापितमहीनगरस्थमाज्ञाप्राप्ति-सायां कृतायां सूर्यनारायणेन तत्रत्यमाज्ञानां दर्शनार्थं वृद्धातिथिरूपेणागमनम्, तत्र ज्ञानचचारूपपरमभोजनमाकाङ्क्षतो भास्करस्य हारीतपुत्रेणाष्टवर्षवयसा कमठाख्येन सर्वशास्त्रीयसिद्धान्तसिद्धज्ञावगत्यादिविषयकप्रश्नानां सुस्पष्टतमैस्तर-प्रदानेन सूर्यभगवतोऽत्यन्तसंतोषप्राप्तिवृत्तान्तवर्णनम्... १८३ २		
५०	अथ भास्करकृतशरीरलक्षणविषयकप्रश्नस्य कमठबालकेन सशास्त्रप्रमाणसिद्ध-शरीरलक्षणकथनेन सम्यगुत्तरप्रदानम्, तत्प्रसंगेन जीवस्य पारलौकिकगतिवर्ण-नम् १८५ १		
५१	अथ भास्करकृतविधिविधिकर्मफलविषयकप्रश्नस्य कमठबालकेन सशास्त्रप्रमाण-सिद्धसकलप्राणिकर्मविपाकवर्णनेन सम्यगुत्तरप्रदानम्, तत्प्रसंगेन धर्मप्रशंसा-वर्णनम्, कमठप्रोक्तसम्यक्प्रश्नोत्तरश्रवणसंतुष्टेन भगवता भास्करेण तत्सुप्रभृति-हारीतादितभगवत्स्थमाज्ञाप्राप्तिपूर्वकं निजनामकथनम्, अथ ज्ञाणानां प्रार्थनया भगवता भास्करेण जयादित्यनाम्ना तस्मिन्महीनगरे मूर्ताववास्थितिकरणम्, कमठकु-वाऽष्टकस्तोत्रेण जयादित्यस्तुतिः, भगवता भास्करेण कमठाख्याय हारीतज्ञाण-बालकाय वरप्रदानम्, जयादित्यमाहात्म्यवर्णनम्. १८७ १		
५२	अथ महीसागरसंगमे ब्रह्मदेवस्यापितकोटितोयमाहात्म्यवृत्तान्तवर्णनम्, कोटितोय-समीपस्थात्रीश्वरभरद्वाजेश्वरगीतमेश्वरादित्यासरोमाहात्म्यम्, अदित्यासरोवर्णनप्रस-ंगेन शाककृताहत्याधर्षणादिवृत्तान्तवर्णनम्. १८९ १		
५३	अथ महीसागरसंगमे नारदस्यापितस्थानक्षार्थक्रीत्रपुरुषशालाव्यवस्थापनादिवृत्तान्त-पूर्वकशालामाहात्म्यम्, अथ नारदोयसरोवरनागेश्वरमाहात्म्यम्, अपरद्वारकोत्तरद्वारका-माहात्म्यवर्णनम्. १९० १		

- ५४ अथ महीसागरसंगमवर्तिनारदमूर्तिस्थापनवृत्तान्तः, तत्प्रसंगेन बाधव्याजुर्नसंवादः,
बाधव्येणाजुर्नाय नारदमूर्तिस्थापनप्रसंगेनोपसेनश्रीकृष्णसंवादकथनपूर्वकं श्रीकृष्णो-
नोपसेनशंकापनोदनाय नारदप्रशंसाकथनपूर्वकं नारदाष्टकस्तुतिकरणकथनम्, श्रीकृ-
ष्णकृतनारदपूजादिकथनम्, नारदमाहात्म्यवर्णनम्, ... १९० २
- ५५ बाधव्यमुखादजुर्नेन नारदमाहात्म्यं श्रुत्वा प्रशंसाकरणपूर्वकं गुप्तक्षेत्रमाहात्म्य-
श्रवणच्छाया प्रभकरणम्, नारदेनाजुर्नाय गुप्तक्षेत्रस्थितगीतमेश्वरलिङ्गमाहात्म्य-
वर्णनप्रसंगेन सविस्तरयोगतत्त्वस्वरूपलक्षणवर्णनम्, ... १९२ १
- ५६ अथ महीनगरकात्पूर्वदिशिःयतःब्रह्मसरोःब्रह्मेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, नारदस्यापित-
जयादित्यकृष्णगर्भेश्वरापरपर्यायमोक्षेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, ... १९५ १
- ५७ अथ कदागेश्वरनौलकण्ठमाहात्म्यम्, ... १९५ २
- ५८ अथ तस्य महीसागरसंगमक्षेत्रस्य गुप्तक्षेत्रेतिनामप्रसिद्धौ कारणवर्णनम्, तत्प्र-
संगेन ब्रह्मलोके मधुपर्कसमये तीर्थक्षेत्राणां महत्त्ववर्णनप्रस्तावे महीसागरसंगमेन
स्वमुत्सेन स्वप्रकाशतो क्रियमाणायां ब्रह्मणो ज्येष्ठपुत्रेण धर्मेण तस्या अप्रख्यातिरूप-
शपप्रदानम्, अथ तच्छापवचनश्रवणोत्तरं गृहस्य तत्रागत्य तदुक्तवप्रख्यातिसम-
र्थनम्, अथ धर्मेण गृहयागे स्तुतिपूर्वकं स्थापनाधर्मापणम्, महीसागरसंगम-
क्षेत्रस्य गन्धर्वस्तम्भवशेन स्तम्भतीर्थीकृत्या प्रसिद्धिवृत्तान्तवर्णनपुरःसरं स्तम्भतीर्थी-
परपर्यायमहीसागरसंगममाहात्म्यकथनम्, अजुर्नश्य तांथयात्रापरिसमाप्तिवृत्तान्त-
वर्णनम्, ... १९५ २
- ५९ अथ सिद्धेश्वरलिङ्गसिद्धाम्बिकामाहात्म्यम्, तत्प्रसंगेन पाण्डवतीर्थयात्रायां घटो-
त्कचाख्यस्य भीमपुत्रस्य पाण्डवैः सह समागमः, अथ श्रीकृष्णेन सह पाण्डवानां
विवाहमंगलविषये मन्त्रकरणम्, अथ श्रीकृष्णेन कामकटंकटाख्याया वृत्तान्तं संवर्ण्य
तस्या विजयपूर्वकं वरणार्थं घटोत्कचस्य प्राग्ज्योतिषपुरं प्रति प्रेषणम्, श्रीकृष्णादी-
नामनुज्ञाया घटोत्कचस्य प्राग्ज्योतिषपुरं प्रति गमनम्, ... १९७ १

- ६० अथ घटोत्कचस्य कामकटंकटायाः प्रासादे प्रवेशः, अथ कामकटंटाया घटोत्कचेन
श्रीकृष्णस्मरणपूर्वकमपूर्वकथाकथनेन प्रभद्वारा निरुत्तरीकरणम्, अथ युद्धोपायेन
तां कामकटंकटां पराजित्य तस्याः श्रुतिमात्रेण श्रीकृष्णपाण्डवसमौपं प्रति घटोत्कच-
स्यागमनम्, अथ घटोत्कचकामकटंकटयोर्विवाहः, ततो हिडिम्बवने घटोत्कचेन
राक्षसराज्यकरणम्, घटोत्कचस्य कामकटंकटायां बर्बरीकाख्यसुतांतापसिधृत्तान्त-
वर्णनम्, ... १९९ १
- ६१ अथ घटोत्कचस्य बर्बरीकं पुत्रमादाय श्रीकृष्णदर्शनार्थं द्वारकापुरीं प्रति गमनम्,
ततः श्रीकृष्णेन बर्बरीकाय संक्षेपतश्चानुर्वर्ण्यधर्मवर्णनपूर्वकं क्षात्रधर्मानुसारेण लौकि-
कवलप्राप्तये देव्याराधनार्थमुपदेशपूर्वकं सुहृदयेति नामकरणम्, श्रीकृष्णोपदेशेन तेन
सुहृदयेन गुप्तक्षेत्रे दग्धस्थलीमागत्य देवीनामाराधनम्, सुप्रसन्नानां देवीनामनुज्ञाया तेन
सुहृदयेन तत्रैव स्थित्वा विजयनामकभागधर्माक्षणस्य तत्र सिद्धाम्बिकायाः पुरतः
आगत्य महाविद्यां साधयितुं प्रवृत्तस्य सुहृदयेन विप्रनिवारणार्थं साहाय्यकरणम्,
विजयमाक्षणेन महाविद्यासाधनार्थमादौ गाणेश्वरकल्पोपासनाकरणवर्णनम्, ... २०० २
- ६२ अथ गाणेश्वरक्षेत्रपालोत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, क्षेत्रपालपूजनादिविधानवर्णनम्, ततो
विजयमाक्षणेन वटयक्षिणीविद्यासाधनम्, ततश्चापराजितामहाविद्यासाधनम्, ... २०२ १
- ६३ अथ प्रथमयामाग्वे विप्रकरणार्थं समागताया महाजिह्वाराक्षस्याः सुहृदयेन घटोत्क-
चपुत्रेण दमनम्, ततो मध्यरात्रसमये विप्रकरणार्थं समागतस्य रेपलेन्द्रस्य घटोत्कच-
पुत्रेण सुहृदयेन दमनम्, ततरत्नतीययामान्ते विप्रकरणार्थं समागताया दुहृदुहाख्याध-
र्याः सुहृदयेन हनने कृते सति तदक्षेपस्थले दुहृदुहाख्यग्रामप्रसिद्धिवर्णनम्, अथ
चतुर्थयामे विप्रकरणार्थं समागतस्य क्षपणकवेपधारिणः पलाशिनो दैत्यस्य नव-
कोटिदैत्यसेनासमन्वितस्य भैमिपुत्रेण सुहृदयेन पातालगुहां तमनु गत्वा हननम्,
ततश्च तत्कृतेन दैत्यवधेन संतुष्टैर्नागलोकैः सुहृदयाय वरप्रदानम्, अथ पातालविव-
रस्थरत्नलिङ्गपूजकनागकन्याभिः प्रवर्णतेन मार्गेण सुहृदयस्य भूतले सिद्धाम्बिका-

- पुरःस्थले विजयाख्याणसमीपं प्रत्यागमनम्, ततः सर्वमहाविद्यासिद्धिसंपन्नतया
सुप्रसन्नेन विजयब्राह्मणेन सुहृदयायाशीःप्रदानम्, ततो भविष्यत्संग्रामे पाण्डवसंरक्ष-
णहेतुना देवानां देवानां चानुज्ञया विजयब्राह्मणदत्तसिन्दूरसदृशहोमभस्मग्रहणपूर्वकं
सर्वदेवांदेवैः सुहृदयस्य सिद्धसेनेतिनामकरणवर्णनम्. ... २०३ २
- ६४ अथ देव्याराधनतत्परतया सिद्धाम्बिकासंनिधौ सिद्धसेने स्थिते वनवासप्रसंगेनाग-
तानां पाण्डवानां मध्येऽतिदुर्पातेन भीमेन देवोपुरतः स्थिते कुण्डे प्रवेशे कृते सत्यति-
कृदेन सिद्धसेनेन भीमेन सह युद्धं कृत्वा भीमसेनस्य जर्जरीकरणम्, ततो भीमसेनं
गृहीत्वा सागरे प्रक्षेमं प्रचलितस्य सिद्धसेनस्य समीपे वियति भगवता रुद्रदेवेन
समभ्येत्य सिद्धसेनाय भीमसेनस्य पितामहत्ववर्णनम्, तद्रुद्रवचः श्रुत्वा सिद्धसेनस्य
शोककरणपूर्वकं भीमसेनाग्रेऽपराधक्षमापणम्, भीमसेनेन स्वपौत्रस्यालिनम्, अथ
पितामहापराधदोषविषण्णस्य सिद्धसेनस्य समुद्रे प्रति निजप्राणत्यागार्थं गमनम्,
तन्निवारणार्थं भीमसेनस्यापि तत्पञ्चाङ्गमनम्, ततो रुद्रसहिताभिः सिद्धाम्बिकादि-
देवीभिः सिद्धसेनस्य सत्त्वनपूर्वकं चण्डिहोतिनामकरणम्, भीमेन चण्डिहोतेन सह
युधिष्ठिरादिपाण्डवसमीपं गत्वा सर्ववृत्तनिवेदनम्, भीमस्थापितभोमेश्वरकलिङ्ग-
माहात्म्यवर्णनम्. ... २०५ २
- ६५ अथ युधिष्ठिरकृतां सिद्धाम्बिकास्तुतिं निशम्य भीमसेनेन युधिष्ठिरस्य स्तोत्रोक्त-
रत्वं श्रुत्वा निर्भर्त्सनम्, ततो देव्यवज्ञानाद्भीमसेनस्याङ्गवैकल्यप्राप्तौ भीमेन स्वापरा-
धक्षमापणाय सिद्धाम्बिकाजगदम्बिकास्तुतिकरणम्, ततो जगदम्बिकया तस्मै वर-
प्रदानम्, अथ देव्या स्वस्या निमित्तान्तरेण लोहाणारथकेऽध्वरीदुर्गावस्थेश्वरीगवत्रा-
हेत्यादिनामभेदस्थानभेदेन तत्र क्षेत्रेऽवस्थितिवर्णनपूर्वकं सर्वपाण्डवानामभयप्रदानम्,
पाण्डवैर्बर्षीकस्य तत्रैव स्थाने संस्थापनपूर्वकं वीर्यायात्राकरणम्... २०७ २

- ६६ अथ त्रयोदशवर्षानन्तरं वनवासाभिहत्य स्वकीयराज्यप्राप्तये संग्रामांगणं समुपगच्छ-
तेषु ससैन्येषु पाण्डवकौरवेषु मध्ये सर्वशत्रुसैन्यबन्धसमर्थवीरपरिगणनायां प्रक-
न्तायां घटोत्कचपुत्रेण चण्डिहोतेन सर्वातिशायिग्वसामर्थ्यप्रकटनप्राप्त्या परीश्वरप्रा-
नार्थं पुरा देव्यप्रतः कृतहोमेन विजयनामकसिद्धब्राह्मणेन पदस्य सिन्दूरभस्मः
स्वशरामे संयोजनपूर्वकं वाणप्रक्षेपेण सर्वशत्रुसैन्यस्य मृत्युमर्मनिर्दशनकरणम्, अथ
तद्दृष्ट्वा सर्वेषां युधिष्ठिरादीनां तत्प्रशंसापूर्वकं सुमहति साधुवादे संप्रवृत्ते सत्यकृमा-
देव कृष्णेन तस्य घटोत्कचपुत्रस्य स्वचक्रेण शिरश्छेदकरणम्, अथ कृष्णेन तच्छिर-
श्छेदं कृतं दृष्ट्वा शोकाकुलान्पाण्डवादीन्घटोत्कचं च प्रति तरिमन्संग्रामांगणे सिद्धा-
म्बिकादिचतुर्दशदेवीनामागमनम्, तामिष्टं चण्डिलस्य प्राग्जन्मजातसुबर्चोनामक-
यक्षस्य वृत्तान्तकथनपूर्वकं सर्वेषां सान्त्वनम्, अथ श्रीकृष्णेन तच्छिरश्छेदकारण-
कथनम्, ततो देव्याऽमृतसिञ्चनेन तच्छिरसोऽमृतीकरणम्, अथ श्रीकृष्णेन शिरो-
रूपस्य चण्डिलस्य वरप्रदानम्, अथ श्रीकृष्णाङ्गया युद्धभूमिसमीपवर्तिगिरिरागम-
धिरुष तेन बर्षीकेण पाण्डवकौरवाणां युद्धनिरीक्षणम्, अथ भारतमहायुद्धनिवृ-
त्त्यनन्तरं गर्भीनिवृतस्य भीमस्य श्रीकृष्णेन बर्षीकमुखतः परमपुरुषेण हरिहराभिन्न-
रूपेण केनचित्परमपुरुषेण सर्व सैन्यं निर्दलितमिति सत्त्वापयित्वापि लंकायाःस्थित-
कुम्भकर्णेशिरःकरोटिकादर्शनेन गर्वपरिहरणवृत्तान्तवर्णनम्, अथ रणाजिदं प्रत्येत्य
घटोत्कचपुत्राय बर्षीकाय श्रीकृष्णेन वरप्रदानम्, अथ बर्षीकस्तवः, बर्षीक-
पूजनमाहात्म्यम्, अथ महोनगरस्थकेदारेऽश्वरात्रेश्वरनीलकण्ठेश्वरजयादित्यमाहा-
त्म्यम्, एवं सप्तक्रोशात्मकगुप्तक्षेत्रपरपर्यायमहीसागरसंगमक्षेत्रमाहात्म्यश्रवणपठना-
विफलश्रुतिः ... २०९ २

इति माधेश्वरसप्तमे द्वितीयां कौमारिकासप्तमं संपूर्णम् ॥ (१-२) ॥

अथ माहेश्वरखण्डे तृतीयेऽरुणाचलमाहात्म्ये पूर्वार्धम् ॥ (१-३-१) ॥

- १ नैमिषारण्येवासिभिर्मुनिभिः सुतमहावि प्रत्यरुणाचलमाहात्म्यश्रवणेच्छया दृष्टे सुतेन तान्प्रत्यरुणाचलमाहात्म्यकथनोपक्रमे ब्रह्मसनकसंवादकथनम्, सनकेन तैजस-
शिवलिङ्गमाहात्म्यश्रवणेच्छया दृष्टेन भगवता ब्रह्मणाऽरुणाचलेश्वरतैजसशिष्यान्पू-
र्वकमरुणाचलेश्वरमाहात्म्यकथनोपक्रमवर्णनम्, तत्र पूर्वे विष्णुब्रह्मणोः परस्परमात्म-
मिष्टप्रप्रागल्भ्यपूर्वकं युध्यमानयोर्मध्ये बह्विस्तम्भमयभगवदाविर्भावः, आकाशावाण्या
च तयोर्बुद्धाद्विरतिः, अथ तस्याभिस्तम्भमयरूपस्याऽन्तःस्थस्य भगवतोऽघोऽन्त-
रिच्छेत्तुं विष्णोर्वराहरूपेण गतस्याऽनन्तस्यान्तं परिच्छेत्तुमशक्यतया विषादप्राप्य-
नन्तरं पूर्वस्थलं प्रत्यागमनम्, ऊर्ध्वमन्तं परिच्छेत्तुं ब्रह्मणो हंसरूपेण गतस्याऽनन्त-
स्यान्तं परिच्छेत्तुमशक्यतया विषादप्राप्यनन्तरम् ऊर्ध्वलोकस्थितानां सिद्धानां वचन-
तोऽनन्तस्यानन्ततां परिहाय पूर्वस्थलं प्राप्तं समेत्य भगवतः पुरतोऽवस्थितिवर्ण-
नम्. ... २१४ २
- २ अथ ब्रह्मविष्णुभ्यां बह्विस्तम्भमयस्य भगवतः स्तवनम्, ततो बह्विस्तम्भमयपरमेश्वरेण
ब्रह्मावल्म्बोद्वेगप्रदानम्, ब्रह्मविष्णोः प्रार्थनया बह्विस्तम्भमयेन परमेश्वरेण निजरूप-
मुपसंहर्यारुणाचलरूपेण स्थावरलिङ्गताधारणम्, स्थावरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. २१६ २
- ३ अथारुणाद्रीश्वरचरित्रवर्णनम्, तत्र भगवत्या जगदम्बया कदाचिद्ब्रह्मसि शम्भोः
क्रीडावशेन नेत्रत्रयपिधानम्, शंकरस्य चन्द्रसूर्याप्ररूपेण त्रिषु नेत्रेषु पार्वत्या निमि-
पार्थमात्रं विहितेषु सकलजगतोऽकाले क्षयः, तदानीमविनाशिभिस्तपसा लब्धस्फु-
र्तिभिः सिद्धैस्तपोवलप्राप्ताज्ञानचक्षुषा तत्सर्वशंकरचरित्रं विज्ञाय सांस्वदाशिवस्तु-
तिकरणम्, आशंकरेण सिद्धानां स्तुतिमाकर्ष्य निजनिमिषार्थेन वत्सरकोटिपरिमित-
कालातिक्रमणेन जगतः प्रलयं दृष्ट्वा पार्वतीं प्रतीदं त्वयाऽयोग्यं कर्म कृतमित्युक्ते
पार्वत्यात्वरुतजगत्क्षयजनितदुरितनिवृत्त्यै प्राथम्येनपृच्छायां कृतायां भगवता लोक-

- सिद्धार्थं पार्वत्यै तपःकरणार्थमनुज्ञाकरणम्, ततः श्रीशंकरानुज्ञया पार्वत्याः कांचो-
पुरीस्थकंपानदीतीरस्थितैकाग्रतले तपश्चर्यायमागमनम्. ... २१८ २
- ४ अथ कम्पानदीतीरस्थितैकाग्रतले पार्वत्या सैकतशिखरिणि संस्थाप्य स्वधर्माचरण-
पूर्वकं तपश्चर्याकरणम्, अथ शंकरेण पार्वत्या दृढभक्तिपरीक्षणार्थं नदीप्रवाहेन
समंततो व्याप्तौ कृतायां देव्या सैकतशिखरिण्यस्य प्रवाहाल्लयमीत्या दृढमालिन्य
पूरप्रवाहेण वेष्टयमानयाऽपि लिङ्गं विहायाऽन्यतोऽगमनम्, पार्वतीदृढपरिरम्भणतः
सैकतलिङ्गे पार्वतीकुचचुचुकचिह्नमुद्राङ्कितत्ववर्णनम्, अथाकाशावाण्या पार्वतीमा-
श्वस्य तस्य सैकतलिङ्गस्याभ्यर्चने बरं प्रदायारुणाचलं प्रति गत्वा गौतममहर्षिणा
तपःकरणार्थमनुज्ञाकरणम्, अथ देव्या पार्वत्या तत्र कंपानदीतीरे दर्शनार्थं सेवार्थं
चागतभ्यः सर्वदेवेभ्य ऋषिभ्यश्च सैकतशिखरिणिपूजनार्थमाज्ञाकरणम्, ततः पार्व-
त्याः सर्वदेवैः सहारुणाद्री गौतममहर्षेराश्रमं प्रति गमनम्. ... २१८ २
- ५ अथ गौतममहर्षिणा पार्वत्याः स्वागतसत्कारकरणम्, पार्वतीप्रार्थितेन गौतममहर्षिणा
पार्वतीं प्रत्यरुणाचलमाहात्म्यवर्णनम्-तत्प्रसंगेन ब्रह्मपुष्करमाहात्म्यवृत्तान्तवर्णनम्. २२० १
- ६ अरुणाचले श्रीमहाविष्णुप्रभृतिस्मस्तदेवगणमहर्षिगणराजविगणस्थापितविचि-
तीयमाहात्म्यानां वृत्तान्तपूर्वकं वर्णनम्. ... २२१ २
- ७ अथाभिमयस्य लिङ्गस्य पार्वत्योपशान्तसाकारेण दृष्टे गौतममहर्षिणाऽरुणाचलेश्वर-
स्य चतुर्गुणानामेववर्णनम्, तत्र देवकृतस्तुत्यारुणाचलेश्वरस्य भगवतः शीतलदा-
प्राप्तिवृत्तान्तवर्णनम्, अथारुणाचलस्याष्टलोकपालस्थापिताष्टदिक्स्थतीयमाहात्म्यवृ-
त्तान्तः, मार्कण्डेयप्रार्थनया महेश्वरेण सर्वतीयसमुच्चयस्यैकीकरणवर्णनम्, अथ तीर्थ-
माहात्म्यं श्रुत्वा सुप्रसन्नया पार्वत्या श्रीपरमेश्वराचरित्रविधिज्ञासया गौतममहर्षि
प्रति प्रश्नकरणम्. ... २२४ १
- ८ अथ गौतमेन महर्षिणा पार्वत्यै श्रीशंकरसोनाद्रीश्वरप्रसादादिरुनिजवृत्तान्तं
निवेद्य श्रीशंकरोच्छागमोक्तसंविस्तरारुणाचलेश्वरशिवाराधनामाहात्म्यवर्णनम्. ... २२५ १

- ९ श्रीशंकरेण श्रीशोणाद्रीश्वरविधिधनामकथनम्, अथ शोणाद्रीश्वरप्रदक्षिणामाहात्म्य-
कथनम्, शोणाद्रीश्वरप्रदक्षिणामाहात्म्यप्रसंगेन धर्मकेतुराजवृत्तान्तवर्णनम्, भगवते
विविधोपचारसमर्पणमाहात्म्यवर्णनम्, गौतमेन स्वस्मै भगवता भगवत्या अपीतकु-
चाख्यायाः पार्वत्यास्तपोदीक्षाभणाय स्वसमीपं प्रत्यागमनादिमविष्यवृत्तान्तं वर्ण-
यित्वा भगवत्याः पार्वत्याः प्रशंसाकरणम्, ततः पार्वत्या तपः कर्तुं गौतमेनानुमोदितया
गौतमाश्रमे पांचित्यर्णशालामध्यास्य यथोक्तनियमपूर्वकं तपश्चर्याकरणवर्णनम्. ... २२६ २
- १० अथ तत्र तपस्यन्ती देवी प्रति महिषासुरत्रस्तानां सर्वेषामिन्द्रादिदेवानामागमनम्,
इन्द्रादिदेवदेव्यै महिषासुरकृतभिजिघासनिवेदनम्, देवानां दैन्यमालोक्य देव्या
महिषासुरवचार्थं प्रतिज्ञां कृत्वा देवानामाश्वासनकरणम्, देवीत आश्वासनं प्राप्य
देवेषु गतेषु रस्तु देव्या स्वात्मनः परितुष्टतुष्टं दिक्छेदेषु स्थानरक्षार्थं कर्तुर्बुद्धकथा-
पनम्, तथा च चतसृणां निजपरिचारिकाणामरुणादि प्रति केवलमातिथिप्रेषणार्थं
माझाकरणम्, एवं व्यवस्थां कृत्वा गौतमाश्रमसन्निधौ पादव्यास्तपःकरणम्, पार्व-
तीतपःसामर्थ्यात्तत्राश्रमे सर्वतःशान्तावर्णनम्, अथ कदाचिन्महिषासुरस्य सुग-
वार्थं शोणाद्रीपरिकरे भ्रमणम्, अथ देवीस्थाने बहुभिर्निर्गन्नेन महिषासुरेण वृद्धा-
तिथिप्राज्ञरूपेण देवीं प्रति गत्वा निजप्रशंसाकरणपूर्वकं स्ववर्णार्थं स्वाभिप्राय-
निवेदनम्, अथ देव्या महिषासुरं प्रति युद्धार्थं निजाभिप्रायकथनम्, ततो युद्धोद्यतं
महिषासुरं दृष्ट्वा कन्यारूपायास्तस्या जगद्वाया भव्यभयंकरदुर्गोरूपेणावस्थानम्,
महिषासुरेण निजसेनाह्वानम्, ब्रह्मादिदेवदेव्यै विविधनिजायुधसमर्पणम्, देवीस्व-
रूपं दृष्ट्वा भयेन पलायितं महिषासुरं प्रति देव्या बानरमुखसुरगुहाराऽरुणाचले
प्रत्यागन्तुं निषेधं सन्देशप्रेषणम्, सुरगुरुप्रोक्तं देवीसंदेशं निशम्य भृशं क्रुद्धेन महि-
षासुरेणारुणाचले देव्या सह युद्धार्थं सर्वदैत्यसैन्यप्रेषणम्, आगतं दैत्यसैन्यं विदोष्य
देव्या स्वतेजसा विविधभूतघेताळमालुकायोगिन्यादिगणानां सृष्टिकरणम्, दैत्यसै-
न्यदेवीसैन्ययोः प्रचण्डयुद्धवर्णनम्, तत्र युद्धे महिषासुरेण सह देव्या युद्धारम्भः. २२९ १

- ११ देवोमहिषासुरयोर्युद्धे देव्या महिषासुरमर्दनम्, अथ महिषादिन्या दुर्गाया इन्द्रा-
दिदेवैः स्तुतिकरणम्, अथ महिषासुरशिरःस्थितशिवलिंगस्य देव्याः पाणितल आस-
न्नवर्णनम्, ततः स्वहस्तेन शिवभक्तहननं जातमिति मन्यमानाया जगदम्बायाः
शोकेन गौतमाप्रतस्तीर्थयात्रार्थकस्वसंकल्पनिवेदनम्, ततो गौतमेन जगदम्बाया
आश्वासनपूर्वकं महिषासुरवृत्तकथनपूर्वकं गौर्यै दौपनिवृत्त्यर्थमरुणाचलाप्रतस्तीर्थ-
स्नानरूपोपायकथनम्. ... २३१ २
- १२ अथाकाशबाण्या गौर्या स्वसङ्गणेन खड्गतीर्थं निर्माय तत्र कार्तिकमासपर्यंतं
निमज्जनम्, खड्गतीर्थतीर्थे स्वहस्तच्युतमहिषासुरशिरःस्थितलिंगस्थापनम्, ततः
कार्तिके मासि कृत्तकानक्षत्रेऽरुणाद्रीश्वरस्तुतिकरणम्, ततः प्रसन्नेन भगवताऽरुणा-
द्रीश्वरेण ज्योतीरूपेणात्रिभूय ज्योतिरन्तर्गतहिरण्यपुरुषरूपेण जगद्वायै वरप्रदा-
नम्, ततो जगदम्बायाऽरुणाद्रीश्वरस्य प्रदक्षिणाकरणम्, ततः प्रसन्नेन श्रीशोणाद्री-
श्वरेण शंकरेण भगवता सह जगद्वायाः समागमवर्णनम्. ... २३३ १
- १३ अथ शिवेन पार्वत्यै वरप्रदानपूर्वकं पार्वत्या सह रंतुकाभ्यां पार्वत्येण सुगमहाले-
पनम्, सुगमदोत्यसिधुत्तान्तवर्णने पुलकादयदैत्यस्य चरित्रकथनम्, देवीहस्तोत्थि-
तकमलस्य वृत्तान्तः, तत्प्रसंगेन काश्चात्स्यमहादेवमाहात्म्यवर्द्धनपूर्वकपार्वतीदर्शन-
माहात्म्यबुद्धये पार्वत्याः शिवं प्रति प्रार्थना, शिवेन पार्वत्यै वरप्रदानम्, अरुणाद्री-
श्वरमहावैभवमाहात्म्यवर्णनम्. ... २३५ १

इति माहेश्वरखण्डे तृतीयेऽरुणाचलमाहात्म्ये पूर्वार्धम् ॥ (१-३-१) ॥

अथ माहेश्वरखण्डे तृतीयेऽरुणाचलमाहात्म्य उत्तरार्धम् ॥ (१-३-२)

- १ सुतसौनकसंवादे मार्कण्डेयनन्दीश्वरयोः संवादारम्भः, तत्र मार्कण्डेयेन विविधमुनिवरैः
सहितेन नन्दिश्वरं प्रति शैवागमप्रोक्तशिवधर्मजिज्ञासया प्रार्थनाकरणरूपेण स्थान-
माहात्म्यप्रस्ताववर्णनम्. ... २३७ १

- २ अथ नन्दिकेश्वरेण श्रीशिवनिवासभूतमहीमण्डलस्यविषयक्षेत्रवीर्यस्थानवर्णनम्. २३७ १
- ३ अथ मार्कण्डेयेन नन्दिकेश्वरं प्रति सर्वकलत्रातिशयसर्वेश्वरहृदयस्थानजिज्ञासयां संहि महर्षिगणैः श्रोतुमुत्सुकताप्रदर्शनपूर्वकं प्रश्नकरणम्. ... २३९
- ४ अथ नन्दिकेश्वरेण सशिष्यं मार्कण्डेयमहर्षिं प्रति संज्ञायां दक्षिणदिक्स्थद्राविडदेशान्तर्गतश्रीमद्गुणाचलेश्वरस्थानस्य सविस्तरमहावैभवमाहात्म्यवर्णनम्. ... २३९ २
- ५ अथ नन्दिकेश्वरेण शिवभक्तिदाढ्याय सात्त्विकराजसतामसशुचिपुरुषवर्णनप्रसंगेन विविधकर्मविपाकवर्णनम्. ... २४० २
- ६ सकलमहापापनोदकत्रायश्चित्तवर्णनप्रसंगेन श्रीमद्गुणाचले कर्तव्यविधिवर्णनम्. ... २४१ १
- ७ अथ शोणाद्रिश्वरस्य सूर्यादिवारप्रतिपदादितिष्ठप्रशिन्यादिनक्षत्रमेवादिराशिपूर्वाह्नसध्याह्नसायह्नायनमासादिसमयाविशेषपरत्वेन पूजाविशेषोपचारमाहात्म्यपूर्वककाम्यकर्मवर्णनम्. ... २४२ १
- ८ अथ विस्तरेण श्रीमद्गुणाचलेश्वरश्रीशंकरचरित्रमाहात्म्यकथनारम्भः, तत्र श्रीशंकरेण निजदक्षिणवामाङ्गाभ्यां ब्रह्मविष्णोस्तुतिः, रजोगुणस्वगुणाभ्यां ब्रह्मविष्णोर्योगकरणम्, ततो भगवद्वाङ्मया ब्रह्मणः सृष्टिकायं महाविष्णांश्च स्थितिकायं अधिकारप्रवृत्त्या निजोत्पादकभगवद्विस्तृत्या स्वस्वगुणकार्यवशेन गर्वप्राप्तियुक्तान्तवर्णनम्. ... २४३ १
- ९ विरच्यच्युतयोः स्वाधिकारगर्वेण मोहजन्यस्वश्रेष्ठत्वविषयकमहाविवादवर्णनम्. ... २४३ २
- १० अथ भृशो सामूयं विवदमानयोर्ब्रह्मविष्णोर्मध्ये तद्विवादशान्तये तेजोमयश्रीशंकरभगवद्विग्रहादुर्भाववृत्तान्तवर्णनम्, ततो ब्रह्मविष्णोस्तन्मय लिङ्गस्योर्वाधोभागपर्यन्तशोषनार्थं निश्चयकरणपूर्वकमन्तशोषस्य निर्धारणम्. ... २४४ २
- ११ अथ तस्य तेजोमयलिङ्गस्याधोऽन्तर्पयन्तपरिच्छिन्नये बराहुरूपधारिणो विष्णोरधो-

- लोकागमनम्, लिगाधोभागशोषनं कृत्वा तस्य लिङ्गस्थानन्तर्गतं निश्चित्यैततो निवृत्त्य पुनः पूर्वस्थलं प्रत्यागमनम्. ... २४५ १
- १२ अथ तस्य तेजोमयलिङ्गस्योर्ध्वान्तर्पयन्तपरिच्छिन्नये हंसरूपधारिणो ब्रह्मण ऊर्ध्वलोकागमनम्, तत्र लिङ्गोपरित्तभागशोषनप्रवृत्तस्य ब्रह्मणोऽतिदूरऽधिकीचरगतकेतकीपत्रेण सह समागमः. ... २४५ २
- १३ अथ मिथ्यासाध्यप्रदानाय प्रार्थितेन केतकीपत्रेण सह ब्रह्मणो मूलस्थानं प्रत्यागत्य विष्णवे लिङ्गोर्ध्वपर्यन्तदर्शनस्य केतकीपत्रद्वारा मिथ्यासाध्येन सत्यापनम्. ... २४६ १
- १४ अथ विष्णुना हृदयेन तद्वस्त्रं विनिश्चित्य स्वात्मरश्मयं ब्रह्मणश्चि मन्निवृत्तये तेजोमयलिङ्गस्वरूपस्य भगवतः स्तुतिकरणम्. ... २४६ १
- १५ अथ विष्णुकृतस्तुत्या प्रसंगेन शंकरेण तेजःस्तंभं विनिर्मय सगुणपञ्चवर्णनमूर्तिप्रकटनम्, ते सगुणरूपं परमेश्वरं श्रीशंकरं दृष्ट्वा विष्णोरानन्दः, तयो च ब्रह्मणो लब्धाप्राप्तिः, महेश्वरेण ब्रह्मणेऽपूज्यत्वरूपशोषप्रदानम्, केतकच्छदस्य च स्वपूजावर्तारूपशोषप्रदानम्, अथ ब्रह्मदेवकृतशिवस्तुत्युद्यमः. ... २४७ २
- १६ अथ ब्रह्मदेवेन शिवस्तुतिकरणम्, एवं ब्रह्मविष्णुस्तुतिप्रसंगेन भगवता श्रीशंकरेण ब्रह्मविष्णोर्वैप्रदानपूर्वकं पुनः स्वाधिकारपालनार्थमाज्ञाकरणम्, श्रीशोणाचलेऽवस्थित्यर्थमाज्ञाकरणं च, ततो भगवदन्तर्धानानन्तरं ब्रह्मविष्णुभ्यां श्रीशोणाचले सरःखननपूर्वकमरुणपुरनिर्माणपुरःसररुणाचलेश्वरमन्दिरनिर्माणम्. ... २४८ २
- १७ अथ शिवपार्वत्योर्विहारवर्णनम्, कृतस्य तपसो वृत्तान्तवर्णने तत्र चानेकचरितपुरःसरं चतुर्मुखनारायणयोर्हंसस्वभक्षानन्तवादिवृत्तान्तवर्णनम्. ... २४९ १
- १८ अथ प्रणयकोपकुपितायाः पार्वत्याः शिवसंकाशतो निष्क्रम्य निजदेहाङ्गिमानिवृत्तये तपःकरणार्थं सखीभिः सह गौतमाश्रमं प्रत्यागमनम्, अथ गौतमोपदेशेन देव्या तदाश्रमसमीपे तीव्रतरनियमधारणपूर्वकमनुदिनमरुणाचलेश्वरपरिचरणरूपतपःकरणम्. ... २४९ २

- १९ अथ तत्र तपःस्थिताया देव्या लोभनार्थं महिषासुरेण निजप्रशंसानिवेदनाय देवीं प्रति दूतप्रेषणम्, देवीसंख्या महिषासुरद्वयां ततः स्थानान्निःसारितायां महिषासुरस्य महता सैन्येन सह देवीं प्रत्यागमनम्, अथ देव्या महिषासुरसैन्यकोलाहलं श्रुत्वा दैत्यसंहारार्थं दुर्गां प्रत्याज्ञाकरणम्, दुर्गादेव्या स्वांगेभ्यो विचित्रयोगिनीचक्रमातृ-कादिसैन्यनिर्माणम्, ततो देवीसैन्यैः सैन्ययोगेभ्यः मुलद्वन्द्वयुद्धवर्णनम्, ततो महिषासुरस्याजयतां दृष्ट्वा मातृकादिभिर्दुर्गादेवीस्तुतिकरणम्, ततो दुर्गादेव्या महिषासुरेण सह संप्राप्ते दुर्गादेवीकृतमहिषासुरवधवृत्तान्तवर्णनम्. ... २५१ २
- २० अथ दुर्गाहस्ते महिषासुरमस्तकसंलभतायां देव्या उपदेशेन दुर्गया खड्गेन शिलापट्टपाटनपूर्वकं खड्गतीर्थं निर्माय तत्र निमज्जनम्, तन्निमज्जनसमये महिषासुरकण्ठस्थितलिङ्गपतनम्, तस्य लिङ्गस्य पापनाशनशक्त्या खड्गतीर्थतीरे स्थापनम्, ततो दुर्गादेव्या हस्तात्तस्मात्तीर्थादुन्मज्जनसमये महिषासुरमस्तकपतनम्, अथ पार्वत्या दुर्गादेव्यै शिवभक्तमहिषासुरहनार्थं निजानुमतिप्रदानात्शपञ्चकृत्प्राप्त्यनन्तरं पापापनोदाय प्रायश्चित्तजिज्ञासया गौतमप्रार्थनम्, ततो गौतमेन कार्तिकपूर्णमास्यामरुणां चलेश्वरज्योतिर्दर्शनपर्यन्तं तपश्चर्याकरणार्थमुपदेशकरणम्, अथ गौतमोपदेशेन पार्वत्या तपश्चर्याकरणम्, ततः कार्तिकपूर्णिमास्यां दिनांते श्रीशोणाचलशिखरे ज्योतिर्दृष्ट्वा पार्वत्या श्रीशोणाद्रीश्वरस्तुतिकरणम्, अथ तत्कृतस्तुतिसंतुष्टेन भगवता सणः सुस्वरूपरूपदर्शनपूर्वकं जगद्भवायाः पार्वत्याः सान्त्वनवर्णनम्. ... २५३
- २१ अथ श्रीशङ्करेण जगद्भवायाः प्रशंसापूर्वकं पार्श्वे निवेशनम्, स्तन्यार्थेन मूकदं विहाय तपोऽर्थं पार्वत्याः शिवसकाशतो निर्गमनकारणाच्छ्रीशङ्करेण जगद्भवायां असीतकुचेतिनामकरणम्, महिषासुरमादिन्या दुर्गायाः श्रीजगद्भवासमीपेऽवस्थानम्, खड्गतीर्थस्य गौतममहर्षेः सप्रमातृकादीनां च श्रीशङ्करेण वरप्रदानवर्णनम्. २५४ १

- २२ अथ पाण्डवदेशीयसर्वभूमिवर्णांगदभूपालपरिवर्णनम्, तत्र वर्णांगदस्य हयमारुह्य सुगमं शोणाचलं गतस्य मध्येमार्गं बाह्यत्पतनम्, तुरङ्गस्य कम्पनीमृगस्य चेत्युभयोरपि शोणाद्रीं देहपतनेन तत्क्षण एव मरणात्स्वेचरत्त्वप्राप्तिः, अथ राज्ञा पृष्टयोस्तयोः स्वेचरयोर्विद्यावरयोर्मध्ये कान्तिशालिना विद्याधरेण वर्णांगदायात्मनो दुर्वासःशापकारणकथनप्रसंगेन श्रीशोणेशैलप्रदक्षिणामाहात्म्यकथनम्, तत्र श्रीशोणाद्रीशेन शम्भुना निजप्रदक्षिणां कृतवते हेरम्बाय कलप्रदानपूर्वकं स्वस्य श्रीशोणाद्रीधरस्य प्रदक्षिणामाहात्म्यकथनम्. ... २५४ २
- २३ अथ कलाधराख्येन विद्याधरेण वर्णांगदाय भूतये निजशान्दुत्तान्तनिवेदनम्, अथ कान्तिशालिकलाधरयोर्विद्याधरोरुपदेशेन वर्णांगदभूपत्यः श्रीमद्गुणाचलमञ्जिविषये दृढनिश्चयकरणम्. ... २५५ ३
- २४ अथ वर्णांगदभूपतिना श्रीमद्गुणाचलसेवार्थं निजसर्वसंपत्पुण्यागेन प्राक्पणेभ्यो विविधाप्रहारादिसमर्पणपूर्वकं गौतमःअमरसमीपे निजतपोवनं विहाय त्वष्टीर्थः स्नानसर्वदेवभूतपूर्वकशिवार्चाकरणम्, वर्णांगदकृतया तपश्चर्यायां संतुष्टेन भगवता वर्णांगदाय निजमहिमोपदेशपूर्वकवरप्रदानम्, भगवद्भक्त्यादेन वर्णांगदस्य सर्वभोगावाप्तिरूपकस्तुतिकरणम्, अहणाचलेश्वरस्य सशक्तिशायिभैरवमाहात्म्यवर्णनपूर्वकमहणाचलमाहात्म्यसमाप्तिवर्णनम्. ... २५६ १

इति माहेश्वरखण्डे तृतीयेऽध्यायवत्तमाहात्म्य उतगर्धम् ॥ (१-३-२) ॥

इति स्कादि महापुराणे प्रथमं माहेश्वरखण्डम् ॥ १ ॥

अथ स्कान्दे महापुराणे द्वितीयं वैष्णवखण्डम् ॥ २ ॥

अथ वैष्णवखण्डे प्रथमं वेङ्कटाचलमाहात्म्यम् ॥ (२-१) ॥

- १ मूलश्रीनक्षत्रादे नारदस्य सुमेरुशिखरस्थयज्ञवराहदर्शनम्, ततः स्वामिपुष्करिण्याः सर्वतीर्थातिशायित्ववर्णनम्, कुमारधारामाहात्म्यम्, तुङ्गतीर्थमाहात्म्यम्, पाण्डवतीर्थमाहात्म्यम्, पापनाशन-देवतीर्थयोर्मोहात्म्यम्, धरणीकृतवराहस्तुतिः, बराहस्य धरण्या साकं शेषाचलं प्रत्यागमनम्, वेङ्कटाचलमाहात्म्यश्रवणावसरः, अभ्यायफलश्रुतिः. ... १
- २ बराहमंत्राराधनविधिः. ... ४
- ३ अध्यागत्यप्रार्थनया भगवतः सर्वजनदुःखोचरत्ववर्णनम्, ततो मित्रवर्णन आकाशराजालयसुतोत्पत्तिवर्णनम्, धरणीतलात्पद्मावत्युत्पत्तिक्रमः, आकाशराजस्य धरण्याख्यपत्न्यां वसुदानाख्यसुतोत्पत्तिः. ... ४
- ४ उद्यानवासिन्याः पद्मावत्याः समीपे नारदागमनम्, नारदोदीरितपद्मावतीशरीरलक्षणानि, पद्मावत्याः स्वसखीभिः साकं पुष्पाटवीगमनम्, सृग्यार्थं पुष्पाटवीं प्रति श्रीनिवासगमनम्, भगवतः कन्यकानां चान्योन्यसंबादः. ... ५
- ५ अथ पद्मावतीदर्शनेन श्रीनिवासस्य मोहप्राप्तिः, सुखमानं श्रीनिवासं प्रति वकुलमालिकोक्तिः, श्रीनिवासोक्तपद्मावतीपरिणयकारणानि, विषट्ताजपुरं प्रति वकुलमालिकागमनम्, दिव्योद्यानस्थपद्मावतीसखीः प्रति वकुलमालिकोक्तिः. ... ७
- ६ अथ वकुलमालिकां प्रति सखीविनिर्गदितपद्मावत्युदन्तः, पद्मावतीसुखिदृश्यं देवज्ञं प्रति विषट्ताजकृतप्रभादिः, देवज्ञोक्त्याऽगस्त्याल्लिगार्चनाय विप्रादिप्रेषणम्, धरणीकृतप्रभस्य पुलिन्दीप्रतिभवचनम्, पद्मावतीनिवेदितभगवद्भागवतयाल्लक्षणानि, वकुलमालिकया सार्धं सर्वानां धरणांसमीप आगमनम्. ... ८

- ७ धरणीदेव्यै वकुलमालिकानिवेदितश्रीनिवासोदन्तः, श्रीनिवासोक्तया शंखनृपस्य स्वाभितोर्थं तपःकरणम्, वकुलमालिकोक्त्या धरण्यादिकृतविवाहनिश्चयः, विधकर्मकृतपुरालंकारादिक्रमः, शुकेन सह वकुलायाः श्रीनिवाससमीपे गमनम्, श्रीनिवासाय शुकावेदितपद्मावतीपरिणयवृत्तान्तः, पद्मावत्याः शुकादन्तश्रीनिवासमालाधारणम्. ... १०
- ८ अथ श्रीनिवासस्य लक्ष्म्यादिकृतपरिणयालंकारः, ब्रह्मादिभिः साकं श्रीनिवासस्य विषट्ताजपुरगमनम्, वसुवरयोर्विषट्ताजवितीर्णप्राभृतादिकम्, श्रीनिवासकृतपया विषट्ताजस्य भक्तिरूपवरप्राप्तिः, विवाहार्थमागतानां ब्रह्मादीनां स्वावासगमनम्. ११
- ९ अथ वसुगामकनिपादवृत्तान्तः, सुतहननां शुक्लं वसुं प्रति भगवदुक्तिः, रंगदासस्य श्रीनिवाससंबन्धं श्रीशेषाचलागमनम्, श्रीनिवासार्थं रंगदासकृतदिव्योद्यानमण्डपादिनिर्माणानि, रंगदासस्य गंधर्वक्रीडादर्शनेन भगवत्कैवल्यविष्णुतिः, स्वरूपा-नुसंशनेन लज्जितं रंगदासं प्रति श्रीनिवासवचनम्, तोण्डमानामकनृपवृत्तान्तः, तस्य सृग्यार्थं श्रीशेषाचलागमनम्, श्रीनिवाससमीपस्थपञ्चवर्णशुकवृत्तान्तः, तोण्डमाननृपस्य निपादेन सह श्रीनिवाससमीपागमनम्, तोण्डमाननृपं प्रति रेणुकादिः, देवादिकृतश्रीलक्ष्मीस्तुतिः. ... १२
- १० अथ तोण्डमाननृपस्य भयपितुः सकाशाद्रावप्राप्तिः, तोण्डमाननृपाय वसुनिवेदितवारहादन्तः, नृपस्य निपादवाक्यत्रयाभ्यां विलसगंगं शेषाचलागमनम्, भगवदुक्त्या तोण्डमाननृपकृतश्रीराभिरेकवर्णनिर्माणदिकम्, अभिसरोचरमाहात्म्यम्, कुर्वेणामस्यकुलालवंशजभीमास्यभक्तोदन्तः, कुर्वेणामस्यभीमालम्बभक्तस्य पत्न्या सह वकुण्ठप्राप्तिः, श्रीनिवासकृतपया तोण्डमाननृपस्य सारूप्यप्राप्तिः, एतन्माहात्म्य-पठनश्रवणं कलश्रुतिः. ... १५
- ११ अथ काश्यपस्य स्वामिपुष्करिणीस्नानेन महापातकनाशः, प्राकृत्योक्तयमकथनम्. १७

अध्यायाः

विषयाः

५०

५०

अध्यायाः

विषयाः

५०

५०

- १२ स्वामिपुण्डरिकाक्षानामिस्त्रादेनरकनिस्तारः, स्वामितीर्थमहिमाऽश्रद्धालूनां महा-
नरकप्राप्तिः ... १९ १
- १३ अथ धर्मग्रन्थचरित्रवर्णनम्, जैमिनिवाक्यात्स्वामितीर्थस्नातस्य धर्मग्रन्थोन्माह-
निवृत्तिः ... २० १
- १४ सुमन्याख्याद्विजघृत्तान्तः, अथ सुमन्याख्याद्विजघृत्त किरावीसङ्गान्महापातकप्राप्तिः,
सुमतिं प्रति दुर्वासः कथितप्रज्ञहत्यामुत्तयुपायः, सुमतेः स्वामिपुण्डरिकाक्षाना-
द्ब्रह्महत्याविमुक्तिः ... २१ २
- १५ अथ रामकृष्णतीर्थमाहात्म्यम्, रामकृष्णकृत्यमहर्षितपःप्रसन्नभगवत्विर्भावः ... २२ २
- १६ अथ वेङ्कटाक्षौ जलदानदर्शनां, श्रुतदेवपादोदकसेवनेन हेमाङ्गस्य जातिस्मरणम्,
श्रुतदेवदत्तपुण्येन हेमाङ्गस्य गोधिकारविमुक्तिः ... २३ १
- १७ अथ वेङ्कटाक्षलक्षणादिवर्णनम् ... २४ १
- १८ अथ श्रीवेङ्कटेश्वरवैभववर्णनम् ... २४ २
- १९ अथ ब्रह्मादीनां नैरन्तर्येण श्रीवेङ्कटाक्षले स्थितिवर्णनम्, श्रीवेङ्कटाक्षलक्षणादिवर्णनम्,
यानुसंधानक्रमः, पापविनाशनाश्वतीर्थमाहात्म्यम्, दृढमत्याख्यशूद्रघृत्तान्तः,
दृढमते सुमन्याख्याविप्रप्रकाशितकर्मानुष्ठानक्रमः, शूद्रस्य वैदिककर्मापदेशेन
सुमन्यभूतदुर्गतिः, अथागस्त्योक्त्या दुर्गत्यपनोदनाय सुमतेवेङ्कटाक्षिगमनम्,
मुनतेः पापनाशनस्नानेन दुर्गत्यपनोदनम्, वैदिककर्मानुष्ठानदृढमतेदुर्गतिप्राप्त्य-
पनोदनम् ... २५ २
- २० अथ पापविनाशनतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, भद्रमत्याख्यद्विद्विजघृत्तान्तः, भद्रमतेः
कामिन्या वेङ्कटाक्षिगमनप्रोत्साहनकरणम्, कामिनीकथितभूदानप्रशंसः, भद्रमते
भूदानान्मुच्योपस्य सद्गतिः, भद्रमतेः पापनाशनतीरे भूदानार्थं वेङ्कटाक्षिगमनम्,
भूदानप्रभावेण भद्रमतेर्भगवत्साक्षात्कारः ... २७ १

- २१ अथ रामानुजाख्यद्विजघृत्तान्तः, आकाशगंगातीरे रामानुजतपस्तुष्टभगवद्विर्भावः,
रामानुजाख्यविप्रकृतभगवत्स्तुतिः, रामानुजाख्यविप्रकृतभगवत्कार्यना, भगवद्दर्शन-
ताकाशगंगातीर्थस्नानकालः, भगवद्दर्शितभगवत्लक्षणानि ... २९ १
- २२ दानार्हसत्ताप्रतिनिर्णयः, आकाशगंगामाहात्म्यम्, पुण्यशौलस्य वन्द्यापातिनिमन्त्रणेन
गर्दभमुखवत्त्वप्राप्तिः वन्द्यापतेः श्राद्धनिमन्त्रणार्हत्वकथनम्, आकाशगंगास्नानेन
पुण्यशौलस्य तद्विकृतिनिवृत्तिः ... ३० २
- २३ अथ चक्रतीर्थमाहात्म्यम्, पद्मनाभाख्यद्विजघृत्ततपःप्रकारः, चक्रतीर्थे पद्मनाभाद्विज-
घृत्ततपस्तुष्टभगवद्विर्भावः, पद्मनाभाख्यद्विजघृत्तश्रीनिवासस्तुतिः, पद्मना-
भस्य चक्रतीर्थे निरन्तरवासाय भगवन्नियमनम्, पद्मनाभहननोद्यतासुरवधाय
भगवत्कृतचक्रमरणम्, भगवत्प्रेषितचक्रहतासुरवधः, द्विजप्रार्थनया चक्रहृत-
वरदानादिः ... ३१ २
- २४ अथ सुन्दराख्यगन्धर्वस्य राक्षसत्वप्राप्तिनिवृत्त्योरुपादातः, सुन्दराख्यस्य वासि-
ष्ठोक्ताराक्षसत्वनिवृत्त्युपायः, सुन्दराख्यस्य राक्षसत्वविमुक्तिपूर्वकं स्वरूप-
प्राप्तिः ... ३२ २
- २५ अथ जांबालितीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, कावेरीतीरवासिदुराचाराख्यद्विजोदन्तः, जांबा-
लितीर्थस्नानादुदुराचारेत्तालवोर्महापातकादिनिवृत्तिः, जांबालिवर्णितपावनश्रा-
द्धाकरणशेषकथनम् ... ३३ २
- २६ अथ तुम्बरु (पौण्ड्र) तीर्थमाहात्म्यम्, पौण्ड्रतीर्थस्नानविमुक्तानां महादोषवर्णनम्,
पौण्ड्रस्नानस्य सर्वपापपनोदकवर्णनम्, तुम्बरुख्यगन्धर्वचरितम्, स्वभाष्ये
तुम्बरुत्पादिष्टमाधवस्नानविधिप्रकारः, भार्या प्रति तुम्बरुदत्तशापनाद्विमुक्तिप्रकारी,
पौण्ड्रतीर्थेऽगस्त्यदर्शनेन तुम्बरुपत्न्या वर्षाभूतनिवृत्तिः, अगस्त्यकथितपतिप्रता-
धर्माः, पौण्ड्रतीर्थस्नानाणां नानाविधफलप्राप्तिः ... ३४ २

- २७ अथ वेङ्कटाचलस्य सर्वपुण्यतीर्थधारत्ववर्णनम्, स्वामिपुङ्करिण्यादिपदार्थस्नान-
कालनिर्णयः, पुराणश्रवणस्व विशेषतः प्राशस्त्यवर्णनम्, पुराणवक्तुः सर्वपुत्रो-
यत्ववर्णनम्... ३६ २
- २८ कटाहतीर्थमाहात्म्यम्, कटाहतीर्थमहिमब्रह्माश्रयानां जनानां महानरकप्राप्तिः, कटा-
हतीर्थपानक्रमः, केशवाख्यद्विजवृत्तान्तः, गणिकालपटस्य केशवादेजस्य ब्रह्म-
हत्याप्राप्तिक्रमः, स्वमुत्तरक्षयाणुकु पञ्चनामं ब्रह्महत्यांकिः, पञ्चनामं प्रति भार-
द्वाजकथितो ब्रह्महत्याविमुक्त्युपायः, भारद्वाजोक्त्या कटाहतीर्थपानेन केशवस्य
ब्रह्महत्याविमुक्तिः ब्रह्महत्याविमुक्त्युत्तेन सहितं पञ्चनामं प्रति भगवदुक्तिः ... ३८ १
- २९ अथाजुनतीर्थयात्रोपोद्भावः, अजुनस्य गङ्गावितीर्णावगाहनपूर्वकं सुवर्णमुख्या गमनम् ४० १
- ३० अथ सुवर्णमुखरोवर्णनम्, अजुनस्य स्वर्णमुखरीतीरस्य कालहस्तोत्तराद्विसेवाप्राप्तिः,
अजुनस्य स्वर्णमुखरीतीरस्य भरद्वाजाश्रमगमनम्, अजुनकृतभरद्वाजसेवाक्रमः,
अजुनं प्रति भरद्वाजकृताऽऽतिथ्यमत्कारः... ४१ १
- ३१ अथ स्वर्णमुखरीप्रभावशुभ्रपथा भरद्वाजं प्रत्यजुनप्रवेशः, भरद्वाजकथितशंकरविवाह-
प्रोक्तया, भूसात्म्यकरणायागस्यस्य हिमाद्रेर्दक्षिणदिग्गमनम्... ४२ १
- ३२ अथ नद्युत्सादनायागस्यं प्रति अशरीर्युक्तिः, सुवर्णमुख्युत्सादनायागस्यं प्रति मह-
र्षिप्रार्थना, सुवर्णमुख्यांविर्भावयागस्यकृतउपःप्रकारः, अगस्त्याश्रमं प्रति चतुर्भु-
क्तागमनम्, अगस्त्यार्थनया गंगां प्रति चतुर्भुक्सादना, अगस्त्यसमीपे स्वां-
स्त्वेन गंगया कृतो नद्युत्सवभ्युपगमः... ४२ २
- ३३ सुवर्णमुखरीं प्रति शक्रादिस्तुतिः वायुकथितसुवर्णमुखरीनामनिष्पत्तिः, अगस्त्यकृ-
तस्त्राणीतसुवर्णमुखरीमाहेमानुवर्णनम्, भारद्वाजवर्णितसुवर्णमुखरीमाहात्म्यम्,
अगस्त्यप्रतिमादान विधिः... ४४ १
- ३४ आगस्त्यतीर्थाऽऽमरेश्वरयोः प्रभावः, सुवर्णमुखरीस्नानकालनिर्णयः, देवार्थपितृती-

- र्थमाहात्म्यम्, वेणामुवर्णमुखरीसंगमवर्णनम्, सुवर्णमुख्यां व्याघ्रपदाङ्गपनदीसं-
गमः, शंखतीर्थवर्णनम्... ४५ २
- ३५ अथ सुवर्णमुख्याः कल्पानदीसंगमः, सुवर्णमुखरीतीरस्य श्रीवेङ्कटाचलवर्णनम्, वेङ्क-
टाचलवासिभगवद्भूतसृष्ट्यादिवर्णनम्... ४६ २
- ३६ बराहकृतचरणद्वारक्रमः, केशवृत्तान्तवर्णनपूर्वकं श्रीबराहवतारवर्णनम्... ४८ १
- ३७ शंखाभिधाननृपवृत्तान्तः, भगवदुक्त्या शंखनृत्यस्य श्रीवेङ्कटाचलागमनम्, भग-
वद्दर्शनार्थमगस्त्यस्य श्रीवेङ्कटाचलागमनम्, अगस्त्यं प्रति गुहवस्वायुक्तिः, अग-
स्त्यादिकृतश्रीवेङ्कटाचलस्यस्यवस्तुदर्शनम्... ४९ २
- ३८ अगस्त्यशंखादितपस्तुष्टस्य भगवत आर्तिर्भावः, ब्रह्मादिप्रार्थनया भगवद्गुहोत्तम्य-
रूपप्रकारः, अगस्त्यार्थनया स्वर्णमुखरीनया भगवद्भूतसंघिकृत्यगानैः, शंखनृ-
पवरप्रदानपूर्वकं भगवन्तर्धानम्, भरद्वाजवर्णितश्रीवेङ्कटाचलमाहात्म्यनिरूपणम्... ५० २
- ३९ पुत्रार्थमन्त्रानुकृततपःप्रकारः... ५२ १
- ४० व्यासशोककाष्ठासङ्गाज्ञानकालनिर्णयः, व्यासशोकश्रीवेङ्कटाचलकर्मण्युदानप्रशंसा... ५३ १

इति वैष्णवखण्डे प्रथमं वेङ्कटाचलमाहात्म्यम् ॥ (२-१) ॥

॥ अथ वैष्णवखण्डे द्वितीयं पुरुषोत्तम (जगन्नाथ) क्षेत्रमाहात्म्यम् ॥ (२-२) ॥

- १ जैमिनिऋषिसंवाद्प्राप्तेन सर्वश्रेष्ठतोऽपि पुरुषोत्तमश्रेष्ठस्य मुख्यत्ववर्णनम्, सृष्टि-
भारनिर्वाहितेन ब्रह्मणा विष्णुः त्वकरणम्, तेन विष्णोराविर्भवनम्, दक्षिणसाग-
रस्योत्तरदिक्स्थसिंधुतीरे नांउपवेते मया वासां विज्ञेयवे तत्र गत्वा यो मां
चक्रादिचिह्नितं पश्येत्स मुक्तपापो भवति तत्पुण्यस्थानमाहीत्येववर्णनम्, अ-
वतोऽन्तर्धानवर्णनम्... ५६ १
- २ तत्र पुरुषोत्तमक्षेत्रं ब्रह्म आगमनम्, तावदक्षिणदिक्स्थः शिखरे रतावः भग-
वद्दर्शनेन मुक्तोऽभवति इति ब्रह्म ब्रह्मणा विस्मयः, अथ क्षेत्रप्रभाव इति ज्ञात्वा

- साध्वयं भगवन्तं नीलाद्रीं दृष्ट्वा ब्रह्मदेवकृता भगवतः स्तुतिः, यमस्य तत्रागमनम्, यमकृता भगवत्स्तुतिः, भगवदाज्ञया यमं प्रति लक्ष्म्या उक्तिः, क्षेत्रमाहात्म्यश्रवणे लक्ष्मीं प्रति यमप्रार्थना ... ५६ २
- ३ यमलक्ष्मीसंवाद्प्रसंगेन प्रलये मार्कण्डेयस्य नावि समारोहणं जले सर्वत्र भ्रमणम्, एतन्भ्रमनिकटे वटवृक्षदर्शनम्, बालवचनं श्रुत्वा समीपागमनम्, तत्र भगवद्दर्शनम्, मार्कण्डेयकृता भगवत्स्तुतिः, ततो मार्कण्डेयस्य प्रसन्नस्य भगवतो मुखे प्रवेशः, सहस्रसङ्ख्येयं तद्भगवत् उदरं दृष्ट्वा तदंतं चागतवा मार्कण्डेयस्य यद्विरागमनम्, तत्रैव चावस्थानम्, इति लक्ष्म्युक्तवृत्तांतं श्रुत्वा यमेन यमेश्वरेतिनाम्ना लिङ्गस्थापनम्. ... ५७ २
- ४ लक्ष्मीयमसंवाद्प्रसंगेन प्रतितीर्थकिञ्चित्कथादर्शनम्, तत्र च कपालमोचनतीर्थवर्णनम्, सिन्धुराजस्य सलिलाद्भट्टाभ्यामूलान्तास्थितानामात्रज्ञस्यावधानानां सर्वेषां मुक्तिर्भयतीति तत्स्थानमाहात्म्यकथनम्, ततः कामाख्यनृसिंहतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, मङ्गलाष्टदेवतानामष्टसु दिक्षु संस्थापनम्, कपालमोचनयमेश्वरमार्कण्डेययित्वेशवदेशनीलकण्ठेशानक्षेत्रपालाद्यष्टलिङ्गस्थापनम्, इन्द्रशुक्रस्य कथानकम्, तदनन्तरं यमश्रमणोः स्वस्थानं प्रति गमनम्, भगवतो दारुमयवपुर्धारणपूर्वकमिन्द्रशुक्राय वरप्रदानम्, दारुवपुष्मतो हरेर्गुणानुवाद्श्रवणसंज्ञातकीतुकयोर्दुर्वर्तनकारिणोः पुण्डरीकांबरीपकनाम्नोर्माक्षणाक्षत्रिययोस्तत्रागमनम्, तत्रैव चेन्द्रशुकेन दारुमयतीर्थस्थापनम्, तन्माहात्म्यवर्णनं च ... ५९ १
- ५ तत्तीर्थप्रभावेन पुण्डरीकांबरीपकयोर्वैश्यादिदुःसंख्यागवर्णनम्, तयोर्दोषबाहुल्याद्भगवत्स्वरूपस्यादर्शनम्, भगवद्दर्शनं विनाऽप्राप्तमहणरूपनिर्ग्रहं दृष्ट्वा भगवता तयोर्निशीये दर्शनदानम्, ताभ्यां भगवत्स्तुतिकरणम्, सततं भगवन्नाममहणं तयोर्मुक्तिवर्णनम्. ... ६१ १

- ६ एतादृशं महत्पुण्यप्रदं पुरुषोत्तमक्षेत्रं क वतंत इति ऋषिप्रश्नं श्रुत्वा जेसिनिना नानाद्रुमसंकुलारामोपशोभिताने कसत्पुरुषसेवितपुण्यप्रददक्षिणोद्दिशिगामिनीऋषिकुल्यानदीतीरस्थोत्कलदेशवर्तीक्षेत्रमिति प्रश्नोत्तरदानम्. ... ६२ २
- ७ अर्चनीतगरस्थेन्द्रशुक्रस्य तीर्थयात्रासमुत्सुक्याज्ञया पुरोहितप्रातुर्विद्यापते रोहिणीकुण्डकल्पवृक्षादिवारेष्टितं पुरुषोत्तमक्षेत्रं गन्तुमुत्सुक्य पथि शवर्दशनम्, विद्यापतिशवरभाषणं च. ... ६३ १
- ८ दिनत्रयोपोषितं विद्यापति दृष्ट्वा राजकार्यमकृत्वा भगवद्दर्शनं विना नैयात्रमहणमिति तन्निश्चयं ज्ञान्वा विन्तयानस्य शवरस्य विद्यापतिना सह वनप्रयाणपूर्वकरोहिणीकुण्डगमनम्, तत्र भगवद्दर्शनम्, तेन भगवत्स्तुतिकरणम्, पश्चाद्विद्यापतेः स्वदेशगमनोत्सुकस्ववर्णनम्. ... ६५ १
- ९ यः वद्विद्यापतिः स्वदेशं गन्तुमुत्सुकस्तावन्नासमये चण्डवातेन सर्वदेवानां नेत्रे स्पर्शसिकताया विकपंगम्, तेन तेषां देवानां भगवद्दर्शनराहित्येन भगवद्वलोकनप्राप्त्यै भगवत्स्तुतिवर्णनम्, इत उत्तरं भगवद्दर्शनं केषामपि नेत्रे भवेदिति भगवदुक्तिवर्णनम्, ततो विद्यापतेरवन्त्यां दिनास्थये प्रतिनिवृत्त्यागमनम्, राजकृत्यानादिसत्कारेण विद्यापतिना राज्ञः कण्ठे निर्मात्तमालायाः समारोपादिवर्णनम्, विद्यापतीन्द्रशुक्राभ्यां भगवत्स्तुतिकरणम्, विद्यापतिकथितपुरुषोत्तमक्षेत्रोहिणीकुण्डादितीर्थप्रभाववर्णनम्. ... ६६ २
- १० इन्द्रशुक्रवचसा विद्यापतिना पुरुषोत्तमक्षेत्रस्थभगवत्स्वरूपादिवटवृक्षाद्यनेकतीर्थमाहात्म्यपूर्वकं सायाह्ने चण्डवातेन व्यथितदेवस्थितस्वरूपवर्णनम्, तत्रांतरे तत्समाप्ते नारदागमनम्, इन्द्रशुक्रजुनारदसत्कारः, इन्द्रशुक्रं प्रति नारदकथितचैण्यमाहात्म्यवर्णनम्. ... ६८ १
- ११ नीलाद्रिस्थभगवद्दर्शनसमुत्सुकोऽयमाति ज्ञान्वाभ्यां तत्र नेच्यामीति नारदवचनमाकर्ण्य राज्ञः पुरोहितेन समं सर्वनागरिकान्मुलश्रीकृत्य सर्वैः सह नीलमाष्यदर्शनं

- ग्रहीतुं नारदेन समं भेरीमुदगाविवाचैः सह चतुरङ्गसेन्यं गृहीत्वा बाहिः प्रस्थानम्, पथि चोत्तलदेशसीमास्थां चर्षिकानाम्नी देवीं दृष्ट्वा तस्या वर्णनम्, ओदुराज-कुलेन्द्रगुप्तस्वागतवर्णनम्, तयोर्मियः संभाषणोत्तरं निशीथे ओदुराङ्ग इन्द्रगुप्ताङ्गया निजनगरं प्रत्यागमनादिवृत्तान्तवर्णनम्. ७० २
- १२ ओदुराजगमनानन्तरं गतेन नारदेनेन्द्रगुप्ताय मध्येमार्गे पर्वतोपरि स्थितस्य शिव-मंदिरस्य वृत्तान्तकथनम्, तत्र गौरीप्रियं कुर्वता शंकरेण वाराणसीसमीपस्था-विमुक्तिकेन्द्रस्थापनम्, काशीराजेन शिवतो वरलब्धिः, श्रीकृष्णकाशिराजयोर्द्वंद्वं काशीनगरोपरि श्रीकृष्णमेषितसुदर्शनेन काशिराजस्य शिरश्चिह्नत्वा काशीनगरी-दाहः, तत्रोपितेन शिवेन श्रीकृष्णोपरि पाशुपतास्त्रप्रहरणम्, पाशुपतं विजित्य काश्यां निर्दग्धायां भीतेन शंकरेण विष्णुस्तुतिकरणम्, स्तुतिप्रसन्नेन विष्णुना मन्नाम्राख्यातं पुरुषोत्तमेतिशेष्टस्थापनं कुर्वित्यादेशकरणम्, विष्ण्वाङ्गया श्रीशंकेण पुरुषोत्तमक्षेत्रस्थापनम्, इति तत्क्षेत्रस्थापनमाहात्म्यं श्रुत्वेन्द्रगुप्तेन नीलमाधवपुरुषोत्तमस्तुतिकरणम्, तत एकस्त्रनामकं ज्यम्बकक्षेत्रमागत्य तं पूजयित्वा कोटिलिंगेशस्य स्तुतिकरणम्, तेन प्रसन्नेन कोटिलिंगेशेः इन्द्रगुप्तस्य वैष्णवत्ववर्णनम्, शिवान्तर्धानम्, तत इन्द्रगुप्तस्य नारदेन साकं कपातेशक्षेत्रे गमनम्, बिम्बेशादिदेवता नमस्कृत्य नारदेन सह रथमास्थाय भगवद्भक्तानं कुर्वत इन्द्रगुप्तस्य भगवत्सामिध्ये गमनम्. ७३ २
- १३ शंकरकृतकपोतवेषेण भगवदाराधनां कृत्वा तत्प्रसादेन कपोतेशस्थलीस्थापनम्, ततः पातालवासिमिदित्यः पीडितां भुवं दृष्ट्वा तदसुरनिवर्हणाय श्रीकृष्णेन बिम्बफले गृहीत्वा भगवदाराधनां कृत्वा व्यंबककपया असुराच्छित्वा बिम्बेशक्षेत्रस्थापनम्, तन्माहात्म्यवर्णनं च. ७६ १
- १४ सपुरोहितरथेन्द्रगुप्तस्य नारदेन सह नीलकण्ठक्षेत्रं प्रति गमनम्, वर्मानि वाम-बाहुः पुरणाक्षपशकुनान्दृष्ट्वा सुदुःखितेन राज्ञः नारदं प्रति निमित्ति प्रश्नः,

- ततो नारदेन त्वया समं पुरुषोत्तमक्षेत्रे गत्वाऽन्तर्हितेऽपि भगवति वारवतनुं दृष्ट्वाऽक्षकृतं विधाय ते भगवद्दर्शनं निश्चयेन कारयिष्यामीति प्रतिज्ञापूर्वकमिन्द्र-गुप्तस्य सान्त्वनम्. ७६ २
- १५ ततो नारदेन सह सविप्रस्येन्द्रगुप्तस्य नीलपर्वतोपरि सिद्धन्तं देवं द्रष्टुं नीलकण्ठ-सकाशतो निर्गत्य नीलभूधरशिलरोपरि नरसिंहदर्शनम्, भगवद्दर्शनं गृहीत्वा ततो नारदेन पुरुषोत्तमभगवत्स्थितस्थलदर्शनम्, ततः सर्वैः सहेन्द्रगुप्तेन भगवत्स्तुति-करणम्, स्तुतिप्रसन्नेन भगवताऽशरीरिण्या बाण्येन्द्रगुप्ताय वाजिमेघं कुर्वित्याज्ञा-करणम्, भगवदाज्ञयेन्द्रगुप्तकृतवाजिमेघसमारंभवर्णनम्. ७७ २
- १६ नारदानुज्ञया नरसिंहमूर्तिस्थापनार्थमप्रत इन्द्रगुप्तस्य गमनम्, चन्दनदुमसमीपमाग-त्येन्द्रगुप्तं प्रति त्वर्धे नरसिंहालयं घटयिष्यामीति देवशिल्पिसुतस्य संभाषणम्, इन्द्रगुप्ताङ्गया देवशिल्पिना देवालयनिर्माणम्, ततो नारदहस्तेन नरसिंह-मूर्तिस्थापनम्, स्थापितमूर्तिहस्तमूर्तिरेन्द्रगुप्तकृतस्तुतिवर्णनम्, मूर्तिहमाहात्म्य-वर्णनम्. ७८ २
- १७ इन्द्रगुप्तेन क्रतुकरणार्थं सेन्त्रान्देवान्तुत्या आमन्त्र्य च देवसाहाय्येन वाजिमेघ-क्रतुयज्ञमहोत्सवकरणम्, तथाज्ञप्रभावेणेन्द्रगुप्तस्य दिनेदिने कान्त्याधिक्यं गतस्य स्वप्ने शेषशायिभगवद्दर्शनम्, नारदं प्रति त्वप्रवृत्तान्ते प्रोक्ते नारदेन तस्य स्वप्नस्य सुफलकथनम्. ८० १
- १८ अथ बिम्बेश्वरासन्नप्रवेशे समुद्रस्य तटान्तेऽकस्मादागत्य प्रादुर्भूतं कंचिद्वृक्षं दृष्ट्वा विस्मयमापन्नैस्तद्रक्षकै राजानं प्रति वृक्षदर्शनवृत्तान्तनिवेदनम्, ततोऽवभृथक्षानेन यज्ञपारिसमाप्तिः, भगवद्रोमभिर्निर्मितोऽयमिति नारदेन तद्वृक्षमाहात्म्यवर्णनम्, वृक्षस्थापनम्, ततः कस्मिंश्चित्समये पुनां कर्तुं स्थितेनेन्द्रगुप्तेन कीदृशी विष्णु-मूर्तिर्विधयत्येवं नारदं प्रति प्रश्नः, को वा चेदृशी मूर्ति विधास्यतीति चिन्त-

- यतस्तस्य राज्ञोऽपि भगवद्भूतवृद्धवर्द्धादिस्वरूपदर्शनम्, अहं तां मूर्ते विधास्या-
मिति कथयित्वा तस्य तस्यां पटाच्छादितायां वेषामेवान्तर्धानम्. ८२ २
- १९ अथेन्द्रपुत्रं प्रत्याकाशयाम्या सिद्धमूर्तिसंस्कारपूर्वकस्थापनादिपूजाप्रवृत्तिविषयकाह्वा-
करणम्, ततः पञ्चदशदिनोत्तरं महावेदिवेष्टनमुन्मोच्य सिंहासनस्थितराम-
कृष्णमुभयबासुदेवसुदर्शनानां दर्शनम्, तद्दर्शनसंज्ञातमहानन्दनिमग्नस्येन्द्रपुत्रस्य
नारदेन भाग्योदयाधिक्यवर्णनम्. ८३ २
- २० नारदकोषितेन राज्ञा विष्णुस्तुतिकरणम्, नारदेन च गणरूपेण भगवद्रूपधारिणः
स्थाणोः स्तुतिकरणम्, अन्यैर्ऋष्यादिभिरपि भगवद्दर्शनकरणम्, इन्द्रपुत्रेना-
नेकमन्त्रसूक्तादिभिः सपरिवारस्य भगवतः पूजनम्, ततश्च राज्ञा ब्राह्मणेभ्यस्तत्र
कोट्यधिविगोमदानम्, ततश्चेन्द्रपुत्रेन भगवद्भूषणप्रासादनिर्माणायारम्भकरणम्,
इन्द्रपुत्रविनिर्मितप्रासादप्रतिष्ठापनार्थं विध्याज्ञया देवानां तत्रागमनम्. ८४ २
- २१ श्रुत्यादिविहितोपायैर्विना नैव भगवद्दर्शनमिति कस्यचित्देवपाठितेन ब्राह्मणस्य
मुखाद्गुरुवपुर्माहात्म्यवर्णनं श्रुत्वा नारदेनेन्द्रपुत्रराज्ञे केषांविहितभगवदुपासनेष्वे-
वशकरणपूर्वकं प्रतिष्ठाकाळे ब्राह्मणो निमन्त्रणार्थं स्वस्य ब्रह्मलोकं प्रति गंतुमिच्छा-
प्रकटनम्, राज्ञोऽपि ब्राह्मणं निमन्त्रयितुं ब्रह्मलोकं प्रति नारदायै स्वेच्छाप्र-
कटनम्. ८६ १
- २२ अथ नारदेन सममिन्द्रपुत्रस्य पुण्यरथविमानेन ब्रह्मलोकं प्रति गमनम्, मध्येमार्गे
राज्यचिन्तया व्याकुलितचित्तं नृपं प्रति शोककारणविषये नारदेन प्रश्नकरणम्,
राज्ञश्चिन्ताकारणं श्रुत्वा नारदेन नृपस्य समाधानकरणपूर्वकं चिन्तादूरीकरणम्,
तत इन्द्रपुत्रनारदयोः सर्वलोकान्त्रान्त्वा ब्रह्मलोकं प्रति प्राप्तपूर्वकं द्वारपालादि-
कृत्स्नस्त्वारवर्णनम्. ८७ २
- २३ इन्द्रपुत्रेन ब्रह्मदेवप्रणामकरणम्, किमर्थमागमनमिति ब्रह्मणा प्रश्ने कृते सतीन्द्रपु-
त्रेन मया निमित्ते प्रासादे देवस्थापनं कर्तुं भवतिरागन्तव्यमेवेति ब्रह्मणं प्रति

- प्रार्थनाकरणम्, अथेन्द्रपुत्राय भूतले बहुकालमत्ययवृत्तान्तकथनपूर्वकं पद्मानि-
धिना देवैश्च सह भूतलं प्रति गमनायाज्ञाकरणम्, प्रतिष्ठाकर्मणि स्वस्या-
गमनायाश्चासनप्रदानम्, ततो ब्रह्माज्ञयेन्द्रपुत्रमहीपतेः सर्वदेवैः पद्मानिधिना
प्रह्लादिभिश्च सह भूतलं प्रत्यागमनम्. ८८ १
- २४ देवैर्ब्रह्मैः पद्मानिधिना च सहेन्द्रपुत्रेन तत्रामृत्य भगवद्दर्शनं गृहीत्वा पुरुषसूक्तेन
भगवत्स्तुतिकरणम्, ततः पद्मानिधिद्वारा दारुमूर्तिं स्थापयेति नमोवाण्या भग-
वद्भजनम्. ९० १
- २५ नारदलिखितसाहित्यसंभारसंग्रहपत्रं श्रुत्वेन्द्रपुत्रराज्ञया पद्मानिधिना स्वर्णशाळानिर्मा-
णम्, नारदाज्ञया विश्वकर्मणा स्यन्दनप्रयनिर्माणम्, तस्य रथस्य नारदकरो-
स्थापनम्, तत्पसंगेन रथस्थापनेविधिप्रकारवर्णनम्, रथध्वजे नृसिंहमूर्तिं विधाय
समन्त्रकां गरुडभार्थनां कृत्वा रथे भगवन्मूर्तिप्रतिष्ठापनवर्णनम्, पश्चाद्भगवत्पा-
र्यनां कृत्वा केन रथावयवेन नष्टेन कस्य विनाश इत्यपयातादिदोषवर्णनम्, रथ-
स्थासमंततो दिग्देवतास्थापनाविप्रकारवर्णनम्, भगवत्स्वरूपवर्णनम्, भगवता
लोकानामासीर्वाद्प्रदानम्. ९१ १
- २६ प्रासादस्थापितस्य भगवत इन्द्रपुत्रेन पूजनकरणम्, स्वराष्ट्रेऽन्यराज्ञ आगमनशंकाया
कुडस्य ससैन्यस्य गालनूपसेस्वप्रागमनम्, तस्य गालभूभूत इन्द्रपुत्रसंपादितान्-
नुर्लभसंभारान्दृष्ट्वाऽऽश्चर्यचकितत्वम्, पश्चात्तन्मूर्तेन गालेनेन्द्रपुत्रं प्रति स्वस्य
सुहार्थमागमनादिसर्वदृष्टकथनम्, ततो गालेन्द्रपुत्रयोर्भिः संभाषणोत्तरमिन्द्रपु-
त्रस्य स्वात्मपूर्ववशपुरुषत्वं ज्ञात्वा गालभूपतिनेन्द्रपुत्रस्य स्वराज्यसिंहासने
स्थापनपूर्वकं तदाज्ञावर्तितवस्वीकरणम्. ९२ २
- २७ अथ ब्रह्मेन्द्रादिभिरिन्द्रपुत्रकृतमगवन्मन्दिरप्रतिष्ठार्थं ब्रह्मलोकान्दुल्लोकमागम्येन्द्रपु-
त्रमधिकदेववर्णनम्, ततो ब्रह्मागमनसंतुष्टेनेन्द्रपुत्रेन ब्रह्मदेवप्रार्थनाकरणम्, ब्रह्म-
देवेन रथप्रासादादिकानां दर्शनं गृहीत्वा भगवत्स्तोत्रकरणम्, ततः सुभद्रास्यन्दनं

- गत्वा ब्रह्मदेवकृतसुभद्रास्तुतिवर्णनम्, बलभद्रस्य स्तोत्रकरणम्, स्यन्दनत्रयपूजन-
फलश्रुतिकथनम्. ९३ २
- २८ ततोऽकस्मात्प्रकटितं भयंकरं नरकेसरिस्वरूपं ह्येन्द्रशुभ्रादिकानां भयत्रस्ततावर्ण-
नम्, नारदवचसा ब्रह्मणा नृसिंहप्रभावकथनम्, नृसिंहस्य ब्रह्मणा स्तोत्रकरणम्,
देवताप्रतिष्ठासमयोच्चारितमंत्रैस्तत्तद्देवतानां प्रत्यक्षदर्शनं स्वस्थानावस्थानं च, वेदा-
दीनामपि प्रत्यक्षमूर्तिभिरागमनम्, ब्रह्मदेवेनेन्द्रशुभ्राय मन्त्रोपदेशकरणम्, ततो
लक्ष्मीनरसिंहयोः शान्तिकरणम्, दारुदेवतापूजनमाहात्म्यवर्णनम्. ९५ २
- २९ इन्द्रशुभ्रेन बलभद्रस्य द्वादशाक्षरमंत्रैर्नारायणस्य पुरुषसूक्तेन देव्या देवीसूक्तेन
चार्यनम्, ततो ब्रह्मदेवेन दारुदेहस्येन्द्रशुभ्रभक्तपालनाय स्तोत्रकरणम्, दारु-
देहेन भगवतेन्द्रशुभ्राय वरप्रदानम्, दारुदेहेन स्वमुखतो राक्षे स्थानमाहात्म्यक-
थनम्, मासतिथ्यादियोगपरत्वेन जपदानादिकलश्रुतिवर्णनम्. ९६ २
- ३० ज्येष्ठमासे स्नानदानादिमाहात्म्यवर्णनम्, मार्कण्डेयावटपञ्चवारुण्यमोघनारायण-
सीरध्वजस्यन्दनत्रयस्य दारुदेहयिष्णुबलभद्रसुभद्रादिस्वर्गद्वारचतुःस्तिककोणक-
सिधुराजादित्थं भेदत्रयानमाहात्म्यवर्णनपूर्वकं स्तोत्रपूजाद्यनेकविधिविधानफल-
कथनम्. ९८ १
- ३१ ततश्चेन्द्रशुभ्रसरः स्नानमाहात्म्यवर्णनपूर्वकं नृसिंहमंत्रोच्चारणेन बहुफलप्राप्तिकथनम्,
मन्त्ररिधतपुरुषोत्तमदर्शनमाहात्म्यम्, ज्येष्ठमासे पुरुषोत्तमस्नानमाहात्म्यम्, पुरु-
षोत्तमस्तोत्रपद्धतिवर्णनम्, पुरुषोत्तमदर्शनेन स्वेष्टसर्वफलप्राप्तिकथनम्. १०१ १
- ३२ दक्षिणामूर्तिदर्शनमाहात्म्यफलवर्णनम्, ज्येष्ठपञ्चकप्रवर्णनम्, महाज्यैष्ठीदिने जा-
तस्य पुरुषोत्तमदर्शनस्य फलमाहात्म्यवर्णनम्, पञ्चदीपान्नज्वात्य नृसिंहपूजनं
विधेयभित्यादिमाहात्म्यवर्णनम्, ज्येष्ठपौर्णमास्यां कृतस्योपोपणस्य कृष्णप्रलभ-
द्रसुभद्रापूजनस्य च फलकथनम्. १०३ १

- ३३ महादेवीमहोत्सवप्रधानदेवतापूजनस्नानदानादिविधिमाहात्म्यवर्णनम्, सुरार्थं कृत्वा
यात्रार्थं भगवन्मूर्तिं स्थापयित्वा तस्य सीमोल्लंघनादिवर्णनम्, रथस्यविष्णुदर्शनम-
हाफलप्राप्तिवर्णनम्, महादेवीप्राप्ते पुरुषोत्तमबलभद्रसुभद्रादर्शनफलवर्णनम्,
महाज्यैष्ठ्यां दारुदेहदर्शनफलम्, सहस्रदीपप्रज्वलनमाहात्म्यम्. १०४ २
- ३४ अश्वमेधगंसरस्तोत्रमाहात्म्यवर्णनम्, विन्दुतीर्थमाहात्म्यम्, महावेधां कृतस्य पितृ-
कर्मणः फलवर्णनम्, इन्द्रशुभ्रसरोनृसिंहक्षेत्रयनजागरणतीर्थदृष्टीकेशादित्थं स्नान-
दानादिमाहात्म्यवर्णनम्. १०६ २
- ३५ रथरक्षाकरविधिकथनम्, तत्ररथपुरुषोत्तमबलभद्रसुभद्रादर्शनफलवर्णनम्, तत्तत्तुति-
प्रकारकथनम्. १०७ २
- ३६ शयनोत्सवप्रतविधिकथनम्, आषाढीमारभ्य कार्तिकीपर्यन्तं चातुर्मास्यपुण्यकाल-
वर्णनम्, नानाविधपापक्षालनाय चातुर्मास्ये तीर्थस्नानपुरुषोत्तमादिक्षेत्रदर्शन-
फलम्, चातुर्मास्ये ब्राह्मामाह्नवस्तुविचारकथनम्, चातुर्मास्ये धार्यनियमानुकथ-
नम्, एतच्चातुर्मास्योद्भवप्रतमाहात्म्यवर्णनफलम्. १०८ १
- ३७ कर्कसंक्रांत्यां दक्षिणायनारंभपुण्यकालनियमक्रमवर्णनम्, दक्षिणायने पुरुषोत्तम-
पूजनफलम्, पुरुषोत्तमस्य दशविधं स्थितानां देवाणां नामनिर्देशस्तद्दर्शनपूजन-
फलकथनं च, इन्द्रशुभ्रेन शतवर्षीते नृहरिदर्शनम्, क्षेत्रराजेन पुरुषोत्तमनृसिंहयोः
पूजनं स्वतनं च, भगवता राक्षे वरप्रदानम्. १०९ १
- ३८ क्षेत्रराक्षे वरं दत्त्वा भगवतोऽन्तर्धानम्, भगवदुच्छिष्टभक्षणफलकथनम्, भगव-
त्तीर्थप्राशनानिर्मास्यधारणादिकलकथनम्, कलिकालनिर्णयः, कलौ भगवन्नि-
नेन फलप्राप्तिवर्णनम्, भगवतो दयादाक्षिण्यादिस्वभाववर्णनम्, कस्यचिद्विज्ञस्य
पुरुषोत्तमक्षेत्रागमनम्, द्विजेन संशयवता भगवदुच्छिष्टमिति मत्वा भगव-
न्निवेदितमन्नं नैव भक्षितमतस्तस्य देहपीडासंप्राप्तिकथनम्, अन्याद्विजानां भगव-
दुच्छिष्टभक्षणेन देवतुल्यकान्तिप्राप्तिवृत्तान्तः, नैवेद्यं त्यक्तवतो द्विजस्येश्वर-

प्राथम्यं कृत्वा संजातया नृसिंहकृपया सौंदर्यप्राप्तिकथनम्, दमनकदैत्यावेनाश- समये सुगन्धिनिर्मितमालोत्पासकथनम्, भगवद्रूपपूजनपूर्वकदेवपूजनविधिवर्ण- नम्, इष्टः सह नृसिंहप्रसादभोजनादिकलवर्णनम्. ११० १	
३९ दक्षिणामूर्तिदर्शनेन शयनोत्सवव्रतविधानेन च सर्वयात्राफलावाप्तिकथनम्, भग- वच्छयनपरिवर्तनकालकथनम्, कौमुद्याख्योत्पापनमोहोत्सवविधिकालकथनम्, तस्मिन्काले भगवत्पूजासाहित्यवर्णनम्, पूजाफलकथनम्, अनयैव पूजया सार्ध- त्रिकोटिदीर्घाभिषेकफलप्राप्तिकथनम्. ११२ २	
४० मार्गशीर्षशुक्लपञ्चम्यां प्रावरणोत्सवकथनम्, प्रावरणोत्सवव्रतविधिविधानफलकथनम्. ११४ २	
४१ पुष्यक्षानोत्सवव्रतविधानकथनम्, पुष्यक्षानोत्सवव्रतपूजासाहित्यादिवर्णनम्. ११४ २	
४२ मकरसंक्रमणविधिपूर्वकमुदयनकाले तीर्थस्नानभगवद्दर्शनादिकलकथनम्. ११५ १	
४३ फाल्गुने मासि दोहरोहणविधिकथनम्, ... ११६ १	
४४ फाल्गुनपूर्णिमास्यां सांवत्सरव्रतविधानम्, विष्णुमूर्तिप्रतिष्ठावर्णनम्, ज्येष्ठपंचमकत्रत- वर्णनम्. ११६ २	
४५ वासन्तिकादमनभजिकायात्राकथनम्.... ११७ २	
४६ अक्षयमोक्षयात्राकथनम्, तस्यां यात्रायां भगवत्तोत्रवर्णनम्. ११७ २	
४७ नीलाचलोपरि स्थितस्य दारुवेहस्य भगवतो दर्शनफलवर्णनम्, ... ११८ २	
४८ प्रासादस्थापनानन्तरमिन्द्रयुग्मेन किं कृतमिति मूर्धर्षिणां प्रश्न इन्द्रयुग्मकृतभगवत्त्व- रूपवर्णनपूर्वकं प्रश्नोत्तरदानं पुरुषोत्तममाहात्म्योपसंहारश्च. ११९ १	
४९ पुराणमाहात्म्यफलश्रवणम्, ... ११९ २	

इति वैष्णवखण्डे द्वितीयं पुरुषोत्तम (जगन्नाथ) क्षेत्रमाहात्म्यम् ॥ (२-२) ॥

अथ वैष्णवखण्डे तृतीयं बदरिकाश्रममाहात्म्यम् ॥ (२-३) ॥

१ सूतद्यौनकसंवादप्रसंगेन केन मुक्तिर्भवेदिति प्रश्ने शिवस्कन्दसंवादाख्यः, तत्रोपक्रम- पूर्वकं गङ्गागोदावरीयमुनानर्मदादिबहुतीर्थवर्णनपुरःसरकाश्यादिक्षेत्रमाहात्म्यवर्ण- नपूर्वकवर्षाख्यक्षेत्रमाहात्म्यवर्णनम्, अयोध्याक्षेत्रमाहात्म्यम्, गोमतीतीर्थज्ञान- विधिवर्णनम्, पञ्चक्रोशीतीर्थयात्राफलम्, विष्नातितीर्थज्ञानफलम्, रामतीर्थे स्वर्णदानमाहात्म्यम्, मार्कण्डेयहृदयज्ञानफलकथनपूर्वकजगन्नाथदर्शनामाहात्म्यम्, इन्द्रयुग्महृदयज्ञानमाहात्म्यम्, बदरीनामकीर्तनेनोपयुक्तसर्वफलप्राप्तिकथनम्. १२३ ५	
२ बदर्याख्यक्षेत्रस्थोत्पत्तिपूर्वकं माहात्म्यवर्णनम्, सुतासंगमकारिणो ब्रह्मदेवस्य शिवेन पञ्चममस्तकच्छेदवृत्तान्तवर्णनम्, तदा तद्ब्रह्मकपालं हृत्ते गृहीत्वा शिवस्य ब्रह्महत्यादोषनिवृत्त्यर्थं सर्वतीर्थेषु गमनम्, ततो गिरिजापतेर्बदरिकाश्रमे गमनम्, बदरिकाश्रमगमनेन शिवस्य ब्रह्महत्यानिरासः, दक्षाधर्मेषिकतीर्थवर्णनम्, व्यासव- चनादर्शनेर्बदरिकाश्रमं प्रति गमनम्, अभिकृतभगवत्स्तुतिवर्णनम्, ... १२४ १	
३ अभितीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, नारदसिद्धमार्कण्डेयसिद्धयोर्माहात्म्यवर्णनम्. १२५ १	
४ वैनेत्यसिद्धामाहात्म्यवर्णनम्, वाराहोसिद्धामाहात्म्यम्, तत्र भगवतो देवर्ष्यादिभिः स्तुतिकरणम्, नारदसिद्धीसिद्धामाहात्म्यम्. १२६ २	
५ भगवत्पदक्षिणाफलकथनम्, विस्वाकायां भगवतोऽर्चनं दृष्ट्वा ब्रह्मादिदेवैः क्षीराब्धौ भगवतः स्तुतिकरणम्, भगवदाविर्भावः, कुमेधसां मर्दनं स्यादिति मिया मयान्तर्धानं कृतमित्यभिधाय भगवतोन्तर्धानम्, शिवकृतभगवत्स्थापनम्, बदरी- दर्शनेन बदरीतिनाममण्डपेन च ब्रह्माण्डदानफलप्राप्तिः, बदरीक्षेत्रे ब्राह्मणभोजनादि- दानमाहात्म्यवर्णनम्. १२७ २	
६ पितृतीर्थकपालमोचनतीर्थब्रह्मतीर्थोत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, ब्रह्मणा तत्र तपःकरणम्, भगवद्दर्शनसंज्ञावसन्तोषेण ब्रह्मणा भगवत्स्तुतिकरणम्, भगवतः प्रसादा-	

- ब्रह्मणः सृष्ट्युत्पत्त्यधिकारप्राप्तिः, ब्रह्मणः सर्ववेदार्थज्ञानाधिकारप्राप्तिः, सरस्वती-
ज्ञानप्रभावेन वदव्यासस्य पुराणादिसंहिताकरणाधिकारप्राप्तिः, काम्यतीर्थमाहा-
त्म्यम्, वसुधारातीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. १२९ १
- ७ प्रभासपुष्करगयानैमिषकुक्षेत्रादिपञ्चधारातीर्थमाहात्म्यम्, पञ्चधारातीर्थानां मलि-
नत्वप्राप्तिरतिमिश्रस्य च तेषां वदरिकाश्रमे गमनम्, सौगण्डिकस्योपनिषत्पूर्वकं
माहात्म्यम्, सप्तपद्चतुःस्रोतोर्वंशीतीर्थमाहात्म्यम्. १३० २
- ८ विशालायां भगवदावासेन संतुष्टैरिन्द्रादिभिर्महर्षिभिः शिवं विशालां प्रति गमनम्, तदा
भगवतेन्द्रादिमुख्यदेवैर्महर्षिभिः विशालायां स्थापनम्, देवैर्भगवत्सुतिकरणम्,
भगवदाज्ञया देवानां तत्रैव वासः, वदरिकाश्रमे लोकपालस्थापनम्, वदरिकाश्रमे
दानेन सर्वकलप्राप्तिवर्णनम्, धर्मक्षेत्रवर्णनम्, दण्डपुष्करिणीतीर्थवर्णनम्. १३२ २
- इति वैष्णवखण्डे तृतीयं वदरिकाश्रममाहात्म्यम् ॥ (२-३) ॥
- अथ वैष्णवखण्डे चतुर्थं कार्तिकमासमाहात्म्यम् ॥ (२-४) ॥**
- १ मन्त्रालाचरणम्, कार्तिकमासवैभवं ज्ञातुं सूर्यं प्रति शौनकाश्रमः, प्रश्नोत्तरं वक्तुं
सूर्यायः, ब्रह्मनारदसंवादे प्रस्तावपूर्वकं कार्तिकव्रतप्रशंसनम्, आपत्कालं कार्ति-
कव्रतकरणनिर्णयः. १३६ १
- २ ब्रह्मा नारदं प्रति कार्तिकव्रतधर्मानाह, तत्र गुरुशुश्रूषाप्रसंगेन गौतमशिष्याणां मेधा-
विकपिलसुमतीनामितिहासो व्रतधर्माश्च, अन्नदानप्रसंगेन सत्येकतुष्टिकाख्यानम्,
गोदानप्रसंगेन सुमतिप्राज्ञेतिहासः, नामस्मरणप्रसंगेन पुष्करेतिहासकथनम्,
गीतापठनमाहात्म्यप्रसंगेन जडप्राज्ञेतिहासकथनम्, शिलादानप्रसंगेन ब्राह्म-
णोक्त्याकथनम्. १३७ २
- ३ कार्तिकव्रतारंभायसानकालनिर्णयपूर्वकव्रतवैभववर्णनम्. १४१ १
- ४ ज्ञानकालनिरूपणपूर्वकं ज्ञानविधिः, कूपतीर्थ्यादिपूजोत्तराधिकपुण्यदायकज्ञान-
कारनिरूपणम्, तुलारं कावेरीज्ञानफलनिरूपणम्, पञ्चनदीतीर्थमाहात्म्यम्,

- ज्ञान उत्तममध्यमाधमकाललक्षणं भर्तृप्रशंसा च, तीर्थस्नानफलभास्मनुष्यलक्ष-
णम्, चतुर्विधज्ञानलक्षणम्. १४३ २
- ५ उपःकालमारभ्य दिनकृत्यनिरूपणम्, तत्र मूत्रपुरीषोत्सर्जनविधिः, दन्तधावनादि-
विधिः, स्नानादिकृत्यम्, हविष्यान्नामिषान्ननिरूपणम्, मुखशुद्ध्यादिशयना-
न्तकर्मनिरूपणम्. १४६ १
- ६ कार्तिके कर्तव्याकर्तव्यव्रतदाननिरूपणम्. १४८ १
- ७ विष्णुमंदिरे दीपदानमाहात्म्ये कुत्सद्विजकथानकम्, परदीपप्रबोधमाहात्म्यप्रसंगेन-
न्दुमतीवेश्येतिहासकथनम्, आकाशदीपदानमाहात्म्यम्, स्वगमार्जारकथानकम्,
तत्रैव चन्द्रशर्मसुनन्दनृपसंवादेन कार्तिकव्रतधर्मनिरूपणम्, दीपमाहात्म्यम्,
आकाशदीपदानविधिः, आकाशदीपदानेन पिशाचमुक्तिकथनम्, पञ्चदिनेषु दीप-
दानम्, कार्तिकदीपकरणे स्थलानि, दीपदाने हरिकरप्राप्तेतिहासः, कपूर्वा-
पदानादिकल्पम्. १४९ २
- ८ तुलसीमाहात्म्यकथनप्रसंगेन हरिमेघःसुमेधोप्राज्ञेतिहासः. १५३ १
- ९ वत्सद्वादशीविधानम्, पञ्चदीपे शकुनावलोकनम्, वत्सद्वादशीव्रतेनैकाग्रगोपालि-
काया धनधन्यसुखप्राप्तिवृत्तान्तवर्णनम्, यमत्रयोदशीविधानम्, हेमनक्त्येतिहा-
सः, नरकचतुर्दशीविधानम्, दीपावलिविधानम्, तत्र कौमुदीशब्दार्थः, पार्वण-
श्राद्धादिकरणम्, सायं महालक्ष्मीमहाकालीमहासरस्वतीपूजा, लक्ष्मीप्रबोधोत्सव-
प्रकरणम्, दीपोत्सवनीराजनम्, बलिराज्यबालक्रीडाशुभाशुभशकुनावलोकनम्,
अर्धरात्रेऽलक्ष्म्या बहिर्निष्कासनम्, सुखरात्रिव्रतकथनम्. १५४ २
- १० वृत्तप्रतिपद्वर्णनम्, बलिराज्यप्रतिपद्विषयम्, प्रतिपत्तिथिनिर्णयः, अंगणे गोमय-
तिपूजनम्, गोवर्धनपूजा, बलीवर्धमाहिषवृषभाणां युद्धक्रीडादर्शनम्, मार्गपाटी-
विधिः, रात्रौ बलिपूजाविधानम्, गोक्रीडावर्णनम्, यष्टिशकुनावलोकनम्. १५८ २
- ११ यमद्वितीयाव्रतविधानम्. १६० २

अध्यायाः

विषयाः

प० पृ०

- १२ धात्रीमाहात्म्यम्, तत्र धात्रीपूजाविधिः, धात्रीवृक्षोत्पत्तिवृत्तान्तः, धान्वां देवतानि-
वासवर्णनम्, धात्रीच्छायामाहात्म्यम्, तत्र वैश्वेतिहासः, कथाश्रवणेन मूषकमु-
क्तिकथनम्, धात्रीच्छायायां भोजनमाहात्म्यम्, धात्रीच्छायासु भोजनेन दोषवि-
नाशवर्णनम्, धात्रीमालाधारणम्, धात्रीच्छायायां दीपमालार्पणम्, धात्रीच्छा-
यायां दंपतिभोजनफलम्, धात्रीफलमाहात्म्यम्, आमलकस्तनफलं बर्गकालक्ष,
धात्रीच्छायायां पिण्डदानफलम्, धात्रीफलधारणेऽङ्गावयवविशेषवर्णनम्, धात्री-
च्छायायां ब्राह्मणपूजनफलम्, धात्रीपूजायां तिथयः, वनभोजनविधानम्, धात्री-
स्पर्शमाहात्म्यम्, गृहे धात्रीवृक्षमाहात्म्यम्. १६२ २
- १३ सत्यभामाकृष्णसंवादे सत्यभामायाः पूर्वजन्मनि कार्तिकव्रतपुण्येन कृष्णभार्यात्वप्रा-
प्तिर्जातेति वर्णनम्, सर्वेषां मध्ये कार्तिकः प्रवरः कथमिति वृष्टेन कृष्णेन सत्य-
भामां प्रति शंखासुरादौघानेन कार्तिकप्रवरत्वनिरूपणम्, प्रयागस्थानमाहात्म्यम्. १६६ १
- १४ तुलसी कथमुत्तमा कथं च हरिप्रिया जातेति प्रधुना वृष्टे नारदेन तनुत्पत्तिं वक्तु-
मादाविन्द्रवज्रपातेन क्रुद्धस्य शिवस्य क्रोधाग्निना जलन्धरोत्पत्तिप्रसंगवर्णनम्. १६७ २
- १५ ततो जलंधरस्य दिग्भुजवे जयप्राप्तिवर्णनम्, बृहस्पतेर्जीविनामप्राप्तिकारणवर्णनम्. १६८ १
- १६ युद्धपराजितेर्देवेः स्तुतेन विष्णुनाविर्भूय युद्धकरणम्. १६९ १
- १७ जलन्धरसभायां नारदोपदेशेन खीरव्रतस्य पार्वत्या प्रहणार्थं राहुप्रेषणम्, तेन
क्रुद्धस्य शिवस्य भ्रमध्यात्कार्त्तिकमुखगणोत्पत्तिवर्णनम्. १६९ २
- १८ ततो देवासुरसंग्रामे रुद्रसेनापराभववर्णनम्. १७० २
- १९ वीरभद्रपत्नम्. १७१ २
- २० ततो जलंधरशिवयोर्भिहायुद्धम्. १७२ २
- २१ वृन्दायाः पातिव्रत्यभङ्गेन जलंधरस्य हननं भविष्यतीति विचार्य विष्णुना वृन्दायै
मायाप्रदर्शनम्, ततो मियस्तयोर्विष्णुवृन्दयोः शापवृत्तान्तवर्णनम्, वृन्दया देह-
विसर्जने कृते सति तदेहभस्मानि विष्णोर्लुप्टनम्. १७३ १

अध्यायाः

विषयाः

प० पृ०

- २२ ततो युद्धे जलंधरं हत्वा प्रसन्नतया स्थितस्य शिवस्याऽऽज्ञया विष्णुबोधनाय वृक्षै-
रादिसत्त्वैनां स्तवनम्, ततस्तुष्टाभिर्देवीभिर्देवैर्भ्यो विष्णुबोधनार्थं बीजत्रयप्रदा-
नम्. १७४ १
- २३ तद्वीजेभ्यो धात्रीमालतीतुलसीनामुत्पत्तिः १७५ १
- २४ धर्मव्रतस्य कार्तिकपुण्यदानात्कलहाया राक्षसीजन्मतो मुक्तिः १७५ २
- २५ कलहावचनात्कार्तिकमासे दानमाहात्म्यकथनम्, विष्णुदूतानीतविमानेन समं कल-
हाया वैकुण्ठप्राप्तिः, विष्णुव्रतेन त्वं जन्मान्तरे सूर्यवंशे दशरथेतिनाम्ना प्रसिद्धो
राजा भविष्यसि तथैव भगवान्विष्णुः स्वयं तत्पुत्रत्वेनावतरिष्यतीति धर्मव्रताय
वरप्रदानम्. १७६ १
- २६ विष्णुभक्तिमाहात्म्यकथनम्, तत्प्रसंगेन चोलराजविष्णुदासद्विजेतिहासवर्णनम्. १७७ १
- २७ विष्णुदासास्यद्विजेन स्वस्य रूक्षाप्रापहरणकारिणं चंडालं दृष्ट्वा तस्मै घृतप्रदानार्थं तं
प्रत्यनुधावनम्, ततो मूर्च्छितं पतितं चण्डालमयलोक्य तेन विष्णुदासेन कृपया
तस्य चण्डालस्य सत्कारकरणम्, ततश्चण्डालरूपधारिणा भगवता विष्णुदासस्या-
नुग्रहकरणम्, भगवत्प्रसादाद्विष्णुदासप्राज्ञं प्रति स्वर्गलो विमानागमनम्, तस्मि-
न्नाभिपक्षे विष्णुदासे गच्छति सति चोलराजेनाभिप्रवेशनम्, ततोऽस्मै भगवता
स्वरूपदर्शनम्, चोलभूपविष्णुदासमाज्ञणयोर्मुक्तिप्राप्तिः. १७७ २
- २८ जयविजययोः कार्तिके गण्डकीक्षेत्रानेन विष्णोर्द्वारपालत्वप्राप्तिः. १७८ २
- २९ कार्तिकव्रतिनां संसर्गपुण्येन घनेश्वरस्य यक्षजन्मप्राप्तिर्जातेति वर्णनम्. १७९ २
- ३० अक्षयपुण्यपापप्राप्तिवर्णनम्, पतिव्रताख्यानम्, मासोपवासव्रतविधानम्. १८० १
- ३१ कृष्णान्दनवमीविधिः, तुलसीविवाहविधिकथनम्. १८२ २
- ३२ भीष्मपञ्चकव्रतविधानम्. १८३ २
- ३३ प्रबोधिन्वेकादशीमाहात्म्यम्, द्वादशीविधानम्. १८५ १
- ३४ कार्तिकव्रतोपापनविधिः १८७ १

अनुक्रमणिका.

वैष्णवसं० २

- ३५ वैकुण्ठचतुर्दशीमाहात्म्यम्, त्रिपुरोत्सवमाहात्म्यम्, १८८ १
३६ अन्तिमपुष्करिणीत्रयतिथिमाहात्म्यम्, पुराणश्रवणविधिफलवर्णनम्, ... १९० २

अथ कार्तिकमासमाहात्म्यप्रसंगेन कार्तिकमासव्रतिभिः कर्तव्याकर्तव्य-
नियमास्तावदुच्यन्ते ॥ १ ॥

तत्र कर्तव्यनियमाः ।

१ नित्यसत्तारकस्नानम्, २ राधादामोदरपूजनम्, ३ विष्णुहरेशिवनामस्मरणम्, ४ इन्द्रिबजयः,
५ मनोनिमग्नः, ६ सर्वभूतेषु दया, ७ ईश्वरपूजनम्, ८ ईश्वरपूजनम्, ९ सत्यभाषणम्,
१० हविष्यान्नभोजनम्, ११ नक्तप्रतम्, १२ धारणापारणाव्रतम्, १३ मौनव्रतम्, १४ ब्रह्मचर्य-
व्रतम्, १५ सत्समागमः, १६ धात्रीपूजनम्, १७ धात्रीच्छायायां विष्णुपूजनम्, १८ नित्यक्या-
श्रवणम्, १९ भूमिदानम्, २० मातापितृसेवनम्, २१ गुरुसेवनम्, २२ नित्यं देवदर्शनम्,
२३ देवमन्दिरे गानम्, २४ देवालये नित्यदीपदानम्, २५ चतुष्पथे दीपदानम्, २६ ब्राह्मणाव-
दीपदानम्, २७ गोशालायां दीपदानम्, २८ तुलसीपूजनम्, २९ अश्वत्थपूजनम्, ३० देव-
ब्राह्मणगोपूजनम्, ३१ देवब्रह्मिणाकरणम्, ३२ तुलसीलक्ष्मप्रदक्षिणाकरणम्, ३३ अश्वत्थप्रद-
क्षिणा, ३४ ब्राह्मणभोजनम्, ३५ अन्नदानम्, ३६ गोवृषमाहिषांगजदानम्, ३७ स्वर्ण-
धानुरत्नदानम्, ३८ अनाघरक्षणम्, एताभिरयमाकर्तिके मास्त्ववश्यं सेवेत ।

अथ वर्ज्यनियमाः-

१ परद्रव्येच्छा, २ पराक्रिया, ३ परापवादाः, ४ परशप्या, ५ पराग्रम्, ६ पर्युषिताग्रम्,
७ पलायनः, ८ पापिसंसर्गः, ९ परपुरुषसङ्गः, १० परस्त्रीगमनम्, ११ परपैशुन्यम्, १२ परो-
त्कर्षासहनम्, १३ परदोषानुर्कतनम्, १४ परानिष्टविचिन्तनम्, १५ असत्यलापः, १६ अगम्या-
गमनम्, १७ अभोज्याग्रम्, १८ शास्त्रेणानुक्तम्, १९ आमिवपदार्थाः, २० असच्छाकम्,
२१ शास्त्रेऽविश्वासः, २२ वीर्यम्, २३ मिथ्यावादः, २४ दुष्टसंसर्गः, २५ दुष्टभाषणम्,
२६ मांसम्, २७ मृतवत्सादुग्धम्, २८ रजस्वलादृष्टाग्रम्, २९ नीचाद्वतजलम्, ३० गुहमिषं

गव्यम्, ३१ राजमासाः, ३२ कांक्षपात्रे पानं भोजनं च, ३३ द्विवलाग्रम्, ३४ वृन्ताग्रम्,
३५ मूलकम्, ३६ तैलम्, ३७ दूषिताग्रम्, ३८ जम्बीरम्, ३९ दिवा मदनसेवनम्, ४० नित्य-
मदनसेवनम्, ४१ रसविक्रयः, एतान्कार्तिके मास्त्ववश्यं वर्जयेत् ।

इति कार्तिकमासे कर्तव्याकर्तव्यनिर्णयः ॥

इति वैष्णवखण्डे चतुर्थे कार्तिकमासमाहात्म्यम् ॥ (२-४) ॥

अथ वैष्णवखण्डे पञ्चमे मार्गशीर्षमाहात्म्यम् ॥ (२-५) ॥

- १ मृतशौनकसंवादप्रसङ्गेन भगवता ब्रह्मदेवं प्रति मार्गशीर्षमाहात्म्यश्रवणेन सर्वमनो-
रथफलप्राप्तिवर्णनम्, गोपीभिः कृतस्य मार्गशीर्षे प्रातःस्नानस्य वर्णनम्, प्रातः-
स्नानपुण्येन गोपीनां कृष्णप्राप्तिः, ... १९३ १
२ प्रातःस्नानशौचमुखमार्जनादिसमंत्रकयथाविधिविधानवर्णनपूर्वकं स्नानोत्तरं त्रिपुङ्गु-
धारणमाहात्म्यवर्णनम्, ... १९३ २
३ द्वारवतीसमुद्रवृक्षिकातुलसीमूलवृक्षिकादिकृतत्रिपुङ्गुधारणविधिः, गोपाचन्दनमु-
द्राधारणविधिवर्णनम्, स्वशरीरे भगवद्वताराविह्वधारणफलम्, भगवदायुषीच-
ह्निदेहस्य पुण्यफलप्राप्तिकथनम्, भगवदष्टाक्षरनाम्ना मुञ्चितशरीरस्य सर्वकर्मा-
धिकारवर्णनम्, ... १९४ १
४ तमचक्राङ्कितमुद्राधारणस्य पद्माक्षतुलसीमालाधारणस्य च फलवर्णनम्, धात्रीफल-
मालाधारणमाहात्म्यम्, तुलसीकाष्ठधारणमाहात्म्यम्, भगवन्मूर्तिस्यापनप्यानपूज-
नप्रकारवर्णनम्, शंखपूजनादिसमंत्रककर्मवर्णनम्, ... १९५ २
५ पञ्चामृतनानफलमाहात्म्यम्, शंखोदकस्नानफलमाहात्म्यम्, शंखपूजनफलकथ-
नम्, ... १९६ २
६ चंडानादमाहात्म्यवर्णनम्, भगवन्मूर्तिपूजनफलम्, तुलसीकाष्ठचंदनापेनफलकथनम्, १९७ १

- ७ भगवदर्थितजातिपुष्पफलमाहात्म्यवर्णनम्, भगवन्प्रियपुष्पाणां वर्णनम्, सर्वपुष्पाणां मध्ये जातिपुष्पश्रेष्ठ्यमाहात्म्यम्, विष्णुकण्ठे जातिसहस्रपुष्पांकितमालास्थापनफलमाहात्म्यवर्णनम्. १९८ १
- ८ तुलसीमाहात्म्यवर्णनम्, तुलसीपत्रदानेन सर्ववस्तुदानफलप्राप्तिः, तुलसीकृतभगवत्पूजाफलवर्णनम्, धूपदीपदानफलमाहात्म्यम्, सहस्रवर्तियुक्तदीपमाहात्म्यम्. १९८ २
- ९ नैवेद्यपात्राभ्यञ्जनं नादियथाशास्त्रविधिविधानकथनम्. १९९ २
- १० नैवेद्योत्तरभगवदर्चाविधिमाहात्म्यकथनम्, प्रदक्षिणादिफलकथनम्, विष्णुसहस्रनामपठनफलम्, भगवतो दामोदरैरतिनामप्राप्तिकारणकथनम्, तीर्थप्रसादसेवनमाहात्म्यम्, पूजाविधिसमापनं तदुद्यापनं तत्फलकथनं च. २०० २
- ११ वीरबाहु राजकथासंदर्शनपूर्वकमेकादशीमाहात्म्यम्, भरद्वाजेन वीरबाहुनृपस्यातिथ्यकरणम्, भरद्वाजेन वीरबाहोः प्राग्जन्मवृत्तान्तकथने प्राग्जन्मनि शूद्रेण ब्राह्मणसत्कारजन्यापुण्यादिह जन्मनि राज्यप्राप्तिवृत्तान्तवर्णनम्. २०१ १
- १२ वीरबाहुना प्राग्जन्मन्यात्मनः शूद्रत्वप्राप्तिकारणं शूद्रेण देवशर्मणा द्विजेन प्रागब्राह्मणत्वं गतेनापि दशमीयुतद्वादशीस्वीकरणदोषेण तस्य शूद्रत्वप्राप्तिवृत्तान्तकथनपूर्वकं दशमीयुतद्वादशीनिषेधकथनम्, प्राग्जन्मनि विप्रातिथ्यादिसुकर्मणा शूद्रत्वेऽपि तस्य सन्मतिर्जाताऽतोऽनन्तर्यमेवातिथिसत्कारः कार्य इत्यादिबर्णनं च, राज्ञे भरद्वाजेनैकादशीव्रतोद्यापनविधिक्रमवर्णनम्, अखण्डैकादशीव्रतकथनम्. २०३ १
- १३ द्वादशीजागरमाहात्म्यम्, जागरे दानादिविधिक्रमवर्णनम्, द्वादशीसन्मभवपुत्रस्याधिकारवर्णनम्. २०४ ४
- १४ द्वादश्यां मत्स्योत्सवमाहात्म्यवर्णनपूर्वकस्नानदानपूजादिविधिविधानकथनम्, मत्स्योत्सवे मन्त्रजपविधानम्, स्नानसमये नदीप्रार्थनामन्त्रकथनम्, भगवते फलपुष्पाद्यर्पणफलकथनम्, मत्स्यरूपस्वर्णमूर्तिदानमाहात्म्यवर्णनम्. २०५ २
- १५ मार्गशीर्षे दम्पतिपूजनप्रकारकथनम्, गोभूमिस्वर्णवस्त्रशय्यालंकारसद्यदानमाहा-

- त्म्यम्, भगवत्पूजासमये फलपुष्पदानमाहात्म्यम्, मार्गशीर्षे दानादिभिर्ब्राह्मणसन्तोषकरणमाहात्म्यम्, मार्गशीर्षे भगवन्नामस्मरणमाहात्म्यम्. २०६ २
- १६ भगवत्स्थानं तन्माहात्म्यं च, भगवत्स्तोत्रोपदेशाधिकारवर्णनम्, गुरुशिष्यलक्षणम्, भागवतमाहात्म्यवर्णनम्, भागवतफलश्रुतिः, भागवतप्रन्याचनपूर्वकपठनफलवर्णनम्. २०७ २
- १७ मथुरामाहात्म्यवर्णनम्. ३०५ १
- इति वैष्णवखण्डे पञ्चमं मार्गशीर्षमासमाहात्म्यम् ॥ (२-५) ॥

अथ वैष्णवखण्डे षष्ठं भागवतमाहात्म्यम् ॥ (२-६) ॥

- १ सृत्तशौनकेत्यादयः सङ्गेन माथुराहस्तिनापुरयो राज्यसिंहासनयोर्वज्रपरीक्षितावभेपिच्य श्रीकृष्णपांडवानां स्वधामगमनवर्णनम्, वज्रनाभपरीक्षितसंवाद्योत्तरं शांतिवर्णनं रागमनम्, शांतिवर्णने व्रजशब्दार्थविवेचनपूर्वकं कृष्णकृतव्रजलीलावर्णनम्, गोवर्धनमाथुरादिराज्यकरणेनोद्भवदर्शनलाभकथनम्. २१३ १
- २ इत्थमुक्त्वा शांतिवर्णनस्य स्वाश्रमगमनम्, परीक्षितराजस्त्वत्र माथुरमण्डलं प्रत्यागमनम्, वज्रपरीक्षितराज्यां गोविन्दगोपीललितस्थानस्थापनम्, माथुरस्यासमन्ततो बहूनां ग्रामाणामवस्थापनम्, माथुरे कुण्डकूपादिपूर्वकर्मपूर्वकं शिवलिङ्गस्थापनम्, श्रीकृष्णवहारेण कृष्णपत्नीकृतशोकवर्णनम्, कालिदीर्घार्णितभगवद्गुणानुवादवर्णनम्, गोवर्धनपर्वतसमीपे परीक्षितादीनामुद्भवदर्शनवर्णनम्. २१४ १
- ३ उद्भवपरीक्षितसंवाद उद्भवेन भगवन्माहात्म्यकथनम्, कृष्णकृतबालकीर्णादिवर्णनम्, भागवतप्रन्यपठनेन सर्वमनोरथफलप्राप्तिकथनम्, यद्वहे भागवतं तदेवं श्रीकृष्णावासस्थानमित्यादिवर्णनम्, भागवतश्रवणेन मोक्षप्राप्तिवर्णनम्, श्रीमद्भागवतसंग्राहश्रवणफलम्, भगवत्कृतं सत्त्वरजस्तमोमयविष्णुब्रह्मदेवसंस्कारकार्यस्थित्युत्पत्तिजगद्युपदेशवर्णनम्, श्रीमद्भागवतप्रहणेन शिवस्य तमोगुणि-

- रासः, भागवतश्रवणोत्सुकेन परीक्षितोदवस्य प्रार्थनाकरणम्, शुक्रमुखात्तव भागवतश्रवणं स्यादित्युद्धवचनं श्रुत्वोद्धवाङ्मया कलिनिमहायै दिग्विजयार्थं च परीक्षितो गमनम्, वज्रस्य प्रतिबाहुं पुत्रं राज्ये संस्थाप्य वृन्दावनं गत्वोद्धव-संकीर्तितश्रीमद्भागवतश्रवणेन मुक्तिप्राप्तिवर्णनम्. २१५ १
- ४ सूतशौनकसंवादे श्रीमद्भागवतभगवतोरेकस्वरूपत्वकथनम्, श्रीमद्भागवतश्रवणविधकथनम्, श्रीमद्भागवतश्रवणेन सद्यः सर्वसिद्धिप्राप्तिवर्णनम्. २१६ २
- इति वैष्णवखण्डे षष्ठे भागवतमाहात्म्यम् ॥ (२-६) ॥

अथ वैष्णवखण्डे सप्तमं वैशाखमासमाहात्म्यम् ॥ (२-७) ॥

- १ सूतशौनकसंवादे वैष्णवादिधर्मजिज्ञासोरंबरीपस्य नारदं प्रति प्रश्नः, नारदकृतवैशाख-मासप्रशंसा, वैशाखस्नानमहिमा च. २२० १
- २ वैशाखप्रशंसा, ततो वैशाखमासव्रताकरणे दोषप्रसङ्गः, व्रतप्रशंसा, वैशाखे जलप्र-पादानम्, व्यजनच्छत्रपादत्राणदानप्रशंसा, अन्नदानप्रशंसा च. २२१ २
- ३ शय्याकम्बलवस्त्रकपूरकुमुदकुम्भचन्दनगोरोचनताम्बूलफलविदानम्, विभ्राममण्ड-पकरणम्, कूपतडागोद्यानप्रशंसा, पुत्राभावे पुत्रवत्सपदार्थवर्णनम्, ताम्बूलव-क्रदधितंदुलघृतगुडेषुदण्डेदेवादिरसपानकदानमाहात्म्यम्. २२२ २
- ४ वैशाखव्रतिनां वर्ज्यपदार्थाः, गृहस्नाने दुष्टफलम्, व्रताकरणे दोषः, नदीसप्तगंगादेव-स्यातवापोषु स्नानं दानं च, मधुसूदनप्रार्थनाच्येदानपूजनादिकम्. २२३ २
- ५ वैशाखमासस्य हेतुपूर्वकं श्रेष्ठत्वकथनम्. २२७ १
- ६ वैशाखमासे जलदानमाहात्म्यकथनम्, तद्विषये हेमाङ्गद्वाराजकथा, वैशाखमासे जला-दानात्तस्य तिर्यग्योनिप्राप्तिः, मैथिलराजगृहे गोधिकारत्वं प्राप्तस्य तस्य श्रुतदेवस-काशानुक्तिः. २२८ २
- ७ तदद्भुतं दृष्ट्वा विस्मितेन मैथिलेन घृष्टेन श्रुतदेवेन वैशाखमासे जलदानादिमाहा-त्म्यकथनम्, तद्विषये स्वपितुर्दत्तान्तकथनम्. २३० १

- ८ मैथिलघृष्टेन श्रुतदेवेन श्वरपार्वतोसंवादाद्वारा वैशाखमाहात्म्यविषय इदं वाक्यतनयस्य काकुत्स्थस्येतिहासकथनम्. २३१ २
- ९ मैथिलघृष्टेन श्रुतकीर्तिविधेरेण कुमारजन्मकथनम्, वैशाखधर्मप्रशंसा च. २३५ १
- १० अशून्यव्रतकथनम्, वैशाखमासे छत्रदानादिप्रशंसा. २३८ १
- ११ मैथिलघृष्टेन वैशाखधर्मप्रसिद्धिकथनम्, तेन सर्वजनानां सद्गतिप्राप्त्या नरकाणां शून्यतया खिन्नस्य यमस्य ब्रह्मसमीपे गमनम्. २४० १
- १२ ब्रह्मणे यमेन स्वदुःखनिवेदनम्. २४३ १
- १३ वैशाखमाहात्म्यकथनपूर्वकं ब्रह्मणा यमस्य समाधानकरणम्, तथापि खेदघुष्टेन यमेन साकं ब्रह्मणो विष्णुसमीपे गमनम्, विष्णुना यमाय वरप्रदानम्, तत्र वैशाखधर्माणां प्रशंसा. २४४ २
- १४ वैशाखस्नानप्रशंसा, वैशाखमाहात्म्यकथाश्रवणप्रशंसा, तत्र कर्मनिष्ठस्योनिष्ठद्विजकथा. २४६ १
- १५ पञ्चालदेशाधिपस्य पुरुयशसो नृपस्य वैशाखधर्माचरणत्वरान्यप्राप्तिः. २४७ २
- १६ अथ पुरुयशसाऽऽश्चर्यवृत्तीयायां विष्णोः स्तुतिकथनम्, विष्णुकथना च तस्य सायु-ज्यमुक्तिप्राप्तिः. २५० १
- १७ वैशाखधर्मकथनोपक्रम उद्गानदानप्रसङ्गेन शङ्खानामकद्विजकथानकम्, तत्र शङ्खानाम-कद्विजेन व्यापाय वैशाखधर्मकथनप्रसङ्गेन दन्तिलकोहलमुक्तिप्राप्तिवृत्तान्तकथनम्. २५१ २
- १८ व्यापस्य पूर्वजन्मवृत्तान्तकथनम्. २५३ १
- १९ ब्रह्मशब्दप्रतिपादनपूर्वकं सर्वदेवापेक्षयाः प्राणस्य मुख्यत्वकथनम्, प्राणदेवस्य महत्त्व-लोपे कण्वशापप्रतिपादनम्, त्वं गुरुद्रोही भवेति कण्वं प्रति प्राणवायुना शाप-प्रदानम्. २५५ १
- २० सत्त्वादिभिर्गुणैर्जीवानां तदनुरूपजन्मकर्मादिकलप्राप्तिकथनम्, प्रलयवर्णनम्, ब्रह्मा-वतारकर्मनिरूपणम्, धर्मभेदनिरूपणपूर्वकं भगवद्भक्तश्रवणनिरूपणम्, वैशाख-मासधर्मनिरूपणम्. २५७ २

- २१ वैशाखमासमाहात्म्यश्रवणेन सर्पस्य मुक्तिः, तस्यैव पूर्वजन्मवृत्तान्तकथनम्, शंख-
व्याघ्रसंवादे व्याघ्रस्य जन्मान्तरे वाल्मीकीकर्षित्वप्राप्तिकथनम्. २६० २
- २२ वैशाखस्थितिधामाहात्म्यवर्णनम्, कलिधर्मनिरूपणम्. २६२ २
- २३ अक्षय्यवृत्तियामाहात्म्यम्. २६५ २
- २४ वैशाखशुक्लद्वादशीमाहात्म्यम्, काश्मीरदेशस्यदेवद्विजकथा.... २६६ २
- २५ वैशाखशुक्लत्रयोदशी-चतुर्दशी-पूर्णिमातिथीनां माहात्म्यवर्णनम्, वैशाखमाहात्म्य-
श्रवणफलवर्णनम्. २६९ २

इति वैष्णवखण्डे सप्तमं वैशाखमासमाहात्म्यम् ॥ (२-७) ॥

अथ वैष्णवखण्डेऽष्टममयोध्यामाहात्म्यम् ॥ (२-८) ॥

- १ सूतकृतं मंगलार्थं व्यासादिबिद्वद्वयंस्तवनम्, सूतशौनकसंवाद्प्रसंगेन नानाश्रुमन्त-
विशोभितायोध्यामाहात्म्यवर्णनम्, अमास्तिमुनेरयोध्यागमनम्, अयोध्याप्रभाव-
दर्शनेनागस्त्यस्थानान्द्राष्ट्रविर्णनम्, त्रिगुणत्रिरूपस्थितायोध्यावर्णनेनायोध्या-
शब्दस्य व्युत्पत्त्यर्थकथनम्, अयोध्यायामागस्त्यव्याससंवाद्पूर्वकं विष्णुशर्मणोक्त-
पञ्चाभिसाधनवर्णनम्, विष्णुशर्मणा भगवत्तोग्रकरणम्, विष्णुशर्मणो भगव-
दर्शनम्, भगवता विष्णुशर्मणे वरप्रदानम्, तस्मिन्नेव स्थले भगवता स्वचक्रेण
जलप्रवाहानयनम्, चकतीर्थेतिनाम्ना तत्तीर्थस्य प्रसिद्धिवर्णनम्, विष्णुनामपूर्वक-
विष्णुहरीतिमूर्तित्वापनम्, विष्णुरिमाहात्म्यवर्णनम्. २७४ १
- २ ब्रह्मणोऽयोध्यायामागमनम्, यात्रादिकं विधाय यज्ञकरणम्, स्वनाम्ना ब्रह्मकुण्ड-
स्थापनम्, ब्रह्मदेवेन ब्रह्मकुण्डमाहात्म्यवर्णनम्, सरयुतीरस्थर्णमोचनतीर्थमाहा-
त्म्यम्, लोमशेन पापमोचनतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, अगस्त्येन सहस्रधारामाहात्म्य-
वर्णनम्. २७६ १

- ३ अगस्त्येन स्वर्गद्वारतीर्थमाहात्म्यकथनम्, मुक्तिद्वारतीर्थमाहात्म्यम्, चन्द्रहरिव्रतो-
द्यापनविधिकथनम्, चन्द्रसहस्रव्रतोद्यापनमाहात्म्यकथनम्. २७८ १
- ४ धर्महरिमाहात्म्यम्, तत्र धर्मराजकुन्तनतर्तं दृष्ट्वा भगवता आगमनम्, धर्मेण भगव-
त्स्तुतिकरणम्, भगवता धर्मराजाय वरप्रदानम्, रघुसंज्ञकेन राज्ञा दिग्विजयं
कृत्वा सूर्याज्ञया कृतस्य सर्वस्वदक्षिणनामकस्य यज्ञस्य परिसमाप्तेरनन्तरं कौत्स-
श्वेरागमनम्, स्वपूजनार्थमानीतं संभारं दृष्ट्वा विस्मितेन कौत्सर्षिणा घनामावा-
हाश्रंखरं प्रति गन्तुं स्वेच्छाप्रकटनम्, कौत्साय द्रव्यं दातुं कौबेरी गन्पतिमादातुं
कुबेरजिगीषया रघोः प्रस्थानम्, रघुमिया कुबेरेण द्रव्यपृष्टिकरणम्, कौत्साय
रघुणा सर्वद्रव्यदानवर्णनम्, कौत्सेन रघुराजायाशीर्वाददानवर्णनम्, कौत्सस्य
स्वाश्रमगमनम्, स्वर्गस्थानिमाहात्म्यवर्णनम्. २७९ २
- ५ कौत्सवृत्तान्तवर्णनम्, तत्र विश्वामित्रस्य तपश्चर्यां श्रुत्वा तद्दर्शनार्थं दुर्वासस आग-
मनम्, दुर्वासःकृतां भोजनयात्रां श्रुत्वा विश्वामित्रदत्तस्य पायसादिकस्य वर्ण-
नम्, कौत्साय चतुर्दशकोटिसुवर्णात्मकगुरुदक्षिणादानायाज्ञाकरणम्, तिलो-
दकीतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २८१ १
- ६ सीताकुण्डमाहात्म्यवर्णनम्, देवाहुरयुद्धेऽमुरिदेवपराजये कृते देवैर्मगवत्स्तुति-
करणम्, देवस्तुतिं श्रुत्वा भगवद्वाविर्भावः, भगवद्भक्त्याद्रुपरीत्या देवाना-
मयोध्यागमनम्, गुप्तहरितीनाम्ना तत्तीर्थप्रसिद्धिवर्णनम्, गुप्तहरिमाहात्म्यम्,
चक्रहरिपीठे दानमाहात्म्यम्, सरयुचर्चरानयोः संगमे स्नानमाहात्म्यम्, गोप्र-
सारतीर्थमाहात्म्यम्, रामचन्द्रस्य स्वधामगमनसमये वानरेभ्यो वरप्रदानवर्ण-
नम्, रामचन्द्रस्य मार्गे सरयुदर्शनम्, सर्वदेवानां तत्रागमनम्, देवै रामच-
न्द्रस्य स्तोत्रकरणम्, रामचन्द्रेण सह देवानां स्वर्गगमनम्, स्वर्गद्वारगोप्रसार-
शीर्गस्थानदानादिमाहात्म्यम्. २८१ २

७ क्षीरोवृक्षतीर्थमाहात्म्यम्, तत्र पुत्रप्राप्त्यर्थं दशरथकृतस्य पुत्रकामेष्टिविषयं वर्ण-
नम्, धनयशस्वीर्थमाहात्म्यम्, विश्वामित्रवचनायास्तस्य धनयशस्वीर्थज्ञानेन दुर्ग-
धितत्वांगस्य सुगंधित्वप्राप्तिवर्णनम्, विश्वामित्रेण यक्षं प्रति कथितत्वं निषिद्ध-
स्त्रीपूजनविधानस्य वर्णनम्, वसिष्ठकुण्डमाहात्म्यम्, चतुःषष्टियोगिनीपूज-
माहात्म्यम्, योगिनीकुण्डस्नानमाहात्म्यम्, उर्वशीकुण्डमाहात्म्यम्, शोभरा-
ज्ञाऽऽदित्यस्तुतिकरणम्, घोषार्ककुण्डमाहात्म्यम्, रुक्मिणीकुण्डवृक्षस्तुतिकुण्ड-
सागरकुण्डमाहात्म्यम्.... २८६ १

८ रतिकुण्डमाहात्म्यम्, कुसुमायुधकुण्डमाहात्म्यम्, रतिकर्पपूजाविधिकयनम्,
मंत्रेश्वरक्षेत्रमाहात्म्यम्, महारत्नतीर्थमाहात्म्यम्, दुर्भारास्वतीर्थमाहात्म्यम्,
महाभरतीर्थमाहात्म्यम्, महाविद्यातीर्थमाहात्म्यम्, सिद्धपीठतीर्थमाहात्म्यम्,
दुग्धेश्वरमाहात्म्यम्, हनुमत्कुण्डमाहात्म्यम्, वसिष्ठरामसेवादप्रसंगेनायोध्यामाहा-
त्म्यवर्णनम्, क्षीरेश्वरमाहात्म्यम्, सीताकुण्डमाहात्म्यम्, मुग्धीवतीर्थमाहात्म्यम्,
त्रिभीषणसरोमाहात्म्यम्, अयोध्यायात्राविधिकमवर्णनम्. २८९ १

९ गयाकूपमाहात्म्यम्, पिशाचमोचनतीर्थमाहात्म्यम्, माण्डव्यतीर्थमाहात्म्यम्, भर-
तकुण्डमाहात्म्यम्, मानसतीर्थमाहात्म्यम्, गौतम्यायाश्रमवर्णनम्, सीताकुण्ड-
दुग्धेश्वरमाहात्म्यम्, भैरवकुण्डमाहात्म्यम्, जटाकुण्डमाहात्म्यम्.... २९१ १

१० मत्तगजेन्द्रस्थानमाहात्म्यवर्णनम्, अयोध्यायात्राविधिकमवर्णनम्, सरयूवर्णनम्,
विभ्रेश्वरस्थानमाहात्म्यम्, रामजन्मस्थानमाहात्म्यम्, अयोध्यामाहात्म्यवर्ण-
नम्. २९२ २

इति वैष्णवसङ्घेऽष्टममयोध्यामाहात्म्यम् ॥ (२-८) ॥

॥ इति स्कान्दे महापुराणे द्वितीयं वैष्णवसङ्घम् ॥ २ ॥

अथ स्कान्दे महापुराणे तृतीयं ब्राह्मसङ्घम् ॥ ३ ॥

अथ ब्राह्मसङ्घे प्रथमं सेतुमाहात्म्यम् ॥ (३-१) ॥

१ मङ्गलाचरणम्, नैमिषारण्यनिवासिनां शौनकादिमहर्षीणां समाजो पौराणिकस्य
सूत्रमहर्षेरगम्यन्मन्त्रं शौनकादिर्महर्षिभिः स्तुतं प्रति स्तुत्युत्तराणां स्तुतं श्रेष्ठतीर्थ-
माहात्म्यजिज्ञासया प्रश्नकरणम्, स्तुतेन श्रीरामेश्वरक्षेत्रमाहात्म्यवर्णनोपक्रमकर-
णम्, तत्राष्टौ वृक्षिणोऽधिस्थश्रीरामनिर्मितसेतुबन्धयात्रासेतुबन्धवर्णनरामसेतुका-
नरामेश्वरलिङ्गवर्णनमाहात्म्यम्. १ १

२ अथ सेतुबन्धनवृत्तान्तप्रसङ्गेन श्रीरामचन्द्रस्य पितुराज्ञायां वृण्डकारण्यगमनसीता-
हरणमुन्नीलसङ्घसमुद्रतीरगमनविभीषणसमागमनान्तरामायणवृत्तान्तवर्णनम्, अथ
सर्वराक्षसराज्ये विभीषणाभिषेचनान्तरं समुद्रतरणोपायचिन्तया चक्रतीर्थ-
मुद्रोपायविधिः सह धर्मसयने निष्कृत्वा मन्त्रकरणम्, ततश्चिरात्प्रपन्नं समुद्र-
तरणोपायं चिन्तयानेन रामेण समुद्रस्योपासनापूर्वकं प्रतीक्षणम्, अथ समुद्रस्य
स्वं प्रत्यनागमनाविरूपमनादरं दृष्ट्वा श्रीरामेण समुद्रं शोषयितुं प्रतिज्ञाया
कृतायां मयभीतेन समुद्रे श्रीरामं प्रति शरणमागत्य श्रीरामस्य स्तुतिकरणम्,
ततस्तत्स्तुतिप्रसङ्गेन श्रीरामेण उद्धारगमनार्थं तरणार्थमुक्ते समुद्रेण स्वोपरि सेतु-
बन्धनार्थं विश्वसिद्धकरणम्, ततः श्रीरामेण सर्वान्तरसाहाय्येन विश्वकर्मसुतल-
वानरद्वारा समुद्रे सेतुबन्धनम्, धर्मशयनस्य सेतुमूढवर्णनम्, सेतौः स्थितानां
चक्रतीर्थादिचतुर्विंशतितीर्थानां वर्णनम्. ४ १

३ अथ सेतुमुद्रास्य चक्रतीर्थवसिष्ठवृत्तान्तवर्णनम्, तत्र धर्मपुष्करिणीतीरे गालवाक्य-
महर्षिपुस्तुष्टेन भगवता गालवाय वरप्रदानपूर्वकं धर्मस्वाराधनसन्तोषितहर-
प्रसादलब्धहरवाहनवृषभवप्राप्तिवृत्तान्तवर्णनम्, अथ हरभक्तिपरायणस्य गालव-
महर्षेः केनचिद्वाक्येन भगवार्थं गृहीतस्य स्तुत्या भगवता प्रेषितेन सुदर्शनचक्रेण

राक्षसस्य हननम्, ततो निहतं राक्षसं दृष्ट्वा गालवेन पुरःस्थितस्य देदोप्यमानस्य सुदर्शनचक्रस्य स्तुतिकरणम्, ततः सुदर्शनचक्रेण गालवमहर्षये वरप्रदानपूर्वकं धर्मपुष्करिण्यां सदा सन्निधानकरणम्, तत एव धर्मपुष्करिण्याक्षकृतीर्थत्वेन प्रसिद्धिः, धर्मतीर्थापरपर्यायचक्रतीर्थस्य माहात्म्यवर्णनम्.... ६ २

४ गालवमहर्षित्रासदायकराक्षसवृत्तान्तवर्णनम्, तत्र विश्ववसुगन्धर्वसुतस्य दुर्दमाख्यस्य सालिलाशये विवशस्य विवश्याभिः स्त्रीभिः सह क्रोडया मदान्धतामवेक्ष्य माध्याह्निकविधानार्थं सालिलाशयं प्रत्यागतेन वसिष्ठमहर्षिणा शापप्रदानम्, वसिष्ठशापाद्दुर्दमस्य राक्षसत्वप्राप्तिः, तत्रायाभिः प्रार्थितेन वसिष्ठेन दुर्दमस्य शापान्तावधिकरणम्, ततो दुर्दमस्य सुदर्शनचक्रकृतशिरःछेदानन्तरं दिव्यदेहप्राप्तिः, दुर्दमेन सुदर्शनचक्रस्तुतिकरणम्, दुर्दमशयनमारभ्य देवीपत्तनपर्यन्तं चक्रतीर्थस्यार्थमाविस्तारवत्त्वं सत्यपि मध्येमध्ये विच्छिन्नताकारणकथनानुसारेण शक्रकृतपर्वतपक्ष्णछेदनवृत्तान्तवर्णनम्. ८ २

५ अथ चक्रतीर्थमाहात्म्यसंगेन विधूमाख्यवत्सलंबुसाप्सरोवृत्तान्तवर्णनम्, तत्र ब्रह्मलोके निजसभायां सावित्रीसनकप्रभृतिसमस्तसुरमुनिसिद्धवसुगन्धर्वैः सह स्थितस्य ब्रह्मणः पुरस्तादखिलाप्सरसां पर्यायनृत्यसमारंभे क्रमेणालंबुसाख्याया अप्सरसो नृत्यमानाया लीलया बायुनाभ्यन्तरवज्रे समुत्क्षिप्ते सति स्पष्टोरुमूलजघनवर्षनेन कामक्षाननिपीडितस्य विधूमनामकस्य वसोर्नर्लज्जतां निरीक्ष्य ब्रह्मणा तस्मै मनुष्यत्वप्राप्तिरूपशापप्रदानम्, अलंबुसायाश्च मानुषीत्वप्राप्तिरूपशापप्रदानम्, विधूमनार्थनया ब्रह्मणा तच्छापान्तावधिकरणम्, अथ भूतले शतानीकमही-पतेर्भार्यायां विधूमनसोः सहस्रानीकनाम्ना जन्म, तस्य त्रयाणामनुचराणां च तन्मन्त्रिसेनानीवयस्यानां गृहेषु जन्म, अलंबुसाख्यायाः स्ववैश्याया अयोध्या-भिपतेः कृतवर्मणः कन्यात्वम्, अथ शतानीके नृपे दिवि दैत्येन सह युद्धे मृते सति सहस्रानीकस्य राज्याभिषेकः, अनन्तरं सनंदनमहोत्सवे शक्रनिमन्त्रणवशाच्छ-

क्रमवन् गतेन सहस्रानांकेन शक्रवचनाभिजशापान्तवृत्तान्तमाज्ञाय भुवमागत्य मृगावतीपरिणयनम्, मृगावतीपरिणयोत्तरं कौशांबी नगरीं प्रति प्रस्थितस्व सहस्रानीकस्य मध्येमार्गे शक्रवचनं ध्यात्वाऽनालोकितया तिष्ठोत्तमाख्ययाऽप्सरसा चतुर्दशसमापर्वतं भार्यया सह ते वियोगो भविष्यतीति शापप्रदानम्, अथ कालेन गर्भिण्यां मृगावत्यां दौर्दपरिपूर्व्यं कौसुमकुसुमपूर्णवाप्यां निमज्जने क्रियमाणे सुपर्णकुलसंभवेन विकटपक्षिणा हरणपूर्वकमुदयाचलाशिलरोपारं नयनम्, तत्र जमदग्निना शोकाकुलाया मृगावत्याः सान्त्वनपूर्वकं स्वाश्रमे स्थापनम्, अथ तत्र प्रसूताया मृगावत्याः पुत्रस्य जमदग्निनोदयनेतिनामकरणम्, उदयनेन स्वमातृदत्तकंकणं प्रदाय शबरव्याधतो मोचितेन सगे मनुष्यरूपधृता किंनराख्यनागेन सह पातालं प्रति गत्वा धृतराष्ट्रनागकन्यया किंनरनायभगिन्या ललिताख्यया सह विवाहकरणम्, ललितायां तस्मात्पुत्रोत्पत्तिः, अथ ललितायाः शापतो विमुक्तिः, उदयनस्य ललितासकाशात्पुत्रं तांयूलीस्रजं पोषवतीं बीणां च गृहीत्वा स्वमातरं प्रति जमदग्नाश्रम आगमनम्, शबरव्याघ्रसमीपे स्थितं निजमुद्रांकितकंकणं दृष्ट्वा सहस्रानीकेन शबरत्तकंकणप्राप्तिवृत्तान्तं श्रुत्वा मन्त्रिभिः सह जमदग्नाश्रमं प्रति गमनम्, जमदग्निः स्वभार्या मृगावतीं स्वपुत्रमुदयनं स्वपौत्रं च प्राप्य स्वपुरीं प्रत्यागमनम्, तत उदयनाख्ये स्वपुत्रे राज्यभारं न्यस्य स्वशापनिवृत्तये मृगावतीपत्न्या वसंतकरुमण्वयौगन्धरायणाख्यौर्नजमन्त्रिपुत्रादिभिश्च सह दक्षिणोदधितटस्थचक्रतीर्थं गत्वा तत्र स्नानमात्रेण तस्य शापनिवृत्तिपूर्वकपूर्वरूपप्राप्तिवर्णनम्, ततस्तेषां चतुर्णामपि पूर्वस्वरूपावतिवर्णनम्, चक्रतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. १० १

६ अथ नवपाषाणस्थानस्थदेवीपत्तनवृत्तान्तवर्णनम्, तत्र देवैर्हृतपुत्रया दित्या निजपुत्रीं प्रति वपश्चरणार्थमाज्ञाकरणम्, दित्याज्ञया तत्पुत्र्या महिषीरूपं धृत्वा तपोवनं गत्वा पंचाभिसाधनादिघोरतपःकरणम्, तत्तपःश्रुत्वेन सुपार्श्वमुनिना तां प्रति

देवविजयिमाहिपमुखनरूपपुत्रप्राप्तिमाश्वस्य तां गृहीत्वा च स्वस्थानं प्रति गमनम्, अथ तस्या दितिपुत्र्याः सकाशान्माहिषासुरोत्पत्तिः, महिषासुरेण सर्वदैत्य-
राज्याधिपत्यप्राप्त्यनन्तरं देवैः सह युद्धं कृत्वा सर्वदेवानां पराजयकरणम्, अथ
पराजितान्देवान्गृहीत्वा ब्रह्मणो नारायणशिवसमीपं प्रति गमनम्, ब्रह्मनिवे-
दितमाहिषासुरोपद्रववृत्तान्तमाश्रुत्य क्रुद्धयो रमेश्वरमहेश्वरयोर्मुक्तः सुमहत्ते-
जसो निष्क्रमणम्, तदनु सर्वदेवशरीरेभ्यस्तेजसो निष्क्रमणम्, तेषां सर्वेषां
तेजसामेकत्र समुदायेन परमभास्वरसर्वाङ्गसुन्दरदुर्गानामकनारीसमुत्पत्तिः, ततः
सर्वदेवैस्तैर्दुर्गादेव्यै निजायुधेभ्य उत्पादितानामायुधानां प्रदानम्, सर्वदेवैः
स्तुतया देव्या सिंहमारुह्य महिषासुरवधार्थं सुभैरवाट्टहासकरणम्, अथ महिषा-
सुरसैन्यैः सह देवानामतिभयंकरयुद्धम्, तत्र युद्धे देव्या महिषासुरसैन्यवधकरण-
वर्णनम्. १३ २

७ अथ देव्या महिषासुरमहितचण्डकोपाख्यासुरहननानन्तरं युद्धार्थं स्वयमुपस्थितेन
महिषासुरेण सह तुमुलयुद्धकरणम्, ततो देव्या महिषासुरवधकरणम्, महिषासुर-
वधेन संतुष्टैर्देव्याः स्तुतिकरणम्, ततो देवेषु स्वस्वाधिकारस्यानेषु गतेषु सत्सु
जगन्मात्रा देव्या दक्षिणोदधितरे धर्मपुण्डरिणीतीर्थदेवोपचनयोर्निर्माणपूर्वकं
वरप्रदानम्, श्रीरामचन्द्रेण नवब्रह्मस्वरूपवपापाणस्त्यापनपूर्वकं नलद्वारा सेतु-
निर्माणम्, सेतारम्भसमाप्तिमास्थानवर्णनम्, सेतुनाथहरिमाहात्म्यम्, चक्रीयप्र-
शंसा, दर्भशयनस्थानमारुह्य सेतुयात्रारम्भकथनम्. १५ १

८ अथ वेतालवरदतीयवृत्तान्तवर्णनम्, तत्र गालवमहर्षिकन्यायाः कान्तिमतीनाभ्याः
सुदर्शनाख्येन विद्याधरकुमारेण मदनविह्वलतया केशेषु ग्रहणम्, गालवेन सुव-
र्शनाख्यविद्याधराय मनुष्यत्वप्राप्तिपूर्वकवेतालत्वप्राप्तिशापप्रदानम्, तदनुमोदक-
स्य तत्कनिष्ठबन्धोः सुकर्णकाख्यस्य च केवलमनुष्यत्वप्राप्तिरूपशापप्रदानम्, तत-
स्तयोः सुदर्शनसुकर्णकयोर्यमुनातीरनिवासिगोविन्दस्वामिनो गृहे विजयदत्ताशो-

कदत्तनामकतनयत्वप्राप्तिः, अथ स्वदेशे दुर्भिक्षवशाद्वाराणसीं प्रति गतेन गोवि-
दस्वामिना कपालविस्फोटकस्फोटनामकवेतालत्वप्राप्तिवृत्तान्तवर्णनम्. १६ २

९ अथ पुत्रशोकव्याकुलस्य गोविदस्वामिनः स्वगृहं प्रत्यागत्य भार्यया सह विद्यापकर-
णम्, अशोकदत्तनाम्ना गोविदस्वामिद्वितीयपुत्रेण प्रतापमुकुटाख्यनरपतेरनुज्ञया
दाक्षिणात्यमहामलस्य निपातनपूर्वकं हननम्, अथ प्रतापमुकुटनृपतेराश्रयेणा-
शोकदत्तस्य स्थितिः, अथ कदाचिद्विजनेऽरण्ये नृपेण सह परिभ्रमता धैर्यवताऽशो-
कदत्तेन स्मृष्टानं गत्वा मायिकाया विष्णुलेशाख्याया राक्षस्याः पादतलं
निगृह्यैकं रत्ननूपुरं गृहीत्वा राजसमीपमागत्य राक्षे रत्ननूपुरस्मरणम्,
ततस्तद्वैर्यसन्तुष्टेन प्रतापमुकुटाख्येन राक्षाऽशोकदत्ताय वैवाहिकेन विधिना
मदनलेशाख्यनिजसुताप्रदानम्, ततो रूपेच्छां विहाय द्वितीयनूपुरप्राप्तयेऽशोक-
दत्तस्य महामांसं गृहीत्वा स्मशाने गमनम्, तत्र मन्त्रैर्भूतानामामन्त्रणे क्रिय-
माणे रक्षःकन्यासमावृताया विष्णुलेशाख्याराक्षस्यास्तत्समीपं प्रति मांसभक्षण-
लाळसवाऽऽगमनम्, ततस्तद्वैर्यसन्तुष्टया विष्णुलेशाख्याया राक्षस्याऽशोकदत्ता-
ख्याय द्विजत्नवे स्वपादस्थितद्वितीयरत्ननूपुरप्रदानपूर्वकं विष्णुप्रभाख्यनिज-
कन्याप्रदानम्, तस्मा एव च जामात्रे कन्याप्रदानप्राप्त्युत्तररूपेण सुवर्णकमल-
प्रदानम्, तत्सर्वं गृहीत्वाऽशोकदत्ताय प्रतापमुकुटाख्यनृपसमीपं आगमनम्,
प्रतापमुकुटेनाशोकदत्तस्य प्रशंसाकरणम्, अथ कदाचिदेकान्ते विष्णुप्रभां प्रति
तन्माहृदयसुवर्णपङ्कजोत्पत्तिस्थले पृष्टे तया कपालविस्फोटकनामकवेतालभूपति-
विष्वसरोद्भवान्तवर्णनम्, अथ तया विष्णुप्रभाया सहाशोकदत्तस्य कपालविस्फोटक-
वेतालरक्षितकाञ्चनकमलसरः प्रति गमनम्, तत्र विप्रकारिणो वेतालान्त्वा
कपालविस्फोटकाख्यं वेतालं हन्तुकामेनाशोकदत्तेन विमानारूढविश्वामित्रकौतुकना-
मकविद्याधरपितृदर्शनम्, तद्दर्शनमात्रेणाशोकदत्तस्य गालवमहर्षिदत्तमनुष्यत्वरूप-

शापान्मुक्तिपूर्वकं सुकर्णाख्यस्वरूपप्राप्तिः, अथो विज्ञप्तिर्कौतुकविधाधरपातिवचनेन वेतालत्वं प्राप्तस्य निजभ्रातुरुद्धारार्थं तेन सह दक्षिणोदधितीरस्थितचक्रतीर्थं गत्वा ज्ञानकरणम्, तत्तीर्थजलकणस्पर्शमात्रेण वेतालस्य वेतालत्वनिवृत्तिपूर्वकं पुनर्विजयदत्ताख्यद्विजपुत्रत्वप्राप्तिः, तेन विजयदत्तेन पुनः संकल्पपूर्वकं ज्ञाने कृते सति तत्तत्तस्य मनुष्यत्वरूपशेषनिवृत्तिपूर्वकं सुदर्शनाख्यविधाधरत्वप्राप्तिवर्णनम्, वेतालत्वमोचकत्वेन तत्तीर्थस्य वेतालव्रतदत्तात्मा प्रख्यातिवर्णनम्. ... १८ १

- १० अथ दक्षिणोदधिस्थगन्धमादनपर्वतमाहात्म्यवर्णनम्, गन्धमादनपर्वतस्थपापविनाशनतीर्थमाहात्म्यम्, तत्र दृढमत्याख्यशूद्रवृत्तान्तवर्णनम्, तत्प्रसंगेन शूद्रधर्मवर्णनम्, यागदीक्षानर्हस्य दृढमत्याख्यशूद्रस्य देवायतनादिधर्मकृत्यकरणपूर्वकं तपः कर्तुं मुनिवृत्त्या स्थितस्य सुमत्याख्यविभ्रेण वैदिककर्मोपवेशकरणम्, सेनायाज्ययजनदोषेण सुमत्याख्यविप्रस्य नरकादिप्राप्तिपूर्वकविविधार्घमादियोनिप्राप्तिरूपदुर्गातिवर्णनम्, अथ कतिपयजन्मानन्तरं तस्य ब्राह्मणजन्मप्राप्तौ ब्रह्मराक्षसप्रहृष्टहीततया वैदिककर्मपरिभ्रष्टत्वम्, अथ उत्पित्रा तं गृहीत्वागस्त्यं प्रति शरणगमनम् ततोऽगस्त्योपदेशेन दक्षिणोदधितीरस्थपापविनाशाख्यतीर्थं उत्पित्रा नीतस्य तस्य संकल्पपूर्वकज्ञानमात्रेण ब्रह्मराक्षसप्रहृष्टमुक्तिः, सकलभोगावाप्तिपूर्वकमोक्षावाप्तिश्च, तदुपदिष्टवैदिककर्मचरणतत्परस्य दृढमत्याख्यशूद्रस्य नरकप्राप्तिपूर्वकानेकतिर्यग्योनिजन्मप्राप्तिः, ततः क्रमेण गृध्रजन्मप्राप्तौ दक्षिणोदधिस्थगन्धमादनपर्वतवर्तिपापविनाशनाख्यतीर्थजलप्राशनात्सर्वलोकावाप्तिः, पापविनाशनतीर्थप्रभाववर्णनम्. २० २

- ११ अथ सीतासरस्तीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, तत्प्रसंगेन पुरंदरब्रह्माहत्याविमुक्तिवृत्तान्तवर्णनम्, तत्र ससैन्यस्य कपालाभरणराक्षसस्य शास्त्रादिदैवैः सह युद्धम्, तस्मिन्पुद्गे शक्रेण कपालाभरणराक्षसवधकरणम्, तद्वधजनिताया ब्रह्महत्याया शक्योपद्रवणम्, कपालाभरणराक्षसस्य ब्राह्मणत्वकारणवर्णनप्रसंगेन त्रिविक्राराक्षसमार्यायाः सुशीलानाभ्याः पत्याभ्यां शुचिनामकब्राह्मणसकाशातुत्रोत्पादनात्कपालाभरणस्य

ब्राह्मणवीर्योत्पन्नत्ववृत्तान्तः, अथ ब्रह्माहृत्ययोपद्रुतस्य शकस्य ब्रह्मोपपेक्षेन दक्षिणोदधिस्थगन्धमादनपर्वतवर्तिताकुण्डे ज्ञानेन यज्ञैः सदाशिवसंतोषणेन च ब्रह्माहत्यातो विमुक्तिवर्णनम्. सीतासरोमाहात्म्यप्रशंसावर्णनम्. ... २२ १

- १२ अथ मङ्गलाख्यतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, तत्प्रसंगेन मनोजवाख्यराजवृत्तान्तवर्णनम्, अहंकारवतो मनोजबन्धुपस्य ब्राह्मणेभ्यः कुरप्रहणजन्यपापेन गोलभाख्येन तच्छत्रुभूयेन राज्यहरणपूर्वकं राज्याभिर्घासनम्, अथ पत्नीपुत्राभ्यां सह मनोजबन्धुवने गमनम्, तत्र पुत्रस्य क्षुत्परीततां विलोक्य मनोजबन्धुः दुःखेनातिपञ्चात्तापकरणपूर्वकं मूर्ख्या पतनम्, तत्पत्न्याः सुमित्राख्याया विलापकरणम्, पुत्रस्यापि रोदनम्, अथ तस्मिन्नवसरे तत्र तेषां समीपे पराक्षरमहर्षेरागमनम्, पराक्षरेण राजोपरि भ्रष्टपुत्रजलसेचनेन तस्य मूर्छापनयनम्, ततो राज्ञा विज्ञापितेन पराक्षरमुनिना राजानं प्रति श्रीरामसेतुस्यमङ्गलाख्यतीर्थयात्रोपायकथनपूर्वकमेकाक्षरराममंत्रोपदेशकरणम्, मुन्याभ्यां भार्यापुत्राभ्यां सह मङ्गलतीर्थं गत्वा चत्वारिंशदिनपर्यंतं मंत्रोपासनानुष्ठानं कृतवतो मनोजबन्धुपस्य पुरतो मङ्गलाख्यतीर्थानुनिपङ्गुलङ्घनमर्गदामुसलशङ्खबाजियुक्तसारथिसपताकरयकांचनमयवचादिसर्वराजालंकारादिवस्तुप्रादुर्भावं, ततो मनोजबन्धुः पराक्षरमुनये तेषां सर्ववस्तुनां निवेदनम्, अथ पराक्षरेण मुनिना मनोजबन्धुपस्य मन्त्राभिषेककरणम्, ब्रह्मास्त्राद्यस्त्राविधाप्रदानपूर्वकांशीःप्रदानं च, अथ मनोजबन्धुपस्य स्वपुरं प्रत्यागत्य ब्रह्मक्षेत्रेण गोलभनृपं विनाश्य निजराज्यं प्राप्य धर्मेण वर्धनम्, अंते मङ्गलतीर्थमासाय तनुत्यागानन्तरं मनोजबन्धुपस्य शिवलोकावाप्तिवर्णनम्. ... २३ ३

- १३ अथैकान्तरामनायाख्यक्षेत्रवर्णनम्, तत्रासृतवापिकातीर्थमाहात्म्यम्, तत्प्रसंगेनागस्त्यानुजवृत्तान्तवर्णनम्, हिमवत्पर्वतेऽगस्त्यानुजेन तपःकरणम्, तपस्तुष्टस्य शंकरस्य प्रादुर्भावेऽगस्त्यानुजेन शिवस्तुतिकरणम्, तस्तुष्टस्य शिवस्य वचनादगस्त्यानुजस्य दक्षिणोदधिस्थगन्धमादनपर्वतोपर्वैकान्तरामनायक्षेत्रवर्तिनि तीर्थे

स्तानं कृत्वा समाधियोगेन मुक्तिप्राप्त्याऽमरत्वास्य तीर्थस्यामृतवापोतिनामप्रथ-
वर्णनम्, अथैकान्तरामनायक्षेत्रप्रधाकारणकथनप्रसङ्गेन श्रीरामचन्द्रस्य लक्ष्मणेन
सहैकान्तस्थितिपूर्वकं समुद्रतरणोपायविधित्वनवृत्तान्तवर्णनम्, एकान्तराघव-
माहात्म्यम्. २६ १

१४ अथ दक्षिणोदधित्यगन्धमादनवार्तिब्रह्मकुण्डमाहात्म्यवर्णनम्, तत्प्रसङ्गेन ब्रह्मकुण्डस्थ-
भस्मना त्रिपुण्ड्रधारणस्य माहात्म्यम्, ब्रह्मकुण्डोत्पत्तिवृत्तान्तः, तत्र ब्रह्मविष्णो-
र्मध्ये श्रेष्ठयविषये परस्परं विबाधे समुत्पन्ने तयोर्मध्ये भगवतोऽनाद्यन्तलिङ्ग-
प्रादुर्भावः, तदूर्ध्वोऽन्तर्पर्यन्तशोधनार्थं ब्रह्मविष्णोर्हिसवराह रूपधारणपूर्वकं
गमनम्, लिङ्गस्याधःपर्यन्तमष्टाङ्ग स्वपूर्वस्थानं प्रत्यागतेन विष्णुना सत्यवाचा
लिङ्गपर्यन्तादर्शनकथनम्, ब्रह्मणोर्ध्वपर्यन्तमष्टाङ्ग प्रत्यागतेनापि च्छाद्यना मिथ्या
लिङ्गपर्यन्तदर्शनकथनम्, अथ तन्मिथ्याभाषणप्रकृतिरेव शंकरेण लिङ्गमध्या-
त्मादूर्ध्वं ब्रह्मणेऽपूज्यत्वप्राप्तिरूपशास्त्रदानम्, ततो ब्रह्मणा स्तुतेन शङ्करेण
ब्रह्मणे मिथ्यादोषप्रशान्त्यर्थं दक्षिणोदधित्यगन्धमादनपर्वते यागार्थमाज्ञाकरणम्,
शंकराज्ञया ब्रह्मणो गन्धमादनपर्वते शिवमुद्दिश्य यागकरणम्, तत्र प्रादुर्भूतेने-
श्वरेण ब्रह्मणे श्रौतस्मार्तकर्मपूज्यत्वरूपवरप्रदानपूर्वकं ब्रह्मकुण्डामिषधोर्याय वर-
प्रदानम्, ब्रह्मकुण्डमाहात्म्यम्. २७ १

१५ अथ हनुमत्कुण्डमाहात्म्यवर्णनम्, तत्प्रसङ्गेन धर्मसंस्काराजचरितवर्णनम्, धर्म-
संस्कारपतिपुत्रस्य सुचन्द्रस्य वृक्षिकर्दशवृत्तांतः, अथ बहुपुत्रत्वमाकांक्षमाणेन
धर्मसंस्कारयमहीपतिना निजविवेकचतवो यज्ञसामग्री संपाद्य स्वपत्नीभिः सर्व-
परिजनैर्भक्तिविभक्त्य सह दक्षिणोदधित्तिरस्यगन्धमादनपर्वतवार्ते हनुमत्कुण्डं प्रति
गमनम्, तत्र स्नात्वा पुत्रीयेष्टिं च कृत्वा हुतोच्छिष्टं प्राप्य ब्राह्मणेभ्यो ग्रामा-
प्रहारादिकं दत्त्वा भार्याशतेन सहावधुयस्तानं कृत्वा स्वपुरीं प्रति प्रत्या-
गमनम्, तत्र हनुमत्कुण्डप्रभावात्तस्य धर्मसंस्कार शतभार्यासु शतपुत्रप्राप्तिः,

अद्यान्तकाले हनुमत्कुण्डमभ्येत्य धर्मसंस्कारेण राज्ञा तपःकरणम्, ततस्तस्य
वैकुण्ठलोकावाप्तिः, तत्पुत्रेण सुचन्द्रेण पितुरीर्ध्ववैदिककर्मकरणम्, सुचन्द्रादीनां
सर्वेषां पुत्राणां सीमात्रपूर्वकं राज्यसुखभोगवर्णनम्, हनुमत्कुण्डमाहात्म्यम्. ... २८ २

१६ अथागस्तित्तिर्धमाहात्म्यवर्णनम्, तस्माहात्म्यप्रसङ्गेन दीर्घतमोमुनिपुत्रस्य कक्षीवत्प्र-
रित्रवर्णनम्, तत्रोर्वकाख्यस्य गुरोर्गृहे कक्षीवता षट्त्रिंशत्पर्यन्तं विद्याभ्यासं कृत्वा
गृहं प्रत्यागतुं गुरोः प्रार्थनाकरणम्, ततस्तद्गुरुणा तस्योद्वाहायोपायकथनम्,
गुर्वाज्ञया कक्षीवताऽगस्त्यतीर्थे ज्ञात्वा तस्मात्तीर्थादुद्गतं चतुर्दन्तं शुभं गज-
मारुह्य मध्येमार्गमेव मिलितेन स्वनयाक्येन राज्ञा सह तस्य पुरं प्रति गमनम्,
ततः स्वनयेन राज्ञा कक्षीवते स्वकन्यायाः प्रदानाय तद्ब्रह्मनाम्नपितुर्दीर्घतमसः
सुदर्शनाख्यपुरोद्गाराऽऽमन्त्रणं कृत्वा सत्कारपूर्वकं स्वपुरं प्रत्यागमनम्, दीर्घ-
तमसं पितरं प्रति कक्षीवताऽभिवादनम्, निजविद्याध्ययनवृत्तान्तनिवेदनं च.... ३० १

१७ अथ तस्मिन्नागस्तित्तिर्धमे स्वनयेन राज्ञा दीर्घतमोमुनेः सत्कारकरणम्, अत्रांतर एव
तत्रागस्तित्तिर्धमे आतुं सक्षिण्यसमूहस्योद्गमनम्, तद्वद्दीर्घतमसोः समा-
गमः, अयोद्वेददर्शनार्थं स्वनयेन राज्ञाऽऽगत्य निजोद्देशनिवेदनम्, अयोद्वेदेन
सह दीर्घतमसोः स्वनयस्य राज्ञः कक्षीवते निजकन्याप्रदानस्यानुमोदनम्, ततः
स्वनयेन राज्ञा मधुरापुरीतः स्वपरिचारकैः कन्यामानीय विवाहविधिना कक्षीवते
कन्यादानकरणम्, ततः स्वर्णगोदासीमामादिपुल्लवैवाहिकप्राप्तप्रदानम्, अथ
दीर्घतमसो मुनेस्तत्सर्वमादाय पुत्रेण स्तुभया च सह वेदारण्यसिंहस्वाग्रतं
प्रत्यागमनम्, स्वनयेन राज्ञाऽन्तःपुरैः सहागस्तित्तिर्धमे ज्ञात्वा स्वपुरं प्रति गमनम्,
अगस्तित्तिर्धमाहात्म्यम्. ३२ १

१८ अथ रामकुण्डाख्यतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, तत्प्रसङ्गेनागस्त्याक्षिण्यसुतीक्ष्णमुनिविहास-
वर्णनम्, रामचन्द्रसरस्तीर्थे तपस्तपता सुतीक्ष्णेन श्रीरामचन्द्रस्तुतिकरणम्, एवं
तपस्तपतः सुतीक्ष्णस्यालौकिकतपःसिद्धिवर्णनप्रसङ्गेन रामकुण्डमाहात्म्यवर्णनम्,

रामकुण्डतीरे रामस्थापितश्रीशिवलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्संगेन घर्मपुत्रस्य युधिष्ठिरस्यासत्यभाषणदोषनिवृत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, तत्र भारतयुद्धे द्रोणं जेतुं केशवेन भीमद्वारा 'अश्वत्थामा युद्धे हतः' इति मृषा प्रवादप्रसरणम्, तं प्रवाद-
माकर्ण्य द्रोणेन युधिष्ठिरादपि तथैवेति भ्रुत्वा सत्यं मत्वा योगेन स्वतन्त्रत्याग-
करणम्, तस्मिन्काले सदैव सत्यभाषिणो युधिष्ठिरस्य मृषाप्रवादजनितपातक-
प्राप्तिः, तस्य च युद्धसमाप्त्यनन्तरं राज्याभिषेकसमये नभोवाण्या च्छन्नानाऽ-
सत्यभाषणजनितपातकेन राज्याभिषेकानर्हताकथनम्, युधिष्ठिरेण पञ्चाचापकर-
णम्, तस्मिन्नावसरे समागतेन व्यासमहर्षिणा युधिष्ठिरं प्रति दक्षिणोदधितीरस्थ-
रामतार्यं ज्ञानार्थमुपदेशकरणम्, ततो युधिष्ठिरेण निजकनिष्ठबन्धुं सहदेवं राज्ये
प्रतिष्ठाप्य द्यौन्त्येनोपाध्यायेन भीमादिभिर्भिजानुजैश्च सह रामसेतुं समुद्रिष्य
बाह्नारोहणं विना यात्राविधिना रामतीर्थं समासाद्य पुरोहितोच्चारणेन ज्ञान-
करणम्, तेन रामतीर्थज्ञानदानश्राद्धमासोपवासादिप्रभावेण नभोवाण्या युधि-
ष्ठिरस्यासत्यभाषणजनितपातकनिवृत्तिपूर्वकराज्यारोहणयोग्यतावर्णनम्, रामकु-
ण्डाख्यतीर्थमाहात्म्यम्, ... ३३ १

२९ अथ लक्ष्मणतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, तत्प्रसङ्गेन बलभद्रब्रह्महत्याविमुक्तिवृत्तान्तवर्ण-
नम्, तत्र कौरवपाण्डवबन्धं द्रष्टुमनिच्छतो बलभद्रस्य तीर्थयात्राप्रसङ्गेन नैमिषा-
रण्ये महर्षिसमाजे गमनम्, तत्र बलभद्रेण पुराणकथनायोच्यमानेन स्थितस्य
सूतस्याविचार्य निजहस्तोत्सृष्टकुशाग्रेण हननाद्ब्रह्महत्याप्राप्तिः, अयं मुनीनां वच-
नेन लोकसंग्रहाय प्रायश्चित्तचिकीर्षया मुनीन्प्रति प्रार्थनम्, मुनिभिर्बलभद्राय
वल्गुलाख्यराक्षसवधं कृत्वा वर्षपर्यन्तं तीर्थयात्राकरणरूपप्रायश्चित्तकथनम्, अथ
बलभद्रेण वल्गुलनामकराक्षसहननम्, ततो वर्षपर्यन्तं भूतलस्यसर्वतीर्थेषु ज्ञान-
पूर्वकं यात्राकरणम्, कृतायामपि तीर्थयात्रायां ब्रह्महत्याया निवृत्तिमदृष्ट्वा मुनि-

वाक्येन दक्षिणोदधित्यगन्धमादनवर्तिष्ठकमनर्तार्यं गत्वा ज्ञानमात्रेण लक्ष्मणे-
श्वरलिङ्गवर्धनेन च ब्रह्महत्यातो विमुक्तिवर्णनम्, लक्ष्मणतीर्थमाहात्म्यम्, ... ३५ २

३० अथ जटातीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, तत्प्रसङ्गेन शुकाचार्यचरित्रवर्णनम्, तत्र शुकेन
व्यासं प्रति चित्तशुद्धयर्थमुपाये पृष्टं सति व्यासेन भृगुवरुणेशिवासाकथनपूर्वकं
रामसेतुस्थजटातीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, ततः शुकस्य व्यासोपदेशं भ्रुत्वा जटातीर्थं
गत्वा ज्ञानमात्रेण मनःशुद्धिवर्णनम्, जटातीर्थमाहात्म्यम्, ... ३७ १

३१ अथ लक्ष्मीतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, तत्प्रसङ्गेन युधिष्ठिरवृत्तान्तवर्णनम्, तत्रेन्द्रप्रस्थे
स्थितेन युधिष्ठिरेण श्रीकृष्णं प्रति महर्ष्यर्षप्रापकधर्मविषयकवृत्त्यायां कृतायां
श्रीकृष्णेन युधिष्ठिरायानेकतिहासपूर्वकं गन्धमादनस्य लक्ष्मीतीर्थमाहात्म्यकथनम्,
ततो युधिष्ठिरेण लक्ष्मीतीर्थं गत्वा मासपर्यन्तं नियमपूर्वकं ज्ञानं विधाय स्वपुरं
प्रत्यागत्य तत्तत्प्रभावेण संप्राप्तनिरतिशयसंपदैश्वर्यवशान्महता समारम्भेण
श्रीकृष्णसाहाय्येन राजसूययज्ञकरणम्, लक्ष्मीतीर्थमाहात्म्यम्, ... ३८ १

३२ अयामितीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, तत्प्रसङ्गेन सीताशुद्धिवृत्तान्तवर्णनम्, तत्र रामच-
न्द्रेण लंकायां रावणं हत्वा शक्रादिभिः सह सेतुमार्गेण गन्धमादनं प्रत्यागत्य
लक्ष्मीतीर्थवर्ते स्थित्वा जानकीशोधनायामराज्ञानकरणम्, ततोऽप्रिना तत्र समे-
त्य रामस्याभि सीतायाः शुद्धताकथनम्, अभिवचनाद्रामचन्द्रेण जानक्याः स्वीक-
रणम्, अप्रोर्बनिर्गमस्थानस्याभितीर्थ्याभिधया प्रसिद्धिः, अभितीर्थमाहात्म्यप्रसङ्गे-
न पशुमन्नामधेयस्य वणिग्बरस्य चरित्रवर्णनम्, तत्र तस्य पशुमतोऽष्टपुत्रेषु मध्येऽ-
ष्टमपुत्रस्य दुष्पण्याख्यस्य नगरस्यबाळकारणरूपातिबुद्धर्मपरस्य राज्ञा तत्पितुः
सच्छीलं निरीक्ष्य देशाभिर्वासनम्, ततो वनं प्रयातेनापि तेनोपमन्नोमुनिपुत्रे
जले निमज्ज्य मारिते सत्युपमन्नस्य मुनिना दुष्पण्याय जलनिमज्जनवसे सत्युर्भ-
विष्यतीति शापप्रदानम्, अथ वर्षाकालेऽतिवृष्टौ सत्त्वां दुष्पण्येन मृतपतित-
गजशरीरमथं प्रवेष्टे कृते तस्य गजशरीरस्य महता पयःपूरवाहेण समुद्रं प्रति

प्रवेशे सति तदन्तःस्थितयः दुष्पण्यस्य मृत्युः, तदनन्तरं तस्य पिशाचत्वप्राप्तिः, ततः पिशाचरूपिणा तेनापात्याश्रमसमीपं प्रत्यभ्येत्यौषैः स्वमुक्तये महर्षिणां प्रायेनाकरणम्, अथ तस्य विमुक्तयेऽगस्त्यमहर्षिणा सुतीक्ष्णारूपं स्वशिष्यं प्रति तदुद्देशेनाप्रितोयं ज्ञानार्थमाज्ञाकरणम्, सुतीक्ष्णेन पिशाचस्य विमुक्त्युद्देशेनाप्रितोयं ज्ञाने कृते सति दुष्पण्यस्य पिशाचत्वविमुक्तिपूर्वकं दिव्यं विमानमाह्वय महर्षिभिरुत्सृज्य दिव्यलोकं प्रति गमनम्, अप्रितोयमाहात्म्यम्. ... ३९ २

२३ अथ चक्रतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, तत्प्रसंगेनाहिर्बुध्न्याख्यब्राह्मणकृतसुदर्शनोपासनावर्णनम्, सुदर्शनचक्रेण तस्य ब्राह्मणस्य तपोविप्रकारिणां राक्षसानां नाशनम्, सुदर्शनचक्रसंनिधानात्तीर्थस्य चक्रतीर्थत्वेन प्रसिद्धिः, ब्रह्मदेवाज्ञया राक्षसत्रस्टैस्सर्वदेवैश्चक्रतीर्थसंनिधौ माहेश्वर्यज्ञकरणम्, तस्मिन्त्यज्ञे प्राशित्रपात्रस्पर्शमात्राच्छिष्टपात्रेणः सवितुर्देवस्याष्टावक्रमुनिवचनाचक्रतीर्थं ज्ञानमात्रेण हिरण्यपात्राभ्यामिष्टान्तवर्णनम्, चक्रतीर्थमाहात्म्यम्. ... ४२ १

२४ अथ शिवतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, तत्प्रसंगेन कालभैरववृत्तान्तवर्णनम्, तत्र ब्रह्मविष्णोः परस्परं श्रेष्ठ्यविषयं विवादे समुत्पन्ने प्रणवेन शिवस्य श्रेष्ठ्ये वर्णितेऽपि दुरामहवशाद्ब्रह्मविष्णुभ्यां शिवश्रेष्ठ्येऽनादृते सति शिवेन तेजोमयस्वरूपप्रकटनम्, महेश्वरं दृष्ट्वा ब्रह्मणा तं प्रत्यप्यनादरपूर्वकं गर्वोक्तिर्भाषणम्, अथ महेश्वरेण ब्रह्मणेन प्रति कालभैरवाख्यपुरुषप्रेषणम्, ब्रह्मणा सह कालभैरवस्य युद्धे कालभैरवेण ब्रह्मणः पञ्चमशिरश्छेदपूर्वकं वधकरणम्, ततो भगवता महेश्वरेण ब्रह्मणः सञ्जीवनम्, ब्रह्मदेवेन भगवतः शङ्करस्य स्तुतिकरणम्, शंकरेण ब्रह्मणेऽभयप्रदानम्, अथ शिवाज्ञया कालभैरवस्य ब्रह्महत्यादोषविशुद्धये ब्रह्मशिरः करे संघार्य वर्षपर्यन्तं समस्ततीर्थयात्राकरणपूर्वकं दक्षिणांभोधिस्थगन्धमादनवार्तिशिवतीर्थज्ञानकरणाद्ब्रह्महत्यानिवृत्तिः, तत्रैव कालभैरवेण कपालस्थापनात्तस्य शिवतीर्थस्य कपालतीर्थत्वेनाभिधानम्, शिवतीर्थमाहात्म्यम्. ... ४३ १

२५ अथ शङ्करीयमाहात्म्यवर्णनम्, शङ्कमुनिना तपः कृत्वा प्रकल्पितत्वेन तस्य तीर्थस्य शङ्करीयत्वेन प्रसिद्धिः, तत्तीर्थमाहात्म्यप्रसङ्गेन वत्सनाभाख्यविप्रवृत्तान्तः, तत्र तपः कर्तुं निश्चलतया स्थितवतो वत्सनाभाख्यद्विजस्योपरि सञ्जाते वत्सांके वासवेन तपोविप्रार्थं वृष्टिनिपातेनोपद्रवे क्रियमाणे भगवता धर्मदेवेन महामहिषरूपं भूत्वा वाल्मीकीपरि स्थित्वा स्वपुष्टे वृष्टिधारा गृहीत्वा मुनेः संरक्षणकरणम्, अथ तपःसमाधितो निवृत्तेन वत्सनाभेन स्वसमीपस्थस्य महिषरूपेण स्वरक्षितुर्धर्मदेवस्य पूजाऽकरणहेतोः पुनः समाधौ मनश्चाञ्छत्यं निश्चित्य स्वस्य कृतप्रतापोषनिवृत्तये प्राणत्यागार्थं मेरोर्दुर्गोः पतनार्थं प्रयत्नकरणम्, तथा धर्मदेवेन महिषरूपं परित्यज्य स्वरूपेण प्रादुर्भूय वत्सनाभद्विजस्य मरणप्रयत्नाभिवारणपूर्वकं कृतप्रतापोषनिवृत्तिपुरःसरचित्तशुद्धये दक्षिणोदधितोरस्थशंखतीर्थं ज्ञानार्थमुपदेशकरणम्, धर्मोपदेशेन वत्सनाभद्विजस्य शंखतीर्थं ज्ञानमात्रेण कृतप्रतापोषनिवृत्त्यनन्तरं चित्तशुद्धिपूर्वकब्रह्मभूयत्वप्राप्तिवर्णनम्, शंखतीर्थमाहात्म्यम्. ... ४४ २

२६ अथ गङ्गायमुनागयाख्यतीर्थत्रितयमाहात्म्यवर्णनम्, तत्प्रसंगेन जानभुतिराजवृत्तान्तवर्णनम्, तत्र जन्मतः पङ्क्तोः सयुग्वापरपर्यायस्य रैकमहर्षिर्दक्षिणोदधित्स्थगन्धमादनपर्वते बहुकालं तपस्तपतः पामरोगोत्पत्तिः, तेन यमुनागङ्गागयाख्यतीर्थत्रयज्ञानचिकीर्षया मन्त्रोच्चारणपूर्वकध्यानेन तीर्थत्रयस्थाहाने कृतमात्रे यमुनागङ्गागयाख्यतीर्थत्रयस्य तत्समीप उपस्थितिः, तत्र महर्षिवचनात्तस्य तीर्थत्रयस्य सदा संनिधानम्, तस्मिन्नवसरे कदाचित्त्वोद्यवातायनस्यस्य पौत्रायणस्य जानभुतिमहीपतः समीपेऽनुमहार्थं निशीथसमये हंसरूपेण महर्षिणामागमनम्, तच्छृष्टिषु मध्य एकेन हंसरूपिणा महर्षिणा जानभुतेर्ब्रह्मज्ञानप्राप्तये पराक्षेण रैकमहर्षिप्रशंसां कृत्वा सर्वैः सह ब्रह्मलोकं प्रति गमनम्, अथ गतेषु तेषु महर्षिषु जानभुतेर्ब्रह्मविद्योपलब्धये सयुग्वनं रैकमहर्षिं प्रति शरणगमनम्,

ततः सयुग्वनो रैकमहर्षेराज्ञया यमुनागङ्गागयाख्यतीर्थत्रये स्नानं विधाय
चित्तमुद्वेगनन्तरं जानश्रुते राज्ञो रैककृतमङ्गलानोपदेशेन ब्रह्मभूयत्वप्राप्ति-
वर्णनम्. ... ४६ १

२७ अथ कोटितीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, तत्प्रसंगेन श्रीरामचन्द्रचरित्रवर्णनम्, तत्र श्रीराम-
चन्द्रेण रावणबधोद्भूतमङ्गलरथापनोदाय दक्षिणोदधित्यगन्धमादनपर्वते रामनाभा-
ख्यशिवलिङ्गं संस्थाप्य तत्स्नानार्थं जाह्नवीं स्मृत्वा निजधनुष्कोटया धरणीं
विभिद्य रसातलाद्गङ्गाऽऽनयनवृत्तान्तवर्णनम्, ततस्तस्य तीर्थस्य कोटितीर्थत्वेन
प्रसिद्धिः, कोटितीर्थमाहात्म्यप्रसंगेन श्रीकृष्णपरित्रवर्णनम्, तत्र वसुदेवस्य
विवाहानन्तरं रथेन वसुदेवस्य स्वपुरं प्रति प्रस्थितस्य मध्येमार्गे तद्वधसारथेः कंस-
स्याकाशबाण्या भविष्याभिजिह्वस्तुर्मातुर्वैवक्याः स्वस्तुर्हृदनायोद्यतस्य वसुदेवेन
सुतप्रदानप्रविज्ञया सान्त्वनपूर्वकं हननाभिवर्तनम्, अथ वसुदेवपत्न्यां देवक्यां
सप्तमगर्भस्थानन्तस्य रोहिण्यां योगमायया संक्रामणानन्तरं भगवतः श्रीकृष्णस्य
जन्म, वसुदेवेन भगवत्स्तुतिकरणम्, भगवदाज्ञया वसुदेवेन श्रीकृष्णस्य गोकुले
नयनम्, यशोदाकन्यायाश्च मधुरायामानयनम्, अथ कंसेन निजमृत्युमीत्या-
कन्यायाः शिलायां धोयने क्रियमाण आदिमायायास्तस्यास्तस्रस्ताम्रिःसृत्वा-
काशे भव्यदिव्यरूपेण गमनम्, कंसं प्रति तया देव्या मृत्युस्ते यत्रकुत्रापि
जांत इत्युक्त्वा निर्भर्त्सयानेकेषुः स्थानेषु पूजाप्राप्तिः, गोकुलस्थयोः श्रीकृष्णराम-
योर्बालक्रीडावर्णनम्, ततो मथुरां प्रति गत्वा कंसं हत्वोपसेनस्य राज्या-
भिषेककण्ठम्, अथ कदाचिदात्मानं द्रष्टुं समागतभारवादीन्प्रापि श्रीकृष्णेन
मातुलवधजनितदोषनिवृत्तये प्रायश्चित्तार्थं प्रभकरणम्, ततो नारदादिवचना-
द्रामसेराशगत्य कोटितीर्थं स्नानमात्रेण श्रीकृष्णस्य मातुलवधजनितदोषनि-
वृत्तिः, कोटितीर्थमाहात्म्यम्. ... ४८ १

२८ अथ साध्यामृततीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, तत्प्रसंगेन पुरुरवसो राज्ञो वृत्तान्तवर्णनम्,
तत्र पुरुरवसो राज्ञ उर्वश्याऽप्सरसा सह समागमः, अथ कालान्तरे समय-
प्रतिज्ञाभङ्गेन वियोगेऽतिशोककुलस्य तस्य कुक्षेत्रे मिलितयोर्वश्या समा-
गमपुरःसरपुत्रप्राप्तिकथनपूर्वकमाश्वासनम्, अथैकवत्सरानन्तरं नृपस्य कुक्षे-
त्रस्थपद्मवटोके पुनरुर्वश्या सह समागमः, उर्वश्या नृपाय स्वस्यां नृपवीर्यतः
समुत्पन्नस्यायुर्नामकपुत्रस्य समर्पणम्, अथैकरात्रप्रसंगेन तस्यामुर्वश्यां पञ्चगर्भ-
वीर्यस्थापनम्, ततस्तत्सूचनया निरन्तरमुर्वशीलोकप्राप्तये पुरुरवसा गन्धर्व-
प्रार्थनाकरणम्, तत्प्रार्थनया संतुष्टिर्गन्धर्वस्तस्मै पुरुरवसेऽभिस्थालीं प्रदाय
यज्ञार्थमुपदेशकरणम्, उर्वश्याप्रतिवशादसंतुष्टेन नृपेण मध्येवनमेवाभिस्थालीं
प्रक्षिप्य स्वपुरं प्रति गमनम्, अभिस्थालीनिक्षेपस्थाने शमीगर्भाश्वत्योत्पत्तिः,
ततस्तस्याश्वत्थस्य चतुर्वैशत्यंगुलामरणिं कृत्वा तत्र निर्मन्वनादग्नित्रयं
समुत्पाद्य बहून्यङ्गान्कृत्वा गन्धर्वलोकमासाद्योर्वश्या सह पुरुरवसो नृपस्य
रमणम्, अथ कदाचिच्छक्यस्य पुरतो नृत्यसमारम्भे परस्परं वीक्ष्य हा-
स्यतत्परयोर्कुर्यशीपुरुरवसोस्तुंवरुणा देवनाट्याचार्येण वियोगो वा भविष्यतीति
शापप्रदानम्, अथ पुरुरवसा शकं प्रार्थ्य तदुच्छोपायचिकीर्षया भूतलं समेत्य
दक्षिणोदधित्यगन्धमादनपर्वतवार्त्तसाध्यामृताख्यतीर्थं स्नानमात्रेण शापान्मुक्त्वा
पुनरुर्वशीलोकं प्रति गत्वाोर्वश्या सह रमणवर्णनम्, साध्यामृततीर्थमाहात्म्यम्. ४० २

२९ अथ सर्वतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, तत्प्रसङ्गेन सुचरिताख्याविप्रचरित्रवर्णनम्, तत्र
सुचरितविप्रेण जरारुतवाऽऽक्षेपेन सर्वतीर्थस्नानकामनया दक्षिणांभोषिस्त्वगन्धमा-
दनपर्वतमागत्य शिवर्वाक्षं गृहीत्वा तपःकरणम्, तत्तपसा शङ्कृत्य प्राप्तुमांशे
सति सुचरिताख्यविप्रेण श्रीशिवस्तुतिकरणम्, श्रीशिवेन सुचरितेहितपूजाय सुच-
रितसमीपे सर्वाणि तीर्थान्यावाहीकत्र सर्वतीर्थसमवायकरणेन सर्वतीर्थोन्मेषै-
कवीर्यं निर्माय सुचरिताय स्नानार्थमाज्ञाकरणम्, सुचरितमुनिना शिवाय सर्व-

- तीर्थे ज्ञानकरणम्, सर्वतीर्थे ज्ञानकरणात्सुचारिताख्यविषयस्य जगन्निर्मुक्तिपूर्वक-
तारुण्यसौन्दर्यादिप्रामिः, सर्वतीर्थाख्यतीर्थमाहात्म्यम्. ... ५२ १
- ३० अथ धनुष्कोटितीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, धनुष्कोटितीर्थस्यानेकविधपापविनाशनसाम-
र्थ्यवर्णनम्, धनुष्कोटितीर्थमाहात्म्यप्रसंगेन श्रीरामचन्द्रेण विभीषणप्रार्थनया
लंकायामन्यलोकानामगमनाय निजधनुष्कोट्या रेखाकरणेन स्वसेतुमेवकरणव-
र्णनम्, धनुष्कोटितीर्थे सर्वदेवतासोनिध्यवर्णनम्, माघमासाविकालेषु धनु-
ष्कोटितीर्थज्ञानमाहात्म्यवर्णनम्. ... ५३ २
- ३१ अथ धनुष्कोटितीर्थमाहात्म्यप्रसंगेनाश्वत्थान्नश्रवणवर्णनम्, तत्राश्वत्थान्न शण्डव-
शिबिरस्थसर्वसुप्रश्रवीराणां हननार्थं प्रतिष्ठां कृत्वा रात्रिसमये कृतवर्मकृपाभ्यां
सह शिविरद्वारमात्साय महादेवमाराध्य प्रसन्नात्तस्माद्विजयसङ्गं लब्ध्वा स्ववि-
नृपातकवृष्टशुभ्रशिबिरं प्रथमतः प्रविश्य वृष्टशुभ्रं प्रथमतो हत्वा पश्चात्सर्वशिबिर-
स्थद्रीपद्रीपुत्रादिसर्वसैन्यहननम्, शिविरद्वारतो बर्हिर्निर्यातानां सैन्यानां कृत-
वर्मकृपाचार्याभ्यां हननम्, ततोऽश्वत्थामादीनां शिविरतो निर्गत्य वृष्यकवृष्य-
ग्देशान्प्रति पलायनम्, अथ नर्मदातीरे महर्षिमध्ये प्रविष्टस्याश्वत्थान्नो ब्राह्मणैः
पातित्य उक्ते ततो लज्जया निर्गत्याश्वत्थान्न तीर्थयात्राकरणम्, अथ बदरिका-
श्रमस्थितं व्यासं प्रति शरणगमनम्, ततो व्यासोपदेशेनाश्वत्थान्न सुप्रमारण-
दोषशान्तये रामसेतुं समासाय धनुष्कोटितीर्थे ज्ञानकरणपूर्वकं रामनाथशिब-
सेवाकरणम्, ततः प्रादुर्भूतस्य शिवस्य स्तुतिकरणम्, अथ प्रसन्नेन महादेवे-
नाश्वत्थान्न वरप्रदानम्, धनुष्कोटितीर्थमाहात्म्यम्. ... ५६ १
- ३२ अथ पुनर्धनुष्कोटितीर्थमाहात्म्यवर्णनप्रसंगेन सोमयंशसमुद्रवन्दनामकनृपतिपुत्रस्य
धर्मगुप्तस्य चरित्रवर्णनम्, तत्र नन्दनृपे तपस्यार्थं वनं प्रयाते सति राज्येऽभि-
पिक्तस्य धर्मगुप्तस्य कदाचिन्सुगयाय वनं प्रविष्टस्य राज्ञो सिद्धादिक्षापदभीत्या
वृक्षाधिरोहणम्, तत्रैव केनचित्सिंहेनाभिद्रुतस्य कस्यचिद्वृक्षस्य निजप्राणपरिरक्षि-

- यथा वृक्षधराजसमीपमागमनम्, ततो मियः सम्भाषणपूर्वकं विश्वासं समुत्पाद्य
राज्ञो वामहृदयविभागेन भूपत्युद्वाभ्यां पर्यायेण मित्राज्जागृतिव्यवस्थाकरणम्, अथ
प्रथमं राजनि सुप्ते सति सिंहेनर्क्षं प्रति राजानं नीचैर्नीक्षेपेत्युक्तेऽपि तेनर्क्षेण
विश्वासवर्मपरिपालनार्थं राजानमनिक्षिप्य सिंहं प्रति मित्रद्रोहपापकपोरणावक-
यनम्, ततो नृपे प्रबुद्धे सति तरिमन्त्रेण सुप्ते सति सिंहेन भूपं प्रत्युक्षं नीचैर्नीक्षि-
पेत्युक्ते राज्ञस्य नीचैः पातनम्, तस्मिन्नवसरे म्रनस्वावर्धितपावसेन तेनर्क्षेण
पुनः पादपमविरुद्धं स्वस्य ध्यानकाष्ठामिधमुनिवकयनपूर्वकं कामत ऋषिरूपवा-
रित्वमुक्त्वा भूपतये त्वमुन्मत्तो भवेति शापं प्रदाय सिंहं प्रति गौतमदत्तज्ञाप-
वशात्सिंहत्वरूपमिदं पूर्वं वृत्तान्तकथनम्, ध्यानकाष्ठमुनिवचःश्रवणेन सिंहस्य
तत्क्षणमेव यक्षरूपस्वरूपावामिपूर्वकं विमानमारुह्य यक्षलोकं प्रति गमनम्,
ततो निजेच्छया ऋक्षरूपं धृतवतो ध्यानकाष्ठमुनेः स्वेच्छया वनांतरे प्रति गमनम्,
ध्यानकाष्ठमुनिशापाद्धर्मगुप्तस्योन्मत्तताप्राप्त्यनन्तरं स्वपुरं प्रत्यागमनम्, ततस्तं
धर्मगुप्तमुन्मत्तं दृष्ट्वा तस्य मन्त्रिभिर्नर्मदातीरनिवासिन्स्तत्पुनर्नन्दनृपस्य समीपं
प्रति तस्य धर्मगुप्तस्य नयनम्, अथ तत्पित्रा नन्देन स्वपुत्रस्योन्मत्ततादोषशान्तये
जैमिनिमहर्षेः प्रार्थनाकरणम्, ततो जैमिनिमहर्षेराज्ञया नन्दमहीधृता धर्मगुप्तं
पुत्रं गृहीत्वा रामसेतुस्थधनुष्कोटितीर्थमन्येत्य ज्ञानकरणम्, धनुष्कोटितीर्थे
ज्ञानमात्रेण धर्मगुप्तस्योन्मादशान्तिः, ततो नन्दस्य तपोऽर्थं पुनस्तपोवनं प्रति
गमनम्, धर्मगुप्तेन रामनाथस्य बहुवित्तदानपूर्वकं सपत्नीं कृत्वा मन्त्रिभिः सह
स्वपुरं प्रत्यागमनम्, धनुष्कोटितीर्थमाहात्म्यम्. ... ५८ २
- ३३ अथ पुनर्धनुष्कोटितीर्थमाहात्म्यप्रसंगेन परावसुनामकब्राह्मणव्रमहत्याविषय-
वर्णनम्, तत्र बृहद्भुवचक्रवर्तिनः सत्रेऽर्थमहर्षिपुत्रयोरश्वसुपगवमभासोऽध्वर-
कर्मार्थं गतयामध्ये परावमोरध्वरकर्मण्यन्तरीयसवनान्ते गुरुकुलनिरीक्षणार्थं
स्वाश्रमं प्रत्यागमनम्, तदा मध्येमार्गं मृगाजिनं परिधाय राज्ञो वरतः स्वाप-

हिंस्रमृगशंकाया परावसुना हननम्, अथ परावसुना तदन्तिकमन्येत्ये स्वपितर-
मेव तं स्वेन हतं निरीक्ष्य महान्तं शोकं कृत्वा पितुः श्रेतकार्यं समाप्य नृषेतेः
सत्रे समेत्य स्वानुजायावावसवे पितृहननादिशृत्तनिवेदनम्, ततः पितृहत्यादो-
पनिवृत्तये प्रायश्चित्तकरणार्थं कनिष्ठं भ्रातरमाज्ञाप्य परावसुना स्वयं बृहद्विष्णुप्रस्य
राज्ञः सत्रे यज्ञकर्मकरणम्, अथावावसौ द्वादशवर्षपर्यन्तं ब्रह्महत्यानिवृत्तये
प्रायश्चित्तपूर्वकं व्रतं कृत्वा सत्रे समागते सति तज्येष्ठबन्धुना परावसुना
तस्मिन्निजकनिष्ठबन्धाववावसावेव ब्रह्महत्यादोषमारोप्य बृहद्विष्णुप्रस्य
राज्ञः सत्रसदनाद्विनिष्कासनम्, ततो वास्तविकतया निरपराधिनाऽवावसुना
निरुपायवशात्सत्राद्विनिष्कम्य वनं गत्वा तपःकरणम्, तत्तपस्तुष्टेभ्य आदित्ये-
न्द्रादिदेवेभ्योऽवावसुना निजपितृसंजीवनरूपवरयाचनं स्वभ्रातृभ्यः पितृब्रह्महत्या-
दोषशान्तिरूपवरयाचनं च, ततो देवोक्तोपायमाभुत्यावावसुना कनिष्ठबन्धुना
परावसौ तज्येष्ठबन्धोर्ब्रह्महत्यादोषनिवृत्तये परावसुं गृहीत्वा दक्षिणोदधिस्थ-
धनुष्कोटितीर्थे स्नानकरणम्, तेन स्नानप्रभावेण परावसोः पितृब्रह्महत्यादोष-
निवृत्तिः, ततः स्वगृहं प्रत्यागतयोस्तयोरवावसुपरावसोः पितृ रैभ्यः पुनः
संजीव्योत्थानम्, ब्रह्महत्यादिसमस्तदोषविनाशकधनुष्कोटितीर्थमाहात्म्यम्. ... ५१ २

३५ अथ पुनर्धनुष्कोटिमाहात्म्यप्रसङ्गेन सृगालवानरसंवादवृत्तान्तवर्णनम्, तत्र पूर्व-
जातिस्मरयोः कयोश्चित्सृगालवानरयोः परस्परं संवादेऽन्योन्यं निजपूर्वजन्म-
कर्मवृत्तान्तकथनम्, एवं परस्परं भाषमाणयोः सृगालवानरयोः समीपे
सिन्धुद्वीपाख्यमुनेरागमनम्, अथ ताभ्यां सृगालवानराभ्यां निजमु-
च्युपायं शृष्टेन सिन्धुद्वीपमहार्थिणा धनुष्कोटितीर्थेऽज्ञानोपदेशपूर्वकं किराती-
संसर्गिसुरापाविमुमातिनामकजाह्नगसमुद्धारवृत्तान्तकथनम्, तत्र महाराष्ट्रस्ययज्ञ-
देवाद्विजपुत्रस्य सुमत्याख्यस्य किरातीसंगलोलुपतया वनं संपादयितुं यौवाय
प्रवृत्तस्य हस्तेन कस्यचिद्वाह्मणस्य हत्यया ब्रह्महत्याप्राप्तिः, अथ तया घोरया

ब्रह्महत्यायोपद्रुतस्य सर्वी भूमिं भ्रान्त्वा स्वमाममागत्य पितुः समीपे शरणा-
गमनम्, ब्रह्महत्याया तत्पितृस्तस्य रक्षणे निषेधकरणम्, तत्पित्रादीनां पुरतश्च
तया ब्रह्महत्याया सुमतेस्ताडने कृते तत्पित्रादीनां सर्वेषां दुःस्तेन रोदनम्, अथ
तस्मिन्नेवावसरे तत्र समागतस्य दुर्वासोमहर्षेस्तत्पित्रा यज्ञदेवेन स्वपुत्रस्य दोष-
निवृत्तये प्रार्थनाकरणम्, ततो दुर्वाससा तस्मै ब्रह्महत्यादोषनिवृत्तये श्रीराम-
धनुष्कोटितीर्थे स्नानार्थमुपदेशकरणम्, धनुष्कोटितीर्थमाहात्म्यप्रसङ्गेन दुर्वासी-
ताख्यविप्रस्य गुरुस्त्रीगमनपापनिवृत्तिवृत्तान्तवर्णनम्. ... ५१ २

३५ अथ यज्ञदेवस्य दुर्वाससं प्रति दुर्वासीताख्यप्रचारित्रजिज्ञासया प्रश्ने सति दुर्वाससा
यज्ञदेवाय दुर्वासीताख्यद्विजवृत्तान्तवर्णनम्, तत्र पाण्ड्यदेशस्यम्भवाहाभिषमाज्ञ-
णपुत्रस्य दुर्वासीतस्य पितुर्मरणोत्तरं पितुरीर्षदैहिकं कर्म कृत्वा विधवया निज-
मात्रा सह स्वदेशे दुर्भिक्षवशाद्भोकेण समागत्य निवासकरणम्, तत्र बहुकालं
निवसता तेन मूढबुद्धिना दुर्वासीतेन पूर्वदुष्कर्मपरिपाकादकस्मादनङ्गशरीरित्वेन
न मासेतिवादिनी विचबां निजां बलादाकृष्य मैथुनकरणम्, अथ रेतःसेका-
दनन्तरं दुर्वासीतस्य शृङ्गपञ्चात्तापं कृत्वा निजदेहविशुद्धये प्रायश्चित्तार्थं मह-
र्षिप्रति प्रार्थनम्, सर्वैर्महर्षिभिर्महापाताकिनस्तस्य निर्मत्सर्जनपूर्वकं निःसारणे
कृते सत्यपि परमव्यालुना व्यासमहार्थिणा तं प्रति गुर्वङ्गनागमनोपदेशनिवृत्तये
धनुष्कोटिस्नानार्थमुपदेशकरणम्, व्यासादुपदेशं श्रुत्वा दुर्वासीतेन निजमात्रा
सह धनुष्कोटितीर्थे संकल्पपूर्वकं स्नात्वा मासोपवासान्ते पारणां कृत्वा पुनर्व्यासां-
तिकमागत्यानन्तरकर्तव्योपदेशार्थं प्रार्थनाकरणम्, ततो व्यासेन दुर्वासीताय सर्व-
सज्जनकर्तव्यसदुपदेशकरणम्, ततो दुर्वासीतस्य व्यासोक्तनियमाचरणपूर्वकं दार-
सम्भवं कृत्वा गार्हस्थ्यवर्माचरणपूर्वकं धर्माचरणेनान्ते मुक्तिवर्णनम्, इत्थं दुर्वा-
ससा प्रोक्तं धनुष्कोटितीर्थमाहात्म्यं श्रुत्वा यज्ञदेवेन ब्राह्मणेन ब्रह्महत्यापद्रुतं
निजपुत्रं गृहीत्वा धनुष्कोटितीर्थं गत्वा स्नानकरणम्, तदप्रभावेण तत्राकाश-

वाण्या यज्ञदेवद्विजपुत्रस्य सुमत्याख्यस्य ब्रह्महत्यादिसकलपातकनिवृत्तिः, इत्थं सिन्धुद्वीपोक्तं धनुष्कोटितीर्थमाहात्म्यं श्रुत्वा सृगालवानराभ्यां धनुष्कोटितीर्थं गत्वा स्नानकरणम्, तत्रभावेन सृगालवानरयोर्मोक्षावाप्तिवर्णनम्, धनुष्कोटि-
माहात्म्यम्. ६३ १

३६ अथ पुनर्धनुष्कोटितीर्थमाहात्म्यप्रसंगेन दुराचाराभिधविप्रवृत्तांतवर्णनम्, तत्र गौत-
मीतीरस्थस्य दुराचाराख्यस्य द्विजस्य महापातकिभिर्जनेः सह संसर्गेन निःशेष-
ब्राह्मण्यविनाशे वेतालेन गृहीत्वा गौतमीप्रदेशाद्भनुष्कोटितीर्थं नीत्वा धनुष्कोटि-
तीर्थजले निमज्जनम्, तत्तीर्थस्नानमात्राद्देतालमहामुक्तस्य दुराचारस्य श्रीदत्ता-
त्रेयं प्रति गत्वा निजवृत्तान्तजिज्ञासया प्रार्थनायां कृतायां दत्तात्रेयेण तस्मै
वेतालप्रहणमादिवेतालमुक्तिपर्यन्तवृत्तकथनपूर्वकं धनुष्कोटितीर्थमाहात्म्यकथ-
नम्, तत्रसंगेन वेतालस्य पूर्वजन्मनि ब्राह्मणस्य भ्रातृपदकृष्णपक्षे पितृभ्रातृ-
करणाद्वेतालत्वप्राप्तिवर्णनम्, तत्रसंगेन महालयपक्षस्थप्रतिविधिभ्रातृकथनवर्णनम्,
महालयपक्षकरणप्रभावाद्दरिद्रादीनां राजर्षिभ्रातृभ्यामिदं ब्रह्मर्षिणां च सर्व-
दुःखनिस्तारपूर्वकसर्वाणिमादिसिद्धिफलवाप्तिवर्णनम्, श्रीदत्तात्रेयाद्भनुष्कोटि-
तीर्थमाहात्म्यं महालयपक्षीयादिभ्रातृमाहात्म्यफलानि च श्रुत्वा त्वक्दुराचारस्य
दुराचाराख्यविप्रस्य दत्तात्रेयोक्तमार्गेण स्वगृहं प्रत्यागत्य स्वधर्माचरणेन देहान्ति
मोक्षवर्णनम्, सर्वपापनिवृत्तिकरधनुष्कोटितीर्थप्रशंसा. ६४ २

३७ अथ पुन्र्भगवत्क्षीरकुण्डमाहात्म्यवर्णनम्, तत्रसंगेन मुद्रलब्राह्मणचरित्रवर्णनम्,
तत्र मुद्रलेन यज्ञे क्रियमाणे तत्र यज्ञे प्रादुर्भूतस्य महाविष्णोर्मुद्रलेन स्तुत्या
प्रसादनम्, अथ मुद्रलमुनिमनोपितपूराय भगवता विष्णुना विश्वकर्मद्वारा
मुद्रलाश्रमे विस्तीर्णं कुण्डं स्नानयित्वा सुरभीं प्रति पयःपूजायाश्चाप्य सुरभ्या
उल्लण्डययसा पूरिते तस्मिन्कुण्डे भगवता मुद्रलाय सायंप्रातर्हार्मार्थं तत्कुण्डं
दत्त्वा तस्य क्षीरसर इति नाम कृत्वा मुद्रलाय वरं प्रदायान्तर्धानकरणम्,

मुद्रलस्य महर्षेर्भगवत्क्षीरतये होमादिस्वधर्माचरणपूर्वकं देहान्ते मोक्षप्राप्तिः, क्षीर-
कुण्डमाहात्म्यप्रसंगेन स्वसपत्न्याश्छलकारिण्याः कट्टाख्यायाः कश्यपपत्न्या-
श्छलजन्यपातकनिवृत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, क्षीरकुण्डमाहात्म्यवर्णनम्. ... ६८ २

३८ विनताकट्टोर्भगिन्योरपि सपत्न्योः कदाचित्सूर्याश्वपुच्छवर्णकथनपणेन दासीभावे
निक्षिप्ते विनतया सूर्याश्वपुच्छे यथार्थतया श्वेतवर्णे प्रोक्ते सत्यपि कट्टा छलेन निज-
पुत्राणां नागानां सूर्याश्वपुच्छस्य निजगात्रवेष्टनेनाच्छाद्य नीलत्वाविधानायाज्ञा-
करणम्, नागैस्तद्वक्षस्यनंगीकृते कट्टा नागेभ्यः शापप्रदानम्, अथ कर्कोटका-
ख्यनागेन मात्रये सूर्याश्वपुच्छस्य स्वभोगेनाच्छाद्य नीलीकरणम्, अथ कट्टा-
विनताभ्यां सह मिलित्वा कृष्णपुच्छसूर्यहयदर्शनम्, कृष्णपुच्छं तं सूर्यहयं दृष्ट्वा
छलेन निर्जितयाऽत एव दुःखितया विनतया कट्टाश्चेटीत्वं स्वीकृत्य स्वसुतेन
गरुडेन सह कट्टास्तत्पुत्राणां नागानां च बह्वनम्, अथ गरुडेन मातृतश्चेटीत्वका-
रणं विज्ञाय तस्याः कट्टाः सकाशात्स्वमातुर्दस्यविमुक्तये सुधाहरणार्थं गमना-
य मातुः समीपे भक्ष्यप्रार्थनम्, मात्रा गरुडाय समुद्रमध्यास्थितशश्वरभक्षणा-
र्थमाज्ञाकरणम्, गरुडेन शश्वरान्भक्षयित्वा तन्मध्य आगतस्य विप्रस्य तद्वार्य-
या किरात्या सह मुखामिश्रद्विगणम्, अथ शश्वरान्भक्षयित्वाप्यनुमेन गरुडेन
निजपितुः कश्यपस्य समीपमेत्य तं प्रति श्रुद्वाधानिवृत्तये भक्ष्यप्रार्थनम्, कश्य-
पेन विभावसुसुप्रीत्योर्भ्रातृभ्यां परस्परं शापतो गजकच्छपत्वं प्राप्तयोर्भ्रमणार्थं
गरुडं प्रत्याज्ञाकरणम्, ततो गरुडेन निजनसाभ्यां तौ गजकच्छपौ गृहीत्वा
तद्गङ्गायामवस्थितये विलंबाख्यतीर्थतीरस्थरोहिणाख्यतरुशाखाधिरोहणम्, त-
स्मिन्ब्राह्मणमात्रे तच्छाखाभङ्गे तच्छाखायामवलंबमानानां बालसित्यमहर्षीणां
पतनभोत्या गरुडेन तच्छाखाया उद्धरणोत्थ मध्ये सान्तराले कस्मिंश्चिन्नर्जन-
प्रदेशे निधानपूर्वकं गजकच्छपभक्षणम्, अथ गरुडे मुधामाहृतं भृगुलोकं
प्रति प्रस्थातुकामे सति स्वर्गलोकेऽनिष्टोत्पातान्दृष्ट्वा बृहस्पतिं प्रतीन्वेणोत्पत्त-

- कारणप्रभकरणम्, बृहस्पतिनेन्द्राय बालस्त्रित्यदत्तसापोदयकालकथनम्, ततो गरुडेन स्वर्गं प्रत्यागमनम्, गरुडस्य देवैः सह युद्धवर्णनम्, तस्मिन्पुनरेव वरदानच्छलेन विष्णुना गरुडस्य निजबाहुनत्वेन प्रार्थनम्, अयं तस्मै शक्रेण वरप्रदानम्, गरुडेन मुषामानीय नागानां संनिधौ कुशेषु स्थापयित्वा स्वस्य मानुषास्यान्मोक्षणम्, अयं ज्ञानं कृत्वा समागच्छत्सु नागेषु शक्रेण सुधाकलशस्य हरणम्, ज्ञात्वा समागतैर्नागैः सुधाशंकया कुशेषु लिङ्गमानेषु नागानां जिह्वापाटनेन द्विजिह्वत्वप्राप्तिः, अयं निजमातरमुद्दिश्य च्छलकारिण्यै कट्टै गरुडेन भर्तृपरिचर्यान्तर्ह्येतारूपशापप्रदानम्, अयं तद्वर्त्रां कश्यपेन कट्टा निर्मत्सर्पम्, अयं साध्वाः सच्छीलाया विनतायाः प्रार्थनया कश्यपेन कट्टै च्छलदोषशान्त्यै दक्षिणोदधित्तिरस्य-कुलप्राग्वर्तिक्षीरसरसि ज्ञानार्थमाज्ञाकरणम्, क्षीरकुण्डे ज्ञानेन कट्टाश्छलजन्मदोषशान्तिः, क्षीरसरोमाहात्म्यम्. ... ७० १
- ३९ अयं कपित्थ्यमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र रावणादिराक्षसहृन्नान्तरं सर्वकषिभिस्तीर्थं निर्माय ज्ञानकरणम्, कपित्थ्यस्य श्रीरामचन्द्रेण वरप्रदानम्, कपित्थ्यमाहात्म्यप्रसंगेन विश्वामित्रचरित्रवर्णनम्, तत्र ब्राह्मण्यप्राप्तये तपः कुर्वतो विश्वामित्रस्य तपोविप्रार्थं समागताया रमाया विश्वामित्रज्ञापाच्छिञ्जालप्राप्तिः, श्वेतमुनिना निजोपद्रवार्थमागताया राक्षस्या उपरि चण्डिद्रावणाद्य शिलायाः प्रक्षेपणम्, तस्याः शिलायास्तां राक्षसी प्रहृत्य हत्वा कपित्थ्यं पतितायास्तत्तीर्थप्रभावेण पुनरुत्पत्तिप्राप्तिः, तस्या रात्रस्यापि शापमुक्तिपूर्वकं धृताच्यम्बरस्त्वप्राप्तिः, कपित्थ्यमाहात्म्यम्. ... ७३ १
- ४० अयं गायत्रीसरस्वतीतीर्थद्वयमाहात्म्यवर्णनम्, तत्प्रसंगेन निजदुहितरं प्रति कामुकस्य ब्रह्मणः शिवेन हननम्, गायत्रीसरस्वतीप्रार्थनया शिवेन ब्रह्मणः संजीवनम्, ब्रह्मणा धिवस्तुतिकरणम्, शिवाज्ञया गायत्रीसरस्वत्योर्गन्धमादने कुण्डद्वयनिर्माणपूर्वकं संनिधानम्, गायत्रीसरस्वतीकुण्डद्वयमाहात्म्यम्. ... ७४ २

- ४१ अयं गायत्रीसरस्वतीकुण्डमाहात्म्यप्रसंगेन काश्यपाख्यविप्रवृत्तान्तवर्णनम्, तत्र क्षमीकमुनिपुत्रक्षमस्य परीक्षितपुत्रस्य भविष्यत्सर्वपदंशजन्यभृशुनिवारणार्थं गच्छतो विषापहरविषानिपुणस्य काश्यपब्राह्मणस्य मध्येमार्गमेव तत्क्षकाद्वनमादाय पराधृष्टौ राजजीवितस्यारक्षणात्सकलजनानिन्यताप्राप्तिः, ततः शाकल्यमुनेर्निजलोकिन्यताकारणं ज्ञात्वा तदोषपरिहारार्थं शाकल्योपदेशेन दक्षिणोदधित्तिरस्य-गायत्रीसरस्वतीकुण्डद्वयं गत्वा ज्ञानकरणम्, तदानीं प्रादुर्भूतबोर्गायत्रीसरस्वत्योः काश्यपेन स्तुतिकरणम्, तस्मै ताभ्यां वरप्रदानम्, तत्प्रसादेन काश्यपब्राह्मणस्य मुष्ककिल्बिषत्ववर्णनम्, गायत्रीसरस्वतीकुण्डद्वयमाहात्म्यम्. ... ७५ २
- ४२ अर्षण्यमोचनतीर्थपंचपाण्डवतीर्थदेवतीर्थसुमीवतीर्थनलतीर्थगणेशतीर्थार्जुनतीर्थगजगवयशरभकुमुदहरपनसनिर्मिततीर्थविभीषणतीर्थविभीषणसाचिवविनिर्मिततीर्थचतुष्टयमाहात्म्यवर्णनपूर्वकं गन्धमादनस्वसरयुनदीरामनाथमहादेवादिमाहात्म्यवर्णनम्. ... ७८ १
- ४३ अयं श्रीरामचन्द्रस्थापितरामनाथलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र श्रीरामेश्वरमहालिङ्गदर्शनादिमक्तिपूर्वकपूजनादिसविस्तरप्रशंसामाहात्म्यवर्णनम्. ७९ १
- ४४ श्रीरामेश्वरलिङ्गमाहात्म्यप्रसंगेन श्रीरामचन्द्रचरित्रवर्णनम्, तत्र श्रीरामचन्द्रेण सागरे सेतुं बद्धा लंकायां युद्धे राक्षसं हत्वा सीतां संतोष्य दक्षिणोदधित्तिरं गन्धमादनपर्वतऽवस्थानम्, अथाग्रस्त्यादिमुनिभिरागत्य श्रीरामस्य स्तुतिकरणम्, अयं श्रीरामेण रावणहननजन्यब्रह्मादोषापनुत्तये मुनीनामुपदेशेन श्रीमहेश्वरस्य लिङ्गं स्थापयितुं मुनिभिः समुह्यै निश्चित्य कैलासाच्छिन्नलिङ्गमानेतुं हनुमन्तं प्रत्याज्ञाकरणम्, कैलासं प्रति शिवलिङ्गमानेतुं गतस्य हनुमतो लिङ्गमादायागमने बिम्बं दृष्ट्वा मुनीनां संमत्या समुह्यैतिक्रममीत्या श्रीरामेण जानकीकृतबालकामयशिवलिङ्गस्य स्थापनपूर्वकं पूजाकरणम्, ततो लिङ्गस्थितेन श्रीसंबसवाशिवेन लिङ्गमध्यात्मादुर्भूय श्रीरामचन्द्राय वरप्रदानम्, रामचन्द्रेण

- श्रीरामेश्वरामतां नंदिकेश्वरं संस्थाप्येश्वरस्याभिषेकार्थं निजधनुःकोट्या कोटि-
तीर्थोत्सवकूपनिर्माणम्, लिङ्गप्रतिष्ठाकरणम्, ... ८२ १
- ४५ श्रीरामेण सुमुहूर्ते सैकतश्रीशिवलिङ्गप्रतिष्ठाकरणानन्तरं हनुमता कैलासपर्वताच्छि-
बलिङ्गानयनम्, रामेण त्यागमनात्पूर्वमेव स्थापितं शिवलिङ्गं दृष्ट्वा मारुतेः
क्रोधपूर्वकसोककुल्लवदशावर्णनम्, श्रीरघुनाथेन मारुतिसान्त्वनम्, ततो रामा-
ङ्गया हनुमता हनुमदीश्वरस्यापनम्, एवं तत्र रामेश्वराद्येकादशशिवलिङ्गवर्ण-
नम्, अथ हनुमता रामस्थापितसीताविनिर्मितसैकतलिङ्गोत्पादनाय साहसेन
प्रयत्ने कृतेऽपि प्रयत्ननैष्फल्यतो मारुतेर्मूर्छाग्रामिपूर्वकं पतनम्, अथ श्रीसीताराम-
चन्द्राभ्यां मारुतेः स्वास्थ्याय प्रयत्नकरणम्, ... ८४ २
- ४६ श्रीरामचन्द्रेण मूर्छापन्नस्य मारुतेः कृते शोककरणम्, अथ मारुतेर्मूर्छानिवृत्त्यनन्तरं
मारुतिना श्रीरामजानक्योः स्तुतिकरणम्, श्रीरामचन्द्रेण मारुतये शिवभक्त्यु-
पदेशं कृत्वा मारुतिपतनस्थानसमुत्पन्नगङ्गावमुनासरस्वतीनदीत्रयरूपहनुमत्कुण्ड-
रूपतीर्थज्ञानायाज्ञाकरणम्, रामनाथसमीपे हनुमता स्वानीतलिङ्गस्थापनम्, ... ८६ १
- ४७ अथ श्रीरामचन्द्रस्य ब्रह्महृत्योत्पत्तिहेतुवर्णनप्रसंगेन रावणादीनां कैकस्यां सुमाङ्गि-
राक्षसकन्यायां विश्रवसो मुनेः सकाशादुत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, एवं रावणकुम्भ-
कर्णयोर्ब्राह्मणत्वेन रामचन्द्रस्य तद्धननाङ्गब्रह्महत्याप्राप्ती तन्निवृत्तये रामचन्द्रेण
सेतुबन्धे रामेश्वरलिङ्गस्थापनम्, ब्रह्महत्याविमोचनाल्यतीर्थं निर्माय तत्समीपव-
र्तिनि धिते ब्रह्महत्यां प्राप्य तद्विहृत्योपरि भैरवस्थापनम्, रामनाथमहात्म्यस्य
दक्षिणभागे गिरिजायाः स्थितिः, आसमंतात्परिवारविद्येवतानां च स्थापनम्,
रामेश्वरलिङ्गपूजासेवायं रामचन्द्रेण ब्राह्मणानामग्रहारादिवृत्तिप्रदानम्, ... ८८ १
- ४८ अथ रामनाथमहात्म्यप्रसङ्गेन पाण्ड्यदेशाधिपशंकरराजवृत्तान्तवर्णनम्, कदाचि-
न्मृगयायं बने विचरता शंकरभूपेन व्याघ्रचर्मोद्धृतस्य कस्यचिच्छाकृत्यमुनेस्तया-
विधाय एव व्याघ्रचर्मवृतायास्तत्पत्न्याय व्याघ्रसंकया हननम्, स्वपितरौ हतौ

- दृष्ट्वा तयोर्बालकस्य रोदनम्, तत्रोदनं श्रुत्वा शंकरनृपस्य तत्समीपं प्रत्यागमनम्,
तत्रत्यैर्मुनिभिर्बालकसमीपं प्रत्येत्य धनुर्धरं राजानं मृतौ पितरौ रुदन्तं बालकं
च निरीक्ष्य बालकस्य तत्त्वज्ञानोपदेशेन सान्त्वनकरणपूर्वकं मातापित्रोरौर्ध्वदै-
हिकार्यमाज्ञाकरणम्, मुनीनामाङ्गया तेन मुनिपुत्रेण पित्रोरौर्ध्वदैहिकं कृत्वा
हालास्यतीर्थं रामेश्वरस्थले पित्रोरौर्ध्वदैहिकं आद्याविधिधिकरणम्, तत्रभा-
वेन तत्पित्रोर्मुक्तिवर्णनम्, अथ ब्राह्मणैः शंकरभूपस्य विश्वारपूर्वकं ब्रह्महत्यापनी-
दाय बह्विधप्रवेशार्थमाज्ञाकरणम्, ततो ब्राह्मणाङ्गया शंकरभूपेन स्वमंत्रिणो निजराज्ये
न्वपुत्रस्याभिषेकार्यमाज्ञाप्यामि प्रज्वाल्य तन्निष्पतितुं प्रवर्त्ते कृते सत्याकाश-
वाण्या शंकरभूपस्य बह्विपतनतो निवारणपूर्वकं श्रीहत्याब्रह्महत्यादोषनिवृत्तये
रामनाथदर्शनार्थमाज्ञाकरणम्, ततो ब्राह्मणानामपि तथैवानुमोदने सति शंकर-
भूपेनैकवर्षपर्यन्तं श्रीरामेश्वरलिङ्गसेवनम्, तत्स्तुतिप्रभावेण शङ्करभूपस्य मुखतो
विनिर्गतायाः श्रीहत्यासमन्वितब्रह्महत्याया भैरवेण शिवाङ्गया हननम्, अथ
पवित्रस्य शंकरस्य श्रीरामनाथेन भगवताऽऽविर्भूय वरप्रदानम्, श्रीरामनाथप्रसा-
दाच्छंकरभूपस्य शिवसायुज्यप्राप्तिवर्णनम्, ... ८९ १
- ४९ अथ श्रीरामचन्द्रकृष्णसीताहनुमदादिसमस्तवानरसमस्तमुनिसमस्तदेवादिभिः
श्रीरामेश्वरभगवतः स्तुतिकरणम्, ततः प्रसङ्गेन श्रीरामेश्वरेण श्रीरामचन्द्रादिभ्यो
वरप्रदानवर्णनम्, ... ९२ १
- ५० अथ सेतुमाधववर्मवर्णनम्, तत्रसङ्गेन पुण्यनिधिनामकराजवृत्तान्तवर्णनम्, तत्र
कदाचिन्मथुरापुरीनरेशस्य पुण्यनिधे रामधनुःकोटौ आत्मा तुलापुरुषादि-
दानानि दत्त्वा स्वपुरीं प्रति प्रस्थातुकामस्य कन्यारूपधारिण्या लक्ष्म्या दर्शनम्,
तस्या कन्या पुण्यनिधिभूपतिं प्रयहं ते कन्या भूत्वा तव गृहे निक्त्वाभीतिं
स्वाभिप्रायकथनम्, ततः पुण्यनिधिनो तस्याः कन्यादृष्ट्या लक्ष्म्याः
स्वगृहं प्रस्थानीय विन्मशावत्याख्यायाः स्वभार्यायाः समीपे प्रानं पुत्रवदयो-

यणपूर्वकं वर्धनं च, अथ तस्या लक्ष्म्या अन्वेयणार्थं विप्रवेचधारिणा विष्णुना तत्रागमनं तत्रोद्याने पुष्पाणि विविचिन्वन्त्याः कन्यारूपधारिण्या लक्ष्म्या हठा-
त्करग्रहणं च, ततः कन्यारोदनं भुत्वा पुण्यनिधिना निजदूतद्वारा तस्य विप्ररूप-
धारिणो विष्णोः श्रीरामनाथमन्दिरं नीत्वा निगडैर्बन्धनम्, अथ राज्ञी स्वप्ने पुण्य-
निधिना तस्य विप्रस्य भगवद्विष्णुरूपेण निजकन्यायाश्च लक्ष्मीरूपेण दर्शनम्,
ततः प्रभाते स्वकन्यां गृहीत्वा रामनाथालयं गत्वा तं विप्रं स्वप्रदृष्टभगवद्रूप-
वन्तं दृष्ट्वा तं विष्णुं विज्ञाय स्तुतिकरणपूर्वकं स्वापरायणमापणम्, निजकन्या-
रूपायाश्च तस्या लक्ष्म्याः स्तुतिकरणम्, तत्प्रार्थनया प्रसन्नेन सलक्ष्मीकेण भग-
वता पुण्यनिधये वरप्रदानम्, तस्य भक्तस्य पुण्यनिधेर्भूपस्य निरन्तरकीर्तये
भगवता सेतुमाधवसंज्ञया निगडबद्धमूर्तिधारणपूर्वकमेव तत्रावस्थितिकरणम्,
ततः पुण्यनिधिभूमेन सेतुमाधवभगवत्सेवाकरणम्, पुण्यनिधेर्देहान्ते मुक्तिप्राप्तिः,
सेतुमाधवमाहात्म्यवर्णनम्. ... ९४ २

५१ अथ सेतुयात्राविधिक्रमवर्णनम्, स्वर्गहे ज्ञानपूर्वकं संकल्पं विधाय यात्रोद्देशेन
यात्रिकनित्यनियमधारणपूर्वकं सविस्तरयात्राविधानवर्णनम्. ... ९६ २

५२ अथ विशेषतः सेतुवैभववर्णनपुरःसरं धनुष्कोटितीर्थज्ञानदानादिमाहात्म्यवर्णनम्,
श्रीरामचन्द्रेण धनुष्कोटितीर्थस्य वरप्रदानवृत्तान्तवर्णनम्, दानप्रसंगेन पात्र-
विचारे प्रत्युत्पन्नेन वसिष्ठदिलीपसंवादे सत्पात्रप्रशंसा, रामसेतौ धनुष्कोटि-
तीर्थे ज्ञानादिकर्मन्वर्धोद्धादिकालप्रशंसापूर्वकं पूजाध्ययतादिसत्कर्मप्रशंसनम्,
सेतुमाहात्म्यपठनश्रवणदानमाहात्म्यवर्णनम्. सेतुमाहात्म्यस्योपसंहारपूर्वकसमा-
प्तिवर्णनम्. ... ९८ २

इति ब्राह्मण्यष्टे प्रथमं सेतुमाहात्म्यम् ॥ (३-१) ॥

अथ ब्राह्मण्यष्टे द्वितीयं धर्मारण्यखण्डम् ॥ (३-२) ॥

१ ब्रह्मलक्ष्मणम्, नैमिषारण्ये समागतं सूतमहर्षिं प्रति शौनकादिमहर्षिभिः स्मृत्कार-
पूर्वकं धर्मवर्धककथाश्रवणेच्छया प्रश्नकरणम्, अथ सूतमहर्षिणा धर्मारण्य-
माहात्म्यकथनायोपक्रमकरणम्, तत्र श्रीयमधर्मदेवस्य ब्रह्मणः सभां प्रति गमनम्,
तत्र ब्रह्मसभायां व्यासमहर्षिणा वाच्यमानां दिव्यां धर्मारण्यकथां श्रुत्वा यमधर्म-
देवस्य स्वपुरीं प्रति गमनम्, तत्र यमधर्मराजं प्रति नारदस्यागमनम्, नारदेन
हर्षकारणं शृष्टेन यमधर्मराजेन स्वसन्तोषकारणकथनपूर्वकं नारदाय ब्रह्मलोके
व्यासमुखतः श्रुताया धर्मारण्यकथायाः कथनम्, 'यमधर्मराजतो धर्मारण्यकथां
श्रुत्वा नारदस्य भूतले युधिष्ठिरं धर्मराजं प्रत्यागमनम्, धर्मराजसत्कृतेन नारदेन
धर्मारण्यकथां शुश्रूषे धर्मराजाय माघमासे गंगायां ज्ञानार्थं त्वं गच्छ अथैव
व्यासमहर्षिरागमिष्यति तन्मुखत्वात् धर्मारण्यकथां च शृण्वित्युक्त्वा नारद-
स्यान्वर्धनम्, अथ धर्मराजं प्रति श्रीव्यासमहर्षेरागमनम्, अथ युधिष्ठिरेण
व्यासं सिंहासने समावेश्य सम्पूज्यानामयप्रश्नकरणम्, ततो व्यासेन युधिष्ठि-
राय धर्मारण्यकथाकथनायोपक्रमकरणम्. ... १०६ १

२ अथ नोहेरकापरपर्यायधर्मारण्यमुख्यस्थानमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र तस्य धर्मारण्यस्य
सर्वेतीथोरण्याद्यतिशायिपुण्यशास्त्रित्ववर्णनम्, तन्माहात्म्याजिज्ञासया व्यासमह-
र्षिं प्रति युधिष्ठिरेण प्रश्निकरणम्. ... १०८ २

३ अथ व्यासेन धर्मारण्यकारण्यकरणम्, तत्र श्रीभगवत्स्वरूपदिदृक्षया धर्मदेवस्य
वनमध्ये गत्वा महादेवं ध्यात्वा तपश्चर्यावर्णनम्, तत्तपःसमुद्भूताग्निशिखाप्रदमैः
सपरिवारिर्गङ्गादिदेवैः कैलासे श्रीमहादेवं प्रति गत्वा महादेवस्य स्तुतिकरणम्,
ततो रुद्रवचनाद्धर्मतो मयाभावं ज्ञात्वा सर्वेषां देवानां स्वस्थानं प्रति गमनेऽकार-
णमेव शंकाभाषनेनेन्द्रेण बृहस्पत्यनुमत्या धर्मं प्रति तपोविन्नकरणायोर्वैशीवच-
नाद्वर्धन्यालयाप्सरसः संप्रेषणम्, तथा च धर्मसमीपं गत्वा गायनसमान्वितनृत्येन

- धर्मराजचित्ताकर्षणकरणम्, धर्मन्यप्सरोवर्णनप्रसंगेन कील्यभावोपायानुकीर्तनम्. १०९ १
- ४ अथ धर्मन्यप्सरसा सह धर्मराजस्य संवादः, धर्मराजेन धर्मन्यप्सरसे वरप्रदानम्, ततो धर्मन्या शकाय धर्मस्य व्यवसितनिवेदनपूर्वकं शक्राद्वरं लब्ध्वा स्वस्थानं प्रति गमनम्, अथाप्सरोगमनानन्तरं धर्मदेवेन पञ्चाभिषाचनापुत्रतपःकरणम्, तदुत्तमपुत्रोद्दिष्टमानसानां देवादीनां कैलासं प्रति गत्वा शिवस्तुतिकरणम्, अथ देवैः सह शक्रस्य वने तपस्यन्तं धर्मदेवं प्रत्यागमनम्, वनेन अगवतः स्तुतिकरणम्, तत्स्तुतिप्रसंगेन शक्रेण वरप्रदानप्रसंगे योजनीयतयात्मकयमधर्म-तपोवनस्य धर्मारण्यप्रधाकरणपूर्वकं यमधर्मदेवाय वरप्रदानम्, ततो धर्मारण्य-क्षेत्रस्थापनम्, तत्र प्रथमतो यमधर्मेण अगवतो विश्वेश्वरस्य धर्मेश्वराभिरुचया स्व-यंभुवाङ्गस्थापनम्, धर्मवापीकरणम्, धर्मवापीधर्मेश्वरबोर्माहात्म्यम्, तत्प्रसंगेन यमधर्मतर्पणमाहात्म्यवर्णनम्, अथ यमधर्मराजेन स्वयं धर्मारण्यस्य वैश्रव-र्णनपूर्वकं स्वयंस्थापितक्षेत्रभूम्यै सर्वाविष्ठापित्ववरप्रदानम्. ११० २
- ५ अथ धर्मारण्येषु ब्रह्माविष्णुमहेशैर्विनिर्मितानामष्टादशसहस्रब्राह्मणानां माहात्म्यव-र्णनम्, तत्प्रसंगेन वर्णाश्रमसंशारवर्णनपूर्वकं सर्वसाधारणप्रातःस्मरणादित्या-ह्निकक्रमवर्णनम्. ... ११३ १
- ६ अथ गृहपूज्यं यमधर्मसंसाधारणलक्षणवर्णनम्, तत्राविधिसंस्कारप्रशंसा, अथाष्टविधिवि-वाहलक्षणवर्णनम्, गृहस्थाचरणीयपञ्चमहायज्ञादिधर्मवर्णनम्, अथ गृहस्थवर्ज-नीयकर्मवर्णनम्, वृद्धोपसेवनदानादिप्रशंसावर्णनं च. ... ११६ १
- ७ अथ धर्मारण्यस्थधर्मवाप्यां तपणपिण्डदानादिमाहात्म्यवर्णनम्, अथ शौनकादिबृ-ह्मण्यां सूतेन पतिव्रताधर्मसंसाधारणवर्णनम्, पतिव्रताधर्मप्रशंसाप्रसंगेन दुराचा-रिणीनां दुर्विषाकप्रवर्णनम्, विषयानियमधर्मवर्णनम्, धर्मवाप्यां तिलधेनवादि-दानप्रशंसावर्णनपुरःसरं ब्राह्मणमाहात्म्यवर्णनम्. ... ११८ २

- ८ अथ शिवस्कन्दसंवादरूपेण धर्मारण्यकथाप्रशंसनोपक्रमः, तत्र शिवेन स्कन्दमुखादि-नृणादिदेवानागताङ्गत्वा सहसाऽऽसनावुत्थाय गन्तुकामनया वृषभेऽनारोहणं दृष्ट्वा स्कन्देन शिवं प्रति गमनस्वराकारणजिज्ञासया प्रश्नकरणम्, अथ स्कन्दं प्रति शिवेन सृष्ट्याविष्टधर्मवर्णनपुरःसरं पौराणिककथावर्णनम्, तत्र ब्रह्मदेवसुतमरी-च्यादिमहर्षिवंशवर्णनपुरःसरं सूर्यपुत्रयमधर्मराजनिर्मितधर्मारण्यमाहात्म्यवर्णनम्, धर्मारण्यं प्रति श्रीमहाविष्णुमानेन वैकुण्ठं प्रति गन्तुमुत्सुकेन शिवेन सह स्कन्दा-दीन् ब्रह्मादिदेवानां च वैकुण्ठं प्रति गमनम्, तत्र गत्वा ब्रह्मादिभिर्विष्णोः स्तुति-करणम्, ब्रह्मादिस्तुत्या विष्णोस्तथानम्. ... १२० २
- ९ अथ विष्णुना ब्रह्मादीन् देवान् प्रति स्वं प्रत्यागमनकारणे दृष्टे सति ब्रह्मणा धर्म-ारण्यदिदृष्टानि वेदनपुरःसरं तत्रागमनस्य विष्णोः प्रार्थनाकरणम्, ततो विष्णुना बाढमित्युक्त्वा तादर्थ्यमाकृष्ट ब्रह्मकन्द्रेन्द्रादिदेवैः सह धर्मारण्ये यमधर्मराजं प्रत्या-गमनम्, यमधर्मराजेन सर्वेषां देवानां स्तुतिप्रार्थनापूर्वकं स्तुतिकरणम्, विष्णुना यमधर्मं प्रति वरार्थं छन्दनम्, ततो यमधर्मेण स्वकीये धर्मारण्ये महर्ष्याश्रमकर-णार्थं प्रार्थनायां कृषायां विष्ण्वादिभिर्देवानां देवोभ्यः सदाचारसंपन्नान्संक्षिप्य-परिवारान्ब्राह्मणानानीय तस्मिन् धर्मारण्ये तेषामृषीणां सुविपुळानां श्रमान्विधाय स्थापनम्, अथ तत्र धर्मारण्ये निवसतां पुत्रपौत्रादिसमेतानां ब्राह्मणानां मध्ये षतृषिंशसिमुख्यमहर्षिगोत्रप्रवरादिविस्तारपूर्वकं वर्णनं तत्तद्गोत्रोद्भवानां ब्राह्म-णानां स्वभाववर्णनं च, अथ धर्मारण्यमाहात्म्यप्रसंगेन जृम्भकनामकयज्ञवृत्तान्त-वर्णनम्, तत्र जृम्भकयज्ञोद्देजितसमस्तब्राह्मणप्रार्थनया सर्वदेवैस्तोषां ब्राह्मणानां रक्षणाय तस्मिन् धर्मारण्ये प्रत्येकगोत्रप्रवरदेवतारूपश्रीमातृप्रभृतियोगिनीनां स्था-पनम्, ततो योगिनीमी रक्षितानां ब्राह्मणानां स्वास्थ्यम्, अथ कथापिच्छ-धर्मारण्ये समागतै रद्व्यादिभिर्देवैर्विप्राणां शुश्रूषार्थं सृष्टिं विधानं विष्णुद्वारा ब्रह्मार्ण-

- प्रति भ्रमणम्, ततो ब्रह्मणा शिञ्जन्मुपुर्वासितृक्षया धर्मारण्ये कामधेनोः स्मरणे कृते सति कामधेनोर्धर्मारण्ये ब्रह्मणः समीपे आगमनम्. ... १२१ ३
- १० अथ ब्रह्मणा कामधेनवे विप्रेभ्योऽनुचरप्रदानार्थं स्वामिप्रायनिवेदनम्, अक्षोक्तं मुक्त्वा कामधेनोः निजक्षोरधारया करोक्ष्वने कृते सति ततः सिक्तासूत्रधारिपदार्थिस्तसह-
स्रसंख्याकवणिज्जासुत्पत्तिः, ततः सर्वदेवानुच्छिष्टेन ब्रह्मणा तेषामष्टादशसहस्रब्राह्म-
णानां प्रतिब्राह्मणमनुचरद्वयप्रदानपूर्वकं तत्तद्ब्राह्मणानुसारेण तत्तद्ब्राह्मणानुचराणां
तेषां तेषां वणिजां गोत्रप्रवरादिव्यवस्थाकरणम्, तदनन्तरं सर्वदेवैः कामधेनोः स्तुति-
करणम्, अथ तेषां गोभुजानां वणिजां परिग्रहार्थं रुद्रेण विश्वावसुगन्धर्वतो गन्धर्व-
कन्दा आनीय तानिः सह गोभुजानां दारसंमहकरणम्, ततः प्रभृति गान्धर्व-
विबाह्यप्रभृतिः, पदत्रिशस्तसहस्राणां तेषां गोभुजवणिजां पुत्रवौत्राससंख्यातसं-
वृत्तिभिः सह धर्मारण्ये निवासपूर्वकं ब्राह्मणसेवानुभूपादिकर्मकरणवर्णनम्. ... १२४ १
- ११ अथ कदाचिन्नेतायुगे लोलजिह्वाक्यराक्षसेन धर्मारण्यमागत्योपद्रवे क्रियमाणे
मीमांसादिगोत्रदेवीमितेन राक्षसेन सह युद्धकरणम्, तद्युद्धावसरे तत्र विष्णुना-
गत्य प्रेरितेन निजचक्रेण लोलजिह्वाक्यसस्य वधकरणम्, ततो रक्षोभीत्या पञ्च-
विशानां धर्मारण्यनिवासिब्राह्मणादीनां विष्णोराक्षया देवैरामन्य पुनर्धर्मा-
रण्ये स्थापनम्, भगवता सत्यलोकादागत्य राक्षसं हत्वा ब्राह्मणानां हितार्थं
संस्थापितस्य पुरस्य सत्यमन्विरनामप्रसिद्धिवर्णनम्. ... १२५ २
- १२ अथ तस्य सत्यमन्विरनामप्रसिद्धासत्यपुरस्य समंततः सर्वभागेषु गणेशभारकरा-
दिसर्वदेवतावासवर्णनपुरःसरं नगरसोमावर्णनम्, तत्र गणेशस्थापनप्रसंगेन
पार्वत्याः सकाशाद्गणेशोत्पत्त्यादिबृहत्तान्तवर्णनम्, सर्वदेवैर्गणेशस्य स्तुतिपूर्वकं
धर्मारण्यनिवासिजनरक्षणार्थं प्राबन्ताकरणम्, गणाध्यक्षेण देवप्रायनां स्वीकृत्य
धर्मारण्यनिवासिजनानां रक्षणार्थमवस्थितौ कृतायां तत्रत्यसर्वजनैर्विवाहादिमङ्ग-
लकार्येषु निर्दिष्टतासिद्धये श्रीगणेशस्य पूजनम्. ... १२६ १

- १३ अथ धर्मारण्ये शंभोः पश्चिमभागे रविक्षेत्रवर्धनप्रसंगेन नासत्याक्षिनोरुत्पत्ति-
विस्तरवृत्तान्तवर्णनम्, तत्र सूर्यभार्यासंज्ञाचारित्र्ये सूर्यतेजोऽसहमानया संज्ञया
ज्ञयायाः सूर्यसमीपे स्थापनानंतरं तपोर्य गमनम्, ज्ञायया पुत्रवत्सल्यवैष्णवतः
कुडस्य यमस्य प्रहाराद्युद्यतपावस्य शापप्रदानम्, ततो यमेन निबंदितां मातृवृत्तान्तं
मुक्त्वा सूर्येण ध्यानेन स्वपत्न्याः संज्ञाया बहवारूपेण तपःप्रभृति विज्ञाया-
क्षरूपेण तस्याः समीपे गमनम्, ततो बहवाया प्राणे लिङ्गं प्रवेश्य सूर्येण संभोगे
कृते नति युगलयोरक्षिनोः समुत्पत्तिः, अक्षरूपधारिणः सूर्यस्य पूर्वपश्चिम-
सुरक्षाद्यस्यले तत्तत्कुण्डल्योत्पत्तिः, तत्तत्प्रविकुण्डलाहात्यवर्णनम्, ततो ब्रह्मा-
दिदेवैस्तत्र सूर्यस्य बहुलादित्यनाम्ना संस्थापनम्, संज्ञायाः कुमारयोरक्षिनोश्च
स्थापनम्, रदिकुण्डलबहुलाकंमाहात्यवर्णनम्, बहुलाकंनामप्रसिद्धिकारण
वर्णनम्. १२७ १
- १४ अथ शिवस्तुन्दसंवादेन धर्मारण्ये हयग्रीवस्य विष्णोस्तपश्चर्याया बृहत्तान्तवर्णनम्, तत्र
पूर्वं धरावले देवैर्यज्ञ आरण्ये सति विष्णोराक्षानार्थं रुद्रादीनां वैकुण्ठं प्रति गम-
नम्, तस्मिन्काले भगवत एकान्तस्थाने हस्ते धनुर्भूत्वा समाधियोगेन तपःक-
रणम्, ततस्तस्य प्रबोधार्थं बृहस्पतिप्रोक्तोपायमाचरितुं वय्याः कीटिकायास्तेन
भगवता हस्ते धृतस्य धनुषो गुणस्य कर्तव्या यज्ञभागप्रदानच्छन्दनेन देवैराज्ञाप-
नम्, अथ वय्या धनुर्गुणे मक्षितमात्र एव व्यापातेन विष्णोः शीर्षच्छेदः,
तस्य शीर्षोऽप्राकाशो गमनपूर्वकं निलयनम्. १२८ ३
- १५ अथ चिन्मे तन्मस्तके बहुशः शोचनेनाप्यलब्धे सति ब्रह्मादिदेवैर्विश्वकर्माणं प्रति
विष्णोः शिरःसंचानार्थमाज्ञापनम्, अथ विश्वकर्माणे देवैर्यज्ञभागप्रदानस्य प्रतिग्र-
हणम्, ततो मय्याह्म मध्येऽन्तरं समापन्नस्य सूर्यरयस्याश्चे देवैः समानीते सति
विश्वकर्माणे तस्याश्च शिरदिष्ठत्वा विष्णोः कर्षणे संयोजनम्, ततोऽक्षशीर्ष-
महाविष्णोर्देवैः स्तुतिकरणम्, ततस्तत्स्तुतिसंस्तुतेन हयग्रीवेण ब्रह्मादिदेवेभ्यो

- वरप्रदानम्, ततो ब्रह्मादिदेवैर्वैष्णवकर्मकरणम्, तस्मिन्त्यज्ञकर्मणि वस्त्रीभ्यो विध-
कर्मणे च पूर्वं प्रतिश्रुतस्य यज्ञभागस्य प्रदानम्, ब्रह्मादिभिर्वैष्णवकर्म समाप्य
स्वलोके प्रति गमनम्, अथ विष्णोर्देवशीर्षत्वकारणकथनप्रसंगेन ब्रह्मसभायां
विष्णोः प्रागल्भ्यवादे ब्रह्मणा विष्णोः क्षीर्षपतनरूपप्राप्त्यवर्णनम्, अथाश्व-
क्षीर्षेण विष्णुना धर्मोरण्ये देवसरस्तीर्षमुत्पाद्य तपःकरणम्, ब्रह्मणापि
तत्पुरतः स्थित्वा तपःकरणम्, ततस्तत्तीर्षप्रभावाद्दिष्णोरश्वक्षिरसो यथापूर्वं-
शुभक्षीर्षत्वलभ्यवर्णनम्, अथ येन मुखेन ब्रह्मा विष्णवे स्नापनवाच्यस्य मुखं
स्नानं मुलमिव पंचममासीत्, तद्ब्रह्मणः पंचमं मुखं धर्मोरण्ये हरेण क्लेशित-
मिति कथावर्णनम्, ब्रह्मणा मोक्षतीर्थकरणपूर्वकमोक्षेश्वरस्थापनवर्णनम्, देव-
सरस्तीर्थज्ञानप्रभावेण बन्ध्यात्वनिरुत्तिप्रसूतिसत्त्वकप्रसाप्तिवर्णनम्, मोक्षेश्वरमाहा-
त्म्यम्, देवत्वावसरोवरप्रभाववर्णनम्. ... १३० १
- १६ अथ धर्मोरण्ये ब्रह्मविष्णुकर्तृधर्मोरण्यनिवासिनां जनानां राक्षसादिभयविनाशाय
नानाविधस्थानविशेषेषु श्रीमातादिगोत्रदेवीनां स्थापनवर्णनम्, तासां स्थानमाह-
कारुपाणां देवीनां स्वरूपनामादिवर्णनपूर्वकपूजाविशेषादिवर्णनम्, तत्र पूर्वदिशि
श्रीमाताद्यानन्दापर्वतदेवीनां माहात्म्यवर्णनम्. ... १३१ २
- १७ अथ दक्षिणदिक्स्थितवत्सांतादेव्यादिदेवीमाहात्म्यवर्णनपूर्वकश्रीमातादेवीमाहात्म्य-
वर्णनम्. ... १३२ १
- १८ अथः श्रीमातादेवीमाहात्म्यवर्णनप्रसंगेन धर्मोरण्यस्थसद्योविवाहितविजयपतिहरक-
र्णाटककूप्यदेव्यवाच श्रीमातादेव्या मातंगीदेवीनिर्माणविद्वत्तान्तवर्णनम्, मातं-
ग्याः कर्णाटकदेशेन सह युद्धवर्णनम्, तस्मिन्पुत्रे कर्णाटकेन मायया मातंगी
वर्णयित्वा श्रीमातादेवी प्रत्यागत्य स्ववरणाथी तस्याः प्रार्थनाकरणम्, ततः
श्रीमातादेव्या श्यामलया ममानुजया सह विवाहं कुर्वितुं क्त्वा श्यामलादेवी
प्रति कर्णाटकदेशस्य प्रेषणम्, ततः श्यामलादेव्या युगेन कर्णाटकदेशस्य

- वधकरणम्, ततः संतुष्टैर्द्विजादिभिः श्रीमातामातंगीश्यामलादेवीनां विशेषोपचार-
पूर्वकपूजाविधिविज्ञासया श्रीमातादेवी प्रति प्रभकरणम्, श्रीमातादेव्या तेष्व-
पूजाविधानकथनम्, श्रीमातामातंगीश्यामलादेवीनां माहात्म्यवर्णनम्. ... १३३
- १९ अनेन्द्रसरोमाहात्म्यपूर्वकेश्वरमाहात्म्यवर्णनप्रसंगेन वृत्रहत्यासंज्ञस्तेन्द्रकृततपःप्रार्थ-
नृत्तान्तवर्णनम्, इन्द्रतीर्थेश्वरमाहात्म्यम्, तत्समीप एव जयन्तस्थापितज-
यन्तेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. ... १३६ ३
- २० अथ शिवतीर्थमाहात्म्यप्रसंगेन श्रीसंकटस्य पुनर्जन्मवृत्तान्तवर्णनम्, तत्र पार्वत्यै
शिवेन मन्त्रकूटाक्षरबीजवर्णनम्, तादृशमंत्रज्ञेन देव्या दुष्टविघ्नताप्राप्तिः,
अथ शिवस्य धर्मोरण्यं प्रति गत्वाऽकस्मात्पतनम्, तस्यांगस्तेवतः कूटगणाना-
मुत्पाप्तिः, तैर्गणैः काळकूटोपरि स्थित्वा कूटमंत्रसाधने कृते सति तेषां सिद्ध-
तया स्वं प्रत्येव शिवत्वेन कथनं श्रुत्वा पार्वत्याः सन्नजत्वम्, ततः शिवाज्ञया
पार्वत्या तपः कृत्वा शिवस्य सन्तोषणम्, तस्य तपःस्थानस्य वराक्षेत्राख्यया
प्रसिद्धिः, तस्य वराक्षेत्रस्य माहात्म्यवर्णनम्. ... १३७
- २१ अथ धर्मोरण्यस्थितमट्टारिकादिपुण्ड्रदेवतानां धर्मोरण्यनिवासिब्राह्मणगोत्रप्रवरदेवता-
वर्तकादीनां च सविस्तरं वर्णनम्. ... १३८ २
- २२ अथ धर्मोरण्ये ब्रह्मविष्णुमहेशैर्निर्माणितानामाज्ञापूर्वादिगोत्रिनीनां प्राप्यादिदिग्दे-
वस्थानस्थितिवर्णनम्. ... १३९ २
- २३ अथ कदाचिदादयैः सह युद्धे पराजितैर्वैष्णवैर्ब्रह्मणं प्रति गमनम्, ततो ब्रह्मणा
सर्ववैष्णवधर्मोरण्यं प्रत्यागत्य स्नानाभ्युपवीतं सत्रारंभणम्, तत्र सत्रे विधिवपद्मप्र-
भोजनप्रदानेन ब्राह्मणानां संवर्णनम्, ततो धर्मोरण्ये दानप्रभावात्प्राप्तवैष्ण-
वैर्देव्यानां वधे कृत्वा स्वर्गं प्रति गमनवर्णनम्, अथ कदापि लोहासुराख्येना-
सुरेण धर्मोरण्यं प्रत्यागत्य तस्मिन्निवासिनां ब्रह्मणानां वपिनां पातयंतोपद्रवकर-
णम्, तद्व्यवस्थेस्तत्रत्यैर्ब्राह्मणैर्वणिमित्रां कांदिशि कीमूय यतस्ततो निर्गत्य सुदूरे-

- हिंजिषैकीभूय धर्मारण्याभाविदूरे शम्भुमामे निवासकरणम्, वणिगिमञ्जाल-
जादिस्वस्वमुख्यवणिग्नमनिर्मितमामेषु निवासकरणम्, तेषां वणिजां मोहोति-
संज्ञाकारणकयनम्, तेनैव कारणेन तत्रत्यानां वणिजां ज्ञातिभेदवर्णनम्, एवं
लोहासुरेण धर्मारण्यस्योद्धारकरणपूर्वकं स्वस्थानं प्रति गमनवर्णनम्. ... १३९ २
- १४ अयं युधिष्ठिरेण धर्मराजेनेत्यं व्यासमुखाद्धर्मारण्यमाहात्म्यं भुत्वा धर्मारण्यं प्रति
गत्वा तीर्थक्षानेष्टापुतां विविधं कृत्वेन्द्रप्रस्थं प्रत्यागत्य राज्यज्ञासनम्, धर्मारण्य-
स्थतीर्थमाहात्म्यप्रभाववर्णनम्. ... १४० २
- १५ अयं धर्मारण्ये सत्यलोकात्सरस्वत्यागमनवृत्तान्तवर्णनप्रसंगेन महर्षीणां मार्कण्डे-
येन सह संवादवर्णनम्, तत्र मार्कण्डेयेन स्वयं सत्यलोकात्सरस्वत्यागमनवर्णनम्,
सरस्वत्यां ज्ञानदानश्राद्धादेः फलवर्णनम्. १४१ १
- १६ अयं धर्मारण्यस्थितद्वारकाक्षेत्रमाहात्म्यवर्णनम्. १४१ २
- १७ अयं धर्मारण्यस्थितगोवत्सालिगोत्पत्तिवृत्तान्तपूर्वकगोवत्सालिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, गोव-
त्सालिङ्गस्याप्रतो वर्तमानस्य चण्डालस्यलस्य वर्णनम्, गोवत्सालिङ्गसमीपस्थितगङ्गा-
कूपकमाहात्म्यवर्णनम्. १४२ १
- १८ अयं गोवत्सालिङ्गप्रभेदभागे लोहपट्टिकायां स्थितस्य स्वयंभुलिङ्गस्य माहात्म्यवर्णनम्,
लोहपट्टिकायां सरस्वत्याख्ये मोक्षतीर्थे ज्ञानदानश्राद्धादिफलवर्णनम्. १४३ १
- १९ अयं लोहासुरचरित्रवर्णनम्, तत्र लोहासुरेण सरस्वतीतीरे शिवसन्तोषणाय तप-
श्चर्याकरणम्, तपश्चर्यास्येन्द्रेण तपोभंगार्थं मुष्टिमिल्लान्नम्, ततो दैवैः सह
लोहासुरस्य युद्धं वृत्तान्तपठितस्य तस्योरसि शंकरस्य कण्ठे ब्रह्मणश्चरणयोर्वि-
ष्णोश्चावस्थितवर्णनम्, अयं ब्रह्मवाक्यालोहासुरस्य स्वशरीरे ब्रह्मविष्णुमहेश्वर-
स्थित्या समुद्रस्य तस्मिन्धर्मारण्ये तथैवोत्तानपठितस्थित्याऽवस्थानम्, ततो
ब्रह्मविष्णुलैङ्गलोहासुरस्य वरप्रदानवर्णनम्. १४३ १

- १० अयं धर्मारण्यस्थतीर्थमाहात्म्यप्रसंगेन श्रीरामचन्द्रस्य भगवतो बाल्यमारण्यं सीता-
परिणय-वनवास-राक्षसयुद्ध-रावणहनन-सीताप्राप्त्ययोऽऽगमन-राज्याभि-
षेकपर्यन्तं सविस्तरचरित्रवर्णनम्, अयं वसिष्ठं प्रति रामेण सर्वतीर्थोत्तमतीर्थमा-
हात्म्यजिज्ञासया प्रश्नकरणम्. १४५ १
- ११ अयं रामेण स्वकृतब्राह्मणराक्षसहत्यादोषनिवृत्तये वसिष्ठं प्रति सर्वोत्तमतीर्थे पृष्टे
सति वसिष्ठेन महर्षिणा गंगानर्मदायनेकतीर्थमाहात्म्यकथनपूर्वकं धर्मारण्यस्य
सर्वोत्तमत्ववर्णनपुरःसरमाहात्म्यवर्णनम्, वसिष्ठमोक्षं धर्मारण्यक्षेत्रमाहात्म्यं भुत्वा
श्रीरामचन्द्रेण स्वकीयपरिवारैः सह धर्मारण्यक्षेत्रयात्राकरणम्, तत्र मण्डलिकपुरं
गत्वा ततस्तत्रत्यैवगिग्नैः सह वसिष्ठवचनाच्छ्रीरामेण शिक्षिकावाहनं त्यक्त्वा
स्वयं पादचारेण सर्वसैनिकैः स्वपरिवारैश्च सह यथाशास्त्रं यात्राविधिं विधाय
श्रीरामेश्वरकामेश्वराभिरुपशिवलिङ्गे संस्थाप्य कृतकृत्यतां समाप्ताय स्वस्थतया
नदीतीरे स्वपरिवारैः सह शयनम्, अयं तत्राऽर्धरात्रसमयेऽकस्मात्कस्याधिभार्या
रोदनं भुत्वा तस्या वृत्तं विज्ञातुं तस्याः समीपे निजवृत्तप्रेषणम्, अयं तया नार्या
श्रीरामस्य स्वयमप्रागमने सति निजवृत्तं निवेद्यधिष्यामीति कथनम्. १४७ १
- १२ अयं दूतैः श्रीरामसमीपमागत्य तस्या नार्या वचनस्य कथनम्, ततः श्रीरामेण स्वयं
तस्या नार्याः समीपे गत्वा रोदनकारणे पृष्टे सति तया धर्मारण्याधिदेवतया
श्रीमतादेव्या श्रीरामप्रशंसापूर्वकं लोहासुरकृतधर्मारण्यनिर्जनत्वकूपनिजदुःखनि-
वेदनपूर्वकं धर्मारण्ये पुनः पूर्वब्रह्माद्यादिसर्वजनसर्वसदाचारकुलाचारसंस्थापन-
प्रवृत्त्युद्देशेन श्रीरामं प्रति प्रार्थनाकरणम्, श्रीमतादेव्यं भुत्वा श्रीरामेण धर्मा-
रण्यस्य पुनः पूर्ववत्सत्यमंदिनगरस्थित्यापनार्थं जगन्मातुः समीपे प्रतिज्ञां
कृत्वा निजवृत्तान्तप्रेष्य तद्वारा यत्रतत्र स्थितांस्तत्रत्यान्सर्वब्राह्मणान्तुष्टिप्रार्थना-
पूर्वकं महता सत्कारेणानीय तेषां पूजासत्कारं विधाय तेभ्यो वस्त्राढ्यकरण-
प्रयुक्तिबहुविधदानप्रदानम्. १४८ १

३३ अथ श्रीरामेण तेषां तत्क्षेत्रनिवासिनां ब्राह्मणानां पुरतो धर्मारण्यक्षेत्रस्य जीर्णोद्धारं कृत्वा यज्ञपूर्वकं दानप्रदानार्थं प्रार्थनाकरणम्, ततस्तैः सर्वैर्ब्राह्मणैर्मिलित्वा संमन्य श्रीरामं प्रति स्वेषां प्रतिग्रहपराङ्मुखस्वरूपस्वधर्मकथनपूर्वकं ब्रह्मविष्णुमहेश्वराणां वर्तित्ववर्णनम्, ततः श्रीरामेण ब्रह्मविष्णुशिवादिसमस्तदेवानां स्मरणम्, श्रीरामस्य स्मरणमात्रेण ब्रह्मादिसमस्तदेवानामागमनम्, श्रीरामेण तेषां सर्वेषां देवानां पूजादिना सत्कारकरणम्, ततः समस्तदेवैः श्रीरामचन्द्रस्य धर्मारण्यक्षेत्रजीर्णोद्धारच्छां दृष्ट्वा प्रशंसाकरणम्, ततः श्रीरामचन्द्रेण तेषां ब्रह्मविष्णुब्रह्मादिवानामनुज्ञां लब्ध्वा श्रीधर्मारण्यक्षेत्रस्य जीर्णोद्धारकार्यारम्भं विधाय विविचक-दिःशालागृहशालाब्रह्मशालानां निर्माणं कृत्वा तासु सर्वासु विविचकन्यायधा-तुधेनुरत्नादिवस्तुसंभारात्संपूर्णं चतुश्चत्वारिंशच्छतप्रमाणं ब्राह्मणेभ्यः प्रदानकर-णम्, षट्त्रिंशत्सहस्रगोभुजवणिग्भ्यश्च क्षेत्राश्वचामरस्वज्ञप्रदानपूर्वकं ब्राह्मणानां शुश्रूषाकरणयाज्ञाकरणम्, विवाहादिसमये चामरादिराजविह्वधारणगुरुकुलदेवी-पूजाचार्यमाज्ञाकरणं च, सपादलक्षमाण्डलीकमण्डलेश्वरवणिजां च चामरस्वज्ञा-दि प्रदाय द्विजशुश्रूषार्यमाज्ञाकरणम्, ततः स्वकुलस्वामिसूर्यप्रतिष्ठां कृत्वा ब्रह्म-देवश्रीमाताशून्यस्यामिहरिगणाय ब्रह्मादिदेवतास्थापनपूर्वकं दुर्गाकुम्भप्रतोलीधर्मवा-पीकूपप्रभृतिनगरोपयोगिव्यवस्थां विधाय ताम्रपट्टेऽस्त्रपञ्चशस्तनं विलिख्य त्रैवि-द्यविद्येभ्यो ब्राह्मणेभ्यः प्रदाय तस्य धर्मारण्यक्षेत्रस्य तन्निवासिनां ब्राह्मणानां वणिजां च निरंतरं रक्षार्थं मारुतेराज्ञाकरणम्, एवं जीर्णोद्धारं कृत्वा कृतकृत्येन श्रीरामेण श्रीमातरं संपूज्य प्रणम्य देवेभ्यो द्विजेभ्यश्चाशीर्षहणम्, १५० १

३४ अथ श्रीरामचन्द्रेण ब्राह्मणेभ्यो दत्तस्य ताम्रपट्टशासनस्य मध्ये विलिखितस्य लेखस्य वर्णनम्, तैर्ब्राह्मणैः श्रीरामचन्द्रदत्तस्य ताम्रपट्टशासनस्याहन्त्यहनि सेवा-करणम्, ततः श्रीरामचन्द्रस्य तत्रत्यान्ब्राह्मणान्बणिजश्च माराति प्रति सदा

स्वेच्छानिवेदनं कर्तव्यं स सदा वः कार्यं करिष्यतीत्यमयवचनप्रदानपूर्वकं ब्राह्म-णाणां गृहीत्वाऽयोध्यापुरीं प्रत्यागत्य राज्यकरणवर्णनम्... १५१ ३.

३५ अथ श्रीरामेणायोध्यायां कदाचित्कथाप्रसंगे श्रीवसिष्ठमुसाराविषादधर्मारण्यक्षेत्रस्य-प्रयागश्रिवेणीशुक्रतीर्थसिद्धक्षेत्रकाशीगङ्गाधर्मारण्यसुवर्णाहरिक्षेत्रादिमाहात्म्यं कृत्वा धर्मारण्ये पुनर्यात्रां विधातुं स्वपरिजनैः सह गत्वा मोहेरकपुरे स्थित्वा वसिष्ठा-ज्ञया समाहूतैः कुशिकादिमहर्षिभिः सह यज्ञकृत्यं समाप्यावभृथस्नानकरणम्, अथ तत्र यज्ञान्ते सीताया विह्वया मोहेरकपुरस्य पुरतः सीतानाम्ना सीतापुरं निर्माय विदुषे ब्राह्मणाय समर्पणम्, अथ धर्मोक्त्यं प्रति गत्वा सीतावचनेन गुरुवाचनेन च श्रीरामचन्द्रेण ब्राह्मणेभ्यः षोडशमहादानकरणपूर्वकं सीतापुरमारभ्य सत्त्वमन्दिर-पर्यवत्पञ्चपञ्चाशद्दामदानवृत्तान्तवर्णनम्, तेषु पञ्चपञ्चाशद्दामेषु निवसतां वात्स्यायनाद्यष्टादशसहस्रमहर्षीणां शुभ्रार्थं षट्त्रिंशत्सहस्रवैभ्यानां तच्चतुर्गुणश-द्वाणां च प्रदानकरणम्, अथ रामेण विप्राणां प्रार्थनापूर्वकं वैभ्यानां शुद्धानां च तेषां विप्राणां शुभ्रार्थमाज्ञाकरणम्, ततः श्रीरामचन्द्रस्य स्वपुरीं प्रत्यागमनम्, एवं श्रीरामचन्द्रेण धर्मारण्यक्षेत्रस्यतीर्थस्थानजीर्णोद्धारकरणवृत्तान्तवर्णनम्. १५२ ३

३६ अथ नारदाय ब्रह्मदेवेन हनुमत्कुलरक्षणप्रभावाधर्मारण्यस्य सुस्थितिवर्णनम्, बुध्दि-क्षिणेण व्यासं प्रति धर्मारण्यस्य कदापि भङ्गे जातो न वेति प्रश्नकरणम्, ततो व्यासमहर्षिणा पूर्वकलियुगवृत्तान्तवर्णनम्, तत्र कान्वकुञ्जाधिपसार्वभौमा-ऽऽमनामकराजवृत्तान्तवर्णनम्, तेन स्वगुरुतः कलिधर्मं कृत्वा कलिप्रभावेण तेना-ऽऽमभूपतिना कलुषितचित्ततया वैष्णवं धर्ममुत्तुज्य षोडशमंस्तीकरणवृत्तान्तः, अथ तस्यामभूपस्य भार्यायामामानाभ्यां रत्नगङ्गाकन्यायाः कन्याया उत्पत्तिः, तस्या रत्नगङ्गाकन्यायाः क्षपणकैमोहिततया जैनधर्मपरायणतावर्णनम्, ब्रह्मावर्ता-धिपतये कुम्भीपाळाच रत्नगङ्गायाः प्रदानम्, तस्या विवाहे तस्यित्राऽऽमभूपेन तत्पत्न्ये धर्मारण्यस्थितमोहेरकास्वपुरप्रदानम्, ततः कुम्भीपाळेन भूपेन धर्मारण्यं समागत्य

अध्यायाः

विषयाः

५० ५०

अध्यायाः

विषयाः

५० ५०

मोहैरकनगरं निजराजधानीं कृत्वा तस्मिन्निजराज्ये सर्वतो जैनधर्मस्य विस्तार-
करणम्, तदा सर्वधर्माणां जैनधर्मे प्रवृत्तिः, श्रीरामचन्द्रसकासतो लम्बशासन-
पत्राणां प्राज्ञानां वृत्तिलोपे सति तैः सर्वैर्मोहमाहर्षैर्मिलित्वा कान्यकुब्ज-
देशे सार्वभौममामभूतपति गत्वा तस्मै रामदत्तसासनपत्रवृत्तांतं निवेष्ट्य राज्ञा-
माहूयत-निजवृत्तिलोपवृत्तान्तनिवेदनम्, तव आमभूयेन वृत्तिद्वारा
निजजामात्रे रामसासनपालनायाज्ञाप्रेषणम्, कुम्भीपाठापरपर्यायेण कुमारपाल-
त्वेन धर्मारण्यभूयता सत्यामपि क्षत्रुरस्वाज्ञायां रामसासनस्यानावरं कृत्वा
प्राज्ञेभ्यो वृत्तिहरणार्थमुपन्य नास्तिकभावेन माहुरेयानयनेन प्रत्ययो
दीयतामिति प्राज्ञान्प्रति कथनम्, ततस्तैर्मोहैः सेतुबंधे स्थितं माहुरिं
प्रत्यानेतुं तत्र धर्मस्थाने सर्वैः सह मिलित्वा गमनाय संघशो द्विजमेलापकसभां
कृत्वा सर्वेषां संपीड्य रामेश्वरं प्रति माहुर्यानयनाय गंतुं दृढनिश्चयमादिष्टां कृत्वा
हस्ताक्षरप्रदणम्, अष्टादशसहस्रप्राज्ञानां रामेश्वरक्षेत्रं प्रति गंतुं प्रवृत्तानां
निवारणार्थं सर्वगोभुजेभ्यो राज्ञा कुमारपालेनाज्ञायां कृतायां तैः षट्षिस्तहस्रै-
र्जैनधर्मैर्वादिष्टैः शुद्धैर्गोशुद्धाणिमिमप्राज्ञेभ्यः क्षापययाद्राज्ञां वृत्तिमंग-
मयान्मौनस्वीकरणम्, तत्प्राज्ञालवस्थानां कतिपयानां जैनधर्मपरायणानां
शुद्धाणां मध्ये कतिपिच्छुद्धाणां प्राज्ञानिवावरणार्थं राज्ञा प्रेषणम्, तैर्जैन-
धर्मसासनाकष्टपितृभिः कतिपयैः शुद्धै राजाज्ञया तेषां प्राज्ञानां समीपं
गत्वा तेषां परावर्तनाय हेतुभावेन संभाषणकरणम्, तेषां शुद्धाणां हेतुबाधवचः
भुत्वा शिथिलदृढसंकल्पबंधनैरष्टावसहस्रप्राज्ञानां मध्ये पञ्चदशसहस्रसंख्या-
कैर्मोहैः रामसासनानुपेक्षाप्रवर्त्तनपूर्वकं रामेश्वरक्षेत्रं प्रति गमनात्परावर्त्तनम्,
सर्वैरितानां च त्रिसहस्रसंख्याकानां द्विजानां दृढनिश्चयेन श्रीरामेश्वरक्षेत्रे माहुरिं
प्रति गमनम्, मध्येमार्गमतिप्रमत्तितानां तेषां समीपे श्रीरामप्रेरणया माहुरेवृद्ध-
प्राज्ञणरूपेणामनम्, प्राज्ञयोर्देहाभिज्ञासत्ता प्रमकरणेन रामवर्त्तनस्यासंख्यताक-

कनेन च तान्प्राज्ञान्पुनश्च परीक्ष्य ततो हनुमता देव्यो निजरूपप्रवर्त्तनपूर्वकं
तान्प्राज्ञान्तेनुबन्धरामेश्वरं प्रत्यानीय रामेश्वरमहादेववर्त्तनादिकं कारयित्वा
तद्दर्शनेन स्वात्मनो धन्यतामननपूर्वकं प्रशंसाकरणम्, १५४ १

३७ अथ तैश्चिह्नसहस्रप्राज्ञैर्मोहैः स्तुतिकरणम्, तत्स्तुतिस्तुष्टेन माहुरिता देव्यः
क्षुभितृत्तये भक्षणार्थं फलप्रदानम्, ततस्तैभ्यो प्राज्ञेभ्योऽभिज्ञानार्थं निजकक्षा-
द्वयस्वरोग्णां पृथक्पृथक्पुटिकाद्वयं प्रदाय क्रमेण राज्ञः सममैश्वर्यवृद्ध्यर्थं सममै-
श्वर्यपुनरुज्जीवनार्थं च राजद्वारे प्रक्षेपणायाज्ञाकरणम्, ततस्तुटिकाद्वयं
समादाय सुप्रसन्नैस्तैर्मोहप्राज्ञैस्तत्र श्रीमाहुरिसमीपे श्रीरामतीर्थे त्रिरात्रं स्थित्वा
प्रक्षयज्ञादिकरणम्, ततस्तृतीयदिनरात्री हनुमता दशयोजनविस्तीर्णशिलायां
तान्निजान्स्यापयित्वा क्षयनार्थं विज्ञापिकरणम्, ततो निद्राणेषु तेषु द्विजेषु
माहुरिता निजपितृर्षायाद्वारा तस्याः शिलया धर्मारण्यं प्रति संप्रापणम्,
अथ धर्मारण्ये तया विशालया शिलया सह देव्यागत्येषु ग्रामस्थिर्देवैर्नैस्तेषां
प्राज्ञानां पुत्रपौत्रैश्च तस्मिन्प्रत्ययागमनम्, तेषां त्रिसहस्रप्राज्ञानां सर्वैर्मौम-
स्थितैर्मोहैः सह समागमनसंभाषणोत्सवानन्तरं महता समारंभेण स्वत्वसर्व-
प्रति गमनम्, १५८ १

३८ अथ परेतुः प्रभाते पौर्वाहिकधर्मसमाप्यनन्तरं तैर्मोहैः राजसभां गत्वा राज्ञे निज-
ग्रामप्रभृतिवृत्तिप्रदानाय श्रीमाहुरिसंदेशनिवेदनम्, तद्प्राज्ञोदितं माहुरिसं-
देशं कृत्वा राज्ञा कुमारपालेन तदनावरणे क्रियमाणे तैर्मोहैर्मोहवृत्तकक्षारोम-
पुटिकाद्वयमभ्यत एकस्या ग्रामकक्षास्वरोगपुटिकाया राजद्वारे प्रक्षेपकरणम्,
तेन प्रक्षेपमात्रेण तत्कालमेव तस्य कुमारपालस्य राज्ञः समस्तक्षीपुत्रगजाश्वादि-
भबवहनम्, नम्रक्षेपणकानां कुमारपालराज्ञां तेनाभिप्रकोपेनातीव दुर्दशावर्णनम्,
ततः कुमारपालेन राज्ञा तेषां प्राज्ञानां संनिधौ क्षरणगमनम्, ततस्तैः कृपाकु-
म्भीमोहैस्तस्यै मृषाव श्रीमाहुरिदत्तदक्षिणकक्षारोमपुटिकायाः प्रदानम्, तेषां

पुटिकायां राजद्वारे प्रक्षिप्तमात्रायां राज्ञः पुनः समस्तस्त्रीपुत्रगजाध्यायिवैश्व-
संजीवनपुरःसरसर्वशांतिप्राप्तिः, ततः संजातश्रीराममार्गविविधप्रत्ययेन तेन राज्ञा
तेभ्यो विप्रेभ्यः पुरावचनीनं वृत्तिशासनपत्रं कृत्वा प्रदानम्, स्वराज्यात्सर्वेनम-
क्षपणकादिवेदवाङ्मयार्थं ढोलोक्तानां निष्कासनम्, अथ षट्त्रिंशत्सहस्रसत्तार-
संपन्नगोभुजवणिजामदवीजानां वणिजां च यथापूर्वं विप्रशुश्रूषार्थं निरूपणम्, अथ
राज्ञा दत्तस्य वृत्तिशासनपत्रस्य सेतुबन्धगत्रिसहस्रमाङ्गणानामेवाधिकारवर्णनम्,
पञ्चदशसहस्रसंख्याकानां सेतुबन्धगमने निजप्रतिज्ञावचनलोपकरणां माङ्गणानां
ग्रामवृत्तिसंबन्धानधिकारित्वनिरूपणम्, सत्यप्रतिज्ञां कुर्वाणानां त्रयीविद्यसंज्ञकानां
त्रिसहस्रमाङ्गणानां मोहेरकपुरमध्ये निवासकरणम्, स्वप्रतिज्ञावर्गकरणां च
सर्वेषां चातुर्विद्यसंज्ञकानां पञ्चदशसहस्रसंख्याकानां माङ्गणानां मोहेरकग्रामाद्ग-
हिः सुखवासस्थाने निवासकरणम्, सर्वैस्तेमोदबंशजैर्वैविध्यमातुर्वेदिभिश्च माङ्गणैः
प्रतिवर्षं वीरशुद्धत्रयोदश्यां कुलेष्वेवापूजनात्सर्वकरणवर्णनम्. ... १५९ ३

३९ अथ कदाचिद्ब्रह्मविष्णुरुद्रादिविद्वानां धर्मोपपत्त्यर्थं प्रत्यागमनम्, तत्रत्यैः सर्वैर्माङ्गणै-
र्गोमुजात्यकारणमिभ्यः तेषां पूजादिसत्कारकरणम्, तैर्माङ्गणैर्विद्वेदेभ्यो धर्मो-
पनिवासिनां माङ्गणानां पृथक्पृथक्वृत्तिविभागं कृत्वा स्वस्थानं प्रति गमनम्,
ततः पंचपंचासद्ग्रामेषु पंचदशसहस्राणां चातुर्विद्यानां त्रैविद्यानां च माङ्गणानां
निवासवर्णनम्, चातुर्विद्यानां पंचदशमोत्रनामानि, सीतापुरादिपंचपंचासद्ग्रा-
मनामवर्णनम्, अथ सीतापुरादिपंचपंचासद्ग्रामस्थाननिवासिचातुर्विद्यमाङ्गणस-
विस्तरगोत्रप्रवरदेवतास्वभावादिवर्णनम्, अथ हनुमत्समीपतः समागतानां
त्रैविद्यमाङ्गणानां शीलायादिसप्तव्यशस्थाननिरूपणम्, चतुर्विंशतिचातुर्विद्यानां
त्रैविद्यानां च कियत्कालपर्यन्तं विरोध आसीदिति वर्णनम्, अथ केषांचिच्छूद्राणां
भ्रष्टाचारवशेन जातिभेदवर्णनम्, अथ कलियुगे प्राप्ते तत्रत्यानां केषांचिद्वणिजां
मध्ये भ्रष्टाचारवशात्पृथगाचारवशाच्च संबन्धवृत्तकरणादिवर्णनम्, अथ पूर्व

कुमारीपालराजमंथालीवापुरं विहाय सांज्जनीतटे निवासार्थं गतानां पुनर-
गत्यं सुखवासकस्थाननिवासपूर्वकं वेनुसंचारणहृत्स्योपजीवनवर्णनम् तत्सर्वं
चातुर्विद्यमाङ्गणानां विषयास्तु कन्यास्तु गोपालवृत्तिधारकैर्माङ्गणैः संभोगेने-
त्यादितानां कुमारार्णःशालीमगोलकवेनुजनामा स्वाधिकर्षणम्, अथ हनुमत्सका-
क्षागतानां ग्रामहृत्स्यधिकारवत्तां त्रैविद्यानां त्रिसहस्रमाङ्गणानां मध्ये कतिचिद-
कुलिपंगुमूर्खभिरिकाणकुञ्जमुकादिभिः स्वजातिमध्ये स्वविद्याार्थं कन्य-
काया अष्टमवशादीन्संबन्धेन चातुर्विद्यकन्यकाभिः सहोद्वाहेन समुत्पादितानां
मित्रसंभूतानां माङ्गणानां त्रिदशसंज्ञावर्णनम्, तेषां वृत्तिविभागपूर्वकजातिभेद-
वर्णनम्. ... १६१ ३

४० अथ पूर्वोक्तप्रकारेण मोहेरकपुरे ज्ञातिभेदसमुत्पत्त्यनन्तरं माङ्गणादीनां कलियुगे पापा-
चारभीत्या सर्वसंमत्या परंपरागतवर्माचारकुलाचारस्थानाचारप्रभृतौगोत्रमातृ-
पूजाविभ्यादिव्यवस्थापत्रकरणवर्णनम्, सर्वेषां मोदमाङ्गणानां गोत्रप्रकरावटं
शालादिवर्णनम्, धर्मोपपत्त्यर्थानां वणिजां शूद्राणां च द्विजशुभ्राचारवर्णन-
पदेशवर्णनम्, धर्मोपपत्त्याहात्यव्यवस्थानुसिद्धिर्नपुरःसरं धर्मोपपत्त्याहात्यसमाप्ति-
वर्णनम्. ... १६८ १

इति ब्राह्मण्ये द्वितीयं धर्मोपपत्त्याहात्यम् ॥ (३-२) ॥

अथ ब्राह्मण्ये तृतीयं ब्राह्मोत्तरखण्डम् ॥ (३-३) ॥

१ अथ नैमिषारण्ये शौनकादिमहर्षीणां सुलभहर्षिं प्रति श्रीसंकरमाहात्म्यजिज्ञासया
प्रश्नकरणम्, तत्र श्रीसूतमहर्षिणादे शौनकादिमहर्षीन्प्राप्ते श्रीसंकरस्य पञ्चाक्षर-
मन्त्रमाहात्म्यवर्णनम्, सद्गुरोः सकाक्षान्मन्त्रमण्णादिविधिबर्णनम्, सत्यसंज्ञेन
मधुराधिपतिदाशार्ह्यराजहृत्पान्तवर्णनम्, तत्र दासार्ह्यगुणेन काशिराजवननां

विवाह्य ततोऽत्रवशाद्रतमनिच्छत्या तया सह रिरंसया तां बलावाकृष्य
राज्ञा तदंगे स्पृष्टमात्रे तप्तायोगोलवदिततमं तदंगं तत्क्षणमेव समुत्सृज्य
मयं प्राप्य तप्तांगताकारणे पृष्टे तया तस्मै राज्ञे स्वानुष्ठितशिवपञ्चाक्षरीमन्त्र-
प्रभावानुवर्णनम्, राज्ञश्च सद्गुरोः सकाशात्छिन्नपञ्चाक्षरीमन्त्रमहर्षिणा विज्ञप्ति-
करणम्, ततस्तद्वचनमाकर्ष्य राज्ञा गार्ग्युरोः सकाशात्कालिन्दीतीरे पुण्यतरो-
र्मूले श्रीशिवमंत्रोपदेशे गृहीते सति तस्य राज्ञः शरीररन्ध्रेभ्यः शतकोट्यवधि-
काकरूपेण पातकानां निर्गमनपूर्वकं मत्समवनम्, ततः पवित्रदेहस्य तस्य
दाहार्द्रभूपस्य गुरुशुभाशीर्विचनेन चन्दनशीतलङ्गया तया निजपत्न्या सह
स्वगृहमागत्य सुखोपभोगपूर्वकं राज्यकरणम्, शिवपञ्चाक्षरीमन्त्रमाहात्म्यम्.... १७२ १

२ अथ मापकृष्णचतुर्दशीमहाशिवरात्रिमाहात्म्यवर्णनम्, तत्रोपधासशिवलिङ्गपूजन-
वित्त्वपत्रसमर्पणमाहात्म्यम्, तत्रसंगेनेत्वाकुबंशजमित्रसहाय्यराजपुत्रान्तवर्ण-
नम्, तत्र मित्रसहेन राज्ञा मृगयायां गत्वा कस्मिंश्चिद्वाहसे निहते सति तस्य
राक्षसस्यानुजभात्रा छद्मना भृत्यवेषं धृत्वा छिद्रान्वेषणप्रतीक्षणाय राजानं प्रति
विनीतरूपेणागमनम्, राज्ञा तस्य राक्षसस्य निजमहानसाध्यकृतायां नियोज-
नम्, ततस्तेन राज्ञा कदाचिन्निजकुलगुरौ वसिष्ठे भोजनार्थं निमन्त्रिते सति
सद्भोजनपात्रे छद्मवेषधारिणा राक्षसेन मनुष्यमासपारिवेषणम्, तद्वैष्यं भोजनं
निरीक्ष्य कुक्षेन वसिष्ठमहर्षिणा राज्ञे द्वादशवर्षपर्यन्तरराक्षसवरूपशापप्रदानम्,
ततो निष्कारणशापं धृत्वा कुक्षेन राज्ञा स्वगुरवे वसिष्ठाय प्रतिशापं प्रदातुं
हस्ते जलप्रहणम्, ततो राज्ञ्या मद्यन्त्या गुरवे शापं प्रदातुमुद्यतस्य तस्य राज्ञः
प्रार्थनां कृत्वा निवर्तनम्, ततस्तेन राज्ञा गुरवे शापप्रदानाच्च हस्ते गृहीतस्य
जलस्य निजपादयोः प्रक्षेपणम्, तेन तत्पादयोः कल्माषतापत्त्या तस्य राज्ञः
कल्माषपादनामत्वेन प्रसिद्धिः, अथ राक्षसत्वप्राप्त्यन्तरं बने विचरता कल्माष-
पादराज्ञा कस्यचिन्मुनिकुमारस्य मक्षणे कृते तत्र तेन सह चरत्या तस्य मुनिङ्ग-

मरस्य पत्न्या तस्मै राक्षसत्वं प्राप्त्या कल्माषपादराज्ञे 'क्षीरसंगे सति ते मुमुर्ष-
विष्यति' इति शापं प्रदायामौ प्रवेशकरणम्, अथ शापकालावच्यन्तं शापनिर्मु-
क्तस्य तस्य स्वस्वरूपं प्राप्य स्वगृहं प्रत्यागमनम्, ततस्तत्पत्न्या मद्यन्त्या विप्रपत्नी-
ज्ञापं भुत्वा निजवैधव्यमीत्या रतिं याचमानस्य पत्युर्निवारणम्, अथ राज्य-
भोगनिरासे राज्ञि वनं प्रयाते सति सूर्यवंशस्य प्रतिष्ठायां वसिष्ठेन मुनिना तद्वाज-
पत्न्या मद्यन्त्यां सुतोत्पादनम्, अथ वनं प्रति गतस्य तस्य कल्माषपादराज्ञः
पद्माङ्घोरप्राप्ता महाहत्यायां अनुवर्णनम्, महाहृत्योपद्रुतस्य राज्ञो मिथिछोद्याने
गौतममहर्षिः प्रति गमनम्, ततो गौतममहर्षिणा राज्ञे महाहृत्योपनिवारणाय
गोकर्णक्षेत्रे शिवलिङ्गवर्धनं कर्तुं गमनायोपदेशकरणम्, तत्प्रसंगेन गोकर्णेश्वर-
माहात्म्यवर्णनम्. १७३ ३

३ अथ गौतमेन गोकर्णेश्वरमाहात्म्यवर्णनप्रसंगेन कस्याश्चिद्ब्रह्मायाश्चाङ्गाल्याः शिवलोकं
प्रति नयनाय समागतैः शिवदूतैः सह स्वस्य संवावर्णनम्, तत्र शिवदूतान्प्रति
गौतमेन चाङ्गाल्याः शिवलोकं प्रति नयनकारणे पृष्टे शिवदूतैस्तस्याङ्गाल्याः
पूर्वजन्मवृत्तान्तवर्णनम्, तत्र तस्याः पूर्वजन्मनि ब्राह्मणविषयायाः काम-
बोधेन जातिभ्रष्टां प्राप्य शूद्ररताया इत्येन रात्राचक्षानाद्रोक्तस्य वेषे जाते
सति तं प्रकाशे दृष्ट्वा गोकर्णं ज्ञात्वा पद्माचापेन 'शिवशिव' इत्युच्चारणम्,
अथ तस्याः कालेन सृत्युं प्राप्तायाश्चाङ्गालीत्वमाप्तिपूर्वकैवदुर्विपाकवर्णनम्,
अस्याङ्गाल्या अन्नादिभिक्षायाचनार्थं गोकर्णक्षेत्रं प्रति गमने मध्येमार्गे
सृत्युपस्थितौ तत्तुल्यशिवनामसंकीर्तनप्रभावेण शिवेन तस्याः स्मरणसत्याः
शिवदूतैर्जाविलेशं समाकृष्य दिव्यतेजोशेन योजयित्वा शिवलोकं प्रति नयन-
वर्णनम्, अथ तत्प्रसंगेन राज्ञा गौतमाय शिवलोकस्वरूपे पृष्टे सति गौतम-
महर्षिणा कल्माषपादापरपर्यायाच्च मित्रसहाय्य राज्ञे शिवलोकस्वरूपवर्णनम्, अथ

गौतमोपदेशेन राज्ञो गोकर्णक्षेत्रं गत्वा श्रीगोकर्णेश्वरमहादेवदर्शनपूजनादिप्रभा-
वेन विमुक्तजन्महात्यादिपापतापूर्वकं शिवलोकावाप्तिवर्णनम्, ... १७६ २

४ अथ श्रीशिवपूजामाहात्म्यवर्णनम्, तत्प्रसङ्गेन किरातदेशस्थविमर्दानाक्षराजवृत्तान्त-
वर्णनम्, तस्य राज्ञो निरंतरमधर्मपरत्वेऽपि शिवभक्तिपरत्वम्, अथैकैकान्ते
तस्य पत्न्या कुमुद्वत्या तं राजानं प्रति सुतरां दुराचारपरत्वेऽपि शिवभक्तिपर-
त्वकारणजिज्ञासया प्रश्नकरणम्, ततो विमर्दनभूषेन निजपूर्वजन्मवृत्तान्तवर्णनम्,
पूर्वजन्मनि पंपानगरे सारमेयेन महाशिवरात्र्यां श्रीशिवमन्दिरे महापूजायां
प्रवर्तमानायां श्रीशिवमंदिरस्य प्रदक्षिणाकरणम्, तत्रत्यैर्जनैर्द्वारदेवे तस्य सारमे-
यस्य शरप्रहारेण हननात्माणे गते सति श्रीशिवसंनिधिप्रभाषाज्ञाजन्मप्राप्ति-
वर्णनम्, श्वयोनौ भक्त्यालिप्तावासनाशशात्सर्वमक्षयानैर्घृण्यादिदुराचारप्रवृत्ति-
वर्णनं च, ततो राज्ञा राज्ये तस्या राज्याः पूर्वजन्मवृत्तान्तवर्णनम्, तत्र तस्याः
प्राग्जन्मनि कपोत्या मांसपिण्डमादाय शिवमन्दिरशिखरमारूढाया मांसपिण्ड-
विपृक्षया वीक्षणतुण्डेन गृध्रेण पातनान्मरणे सति श्रीशङ्करस्याग्ने मरणस्य
प्रभाषाज्ञापत्नीत्वप्राप्तिवर्णनम्, अथ राज्ञीपुष्टेन राज्ञोभयोरपि भविष्यत्सप्तजन्म-
वृत्तान्तवर्णनपूर्वकं महाशिवरात्र्यां श्रीशिवपूजनप्रभावेण शिवपदप्राप्तिर्भविष्य-
तीति वर्णनम्, ... १७९ २

५ अथ शिवभक्तिमाहात्म्यवर्णनम्, तत्प्रसङ्गेनोज्जयनीस्थचन्द्रसेनराजवृत्तान्तवर्णनम्,
तत्र चन्द्रसेनस्य राज्ञः सर्वदा शिवभक्तिपरायणतां निरीक्ष्य भविष्यत्सप्तजन्मे
शिवगणेन मित्रतां कृत्वा तस्मै राज्ञे चिन्तामणिरत्नप्रदानम्, तं चिन्तामणिं कंठे धृत्वा
राज्यं कृतवत्तश्चन्द्रसेनस्य महीपतेरैश्वर्यमसहमानैस्तच्चिन्तामणिरत्नं तं प्रति याच-
मानैरन्यभूपालैर्दुर्द्वार्य संन्यस्यान्तीपुरीं प्रत्यागत्यासमन्ततोऽन्वतीपुरनिरोधक-
रणम्, तस्मिन्नवसरे राजश्चन्द्रसेनस्य श्रीमहाकालं महेश्वरं प्रति शरणं गत्वाऽहनि-
शं श्रीशंकरस्य महापूजाकरणम्, तस्मिन्नवसरे श्रीशिवमंदिरं समागतया पञ्चहा-

यननिजबालकसमेतया कयाचिद्विधवया गोपांगनया राज्ञा कृते पूजोत्सवं दृष्ट्वा
स्वशिविरं प्रति गमने कृते सति पञ्चहायनेन तस्या बालकेन स्वशिविरनिकट
एकान्तशून्यस्थाने पाषाणरूपं शिवलिङ्गं संस्थाप्य ययालब्धानि पुष्पाणि गृहीत्वा
कुत्रिमान्नाम्नाद्युपचारान्कल्पयित्वाऽनन्यमानसेन शिवपूजाकरणम्, अथ तावत्तत्र
तया गोपाङ्गनया समागत्य रोपेण तस्याः स्वबालककृतायाः शिवपूजाया विनास-
नम्, ततः शंभुपूजाविनाशं दृष्ट्वा बालकस्यातिशोकेनाक्रोसेन मूर्च्छाप्राप्तिः, ततः कि-
यता कालेन लब्धसंज्ञेन तेन बालकेन तत्रैव स्थाने दिव्यहिरण्ययशिवमन्दिररत्नम-
यशिवलिङ्गदर्शनम्, ततस्तेन प्रसभेन बालकेन श्रीशङ्करस्य पुरतः स्वमातुः शिव-
पूजामङ्गजनितापराधक्षमापणम्, अथ सायं रात्रेरागमे श्रीशिवप्रसादात्तस्य सर्व-
स्व गोपगणशिविरस्य दिव्यकांचनमयत्वं दृष्ट्वा तत्र दिव्यरूपधरां सुप्तां निजमा-
तरमन्त्रिके गत्वा प्रबोध्य सर्वशिविरस्य काञ्चनमयत्वकथनम्, अथ तया गोप्या
तदाश्चर्यं दृष्ट्वा राज्ञः समीपमागत्य तस्मै सर्ववृत्तनिवेदनम्, ततो राज्ञा निजमं-
ज्यादिभिः सह तच्छिविरमागत्य रत्नकांचनमयं तद्दृष्ट्वा तस्य पञ्चहावनस्य गोप-
बालकन्यालिङ्गनम्, एवमानन्देन तस्यां राज्यां व्युष्टायां प्रभाते चारवचनैरास-
मंतासुरी स्थितैः सर्वैः परराजमिस्तद्भूतगोपमुत्तरितं भुत्वा विस्मयमापद्य राज्ञा
सह वैरभावं त्यक्त्वा परममैत्री कृत्वा तां पुरीं प्रविश्य राज्ञा कृतं सत्कारमुपलभ्य
श्रीमहाकालं दृष्ट्वा गोपशिविरं गत्वा तत्र गोपसूतोः प्रसादाय प्रादुर्भूतं शिव-
मंदिरं दृष्ट्वा हृष्टमानसैस्तैः सर्वैर्भूपैस्तस्मै गोपसूतये वासोहिरण्यरत्नादिप्र-
दानं कृत्वा सर्वदेशस्थितगोपानां राज्यप्रदानम्, एतस्मिन्नेवावसरे तत्र बानः
रेश्वरेण श्रीहनुमता प्रादुर्भूय सर्वेषां भूपानां पूजासत्कारं गृहीत्वा तेषां सर्वेषां
मध्ये तं गोपबालकं समाग्लिष्य सर्वान्भूपान्प्रति शिवशनिप्रदोषमाहात्म्यं वर्ण-
यित्वा तस्य गोपकुमारस्य श्रीकररुति नाम कृत्वा शिवाचारं समुपदिशयान्तर्धा-

अध्यायाः

विषयाः

१० १०

नम्, चन्द्रसेनमूषतेः शोकरास्फणोपकुमारस्य च शिवाराधनप्रभावाच्छिखले-
कावासिवर्णनम्. १८१ १

६ अथ प्रदोषपूजामाहात्यवर्णनम्, तत्प्रसंगेन विदर्भदेशस्यसत्यरथाख्यनृपाति-
वृत्तान्तवर्णनम्, तत्र सत्यरथाख्यनृपस्य शास्त्रमूर्धैः सह युद्धे मरणम्, तत्-
नन्तरे तस्य गार्धिण्याः पत्न्या यत्नेन नगराद्विनिर्गत्य दुर्गमेऽरण्ये गमनम्,
उत्र कस्यचित्तरोर्मूले तस्याः प्रसन्ने पुत्रस्य जन्म, तदाऽतिवृथाकान्तायास्तस्याः
समीपवर्तिनि सरसि जलप्राप्त्यार्थं प्रवेक्ष्य प्राहेण प्रसन्नान्मरणम्, तस्मिन्नवसरे
जातमात्रस्य तत्कुमारस्य कन्वन्ध्यानि भुक्त्वा तत्र प्रवेशे विचरन्त्यैकहायनबालक-
वत्वा कथाचिद्विषययोमानान्या विप्रपत्न्या तमनाथमच्छिन्ननाभिनाडं बालकं
दृष्ट्वा दयाविष्टचेतस्तस्या तत्पोषणार्थं तमादाय स्वगृहं प्रत्यानेतुं सशंकमानसया
मिधुरूपचारिणः शंकरस्य वचनाद्विश्वासं प्राप्य तस्य बालकस्य पोषणं कर्तुं
स्वगृहं प्रत्यानयनम्, जयैकचक्रादये प्राप्ते निवसन्त्या तयोमाख्यया विप्रपत्न्या
तस्य बालकस्य स्वमुतेन सहाविशेषबुद्ध्या मैथुनं संपाद्य पाठने पोषणं च, अथ
कदाचित्तस्यां विप्रवनितायां ताभ्यां बालकाभ्यां सह कश्चिदेवालयं देवं द्रष्टुं प्रवि-
ष्टायां सत्यां तत्र देवालये स्थितेन शाण्डिल्यमहर्षिणा तौ बालकौ दृष्ट्वा तन्मन्ये
वं राजपुत्रं समुद्दिश्य दैवगतिर्दिशिप्रत्यक्षयनम्, तद्वचः भुक्त्वा तदा विप्रवनिता
तस्य स्वानीकस्य बालकस्य कुलवंशादिच्छिन्नासया प्रभे कृते सति श्रीशाण्डिल्यमह-
र्षिणा तस्य बालकस्य सविस्तरसकलपूर्वजन्मकर्मवृत्तान्तकथनम्, तत्र पूर्व-
जन्मनि पाण्ड्यनृपतेः शिवप्रदोषपूजावद्भूषणेन जन्मान्तरे शत्रुहस्ततो मरणम्,
तत्पुत्रस्यापि प्रदोषे शिवपूजाव्यतिष्ठमदोषेण जन्मान्तरे दारिद्र्याप्राप्तिः, तस्य
मातुश्च पूर्वजन्मनि च्छिन्नना स्वस्यस्त्रीहृन्नदोषेण जन्मान्तरे प्राहेण प्रसन्नान्मरण-
वर्णनम्, विप्रगंजातनयस्य च पूर्वजन्मनि केवलं प्रतिप्रहमात्रपरायणत्वाप्यव-
गमनाद्यभावाज्जन्मान्तरे दारिद्र्यासिवर्णनम्, अथ प्रदोषे शिवपूजकस्य

अध्यायाः

विषयाः

१० १०

माहात्यं कथयित्वोभयोरपि तयोर्बालकयोः प्रदोषे शिवपूजनायोपदेश-
करणम्. १८२ २

७ अथ तयोमाख्यया विप्रवनिताया पृष्टेन श्रीशाण्डिल्यमहर्षिणा प्रदोषत्रतप्रसंगेन
सविस्तरयथासांगश्रीशिवपूजाविधानवर्णनम्, अथ तेन शाण्डिल्यमहर्षिणा
तयोर्ब्राह्मणकुमारराजकुमारयोर्मध्ये ब्राह्मणकुमारस्य शुचिप्रवृत्तिं नामकरणं
राजकुमारस्य च धर्मगुणवृत्तिं नामकरणं च कृत्वा तयोः शिवपूजाविधानाय
शिवमन्त्रोपदेशकरणम्, ततस्तस्या द्विजांगनायास्ताभ्यां कुमाराभ्यां सह शोडि-
त्यमुनि नत्वा समागम्य गमनम्, ततः प्रसूति ताभ्यां द्विजराजबालाभ्यां
प्रदोषे शिवपूजाकरणपूर्वकं निजमातुराज्ञायां वर्तनम्, अथ कदाचिद्विजपुत्रस्य
नदीतीरे विचरतो निधानमुवर्णकदशीप्राप्ती मात्रा तयोर्बालकयोः समं विभज्य
ग्रहणायाज्ञाकरणम्, तदा राजकुमारेण द्विजकुमारलब्धस्य घनस्य स्वेन ग्रहेण
स्वस्यानिच्छाप्रवर्धनपूर्वकं स्वमाग्यलब्धेनैव स्वसन्तोषप्रदर्शनम्, जयैकदा वना-
तरे विचरन्त्या द्विजराजकुमाराभ्यां क्रीडन्तीनां गन्धर्वकन्यानां दर्शनम्, ता दृष्ट्वा
तत्संनिधौ गमनाय द्विजकुमारेण निषिद्धेनापि तेन राजकुमारेण तासां गन्धर्व-
कन्यानां समीपे गमनम्, संसुन्दरांगं युवानं राजकुमारं दृष्ट्वा तत्समीपे एकाकिन्या
त्रुषिकनामकगन्धर्वराजकन्याया अंशुमत्याख्याया आगमनम्, उभयोः परस्परब-
लोकनेन कामशरनिपीडितयोः परस्परसंवादे गन्धर्वराजकन्याया तस्मै धर्मगुणाय
राजपुत्राय निजकंठस्थमुक्ताहारं समर्थं परश्वत्त्वया सहाहं विवाहं करिष्यामि'
इति प्रतिज्ञां कृत्वा स्वसखीभिः सह स्वपितुरतिकं प्रति गमनम्, ततो धर्मगुणेन
राजकुमारेण शुचिप्रवाक्येन द्विजकुमारेण सह स्वभवनं गत्वा स्वभोजं विप्रभार्या-
दै बने संजायमानस्य वृत्तस्य निवेदनम्, अथ परश्वतोदिने प्राप्ते तेन धर्मगुणाख्येन
राजपुत्रेण द्विजपुत्रेण सह तस्मिन्बने गमनम्, समागतयोस्तयोः कुमारयोर्गन्धर्व-
पतेना संमानं कृत्वा श्रीशङ्करस्य स्वं प्रति जातामाज्ञां निवेद्य तस्मै धर्मगुणाय राज-

कुमाराय स्वकन्यायाः पाणिग्रहणविधानपूर्वकं समर्पणम्, विवाहे विविधरत्नगजाम्भ-
रयशस्वास्त्रसौवर्णकर्मदासदास्यापि वैभवपारिवर्हं प्रदाय स्वयं विमानेन गन्धर्वलोके
प्रति गमनम्, तयोश्चुमत्या गन्धर्वकन्यया सह कृतोद्वाहेन तेन धर्मगुणाख्येन राजकु-
मारेण तया क्षत्रुरेण पारिवर्हं दत्तया शूरगंधर्वाणां सेनया सह निजपितृराजवा-
नीविदर्भनगरमागत्य सर्वशत्रून् हत्वा निजपितृपैतामहराज्यपदे राज्याभिषेकपूर्वकम-
पिरोहणम्, तस्यां विप्रबन्धितायां मातुलसम्मानं तस्मिन्निप्रकुमारके च भ्रातुल-
सम्मानं कृत्वा तया गन्धर्वतनवया निजभार्यया सह तस्य धर्मगुणाख्यस्य राज-
कुमारस्य विदर्भनगरे प्रदोषत्रयभावेन श्रीशङ्करप्रसादान्महता सौख्येन राज्य-
रणवर्जनम्, प्रदोषत्रयशिवपूजामाहात्म्यवर्जनम्, ... १८४ २

८ अथ सोमप्रदोषत्रयमाहात्म्यवर्जनम्, तत्प्रसंगेनार्वावर्तस्थचित्रवर्मनृपतिकन्यायाः
सीमन्तिन्या आख्यानवर्जनम्, तत्र तस्याः सीमन्तिन्याः स्वपितुः समीपे समा-
गताभ्यां सासुरिकवेदिन्यां ब्राह्मणाभ्यां सकाशादात्मनो भाविमहाभाग्यं भाविदै-
व्यं च वृषकपृथक्कृत्वा वैचल्यप्राप्तिमीत्या मैत्रेय्याख्याया याज्ञवल्क्यमहर्षिपत्न्याः
सकाशास्त्रीभाग्यवर्धनायोपायभवणार्थं मरणगमनम्, अथ तस्यै मैत्रेय्या सोम-
बाधे क्षिप्तगौरीपूजनविधिकथनम्, अथ तया सीमन्तिन्या राजकन्यया मैत्रेयु-
पादिष्टमार्गेण ययासांगसोमवारप्रचारम्भणम्, इन्द्रसेनपुत्रेण चित्राङ्गदेन सह
सीमन्तिन्या विवाहः, अथ क्षत्रुराख्ये निवसतस्तस्य चित्राङ्गदस्य कदाचिद्यमुनां
नदीं तर्तुं तरीमारुढस्य तया मध्येप्रवाहमकस्माभिमज्जनम्, तथ्यमारुढानां स-
र्वेषां मरणम्, तस्य चित्राङ्गदस्य राजपुत्रस्य तरीनिमज्जनेन मरणं विज्ञाय चित्र-
वर्मादीनां शोककरणम्, एवं सीमन्तिन्या वैचल्यवशाप्राप्तिः, प्राप्तायामपि वैच-
ल्यवशायां सीमन्तिन्या ययाबह्वर्चयपर्यंतं सोमवारप्रतानुष्ठानकरणम्, अथ
यमुनाजलेऽप्योऽप्यो निमज्जमानस्य चित्राङ्गदस्य कौटन्दीभिर्नागकन्याभिः पाताले
तक्षकपुरं प्रति नीत्वा तक्षकराजं प्रति निवेदनम्, तक्षकेण तस्य चित्राङ्गदस्य

सत्कारपूर्वकमुपास्यदेवताविषयकप्रभाधिकरणम्, चित्रांगदेन स्वोपास्यभगव-
न्श्रीशङ्करभाक्तिकथनम्, तद्वचनं श्रुत्वा प्रसभेन तक्षकेण तस्य चित्राङ्गदस्य बहु-
सत्कारकरणम्, तस्यचित्राङ्गदस्य स्वगेहं प्रति गंतुं प्रार्थनां श्रुत्वा तक्षकेण च तत्र-
त्यक्तपुत्रशूरसास्रभोजनेनाप्याययित्वा बहुधनं दत्त्वा तयैकं राक्षसमेकं, पक्षी
च साहाय्यार्थं दत्त्वा कामगममव्याहृतगतिमर्थं च बाहनाय प्रवावाक्षीभिर-
भियुज्य चित्रांगदस्य स्वसदनं प्रति गन्तुमाज्ञादानम्, तत्रचित्राङ्गदस्य
तक्षकराजं प्रणम्याज्ञां गृहीत्वा हयमारुह्य धनं गृहीत्वा साहाय्यार्थं दत्ताभ्यां
ताभ्यां राक्षसपक्षगाभ्यां सह ततः पातालात्मस्थाय यमुनाजलात्पूर्णमुन्मज्ज्य
यमुनातीरे वाजिनमारुह्य विहारकरणम्, अथैतस्मिन्नेव समये स्वसखीभिः सह
यमुनायां ज्ञातुमागतया सीमन्तिन्या तस्य दर्शनम्, ततः सखीमुख्यासीम-
न्तिनीवृत्तान्तश्रवणं कृत्वा स्वयं तां सीमन्तिनीं प्रति 'अस्माभिस्तव पतिर्दृष्टत्वां प्रति
स शीघ्रमेवागमिष्यति त्वं समाहितमना भव शोकं ना कार्षीष्व', कामगमः
सिद्धानाम देवाः' इत्याश्वास्य तस्य चित्राङ्गदस्य स्वपितुर्नगरं प्रति गमनम्,
तत्र मष्टपुत्रस्येन्द्रसेनस्य पितुर्दायादेः कृतं राज्यपदभ्रंशं श्रुत्वा चित्राङ्गदेन
नागपुत्रद्वारा दायादान्प्रति राज्यपदत्यागाय संदेशप्रेषणम्, नागपुत्रमोक्षं चित्रा-
ङ्गदसंदेशं श्रुत्वा सर्वेदायादैरिन्द्रसेनाय राज्यपदं दत्त्वा पुत्रागमनवृत्तान्तं भाव-
यित्वा निजापराधक्षमापणाय प्रार्थनां कृत्वा प्रसादनम्, तत्रचित्राङ्गदेन निज-
मंदिरं गत्वा स्वपित्रोर्वन्दनम्, पित्रोः पुत्रस्य प्राप्ताऽत्यानन्दावाप्तिः, अनेन्द्र-
सेनेन राज्ञा निजपुत्रस्य पातालात्सुखागमनरूपमङ्गलमयवृत्तान्तनिवेदनाय
चित्रवर्मनृपतिं प्रति दूतप्रेषणम्, दूतमुख्यानिजजामात्रागमनवार्तां श्रुत्वा चित्र-
वर्मनृपतेरत्यानन्दमङ्गलावाप्तिः, ततो राज्ञा निजकन्यायै सीमन्तिन्यै सहर्-
तया पत्युर्मङ्गलमयवार्तानिवेदनम्, तत्रचित्रवर्मणेन्द्रसेनसुतं चित्राङ्गं समा-
हूय पुनः सविस्तरविवाहविधिं विधाय तस्मै चित्रांगदाय निजकन्यायाः

सीमन्तिन्या महता समारम्भेण प्रदानम्, अथ पातालानीतभूषणादिबस्तु-
मिश्रित्रांगदेन स्वपत्न्याः संतोषकरणपूर्वकं तां समादाय स्वनगरीमागत्य
महताऽऽनन्देन राज्यमुखोपभोगकरणम्, एवं सोमवारे शिकारीपूजन-
व्रतप्रभावाच्चित्राङ्गदसीमन्तिन्योः सर्वाभीप्सितमुखावाप्तिवर्णनम्. ... १८७ २

९ अथ सीमन्तिनीकृतसोमवारव्रतप्रभावकथनप्रसङ्गेन सुमेधःसामवदाख्ययोर्द्वयोर्वैद-
मित्रसारस्वताख्यब्राह्मणद्वयस्य पुत्रयोर्द्वृत्तान्तवर्णनम्, तत्र सुमेधःसामवतोर्ब्राह्म-
णपुत्रयोर्गुरुकुले सांगविद्याभ्ययनानन्तरं पित्राङ्गया निजविवाहार्थं धनसंपादनाय
विद्वर्माधिपतेः समीपे गमनम्, अथ विद्वर्माधिपतिना याचमानौ तौ द्विजसुतौ नि-
रीक्ष्य किञ्चित्प्रहस्य-‘युवां द्वयोर्मध्य एकं कीदृशेण वेषयित्वा विप्रदंपती भूत्वा सी-
मन्तिन्याः सत्कारमुपलभ्य मत्समीपमागच्छतं तदाहं युवाभ्यां बहु धनं दास्यामि’
इत्युक्ते सति राजाङ्गया अलंघनीयतां मन्यमानाभ्यां ताभ्यां द्विजकुमाराभ्यां
सामवदन्तं प्रति कृत्रिमकीदृशेण वेषयित्वा द्विजदंपतिस्वरूपेण नैषधदेशं प्रति
गमनम्, ततश्च सोमवारदिने सीमन्तिन्या तयोर्मध्ये पुरुषस्य महादेवबुद्ध्या
स्त्रिबाह्व पावैतीबुद्ध्या पूजाकरणम्, तथा सीमन्तिन्या पावैतीबुद्ध्या
पूजितस्य कीदृशचारिणः सामवदाख्यस्य द्विजपुत्रस्य तत्क्षणमेव सत्यतया
कीत्वप्राप्तिः, ततश्च सीमन्तिनीदत्तं रत्नसङ्गमभूषणादि गृहीत्वा प्रयातयो-
र्द्विजकुमारयोर्मध्ये सामवतः कीत्वप्राप्त्या कामविकारोत्पत्तिः, ततस्तया सामवत्या
जातया कामविहारार्थं सुमेधसः प्रार्थनाकरणम्, ततः सुमेधसा निजमित्रस्य
कीत्वप्राप्तिं लक्ष्मणैरेकान्ते स्वरूपेण च दृष्ट्वा सुरतार्थं प्रार्थयानां तां विवेकबन्धनैः
कर्षकारं सान्त्वयित्वा तां सामवतीं समादाय स्वगृहं समानीय स्वपित्रे तत्पित्रे
च सर्वद्वृत्तान्तनिवेदनम्, अथ शोकाकुलाभ्यां तत्पितृभ्यां तौ निजपुत्रीं समा-
दाय वैदर्भभूषं प्रति गत्वा तस्मै ‘त्वद्वेषेण सामवतः कीत्वप्राप्तिः’ इति कथनम्,
ततस्तेन महीश्रुता तस्य द्विजपुत्रस्य कीत्वनिष्ठपिपूर्वकमुत्सृज्यप्राप्तये मरद्वाजमुने-

रुपदेशेन मरद्वाजमुनिना ताभ्यां द्विजकुमाराभ्यां च सहाश्विकामवेनं गत्वा
श्रीजगदम्बाया उपासनाकरणम्, ततः प्रसन्नया जगदम्बया प्रादुर्भूय स्वमक्त-
कृतस्यान्यथाकर्तुमशक्यतां कथयित्वा सामवत्याः सुमेधसा सह पत्नीत्वेन
काममुखोपभोगार्थमाज्ञां कृत्वा तत्पितुः सारस्वतब्राह्मणस्य पूर्वमुतापेक्षयाऽधिक-
गुणवस्तुतौ भविष्यतीति वरप्रदानम्, ततस्तेन सारस्वतब्राह्मणेन तस्याः साम-
वत्याख्याया निजमुतायास्तस्मै सुमेधसे विवाहविधिना प्रदानकरणम्, तयोः
सुमेधःसामवत्योर्गाहैरुप्यधर्मसंवेदनपूर्वकं काममुखोपभोगकरणवर्णनम्, इत्ये-
सीमन्तिनीकृतशिवभक्तिमाहात्म्यवर्णनम्. ... १९१ २

१० अथ शिवमाहात्म्यवर्णनप्रसंगेनावन्तीविषयस्यमन्दराङ्गयत्राङ्गणवृत्तान्तवर्णनम्, तत्र
तस्य मन्दराख्यब्राह्मणस्य विषयासाक्षिपरायणतया पिङ्गलाख्यवैश्यासप्राप्ति-
नित्यं निवासकरणम्, अथैकदा तस्या वैश्यायाः सञ्चानि तस्मिन्निद्रे निवसति
सति धर्मात्मनः कृपमनाम्नः शिष्ययोगिन आगमनम्, तत्सर्पभयोगिनस्ताभ्यां
मन्दराद्विजपिंगलावैश्याभ्यां पादप्रक्षालनादिपादसंवाहानान्तसम्यक्पुश्रुपाकरणेनै-
करात्रपर्यन्तमतिस्तन्तोषसमुत्पादनम्, अथ द्वितीयेऽहि यात्राप्रसंगेनागतस्य तस्य-
धर्मयोगिनो गमनम्, ततः कालान्तरेण मन्दराद्विजस्य मरणानन्तरं दशाणांधि-
पतेर्वैज्रबाहोर्भूपालस्य भार्यायां जन्म, तत्रादौ गर्भावस्थायामेव तस्या नृपभार्याया
मरणार्थं सपत्नीभिश्चल्लघना विषे दत्तेऽपि दैवयोगात् मरणम्, परंतु विषजन्यदा-
हादत्यन्तकेशावाप्तिः, तस्यां नृपभार्यायां समुत्पन्नस्य बालकस्य विशेषप्रदाहे-
नातिष्ठेशप्राप्तिः, उमयोरपि मातापुत्रयोर्गौरयोगप्रभावेणातिष्ठेशं समवेक्ष्य राजा
वैश्याद्वारा भेषजे कृतेऽप्यस्वास्थ्यं दृष्ट्वा ‘तूनमेतौ नरकादागतौ’ इति स्वबुद्ध्या
निश्चित्य निजसारथिद्वारा रथेन विजनेरुष्येतयोः परित्यागकरणम्, अथ तेन शिशुना
बालकेन सह बने विचरन्त्या तथा राज्यपत्न्या दैवयोगात्सुदूरे लब्धेन वणिक्-
मार्गेण वैश्यनगरं प्रति गमनम्, अथ वज्रगरस्याग्निनः पश्चादकाराख्यवैश्यस्य वास्या

तां नृपांगनां विदित्वा स्वस्वामिनः पद्माकरवैश्यस्य समीपे तस्या नयनम्, ततः पद्माकरवैश्येन तस्या राजपत्न्याः सात्वतं कृत्वा सत्कारपूर्वकं स्वगृहे स्थापनम्, अथ तत्र वैश्यस्यपुत्रे तस्या राजपत्न्यां निवसन्त्यां सत्यां कदाचिदैश्वर्ययोगेन तस्या बालकस्य प्रणाशितेरेण मरणम्, तदानीं तया राजपत्न्यापि विहाय पण्डितं, वैश्व-योगाद्यास्मिन्नेव दिने तस्यैव पद्माकरवैश्यस्य गृहे पूर्वोक्तस्वर्गमाक्यशिवयोगिनी यात्राप्रसंगेनागमनम्, तेनैव शिवयोगिनी वैश्वकृतं पूजासत्कारं गृहीत्वा पुत्र-मरणेन ब्रह्म शौचन्त्यास्तस्या राजपत्न्याः समीपं गत्वा तां प्रति परमार्थबो-धोपदेशेन शिवभक्तिकरणायाज्ञाकरणपूर्वकं तस्या वृत्तस्य पुत्रस्य समीपं गत्वा शिवभन्त्राभिमानितमस्मना तस्य प्राणसंजीवनकरणम्, ततो बालके संजीविने सति राश्याः सर्वजनानां चात्मानन्दप्राप्तिः, ततः श्वभक्तशिवयोगिना तयोर्माता-पुत्रयोर्देहयोः शिवभन्त्राभिमानितेन अस्मना स्पर्शनम्, तदस्मत्स्पर्शमात्रेण तयो-र्मातापुत्रयोर्देहयोर्देहत्वप्राप्तिः, ततस्तस्य बालकस्वर्गमाक्यशिवयोगिना भद्रादुरिति नामकरणपूर्वकमुभयोरपि भाविभाग्योद्यं वर्णयित्वा शिशोर्विद्याप्राप्तियन्तं पद्माकरवैश्यस्य गृहे निवासायाज्ञां कृत्वा यात्राकरणार्थं स्थानांतरं प्रति गमनम्. १९१ २

११ अथ पित्रावेष्टायाः श्रीशिवभक्तर्गमाक्यशिवयोगिपूजनसत्कारप्रभावेण जन्मा-न्तरे चित्राङ्गराजपत्न्यां सीमन्तिन्यास्यायां जन्मवर्णनम्, अथ भद्रायोः पद्माकरवैश्यगृहे तस्य पद्माकरवैश्यस्य पुत्रेण सुनयेन सह बाल्यतः सत्यपूर्वकं श्रुतिः सहक्रीडादिकं च, अथ तयोर्वैश्यकुमारराजकुमारयोः पद्माकरवैश्येन ब्राह्म-णद्वारोपनयनाविस्कारकरणपूर्वकविद्याध्ययनसंपन्नताकरणम्, अथ भद्रायो राजकुमारस्य षोडशे वर्षे संप्राप्ते तत्समीपे पूर्वोक्तस्वर्गमायोगिनीयागमनम्, तस्य-वर्गयोगिनी भद्रायुमात्रा स्वपुत्रेण सह बन्धनकरणं भद्रायोः सन्मार्गोपदेशाय प्रार्थनाकरणं च, ततः श्वभक्तशिवयोगिना भद्रायुपे राजपुत्राय भूतिस्तुतिपुराणयो-

क्तसनाहनवर्षाभमानुरूपधर्मोपदेशकरणम्, अथ सर्वसंकटविमुक्तये श्रीशिवसेवो-पदेशकरणम्. १९५ २

१२ अथ श्रीमत्स्वर्गमाक्यशिवयोगिना सर्वरक्षाकरश्रीशिवकवचस्तोत्रोपदेशं कृत्वा तस्मै भद्रा-युनाम्ने राजपुत्राय विजयकरं सर्वशत्रुविनाशकं शंखं प्रदाय शिवमन्त्रमन्त्रितेन अस्मना तदंगं स्पृष्ट्वा तस्मै द्वादशसहस्रगजबलं दत्त्वा वर्त्तनमात्राच्छत्रविजयकरं खड्गं प्रदाय करणीयकृत्योपदेशं कृत्वा शुभाशीर्षवनेन समनुशास्य ताम्नां पूजा-सत्कारमवाप्यामीहृदेसं प्रति गमनम्. १९६ २

१३ अथ ततः कदाचित्त्वत्पीयसैव समवेन तस्य शिवभक्तिं प्रकुर्वतो भद्रायोः पितुर्वज्रबाहुनामकस्य दशार्धदेशभूपाळस्य शत्रुणा मगधराजेन महता सैन्येन सह युद्धायगमनम्, ततो मगधराजेन दशार्धदेशभूमेन सह युद्धं कृत्वा युद्धे तं निजित्य तस्य सर्वं सैन्यं निर्णाय दशार्धदेशराष्ट्रं स्वायत्तीकृत्य तं रथे बद्धा स्वदेशं प्रति गमनम्, इत्थं वैश्यनगरे निवसता भद्रायुराजपुत्रेण जनमुखाभिज-पितुराष्ट्रविद्रुववार्तां श्रुत्वा पद्माकरवैश्यपुत्रेण सुनयेन सहायेन हयमपिरुद्ध महता जवेन निजपितृपालिं दशार्धदेशं मगधेश्वराख्यशत्रुभूषसैनिकार्थिभ्यस्तं निरीक्ष्य ततः क्रोधावेशेन तूर्णमेव शत्रुसेनां प्रविश्य शिवयोगिदत्तविजयशंख-माप्याय विजयखड्गं चोद्यम्य सर्वाङ्गशत्रुणांमूर्च्छनया विमोक्ष बहुशः शत्रुन्हत्वा शत्रुभी रथे निबद्धत्वात्मनः पितुर्वन्धान्मोक्षयित्वा शत्रुवशागाः सर्गाः स्वपि-तृपत्नीः पुरवासिजनानां पत्नीश्च कन्याश्च गोघनादीनि च मोचयित्वा स्वपित्रादी-न्सर्वानाश्वास्य स्वपुत्रीं संप्रेषणम्, ततोऽरिसैन्ये प्रवेशं कृत्वा तेषां क्षीगजाश्वर-दासदास्यादिसर्वसंपत्तिं हत्वा मगधेशं पराजित्य समन्यायादिपरिजनं तं निर्बन्ध च स्वपुत्रीं प्रत्यागमनम्, अथ तेन भद्रायुना मुख्यकृत्स्ननामागमयित्वैव सामान्यतः क्षत्रियपुत्रत्वकथनपूर्वकं स्वपितुः पादाभिवन्दनकरणम्, अथ पितुर्न-मनानन्दं तेन सुनयाख्येन वैश्यपुत्रेण सह भद्रायुना वैश्यपुरं प्रत्यागत्य

अध्यायाः

विषयाः

प० पृ०

अध्यायाः

विषयाः

प० पृ०

अनुक्रमणेन.

माससं० ३

निजमात्रे तस्मै पद्माकराख्याय वैश्यवर्णाय च सर्वयुद्धादेवृत्तान्तनिवेदनम्, अथ द्वितीयेऽहि चन्द्रांगवापरपर्यायं चित्राङ्गदं नृपं प्रति तस्य पूर्वोक्तस्यर्था-
भार्याशिवयोगिन आगमनं चित्रांगदं प्रति भद्रायुषे राजपुत्राय कन्याप्रदा-
नार्थमुपदेशपूर्वकमाज्ञाकरणं च, ततः कृष्णभयोगिवचनाचित्राङ्गदेन भूषेन भद्रा-
युषमाहूय तस्मै कीर्तिमाळिन्याख्यां निजकन्यां प्रदाय वैवाहिकविधिकरणाय
समारम्भकरणम्, अथ तत्पितुर्ब्रजबाहोः समीपे दूतं प्रेषयित्वा पुत्रस्योद्वाहार्थं
सत्कारपूर्वकं निमन्त्रणम्, ब्रजबाहोः सपरिवारस्य तत्र निषेधेशराजधान्यामाग-
मनम्, तस्यागतस्य पितुर्ब्रजबाहोर्भद्रायुना पुत्रेणाभिवादनम्, तथाप्यबिज्ञाततत्कु-
लनाम्ना ब्रजबाहुना तस्य भद्रायोजिज्ञासया प्रश्ने कृते सति निषेधेन ब्रजबाहुं
प्रति 'अयं त्वया मात्रा सह बने त्यक्तस्तवैव पुत्रो भद्रायुनामासि' इति तस्य कृपे
कथिते सति ब्रजबाहोर्निजकर्मणः समुत्पत्तीत्यागरूपस्य लज्जया गृहगानन्तरं
भ्रातापक्षादिनिजपुत्रमाप्त्याऽत्यन्तानन्दप्राप्तिः, अथ चित्राङ्गदेन भूषेन कृतं पूजास-
त्कारमादायात्मनोऽग्रमदिषी तां भद्रायोमातरं स्वस्तुषया समेतं भद्रायुषं स्वपुत्रं
च गृहीत्वा ब्रजबाहोर्निजपरिवारजनैः सह महता समारम्भेण सानन्दं स्वपुत्रीं
प्रत्यागमनम्, ततो भद्रायुना पूर्व पितुराह्वया यौवराज्यं कृत्वा पितुः स्वर्गा-
रोहणानन्तरं सर्वभूमण्डलाध्यकरणम्, राज्याविरोहणानन्तरं भद्रायुना पूर्व
निबद्धस्य हेमराजाख्यमागवभूषस्य मैत्री संघाय कन्यान्योचनम्, ततो भद्रायुना
स्वपत्न्या कीर्तिमाळिन्या सह सुखोपभोगपूर्वकराज्यकरणम्, इत्थं पूर्वजन्म-
कृतशिवयोगिपूजासत्कारप्रभाववर्णनम्. ... १९८ १

१४ अथ प्राप्ताराज्यसिंहासनस्य भद्रायोः कदाचिन्निर्यया सह वनं गत्वा स्वच्छन्द-
विहारकरणम्, तस्मिन्नेव समये तस्मिन्नेव कयोश्चिद्विजयम्पत्योर्मध्ये व्याघ्रे-
णानुगत्योपद्रवे क्रियमाने ताभ्यां निजरक्षणार्थमुच्चैः शब्देन राक्षः प्रार्थनाकरणम्,
तदैव व्याघ्रेणागत्य द्विजपत्न्या ग्रहणम्, तस्योपरि भद्रायुना वृतेऽपि शस्त्र-

हारे सर्वशस्त्राणां व्यर्थोभावः, व्याघ्रेण च द्विजपत्न्यां हृतायां द्विजेन शोकपूर्वकं
राक्षो धिक्कारकरणम्, अथ राक्षो भद्रायुना व्याघ्रनाशितपत्नीकस्य तस्य द्विजस्य
सान्त्वनाय बहुविधार्थनाकरणम्, ततो द्विजेन राजानं प्रति निजकामोपभो-
गशान्त्यर्थं राजपत्नीं प्रति याचनाकरणम्, ततो भद्रायुना तस्मै ब्राह्मणाय
निजपत्नीं वत्सामि प्रज्वाल्य शिवं ध्यात्वाऽग्नौ पतनायोद्यमनम्, तस्मिन्नेवावसरे
तद्भक्तिपरीक्षार्थं द्विजकूपधारिणा तेनैव आशंकरेण स्वस्वरूपेण प्रादुर्भवन्म्, तस्य
श्रीशंकरस्य भद्रायुना स्तुतिकरणम्, तत्स्तुतिप्रसन्नेन भगवता श्रीशंकरेण सप-
त्नीकाय भद्रायुषे वरप्रदानम्, भद्रायुषः शिवमसादाद्राज्यसुखोपभोगप्राप्तिवर्ण-
नम्, अन्ते च पुत्रेण राज्यं विन्यस्य भद्रायुषः शिवसायुज्यप्राप्तिः, भद्रायुधगु-
रस्य चित्राङ्गदस्य निजपत्न्या सीमन्तिन्या सह शाम्भवपदावाप्तिवर्णनम्, इत्थं
शिवभक्तिमाहात्म्यवर्णनम्. ... २०० १

१५ अथ भस्ममाहात्म्यवर्णनम्, तत्प्रसङ्गेन वामदेवराज्यशिवयोगिनो वृत्तान्तवर्णनम्,
तत्रैकदा कौशारण्ये विचरतं तं वामदेवशिवयोगिनं प्रति अभिक्षुं समामकृता
महाराक्षसेन निजदोर्भ्यां दृढनिपीडने कृते तद्गास्पशमात्रादेव तस्य सद्यो विध्व-
स्तकल्पपताप्राप्तिः, ततो निजपूर्वदुष्कर्मस्मरणेन निर्विण्णमनसेन तेन महाराक्ष-
सेन वामदेवशिवयोगिनं प्रति निजपूर्वपञ्चविंशतितमजन्माचरितदुष्कर्मतत्परि-
पाकयाम्ययातनामहाराक्षसत्वप्राप्त्यादिवर्णनम्, ततश्च वामदेवं प्रति 'त्वदेह-
स्पशमात्रेण मे पूर्वसहस्रजन्मस्मृतिजोऽस्ति, मम चित्तं च सुप्रसन्नं वर्ततेऽत
एतादृशः प्रभावस्तवया कथं लब्धः' इति प्रश्ने कृते वामदेवशिवयोगिना निजदेह-
क्षिप्तस्य भस्मनोऽयं प्रभाव इति कथयित्वा भस्मसामर्थ्यवर्णनम्, तत्प्रसंगेन च
द्रविददेशस्वदुराचारवर्तिब्राह्मणस्य भ्रेतोपरि भस्मक्षिप्तपादस्य शुनोऽघिलप्रभस्म-
स्पर्शनमात्रेण तस्य ब्राह्मणस्य शिवलोकावाप्तिवृत्तान्तवर्णनम्, इत्थं वामदेवोक्तं

भस्ममाहात्म्यं भुत्वा ब्रह्मराक्षसेन पुनर्षिस्त्रेण भस्ममाहात्म्यं श्रोतुं वामदेवं
प्रति प्रश्नकरणम्. २०१ २

१६ अथ वामदेवेन सविस्तरं भस्ममाहात्म्यं वर्णयितुमुपक्रमे क्रियमाणे मन्त्रशैलेन्द्रे ओम-
ह्रस्वं प्रति शक्रादिसर्वदेवानामागमनवर्णनम्, तत्र महोत्सवे सर्वदेवै रत्नसिंहास-
नोपरि स्थितस्य भगवतो महेश्वरस्योपासनापूर्वकं स्तुतिकरणम्, ततश्च सुप्रसन्नं
श्रीरुद्रदेवं प्रति सन्तुक्कारेण महर्षिणा वेदशास्त्रोक्तधर्मविषयप्रश्नप्रसङ्गेन त्रिपु-
ण्ड्रधारणविधिजिज्ञासया प्रश्नकरणम्, तत्कृतं प्रश्नमाकर्ण्य भगवता श्रीरुद्रदेवेन
सविस्तरभस्मत्रिपुण्ड्रधारणमाहात्म्यवर्णनम्. २०३ १

१७ अथ भस्ममाहात्म्यकथनप्रसंगेन शबरवृत्तान्तवर्णनम्, तत्र पांचालदेशीयराजपुत्रस्य
सिंहकेतोः कदाचिन्मृगयार्थं केन विचरतः साहाय्यार्थं गतवता केनचित्तदनुच-
रेण शबरेण कस्यचित्संघिलस्योपरि भिन्नपिण्डकं शिवलिङ्गं दृष्ट्वा तद्गृहीत्वा
राजपुत्रस्य सविधे गत्वा तं प्रत्येव शिवलिङ्गपूजाविधिजिज्ञासया प्रश्नकरणम्,
ततस्तेन राजपुत्रेण तं प्रति परिहासेन नित्यं चित्ताभ्यसपूर्वकोपचारैः शिष्यपूजा-
विध्युपदेशकरणम्, तेन शबरेण च स्वगृहे तस्मिन् नीत्वा भक्तिभावपूर्वकं राज-
पुत्रोक्तमार्गेणैव नित्यं चित्ताभ्यसनीय श्रीशंकरस्य यथोपचारैः पूजाकरणम्,
अथैकदा तस्य शबरस्य शिवपूजार्थं चित्ताभ्यसनोऽलाभाविन्तातुरत्वे सति तस्य
पत्न्या शबर्या स्वभर्तारं सात्वयित्वा निजगृहं वह्निना सन्दीप्य तन्मध्ये स्वयं
प्रविश्य स्वशरीरदहनम्, ततस्तेन शबरेण तस्य दग्धस्वगृहस्य समीप एव तेन
निजपत्नीदेहदहनजनितेन चित्ताभ्यसना श्रीशंकरस्य यथासाङ्गपूजां विधाय पूजा-
वसानान्ते श्रीशिवप्रसादप्राप्त्या निजपत्न्याः शबर्याः प्रतिदिनवदाह्नेन कृते सति
तदानीमेव तद्गृहे तस्याः शबर्याः प्रतिदिनवदाह्नेन कृते सति तदा तस्मै देहे
गृहस्य च यथापूर्वं स्थितिः, ततश्चाफिडेन तेन भाग्यं सद् संभाषणे क्रियमाणे

दिव्यविमानप्राप्तिः, तद्विमानमारुह्य तयोः शबरदंपत्योः शिवलोकं गत्वा
शिवसात्त्विकः इति, इत्थं दृढश्रद्धामाहात्म्यवर्णनम्. २०४ २

१८ अथ सर्वार्थसिद्धिप्रदोमामहेश्वरव्रतमाहात्म्यवर्णनम्, तत्प्रसंगेनानर्तदेवस्थितवेदशा-
स्त्रजिज्ञासायाः शारदागन्ध्याश्चरित्रवर्णनम्, तत्र तस्याः शारदायाः पत्युः
पञ्चनाभाद्विजयस्य सर्पदेशेन मरणे सति प्राप्तवैषम्यायाः शारदायाः स्वपितृगृहे
निगते वदाचिच्छत्रपितृगृहे समागतस्य नैधुबमहर्षेः समीपे गत्वा तया
शारदाया तं दृढमन्त्रं नैधुबमुनें प्रति नमस्कारे कृते सति तेन मुनिना तस्य 'सौमा-
न्यपत्नी पुत्रवती भव' इति मङ्गलाशीःप्रदानम्, ततो ज्ञातवद्वैषम्यवृत्तान्तेन नैधु-
मुनिना तस्यैव साधये सौभाग्यप्राप्तये सविस्तरमामहेश्वरव्रतविधानोपदेशकरणम्,
ततस्तया शारदाया मुनिनोक्तमामहेश्वरव्रतमहणम्, ततस्तस्याः पितृमात्रादिभिः
शारदाया वैषम्यदुःखविनाशाय नैधुबमहर्षेस्तस्या व्रतस्य यथासांगसमाप्तिप-
र्यन्तं निवासइरण्यं प्रार्थनाकरणम्, तत्प्रार्थनया नैधुबमहर्षेः शारदाकृतस्य
व्रतस्य यथासांगसमाप्तिर्यन्तं तत्रैव मठेऽवस्थितिकरणम्. २०६ १

१९ अथ शारदाया तस्य स्वगृहोर्नैधुबमहर्षेः संनिधौ स्थितैकवर्षपर्यन्तं यथावि-
ध्युमामहेश्वरव्रतचरणम्, ततः संवत्सरांते तस्य व्रतस्योद्यापनकरणम्, उद्याप-
नदिनस्य रात्रौ तेन नैधुबमहर्षिणा तया शारदाया सह जपध्यानतपोभिः भोजन-
दम्बायाः संतोषकरणम्, तस्मिन्नवसरे तयोर्भक्तिप्रभावाच्छ्रीजगदम्बायाः प्रादु-
र्भावः, तदानीमेव श्रीजगदम्बाप्रसादात्तस्यान्वस्य नैधुबमहर्षेः श्रुत्यप्राप्तिः, ततो
नैधुबमहर्षिणा तया शारदाया सह जगदम्बायाः स्तुती कृतायां सुप्रसन्नया जग-
दम्बाया नैधुबमहर्षिप्रार्थनया शारदायाः पूर्वजन्मकर्मवर्णनपूर्वकम् 'एतस्याः स्वप्ने
स्वपतिना सह रतिमुखप्राप्तिर्भविष्यति' इति वरं प्रदाय शारदायै 'निजगर्भजात-
पुत्रं स्वप्ने कृतभोगस्य पुरुषस्य यदा प्रत्यक्षं दर्शनं करिष्यसि तदा तस्मै देहे'
इत्याशां कृतान्तर्धानकरणम्, ततः सुप्रसन्नया तया शारदाया बाढया स्वगुरो-

नैध्रुवमुनेः पूजासत्कारकरणम्, ततो नैध्रुवमुनेः शारदापित्रो रक्षसि जगदम्बावर-
प्रदानादिवृत्तं संश्राप्य सर्वानामन्य स्वच्छया देशान्तरं प्रति गमनम्, अथ शारदायाः
श्रीजगदम्बायाः प्रसादेन स्वप्ने स्वभर्त्रा सह रतिसंभोगकरणाद्भ्रमधारणम्, ततो
विषवां तां शारदां गार्भिणीं भूत्वा सर्वजनैर्षिकारकरणपूर्वकं तस्याः स्वप्रामाद्वि-
निर्वासनाय सर्वैः सहैकत्र मिलित्वा मन्त्रकरणम्, एवं तेजनेर्दुर्विचारे क्रियमाणे
सत्याकाशवाण्या तस्याः शारदाया निर्वोपत्व कथनम्, तच्छ्रुत्वा सुप्रसन्नैः सर्वजनैः
कीजनैश्च शारदायाः सकाशादेकान्ते सहर्षं सत्यवृत्तान्तं विज्ञाय तस्याः प्रशंसां
कृत्वा स्वस्वगृहं प्रति गमनम्, अथ शारदायाः पुत्रसन्तानोत्पत्तिः, तस्य शारदे-
याख्यस्य शारदापुत्रस्य गुरुणोपनयने कृते सत्युपनयनादनन्तरं चतुर्भिरेव वर्षै-
श्चतुर्वेदादिसाङ्गोपाङ्गसमप्रविद्यापारंगतावर्णनम्, अथ कदाचिद्भूकणैर्धर्महादेवक्षेत्रं
प्रति कस्मिंश्चित्छिवमहापर्वणि तद्ग्रामस्थितानां यात्रार्थं प्रयागे सति तैः सर्वस्व-
प्रामनिवासिभिर्जनैः सह तस्याः शारदाया अपि तेन स्वपुत्रेण सह गमनम्,
तत्र तया शारदाया नित्यं प्रति स्वप्ने रतिदायिनः पूर्वजन्मीयस्य विप्रस्य स्वभर्तु-
दर्शनम्, तेनापि पुरुषेण प्रतिदिनं स्वप्ने रतिदायिन्यास्तस्याः शारदायाः स्वप्ने
दृष्टस्य स्वस्मादुत्पन्नस्य तस्य पुत्रस्य च प्रत्यक्षदर्शनम्, ततस्तेन विधेण विसर्वा-
विष्टचित्ततया उत्समीपमागत्य शारदां प्रति तस्या वृत्तान्तजिज्ञासया प्रश्नक-
रणम्, ततः शारदाया तस्मै सर्वस्ववृत्तान्तनिवेदनम्, ततस्तेन विधेण तद्वत्
कुमारं तां शारदां च तस्याः पित्रोरनुज्ञया गृहीत्वा स्वगृहं प्रति गमनम्, ततः
काळान्तरे तस्य विप्रस्य मरणोत्तरं चित्ताग्नौ शारदायास्तेन स्वभर्त्रा सहानुग-
मनम्, ततस्तयोर्दम्पन्योः शिवलोकं प्रति गमनम्. इत्यमुमामहेश्वरव्रतप्रभाव-
वर्णनम्. २०७ २

२० अथ रुद्राक्षमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र रुद्राक्षधारणपुण्यवर्णनप्रसंगेन काश्मीरदेशानुपति-
भद्रसेनसुतस्य सुधर्माख्यस्य राजामात्यसुतस्य तारकाख्यस्य चेत्यभयो राजपुत्रा-

मात्यपुत्रयोर्बाल्यत आरभ्य परममैत्रीभावेन वर्तनम्, तभयोरपि सर्वेव हेमरत्न-
मयालङ्कारपरित्यागपूर्वकं रुद्राक्षधारणेऽत्यन्तप्रेमाणं दृष्ट्वाऽतिविस्मयाविष्टेन राज्ञा
भद्रसेनेनकदा स्वगृहं प्रत्यागतं पराक्षरमुनिं प्रति पूजाविधिना सत्कृत्य तयोर्बाल-
कयो रुद्राक्षधारणाभिरुचिकारणजिज्ञासया प्रश्नकरणम्, ततस्तेन पराक्षरमह-
र्षिणा तयो राजपुत्रामात्यपुत्रयोः पूर्वजन्मवृत्तान्तवर्णनम्, तत्र पूर्वं नन्दिप्राम-
निवासिन्या महादेवभवशास्त्रिन्याः सदा सदाशिवपूजानिरताया महानन्दानामन्याः
कस्याश्चिद्व्रथायाः सद्यो निवसतोः कुक्कुटमर्कटयो रुद्राक्षकृतकर्ण-बाहु-चूडा-
भरणयोर्वैश्यया प्रतिदिनं कृत्यायां नृत्यशिक्षायां प्रावीण्यं प्राप्तयोः प्रतिदिनं
तस्या वैश्ययाः शिवाग्रतो नृत्यसमये नृत्यम्, अथ कदाचित्तस्या भवतं कस्य-
चिच्छिवव्रतधारिणः शिवयोगिनो वैश्यस्यागमनम्, तत्करे दिव्यरत्नैर्कणं
दृष्ट्वा तस्मिन्तया तया वैश्यया तस्मै वैश्याय स्वस्या वारांगनात्वे सत्यपि त्रिदिन-
पर्यन्तं 'तव पत्नीत्वं स्वीकृत्य सहधर्मचारिणीधर्मेणाऽहं त्वां सेविष्ये' इति
प्रतिज्ञाकरणम्, ततश्च तेन शिवव्रतपरायणेन वैश्येन तस्या वचनमाकर्ण्य
बाढमित्युक्त्वा तस्या हस्ते निजमित्यपूजनीयरत्नमयशिवलिङ्गं दत्तवैतस्य
रत्नमयशिवलिङ्गस्य नाशे मम प्राणनाशः स्यादिति कथयित्वा तस्य
लिङ्गस्यातिप्रयत्नेन संरक्षणायाङ्कारणम्, तया महानन्दावैश्यया तस्य
वैश्यस्याङ्गां संमान्य तद्वत् लिङ्गमादाय नाट्यमण्डपिकास्तम्भोपरि तस्मिन्
निधाय स्वगृहं प्रविश्य राज्ञी तेन वैश्येन पर्येके मुखेन संगतया निद्राकरणम्,
ततो निर्वायसमयेऽकस्मादुत्थितेन बाह्विना तस्या वैश्ययाः सर्वनाट्यमण्डपस्य
वृहन्म्, तस्मिन्मयसरे सद्यः प्रनुद्वया तया वैश्यया तत्र सत्वरमेत्य उज्ज्वा शृङ्खलया
च निबद्धयोः तयोः कुक्कुटमर्कटयोः सत्वरं बन्धनतो मोचनम्, मोचितयोस्तयोः
कुक्कुटमर्कटयोस्तस्मान्मण्डपस्थलाद्वाहिनीत्या दूरे पलायनम्, सर्वमण्डपदाहे सति
मण्डपस्थस्तम्भस्य तदुपरि निहितस्य वैश्यवत्तरत्नमयलिङ्गस्य च वृहतेन

शकलीभवनम्, तल्लिङ्गनाशं दृष्ट्वा तेन वैश्येन मरणाय निश्चयं कृत्वा चित्ता-
निर्माणाय तां महानन्दावेद्यां प्रत्याज्ञाकरणम्, ततस्तस्य वैश्यस्य दृढनिर्बन्धं
दृष्ट्वा तया वैश्यया ग्रामाद्गृहिः काष्ठेष्ठिताया निर्माणम्, ततः प्रत्याष्ठितायां
तस्यां चित्तायां तेन शिवभक्तेन वैश्येन प्रवेशकरणम्, तं वैश्यं चित्तां प्रविष्टं
दृष्ट्वाऽविस्मिताया तया महानन्दाया वैश्यया तेन त्रिरात्रं पत्नीत्वप्रतिज्ञाना-
त्सहस्रमन्थारिणीधर्मं पुरस्कृत्य शिवभक्तेभ्यः स्वकीयं सर्वस्वं प्रदाय तमग्निं त्रिः
परिक्रम्य शिवं स्मृत्वा तस्मिन्नाग्नी पत्यनुगमनाय प्रवेशकरणाद्योद्यमनम्,
तदानीं साक्षाद्गवता शंकरेण तत्र प्रादुर्भूय तस्या निवारणं कृत्वा स्वस्यैव
भक्तिपरीक्षणाय वैश्यरूपेणागमनादि कथयित्वा सर्वपरिवारजनैः सह तस्या
महानन्दाया वैश्यायाः शिवलोके प्रति नयनम्, तत्परिवारजनेष्ववशिष्टयोर्गृह-
दहनसमये बन्धनाद्विमुक्त्य दूरं पलायितयोस्तयोः कुक्कुटमर्कटयोः स्वस्वकालेन
मरणे सति मर्कटस्य राजपुत्रत्वं कुक्कुटस्य चामात्यपुत्रत्वं संप्रति संप्राप्तमिति
पराक्षरेण राजपुत्रामात्यपुत्रयोः पूर्वजन्मवृत्तान्तकथनम्.... २१० १

२१ अथ राजा भद्रसेनेन तस्य राजकुमारस्य भविष्यद्वायविकथये पराक्षरमुनिं प्रति
पृच्छायां कृतायां पराक्षरमुनिना तस्य सुधर्माख्यस्य राजपुत्रस्याष्टादिनात्सप्तमेऽग्नि
मृत्युर्भविष्यतीति भविष्यत्कथनम्, तच्छ्रुत्वाऽविदुःस्मितं भद्रसेनभूषं प्रति बोध-
वचनैः समाश्रित्य तस्य सुधर्माख्यराजपुत्रस्य मृत्युनिवारणाय रुद्राध्यायजपा-
नुष्ठानकथनम्, अथ राजाः प्रार्थनया रुद्राध्यायपाठपूर्वकं तेन पराक्षरमुनिना
प्रतपःसदाचारसंपन्नैर्गौः सह तस्य राजकुमारस्य प्रतिदिनभिक्षेके क्रिय-
माणे सप्तमेऽङ्गुलकस्मात्क्षणमात्रं मूलेनां प्राप्य पुनः सद्य एव प्रबोधनम्, तदानीं
तेन कुमारेण मूलेनावस्थायां मृत्योः शिवदूतस्य चागमनपूर्वकं शिवदूतकृत-
मृत्युपराभवकथनम्, ततः पराक्षरादिभिः सर्वैर्भविष्यिस्तस्य राजकुमारस्याशौ-
र्वचनं प्रदाय तत्त्रिंशे रात्रेऽभयसंसनम्, ततो राजा सर्वेषां ब्राह्मणानां विपुल-

भोजनप्रदानादिना स्तुकारकरणम्, ततः स्वपुत्रेण पराक्षरगुहप्रवृत्तिमहावैभवं
सह सिंहासनेन उपविष्टस्य सुप्रसन्नस्य तस्य भद्रसेनभूषस्य समीपे महायोगिनः
श्रीनारदमहर्षेरागमनम्, ततो भद्रसेनेन राज्ञा कृतपूजासत्किंचेन नारदेन राजानं
प्रति 'तव पुत्रं नेतुं यमस्यात्रागमने सेति शंकरेण प्रेषितेन वीरभूत्रेण यमस्य
शासनं कृतम्' इति वर्णनं यमेन वीरभूत्रस्य प्रणामपूर्वकं स्तुतिकरणानंतरं वीरभ-
द्राद्यममोचनादिदृष्टान्तवर्णनं च, 'रुद्राध्यायपठनपूर्वकभिक्षेचनप्रभाषासव पुत्रस्य
मृत्युभीतिनिवारणं जातमस्वापुत्रवैषम्यतमायुः सकलसौख्यावाप्तिश्च भविष्यति'
इत्याक्षीः प्रदाय नारदस्य गमनम्, पराक्षरादिमहर्षीणां च सहपुत्राय राज्ञ आक्षीः
प्रदाय स्वस्वाभ्यगमनम्, इत्थं रुद्राध्यायप्रभाषवर्णनम्, ... २११ २

२२ अथ शिवभक्तिमाहात्म्यप्रतिपादकपुण्यमयपुराणकथापठनप्रवणविधिपूर्वकपल्लवर्णन-
म्, पुराणप्रवणमाहात्म्यवर्णनप्रसंगेन जारकर्मप्रवृत्तयोर्विदुराख्यब्राह्मणाचमविन्दु-
लाभ्यतत्पत्न्योर्वृत्तान्तवर्णनम्, तत्र जारकर्मणा वैश्यासक्तेन विदुराख्यब्राह्मणा-
धमेन नित्यं जारेण सह संगतामपि कस्मिंश्चिदेकस्मिन्दिने जारेण सह रतासक्त्यं
जारिणीं स्वभार्या दृष्ट्वा तां प्रति संताप्य 'त्वं जारेभ्यो रतिं वृथा तेष्वो घनमादाय
ममं वैश्यायै घनप्रदानाय देहि तेनाहं वैश्यायां रमिष्ये त्वं जारे रमस्य' इत्युक्त्वा
प्रतिदिनमुभयोरप्यधमयोस्तयोर्दुराचारे प्रवृत्तिः, इत्थं कियता कालेन तस्य ब्राह्म-
णाधमस्य मरणानंतरं किंचिदुत्पन्नतवीवनायास्तस्या विदुलाख्याया आरोत्यन्नैर्नि-
जपुत्रैः स्वकीयैर्बन्धैश्च सह कदाचित्सर्वविशेषे गोकर्णक्षेत्रं प्रति यात्रार्थं गम-
नम्, तत्र गत्वा कस्मिंश्चिदेवाक्ये वीराणिकेन पुराणे बाध्यमाने तया विदुल्या
तस्य वीराणिकस्य मुखात्पुराणप्रवणसमये 'जारसक्तानां नारीणां स्मरमन्दिरे
यमकिङ्कराः संतप्तलोहपरिषं क्षिपन्ति' इति वमयावनावृत्तांश्च भुत्वा सततकृत-
स्वकीयजारदुष्कर्मस्मरणसंतप्तहृदयया तया विदुल्या रक्षि तं वीराणिकं
ब्राह्मणं प्रति गत्वा निजदुष्कर्मपारिस्तान्तव उपायविज्ञाससा प्रमकरणम्, ततस्तेन

पौराणिकेन तस्याः पुराणश्रवणमात्रेण निजघोरस्वभिचारपापस्मरणेनात्युपयम-
यातनाभीताया बिन्दुलाख्यायाः सांत्वनपूर्वकं शिवभक्तिपुरःसरशिवनाममन्त्रोच्चा-
रणपूर्वकशिवभक्तिप्रतिपादकपुराणकथाश्रवणोपदेशकरणम्, ततस्तया बिन्दुलाया
तस्मादेव पौराणिकात्सद्गुरोः सकाशाच्छिवभक्तिवर्द्धकपुराणकथाश्रवणम्, पुराण-
श्रवणप्रभावात्तस्या बिन्दुलायाः शनैःशनै रजस्तमोमलम्बने जाते सति हृदये
श्रीशङ्करस्य प्रवेशः, ततः प्रतिदिनं तया गुरुपदिष्टमार्गेण श्रीशङ्करस्य भक्ति-
रणम्, श्रीशिवभक्तिप्रभावात्तया निखिलकर्मबंधं समाच्छिद्यान्ते शिवलोके प्रति
गमनम्, तत्र शिवलोके श्रीपार्वतीजगदम्बायाः समीपे गतायास्तस्याः पार्वत्या
समानकरणम्, ततः पार्वत्याः सकाक्षाभिजयधर्तुः पिशाचत्वंप्राप्तिं श्रुत्वा तस्य
निजभर्तुः पिशाचयोनेर्मोक्षाय तया तुंबकनाम गन्धर्वं प्रति विध्यशैलं स्थिताय
निजभर्त्रे पुराणश्रावणार्थं प्रार्थनाकरणम्, तया प्रार्थितेन तुंबकणा विध्यशैलं गत्वा
तं पिशाचं प्रति श्रीगौरीपतिकथायाः श्रावणे कृते तस्य पिशाचत्वं प्राप्तस्य बिन्दुला-
पतेः पिशाचचोनिषो मुक्तिपूर्वकं विमानमारुह्य शिवलोके प्रति गमनवर्णनम्,
ततस्तयोर्वपत्सोः श्रीमहेश्वरसद्गुणगायनेन कैवल्यमुक्तिप्राप्तिवर्णनम्, श्रीशिवभ-
क्तिप्रतिपादकब्राह्मोत्तरखण्डपुण्याख्यानैवमववर्णनपूर्वकं ब्राह्मोत्तरखण्डसमाप्तिव-
र्णनम्. ३१३ ३

इति ब्राह्मखण्डे तृतीयं ब्राह्मोत्तरखण्डं समाप्तम् ॥ (१-३) ॥

इति श्रीस्कान्दे महापुराणे तृतीयं ब्राह्मखण्डम् ॥ ३ ॥

अथ श्रीस्कान्दे महापुराणे चतुर्थं कारीखण्डम् ॥ ४ ॥

अथ कारीखण्डे पूर्वार्धम् ॥ (४-१) ॥

- १ मङ्गलाचरणम्, सूतामे व्यासस्य काशीखण्डकथोपक्रमकरणम्, नारदस्य नर्मदा-
म्भसि स्नातोकारम्भस्य च पुरतो विन्ध्यपर्वतदर्शनम्, प्रसंगेन विन्ध्याचल-
वर्णनम्, मेरुस्त्वामवमन्यत इति नारदमुनेर्वचः श्रुत्वा विन्ध्यस्य वर्धनेन श्रीसूर्य-
मार्गावरोचवर्णनं च. १ १
- २ एकतो नैशादिभिरसंबन्धावन्यत्र दिवाकरचण्डावपात्रलोकांनववस्त्रावर्णनम्, देवैर्वि-
ष्टिस्तवनम्, सत्यलोके भयाभावं दर्शयितुं सत्यलोकागन्तुपुरुषपुण्याचारवर्णन-
पूर्वकं विधिकृतदेवसान्त्वयनम्, ब्रह्मणो वचनात्त्रैलोक्यापभिवारणाय श्रीक्षेत्र-
काशीत्यागस्त्यमुनिसमीपे गन्तुं श्रीकाशीशकाशीदर्शनोत्सुकाऽमरप्रयाणवर्णनम्,
संक्षेपतः काशीवर्णनं च. १० १
- ३ काशीक्षेत्रे मणिकर्णिकाक्षानविश्वेश्वरदर्शनादियात्रां विधाय सुराणामगस्त्यमुन्यामम-
गमनम्, सुराणां तवाम्मे लोपामुद्रामुन्यगस्त्यरूपदर्शनं च. १५ १
- ४ इहस्वतिप्रणीतागस्त्यमुनिस्तुतिप्रसंगेन लोपामुद्रावर्णनम्, एतत्प्रजाचार-
निरूपणम्, सूर्यमार्गान्तोचकविन्ध्यवृद्धिनिवारणाय प्रार्थयमानस्य सुराचार्यस्य
वचनानुसंगेनागस्त्येनामराध्यासनम्, अमराणां स्वर्गलोकगमनं च. २० १
- ५ अमरप्रार्थनामङ्गीकृत्य विन्ध्यवृद्धिनिराकरणाय भार्यया सहऽगस्त्यमुनेः काशीक्षे-
त्राद्गृहिः प्रयाणम्, काशीवियोगदुःखितस्य मुनेर्विधनायकालभैरवादिदेवता-
ज्ञाप्रश्नपूर्वकं विशेषतो विद्याकरणम्, अगस्त्यमुनिमायान्तं दृष्ट्वा विन्ध्यस्य
कर्षतास्वीकारः, यावन्ममगमनं पुनर्न भवेत्तावत्स्वर्गवतो भवेति मुनेरिति प्रति-

- कथनम्, मुनेर्महात्म्यमीदृशेनम्, अगत्यमुनिना, महात्म्यमीतोत्रकथनम्, महा-
त्म्याऽऽस्त्याय वरप्रदानम्, अगत्यस्यामे प्रयाणं च.... २३ २
- ६ परोपकारप्रशंसनम्, शौशैलशिवराविपुण्यस्थानदर्शनेन मुक्तिमेतिह काशीमहत्त्व-
मिति लोपायुदाप्रदानः, तीर्थमाहात्म्यवर्णनप्रसङ्गेन काशीक्षेत्रमहत्त्वकथनम्, सर्व-
तीर्थानि काशीक्षेत्रमापकाणीति काशीक्षेत्रपद्योतनं च. ३० ३
- ७ शिवशर्मण्यस्य मधुरापुरीस्थद्विजस्य स्वदेहे समागतां जरां दृष्ट्वा विन्ध्योद्गाराः, सप्त-
पुरीयात्रार्थं गृहाद्विद्विजस्य प्रयाणम्, अयोध्यायात्रां समाप्य प्रयागे समा-
गमनम्, प्रसङ्गेन प्रयागमाहात्म्यवर्णनम्, द्विजस्य काशीयात्राकथनम्, तस्य
महाकालपुरीप्रवाणम्, तत्प्रसङ्गान्महाकालमाहात्म्यकथनम्, मायापुरीतीर्थयात्रा-
कथनम्, द्विजस्य मायापुरी देहावसानम्, पुण्यशीलमुशीलनामकवैष्णवगणा-
धिष्ठितस्वर्णविमानमास्थाप्य द्विजस्य तमोवत्सोरोहणं च. ३३ १
- ८ मायाख्यायां मुक्तिपुर्या मृतस्य शिवशर्मणो द्विजस्य कथं मोक्षानवाप्तिरिति लोपा-
युदासतीव्रप्रभः, मायाविषु बट्पुत्रीषु साक्षात्सायुज्यं नास्तीति दर्शयितुं शिवशर्म-
ण्यगुणसंपादादरम्भः, द्विजप्रभानुसारेण पिशाचगुणकगन्धर्वलोकस्थितपुरुष-
संपादितसदाचारवर्णनम्, यमलोकमागतस्य द्विजस्य शिवशर्मणः स्तकारपूर्वक-
पूजनार्थं धर्मराजत्यागमनम्, धर्मराजस्य सौम्यमूर्तेः सौम्यवचांसि श्रुत्वा
कथमिवमिति द्विजप्रभः, यमस्य रूपद्वयानिरूपणप्रसङ्गेन संक्षेपतो यमलोक-
वर्णनं च. ३८ २
- ९ ज्योतिरलोकवर्णनम्, सूर्यलोकवर्णनम्, सूर्योपासनावर्णनप्रसङ्गेन गायत्रीमन्त्रमाहा-
त्म्यनिरूपणम्, अर्घ्यप्रदानायाधिनिरूपणं च. ४३ १
- १० सहस्राक्षपुरवर्णनम्, अर्घ्यप्रेत्याक्यवोतिहोत्रपुरीवर्णनम्, कशानूत्पत्तिकथनप्रसङ्गेन
ज्योतिष्मतीपुरीस्थविधानराख्यमुनीतिहासकथनम्, शुचिष्मतीकथनानुसारेण मुनेः
काशीक्षेत्रे गत्वा वीरेश्वरशिवलिङ्गसमीपे लपोऽनुष्ठानकथनम्, त्रयोदशे मासि

- वाल्मीकेण लिङ्गे शिवदर्शनम्, अभिजाषाहंस्तोत्रकथनम्, शिवाद्विजमेन
सन्तुष्टस्य मुनेः स्वगृहे प्रयाणं च.... ४६ २
- ११ कालान्तरेण विधानराक्षुचिष्मत्यां गमनान्तरम्, शुभंमुहूर्तं सुतोत्पत्तिः, उजाक-
कमादिसेस्तारनिरूपणम्, हस्तसामुद्रिकं बोध्य नारदीकं वैधानराख्यस्य वाल्मीक-
गण्डान्नं श्रुत्वा मातापित्राः शोककरणम्, अपमृत्युदुर्णाय मुनिकुमारस्य काश्यां
लिङ्गं संस्थाप्यानुष्ठानकरणम्, दृढीवर्षवत्सरे वत्प्रदानाय समागतस्य कुलिष्ठा-
युक्तस्य मुनिकुमारं प्रति वचनम्, 'नाहं त्वत्तो वरान्महीतुमुत्सहे' इति वचः श्रुत्वा
इन्द्रस्य कुलिशापातनोद्योगं दिलोक्य मुनिकुमारस्य मूर्च्छावगमः, तत्रैव शिव-
प्रादुर्भावः, शिववराद्वैश्वानरस्य दिक्पतिर्वादिप्राप्तिवर्णनं च. ५१ १
- १२ नैऋतलोकवर्णनम्, विन्ध्यादट्यां पक्षीपतेः पिगाक्षस्य विश्वनाथपुरीं प्रति वातुका-
क्षस्य सार्धस्य प्राणवारंरक्षणार्थं प्राणदानासोऽकपालत्वप्राप्तिः, वारुणलोकवर्णनम्,
कर्दमस्य प्रजापतेः पुत्रस्य शुचिष्मतो जलज्जीवावां शिमुमारेण सरस्याहरणम्,
स्तरसि मग्नं श्रुत्वाऽपि मुतं पूजायामधिकासक्तस्य मुनेः सविधे शिवगणेन
सांसीमुमारस्य वाल्मीकस्यानयनम्, शुचिष्मतो मुनिकुमारस्य कांश्यां शिवलिङ्गं
संस्थाप्य तपश्चरणम्, शिवप्रसादाद्धारुणलोकसंप्राप्तिश्च. ५७ २
- १३ जगत्प्रणाल्य पवनस्य गन्धर्वतोपुरीवर्णनम्, कश्यपपुत्रस्य पूतात्मनः शोकाशोक्षेत्रे
लिङ्गं संस्थाप्य तपश्चरणम्, तस्य शिवालोकपालत्वप्राप्तिवचनम्, गुणकेशवरस्या-
लकावतीपुरीवर्णनम्, कम्बिल्यनगरे यज्ञदत्तनाम्नो ब्राह्मणस्य नाम्ना गुणनिधि-
रप्यगुणनिधिर्युतासक्तो मयपः पुत्रं बभूव तस्य मात्रा बहुकालं प्रच्छन्नदुराचा-
रस्य सुतस्य दुष्कृतिं संपश्यता पित्रा स्वगृहाम्निष्कासनम्, स्वार्थं दीपदशोदयो-
तेन छिगमौलिदशोहरस्य बहूपोषितस्यास्य शिवरात्र्यां शिवालयेऽप्रापहरणाद्वा-
तितस्य कलिह्रदेशराजपुत्रत्वप्राप्तिवर्णनम्, तत्र तस्य शिवालयेषु दीपदानात्क-
ल्याणतरे विश्वःसुतत्वमभिगम्य दुःसहपञ्चरणतः शिवसत्त्वालकाराग्यादिला-
भवर्णनं च. ६१ १

अध्यायाः

विषयाः

१० १०

- १४ रुद्रमज्जोपितैशानीपुरीवर्णनम्, अजैकपादादिरुद्रगणस्थापितैशानलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, पञ्चलोकवर्णनम्, ब्रह्मणो मानसात्समुद्भूतस्य सोमस्य वाराणस्यां लिङ्गं विधाय तत्पुरो महत्तपश्चरणम्, शिवप्रसादात्तस्य महेश्वर्यलामकथनं च. ... ६६ २
- १५ दक्षप्रजापतेः पट्टिदुहितृमध्ये रोहिण्यादिभिः सप्तविंशतिभिः कन्याभिरैकपतिलाभाय लिङ्गं संस्थाप्य वाराणस्यां तपःकरणाच्छिववरानुसारतः सोमं पतिमासाद्य संपादितस्य नक्षत्रलोकस्य संक्षेपतो वर्णनम्, अत्रिपुत्रस्य सोमस्य गुरुभार्यापहरणम्, रुद्रचन्द्रमसोर्बुद्धकथनम्, बुद्धं निवार्य ब्रह्मणो वचनाच्चन्द्रस्य बृहस्पतये तारासमर्पणम्, तस्यां बुधस्योत्पत्तिः, बुधकृतशिवाराधनम्, बुधस्य शिवबराहलोकपालव्याधिवरेश्वर्यलामवर्णनं च. ... ६८ २
- १६ समरे देवैर्घातितानां दानवेन्द्रान्धकसीनिकानां संजीवनीमन्त्रतो भार्गवशुकेण पुनरुज्जीवनम्, देवप्रार्थनया शिवेन नन्दिकेश्वरद्वारा शुक्रमानाग्य स्वमुखे तस्य निक्षेपणम्, अन्धकस्य सत्सैन्यस्य प्रमथैः सह बुद्धवर्णनम्, शुक्रतः शुक्रस्य बहिर्निःसरणम्, शुक्रस्य वाराणस्यां तपश्चरणाच्छिवप्रसादतो लोकधिपत्यादिवर-प्राप्तिवर्णनं च. ... ७१ २
- १७ श्रीशिवस्य भास्वत्कलतो भूमौ निपतितत्वेद्विन्मूर्तेर्लोलहिताङ्गस्योत्पत्तिः, शिवप्रसादात्तस्य लोकधिपत्यादिकथनम्, आङ्गिरसस्य शिवप्रसादार्थं वाराणस्यां तपःकरणम्, शिवस्य वरप्रसादालोकपतित्वदेवगुरुत्वलाभः, मार्तण्डात्संज्ञाप्रतिकृतौ छायायां शनैश्चरोत्पत्तिकथनम्, तस्य वाराणस्यां तपश्चरणाच्छिवप्रसादप्रहमुख्यत्वलामवर्णनं च. ... ७६ २
- १८ ब्रह्ममानससृष्टमरीच्यादिपुत्रसप्तार्षिलोकवर्णनम्, अरुन्धतीनक्षत्रस्थानदर्शनादिवर्णनं च. ... ८१ १
- १९ पितुर्कापिष्ठितस्य सापत्नमात्रा तिरस्कृतस्य ध्रुवस्य मातृवचनात्तपस्यार्थं विपिनप्रवेशः, तत्र सप्तार्षिसमागमः, तस्मै ब्राह्मशास्त्रमन्त्रमुपदिश्य मुनीनामन्तर्धानं च. ८२ १

अध्यायाः

विषयाः

१० १०

- २० यमुनातटे मधुवने स्थितस्य ध्रुवस्य तपस्यावर्णनम्, इन्द्रप्रेषितनानाविधतपोविप्रनिरूपणम्, ध्रुवस्य साक्षाच्छ्रीभगवतो दर्शनं च. ८६ २
- २१ ध्रुवकृतश्रीभगवत्तोत्रनिरूपणम्, 'ज्योतिष्मकस्याधारपदं ते वात्स्यामि तथापि मया सह काशी बाहि तत्र लिङ्गाचनं कृत्वा कृतकृत्यो भव' इति ध्रुवं सन्दिश्य तेन सह भगवतः काशीपुर्यां प्रयाणम्, तत्र ध्रुवस्य लिङ्गस्थापनेन कृतकृत्यत्वसाक्षात् स्वगृहे प्रयाणं च. ... ९० १
- २२ महर्जनतपोलोकवर्णनम्, सत्यलोके समागतानां ब्रह्मणा सह संवादाः, द्विजप्रार्थनपूर्वकं ब्रह्मकृतकाशीवर्णनं च. ... ९५ १
- २३ भूलोकाच्छिवलोकपर्यन्तं योजनप्रमाणकथनम्, शिवोपासनतो विष्णोरात्मसात्म्यप्राप्तिकथनपूर्वकं शिवकृतविष्ण्वभिमेषकवर्णनं च. ९९ १
- २४ द्विजस्य मायापुर्यां मरणतो विष्णुलोके ब्रह्मणो वत्सरपर्यंतं बहुविधोपभोगप्राप्तिः, ततश्च पुण्यक्षये नन्दिर्वर्धनप्राप्ते भूपत्वमासाद्य प्रजारक्षनकर्तुरस्य काशीमाहात्म्यश्रवणसंजातहर्षस्य काश्यां प्रयाणम्, विश्वेश्वरानुमहात्तत्र शिवशास्त्रादं विद्यावृद्धकालेश्वराख्यस्थापितशिवलिङ्गप्राप्ते तपस्यतः परीक्षणार्थमागतेन शिवेन परीक्षणोत्तरं सह तेन सखीकृत्य राक्षससिन्धेव लिङ्गे लभ्यो भविष्यति इति विष्णुगणप्रतिपादितशिवशर्मद्विजभाविस्त्विदिवर्णनम्. १०१ १
- २५ अगस्त्यमुनेः समार्यस्य श्रीगिरि प्रदक्षिणीकृत्य स्कन्दवने कुमारदर्शनम्, अगस्त्यकृतस्कन्दस्तोत्रम्, काशीमाहात्म्यश्रवणस्य स्कन्दं प्रति मुनिप्रश्नः, स्कन्दनिरूपितकाशीवासफलकथनं च. १०४ २
- २६ अविमुक्तस्तोत्रोत्पत्तिवर्णनम्, चक्रगुह्यगिरितीरे विष्णोस्तोत्रवर्णनम्, मणिकर्णिकाया उत्पत्तिवर्णनम्, मणिकर्णिकाज्ञानविधिकथनं च. १०७ २
- २७ गंगासाहात्म्यवर्णनम्, दक्षराहस्तोत्रकथनं च. ११३ १

- २८ शिवाधिष्ठानगौरवतः काश्यां गंगास्नानान्महापातकोपपातकशमनवर्णनम्, कलिगदेशे बाहीकनामः कस्यचिन्नाममात्रद्विजस्य वृषलीपतेररण्ये व्याघ्रेण मारणम्, सास्थि तन्मांसं समादाय गच्छतो गृध्रस्यान्यगृध्रेण युद्धम्, दैवतस्तदस्थो गंगाजले पतनेन गंगाजलसंगमान्महाश्वर्यम्, नानाविधपातकशालनाय कुन्मीपाकादिनरकेषु प्रक्षिप्तस्यापि तस्य बाहीकस्य सुखावाप्तिं विलोक्य सर्वेषां विस्मयकरणम्, अन्ते विमानमारुह्य बाहीकस्य स्वर्गलोकप्रयाणम्, गंगामाहात्म्यकथनं च. ११९ १
- २९ अशक्नोतां स्नानतुल्यफलावाप्तिमिच्छन्तां महापौषनिवारकभ्रींगंगासहस्रनामस्तोत्रवर्णनम्. १२२ १
- ३० मणिकर्ण्य भगीरथनृपानीतगंगासंगमात्क्षेत्रमाहात्म्याधिक्यकथनम्, दक्षिणोत्तरभागेऽसिम्बरणावस्थितिकथनम्, देहलीविनायकस्य शिवाङ्गां विना अन्तः प्रवेशं कुर्वतां विमोत्पादनाय नियोजनम्, धनंजयवणिगितिहासकथनम्, काश्या वाराणसीनामनिर्वचनं च. १३६ १
- ३१ ब्रह्मणः शिरभ्छेत्तुं शिवात्कालराजस्योत्पत्तिः, शिवनिशकारिब्रह्मशिरभ्छेत्तुं कालराजस्य कापालिकवेपेण काश्यां प्रयाणम्, तत्र गतस्य कालभैरवस्य वृषलमाया ब्रह्महत्यायाः पातालगमनम्, तत्र कपालमोचनतीर्थे सर्वेषां पातकशालनाय कालभैरवस्थितिवर्णनं च. १४९ २
- ३२ पूर्णभद्रनामकयक्षस्य शिवाराधनात्कनककुण्डलाख्यभार्यायां हरिकेशाभिषेकपुत्रजन्मकथनम्, बास्यावस्थामारभ्य शिवासक्तस्य हरिकेशस्य पितृस्नादनभयाद्गृहाभिर्गतस्य काश्यां प्रयाणम्, पार्वतीं प्रति शिवनिरूपितानन्दकाननवर्णनम्, ज्ञानन्दकानने हरिकेशस्य तपःसन्तुष्टमहेश्वरादृष्टपाणित्वकथनम्, वृषलपाण्यष्टककथनं च. १५७ २
- ३३ ज्ञानवापीनामकतीर्थोत्पत्तिवर्णनपूर्वकतन्नाममाहात्म्यवर्णनम्, काशीनिवासिहरिस्वामिकन्याया ज्ञानवापीं शेषमानायास्तद्वृषमोहितविद्याघरेणाहरणम्, मलय-

- पर्वते विद्याघरेण साकं राक्षसस्य युद्धवर्णनम्, युद्धे राक्षसविद्याघरयोः परस्परप्रहारेणैव मरणान्दरिस्वामिकन्याया विद्याघरं प्रति मन्थमानाया देहपरित्यागकथनम्, उभयो राजदेहमासाद्य तत्र चित्रपटीबिलोकनानन्तरं विवाहः १५५ २
- ३४ माल्यकुन्दकुलवयोस्तयोः काशीप्रयाणम्, तत्र काशीयात्रां विधाय ज्ञानवापीनिकटे शिवोपदेशादिमानमारुह्योभयोः शिवलोकगमनकथनम्, ज्ञानवापीमाहात्म्यकथनं च. १६१ १
- ३५ काशीप्रापकब्रह्मणसदाचारवर्णनप्रसङ्गेन नित्यकर्तव्यवर्त्मनिरूपणम्. १६४ २
- ३६ सदाचारवर्णनप्रसङ्गेन द्विजानां ब्रह्मचर्यवर्त्मनिरूपणम्. १७४ २
- ३७ सुलक्षणां क्षियं विना गृहस्थाश्रमस्य न सिद्धिस्तस्माद्विस्तरेण स्त्रीलक्षणनिरूपणम्. १७७ १
- ३८ अष्टविधविवाहवर्णनम्, द्विजादीनां काशीप्राप्तिकरस्य शुभाचारस्य विस्तरेण कथनं च. १८२ १
- ३९ दिवोदासपुत्रेविहासकथनप्रसङ्गेनाविमुक्ते क्षेत्रे अविमुक्तेक्षशिवलिङ्गोत्पत्तिकथनम्. १८५ २
- ४० काशिकाक्षेत्रगमनविप्रविद्याधिद्विजादिनिषिद्धाचारस्वरूपवर्णनम्, गृहस्थाश्रमिणां विहिताचारनिरूपणं च. १८८ १
- ४१ वानप्रस्थयतिथ्यर्माणां विस्तरेण निरूपणे योगाख्यानम्. १९३ १
- ४२ निकटासन्नस्तुचिह्नकथनपूर्वकं श्रीक्षेत्रकाशोमाहात्म्यमिश्रितकालवर्णनोपायकथनम्. २०० २
- ४३ दिवोदासे काश्यामुषित्वा भुवो राज्यं शासति सति सर्वेषां विश्वेश्वरादिदेवानां भुवं परित्यज्य मन्दराचलगमनम्, दिवोदासराज्ये प्रजासौख्यवर्णनम्, भुवं परित्यज्य अम्रेरपि स्वर्गगमनम्, तद्विलोक्य राज्ञा व्याहृतस्य स्वसामर्थ्यस्य वर्णनं च. २०२ २
- ४४ विश्वनाथमन्वोर्नन्दरगिरिवरे स्थितयोः काशीविद्योगस्तुल्यवर्णनम्, दिवोदासपुत्रस्य काशीक्षेत्रपरित्यागार्थं शिवेन योगिनीगणप्रेषणवर्णनं च. २०६ १
- ४५ षण्पट्टियोगिनीनां शिवाङ्ग्या काशीपुरे राज्ञो दिवोदासस्य विप्रार्थं प्रवेशकथनम्, तासां नामनिरूपणं च. २१० १

- ४६ दिवोदासस्य विप्रमुत्पाद्य काश्यां बहिर्निष्कासनाय शिवादिष्टरत्न्यागमनम्, दिवो-
दासराज्ये नानाविधप्रयत्नेन चिच्छान्द्वेषणोद्यतस्य रवेर्द्वादशधा आत्मानं विभज्य
काश्यामेव निवासकथनम्, लोलाकस्थानकथनम्, तत्तीर्थयात्राविधिमाहात्म्य-
कथनं च. २११ २
- ४७ उत्तरार्ककुण्डनिरूपणम्, तत्र स्थिताया द्विजकन्याया मातापित्रोर्मरणानन्तरमुत्त-
रार्कसमीपे तपश्चरणम्, तस्य गौर्या स्वसखीत्वरूपवरप्रदानम्, उत्तरार्ककुण्डमा-
हात्म्यनिरूपणं च. २१३ २
- ४८ कृष्णपुत्रस्य सांबस्य नारदापमानात्कृष्णशापप्रभवकुष्ठरोगावगमकथनम्, तत्परिहा-
राय काश्यां तस्य स्वनाम्ना कुण्डं विधाय तपश्चरणाद्रोगनिवृत्तिः, कुण्डमाहात्म्य-
साहितसांबादित्यमाहात्म्यकथनं च. २१५ १
- ४९ पाण्डवानां वनवासप्रसङ्गेन काश्यां गमनम्, तत्र द्रौपद्या सूर्याराधनम्, तस्यै सूर्यतः
स्यालीप्राप्तिः, द्रौपद्याराधितरवेः स्थाननिरूपणम्, मयूखादित्यमाहात्म्यवर्णनं च. २१७ १
- ५० उषैःश्रवसो वर्णविषये कद्रुविनतयोर्बादिकथनम्, तत्र कापट्येन विनतायाः पराम-
बात्कद्रुदास्वकरणम्, मातुर्दास्यापनोदाय गहडस्य सुधाहरणवर्णनम्, विनताग-
रुडयोः काश्यां शिवलिंगस्थापनपूर्वकं तपश्चरणम्, तयोर्भरप्रदानपूर्वकस्वसोत्का-
दित्यस्थानमाहात्म्यकथनं च. २२० १
- इति श्रीकाशीखण्डपूर्वार्धम् ॥ (४-१) ॥

॥ अथ काशीखण्डोत्तरार्धम् ॥ (४-२) ॥

- ५१ अरुणादित्यमाहात्म्यवर्णनम्, विनतादास्य कारणकथनम्, वृद्धहारीतोपासितवृद्धादि-
त्यमाहात्म्यकथनम्, विष्णुवचनान्काश्यां शिवलिंगं प्रतिष्ठाप्य सूर्यस्य तपश्चर-
णम्, तस्य केशवादित्यनामप्राप्तिपूर्वकमाहात्म्यवर्णनम्, विमलगंगायादित्यानां
संक्षेपतो वर्णनं च. २२६ १

- ५२ दिवोदासदृशतिनिष्कासनाय शिवप्रेषितस्य चतुराननस्य द्विजवेषेण काश्यां दशसं-
ख्याकाश्चमेषकरणात्तीर्थस्य दशाश्वमेधनामकरणकथनम्, तत्तीर्थमाहात्म्यवर्णनं च. २२९ १
- ५३ शिवप्रेषितान्नं योगिनीमानुषियोनां काश्यामेव शिवलिंगानि संस्थाप्य तत्रैव स्थितानां
स्थितिं परिज्ञातुं दिवोदासस्य निष्कासनाय च शंकुकर्णादीनां शिवाङ्ग्या काशोप्र-
याणवर्णनम्, काश्यावर्णनं च. २३१ २
- ५४ शम्भोरत्यन्तप्रियकपर्दिगणस्थापिताशेबलिंगमाहात्म्यवर्णनप्रसङ्गेन वाल्मीकिस्तंभक-
द्विजेतिहासकथनम्, तत्कृतविशाचोद्धारवर्णनम्, विशाचमोचनतीर्थयात्रामाहा-
त्म्यकथनं च. २३५ १
- ५५ पिगलविगणस्थापितशिवलिंगमाहात्म्यनिरूपणम्, ये ये गणाद्याः काशीस्थितिं
विलोकयितुं शिवेन प्रेषितास्तेषामपुनरावृत्तिं विलोक्य काश्यां शिवाङ्ग्या गणे-
शस्य प्रवेशवर्णनं च. २३७ २
- ५६ गणेशस्य व्यौत्तिषिकद्विजवेषमाश्रित्य काश्यां प्रवेशवर्णनम्, स्वमायया पुरीस्थिताने-
कजनमोहं विधाय राज्ञोऽन्तःपुरे गणेशस्य राज्ञाभिः सहाऽऽलपादिवर्णनम्,
दिवोदासनृपसमागमे राज्ञो वर्णनपूर्वकं गणेशेन तस्मै ब्राह्मणागमनपूर्वकब्राह्मण-
कृतोपदेशरूपमविष्यकथनं च. २३९ १
- ५७ अथ शिवेन कृताया गणेशस्तुतेः प्रसंगतो वर्णनम्, गणेशस्य तुङ्गिराजनामकथनम्,
मगोरथहरिश्चन्द्रादिगणेशस्थानकथनं च. २४१ १
- ५८ अथ गणेशोऽपि विलिखिते चिन्तापरवशेन शिवेन दिवोदासनृपस्य काशीत उच्चाट-
नाय विष्णुनिरूपणम्, काश्यां विष्णोर्नानाविधस्थाननिरूपणम्, विष्णुलक्ष्मी-
गह्वरैः सौगतपरित्राजिकाशिष्यरूपेर्बौद्धधर्मस्थापनप्रकारवर्णनम्, प्रजा अघर्म-
रुचीः कृत्वा गणेशवचनानुसारेण द्विजरूपस्य विष्णो राज्ञे शिवलिंगस्थापनोपदे-
शकथनम्, शिवलिंगमभ्यर्च्य राज्ञो दिवोदासस्य विमानमारुह्य कैलासपुर-
प्रयाणवर्णनं च. २४५ १

- ५९ वेशिरसो मुनेः शुचिमत्सरसं दृष्ट्वा स्खलितवोर्यस्य वीर्यात्कन्योत्पत्तिकथनम्,
तस्या धृतपापाख्यायाः कन्यायाः पितुर्वचनात्पञ्चपर्याकरणम्, मङ्गलो वरदाना-
त्तस्याः पाविष्यविशेषताप्राप्तिकथनम्, तां दृष्ट्वा धर्मस्य कामोद्दोषनात्परस्परं
शापमसङ्गेन तयोर्नदीनद्वत्प्राम्तिकथनम्, गंगापमुनासरस्वतीकिरणाधृतपापा-
धर्मनद्वंसगमात्पञ्चनदीतीर्थकथनम्, तन्माहात्म्यकथनं च. २५१ १
- ६० अग्निविदुमुनिः कृतविष्णुस्तुतिवर्णनम्, तत्र विदुमाधवावस्थानवर्णनम्, विन्दुमाधव-
माहात्म्यवर्णनं च. २५४ २
- ६१ आदिकेशस्वाम्यर्च्यकेशवादिवैष्णवस्थानानां संक्षेपतो वर्णनम्, विदुमाधवनिरूपित-
नानास्थानतथाप्राप्तिनिरूपणम्, विदुमाधवकथनादग्निविदुमुनेः सुदर्शनचक्रसं-
स्पर्शात्सायुज्यलामनिरूपणं च. २५८ १
- ६२ विबोधासप्तपदे विष्णुकथनानुसारेण फलासपुरं प्रविष्टे विष्णादीनां मन्त्रे ह्रस्व-
मिथी शिबानवतार्थं गमनम्, शिवकृतकपिलतीर्थवर्णनम्, कपिलतीर्थे वृषभ-
जप्रादुर्भावकथनं च. २६४ १
- ६३ जैगीषव्यमुनितपोवर्णनम्, तस्य शिवाह्वरप्राप्तिकथनम्, ज्येष्ठेशमाहात्म्यकथनं च. २६७ १
- ६४ मन्दराचलादगाते शिवं सगणं सान्धं द्रष्टुं नानातीर्थागतानां द्विजानां शिवदर्शनम्,
शिवप्रणीतकाशीक्षेत्ररश्मिकथनं च. २६९ १
- ६५ पराशरेश्वरमाध्येश्वरआषाढेश्वरकन्दुकेश्वरादिनानाविधशिबलिङ्गमाहात्म्यकथनम्. २७२ १
- ६६ शैलेश्वरादीनां काशीक्षेत्रस्थितांशलिङ्गानां निर्णयकथनम्. २७४ १
- ६७ गौरीं प्रति शिवनिरूपितरत्नेश्वरशिबलिङ्गमाहात्म्यकथनम्, कस्यामिन्नतर्क्याः शिव-
रात्र्यां रत्नेश्वरसमीपे नर्तनगानादिना आगणाच्च शिवप्रसादेन देहान्तरे वसुभूति-
नामकगन्धर्वराजतनयात्वलाभवर्णनम्, रत्नावलीनाम्न्यास्तस्या गन्धर्वकन्याया
रत्नेश्वरबलिङ्गप्रभावात्परमाध्ययनकविषाहादिपरित्यज्यनम्, दाक्षायणीश्वर-
माहात्म्यकथनं च. २७८ १

- ६८ महिषासुरपुत्रस्य गजासुरस्य विषिवरादव्यावध्यस्य शिवेन शूलेन विनाशनम्,
कृत्तिवासेश्वरोत्पत्तिकथनम्, कृत्तिवासेशमाहात्म्यकथनं च. २८३ २
- ६९ नानाविधस्थानस्थितानां शुभदानामष्टपष्टिसंख्याकानामायातनानां काश्चां समागम-
कथनम्. २८६ १
- ७० वेतालादिपरिवारसाहितानां नवकोटिसंख्यचण्डानां काशीरक्षणाय स्थानेस्थाने स्था-
पनवर्णनं च. २९० १
- ७१ रुद्रैत्यपुत्रस्य पुंभिरज्यस्य दुर्गासुरस्य त्रैलोक्यराज्यकर्तुर्नाशाय स्वनिष्ठे तमानितुं
भगवत्याः काळरात्रेः प्रेषणम्, काळरात्रिवचनात्ससैन्यस्य दुर्गदैत्यस्य भगवत्याः
समीप आगमनम्, युद्धोद्यतं दुर्गसैन्यं त्रैलोक्य देवांशरीराच्छक्त्युद्गमवर्णनम्,
दुर्गासुरस्य भगवत्या सह युद्धवर्णनं च. २९२ २
- ७२ भगवतीशरीरोत्पन्नशक्तीनां नामनिरूपणम्, दैत्यदेवायुद्धवर्णनम्, दुर्गदैत्यवच-
सन्तुष्ट्येवैवदुर्गादेवीस्तुतिकथनम्, दुर्गामैरवपूजनफलकथनं च. २९६ १
- ७३ पार्वतीं प्रति शिवनिरूपितोकारादिचतुर्दशलिंगगणनम्, ओंकारशोत्पत्तिवर्णनप्रसंगेन
ब्रह्मकृतोकारस्तुतिकथनम्, ओंकारशलिङ्गमाहात्म्यनिरूपणं च. २९९ १
- ७४ पाद्यकल्पायमरद्वाजमुतदमनस्य विद्यामधीत्य विरक्तस्य रेवातीरेऽमरकटक्षेत्रे
गर्गनाम्नो मुनेर्ईशानम्, गर्गमुनिरूपितोकारमाहात्म्यवर्णनं च. ३०४ २
- ७५ समजन्माजितपापविचारणैकः श्रित्तो बनेश्वराविमर्षिकथनम्, तन्माहात्म्यनिरू-
पणं च. ३०८ १
- ७६ मथिमाणिक्यनिर्मितत्रिंशो बनेश्वरसादृश्यतपारावतद्वन्द्वेतिहासकथनपूर्वकं त्रिज्ये-
नाख्यशिबलिङ्गमाहात्म्यकथनम्. ३१० १
- ७७ केदारेश्वरमाहात्म्यकथनरसङ्गेनोज्ज्वलीनीस्थितद्विजशरकेतिहासकथनम्. ३१४ १
- ७८ यमधर्मारोपितधर्मेश्वरादृशिवलिङ्गमाहात्म्यनिरूपणम्. ३१५ १
- ७९ धर्मतपःसाक्षिणां कीरक्षिप्तानां शिवशराकैजसरादि ८१ नृपैकं धर्मतमाहात्म्यक-
थनम्. ३१७ २

- ८० पुत्रोमजां प्रति शिवनिरूपितस्य चैत्रशुक्लतीयामारभ्य कास्तुनशुक्लतीयापर्यन्तं विश्वभुजाख्यगौरीविनायकदेवतमनोरथद्वितीयाव्रतस्य विस्तरेण वर्णनम्.... ३२० १
- ८१ सुरगुरोर्बचनाद्भूतहृदयवज्रासंसतनेन्द्रस्य काश्यामुत्तरवाहिन्यां क्रात्वा धर्मेशाख्य-
शिवलिङ्गसंनिधौ तपश्चरणम्, ब्रह्महत्यानिवृत्तिपूर्वकमिन्द्रस्य पूर्ववैद्यः प्रासिकक-
नम्, दुर्दमभूतिहासकथनपूर्वकधर्मेशमाहात्म्यकथनं च. ३२२ १
- ८२ बोरेश्वराभिर्भावप्रसङ्गेन मित्रजित्पराक्रमवर्णनम्, महावैष्णवस्य मित्रजित्पुत्रस्य
कंकालासुरं त्रिशूलेन हत्वा कंकालासुरहतमलयगन्धिनीं विद्याधरकन्यां गान्धर्व-
योद्धान् कृत्वा सह काश्यामागमनम्, अभीष्टद्वितीयाव्रतविषये राक्षसीं प्रति नृपप्रभञ्ज. ३२४ १
- ८३ नृपप्रभानुसारेण मार्गशीर्षशुक्लतीयायां राक्षसीनिरूपितगौरीविदेवतामोहद्विती-
याव्रतनिरूपणम्, व्रतकरणगद्गात्र्याः पुत्रलाभः, मूलक्षेत्रे जातस्य मात्रा विक्रदादेवो-
पुरतः स्थापितस्य तस्य शिखरेण्यनुष्ठया माहेश्वर्यादिमातृसमीपे प्रेषणम्, मातृ-
विसृष्टस्य बालकस्यानन्दकानने पञ्चमुद्रादेवीमण्डिते तपश्चरणान्छिन्नलिङ्गाविर्भा-
वः, अख्यैव लिङ्गस्य बोरेश्वराख्याप्राप्तिस्तन्माहात्म्यकथनम्, बोरेश्वराशिवेन तस्मै
राजपुत्राय नानाविधवरान्दत्त्वा कथितानामसिङ्गासङ्गमस्थितपुण्यस्थानानां क्रमे-
ण वर्णनं च. ३२७ २
- ८४ मित्रजित्पुत्राय बोरेश्वराख्यशिवनिरूपितानां श्रीमदादिकेशवादिभगीरथतीर्थानां
कथनम्. ३३० १
- ८५ मानन्दकानने शिवलिङ्गं संस्थाप्य बहुतपस्तत्त्वाऽपि फलाभावाद्दुर्वाससि काशीं क्षु-
मुधते शिवस्य लिङ्गादाविर्भाववर्णनम्, दुर्वासः कामपूरणात्तच्छिवलिङ्गस्य काम-
ेश्वराभिधानं तन्माहात्म्यकथनं च. ३३३ १
- ८६ विश्वकर्म्ममिमित्तशिवलिङ्गस्य काश्यां विश्वकर्म्मेश्वराभिधानकथनपूर्वकमाहात्म्यवर्णनम्. ३३५ १
- ८७ दक्षेश्वरोत्पत्तिकथनपूर्वकं केनचित्प्रसङ्गेन शिववैरिणो दक्षप्रजापतेः शिवौ विना
यज्ञारम्भवर्णनम्. ३३८ १
- ८८ नारदमुखापदवरद्वितीयाकर्ण्य शिववचनमनादृत्यैव सत्त्वा दक्षयज्ञं प्रति गमनम्,
तत्र शिवनिदां पितुर्मुखादाकर्ण्य परमकुपितत्वा तदा देहविसर्जनम्. ३४१ १

- ८९ शिवगणवोरभद्रकृतं ब्रह्मविम्बं सनपूर्वकं दक्षकिरीटोत्थानम्, पुनर्वारमन्त्रेण शिवा-
ज्ञवा दक्षस्य मेघवदनत्वं संपाद्य विमोचनम्, काश्यां शिवलिङ्गं संस्थाप्य दक्षस्य
तपःकरणम्, दक्षेश्वरोत्पत्तिकथनं च. ३४४ १
- ९० पार्वतीकृतपार्वतीशिवलिङ्गस्थापनम्, तन्माहात्म्यनिरूपणं च. ३४७ २
- ९१ विश्वनाथशिवलिङ्गात्पुर्वतो गंगास्थापितगंगाशिवलिङ्गमाहात्म्यवर्णनं च. ३४८ १
- ९२ ब्रह्मणः सकाशाद्ब्रह्मासात्म्यरूपं परमलम्बा काश्यां शिवलिङ्गं संस्थाप्य रेवावास्तपः-
करणम्, नर्मदेश्वरदत्तेश्वरदानकथनपूर्वकतक्षिणमाहात्म्यवर्णनं च. ३४८ २
- ९३ शिवं पतिं उच्युं काश्यां सखीत्यापितसतीश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ३४९ १
- ९४ अमृतेश्वरकण्ठेश्वरज्योतीरूपेश्वराणां शिवलिङ्गानां माहात्म्यवर्णनम्. ३५० १
- ९५ काश्यामपि भुजम्पूर्वाकृत्य हरिः सेव्यो हरिः सेव्य इति व्याख्यानं कृत्वा सैन्धा-
दिकृतव्यासभुजबाक्स्तम्भनवर्णनम्, ततो विष्णोरुपदेशेन व्यासेन विष्णुकण्ठसं-
स्पृशनात्सम्भ्रानामिदृत्य शिवस्तुतिकरणम्. ३५१ २
- ९६ व्यासशापमोचनकथनम्, कृष्णद्विस्वरूपकथनम्, व्यासस्य काशीतो बह्निर्निष्का-
सनवृत्तान्तवर्णनम्. ३५३ २
- ९७ सर्वपापानोदनकाशीक्षेत्रस्थितसर्वतीर्थकथनम्. ३५८ २
- ९८ काश्यां मुक्तिमण्डपे श्रीविश्वेश्वरस्मागमनमहोत्सवस्य विशेषेण वर्णनम्. ३६४ २
- ९९ श्रीशम्भुना ब्रह्मविष्ण्वादिवेभ्यः श्रीविश्वेश्वराख्यस्य काशीक्षेत्रपरमदेवतस्य माहा-
त्म्यनिरूपणम्. ३६७ १
- १०० काशीसम्पन्नात्तर्गेविहासानुक्रमवर्णनम्, पञ्चतीर्थ्यादिव्याख्यानवर्णनम्, काशीखण्ड-
प्रवणपठनफलवर्णनं च. ३६९ १

इति अथीसम्पन्नोत्तरार्धम् ॥ (४-२) ॥

इति श्रीस्कान्दे महापुराणे चतुर्थ काशीखण्डम् ॥ ४ ॥

॥ अथभीष्कान्दे महापुराणे पञ्चमभावन्त्यखण्डम् ॥ ५ ॥

॥ अथावन्त्यखण्डे मथमभावन्त्यक्षेत्रमाहात्म्यम् ॥ (५-१) ॥

- १ अथादौ परममङ्गलकारिणः श्रीमहाकालदेवस्य स्तवनम्, महाकालवनमाहात्म्यं शुभधान्यासस्य सनत्कुमारसमीप आगमनम्, सनत्कुमारव्याससंवादाश्रमः, तत्र सनत्कुमारेण महाकालवनप्रवेशावर्णनम्. १
- २ कल्पारंभे सृष्ट्युत्पत्तिवर्णनम्, ब्रह्मविष्णुमहेश्वराणामुत्पत्तिवर्णनम्, देवकुलेश्वर-स्तुतिवर्णनम्, ब्रह्मणः पञ्चमकपालच्छेदनाक्षत्कपालधारणात्कपालीति नाम्ना देवैः शिवालिंगस्थापनम्. २
- ३ ब्रह्मणो मस्तकगलिताद्रुधिरात्कुण्डलिपुरुषस्तोत्पत्तिवर्णनम्, ब्रह्माज्ञया तस्य शिववि-नाशार्थं शिवाग्ने गमनम्, शिवस्य विष्ण्वाग्ने गमनम्, विष्णुना शिवाय दक्षि-णभुजसमर्पणम्, विष्णवस्तुक्सेमवस्य पुरुषस्य ब्रह्मस्वेदजातस्य पुरुषस्य च पुन-र्वर्णनम्, शिवविनाशार्थं राक्षसप्रेषणात्प्राप्तद्वीपस्य ब्रह्मणः प्रायश्चित्तविधानव-र्णनम्. ३
- ४ सनत्कुमारव्याससंवाद्प्रसंगेन कैलाशरोत्पत्तिवर्णनम्. ४
- ५ नरनारायणयोर्बद्धार्थभ्रमं प्रति गमनम्, शान्त्यां अगद्विगार्थं तपःकरणम्, तद्वनं दृष्ट्वा वृष्टेन शंकरेण पादपादिकान्ति वरप्रदानम्, तत्र नरनारायणदशनिम्, पादपवचनाच्छिबस्य तत्रैवावस्थानम्, शिवदर्शनार्थं ब्रह्मादिदेवानां तत्रागमनम्. ५
- ६ तद्वने शिवदर्शनामाबाह्वैर्यज्ञसमारम्भणम्, सहस्रसमापत्यन्तं तपस्तप्त्वा तपोऽंते शिव-दर्शनम्, देवैः शिवस्तुतिकरणम्, शिवेन देवेभ्यो वरप्रदानम्, शिववचनाल्लिङ्ग-स्थापनम्, कपालमोक्षणदीर्घमाहात्म्यवर्णनम्. ६

१

१

२

१

१

२

- ७ महाकालवनवासविधिवर्णनम्, महाकालवने यासं कुर्वतां पुरुषाणां फलमाप्तिवर्णन-पूर्वकं महाकालमाहात्म्यवर्णनम्. ११ १
- ८ सनत्कुमारव्याससंवाद्प्रसंगेन महाकालवने दानमाहात्म्यवर्णनम्, शिवगीर्वाणः कलहे जायमाने तत्र कलकलेश्वरोत्पत्तिवर्णनम्, कलहनाशनकुण्डोत्पत्तिवर्णनम्, कल-हनाशनकुण्डे दानमाहात्म्यवर्णनम्, अप्सरस्तीर्थोत्पत्तिमाहात्म्यवर्णनम्, अप्सर-सां तीर्थे ज्ञानदानादिमाहात्म्यवर्णनम्, अप्सरःकुण्डमाहात्म्यवर्णनम्. १२ २
- ९ माहिषकुण्डोत्पत्तिवर्णने माहिषवेषधारिणो हालाहलनामकराक्षसस्य शिवेन युद्ध-वर्णनम्, शिवेन राक्षसस्य पराजयं कृत्वा तत्रैव लिङ्गस्थापनम्, माहिषकुण्डरुद्र-सरोमाहात्म्यवर्णनम्. १४ १
- १० कौटुम्भिकेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. १४ २
- ११ पारिजातकुसुममालां गृहीत्वा विद्याधरपतेर्वासववैश्वानरं गमनम्, तत्र नृत्यकारिण्यै मेनकायै तेन तन्मालाप्रदानम्, तदा मालया माहितां तां मेनकां दृष्ट्वा नृत्यभंगा-च्छक्रेण विद्याधरस्य शापप्रदानम्, शक्राज्ञया विद्याधरपतेरवन्त्यामागमनम्, तत्र तीर्थे ज्ञानेन विद्याधरपतेः स्वस्थाने गमनम्, विद्याधरतीर्थमाहात्म्य-वर्णनम्. १५ १
- १२ मर्कटेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, शीतलातीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. १५ १
- १३ स्वर्गाद्वारमाहात्म्यवर्णनम्. १५ २
- १४ चतुःसमुद्रमध्यप्रदेशे स्थितस्य राजस्थलतीर्थस्य माहात्म्यम्, तत्र सुगुप्तराजस्य सुदर्शनालया पत्न्या वृष्टेन दारुण्यमुनिना चतुःसमुद्रज्ञानेन पुत्रप्राप्तिरूपकड-कथनम्, दारुण्यवचनाच्छिबाराधनाय सुगुप्तरस्य गन्धमादने गमनम्, शिव-वाक्यादवन्त्यां तस्य गमनम्, चतुःसमुद्राराधनेन चतुःसमुद्राणां मूर्तवैने दर्शनम्, चतुर्भिरधिभिः पार्थिवाय वरप्रदानम्, तत्रैव तीर्थस्थापनम्, चतुःसमुद्र-माहात्म्यवर्णनम्. १५ २

अध्यायाः

विन्याः

५० ५०

अध्यायाः

विन्याः

५० ५०

- १५ शङ्करादीतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, शिवेन सूर्यराधतां कृत्वा उन्नाम्ना स्वात्मिगत्यापनम्, शंकरादित्यमाहात्म्यवर्णनम्. १६ १
- १६ नीलगन्धर्वतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र आद्यादिकरणेन ज्ञानदानादिभिश्च महा-पुण्यफलप्राप्तिकथनम्. १६ २
- १७ सनत्कुमारश्वाससंवादप्रसङ्गेन दशाश्वमेधतीर्थमाहात्म्यवर्णने मन्वादिभिः ज्ञानेन दशाश्वमेधफलं सम्पादितमिवाविसदृष्टान्तवर्णनम्. १७ १
- १८ एकानंशादेव्युत्पत्तिवर्णने तारकासुरराक्षसपोकितेन ब्रह्मणा निशादेव्याः स्मरणम्, तथा तारकविनाशार्थं ब्रह्मण उपायकथनम्, तत्रैव ब्रह्मणा तस्याः स्थापनम्, एकानंशादेवीतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. १७ १
- १९ शिवपार्वत्योरभक्तोडासमये तत्र स्थले षण्ढप्रचण्डवैत्ययोरारामनम्, पार्वत्या तयोः पराभवकरणम्, हरसिद्धिरिति झङ्गरेण पार्वत्या नामकरणम्, हरसिद्धितोर्थमाहात्म्यवर्णनम्. १८ १
- २० वटयक्षिणीमाहात्म्यवर्णनम्, पिशाचकतीर्थमाहात्म्यम्, शिवागुंफेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, अगस्त्येश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, दुण्डेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, डमरुकेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, अनादिकल्पेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, सिद्धेश्वरवीरभद्रचंडिकामाहात्म्यवर्णनम्, स्वर्णजालेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, महामायामाहात्म्यवर्णनम्, कपालेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, स्वर्गद्वारतीर्थयात्रामाहात्म्यवर्णनम्. १८ २
- २१ हनुमत्केश्वरमाहात्म्यवर्णने रावणवधानन्तरं रामादीनामयोध्यायां गमनम्, तत्र राज्याभिषेकवर्णनम्, लिङ्गं याचितुं हनुमता लंकां गत्वा विभीषणाद्व्या लिङ्गं गृहीत्वाऽवन्त्यामागमनम्, सरस्तीरे लिङ्गं संस्थाप्य हनुमतः ज्ञानकरणम्, ज्ञानान्ते लिङ्गस्याऽचलं दृष्ट्वा शिवाद्व्या तत्रैव तस्य लिङ्गस्य स्थापनम्, हनुमत्केश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. १९ १
- २२ यमेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, रुद्रसरोमाहात्म्यवर्णनम्. १९ २

- २३ महाकालयात्रावर्णनम्, यात्रामाहात्म्यवर्णनम्. १९ २
- २४ सुमतिनामकमाङ्गणस्य कैशिकपत्न्यां जातस्याभिर्शर्मणः कुमारस्याऽभ्यास्त्यागवर्णनम्, अभिर्शर्मकृतवृष्टसंगतिवर्णनम्, निवव्राणिर्हिंसनशीलत्वात्सप्तर्षीनागतान्दृष्ट्वाऽभिर्शर्मणा वृष्टयोपायकरणम्, अत्रिबचनादूहं गत्वा तस्य पापभागित्वेन स्वपरिवारं प्रति प्रश्नकरणम्, ततस्तैर्गृहस्थितैः पित्रादिभिः पापफलभोगस्यास्वीकरणं श्रुत्वाऽभिर्शर्मणा पञ्चात्तापं कृत्वा महर्षीन्प्रति शरणं गत्वा प्रार्थनाकरणम्, ततोऽत्रिमहर्षिदत्तमन्त्रस्योपासनात्पापनिष्कृतिवर्णनम्, ततः कालंतरेण बल्मीकसम्भवाद्वाल्मीकिरिति महर्षिभिलस्यभिधानकरणम्, तेन बाल्मीकिना कुशस्थली गत्वा शिवमाराध्य स्वनाम्ना लिङ्गस्थापनम्, बाल्मीकीश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. २० २
- २५ शुक्रेश्वरमीश्वरगोश्वरकामेश्वरचूडामणीश्वरचण्डाश्वरादितोर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २१ २
- २६ कालवनस्य सौन्दर्यपूर्वकमाहात्म्यवर्णनम्, कालवनस्यासमन्तात्सर्वदिक्षु स्थितानां पिंगलेशादिदेवतानां माहात्म्यवर्णनम्, कल्पसप्तकमाहिमवर्णनम्, पंचेशानीयात्रामाहात्म्यम्, अक्षरेश्वरमाहात्म्यम्, ब्रह्मकुण्डमाहात्म्यवर्णनम्, मन्दाकिनीतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २१ २
- २७ अंकपादाख्यस्थानमाहात्म्यवर्णने बलरामकृष्णयोजन्मकर्मनिरूपणम्, सांक्षीपनये गुडदक्षिणां दातुं प्रवृत्तयोस्तयो रामकृष्णयोः समुद्रस्थं शंखामुरं हत्वा यमलोके गमनम्, तत्र यमस्य पराजयं कृत्वा सांक्षीपनिपुत्रं गृहीत्वा तयोर्गुडसमीप आगमनम्, अवन्त्यामङ्कपादाख्ये लिङ्गस्थापनम्, मूर्तिपञ्चकमाहात्म्यवर्णनम्. २४ १
- २८ चन्द्रादित्यमाहात्म्यम्, करभेश्वरमाहात्म्यम्, गणेशमाहात्म्यम्, कुसुमेश्वरजयेश्वरयोर्माहात्म्यवर्णनम्, शिवद्वारमाहात्म्यवर्णनम्, मार्कण्डेयेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, ब्रह्मेश्वरमाहात्म्यम्, ब्रह्माणीकुण्डमाहात्म्यम्, यक्षवापीमाहात्म्यम्, पशुपतिरुद्रपुररूपकुंडेश्वरकुंडकरीकुंडाजागंधचक्रतीर्थोदिमाहात्म्यवर्णनम्, सोमवतीलिङ्गसोमेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. २६ २

भनुकनादेव.

अवन्त्यासं ०५

२५ अनरकतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, तत्रसंगेन नरकवर्णने नरकयातनादिकानां च वर्णनम्, नरकाप्रतिपत्तिवर्णनम् च. २५	१
३० अनरकतीर्थं दीपदानमाहात्म्यम्, तत्र पूजाविधिविधानकथनम्, दीपदानेन कीर्तते-जआदिष्टुद्विमायादिकथनम्. २९	२
३१ केदारेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, जटातीर्थशृंगतीर्थेन्द्रतीर्थचण्डेश्वरकुण्डेश्वरगोपतीर्थवि- पिटातीर्थानन्देश्वरामेश्वरादित्यमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र रामेण पितृवशस्य आदकर्मकरणम्, सौभाग्यतीर्थपूवतीर्थयोगेश्वरादेवीशंखावर्तसुषोम्नसुषोम्न- पुनतीर्थपत्तनेश्वरदुर्गेश्वरविराट्नायककामोदकादित्यमाहात्म्यवर्णनम्. ३२	१
३२ शक्रवचनादनुनेन केशवार्कस्थापनम्, श्रीकृष्णवचसाऽनुनेन सूर्यस्तंभनम्, संतु- ष्टेन सूर्येण तस्मै वरप्रदानम्, अनुनेन सूर्यस्तुतिकरणम्, सूर्योद्भवा तत्रैव नरा- दित्यतिनाम्ना सूर्यस्य स्थापने च, नरादित्यमाहात्म्यवर्णनम्. ३४	१
३३ श्रीकृष्णेन सूर्यस्तवनकरणम्, केशवादित्यमाहात्म्यवर्णनम्. ३६	१
३४ स्कन्दजन्मकथावर्णनम्, तत्र शंकरेण कामज्वलनम्, अभिना शिववीर्यप्राशनम्, गंगायां वीर्यत्यागः, आनुमागतानां षट्कृतिकानामुदरे तस्य वीर्यस्य प्रवेशः, ततः स्कन्दोपपत्तिः, शक्तिमदतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३६	२
३५ अगस्त्येश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, ३८	२
३६ प्रसिद्धस्त्यभिन्नभिन्नलिङ्गानां नामनिर्देशनपूर्वकं तीर्थवर्णनम्, अन्धकारसुरयुद्धसमये शिवस्थापितस्य नरदीपतीर्थस्य माहात्म्यवर्णनम्, ३९	१
३७ ओंकारेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, अभयेश्वरालिंगमाहात्म्यम्, अंगारकीचतुर्थीश्रुतमादा- त्म्यवर्णनम्, ४०	२
३८ देवीचंडीकृतं पराभवसहमानेनान्धकारमुदरेण शिवस्तुतिकरणवर्णनम्, शिवेन तत्रा- कृत्यां चामुण्डादीनां मातृणां स्थापनम्, मातृकापूजनविधिवर्णनम्, अन्धकारस्य शिवगणत्वप्राप्तिवृत्तान्तवर्णनम्. ४२	१

३९ महाकालवनमाहात्म्यवर्णनम्. ४३	१
४० शिवब्रह्मसंवादे कनकशृंगाभिधानपुरीवर्णनम्. ४३	१
४१ कुशस्थलीमाहात्म्यवर्णनम्. ४४	१
४२ अबन्त्यभिधानपुरीमाहात्म्यवर्णनम्. ४४	२
४३ उज्जयिन्यां त्रिपुरासुरेण ब्रह्माण्डमुद्दिश्य तपश्चरणम्, ब्रह्मणा तस्मै वरप्रदानम्, त्रिपुरासुररीडितानामिन्द्रादीनां शिवायै गमनम्, शिवेन तेषामुद्भवदानम्, शिवायैवन्द्रादिभिरवन्त्यां चामुण्डावचनाद्विभवेन दैत्य- पराजयकरणम्, तत्र त्रिपुरदानवस्य उज्जितत्वादुज्जयिनीति नाम्ना तस्य पुरस्य प्रसिद्धिवर्णनम्, उज्जयिनीमाहात्म्यवर्णनम्. ४५	२
४४ रत्नाभावाद्भूतोत्पादनार्थं समुद्रमंथनं कृत्वा ततो निर्गतस्य पौण्ड्रस्य ब्रह्मार्थं देवा- सुरयोर्विवादे समुत्पन्ने भगवता मोहिनीरूपमास्थायामृतविभागे क्रियमाणे देवपं- क्त्यां कपटेन स्थितस्य राहोः शिरश्छेदकरणम्, तत्र राहुकेतुप्रीडानिरसनार्थं तीर्थनिर्माणम्, राहुतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, रत्नकुण्डलानमाहात्म्यवर्णनम्, पद्मावतीपुरीनामवृत्तान्तवर्णनम्. ४७	१
४५ कुमुद्वतीपुरीसौभाग्यवर्णनम्, कुमुद्वतीप्रभावमाहात्म्यवर्णनं च. ४७	२
४६ महाकालवनवर्णने नन्दवनवर्णनम्, कामधेनुवर्णनम्, अमरावतीपुरीनामवृत्तान्त- वर्णनम्. ४८	२
४७ विशालाख्यापुरीमाहात्म्यवर्णनम्. ४९	१
४८ निमेषादारभ्य पतुरशीतिकल्पपर्यन्तं कालप्रमाणनियमवर्णनम्. ५०	१
४९ कपालधारिणः शिवस्य वैकुण्ठे भिक्षार्थं गमनम्, भिक्षादानसमये विष्णोर्गुल्यां शिवेन शुद्धेन प्रहारे कृते विष्णोर्गुलिदोऽसृक्प्रवाहनिर्गमनम्, तस्यैव प्रवाहस्य नदीरूपेण परिणतस्य शिमानाम्ना प्रसिद्धिकथनम्, बाणासुरकृष्णयुद्धवर्णनम्, तत्र शिवविष्णोर्व्युद्धे मिथोऽप्रेरणम्, शैवम्बरदण्डवम्बरयोर्मध्ये शैवम्बरस्य पराभव-	

वर्णनम्, तस्य स्थानस्य ज्वरप्रतीति नाम्ना प्रसिद्धिवर्णनम्, ज्वरप्रतीतिर्यमाहात्म्य- वर्णनम्. ५१ १	
५० पापनाशिनोतीर्थवर्णनप्रसङ्गेनाधर्मचारिणो दमनस्य राज्ञो मृगयार्थमरण्ये गमनम्, निशि बटशूले पोटकं बद्धा तत्रैव राज्ञो निद्राकरणम्, ततो राजमन्त्रके सर्पपत- नम्, सर्पदंशनेन पीडितस्यापि यमदूतानामागमनम्, ततो यमलोकगतस्य राज्ञो यमघातनासमये वायसभक्षितस्य तच्छरीरमांसस्य शिप्रायां पतनम्, तेन पुण्येन दमनस्य शिवलोके गमनम्, यमयमदूतसंकादे शिप्रायाहात्म्यवर्णनम्. ५२ १	
५१ भिक्षार्थं शिवस्य नागलोके गमनम्, भिक्षालब्धभावात्तत्रस्थैकविंशतिकुण्डस्थस्य सर्पस्युत्पत्त्य प्राशनेन भीतैः पन्नगैर्वासुकिस्तवनम्, सर्वपन्नगैः शिप्रां गत्वा शिवस्तवनकरणम्, तेन तुष्टेर्नेशन तत्राऽमृतोद्भवानाम्ना कुण्डस्थापनम्, अमृतो- द्भवामाहात्म्यवर्णनम्. ५३ १	
५२ हिरण्याक्षपीडितैरिन्द्रादिभिर्महालोकं गत्वा ब्रह्मणे सर्ववृत्तान्तकथनम्, ब्रह्मदेवेन देवेभ्यो जयविजययोः शापकारणकथनम्, हिरण्याक्षहिरण्यकशिप्वोर्जन्मकर्म- कथनम्, हिरण्याक्षवधाय बराहवतारवर्णनम्, बराहान्तः शिप्राया उत्पत्ति- वर्णनम्, शिप्रावदीप्तोभावर्णनम्, शिप्रायाहात्म्यवर्णनम्. ५४ १	
५३ महाकालवने सुन्दरास्यतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, पिशाचमोचनतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र देवलद्विजस्य कथावर्णनम्. ५५ २	
५४ नीलगंगायाहात्म्यवर्णनम्. ५७ १	
५५ रेवाजलनिमग्नं भूमिं दृष्ट्वा तदुद्धारार्थमगस्त्येन विन्ध्ये तपश्चरणम्, तपःप्रस- न्नाया विन्ध्यवासिन्या उज्जयिन्यां गमनम्, विन्ध्यवासिनीविमलोद्वीर्यमाहा- त्म्यवर्णनम्. ५७ २	
५६ मांधातुक्षेत्ररुद्रसरोमाहात्म्यवर्णनम्, क्षातासंगमतीर्थवर्णने सूर्यानुसूर्ययोर्विशाला- नन्तरं यमयमुनयोक्तव्यवर्णनम्, क्षातासंगमतीर्थमाहात्म्यम्. ५८ २	

५७ गयातीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र गयातीर्थप्रसंसायां तुष्टुष्टराक्षसपीडितानां सर्वेषां देवानां ब्रह्मणे गमनम्, ब्रह्मादिभिर्विष्णुलोके गत्वा विष्णुस्तवनकरणम्, विष्णु- नुकृत्या सर्वेषां गयातीर्थं गमनम्. ६० १	
५८ गयातीर्थे समंत्रकविधानपूर्वकब्राह्मकर्ममाहात्म्यवर्णनम्. ६० २	
५९ गयाक्षेत्रस्थकस्तुनदीमाहात्म्यवर्णनम्, आदिगयाबुद्धगयाविष्णुपदीगयाकोष्ठगदा- घरवेदिगाऽक्षयवटप्रेतमुक्तिकरीशिलाऽच्छोदादितीर्थेषु ज्ञानदानफलमाहात्म्यम्, तत्र अपिपन्नानारदसंवादे नारदेनविष्णुमीश्वरतमाहात्म्यवर्णनम्. ६२ १	
६० पुरुषोत्तममाहात्म्यवर्णने लक्ष्मीनारायणसंवादप्रसंगेन मलमासमाहात्म्यवर्णनम्, अधिमासे व्रतनियमादिर्विधिविधानकथनम्, मलिम्लुचमासे ज्ञानदानादिमाहा- त्म्यवर्णनम्. ६२ २	
६१ अधिमासे महाकालवनवासमाहात्म्यम्, पुरुषोत्तमपूजाक्रममाहात्म्यम्, जटेश्वरम- हेश्वरतीर्थज्ञानमाहात्म्यम्, भार्गवरामतीर्थमाहात्म्यम्, कौशिकीनदीमाहात्म्यम्, अधिमासे ज्ञानदानादिमाहात्म्यवर्णनम्. ६४ १	
६२ गोमतीकुण्डमाहात्म्यम्, काशामाहात्म्यम्, गोमतीकुण्डे ज्ञानादिपुण्यफलप्राप्ति- वर्णनम्. ६४ २	
६३ कन्यदेश्वरस्यगतासंगमवर्तिश्वरवामनतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र बलिपीडितैर्वैश्वदेव- लोकं गत्वा सर्वबलिभुत्तनिवेदनम्, ब्रह्मणा विष्णोराधनार्थमुपायकथनम्, तत्र ब्रह्मदेवेन्द्रादिदेवसंवादप्रसंगेन विष्णुसहस्रनामकथनम्, सहस्रनामफलभुतिकथ- नम्, वामनावतारादिकुण्डस्थापनवृत्तान्तमाहात्म्यवर्णनम्. ६५ १	
६४ वीरेश्वरकालभैरवतीर्थवर्णनम्, तत्र भैरवाष्टककथनम्. ७० २	
६५ नागालयतीर्थप्रस्तावे जनमेजयास्तिककथानकम्, नवकुण्डनामनिर्देशनपूर्वकमाहा- त्म्यवर्णनम्, रमासरस्तीर्थमाहात्म्यम्. ७१ २	
६६ नृसिंहजन्मकथावर्णनपूर्वकं नृसिंहतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ७२ २	

- ६७ कुटुम्बेश्वरमाहात्म्यवर्णने दक्षमहादेवादितपश्चर्यावर्णनम्, ... ७२ २
 ६८ देवप्रयागतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, आनन्दभैरवतीर्थमाहात्म्यम्, अखण्डेश्वरतीर्थवर्णने
 ब्रह्मदत्तस्य महापापिनोऽपि तत्र मरणाद्ब्रह्मलोकप्राप्तिवर्णनम्, नारदब्रह्मसंवाद-
 प्रसंगेनाखंडसरस्तीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, ... ७३ २
 ६९ कर्कजतीर्थमाहात्म्यम्, विधून्नाचिस्तीर्थवर्णनम्, चातुर्मास्यफलवर्णनम्, ... ७४ १
 ७० विन्दुसरोरस्यसरस्तीर्थमाहात्म्यम्, तीर्थसंख्यापरिगणनपूर्वकं क्रमेण नामनिर्देशकर-
 णम्, देवयात्रांतर्गुहीसर्वतीर्थयात्रानुक्रमणिकप्रदिकथनम्, ... ७५ १
 ७१ अन्नतोषेष्टमाहात्म्यफलश्रुतिवर्णनम्, ग्रन्थोपसंहारवर्णनम्, ... ७७ १

इत्याकन्यत्रण्डे प्रथममवन्तीश्वरमाहात्म्यम् ॥ (५-१) ॥

अथावन्त्यखण्डे द्वितीयमवन्तीस्थचतुरशीतिलिंगमाहात्म्यम् ॥ (५-२) ॥

- १ अथ चतुरशीतिलिंगमाहात्म्यप्रस्ताव उमामहेश्वरसंवादारम्भः, तत्र प्रथमब्रह्मवत्त्वेश्व-
 रलिंगमाहात्म्यवर्णनम्, तत्प्रसंगेन पूर्वैतिहासवर्णनम्, तत्र देवानां सुखप्राप्त्यर्थं
 कुंभयोनिना दैत्यान्हुत्वा पश्चात्तापेन हत्यादोषभीवेनेश्वराराधनां कृत्वा शिवानुह-
 या स्वनाम्ना शिवलिंगस्थापनम्, ... ७५ २
 २ अथ गुह्येश्वरलिंगमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र मङ्गलकथापिना तपस्तप्त्वा कस्मिंश्चित्समये
 कराच्छाकरसनिर्गमनेनाश्चर्यं प्राप्य नर्वनकरणम्, तेन सर्वेषां स्थावरजगमानां
 संजातं नृत्यं दृष्ट्वा देवानां शिवलोके गमनम्, शिवेन तस्य मङ्गलकस्य शंकरास-
 करणम्, शिवाज्ञया महाकालकाले लिंगस्थापनम्, मङ्गलकर्षेमुक्तिप्राप्तिवर्णनम्,
 गुह्येश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, ... ८० २
 ३ अथ दुंदुवेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र दुंदुनामकशैवगणस्येन्द्रसभायां गमनम्, तत्र
 नृत्यमानां रमां दृष्ट्वा काममोहितस्य दुंदुस्येन्द्रेण शापप्रदानम्, ततो मानुष्यं

- प्राप्य दुंदुनेन महाकालवने शिवमाराध्य स्वनाम्ना लिंगस्थापनम्, दुंदुवेश्वरतीर्थलिं-
 गमाहात्म्यवर्णनम्, ... ८१ ३
 ४ अथ डमरुकेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र रुरुपुत्रेण वज्रदैत्येन सह युद्धे पराजयं
 प्राप्तानां सेन्द्रादिवेवानां ब्रह्मलोके गमनम्, ब्रह्मणः क्षरीरतो निर्गतायाः सक-
 न्यकायाः कृत्याया वज्रेण समं युद्धवर्णनम्, वज्रकृतकृत्यापराभववर्णनम्,
 कृत्यादिभिरीश्वराराधनाकरणम्, ईश्वरवज्रयुद्धवर्णनम्, ईश्वरेतिवज्रवरुणा
 वज्रनाशकरणम्, ततस्तत्र डमरुकेश्वरेतिलिंगस्थापनम्, डमरुकेश्वरलिंगमाहा-
 त्म्यवर्णनम्, ... ८२ १
 ५ अधानादिकल्पेश्वरलिंगमाहात्म्यवर्णनम्, ... ८३ १
 ६ अथ स्वर्णजालेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र पार्थव्या सह क्रौडतः शंकरस्य वीर्य-
 प्राप्तेन वह्निना तद्वाहशमनार्थं गंगायामवलोकनकरणम्, ततो बहोः काञ्चनना-
 मकप्रथमापत्यस्य दर्शनेन सर्वत्र वादप्रचलनम्, तदनर्थं दृष्ट्वा वह्निना शंकराय
 कांचनपुत्रस्य समर्पणम्, शंकराज्ञया काञ्चनस्य महाकालवने गमनम्,
 काञ्चनेन तपस्तप्त्वा ईश्वरवचनात्स्वनाम्ना लिंगस्थापनम्, स्वर्णजालेश्वरलिंग-
 माहात्म्यवर्णनम्, ... ८४ १
 ७ अथ त्रिविष्टपेश्वरलिंगमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र नारदवचनात्समहाकालवने त्रिविष्टपैलिं-
 गस्थापनम्, त्रिविष्टपेश्वरलिंगमाहात्म्यवर्णनम्, ... ८५ १
 ८ अथ कपालेश्वरलिंगमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र महाकालवने पैतामहवज्रे हस्ते कपालं
 धृत्वा शंकरबागमनम्, शंकरस्य कुपेडबेचं दृष्ट्वा ब्राह्मणैरपमानकरणम्, ततः
 शिवेन तत्र यज्ञमण्डपे कपालं निषाद्य गमनम्, तदसहमानैर्ब्राह्मणैर्मण्डपाद्भिः
 कपालप्रक्षेपणम्, ततः सहसावधिकपालजनां दर्शनम्, तद्भूतं दृष्ट्वा सविस्मयै-
 र्ब्राह्मणैः शिवस्तवनकरणम्, कपालेश्वरनाम्ना लिंगस्थापनम्, कपालेश्वर-
 लिंगदर्शनेन ब्रह्मत्वादिमहापातकविनाशकमाहात्म्यवर्णनम्, ... ८६ १

अध्यायाः

विषयाः

१० १०

- ९ अथ स्वर्गद्वारलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र दक्षयज्ञं दक्षकृतेनापमानेन संकुद्वस्य शिव-
स्याज्ञया वीरभद्रादिशैवगणानां विष्ण्वादिदेवैः सह युद्धवर्णनम्, तत्र विष्ण्वादि-
देवानां पराभवः, शैवगणैः स्वर्गद्वारनिर्बन्धनकरणम्, देवैः स्वर्गप्रवेशमात्रं
समवलोक्य विष्ण्वाज्ञया शिवाराधनार्थं महाकालवने गमनम्, तत्र स्वर्गद्वारनामक-
लिङ्गस्थापनम्, स्वर्गद्वारलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ... ८७ १
- १० अथ कर्कोटकेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र मारुदतशापविनाशार्थं कर्कोटक-
नागेन महाकालवने तपश्चरणम्, तत्तपःप्रसङ्गेन शिवेन तस्मै वरप्रदानम्,
शिवलिङ्गस्य स्वनाम्ना स्थापनम्, कर्कोटकेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ८८ १
- ११ अथ सिद्धेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र सिद्धिमाप्त्यर्थं देवदारुवने तपः कुर्वाण-
विप्रेराकाशबाणीश्रवणान्महाकालवने गमनम्, तत्र तपस्तप्त्वा सिद्धिप्राप्तिर्लिङ्ग-
स्थापनम्, सिद्धेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ... ८८ २
- १२ अथ लोकपालेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र हिरण्यकशिपोः सकाशात्सञ्जातपरा-
भवेर्लोकपालैर्विष्ण्वाज्ञया तपश्चरणात् महाकालवने गमनम्, तपःप्रभावेन दैत्या-
शित्वा स्वस्वस्थानं प्रति गमनम्, लोकपालैस्तिनाम्ना महाकालवने लिङ्गस्थापनम्,
लोकपालेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ... ८९ १
- १३ अथ कामेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र ब्रह्मणा सृष्टिनिर्मापणार्थं काममुत्पाद्य तस्य
द्वादशस्थानानि दत्त्वा शिवोपरि कामोद्घोषनार्थं प्रेषणम्, शिवेन स्वतपसो
विप्रकारिणः कन्दर्पस्य भस्मकरणम्, पतिनाशं ज्ञात्वा रत्या शोककरणम्,
ततः शिवाज्ञया अनङ्गीभूतस्य कामस्य महाकालवने गमनम्, तत्र तपस्तप्त्वा लिङ्ग-
स्थापनम्, कामेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ८९ . २
- १४ अथ कुटुम्बकेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र क्षीराब्जिमन्यनसमये निर्गतं कालकूटं
पीत्वा तदुत्थं दाहमसहमानेन शंकरेण शिप्रायै तस्य कालकूटस्य प्रदानम्,
वह्नीत्वा शिप्राया महाकालवने गमनम्, शिप्राया कामेश्वरलिङ्गसमीपस्थलिङ्गोपरि

अध्यायाः

विषयाः

१० १०

- तस्य कालकूटविषयस्य निक्षेपणम्, कालकूटविषयलेपनाच्चरसनायमागणानां विप्राणां
भरणप्राप्तिवर्णनम्, शिवेन तत्रागत्य विप्राणां पुनरुज्जीवनकरणम्, क्षिप्तेन
तर्हिणस्य कुटुम्बकेश्वरेति नामकरणम्, कुटुम्बकेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ... ९१ १
- १५ अथेन्द्रगुप्तेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र पुण्यभंशादिन्द्रगुप्तस्य स्वर्गदः पतनम्,
पद्माचापेनाक्षयां कीर्तिं सम्पादयितुं हिमवन्तो मार्कण्डेयदक्षिणं गृहीत्वा तदा-
ज्ञया महाकालवने गत्वा शिवलिङ्गाभर्चनकरणम्, तेनाक्षयां कीर्तिं लब्ध्वा स्वनाम्ना
लिङ्गस्थापनम्, इन्द्रगुप्तेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ... ९१ २
- १६ अथेशानेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र मुकुटपुत्रेण तुहुष्येन जितेदेवैः शिवाज्ञया
महाकालवने गत्वा शिवलिङ्गाभर्चनकरणम्, ईश्वरेण प्रसङ्गेन स्वनाम्ना तस्य लिङ्ग-
स्थेशानेश्वरेति नामकरणम्, ईशानेश्वरस्य देवैः स्तोत्रकरणम्, ईशानेश्वर-
लिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ... ९२ २
- १७ अथाप्सरसेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र शक्रसभायां नृत्यमानाया रंभायास्तालावि-
भिर्बिकलत्वं प्राप्तं नृत्यं दृष्ट्वा शक्रेण क्रुधा रंभायै शापदानम्, तया शापनिवृत्त्यर्थं
नारदवचनान्मनाम्ना महाकालवने लिङ्गं संस्थाप्य नित्यपूजनेन शिवं सन्तोष्य
सत्साद्वरं लब्ध्वा स्वलोकं प्रति गमनम्, अप्सरसेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ... ९३ १
- १८ अथ कलकलेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्रोभामहेश्वरविवादप्रसङ्गे त्रिभुवने कश्चित्ते
सति तत्र सर्वतः समुत्पन्नेन कलकलेश्वरेश्वरेण लिङ्गप्रादुर्भावावोऽवस्तस्य लिङ्गस्य
कलकलेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ... ९३ २
- १९ अथ नागर्षदेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र नागर्षधेनोः स्थापितस्य लिङ्गस्य दर्श-
नार्थं देवानामागमनम्, तर्हिणसंपूजने निर्मात्यलंघनादिदोषे प्राप्ते तस्य नागच-
ण्डेश्वरलिङ्गस्य समीपे लिङ्गस्थापनम्, तेन देवानां निर्मात्यलंघनादिदोषाभिहितः,
नागर्षदेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ... ९४ ३

- २० अथ प्रतीहारेऽश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र रममाणयोरुभामहेऽश्वरयोर्द्वारि स्थितेन प्रतिहारेण नन्दिनाऽज्ञातेन बह्विनाऽन्तःपुरे प्रवेशकरणम्, तेन रुष्टेन शिवेन नन्दिने शापप्रदानम्, तेन शापेन नन्दिना पृथिव्यां महाकालवने गत्वा प्रतिहा-
रेऽश्वरेति नाम्ना शिवलिङ्गस्थापनम्, तत्प्रसादेन नन्दिनः पुनः शिवलोकं प्रति गम-
नम्, प्रतिहारेऽश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ... १५ १
- २१ अथ कुक्कुटेऽश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र कौशिकाल्यस्य भूपस्य प्रागजन्मनि
नित्यं कुक्कुटमक्षणान्ताम्रचूडत्वात्प्रापेन प्रतिनिधिः कुक्कुटत्वप्राप्तिः, तच्छाप-
नाशार्थं महाकालवने पक्षियोनिविमोचनाख्यलिङ्गपूजनम्, तेन तस्य कुक्कु-
टत्वप्राप्तिनिवृत्तिः, कुक्कुटेऽश्वरलिङ्गस्थापनम्, कुक्कुटेऽश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. १५ २
- २२ अथ कर्कटेऽश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र धर्ममूर्त्याख्यनृपतिवसिष्ठसंवावप्रसंगेऽश्व-
र्यमाप्तिप्रकरणं जिज्ञासमानेन तेन पृष्टेन वसिष्ठेन 'तव प्रागजन्मनि कुठेन पातकेन
कर्कटत्वप्राप्तिः केनचिद्वायसेन कर्कटशरीरं धृत्वा शिवं पातितं ततोऽन्तर्काळे
शिववर्त्तनप्रभावेनैतस्मिन् जन्मन्यैश्वर्यप्राप्तिः' इति वृत्तान्तकथनम्, कर्कटेऽश्वरलिङ्ग-
माहात्म्यवर्णनम्. ... १७ १
- २३ अथ मेघनादेऽश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र महाधाक्येन राज्ञा दौर्जन्याद्यज्ञक्रिया-
णामकरणेन भूतले वृष्टयभावादेवानां ब्रह्मलोकं गमनम्, ततो ब्रह्माज्ञया देवानां
महाकालवने गमनम्, तत्र देवैर्मेषप्रतिष्ठापितलिङ्गस्ववनम्, तस्य लिङ्गस्य पूज-
नेन वृष्टिप्राप्तिवर्णनम्, अतस्तस्य मेषस्थापितस्य लिङ्गस्य मेघनादेऽश्वरेतिनामक-
रणम्, मेघनादेऽश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ... १७ २
- २४ अथ महालयेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ... १८ २
- २५ अथ मुष्ठीश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र महाकालसमीपस्थे मुक्तिलिङ्गे त्रयोदशवर्ष-
पर्यंतं नारायणं ध्यायतो मुक्तिनामकविप्रत्यायेऽकस्मात्कस्यचिद्व्यासस्यागमनम्,
विप्रवर्त्तनेन लिङ्गवर्त्तनेन च व्यासस्य दौर्जन्यं गत्वा सौष्ठवप्राप्तिवर्णनम्, व्यासेन

- जले स्थित्वा तपश्चरणम्, अष्टाश्वरमंत्रजपेन तस्यं मुक्तिः, तत्त्वानि प्राप्तस्य
कस्यचिद्व्यासस्यापि तन्मंत्रश्रवणेन मोक्षवर्णनम्, व्यासेन पुर्वजन्मकथानक-
कथनपूर्वकमात्मनः शापकारणकथनम्, तयोर्व्यास-मुक्तिद्वित्रयोर्महाकालवने गम-
नम्, तत्र लिङ्गस्थापनम्, मुष्ठीश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ... १९ १
- २६ अथ सोमेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र रोहिणीं विनाऽन्यासु चन्द्रस्याप्रीतिं दृष्ट्वा
क्रोधेन वृक्षेण दत्तस्य शापस्य निवृत्त्यर्थं सोमस्य सत्यलोकं गमनम्, तेन ब्रह्मणा
सह वैकुण्ठं गत्वा विष्णोःस्तवकरणम्, विष्णवाज्ञया सोमस्य महाकालवने गम-
नम्, तत्र लिङ्गस्थापनम्, तेन सोमस्य यक्षरोगशान्तिवर्णनम्, सोमेश्वरलिङ्गमा-
हात्म्यवर्णनम्. ... १०० २
- २७ अथानरेऽश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र नरकयातनाक्रमवर्णनपुरःसरं निमिना
पुण्यबाहुल्येऽपि किञ्चित्त्वापेन यमलोकगमनम्, पुनरनरेऽश्वरवर्त्तनेन सर्वपाप-
क्षये जाते विमानमारुहेन्द्रलोके गमनम्, यमयातनोपभोगकारिणां प्राणिनां
दुःखेन दुःखितस्य निमेषमकुर्वन् सान्त्वनम्, अनरेऽश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ... १०२ १
- २८ अथ जटेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र वीरचन्वतो राज्ञः कथाकथनपूर्वकं जटेश्वरमाहा-
त्म्यवर्णनम्, जटेश्वरलिङ्गस्थापनादिवर्णनम्. ... १०४ १
- २९ अथ रामेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्रैकविंशतिवाराभिः क्षत्रियां पृथिवीं कृत्वा शत्रु-
त्याघोचनिवृत्तार्थं नानावीथिंक्षेत्राणि भ्रान्त्वा दोषाभावमदृष्ट्वा नारदोऽनरेऽज्ञा-
मद्वमे रामाय महाकालवने जटेश्वरसमीपे गमनम्, तत्र तपस्तप्त्वा दोषनाशं
दृष्ट्वा स्वनाम्ना लिङ्गस्थापनम्, रामेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ... १०५ २
- ३० अथ च्यवनेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र च्यवननामकर्षिणा शर्यातिराजकन्यां
धृत्वा ततो महाकालवने तपस्तप्त्वा स्वनाम्ना लिङ्गस्थापनम्, च्यवनेऽश्वरलिङ्गमा-
हात्म्यवर्णनम्. ... १०६ २

- ३१ अयं स्वर्णेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र प्रियव्रतपुत्रस्य मद्राद्वराजस्य कुम्भगो-
विन्दान्महाकालवने गमनम्, तत्र स्वर्णेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, स्वर्णेश्व-
रलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, ... १०८ १
- ३२ अयं पत्तेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, ... १०८ २
- ३३ अयानन्देश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्रानमित्रसुतेनानन्देन केनचित्कारणेन महा-
कालवने गत्वा स्वनाम्ना लिङ्गस्थापनम्, आनन्देश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, ... १०९ ३
- ३४ अयं कंथेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र पाण्डवनामकब्राह्मणस्य कन्यानिमित्तकं
तपस्तप्त्वा कन्यानाम्ना लिङ्गस्थापनम्, कन्येश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, ... ११० १
- ३५ अयं ऐन्दवेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र ब्रह्मपुत्रस्य कुशध्वजस्य स्वर्गतः पातनात्कुण्डेन
ब्रह्मणा स्वजटामुत्पाद्य भूमौ पातनाद्ब्रह्मासुरोत्पत्तिस्ततो वृत्रासुरेन्द्रयोर्बुद्ध इन्द्रस्य
पराभवः, वृत्रं जेतुं बृहस्पतेराज्ञया शक्त्य महाकालवने गमनम्, तपःप्रभावेन
वृत्रासुरं हत्वा तद्वत्पादोपनिवृत्तये तत्र लिङ्गस्थापनम्, इन्द्रेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, १११ १
- ३६ अयं मार्कण्डेयेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र मार्कण्डेयजन्मकथावर्णनपूर्वकं महाकाल-
वने मार्कण्डेयेन स्वनाम्ना लिङ्गस्थापनम्, मार्कण्डेयेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, ... ११२ १
- ३७ अयं शिवेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र रिपुक्षयकथानकवर्णनम्, शिवेश्वरमा-
हात्म्यवर्णनम्, ... ११३ १
- ३८ अयं कुसुमेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र कुसुमकीदृशविद्युत्पातकुसुमेश्वरेतिनामकर-
णम्, कुसुमेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, ... ११४ १
- ३९ अयं अक्रूरेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र भृंगिरितिना निजकूरबुद्धिविनाशाय महा-
कालवने लिङ्गं स्थापयित्वा तस्य पूजाकरणम्, तेन तस्य कूरभावनिवृत्तिः, तस्य
लिङ्गस्याक्रूरेश्वरनाम्ना प्रसिद्धिः, अक्रूरेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, ... ११५ १
- ४० अयं कुण्डेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र शिवपार्वत्योर्वृषारूढयोर्मगं केनचित्-
मितेन शिवान्तर्धानं दृष्ट्वा पार्वत्या शिवदर्शनोत्सुक्याऽन्तर्विप्रकारिणं कुण्डनाम-

- कण्ठं प्राति शापदानम्, तेन कुण्डेन शापनिवृत्त्यर्थं महाकालवने स्वनाम्ना लिङ्ग-
स्थापनम्, कुण्डेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, ... ११६ १
- ४१ अयं लुम्पेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र सामगन्नाह्वयवधात्तपुत्रवत्तथापेन कुक्षि-
प्राप्तेन लुम्पराजेन नारदोपदेशान्महाकालवने गमनम्, तत्र कुक्षिनाशनाय लिङ्ग-
स्थापनम्, सैकतेश्वरापरनाम्नो लुम्पेश्वरस्य लिङ्गस्य माहात्म्यवर्णनम्, ... ११७ १
- ४२ अयं गङ्गेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र शिवजटाजूटतो भूम्यां गङ्गाप्रपातेन शिवा-
तटे गङ्गेश्वरेतिनाम्ना भगीरथस्थापितलिङ्गमाहात्म्यम्, गङ्गेश्वरपूजनाविविधमा-
हात्म्यवर्णनम्, ... ११७ २
- ४३ अयं गङ्गादेवलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र शिवगङ्गात्रादङ्गादेवपुत्रोत्पत्तिवर्णनम्, अ-
ङ्गादेवलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, ... ११८ २
- ४४ अयं अयोत्तेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र नवमहर्षीहितानामिन्द्रादीनां शिवादेशाच्छि-
प्रायां गमनम्, उत्तरमेघकृतं शिवलिङ्गस्थापनम्, उत्तरेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, ११९ २
- ४५ अयं त्रिलोचनेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, ... १२१ १
- ४६ अयं वीरेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, ... १२४ १
- ४७ अयं त्र्यम्बकेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, ... १२७ २
- ४८ अयं अथाभयेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, ... १२८ २
- ४९ अयं प्रद्युम्नेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, ... १२९ १
- ५० अयं स्यावरीश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, ... १३० १
- ५१ अयं शूलेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र देव्याऽधकासुरस्य शूलेन नामः विधाय
शूलनाम्ना लिङ्गस्थापनम्, शूलेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, ... १३१ १
- ५२ अयं अवोकारेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र शिववक्त्राभिर्गतेनोकारेण शिववक्त्रात्त्या-
पितव्योकारेश्वरलिङ्गस्य माहात्म्यवर्णनम्, ... १३२ १

- ५३ अथ विश्वेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र विदूरथस्य राज्ञो ब्रह्मवचननिर्देशेण दुष्ट-
द्राक्षजन्मानि गृहीत्वा त्रयोदशे चण्डालत्वं प्राप्य शिवसंनिधौ मृतत्वाद्विशेष-
नाम्ना पुनराज्ञां समुत्पत्तिवर्णनम्, पूर्वजन्मनि संस्मृत्य महाकालवने तेन
लिङ्गस्थापनम्, विश्वेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ... १३२ २
- ५४ अथ कंठेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र कस्यचिच्छत्रुभिः पराजितस्य राज्ञो बसि-
ष्ठाश्रमे गमनम्, तस्य वचनान्महाकालवने गत्वा राज्ञा लिङ्गस्थापनपूर्वकं पूजा-
करणम्, तेन निष्कंटकराज्यप्राप्तिरतः कंठेश्वरनाम्ना तस्य लिङ्गस्य प्रसिद्धिः,
कंठेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ... १३३ २
- ५५ अथ सिंहेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र शिवप्राप्त्यर्थं गौर्या तपसि क्रियमाणे ब्रह्मण
आगमनम्, ब्रह्मवचनात्कुटुम्बाया देव्या मुखतः सिंहस्योत्पत्तिस्तत्प्राप्त्यर्थं देव्याः
स्तनाभ्यां दुग्धस्राववर्णनम्, पार्वत्याज्ञया सिंहस्य महाकालवने गमनम्, तस्य
गौरीवाहनत्वप्राप्तिवर्णनम्, तेन सिंहेन स्वनाम्ना लिङ्गस्थापनम्, सिंहेश्वरलिङ्ग-
माहात्म्यवर्णनम्. ... १३५ १
- ५६ अथ रवंतेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र सूर्यपुत्रेण रवंतेन देवाभिजित्वा कैलासे गमनम्,
शिववचनेन महाकालवनागम्य तत्र स्वनाम्ना शिवलिङ्गस्थापनम्, रवंतेश्वरलिङ्ग-
माहात्म्यवर्णनम्. ... १३५ २
- ५७ अथ घण्टेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र शैवगणेन घण्टेन शिवं त्यक्त्वा स्वगायन-
कौशलं दर्शयितुं ब्रह्मलोके गमनम्, नारदेन तत्र गतं तं दृष्ट्वा शिवाय कथनम्,
तेन हृष्टेन शिवेन घण्टाख्यगगाय शापदानम्, तच्छापनिवृत्त्यै नारदादेशान्महा-
कालवने गत्वा शिवलिङ्गस्थापनम्, घण्टेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ... १३६ २
- ५८ अथ प्रयागेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र प्रियव्रतनारद्वसंवादे नारदस्य सावित्र्या
दर्शनम्, सावित्रीदर्शनेन नारदस्य वेदनाशः, तद्दृष्ट्वाऽऽश्रयेण पृथ्वा सावित्र्या
सर्ववृत्तकथनम्, सावित्रीवचनाद्भारदस्य प्रयागगमने निष्ठाप्रापणम्, प्रियव्रतेन

- समं नारदस्यावन्तीस्यप्रयागे गमनम्, तत्र गत्वा लिङ्गस्य स्थापनं पूजनं च,
प्रयागेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ... १३७ २
- ५९ अथ सिद्धेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्राश्वशिरसो राज्ञो जैगीषव्यकपिलमहामुन्यो-
र्दर्शनम्, ताभ्यां दक्षितया मायया भगवत्स्वरूपं दृष्ट्वा आश्रयेण शरणागमनम्,
तयोराज्ञया तेन राज्ञा महाकालवने गत्वा सिद्धिप्राप्त्यर्थं लिङ्गपूजनम्, सिद्धेश्वर-
लिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ... १३८ २
- ६० अथ मत्तेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र मुगतिविप्रपुत्रेण मत्तेश्वरे लिङ्गस्य स्थापनं
पूजनं च, मत्तेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ... १३९ २
- ६१ अथ सौभाग्येश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्राश्ववाहननृपभार्यया सुमत्या पति-
वियोगाद्विदुःखितया निजचक्षिप्राप्त्यर्थं कृष्णवेशाङ्गिगपूजनम्, तत्प्रसादात्तस्याः
पत्युरागमनेन सौभाग्यप्राप्तिः, सौभाग्येश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ... १४० २
- ६२ अथ रूपेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र पद्मराजस्य कृष्णाश्रमे गमनम्, तत्र तेन
कण्वमदृष्ट्वा तत्कन्यायाऽर्चनम्, काममोहितेन तेन तया सह वधभिचरणम्,
तत्कण्वेन ज्ञानचक्षुषा दृष्ट्वा तयोः कुरूपभवनरूपशापप्रदानम्, ततः कृष्ण-
ाज्ञया तयोर्महाकालवने गमनम्, तत्र लिङ्गपूजनेन सुस्वरूपप्राप्तिवर्णनम्, रूपेश्वर-
लिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ... १४२ १
- ६३ अथ धनुःसाहस्रेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र विदूरथराजस्य कन्यायाः कुसुंभ-
दैत्येन हरणम्, ततो विदूरथपुत्राभ्यां साकं तस्य दैत्यस्य युद्धम्, तत्र राज्ञा
विदूरथेन स्वपुत्रयोः पराभवं बन्धवत्वप्राप्तिं च ज्ञात्वा तत्पराजयार्थं धनुस्तुष्ट्या
महाकालवने गत्वा लिङ्गपूजनम्, तेन पूजनप्रभावेण तस्य धनुःसहस्र-
तुल्यधनुष्यप्राप्तिः, तेन धनुःसाहायेन दैत्यस्य पराभवः, तस्य राज्ञः
पुत्रकन्यादिसहितस्य सुखप्राप्तिपूर्वकमन्ते मोक्षप्राप्तिवर्णनम्, धनुःसाहस्रेश्वरलिङ्ग-
माहात्म्यवर्णनम्. ... १४३ १

अध्यायः

विषयः

प० पृ०

अध्यायः

विषयः

प० पृ०

अनुक्रमिका

अवन्तीसं-५

- ६४ अथ पशुपतीश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र पशुपत्ताराजेन लिङ्गस्य स्थापनम्, तस्य पूजनं च, पशुपतीश्वरलिङ्गस्य माहात्म्यवर्णनम्. १४४ १
- ६५ अथ ब्रह्मेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र पुलोमदैत्येन स्वसैन्येन सह विष्णुं जेतुं क्षीराब्धौ गमनम्, तद्दृष्ट्वा ब्रह्मणो दैत्यजयार्थं महाकालवने गमनम्, तत्र तप-
स्तप्त्वा प्रसङ्गेन शिवेन दैत्यपराजयकरणवर्णनम्, ब्रह्मणा स्वनाम्ना लिङ्गस्थापनम्,
ब्रह्मेश्वरलिङ्गस्य माहात्म्यवर्णनम्..... १४५ १
- ६६ अथ जलेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र जल्पनामकेन राज्ञा पञ्चपुत्रान्नाम्ये
भंस्थाप्य वने गमनम्, ततः परस्परबन्धुविरोधेन सृष्टान् पञ्चपुत्राञ्जान्वा तद्वियोगेन
दुःखितस्य जल्पस्य राज्ञो वसिष्ठाज्ञया महाकालवने गमनम्, तत्र स्वनाम्ना लिङ्ग-
स्थापनम्, जलेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. १४६ १
- ६७ अथ केदारेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र हिमपीडितानां सप्तब्रह्मकानां देवानां कैलासे
गमनम्, तत्र शिवं ध्यात्वा तद्देशात्केदारेश्वरे गमनम्, तत्पुण्यप्रभावेन हिम-
पीडितानि वृत्तिवर्णनम्, केदारेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. १४७ १
- ६८ अथ पिशाचेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, सोमनामकस्य शूद्रस्य दुराचारत्वारिपिशाच-
त्वप्राप्तिवर्णनम्, तत्र पिशाचस्य शाकटायनस्य ब्राह्मणस्य च संवादवर्णनम्,
शाकटायनवचनात्पिशाचत्वतो मुनिहेतोर्महाकालवने गमनम्, तत्र लिङ्गं संपूज्य
तस्य पिशाचस्य मोक्षप्राप्तिः, पिशाचेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. १४८ २
- ६९ अथ स्कन्धेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र पञ्चवचनाम्बुबाहुना प्रागजन्मकथानक-
कथनम्, ततः सङ्गमेश्वरकृपया राज्यमुपभुज्यान्वे मोक्षप्राप्तिवर्णनम्, संगमेश्वर-
लिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. १४९ २
- ७० अथ दुर्बेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, दुर्बेश्वरनाम्नो राज्ञो सुगर्वाय वने गमनम्, तत्र
कल्पाव्यस्यैः कन्यां दृष्ट्वा तया मोहितेन तत्र वासकरणम्, राज्यस्य नाशो तदा-

- यै महाकालवने शिवपूजनेन तस्य राज्यप्राप्तिः सर्वसुखोपभोगानन्तरमन्वे मोक्ष-
प्राप्तिश्च, दुर्बेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. १५१ १
- ७१ अथ प्रयोगेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र संतनुना वृताया गंगाया अष्टपुत्रप्राप्ति-
वर्णनम्, गंगाया मनुष्ययोनिवो मुक्तिप्राप्त्यर्थं नारदवचनात्प्रयोगेश्वरे गमनम्,
लिङ्गपूजनेन पापान्निवृत्तिः, प्रयोगेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. १५२ २
- ७२ अथ चन्द्रादित्येश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र शंभवेन पराभूतान्देवान् दृष्ट्वा चन्द्रसू-
योर्वैकुण्ठे गमनम्, विष्णुवाङ्मया तयोर्महाकालवने गत्वा शिवपूजने कृते शिवलिङ्गो
ज्योतिर्निर्गत्य तेन ज्योतिषा शंभुरस्य पराजयकरणवर्णनम्, चन्द्रादित्येश्वरलिङ्गमा-
हात्म्यवर्णनम्. १५४ १
- ७३ अथ करमेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, सुगर्वा कर्तुं गतस्य राज्ञो वीरकेतोः करमस्या-
नुधावनम्, महारण्ये करमस्यान्तर्धानम्, ततः कत्याचिट्टेयनुज्ञया महाकाल-
वने करमेश्वरपूजनेन कैलासपदप्राप्तिवर्णनम्, करमेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. १५५ २
- ७४ अथ राजस्थलेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र ब्रह्मणा सृष्टिं विधाय अराजकां दृष्ट्वा
रिपुंजयाय राजदानम्, तेन रिपुंजयेन राज्ञा पुत्रवत्प्रजापालनं कुर्वता देवदत्ता-
तिवृष्टपनादृष्ट्यादिप्राप्तं निराकर्तुं महाकालवने गत्वा शिवं संपूज्य वत्कृपया
प्रज्ञानां सुखप्राप्तिकरणवर्णनम्, राजस्थलेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्... १५७ १
- ७५ अथ बहलेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र मणिभद्रपुत्रेण बहलसंज्ञकेन भार्यया साकं
क्रोडितुं वने गमनम्, तत्र क्रोडवतरन्निभूमी राक्षसैः समं बहलस्य युद्धम्,
तत्र राक्षसपराजयः, तेन स्वपुत्रस्य कर्मणा कुत्सेन मणिभद्रेण वक्षेण स्वपुत्राय
बहलस्य शापदानम्, शापनिवृत्त्यर्थं बहलस्य महाकालवने गमनम्, शिवपूज-
नेन तस्य मोक्षप्राप्तिवर्णनम्, बहलेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. १५८ १
- ७६ अयारुणेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र कश्यपसंभूतस्य त्रिनाभसुतस्यारुणस्य नारदो-
पदेशान्महाकालवने गत्वा शिवपूजनेन सूर्यसारथित्वप्राप्तिवर्णनम्, अरुणेश्वरलि-
ङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. १५९ २

- ७७ अयं पुष्पदन्तेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र शिनिनामकद्विजेन पुत्रप्राप्त्यर्थमीश्वरस्थाराधने कृते सति तत्प्रसादेन तस्य पुष्पदन्तनामकपुत्रप्राप्तिवर्णनम्, पुष्पदन्तेन महाकालवने शिवलिंगस्थापनम्, पुष्पदन्तेश्वरलिंगमाहात्म्यवर्णनम्. १६० २
- ७८ चित्रसेननृपतेर्विराजायाः कन्यकाया वचनाद्विमुक्तक्षेत्र आगमनम्, तत्र शिवलिंगपूजनं तस्य मुक्तिप्राप्तिवर्णनम्, अविमुक्तेश्वरलिंगमाहात्म्यवर्णनम्. १६२ १
- ७९ अयं हनुमत्केशवरलिंगमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र हनुमद्गाललीलावर्णनपुरःसरं लिंगपूजनेन हनुमतो बलनाप्तिवर्णनम्, रावणवधानंतरं रामराज्याभिषेकोत्तरं रामप्रस्तुतहनुमद्दर्शने केनार्चिहजेन हनुमतोऽधिष्ठेयं कृते हनुमता महाकालवने गत्वा शिवराजनम्, हनुमत्केशवरलिंगमाहात्म्यम्. १६३ २
- ८० अयं स्वप्नेश्वरलिंगमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र कल्पापवादकथावर्णनपूर्वकं दुःस्वप्ननाशकस्वप्नेश्वराख्यानवर्णनम्, स्वप्नेश्वरलिंगमाहात्म्यवर्णनम्. १६४ २
- ८१ अयं पिंगलेश्वरलिंगमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र चतुर्दशस्वतानां चतुर्लिंगानां वर्णनम्, तत्र पिंगलानामन्या पिंगलकन्यकया पितृमारुहिन्या प्राग्जन्मदुष्कृतस्मरणं कृत्वा धर्मानुज्ञया महाकालवने गमनम्, तत्र गत्वा स्वनाम्ना लिंगस्थापनम्, पिंगलेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. १६६ १
- ८२ अयं कायाबरोहणेश्वरलिंगमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र दक्षयज्ञविष्यंसनसमये वीरमद्भद्रकाल्यादिभिः पराजितानां दक्षादीनां महाकालवने गमनम्, तत्र लिंगपूजनेन सर्वेषां कायाबरोहणात्कायाबरोहणेश्वरोदितानामस्थापनम्, कायाबरोहणेश्वरलिंगमाहात्म्यवर्णनम्. १६८ १
- ८३ अयं वित्तेश्वरलिंगमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र कपिलेन शिवमाराध्याव्यत्वसंपादनमक्षयत्वसंपादनं च, तथा वित्तेन नृपेण विष्णुमाराध्य 'कपिलो मां प्रति 'त्वत्तोऽहं विभेमि' इति वया वदेत्तथा कुहं' इत्यादिवरप्रार्थनाकरणम्, तस्मै 'तवास्तु' इत्युक्त्वा विष्णुना वरप्रदानम्, स्ववत्तं वरं सत्यं कर्तुं विष्णुना कपिलस्य प्रार्थ-

- नाकरणम्, स्ववाक्यं तिरस्कुर्वता कपिलेन समं कृष्णस्य युद्धवर्णनम्, तत्र कृष्णपराजयः, ततो वित्तेनृपेण शक्रवचनाद्वित्तेश्वरमाराध्य कपिलमुत्तेन 'अहं त्वत्तो विभेमि' इति भाषाव्यकरणम्, वित्तेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. १६९ २
- ८४ अथोत्तरेश्वरलिंगमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र परीक्षितामकस्याधोध्यापितवेर्गुणार्थमण्ये गमनम्, तत्र कथाचित्कन्यया समं प्रज्ञेत्तरगयाप्रवर्णनेन संभाषणम्, तां गृहीत्वा विहरति राजनि तथा कन्यया वार्ध्यां प्रविश्य पाताले गमनम्, परीक्षिता शोककरणम्, परीक्षिताया प्रधानादिभिर्वर्तुर्वचकरणम्, तत्र एकेन वृद्धवर्तुरेण निजपूर्वजन्मकथानककथनपूर्वकं गालवशापेन 'वर्तुर्वचप्राप्तिकथनम्, वर्तुर्वच कन्यासंरणे कृते सति स्मरणोत्तरमागतायाः कन्यायास्तस्मै परीक्षिते समर्पणम्, उत्तरेश्वरपूजनेन वर्तुर्वच 'गालवदत्तशपानिष्टुतिः, उत्तरेश्वरलिंगमाहात्म्यवर्णनम्, इत्यक्षयवन्तीक्षेत्रस्थितचतुरशीर्षिल्लिंगमाहात्म्यकथाफलश्रुतिवर्णनम्, आवन्त्यखण्डस्थितचतुरशीर्षिल्लिंगमाहात्म्योपसंहारवर्णनम्. १७१ १
- इत्यावन्त्यखण्डे द्वितीयं चतुरशीर्षिल्लिंगमाहात्म्यम् ॥ (५-२) ॥

अथावन्त्यखण्डे तृतीयं रेवाखण्डम् ॥ (५-३) ॥

- १ मङ्गलाचरणम्, रेवावर्णनम्, सूतशौनकसंवादप्रसङ्गेन पुराणधर्मशास्त्रात्मविधानां मुख्यत्ववर्णनम्, अष्टादशमहापुराणोपपुराणानां संख्यावर्णनं नामनिर्देशश्च, पुराणश्रवणफलवर्णनम्. १७६ १
- २ जनमेजयवंशोपायनसंवादप्रसङ्गेन वनवाससमये यात्रार्थं गतानां पाण्डवानां विन्ध्यपर्वतं प्रति गमनम्, तत्र विन्ध्यारण्यस्थस्य मार्कण्डेयपेदर्शनम्, स्थातिप्यकारिणं मार्कण्डेयं प्रति धर्मराजस्य स्त्रीयक्षेत्रादिमाहात्म्यसंक्षिप्तप्रभववर्णनम्, मार्कण्डेयेन गङ्गादिसर्वेरीयमाहात्म्यवर्णनम्, रेवामाहात्म्यस्य ततोऽप्यधिकत्ववर्णनम्. १७७ १

- ३ मार्कण्डेयेन निजवृत्तान्तवर्णने प्रलयकालीनस्थितिवर्णनम्, सलिले भ्रमतो मार्कण्डेयस्यामे नौकां गृहीत्वा कस्याश्चिदबलाया आगमनम्, मनुना सह मार्कण्डेयस्य नावि समारोहणम्, मार्कण्डेयेन भगवत्स्तुतिवर्णनम्. १७८ १
- ४ मार्कण्डेयस्य त्रिकूटशिलरस्यमहादेवदर्शनम्, अबलावृत्तान्तवर्णने नर्मदोत्पत्तिकथनम्, शंकरप्रसादात्मनोदाया अक्षयवस्य वर्णनम्, नर्मदापञ्चदशनामवर्णनम्. १७९ १
- ५ युधिष्ठिरमार्कण्डेयसंबाधप्रसङ्गेन सप्तकल्पवर्णनम्, सप्तकल्पपर्यन्तं नर्मदाया आस्थानम्, ततो मार्कण्डेयं प्रति युधिष्ठिरेण नर्मदामाहात्म्यजिज्ञासया प्रभवर्णनम्, मार्कण्डेयेन नर्मदामाहात्म्यकथनम्, तत्र प्रथमं नर्मदानामनिरुक्तिवर्णनम्. १८० १
- ६ मायूरकल्पे मयूररूपस्य महादेवस्य नर्मदायाश्च संबाधपूर्वकं नर्मदा स्वत्या अक्षय-त्वादिवर्णनम्, त्रिकूटस्य शिलरद्वन्द्वत्वे नर्मदागंगयोर्नृत्तसिवर्णनम्, त्रिकूटस्य भद्रोत्पत्तौ शिलरतः सप्तकल्पवर्णनानामुत्पत्तिवर्णनम्, नर्मदायाः सहस्रकनाम-माहात्म्यवर्णनम्. १८१ १
- ७ कूर्मकल्पसमये नद्यादिपर्वतसमुद्भववर्णनम्. १८२ १
- ८ कल्पकाले कस्याचिद्रूपस्य मार्कण्डेयेन दर्शनम्, कल्पमिति मार्कण्डेयपुष्टेन वक्त्रेण जगत्स्थितिरक्षामलयादिकतोहमित्याद्युत्तरप्रदानवर्णनम्, मार्कण्डेयस्य किंचि-च्छब्दप्रवर्णनम्, दशदिक्षु स्थितायाः कन्याया दर्शनम्, ततो महाशिवलिंग-दर्शनम्, शिवलिंगार्चनकारिण्याः कन्याया दर्शनम्, तथा मन्व्या नर्मदानाम-कथनम्, इत्थं षड्कल्पसमुद्भववर्णनम्. १८२ २
- ९ कल्पसमये शयानं भगवन्तं दृष्ट्वा तथा काञ्चित्कन्याकां दृष्ट्वा शंकरं च समालोक्य मार्कण्डेयेनेत्रस्तुतिकरणम्, शंकरनर्मदासंबाधवर्णनम्, नर्मदोत्पत्तिज्ञानफल-दिकथनम्. १८३ २
- १० सर्वकल्पेषु नर्मदायाः स्थितिवर्णनम्, नर्मदाज्ञानफलमुक्ति- १८५ १

- ११ नर्मदातीरे वेदाध्ययनपठनफलम्, नर्मदायां ज्ञानदानत्रयहोमइवनादिकफलम्, नर्म-दादर्शनपुण्यफलम्, नर्मदासहवासनं सर्वोसङ्गादिमनोरथप्राप्तिकथनम्, नर्मदातीरे भस्मलेपनाद्याहिकर्मफलकथनम्, नर्मदायाः सर्वतोऽप्यधिकतर-पमाहात्म्यवर्णनम्. १८६ २
- १२ नर्मदातीरे संप्राप्तैर्कथिभिर्नर्मदास्तोत्रकरणम्. १८८ २
- १३ एकविंशतिसंख्याकानां कल्पानां यथाक्रमेण नामानिर्देशपूर्वकं वर्णनम्, तेषु कल्पेषु नर्मदास्थानवर्णनम्. १८९ १
- १४ कालरात्रिकृतनुष्टिप्पहारसंभववर्णनम्. १९० १
- १५ संवत्समये वातोष्णशीतादीनां प्रकोपनप्रेषकस्तृप्तिहारवर्णनम्. १९१ २
- १६ कालरात्रिसाहाय्येन शिवेन कृताजगन्नाशाप्रभानां देवानां ब्रह्मणा समाश्रयणम्, ब्रह्मणा कालवर्णनम्, ब्रह्मणा शिवस्तुतिकरणवर्णनम्. १९२ १
- १७ संवत्काले द्वादशादित्यवर्णनम्, पञ्चमहाभूतप्रकोपवर्णनम्, जगत्संहारव-र्णनम्. १९३ १
- १८ पतुर्गृहीतानामेकोभवणम्, गजशुद्धापरिमितचारासंपातवृष्टिवर्णनम्, चतुर्दशभुव-नानां सलिलमय्य एकत्राऽऽश्रयवर्णनम्, मार्कण्डेयेन भयाङ्गरावत्सवनकरणवर्णनम्. १९३ २
- १९ भगवत्सर्वेन नर्मदायां प्रति कथाचिद्रूपचारिण्या नर्मदायाऽभिवचनदानम्, मार्कण्डेयकृता नर्मदानुतिः, श्रीवाराहकल्पवृत्तान्तवर्णनम्. १९४ १
- २० प्रजासंहाराचिह्नलक्षणवर्णनम्, प्रलयकाल एकाकिना मार्कण्डेयेन भिया शेषशायिनः स्तवकरणम्, तदा कस्याश्चिरेव्या दर्शनम्, ततो मार्कण्डेयोपदेशकारिण्या पृथ्व्या देव्या अन्वर्णनम्. १९५ २
- २१ नर्मदातीरस्थतीर्थमाहात्म्यवर्णनोपक्रमे प्रथमतः कपिलासारित्संभववर्णनम्. १९७ १
- २२ गंगादिषोडशनदीनां पत्नीत्वेन प्राप्तयेऽभिनेक्षरमुद्दिश्य तपःकरणम्, तेन तपसा संतुष्टेन शंकरेणाप्तये वरप्रदानम्, विप्रस्यासंभववर्णनम्. १९८ २

- २३ कपिलाविशालानयोः संगमे ज्ञानदानफलमाहात्म्यवर्णनम्. १९९ २
- २४ करानर्मदासंगममाहात्म्यवर्णनम्. २०० १
- २५ नीलगायाः संगममाहात्म्यवर्णनम्. २०० २
- २६ जाळेश्वरोत्पत्तिकथनमाहात्म्यवर्णने बाणासुरासुरपीडितेषु सेन्द्रादिदेवेषु ब्रह्मणं विष्णुं प्रति च शरणगमनम्, तत्र च सन्नमना विष्णुना सार्धं सर्वेषां देवानां कैलास आगमनम्, तत्र सर्वदेवार्थमिहेश्वरस्तवनम्, शिवाङ्गाया नारदस्य बाणासुर-समीप आगमनम्, बाणासुरवचनान्नारदस्य बाणातःपुरे बाणद्वारान्द्रुकामस्य प्रवेशः, बाणस्त्रिया घृष्टेन नारदेन तां प्रति मधुकवृत्तीयाव्रतज्ञानदानादिकल-माहात्म्यकथनम्. २०० १
- २७ राक्षीनारदसंवादप्रसंगेन त्रिपुरक्षोभवर्णनम्. २०३ २
- २८ नर्मदातट उभया सार्धं कीदमानस्य शिवस्यामे नारदगमनम्, कृतकार्यस्य नारदस्य सिधेन सत्कारकरणम्, त्रिपुरवधार्थं सिधेन मन्त्रपूर्वकशरप्रेरणम्, शंकरप्रेरित-पत्रिणा सर्वसङ्गां भस्मीकरणम्, मस्तके शिवलिङ्गं कृत्वा बाणेन शिवस्तुतिकर-णम्, ईश्वरेण बाणासुराय वरप्रदानम्, ज्वालेश्वरतीर्थस्य ज्वालानानकनद्याश्च उत्पत्तिमाहात्म्यवर्णनम्, अमरेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २०३ २
- २९ युधिष्ठिरमार्कण्डेयसंवादप्रसंगेन कावेरीसंगमज्ञानदानफलमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र का-वेरीसंगमे ज्ञानं कर्तुं कुमेरस्य चान्द्रायणादिलीङ्गव्रततपोनिबन्धान्द्वा परमेश्वर-स्यागमनम्, कुमेरेश्वरस्तवनम्, गुह्येनेनेन तत्तीर्थज्ञानमाहात्म्यकथनम्. २०६ २
- ३० अथ शारुतीर्थमाहात्म्यम्. २०७ २
- ३१ ब्रह्मवर्तीर्थमाहात्म्यम्. २०७ २
- ३२ पञ्चेश्वरमाहात्म्यम्, शकेश्वरमाहात्म्यम्. २०८ १
- ३३ अभितीर्थमाहात्म्यम्, तत्र पूर्वकालिकस्य दुर्योधनास्यस्य कस्यचिद्ब्राह्मः कन्यां सुदर्शनामाप्नोति याचिषुमागतस्य द्विजरूपधारिणो बह्वेदसर्गत्वाद्ब्राह्म दुर्योधनेन

- निषेधकरणम्, ततो दुःखितस्यामेरवर्षनम्, यज्ञं चिकीर्षितुं दुर्योधनस्य राज्ञो यज्ञ-कुण्डे यज्ञपद्मार्थं दृष्ट्वा सविस्मयीभवनम्, उत्कारणं ज्ञात्वा अभिना समं स्वमुत्ताया विवाहकरणम्. २०८ २
- ३४ केनचिद्ब्राह्मणेन दुर्योपासनां कृत्वा नर्मदातीरे शिवलिङ्गस्थापनवर्णनम्, रवितीर्थे ज्ञानदानमाहात्म्यम्. २०९ २
- ३५ मन्दोदरीरावणविवाहवर्णनपूर्वकं तयोर्विमानेन कीडाविहारवर्णनम्, रावणस्य पुत्रेण मेघनादेन शिवाराधनां कृत्वा स्वनाम्ना शिवलिङ्गस्थापनम्, मेघनादतीर्थे ज्ञान-दानमाहात्म्यम्. २१० १
- ३६ शारुकास्थेन शकमित्रेण शिवप्रसादेन तद्विगस्थापनम्, शारुतीर्थे ज्ञानादिमाहा-त्म्यवर्णनम्. २१० २
- ३७ देवतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २११ १
- ३८ शारुकेन पार्वत्या सह विमानेन शंकरस्यागमनम्, शंकरपार्वतीसंवादपूर्वकं शारु-नमाहात्म्यवर्णनं नर्मदेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनं च. २११ २
- ३९ कुण्डात्सुस्थितायाः कपिलाया ब्रह्मदेवेन स्तुतिकरणम्, ब्रह्माङ्गाया कपिलायाः स्वर्गतो मृत्युलोकं प्रत्यागमनम्, कपिलायाः प्रत्यङ्गे भिन्नभिन्नदेवतास्थापनवर्ण-नम्, कपिलातीर्थे ज्ञानादिमाहात्म्यवर्णनम्. २१३ १
- ४० कर्जनामकेन दत्तोः पुत्रेण ईश्वराराधनां कृत्वा तत्प्रसादेन स्वनाम्ना शिवलिङ्गस्थाप-नम्, कर्जेश्वरतीर्थे ज्ञानमाहात्म्यम्. २१४ १
- ४१ विप्रवसः पुत्रेण कुण्डलेन स्थापितस्य कुण्डलेश्वरतीर्थस्य माहात्म्यवर्णनम्. २१४ २
- ४२ ब्राह्मवत्क्यस्य कृततपश्चरणवर्णनम्, आतरमन्त्रेणत्या याज्ञवल्क्यभगिन्यास्तप्रागमनम्, याज्ञवल्क्यस्य स्वप्ने वक्षान्तः शुक्रनिःसरणम्, प्रातर्वक्षामितस्ततोऽन्वेषयमाणस्य ब्राह्मवल्क्यस्य समीपे तद्भगिन्या आगमनम्, भगिनीप्रश्नवचनान्तरवृत्तान्तकथ-नम्, मृतभर्तृकया याज्ञवल्क्यभगिन्या तद्भक्तसंलग्नरेतःसंपर्कवशाद्गर्भधारणे

जाते सवि लक्ष्याऽध्वयवृक्षमूले गत्वा तद्वर्मत्यागवर्णनम्, पिप्पलमूले वधितेन पिप्पलादनामकबालमुनिना नारदेनोक्तं स्वस्य शनिश्चरमहकृतां पीडां दृष्ट्वाऽऽका- शपथा गच्छतः शनिश्चरस्य निजदृष्टिप्रक्षेपमात्रेणाघःपातनम्, बालकस्यापोदशा- हर्षाच्छनिश्चरपीडा न भविष्यतीति निर्बन्धकथनम्, आग्नेयीघातण्याऽग्निं समु- त्थाप्य पिप्पलादस्य कृत्यानिर्माणम्, पितुर्वाङ्मयत्वस्योपारी कृत्यायाः प्रेरणम्, कृत्वामीतेन बाह्वत्त्येन स्वस्य परित्राणार्थं ब्रह्मवैकुण्ठादिलोकेषु गमनम्, शंकरेण तस्याः कृत्याया योगीश्वरीति नामकरणम्, पिप्पलादस्य तपश्चरणवर्णनम्, शियप्रसादेन पिप्पलादेन स्वनाम्ना पिप्पलादेश्वरेति लिङ्गस्थापनम्, तन्माहात्म्य- वर्णनम्. २१५ १	
४३ विमलेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २१६ २	
४४ शुलभेदप्रशंसावर्णनम्. २१७ १	
४५ शुलभेदतीर्थोत्पत्तिवर्णनेऽपकासुरवरप्रदानवृत्तान्तवर्णनम्. २१८ १	
४६ शुलभेदतीर्थोत्पत्तिवर्णनेऽपकासुरेण देवाजित्वा शचीहरणवर्णनम्. २१९ १	
४७ देवानां ब्रह्मलोके गमनम्, देवैर्ब्रह्मणःस्तुतिं कृत्वा स्वागमनकारणकथनम्, ब्रह्मदेवेन सह देवानां विष्णुलोके गमनम्, ब्रह्मादिदेवैर्विष्णुस्तुतिकरणम्, विष्णुना देवान्प्रत्यभयवचनदानम्. २१९ २	
४८ उत्तानपादशंकरसंवादे अंशकविष्णोर्द्वयवर्णनम्, तत्र परस्त्रेण परस्त्रोपर्यङ्गप्रेष- णम्, युद्धं कर्तुमसमर्थस्यान्यकस्य भगवता सामकरणम्, अन्यकेन भगवत्स्तुतिक- रणम्, विष्णोराज्ञया शंकरेण समं युद्धं कर्तुं गतेमान्धकेन कैलासपर्वतस्य कम्प- नम्, कोष्ठाविष्टेन शिवेन साकमन्धकस्य महद्युद्धम्, शंकरप्रार्थिताया दुर्गायास्त- त्रागमनम्, दुर्गासाहाय्येनान्धकस्य पराभवकरणम्, अंधकेन शिवस्तुतिकरणम्, शंकरेणान्धकस्य स्वसम्पत्तिकरणवर्णनम्. २२० १	

४९ अंशकासुरं हत्वोभया सार्धं शंकरस्य कैलासे गमनम्, कैलासे प्राप्तेदेवैः शंकरस्तुति- करणम्, सर्वोऽपकासुरयुद्धस्थाने शुलभेदतीर्थस्थापनम्, शुलभेदतीर्थमाहात्म्यव- र्णनम्. २२२ १	
५० पात्रापात्रपरीक्षादानादिनियमवर्णनम्. २२३ १	
५१ शुलभेदतीर्थे दानधर्मप्रशंसामाहात्म्यवर्णनम्. २२४ १	
५२ तीर्थतपोमुन्याख्यानवर्णनम्. २२५ १	
५३ ब्रह्मभृंगस्वर्गगमनवृत्तान्तवर्णनम्. २२५ २	
५४ तीर्थतपसः स्वर्गारोहणवृत्तान्तवर्णनम्. २२६ २	
५५ शुलभेदमाहात्म्ये काशीराजमोक्षगमनवृत्तान्तवर्णनम्. २२८ १	
५६ उत्तानपादेश्वरसंवादप्रसंगेन विध्याचले देवैः शिवाराधनया भूम्यां गंगाया आह्वान- करणम्, गंगाया भुव्यागमनम्, गंगातीरे ज्ञानादिमाहात्म्यवर्णनम्, देवशिलामाहात्म्यवर्णनम्, चेदिनाथस्य वैद्यव्यं गताया भानुमतीनाम्न्याः कन्यकाया देवातटे गमनम्, भानुमत्या ओंकारेश्वरामरकटकचक्रवीर्य- शुलभेदादितीर्थेषु गमनवर्णनम्, अथ देवशिलामाहात्म्यवर्णनम्, तत्प्रसंगेन भार्यया सह शबरव्याधस्य भृगुभार्य्यमरण्ये गमनम्, भृगुगण्डव्या भार्य्यवचना- त्पद्मानि महीतुं सरस्तीरे शबरस्य गमनं पद्ममहर्षे च, शुलभेदादितीर्थेषु गत्वा शबरेण पद्यैः शिवार्चाकरणम्, भानुमतीशबरभार्य्ययोः संवादः, शबरेण सर्व- तोर्धेषु ब्रह्मविधिकरणम्, तीर्थज्ञानदानादिफलमाहात्म्यवर्णनम्. २२९ १	
५७ भानुमत्या त्रयोदश्यां मार्कण्डेयहृदे गत्वा ज्ञानदानादिकरणम्, व्याघ्रस्वर्गगमन- वृत्तान्तवर्णनम्. २३२ १	
५८ उत्तानपादशिवसंवादप्रसंगेन भानुमत्याः शुलभेदे तपःकरणम्, भानुमत्याः स्वर्ग- गमनवृत्तान्तवर्णनम्, शुलभेदमाहात्म्यवर्णनम्. २३२ २	
५९ पुष्करिणीतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, आदित्यतीर्थमाहात्म्यम्. २३३ १	

- ६० रेवतीयां तत्राज्ञानैर्नर्मदायाः स्तोत्रकरणम्, रेवातीरस्थस्यादित्येश्वरस्य माहात्म्य-
वर्णनम्, ब्रह्महत्याविपापयुक्तानां ब्राह्मणानामादित्येश्वरक्षेत्रे क्षान्दानिना पाप-
निर्वापपूर्वकमोक्षप्राप्त्युत्तान्तवर्णनम्. २३३ २
- ६१ इन्द्र तपश्चर्यावर्णनपूर्वकं शक्रेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २३५ १
- ६२ इन्द्र वापितकरोतीश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २३५ २
- ६३ कुम्भेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २३६ १
- ६४ अगस्त्येश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २३६ १
- ६५ आत्मेन्द्रेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २३६ १
- ६६ मातृतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २३६ २
- ६७ लुकेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनप्रसङ्गेन कालवृष्टदानवस्य तपश्चर्यावर्णनम्, शिवेन तस्मै
वरदानम्, दानववृषभयोर्दुष्टे वृषभेण जंगलेन दानवस्य पराभवकर-
णम्, दानवमागतं दृष्ट्वा वृषभं समारुह्य देवस्योभया सह कैलासे गमनम्,
कुम्भेण स्ववृष्टतोऽनुभाक्त्वं दानवं दृष्ट्वा इन्द्रमहादिलोकेषु पलायनम्, शिव-
वचनाभारदेन विष्णवे दानवपीडनादिसर्ववृत्तान्तकथनम्, मातृया न्यग्रोह-
शमीपे विष्णोर्दानवमोहार्थं कन्यारूपधारणम्, कन्यां दृष्ट्वा मोहितेन कालवृष्ट-
दानवेन स्वमस्तकोपरि हस्तं कृत्वा भस्ममवनम्, ततो विष्णोः स्वस्थाने
गमनम्, लुकेश्वरस्थापनम्, लुकेश्वरतीर्थज्ञानमाहात्म्यवर्णनम्. २३६ २
- ६८ अश्वतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २३९ १
- ६९ अमरकल्याणितमंगलेश्वरोत्पत्तिवर्णनपूर्वकं मंगलेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. २३९ १
- ७० अविनिमित्तारवितर्यमाहात्म्यवर्णनम्. २३९ २
- ७१ कामेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २३९ २
- ७२ मणिनागेश्वरतीर्थवर्णने कद्रुमिनतयोरुषैः प्रबोध्यं दृष्ट्वा हयवर्णनिर्णयसंक्षिप्तं
मित्रः प्रविष्टकरणम्, स्वस्वप्रतिष्ठां कृत्यां कर्तुमुद्योः प्रयत्नः, तत्र कद्रो

- नागोभ्यः क्षापे दत्ते तच्छापनिवारणाय मणिनागेन तपः कृत्वा शिवलिंगस्थापनम्,
मणिनागेश्वरतीर्थं ज्ञानदानादिमाहात्म्यवर्णनम्. २३९ २
- ७३ कामनेतृवपश्चरणे गोरेहामिः स्तुतस्य गोपारेश्वरस्य तीर्थस्य माहात्म्यवर्णनम्. २४१ १
- ७४ गौतमस्थापितगौतमेश्वरलिंगतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २४१ २
- ७५ संसृष्टतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २४२ १
- ७६ पारेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णने पुत्रप्राप्त्यर्थं पराशरमुनितपश्चर्यावृत्तान्तवर्णनम्, तत्तप-
स्तुष्टेन संकरेण पराशराय वरप्रदानम्, तत्र पराशरेण लिंगस्थापनम्, पारेश्वर-
तीर्थं ज्ञानदानादिमाहात्म्यवर्णनम्. २४२ १
- ७७ भीमेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २४२ २
- ७८ रेवाया वन्द्ये तीरे नारदेन तपश्चरणम्, तत्तपःस्तुष्टेन शिवेन नारदाय वर-
प्रदानम्, ईश्वरवचनाभारदेन शिवलिंगस्थापनम्, नारदेश्वरतीर्थं ज्ञानदाना-
दिक्रमाहात्म्यवर्णनम्. २४२ २
- ७९ इक्षिक्त्वापुस्कन्दोत्तीर्थयोर्दक्षिणधुवानमाहात्म्यवर्णनम्, इक्षिक्त्वापुस्कन्द-
तीर्थं ज्ञानदानमाहात्म्यवर्णनम्. २४३ २
- ८० इक्षिक्त्वापुस्कन्दतीर्थप्रभावोत्कर्षं प्रदर्शयितुं नानातीर्थान्ब्रान्त्वाऽऽगतेन नंदिना
तपः कृत्वा तत्रैव स्वनाम्ना लिंगस्थापनम्, नंदिकेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २४३ २
- ८१ वरुणेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २४३ २
- ८२ वल्लितीर्थवर्णनपूर्वकं इक्षिक्त्वाविष्णुतीर्थानां माहात्म्यवर्णनम्. २४४ १
- ८३ हनुमंतेश्वरमाहात्म्यवर्णने रामेण रावणादीनां विनाशे कृते हनुमत्तः शिवदर्श-
नार्थं कैलासे गमनम्, राक्षसानां विनाशे ब्रह्महत्यादोषारोपीकरणान्दिना
द्वारे हनुमत्तं मनम्, ब्रह्महत्यानिर्वाहार्थं हनुमतो नर्मदायामागमनम्, हनुम-
त्कृतेन तपसा तुष्टेश्वरेण हनुमत् आसीर्वचनम्, ईश्वराज्ञया हनुमता लिंग-
स्थापनम्, सुपर्वनामकस्य राज्ञः पुत्रस्य क्षतबाहुसंज्ञकस्य भ्रमतो हनुमद्वन

आगमनम्, तत्रास्मिन्नेषार्थमागतस्य पिंगलकद्विजस्य राजपुत्रेण सह समागमः संभाषणं, अस्मिन्नेषकारणं हृष्टकन्तं राजपुत्रं प्रति आह्वयेन शिल्लिहिराज- त्कन्यासंवाधपुरःसरवृत्तान्तकथनपूर्वकं हनुमन्नेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, २४४ १	
८४ कपिलीयमाहात्म्यम्, रामेश्वरकन्येयेश्वरकन्येयेश्वरतीर्थेषु ज्ञानदानादिकलमाहात्म्य- वर्णनम्, २४६ २	
८५ कृष्णेन्द्रेयस्य सप्तविंशतिकन्या दत्त्वा रोहिणी त्रिना चान्यासु चन्द्रस्याप्रीतिं दृष्ट्वा निजकन्यासु कारुण्याचन्द्राय कृतित्वरूपशापदानम्, ततश्चन्द्रेण शापनिवृत्त्यर्थ- मेश्वरस्तुतिकरणम्, तत ईशानुक्त्वा सोमनाम्नेषि छिगस्थापनम्, सोमनाम्नेश्वर- छिगप्रभाववर्णनार्थं ब्रह्मत्यायुतस्तु कण्ठ्यैर्ब्रह्मत्यादिनादानपूर्वककथावर्णनम्, सोमनाम्नेश्वरछिगमाहात्म्यवर्णनम्, २४८ १	
८६ पिंगलेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २५० १	
८७ कणत्रयमोचनतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २५० २	
८८ कपिलेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २५० २	
८९ पृथिकेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २५० २	
९० चकिनिर्मलचकतीर्थमाहात्म्यवर्णने शालमेघदानवजितान्वेषनादृष्टं ब्रह्मणो विष्णुस- मीपे गमनम्, देवकुलं स्वस्तुतिं भुक्त्वा भगवता देवेभ्योऽभयवचनदानम्, ततो विष्णुताळमेघयुथोद्वेगिभ्यः शङ्काहरेणम्, ततो भगवता स्वचक्रेण तल्लोप- सिरप्रलेपकरणम्, तद्गणवचकं नर्मदम्भसि वसितं दृष्ट्वा तत्र तीर्थनिर्माणम्, क्व- च तीर्थस्य जलशायीत्यपरनामकचकतीर्थेतिनाम्ना प्रसिद्धिः, तत्र ज्ञानदानादिवि- शेषविधिविधानमाहात्म्यवर्णनम्, २५१ १	
९१ चंदावित्यतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २५३ १	
९२ यमहात्म्यतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २५३ २	
९३ कल्होडीतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २५४ १	

९४ नृपिकेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २५४ २	
९५ नरनारायणस्थापितनारायणतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २५४ २	
९६ कोटीश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २५५ १	
९७ व्यासतीर्थोत्पत्तिवर्णनप्रसङ्गे पराशरमुनितपश्चरणवृत्तान्तवर्णनम्, तपसोऽन्ते परा- शरमुनिना कस्याश्चिद्बालाया शसकन्याया दर्शनम्, तां प्रति 'त्वं राजकन्यासि' इत्युक्त्वा तस्याः प्राक्सर्ववृत्तान्तकथनम्, ततः पराशरस्य तया मत्स्यगंधया सह संगमे तल्लण्डेव पराशरमुनिवैर्यप्रभावाद्ब्रथासत्योत्पत्तिवर्णनम्, व्यासेन नर्म- दादृष्टे तपश्चरणम्, तत्तपःसंतुष्टेनेश्वरेण व्यासाय वरप्रदानम्, व्यासेन नर्मदास्तो- त्रकरणं व्यासेन नर्मदादृष्टे शिवछिगस्थापनं च, व्यासतीर्थं ज्ञानदानादिकल- माहात्म्यवर्णनम्, २५५ १	
९८ प्रभासतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २५९ १	
९९ नागेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २६० १	
१०० मार्कण्डेयस्थापितमार्कण्डेयसमाहात्म्यवर्णनम्, २६० २	
१०१ संकर्षणतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २६० २	
१०२ मन्मथेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, २६१ १	
१०३ एरंडीसंगममाहात्म्यवर्णनम्, तत्रानपत्यत्वाद्यन्यनसूयाभ्यां शोककरणम्, अत्रे- रनुत्तया नर्मदातीरस्थैरंडीसंगमेऽनसूयया तपोर्थं गमनम्, तपसोऽन्ते त्रयाणां ब्रह्मादिदेवतानामागमनम्, देवैः पुत्रप्राप्त्यर्थमनसूययै वरप्रदानम्, ततोऽनसूयाया दुर्वासोद्वसतोमास्यपुत्रत्रयप्राप्तिवृत्तान्तवर्णनम्, ततस्तत्तीर्थमाहात्म्यवर्णनप्र- संगेन पुत्रशोकेन संतप्तस्य गोविन्दनाम्नः कृषीवलस्य कथावर्णनम्, तत्र तस्यैव भूप्रीत्यानस्य कृतित्वप्राप्तिवर्णनम्, ततस्तस्य पत्न्या सममेरुण्डीसंगमे ज्ञानार्थं गमनम्, तत्र गोभूहिरण्यादिदानेन तयोर्दुःखान्मुक्तिः, गोविंदा- स्थानभवनकलवर्णनम्, एरुण्डीसंगममाहात्म्यवर्णनम्, २६१ १	

अध्यायाः

विषयाः

प० पृ०

१०४	सुवर्णसिलातीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२६५	२
१०५	करंजतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२६५	२
१०६	कामवतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२६५	२
१०७	अण्णारीतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२६६	१
१०८	रोहिणीतपश्चरणपूर्वकं रोहिणीतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२६६	२
१०९	चकतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२६६	२
११०	धौतपापतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२६७	१
१११	स्कन्दतीर्थवर्णनप्रसङ्गेन स्कन्दजन्मवृत्तान्तकथनम्, स्कन्दस्य सेनापतित्वे स्थापनम्, स्कन्देन शिवलिंगस्थापनम्, स्कन्दतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२६७	१
११२	अभिरसतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२६८	१
११३	कोटितीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२६८	२
११४	अयोधिनिसंभवतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२६८	२
११५	अन्नरकतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२६८	२
११६	पांडुसुतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२६९	१
११७	त्रिलोचनतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२६९	१
११८	देवदेवपुण्ड्रं वृत्रं हत्वा ब्रह्महत्याभिभूयत्येन्द्रस्य तपःकरणार्थं नर्मदातीरे गमनम्, तत्र तस्य तपसोऽन्ते ब्रह्मविष्णुमहेश्वराणामागमनम्, तदाज्ञेन्द्रेण शिवलिंग- स्थापनम्, इन्द्रतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२६९	१
११९	कङ्कोडीतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२७०	१
१२०	कंबुनाम्कस्य दानवस्य तपोऽर्थं नर्मदक्षीरे गमनम्, तत्तपसः प्रभावेण तुष्टेन शंकरेण तस्मै श्वरप्रदत्तम्, कंबुकुर्वं शिवलिंगस्थापनम्, कंबुकेश्वरतीर्थमाहात्म्य- वर्णनम्.	२७०	१

अध्यायाः

विषयाः

प० पृ०

१२१	कथित्वं प्रप्तेन सोमेन तपस्तप्त्वा शिवलिंगस्थापनम्, सोमतीर्थचन्द्रहासतीर्थयोर्माहा- त्म्यवर्णनम्.	२७१	१
१२२	कोहनस्वतीर्थमाहात्म्यवर्णने ब्रह्मनिर्मितसृष्टिवर्णनम्, चातुर्वर्ण्यव्यवस्थावर्णनम्, सत्वाचारसंयमेन विप्रेण हनस्वेति वाक्यं श्रुत्वा भिया कृतं महिपास्त्रस्य यमस्य वर्णनम्, शतकृषीयजस्तवनेनेश्वरवर्णनं, यमपराभववर्णनम्, कोहनस्वलिंगस्था- पनम्, कोहनस्वतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२७१	२
१२३	कर्मवैश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२७२	१
१२४	नर्मवैश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२७२	१
१२५	रवेराहित्यभास्करेतिनामह्वयमात्रिकारणकथनम्, रविकृतस्य तपसो वर्णनम्, रविणा शिवलिंगस्थापनम्, रवितीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२७२	१
१२६	अयोनिप्रभवतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२७३	१
१२७	अग्नितीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२७३	२
१२८	भृकुटेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२७३	२
१२९	ब्रह्मतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२७४	१
१३०	वैवतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२७४	१
१३१	नागतीर्थोत्पत्तिकथने विनताकटूबादप्रसंगकथनम्, नागेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२७४	२
१३२	आदिवाराहतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२७५	१
१३३	चतुर्भुजकपालैरीश्वरायनां कृत्तेश्वरतः स्नेहप्रहणकथनम्, वैव चतुर्भुजक- पालैः शिवलिंगस्थापनम्, कुबेरादिलिंगचतुष्टयमाहात्म्यवर्णनम्.	२७५	२
१३४	रामेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२७६	२
१३५	सिद्धेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	२७६	२
१३६	अहित्यासंगकारिणिभिर्नृ प्रवि गौत्रमेन क्षापप्रदानम्; अहित्यायाः पतिस्थापनाश्म-		

	स्वप्रसिद्धिर्जनम्, रामेण पदा स्तुष्टाया अहित्यायाः शापमोचनम्, अहित्याया	
	स्वनाम्ना स्थित्वास्थापनम्, अहित्येश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २७६ २	
१३७	कन्देश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, २७७ १	
१३८	शक्ये गौतमवृक्षशापनिवृत्त्यर्थं तपस्तप्त्वा शिवलिंगस्थापनम्, शक्येश्वरतीर्थमा-	
	हात्म्यवर्णनम्, २७७ २	
१३९	स्वमतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २७७ २	
१४०	नन्दादेव्युत्पत्तिवर्णनपूर्वकं वाहद्वीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २७८ १	
१४१	तापेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २७८ १	
१४२	रुक्मिणीतीर्थमाहात्म्यवर्णनप्रसंगेन रुक्मिण्याः श्रीकृष्णेन कृतस्य माथिमहणस्य	
	वृत्तान्तवर्णनम्, तत्र श्रीकृष्णचैद्यमागवादीनां युद्धप्रसंगवर्णनम्, श्रीकृष्णकृतह-	
	विष्मत्प्रभववर्णनम्, रुक्मिणीकृष्णयोर्विवाहविधिवर्णनम्, रुक्मिणीस्थापितस्य	
	रुक्मिणीतीर्थस्य माहात्म्यवर्णनम्, २७८ २	
१४३	योजनेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २८० २	
१४४	शिवतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २८१ १	
१४५	शिवतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २८१ १	
१४६	अस्माद्वृत्तार्थं स्नानदानजपहोमादिपितृभ्रातृपुत्रोत्सर्गाद्यनेककृतकर्मणां विस्तरेण	
	कलमाहात्म्यवर्णनम्, २८१ १	
१४७	सिद्धेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २८३ २	
१४८	संगक्षेत्रेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २८३ २	
१४९	लिंगबाराहतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २८४ १	
१५०	अंशेण कामे मत्स्यीकृतस्य तदुत्थानार्थं देवद्वीपेश्वरस्तुतिकरणम्, अर्चनास्य पुनरु-	
	करणम्, कामदेवेन तपः कृत्वा शिवलिंगस्थापनम्, कुसुमेश्वरलिंगमाहात्म्य-	
	वर्णनम्, २८४ २	

१५१	श्वेतावाराहतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २८५ २	
१५२	भार्गवेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २८६ १	
१५३	आदित्येश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २८६ २	
१५४	कलकेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २८७ १	
१५५	शुक्रतीर्थोत्पत्तिवर्णनं वायसाभ्यां बभित्स्य षाणक्यस्य कथानकम्, षाणक्यस्य	
	कौटिल्यवर्णनम्, षाणक्यसिद्धिप्रामिष्टुत्तान्तवर्णनम्, २८७ २	
१५६	शुक्रतीर्थं स्नानदानादिमाहात्म्यवर्णनम्, २९० १	
१५७	हुंकारस्वामितीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २९१ १	
१५८	संगमेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २९१ १	
१५९	अनरकेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णने कर्मविपाकवर्णनम्, गर्मावलिवर्णनम्, वैतरण्यावि-	
	महादानानां फलमाहात्म्यवर्णनम्, आदिबनकृष्णचतुर्विंश्यां यमस्य दीपादि-	
	दानमाहात्म्यम्, अनरकेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २९१ २	
१६०	मोक्षतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २९४ १	
१६१	सर्पतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २९४ १	
१६२	गोपेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २९४ १	
१६३	नागतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २९४ २	
१६४	सांभवेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २९४ २	
१६५	सिद्धेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २९४ २	
१६६	सिद्धेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २९५ १	
१६७	मार्कण्डेयेन तपस्तप्त्वा शिवानुग्रहा शिवलिंगस्थापनम्, मार्कण्डेयेश्वरलिंगमाहा-	
	त्म्यवर्णनम्, २९५ १	
१६८	अंशुदेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णने कुशेरजन्मकथावर्णनम्, राजगावित्रयाणां जन्मकर्म-	

अध्यायाः

विषयः

प० पृ०

वर्णनम्, रावणादिभिस्तपः कृत्वा शिवतो वरादिमहणम्, कैलसेश्वरालिंगस्थाप- नम्, अंकुरेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २९६ १	
१६९ मांडव्यशुद्धारोपणकथाप्रसंगेनेश्वराराधनया जातकन्यकस्य देवपत्न्यास्य राज्ञः काम- प्रमोदिन्याख्यायाः कन्यायाः श्येनरूपधारिणा संवरेण हरणम्. २९६ २	
१७० कामप्रमोदिनीसंज्ञकराजकन्याहरणेन तत्सखीभिः कृतस्य विद्यापस्य वर्णनम्, देव- पत्नेन राज्ञा तदृत्तांतं श्रुत्वा तच्छोषनार्थं मंत्र्यादीनां प्रेषणम्, मांडव्याश्रमे राजक- न्यकाया आभरणानि दृष्ट्वा सर्वे राज्ञे तदृत्तान्तनिवेदनम्, ततो राजाज्ञया मांड- व्यस्य शुद्धारोपणवर्णनम्. २९७ २	
१७१ शुद्धारोपितस्य माण्डव्यस्य वर्द्धनार्थमुषीणामागमनम्, राज्ञे शपथं दातुमुषीणां प्रवृ- त्तिवर्णनम्, ततो माण्डव्येन महर्षिणां कर्मविपाकवर्णनम्, मांडव्याश्रम- धीनां स्वाश्रमे गमनम्, तत्र पत्न्याः स्कन्धे स्थितस्य रोगिणः शोडित्यचरामगमनम्, शोडित्यपत्न्याऽजानन्त्या स्खलनवशात्तपस्त्रयां शुद्धव्यस्य स्थाने कृते सति तज्जन्यप्रतिपातेन शुद्धव्यकल्पनादुपयितस्य मांडव्यस्य शोडित्यपत्न्याऽसंवा- दवर्णनम्, मिथः परस्परार्थ्यां परस्परयोः शापप्रदानम्. २९८ १	
१७२ देवर्षीणां मांडव्याश्रमे पुनरागमनम्, तेषां भाषणम्, देवपत्न्यराजाभ्ये संवरेण कन्याया आनयनम्, मांडव्यस्य शापतो मुक्तिवर्णनम्, तया विप्रपत्न्या निजपातिप्रत्य- भावेण प्रतिबन्धीकृतस्य सूर्यस्य बन्धतो मोचनम्, शोडित्यचरैः पुनर्जायमान- वर्णनम्, मांडव्यतीर्थे ज्ञानदानादिमाहात्म्यवर्णनम्. २९९ २	
१७३ शुद्धेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३०१ १	
१७४ गोपेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३०१ २	
१७५ सगरात्मजानामुद्धाराय कपिलेन नर्मदारोषसि तपस्तप्त्वा निर्मितं कपिलेश्वरतीर्थम्, कपिलेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३०२ १	
१७६ विंगलेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३०२ १	

अध्यायाः

विषयः

प० पृ०

१७७ भूतीश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३०३ १	
१७८ गंगाबह्वृतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३०३ २	
१७९ गौतमेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३०४ १	
१८० दशमश्रमेधिकतीर्थमाहात्म्यप्रस्तावे संकरपावतीसंवादे केनचित्त्रिजेन तपस्तप्त्वा किं- स्थापनवर्णनम्, दशमश्रमेधिकतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, ३०४ २	
१८१ श्रुतीर्थमाहात्म्यवर्णने श्रुतकथावर्णनपूर्वकं श्रुतं हस्तुं प्राप्तस्य नैविनोऽस्तु श्रुत- वर्णनम्, कापि स्वराक्षितारमदृष्ट्वा देवसमीपे वृषमस्य गमनम्, श्रुतगुणा शिवस्य स्तुतिकरणम्, ईश्वरेण श्रुते वरप्रदानम्, श्रुतगुणा किंस्थापनम्, श्रुतकथ्योत्प- त्तिवर्णनपूर्वकमाहात्म्यवर्णनम्. ३०६ १	
१८२ श्रुतकथ्योत्तीर्णे ज्ञानदानादिमाहात्म्यवर्णनम्. ३०७ २	
१८३ केदारेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३०९ १	
१८४ ब्रह्मणः पंचमाक्षरशब्देनेन ब्रह्महृत्योपद्रुतेन संभुना जीवपापाख्यतीर्थस्थापनम्, जीव- पापतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३०९ १	
१८५ एरण्डीतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३१० १	
१८६ गह्वरेण चामुंडास्तवनकरणम्, चामुंडाप्रसादेन गह्वरेण कनकलेश्वरालिंगस्थापनक- रणम्, कनकलेश्वरालिंगमाहात्म्यवर्णनम्. ३१० १	
१८७ काळामित्रतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३११ १	
१८८ शाळिग्रामतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३११ २	
१८९ बराहोत्पत्तिवर्णनपूर्वकमुदीर्घबराहतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३११ २	
१९० चन्द्रहास्यापरनामकचन्द्रप्रभासतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३१२ २	
१९१ द्वादशदित्यतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३१३ १	
१९२ नरनारायणयोस्तपोविभ्रायर्मित्रेणाप्सरजादीनां प्रेषणम्, अप्सरोभिर्नरनारायणस्तव- नम्, नरनारायणाभ्यामपसरआदिनामुपवेशादिकरणम्, स्वविराट्पदे नानावरा-	

गनादीनां प्रज्ञास्यवस्तुनां च दर्शनम्, तदर्थंनविस्मिदैवसंतकामाप्सरोभिर्वि- राडूपिनरनारायणस्तोत्रकरणम्, अप्सरआदीनां स्वर्गे गमनम्, इन्द्राय सर्व- वृत्तान्तकथनम्, श्रीपतिमाहात्म्यवर्णनम्. ३१३ २	३१३ २
१९३ श्रीपतिक्षेत्रे स्नानस्य गवादिदानस्य च फलवर्णनम्. ३१५ २	३१५ २
१९४ नारायणप्रभावं शक्रमुखाच्छ्रुत्वा तं नारायणं कामयमानया ऊरुम्या तत्प्राप्त्यर्थं सागरान्ते तपश्चरणम्, तुष्टेन नारायणेन ऊरुम्या समं विवाहकरणम्, श्रीपति- विवाहसमारंभवर्णनम्. ३१७ १	३१७ १
१९५ श्रीपतिमाहात्म्यवर्णनम्. ३१९ १	३१९ १
१९६ हंसतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३२० १	३२० १
१९७ मूलस्थानतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३२० १	३२० १
१९८ शुद्धारोपितस्य माण्डव्यर्षे राज्ञा शुद्धोऽवरोहणकरणम्, तत्र शंकरस्यागमनम्, माण्डव्येन शंकराये दाक्षायणीविनाशादिभ्राक्संभूतकथावर्णनम्, माण्डव्येन देवीस्तवनकरणम्, नानास्थलस्थितया देव्या भिन्नभिन्ननामादिवर्णनम्, शुद्धेश्वर- नाम्ना शिवलिंगस्थापनं च, तस्य शुद्धेश्वरलिंगस्य माहात्म्यवर्णनम्.... ३२० १	३२० १
१९९ आश्विनतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३२२ २	३२२ २
२०० सावित्रीतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३२३ १	३२३ १
२०१ देवतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३२३ २	३२३ २
२०२ शिखितीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३२३ २	३२३ २
२०३ कोटितीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३२४ १	३२४ १
२०४ परमहृतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३२४ १	३२४ १
२०५ कुङ्कुमीतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३२४ २	३२४ २
२०६ दक्षकन्यातीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३२४ २	३२४ २
२०७ सुवर्णबिंदुतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३२४ २	३२४ २

२०८ अणमोचनतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३२५ १	३२५ १
२०९ पुष्कलीतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, भारभूतीतीर्थवर्णनप्रस्तावे विष्णुसमीपे बटुवेषधारिणः शिवस्यागमनम्, बटुना स्वप्रतिष्ठायां सत्यापिषायां स्वत्व- प्रतिष्ठाभट्टानामन्यशिष्याणां नर्मदास्नासि मञ्जनम्, गुर्वनुज्ञया शिष्यभाराणां पुनरुज्जीवनम्, तत्र किंवात्पापनमो भारभूतीति नाम्ना तस्य तीर्थस्य प्रसिद्धि- वर्णनम्, भारभूतीतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, विधासचातिनः सुकेद्रयाक्यवैश्यस्य कथानककथनम्. ३२५ १	३२५ १
२१० पुष्कलीतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३२९ १	३२९ १
२११ मुण्डितीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३२९ १	३२९ १
२१२ एकशालाबिंबिमेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३२९ २	३२९ २
२१३ आमलेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३२९ २	३२९ २
२१४ श्रीकपालतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३३० १	३३० १
२१५ मृगितीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३३० २	३३० २
२१६ भाषादीतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३३० २	३३० २
२१७ एरंडीतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३३० २	३३० २
२१८ स्वपितुर्जन्मदुष्प्रपराचकारिणः सहस्राङ्गुनस्य विनासे कृते कत्येकविंशतिवारं सम- स्तसत्रियवधे च कृते सति तत्पापशमनार्थं परशुरामेण जामदग्न्येश्वरस्थापनं जामद- ग्न्यतीर्थकरणं च, जामदग्न्यतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, जामदग्न्येश्वरपूजनविधिवर्णनं च. ३३० २	३३० २
२१९ कोटितीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३३१ २	३३१ २
२२० लोटनेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३३१ १	३३१ १
२२१ ब्रह्महंससंवादपूर्वकं हंसेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. ३३३ १	३३३ १
२२२ तिल्लेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३३३ २	३३३ २
२२३ बासेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ३३४ १	३३४ १

२२४ कोटीश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	३३४ १
२२५ अलिकानामकगन्धर्वकन्याया स्वनाम्ना शिवलिंगस्थापनम्, अलिकेश्वरतीर्थमाहा- त्म्यवर्णनम्.....	३३४ २
२२६ भानुमतीकामुकेन भानुना कुष्ठरोगनिरसनार्थं शान्तया भार्यया सार्धं तपस्तप्त्वा शिवाङ्गाया विमलेश्वरेतिनाम्ना शिवलिंगस्थापनम्, विमलेश्वरतीर्थमाहात्म्य- वर्णनम्.	३३५ १
२२७ नर्मदातीरस्थानां प्राक्कथितसर्वतीर्थानां यथाक्रमेण यात्राविधिवर्णनम्, विशेषतस्तीर्थ- माहात्म्यवर्णनम्.	३३५ २
२२८ परार्थतीर्थयात्राकरणमाहात्म्यपुण्यादिकथनम्.	३३७ १
२२९ रेवास्नग्धभवणपठनादिदानादिकलभुतिवर्णनम्.	३३७ १
२३० तीर्थसंगमभेदकथनम्, तीर्थावलिबर्णनम्.	३३८ १
२३१ तीर्थसंख्यापरिगणनपूर्वकं सर्वतीर्थानां विशिष्टव्यवस्थाकथनपूर्वकयात्राक्रमवर्णनम्.	३४० १
२३२ रेवास्नग्धसमाप्तिपूर्वकं रेवास्नग्धपुस्तकदानफलवर्णनम्. ..	३४१ १

इत्यावन्त्यस्नग्धे तृतीयं रेवास्नग्धम् ॥ (५-३)

इति स्कान्दे महापुराणे पंचममावन्त्यस्नग्धम् ॥ ५ ॥

॥ अथ स्कान्दे महापुराणे षष्ठं नागरस्नग्धम् ॥ ६ ॥

१ मंगलाचरणम्, सूतशौनकसंवादारम्भः, तत्र शौनकप्रश्नं श्रुत्वा तस्योत्तरं दातुं
सूतेन लिंगोत्पत्तिवर्णनप्रसंगेन स्त्रीविद्योगिनः शिवस्य ऋष्याश्रमे गमनवर्णनम्,
तत्रार्थभिर्भिर्गङ्गां शिवं दृष्ट्वा तस्मै शापप्रदानम्, तेन शापनं शिवस्य तत्रैव लिंग-

पवनम्, ब्रह्मविष्ण्वादिभिः शिवस्तवनकरणम्, तेन तुष्टेन शंकरेण लिंगपूजन- विधिकथनम्, ततो देवैर्हाटकेश्वरक्षेत्रे गत्वा तत्रैव तस्य शिवलिंगस्य स्थापनम्, लिंगपूजनमाहात्म्यवर्णनम्.	१ १
२ लिंगोत्पादनेन पातालद्यो गङ्गाया आगमनम्, त्रिशंकोऽस्नग्धालत्वं कथं प्राप्तमिति प्रश्ने तत्कथोपाख्याने सशरीरेण स्वर्गगमनाय त्रिशंङ्कुना वसिष्ठस्य प्रार्थनाकरणम्, वसिष्ठेनेवमशङ्क्यमिति कथितेऽन्यं गुरुं प्रष्टुं मनसि दुराग्रहेण निर्धारणम्.	३ २
३ वसिष्ठवाक्यमनादृत्य दुराग्रहेण स्वेच्छया वार्तितुमुद्युक्तं त्रिशंङ्कुं प्रति वसिष्ठपुत्रैः 'बण्डालो भव' इति शापदानम्, तेन शापेन स्रष्टास्नग्धालत्वं प्राप्य पश्चाच्छापेन दुःखितस्य त्रिशंकोराङ्गाया तस्य मन्त्रिभिक्षिणकुण्डपुत्रं हरिश्चन्द्रं राज्येभिषे- चनम्, तस्य त्रिशंकोऽस्नग्धमहारण्ये पङ्क्त्यां गमनम्.	४ १
४ अरण्ये गच्छतस्नग्धालस्य त्रिशङ्कोर्विश्वामित्राश्रमे गमनम्, ततो विश्वामित्रेण सर्व- वृत्तान्तं श्रुत्वा स्पर्धया 'त्वामनेनैव देहेन स्वर्गं नेष्यामि', इति प्रतिज्ञां कृत्वा तेन बण्डालेन साकं तस्य पापनिरसनायानेकतीर्थक्षेत्रेषु भ्रमणम्, भ्रमतोस्तयोर्मा- र्कण्डथेन समं संवादः, मार्कण्डथेयवचनाद्वाटकेश्वरे गमनम्, हाटकेश्वरलिंगपू- जनेन त्रिशंकोऽस्नग्धालत्वनिबृत्तिः, ततः स्वर्गप्राप्तिकरं यज्ञं कर्तुं तयोर्ब्रह्मानुज्ञा- ग्रहणम्.	५ १
५ ब्रह्मणा तथा करणेऽनुज्ञायामदत्तायामपि विश्वामित्रेण त्रिशंकोः सशरीरेण स्वर्ग- प्राप्तये स्वतः प्रभावाद्वादशवार्षिकं सत्रं ब्रह्मणद्वारा समाप्य ततोऽन्तेऽबधु- क्षानादिकं कृत्वा यज्ञसमाप्तिकरणम्.	६ २
६ स्वर्गप्राप्त्यभावाद्द्वित्रयमित्रं प्रति प्रश्नं कुर्वता त्रिशंकोर्विष्णुं स्तुत्वा ततो वरं गृहीत्वा विश्वामित्रवत्तत् नूतनस्वर्गं रचयित्वा सशरीरेण स्वर्गं प्रति गमनम्.....	७ १
७ विश्वामित्रकृतस्तृप्त्या ब्रह्मस्तृप्त्या साकं परस्परविवाहं दृष्ट्वा देवानां ब्रह्माभ्यासो गमनम्, ततो ब्रह्मादीनां जगत्स्थित्यर्थं विश्वामित्रसमीपे गमनम्, विश्वामित्र-	

- बचनादनन्यगतिकत्वात्रिशंकाः स्वर्गे गमनम्, विश्वामित्रस्य नूतनसृष्टेः स्वेच्छ-
या निवर्तनम्, त्रिशंकुपाख्यानोपसंहारश्च. ... ७ २
- ८ हाटकेश्वरप्रभावं कृत्वा सर्वजनानां तत्र गमनम्, विश्वामित्रस्यापि कुक्षेत्रं त्यक्त्वा
तत्रैव वासः, यक्षादीनकृत्वापि मोक्षप्राप्तिर्दमिदं क्षेत्रमिति मत्वा देवाङ्गया हाट-
केश्वरस्य पाताले स्थापनम्, तेन नागानामपि तद्विज्ञेन सर्वत्र गमनम्, हाटके-
श्वरमाहात्म्यवर्णने हिरण्यकशिपोः सुतया रमानाम्ना पुत्रप्राप्त्यर्थं विष्णुमुद्दिश्य
तपश्चरणम्, विष्णुकृपया ततो वृत्रासुरोत्पत्तिः, इन्द्रादिभिर्वृत्रवधार्थं कृतया
विष्णुमार्थनया तद्वचनाद्व्योत्पादनार्थं दधीच्यमे गमनम्, दधीच्यस्थानिमित्तव-
ज्जेन वृत्रस्य पराजयः, तज्जन्यब्रह्महत्यादोषनिरासार्थं शक्रस्य हाटकेश्वरे गमनम्,
हाटकेश्वरपूजनेन दोषनिवृत्तिः, स्वस्थाने गमनम्, हाटकेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. ८ १
- ९ शक्रेण नागविलपूर्तये संवर्तानिलस्य प्रेषणम्, शक्राङ्गया संवर्तानिलस्य नागविले
गमनम्, किंगोद्भवशापेन भोतस्य संवर्तानिलस्य शक्रपुरं प्रत्यागमनम्, ततो बृह-
स्पतेराङ्गया शक्रस्य हिमालयपुत्रान्विलपूर्विकरणार्थं प्रेषितुं हिमालयसन्निधौ गम-
नम्, शक्रकार्यं कर्तुं हिमालयेनाङ्गापितानामन्यस्वीकृताङ्गानां मैनाकनंदिबर्धन-
रक्षभृंगाख्यानां त्रयाणां पुत्राणामननुमोदनं दृष्ट्वा वेभ्यः शक्रेण शापप्रदानम्,
शापभीत्या रक्षभृंगाख्यपर्वतस्य नागविलपूर्विकरणार्थं तत्र गमनम्, ततो देवेभ्येण
रक्षभृंगाख्यपर्वतस्य सुखजनकानामनेकतीर्थानां संस्थापनम्, शक्रकृतरक्षभृंग-
शिखरोत्साहवर्णनम्. ... ११ १
- १० शंखतीर्थमाहात्म्यवर्णने चमत्कारनृपस्य मृगयाकरणम्, तत्र बुभुक्षितस्य बालस्य
स्तनं दत्त्वा मृग्याश्चमत्कारेण वधकरणम्, मृगीवृत्तशापेन चमत्कारनृपतेः कुष्ठो-
गप्राप्तिः, तत्कुष्ठस्य शापस्य च निवर्हणार्थं भ्रमरश्चमत्कारनृपतेर्हाटकेश्वरक्षेत्रे
शंखतीर्थं गमनम्, शंखतीर्थज्ञानेन चमत्कारनृपतेः कुष्ठनिरासवर्णनम्, शंख-
तीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ... १२ १

- ११ चमत्कारनृपश्चपि सवादे शंखतीर्थोत्पत्तिवृत्तान्ते शंखकृतेन लिखिताभ्रमशुद्धोद्भूतक-
ल्पमहणेन चौर्यमिदमिति मत्वा लिखितेन शंखहस्तच्छेदनकरणम्, ततः शंखस्य
हाटकेश्वरे तपश्चरणम्, तपस्तपुष्टेन शिवेन शंखाय वरप्रदानम्, पूर्ववत्तपुष्टेन
हस्तप्राप्तिकथनम्, तत्र तेन स्वनाम्ना डिगस्थापनम्, शंखतीर्थोत्पत्तिवर्णनपूर्वकं
शंखतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, चमत्कारभूपतिना ब्राह्मणेभ्यो नगरं निर्मापयित्वा
दानकरणम्. ... १२ २
- १२ चमत्कारेण भूपेन ब्राह्मणाङ्गया नगरस्थित्यर्थं पुत्रोपदेशकरणम्, ब्रह्मदत्ताशीर्षाद-
प्रहणम्. ... १४ १
- १३ स्वराज्यं पुत्रेषु निक्षिप्य तपःकरणार्थं चमत्कारनृपतेर्हाटकेश्वरे गमनम्, तत्र शिव-
भाराख्य शिवप्रसादेन जषकेधरेतिनाम्ना डिगस्थापनम्; जषकेधरमाहात्म्य-
वर्णनम्. ... १४ १
- १४ चमत्कारपुरे कस्यचिद्गोरक्षकस्य गोयूषादेकस्या गोररभ्ये वृणलोभेन गमनम्, तस्याः
शोचनार्थं गोरक्षकस्याप्यरभ्ये गमनम्, ततः कालान्तरेण द्वयोः पञ्चत्वप्राप्तिवर्ण-
नम्, ततो गोरक्षकस्य वृक्षार्णोधिपतेः कुले जन्मवर्णनम्, तथा गोस्तन्मन्त्रिकुले
जननम्, ततस्त्राभ्यां पूर्वजन्मवृत्तान्तस्मरणं कृत्वा चमत्कारपुरप्रदक्षिणाकरणेन
वैमानिकपत्न्या मोक्षप्रापणम्, चमत्कारपुरप्रदक्षिणामाहात्म्यवर्णनम्. ... १५ १
- १५ रक्षभृंगपर्वतप्रभाववर्णनपूर्वकं चमत्कारपुरप्रदक्षिणामाहात्म्यातिशयवर्णनम्. ... १६ १
- १६ रक्षभृंगसन्निधौ स्थित्वा रक्षभृंगस्य सेवनफलमैष्टवर्णनम्. ... १६ २
- १७ चमत्कारपुरस्य चतुर्विधं स्थितानां तीर्थानां वर्णनम्, तत्रादौ गयासिरोमाहात्म्य-
वर्णनप्रसंगे विदूरथस्य मृगयाव्याप्त्यर्थं गमनम्, तत्र मृगाननुधावतो विदूरथस्य
वनाद्वनं प्रयागेन भ्रान्तस्याश्वस्य भूम्यां पतनम्, ततो विदूरथस्य तत्रैवाधमु-
त्सृज्य पद्भ्यां मृगानुचर्चमणम्. ... १६ ३

- १८ ततो दूरगमनोत्तरं पथि मांसादादिपिशाचत्रयदर्शनम्, मांसादादिवचनादध्या-
मपदं प्राप्तस्य विदूरथस्य नृपस्य मुनिभिः सह संवादपूर्वकं सायन्तनकर्मादि-
विधानवर्णनम्. ६७ १
- १९ परेऽहनि विदूरथस्य स्नानगरे गमनम्, गयाशिरासि पितृतीर्थकृपिकायां विदूरथेन
मांसादादिभिः आह्वयनम्, ततो मांसादादिभिर्विदूरथस्य स्वप्ने स्वस्वमुक्तिवर्ण-
नम्, पितृकृपिकातीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. १९ २
- २० पितृकृपिकातीर्थे रामलक्ष्मणसीतानां गमनम्, तत्र आह्वयनेन रामादीनां प्रत्यक्षापि-
दर्शनम्, ततो मनसि रामं सीतां च हन्तुं विश्वासपातं कर्तुं च प्रवर्तमानस्य
लक्ष्मणस्य विश्वासपातदोषनिरासार्थं बालमण्डनतीर्थे गमनम्, तत्तीर्थज्ञानेन
तस्य दोषनिवृत्तिः, ततो रामकृतं याम्यादिभिः प्रयाणम्, बालमण्डनतीर्थमाहात्म्य-
वर्णनम्. २० २
- २१ बालसंस्तवतीर्थोत्पत्तिवर्णने मृकण्डतो मार्कण्डसुतोत्पत्तिवर्णनपूर्वकं मार्कण्डेवेन
दीर्घायुर्द्धं प्राप्य तपस्तप्त्वा हाटकेश्वरे लिंगस्थापनम्, बालसंस्तवतीर्थमाहात्म्य-
वर्णनम्. २२ १
- २२ बालमण्डनतीर्थमाहात्म्ये कश्यपादिदेवेकोनपञ्चाशन्मकतामुत्पत्तिवर्णने शक्रेण विधि-
जठरं प्रविश्य शक्रेण पुत्रच्छेदनादिवर्णनम्, तेन मातृहोत्रेण तदोषपरिहारार्थं
शक्रेण बालमण्डनतीर्थे ज्ञानकरणम्, शक्रस्य तीर्थज्ञानेन दोषनिवृत्तिः, बाल-
मण्डनतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २४ १
- २३ मृगतीर्थवर्णने कस्याचिद्भूतस्य च्छायायां संस्थितान्मृगान्द्रु लुब्धकानां तत्रागमनम्,
लुब्धकदर्शनेन मीतानां मृगानां ततः पलायनम्, लुब्धकानां मृगानुचावनम्,
मृगानां सरोवरप्रवेशनेन सद्य एव मानुषत्वप्राप्तिः, कत्सरःप्रभावं मृगमुत्सा-
ह्युत्वा लुब्धकैरपि वस्मिन्सरसि ज्ञानकरणम्, तेन लुब्धकानामपि सीन्ध्य-
प्राप्तिः, सर्वेषां मोक्षप्राप्तिवर्णनम्, मृगतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २५ १

- २४ बलिनिग्रहसमये वामनेन पद्भयेन लोकान्ध्याप्य तृतीयपदेन. ब्रह्माण्डोर्ध्वभागे
भिन्ने सति ततो गङ्गाजलस्य निर्गमनम्, विष्णुपद्मीयोत्पत्तिपूर्वकमाहात्म्य-
वर्णनम्. २५ २
- २५ विष्णुपद्मीगंगामाहात्म्यवर्णने मद्यप्राशनं कुर्वतः कस्याचिद्ब्राह्मणस्य तत्र ज्ञानेन मद्य-
प्राशनेन दोषनिवृत्तिवर्णनम्, विष्णुपद्मीगंगामाहात्म्यवर्णनम्. २६ २
- २६ कस्यचिद्गोर्ध्वगङ्गास्य यमानुशासनादागतैर्यमदूतैः सह यमलोके गमनम्, तत्र
गोर्ध्वगङ्गायां यमेन द्वाविंशतिनरकवर्णनम्, केन पातकेन कस्य नरकस्य प्राप्ति-
रिति वर्णनम्, गोर्ध्वगङ्गायां यमानुषाया चमत्कारपुरे गमनम्, तत्र तीर्थज्ञानेन
मुक्तिवर्णनम्, गोर्ध्वगङ्गातीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २७ २
- २७ अण्वादिचतुर्गुणान्तकालपारिगणनम्, चतुर्गुणस्वरूपमाहात्म्यप्रमाणनिर्देशनम्, चातु-
र्वर्ण्यकर्मनिरूपणम्, रजकादिचण्डालानामुत्पत्तिवर्णनम्, विशेषतः कलिकाल-
माहात्म्यवर्णनम्. २९ २
- ३० बृहस्पतीन्द्रसंवादे सर्वतीर्थसमाश्रयवर्णनम्. ३१ २
- ३१ सिद्धेश्वरमाहात्म्यवर्णने सुतस्य पितुराज्ञया वत्समहर्षिमुन्मत्तकरणम्, तत्र वत्स-
महर्षिणा स्वस्य प्राग्जन्मचरित्रवर्णनम्, देवराजस्य मुनेरमे जातुं विषकां
काश्चित्स्त्रियं विभोक्थ्य जलेरेतःस्नानम्, तत्रैतसो मृग्या प्राशनम्, वृशमासान्ते
मृगीतः कन्याजननम्, देवराजेन वत्सर्षये कन्यादानम्, बहुकाले गते सर्पवृक्षनेन
कीमरणं दृष्ट्वा बहुसोकव्याकुलितचेतसो वत्सस्य बने प्रयाणम्, कस्य बहुधा
ऋषिभिः सान्त्वने कृतेऽपि कुषा सर्पनाशनारम्भकरणम्, उत्स्मिन्सर्पहननं
कुरुति सति तत्रैकस्य सर्पस्य मानुषरूपं धृत्वा संवादवर्णनम्, तेन मानुषरूप-
धारिणा सर्पेण वत्साय पूर्वशापकारणे कथ्यमाने 'प्राग्जन्मनि मया हाटकेश्वर-
श्चेत्रयात्रागतानां जनसम्मानं मया सर्परूपेण कृते सत्पृथिगा दत्तेन शापेन
सर्पजन्मप्राप्तिः' इति कथनम्, तेन मानुषरूपिणा सर्पेण वत्सायोपवेशकरणम्, वत्स-

अध्यायः

विषयः

३० ५०

- संगेन हिंसाऽहिंसाधर्मनिरूपणम्, ततो वत्सर्पिणा सर्पवधपञ्चासापेन महेश्वर-
पूजां विधातुं स्वमनसि निर्धारणम्, वत्सस्य सिद्धेश्वरपूजनेन सिद्धिप्राप्ति-
वर्णनम्, ... ३२ १
- ३० सिद्धेश्वरोत्पत्तिवर्णने सिद्धाधिपनामकहंसेन बृहस्पत्याज्ञया पुत्रप्राप्त्यर्थं किं
संस्थाप्य पूजने कृते तस्य पुत्रप्राप्तिः, सिद्धेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, ... ३७ २
- ३१ नागहृदमाहात्म्यवर्णनप्रसंगेन नवनागानां ब्रह्माज्ञया हाटकेश्वरक्षेत्रे गमनम्, तत्र
स्वनाम्ना किंगस्थापनम्, इन्द्रसेनराज्ञः सर्पवधेन मृत्युप्राप्तिवर्णनम्, ततः
स्वपुत्रस्य स्वप्न आगत्येन्द्रसेनेन स्वमेतत्त्वप्राप्तिवर्णनम्, पित्राज्ञया पुत्रस्य नागतीर्थे
गमनम्, तत्र पितृभ्रातृकरणेन किंगपूजनेन च पितृमोक्षवर्णनम्, नागतीर्थ-
माहात्म्यवर्णनम्, ... ३८ १
- ३२ सप्तर्षितीर्थवर्णने सप्तर्षिपूजनप्रकारवर्णनम्, सप्तर्षितीर्थोत्पत्तिवर्णने द्वादशवर्षिक्रिया-
मनादृष्ट्यां युमुक्षिणानां सप्तर्षीणां सर्वत्र भ्रमणम्, तेषां वृषादेर्न राज्ञो
देशे गमनम्, तत्र मृतकुमारकं दृष्ट्वा तद्वस्त्रगर्भे सप्तर्षिभिरुद्योगकरणम्, ताव-
द्वृषादेर्मृत्युपत्य तत्रागत्य तैः सह संवादकरणम्, ततो मृतकुमारमभक्षयित्वैव-
धीनां चमत्कारपुरे गमनम्, तत्र तैस्तपःकरणम्, किंगस्थापनं च, ... ४० २
- ३३ अगस्त्याश्रमवर्णने विन्ध्यमेवोर्मिषः कल्लहे संपद्यमाने सूर्यमार्गनिरोधात्सूर्यस्वागत्त्वा-
भमे गमनम्, सूर्यवचनादिभ्यः निम्नमुखीकृत्य दक्षिणदिशि हाटकेश्वरेऽगस्त्यस्य
गमनम्, तत्र लोपामुद्रया फन्त्या सह गत्वा किंगस्थापनम्, अगस्त्याश्रममाहा-
त्म्यवर्णनम्, ... ४२ २
- ३४ अगस्त्यकृतसमुद्रप्राशनकारणवर्णने प्रथमं देवदैत्ययोर्युद्धे ब्रह्मविष्णिन्ब्राह्मिनीनां परा-
जयं दृष्ट्वा क्षक्रेण शुक्रेण दैत्यपराजयकरणवर्णनम्, ... ४४ १
- ३५ धर्मविनाशेनैव देवपराजयः स्यादिति निश्चयं कृत्वा ज्ञानसंस्थापनमागादिजपकर्तृणां
ब्राह्मणानां दैवीर्षिकरणम्, जलवासिनां दैत्वानां वधार्थं ब्रह्मण आह्वया जल-

अध्यायः

विषयः

३० ५०

- प्राशनार्थं देवैरगस्त्यस्य प्रार्थनाकरणम्, देवकार्यार्थमगस्त्येन समुद्रप्राशनम्, देवै-
र्दैत्यवधकरणम्, अगस्त्यगथापितपीठस्य देवैः स्वकार्यकरणाच्चित्तेश्वरपीठेतिनाम-
करणम्, ... ४४ २
- ३६ चित्रेश्वरपीठमाहात्म्यवर्णनम्, ... ४६ १
- ३७ दुःशीलात्म्यासासादोत्पत्तिवर्णनम्, ... ४७ १
- ३८ धुन्धुमारेश्वरकिंगमाहात्म्यवर्णनम्, ... ४८ १
- ३९ ययातीश्वरकिंगमाहात्म्यवर्णनम्, ... ४८ २
- ४० ब्रह्मणा वृष्ट्यां शिलास्थापनम्, ततस्तत्र ब्रह्माज्ञया सरस्वत्या पातालतो हृदं निर्मा-
यागमनम्, ततो मङ्गणकमहर्षिणा तत्र तपस्तप्त्वा किंगस्थापनम्, चित्रशिला-
मङ्गणकेश्वरकिंगमाहात्म्यवर्णनम्, ... ४९ १
- ४१ बाष्कलिदैत्यपीठितैरिन्द्रादिभिर्दैवीर्षिणोराज्ञया हाटकेश्वरे तपःकरणम्, ततो बृह-
स्पतिवचनाद्दृष्ट्यनयनतिथौ भगवत्पूजनेन सन्नुष्टस्य भगवत आह्वया बाष्क-
लिना समं युद्धकरणम्, भगवता बाष्कलिदैत्यपराजयं कृत्वा शाक्यस्य स्वस्थाने
गमनम्, भगवतस्तत्र वासकरणं किंगस्थापनं च, जलशाप्युत्पत्तिवर्णनम्, ... ५० २
- ४२ विश्वामित्रकुण्डोत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, तत्र विश्वामित्रमेनकासमागमवर्णने विश्वा-
मित्रेण मेनकायै क्षीयमंकयनम्, ... ५१ २
- ४३ विश्वामित्रकपिलव्यातिव्रत्यधर्मास्तिरस्कृत्य कुत आगमनं क गमनमित्यादिपृष्ट्यायां
विश्वामित्रदर्शनेन मेनकायां लोड्यायां सत्यां विश्वामित्रेण क्षीयमस्त्य विष्कृ-
तिकरणम्, ... ५२ २
- ४४ विश्वामित्रेण स्वसंगमे तिरस्कारिते बहुशो दुःखसंवत्सरा मेनकाया विश्वामित्राय
विश्वामित्रेण मेनकायै च मिथो जराप्राप्तिरूपशापप्रदानम्, ततस्तयोः कुण्डला-
नेन क्षापमुक्तिः, विश्वामित्रेण तत्र किंगस्थापनम्, विश्वामित्रकुण्डविश्वामित्रे-
श्वरकिंगमाहात्म्यवर्णनम्, ... ५३ १

- ४५ त्रिपुष्करतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ५३ २
- ४६ सरस्वतीतीर्थमाहात्म्यवर्णने वल्लभनृपतो जातस्य अंगुलीचिनामकस्य मूकपुत्रस्य मूकत्वनाशनाथं सरस्वतीतीर्थे सपुत्रकस्य नृपस्य गमनम्, तत्र कानेन किम्बु-
जनेन च पुत्रस्य मूकत्वनिरोधनम्, अंगुलीचिन्हं सरस्वतीसदनम्, सरस्वती-
तीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ५५ १
- ४७ महाकाळमाहात्म्यवर्णने सपत्नीकस्य वल्लभस्य राज्ञो हाटकेश्वरं गमनम्, तत्र
देवं संपूज्य बहुस्रो विभेभ्यो दानानि कृत्वा विमर्शसिद्धिं राज्ञा विभेभ्यः स्वपूर्व-
जन्मवृत्तान्तकथनम्, तत्र वणिगाज्युद्धस्य तस्याप्तप्राप्त्यभावाद्गुप्तोपिठस्य
सपत्नीकस्य महाकाळवने गमनम्, तत्र देवं दृष्ट्वा कमलैर्देवस्य पूजाकरणम्, तेन
पुण्यप्रभावेन राजकुले जननम्, महाकाळेश्वरतीर्थकिंगमाहात्म्यवर्णनम्. ५६ १
- ४८ उमामहेश्वरकिंगमाहात्म्ये हरिश्चन्द्रेण पुत्रप्राप्त्यर्थमुमामहेश्वराराधनम्, तेन तपसा
संतुष्टान्यामुमामहेश्वराभ्यां पुत्रप्रदं वरदानम्, वं वरं गृहीत्वा हरिश्चन्द्रस्य
स्वभवे गमनम्, ततो हाटकेश्वरक्षेत्रे उमामहेश्वरप्रीतये किंगस्थापनम्, उमा-
महेश्वरकिंगमाहात्म्यवर्णनम्. ५७ २
- ४९ कलशेश्वरमाहात्म्यवर्णने कलशनृपस्य गृहे दुर्वासस जागमनम्, चातुर्मास्यव्र-
तस्य पारणं कर्तुमागताय दुर्वाससे नृपेणासिध्यस्तकारपूर्वकं भोजनादिसमर्पणम्,
तत्र भोजनपात्रे लवणादिभिः सुसंस्कृतं मांसं दृष्ट्वा 'व्याघ्रो भव' इति नृपाय
क्षापयदानम्, कलशनृपदेर्दुर्वाससः क्षापेन व्याघ्रत्वप्राप्तिवर्णनम्. ५८ २
- ५० नन्दिनीव्याघ्रसंवादो नन्दिन्या व्याघ्रसमीपे क्षपयकरणम्. ५९ १
- ५१ व्याघ्रवचनान्निन्द्या स्वस्थानं गत्वा वत्सस्य वृत्तिकरणम्, सर्वांश्च दृष्ट्वा नन्दिन्या
व्याघ्रमे गमनम्, तेन तस्याः सत्यत्वं दृष्ट्वा पश्चाच्छापेन मुक्तिप्राप्त्यर्थं तस्यै प्रम-
करणम्, क्षापयद्व्याघ्रत्वं प्राप्तस्य नृपस्य नन्दिनीवृत्तिवर्णनास्थापितकिंगस्य पूजनेन

- व्याघ्रत्वप्रापकाश्चमपान्मुक्त्वा पूर्ववद्वाजस्यप्राप्तिः, ततो हराराधनां विधाया स्वनाम्ना
किंगस्थापनम्, शिवलोकं गमनं च, कलशेश्वरकिंगमाहात्म्यवर्णनम्. ५९ २
- ५२ वल्लभोदितमाहात्म्यवर्णनम्. ६१ २
- ५३ भूजगत्सर्गमाहात्म्यवर्णने मित्रसहस्य राज्ञो वसिष्ठसापात्राक्षसत्वप्राप्तिवृत्तान्तवर्णनम्,
राक्षसवर्मेणानुवर्तमानेन तेन राज्ञा विप्रादीनामपि हननम्, तेन नृपेण ब्रह्महत्या-
दोषनिवृत्त्यै क्षापयदुत्पुत्रं वसिष्ठस्यैव तीर्थयात्राकरणम्, भूजगत्सर्गसंज्ञा-
नेन ब्रह्महत्यादोषानुमुच्य पूर्ववद्वाज्यकरणम्, राग्योत्तरमन्त्रे शिवलोकं गमनं च,
भूजगत्सर्गमाहात्म्यवर्णनम्. ६२ २
- ५४ नलकवार्कणनपूर्वकं नलकवापिठवर्तमानमाहात्म्यवर्णनम्. ६४ २
- ५५ नलेन स्वनाम्ना स्थापितस्य रोगाद्यानिवृत्तदोषपरिहारकस्य नलेश्वरस्य माहात्म्यवर्णनम् ६५ १
- ५६ सांवादित्यमाहात्म्ये गाळवेनादित्यप्रसादेन वरं लब्ध्वा पुत्राभावात्सांवादित्यपूजनेन
पुत्रप्राप्तिकरणम्, सांवादित्यमाहात्म्यवर्णनम्. ६५ २
- ५७ गाङ्गेयवात्राक्ष्यानवर्णनम्. ६६ २
- ५८ गाङ्गेयकुठकिंगवस्तुष्टयस्थापनवर्णनम्, शिवगंगामाहात्म्यवर्णनम्. ६७ २
- ५९ विदुरेण पुत्रप्राप्त्यर्थं तपस्तप्त्वा स्वनाम्ना किंगस्थापनम्, विदुरेश्वरमाहात्म्य-
वर्णनम्, विदुरकुठवैद्यप्राक्षाद्वृत्तान्तवर्णनम्. ६७ २
- ६० मित्रावरुणपुत्रेण माहित्वानामदेववास्थापनम्, नरादित्येश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. ६८ २
- ६१ क्षमिष्ठातीर्थमाहात्म्ये विषकन्योत्पत्तिवर्णनम्. ६९ १
- ६२ विषकन्यात्यागमकुर्वतो नृपस्य मरणप्राप्तिर्युद्धवर्णनं च, सर्वलोकापवादाच्छुद्ध्या
विषकन्यायास्तपोऽर्थं वनं प्रति प्रयाणम्, मार्गे स्वपूर्वजन्मस्मरणेन दुःखिताया
विषकन्यायाः पश्चात्प्रसाधनादिकं घोरं तपो विलोक्य पार्श्वेन्द्राणीरूपेणा-
गमनम्, इन्द्राणीवो वरमगृहीत्वा तथा पुनस्तपसि क्रियमाणे पार्श्वे सां प्रति

स्वरूपदर्शनम्, विष्कन्धया पार्वतीस्तवनम्, पार्वत्या सह विष्कन्धयाः कैलासे गमनम्, शर्मिष्ठादीर्षमाहात्म्यवर्णनम्. ६९	२
६३ सोमेश्वरमाहात्म्ये वृक्षक्षपुष्पेन सोमेन रोमकमहर्षेर्वचनाद्वाटकेन्द्रे लिङ्ग- पूजनम्, उत्तमाधेय सोमस्य क्षापनिष्ठापि, स्वनाम्ना लिङ्गस्थापनम्, सोमनाथे- श्वरमाहात्म्यवर्णनम्. ७२	१
६४ चमत्काररूपस्थापितचमत्कारीतुर्गादेशीमाहात्म्यवर्णनम्. ७३	१
६५ आनन्दकेन्द्रेऽश्वमेधयोगीमाहात्म्यवर्णनम्, सुवर्णचिह्नम् च. ७४	१
६६ रामहृदयवर्णनप्रसंगे जम्बूद्वीपवर्णने ससैन्यस्य सहस्राजुनैर्हृदयनृपतेर्जम्बूद्वीपे गमनम्, तत्र कामधेनुप्रभावं दृष्ट्वा तेन सहस्राजुनेन सोमेन तां वाच्यमानेन जम्बूदिना तस्या अश्वाने कुवाषिष्टेन हृदयेन जम्बूद्वीपवर्णनम्. ७५	२
६७ पितृवधं भुत्वा परशुरामेण पितृवधकृत्यां विधाय निःक्षत्रियां पृथ्वीं कर्तुं प्रविष्टा- करणम्, ततो रामेण भुक्ते सहस्राजुनस्य वधकरणम्. ७६	२
६८ सहस्राजुनवधोत्तरं हाटकेन्द्रे गत्वा सहस्राजुनशरीराभिर्गतेन रत्नेन पितृवधं विधाय सर्वं संपादितं महीं ब्राह्मणेभ्यो वत्सा स्वनिवासार्थं परशुरामेण समुद्रावसरणकरणम्. ७७	२
६९ पुनर्माह्वयेभ्यो वत्तां महीं ब्रह्मत्कारेण महीतृणां क्षत्रियाणां रामेण वधकरणम्, एवमेकविंशतिवारानिःक्षत्रियां पृथ्वीं कृत्वा ब्राह्मणेभ्यस्तस्याः समर्पणम्, ब्राह्मणवचनादानीं वत्सं च रामहृदयेति नाम्ना गतां वीर्यस्थापनम्, रामहृदे शङ्क- हतानां आदेन विविधकण्ठकथनम्, सामान्यतो रामहृदमाहात्म्यवर्णनम्. ७८	१
७० तारकामुखवधकरणे काशिकस्य साधन्योत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्. ७८	२
७१ काशिके (रुद्रम्) स्थापितवृत्तिमाहात्म्यवर्णनम्. ८०	१
७२ पाण्डवधृतराष्ट्रद्विदहाटकेन्द्रेऽश्वमेधयोगीवर्णनम्. ८१	१
७३ ततः कौरवाणां दारवत्तां गमनम्, दुर्घोषस्य भ्रातृत्वा सह विद्यावर्णनम्, ततः	

पुनर्यावनेन समं कौरवपाण्डवानां हाटकेन्द्रे गमनम्, धृतराष्ट्रकृतमासादस्थाप- नादिवृत्तान्तवर्णनम्. ८१	३
७४ तत्र हाटकेन्द्रे धृतराष्ट्रादिभिरेकोत्तरहाटलिङ्गस्थापनम्, सर्वद्वीपादिभिः पाण्डवै- र्यावदादिभिश्च सहस्रस्रः वृक्षपुष्पकस्वनान्ना लिङ्गस्थापनम्, कौरवपाण्डवयादव- कृतलिङ्गप्रतिष्ठावर्णनम्. ८२	३
७५ यज्ञभूमिमाहात्म्यवर्णनम्. ८३	१
७६ मुष्णारकाडीप्रियमूलस्थानेतिमास्करतीर्थत्रयवर्णने कस्त्यभित्कुष्ठरोगिणः पुत्रस्य ब्राह्मणवचनात्तीर्थत्रये स्नानेन कुष्ठनिरसनवृत्तान्तवर्णनम्, मुष्णारकाडीप्रियमूल- स्थानमाहात्म्यवर्णनम्. ८३	१
७७ शंकरपार्वतीविद्याहस्ये ब्रह्मणः पार्वतीदर्शनेन रतःस्तब्धनम्, तेन पापेन लिप्ता- गेन ब्रह्मणा रुद्रशिरसमाराध्य दीपनिकृतिकरणम्, हराभयवेदिकामाहात्म्य- वर्णनम्. ८५	१
७८ रुद्रशीर्षमाहात्म्यवर्णने व्यभिचारिण्याः कस्त्याभिर्ब्राह्मण्या रुद्रशीर्षदर्शनेन तत्पावका- निवृत्तिवर्णनम्, तथैव विदूरथनृपपत्न्या अपि रुद्रशीर्षदर्शनेनान्मुक्तिवर्णनम्, रुद्रशीर्ष (जागेश्वर) माहात्म्यवर्णनम्. ८६	२
७९ बाळसिस्त्याग्रममाहात्म्यवर्णने शक्रोपरि बाळसिस्त्यैः कोपकरणवृत्तान्तवर्णनम्, बाळसिस्त्याग्रममाहात्म्यम्. ८८	१
८० सुपर्णाक्षमाहात्म्यवर्णने बाळसिस्त्यैरायर्वीणैर्मन्त्रैरभिमन्त्रितममृतकलशं गृहीत्वा पुत्रप्राप्त्यर्थं कश्यपेन स्वपत्न्यै वानम्, अमृतकलशाग्रमेन कश्यपाद्रुद्रहोत्पत्तिः, मित्रब्राह्मणकन्याया वरप्रोचार्थं गरुडस्य ब्राह्मणकन्याभ्यां सह गमनम्, पथि नारदस्य दर्शनम्, नारदेन समं विष्णुदर्शनार्थं तेषां सर्वेषां हाटकेन्द्रे गमनम्, तत्र गत्वा नारदगङ्गाभ्यां विष्णुसंदर्शनमप्यहम्. ८९	१

- ८१ विष्णुदर्शनं गृहीत्वा गरुडेन विष्णुं प्रति विप्रकन्यावरणार्थमाग्रहकरणम्, विष्ण्व-
मुखा गारुडेन विष्ण्वग्ने सकन्यकस्य विप्रस्यानयनम्, विप्रकन्यायाः विष्णोः
सौत्वं प्राप्तं दृष्ट्वा कथा लक्ष्म्या 'अश्वमुखी भव' इति तस्यै कन्यायै शापप्रदानम्,
तथैव विप्रेषापि 'गजवक्त्रा भव' इति लक्ष्म्यै शापदानम्, ततो विष्णुना विप्र-
कन्यायाः सांत्वनकरणमुच्छापदानं च, विष्ण्वाङ्गया समुत्स्य विप्रस्य स्वगृहे गम-
नम्, विष्णुपुरःस्थितां शाण्डिलीनाम्नीं वृद्धां दृष्ट्वा गरुडेन हास्ये कृते सत्यन्तः
कृत्वा क्षम्यित्वा मनसा शापदानेन गरुडपक्षभस्मीकरणम्. ... १० २
- ८२ निजपक्षद्वयं दृष्ट्वा गरुडेन विष्णुना च क्षाण्डिलीस्वयनम्, ततः क्षाण्डिलीवचना-
द्वरुडेन हाटकेश्वरं गत्वा रुद्रक्षीर्षकालरुद्रीलरुद्रादीन् गत्वा शिवाराधनकरणम्, तेन
गरुडस्य पुनः सुवर्णमयपक्षप्राप्तिवर्णनम्, सुवर्णेश्वराख्यमाहात्म्यवर्णनम्. ११ १
- ८३ सुवर्णेश्वरमाहात्म्यवर्णने वेणुनामकनृपतेर्दुर्बोद्धन्तत्वाद्दुराचरितपरिपाकात्कुष्ठप्राप्ति-
वर्णनम्, तत्कुष्ठनिरासार्थं भ्रमता वेणुनृपेण सुवर्णेश्वरं प्रति गमनम्, तदाराधनेन
तस्य कुष्ठनिरासवर्णनम्. १२ १
- ८४ लक्ष्मीशापिताया विप्रकन्याया विष्णोर्कृच्छापने कृष्णावसारे सुमद्रेति नाम्ना वष्टा-
वत्तशापविमुक्तिपूर्वकं विष्णुभगिनोत्वप्राप्तिवर्णनम्. ... १३ २
- ८५ विप्रवत्तशापनिवृत्त्यर्थं लक्ष्म्या ब्रह्माण्डुद्वयं तपश्चरणम्, ब्रह्मणा शापनिवृत्तिपूर्वकं
लक्ष्म्यै वरप्रदानम्, गजवक्त्रमाहात्म्यमिति ब्रह्मणा तत्त्वलक्ष्यं नामकरणम्,
महालक्ष्मीमाहात्म्यवर्णनम्. ... १३ १
- ८६ कृतस्य सप्तविंशतिकन्याभिश्चन्द्रप्रीतिविषयवर्णनार्थं हाटकेश्वरे चण्डपाराधनेन चन्द्रस्य
प्रीत्यास्पदीकरणम्, सप्तविंशतिकेति नाम्ना शिगस्थापनम्, सप्तविंशतिकालिग-
माहात्म्यवर्णनम्. ... १४ २
- ८७ सोमप्रासादमाहात्म्यवर्णनम्. १४ १
- ८८ अंबाद्वयेत्यम्बाभ्यां काशीराजमार्याणां यक्षिनासोचरं वक्ष्ये पुरश्चर्यं वाचक-

- रणम्, तत एकस्मात्कुम्भाद्रजवक्त्राभ्युत्थयित्वादेवतानां समुत्पत्तिं दृष्ट्वा तत्कृतज-
नप्रासनिवारणार्थं तासां तद्गुणवीचपदार्थस्य ताभ्यामंबाद्वयाभ्यां व्यवस्थाकरणम्,
ततः स्वनाम्ना हाटकेश्वरे शिगस्थापनम्, अंबाद्वयमाहात्म्यवर्णनम्. १५ १
- ८९ अंबाद्वयद्वया सर्ववालकक्षयकारिणीनां देवतानां व्यवच्छेदार्थं चमत्कारराजमार्थ-
नवाऽम्बाद्वयदेव्या स्वपादुकास्थापनकरणम्, पादुकादर्शनेन जनानां दुःखनि-
वृत्तिमवनम्, पादुकादर्शनमकुर्वतां मृगात्मवप्राप्तिवर्णनम्, ध्यानं कुर्वतः शंकर-
स्य पृथीचनयनात्म्यकोत्पत्तिः, शंकरवचनात्पादुकापूजेन तस्याः सर्वेच्छिद्रि-
प्राप्तिकथनम्, पादुकाभाहात्म्यवर्णनम्. ... १६ १
- ९० बह्वितीर्थोत्पत्तिमाहात्म्यवर्णने ज्येष्ठं आतरमुत्सृज्य कनिष्ठेन शंतनुना राज्यकरणा-
द्यमवधं इति मत्वा शक्रेणानावृष्टिकरणवर्णनम्, तेन कारणेन बने भ्रमता विशा-
मित्रेण पञ्चाळगृहे गत्वा तत्र लक्ष्मेन इममांसेन बह्वी पञ्चमहायज्ञकरणम्, तेन
कारणेन रुहेनाभिना कृतं सर्वतः स्वात्मनो गोपनम्, अभिप्रन्नेषुकामानां देवानां
गजादिभिः स्वनाम्नि कथिते सति तदुपारे रुहेन बह्विना गजादीनां शापम-
दानम्, ततो हृदयभिरगतमग्निं दृष्ट्वा ब्रह्मणा स्वात्मगोपनकारणे पृष्टे बह्विना 'शक्र-
वृष्टपकरणद्विश्वाभिरकृतश्चजापनीहवनान्मया स्वात्मगोपनं कृतम्' इति कथिते
शक्रेण स्वाङ्गया वृष्टिकरणम्, ततो ब्रह्मणाप्रये वरप्रदानम्, तस्य हृदयाभितोयति
नामकरणम्, तत्र अग्नौ पृतस्य वसोधाराया माहात्म्यम्, अभितोर्बमाहात्म्य-
वर्णनम्. ... १७ १
- ९१ बह्विशापितानां गजादीनां ब्रह्मादिवैवैकच्छापदानपूर्वकं सांत्वनकरणम्, ततो देवानां
स्वस्थस्थाने गमनम्, अभितोर्बोत्पत्तिवर्णनम्. ... १९ १
- ९२ मार्कण्डेयस्यापिगमहाकुण्डमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र ज्ञानं कुर्वतः कस्यचिच्छूद्रस्य देवं
प्रसाद्य मोक्षप्राप्तिवृत्तान्तवर्णनम्. ... १९ २

- ५३ गोमुखवीर्योत्पत्तिवर्णनपूर्वकं गोमुखवीर्यमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र कुष्ठं प्राप्तस्य स्वपुत्रस्य कुष्ठमिरासार्थमम्बरीषेण भूपतिना तपःकरणम्, तेन सुष्टेन भगवता तत्पुत्रस्य पूर्वजन्मकृतदोषक्षयनम्, भगवद्वाक्या गोमुखवीर्यज्ञानेन तत्पुत्रस्य कुष्ठमिरास-
वर्णनम्, गोमुखवीर्यमाहात्म्यवर्णनम्. ... १०० १
- ५४ ब्राह्मणवचनात्परशुरामेण कुठारं भंक्त्वा लोहपट्टिबिमोचनेन लोहपट्टिवीर्यस्थाप-
नम्, लोहपट्टिमाहात्म्यवर्णनम्, ... १०१ १
- ५५ अजापन्ननुपनिर्मितकम्मप्रदावेव्युत्पत्तिवर्णने वसिष्ठवचनाद्वाज्पाकस्य हाटकेश्वर-
क्षेत्रे गमनम्, तत्र देवीमाराण्यं तं प्रति प्रसन्नया देव्या वरप्रदानम्, वरप्रहणेना-
जापन्नराज्ये स्थितान्पुण्यवतो जनान्दृष्ट्वा नरकस्य पापिनामभावाच्छून्यतां दृष्ट्वा
ब्रह्मस्य ब्रह्मलोके गमनम्, तत्र स्थितेन शिवेन तच्छ्रुत्वा शिवस्य व्याघ्ररूपेण
राजसमीपे गमनम्, व्याघ्रकृताजामङ्गणेन कृतेन राज्ञा प्रेरितानां चंडीवृत्ता-
काणां व्याघ्ररूपिणा संकरेण मक्षणम्, पश्चाद्वाक्त्राभावाद्वाघ्रेण समं रक्ष्ये
हंस्तुष्टवर्णनम्, ततो व्याघ्ररूपं त्यक्त्वा कस्यै शिवेन प्रत्यक्षदर्शनदानम्, अजा-
पाकेन शिववर्णनम्, शिववचनाद्वाज्पाः पाताले गमनम्, स्वनाम्ना लिङ्गस्थापनं
च, कृताजापालेश्वरीभिनाम्ना चण्डीस्थापनम्, अजापालेश्वरीमाहात्म्यवर्णनम्. १०१ २
- ५६ राज्ञा दक्षरथेन ज्योतिर्विन्दुलाद्रोहिणीसकटमेवादिमविष्यं मुक्त्वा तन्निवारणाय सनै-
श्वरक्षेत्रे पुद्गार्यं गमनम्, तस्य तच्छीर्षं दृष्ट्वा संतुष्टेन सनैश्वरेण नाहं रोहि-
णीमेवं करिष्यामीति प्रविष्टां कृत्वाऽभयदानकरणम्, सनैश्वरदक्षरथसंवाचकमु-
त्पत्तिवर्णनम्, ... १०३ २
- ५७ सनैश्वरेण 'रोहिणीसकटमहं न भेत्यामि' इति प्रतिज्ञापूर्वकमाक्षीःप्रदानोत्तरमित्रेण
दक्षरथस्य शौर्यवर्णनपूर्वकप्रसंसाकरणम्, ततोऽपुत्रस्य नैव सद्गतिरिति दक्षरथेन
कम्बुलाङ्गता पुत्रप्राप्त्यर्थं तपःकरणार्थं स्मरुयोगकरणम्. ... १०४ २

- ५८ दक्षरथस्य हाटकेश्वरक्षेत्रे गत्वा तपःकरणम्, तत्तपस्तुष्टेन विष्णुना चतुःपुत्रत्वेना-
ह्वयवतिरप्यामीति दक्षरथाय वरप्रदानम्, दक्षरथकृततपःस्थलस्य तत्पुत्रितेन
विष्णुना राजस्वामीति स्वनामस्वीकरणपूर्वकं तत्कृतवाक्या राजवापीति नामकर-
णम्, राजस्वामिराजवापीमाहात्म्यवर्णनम्, ... १०५ २
- ५९ रामेश्वरस्थापनप्रस्तावे रामेण सीतात्यागं कृत्वा स्वर्णमयीं सीतां निर्माय यज्ञ आर-
भ्यमाणे तत्र दुर्वासस आगमनम्, दुर्वासोरामसंवादवर्णनम्, ... १०६ १
- १०० लक्ष्मणेन रामाङ्गामङ्गकरणाद्रामाङ्गया नगरतो गमनकरणम्, सरयूस्नानेन लक्ष्म-
णस्य शोषनिवृत्तिवर्णनम्, ततो लक्ष्मणस्य योगसाधनेन प्राणनिष्क्रमणम्,
वियद्वत् लक्ष्मणं दृष्ट्वा रामेण शोककरणम्, मंत्रिभी रामस्य सान्त्वनम्, लक्ष्मण-
क्षवस्यार्थि दातुं प्रवृत्तं रामं दृष्ट्वा 'संन्यस्ते नाभिसंस्कारः' इति नमोवाक्या
निषेधकरणम्, ततो लक्ष्मणस्वीर्षदेहिककर्मकरणानन्तरं रामस्य पुण्यकविमानेन
किष्किन्वागमनम्, तत्र सुमीवकृतसत्कारादिवर्णनम्, ... १०७ १
- १०१ ततः पुण्यकमाकृष्ट बानरैः समं रामस्य लंकायां गमनम्, तत्र विभीषणेन राम-
चन्द्रस्य सत्कारकरणम्, ततः श्रीरामेण तैः सर्वैः सह हाटकेश्वरक्षेत्रमागत्य तत्र
रामेश्वरलिङ्गप्रविष्टाकरणम्, रामेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, ... १०८ २
- १०२ लक्ष्मणप्रासादपञ्चकप्रतिष्ठापनवर्णनम्, ... १०९ २
- १०३ आनर्तवहागे राक्षसैः सह रामस्यागमनम्, तत्र रामविप्रसंवादेऽसरोवेष्टिते विमाने
स्थित्वा स्वर्गं प्रति गच्छतोऽन्धविप्रस्य पूर्वजन्मकथावृत्तान्ते तद्भागमाहात्म्य-
वर्णनम्, आनर्तवीर्यकूपिकामाहात्म्यवर्णनम्, ... ११० १
- १०४ अथ श्रीरामचन्द्रस्य स्वलोके प्रति गमनानन्तरं हाटकेश्वरक्षेत्रे शिवपूजार्थं समा-
गतै राक्षसेस्तत्र मिलितानां ब्राह्मणानां मङ्गलेन प्राप्तितान्नाङ्गणान्दृष्ट्वा श्रीरामपु-
त्रेण कुशेन राक्षसानां पराजयकरणम्, राक्षसेस्तत्रानर्तवहागे बहुदोषो लिङ्गस्था-

- पनकरणम्, कुक्षेन विभीषणाय संदेशं प्रेषयित्वा तद्वारा राक्षसानां जंबूद्वीपगमने
निरोधकरणम्, कुक्षेभरलक्ष्मणप्रतिष्ठावर्णनम्. ११२ १
१०५. तुलागते मरीचिमालिनि विभीषणक्षापेन व्यंकरत्वं प्राप्ते राक्षसैर्हाटकेश्वरक्षेत्रे
राक्षसस्थापितत्वां चतुर्वेदलिङ्गानां भूम्यां पूरणम्, तत्र क्षेत्रे प्रासादरहिते प्रवेशे
बृहदश्वराजस्य गमनम्, तत्र प्रासादनिर्माणे राज्ञा प्रयत्नकरणम्, ततो
भूमिस्थानसमये चतुर्वेदलिङ्गदर्शनम्, किमैराष्ट्रतां भूमिं दृष्ट्वा राज्ञो सत्युपासि-
वर्णनम्, राक्षसैर्लिङ्गाच्छादयन्वृत्तान्त्वर्णनम्. ११५ १
१०६. लुप्तवीर्यानां माहृत्यवर्णनम्. ११५ १
१०७. अष्टपट्टिणीतोत्पत्तिमाहात्म्ये वत्सान्वयसंभूतचित्रशर्मनामनुष्येण पातालस्थं हाटके-
श्वरममस्थल आनेतुमुद्युक्तेन शिवाराधनाकरणम्, शिवकृपया लिङ्गस्थापनम्,
ततोऽष्टपट्टिणीतोद्भवैर्माहृणैर्तृपाङ्गया शिवमाराध्य तत्कृपया अष्टपट्टिनिज्ज्ञां
लिङ्गानां नवप्रासादं रचयित्वा स्थापनाकरणम्, माहृणैश्चित्रशर्मणा च कुतस्य
लिङ्गस्थापनस्य वृत्तान्तवर्णनम्. ११६ १
१०८. अष्टपट्टिणीवर्णने शिवपार्वतीसंवादे नारदश्चादिभिश्चमत्कारक्षेत्रे ज्ञानादे कृत्वा
शिवलिङ्गं संभूय वीर्यलिङ्गास्तुतिकरणम्, वाराणस्याष्टपट्टिणीवर्णनम्. ११७ २
१०९. अष्टपट्टिणीनां प्रतिदीपेषु भिन्नभिन्नलिङ्गानां नामनिर्देशपूर्वकप्रभाववर्णनम्. ११८ २
११०. अष्टपट्टिणीमाहृत्यवर्णनम्. ११९ १
१११. कस्मिंश्चित्समये आनन्दभूषणस्य पत्न्या दमयन्त्या हाटकेश्वरक्षेत्रे गमनम्, तत्र वीर्यं
हरिबोधवासरे ज्ञात्वा भगवन्तं ध्यायमानां दमयन्ती दृष्ट्वाऽन्यामिन्द्राणक्षीमि-
र्दमयन्तीवर्णनकरणम्, दमयन्त्या ध्यातोत्तरं ब्राह्मणक्षीम्यः स्वकीयसर्वलक्ष्म-
दानकरणम्, चक्षुर्मिस्तापसीभिर्विना अन्यभिः सर्वाभिर्माहृणक्षीमिर्भूषणमहृणे-
नाह्वयकरणम्, तथैव प्रतिदिने राजपत्न्या साभ्यो भूषणप्रदानकरणम्, पञ्चवी-
दिने चतसृभिर्मित्रपत्नीभिर्भूषणानामग्रहणे वत्समीये भूषणानि गृहीत्वा दम-

- यन्त्या गमनम्, तामिर्भूषणमहृणातिरस्कारकरणम्, यामिर्दमयन्तीवृत्तानां भूष-
णानां विरस्तुतिरकारि तस्यां पवित्रिराकाशमार्गेण स्वाभमे स्वपुण्यमभावेणा-
गमनकरणम्, यामिर्लोमादमयन्तीवृत्तानां भूषणानां ग्रहणं कृतं तस्यां पत्नीनां
तत्कीर्तयितुं उपरिग्रहवशात्प्रापेनाकाशगतिरूपेण तत्रैव पतनम्, तेषुभिर्राकाश-
मार्गेणागतेष्वेतेष्विभिरुत्कारेण दृष्ट्वा दमयन्ती 'शिल्प भव' इति शोपप्रदानम्,
वत्सस्या दमयन्त्यास्तत्र शिल्पभावं प्राप्य पतनम्, तद्वृत्तान्तं भुक्त्वा द्विजप्रसाद-
नाय दमयन्तीपतेरानन्देश्वराजस्य तत्रागमनम्, शिलाभूतां पत्नीं दृष्ट्वा राज्ञा
शोककरणम्. ११९ २
११२. राज्ञे शापं दातुं गृहीतजलानां विप्राणामन्यद्विजप्रार्थनया शान्तिं गत्वा भूम्यामेवो-
दकप्रक्षेपणाद्युत्पत्त्या भूदेरुत्पत्तिप्रतिवर्णनम्, ऊपरस्थानस्योत्पत्तिपूर्वकमाहात्म्य-
वर्णनम्. १२१ २
११३. तत आनन्दाधिपतेः प्रतिमासं हाटकेश्वरे गमनम्, ब्राह्मणान्सन्तोष्य ज्ञान्तिकर्मा-
दिर्कं विधाय स्वपुरं प्रत्यागमनं च, बहिवचनान्नासिमासि भविष्यद्धोमकार्ये
केनापि ब्राह्मणाद्येन प्रहाशुदेनेन कुतस्य द्रव्यादिवानस्याग्रहणाद्वापामयिका
पीडयति ज्ञात्वा सर्वैः प्रार्थनायां कृतायां तत्र वीर्यं ज्ञानकरणेनैकं ब्राह्मणं
विना सर्वेषां शुद्धिवर्णनम्, अमुदेन कुक्षितेन ब्राह्मणेन सर्वब्राह्मणानां
प्रार्थनाकरणम्, तत्र वीर्यं जप्तेः स्थापनाकरणम्, त्रिजातकविशुद्धयेऽपि कुष्ठ-
माहात्म्यवर्णनम्. १२२ १
११४. कुक्षित्वं प्राप्तेन द्विजेनारण्यं गत्वा वपःकरणम्, तेन वपसा कुक्षेन वरप्रदा-
नम्, चमत्कारपुरे वसतो देवराजविप्रस्य ऋषनामकपुत्रस्य नागवीर्यं गमनम्, तत्र
तेन ऋषेण वज्रमाळसंज्ञकं नागेन्द्रजनयं दृष्ट्वा वज्रदेन हननम्, पुत्रहननं दृष्ट्वा
तत्पुत्रमाह्वयिष्येति शोककरणम्, ततो वहीः पत्नीस्तत्पुत्रस्यजनानां महृणे
समारब्ध आदौ सद्युत्पत्तिदेवराजस्य वत्समहृणकरणम्, ततो भयवीर्यमार्गस्यैः

- १२४ सुखारतीर्थोत्पत्तिवर्णने लोहजंघापरनामकवात्सीकिजन्मकथानिरूपणम्, सुखार-
तीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ... १२७ २
- १२५ कर्णोत्पत्तीर्थवर्णने सत्यसंघराज्ञः कर्णोत्पत्तिनाम्न्याः कन्याया उत्पत्तिवर्णनम्,
कर्णोत्पत्त्ये कस्मै देयेति प्रष्टुं सकन्यकस्य सत्यसंघस्य ब्रह्मलोके गमनम्,
ब्रह्मवचनात्तत्र ब्रह्मलोके स्थातुं प्रवृत्तं स्वपितरं दृष्ट्वा कन्याया प्रार्थनाकरणम्,
कन्यावचनाद्वाराः स्वदेशे गमनम्, देशे वैपरीत्यं दृष्ट्वाऽऽश्रयंकरणम्, तत्रस्थैः
सह मियो भाषणे स्वस्ववृत्तान्तकथनम्, सकन्यकस्य सत्यसंघस्य तत्रैव गर्ता-
समीपे तपःकरणवर्णनम्. ... १३९ १
- १२६ सत्यसंघेन राज्ञा तपस्तप्त्वा लिंगस्थापनाकरणम्, सत्यसंघेनरमाहात्म्यवर्णनम्. १४१ १
- १२७ सत्यसंघकन्याया कर्णोत्पत्त्या पतिप्राप्त्यर्थं देवीमुद्दिश्य तपःकरणम्, तत्तपःप्रस-
न्नाया देव्या आज्ञया तया कर्णोत्पत्त्या गर्वतीर्थे स्नाने कृते सति कस्या यौवन-
प्राप्तिवर्णनम्, तस्याः सौन्दर्यं दृष्ट्वा कामदेवेन तल्लिङ्गस्य प्रार्थनायां कृतायां
सत्यसंघेन स्वकन्याया अभिप्रायं ज्ञात्वा तस्मै कामाय स्वकन्याया वैवाहिकेन
विधिना दानकरणम्, कर्णोत्पत्तादेव्यग्रे कर्णोत्पत्त्या स्वनाम्ना तर्हिस्थापनम्,
कर्णोत्पत्तातीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. १४२ १
- १२८ अराजकमानसंदेशं दृष्ट्वा सत्यसंघवचनात्सुपुत्रवृक्षे ज्ञानेन जानर्वाधिके राज्ञी-
श्वदादिसंज्ञकानां पुत्राणां जन्मकथनम्, ऋतेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. १४२ २
- १२९ निजाज्ञाभंगकुलस्य शाकत्यगुरोर्निर्णयात्कुलेन याज्ञवल्क्येन तस्माद्गुरोः पठितं
विद्यां तस्मै गुरवे निवेद्य तद्विद्यासंपादनार्थं सूर्योपास्तिकरणम्, ततः सूर्येण
याज्ञवल्क्याय लघिमाविद्याप्रदानम्, तया लघुभूत्वा सूर्योपकर्म समाश्रित्य
सूर्यमुखनिर्गतानां वेदानां याज्ञवल्क्येन पठनकरणम्, सर्वविद्यासंपादनोत्तरं
याज्ञवल्क्येन वेदार्थदर्शकोपनिषद्भिर्मोक्षणम्, स्वनाम्ना हाटकेधरे तीर्थस्था-
पनम्, याज्ञवल्क्याश्रमतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. ... १४४ १

- १३० याज्ञवल्क्यस्य मैत्रेयीपत्न्युपरि विशेषां प्रीतिं दृष्ट्वा वादशीमात्मोपरि तस्य प्रीतिं
संपादयितुं कात्यायनीनामकद्वितीयपत्न्या क्षाण्डिलीसमीपे गमनम्, क्षाण्डि-
ल्या कात्यायन्यै स्वस्थितिवृत्तान्तकथनम्, क्षाण्डिलीवचनात्कात्यायन्या वर्षप-
र्यन्तं गौरीपूजनकरणम्, पंचपिंडागौर्मुत्पत्तिवर्णनम्. ... १४५ २
- १३१ ईशानोत्पत्तिपञ्चपिंडिकागौरीमाहात्म्यवरदक्षिणापितृगणपतिमाहात्म्यवर्णनम्. ... १४७ १
- १३२ कात्यायननिर्मितवास्तुपद्धतीर्थोत्पत्तिमाहात्म्यवर्णनम्. ... १४८ १
- १३३ अजापालनिर्मिताजागृहोत्पत्तिमाहात्म्यवर्णनम्. ... १४९ १
- १३४ हारीतपत्न्याः ज्ञानार्थं जलाशये गमनम्, तत्रैव रविवासनाया कामदेवस्वागमनम्,
उत्सर्गं ज्ञात्वा हारीतेन कामं स्वपत्नी च प्रति शापप्रदानम्, तत्रैव हारीतपत्न्याः
पतिक्षापेन क्षिप्तात्मप्राप्तिवर्णनम्, कुष्ठित्वं गतस्य कामस्य विप्रवचनात्तत्तत्क्षि-
प्तरावनेन कुष्ठनिवृत्तिवर्णनम्, लण्डशिक्षासीमाग्यकुपिकोत्पत्तिमाहात्म्यवर्णनम्. १५० १
- १३५ दीधिकोत्पत्तिवर्णने वीरसर्ममाज्ञेन स्वकन्याया तुर्दापनिवारणार्थं चान्द्रायणा-
दिव्रतकरणम्, कन्यायापि व्रतकरणम्, शक्रवचनात्तया कुष्ठिमाज्ञणस्य पाणिप्र-
हकरणम्, पतिवामनमुत्सृत्य तस्या अष्टपट्टेषु तीर्थेषु गमनम्, मार्गे शुद्धांस्त्रि-
देन माण्डव्येन वाभ्यां शापप्रदानम्, तया सूर्योत्पत्तिकरणम्, 'वयं ते पतिं जीवा-
पयिष्यामः' इति देववचनात्सूर्योद्भवकरणम्, कुष्ठिमाज्ञणस्य मरणम्, देवैस्तस्य
संजीव्योत्थापनम्, देवैस्तस्य दीर्घायै पतिव्रतायै वरप्रदानम्. ... १५२ १
- १३६ माण्डव्येन यमाय शूद्रयोनिप्रापकशापप्रदानम्, दीर्घिकागर्वात्पत्तिमाहात्म्यवर्णनम्. १५४ १
- १३७ माण्डव्यशूद्रप्राप्तिकारणकथनम्. ... १५४ २
- १३८ धर्मराजेन माण्डव्यवृत्तशापविनाशाय तपःकरणम्, धर्मराजेनरोत्पत्तिवर्णनम्. ... १५५ १
- १३९ कश्यपवंशोद्भूतोपाध्यायसंज्ञकद्विजस्य पञ्चवर्षात्मकपुत्रस्य मरणेन शोकवर्णनम्,
ततः कुचा माज्ञेन यमाय शापप्रदानम्, क्षापितस्य यमस्य ब्रह्मप्रे गमनम्,
यमस्य ब्रह्मवचनाच्छापनिवृत्त्यर्थं हाटकेधरे गमनम्, ततो यमेन द्विजरूपं धृत्वा

ब्राह्मणगृहमेत्य ब्राह्मणाय तत्पुत्रस्य प्रदानम्, धर्मराजेन शिवलिंगस्थापनम्, धर्म- राजेश्वरमाहात्म्याख्यानवर्णनम्. १५५ १	
१४० धर्मराजपुत्राख्यानवर्णनम्. १५६ २	
१४१ मिष्टान्नदायकलिंगमाहात्म्यवर्णने वसुसेननामकस्य भूस्वाऽन्नं चित्ता बहुवानकरणेन स्वी गत्वा बुभुक्षित्वप्राप्तिवर्णनम्, तेन पीडितेन वसुसेनेनेन्द्रं प्रति द्रष्टे सति तस्मिन्नेव समये तत्र नारदस्यागमनं दृष्ट्वा तस्मै सर्ववृत्तान्तकथनम्, वसुसेनस्य प्रायेनया नारदेन पितृभ्राह्मादौ नित्यमन्नदानादिकं कुर्याति वसुसेनपुत्राय सत्यसे- नाय पितुराह्लासन्देशनिवेदनकरणम्, नारदद्वारा स्वपितुः संदेशं श्रुत्वा सत्यसेनेन स्वपित्रेऽन्नप्रदानम्, अवर्षणावृष्ट्याभावेन सत्यसेनेन शिवाराधनाकरणम्, तदारा- धनासन्तुष्टेन शिवेन यथेष्टमिष्टान्नदायिदानम्, ततः सत्यसेनेन मिष्टान्नदेश्वरनाम्ना लिंगस्थापनम्, मिष्टान्नदेश्वरमाहात्म्यकथनम्. १५६ २	
१४२ गणपतित्रयमाहात्म्यवर्णनम्. १५८ १	
१४३ जाबालिचपोषिन्नकरणार्थं तन्नेन्द्रबाध्याद्रंभाया आगमनम्, तत्र रंभया जाबालि- चिर्षं क्षोभयित्वा कृत्रिमभाविस्तेन सह रमणम्. १५९ १	
१४४ रंभोद्भूतां स्वकन्यां दृष्ट्वा जाबालिना तस्याः पोषणकरणम्, यौवनं प्राप्तायाः कौमा- रवत्या जाबालिकन्याया अग्रे चित्रसेनगन्धर्वस्य गमनम्, तां जाबालिकन्यां गृहीत्वा गन्धर्वस्य देवमन्दिरे गमनम्, ततो दुहितृमन्त्रेणयमाणेन जाबालिना देवमन्दिरे स्वकन्यां पलायमानं वं गन्धर्वं च दृष्ट्वा लज्जितेन स्वकन्यायास्ताडनम्, गन्धर्वाय च शापप्रदानम्, गन्धर्वेण शापनिवृत्त्यर्थं तपस्तप्त्वा शापाभिहृत्य लिंग- स्थापनम्, फलवतीनामकया जाबालिकन्यायाऽपि शापनिवर्णार्थं तपःकरणम्, तत्तपःप्राप्तपितृव्यभावया तया कन्याया सह जाबालिमहर्षेः प्रश्नोत्तररूपेण संवादे जायमाने तया कन्याया स्वपितुर्जाबालेर्निरुपरीकरणम्, जाबालीश्वरपित्राग्रे- श्वरफलवतीचोगिनीत्रयमाहात्म्यवर्णनम्. १६० १	

१५५ अमरेश्वरमाहात्म्यवर्णने दैत्यकृतं देवपराजयं श्रुत्वा आदित्येश्वराराधनाकरणम्, ईश्वरकृतया देवदैत्ययुद्धे देवकृतदैत्यपराजयवर्णनम्, अमरत्वप्राप्तिरत्वात्तस्य लिंगस्यामरेश्वरेति नामकरणम्, अमरेश्वरलिंगमाहात्म्यवर्णनम्. १६३ २	
१४६ अमरेश्वरप्रभाववर्णने आदित्यवसुतद्वादीनां नामवर्णनम्, अमरेश्वरकुण्डमाहात्म्य- वर्णनम्. १६४ २	
१४७ शुक्रजन्मवर्णनम्, ततो व्यासशुक्रसंवाहवर्णनम्. १६५ १	
१४८ शुक्राचार्यपुत्रविरहादुत्प्लेने तन्मात्रा विंगलेत्स्वपरान्ध्या बटिकया द्वितीयपुत्र- प्राप्त्यर्थं शिवमाराध्य वरग्रहणम्, बटिकया स्वनाम्ना लिंगस्थापनम्, बटिकेश्वर- माहात्म्यवर्णनम्. १६६ २	
१४९ केलीश्वर्युत्पत्तिवर्णने हिरण्यकशिपोः सकाशादन्धकासुरस्य जन्म, तस्य राज्यप्राप्ति- वर्णनम्, ततः सहस्रवर्षपर्यन्तं तपस्तप्त्वान्धकेन ब्रह्मणो वरग्रहणकरणम्, तेन ब्रह्मवत्त्वबरेणोन्मत्तेनान्धकेन सेन्त्रान्धेचाश्रित्वा हंसुमपि जित्वा हंसुनिर्मिषामि- कुण्डजाकेलीश्वर्या देव्या समं युद्धकरणम्. १६६ २	
१५० स्वदैत्यसैन्यपराजयं दृष्ट्वाऽन्धकेन प्रार्थितेन शुकेण हंसुनेव बह्मचार्यचिन्मन्त्रैरा- वाहने कृते सति केलीश्वर्या उत्पत्तिवर्णनम्, ततोऽन्धकेन तस्या देव्याः सकाशतो वरं लब्ध्वा केलीश्वरीस्त्वनकरणम्, केलीश्वरीमाहात्म्यवर्णनम्. १६९ १	
१५१ अन्धकशिषयोर्मुने कृतमाने शिवेनान्धकस्य पराजयकरणम्, अन्धककृतया श्रुत्वा प्रसमेन अगवतांऽन्धकस्य भृगिरिटीति नाम्ना स्वकीयसौवर्गजत्वप्रदानवर्णनम्, अथ राज्याद्वृत्तस्य सूरस्य वसिष्ठवचनाद्वाटकेश्वरे गत्वा भैरवं स्थापयित्वा तस्य पूजेन राज्यप्राप्तिवर्णनम्, भैरवक्षेत्रमाहात्म्यवर्णनम्. १६९ २	
१५२ चक्रपाणिमाहात्म्यवर्णनेऽर्जुनस्य युधिष्ठिरपुत्रया ब्राह्मणानां गवां संरक्षणार्थमन्त्रे गमनम्, ततो गोमोचनं कृत्वा तीर्थयात्रां कर्तुमुच्छ्रित्य फल्गुनस्य हाटकेश्वरे गमनं चक्रपाणिस्थापनं च, चक्रपाणिमाहात्म्यवर्णनम्. १७१ १	

- १५३ रूपतीर्थमाहात्म्यवर्णने तिळोत्तमोत्पत्तिवर्णनम्, ब्रह्माह्वया तिळोत्तमायाः कैलासे गमनम्, शिवं नत्वा प्रदक्षिणां कुर्वत्यां तिळोत्तमायां शिवमनसः सुध्वतां समाळोक्य पार्वत्या 'कुरुपा मय' इति तिळोत्तमां प्रति शपदानम्, तिळोत्तमा-प्रार्थनया तिळोत्तमां गृहीत्वा पार्वत्या हाटकेक्षरे रूपतीर्थं गमनम्, तेन पूर्व-स्तिवता तिळोत्तमां प्रति पार्वत्या वरप्रदानम्, अमरकुण्डोत्पत्तिमाहात्म्य-वर्णनम्. ... १७२ १
- १५४ चित्रेश्वरीपीठमाहात्म्यवर्णनम्. ... १७३ १
- १५५ हाटकेक्षरक्षेत्रे द्वादशादित्याष्टवस्तेकादशतन्त्राणां पूजनमाहात्म्यवर्णनम्, पुष्पादि-त्यमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र मणिमद्रक्षत्रियवृत्तान्तवर्णनम्, वृद्धमणिमद्रक्ष कन्यां प्रधातुं तत्त्वाः कन्यायाः पित्रा क्षत्रियेण निजभार्यायै शोचोपवेशकरणम्. ... १७४ १
- १५६ मणिमद्रविवाहोत्तरं मणिमद्रेण पुष्पनामकब्राह्मणस्य विवर्धनकरणम्, तस्मै ब्राह्म-णाय नगरवासिभिः सान्त्वनपूर्वकं भोजनायाभ्यर्चनाकरणम्. ... १७५ १
- १५७ ततो भोजनमकृत्वैव सूर्यभाराधयितुं पुष्पकस्य चमत्कारपुरे गमनम्, ततः सम-न्त्रकः सांगं होमं कृत्वा स्वमांसेन स्विष्टकृदादिकमवेक्ष्य सूर्यस्य तत्समीपं प्रत्या-गमनम्, सूर्येण पुष्पाक्याय मणिमद्रूपकरण-स्वरूपकरणप्रभावशालिगुटिकाद्वय-प्रदानम्, पुष्पब्राह्मणेन स्वनाम्ना पुष्पादित्यस्थापनम्, पुष्पादित्यमाहात्म्यवर्णनम्. १७६ १
- १५८ सूर्यवृत्तगुटिकाप्रभावात्पुष्पकेण मणिमद्रसदृशं रूपं कृत्वा मणिमद्रगृहे गमनम्, तस्य सत्यमणिमद्रस्य गृहं गत्वा द्वारस्थं चण्डं बन्धादिना सन्तोष्य तस्य पत्नीं बन्धाङ्कारादिना सन्तोष्य तया सह सुखेन मुक्त्वा संभोगकरणम्, ततस्तस्य कृत्रिममणिमद्रस्य वचनात्सत्यमणिमद्रस्य द्वारस्थपण्येन पिबारकरणम्, कृत्रि-माकृत्रिममणिमद्रयो राजमंदिरे विवाहवर्णनम्, ततो राजवचनात्कृत्रिममणि-मद्रस्य वस्तुत्या स्वपतित्वेनास्वीकारे राजाह्वया तस्याकृत्रिममणिमद्रस्य राज-वृषद्वारा शास्त्रावलम्बेन निघनवर्णनम्. ... १७७ १

- १५९ तव आप्तवर्गान्स्माद्वयं तेन कृत्रिमेण पुष्परूपमणिमद्रेण भोजनबन्धादिदानवर्णनम्, पुष्पविभववर्णनम्. १७९ १
- १६० माहिकाप्रार्थनया पूर्ववत्पुष्पक्षरीरं कृत्वा तेन पुष्पब्राह्मणेन माहिकायाः सौम्यकर-णम्, ततस्तेन पुण्येण स्वपुत्रेभ्यो वनं दत्त्वा कृतस्य पापस्य क्षातनाशं हाटकेक्षर-क्षेत्रे गमनम्, पुरश्चरणादीन्कर्तुं ब्राह्मणनिर्मन्त्रणकरणम्, पुष्पादित्यस्य मंदिर-निर्माणकरणम्. ... १७९ १
- १६१ पुष्पादित्यमाहिकादुर्गोत्पत्तिमाहात्म्यवर्णनम्. १८० १
- १६२ पुरश्चरणसममीत्रवकथने मार्कण्डेयरोहिताश्वसंवादे न्यासपूर्वकं शोडशोपचारपूजन-विधिवर्णनम्, प्रतिमासपूजाविशेषवेववर्णनम्, केनचिर्ब्रह्मर्षेणा ब्राह्मणेन पुण्यं प्रति पुरश्चरणसममीत्रवविधिवर्णनम्. १८० २
- १६३ ब्रह्मसर्पेणा श्लाघ्याप्यालोक्य कथितेन प्रायश्चित्तधिधिना पुण्यस्य पापशुद्धौ जातयां लोकैर्ब्रह्मसर्पेण स्तिरस्करणम्, ततस्तेन ब्रह्मसर्पेणा ब्राह्मणेन तपःकरणम्, ब्रह्म-सर्पेणा पुष्पादित्यं प्रदक्षिणीकृत्य स्वमांसेनाग्री होमे क्रियमाणे प्रत्यक्षेश्वरसूर्य-नारायणेन निजवर्धनदानम्, सूर्यवर्धनेन पुष्पब्रह्मसर्पेणोः पापनिवृत्तिपूर्वकसुर-पमासिवर्णनम्, ब्रह्मनागरोत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्. ... १८२ १
- १६४ ततः पुनः पुष्पब्रह्मसर्पेणोः सरस्वतीतीरे गमनम्, तत्र कर्त्तव्येन लिङ्गकरणपूर्वकं पूजनं कृतवता ब्रह्मसर्पेणा नागेश्वरोति नाम्ना लिङ्गस्थापनम्, चण्डसर्पपत्न्या शार्क-भर्वाङ्गि शाकम्भरीदुर्गास्थापनम्, चण्डसर्पेणा सरस्वतीतीरे नागमादित्यस्थापनम्, नागेश्वरनागरादित्यशार्कमयुत्पत्तिमाहात्म्यवर्णनम्. १८३ १
- १६५ विश्वामित्रोत्पत्तिकथनं ऋषीकस्य गाधिकन्धावाचनार्थं गाधिकगृहे गमनम्, ततो याचनोत्तरं सहस्रश्यामकर्णप्रदानेन कन्यां दास्यामीति राजप्रतिज्ञां श्रुत्वा तच्छ्या-मकर्णसम्बन्धे सरस्वतीतीरे ऋषीकेन तपःकरणम्, ततो मन्त्रसामर्थ्येन श्याम-कर्णाङ्गिण्या गाधिसमीपे ऋषीकस्य गमनम्, अश्वतोथोत्पत्तिवर्णनम्. ... १८४ १

अध्यायाः

विषयाः

प० पृ०

- प्रधानम्, शंखमुच्यते पूजनमाहात्म्यवर्णनम्, औदुम्बरीशापनिवृत्तिवर्णनम्, तत्रे-
श्वरेण सह सर्वदेवतानामागमनम्, मातृगणस्य स्वस्वस्थानं प्रति गन्तुं तस्याः
सकाशतो गमने सति सावित्र्या मातृगणाय शापदानवृत्तान्तवर्णनम्. ... २०९ १
- १८९ औदुम्बरीत्यतिपूर्वकतद्भागजन्तुत्तान्तवर्णनम्. ... २११ १
- १९० ब्रह्मणा यज्ञान्ते सर्वाङ्गागदानाह्वयं देभ्यः सर्वं यज्ञगतवृत्तान्तं तीर्थोत्पत्त्यादिकं
च कथयित्वा भवभूयज्ञानार्थं सत्विजो ब्रह्मणो ज्येष्ठपुत्रे गमनम्, ब्रह्मणे-
न्द्रादिभ्यो वरप्रदानम्, ब्रह्मणा तस्मिन्समये तन्नागताय यक्ष्मणे वरप्रदानम्,
यक्ष्मणीर्षोत्पत्तिवर्णनम्. २११ २
- १९१ सावित्र्या यज्ञमण्डपं प्रत्यागमनकाले संजायमानोत्पाताद्यपशकुनोद्भववर्णनम्,
धृताय्यापत्तरसां तन्नागमनम्, तत्कृतगायनवादनहास्यादीनां वर्णनम्. ... २१३ ३
- १९२ सावित्री प्रति नारदेन गायत्रीविवाहादिवृत्तकथनम्, सावित्र्या तन्नागवृत्तकथितं
वृत्तान्तं श्रुत्वा दुःखकरणम्, गौरीवचनाम्नारदवाक्यमविश्रास्य ब्रह्मणोमे यज्ञ-
मण्डपे सावित्र्या गमनम्, सावित्र्या ब्रह्मणो निदाकरणम्, ब्रह्मणे सावित्र्या
शापप्रदानम्, सावित्र्या शाकबह्मिनागरमाह्वयान्तिगादिभ्यः शापदानम्, ततः
सावित्र्या ततो निर्गत्यैकपदा पर्वतमधिकृत्य गमनम्, सावित्रीमाहात्म्यवर्णनम्. २१३ २
- १९३ गतायां सावित्र्यां तत्र स्थितया गायत्र्या सर्वेभ्यः सावित्र्या वृत्तानां शापानां
निवृत्तिकरणपूर्वकं वरप्रदानम्. ... २१६ १
- १९४ सर्वदेवैर्गायत्रीस्तवनकरणम्, ब्रह्मविष्ण्वीशानां समायुक्तप्राप्तिवर्णनम्, निमेषादि-
कल्पान्तर्गतकालप्रमाणवर्णनम्, ब्रह्मज्ञानप्राप्त्यर्थं कुमारिकातीर्थद्वयगतक्षेत्रस्थ-
पातुकांमाहात्म्यवर्णनम्. ... २१६ २
- १९५ कुमारिकातीर्थद्वयवर्णने ब्रह्मणीनाम्नाप्रदानोत्पत्त्याब्रह्मणकन्याया आनर्ताधिपते
रत्नावतीनाम्नाः कन्यायाश्च मिथोपि सस्यवर्णनम्, विवाहान्त आवयोर्वियोगः
स्यादिति ताभ्यां मनसि निचायोपाययोजनम्, नृपमाह्वयकन्यावृत्तान्तवर्णनम्. २१७ २

अध्यायाः

विषयाः

प० पृ०

- १९६ दशार्णाधिपतेर्वृद्धलक्ष्यानर्ताधिपतेः पुरं प्रत्यागमनम्. २१८ २
- १९७ तस्मिन्नावसरे केन्यागृहं गतस्य कस्यचिद्विश्रावसुपुत्रस्य परावसुनाम्नो विमविद्या-
र्थिनो राज्ञी निद्रावशेन लुण्ठया पीडिततयाऽज्ञानेन मद्यमाशनम्, ततः पश्चात्ता-
पेन तेन प्रातः शंखतीर्थे गत्वा वपनादिकं कृत्वाऽन्त्यजवृद्धगृहे दूरतोऽव-
स्थाने तत्सतीर्थ्येति प्रति प्रभकरणम्, तत्सतीर्थ्येति सत्ये परिहासोक्त्या 'रत्नावती-
स्तनमहणाधरास्वादनतस्ते पापनिर्मुक्तिः स्यात्' इति प्रायश्चित्तकथनम्, ततो
विश्रावसुना गुरोराज्ञया सर्ववृत्तान्तकथनम्, अथ धर्मशास्त्रज्ञमाह्वयान्तिगादिभ्यो
पुत्रप्राप्त्यर्थं प्रायश्चित्तं महीतुमुक्तं विश्रावसुं दृष्ट्वा तन्मातापित्रोराक्रोशकरणम्,
ततो भर्तृयज्ञेन रत्नावतीस्तनमहणाधरास्वादनेन मद्यपानशुद्धिः स्यादिति प्रब-
मतो विप्रविद्यार्थाभिः श्रोतुं प्रायश्चित्तं श्रुत्वा तैः सर्वैर्माह्वयैः सह राजानं प्रत्या-
गत्य ब्रह्मणजीवदानार्थं प्रार्थनायां कृतायां राज्ञा निजकन्यायै ब्रह्मणस्य प्रायश्चि-
त्तार्थं तथानुगृह्यतामित्युक्ते तया पुत्रदृष्ट्या तस्मै ब्रह्मणाय प्रायश्चित्तार्थं निजस्त-
नधारणनिजाधरास्वादनार्थमाह्वयार्थं दत्तायां तेन ब्रह्मणेन मातृभावेन तया कृते
सति ब्रह्मणस्य मुखाद्वत्तावत्त्याः स्तनाभ्यां च क्षीरनिर्गलनम्, परावसुप्रायश्चि-
त्तवृत्तान्तवर्णनम्. २१९ १
- १९८ दशार्णाधिपतेरेव पाणिमहणे रत्नावत्या दुरामहकरणम्, रत्नावत्या विवाहा-
भावे तत्सत्या ब्रह्मण्या अपि विवाहाकरणे दुरामहकरणम्, तत्सत्योर्माह्वयौ-
रत्नावत्योस्तपस्वितीर्थया भर्तृयज्ञाश्रमे गमनम्, भर्तृयज्ञाज्ञया ताभ्यां जला-
शये तपःकरणम्, तत ईश्वरस्य प्रसादे जाते सति ताभ्यां लिङ्गास्थापनम्, शूरी-
ब्रह्मणीतीर्थद्वयमाहात्म्यवर्णनम्. २२१ २
- १९९ क्षेत्रप्रयारण्यत्रयपुरीत्रयवनत्रयमामत्रयतीर्थत्रयपर्वतत्रयमहानदीत्रयादीनामुत्पत्तिवृ-
त्तान्तपूर्वकं तेषां तेषां माहात्म्यवर्णनम्. ... २२४ १
- २०० भर्तृयज्ञकृतनागवृत्तान्तवर्णनम्. ... २२७ ३

- २०१ विश्वामित्रभर्तृयज्ञसंवादे विश्वामित्रेण भर्तृयज्ञाय नागरशोधनविषयकप्रश्ने कृते सति भर्तृयज्ञेनोत्तरदानम्, भर्तृयज्ञेन गर्तादितीर्थस्नानेन तत्र पीठिकादिवानेन श्रीसूक्तपावनान्यादिसूक्तपठनेन छांदोग्याद्यपनिषदाचनेन शुद्धिः स्यादित्यादिनागरप्रश्ननिर्णयकरणम्. २२८ २
- २०२ तालत्रयं केन देयमिति नागैः प्रश्ने कृते सति भर्तृयज्ञेन नागरप्रश्नानामुत्तरदानम्, नागराणां वाचि सत्यत्वमतस्तैरेव नागैस्तालत्रयं देयमित्यादिकथनम्, भर्तृयज्ञनिर्णयवाक्यवर्णनम्. २२९ १
- २०३ देशदेशान्तरस्थितनागरविशुद्धिप्रकारवर्णनम्. २२९ २
- २०४ आनर्तविश्वामित्रसंवादे हिरण्याक्षेन्द्रपुद्गवर्णनम्, तत्र स्वपराजयं दृष्ट्वा शक्रेण विष्णुना सह संगमः, ततः शकविष्णुसंवादे युद्धहतानां प्रेतत्वान्मुक्तिः कथं भवेदिति वृष्टेन विष्णुना शाक्य प्रेतशादकथनम्. २३० १
- २०५ शकविष्णुसंवादे गयाश्राद्धफलमाहात्म्यकथनम्. २३१ १
- २०६ विष्णुवाक्योपरि विश्वस्तेन शक्रेणैरावतमारुह्य ह्रमवन्तं गत्वा तत्र चमत्कारपुरस्थान्निप्रान्नुद्धा तदाश्रमस्थौर्ध्वैः पूजितेन शक्रेण तान्प्रति कुशलप्रश्नादिकं मिथः कृत्वा गयाकूपं श्राद्धादिकरणम्, तत्र ब्रह्मदेवस्यागमनम्, 'एकोद्दिष्टं विना सर्वत्र विश्वेदेवपूजनं कार्यं न त्वेकोद्दिष्टे' इत्यादि ब्रह्मणा विश्वेदेवानां शाक्यैश्चशापस्य व्यवस्थाकरणम्, कूर्मांश्चादीनामुत्पत्तिनामकथनम्, बालमंडनकतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २३१ १
- २०७ पञ्चरात्रेन्द्रमहोत्सववर्णनेऽहित्यया सह सुरतप्रसंगादिन्द्राय गीतमेन शापप्रदानम्, ततो बृहस्पतिना प्राथितेन गौतमेन इन्द्राग्रे सहस्रभगस्थाने नेत्रजाशोभाप्रदानं पञ्चरात्रे भूम्यां पूजाढाभप्रदानं च, पञ्चरात्रेन्द्रमहोत्सवमाहात्म्यवर्णनम्. २३५ १
- २०८ अहित्याया मातुः स्वपित्रा कृतं शिलाजनकत्वशापप्रदानं श्रुत्वा मरणं कृतमिच्छयेत् शतानन्देन वक्तुं इत्यर्थं बहुदुःखकरणम्, ततो गौतमेन शतानन्दस्य सान्त्वनकर-

- णम्, श्रीरामेणाहित्यायाः शिलारूपायाः पादरजसः स्पर्शनेन शापतो मुक्तताकर-
णम्, रामवचनान्नाटकेध्वरेऽप्येत्य अहित्याशतानन्दगौतमैः स्वस्वनामभिर्गिता-
यनम्, गीतमेश्वराहित्येश्वरस्तानन्देश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. २३६ २
- २०९ शंखतीर्थमाहात्म्यवर्णने कुष्ठितं गतेनानर्ताधिपेन नारदवर्णनम्, नारदेनानर्ताधिपेः पूर्वजन्मचरित्रवर्णनम्, नारदेन कुष्ठादिपापशुद्धयर्थं शंखतीर्थस्नानाच्छापक-
थनम्, तत्र शंखतीर्थोत्पत्तिवर्णनम्, शंखादित्यस्थापनकृतान्तवर्णनम्, शंख-
तीर्थशंखादित्यमाहात्म्यवर्णनम्. २३९ १
- २१० नागबह्नीदोषकारणकथनप्रसंगे नारदेन सिद्धसेननाम्न आनर्ताय समुद्रमन्थनाद-
श्वादिचतुर्वंशरत्नोत्पत्तिवर्णनम्, तत्र अमृतप्राशनसमये कुष्ठेन युक्तस्य राहोः
श्रीविष्णुना सुवर्शनेन क्षिरश्लेष्वादिपर्जनम्, ऐरावतप्रभिन्नपीयूषकमण्डलुतो वल्ली-
निर्गमनम्, तस्या नागालानत्वाभागवल्लीति नामकरणम्, बाणीवत्सरकाल्यस्य
नृपस्य शाकाराचनया शक्रश्च विमानमारुह्य शक्रलोकं नित्यं गमनम्, तत्र
शक्रश्च तांबूलं मक्षयित्वा पुनः स्वस्थाने गमनम्, तेन बाणीवत्सरकेन स्वोद्याने
क्षितौ नागबह्नीप्रसिद्धिकरणार्थं शक्रलोकतो नागवत्स्या आनयनम्, तांबूलोत्पत्ति-
तांबूलमक्षणमाहात्म्यवर्णनम्. २४१ १
- २११ आनर्ताधिपतेः शंखतीर्थे स्नानेन कुष्ठमोचनकथनम्, शत्रुहृतराज्यप्राप्तिपूर्वकं शंख-
तीर्थमाहात्म्यकथनम्. २४३ १
- २१२ विश्वामित्रप्रीयतीर्थमाहात्म्यवर्णने विश्वामित्रप्रशंसावर्णनम्, भास्करतीर्थयन्त्रादि-
बायीमाहात्म्यवर्णनम्, रत्नाक्षनाम्नोऽयोध्याधिपतेः कुष्ठविनाशार्थं कार्पातिकवच-
नान्नाटकेध्वरमेत्य सप्तम्यां भास्करतीर्थे स्नानेन भास्करपूजनेन च दोषनिवृत्तिक-
थनम्, रत्नादित्येतिनाम्ना तीर्थस्थापनम्, रत्नादित्यतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २४३ १
- २१३ कुडूरवासाख्यसंज्ञकमगवत्स्थापनवर्णनम्, राजमार्गेण गच्छन्तं कृष्णपुत्रं सांबं
द्रष्टुं सर्वासां नागरिकक्रीणां स्वस्वकार्याणि संत्यज्य गवाक्षद्वार आगमनम्, सांब-

- दशनेन तासां मध्ये कासांचित्रिश्चेष्टितत्वेन पतनादिवर्णनम्, ततः स्वपत्नी-
स्वरूपेणागतया नविनीनाम्न्या कृष्णपल्वा समं सावेनाज्ञानाद्रतिक्रीडादिपरणम्,
तत्सर्वं तस्याः कुहकं ज्ञात्वा पश्चात्तापेन श्रीकृष्णं प्रति सर्ववृत्तान्तकथनम्, धर्म-
शास्त्रज्ञाज्ञाणोक्तपद्धत्या विगिन्यायिता शुद्धिकरणोपायनिर्देशनं च, ततः कृष्ण-
पापेन कुपितस्य सांवस्य श्रीकृष्णाज्ञया हाटदेखरे गमनम्, तत्र भास्कराश्व-
नया तस्य सांवस्य कुप्यनिवृत्तिद्वयम्, त्वनाम्ना तीर्थयापनाकरणम्, कुह-
वासिसांवादित्यमाहात्म्यवर्णनम्. ... २४४ २
- २१४ गणनायोत्पत्तिवर्णनम्, गणनायसंज्ञानेन दानयान्विजित्य सन्तुष्टेनेन्द्रेण गण-
नाथाय वरप्रदानम्, रोहिताश्वमार्कण्डेयसंवादेन विश्वामित्राय यस्मिन्नाश्रमे
गमनम्, वसिष्ठकामधेनुप्रभावं ज्ञात्वा कामधेनुं ग्रहीतुं समुत्तुकस्य विश्वामित्रस्य
वसिष्ठेन पराजयकरणम्, ततो ब्राह्मं तेजः संप्राप्तयेतुं विश्वामित्रेण तपःकरणम्,
सन्तुष्टेन शिवेन ब्राह्मण्यप्राप्त्यर्थं गणपतिपूजाविधिमाहात्म्यकमस्य विश्वामित्राय
कथनम्, विश्वामित्रेण गणपतिपूजेन ब्राह्मण्यसंपादनम्. ... २४७ १
- २१५ अथ सूतशौनकसंवादप्रसङ्गेन विश्वामित्रेण रोहिताश्वश्च अर्चयज्ञानवाधिपतिसंवादेन
आद्रकल्पकथनम्, तत्र केषांकेषां आद्रं कार्यमित्यादि आद्रावश्यकताकारणवर्ण-
नम्, आद्रकालनिर्णयकरणम्. ... २४८ २
- २१६ ज्योतीपातादिकाले आद्रकरणे फलकथनम्, अग्निष्वात्तादिनयवितृगणवर्णनम्,
कस्मिंश्चित्समये ब्राह्माभावात्सुतिपासादिवातां पितृणां ब्रह्मलोके गमनम्, ब्रह्मणे
स्ववृत्तान्तकथनम्, ब्रह्मणा पितृणां सांतवनकरणम्, अमाआद्रगयाब्राह्मादिविधा-
नेन सर्वेषां वृत्तिकरणम्, आद्रोत्पत्तिवृत्ताम्बवर्णनम्. ... २५० १
- २१७ आदे कृतपादिकालमाहात्म्यवर्णनम्, आदेऽपाकेयब्राह्मणलक्षणवर्णनम्, आदे
पूजाईमाह्वणलक्षणानि, आद्रविधिवर्णनम्, आदे त्याग्यदुष्टकर्मणि, श्रजस्वला-
क्षपत्तिवदिदर्शने परशोद्धल्लादिशम्बवर्णे च दोषकथनम्, आद्रानर्ह-

- वस्तुवर्णनम्, श्रदिमासे आद्रार्हतिविवर्णनम्, आद्रार्हपदार्थब्राह्मणकालनिर्णय-
वर्णनम्. ... २५३ १
- २१८ आद्रनिर्णयवर्णनम्. ... २५४ २
- २१९ कान्यश्राद्धविधिवर्णनम्. ... २५५ १
- २२० गजचट्टायायां आद्रकरणेन फलप्राप्तिकथनम्, आदे खड्गमांसादिना ब्राह्मण्यो
भोजनदानेन पादवर्णनम्, प्रमादेन आद्राकरणे दोषकथनम्. ... २५५ २
- २२१ कस्य कस्य मंसिण कतिमासावाधिविद्वृत्तिः स्वादित्यादिवर्णनम्, आद्रकल्पे
सूतपुत्रवृत्तिकालिकब्रह्मोत्सृष्टब्राह्मवस्तुपारिगणनवर्णनम्. ... २५७ २
- २२२ शक्रमृतानामपमृतमृतानामुपसर्गमृतानां विषं भक्षयित्वा मृतानां बहिर्दधानां जल-
मृतसर्पव्याग्रहृतानां शृंगैरुन्धनादिभिर्मृतानां च वा गतिः कदा वा आद्रं कर्तव्यं
को विधिरेत्यादिवर्णनम्, चतुर्दशशुक्लहृतआद्रनिर्णयवर्णनम्. ... २५९ १
- २२३ आद्रार्हनिर्हनाक्षणवर्णनम्. ... २५९ २
- २२४ मन्त्रपूर्वकसायन्तआद्रविधिकथनम्. ... २६० १
- २२५ एकोद्दिष्टविधिकथनम्, पावणश्राद्धविधिकथनम्, नवश्राद्धविधिवर्णनम्, सविडी-
करणश्राद्धनिर्णयविधिवर्णनम्. ... २६१ १
- २२६ प्रेतजनकत्वकारणकथनम्, ततो युधिष्ठिरमोक्षसंवाद्प्रसङ्गेन एतद्विशतिनरकवर्ण-
नम्, यमलोके पुण्यपापप्रमादित्ववस्थावर्णनम्, केन पातकेन कस्य नरकस्य
प्राप्तिरित्यादिवर्णनम्, तत्तद्द्वारेतप्राप्यैकविंशतिनरकयातनानिरसनोपायवर्णनम्. २६२ १
- २२७ गंगाविपुण्यसलिलेषु देहास्थिपातने नरकयातनाविमोक्षवर्णनम्, प्रायश्चित्तपारतोष्यं
देहपातनेन तथाऽन्यैरप्युपायैर्नरकयातनानिरसनोपायकथनम्. ... २६३ १
- २२८ चातुर्मास्ये जलशायिपूजेन पापनिवृत्तिकथनम्, विलहारे जलशायिशयनवर्णने
हिरण्यकशिपुपुत्रब्रह्मदेन राज्यास्वीकारात्कनिष्ठभ्रात्राऽन्यकेन राज्यस्वीकरणम्,
अन्यकेन ब्रह्मणमारोप्य वरं लब्ध्वा देवपराजयकरणम्, तत्पराजितेन शकेण

- शंकराराधनकरणम्, तेनाराधनेन तुष्टेन शंकरेण अन्यकरोधनार्थं गणेशवीरभ-
द्रादीनां प्रेषणम्, गणेशवीरभद्रादीनां वाक्यं निश्चयं ब्रह्मदत्तवरप्रदानोद्धतेना-
न्यकासुरेण शंकराज्ञावमाननवर्णनम्. २६४ १
- २२९ कृतः कुष्ठेन शंकरेण वृषमास्त्रान्धकासुरेण सह युद्धं कर्तुममरावत्यामागमनम्,
तत्रांधकासुरेण युद्धं कृत्वा तेनान्धकासुरेण कृतया प्रार्थनया भुंगिरिटीहिनाज्ञा
शेषगणगणनायां निवेशनकरणम्, भुंगिरिट्युत्पत्तिवर्णनम्. २६५ १
- २३० स्वपितुरंधकस्य स्थितिं ज्ञात्वा तत्पुत्रेण वृक्षेण हाटकेश्वरे उपसर्प्यकरणम्, तत्तपसा
तुष्टेन ब्रह्मणा तस्मै जरामरपञ्चजितस्वरूपवरप्रदानम्, ततः शुक्रवचनात्तेन्द्रा-
न्येवान्विजित्य तेषु देवाधिकारस्थानेषु दैत्यान्संस्थाप्य स्वयं वृक्षेण ब्रह्मधि-
कारस्थाने स्वात्मानं संस्थाप्य त्रैलोक्यस्य राज्यकरणम्. २६६ १
- २३१ वृक्षस्य सांक्रान्तिमहर्षिदत्तज्ञापातर्गुत्वप्राप्तिवर्णनम्, ततो वृक्षेण ब्रह्मदत्तवरेण सांक्रान्ति-
महर्षिद्वारा चातुर्मास्ये नैव पंगुत्वमित्वादिवरप्रदानम्, कस्मिंश्चित्प्रागुपि लब्ध-
पादो वृक्षासुर आयास्यतीति मित्रा शम्भेण वृक्षपतये सर्ववृत्तान्तकथनम्, वृक्षपति-
वचनादेवानां चातुर्मास्ये प्राप्ते क्षीरस्वौ गमनम्, शम्भेण तत्र क्षीरस्वौ उपसत्त्वा
विष्णोः प्रबोधनकरणम्, शम्भदिदेवानां दुःखनिवारणाय शेषज्ञाविनो हाटकेश्वरे
गमनम्, तत्र गत्वा तेन जलशाविना वृक्षोपरि शयनकरणेन वृक्षस्याचलनाच्छ-
क्रस्याखण्डराज्यसुखप्राप्तिवर्णनम्, कार्तिकशुद्धिकादशशिवतमाहात्म्यवर्णनम्. २६६ २
- २३२ चातुर्मास्यकर्तव्यनियमव्रतहोमजपदानादिफलकथनम्. २६८ १
- २३३ ब्रह्मनारसंवादे चातुर्मास्यमाहात्म्ये प्रातःस्नानमाहात्म्यवर्णनम्, क्तोऽपि गंगोदक-
स्नानफलमाहात्म्यवर्णनम्. २६९ २
- २३४ स्नानोत्तरं पितृव्रत्ये पितृवर्षणफलकथनम्, ततो जपहोमाधिकर्मोत्तरं गोविन्द-
नामस्मरणफलम्, चातुर्मास्यावश्यकनियमविधिवर्णनम्. २७० १

- २३५ अन्नोदकमाणिरत्नप्रवालरूप्यसुवर्णवस्त्रगोदानानां फलकथनम्, वेदपठनफलकथनम्,
चातुर्मास्याविहोमफलम्, आभ्युपनिषद्दानपुतदानानां माहात्म्यकथनम्, दुग्ध-
तर्कदानफलकथनम्, वस्त्रदानादिना सोमलोकादिभोगप्राप्तिकथनम्, चातुर्मास्य-
दानमहिमवर्णनम्. २७० २
- २३६ चातुर्मास्ये त्याज्यप्राज्ञमोजनपात्रनिर्णयकरणम्, त्याज्यत्याज्यवस्त्रत्याज्यवस्तुवि-
चारफलवर्णनम्, असत्यभाषणादित्यागफलम्, इष्टवस्तुपरित्यागफलकथनम्. २७१ १
- २३७ विष्णुसंनिधौ विधिनिषेधकर्मव्यकालनिर्णयकरणम्, अर्घ्यमंत्रकथनपूर्वकार्यदानफल-
कथनम्, विष्णुव्रतानां मध्ये ब्रह्मचर्यव्रतस्य श्रेष्ठत्ववर्णनम्, चातुर्मास्ये विशेषेण
पालनीयधर्मोपनिषद्विधिविवेचनम्. २७१ २
- २३८ चातुर्मास्ये विष्णुपूजनादितपःफलवर्णनम्, त्रिकालविष्णुपूजाकरणफलवर्णनम्,
इन्द्रियनिग्रहदिनियमवर्णनम्, केवलं दुग्धाहारकारिणः फलकथनम्, तपो-
महिमवर्णनम्. २७२ २
- २३९ विष्णुपूजायां षोडशोपचारविधिवर्णनम्, सृष्ट्युत्पत्त्यादिकथनम्, चातुर्वर्षेषु
षोडशोपचारपुरुषसूक्तपठनफलकथनम्, विष्णुपूजानपद्धतिवर्णनम्, अकारपूर्वक-
प्रत्येकपुरुषसूक्तस्यमन्त्रेणावाहनादिषोडशोपचारपूजाक्रमवर्णनम्, तपोऽधिकार-
वर्णनपूर्वकं षोडशोपचारपूजामाहात्म्यवर्णनम्, दीपदानमहिमवर्णनम्. २७३ २
- २४० दीपदानादिसाधुव्ययचिन्तनान्तमस्तिनिरूपणम्. २७४ २
- २४१ चातुर्मास्ये भगवत्षोडशोपचारपूजनादितपःकर्मणि सच्छूद्राद्यधिकारविचारसंगे
सच्छूद्रशब्दव्याख्याविधिवर्णनम्, तपोऽधिकारे सच्छूद्रकथनम्. २७५ १
- २४२ अष्टावशप्रकृतीनां नामवर्णनपुरःसरं तासां धर्मकथनम्, तत्र ब्रह्मण उत्पत्तिकथनम्,
विष्णुना ब्रह्मणे सृष्टिशुद्धिकरणार्थमादेशकरणम्, नभोवाणीप्रवणाद्ब्रह्मणा तपः-
करणम्, चातुर्वर्ष्योत्पत्तिवर्णनम्, तेषां कर्माधिकारित्ववर्णनम्, शुद्धान्तर्गत-
बहुविधभेदविवरणम्, तेषां धर्मोपनिषद्विवेचनम्, विष्णुभक्तिमाहात्म्यवर्णनम्. २७६ १

॥

- २४३ शूद्रजातिवर्णने पैजवनशूद्रोपाख्याने पैजवनस्य गृहे गालवर्षे रागमनम्, गालयस्य पैजवनकृतवह्नातिथ्यस्तकारवर्णनम्, गालवेन तुलसीमंजर्यादिमाहात्म्यकथनम्, शालिग्रामशिलापूजनमाहात्म्यवर्णनम्. ... २७७ १
- २४४ गालवपैजवनसंबादे भगवतः केशवादिचतुर्विंशतिनामभेदपूर्वकपूजनक्रमविधि-
वर्णनम्, शालिग्राममूर्तिभेदवर्णनम्, शालिग्रामशिलासु मूर्त्युत्पत्तिवर्णनम्. ... २७८ २
- २४५ गण्डव्यां शालिग्रामशिलोत्पत्तिवृत्तान्तवर्णने दाक्षायण्या हिमालयसुतावप्रामि-
वर्णनम्, शिवपार्वतीविवाहवर्णनम्, कामकृतशिवस्तुतिवर्णनम्, तारकासुर-
प्रभृतिदैत्यैः पीडितानां सेन्द्रादिदेवानां ब्रह्माण्या शिवदर्शनार्थं मन्दराचले
गमनम्. २७८ २
- २४६ शिवपार्वत्यो रहसि रतिस्त्रीवासमये देवमेवितवोत्सत्रागमनम्, शिववत् कीर्त्यं प्राश्य
यद्वा गणे पार्वत्या स्वस्या रतिभ्रमवैफल्यं दृष्ट्वा 'शिला भवत' इति सर्वेषां दिवीकसां
शापप्रदानम्. २८० १
- २४७ कस्मिंश्चित्समये दैत्यपराजितानां देवानां ब्रह्मलोके गमनम्, ततो ब्रह्मेन्द्रसंबादे
हरेण विष्णुगणैः सह स्वकीयानामैक्यं कर्तुं हरिहरार्थरूपधारणम्, तत्रैकस्मिन्नेदे
विष्णोर्वैतलेयादीनां शिवस्य वृषभादीनां चिह्नानामपि दर्शनकरणम्, विष्णुशिव-
स्वरूपत्यैकत्रयदर्शनेन पास्त्रिभिर्बिस्मयकरणम्, मन्दरे देवैर्महेशविष्णुसंयुक्तायाः
पापनाशिन्या मूर्तेः स्थापनम्, बाह्विप्रमुखदेवानां मन्दरे चित्त्वृक्षस्थां पार्वतीं
तुलसीमञ्जरीस्थां लक्ष्मीं च दृष्ट्वा सर्वेषां शापमुक्तिवर्णनम्, जकस्मादाकाश-
वाण्या देवानुद्दिश्यामृत्योत्पाते पूर्वकाश्वत्यमाहमवर्णनम्. २८० २
- २४८ नभोवाण्या पलाशमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र प्रतिदलेषु ब्रह्मादिदेवतानां स्थापना-
वर्णनम्. २८१ २
- २४९ तुलसीरोपणकलकथनम्, तुलसीदर्शनतुलसीपत्रभक्षणकलकथनम्, तुलस्याः प्रति-

- पणेषु देवतानां स्थापनवर्णनम्, तुलसीगुच्छकाप्रधारणमाहात्म्यम्, सर्वेन्द्रियेषु
तुलसीवासकरणेन फलप्राप्तिकथनम्, तुलसीमाहात्म्यवर्णनम्. ... २८२ १
- २५० जयापार्वतीसंबादे चित्त्वोत्पत्तिवर्णने चित्त्वृक्षस्य दर्शनस्पर्शनिसेवनादिकलकथनम्,
चित्त्वृक्षस्य प्रत्ययवयेषु भिन्नभिन्नदेवतानां स्थापनादिवर्णनम्, चित्त्वृक्षस्य
कटकस्थदेवतानां वर्णनम्, चित्त्वोत्पत्तिवर्णनम्. २८२ १
- २५१ नभोवाण्यां शिरसायां चित्त्वाश्वत्थपलाशतुलस्याक्षयचतुर्विधाणां चातुर्मास्ये सेन्द्रै-
र्देवैः पूजनकरणम्, तुष्टेन हरिहराभकेनेश्वरेण दैत्याश्चित्वा देवान्प्रति स्वस्वस्थाने
गन्तुमाज्ञाकरणम्, ततो देवैर्देवीवत्तथापं स्तुत्वा तच्छापनिवृत्त्यर्थं माहेश्वरी-
पूजनेन साहेश्वरीस्त्वनेन च देवानां गण्डकीनद्यामेव शालिग्रामेति नाम्ना शिला-
त्प्रामिषवर्णनम्, शालिग्रामशिलामाहात्म्यवर्णनम्. २८२ २
- २५२ चातुर्मास्ये विद्वानमाहात्म्यवर्णनम्, चतुर्षु वृक्षेषु देवतानां स्थापनम्, अन्येषु
प्रत्येकैकवृक्षविशेषेषु स्रक्वकगयनकुवेरादीनां देवानां यथातुक्रमेण स्थापनम्, वृक्ष-
माहात्म्यवर्णनम्. २८३ २
- २५३ शंकरकृतपार्वत्यनुनयवर्णनम्. २८४ २
- २५४ चातुर्मास्ये देवानां मन्दराचले ब्रह्मर्षयत्रतपरस्य हरस्याग्रे गमनम्, ततो हरेण
'पार्वतीसंतोषणार्थं मम साहाय्यार्थमागन्तव्यम्' इत्युक्ते तदुक्तं त्योक्त्यं देवानां
स्वस्वं निकेतनं प्रति गमनम्, तत आषाढशुक्लचतुर्दश्यां भवानीतोपणाय हरेण
नृत्यकरणम्, तत्र नृत्यप्रसंगे मन्दरे ब्रह्मादीनां देवानां नारददेवकल्यासादीनां
महर्षीणां चागमनम्, तस्मिन्समये हरेण चिन्तितानां श्रीरागाविरागाणां च
तत्रागमनम्, तत्र हरनृत्ये प्रवर्तमाने नारदादिभिर्ब्रह्मादिभिश्च साहाय्यकरणम्,
हरनृत्येन तुष्ट्या पार्वत्या हरस्तोत्रकरणम्, हरताण्डवनर्तनवर्णनम्. ... २८५ १
- २५५ लक्ष्मीनारायणमहिमवर्णनम्. २८७ १

- २५६ शिवपार्वतीसंवादे चातुर्मास्ये विष्णोर्द्वादशाक्षरमंत्रजपस्य रामेति द्व्यक्षरमंत्रजपस्य च माहात्म्यवर्णनम्, ... २८८ १
- २५७ द्व्यक्षरपार्वतीसंवादे शंकरेण द्वादशाक्षरमाहात्म्यवर्णनम्, शिववचनात्पार्वत्या वप-
श्चरणवर्णनम्, ... २८९ १
- २५८ तपः कर्तुं गतायां पार्वत्यां कामाकुलितस्य शिवस्य स्नानार्थं यमुनायां गमनम्,
तत्र शिवकृतस्नानेन तन्मीरस्य इरकायात्कृण्वत्प्रार्थितं दृष्ट्वा दुःखितया यमुनया
शिवस्तनवनकरणम्, यमुनाप्रार्थनया हरेण हरतीर्यस्थापनम्, केनचित्कारणान्तरेण
विप्रस्त्रीतः स्नापं प्राप्तेन शिवेन कैलासं गत्वा देवीस्तोत्रकरणम्, ... २८९ २
- २५९ विप्रस्त्रीभिर्वचनेन हरस्य शापेन दुःखितानां देवानां हरसमीपे गमनम्, ततोऽमर-
कण्टकतीर्यस्थापनं तन्माहात्म्यवर्णनं च तत्र देवैर्नीलकण्ठस्थापनम्, नीलकण्ठ-
स्तुतिकरणम्, ... २९० २
- २६० चातुर्मास्यकथासंक्षेपसारांशकथनम्, ... २९२ १
- २६१ कार्तिकस्वामिजन्मकथनम्, पञ्चाननस्य शंकरपार्वत्यौ नत्वा नवनवीपवीक्षीत्वा विमान-
ममारुह्य गमनम्, ततः शिवस्य विष्णुदर्शनार्थं ब्रह्मादिसप्तद्वीपसमुद्रानतीत्य विष्णुं
दृष्ट्वा विष्णुस्तवनम्, तत्प्रसंगेन ध्यानयोगवर्णनम्, ... २९२ १
- २६२ पार्वत्या ध्यानयोगं प्राप्य ज्ञानयोगं प्राप्तुं शिवस्य प्रार्थनायां कृपायां तेन शिवेन
द्वादशाक्षरमंत्रेण ज्ञानयोगप्राप्तिकथनम्, द्वादशाक्षरमंत्रस्य प्रत्यक्षरबीजवर्णनम्,
विष्णुस्वरूपवर्णनम्, भगवद्विराट्स्वरूपवर्णनम्, ज्ञानयोगकथनम्, ... २९३ २
- २६३ शिवेन पार्वत्यै मन्त्रोपदेशकरणम्, योगिपुरुषाणां मुख्यसारतत्त्ववर्णनम्, पार्वत्यु-
त्संमत्स्यतस्य मत्स्यजातस्य सुवस्य मत्स्येन्द्रनाथेति शिवेन नामाभिधानकरणम्,
मत्स्येन्द्रनाथोत्पत्तिवर्णनम्, ... २९५ १
- २६४ तारकासुरपीडितदेवानां प्रार्थनया कार्तिकेयस्य देवसेनाधिपत्येऽभिषेकपूर्वकं तारका-
सुरेण सह युद्धवर्णनम्, तत्र तारकासुरवधवर्णनम्, देवैः कार्तिकेयस्तवकरणम्, २९६ २

- २६५ श्रीमपञ्चकमाहात्म्यवर्णनम्, श्रीमपञ्चकपूजनपद्धतिवर्णनम्, तत्र भगवत्प्रार्थनाव-
र्णनम्, अष्टात्म्यशयनव्रतमाहात्म्यवर्णनम्, ... २९७ १
- २६६ मङ्गलेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, शिवरात्र्यां कल्पविधौरस्य देवाढये जागरार्थं प्राप्तानां
क्षीपुरुषाणां धनहरपार्थी गत्वा उत्समीपस्थितकर्णिकारदुममारुह्यावस्थितिकर-
णम्, तस्य कर्णिकारवृक्षस्वाधस्तात्तिवत्त्वं धरोऽस्य शिवलिंगस्योपरि तेन
चौरैणाज्ञानात्कर्णिकारवृक्षपत्राणां हस्तेन विच्छिद्य प्रक्षेपणम्, तस्यां रात्रौ पर-
धननिहिषयाप्यनायासेन तस्य जागरणम्, तेन ज्ञानं विनापि जायमानेन शिव-
पूजनेन तस्य चौरस्य चौरमावाहित्युक्तिः शुद्धसात्त्विकस्वभावताप्राप्तिश्च, तत-
स्तेन शुद्धमनसा शिवपूजनकरणम्, तत्प्रसंगेन शिवपूजाविधिकथनम्, शिवरात्रि-
पूजनजागरादिमाहात्म्यवर्णनम्, ततः पञ्चत्वं गतस्य चौरस्य वृक्षाणांभिपत्तेः कुले
कल्पुष्प्रभावेण जननम्, तस्य राज्यप्राप्तिवर्णनम्, वृक्षाणांभिपत्तेर्द्वे शांभित्यपु-
त्रस्थादिनहर्षीणानागमनम्, कपिनी रात्रे भङ्गलाक्षीर्वादाविधानम्, शिवरा-
त्रिमाहात्म्यवर्णनं च, ... २९८ १
- २६७ सिद्धेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, तुलापुरुषदानकाण्डनिर्णयः, तुलापुरुषदानविधिवर्णनम्,
तुलापुरुषदानमाहात्म्यवर्णनम्, ... ३०० १
- २६८ चक्रवर्तिप्रपञ्चोपायकथनम्, तत्र हिरण्यवीर्यमिदानस्य समन्त्रकसाप्रविधिकथ-
नम्, भूतानपङ्कमाहात्म्यकथनम्, गौतमेश्वरमाहात्म्यकथनम्, ... ३०१ १
- २६९ इन्द्रस्थापितकपाटेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र वृत्रासुरजन्म, राज्यप्राप्त्याधानन्तरं वृत्रा-
सुरहन्तेन ब्रह्महत्याव्याकुलितस्य शक्रस्य ब्रह्महत्यादोषदूरीकरणार्थं ब्रह्मवाक्यो-
परि विश्वस्याष्टवह्निषु तीर्थेषु गमनम्, इन्द्रस्य हस्तादिश्वामित्रहृदे कपालपतना-
द्ब्रह्महत्यानिवारणम्, तत्रैव लिंगस्थापनम्, तस्य माहात्म्यवर्णनम्, तत्रैव वात-
कनाहणस्वापितवातेश्वरोत्पत्तिपूर्वकमाहात्म्यवर्णनं च, ... ३०१ २

२७० प्रायश्चित्तमनुवंशं जनानां कथं पापमुक्तिरित्यायानतराजप्रदने भवत्येतेन स्वर्णनिर्मित-
पापपिंडप्रदानफलकथनम्, तत्र मण्डपादिकं विधाय पृथ्यादिदेवानामासमन्ता-
त्स्थापनवर्णनम्, समन्त्रकपुजाविधिकथनम्, पापपिंडदानोद्वेककथनम्. ... ३०५ १

२७१ इन्द्रगुप्तेभ्रमाहात्म्यवर्णनप्रसङ्गेनेन्द्रगुप्तस्य विष्णुप्रसादेन सदेहस्वर्गगमनवृत्तान्त-
वर्णनम्, ब्रह्मलोकं गतस्येन्द्रगुप्तस्य बहुकालं तत्र निवासानन्तरं ब्रह्मणा चिरका-
लाद्भूमौ कर्तैः पुनर्व्यष्टीकरणार्थमिन्द्रगुप्तस्य भूलोकं प्रति प्रेषणम्, भूलोकं
प्रत्यागतेनेन्द्रगुप्तेन भूलोकस्थितस्य दीर्घजीविनो मार्कण्डेयस्य प्रश्नकरणम्,
इन्द्रगुप्तेन स्वकीर्तिपरिज्ञानार्थं रोचकपुरसंबन्धिवार्ता कथयितुमसमर्थाऽनान्दद्व्या
कांतित्वपुरवासिवचनादिन्द्रगुप्तस्य मार्कण्डेयेन साकं नाडीजंघवकसमीपे गम-
नम्, नाडीजंघदर्शनेन समुत्सुकाम्यामिन्द्रगुप्तमार्कण्डेयाभ्यां स्वागमनकारण-
कथनेन नाडीजंघेन स्वकीयवृत्तान्तकथनम्, तत्र प्रायजन्मनि शापाद्रुक्तत्वापत्त्यादि-
कथनम्, प्रतिमकरसंक्रमणे ङिगोपारि घृताच्छादनेन तुष्टेन शिवेन वकाय वर-
प्रदानवर्णनम्, ततो निराश्रयेन्द्रगुप्तस्य वार्ताविज्ञानार्थं नाडीजंघेनात्मनोऽप्यपे-
क्षया दीर्घायुषः प्राकारकर्णनामकस्योद्धृतस्य समीपे मार्कण्डेयेन्द्रगुप्तयोर्नयनम्,
तेन प्राकारकर्णल्लेकेनापीन्द्रगुप्तवार्तानभिज्ञानकथनोत्तरमिन्द्रगुप्तप्रभे निजदीर्घा-
युष्मकारणकथनम्, निजवार्तानभिज्ञानादुदासीनस्येन्द्रगुप्तस्य कृते नाडीजंघेनेन्द्र-
गुप्तवार्ताविज्ञानस्यावश्यकताप्रदर्शने प्राकारकर्णल्लेकेनात्मनोऽपि दीर्घायुषो गन्ध-
मादन्तस्थस्य गुप्तस्य समीपं प्रतीन्द्रगुप्तमार्कण्डेयनाडीजंघकायां नयनम्, तेन
गुप्तेनापीन्द्रगुप्तवार्तानभिज्ञानवर्णनपूर्वकं निजदीर्घायुष्मकारणवृत्तान्तकथनम्, नि-
जवार्तानभिज्ञानादुदासीनस्येन्द्रगुप्तस्याभिप्रेतवेशोद्योगं दृष्ट्वा प्राकारकर्णप्राथ-
नया गुप्तेनात्मनोऽपि दीर्घायुषो मानससरोनिवासिनः कूर्मस्य समीपं
प्रतीन्द्रगुप्तमार्कण्डेयनाडीजंघप्राकारकर्णानां नयनम्, तत्र सरस्तीरे समा-
गतानां तेषां मध्य इन्द्रगुप्तं नृपं दृष्ट्वा कूर्मस्य दानसङ्कल्पैव जलमप्ये प्रवेश-

करणम्, ततो गुप्तेन तस्मै जलप्रवेशकारणवृत्त्यायां तेन कूर्मेनेन्द्रगुप्तस्य पूर्व-
समस्तवृत्तान्तकथनादिन्द्रगुप्तस्य कीर्त्युद्गारे जाते सतीन्द्रगुप्तोपारि देवैः पुण्य-
वृष्टिकरणम्, ततस्तस्मिन्नेव समये देवदूतेन विमानमानीयिन्द्रगुप्तं प्रति ब्रह्म-
लोकं प्रति गमनाय प्रार्थनाकरणम्, इन्द्रगुप्तेन ब्रह्मलोकं प्राप्ते गन्तुं स्वस्या-
निच्छां प्रदर्श्य कूर्मं प्रति तस्यैव दीर्घायुष्मकारणजिज्ञासया प्रश्नकरणम्; कूर्मेण
निजपूर्ववृत्तान्तकथनपूर्वकमिन्द्रगुप्तादीनामातिथ्यकरणम्, ततः बह्विस्तीर्णमश-
महर्षिणा सह समागमं कृत्वा लोमशस्य दीर्घायुष्मकारणं ज्ञात्वा तैः सर्वैः सप्तभिः
स्वस्वनान्ना ङिगस्थापनम्, ततः सप्तङ्गिगोत्पत्तिवर्णनम्. ३०५ २

२७२ आयुःप्रमाणवर्णने निमेषादारभ्य कृतादिचतुर्गुणकालप्रमाणवर्णनम्, अत्रिष्टोमादि-
कर्मभिर्वैवलोक्यब्रह्मलोकप्राप्तिवर्णनम्, चतुर्गुणेषु लोकानां परित्यक्तिपरिधर्मादि-
वर्तनवर्णनम्, तत्प्रसङ्गेन विशेषतः कलिकालनिर्णयकरणम्. ३१५ १

२७३ ब्रह्मविष्ण्वादीनामायुःप्रमाणवर्णनम्, चान्द्रसौरमासप्रमाणवर्णनम्, नाक्षत्रमास-
प्रमाणकथनम्, युगप्रमाणवर्णनम्. ३१६ २

२७४ दुर्वाससः कथाप्रसंगे निबन्धुचनामकस्य कस्याचिन्मठपतेरमतः स्थितां द्रव्यपूरीतां
भञ्ज्यां प्रहीतुं केनचित्पुत्रव्यकेन - तद्विधासार्थं निबन्धुचशिष्यत्वं स्वीकृत्य
कपटनं वर्तनम्, तं बहुकाले गते कस्मिंश्चित्समये शिष्येण सह निबन्धुचस्य
मुरलानद्यामागमनम्, तत्र स्वकथां शिष्यहस्ते निधाय ततोऽतिदूरं मूत्रपुरीषो-
त्सर्गादिकं विधातुं निबन्धुचस्य गमने तां कन्यां गृहीत्वा लुब्धकशिष्यस्य पलाय-
नम्, निबन्धुचाख्येन मठपतिना तज्ज्ञात्वा शोककरणम्, ततो दुःशीललुब्धकेन
तद्वद्रव्यसाहाय्येन व्यापारं कृत्वा दारपरिमहोत्तरं स्वस्यपुत्रत्वं दृष्ट्वा पुत्रप्राप्त्यर्थं
भार्यया समं भ्रमत्कारपुरे गमनम्, तत्र दुर्वाससा समागमं कृत्वा दुर्वाससे
प्रति प्राक्कृतसर्वकपटादित्वकीयगार्हित्वकर्म विनिवेशं दुर्वासोवचसा दुःशीलेन

- दानादिकरणं स्वनाम्ना लिङ्गस्थापनं च, एवं तस्य लिङ्गस्य दुःशीलेश्वर-
संज्ञाप्राप्तिकारणवृत्तान्तवर्णनम्, दुःशीलेश्वरदुर्वाससेश्वरयोर्महात्म्यवर्णनम्, ३१७ १
- २७५ दुःशीलेन स्वगुरोर्निवशुचस्योद्देशेन निवेशरेतिनाम्ना लिङ्गस्थापनम्, ततो दुःशीलेन
भार्यया शाकंभरीनाम्न्या शाकंभरीदुर्गास्थापनम्, ततो दुःशीले पञ्चत्वं गते
दुःशीलभार्यया शाकंभर्या तेन दुःशीलेन सहामौ प्रवेशकरणम्, दुःशीलेश्वरनिवे-
श्वरशाकंभर्युत्पत्तिवर्णनम्, ... ३१९ २
- २७६ एकादशरुद्रवर्णने हाटकेश्वरक्षेत्रं द्रष्टुमहमहमिकयैकादशमहर्षीणामागमनम्, तदा
शिखेन सर्वेषां पुगपदर्शनलाभार्थमेकादशरूपधारणम्, तदेकादशविधं शिवरूपं
दृष्ट्वा मुनिभिः स्तुतिकरणम्, तत्रैकादशरुद्राणां स्थापनम्, एकादशरुद्रोत्पत्ति-
माहात्म्यवर्णनम्, ... ३१९ ३
- २७७ एकादशरुद्राणां नामकीर्तनम्, एकादशरुद्रसमीपे दानमाहात्म्यवर्णनम्, ... ३२० २
- २७८ द्वादशादित्यवर्णनप्रसंगेन ब्रह्मकृतयज्ञप्रस्तावे शक्रेण ब्रह्मपत्नीत्वेन कर्तुं गोपकन्याया
गोवर्केण निष्कास्यानयनम्, गायत्रीमन्त्रणोर्विवाहोत्तरं सावित्र्या आगमनम्, ततः
पितामहस्य सावित्रीवत्तत्वापेन शुनःशेषप्रपौत्रस्य चारायणस्य गृहे याज्ञवल्क्यवेदिना-
म्ना जन्मग्रहणम्, परस्त्रीलम्पटत्वरूपदुर्वृत्तनार्थं तं दृष्ट्वा तस्य याज्ञवल्क्यस्य पिता-
महेन चारायणेन याज्ञवल्क्यस्य स्वाश्रमाग्निःसारणम्, ततः शाकल्यस्य शिष्यत्वं
प्राप्य तस्य गृहे निवासकरणम्, ततः कदाचिच्छिष्यानुक्रमेणैकदा तस्य याज्ञ-
वल्क्यस्य राजगृहे शान्तिपूर्वकमाग्नीःप्रदानार्थं गमने राज्ञोऽपमानकरणम्, ततः
पश्चात्तापवता राज्ञा पुनरपरेयुस्तस्य याज्ञवल्क्यस्यैव राजर्षिदरे प्रेषणार्थं प्रार्थनायां
कृतायां राजगृहे गन्तुं तस्य याज्ञवल्क्यस्य गुरुणाज्ञाकरणम्, तां गुर्वीक्षामुलंघ्य
याज्ञवल्क्यस्य तस्य राज्ञो गृहे गमननिषेधनम्, ततो याज्ञवल्क्येन क्रुद्धस्य तस्य
गुरोरतिनिर्षधात्तस्मादयोतां विद्यां वमनेन निरुद्ध्यै गुरुवे वद्विधाया निवेदनम्,
ततो विद्याप्राप्त्यर्थं सूर्योपासनाकरणम्, ततः सूर्यतो विद्यां लब्ध्वा सूर्यं संमान्य

- सूर्याज्ञापाठनं प्रतिज्ञाय शाकल्यगुरुसमीपे गुरुदक्षिणां दातुं याज्ञवल्क्यस्यागमनम्,
ततः सूर्यमातां विद्यां गुरुदक्षिणात्वेन शाकल्याय कथयित्वा सक्षिप्येयं शाकल्येन
समं याज्ञवल्क्यस्य द्वादशादित्यसंनिधौ गमनम्, द्वादशादित्योत्पत्तिरजादित्योत्प-
त्तिमाहात्म्यवर्णनपूर्वकं याज्ञवल्क्यवृत्तान्तवर्णनम्, ... ३२१ १
- २७९ स्कान्दमहापुराणागमपरंकराकथनम्, तत्र नागरसख्योपसंहारवर्णनम्, नागरसख्य-
वैभववर्णनम्, नागरसख्यलङ्घनवर्णनम्, गुरुशिष्याधिकारवर्णनम्, वीरा-
णिकव्यासाधिकारवर्णनम्, ३२४ १

॥ इति श्रीस्कान्दे महापुराणे षष्ठं नागरसख्यम् ॥ ६ ॥

॥ अथश्रीस्कान्दे महापुराणे सप्तमं प्रभासखण्डम् ॥ ७ ॥

॥ अथ प्रभासखण्डे प्रथमं प्रभासक्षेत्रमाहात्म्यम् ॥ (७-१) ॥

- १ मंगलाचरणम्, सूतशौनकसंवादप्रसंगवर्णनम्, कथामवनेऽधिकार्यनधिकारिवर्ण-
नम्, शौनकादिभिः सूतं प्रति प्रश्नकरणम्, ... ३२५ १
- २ कथालक्षणं कथागुणदोषवर्णनं च, आर्षपौरुषेयकाव्यविहारीक्षणवर्णनम्, अष्टाद-
शपुराणनामानुक्रमवर्णनम्, उपपुराणनामानुक्रमवर्णनम्, महापुराणस्य क्रोर्क-
रुपावर्णनम्, अष्टादशमहापुराणपुस्तकदानविधिमाहात्म्यवर्णनम्, ... ३२६ २
- ३ कैलासपर्वतवर्णनम्, तत्र शिवसमावर्णनपूर्वकशिवसिंहासनवर्णनम्, ततो देव्या
शिवस्तवनम्, शिवपार्वतीसंवादः, ततः श्रीशिवेन पार्वती प्रति विभूतियोग-
वर्णनम्, ततस्त्वैयमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र विशेषतः प्रभासक्षेत्रमाहात्म्यवर्णनम्,
प्रभासक्षेत्रस्वदीर्घमाहात्म्यवर्णनेच्छया पावत्या क्षंकरं प्रति प्रश्नकरणम्, ... ३२७ १

- ४ पार्वतीवृष्टेन शंकरेण पार्वत्यै प्रभासक्षेत्रसीमाक्षेत्रप्रमाणक्षेत्रमहत्त्वप्रमाणकथनम्, प्रभासक्षेत्रयात्रानुक्रमवर्णनम्, माहेश्वरवैष्णवब्रह्माह्मण्यभेदत्रयेण यात्रावर्णनम्, तत्र त्रिशक्तीनामपि वर्णनम्, मृत्युजयादिजपफलवर्णनम्, प्रभासक्षेत्रे निवसतां महापापिनामपि मोक्षप्राप्तिवर्णनम्, प्रभासक्षेत्ररक्षणकारिणां शैवगणानां माहात्म्यवर्णनम्. ८ १
- ५ मरीच्यादिमहर्षीणां देवानां देवर्षीणां सर्वतीर्थीनां गंगादिपुण्यसारीतां च प्रभासक्षेत्रे वास्तव्यवर्णनम्, प्रभासक्षेत्रे पिण्डदानप्रशंसायाः समासेन वर्णनम्, प्रभासक्षेत्रे नानाविद्यदानमाहात्म्यवर्णनम्, क्षेत्रस्थपिदेवगणवर्णनम्. १० २
- ६ सोमेश्वरमाहात्म्यवर्णने सोमेशस्य पञ्चवक्त्रादिचिह्नितस्वरूपवर्णनम्, सोमेशस्तवनम्, पूर्वाह्णष्टकाष्टेषु भिन्नत्वेन सोमेशस्यर्गादिमयत्वेन वास्तवस्वरूपवर्णनम्, सोमेशमाहात्म्यवर्णनम्. ११ ३
- ७ सोमेशोत्पत्तिवर्णने सप्तमे ब्रह्मणि वर्तमाने समुत्पन्नस्य लिंगस्य सोमनाथैतिलिङ्गनाम्नि कथिते पार्वतीवचनाच्छंकरेण तत्कालीनानां सर्वेषां ब्रह्मप्रजापतीनां नामतोऽनुक्रमेण वर्णनम्, तथैव सोमेशस्य उत्पत्तये भिन्नत्वेन नामवर्णनम्, शंकरेण पार्वती प्रति प्रतिकल्पसंभूतावतारवर्णनपूर्वकतत्कल्पगतपार्वतीनामनिर्देशकथनम्, ततः शतानन्दाख्ये सप्तमे ब्रह्मणि चन्द्रेण शिवमाराध्य प्रभासे शिवतो वरं लब्ध्वा स्वनाम्ना सोमेश्वरलिंगस्थापनम्, प्रभासस्थलास्थितिविस्तारकथनम्, तत्र देविका-न्यकुमरीक्षेत्रपाठगर्भगृहगोमुखाश्वमेधकादिशिवगृहस्थानवर्णनम्, सोमेशस्यासम-ततः सर्वतीर्थानां माहात्म्यवर्णनम्, सोमनाथप्रादुर्भावश्रुतान्तवर्णनम्. १३ २
- ८ पुनः सोमेशमाहात्म्यकथने सोमेशलिंगत ऋद्धपाण्डसिद्धीनां गारुडविदमन्त्रविद्या-नामुत्पत्तिवर्णनम्, अस्य सोमेशस्याराधनेन मुक्तिं गतानां गुण्डमुण्डादीनां यथानुक्रमेण वर्णनम्, सोमेशैश्वर्यवर्णनम्. १४ २
- ९ शिवेन स्वेन मुण्डमालाधारणस्य कारणकथनम्, ब्रह्मविष्ण्वादीनां प्रतिकल्पे मत्तो

- जननमिति शिवेन कथनम्, कोटिकल्पे व्यतीतेऽपि शिवस्य प्रभासाख्यपुण्य-क्षेत्रे नित्यत्वेन वासकरणम्, तच्छिष्टवचनः श्रुत्वा विस्मितया देव्या शिवस्तवन-करणम्, तत्स्तवनेन संतुष्टेन शिवेन 'प्रभासक्षेत्रस्थानां लिङ्गानां साधनं माहात्म्यं कथयिष्यामि' इति पार्वत्यै वरदानम्, पार्वत्या विष्णोर्मत्स्यादिदशवतारविषयक-प्रभकरणम्, ततः शंकरेण प्रभासे ब्रह्मादीनामावासवर्णनम्, हरिस्थितिवर्णनम्. १५ २
- १० पञ्चमहाभूतेषु पञ्चदेवतानां स्थानवर्णनम्, छागलण्डादिप्रभासक्षेत्रस्थविष्णुदेव-ताकेश्वरलिङ्गतीर्थानामनुक्रमेण वर्णनम्, प्रभासस्थानेकलिङ्गतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, प्रभासक्षेत्रस्य सर्वक्षेत्रोत्तमत्ववर्णनम्. १६ २
- ११ जम्बूद्वीपवर्णने तद्वासमन्तादृष्टकुलपर्वतानां वर्णनम्, जम्बूद्वीपविस्तारसीमा-नवबाभेदाख्यानवर्णनम्, तत्र भारतवर्षस्य कर्मपुण्यभूमित्वेन श्रेष्ठत्ववर्णनम्, कूर्मरूपेण स्थितस्य भारतस्योपरि नक्षत्रमहविन्यासवर्णनम्, भारतस्य नवमे प्राभासिकाख्ये द्विशतयोजनपरिमिते भागे शिवावासवर्णनम्, प्रभासक्षेत्र-चिह्नानां वर्णनम्, प्रभासक्षेत्रस्य व्युत्पत्तिबलादीश्वरपरशब्दार्थकरणम्, तस्या-नस्य प्रभासेति नामकरणे हेतुवर्णनम्, तत्र आदिक्षेत्रमाहात्म्यवर्णनम्, स्वायंभुवे मनीषे बतमाने भगवतः सूर्यस्य कान्त्या सह ब्रह्मणो लोचनादुत्पत्तिवर्णनम्, सूर्य-भूमिसंगमाज्जलस्योत्पत्तिवर्णनम्, ततः सस्यानामुत्पत्तिस्ततो मनुष्यादीनामुत्पत्ति-कृततः स्वाहास्वधाकारैस्तुमैर्वैरोपधीनां समुत्पादनम्, मरीच्यादिब्रह्मणानां हिर-ण्यकशिप्यादिवैद्यानां धोत्पत्तिवर्णनम्, हिरण्यकशिपोः सकाशात्पञ्चादस्य जन-नम्, पञ्चादुत्पत्तस्य विरोचनस्य भागेन्यां विश्वकर्मणः सकाशात्सुरेणुनामकन्याया उत्पत्तिवर्णनम्, सूर्येजोऽसहमानवा संज्ञया छायायाः सूर्यसमीपे स्थापनानंतरं तपोऽर्थं गमनम्, रविदर्शनेन सुरेष्वा नेत्रनिमोलेन कृते कुण्डेन सूर्येण सुरेणु-नाम्नै पत्न्यै शापदानम्, ततः सुरेणोः स्वपितुर्गृहे गमनम्, ततः स्वागमनका-रणकथनोत्तरं पित्राज्ञया पुनः सुरेष्वाः सूर्यसमीपे गमनम्, ततो यमयमुनाशनेश्वर-

- आहूतदेवानामुत्पत्तिवर्णनम्, केनचित्कारणान्तरेण स्वश्वश्रुं कर्तुं सूर्यस्य विश्व-
कर्मण्ये आगमनम्, विश्वकर्मणा सूर्यस्य सानन्वमादिप्यादिकं विधाय सांत्वन-
करणम्, ततो विश्वकर्मणा सूर्यं प्राप्य तस्य तेजःशान्तं कर्तुं समारंभे क्रियमाणे
स्मृतिभिः सूर्यस्य स्तवकरणम्, विश्वकर्मणा सूर्यस्तोत्रकरणम्, द्वादशहूनारवर्तु-
वर्षाविभागयनकरणम्, मेनकाद्यप्सरोभिः सूर्यस्य स्तोत्ररूपेण गायनारंभकरणम्,
नानाविधवाद्यवादनम्, तपः कर्तुं गतायां बह्वारूपधारिण्यां संज्ञायां षोडश-
रूपधारिणः सूर्याद्विश्वकयोरश्विनीकुमारयोर्जन्मवर्णनम्, राजमहारीकोत्पत्ति-
वर्णनं च. १८ १
- १२ यमस्योत्पत्तिवर्णनम्, मात्रा शप्तस्य पंगुत्वं गतस्य यमस्य प्रभासक्षेत्रे गमनम्,
तत्र शिवमाराध्य शिवप्रसादेन पंगुत्वं निरस्य शिवाह्वया तत्र डिगस्थापनम्, यमे-
श्वरक्षिणमाहात्म्यवर्णनम्. २३ १
- १३ शाकद्वीपे भ्रमिस्थस्य रवेर्विश्वकर्मणा तक्षणे कृते सत्यनन्तरं विभाषणोद्दिश्यगर्भ-
नाम्ना भूव्यामवतरणम्, कृते तत्राद्यापरकक्षिणं सूर्यस्य विष्टमास्कारकस्थलेति
नामभित्तस्य प्रसिद्धिः, अर्कमाहात्म्यवर्णनप्रसङ्गेनार्कपत्रमक्षणनिषेधकथनम्,
अर्कस्थलतीर्थे महिष्यादिशानमाहात्म्यवर्णनम्, प्रभासपवित्रनामकरणाकृत्यलो-
त्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्. २३ १
- १४ अर्कस्थलपूजनमन्त्रकथनपूर्वकपूजनकालादिवर्णनम्, सिद्धेश्वरजैगीषव्येश्वरमाहात्म्य-
कथने जैगीषव्यस्य प्रभासे तपःकरणम्, निराहारादिक्लृष्टान्द्रावणादीनि
विश्वधत्तस्य दीपतपसा तुष्टेन स्थाणुना तस्मै जैगीषव्याय ज्ञानयोगप्राप्तकवर-
प्रदानम्, जैगीषव्येश्वरसिद्धेश्वरदिगयोरजैगीषव्येन स्थापनाकरणम्, जैगीषव्येश्वर-
सिद्धेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. २४ १
- १५ पापनाशनोत्पत्तिमाहात्म्यवर्णनम्. २४ १
- १६ पातालस्थिते राक्षसैस्तेजसा प्रस्तं त्रिलोक्यं दृष्ट्वा प्रभाकरेण भगवन्तं कृत्वा

- क्रोधाध्मातेन चक्षुषा दृष्टानां राक्षसानां भूमावाकाशतः पतनम्, ततस्तेषां
राक्षसानां पाताले गमनम्, ततस्तत्पातालभिलहारे डिगस्थापनम्, प्रसंगमे-
ज्ज्ञानदानफलमाहात्म्यवर्णनम्, तस्य श्रीमुखद्वारेतिनाम्ना प्रसिद्धिकरणम्, पाताल-
विबरमुनन्दादिमातृगणोत्पत्तिवर्णनम्, सुनन्दादीनां पूजाविधानमाहात्म्यकथनम्. २४ २
- १७ अयार्कस्थलपूजाविधिकथनम्, तत्रादित्यस्य त्रयीमयत्ववर्णनम्, प्रथमं दन्तधावने
माह्यमाह्यकाष्ठनिर्णयः, दन्तधावनप्रकारकथनम्, मुखशुद्धिमकृत्वा मात्सर्यस्यैव-
र्षस्येन कुष्ठप्रसाप्तिवर्णनम्, अर्कस्थले ज्ञानादिविधानकथनम्, सूर्यस्य महा-
मन्त्रकथनपूर्वकं जपकथनम्, उदुत्यमित्युपस्थानकथनम्, अभिवृत्तमा-
कुण्ठयेत्यादिभिः षोडशोपचारैरादित्यार्चाविधानकथनम्, समन्ततः शृंगवीठ-
देवताविपूजाकथनम्, नानाविधमण्डलानादिकथनम्, अर्कस्थलस्तवनपूर्वकमाहा-
त्म्यवर्णनम्. २५ १
- १८ शिवशिरोमूषणचन्द्रोत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनप्रसंगेन बाराहकल्पवृत्तान्तवर्णनम्, तत्र
चतुर्दशरत्नोत्पादनाय समुद्रे मध्यमाने ततो हिमांशोरुत्पत्तिवर्णनम्, तस्य चन्द्रस्य
शिवेन शिरसा धारणकरणम्, चन्द्रस्य मस्तके धारणकरणाच्छशिभूषणेति
शिवस्य नामप्रसिद्धिः. २९ १
- १९ षोडशविध्यनुक्रमेण चन्द्रषोडशकलानां वर्णनम्, नुट्यादिब्रह्माण्डान्तकालचक्र-
वर्णनम्, ब्रह्मणः प्रथमे परार्धे ब्रह्मविष्णोशानां समासेन चरित्रवर्णनम्, ततो
द्वितीये परार्धे दक्षादीनामुत्पत्त्यादिवर्णनपूर्वकं सप्तर्ष्यादीनामुत्पत्तिकथनम्, चन्द्र-
दत्तात्रेयाद्यवतारकथनम्, विष्णोर्दशावतारादीनां युगपर्यायेण वर्णनम्, कृतयु-
गारंभसूचकशुभशकुनवर्णनम्, व्यासाद्यवतारवर्णनम्. ३० १
- २० दैत्यावताराणां क्रमकथने हिरण्यकशिपुना शक्रादिलोकाञ्छेतुं गतं स्थित्वा तपःकर-
णम्, तेन त्रैलोक्यजयित्वसंपादनम्, ततो बलेर्जन्मादिकं कथयित्वा बलिप्रभाव-
वर्णनम्, प्रह्लादजन्मवृत्तान्तवर्णनम्, कार्तवीर्यस्य जन्मकर्मवर्णनम्, विश्ववस

उत्पत्तिः, कुभेररात्रणादीनामुत्पत्तिकथनम्, श्रीरामकृतरावणनाशकथनम्, शिशु-
पालजन्मकथनम्, नवपौलस्त्यनामवर्णनम्, पुलहर्षेष्टुगादिसंततिवर्णनम्, अत्रेद-
शपत्नीनां भद्राश्वस्य घृताच्यंतदशाप्सरसां भद्रादीनां भास्करपत्नीनां च कथनम्,
प्रभाकरस्य भद्रापत्न्यां सोमरससमुत्पादनवर्णनम्, ततोऽत्रिणा तत्सोमरसं पीत्वा
तपसि क्रियमाणे तन्नेत्राभ्यां प्राशितसोमरसस्त्रावेण सोममयसोमोत्पत्तिवर्णनम्,
तं सोमं दिग्भिर्गृहीत्वा सर्वत्र शीतत्वेन प्रकाशकरणम्, ओषधीनामुत्पत्तिवर्णनम्,
कुलधन्यामाकादिधान्यानामुत्पत्तिकथनम्, सप्तविंशतिनक्षत्राणामुत्पत्तिवर्णनम्,
चन्द्रस्य नक्षत्रौषध्यादीनामाधिपत्वप्रदानवृत्तान्तवर्णनम्, चन्द्रेण राजसूययज्ञ-
मारभ्य तत्रोद्गातृत्वे ब्रह्माणं सदस्यत्वे विष्णुं सनत्कुमारादिकांश्चान्यत्विक्स्थानेषु
संस्थाप्य यज्ञारंभं कृत्वा तत्समाप्ती सर्वद्विजर्षमान्दक्षिणादिना संतोषितान्कृत्वाऽ-
वष्टयज्ञानादिकरणवर्णनम्. ३२ १

२१ अथ दक्षोत्पत्तिवृत्तान्तकथनम्, ब्रह्माज्ञया दक्षेण पट्टिकन्यानामुत्पादनम्, तत्र
तासां कन्यानां धर्माविध्यः पत्नीत्वेन दानम्, सप्तविंशतिकन्यानां च सोमाय
प्रदानम्, दशधर्मपत्नीनां नामवर्णनम्, कश्यपस्य त्रयोदशपत्नीनां सप्तविंशतिसं-
ख्याकानां सोमपत्नीनां क्षुगुपुत्रस्य द्वयोः पत्न्योः कृशाश्वस्य द्वयोः पत्न्योस्त्व-
र्थाऽगिरसपत्न्योर्नामादिवर्णनपूर्वकं तासां सन्ततिवर्णनम्, चन्द्रेण रोहिणीं
विनाऽन्यासां त्रेमाऽकरणेन ताभिरन्याभिश्चन्द्रपत्नीभिर्दक्षं प्रति सर्ववृत्तान्तब्राह्म-
णम्, ततो दक्षेण तच्छ्रुत्वा चन्द्रस्यान्यासु कन्यासु विषमभावं समालोक्य कुषा
चन्द्राय यक्षमरोगप्राप्तिरूपशपदानम्, ततो दक्षवचनाचन्द्रेण यक्षमुपुष्योर्गनिवृ-
त्तये शिवाराधनकरणार्थं दक्षिणसागरसमीपे गमनम्. ३३ २

२२ चन्द्रेण प्रभासक्षेत्रमेत्य कृतस्मरनामानं पर्वतं दृष्ट्वा तथैव तसिन्पर्वते नानोपवासा-
दिकारिमरौच्यादिमुनीनां दर्शनं गृहीत्वा तान्प्रति सप्तप्रदक्षिणाः कृत्वा ततः
शिवाराधनेन शिवं प्रसाद्य श्राद्धमुत्स्य शिवस्य स्तुतिकरणम्, चन्द्रवर्णितामा-

त्मस्तुतिं श्रुत्वा प्रसन्नस्थान्तेन शिवेन चन्द्राय दक्षदत्तशापव्यवस्थाकरणपूर्वकवर-
प्रदानम्, शिवेन देवाद्विजप्रभाववर्णनम्, अनिन्यवस्तुकथनम्, ब्राह्मणगुण-
वर्णनम्. ३५ १

२३ चन्द्रेण शिवदत्तं लिंगं गृहीत्वा विश्वकर्मणे लिंगस्थापनायाज्ञाकरणम्, ततः स्वलोकं
गत्वा प्रभासे यज्ञं कर्तुं यज्ञसंभाराननेतुं हेमगर्भमन्त्रिणे चन्द्रेणाज्ञापनम्,
चन्द्रवचनाद्वेमगर्भमन्त्रिणा यज्ञसंभारान्संपाद्य प्रभासक्षेत्रे गमनम्, विश्वकर्मणा
यज्ञशालापत्नीशालादिनिर्माणम्, ततश्चन्द्रेण ब्रह्मादिभिः सह यज्ञकुण्डाभिर्मांय
चतुर्दशभूतप्रामांसाध्यान्विधेदेवान्ब्रह्मादींश्च स्वस्वस्थानेषु स्थापयित्वा यज्ञकर्मणि
प्रारब्धे सर्ववस्तुनामनूनतया सर्वेषां वृत्तिकरणम्, अत्रिणादीन्संस्थाप्य रोहिणी-
सहितं चन्द्रं दीक्षितं कृत्वा सावित्र्या सहितेन ब्रह्मणा सर्वविवरणं कृत्वा
बृहस्पतये होतृत्वं वसिष्ठायाश्चतुर्वर्त्यं मरीचय उद्गातृत्वं नारदाय ब्रह्मत्वं दत्त्वा
सनत्कुमारान्सदस्यस्थानेषु नियोज्य सर्वेषां पूजनं कृत्वा ब्रह्मादेकारान्दत्त्वा
यज्ञारंभकरणम्, अवष्टयादिभिर्यज्ञं समाप्य सोमेश्वरलिंगस्थापनम्. ३७ २

२४ वैवस्वतस्य मनोर्दक्षमे त्रेतायुगे रोहिणीनाथेन शिवमाराध्य शंकरं प्रत्यक्षीकृत्य
स्तुतिकरणम्, ततस्तुष्टेन शिवेन लिंगसोऽन्यप्रापकवरप्रदानम्, शिवेन चन्द्रमसे
सोमेश्वरलिंगप्रभावकथनम्, सोमेश्वरपूजनक्रमवर्णनम्, सोमेश्वरयात्राफलकथ-
नम्, चन्द्रमसो यक्षमतो निवृत्तिवर्णनम्, सोमेश्वरस्य प्रियाणां पुष्पाणां कथनम्,
चन्द्रब्रह्मादीनां विप्राज्ञया स्वस्वस्थानेषु गमनम्, दुष्टजनेभ्यो वरप्रदानकारणे
शंकरं प्रति पार्वत्या पृष्टे सति शंकरेण सात्त्विकराजसतामसमहकानां वर्णनम्,
हरिहराभेदकथनम्, भगवद्भूतनृसिंहाद्यवतारवर्णनम्, सारूप्यादिमुक्तिवर्णनम्,
सोमेश्वरसेतोपकोपवासादिविधानवर्णनम्, सोमवारव्रतमाहात्म्यवर्णने स्वयंप्रमा-
नगर्वा स्थितेन मुशीलापत्नीसहितेन घननामकगंधर्वेण बहुकाले गते गंधर्वसेना-
नामककन्याया उत्पादनम्, गंधर्वसेनायाः पाणिमाहविधिं विधातुं घननामक-

- गंधर्वेण सेत्रकद्वारा वरशोधनकरणम्, शिखंडिगणनायके विद्यन्मार्गेण गच्छति
'मत्सदृशरूपबाह्वैव कोऽपि' इत्यादि गंधर्वसेनानामकगंधर्वकन्याया वाक्यं भुत्वा
शिखंडिगणेन रूपगर्वितां गंधर्वकन्यां दृष्ट्वा तस्यै कुष्ठप्रापकशापप्रदानम्,
गंधर्वसेनया शिखंडिगणस्य प्रार्थनां कृत्वाच्छापमहणम्, शिखंडिगणनायक-
सिद्धिप्राप्त्या गंधर्वसेनायाः कुष्ठनिरसनार्थं हिमालयपर्वते गोमृंगमुनेरागमे गमनम्,
पननामकेन गंधर्वेण तस्यै गोमृंगमुनेयै स्वपुत्रितुः सर्ववृत्तान्तकथनम्, गोमृंगेण
तत्सर्वं श्रुत्वा कुष्ठनिरसनकारकोपायकथनम्, पननामकगंधर्वस्य गंधर्वसेनायाश्च
गोमृंगपर्वचनान्तसोमेश्वरे गमनम्, तत्र सोमवारव्रतविधिभिः शिवाचारपत्तं विधाय
शिवप्रसादं गृहीत्वा गंधर्वसेनायाः कुष्ठनिरसनपूर्वकं शिवतो वरप्राप्तिः, शिवस्य
तत्रैवान्तर्धानम्, पननामकगंधर्वस्य गंधर्वसेनायाश्च स्वगृहे गमनम्, सोमवार-
व्रतमाहात्म्यवर्णनम्. ४० २
- २५ पननामकगंधर्वेण गोमृंगपतिं प्रति सोमवारव्रतविधिपरिधानार्थं प्रभकरणम्, ततो
गोमृंगपदेणा सोमवारव्रतमाहात्म्यश्रोतनाय दक्षस्तपेन कुष्ठित्वं गतेन सोमेन सोम-
व्रतादिकं कृत्वा शिवप्रसादतः कुष्ठनिरसनकरणादिकथनम्, तत्सर्वेर्वाणि
पननामकगण्वर्चस्य सोमवारव्रतकरणे मुखमार्जनसौभाग्यादिकान्वाविधिकथनपुरः-
सरसोमेश्वरपूजनसंभारादि कथयित्वा समंत्रकशिवपूजाविधिकथनम्, नवमसोम-
वार उद्यापनादिकरणविधिकथनम्, मौद्राणिकद्विगुहदेवादिकखलोपाय वक्षा-
दिभोजनान्तदानादिकथनम्, ततो गोमृंगकथितविधिना सोमवारव्रतं समाप्य
प्रसन्नेन शिवेन गंधर्वसेनायाः कुष्ठनिराकरणम्. ४४ ३
- २६ सोमेश्वरादुत्तरे भागे पनबाहनामकगंधर्वेण गन्धर्वेश्वरेतिनाम्ना लिङ्गस्थापनम्, गन्धर्व-
ेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. ४६ १
- २७ पनबाहगन्धर्वकन्याया गंधर्वसेनानाड्या गंधर्वसेनेश्वरेतिनाम्ना लिङ्गस्थापनम्, गंधर्व-
सेनेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ४६ १

- २८ प्रथमतः सोमनाथस्य दर्शने विधिकथनम्, सोमनाथयात्राविधिवर्णनम्, यात्राफल-
स्थापिकारिर्गनिरूपणम्, तीर्थयात्रां कर्तुमुशुकैः पुरुषेण केन विधिना त्याग्या-
त्याग्यादिकं विचार्य वरितव्यमित्यादिकथनम्, महादानकरणे पुण्यकथनम्,
कलौ प्रभासक्षेत्रस्य सर्वक्षेत्राग्रेसरत्ववर्णनम्, हिताहितनियमकथनम्, पौडप्राप्तिविधु
भिन्नत्वेन पौडप्राप्तिदानकरणफलवर्णनम्, प्रभासक्षेत्रसंज्ञावमरणफलवर्णनम्,
शिखंडिके गमनायाधिकारित्वकथनम्, तीर्थक्षाने मंत्रकथनम्, तीर्थयात्राविधान-
वर्णनम्. ४६ १
- २९ अग्नितीर्थमाहात्म्यवर्णनप्रस्तावे प्रथमं पञ्चपदीये ज्ञात्वा वपनादिकं विधाय पुनः
ज्ञानादिकरणेन सोमेश्वरतीर्थक्षानतोऽपि द्विगुणफलकथनम्, स्त्रीणां क्षुरकर्म-
वपननिषेधवर्णनम्, स्त्रीणां सर्वान्केशानुद्धृत्वांगुलद्वयविच्छेदकरणवर्णनम्,
वपनादिविधायकसप्तस्थानानां वर्णनम्, वपनं विना महोदधित्पर्जननिषेधवर्णनम्,
समंत्रकक्षानोत्तरं तर्पणादिविधिकथनम्, तत्र वृषभादिदानफलमाहात्म्यवर्णनम्,
द्विजशापप्रदानेन सागरस्यास्तृप्त्यवशेषवृत्तान्तवर्णनम्, तत्र देवैर्दीर्घवने समारब्धे
द्विजाह्वामङ्गभयासैः शरण्यां सागरं मत्वा तत्रावधौ स्वस्वदेहानां गोपनकरणम्,
समुद्रेण मांसदिनामाह्वयेभ्यो भोजनदानात्तेषां मांसमङ्गलशेषेणाकाशगतिनिरोधे
जावे सति तैर्माह्वयेः 'अपेयत्वं ते भूयात्' इति समुद्रस्य शापदानकथनम्,
समुद्रेण ब्राह्मणप्रार्थनाकरणम्, बहवानलसंज्ञकतीर्थस्थापनवृत्तान्तवर्णनम्. ... ४९ १
- ३० अग्नितीर्थयात्राविधानवर्णनम्, तत्र ज्ञानादिकरणोत्तरं ज्ञानागतत्परे कृत्वा कप-
दिनं गणपतिं पूजयित्वा सोमेश्वरे गमनम्, तत्र सोमेश्वरस्य पौडप्राप्तिपूजा-
विधिवर्णनम्, सोमेश्वरपूजामाहात्म्यवर्णनम्. ५१ १
- ३१ सोमकारणादेवासुरयुद्धे प्रवृत्ते दैत्यपराजितेर्देवैर्दीप्याभ्रमं प्रति गमनम्, ततो
दीप्याभ्रमस्यैव सर्वदेवकृतस्वस्वदास्यसमर्पणवर्णनम्. ५१ २

अध्यायाः

विषयाः

१० ५०

अध्यायाः

विषयाः

१० ५०

अनुक्रमणिका.

प्रभासस्तं०७

- ३२ देवैः स्थापितानामस्त्राणां सारं जलेन सह पीत्वा दधीचेरुत्तरां दिशं सुभद्राकथया निजपत्न्या सह गमनम्, ततस्तत्राश्रमे स्थितस्य दधीचे रेतसा व्याप्तं वस्त्रं परिधाय श्रुतग्रातायाः सुभद्राया नद्यां गमनम्, तत्र नद्यां स्नानं कुर्वन्त्याः सुभद्राया उदरे रेतःप्रवेशेन गर्भधारणम्, ततो लज्जयाऽश्रुत्ववृक्षमूले स्थित्वा गर्भं त्यक्त्वा “येन दुष्टेन पतिव्रताया ममोदरे ज्ञानेनाज्ञानेन वा गर्भाधानं कृतं स मरिष्यति” इति शापवानम्, ततस्तत्राश्रमहणं चिकीर्षुणां देवानामा-
गमनम्, दधीचिनाऽश्रमाशनं कृतमिति ज्ञात्वाऽस्थिमण्डणाय देवैः समुद्योग-
करणम्, वज्रादिशस्त्रनिर्माणार्थं दधीचिना देहत्यागकरणम्, ततो दधीच्यस्थीनि
गृहीत्वेन्द्रादिभिर्देवैः स्वस्ववज्रदण्डपाशादिनिर्माणकरणम्, ततो दधीचिभरणा-
च्छोकाकुलायाः सुभद्राया देवैः समाधानकरणम्, सुभद्रया ‘दधीचेर्बायां दधं
पुत्र उत्तरन्तः’ इति श्रुत्वाऽऽज्ञादकरणम्, सुभद्रया दधीचेरौर्ध्वदेहिकादिकरणम्,
जरायुजाण्डजस्त्रेदजोद्भिज्जानामुत्पत्तिवर्णनम्, सुभद्रया स्वपुत्रस्य पिप्पलादेति
नाम कृत्वा बहोक्तसंस्कारकरणम्, ततः पिप्पलादेन पिष्टहन्नुन्वेवान्हुन्तुं प्रतिज्ञां
कृत्वा हिमालये शिबाराधनां कर्तुं गमनम्, कृत्याया निर्माणार्थं पिप्पलादेनोर्ध्वं
निर्मम्य बाह्वयुक्तबडबोत्पादनम्, ततो बाह्वयुक्तबडबाभ्यां बडवानलनरस्योत्पत्ति-
वर्णनम्, देवान्महान्तुं पिप्पलादवचनाद्बडवानलस्य स्वर्गं गमनम्, ततो देव-
स्तुतमहाविष्णुकृतबडवानलवचनवृत्तान्तवर्णनम्. ... ५२ १
- ३३ समुद्रं प्रति बडवानलस्य यापनार्थं कुमार्याः सरस्वत्या विष्णुनाऽऽज्ञाकरणम्, ततो
भक्षणा सान्निवत्या सरस्वत्या बडवानलमादाय समुद्रे गमनम्. ... ५४ २
- ३४ बडवानलात्सरस्वत्या वामहणम्, सरस्वत्या बडवानलसमुद्रयोः स्तुतिकरणम्, बड-
वानलेन समुद्रोदकस्य भक्षणे क्रियमाणे जलचरैः कृष्णं प्रति शरणगमनम्,
कृष्णेन तेभ्योऽभयवचनदानम्, ततोऽक्षयतोययुक्तं समुद्रं दृष्ट्वा देवैर्विष्णुपूजा-
करणम्, प्रभासक्षेत्रे सरस्वत्यवतारमाहात्म्यवर्णनम्. ... ५७ १

- ३५ सरस्वत्याः पिप्पलमूलतो निर्गत्य प्राचीं दिशं प्रति गमनम्, ततस्तस्याः सिद्धेश्वर-
पर्यंतं पूर्वाभिमुखीभूत्वा तत ऊर्ध्वं पश्चिमाभिमुखीभवन्तम्, ततः सरस्वतीतीर-
स्थानेकतीर्थवर्णनम्, हरिण्यादिपञ्चोत्तसां वर्णनम्, सरस्वत्यम्बिसमागमाभि-
क्षीर्षमाहात्म्यवर्णनम्. ... ५७ २
- ३६ प्राचीसरस्वतीमाहात्म्यवर्णने पांडवानां कौरवविनाशोत्तरं हस्तिनापुरे कृष्णेन सह
गमनम्, ततो युधिष्ठिरभीमनकुलसहदेवानां गजपुरे गमनसमये “नरनारायणौ
निषेण्यौ” इति द्वारपालान्प्रति युधिष्ठिरेण कथनम्, अर्जुनेन द्वारपालान्प्रति
निषेचकारणजिज्ञासया प्रश्ने कृते सति तैस्तयोः ‘भीष्मादिपूषयजनदुर्योधनादिबाण-
वहननेन दोषमाजनामिषेचः’ इति कथितेऽर्जुनेन पाण्डवाज्जनायोपायादिप्रायश्चित्तार्थं
श्रीकृष्णं प्रति प्रश्नकरणम्, ततः श्रीकृष्णेन प्राचीसरस्वतीतीर्थज्ञानेन पापनिवृत्ति-
कथनम्, तदनन्तरं सङ्कल्पेनार्जुनेन प्राचीसरस्वतीं प्रति गमनम्, तत्रार्जुनेन
त्रिरात्रोपोषणत्रिरात्रज्ञानादिनियमेन स्वपापनिवृत्तिकरणम्, प्राचीसरस्वतीप्रभासं
ज्ञात्वा धर्मभीमनकुलसहदेवाधिकानामपि तत्रागमनम्, अर्जुनवत्सेषां ज्ञानादिना
पापनिवृत्तिः, प्राचीसरस्वतीमाहात्म्यवर्णनम्. ... ६० २
- ३७ पार्वत्या स्नानकाले किमर्थं जले कंकणप्रक्षेपणं कार्यमिति वृष्टेन शिबेनेन्दुमतीवृत्ता-
न्तकथनम्, तत्र बृहद्रथभूषं प्रति कण्वमहर्षेरगमनम्, बृहद्रथेन कण्वस्यापिप्लादि-
कं विधाय मियो धर्मविषयककथाकरणम्, तत इन्दुमत्या निःश्रेयसप्राप्तिकारण-
जिज्ञासया कण्वाय प्रश्नकरणम्, कण्वेन तस्या इन्दुमत्याः पूर्वजन्मवृत्तान्तकथ-
नम्, तत्र पूर्वजन्मनि महाशूद्रास्तस्याम्बरित्रकथनम्, सोमेश्वरतीर्थं स्नानकर-
णसमये तस्या महाशूद्रा हस्ततो जले कङ्कणपतनम्, तीर्थे तस्य कङ्कणस्य पत-
नस्य प्रभावेन जन्मान्तरे राजकुलं जननकथनम्, तत्कण्वबाण्यं श्रुत्वेन्दुमत्याश्च-
पयाऽधोमुखीभूत्वा तृष्णीभवन्तम्, ततः कण्वस्य स्वस्थाने गमनम्, ततो बृहद्रथे-

नेन्दुमत्या सह प्रतिवर्षं सरस्वतीतीरे गत्वा कंकणनिक्षेपणम्, तेन तयोर्वृद्ध- केन्दुमत्योर्वैवत्वप्राप्तिवर्णनम्, कंकणप्रक्षेपणमाहात्म्यवर्णनम्. ... ६१ २	
३८ कपर्दीश्वरमाहात्म्यवर्णने वैत्वप्राप्तिवैवैः पार्वत्याः स्तोत्रकरणम्, ततो भगवती- वाक्योपरि विश्वस्य देवैः सोमेश्वरादितीर्थं गत्वा स्नानादिकं विधाय कपर्दीश्वर- पूजनेन पुना राज्यकरणम्, कपर्दिभिर्नायकमाहात्म्यवर्णनम्. ... ६२ १	
३९ प्रभासयात्रावर्णने कपर्दीश्वरदर्शनोत्तरं केदारेश्वरतीर्थं गमनम्, ततो भीमेश्वरसमी- पस्थगृह्णितपूजनम्, केदारेश्वरमाहात्म्यवर्णने शशाङ्गिदुःखकस्य राज्ञः पत्न्या सह यात्रां कर्तुं केदारेश्वरे गमनम्, तत्र राज्ञा रैभ्याकृषिगणान्द्रुहा जागरादिकर- णम्, ततो रैभ्यादिभिः शशाङ्गिदोः प्राग्जन्मगतवृत्तान्तज्ञानाय सोमेश्वरं त्यक्त्वा केदारेश्वरागमनकारणज्ञानाय च प्रभ्रमकरणम्, ततो राज्ञा स्वप्राग्जन्मवृत्तान्तव- र्णने माद्राणपूजकसेवाधर्मविशिष्टाधिकारिशूद्रजन्मकथनम्, ततोऽनाष्टसप्तमे क्षुत्पुपाभ्यां पीडितस्य सपत्नीकस्य स्वस्य प्रभासक्षेत्रे गमनकथनम्, तत्र सर्वती- र्थेषु ज्ञात्वा नानालिङ्गपूजनादिकं विधाय ततो रामसरसि गत्वा प्रतिदिनं राम- सरोगतानि सरसिजानि समादाय विष्णोय तेनैवोदरपोषणम्, ततः कस्मिंश्चित्स- मये कंचित्प्रासादमवलम्ब्य निशि स्वपत्न्या सह स्थितेन शूद्रेणाकस्माद्गीतध्वनिं श्रुत्वा कस्मिंश्चित्समये जागरणं प्रचलितमिति विज्ञाय तत्र कमलानि विक्रेतुं निजभा- र्यया सह गमनम्, तत्र केदारेश्वरापरनामकगृह्णितदर्शनम्, तत्रानंगवतीवैद्याया दर्शनम्, तेन शूद्रेण जागरकारणे घृष्टं केनाप्यन्यपुरुषेण वं प्रति शिवरात्रिजा- गरणफलकथनम्, ततः सपत्नीकेन शूद्रेण शिवरात्रिजागरणोपवासादिकारणेन जन्मांतरे राजकुले जन्मप्राप्तिवर्णनम्, केदारेश्वर (रुद्रेश्वर) लिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ६३ २	
४० भीमेश्वरमाहात्म्यवर्णने श्वेतकेतुना प्रभासे तपस्वत्वा श्वेतकेतवीश्वरनाम्ना लिङ्गस्था- पनम्, ततो द्वापरे यात्रां कर्तुंमुद्युक्तेन भीमसेनेन तर्हिणपूजनेन भीमेश्वरेतिनाम- करणम्, भीमेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. ... ६४ ३	

४१ देवमाताभैरवेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. ... ६५ १	
४२ चण्ड्या स्थापितेन चण्डगणेनाराधितस्य चण्डीशस्य पूजाविधिर्वर्णनपुरःसरं माहा- त्म्यवर्णनम्. ... ६५ २	
४३ आदित्येश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. ६५ २	
४४ सोमेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. ६६ १	
४५ त्रिपुरं दग्धुकामस्य शिवस्य नेत्रतो भूम्यामधुपतनेनांगारकोत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, अंगारकेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. ... ६६ १	
४६ बुधस्थापितबुधेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ६६ १	
४७ गुरुस्थापितगुरुहस्तीश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ६६ २	
४८ शुकेण रुद्रमाराध्य रुद्रसाहाय्येन सञ्जीवनीमन्त्रं समाह्वय महत्वं प्राप्य स्वनाम्ना लिङ्गस्थापनम्, शुक्रेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ... ६६ २	
४९ शनैश्वरेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णने शनैश्चरेण मन्त्रद्वारे महत्त्वप्राप्तिकरणाय शिवाराधना- करणम्, ततः शनैश्चरेण शिवानुज्ञया लिङ्गस्थापनाकरणम्, सौरीश्वरपूजनेन शनिपीडाभिरसनादिफलकथनम्, कस्मिंश्चित्समये "यदा शने रोहिणीशकटं भिप्त्वा गमनं तदा द्वावृषावार्धिकं दुर्भिक्षं स्यात्" इति वसिष्ठमुखाच्युत्वा दश- रथेन तत्सङ्कटनिरसनाय रथमारुह्याकाशमार्गेण शनैश्चरसमीपं गत्वा युद्ध- करणम्, शनैश्चरेण दशरथस्य सौर्वे दृष्ट्वा दशरथप्रेरितसर्वसंहारात् दृष्ट्वा भयात् "मरं वृणुष्व" इति कथनम्, ततो दशरथेन शनैश्चरतो रोहिणी- शकटमेष्टनिषेधकबरमहणम्, ततो दशरथेन शनैश्चरस्तोत्रकरणम्, शनैश्चरेण स्वस्य स्तोत्रपठनेन पीडाऽकरणकथनम्, शनैश्चरेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. ... ६७ १	
५० राहुप्रतिष्ठापितराक्षीश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. ६८ १	
५१ महाविषप्राप्त्यर्थं केतुना शिवमाराध्य तदाज्ञया राज्ञाशादुत्तरं केतवीश्वरलिङ्गस्था- पनम्, केतवीश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. ... ६८ २	

अध्यायाः

विषयाः

प० पृ०

५२	पञ्चानां सिद्धादिभिर्दिग्गानां माहात्म्यवर्णने प्रथममभिमाद्यष्टादशित्वमश्विनोऽधरदिग्ग- माहात्म्यवर्णनम्. ६८	२
५३	कपिलराजार्चिणा उपस्तप्या स्थापितस्य कपिलेश्वरस्य किमस्य माहात्म्यवर्णनम्. ६९	१
५४	सिद्धादिभिर्दिग्गानां गन्धर्वसेनायाः स्थापनारणार्थं धनवानामकम्पन्धर्व- सेनापित्रा गोमृगवर्षिचपनास्तोमवारजसं कृत्वा सुतां स्थाप्यो मोषयित्वा शिव- प्रसादेन उदाहृत्वा गन्धर्वैश्चरनाम्ना किमस्त्वापनम्, गन्धर्वैश्चरदिग्गमाहात्म्य- वर्णनम्. ६९	१
५५	गन्धर्वसेनाविमलस्वकारिविमलेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. ६९	१
५६	अलकाविपक्षिप्रपञ्चवर्षं धनदेन शिवमाराप्य किमस्त्वापनम्, धनदेश्वरमाहात्म्य- वर्णनम्. ६९	३
५७	सोमस्य समर्पितभिः स्त्रीभिः स्नातुं सोमस्य प्रसन्नतायै प्रभासे सोमेश्वर- माराप्य सोमेश्वरसमीपे वरारोहेश्वरेतिनाम्ना किमस्त्वापनम्, वरारोहेश्वरदिग्ग- माहात्म्यवर्णनम्. ६९	२
५८	व्याधिमलेनाजापाठेन राज्ञा वज्रवाधिनिरक्षमाय मेरुदेवीपूजनकरणम्, तेनाजा- रूपेण उत्पन्नकानां निर्गमनम्, ततोऽजापाठेश्वरीदिग्गमापनम्, अजापाठेश्वरी- माहात्म्यवर्णनम्. ७०	१
५९	पार्वत्या संकराय 'तव वज्रवक्त्रमावाक्यं वज्रवक्त्राव्जावेष्ट्या उपस्थिः' इति वृष्टे संक- रेण पार्वत्यै सख्येनासादिपिच्छकानां स्वस्य सख्युक्तानां वर्णनम्, अजादेवी- भवादेव्यानां दशविधु पञ्चकनम्, अजादेवीमाहात्म्यवर्णनम्, इति वज्रसक्तिप्र- सङ्केतः. ७१	१
६०	माहीमंगलदेवीमाहात्म्यवर्णनम्. ७१	२
६१	वैष्णवीकलितोमाविशाखमाहीमाहात्म्यवर्णनम्. ७२	१
६२	रीड्रीचत्तरादेवीमाहात्म्यवर्णनम्. ७२	१

अध्यायाः

विषयाः

प० पृ०

६३	मेरवेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. ७२	२
६४	छन्मीश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. ७२	२
६५	वाङ्मेश्वरदिग्गमाहात्म्यवर्णनम्. ७२	२
६६	वज्रवानलधारिण्या सरस्वत्या देव्या प्रभासक्षेत्रमेव समुद्रे ज्ञानादिकं कृत्वाऽर्घ्यं दत्त्वा किमस्त्वापनम्, अर्घ्येश्वरदिग्गमाहात्म्यवर्णनम्. ७३	१
६७	कामेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. ७३	१
६८	पार्वत्या शिवस्वोपरि कृष्ट्या महता क्रोधेनारण्ये उपकरणवर्णनम्, तत्समुद्रेन शिवेन पार्वत्यै वरप्रदानम्, तत्सपोवनवर्णनेन सर्वकार्यावसिद्धिकलकथनम्, तत्र किमस्त्वापनम्, गौरीउपोवनमाहात्म्यवर्णनम्. ७३	१
६९	गौरीश्वरदिग्गमाहात्म्यवर्णनम्. ७३	२
७०	वक्त्रस्थापितवक्त्रेश्वरदिग्गमाहात्म्यवर्णनम्. ७४	१
७१	मर्तुःक्षप्रपीडितयोषया भार्गवा स्थापितस्वोपेश्वरस्य माहात्म्यवर्णनम्. ७४	१
७२	अलकासंगमपतिमाहात्म्यवर्णनम्. ७४	२
७३	वन्द्युलस्थापितकुमारेश्वरदिग्गमाहात्म्यवर्णनम्. ७४	३
७४	शाकत्येन (साकत्येन) राजार्चिणा शिवमाराप्य प्रभासे किमस्त्वापनम्, तस्य किमस्य कृतमेवाद्यापरकलितु मेरवेश्वरसार्वभौमेश्वरगाढेश्वरशाकत्येश्वरनामकर- णम्, शाकत्येश्वरदिग्गमाहात्म्यवर्णनम्. ७४	२
७५	कलकलेश्वरस्य चतुर्भुजेषु भिन्नत्वेन कामेश्वरपुण्ड्रेश्वरनारेश्वरकलकलेश्वरेश्वरेश्वर- नामकरणम्, कलिद्वारपरोः संवाकेवशा नारदेन वर्षसप्त प्रभासे दिग्वारा- नाकरणम्, ततो गार्धर्ष प्राप्य नारदेन वीण्डीकनामकमहावक्त्रकरणम्, तत्र विप्राणां सर्वत आगमनम्, दक्षिणार्ध विप्राणां भिन्नो वाक्करणम्, तेन कोडाह- तेन कलकलेश्वरोति किमस्य नारदेन नामकरणम्, कलकलेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. ७५	१

७६ कलकलेभरसमीपवर्तिलकुलीशमाहात्म्यवर्णनम्.	७५	२
७७ उतंकस्यापितोयंकेश्वरलिंगमाहात्म्यवर्णनम्.	७५	२
७८ बह्नीशमाहात्म्यवर्णने केनचिच्छुकेन स्वभावेया सार्धमेकस्मिन्वृक्षे नीलं कृत्वा वासकरणम्, ततो नीडरक्षार्थं समंततो भार्यया सहितेन शुकेन भ्रमणम्, वैश्वानरेभरस्याप्यनायासेन प्रयत्निगाकरणप्रभावादपरजन्मानि तयोद्विगोळोपा- मुद्राऽगस्त्यत्वेन जन्मप्राप्तिवर्णनम्, पूर्वजन्म स्मरताऽगस्त्यना वैश्वानरेभरप्रद- क्षिणाफलकथनम्, वैश्वानरेभरमाहात्म्यवर्णनम्.	७६	१
७९ लकुलीभरमाहात्म्यवर्णनम्.	७६	१
८० गौतमेभरलिंगमाहात्म्यवर्णनम्.	७६	१
८१ दैत्यसूदनमाहात्म्यवर्णने प्रथमं सप्तकल्पे वामनाविद्वैत्यसूदनाम्वनाम्नां वर्णनम्, तत्र दैत्यजित्दैवैर्विष्णुस्त्वने विष्णोर्वसावतारकथनम्, ततो विष्णुहस्तेन चक्र- साहाय्येन दैत्याञ्जिता दैवैर्वैत्यसूदननाम्ना भगवत्स्थापनाकरणम्, दैत्यसूदन- माहात्म्यवर्णनम्.	७६	२
८२ चक्रतीर्थोत्पत्तिवृत्तान्तमाहात्म्यवर्णनम्.	७७	२
८३ ऋष्यवसवरेणोन्मरीभूतस्य महिषासुरस्य मर्दानाय देवैरेकीभूय क्षीनिर्माणकरणम्, नारदेन पत्नीत्वेन तां क्षियं स्वीकर्तुं महिषासुरं प्रत्याग्राहकरणम्, तन्नाशद्वयनं भूत्वा सत्सैन्यस्य महिषासुरस्य तस्याः क्षियाः समीपे गमनम्, महिषासुरस्य मयमभिसमीक्ष्य देव्या स्वसरीरतः शतशः क्षीनिर्माणकरणम्, ततस्तया देव्या महिषासुरनाशकरणम्, तस्या देव्या देवैः स्तुतिकरणम्, ततो देवैस्तस्या देव्या- स्तत्रैव स्थापनाकरणम्, देवीपूजनविधिकथनम्, खड्गमंत्रकथनम्, दुर्गादेवीस्तु- त्तिप्रकारकथनम्, योगीश्वरीमाहात्म्यवर्णनम्.	७८	१
८४ मेघवाहननामकदैत्यैः पीडितैर्ऋषिभिर्विष्णुस्त्वनकरणम्, तत्सर्वनं भुत्वा द्रव्या		

विष्णुना पादाघातेन मेघवाहनदैत्यं समुद्रे पातयित्वा तत्रैवादिनारायणेतिनाम्नाऽ- वस्थानकरणम्, आदिनारायणमाहात्म्यवर्णनम्.	७९	१
८५ अथ संनिहिताख्यानमुत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, तत्र जरासंधभयाद्विष्णोः सपरिवारस्य मथुरां त्यक्त्वा प्रभासे प्रवाणम्, ततस्तथा विष्णवादीनां ग्रहणकाले समुद्रतीरे कुण्डेन ध्यानमात्रेणानीतायां संनिहितायां स्नानकरणेन पुण्यफलप्राप्तिवर्णनम्, तत्र दानादिकरणप्रभाववर्णनम्, संनिहित्यामाहात्म्यवर्णनम्.	८०	१
८६ पाण्डुरैराज्ञातवाससमये प्रभासमेत्य पंचभिरपि स्वस्वनाम्ना लिंगस्थापनम्, पाण्डवे- श्वरलिंगमाहात्म्यवर्णनम्.	८०	२
८७ एकादशरुद्राणां नामवर्णनम्, तत्र प्रथमं भूतेशरुद्रमाहात्म्यवर्णनम्.	८०	२
८८ नीलरुद्रमाहात्म्यवर्णनम्.	८१	१
८९ कपाडीश्वररुद्रमाहात्म्यवर्णनम्.	८१	२
९० वृषभेश्वरस्य प्रतिकल्पगतनामवर्णनम्, वृषभेण स्थापितस्य वृषभेश्वराख्यलिंगस्य माहात्म्यवर्णनपूर्वकमिद्वारकोरुपवासादिपूजनफलप्राप्तिवृत्तान्तवर्णनम्.	८१	२
९१ त्र्यंबकेश्वरमाहात्म्यवर्णने प्रसिद्धानुगे नामाभिधानकथनम्, त्र्यंबकेश्वरे ज्ञानदानादि- फलकथनम्, त्र्यंबकेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	८२	२
९२ अश्वरेभरमाहात्म्यवर्णनम्.	८२	२
९३ महाकालेश्वरलिंगवर्णने कृतबुधे चित्राङ्गदेश्वरेतिनाम्ना प्रसिद्धिवर्णनम्, चित्राङ्गदे- श्वरस्यैव महाकालेश्वरेतिनाम्ना प्रसिद्धिः, महाकालेश्वरलिंगमाहात्म्यवर्णनम्.	८३	१
९४ भैरवेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	८३	१
९५ सुपुण्ड्रमाहात्म्यवर्णनम्.	८३	२
९६ कामेश्वरलिंगमाहात्म्यवर्णनम्.	८४	१
९७ योगेश्वरलिंगमाहात्म्यवर्णनम्.	८४	१

- १८ दैत्यभारीकृतया पृथ्व्या प्रभासे गमनम्, तत्र पृथ्व्या छिगे स्थापयित्वा रुद्रम-
राध्य रुद्रप्रसादप्राप्तिवर्णनम्, पृथ्वीश्वर (चन्द्रेश्वर) माहात्म्यवर्णनम्. ... ८४ २
- १९ दण्डपाणिचक्रधरमाहात्म्यवर्णने वाराणस्यां स्थितेन पौण्ड्रकेण बासुदेवविज्ञानि
भूत्वा बासुदेवेन सह कलहं कृत्वा युद्धकरणम्, तत्र बासुदेवेन पौण्ड्रके हते पौण्ड्र-
कपुत्रेण बासुदेवनाशार्थं कृत्यानिर्माणकरणम्, बासुदेवेन सुदर्शनेन तस्याः
कृत्यायाः पराजयकरणम्, पराभूतया तया कृत्यया शिवं प्रति शरणागमनम्,
ततः शंकरेण कृत्यासंरक्षणार्थं विष्णुप्रेरितसुदर्शनेन स्वबाणैस्ताडनम्, शिक्साय-
कमिश्रितं कार्यमकृत्वागतं सुदर्शनं दृष्ट्वा कुप्या भगवता शिवसायकसहितं चक्रं
हस्ते धृत्वा कालभैरवनिर्मितकृत्याविनाशार्थं स्वस्य काश्यां गमनम्, तत्र काश्यां
संरक्षणार्थं स्थितानां दण्डपाणीनां गणानां वचनचक्रधरनाम्ना कृष्णस्यावस्थानम्,
दण्डपाणिचक्रधरमाहात्म्यवर्णनम्. ... ८५ १
- १०० सांबादित्येश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र कृष्णाज्जांबवत्यां समुत्पन्नेन रूपगर्वितेन सन्निने
दुर्वाससोऽवमानकरणम्, ततः क्रोधेन दुर्वाससा सांबाय "कुड्डी भव" इति
शापदानम्. ... ८६ १
- १०१ तथैव द्वारकां प्रति कृष्णदर्शनं ग्रहीतुमागतस्य नारदस्य रूपगर्वितेन सांबेनाऽवज्ञा-
करणम्, तदैव साधयित्वा कस्मिंश्चित्समये सखाके कृष्णे जलझडीयां कर्तुं प्रवृत्ते
सांबस्याकस्माद्भारद्वयवचनात्तत्र गमनम्, सांबमागतं दृष्ट्वा तस्मिन्मानसिकविकृतिं
प्राप्ताः स्वकीर्तयः श्रीकृष्णेन ताः प्रति "वीरहस्तगवा भविष्यव" इति शाप-
दानम्, सांबाय च कुटुम्बापकक्षापदानम्, ततः सांबेन पूर्वं दुर्वासचरित्रिणा दत्तं
शापं स्तुत्वा बहुदुःखितेन सखा प्रभासक्षेत्रं गत्वाऽऽदित्याराधनाकरणम्, सांबे-
नादित्यस्तुतिकरणम्, स्तोत्रान्ते तुष्टेनादित्येन सांबस्येच्छितवरप्रदानं कुष्ठ-
निरासकरणं च, द्वादशादित्यनामकथनम्, तत्रैव सांबेन स्वनाम्ना छिगस्थापनम्,
सांबादित्येश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. ... ८६ २

- १०२ सांबादित्येश्वरसमीपवर्तितकंटकशोधिनीदेवीमाहात्म्यवर्णनम्. ८८ १
- १०३ दक्षयज्ञे कपालं गृहीत्वा जात्मवेपथारिणः शंकरस्यागमनं यज्ञमण्डपमध्ये कपाल-
प्रक्षेपणं च, तत्र कपालं क्षिप्तं दृष्ट्वा सर्वैर्हाहाकारकरणम्, ततो महर्षिस्तुत्या
महेश्वरेण स्वस्वरूपप्रकटनम्, तत्रैव कपालेश्वरेतिनाम्ना छिगस्थापनम्, कपालेश्वर-
माहात्म्यवर्णनम्. ८८ २
- १०४ कोटिसंख्याकैर्नाम्नाः कपालेश्वरे उपस्तप्त्वा छिगस्थापनाऽङ्गीश्वरेति नाम्ना प्रसिद्धि-
करणम्, कोटीश्वरछिगमाहात्म्यवर्णनम्. ... ८९ १
- १०५ ब्रह्ममाहात्म्यवर्णने बालरूपविबुद्धरूपपितामहमाहात्म्यवर्णनम्, ततो ब्रह्मणो द्विप-
राक्षपर्यन्तमायुःकालपरिगणनम्, सप्तविंशतिकल्पानां चतुर्दशमनुनां
पृथक्त्वेन नामनिर्देशकरणम्, ब्रह्मणस्तपःकरणे प्रभासे छिगस्थापने च हेतुं दर्श-
यित्वा ब्रह्मेश्वरेछिगस्थापनवर्णनम्, मध्ययात्रायां ब्रह्ममाहात्म्यवर्णनम्. ... ८९ १
- १०६ ब्रह्मपूजाविधानवर्णनप्रसंगेन ब्राह्मणेन्य विशिष्टत्वेन पूज्यत्वादिगौरवगुणवर्णनम्,
चतुर्दशेन्द्राणां ब्राह्मणनिन्दाकाराणां यमेन शासनकरणवर्णनम्, द्विजक्षणफल-
कथनम्, ब्राह्मणानां प्राजापत्यादिपुत्तिभेदकथनम्, चातुर्वर्ण्यधर्मकृच्छ्रचान्द्रा-
वणादिप्रतिविधानवर्णनम्, ब्राह्मणप्रशंसावर्णनम्. ... ९१ १
- १०७ ब्रह्मपूजावर्णने बहुविधाया भूतेर्वर्णनम्, पञ्चगव्यविधिकथनम्, गायत्रीन्यास-
कथनम्, षोडशोपचारसमन्वितपूजाविधिकथनम्, ब्रह्मयात्रावर्णनम्, ब्रह्मणो
वासस्थाननिर्देशकरणम्, बालरूपब्रह्मणो माहात्म्यवर्णनम्. ९२ २
- १०८ प्रत्युपेश्वरछिगमाहात्म्यवर्णने दक्षस्य धर्माय दत्तानां षष्टिकन्यानां मध्ये विश्वानामन्यां
कन्यकावामहद्वसुपारिगणितप्रत्युपवसुनामकपुत्रस्य जननम्, तेन प्रत्युपनामक-
वसुना प्रभासक्षेत्रे स्वनाम्ना छिगस्थापनम्, प्रत्युपेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. ... ९५ १
- १०९ अनिलस्थापितानिलेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. ९५ १
- ११० गङ्गेनेन प्रभासनामकेन वसुना छिगस्थापनम्, प्रभासेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. ... ९५ २

- १११ रामेश्वरतीर्थवर्णने ससीतालक्ष्मणस्य रामस्य वने प्रयाणम्, ततो यात्रां कर्तुं प्रवृत्तस्य रामस्य प्रभासे गमनम्, तत्र निशि सुप्तस्य रामस्य स्वप्ने पितुर्दशरथस्य दर्शनम्, ततो रामेण ब्राह्मणेभ्यः स्वप्रगतवृत्तनिवेदनम्, ततो ब्राह्मणवचनाद्वामेण बदरादिबहुत्वादुफळान्यादाय आळकरणम्, रामेश्वरेतिनाम्ना ङिगस्थापनम्, रामेश्वरक्षेत्रमाहात्म्यवर्णनम्..... १५ २
- ११२ लक्ष्मणस्थापितलक्ष्मणेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्..... १६ २
- ११३ सीतास्थापितजानकीश्वरमाहात्म्यवर्णनम्..... १६ २
- ११४ वामनस्वामिमाहात्म्यवर्णने विष्णुना बलेः पादत्रयभूमिपाचनेन पाताले नयनम्, ब्रह्माण्डे द्वितीयपादस्थापनेन विष्णुपदीगंगोत्पत्तिवर्णनम्, वामनस्वामिमाहात्म्यम्, विष्णुपदीगंगामाहात्म्यम्, विष्णुपदीगंगायाः पुच्छरे गमनात्पुच्छरमाहात्म्यवर्णनम्..... १७ १
- ११५ पुच्छरेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्..... १७ १
- ११६ शंखोदककुण्डेश्वरीगौरीमाहात्म्यवर्णनम्..... १७ २
- ११७ भूतनाथेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्..... १७ २
- ११८ गोप्यादित्यतीर्थमाहात्म्ये समुतगोपीसाहितस्य कृष्णस्य प्रभासे गमनम्, तत्र वाद्वैदेवतकं गिरिमेत्य सर्वत्र ध्वजचक्राङ्कितभूमिकरणम्, तथैव शिवळिगपूरितभूमिदर्शनम्, ततो हस्तप्रमाणं भूमिकां मध्ये मध्ये विस्तृत्य तदन्तरेण सर्वत्र प्रासादादिकरणम्, कृष्णकलाभूतानां पौडशगोपीनां नामकथनम्, तत्रैव गोपीभिः पौडशसहस्रसंख्याकरम्यगृहनिर्माणकरणम्, तत्र रविस्थापनम्, तस्य गोप्यादित्येति नाम दत्त्वा सर्वेषां तेषां सर्वासां तासां च द्वारकां प्रत्यागमनम्, गोप्यादित्येश्वरमाहात्म्यवर्णनम्..... १८ १
- ११९ बलातिबलदैत्यप्रीदेव्युत्पत्तिमाहात्म्यवर्णने बलातिबलदैत्यजन्मकथनम्, ताभ्यां ससैनिकाभ्यां बलातिबलदैत्याभ्यां देवान्पराजित्य त्रैलोक्यस्याधिपत्यकरणम्,

- तदा दैत्यपीडितैर्देवैर्हिमवन्तमेत्य पार्वतीस्त्ववनकरणम्, तदेवकृतस्तोत्रं श्रुत्या देव्या बहुकृतस्वप्ने भूत्वा बहुदृष्टेषु बह्वक्षाणि कृत्वा ससैनिकाभ्यां बलातिबलदैत्याभ्यां युद्धकरणम्, तत्र देव्या बलातिबलदैत्यानासकरणम्, चतुःषष्टियोगिनीभिः समं तस्या बलातिबलदैत्यघ्न्या देव्याः प्रभासे वासकरणम्, चतुःषष्टियोगिनीनामाबलिकथनम्, बलातिबलदैत्यप्रीमाहात्म्यवर्णनम्..... १८ २
- १२० गोपीसंप्रतिष्ठापितगोपीश्वरमाहात्म्यवर्णनम्..... १०० १
- १२१ जमदग्निमुत्तेन रामेण मातृपक्षोपनिबर्हणार्थं प्रभासे शिवळिगस्थापनम्, जामदग्न्येश्वरमाहात्म्यवर्णनम्..... १०० १
- १२२ गंधर्वपतिना चित्राङ्गदेन देवमाराध्य ङिगस्थापनाकरणम्, चित्राङ्गदेश्वरळिगमाहात्म्यवर्णनम्..... १०० २
- १२३ दिग्विजयार्थं पुष्पकेण विमानेन गच्छतो रावणस्य प्रभासे कुण्डितं विमानं दृष्ट्वा 'नीचैः किमस्ति तद्दृष्ट्वाऽऽगच्छ' इति निजमन्त्रिणं प्रत्याज्ञाकरणम्, प्रहस्तमन्त्रिणा नीचैर्गत्वा प्रभासक्षेत्रं दृष्ट्वापर्यागत्य रावणाय प्रभासक्षेत्रमाहात्म्यकथनम्, ततः प्रभासक्षेत्रे तेन रावणेन विमानायतरणम्, सर्वनागरेकवचनात्तत्र स्वनाम्ना ङिगस्थापनम्, रावणेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्..... १०० २
- १२४ अर्हपत्या सौभाग्यवर्धनाय तपस्तामा तत्र सौभाग्यरूपां सिद्धिं प्राप्य देवी संस्थाप्य सौभाग्येश्वरीतिनामकरणम्, सौभाग्येश्वरीमाहात्म्यवर्णनम्..... १०१ १
- १२५ तारकेण ध्वस्तानिन्द्रादिवैवान्दहेन्द्रपत्न्या वीळोत्प्या तारकविनाशाय तपस्तप्त्वा ङिगस्थापनम्, वीळोमीश्वरमाहात्म्यवर्णनम्..... १०१ २
- १२६ शाण्डिल्यार्पितशाण्डिल्येश्वरमाहात्म्यवर्णनम्..... १०१ २
- १२७ क्षेमकरेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्..... १०१ २
- १२८ सागरादित्यमाहात्म्यवर्णनम्..... १०२ १
- १२९ अक्षमालेश्वरोमसेनेश्वरळिगमाहात्म्यवर्णनम्..... १०२ २

अध्यायाः	विषयाः	प०	पृ०
१३०	पाशुपतादिभिः शक्तिभिः सिद्धैः प्रभासे देवमाराध्य पाशुपतेश्वरविनाम्ना लिङ्गस्थापनम्, पाशुपतेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१०३	२
१३१	भुवैश्वरोत्पत्तिवर्णनं उत्तानपादपुत्रेण भुवि प्रभासे नदिश्वरमाराध्य शिवस्तवनकरणम्, भुवैश्वरोत्पत्तिनाम्ना लिङ्गस्थापनं च, भुवैश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्.	१०५	२
१३२	सिद्धलक्ष्मीविनाम्रीवैष्णवीशक्तिमाहात्म्ये प्रभासागनेकपीठस्थानवर्णनम्, तत्राद्य-प्रभासश्रेष्ठस्य सिद्धलक्ष्मीपीठमाहात्म्यवर्णनम्.	१०६	१
१३३	महाकालीपीठमाहात्म्यवर्णनम्.	१०६	१
१३४	सोमस्य यज्ञे प्रवर्तमाने ब्रह्मणो देवैः सह प्रभासे गमनम्, सोमनाथप्रतिष्ठापनार्थं चतुरेण ब्रह्मणो निर्मन्त्रणकरणम्, ततो लिङ्गप्रतिष्ठापनलक्षणकाल उपस्थिते पिता-महेन मनसा पुष्करस्मरणकरणम्, तत्स्मरणेन तत्र पुष्कराणामागमनम्, तद-स्तत्रैवावर्तमानास्य तीर्थस्य पुष्करावर्तेतिनामकरणम्, पुष्करावर्तकानदी-माहात्म्यवर्णनम्.	१०६	२
१३५	दुःस्तान्तकारिणीशीतलागौरीमाहात्म्यवर्णनम्.	१०६	१
१३६	डोमशस्यापितडोमशेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१०७	२
१३७	कङ्कालभैरवश्रेष्ठपाठमाहात्म्यवर्णनम्.	१०७	१
१३८	तृणचिन्दुना प्रभासे मासि मासि कुसामेण जलचिन्दुं धत्वा सहस्रसंवत्सरपर्यन्तं तपः कृत्वा लिङ्गस्थापनम्, तृणचिन्दुश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१०७	१
१३९	मित्रनामककायस्थस्य चित्रनामकपुत्रेण पितर्युपरते प्रभासमेतत्वादित्याराधनां कृत्वाऽ-नेकप्रकरेणादित्यं स्तुत्वा स्वेष्टप्रार्थनकरणम्, ततः क्षानार्थं सरसि निमज्जन्तं चित्रं प्रति बभ्राज्वा बभर्किकरैः सद्येहेन बभलोके नयनम्, तत्र यमेन प्राणि-चरित्रिणैश्चकर्मणि चित्रगुणविनाम्ना संस्थापनाकरणम्, प्रभासे चित्रेश्वरेति लिङ्गस्थापनम्, चित्रादित्यलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्.	१०७	१

अध्यायाः	विषयाः	प०	पृ०
१४०	चित्रपद्मानदीमाहात्म्यवर्णने सद्येहस्य चित्रस्य यमेन स्वलोके नयने कृते चित्रस्य चित्रानामकभगिन्या स्वभ्रातुरन्वेषणाय नदीरूपेणावस्थानम्, चित्रपद्मानदीमाहा-त्म्यवर्णनम्.	१०८	१
१४१	कर्पादिचिन्तामणिमाहात्म्यवर्णनम्.	१०८	२
१४२	चित्रेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१०८	२
१४३	विचित्रेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१०८	२
१४४	पुष्करकुण्डमाहात्म्यवर्णनम्.	१०८	२
१४५	गजकुम्भोदरमाहात्म्यवर्णनम्.	१०९	१
१४६	छायाशमेन कर्मराजेन प्रभासे तपस्तावा लिङ्गस्थापनम्, यमेश्वरलिङ्गमाहात्म्य-वर्णनम्.	१०९	१
१४७	ब्रह्मनिर्मितब्रह्मकुण्डमाहात्म्यवर्णनम्.	१०९	१
१४८	कुण्डलकूपमाहात्म्ये सुदर्शनराजेन गांधारराजकन्यां सुनंदां परिणीय सुनंदाभार्यानु-मोदवं गृहीत्वा तया सार्धं शिवरात्र्युपोषणादिप्रत्यकरणम्, तत्र शिवरात्रिमा-हात्म्यवर्णने घननाम्ना बणिक्पुत्रेण शिवरात्र्युपोषणकरणम्, तस्याः शिवरात्रिप्रत-कारिण्या घननामकबणिग्भार्यायाभिष्टमन्त्रेण यितुं स्थितेन कुण्डलिनेन बणिजा निशि घननामकबणिग्भार्यायाः कर्णौ त्रोटयित्वा पलायनकरणम्, तदा तत्रभूकैः कर्णत्रोटनवाची भुत्वा कोलाहलं कृत्वा कुण्डलिनस्य कपालच्छेदकरणम्, सप-नीकस्य सुदर्शनस्य उत्कपालं ग्रह्णं गमनम्, सुदर्शनसुनंदयोस्तत्र प्रभासे गत्वा कुण्डलिनकपालं दृष्ट्वा कुण्डकूपदर्शनकरणम्, कुण्डकूपमाहात्म्यवर्णनम्.	११०	२
१४९	भैरवेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	११२	१
१५०	ब्रह्मस्थापितब्रह्मेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	११२	१
१५१	सावित्रीस्थापितसावित्रीश्वरभैरवमाहात्म्यवर्णनम्.	११२	१

- १५२ कस्मिंश्चित्समये तंत्रीवाद्येन भूम्यां ब्राह्मणपतने दृष्ट्वा नारदेन ब्रह्मदेवं प्रति किमेतदिति प्रश्नकरणम्, ब्रह्मदेवाज्ञया नारदेन सप्तब्राह्मणविध्वंसजनितपातकक्षानार्थं प्रभासक्षेत्रे तपस्तप्त्वा शिवं प्रसाद्य तदाज्ञया शैरवस्थापनम्, नारदेभ्यश्चैरवमाहात्म्यवर्णनम्, ... १११ २
- १५३ ब्रह्मणा यज्ञे समारब्धे द्रव्यमावाद्याः समसामिर्नैवेति भत्वा द्रव्यप्रान्त्यर्थं प्रभासे शिवाद्यानाकरणम्, ततः शिवाज्ञया द्रव्यरूपेण सरस्वत्याः प्रवहणम्, तस्यां सत्त्वत्वां समुत्पन्नं काश्चनपद्मं बह्वचनं लब्ध्वा ब्रह्मणा यज्ञसमाप्तिकरणम्, तत्रैव हिरण्येश्वरेतिनाम्ना छिन्नास्थापनम्, हिरण्येश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, ... ११२ २
- १५४ गावत्रीसंमतिष्ठापितगावत्रीश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, ... ११३ १
- १५५ विष्णुना प्रभासे तपस्तप्त्वा रत्नेश्वरकिङ्ककुण्डस्थापनकरणम्, रत्नेश्वरकिङ्कमाहात्म्यवर्णनम्, ... ११३ १
- १५६ गणेशेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, ... ११३ २
- १५७ सत्यभामेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, ... ११३ २
- १५८ अनङ्गस्वापितानङ्गेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, ... ११४ १
- १५९ रत्नकुण्डमाहात्म्यवर्णनम्, ... ११४ १
- १६० रैवतकराजमट्टारकमाहात्म्यवर्णनम्, ... ११४ २
- १६१ अनन्तेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्, ... ११४ २
- १६२ अष्टकुलेश्वरकिङ्कमाहात्म्यवर्णनम्, ... ११४ ३
- १६३ नासत्त्वेश्वरकिङ्कमाहात्म्यवर्णनम्, ... ११४ २
- १६४ अश्विनेश्वरकिङ्कमाहात्म्यवर्णनम्, ... ११४ २
- १६५ सावित्रीमाहात्म्यवर्णने प्रथमं संकरेण वैद्योत्पत्तिमृदुत्पत्त्यादिवर्णनम्, ततो ब्रह्मणा यज्ञकर्म प्रपञ्चितं समुद्योगकरणम्, ततो ब्रह्मणा पुष्करतीर्थमेतच्च ब्रह्ममूक्तिकापुद्गिकरणम्, अप्सर्युणा सावित्रीं प्रति बह्वर्धं निम्नजने कृते सत्त्वपि सावित्र्या

- “एकाकिनी नाहमेत्यामि” इति तं प्रति शंसित्वा स्वगृहकर्मण्यासक्तिकरणम्, तत्तस्तेनाप्यर्पुणा ‘सावित्री नायाति’ इति ब्रह्मणे कथनम्, ततः क्रोधाविष्टेन ब्रह्मणा शक्रायान्यपत्न्यान् यनार्थमाज्ञाकरणम्, ततः शक्रेण काश्चिद्रोपकन्यां गृहीत्वा ब्रह्मसमीप आनयनम्, ततो ब्रह्मणा तां गोपकन्यकां परिणीय यज्ञारंभकरणम्, ततो देवक्षीभिः परिदृतायाः सावित्र्यास्तत्र यज्ञे गमनम्, तत्र ब्रह्मणाऽन्यपत्नीं परिणीयारब्धे यज्ञं दृष्ट्वा क्रोधाविष्टया सावित्र्या ब्रह्मदेवस्य निर्भर्त्सनाकरणम्, सावित्रीवचनं श्रुत्वा ब्रह्मणान्यपत्नीवरणकारणे कथितेऽपि सावित्र्या ब्रह्मणेऽप्युक्त्यारूपशापप्रदानम्, शक्रेण ब्रह्मविवाहार्थमाभीरीनियोजनेन शक्राय युद्धे शत्रुभिः पराजयप्रापकशापप्रदानम्, तथा च सावित्र्या विष्णवे आर्याभिरहजनकत्वशापदानम्, सावित्र्या तद्वैवान्यान्देशान्प्रत्यपि शापदानम्, विष्णुना सावित्र्याः मनुषिकरणम्, गायत्र्या सावित्रीवत्तशापनिरासाय सर्वेभ्यो वरप्रदानम्, गायत्रीजपविधिकथनम्, सावित्र्याः प्रभासे गमनम्, प्रभासक्षेत्रस्थायाः सावित्र्या माहात्म्यवर्णनम्, ... ११५ १
- १६६ अथ बटसावित्रीप्रवृत्तमाहात्म्यवर्णनम्, तत्राश्वपतिना राज्ञाऽनपत्यत्वनिरासाय सावित्रीपूजाराधनाकरणम्, तुष्ट्या सावित्र्या वसेन वरेणाश्वपते राज्ञः सावित्रीनाम्न्याः कन्याया जननम्, तदाश्वपतिपुत्र्या सावित्र्या सत्यवन्तमेव पतित्वेन परिणेष्यामीति निश्चयकरणम्, तत्र नारदेनाश्वपतिं प्रति सत्यवतः सर्ववृत्तान्तकथनम्, सावित्रीसत्यवत्प्रियाह्वर्णनम्, ततः कस्मिंश्चित्समये समित्कुसायाहरणार्थं सावित्र्या सह सत्यवतो वने गमनम्, काष्ठपाटने शिरोवेद्यायां जातायां सत्यवता वज्रैश्च काष्ठानि त्यक्त्वा सावित्रीसमीपमेतच्च सावित्र्ये निद्राकरणम्, तावद्यमस्यागमनम्, यमसावित्रीसंवाद्वर्णनम्, यमेन सत्यवच्छरीरतो जीवं निष्कास्य गमनम्, सावित्र्या यमस्यानुगमनम्, यमेन बह्वधा सावित्रीं प्रति स्वानुगमननिराकरणे कृतेऽपि सावित्र्या दृढनिश्चयं दृष्ट्वा तस्यै वरदानम्, यमप्रसादेन स्वभर्तारमुज्जीव्य त्रिरा-

अध्यायाः

विषयाः

प० पृ०

अध्यायाः

विषयाः

प० पृ०

अनुक्रमिका.

प्रभातसं०७

प्रवटसावित्रीव्रतसमाप्तिं कृत्वा भर्ता सह सावित्र्या स्वाश्रमे गमनम्, सावित्री- व्रतविधिपूजादानादिमाहात्म्यवर्णनम्, सावित्रीव्रतोद्यापनादिकथनम्. ११८ २	
१६७ भूतमारुकामाहात्म्यवर्णने चाक्षुषमन्त्रे दक्षशापात्पर्वतकुले पार्वतीजन्मवर्णनम्, पार्वतीशंकरविवाहोत्तरं दिव्यवर्षसहस्रपर्यन्तं तयोः क्रीडमानयोः पार्वत्या रजसः सकाशावेकस्या नार्यो उत्पत्तिवर्णनम्, तस्या नार्योः स्वरूपवर्णनम्, तस्या अन्यासां सखीनां नामवर्णनम्, तथैव शिववीर्यत एकस्य पुरुषस्योत्पत्तिवर्णनम्, शंकरेण तयोः शिवपुत्रयोः प्रभासे गन्तुमाज्ञाकरणम्, तयोर्बासे स्थानदान- करणम्, प्रतिपत्त्युत्पत्तिवर्णनम्, तस्या भूतमातुः शरीरतः पञ्चकोटि- संख्याकपिशाचोत्पत्तिवर्णनम्, भूतमारुकामाहात्म्यवर्णनम्. १२१ १	
१६८ शालकटंकटामाहात्म्यवर्णनम्. १२३ २	
१६९ वैवस्वतेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. १२३ २	
१७० मारुगणबलदेवीमाहात्म्यवर्णनम्. १२४ १	
१७१ दशरथेन उपस्तृत्वा दशरथेश्वरनाम्ना लिङ्गसंस्थापनम्, दशरथेश्वरमाहात्म्य- वर्णनम्. १२४ १	
१७२ भरतेश्वरलिङ्गमाहात्म्य आग्नीध्रपुत्रेण भरतेन नवधा द्वीपविभागं कृत्वा स्वस्य नव- पुत्राणामापिपत्ये प्रकल्पनम्, तत्र नवमे कौमारिकाद्वीपे प्रभासे भरतेन भरतेश्वर- स्थापनम्, भरतेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. १२४ १	
१७३ कुशकेश्वरगणेशपुण्ड्रेश्वरमैत्रेयेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. १२४ २	
१७४ प्रभासे कुन्तीसमन्वितपाण्डवागमनसमये कुन्तीस्थापितकुन्तीश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. १२४ २	
१७५ अर्कस्थलमाहात्म्यवर्णनम्. १२४ २	
१७६ सिद्धेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. १२५ १	
१७७ लङ्कालीलाहात्म्यवर्णनम्. १२५ १	
१७८ भाग्येश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. १२५ १	

१७९ माण्डल्येश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. १२५ १	
१८० पुष्पदन्तेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. १२५ १	
१८१ क्षेत्रपालेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. १२५ २	
१८२ वसुन्धरामारुगणश्रीमूर्त्तिविवरमाहात्म्यवर्णनम्. १२५ २	
१८३ भिसंगममाहात्म्यवर्णनम्. १२५ २	
१८४ मेकीश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. १२५ २	
१८५ देवमारुगौरीमाहात्म्यवर्णनम्. १२६ १	
१८६ यादवक्षयं विधाय पञ्चतां गर्तं कृत्वा बलमद्वय प्रभासे गमनम्, तत्र लिङ्ग- स्थापनम्, ततो नागरूपं भूत्वा बलमद्वय पावाले बिलद्वारेण गमनात्तत्र लिङ्गस्य नागेश्वरेति नामस्थापनम्, नागेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. १२६ १	
१८७ प्रभासपञ्चकमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र भिक्षार्थं शिवस्य दारुकवने गमनम्, दारुक- वने भ्रान्ततः शिवस्य रूपं दृष्ट्वा तत्रत्यानां नारीणां कामोदीपनवर्णनम्, ततः कोपयुक्तैस्तपसिभिर्नम्रं क्षिपं दृष्ट्वा शिवाय क्षापदानम्, तेन शापेन तत्रैव शिखरिगपतनम्, तस्मिन्गपतनेन भूत्याः कंपनवर्णनम्, ततो महार्थवद्भाष- नाविसर्गब्रह्मण्डक्षयं दृष्ट्वा भीतैर्वैर्विष्णुसमीपे गमनम्, ततो विष्णुबचनात्स- र्वेदेवानां प्रभासे गमनम्, तत्रैव तस्य लिङ्गस्य स्थापनम्, प्रभासपञ्चकमाहात्म्य- वर्णनम्. १२६ २	
१८८ रुद्रेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. १२७ २	
१८९ कर्ममोटीमाहात्म्यवर्णनम्. १२७ २	
१९० मोक्षस्वामिमाहात्म्यवर्णनम्. १२७ २	
१९१ अजीर्गेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. १२७ २	
१९२ विद्वक्मणेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. १२७ २	
१९३ बभेयेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. १२७ २	

- १९४ अमरेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. १२८ १
- १९५ वृद्धप्रभासमाहात्म्यवर्णनप्रस्ताव अवीणां देवदर्शनार्थं प्रभासे गमनम्, तत्र वज्रेणा-
च्छादितं देवं दृष्ट्वा अपिभिर्विपादकरणम्, अपिभिर्लिङ्गवर्णनविषयकनिष्कर्ष-
कृत्वा तपःकरणम्, तपः कुर्वतामृषीणां जराप्राप्तिः, तदस्तुष्टेन देवेन देवभ्यो लिङ्ग-
दर्शनदानम्, अवीणां लिङ्गवर्णनोत्तरं स्वस्वस्थानेषु प्रयाणम्, अवीणां वृद्धभासेन
तपसा लिङ्गवर्णनाद्वृद्धप्रभासेतिनामकरणम्, वृद्धप्रभासलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. १२८ १
- १९६ परशुरामेण तपस्तप्त्वा लिङ्गस्थापनाकरणम्, जलप्रभासलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. १२८ २
- १९७ जमदग्नीश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. १२८ ३
- १९८ पञ्चप्रभासक्षेत्रमाहात्म्यवर्णनम्. १२९ १
- १९९ कृतस्मरमाहात्म्यवर्णने प्रथमं वृक्षस्य शतसंख्याकानां सुतानां व्यवस्थाकरणवर्ण-
नम्, ततो दक्षेण यज्ञ आरब्धे पार्वत्या स्थापमानं दृष्ट्वा स्वदेहत्यागकरणम्,
ततः कुक्षेन शिवेन वीरभद्रं समुत्पाद्य सैन्यैः सह तस्य वीरभद्रस्य वृक्षवृक्षाविर्ध्वसाय
प्रेषणम्, तत्र युद्धे प्रवृत्ते वीरभद्रेण पराजितानां देवानां विष्णुसमीपे क्षीराब्धौ
गमनम्, ततो विष्णुना वीरभद्रेण सह युद्धकरणम्, तत्र किञ्चिद्वीरभद्रपराजयं
दृष्ट्वा क्रुद्धस्य शिवस्य तत्रागमनम्, आगतं शिवं दृष्ट्वा विष्ण्वादिदेवैः पलायन-
करणम्, ततः शिवेन वृक्षयज्ञविर्ध्वसकरणम्. १२९ १
- २०० ततस्तारकपीडितैर्देवैर्महाजनः समीपे गमनम्, ब्रह्माज्ञया शिवमनसि कामोद्दीपनं
कर्तुं कामदेवस्य देवैः प्रेषणम्, स्वोपाधिकारिणं कामं दृष्ट्वा शिवेन भस्मीकरणम्,
ततः पतिविरहशोककुलाया रत्या नभोवाण्या सान्त्वनकरणम्, तत्र लिङ्ग-
स्थापनम्, कामकुण्डापरनामककृतस्मरमाहात्म्यवर्णनम्. १३० २
- २०१ कालभैरवमशानमाहात्म्यवर्णनम्. १३१ १
- २०२ कस्मिंश्चित्समये वीरवपाण्डवीये युद्धे प्रवृत्ते बलभद्रस्य यात्रार्थं सुरापानं पीत्वा
वने गमनम्, तत्र अध्याश्रमे बहुमन्यतानृषीन्मृतं च दृष्ट्वा तथैव स्वमानदृष्ट्य

- सूतपूजनकरये ब्रह्मचर्यानादृष्ट्वा स्थापमानसहमानेन बलभद्रेण सूतवधकरणम्,
ततः वृद्धे पद्मात्तापेन शोकं कुर्वति नभोगतवाण्या कुलं सुचरन्
समाकर्ण्य प्रभासमेत्य शेषव्रीकरणार्थं तपस्तप्त्वा स्वनाम्ना लिङ्गस्थापनम्, रामे-
श्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. १३१ २
- २०३ मंकीश्वरमाहात्म्यवर्णनप्रस्तावे मंकिना कुञ्जवनिरासाय प्रभासे लिङ्गस्थापनम्,
मंकीश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्. १३२ १
- २०४ खरस्वतीसागरसंगममाहात्म्यवर्णनम्. १३३ २
- २०५ आद्वविधिकवने आद्वकालकथनम्, सप्तविधद्रव्यशुद्धिवर्णनम्, आद्वार्हविन-
वर्णनम्, पार्वणादीनां व्याख्याकरणम्, आद्वार्हानर्हप्राज्ञवर्णनम्, आद्वीव-
प्राज्ञपरीक्षणकथनम्. १३४ १
- २०६ आद्वविधिकवने मौनविधिप्राप्त्यवर्णनम्, आद्वीयान्नवर्णनम्, आद्वीयमासाविमह-
णकालनिर्णयवर्णनम्, आद्वकर्मणि साहित्यवर्णनम्, आद्वविधिवर्णनम्. १३६ १
- २०७ आद्वे वक्ष्यामिदानकलमाहात्म्यवर्णनम्, दानकर्मणि पात्रापात्रविचारकरणम्,
वर्णाभयमर्चकथनम्, आपत्तिकालिकधर्माचरणकथनम्, आद्वदिने मैथुनादिकरणे
शेषकथनम्. १३८ २
- २०८ द्रुताशस्तदानविचारकरणम्, एकादशीप्रतिविधानकथनम्, वटपिण्डादिनिर्णयकरणम्. १४० २
- २०९ मार्कण्डेयेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. १४१ २
- २१० पुलस्त्येश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. १४२ २
- २११ पुलस्त्येश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. १४२ २
- २१२ कन्तीश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. १४२ २
- २१३ कश्यपेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. १४२ २
- २१४ कौशिकेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. १४३ १
- २१५ कुमारेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. १४३ १

अध्यायाः

विषयाः

प० पृ०

२१६	गीतमेवमाहात्म्यवर्णनम्.	१४३	१
२१७	देवराजेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१४३	१
२१८	मानवेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१४३	२
२१९	मार्कण्डेयसमीपस्थनीलकण्ठेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१४३	२
२२०	वृषभध्वजेश्वरलिंगमाहात्म्यवर्णनम्.	१४४	१
२२१	ऋणमोचनेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१४४	१
२२२	कृष्णवतीश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१४४	२
२२३	बलभद्रेण तत्र स्वगात्रत्वागात्रात्रोत्सर्गवि नात्रा प्रकटीभवणम्, गात्रोत्सर्गलिंगमाहात्म्यवर्णनम्, गात्रोत्सर्गवीथीं श्राद्धादिकरणमाहात्म्यवर्णनम्, तत्र प्रेवतीर्षवर्णने गीतमस्य गात्रोत्सर्गवीथीं गमनम्, तत्र पवि वैष्णववत्स्य गीतमेव दर्शनकरणम्, तत्र बने पंचप्रेतान्द्रा गीतमेव भवकरणम्, गीतमेव उत्सवाद्, गीतमात्र प्रैः रेखां वृत्तान्तकथनम्, प्रैः प्रेवत्वापादकस्वकीयकर्मकारणकथनम्, प्रेवतो मुक्ति-कारणं भुत्वा तदाज्ञया गीतमेव प्रभासे प्रेवतीर्षमेव तेषां तेषां श्राद्धकरणम्, तेन तेषां प्रेतानां मुक्तिकथनम्, प्रेवतीर्षमाहात्म्यवर्णनम्.	१४४	२
२२४	इन्द्रेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१४५	२
२२५	अनरेकेश्वरमाहात्म्यवर्णने मधुरावासिर्न देवसर्माज्ञानमानेन बनेन स्वदूतेभ्य आज्ञा-करणम्, तदस्तमानां देवशार्माणं दृष्ट्वा नायमानेनमुम् इति बनेन पुनः स्वदूता-न्त्याज्ञाकरणम्, तेन आज्ञाणेन भुवि गन्तुं स्वस्वानिच्छामयवर्णनम्, तदस्तेन आज्ञाणेन दृष्टेन यमेन तस्मि आज्ञाणाय नरकवर्णनम्, नरकप्रापकपापाविरोध-वर्णनम्, कर्मविपाककथनम्, नरकविनाशकपुण्योपाककथनम्, अनरेकेश्वरमाहा-त्म्यवर्णनम्.	१४५	२
२२६	मेघेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१४७	२
२२७	बलभद्रेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१४८	१

अध्यायाः

विषयाः

प० पृ०

२२८	शैरवेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१४८	१
२२९	गङ्गामाहात्म्यवर्णनम्.	१४८	१
२३०	गङ्गापतिमाहात्म्यवर्णनम्.	१४८	१
२३१	जाम्बवतीनदीमाहात्म्यवर्णनम्.	१४८	२
२३२	पाण्डवकूपमाहात्म्यवर्णनम्.	१४८	२
२३३	पाण्डवेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१४९	१
२३४	भरतेन प्रभासे दशासंख्याकाननप्रवनेषान्कृत्वा लिंगस्थापनम्, दशाश्ववैभिकतीर्थ-लिंगमाहात्म्यवर्णनम्.	१४९	१
२३५	सप्तमेधादिहिंगमात्रमाहात्म्यम्.	१४९	२
२३६	दुर्वाससा स्थापितत्वं दुर्वासिद्वरत्वं लिंगस्य माहात्म्यवर्णनम्.	१४९	२
२३७	वीत्यरूपधारिसंघट्टार वाद्वैर्षिकविचनकरणम्, कोपाविष्टैर्षिभिर्वा-न्यकेभ्यः कुलनाशजनकसापदानम्, तत परकाभिर्वाद्बहुकुलनाशवर्णनम्, ततो निक्षिब्धादानां नाशोत्तरमवशिष्टेन वज्रसंज्ञकेन वाद्वेन तेषां वाद्वानामुत्तर-किंवां कृत्वा प्रभासेत्येव लिंगस्थापनम्, बनेश्वरलिंगमाहात्म्यवर्णनम्.	१५०	२
२३८	हिरण्यनदीमाहात्म्यवर्णनम्.	१५२	२
२३९	स्वमन्वकाकथनवर्णनपूर्वकनागरादित्वमाहात्म्यवर्णनम्.	१५२	२
२४०	बलभद्रेणमुद्राकृष्णमाहात्म्यवर्णनम्.	१५३	२
२४१	क्षिप्रमाहात्म्यवर्णनम्.	१५३	२
२४२	चण्डमुखादिवचनवर्णनपुरःसरकुमारीमाहात्म्यवर्णनम्.	१५३	२
२४३	मन्त्रावलिशेषमाहात्म्यवर्णनम्.	१५४	२
२४४	विचित्रेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१५४	२
२४५	महेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१५४	२
२४६	विजयनदीमाहात्म्यवर्णनम्.	१५४	२

२४७	पिंगादित्वपिगादेवीशुकेधरमाहात्म्यवर्णनम्.	१५५	१
२४८	महोदधरमाहात्म्यवर्णनम्.	१५५	१
२४९	संगमेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१५५	२
२५०	गंगेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१५५	२
२५१	शंकरादित्वमाहात्म्यवर्णनम्.	१५५	२
२५२	शंकरनाथमाहात्म्यवर्णनम्.	१५६	१
२५३	गुणेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१५६	१
२५४	पंटेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१५६	१
२५५	कस्मिंश्चित्समयेऽवर्णनः शालुतुल्लामानुषीन्द्रः। बुधवारमिच्छकैर्न राज्ञा धान्यादिदाने कृतेऽपि वैकल्पिकमित्तदानधान्यादिकं राजप्रतिग्रहमिति निविध्य त्वत्त्वा ततो निर्गम्य तीर्थयात्रार्थं गमनम्, किञ्चिद्दूरं गत्वा सरसि विद्यानि दृष्ट्वा तान्वादाव तौरे श्वापयित्वा नित्याद्विकरणम्, तत्र केनापि दानि विद्यानि दृष्टानीति ज्ञात्वा सर्वधिभिः सत्यत्वेन शपथकरणम्, तत्र क्लेश्य शुनोमुत्तरूपेणागत्य विद्यादिहरणं कृतमिति ज्ञात्वा क्लेश्य देवो ब्रह्मज्ञानम्, तत्रैव अपितीर्थनाम्ना कुण्डस्थापनम्, अपितीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	१५६	१
२५६	कुष्ठप्राप्तेन भेदेन राज्ञा सूर्यभाराभ्य स्थापनाकरणम्, नन्वादित्वमाहात्म्यवर्णनम्.	१५७	२
२५७	सौराष्ट्रदेशाधिपत्यात्रेयचक्रराजस्वैकवह्नितत्रिवेदिपुत्रत्रये पितृपुत्रयोः सर्वविधा- निष्ठास्य त्रितपुत्रस्य राज्ये स्थापनम्, तेन त्रितेन सह मत्सरं कृत्वा वक्रवह्नि- साभ्यां त्रितस्य हृदये निक्षेपकरणम्, तदाक्षितेन तत्र मंत्रैर्वानावाह्यं मंत्रोच्चार- रेण तेषां संतुष्टिकरणम्, तेन तुष्टिर्देवैस्तस्मात्कृतवह्नितस्य वह्निर्निःसारणम्, त्रितकृतोत्पत्तिवर्णनम्, त्रितकृते आद्यादिकरणेन पुण्यमाहात्म्यवर्णनम्, त्रितकृत- तीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	१५८	२

२५८	देवासुरैः समुद्रमंथनं कृत्वाऽमृतं निर्माय चन्द्रं विना सर्वदेवैरमृतमक्षमोत्तरमवसिष्टम- मृतं क्षपणेन भक्षितं दृष्ट्वाऽमरत्वमाप्त्यनन्तरं चन्द्रस्य भयकरणम्, तच्छमनत्वा- मृतमक्षमा देवाह्वयाऽमृतमिति तदटाकस्थितजलपानं कुर्वन्तस्तत्र हृदयेऽमृतमाहा- नकारिस्तत्कृत्य गमनम्, तत्रैव स्थले कृतं सन्निवा क्षापापानकृतेतिनामकरणम्, क्षापापानमाहात्म्यवर्णनम्.	१५९	२
२५९	पर्णादित्वमाहात्म्यवर्णनम्.	१६०	१
२६०	सिद्धेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१६०	१
२६१	न्यकुमरीमाहात्म्यवर्णनम्.	१६०	१
२६२	वाराहत्वाभिमाहात्म्यवर्णनम्.	१६०	२
२६३	छायाङ्गिमाहात्म्यवर्णनम्.	१६०	२
२६४	मंदिनीगुफमाहात्म्यवर्णनम्.	१६०	२
२६५	कनकनंदामाहात्म्यवर्णनम्.	१६०	२
२६६	कुन्तीश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१६०	२
२६७	गंगापद्ममोक्षमाहात्म्यवर्णनम्.	१६१	१
२६८	चमसाक्षेयमाहात्म्यवर्णनम्.	१६१	१
२६९	विदुराभयमाहात्म्यवर्णनम्.	१६१	१
२७०	यक्षगणेन महर्षिणा प्राचीसरस्वतीमेव तपःकरणम्, तपःक्षितेन तेन कपट्यक्षक- रसर्गिणस्तेनाभ्यर्चयित्वेन नृत्यकरणम्, तस्मिन्महूयके नृत्यादि सर्वं महापुण्यं नृत्यमाने जातमिति मत्वा शंकरेण तत्रागत्य मंजुकं प्रति नृत्यकारणे पृष्टे मंजुकान्मृत्युकारणं ज्ञात्वा स्वहस्ततो भस्मोत्पादिकरणम्, तेन मंजुकतेन तदृष्ट्वा साक्षर्येण सता नृत्यतो विरमणम्, ततः शंकरवचनतो किमन्त्यापनम्, प्राचीसरस्वतीमंकेधराङ्गिमाहात्म्यवर्णनम्.	१६१	१
२७१	ज्वालेधरमाहात्म्यवर्णनम्.	१६१	१

अध्यायाः

विषयाः

प० पृ०

२७२	त्रिपुरलिङ्गाग्रयमाहात्म्यवर्णनम्.	१६२	१
२७३	शंखतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	१६२	२
२७४	सूर्यप्राचीमाहात्म्यवर्णनम्.	१६२	२
२७५	त्रिनेत्रेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१६२	२
२७६	देविकावामुमापातिमाहात्म्यवर्णनम्.	१६३	१
२७७	भूधरयज्ञवराहमाहात्म्यवर्णनम्.	१६३	१
२७८	वैशाखनामकेन केनचिद्विप्रेण स्वधर्मं त्यक्त्वा व्याघ्रचर्मैः कुटुंबपोषणकरणम्, एकदा मार्गे सप्तर्षीन् दृष्ट्वा तन्नाशनोयोगकरणम्, ततो मुनिभिस्तैः वैशाखं नीक्षि- मार्गेणोपविश्य तस्मै मंत्रोपदेशकरणम्, तन्मन्त्रप्रभावेण तस्य बाल्मीकिनामप्रा- प्तिवर्णनम्, तेन बाल्मीकिना मुनिवचनानुरेविकापूजनेन सिद्धिप्राप्तिवर्णनम्, देवि- कामाहात्म्यवर्णनम्, मूलस्थानमाहात्म्यवर्णनम्.	१६३	२
२७९	सूर्याष्टोत्तरशतनामाबालिवर्णनम्, च्यवननादित्यमाहात्म्ये सूर्याष्टोत्तरशतनामपठनफ- लमुक्तिवर्णनम्.	१६५	१
२८०	च्यवनेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१६५	२
२८१	अश्विन्यां मुकुन्दायै प्रन्नकरणम्, मुकुन्त्या स्वपत्नेः मुरूपताकथ्यप्राप्तये तयोः प्रार्थनाकरणम्, ततोऽश्विनोर्वचनारुच्यवनस्याश्विन्यां सह कुण्डे ज्ञानकरणेन मुखरूपत्वप्राप्तिवर्णनम्, च्यवनेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१६६	२
२८२	च्यवनमहर्षिणा स्वोपकारकरयोरश्विनीकुमारयोर्वैष्णवागधिकारसंपादनार्थं सूर्या- विष्टारा यज्ञकरणम्, तत्र यज्ञे च्यवनेन नासत्ययज्ञभागप्रतिरोधकवचनोचोक्त- तत्सकनाशाय कृत्योद्भवमदनामकमहासुरोत्पादनवृत्तान्तवर्णनम्.	१६७	१
२८३	स्वोपरि प्राप्तं मदित्वं दृष्ट्वा शक्रेण च्यवनर्षेः प्रार्थनाकरणम्, ततश्च्यवनेन शक्रो- परिं दयां विधाय शक्रपरपक्षमापणम्, च्यवनेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१६७	३
२८४	मुकुन्त्यासरोमाहात्म्यवर्णनम्.	१६८	१

अध्यायाः

विषयाः

प० पृ०

२८५	कपटेन मेघरूपधारिणो वातापेरगस्तिना मक्ष्मणकरणादिवृत्तान्तवर्णनम्, अगस्त्या- भ्रमर्गेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१६८	१
२८६	अगस्त्येश्वरोत्तरस्थबालार्कमाहात्म्यवर्णनम्.	१६९	१
२८७	मजापालेश्वरीमाहात्म्यवर्णनम्.	१६९	१
२८८	अगस्त्याभ्रमपूर्वस्थबालार्कमाहात्म्यवर्णनम्.	१६९	१
२८९	पातालगंगेश्वरविश्वामित्रेश्वरबालेश्वराभिधालिङ्गाग्रयमाहात्म्यवर्णनम्.	१६९	२
२९०	कुबेरनगरोत्पत्तिकुबेरस्थापितसोमनाथमाहात्म्यवर्णनम्.	१६९	२
२९१	मद्रकाडीमाहात्म्यवर्णनम्.	१७०	२
२९२	मद्रकाडीबालार्कमाहात्म्यवर्णनम्.	१७०	२
२९३	कुबेरस्थानोत्पत्तिकुबेरमाहात्म्यवर्णनम्.	१७०	२
२९४	पुण्येश्वरमाहात्म्यवर्णनपूर्वकमोगगन्धेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१७०	२
२९५	चन्द्रोदकतीर्थमाहात्म्यवर्णनपूर्वकमिन्धेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१७१	१
२९६	अपितोयानदीमाहात्म्यवर्णनम्.	१७१	२
२९७	सर्वर्षिभिर्महानाः स्तुतिकरणम्, ततस्तुष्टेन महाना देवदासवने सरस्वतीरेषणम्, सर्वैर्षिभिस्त्वपःकरणम्, अपितोयोत्पत्तिवर्णनम्, अपितोयामाहात्म्यवर्णनम्.	१७१	२
२९८	माहवैष्णवरीत्रेतिकुण्डत्रयवर्णनम्, गुप्तमवागमाहात्म्यवर्णनम्.	१७२	२
२९९	माहवमाहात्म्यवर्णनम्.	१७३	१
३००	सङ्गलेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१७३	१
३०१	सिद्धेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१७३	२
३०२	गन्धर्वेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१७३	२
३०३	उत्तरेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१७४	१
३०४	सङ्गलेश्वरसमीपवर्तिगङ्गामाहात्म्यवर्णनम्.	१७४	१

३०५	नारदेन सांवेनानाटतमात्मानं दृष्ट्वा सांवाय शपदानम्, सांवेनापि नारदाय 'जरा- युक्तो भव' इति शपप्रदानम्, नारदेन जराविनाशाय आदित्यपूजनकरणम्, तत्रैव प्रभासे लिङ्गस्थापनम्, नारदादित्यमाहात्म्यवर्णनम्. १७४ २
३०६	तत्र प्रभासे स्वशापदूरीकरणाय सांवेनं तपस्तप्त्वा लिङ्गस्थापनम्, सांवादित्य- माहात्म्यवर्णनम्. १७५ २
३०७	अपरनारायणमाहात्म्यवर्णनम्. १७६ १
३०८	मूलचण्डीशोत्पत्तिमाहात्म्यवर्णनम्. १७६ १
३०९	चतुर्मुखविनायकमाहात्म्यवर्णनम्. १७७ २
३१०	कंबलेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. १७७ २
३११	गोपालस्वामिहरिमाहात्म्यवर्णनम्. १७८ १
३१२	बकुलस्वामिमाहात्म्यवर्णनम्. १७८ १
३१३	उत्तरार्कमाहात्म्यवर्णनम्. १७८ १
३१४	अभितीयसंगममाहात्म्यवर्णनम्. १७८ १
३१५	मरुदार्यादेवीमाहात्म्यवर्णनम्. १७८ १
३१६	क्षेमादित्यमाहात्म्यवर्णनम्. १७८ २
३१७	कंटकशोषणीमाहात्म्यवर्णनम्. १७८ २
३१८	ब्रह्मेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. १७९ १
३१९	उन्नतस्थानमाहात्म्यवर्णनम्. १७९ १
३२०	लिङ्गत्रयमाहात्म्यवर्णनम्. १८० २
३२१	ब्रह्ममाहात्म्यवर्णनम्. १८० २
३२२	दुर्गादित्यमाहात्म्यवर्णनम्. १८१ १
३२३	क्षेमेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. १८१ १

३२४	गणनाथमाहात्म्यवर्णनम्. १८१ १
३२५	उन्नतस्वामिमाहात्म्यवर्णनम्. १८१ १
३२६	महाकालमाहात्म्यवर्णनम्. १८१ २
३२७	महोदयमाहात्म्यवर्णनम्. १८१ २
३२८	संगमेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. १८१ २
३२९	उन्नतविनायकमाहात्म्यवर्णनम्. १८१ ३
३३०	तलस्वामिमाहात्म्यवर्णनम्. १८२ १
३३१	कालभेषमाहात्म्यवर्णनम्. १८२ १
३३२	रुक्मिणीमाहात्म्यवर्णनम्. १८२ १
३३३	पिंगेश्वरभद्रमाहात्म्यवर्णनम्. १८२ १
३३४	शंकराक्षर उल्लेखेन तल्लक्ष्यवैल्येन देवपराजयकरणम्, ततो देवैर्विष्णुमाराध्य स्वयुःखनिवेदनकरणम्, ततो विष्णुना समं तल्लक्ष्य युद्धम्, तयोयुद्धे प्रवृत्ते मातस्य विष्णोः अमरविनाशाय हरेण ततोवक्रुण्डनिर्माणकरणम्, तत्र ततोवक्रुण्डे ज्ञानकरणेन अमराहितेन विष्णुना तल्लक्ष्य कंचरे सम्राट्कान्ते तलेन हास्यकरणम्, तद्वृद्धा विष्णुना तल्लक्ष्य बरप्रदानम्, तल्लक्ष्यनाचलस्वामीतिनाम्ना स्थापनाकरणम्, तल्लक्ष्यमिमाहात्म्यवर्णनम्. १८२ २
३३५	क्षेत्रावर्तवीर्यमाहात्म्यवर्णनम्. १८४ १
३३६	गोष्पद्वीर्यमाहात्म्यवर्णनेगुपुत्राद्रेनराजतः पृथोरूपपित्तवर्णनम्, पृथुना भक्षितवी- जोत्पादनार्थं गोरूपपृथिवीदोहनवर्णनम्, पुत्रवत्पृथुना प्रजापालनकरणम्, स्वपितुः पापकर्माणि संस्मृत्यसंस्मृत्य तत्क्षालनाय पृथुना बहुवीर्यक्षेत्रेषु गमनम्, कुत्रापि पितुः पापक्षालनं नैवेति मत्वा पृथुना गोष्पदे गमनम्, पृथुना गोष्पद्वीर्ये ज्ञानादिकरणेन तस्य पितुः सर्वपापं विधूय मोक्षप्राप्तिः, गोष्पद्वीर्यमाहात्म्यवर्णनम्. १८४ १

अध्यायाः	विषयाः	प०	पृ०
३३७	नारायणगृहमाहात्म्यवर्णनम्.	१९०	१
३३८	सरस्वत्युदक आपस्तम्बपेक्षपःकरणम्, तत्र धीवरैर्जातानि प्रसार्धं मत्स्यैः सह जातेनापसंबर्षेर्बहिर्निःसारणम्, तदा धीवरैर्मेषभीतिरापस्तम्बस्य प्रार्थनाकरणम्, आपस्तम्बमृत्युवानविषये नामागाम्बरीचसंबादे गोदानमाहात्म्यवर्णनम्, तत्रैव जातेश्वरेतिनाम्ना लिङ्गस्थापनम्, जातेश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्.	१९०	१
३३९	हुंकाररूपमाहात्म्यवर्णनम्.	१९१	२
३४०	चण्डीश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१९२	१
३४१	आशापूर्विमराजमाहात्म्यवर्णनम्.	१९२	१
३४२	चन्द्रेश्वरकलाकुण्डतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	१९२	२
३४३	कपिलधाराकपिलेश्वरकपिलापल्लीव्रतविधानमाहात्म्यवर्णनम्.	१९२	२
३४४	जरद्वेदश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१९३	१
३४५	नलेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१९३	२
३४६	कफोटकार्कमाहात्म्यवर्णनम्, हाटकेश्वरमाहात्म्यवर्णनम् च.	१९३	२
३४७	नारदेश्वरीमाहात्म्यवर्णनम्.	१९४	२
३४८	मंत्रविभूषणागौरीमाहात्म्यवर्णनम्.	१९४	२
३४९	दुर्गाकूटगणपतिमाहात्म्यवर्णनम्.	१९५	१
३५०	कौरवेश्वरीमाहात्म्यवर्णनम्.	१९५	१
३५१	सुपर्णलामाहात्म्यवर्णनम्.	१९५	१
३५२	मल्लतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	१९५	१
३५३	कर्मालमाहात्म्यवर्णनम्.	१९६	१
३५४	गुणेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१९६	२
३५५	बहुसुवर्णेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१९६	२

अध्यायाः	विषयाः	प०	पृ०
३५६	शृंगेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१९७	१
३५७	कोटीश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१९७	१
३५८	नारायणतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	१९७	१
३५९	शृंगारेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१९७	१
३६०	मार्कण्डेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१९७	२
३६१	कोटिहृदमन्त्रकेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१९७	२
३६२	एकवक्त्रकूटलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्.	१९७	२
३६३	हिरण्मातुल्यपुराणवर्णनकन्देश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१९७	२
३६४	संवर्णेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	१९७	२
३६५	प्रकीर्णस्थानलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्.	१९८	१.

॥ इति प्रभातलक्षणे प्रथमं प्रभातश्रेयमाहात्म्यम् ॥ (७-१) ॥

अथ प्रभातलक्षणे द्वितीयं ब्रह्मापथ (गिरनार) क्षेत्रमाहात्म्यम् ॥ (७-२) ॥

१	दामोदरमाहात्म्यवर्णने कत्यधिराजलक्षकस्य राज्ञो गृहे बहुनाक्षणीणामागमनम्, तत्र गजेन दृष्टेऽपिभिर्गजराजाय सर्वतीर्थक्षेत्रमाहात्म्यकथनम्, नाममाहात्म्य- वर्णनम्, दामोदरमाहात्म्यवर्णनम्.	२००	१
२	भयलक्ष्मस्य मृत्युपत्यवर्णनम्, देवैर्मयस्थापनवर्णनम्, भयमाहात्म्यवर्णनम्.	२०२	२
३	स्वर्मेखानदीमाहात्म्यवर्णनम्, ब्रह्मकुण्डप्रदेशेश्वरकाष्ठमेघदामोदरकालिकाभवेन्द्रे- रैकवोजसंवर्णनीश्वरमीनेश्वरादिब्रह्मापथक्षेत्रप्रवरतीर्थानुकीर्णम्.	२०२	२
४	ब्रह्मावलिहिरिस्थानमाहात्म्यवर्णनम्.	२०३	१

- ५ गङ्गेधरमाहात्म्यवर्णनम् २०३ १
- ६ चक्रवीर्ययात्राविधिवर्णनम्, मृगवत्प्रवचकारिवाक्यवर्णनं कृतमिति केनचित्पुनःपाठेन भोजराज्यं कथनम्, तच्छ्रुत्वा तुष्टेन भोजेन तस्यै वनपाठाच्च बहुधनवानम्, तस्तेन वनपाठेन सह तत्र वने गत्वा भोजेन तां मृगवत्तां वाक्यं गृहीत्वा स्वगृहे गमनम्, ततो भोजेन तस्यै बालस्यै मानुष्यहारीरत्वमृगवत्त्वमापककारेण दृष्टे तवाऽकथने भोजेन विप्रेभ्यः प्रश्नकरणम्, ततः सारस्वतमहर्षिसंस्तुतपुरोडास-प्राशनसमुपलब्धत्पट्टबाणसंस्तरभूषाननाकथितोभयप्राकसत्तज्जन्मवृत्तान्तवर्णनम्. २०३ १
- ७ मृगान्तर्गतभोजराजसंवादे स्वोत्पत्तिवर्णनप्रसंगे दृष्टालकवैर्मूर्त्तसर्जनाच्च वनान्तरे गम-नम्, तत्र तस्य वीर्यविन्दुपवनम्, तत्रैकवा मृगयोहालकवीर्यविन्दुप्राशनम्, तत्र दृष्टालकान्मृग्यां मृगान्तावाः स्वस्या जन्मेति भोजराज मृगान्तवा कथनम्, द्वार-वतीकुलक्षेत्रादिबहुतीर्थक्षेत्रमाहात्म्यवर्णनम्, स्वर्णरेखायां मृगान्तावाः पूर्वजन्म-मृगमुखाप्रक्षेपणेन दिव्यमुखात्वमाप्नुयुत्तरं भोजनृपतिपरिजबन्धुत्वात्तत्पूर्वकं स्वर्ण-रेखामाहात्म्यवर्णनम्, ... २०६ १
- ८ सारस्वतभोजसंवादे ब्रह्मरुद्रविवादे विष्णुवचनेन ब्रह्मकुतूहलप्रसादनवर्णनम्. २०७ १
- ९ ब्रह्मणे विष्णुना दक्षयज्ञकथादिवर्णने दक्षयज्ञविधिवर्णनम्, पार्वतीजननि-वाहादिवर्णनम्, तत एकस्मिन्समयेऽन्तर्धानं गतं शंकरमदृष्ट्वा सिद्धारूढवा पार्वत्या समं विष्ण्वादिदेवानां शिवान्वेषणाच्च गमनम्, ततः प्रभासे वस्त्राप-क्षेत्रे तैः शंकरस्य दर्शनम्, विष्ण्वाद्याह्वा वा शंकरेण भवेति नाम्ना स्वस्या मूर्ते-स्तत्र वस्त्रापक्षेत्रे स्थापनम्, भवोत्पत्तिमाहात्म्यवर्णनम्. ... २०७ २
- १० वस्त्रापक्षेत्रेयात्राशोकस्य भोजभूपस्य सारस्वतमुनिकृतोपदेशवर्णनम् ... २१२ २
- ११ वस्त्रापक्षेत्रेयात्राकामविवाहनवर्णनम्..... २१३ १

- १२ ब्राह्मकरणे गजचक्रायादिदिनमाहात्म्यवर्णनम्, यात्राकारिभिरुत्पाद्यदोषादिवर्णनम्, भीमेश्वरस्थान्द्वारामेश्वराद्यन्यान्वतीर्थेषु ज्ञानदानादिफलवर्णनम्, तीर्थस्मरण-फलकथनम्, यात्राविधिवर्णनम्, ... २१४ १
- १३ हरिहरपूजाफलकथनम्, तत्र ज्ञानदानजपहोमदेवद्विजार्चनफलकथनम्, धूममार्गादि-मार्गवर्णनम्, माह्मदानादिमाहात्म्यवर्णनम्, २१५ १
- १४ वामनपुरे पुत्रशोकाभिसंतप्तेन वसिष्ठेन स्वर्णरेखावटे उपस्तप्त्वा शिवप्रसादेन तत्रैव डिगस्थापनम्, ततो वामनस्थापितसोमनाथमाहात्म्यवर्णने बलिविप्राविदैर्देवैर्विष्णुं प्रति क्षरजगमनम्, ततो विष्णुना देवकार्वाक्यं वामनरूपं कृत्वा बलिसभायां पादप्रबन्धमिच्छन्नेन बलिनिसहकरणोत्तरं सोमनाथमाराध्य डिगस्थापनम्, सोमे-श्वरोत्पादिवर्णनम्, ... २१६ १
- १५ वामनस्य दामोदरदर्शनेन महीतुं रैवतकारण्ये गमनम्, तत्र मूर्तिर्हं संपूज्य ज्ञान-दानादिकं विधाय तत उत्तरं दामोदरदर्शनाय वस्त्रापक्षेत्रे गमनम्, तत्र जागरत्वं कृत्वा सिद्धिं प्रति गमनम्, दामोदरामे जागरत्य माहात्म्यवर्णनम्, ... २१८ १
- १६ ततो वामनस्य यात्रार्थं गह्वरेऽरण्ये गमनम्, अनेकतीर्थक्षेत्रदर्शनोत्तरं मार्गे शिवस्य दर्शनम्, शिववामनसंवादवर्णनम्, तत्र शिवेन वामनायैन्द्रेश्वरमाहात्म्य-कथनम्, शिवरात्रिमाहात्म्यवर्णनम्, शिवरात्रिप्रतविधिकथनं च. २१९ २
- १७ भृगुना समं देवं दृष्ट्वा देवोऽपि वामनावताररूपेण बलिनिसहं करिष्यतीति ज्ञात्वा नारकस्य बलेरभे गमनम्, तत्र नारदेन बलये त्वत्तोऽपि देवेन्द्रलक्ष्मीरधिकतरेति निवेद्य बलेर्मनः शोभयित्वा समुद्रमन्थनसमये देवकृतवन्धनस्यापि बलये स्मरणं कारयित्वा स्वर्गं प्रत्येत्य शक्रायापि नारदेन तथैव कथनम्, एतं मिथः कलहा-दिना परस्परं संक्षोभ्य नारदेन बलये राजनीतिधर्मशास्त्रादिव्यवहारकथनम्, रैवतकपर्वतोत्पत्तिवर्णने मेरोर्दक्षिणस्थे कुमुदपर्वते विष्णुमन्दिरे स्थितं देवं

- १८ विष्णोरहरहरागमनम्, कुमुदेन तत्रैव कुमुदपर्वते हरिहरयोः स्थापनम्, कुमुदपर्वताय हरिहरभ्यां वरप्रदानम्, ततो रेवतीनामकपञ्चममन्त्रान्तरं कृतवा-
गृषितो मूढपुत्रोत्पत्तावृतवागर्गयोः संवादे रेवत्युल्लङ्घनितस्वपुत्रस्य मौढ्यदोषं
श्रुत्वा कुन्दनतवाचार्यिणा स्वदृष्टिनिक्षेपेण रेवत्युल्लङ्घ्यायः पाठनम्, ततः कुमुद-
पर्वते रेवत्युल्लङ्घ्य पठनम्, तेन कुमुदादे रेवतकेतिनाम्ना प्रसिद्धिर्जनम्, ततो
रेवतकगिरे रेवतीनामककन्दोत्पत्तिवर्णनम्, रेवत्याः प्रमुञ्चराज्यिणा पाठन-
करणम्, अभिवचनात्मसुचनेन दुर्दमराजाय रेवतीप्रदानकरणम्, रेवतीकुण्डे
ज्ञानेन रेवतेति व्यासपुत्रस्य जन्म, वैष्णवपूज्यास्त्रिधात्मनीवृक्षमाहात्म्यवर्णनम्,
नारदेन बलये वैष्णवव्रतजागरादिविविचयनम्, तत्रैव बलिना वैष्णवव्रतजाग-
रादिकं कृत्वा सञ्चलितोत्पातनासनाय शुक्रतुल्यया मासजानाहूय वस्त्रस्मार्त-
करणम्, बलियज्ञप्रदायवर्णनम्. २२२ २
- १८ प्राणावायादिप्रकारकथनम्, अष्टधा प्रकृत्युत्पत्तिवर्णनम्, सांख्यमतेन पञ्चविंशति-
तत्त्वाख्यानम्, भवध्यानप्रकारकथनम्, भवसंनिधौ स्थितस्य बामनस्यामे नार-
दागमनम्, नारदेन बामनाय बलियज्ञादिवर्षहृत्सान्द्रकथनम्, बामनेन नारदस्य
वृषाकल्हकारित्वसम्भावेन निर्भर्त्सनम्, ततो नारदेन कल्पान्तस्तिथिवर्णनम्,
नारदेन बामनाय हिरण्याक्षादिवधवृत्तकथनम्, ततो नारदयचनाद्बामनेन
बलिनिम्नहाय बलेप्रमेत्य शुक्रविरक्तमपि बलिं पादप्रबध्नीं वाचिता ततः
स्वात्मवृत्त्याऽसिद्धिप्राप्त्यर्थं व्यायामं बलेनिर्महकरणम्. २२८ ३
- १९ सारस्वतभोजनसंवादे बलिनिम्नहोत्तरं बलेहारे विष्णोरवस्थानम्, वक्ष्यापबलेत्रमाहो-
त्तरप्रवणकलभुतिकथनम्. २३४ १
- इति प्रभाषणखण्डे द्वितीयं वक्ष्यापबलेत्रमाहात्म्यम् ॥ (७-२) ॥

॥ अथ प्रभासखण्डे तृतीयमर्जुदखण्डम् ॥ (७-३) ॥

- १ अर्जुदाचलमाहात्म्यवर्णनोपक्रमः, तत्रादौ वसिष्ठस्वार्जुदाचले गमनम्, तत्र तपस्तप्त्या
यज्ञार्थं पाठिताया येनोररण्ये तृणादि चरितुं गतायाः क्षत्रे पठनम्, सार्यं येनोर-
प्रत्तागमनाद्वसिष्ठेन चिन्ताकरणम्, ततो वसिष्ठेन श्वभ्रसमीपमेत्य स्ववेनोर्मुभा-
रायं श्रुत्वा तस्या बहिर्निर्गमनार्थं सरस्वतीध्यानकरणम्, तेन ध्यानेन सरस्वत्या
स्वजलेन श्वभ्रं पूजित्वा गोर्बहिर्निःसरणकरणम्, तां चेतुं गृहीत्वा वसिष्ठस्य
स्वामये गमनम्, ततो वसिष्ठेन तच्छुभ्रपूजाय हिमवन्तं गत्वा श्वभ्रायामधि-
स्ताद हिमवते कञ्चित्वा हिमवद्वचनाच्छुभ्रोत्पत्तिकथनम्, वसिष्ठाममंसमीपव-
सिधिरर्जुदाचलोपक्रमवर्णनम्. २३७ १
- २ गौतमसिष्योत्तंकस्य गुह्यदक्षिणां दातुं गुह्यतया सौदासपत्नीमव्यन्तीकुण्डलान-
वने प्रचोदितस्य सौदासगृहं प्रति गमनम्, तत्र स्वस्य देहं भक्षितुमागतं
व्याघ्रास्यं सौदासं दृष्ट्वा स्वात्मप्रदानाय तस्मै प्रतिज्ञाकरणम्, ततस्तत्पत्न्याः सका-
शात्कुण्डलकीर्णः, सौदासस्य क्षापाद्विमुक्तिः, ततः कुण्डले गृहीत्वा गतेन गौतम-
सिष्येण मन्त्रेण निश्चितोत्सवोः कुण्डलोत्सवकेन हरणम्, ततस्तत्स-
कस्य वृद्धस्यस्तत्पत्नयनार्थं पाठादे गमनम्, तस्मिन्नेव समये तत्र गतोत्पादनम्,
गौतमसिष्योत्तंकचरित्रवर्णनम्. २३७ २
- ३ वसिष्ठारवा हिमवद्वचनामदिवर्णनपर्वतेनार्जुदगानीतेन श्वभ्रपूजकरणम्, अर्जुदा-
चलमाहात्म्यवर्णनम्. २३९ १
- ४ तत्रार्जुदानीतनदिवर्णनपर्वते किवावासार्थं वसिष्ठेन तपःकरणम्, वसिष्ठेन
क्षिप्रस्तवकरणम्, ततो वसिष्ठेन क्षिप्रप्रसादेनाचलेऽवरेतिनाम्ना किंवास्थापनम्,
क्षिमेन मन्दाकिन्वावासकरणम्, अचलेऽवरेत्रमाहात्म्यवर्णनम्. २४० १

५. अर्बुदाचले नागतीर्थमाहात्म्यवर्णने ययमतिपुलस्त्यसंवादे गौतम्या नागतीर्थे ज्ञानार्थं गमनवर्णनम्, तत्र ज्ञातुं प्रवृत्तायास्तस्याः पुत्रेच्छाव्याकुलितहृदयत्वात्केवल-
ज्ञानेन गर्भधारणम्, ततो लब्ध्वा चित्तं प्रवेष्टुकामायास्तस्या नभोवाणीभव-
पान्मरणतो निवर्तनम्, नागतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २४० २
- ६ वस्तिष्ठाभ्रमाहात्म्यवर्णनम्. २४१ १
- ७ अचलेश्वरप्रभाववर्णनम्.... २४१ २
- ८ ब्रह्मकर्णहृदयिनेत्रमाहात्म्यवर्णनम्. २४२ १
- ९ केदारमाहात्म्यवर्णनेऽजापाले प्रति वसिष्ठेन 'श्राग्जन्मनि शुभ्रत्वं प्राप्तेन त्वया कमलैः
केदारेद्वरपूजनेह जन्मनि ते राज्यवदप्राप्तिः' इति कथनम्, केदारेद्वरमाहात्म्य-
वर्णनम्. २४२ १
- १० युगकालप्रमाणादिवर्णनम्, चतुर्पुंगवमोर्धमविशेषनम्, कलियुगप्रभावात्सर्वतीर्थ-
गमनवर्णनम्. २४३ २
- ११ कंष्टीश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. २४४ २
- १२ वपुर्नामकाप्सरसा रूपतीर्थे ज्ञानकरणेन सुस्वरूपप्राप्तिः, रूपतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्, २४५ १
- १३ हर्षकिशमाहात्म्यवर्णनेऽम्बरीषराजर्षिणा तपः कृत्वा हरिमूर्तिस्थापनम्, हर्षकिश-
माहात्म्यवर्णनम्. २४६ १
- १४ विश्वाकमुनामकसिद्धेन शिवमाराध्य शिवकृपया लिंगस्थापनम्, सिद्धेश्वरलिंग-
माहात्म्यवर्णनम्. २४७ २
- १५ दैत्यान्देवनिजितान्द्वया चित्तया दैत्यजयप्राप्त्यर्थं दैत्यगुणना शुक्राचार्येण देवमाराध्य
कं लब्ध्वा दैत्यजयकरणं तत्रैव शुक्रेश्वरीतनाम्ना लिंगस्थापनं च, शुक्रेश्वरलिंग-
माहात्म्यवर्णनम्. २४८ १

- १६ कथाधिष्मणिकर्णिकाख्यया श्रिया ज्ञानकरणेन तस्याः सुस्वरूपप्राप्तिरतो मणिकर्णि-
केतिनाम्ना कुण्डल्यातिकथनम्, मणिकर्णिकेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्. २४८ १
- १७ केनचित्पशुनामकेन पशुत्वं गतेन विप्रेण शिवं प्रसाधं पशुत्वं निराकृत्य स्वनाम्ना
तीर्थस्थापनम्, पशुतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २४९ १
- १८ जतीवशापकारिणः शिवांगदस्य जले प्रविष्टस्य तृषार्तस्य प्राप्तेन हरणम्, ततो यम-
दूतैः पापिनिशिवांगदस्य नरके प्रक्षेपणम्, शिवांगदस्य नरके प्रक्षेपणेन तत्रत्यजी-
वानां सुखप्राप्तिः, तत आश्वर्ष दृष्ट्वा कमेन ज्ञानेक्षणेन समबलोपय मतीर्थज्ञानक-
रणेन तत्रैवास्व धृतिप्राप्तेर्नाथं नरकलोकोदुःखमागिति मनसि विचार्य तस्य नर-
कतो मोचनम्, ततस्तस्य शिवांगदस्याप्सरोगणवैदित्तविमानेन स्वर्गं गमनम्,
यमतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २४९ २
- १९ वाराहतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २४९ २
- २० दक्षेण चन्द्रं प्रति स्वकन्यासु विषमस्थेन वर्तनदर्शनाद्यकमजनकशापप्रदानम्, तत-
श्चन्द्रेण तपस्तपनम्, तेन तपसा तस्य बन्धरोगनिवृत्तिः, चन्द्रेण चन्द्रप्रभासेति
नाम्ना लिंगस्थापनम्, चन्द्रप्रभासतीर्थलिंगमाहात्म्यवर्णनम्. २५० १
- २१ पिण्डोष्कतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २५० २
- २२ कलिंगनामकदानवेन जितेर्देवदैव्याराधनां कृत्वा देवीकृपया स्वर्गप्रापणम्, कलिंग-
देहोपरि पर्वतशृंगं निधाय तच्छिखरे देव्या स्वावस्थानकरणम्, देवैः श्रीमाता-
देवीस्त्वनकरणम्, श्रीमातामाहात्म्यवर्णनम्.... २५१ १
- २३ अयं शुक्रतीर्थमाहात्म्यम्, तत्र राजकेन नीलीमध्ये प्रक्षिप्तानां वक्षणां शुक्रत्वप्रा-
प्त्या तस्य तीर्थस्य शुक्रतीर्थेति नामकरणम्, शुक्रतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २५३ १
- २४ निगुंभदैत्यं हत्वा देव्यास्तत्रार्बुदाचलेऽवस्थानात्तस्याः कात्यायनीतिनाम्ना देवैः स्थाप-
नम्, कात्यायनीमाहात्म्यवर्णनम्. २५३ १

अध्यायाः

विषयाः

प० पृ०

२५ पिण्डारकतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२५४	१
२६ कनकसलतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२५४	१
२७ गजतीर्थप्रभाववर्णनम्.	२५४	२
२८ मनुष्यतीर्थप्रभाववर्णनम्.	२५४	२
२९ मृगयासत्तेन सुप्रमत्तपतिना बालं स्तनं चरंतीं सुदृष्टिं प्रति बाणेन वेधकरणम्, ततो मृगया राज्ञे "रौद्रव्याघ्रो भविष्यति" इति शापप्रदानम्, तत्काल एव राज्ञो व्याघ्रत्वप्राप्तिः, तत्रैवारण्ये गोकुलतो भ्रातायाः कस्त्याभित्कपिलानामन्या गौरागमनम्, व्याघ्रकपिलयोः संवादवर्णनम्, ततः कपिलया व्याघ्रसमीपे शपथं कृत्वा स्वस्थानं गच्छं गत्वा दुग्धं बालाय पचयित्वा कस्त्याय वनगतवृत्तान्तं आचयित्वा वनमेतुं बत्सामहं दृष्ट्वा ततो कस्त्यस्य निवारणं कृत्वा स्वसतीः प्रत्येत्य सर्वं कथयित्वा सतीभिर्व्याघ्रसन्निधौ सम्युतं निवारितयापि तया सतीवचनमवमन्य व्याघ्रसमीपे प्रत्यागमनम्, गोः सत्वकचरित्वं दृष्ट्वा विस्मयोत्प्लुप्तमानसेन व्याघ्रेण गवे जीवदानम्, सुप्रमत्तं शपानमुक्तिः, तस्यैव स्थानस्य कपिलार्तार्थविनाशः प्राप्तिः, कपिलातीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२५५	१
३० अग्नितीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२५७	२
३१ इन्द्रसेनस्य शत्रुविनाशार्थं धनहरणार्थं परदेसे समनम्, ततो वृषसुखेनेन्द्रसेनेनेन्द्रसेनो मृत इति तत्पत्न्यै कथनकरभादिन्द्रसेनसतीविनाशः, इन्द्रसेनस्य श्रीहत्याविनाशार्थं सौमतीर्थादिप्रभासस्वसंबन्धीषु मदनकरणम्, इन्द्रसेनस्य तत्र गत्वा पायुहाजेरभावाद्भयनुबंधतीर्थं ज्ञानकरणेनैव पापमुक्तिवर्णनम्, रत्नानुबन्धतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२५८	२
३२ उद्वर्तनं लेपं गृहीत्वा पार्क्या बालकनिर्वाणकरणम्, पार्क्या लेपाभावाच्छिरोहीनः बालकोऽयमिति मत्वा तत्कर्षणेन ह्य कस्त्याभिन्मत्तगजस्तदस्य संवा-		

अध्यायाः

विषयाः

प० पृ०

नकरणम्, ततः शिवेन महाविनायकेति तस्य नामकरणम्, महाविनायकीशास्त्रिकथनम्, महाविनायकमाहात्म्यवर्णनम्.	२५९	१
३३ पार्येश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	२६०	१
३४ महत्काकोक्ष्या ब्रह्मविष्णोः परस्परं कलहायमानयोर्मुष्यतोश्च मध्य एकस्यानाद्यन्तस्य लिगस्योत्पत्तिवर्णनम्, तत आकाशवाण्या तयोर्मुद्गपरावर्तनं कारयित्वा 'यो लिगान्तं पश्येत्स महान्' इति पणकथनम्, तत्र ब्रह्मणा शिवसंनिधौ मिथ्या लिगोर्ध्वपर्यन्तवर्तनवृत्तकथनाच्छिवेन ब्रह्मणेऽपूज्यत्वप्रापकशापदानम्, तथैव ब्रह्मणो मिथ्यासाक्ष्यं वातुं प्रवृत्तस्य केनकस्यापि शापदानम्, ततो विष्णवे संकरेण वरप्रदानम्, कुण्डलीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२६०	२
३५ मातुङ्गदोत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्.	२६१	२
३६ महिषासुरपौडिसेर्देवैः कृतेनाराचनेन प्रसक्त्या देव्या महिषासुरवधकरणम्, तत्रैव देवैश्चण्डिकाभवेतिनाम्ना स्थापनवृत्तान्तवर्णनम्, चण्डिकाश्रममाहात्म्यवर्णनम्.	२६३	१
३७ नागोद्भवतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२६७	१
३८ शिवार्गगाकुण्डोत्पत्तिमाहात्म्यवर्णनम्.	२६७	२
३९ शिवलिङ्गमाहेश्वरमाहात्म्यवर्णनपुरःसरसकुदानमाहात्म्यवर्णनम्.	२६८	२
४० संकरेण कामहृद्वनकरणात्रत्या शोककरणम्, तं रतिकुलं शोकं श्रुत्वा नमोवाण्या कामस्वानङ्गत्वपूर्वकसंजीवनवर्णनम्, तया रत्या सह कामेन लिङ्गस्थापनम्, कामेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	२७०	१
४१ मार्कण्डेयजन्मादिकथानिर्द्शनपूर्वकं मार्कण्डेयाश्रमपदोत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्.	२७०	२
४२ उद्दालकेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	२७१	२
४३ शिवेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	२७१	२
४४ गजतीर्थप्रभाववर्णनम्.	२७१	२

अनुक्रमिका.

प्रभाससं०७

४५	श्रीदेवतातोत्पत्तिमाहात्म्यवर्णनम्.	२७२	१
४६	व्यासतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२७२	१
४७	गौतमाश्रमतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२७२	१
४८	इन्दुमत्त्वप्रस्तुताक्षरराजकथावर्णनपूर्वकं कुलसंस्मरणतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२७२	१
४९	परशुरामतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२७३	१
५०	कोटितीर्थप्रभाववर्णनम्.	२७३	२
५१	चन्द्रोद्रेकतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२७३	२
५२	ईशानीशिलरमाहात्म्यवर्णनम्.	२७४	१
५३	ब्रह्मपदोत्पत्तिमाहात्म्यवर्णनम्.	२७५	१
५४	त्रिपुण्ड्रमाहात्म्यवर्णनम्.	२७५	२
५५	हस्तद्वयमाहात्म्यवर्णनम्.	२७५	२
५६	गुह्येश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	२७५	२
५७	अभियुक्तेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्.	२७६	१
५८	वमामहेश्वरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२७६	१
५९	महौजसतीर्थप्रभाववर्णनम्.	२७६	१
६०	जंबुतीर्थप्रभाववर्णनम्.	२७६	१
६१	गङ्गाशरतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.	२७६	२
६२	कटेश्वरगङ्गाशरमाहात्म्यवर्णनम्.	२७६	२
६३	जम्बूद्वीपमाहात्म्यफलभूतिवर्णनम्.	२७७	१

इति प्रभासखण्डे तृतीयमुदलखण्डम् ॥ (७-३) ॥

अथ प्रभासखण्डे चतुर्थे द्वारकामाहात्म्यम् ॥ (७-४) ॥

१ कलौ युगे प्राप्ते विष्णोः काऽऽवासस्थानमिति शौनकादिभिः पृष्टेन सूतेन कलियुग-स्थितिवर्णनम्, तत्र स्वावतारादिकानि कार्याणि कृत्वा श्रीकृष्णे देवेऽनन्ते स्वस्थानं गते लुप्तप्रायधर्मं कलिं दृष्ट्वा क वाऽस्मत्सदृशानां स्थितिर्भावेति मनसः विचिन्त्य ऋषीन्प्रत्युद्वाहकोक्तिः, तदुद्वाहकवाक्यं श्रुत्वा कलिकालसंपीडितज-नानां मुक्तिप्राप्त्यर्थमुपायं योजयितुमृषीणां ब्रह्मणोऽपि गमनम्, उद्वाहकपृथ-भिर्मन्त्रस्तुतिकरणम्, ततो ब्रह्मपृच्छयार्थिभिः स्वागमनकारणकथनम्, तदा ब्रह्मणा 'नाहं विष्णोर्वस्थितिं जानामि' इत्युत्तरदानम्, ब्रह्मोत्तरं श्रुत्वा प्राणत्यागकरणे प्रवृत्तानृषीन्दृष्ट्वा ब्रह्मणा ऋषिभिः सह प्रह्लादसमीपे गमनम्, प्रह्लादेन सर्व-धीनां ब्रह्मण्यतिथ्यकरणम्, ब्रह्मसूतेनर्षिभिः प्रह्लादाय स्वागमनकारणकथनम्, ऋषिभिः प्रह्लादाय कलियुगे भगवतिस्थितिविषयकप्रश्नकरणम्. ... २७५ १

२ प्रह्लादेन ऋषीन्प्रत्युत्तरं दातुं कलियुगस्यारम्भस्थितिवर्णनम्, तत्रोद्भवकृष्णयोः संवादे प्रवृत्ते तावदुर्वाससो यात्रां कर्तुं प्रवृत्तस्य गौमतीतीरं प्रत्यागमनमिति श्रुत्वा कृष्णरुक्मिण्योस्तत्र दुर्वासोवर्षेणार्थं गमनम्, ततो दुर्वाससा कृष्णाय कुलम्प्रतिप्रश्नकरणम्, ततो मिथः कुशलं कथयित्वा श्रीकृष्णेन दुर्वाससे द्वारकां प्रत्येतुमाग्रहकरणम्, दुर्वाससा स्वागमार्थं प्रार्थयानं कृष्णं प्रति स्वस्वभाव-निवेदनम्, तथापि कृष्णस्यात्याग्रहं दृष्ट्वा कृष्णरुक्मिण्यौ रथबाह्वन्त्रे नियोज्य दुर्वाससो द्वारकागमनप्रवृत्तिवर्णनम्, मध्येमार्गे तृपितां रुक्मिणीं दृष्ट्वा श्रीकृष्णेन पादाक्रान्त्या वराचलं निर्मिथ पातालतो भोगावत्या आनयनम्, ततो रुक्मिण्या श्रीकृष्णानीतभोगावतीजलस्य प्राशनकरणम्, दुर्वाससा 'मदा-ख्या विना रुक्मिण्या जलप्राशनं कृतम्' इति मत्वा तदसहमानेन तस्यै रुक्मिण्यै शापदानम्. ततो दुर्वाससा रथाद्वरद्वयं भूमाववस्थितिकरणम्, ततः श्रीकृष्णेन

अध्यायाः

विषयाः

प० : पृ०

- रुक्मिण्या च दुर्वासस आश्वत्थानम्, ततो दुर्वासस स्वगृहं नीत्वा तटपिपादोव-
क्षालनेन स्वदेहकृतार्थीकरणम्. २८० १
- ३ रुक्मिण्या दुर्वासोदत्तसापं स्मृत्वा बहुशोककरणम्, रुक्मिण्यमे नारदागमनम्,
नारदेन बहुप्रकारेण रुक्मिण्यै बोधं कृत्वा रुक्मिण्या सह रुक्मिणीसाप-
निवृत्त्यर्थं भागीरथीतीर्थे गमनम्, तत्र भागीरथीतीरस्थरुक्मिणीवने सुखेन
रममाणया रुक्मिण्या वृत्तान्तं श्रुत्वा 'स्वाक्यं कथं मृषा भवेत्' इति मनसि
कृत्वा दुर्वाससा भागीरथ्यै रुक्मिणीवनस्थितेभ्योऽन्यवृक्षेभ्यश्च सापदानम्,
ततो रुक्मिण्या मरणे निश्चयकरणम्, कण्ठशाशकरां रुक्मिणी मरणोद्यतां
ज्ञात्वा गरुडमारुह्य श्रीकृष्णस्य तत्रागमनम्, ततो दुर्वाससाऽपि 'मया किमिदं
कृतम्' इत्येवं स्वयं पश्चात्तापं कृत्वा रुक्मिणीसमीपमेत्य श्रीरुक्मिणीकृष्णयोः
क्षमया सन्तोषीकरणम्, रुक्मिणीदुःखशापमोचनकरणम्. २८१ १
- ४ श्रीकृष्णदुर्वाससोः परस्परं वरं दत्त्वा गोमतीतीरे स्वस्वपोदसकलया जनोपकारार्थ-
मावासरुक्मिण्या, तत्र गोमतीतीरमाहात्म्यवर्णनम्, समासतो द्वारकामथुरा-
माहात्म्यवर्णनम्, तत्र बृहस्पतिन्मृत्युवादे कलिकालमाहात्म्यवर्णनप्रसंगाः, तत्र
चक्रवर्तीवर्णनकतीर्थज्ञानदानादिना कलिकालोद्भूतोन्मत्तलेच्छादिबाधविनाश
इति कथयित्वा बृहस्पतिना सेन्द्रदेवानां संत्वनकरणम्, द्वारकायात्राविधि-
वर्णनम्. २८३ १
- ५ प्रह्लादवर्षिषादे सनत्कुमारतपोवलेन भगवत्पादुर्भावपृष्ठान्तवर्णनपुरःसरं गोमत्युत्प-
त्तिमाहात्म्यवर्णनम्. २८५ २
- ६ कृष्णपूजाविधानवर्णनम्, ज्ञानदानब्राह्मणभोजनमाहात्म्यवर्णनम्. २८६ २
- ७ चक्रवर्तीवर्णनमाहात्म्यवर्णने षोडशोपचारपूजनविधिकमवर्णनम्, तत्रार्घ्यमंत्रकथनम्,
गोमत्युत्पत्तिगमतीरस्थचक्रवर्तीवर्णनमाहात्म्यवर्णनम्. २८८ १

अध्यायाः

विषयाः

प० पृ०

- ८ गोमत्युत्पत्तिज्ञानमंत्रवर्णनम्, ज्ञानविधिवर्णनम्, विधेदेवपूजनपूर्वकश्राद्धमाहात्म्यवर्णनम्,
गोमतीसंगमज्ञानमाहात्म्यवर्णनम्, गोमतीतीरस्थभगवत्स्वरूपमाहात्म्यवर्णनम्. २८८ २
- ९ रुक्मिणीद्वयमाहात्म्यवर्णनम्. २९० १
- १० कृकलासवीर्यमाहात्म्यवर्णने नृगेण राज्ञा यज्ञादिकं विधाय तत्र नित्यं विप्रेभ्यः
सालंकृतगोसहस्रदानकरणवृत्तान्तवर्णनम्, ततो राज्ञैकस्मिन्विने जैमिनिर्संज्ञक-
पथे गोदानकरणम्, ततस्तस्या गोब्राह्मणगृहाभिर्गत्य नृगपञ्चगोष्ठ्याने गम-
नम्, पश्चान्मृगेण तस्या एव गौरन्यब्राह्मणाय दानकरणम्, तां श्रुत्वा गच्छतो
ब्राह्मणस्य मध्येमार्गं जैमिनिना दर्शनम्, नृगदत्तां स्वकीयां स्वावासाभिर्गतां गां
दृष्ट्वा तेन ब्राह्मणेन सह जैमिनिना वादकरणम्, मिथः प्रजल्पतोस्तयोर्जैमिनिब्राह्म-
णयोर्नृगमंदिरे गमनम्, ततस्ताभ्यां 'कृकलासो भव' इति राज्ञे सापप्रदानम्, वच्छा-
पेन कृकलासत्वं गतस्य नृगस्य राज्ञः कृष्णेन निजकरेणोद्धरणकरणम्, श्रीकृष्णेन
नृगराजाय वरदानम्, विमानमारुह्य श्रीकृष्णसद्वतो नृगस्य स्वयं गमनम्,
कृकलासापरनामकनृगतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २९० २
- ११ विष्णुपदतीर्थमाहात्म्यवर्णनम्. २९२ १
- १२ गोप्रचारतीर्थमाहात्म्यवर्णने कंसवधोत्तरं श्रीकृष्णेनोद्धवस्य स्वकुशलकथनार्थं गोपी-
कुशलज्ञानार्थं गोप्युपदेशविधानार्थं च गोकुले संप्रेषणम्, उद्धवमागतं दृष्ट्वा नंदा-
दिभिरुद्धवस्याविध्यासनादिसत्कारकरणम्, गोपीभिरुद्धवायागमनकारणप्रसङ्ग-
करणम्, उद्धवेनापि स्वागमनकारणं श्रीकृष्णादीनां क्षेमं च कथयित्वा गोपीदुःख-
सांत्वनकरणम्, गोपीभिः प्रयत्नेन प्रणयकोपमङ्गला श्रीकृष्णलीलावर्णनम्,
ततः श्रीकृष्णदिदृक्षयोत्कण्ठितानां तासां गोपिकानां समूहेन सहोद्धवस्य मयस-
रस्यगमनम्, गोपीभिः कृतं शोकं ज्ञात्वा श्रीकृष्णस्याकस्मात्तत्र सरस्यागमनम्,
श्रीकृष्णवर्णनेन गोपीनां बह्वाङ्गाः, श्रीकृष्णगोपीसंबादे तत्सरसि ज्ञानदानम्

अनुकथनिका.

प्रभासत्सं०७

- जादिविधिर्मन्त्रकथनम्, मयनिर्मितसरोमाहात्म्यवर्णनम्..... २९२ २
- १३ मयसरस उत्पत्तिवर्णनम्, तत्रैव गोपीभिः श्रीकृष्णाङ्गयाऽन्यसरोनिर्माणकरणम्, तत्रैव गोपीसरादि श्रीकृष्णेन स्वावस्थानकरणम्, श्रीकृष्णेन स्वमुखतो गोपीसर- स्तीर्यमाहात्म्यवर्णनम्..... २९४ १
- १४ ब्रह्मसरोमाहात्म्यवर्णनम्, इन्द्रसरोमाहात्म्यवर्णनम्, पञ्चनदीर्यमाहात्म्यवर्णनम्..... २९५ २
- १५ ऋषितीर्थसिद्धेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्..... २९६ ३
- १६ गन्दातीर्थनागतीर्थमन्त्रतीर्थत्रिप्रातीर्थचन्द्रभागातीर्थमहिषतीर्थशुचिद्वारकाङ्गिन्दीसर- स्तीर्यादितत्रस्थतीर्थवृन्दमाहात्म्यवर्णनम्..... २९७ १
- १७ श्रीकृष्णपूजनविधिक्रमवर्णनम्, भगवत्परिचारकवर्गकथनपूर्वकहस्मिन्गर्भपरिहार- वृत्तान्तवर्णनम्..... २९८ १
- १८ यजनदानप्राणायामाद्यन्यकर्मतोऽपि श्रीकृष्णदर्शनस्य फलाधिक्यवर्णनम्, त्रिवि- क्रमतीर्थवर्णने वलिनिमहाविभूतान्तस्य समासतो वर्णनम्, गोमतीसंगमस्वचक- तीर्येऽनेकतीर्थान्वटतो दुर्वासस आगमनम्, यावदुर्वासाः ज्ञानाय प्रवृत्तत्वाद्दे- त्येदुर्वाससं प्रति बहुवाहनकरणम्, ततो दैत्यकृतवाहनेन दुःक्षितस्य दुर्वाससो वलिद्वारस्थवामनाय दैत्यकृतां निजदुर्दशां निवेदयितुं पातालं प्रति गमनम्, वामनाय चकतीर्थगतसर्ववृत्तान्तकथनं च..... २९९ ३
- १९ वामनेन तदुर्वाससो बचनं श्रुत्वा पराधीनत्वात्त्रैव मयि स्वातन्त्र्यमिति दुर्वाससं कथयित्वा यदि बलेराज्ञा भवेत्तर्ह्यहं दैत्यनाशार्थमागमिष्यामीति च शंसित्वा दुर्वाससं प्रति बलेराज्ञामहणाय प्रेरणम्, ततो वलिना दुर्वाससः प्रार्थनामनङ्गी- कृत्य भगवत्प्रकरणयोर्द्वयमहणम्, ततो भगवता स्वरूपस्य वृद्धिकरणपूर्वकं दुर्वा- ससा बलभेदेन च सह चकतीर्थं गमनम्, तत्र चकतीर्थं कृष्णबलरामदुर्वाससामा- गमनोत्तरं दुर्वाससः ज्ञानाध्याह्निकविधिविधानवर्णनम्..... ३०० ३

- २० तत्र गोमतीतीरस्थचकतीर्थं वेदाध्ययनकारिणं दुर्वाससमवेक्ष्य तं प्रति ताडनं कर्तुं तत्रदेशरक्षकस्य दैत्यस्यागमनम्, समागतं तं दैत्यं दृष्ट्वा श्रीकृष्णेन तस्य दैत्यस्य सुवर्सनचक्रेण शिरस्त्रेवकरणम्, तं दैत्यं निहतं दृष्ट्वाऽन्यदैत्यैः श्रीकृष्णबलरा- माभ्यां सह युद्धवर्णनम्, ततः कुसुदैत्यस्य बलरामश्रीकृष्णाभ्यां युद्धवर्णनम्, तत्र श्रीकृष्णेन कुसुद्वारसं हस्तगतं कृत्वा तस्योपरि शिवलिङ्गस्थापनवृत्तांतवर्णनम्..... ३०१ १
- २१ ततः कुसुद्वारसश्रीकृष्णसंवादे गोमतीतीरस्थक्षेत्रस्थभगवत्पूजामाहात्म्यवर्णनम्..... ३०३ २
- २२ हस्मिन्गीपूजनमाहात्म्यवर्णनम्..... ३०३ २
- २३ श्रीकृष्णकयाफलवृत्तिवर्णनम्, द्वारकायां श्रीकृष्णदर्शनफलवर्णनम्, हस्मिन्गीदर्शन- फलवर्णनम्, द्वारकवीगमनवर्शनस्मरणफलकथनम्, स्वर्गं गन्तुं निश्रेणीभूताया द्वारकाया माहात्म्यवर्णनप्रसंगेन चन्द्रशर्ममाङ्गणवृत्तान्तवर्णनम्, तत्र चन्द्रशर्मणो द्वारकापुर्यगमनेन कैवल्यतानां नैष्कल्यं दृष्ट्वा तत्पितृभिः स्वप्न आगत्य तस्मा उपदेशकरणम्, पितामहपुरदेसं श्रुत्वा चन्द्रशर्मणा माङ्गणेन द्वारकागमनेन पितृणां नरकतः समुद्धरणवर्णनम्, द्वारकाश्रयकरणफलकथनम्, द्वारकागमन- माहात्म्यपुलसीचारणमाहात्म्यवर्णनम्..... ३०५ १
- २४ द्वारकागमनपूर्वककृष्णवृत्तचरमहणादिद्वारकानगरीश्रेष्ठयमाहात्म्यवर्णनम्..... ३०९ १
- २५ मार्कण्डेयेन्द्रपुत्रलंकादे बन्धुकीद्वारकागंगायागोविन्दगोमतीगोकुलगीतागोपीचं- दनमाहात्म्यवर्णनम्..... ३११ १
- २६ कोटिजन्माश्रितचतुर्विधपापहातनोपायकथनम्, भगवत्कल्लक्षणवर्णनम्, त्रि- जागरफलकथनम्, गोहिरण्यविलबद्धादिदानफलकथनम्, भागवतस्कादगो- पीपरितगीतानामसहस्रकादिनित्यपठनफलकथनम्, द्वादशीजागरमाहात्म्य- वर्णनम्..... ३१२ २
- २७ विष्णोर्द्वादशीजागरस्य सर्वतोऽपि वरेण्यत्ववर्णनपुरःसरं माहात्म्यवर्णनम्..... ३१३ २

अध्यायाः

विषयाः

प० ६०

- २८ विष्णोर्द्वादशीजागरस्थले सर्वदेवतादीर्थक्षेत्रागमनवर्णनम्, द्वादशीजागरमाहात्म्य-
वर्णनम्, ... ३१४ १
- २९ पापिजनसंसर्गादिमुद्धिं गताया गौतम्या नारदापृषीन्प्रति स्वागुहिनिरसनोपाय-
विज्ञानाय प्रश्नकरणम्, तस्या गौतम्याः प्रश्नस्योत्तरं दातुमशक्यतया विमोहि-
ताभारदादीन्तद्वा गौतम्या श्लेककरणम्, ततो गौतमीदुःखपरिहाराय दिव्य-
वाण्या द्वारकाक्षेत्रं गच्छति गौतम्यै कथनम्, ततो द्वारकागमनोत्सुकतापूर्वक-
गोमतीवर्णनम्, ... ३१५ १
- ३० नारदगौतमयोर्द्वारकागमनोत्सुकतादर्शनम्, द्वारकां प्रति गोदावर्यादित्तीर्थक्षेत्रदेव-
महर्षिगमनोत्सवयात्रावर्णनम्, ... ३१६ २
- ३१ सर्वतीर्थक्षेत्राणां तत्रागमनवर्णनम्, भूमिमतीद्वारवतीदर्शनम्, ... ३१७ १
- ३२ नारदादिभिर्द्वारकागमनं कृत्वाऽऽद्वादसानृत्यकरणम्, सद्द्वारादिदेवीर्गौतमापृषीभि-
र्गौतम्यादित्तीर्थक्षेत्रैरपि द्वारकायां नृत्यकरणम्, ततः सर्वैर्मगवदर्शनं गृहीत्वा
भगवत्सुतिकरणम्, विष्णुपार्षदवर्णितद्वारकामाहात्म्यवर्णनम्, ... ३१८ १
- ३३ द्वारकाबाः समन्ततः सर्वदिक्षु काशीगयाप्रयागाद्यनेकतीर्थक्षेत्राधिकृतनिवासवर्णनम्, ३२० १
- ३४ द्वारकापान्यदर्शनमात्रतः काश्यां कृतस्य पापवज्रलेपस्य विनाशने यतिवृत्तान्त-
पूर्वकं दिलीपकृतद्वारकायात्रामाहात्म्यवर्णनम्, ... ३२० २
- ३५ द्वारकाक्षेत्रस्थस्यावरजङ्गमपदार्थानां माहात्म्यवर्णनम्, द्वारकावासमाहात्म्यम्, द्वार-
कायां भगवद्दर्शनमाहात्म्यम्, द्वारकानाममाहात्म्यवर्णनम्, ... ३२२ १

अध्यायाः

विषयाः

प० ६०

- ३६ द्वारकादर्शनगोमतीसरित्स्नानविधिमाहात्म्यवर्णनम्, ... ३२३ १
- ३७ द्वारकाक्षेत्रस्थसुदर्शनप्रमुखानन्तान्तचक्रचिह्नांकितपाषाणमाहात्म्यवर्णनपूर्वकतत्पूजन-
फलविकथनम्, ... ३२३ २
- ३८ गोमतीतीरगतद्वारकाचक्रतीर्थयोर्जगरादिमाहात्म्यवर्णनम्, ... ३२४ १
- ३९ द्वादशीप्रतादिमाहात्म्यवर्णनम्, ... ३२५ १
- ४० कार्तिके चक्रतीर्थस्नानदानभाद्रादिमाहात्म्यवर्णनम्, ... ३२६ १
- ४१ गोमतीस्नानकुण्डपूजनयतिभोजनदानभाद्रादिसरत्फलवर्णनम्, ... ३२७ १
- ४२ वृषोत्सर्गादिक्रियाकरणद्वारकामाहात्म्यभवणादिकलवर्णनम्, ... ३२७ १
- ४३ द्वारकामाहात्म्यभवणादिकलमुक्तिवर्णनपुरःसरतुलसीपत्रकाष्ठमहिमवर्णनपूर्वकं प्रह्ला-
दहृज्यसंबादिसमापचनन्तरं बलिना सह द्विजैः कृतस्य द्वारकायात्राविशेषवर्णनम्, ३२८ १
- ४४ स्कान्दमहापुराणभरणपठनपुस्तकप्रदानपौराणिकव्यासपूजनमाहात्म्यवर्णनपूर्वकं सम-
स्तस्कान्दमहापुराणग्रन्थसमाप्त्युपसंहारपूर्वकं शीनकादिमहर्षिकृतसुतस्तकारवृत्ता-
न्तवर्णनम्, ... ३२८ २

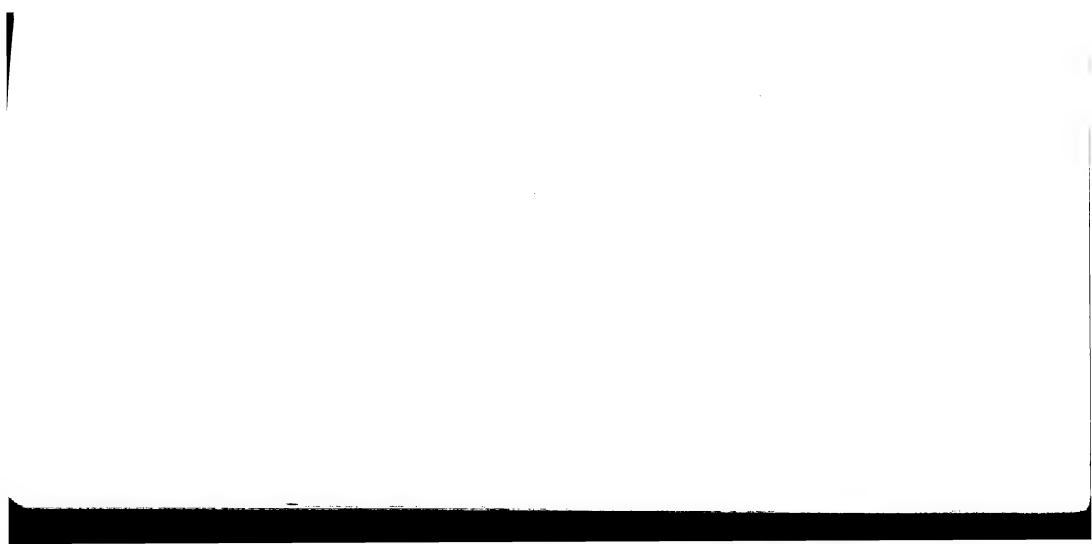
इति श्रीभारतखण्डे चतुर्थं द्वारकामाहात्म्यम् ॥ (७-४) ॥

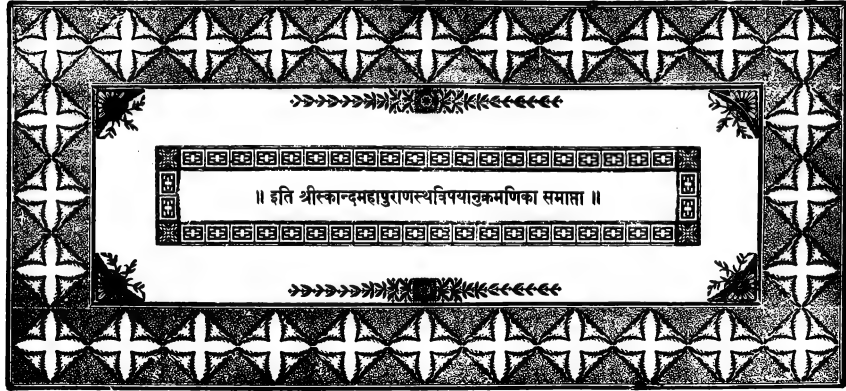
इति श्रीस्कान्दे महापुराणे सप्तमं प्रभासखण्डम् ॥ ७ ॥

॥ इति श्रीस्कान्दमहापुराणस्थविषयानुक्रमणिका समाप्ता ॥

अनुक्रमणिका.

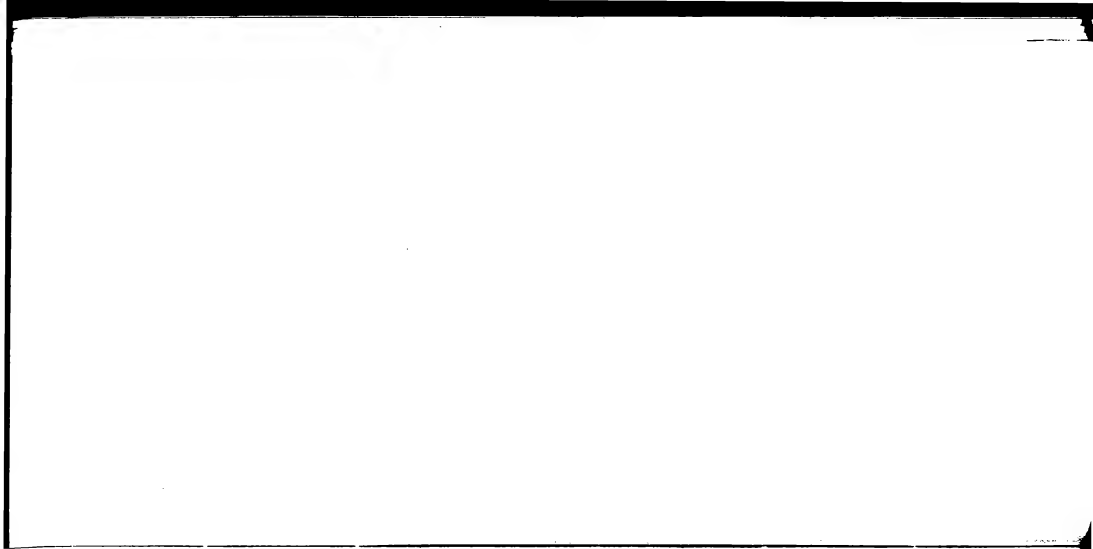
प्रभासखं ०७

॥ इति श्रीस्कान्दमहापुराणस्थविपयानुकमणिका समाप्ता ॥

॥ अथ श्रीस्कान्दे महापुराणे प्रथमं माहेश्वरखण्डं प्रारभ्यते ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥
 ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ यस्याज्ञया जगत्स्रष्टा विरिचिः पालको हरिः ॥ संहर्ता कालरुद्राख्यो नमस्तस्मै पिनाकिने ॥ १ ॥ तीर्थानामुत्तमं तीर्थं क्षेत्राणां
 क्षेत्रमुत्तमम् ॥ तत्रैव नैमिषारण्ये शौनकाद्यास्तपोधनाः ॥ दीर्घसत्रं प्रकुर्वतः सत्रिणः कर्मचेतसः ॥ २ ॥ तेषां संदर्शनौत्सुक्यादागतो हि महा
 तपाः ॥ व्यासशिष्यो महाप्राज्ञो लोमशो नाम नामतः ॥ ३ ॥ तत्रागतं ते ददृशुर्मुनयो दीर्घसत्रिणः ॥ उत्तस्थुर्युगपत्सर्वे सार्घ्यहस्ताः समुत्सुकाः ॥ ४ ॥
 दत्तार्घ्यपाद्यं सत्कृत्य मुनयो वीतकल्मषाः ॥ तं पप्रच्छुर्महाभागाः शिवधर्मं सविस्तरम् ॥ ५ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ कथयस्व महाप्राज्ञ देवदेवस्य
 शूलिनः ॥ महिमानं महाभाग ध्यानार्चनसमन्वितम् ॥ ६ ॥ संमार्जने किं फलं स्यात्तथा रंगावलीषु च ॥ प्रदाने दर्पणस्याथ तथा वै चामरस्य च
 ॥ ७ ॥ प्रदाने च वितानस्य तथा धारागृहस्य च ॥ दीपदाने किं फलं स्यात्पूजायां किं फलं भवेत् ॥ ८ ॥ कानिकानि च पुण्यानि कथ्यतां
 शिवपूजने ॥ इतिहासपुराणानि वेदाध्ययनमेव च ॥ ९ ॥ शिवस्याग्रे प्रकुर्वति कारयन्त्यथवा नराः ॥ किं फलं च नृणां तेषां कथ्यतां विस्तरेण हि
 ॥ १० ॥ शिवाख्यानपरोलोके त्वत्तो नान्योऽस्ति वै मुने ॥ ११ ॥ इति श्रुत्वा वचस्तेषां मुनीनां भावितात्मनाम् ॥ उवाच व्यासशिष्योऽसौ
 शिवमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ १२ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ अष्टादशपुराणेषु गीयते वै परः शिवः ॥ तस्माच्छिवस्य माहात्म्यं वक्तुं कोऽपि न पार्यते ॥
 ॥ १३ ॥ शिवेति द्व्यक्षरं नाम व्याहरिष्यन्ति ये जनाः ॥ तेषां स्वर्गश्च मोक्षश्च भविष्यति न चान्यथा ॥ १४ ॥ उदारो हि महादेवो देवानां पतिरी
 श्वरः ॥ येन सर्वं प्रदत्तं हि तस्मात्सर्वं इति स्मृतः ॥ १५ ॥ ते धन्यास्ते महात्मानो ये भजन्ति सदा शिवम् ॥ १६ ॥ विना सदाशिवं यो हि संसारं
 तर्तुमिच्छति ॥ स मूढो हि महापापः शिवद्वेषी न संशयः ॥ १७ ॥ भक्षितं हि गरं येन दक्षयज्ञो विनाशितः ॥ कालस्य दहनं येन कृतं राज्ञः प्रमोच
 नम् ॥ १८ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ यथा गरं भक्षितं च यथा यज्ञो विनाशितः ॥ दक्षस्य च तथा ब्रूहि परं कौतूहलं हि नः ॥ १९ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥
 दाक्षायणी पुरा दत्ता शंकराय महात्मने ॥ वचनाद्ब्रह्मणो विप्रा दक्षेण परमेष्ठिनः ॥ २० ॥ एकदा हि स दक्षो वै नैमिषारण्यमागतः ॥ य
 दृच्छावशमापन्न ऋषिभिः परिपूजितः ॥ २१ ॥ स्तुतिभिः प्रणिपातैश्च तथा सर्वैः सुरासुरैः ॥ तत्र स्थितो महादेवो नाभ्युत्थानाभिवादने ॥ चका
 रास्य ततः क्रुद्धो दक्षो वचनमब्रवीत् ॥ २२ ॥ सर्वत्र सर्वे हि सुरासुरा भृशं नमन्ति मां विप्रवराः समुत्सुकाः ॥ कथं ह्यसौ दुर्जनवन्महात्मा भूता
 दिभिः प्रेतपिशाचयुक्तः ॥ श्मशानवासी निरपन्नो ह्ययं कथं प्रणामं न करोति मेऽधुना ॥ २३ ॥ पाखंडिनो दुर्जनाः प्रापशीला विप्रं दृष्ट्वा चोद्धता

उन्मदाश्च ॥ वध्यास्त्याज्याः सद्भिरेवंविधा हि तस्मादेनं शापितुं चोद्यतोऽस्मि ॥२४॥ इत्येवमुक्त्वा स महातपास्तदा रुषान्वितो रुद्रमिदं बभाषे ॥
 ॥ २५ ॥ शृण्वं त्वमी विप्रतमा इदानीं वचो हि मे कर्तुमिहार्हयेतत् ॥ रुद्रो ह्ययं यज्ञबाह्यो वृतो मे वर्णातीतो वर्णपरो यतश्च ॥ २६ ॥ नंदी निशम्य
 तद्वाक्यं शैलादो हि रुषान्वितः ॥ अब्रवीत्त्वरितो दक्षं शापदं तं महाप्रभम् ॥२७॥ ॥ नन्द्युवाच ॥ ॥ यज्ञबाह्यो हि मे स्वामी महेशोऽयं कृतः कथम् ॥
 यस्य स्मरणमात्रेण यज्ञाश्च सफला ह्यमी ॥ २८ ॥ यज्ञो दानं तपश्चैव तीर्थानि विविधानि च ॥ यस्य नाम्ना पवित्राणि सोयं शतोऽधुना कथम् ॥
 ॥ २९ ॥ वृथा ते ब्रह्मचापल्याच्छतोऽयं दक्ष दुर्मते ॥ येनेदं पालितं विश्वं सर्वेण च महात्मना ॥ शतोऽयं स कथं पाप रुद्रोऽयं ब्राह्मणाधम ॥ ३० ॥
 एवं निर्भास्तिस्तस्तेन नंदिना हि प्रजापतिः ॥ नंदिनं च शशापाथ दक्षो रोषसमन्वितः ॥ ३१ ॥ यूयं सर्वे रुद्रवरा वेदबाह्याश्च वै भृशम् ॥ शप्ता
 हि वेदमार्गैश्च तथा त्यक्ता महर्षिभिः ॥ ३२ ॥ पापं दवादसंयुक्ताः शिष्टाऽऽचारबहिष्कृताः ॥ कपालिनः पानरतास्तथा कालमुखा ह्यमी ॥ ३३ ॥ इति
 शप्तास्तदा तेन दक्षेण शिवार्किकराः ॥ तदा प्रकुपितो नंदी दक्षं शप्तुं प्रचक्रमे ॥ ३४ ॥ शप्ता वयं त्वया विप्र साधवः शिवार्किकराः ॥ वृथैव ब्रह्म
 चापल्यादहं शापं ददामि ते ॥ ३५ ॥ वेदवादरता यूयं नान्यदस्तीतिवादिनः ॥ कामात्मानः स्वर्गपरा लोभमोहसमन्विताः ॥ ३६ ॥ वैदिकं च
 पुरस्कृत्य ब्राह्मणाः शूद्रयाजकाः ॥ दरिद्रिणो भविष्यन्ति प्रतिग्रहरताः सदा ॥ ३७ ॥ दक्ष केचिद्भविष्यन्ति ब्राह्मणा ब्रह्मराक्षसाः ॥ ॥ लोमश उवाच ॥
 विप्रास्ते शपितास्तेन नंदिना कोपिना भृशम् ॥ ३८ ॥ अथाकर्ण्यैश्वरो वाक्यं नंदिनः प्रहसन्निव ॥ उवाच वाक्यं मधुरं बोधयुक्तं सदाशिवः
 ॥ ३९ ॥ ॥ महादेव उवाच ॥ कोपं नार्हसि वै कर्तुं ब्राह्मणान्प्रति वै सदा ॥ ब्राह्मणा गुरवो ह्येते वेदवादरताः सदा ॥ ४० ॥ वेदो मंत्रमयः साक्षात्तथा
 सूक्तमयो भृशम् ॥ सूक्ते प्रतिष्ठितो ह्यात्मा सर्वेषामपि देहिनाम् ॥ ४१ ॥ तस्मान्नात्मविदो निन्द्या आत्मैवाहं न चेतः ॥ कोऽयं कस्त्वं क चाहं
 वै कस्माच्छप्ता हि वै द्विजाः ॥ ४२ ॥ प्रपंचरचनां हित्वा बुद्धो भव महामते ॥ तत्त्वज्ञानेन निर्वर्त्य स्वस्थः क्रोधादिवर्जितः ॥ ४३ ॥ एवं प्रबो
 धितस्तेन शंभुना परमेष्ठिना ॥ विवेकपरमो भूत्वा शैलादो हि महातपाः ॥ शिदेन सह संगम्य परमानंदसंस्तुतः ॥ ४४ ॥ दक्षोपि हि रुषाऽऽविष्ट
 ऋषिभिः परिवारितः ॥ ययौ स्थानं स्वकं तत्र प्रविवेश रुषाऽन्वितः ॥ ४५ ॥ श्रद्धां विहाय परमां शिवपूजकानां निंदापरः स हि बभूव नराधमश्च ॥
 सर्वैर्महर्षिभिरुपेत्य स तत्र शर्वं देवं निनिन्द न बभूव कदापि शान्तः ॥ ४६ ॥ इति श्रीस्कान्दे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे मा
 हेश्वरखण्डे केदारखण्डे पुराणप्रस्तावदक्षवृत्तान्तवर्णननाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॐ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ एकदा तु तदा तेन यज्ञः प्रारंभितो

महान् ॥ तत्राहुतास्तदा सर्वे दीक्षितेन तपस्विना ॥ १ ॥ ऋषयो विविधास्तत्र वशिष्ठाद्याः समागताः ॥ अगस्त्यः कश्यपोऽत्रिश्च वामदेवस्तथा
भृगुः ॥ २ ॥ दधीचो भगवान्यासो भरद्वाजोऽथ गौतमः ॥ एते चान्ये च बहवः समाजमुर्महर्षयः ॥ ३ ॥ तथा सर्वे सुरगणा लोकपालास्तथाऽपरे
विद्याधराश्च गंधर्वाः किंनराप्सरसां गणाः ॥ ४ ॥ सप्तलोकात्समानीतो ब्रह्मा लोकपितामहः ॥ वैकुण्ठाच्च तथा विष्णुः समानीतो मखं प्रति ॥ ५ ॥
देवेन्द्रो हि समानीत इन्द्राण्या सह सुप्रभः ॥ तथा चंद्रो हि रोहिण्या वरुणः प्रियया सह ॥ ६ ॥ कुबेरः पुष्पकारूढो मृगाऽऽरूढोऽथ मारुतः ॥
बस्ताऽऽरूढः पावकश्च प्रेताऽऽरूढोऽथ निर्ऋतिः ॥ ७ ॥ एते सर्वे समायाता यज्ञवाटे द्विजन्मनः ॥ ते सर्वे सत्कृतास्तेन दक्षेण च दुरात्मना ॥ ८ ॥
भवनानि महार्हाणि सुप्रभाणि महानि च ॥ त्वष्टा कृतानि दिव्यानि कौशल्येन महात्मना ॥ ९ ॥ तेषु सर्वेषु धिष्ण्येषु यथाजोषं समास्थिताः
॥ १० ॥ वर्तमाने महायज्ञे तीर्थे कनखले तथा ॥ ऋत्विजश्च कृतास्तेन भृग्वाद्याश्च तपोधनाः ॥ ११ ॥ दीक्षायुक्तस्तदा दक्षः कृतकौतुक
मंगलः ॥ भार्यया सहितो विप्रैः कृतस्वस्त्ययनो भृशम् ॥ १२ ॥ रंजे महत्त्वेन तदा सुहृद्भिः परितः सदा ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र दधीचिर्वाक्य
मब्रवीत् ॥ १३ ॥ ॥ दधीचिरुवाच ॥ ॥ एते सुरेशा ऋषयो महत्तराः सलोकपालाश्च समागतास्तव ॥ तथाऽपि यज्ञस्तु न शोभते भृशं
पिनाकिना तेन महात्मना विना ॥ १४ ॥ येनैव सर्वाण्यपि मंगलानि जातानि शंसन्ति महाविपश्चितः ॥ सोऽसौ न दृष्टोऽत्र पुमान्पुराणो
वृषध्वजो नीलकण्ठः कपर्दी ॥ १५ ॥ अमंगलान्येव च मंगलानि भवन्ति येनाधिकृतानि दक्ष ॥ त्रियंबकेनाथ सुमंगलानि भवन्ति सद्यो
ह्यपमंगलानि ॥ १६ ॥ तस्मात्त्वयैव कर्तव्यमाह्वानं परमेष्ठिना ॥ त्वरितं चैव शक्रेण विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ १७ ॥ सर्वैरेव हि
गंतव्यं यत्र देवो महेश्वरः ॥ १८ ॥ दाक्षायण्या समेतं तमानयध्वं त्वरान्विताः ॥ तेन सर्वं पवित्रं स्याच्छंभुना योगिना भृशम् ॥ १९ ॥
यस्य स्मृत्या च नामोक्त्या समग्रं सुकृतं भवेत् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन समानेयो वृषध्वजः ॥ २० ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा प्रहसन्नाह दुष्टधीः ॥ मूलं
विष्णुर्हि देवानां यत्र धर्मः सनातनः ॥ २१ ॥ यस्मिन्वेदाश्च यज्ञाश्च कर्माणि विविधानि च ॥ प्रतिष्ठितानि सर्वाणि सोऽसौ विष्णुरिहागतः ॥ २२ ॥
सत्यलोकात्समायातो ब्रह्मा लोकपितामहः ॥ वेदैश्चोपनिषद्भिश्च आगमैर्विविधैः सह ॥ २३ ॥ तथा सुरगणैः साकमागतः सुरराट् स्वयम् ॥
तथा यूयं समायाता ऋषयो वीतकल्मषाः ॥ २४ ॥ येये यज्ञोचिताः शांतास्तेते सर्वे समागताः ॥ वेदवेदार्थतत्त्वज्ञाः सर्वे यूयं दृढव्रताः ॥ २५ ॥ अत्रैव
च किमस्माकं रुद्रेणापि प्रयोजनम् ॥ कन्या दत्ता मया विप्रा ब्रह्मणा नोदितेन हि ॥ २६ ॥ अकुलीनो ह्यसौ विप्रा नष्टो नष्टप्रियः सदा ॥

भूतप्रेतपिशाचानां पतिरेको दुरत्ययः ॥२७॥ आत्मसंभावितो मूढः स्तब्धो मौनी समत्सरः ॥ कर्मण्यस्मिन्नयोग्योऽसौ नानीतो हि मयाऽधुना ॥२८॥
 तस्मात्त्वया न वक्तव्यं पुनरेवं वचो द्विजाः सर्वैर्भवद्भिः कर्तव्यो यज्ञो मे सफलो महान् ॥२९॥ एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य दधीचिर्वाक्यमब्रवीत् ॥३०॥
 ॥ दधीचिरुवाच ॥ ॥ सर्वेषामृषिर्व्याणां सुराणां भावितात्मनाम् ॥ अनयोऽयं महाज्ञातो विना तेन महात्मना ॥३१॥ विनाशोऽपि महान्सद्यो ह्यत्र
 त्यानां भविष्यति ॥ एवमुक्त्वा दधीचोऽसावेक एव विनिर्गतः ॥३२॥ यज्ञवाटाच्च दक्षस्य त्वरितः स्वाश्रमं ययौ ॥ मुनौ विनिर्गते दक्षः प्रहसन्निदमब्रवीत्
 ॥ ३३ ॥ गतः शिवप्रियो वीरो दधीचिर्नाम नामतः ॥ आविष्टचित्ता मंदाश्च मिथ्यावादरताः खलाः ॥ ३४ ॥ वेदबाह्या दुराचारास्त्याज्यास्ते ह्यत्र
 कर्मणि ॥ वेदवादरता यूयं सर्वे विष्णुपुरोगमाः ॥ ३५ ॥ यज्ञं मे सफलं विप्राः कुर्वंतु ह्यचिरादिव ॥ तदा ते देवयजनं चक्रुः सर्वे सहर्षयः ॥ ३६ ॥
 एतस्मिन्नंतरे तत्र पर्वते गंधमादने ॥ धारागृहे विमानेन सखीभिः परिवारिता ॥ ३७ ॥ दाक्षायणी महादेवी चकार विविधास्तदा ॥ क्रीडा विमानम
 ध्यस्था कन्दुकाद्याः सहस्रशः ॥ ३८ ॥ क्रीडासक्ता तदा देवी ददर्शाथ महासती ॥ यज्ञं प्रयातं सोमं च रोहिण्या सहितं प्रभुम् ॥ ३९ ॥ क्व गमि
 ष्यति चंद्रोऽयं विजये पृच्छ सत्वरम् ॥ तयोक्ता विजया देवी तं पप्रच्छ यथोचितम् ॥ ४० ॥ कथितं तेन तत्सर्वं दक्षस्यैव मखादिकम् ॥ तच्छ्रुत्वा
 त्वरिता देवी विजया जातसंभ्रमा ॥ कथयामास तत्सर्वं यदुक्तं शशिना भृशम् ॥ ४१ ॥ विमृश्य कारणं देवी किमाह्वानं करोति न ॥ दक्षः पिता मे
 माता च विस्मृता मां कुतोऽधुना ॥ ४२ ॥ पृच्छामि शंकरं चाद्य कारणं कृतनिश्चया ॥ स्थापयित्वा सखीस्तत्र आगता शंकरं प्रति ॥ ४३ ॥ ददर्श
 तं सभामध्ये त्रिलोचनमवस्थितम् ॥ गणैः परिवृतं सर्वैश्चंडमुंडादिभिस्तदा ॥ ४४ ॥ बाणो भृंगिस्तथा नंदी शैलादो हि महातपाः ॥ महाकालो
 महाचंडो महामुंडो महाशिराः ॥४५॥ धूम्राक्षो धूम्रकेतुश्च धूम्रपादस्तथैव च ॥ एते चान्ये च बहवो गणा रुद्रानुवर्तिनः ॥४६॥ केचिद्भयानका रौद्राः
 कबंधाश्च तथा परे ॥ विलोचनाश्च केचिच्च वज्रोहीनास्तथा परे ॥४७॥ एवंभूताश्च शतशः सर्वे ते कृतिवाससः ॥ जटाकलापसंभूषाः सर्वे रुद्राक्षभूषणाः
 ॥४८॥ जितेंद्रिया वीतरागाः सर्वे विषयवैरिणः ॥ एभिः सर्वैः परिवृतः शंकरो लोकशंकरः ॥ दृष्टस्तया उपाविष्ट आसने परमाद्भुते ॥४९॥ आक्षिप्तचित्ता
 सहसा जगाम शिवसंनिधिम् ॥ शिवेन स्थापिता स्वां कं प्रीतियुक्तेन वल्लभा ॥५०॥ प्रेम्णोदिता वचोभिः सा बहुमानपुरःसरम् ॥ किमागमनकार्यमे
 वद शीघ्रं सुमध्यमे ॥५१॥ एवमुक्ता तदा तेन उवाचासितलोचना ॥५२॥ ॥ सत्युवाच ॥ ॥ पितुर्मम महायज्ञे कस्मात्त्व न रोचते ॥ गमनं देवदे

वेश तत्सर्वं कथय प्रभो ॥ ५३ ॥ सुहृदामेष वै धर्मः सुहृद्भिः सह संगतिम् ॥ कुर्वति यन्महादेव सुहृदां प्रीतिवर्धिनीम् ॥ ५४ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन
 अनाहूतोऽपि गच्छ भोः ॥ यज्ञवाटं पितुर्मेंद्व्य वचनान्मे सदाशिव ॥ ५५ ॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा बभाषे सूनृतं वचः ॥ त्वया भद्रे न गंतव्यं दक्षस्य
 यजनं प्रति ॥ ५६ ॥ तस्य ये मानिनः सर्वे ससुरासुरकिंनराः ॥ ते सर्वे यजनं प्राप्ताः पितुस्तव न संशयः ॥ ५७ ॥ अनाहूताश्च ये सुभ्रु गच्छन्ति परम
 न्दिमम् ॥ अपमानं प्राप्नुवन्ति मरणादधिकं ततः ॥ ५८ ॥ परेषां मंदिरं प्राप्त इन्द्रोऽपि लघुतां ब्रजेत् ॥ तस्मात्त्वया न गंतव्यं दक्षस्य यजनं शुभे ॥ ५९ ॥
 एवमुक्ता सर्ता तेन महेशेन महात्मना ॥ उवाच रोषसंयुक्तं वाक्यं वाक्यविदां वरा ॥ ६० ॥ यज्ञो हि सत्यं लोके त्वं स त्वं देववरेश्वर ॥ अनाहूतोऽसि
 तेनाद्य पित्रा मे दृष्टचारिणा ॥ तत्सर्वं ज्ञातुमिच्छामि तस्य भावं दुरात्मनः ॥ ६१ ॥ तस्माच्चार्थैव गच्छामि यज्ञवाटं पितुर्मम ॥ अनुज्ञां देहि मे नाथ
 देवदेव जगत्पते ॥ ६२ ॥ इत्युक्तो भगवान्बुद्धस्तया देव्या शिवः स्वयम् ॥ विज्ञाताखिलदृग्द्रष्टा भगवान्भूतभावनः ॥ ६३ ॥ स तामुवाच देवेशो
 महेशः सर्वसिद्धिदः ॥ गच्छ देवि त्वरायुक्ता वचनान्मम सुव्रते ॥ ६४ ॥ एतं नंदिनमारुह्य नानाविधगणान्विता ॥ गणाः षष्टिसहस्राणि जग्मू
 रौद्राः शिवाज्ञया ॥ ६५ ॥ तैर्गणैः संवृता देवी जगाम पितृमंदिरम् ॥ निरीक्ष्य तद्वलं सर्वं महादेवोतिविस्मितः ॥ ६६ ॥ भूषणानि महार्हाणि तेभ्यो
 देव्यै परंतपः ॥ प्रेषयामास चाव्यग्रो महादेवोऽनु पृष्ठतः ॥ ६७ ॥ देव्या गतं वै स्वपितुर्गृहं तदा विमृश्य सर्वं भगवान्महेशः ॥ दाक्षायणी पित्रवमा
 निता सर्ता न यास्यतीति स्वपुरं पुनर्जगौ ॥ ६८ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे केदारखंडे दक्षयज्ञं
 प्रति सर्तादेव्यागमनवर्णनं नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ दाक्षायणी गता तत्र यत्र यज्ञो महानभूत् ॥ तत्पितुः सद्वनं गत्वा ना
 नाश्चर्यसमन्वितम् ॥ १ ॥ द्वारि स्थिता तदा देवा अवतीर्य निजासनात् ॥ नंदिनो हि महाभागा देवलोकं निरीक्ष्य च ॥ २ ॥ मातरं पितरं दृष्ट्वा सुहृत्संबंधि
 बांधवान् ॥ अभिवाद्यैव पितरं मातरं च मुदान्विता ॥ ३ ॥ बभाषे वचनं देवी प्रस्तावसदृशं तदा ॥ अनाहूतस्त्वया कस्माच्छंभुः परमशोभनः ॥ ४ ॥
 येन पूतमिदं सर्वं समग्रं सचराचरम् ॥ यज्ञो यज्ञविदां श्रेष्ठो यज्ञांगो यज्ञदक्षिणः ॥ ५ ॥ द्रव्यं मंत्रादिकं सर्वं हव्यं कव्यं च यन्मयम् ॥ विना तेन कृतं
 सर्वमपवित्रं भविष्यति ॥ ६ ॥ शंभुना हि विना तात कथं यज्ञः प्रवर्तते ॥ एते कथं समायाता ब्रह्मणा सहिताः पितः ॥ ७ ॥ हे भृगो त्वं न जानासि
 हे कश्यप महामते ॥ अत्रे वशिष्ठ एकस्त्वं शक्र किं कृतमद्य ते ॥ ८ ॥ हे विष्णो त्वं महादेवं जानासि परमेश्वरम् ॥ ब्रह्मन्किं त्वं न जानासि महादेवस्य
 विक्रमम् ॥ ९ ॥ पुरा पंचमुखो भूत्वा गर्वितोसि सदाशिवम् ॥ कृतश्चतुर्मुखस्तेन विस्मृतोऽसि तदद्भुतम् ॥ १० ॥ भिक्षाटनं कृतं येन पुरा दारुवने

विभुः॥शप्तोयं भिक्षुको रुद्रो भवद्भिः सखिभिस्तदा ॥११॥ शतेनापि च रुद्रेण भवद्भिर्विस्मृतं कथम् ॥ यस्यावयवमात्रेण पूरितं सचराचरम् ॥१२॥
 लिंगभूतं जगत्सर्वं जातं तत्क्षणमेव हि॥लयनाल्लिंगमित्याहुः सर्वे देवाः सवासवाः॥१३॥सर्वे देवाश्च संभूता यतो देवस्य शूलिनः ॥ सोऽसौ वेदांतगो
 देवस्त्वया ज्ञातुं न पार्यते ॥१४॥ तस्या वचनमाकर्ण्य दक्षः क्रुद्धोऽब्रवीद्वचः॥किं त्वया बहुनोक्तेन कार्यं नास्तीह सांप्रतम् ॥ १५ ॥ गच्छ वा तिष्ठ
 वा भद्रे कस्मात्त्वं हि समागता ॥ अमंगलो हि भर्ता ते अशिवोऽसौ सुमध्यमे ॥ १६ ॥ अकुलीनो देवबाह्यो भूतप्रेतपिशाचराट् ॥ तस्मान्नाका
 रितो भद्रे यज्ञार्थं चारुभाषिणि ॥ १७ ॥ मया दत्तासि सुश्रोणि पापिना मंदबुद्धिना ॥ रुद्रायाविदिताथाय उद्धताय दुरात्मने ॥ १८ ॥
 तस्मात्कायं परित्यज्य स्वस्था भव शुचिस्मिते ॥ दक्षेणोक्ता तदा पुत्री सा सती लोकपूजिता ॥ १९ ॥ निंदायुक्तं स्वपितरं विलोक्य
 रुषिता भृशम् ॥ चिंतयन्ती तदा देवी कथं यास्यामि मंदिरे ॥ २० ॥ शंकरं द्रष्टुकामाहं किं वक्ष्ये तेन पृच्छिता ॥ यो निंदति महादेवं निंद्य
 मानं शृणाति यः ॥ तावुभौ नरकं यातो यावच्चन्द्रदिवाकरौ ॥ २१ ॥ तस्मात्त्यक्ष्याम्यहं देहं प्रवेक्ष्यामि हुताशनम् ॥ २२ ॥ एवं मी
 मांसमाना सा शिवरुद्रेतिभाषिणी ॥ अपमानाभिभूता सा प्रविवेश हुताशनम् ॥ २३ ॥ हाहाकारेण महता व्याप्तमासीद्विगंतरम् ॥
 सर्वे ते मंचमारूढाः शस्त्रैर्व्याप्ता निरंतराः ॥ २४ ॥ शस्त्रैः स्वैर्जघुरात्मानं स्वानि देहानि चिच्छिदुः ॥ केचित्करतले गृह्य शिरांसि
 स्वानि चोत्सुकाः ॥ २५ ॥ नीराजयंतस्त्वरिता भस्मीभूताश्च जज्ञिरे ॥ एवमूचुस्तदा सर्वे जगज्ज्वरतिभीषणम् ॥ २६ ॥ शस्त्रप्रहारैः
 स्वांगानि चिच्छिदुश्चातिभीषणाः ॥ ते तथा विलयं प्राप्ता दाक्षायण्या समं तदा ॥ २७ ॥ गणास्तत्रायुते द्वे च तदद्भुतमिवाभवत् ॥ ते सर्व
 ऋषयो देवा इन्द्राद्याः समरुद्वणाः ॥ २८ ॥ विश्वेऽश्विनौ लोकपालास्तूष्णींभूतास्तदाभवन् ॥ विष्णुं वरेण्यं केचिच्च प्रार्थयंतः समंततः ॥ २९ ॥
 एवंभूतस्तदा यज्ञो जातस्तस्य दुरात्मनः ॥ दक्षस्य ब्रह्मबंधोश्च ऋषयो भयमागताः ॥ ३० ॥ एतस्मिन्नंतरे विप्रा नारदेन महात्मना ॥
 कथितं सर्वमेवैतदक्षस्य च विचेष्टितम् ॥ ३१ ॥ तदाकर्ण्येश्वरो वाक्यं नारदस्य मुखोद्गतम् ॥ चुकोप परमं क्रुद्ध आसनादुत्पतन्निव ॥ ३२ ॥
 उद्धृत्य च जटां रुद्रो लोकसंहारकारकः ॥ आस्फोटयामास रुषा पर्वतस्य शिरोपरि ॥ ३३ ॥ ताडनाच्च समुद्धृतो वीरभद्रो महायशः ॥ तथा काली
 समुत्पन्ना भूतकोटिभिरावृता ॥ ३४ ॥ कोपान्निःश्रसितेनैव रुद्रस्य च महात्मनः ॥ जातं ज्वराणां च शतं सन्निपातास्त्रयोदश ॥ ३५ ॥ विज्ञप्तो
 वीरभद्रेण रुद्रो गैद्रपराक्रमः ॥ किं कार्यं भवतः कार्यं शीघ्रमेव वद प्रभो ॥ ३६ ॥ इत्युक्तो भगवान्नुद्रः प्रेषयामास सत्वरम् ॥ गच्छ वीर महा

बाहो दक्षयज्ञं विनाशय ॥ ३७ ॥ शासनं शिरसा धृत्वा देवदेवस्य शूलिनः ॥ कालिकाऽऽलिहितो वीरः सर्वभूतैः समावृतः ॥ वीरभद्रो महातेजा
 ययौ दक्षमखं प्रति ॥ ३८ ॥ तदानीमेव सहसा दुर्निमित्तानि चाभवन् ॥ रुद्रो ववौ तदा वायुः शर्कराभिः समावृतः ॥ ३९ ॥ असृग्वर्षति
 देवंश्च तिमिरेणाऽऽवृता दिशः ॥ उल्कापाताश्च बहवः पेतुरुर्व्या सहस्रशः ॥ ४० ॥ एवंविधान्यरिष्टानि ददृशुर्विबुधादयः ॥ दक्षोऽपि भयमापन्नो
 विष्णुं शरणमाययौ ॥ ४१ ॥ रक्षरक्ष महाविष्णो त्वं हि नः परमो गुरुः ॥ यज्ञोऽसि त्वं सुरश्रेष्ठ भयान्मां परिमोचय ॥ ४२ ॥ दक्षेण प्रार्थ्य
 मानो हि जगाद मधुमूदनः ॥ मया रक्षा विधातव्या भवतो नात्र संशयः ॥ ४३ ॥ अवज्ञा हि कृता दक्ष त्वया धर्ममजानताः ॥ ईश्वरावज्ञया
 सर्वं विफलं च भविष्यति ॥ ४४ ॥ अपूज्या यत्र पूज्यन्ते पूजनीयो न पूज्यते ॥ त्रीणि तत्र प्रवर्तते दुर्भिक्षं मरणं भयम् ॥ ४५ ॥ तस्मात्सर्वप्रय
 त्नेन माननीयो वृषध्वजः ॥ अमानितान्महेशात्त्वां महद्भयमुपस्थितम् ॥ ४६ ॥ अधुनैव वयं सर्वे प्रभवो न भवामहे ॥ भवतो दुर्त्रयेनेव
 नात्र कार्या विचारणा ॥ ४७ ॥ विष्णोस्तद्वचनं श्रुत्वा दक्षश्चितापरोऽभवत् ॥ विवर्णवदनो भूत्वा तूष्णीमासीद्भुवि स्थितः ॥ ४८ ॥ वीरभद्रो महा
 बाहू रुद्रेणैव प्रचोदितः ॥ काली कात्यायनीशाना चामुंडा मुंडमर्दिनी ॥ ४९ ॥ भद्रकाली तथा भद्रा त्वग्निा वैष्णवी तथा ॥ नवदुर्गादिसंहितो
 भूतानां च गणो महान् ॥ ५० ॥ शाकिनी डाकिनी चैव भूतप्रमथगुह्यकाः ॥ तथैव योगिनीचक्रं चतुःपट्या समन्वितम् ॥ ५१ ॥ निर्जामुः
 सहसा तत्र यज्ञवाटं महाप्रभम् ॥ वीरभद्रसमेता ये गणाः शतसहस्रशः ॥ ५२ ॥ पार्षदाः शंकरस्यैते सर्वे रुद्रस्वरूपिणः ॥ पंचवक्त्रा नीलकंठाः
 सर्वे ते शस्त्रपाणयः ॥ ५३ ॥ छत्रचामरसंवीताः सर्वे हरपराक्रमाः ॥ दशबाहवस्त्रिनेत्रा जटिला रुद्रभूषणाः ॥ ५४ ॥ अर्धचंद्रधराः सर्वे सर्वे
 चैव महौजसः ॥ सर्वे ते वृषभारूढाः सर्वे ते वेषभूषणाः ॥ ५५ ॥ सहस्रबाहुर्भुजगाधिपैर्वृतस्त्रिलोचनो भीमबलो भयावहः ॥ एभिः समेतश्च तदा
 महात्मा स वीरभद्रोऽभिजगाम यज्ञम् ॥ ५६ ॥ युग्यानां च सहस्रेण द्विप्रमाणेन स्यंदनम् ॥ सिंहानां प्रयुतेनैव बाह्यमानं च तस्य तत् ॥ ५७ ॥ तथैव
 दंशिताः सिंहा बहवः पार्श्वरक्षकाः ॥ शार्दूला मकरा मत्स्या गजाश्चैव सहस्रशः ॥ छत्राणि विविधान्येव चामराणि तथैव च ॥ ५८ ॥ मूर्धनि
 ध्रियमाणानि सर्वतोप्राणि सर्वशः ॥ ततो भेरीमहानादाः शंखाश्च विविधस्वनाः ॥ पटहा गोमुखाश्चैव शृंगाणि विविधानि च ॥ ५९ ॥
 ततोऽवाद्यन्त तान्येव घनानि सुषिराणि च ॥ कलगानपराः सर्वे सर्वे मृदंगवादिनः ॥ ६० ॥ अनेकलास्यसंयुक्ता वीरभद्राग्रतोभवन् ॥ रणवादित्र

निर्वापैर्जगज्जुर्मितौजसः ॥ ६१ ॥ तेन नादेन महता नादितं भुवनत्रयम् ॥ एवं सर्वे समायाता गणा रुद्रप्रणोदिताः ॥ ६२ ॥ यज्ञवाटं च दक्षस्य
विनाशार्थं प्रहारिणः ॥ रजसा चाऽऽवृतं व्योम तमसा च वृता दिशः ॥ ६३ ॥ सप्तद्वीपवती पृथ्वी चचाल साद्रिकानना ॥ ते दृष्ट्वा महदाश्चर्य्यं लोक
क्षयकरं तदा ॥ ६४ ॥ उत्तस्थुर्युगपत्सर्वे देवदैत्यनिशाचराः ॥ ते वै ददृशुरायांतीं रुद्रसेनां भयावहाम् ॥ ६५ ॥ पृथ्वीं केचित्समायाता गगने केचि
दागताः ॥ दिशश्च प्रदिशश्चैव समावृत्य तथापरे ॥ ६६ ॥ अनन्ता ह्यक्षयाः सर्वे शूरा रुद्रसमा युधि ॥ एवंभूतं च तत्सैन्यं रुद्रैश्च परिवारितम् ॥ दृष्ट्वा
बुर्विस्मिताः सर्वे यामोऽद्य शस्त्रपाणयः ॥ ६७ ॥ इंद्रो हि गजमारूढो मृगारूढः सदागतिः ॥ यमो महिषमारूढो यमदंडसमन्वितः ॥ ६८ ॥ कुबेरः
पुष्पकारूढः पाशी मकरमेव च ॥ अग्निर्वस्तुसमारूढो निर्ऋतिः प्रेतमेव च ॥ ६९ ॥ तथान्ये सुरसंघाश्च यक्षचारणगुह्यकाः ॥ आरुह्य वाहनान् देव
स्वानिस्वानि प्रतापिनः ॥ ७० ॥ स्वेषामुद्योगमालोक्य दक्षश्चाश्रुमुखस्ततः ॥ दंडवत्पतितो भूमौ सर्वानेवाभ्यभाषत ॥ ७१ ॥ युष्मद्वलेनैव मया यज्ञः
प्राग्भितो महान् ॥ सत्कर्मसिद्धये यूयं प्रमाणं सुमहाप्रभाः ॥ ७२ ॥ विष्णो त्वं कर्मणः साक्षाद्यज्ञानां परिपालकः ॥ धर्मस्य वंदगर्भस्य ब्रह्मण्य
स्त्वं च माधव ॥ ७३ ॥ तस्माद्रक्षा विधातव्या यज्ञस्याऽस्य महाप्रभो ॥ दक्षस्य वचनं श्रुत्वा उवाच मधुमुदनः ॥ ७४ ॥ मया रक्षा विधातव्या
धर्मस्य परिपालने ॥ तत्सत्यं तु त्वयोक्तं हि किं तु तस्य व्यतिक्रमः ॥ ७५ ॥ यातस्त्वद्यैव यज्ञस्य यत्त्वयोक्तं सदाशिवम् ॥ नैमिषेऽनिमिषक्षेत्रे
तदा किं न स्मृतं त्वया ॥ ७६ ॥ योऽयं रुद्रो महातेजा यज्ञरूपः सदाशिवः ॥ यज्ञबाह्यः कृतो मूढ तच्च दुर्मन्त्रितं तव ॥ ७७ ॥ रुद्रकोपाच्च को
ह्यत्र समर्थो रक्षणे तव ॥ न पश्यामि च तं विप्र त्वां वै रक्षति दुर्मन्त्रितम् ॥ ७८ ॥ किं कर्म किमकर्ममेति तन्न पश्यसि दुर्मन्त्रितम् ॥ समर्थं केवलं कर्म
न भविष्यति सर्वदा ॥ ७९ ॥ सेश्वरं कर्म विद्वेद्येतत्समर्थत्वेन जायते ॥ न ह्यन्यः कर्मणो दाता ईश्वरेण विना भवेत् ॥ ८० ॥ ईश्वरस्य च ये
भक्ताः शांतास्तद्रतमानसाः ॥ कर्मणो हि फलं तेषां प्रयच्छति सदाशिवः ॥ ८१ ॥ केवलं कर्म चाश्रित्य निरीश्वरपरा जनाः ॥ निरयं ते च गच्छन्ति
कोटियज्ञशतैरपि ॥ ८२ ॥ पुनः कर्ममयैः पार्शैर्बद्धा जन्मनिजन्मनि ॥ निरयेषु प्रपच्यन्ते केवलं कर्मरूपिणः ॥ ८३ ॥ इति श्रीस्कादे महापुराण
एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे केदारखंडे वीरभद्रप्रादुर्भाववर्णननाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ विष्णुनोक्तं
वचः श्रुत्वा दक्षो वचनमब्रवीत् ॥ वेदानामप्रमाणं च कृतं ते मधुमुदन ॥ १ ॥ वैदिकं कर्म चोत्सृज्य कथं सेश्वरतां व्रजेत् ॥ तदुच्यतां महाविष्णो
येन धर्मः प्रतिष्ठितः ॥ २ ॥ दक्षेणोक्तो महाविष्णुरुवाच परिसात्वयन् ॥ त्रैगुण्यविषया वेदाः संभवन्ति न चान्यथा ॥ ३ ॥ वेदोदितानि कर्माणि ईश्वरेण

विना कथम् ॥ सफलानि भविष्यन्ति विफलान्येव तानि च ॥४॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन ईश्वरं शरणं ब्रज ॥ एवं ब्रुवति गोविन्द आगतः सैन्यसागरः ॥
 वीरभद्रेण सदृशो ददृशुस्तं तदा सुराः ॥ ५ ॥ इन्द्रोऽपि प्रहसन्विष्णुमात्मवादयत् तदा ॥ वज्रपाणिः सुरैः सार्द्धं योद्धुकामोऽभवत्तदा ॥ ६ ॥ भृगुणा
 चारितः शीघ्रमुच्चाटनपरेण हि ॥ तदा गणाः सुरैः सार्धं युयुधुस्ते गणान्विताः ॥ ७ ॥ शरतोमग्नागचैर्जघ्नुस्ते च परस्परम् ॥ नेदुःशांखाश्च बहुश
 स्तस्मिन्नणमहोत्सवे ॥ ८ ॥ तथा दुन्दुभयो नेदुः पटहा डिंडिमादयः ॥ तेन शब्देन महता श्लाघ्यमानास्तदा सुराः ॥ लोकपालैश्च सहिता जघ्नुस्ता
 ञ्छिवकिकरान् ॥ ९ ॥ खड्गैश्चापि हताः केचिद्रदाभिश्च विपोथिताः ॥ देवैः पराजिताः सर्वे गणाः शतसहस्रशः ॥ १० ॥ इंद्राद्यैर्लोकपालैश्च गणा
 स्ते च पराङ्मुखाः ॥ कृताश्च तत्क्षणादेव भृगोर्मन्त्रवलेन हि ॥ ११ ॥ उच्चाटनं कृतं तेषां भृगुणा यज्विना तदा ॥ यजनार्थं च देवानां तुष्ट्यर्थं दीक्षित
 स्य च ॥ १२ ॥ तेनैव देवा जयिनो जातास्तत्क्षणमेव हि ॥ स्वानां पराजयं दृष्ट्वा वीरभद्रो रुपान्वितः ॥ १३ ॥ भूतान्प्रेतान्पिशाचांश्च कृत्वा तानेव
 पृष्ठतः ॥ वृषभस्थान्पुरस्कृत्य स्वयं चैव महाबलः ॥ तीक्ष्णं त्रिशूलमादाय पातयामास ताव्रणे ॥ १४ ॥ देवान्यक्षान्पिशाचांश्च गुह्यकात्राशसां
 स्तथा ॥ शूलघातैश्च ते सर्वे गणा देवान्प्रजग्निरं ॥ १५ ॥ केचिद्धिधाकृताः खड्गैर्मुद्गरैश्चापि पोथिताः ॥ परश्वधैः खंडशश्च कृताः केचिद्रणाजिरे ॥
 १६ ॥ शूलैर्भिन्नाश्च शतशः केचिच्च शकलीकृताः ॥ एवं पराजिताः सर्वे पलायनपरायणाः ॥ १७ ॥ परस्परं परिष्वज्य गतास्तेऽपि त्रिविष्टपम् ॥
 केवलं लोकपालाश्च इंद्राद्यास्तस्थुरुत्सुकाः ॥ बृहस्पतिं पृच्छमानाः कुतोऽस्माकं जयो भवेत् ॥ १८ ॥ बृहस्पतिरुवाचेदं सुरेन्द्रं त्वरितस्तदा ॥ ॥ बृहस्पति
 रुवाच ॥ ॥ यदुक्तं विष्णुना पूर्वं तत्सत्यं जातमद्य वै ॥ १९ ॥ अस्ति चेदीश्वरः कश्चित्फलहृन्प्यस्य कर्मणः ॥ कर्तारं भजते सोऽपि न ह्यकर्तुः
 प्रभुर्हिसः ॥ २० ॥ न मंत्रौषधयः सर्वे नाभिचारा न लौकिकाः ॥ न कर्माणि न वेदाश्च न मीमांसाद्वयं तथा ॥ २१ ॥ ज्ञातुमीशाः संभवन्ति
 भक्त्याज्ञेयस्त्वनन्यया ॥ शांत्या च परया तुष्ट्या ज्ञातव्यो हि सदाशिवः ॥ २२ ॥ तेन सर्वं संभवति सुखदुःखात्मकं जगत् ॥ परंतु संवदिष्यामि
 कार्याकार्यविवक्षया ॥ २३ ॥ त्वमिन्द्र बालिशो भूत्वा लोकपालैः सहाद्य वै ॥ आगतो बालिशो भूत्वा इदानीं किं करिष्यसि ॥ २४ ॥ एते
 रुद्रसहायाश्च गणाः परमशोभनाः ॥ कुपिताश्च महाभागा न तु शेषं प्रकुर्वन्ते ॥ २५ ॥ एवं बृहस्पतेर्वाक्यं श्रुत्वा तेऽपि दिवौकसः ॥ चिंतामापेदिरे
 सर्वे लोकपाला महेश्वराः ॥ २६ ॥ ततोऽब्रवीद्वीरभद्रो गणैः परिवृतो भृशम् ॥ सर्वे यूयं बालिशत्वादवदानार्थमागताः ॥ २७ ॥ अवदानानि
 दास्यामि तुभ्यर्थं भवतां त्वरन् ॥ एवमुक्त्वा शितैर्बाणैर्जघानाथ रुपान्वितः ॥ २८ ॥ तैर्बाणैर्निहताः सर्वे जग्मुस्ते च दिशो दश ॥ २९ ॥

गतेषु लोकपालेषु विद्वतेषु सुरेषु च ॥ यज्ञवाटे समायातो वीरभद्रो गणान्वितः ॥ ३० ॥ तदा त ऋषयः सर्वे सर्वमेवेश्वरेश्वरम् ॥ विज्ञातुकामाः सहसा
उचुरेवं जनार्दनम् ॥ ३१ ॥ रक्ष यज्ञं हि दक्षस्य यज्ञोसि त्वं न संशयः ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनमृषीणां वै जनार्दनः ॥ ३२ ॥ योद्धुकामः स्थितो युद्धे विष्णुर
ध्यात्मदीपकः ॥ वीरभद्रो महाबाहुः केशवं वाक्यमब्रवीत् ॥ ३३ ॥ अत्र त्वयागतं कस्माद्विष्णो वेद्वा महाबलम् ॥ दक्षस्य पक्षमाश्रित्य कथं जेष्यसि
तद्दद ॥ ३४ ॥ दाक्षायण्या कृतं यच्च न दृष्टं किं त्वयानघ ॥ त्वं चापि यज्ञे दक्षस्य अवदानार्थमागतः ॥ अवदानं प्रयच्छामि तव चापि महाभुज
॥ ३५ ॥ एवमुक्त्वा प्रणम्यादौ विष्णुं सदृशरूपिणम् ॥ वीरभद्रोऽग्रतो भूत्वा विष्णुं वाक्यमथाब्रवीत् ॥ ३६ ॥ यथा शंभुस्तथा त्वं हि मम
नास्त्यत्र संशयः ॥ तथापि त्वं महाबाहो योद्धुकामोऽग्रतः स्थितः ॥ नेष्याम्यपुनरावृत्तिं यदि तिष्ठेस्त्वमात्मना ॥ ३७ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा
वीरभद्रस्य धीमतः ॥ उवाच प्रहसन् देवो विष्णुः सर्वेश्वरेश्वरः ॥ ३८ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ रुद्रतेजःप्रसूतोसि पवित्रोऽसि महामते ॥ अनेन प्रार्थितः
पूर्वं यज्ञार्थं च पुनः पुनः ॥ ३९ ॥ अहं भक्तपराधीनस्तथा सोऽपि महेश्वरः ॥ तेनैव कारणेनात्र दक्षस्य यजनं प्रति ॥ ४० ॥ आगतोऽहं वीरभद्र
रुद्रकोपसमुद्भव ॥ अहं निवारयामि त्वां त्वं वा मां विनिवारय ॥ ४१ ॥ इत्युक्तवति गोविंदे प्रहस्य स महाभुजः ॥ प्रश्रयावनतो भूत्वा इदमाह
जनार्दनम् ॥ ४२ ॥ यथा शिवस्तथा त्वं हि यथा त्वं च तथा शिवः ॥ सेवकाश्च वयं सर्वे तव वा शंकरस्य च ॥ ४३ ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य
सोऽच्युतः संप्रहस्य च ॥ इदं विष्णुर्महावाक्यं जगाद परमेश्वरः ॥ ४४ ॥ योधयस्व महाबाहो मया सार्धमशंकितः ॥ तवास्त्रैः पूर्यमाणोऽहं गच्छामि
भवनं स्वकम् ॥ ४५ ॥ तथेत्युक्त्वा तु वीरोऽसौ वीरभद्रो महाबलः ॥ गृहीत्वा परमास्त्राणि सिंहनादैर्जगर्ज ह ॥ ४६ ॥ विष्णुश्चापि महाघोषं
शंखनादं चकार सः ॥ तच्छ्रुत्वा ये गता देवा रणं हित्वाऽऽययुः पुनः ॥ ४७ ॥ व्यूहं चक्रुस्तदा सर्वे लोकपालाः सवासवाः ॥ तदन्द्रेण हतो नंदी
वज्रेण शतपर्वणा ॥ ४८ ॥ नंदिना च हतः शक्रस्त्रिशूलेन स्तनार्तरे ॥ वायुना च हतो भृंगी भृंगिणा वायुराहतः ॥ ४९ ॥ शूलेन सितधारेण संनद्धो
दण्डधारिणा ॥ यमेन सह संग्रामं महाकालो बलान्वितः ॥ ५० ॥ कुबेरेण च संगम्य कूर्प्माडानां पतिः स्वयम् ॥ वरुणेन समं युद्धं मुंडश्चैव महा
बलः ॥ ५१ ॥ युयुधे परयाशक्त्या त्रैलोक्यं विस्मयन्निव ॥ नैर्ऋतेन समागम्य चंडश्च बलवत्तरः ॥ ५२ ॥ युयुधे परमास्त्रेण नैर्ऋत्यं च विडंबयन् ॥
योगिनीचक्रसंयुक्तो भैरवो नायको महान् ॥ ५३ ॥ विदार्य देवानखिलान्पपौ शोणितमद्भुतम् ॥ क्षेत्रपालास्तथा चान्ये भूतप्रमथगुह्यकाः ॥ ५४ ॥
शाकिनी डाकिनी रौद्रा नवदुर्गास्तथैव च ॥ योगिन्यो यातुधान्यश्च तथा कूर्प्माडकादयः ॥ नेदुः पपुः शोणितं च बुभुजुः पिशितं बहु ॥ ५५ ॥

भक्ष्यमाणं तदा सैन्यं विलोक्य सुरराट्स्वयम् ॥ विहाय नंदिनं पश्चाद्वीरभद्रं समाक्षिपत् ॥ ५६ ॥ वीरभद्रो विहायैव विष्णुं देवेन्द्रमास्थितः ॥
 तयोर्युद्धमभूद्धोरं बुधांगारकयोरिव ॥ ५७ ॥ वीरभद्रं यदा शक्रो हंतुकामस्त्वरान्वितः ॥ तावच्छक्रं गजस्थं हि पूरयामास मार्गणेः ॥ ५८ ॥
 वीरभद्रो रूपाविष्टो दुर्निवार्यो महाबलः ॥ तदेद्रेणाहतः शीघ्रं वज्रेण शतपर्वणा ॥ ५९ ॥ सगजं च सवज्रं च वासवं ग्रस्तुमुद्युतः ॥ हाहाकारो महा
 नासीद्धूतानां तत्र पश्यताम् ॥ ६० ॥ वीरभद्रं तथाभूतं हंतुकामं पुरंदरम् ॥ त्वरमाणस्तदा विष्णुर्वीरभद्राग्रतः स्थितः ॥ ६१ ॥ शक्रं च पृष्ठतः कृत्वा
 योधयामास वै तदा ॥ वीरभद्रस्य विष्णोश्च युद्धं परमभूतदा ॥ ६२ ॥ शस्त्रास्त्रैर्विविधाकारैर्योधयामासतुस्तदा ॥ पुनर्नदिनमालोक्य शक्रो युद्ध
 विशारदः ॥ ६३ ॥ द्रंद्रयुद्धं सुतुमुलं देवानां प्रमथैः सह ॥ प्रमथा मथिता देवैः सर्वे ते प्राद्वव्रणात् ॥ ६४ ॥ गणान्पराङ्मुखान्दृष्ट्वा सर्वे ते व्याधयो
 भृशम् ॥ रुद्रकोपात्समुद्भूता देवाश्चापि प्रदुद्रुवुः ॥ ६५ ॥ ज्वरैस्तु पीडितान्देवान्दृष्ट्वा विष्णुर्हसन्निव ॥ जीवग्राहेण जग्राह देवांस्तांश्च पृथक्पृथक् ॥
 ॥ ६६ ॥ देवाश्विनौ तदाहूय व्याधीन्हंतुं तदा भृतिम् ॥ ददौ ताभ्यां प्रयत्नेन गणयित्वा सुबुद्धिमान् ॥ ६७ ॥ ज्वरंश्च सन्निपातांश्च अन्ये
 भूतद्रुहस्तदा ॥ तान्सर्वान्निगृहीत्वाथ अश्विनौ तौ मुदान्वितौ ॥ विज्वरानथ देवांश्च कृत्वा सुमुदतुश्चिगम् ॥ ६८ ॥ तैर्जितं योगिनीचक्रं भै
 रवं व्याकुलीकृतम् ॥ तीक्ष्णाग्रैः पातयामासुः शरैर्भूतगणानपि ॥ ६९ ॥ सुरैर्विद्रावितं सैन्यं विलोक्य पतितं भुवि ॥ वीरभद्रो रूपाविष्टो
 विष्णुं वचनमब्रवीत् ॥ ७० ॥ त्वं शूरोसि महाबाहो देवानां पालको ह्यसि ॥ युध्यस्व मां प्रयत्नेन यदि ते मतिरीदृशी ॥ ७१ ॥ इत्युक्त्वा तं
 समासाद्य विष्णुं सर्वेश्वरेश्वरम् ॥ ववर्ष निशितैर्वाणैर्वीरभद्रो महाबलः ॥ ७२ ॥ तदा चक्रेण भगवान्वीरभद्रं जघान सः ॥ आयातं चक्रमालोक्य
 ग्रसितं तत्क्षणाच्च तत् ॥ ७३ ॥ ग्रसितं चक्रमालोक्य विष्णुः परपुंगवजयः ॥ मुखं तस्य परामृज्य विष्णुनोद्विलितं पुनः ॥ ७४ ॥ स्वचक्रमादाय
 महातुभावं दिवं गतोऽथो भुवनैकभर्ता ॥ ज्ञात्वा च तन्मर्षमिदं च विष्णुः कृती कृतं दुष्प्रसहं परेषाम् ॥ ७५ ॥ इति श्रीस्कान्दे महापुराण एका
 शीतिमाहृत्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे केदारखण्डे वीरभद्रादीनां विष्ण्वादिभिः सह युद्धवर्णननाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ७५ ॥
 लोमश उवाच ॥ ॥ विष्णो गते तदा सर्वे देवाश्च ऋषिभिः सह ॥ विनार्जिता गणैः सर्वे ये च यज्ञोपजीविनः ॥ १ ॥ भृशं च पातयामास
 श्मश्रूणां लुंचनं कृतम् ॥ द्विजांश्चोत्पाटयामास पूष्णो विकृतविक्रियान् ॥ २ ॥ विडंबिता स्वधा तत्र ऋषयश्च विडंबिताः ॥ ववृषुस्ते पुर्णपेण
 वितानाग्रौ रुपान्विताः ॥ ३ ॥ अनिर्वाच्यं तदा चक्रगणाः क्रोधसमन्विताः ॥ अंतर्वैद्यन्तरगतो दक्षो वै महतो भयात् ॥ ४ ॥ तं निलीनं समाज्ञाय

आनिनायरुषान्वितः ॥ कपोलेषु गृहीत्वा तं खड्गेनोपहतं शिरः ॥ ५ ॥ अभेद्यं तच्छिरो मत्वा वीरभद्रः प्रतापवान् ॥ स्कंधं पद्भ्यां समाक्रम्य कथरेऽ
 पीडयत्तदा ॥ ६ ॥ कंधरात्पात्यमानाच्च शिरश्छिन्नं दुरात्मनः ॥ दक्षस्य च तदा तेन वीरभद्रेण धीमता ॥ तच्छिरः सुहुतं कुंडे ज्वलि ।
 तदा ॥ ७ ॥ ये चान्य ऋषयो देवाः पितरो यक्षराक्षसाः ॥ गणैरुपद्रुताः सर्वे पलायनपरा ययुः ॥ ८ ॥ चंद्रादित्यगणाः सर्वे ग्रहनक्षत्रतारकाः ॥
 सर्वे विचलिता ह्यासन्नगणैस्तेपि ह्युपद्रुताः ॥ ९ ॥ सत्यलोकं गतो ब्रह्मा पुत्रशोकेन पीडितः ॥ चिंतयामास चाव्यग्रः किं कार्यं कार्यमथ वै ॥
 ॥ १० ॥ मनसा दूयमानेन शं न लेभे पितामहः ॥ ज्ञात्वा सर्वं प्रयत्नेन दुष्कृतं तस्य पापिनः ॥ ११ ॥ गमनाय मतिं चक्रे कैलासं पर्वतं प्रति ॥
 हंसारूढो महातेजाः सर्वदेवैः समन्वितः ॥ १२ ॥ प्रविष्टः पर्वतश्रेष्ठं स ददर्श सदाशिवम् ॥ एकांतवासिनं रुद्रं शैलादेन समन्वितम् ॥ १३ ॥
 कपर्दिनं श्रिया युक्तं वेदांगानां च दुर्गमम् ॥ तथाविधं समालोक्य ब्रह्मा क्षोभपरोऽभवत् ॥ १४ ॥ दंडवत्पतितो भूमौ क्षमापयितुमुद्यतः ॥ संसृशं
 स्तत्पदाब्जं च चतुर्मुकुटकोटिभिः ॥ स्तुतिं कर्तुं समारंभे शिवस्य परमात्मनः ॥ १५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ नमो रुद्राय शांताय ब्रह्मणे परमा
 त्मने ॥ त्वं हि विश्वसृजां स्रष्टा धाता त्वं प्रपितामहः ॥ १६ ॥ नमो रुद्राय महते नीलकंठाय वेधसे ॥ विश्वाय विश्ववीजाय जगदानंदहेतवे ॥
 ॥ १७ ॥ ओंकारस्त्वं वषट्कारः सर्वाग्निप्रवर्तकः ॥ यज्ञोमि यज्ञकर्मासि यज्ञानां च प्रवर्तकः ॥ १८ ॥ सर्वेषां यज्ञकर्तृणां त्वमेव प्रतिपालकः ॥
 शरण्योसि महादेव सर्वेषां प्राणिनां प्रभो ॥ रक्ष रक्ष महादेव पुत्रशोकेन पीडितम् ॥ १९ ॥ ॥ महादेव उवाच ॥ ॥ शृणुष्ववहितो भूत्वा मम वाक्यं
 पितामह ॥ दक्षस्य यज्ञभंगोयं न कृतश्च मया क्वचित् ॥ २० ॥ स्वीयेन कर्मणा दक्षो हतो ब्रह्मन्न संशयः ॥ २१ ॥ परेषां केशदं कर्म न कार्यं
 तत्कदाचन ॥ परमेष्ठिन्परेषां यदात्मनस्तद्भविष्यति ॥ २२ ॥ एवमुक्त्वा तदा रुद्रो ब्रह्मणा सहितः सुरैः ॥ ययौ कनखलं तीर्थं यज्ञवाटं प्रजापतेः ॥
 ॥ २३ ॥ रुद्रस्तदा ददर्शाथ वीरभद्रेण यत्कृतम् ॥ स्वाहा स्वधा तथा पूषा भृगुर्मतिमतां वरः ॥ २४ ॥ तदान्य ऋषयः सर्वे पितरश्च तथाविधाः ॥
 येऽन्ये च बहवस्तत्र यक्षगंधर्वकिन्नराः ॥ २५ ॥ त्रोटिता लुंचिताश्चैव मृताः केचिद्रणाजिरे ॥ २६ ॥ शंभुं समागतं दृष्ट्वा वीरभद्रो गणैः सह ॥
 दंडप्रणामसंयुक्तस्तस्थावग्रे सदाशिवम् ॥ २७ ॥ दृष्ट्वा पुरः स्थितं रुद्रो वीरभद्रं महाबलम् ॥ उवाच प्रहसन्वाक्यं किं कृतं वीर नन्विदम् ॥ २८ ॥
 दक्षमानय शीघ्रं भो येनेदं कृतमीदृशम् ॥ यज्ञे विलक्षणं तात यस्येदं फलमीदृशम् ॥ २९ ॥ एवमुक्तः शंकरेण वीरभद्रस्त्वरान्वितः ॥ कबंध
 मानयित्वाथ शंभोरग्रे तदाक्षिपत् ॥ ३० ॥ तदोक्तः शंकरेणैव वीरभद्रो महामनाः ॥ शिरः केना पनीतं च दक्षस्यास्य दुरात्मनः ॥ ३१ ॥ दास्या

मि जीवनं वीर कुटिलस्यापि चाधुना ॥ एवमुक्तः शंकरेण वीरभद्रोऽब्रवीत्पुनः ॥ ३२ ॥ मया शिरो हुतं चाम्रौ तदानीमेव शंकर ॥ अवशिष्टं शिरः
 शंभो पशोश्च विकृताननम् ॥ ३३ ॥ इति ज्ञात्वा ततो रुद्रः कबंधोपरि चाक्षिपत् ॥ शिरः पशोश्च विकृतं कूर्चयुक्तं भयावहम् ॥ ३४ ॥ स दक्षो जीवितं
 लेभे प्रसादाच्छंकरस्य च ॥ स दृष्ट्वाग्ने तदा रुद्रं दक्षो लज्जासमन्वितः ॥ तुष्टाव प्रणतो भूत्वा शंकरं लोकशंकरम् ॥ ३५ ॥ ॥ दक्ष उवाच ॥ ॥
 नमामि देवं वरदं वरेण्यं नमामि देवेशवरं सनातनम् ॥ नमामि देवाधिपमीश्वरं हरं नमामि शंभुं जगदेकबंधुम् ॥ ३६ ॥ नमामि विश्वेश्वरविश्व
 रूपं सनातनं ब्रह्म निजात्मरूपम् ॥ नमामि सर्वं निजभावभावं वरं वरेण्यं वरदं नतोऽस्मि ॥ ३७ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ दक्षेण संस्तु
 तो रुद्रो बभापे प्रहसन्नहः ॥ ३८ ॥ ॥ हर उवाच ॥ ॥ चतुर्विधा भजंते मां जनाः सुकृतिनः सदा ॥ आर्तो जिज्ञासुरर्थार्थी ज्ञानी
 च द्विजसत्तम ॥ ३९ ॥ तस्मान्मे ज्ञानिनः सर्वे प्रियाः स्युर्नात्र संशयः ॥ विना ज्ञानेन मां प्राप्तुं यतंते ते हि बालिशाः ॥ ४० ॥ केवलं
 कर्मणा त्वं हि संसारात्तर्तुमिच्छसि ॥ ४१ ॥ न वेदैश्च न दानैश्च न यज्ञैस्तपसा क्वचित् ॥ न शक्नुवन्ति मां प्राप्तुं मूढाः कर्मवशा
 नराः ॥ ४२ ॥ तस्माज्ज्ञानपरो भूत्वा कुरु कर्म समाहितः ॥ सुखदुःखसमो भूत्वा मुखी भव निरंतरम् ॥ ४३ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥
 उपदिष्टस्तदा तेन शंभुना परमेष्ठिना ॥ दक्षं तत्रैव संस्थाप्य ययो रुद्रः स्वपर्वतम् ॥ ४४ ॥ ब्रह्मणापि तथा सर्वे भृग्वाद्याश्च महर्षयः ॥ आश्वासि
 ता बोधिताश्च ज्ञानिनश्चाभवन्क्षणात् ॥ ४५ ॥ गतः पितृभद्रो ब्रह्मा ततश्च सदनं स्वकम् ॥ ४६ ॥ दक्षोपि च स्वयं वाक्यात्परं बोधमुपागतः
 शिवध्वजपरो भूत्वा तपस्तेपे महामनाः ॥ ४७ ॥ तस्मात्सर्गप्रयत्नेन संक्षेप्यो भगवाञ्छिवः ॥ ४८ ॥ संमार्जनं च कुर्वति नरा ये
 च शिवांगणे ॥ ते वै शिवपुरं प्राप्य जगद्ब्रह्मा भवन्ति च ॥ ४९ ॥ ये शिवस्य प्रयच्छन्ति दर्पणं सुमहाप्रभम् ॥ भविष्यति शिवस्याग्ने पार्षदत्वेन
 ते नराः ॥ ५० ॥ चामराणि प्रयच्छन्ति देवदेवस्य शुल्लिनः ॥ चामरैर्वीज्यमानास्ते भविष्यन्ति जगन्नय ॥ ५१ ॥ दीपदानं प्रयच्छन्ति
 महादेवा लये नराः ॥ तेजस्विनो भविष्यन्ति ते त्रैलोक्यप्रदीपकाः ॥ ५२ ॥ धूपं ये वै प्रयच्छन्ति शिवाय परमात्मने ॥ यशस्विनो भविष्यन्ति
 उद्धरन्ति कुलद्वयम् ॥ ५३ ॥ नैवेद्यं ये प्रयच्छन्ति भक्त्या हरिहराय ततः ॥ सिक्त्येसिक्त्ये क्रतुफलं प्राप्नुवन्ति हि ते नराः ॥ ५४ ॥ भग्नं शिवा
 लयं ये च प्रकुर्वन्ति नरोत्तमाः ॥ प्राप्नुवन्ति फलं ते वै द्विगुणं नात्र संशयः ॥ ५५ ॥ नूतनं ये प्रकुर्वन्ति इष्टकैरश्मनापि वा ॥ स्वर्गं हि ते

१ प्रकुर्वन्ति—जोनोंद्वारं प्रकुर्वन्ति—इत्यर्थः ।

प्रमोदंते यावत्तिष्ठति निर्मलम् ॥ यशो भूमौ द्विजश्रेष्ठा नात्र कार्या विचारणा ॥ ५६ ॥ कारयन्ति च ये विप्राः प्रासादं बहुभूमिकम् ॥ शिवस्याथ
 महाप्राज्ञाः प्राप्नुवन्ति परां गतिम् ॥ ५७ ॥ शुद्धं धवलितं ये च कुर्वन्ति हरमंदिरम् ॥ स्वीयं परकृतं चापि तेऽपि याति परां गतिम् ॥ ५८ ॥
 वितानं ये प्रयच्छन्ति नराः सुकृतिनोपि हि ॥ तारयन्ति दुलं कृत्स्नं शिवलोकं गत्वाः पुनः ॥ ५९ ॥ ये च नादमयीं घंटां निबध्नन्ति शिवा
 लये ॥ तेजस्विनः कीर्तिमंतो भविष्यन्ति जगत्रये ॥ ६० ॥ एककालं द्विकालं वा त्रिकालं चानुपश्यति ॥ आढ्यो वापि दरिद्रो वा सुखं
 दुःखात्प्रमुच्यते ॥ ६१ ॥ श्रद्धावान्भजते यो वा शिवाय परमात्मने ॥ कुलकोटिं समुद्धृत्य शिवेन सह मोदते ॥ ६२ ॥ अत्रैवोदाहरंतीम
 मितिहासं पुरातनम् ॥ ऐंद्रद्युमेश्व संवादं यमस्य च महात्मनः ॥ ६३ ॥ पुरा कृतयुगे ह्यासीदिन्द्रसेनो नराधिपः ॥ प्रतिष्ठानाधिपो वीरो
 मृगयारसिकः सदा ॥ ६४ ॥ अब्रह्मण्यः सदा क्रूरः केवलासुतपः सदा ॥ परप्राणैर्निजप्राणान्पुष्णाति स खलः सदा ॥ ६५ ॥ परस्त्रीलं
 पटोऽत्यंतं परद्रव्येषु लोलुपः ॥ ब्राह्मणा घातितास्तेन सुरापश्च निरंतरम् ॥ ६६ ॥ गुरुतल्पगतोत्यर्थं सदा सौवर्णतस्करः ॥ तथाभूता
 नुगाः सर्वे राजस्तस्य दुरात्मनः ॥ ६७ ॥ एवं बहुविधं राज्यं चकार स दुरात्मवान् ॥ ततः कालेन महता पंचत्वं प्राप दुर्मतिः ॥ ६८ ॥ तदा या
 म्यैश्च नीतोऽसाविंद्रसेनो दुरात्मवान् ॥ यमान्तिकमनुप्राप्तस्तदा राजा सकल्मषः ॥ ६९ ॥ यमेन दृष्टस्तत्रासाविंद्रसेनोऽग्रतः स्थितः ॥
 अभ्युत्थानपरो भूत्वा ननाम शिरसा शिवम् ॥ ७० ॥ दूतान्संभर्त्सयामास यमो धर्मभृतां वरः ॥ पार्श्वेर्द्धं चंद्रसेनं मुक्त्वा प्रोवाच
 धर्मराट् ॥ ७१ ॥ गच्छ पुण्यतमाँल्लोकान्भुंक्ष्व राजन्यसत्तम ॥ यावदिंद्रश्च नाकेऽस्ति यावत्सूर्यो नभस्तले ॥ ७२ ॥ पंचभूतानि यावच्च तावत्त्वं
 च सुखी भव ॥ सुकृती त्वं महाराज शिवभक्तोऽसि नित्यदा ॥ ७३ ॥ यमस्य वचनं श्रुत्वा इंद्रसेनोभ्यभाषत ॥ अहं शिवं न जाना
 मि मृगयारसिको ह्यहम् ॥ ७४ ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य यमो भाष्यमभाषत ॥ आहर प्रहरस्वेति उक्तं चेदं सदा त्वया ॥ ७५ ॥ तेन कर्म
 विपाकेन सदा पूतोऽसि मानद ॥ तस्मात्त्वं गच्छ कैलासं पर्वतं शंकरं प्रति ॥ ७६ ॥ एवं संभाषमाणस्य यमस्य च महात्मनः ॥ आगताः शिवदू
 तास्ते वृषारूढा महाप्रभाः ॥ ७७ ॥ नीलकंठा दशभुजाः पंचवक्त्रास्त्रिलोचनाः ॥ कपर्दिनः कुंडलिनः शशांकांकितमौलयः ॥ ७८ ॥ तान्दृष्ट्वा सहसो
 त्थाय यमो धर्मभृतां वरः ॥ पूजयामास तान्सर्वान्महेंद्रप्रतिमांस्तदा ॥ ७९ ॥ त्वारितेनैव ते सर्वे ऊचुर्वैवस्वतं यमम् ॥ अत्रागतो महाभाग इंद्रसे
 नोऽमितद्युतिः ॥ नाम्नः प्रवर्त्तको नित्यं रुद्रस्य च महात्मनः ॥ ८० ॥ श्रुत्वा च वचनं तेषां यमेन च पुरस्कृतः ॥ इंद्रसेनो विमानस्थः प्रेषितो हि

शिवालयम् ॥ ८१ ॥ आनीतोयं तदा तैश्च पार्षदप्रवरात्तमैः ॥ शंभुना हि तदा दृष्ट इन्द्रसेनोऽमितद्युतिः ॥ ८२ ॥ अभ्युत्थायागतो रुद्रः परि
 प्वज्य तदा नृपम् ॥ अर्द्धासनगतं कृत्वा इन्द्रसेनं ततोऽब्रवीत् ॥ ८३ ॥ किं दातव्यं नृपश्रेष्ठ प्रयच्छामि तवेप्सितम् ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य
 महेशस्य तदा नृपः ॥ आनंदाश्रुकणान्पुञ्चन्प्रेम्णा नोवाच किञ्चन ॥ ८४ ॥ तदा कृतो महेशेन पार्षदो हि महात्मना ॥ चंडो नाम्ना
 च विल्यातो मुण्डस्य च सखा प्रियः ॥ ८५ ॥ नामोच्चारणमात्रेण रुद्रस्य परमात्मनः ॥ सिद्धिं प्राप्तो हि पापिष्ठ इन्द्रसेनो नराधिपः ॥ ८६ ॥ हरे हरेति वै
 नाम्ना शंभोश्चक्रधरस्य च ॥ रक्षिता बहवो मर्त्याः शिवेन परमात्मना ॥ ८७ ॥ महेशान्नापरो देवो दृश्यते भुवनत्रये ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पूजनीयः
 सदाशिवः ॥ ८८ ॥ पत्रैः पुष्पैः फलैर्वापि जलैर्वा विमलैः सदा ॥ करवीरैः पूज्यमानः शंकरो वरदो भवेत् ॥ ८९ ॥ करवीरादशगुणमर्कपुष्पं विशिष्यते ॥
 विभूत्यादिकृतं सर्वं जगदेतच्चराचरम् ॥ ९० ॥ शिवस्यांगणलग्ना या तस्मात्तां धारयेत्सदा ॥ ततस्त्रिपुण्ड्रे यत्पुण्यं तच्छृणुध्वं द्विजोत्तमाः ॥ ९१ ॥
 सर्वपापहं पुण्यं तच्छृणुध्वं द्विजोत्तमाः ॥ स्तेनः कोऽपि महापापो घातितो राजदूतकैः ॥ ९२ ॥ तं खादितुं समायातः श्वा शिरस्युपरि स्थितः ॥
 नखांतरालसंलग्ना रक्षा तस्यैव पापिनः ॥ ९३ ॥ ललाटे पतिता तस्य त्रिपुण्ड्रांकितमुद्रया ॥ चैतन्येन विना तस्य देहमात्रैकलग्ना ॥ ९४ ॥
 कैलासं तस्करो नीतो रुद्रदूतैस्ततस्तदा ॥ विभूतेर्महिमानं तु को विशेषितुमर्हति ॥ ९५ ॥ विभूत्या मंडितांगानां नराणां पुण्यकर्मणाम् ॥
 मुखे पंचाक्षरो येषां रुद्रास्ते नात्र संशयः ॥ ९६ ॥ जटाकलापिनो ये च ये रुद्राक्षविभूषणाः ॥ ते वै मनुष्यरूपेण रुद्रा नास्त्यत्र संशयः ॥
 ॥ ९७ ॥ तस्मात्सदाशिवः पुंभिः पूजनीयो हि नित्यशः ॥ प्रातर्मध्याह्नकाले च सायं संध्या विशिष्यते ॥ ९८ ॥ प्रातस्तु दर्शनाच्छंभोर्नैश
 मेनो व्यपोहति ॥ मध्याह्ने दर्शनाच्छंभोः सप्तजन्मार्जितं नृणाम् ॥ पापं प्रणाशमायाति निशायां नैव गण्यते ॥ ९९ ॥ शिवेति द्व्यक्षरं नाम महा
 पापप्रणाशनम् ॥ येषां मुखोद्धतं नृणां तैरिदं धार्यते जगत् ॥ १०० ॥ शिवांगणे तु या भेरी स्थापिता पुण्यकर्मभिः ॥ तस्या नादेन पूता वै ये
 च पापरता जनाः ॥ पाषंडिनोऽप्यसद्वादास्तेऽपि यांति परां गतिम् ॥ १०१ ॥ पशोर्यस्य च संबद्धा चर्मणा च शिवालये ॥ नृभिर्या स्था
 पिता भेरी मृदंगमुरजादि च ॥ स पशुः शिवसान्निध्यमाप्नोत्यत्र न संशयः ॥ १०२ ॥ तस्मात्ततं च विततं घनं सुषिरमेव च ॥ चामराणि महा
 हार्णाणि मंचकाः शयनानि च ॥ १०३ ॥ गाथाश्च इतिहासाश्च गायनं च यथाविधि ॥ बहुरूपादिकं शंभोः प्रियान्येतानि कल्पयेत् ॥ १०४ ॥
 कल्पयित्वा च गच्छन्ति शिवलोकं हि पापिनः ॥ सुधर्माणो महात्मानः शिवपूजाविशारदाः ॥ १०५ ॥ गुरोर्मुखान् संप्राप्तशिवपूजारताश्च ये ॥

शिवरूपेण ये विश्वं पश्यन्ति कृतनिश्चयाः ॥ १०६ ॥ सम्यग्बुद्ध्या समाचारा वर्णाश्रमयुता नराः ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्चान्ये तथा
नराः ॥ १०७ ॥ श्वपचोऽपि वरिष्ठः स शंभोः प्रियतरो भवेत् ॥ शंभुनाधिष्ठितं सर्वं जगदेतच्चराचरम् ॥ १०८ ॥ तस्मात्सर्वं शिवमयं ज्ञातव्यं
सुविशेषतः ॥ १०९ ॥ पुराणैः शास्त्रैश्च तथोपनिषदैरपि ॥ ११० ॥ आगमैर्विविधैः शंभुर्ज्ञातव्यो नात्र संशयः ॥ निष्कामैश्च सकलैश्च पूजनीयः सदा
शिवः ॥ १११ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ कथयामि पुरावृत्तमितिहासं पुरातनम् ॥ नन्दी नाम पुरा वैश्यो ह्यवन्तीपुरमावसत् ॥ ११२ ॥ शिवध्यान
परो भूत्वा शिवपूजां चकार सः ॥ नित्यं तपोवनस्थं हि लिंगमेकं समर्चयत् ॥ ११३ ॥ उपस्थुपसि चोत्थाय प्रत्यहं शिववल्लभः ॥ नन्दी
लिंगार्चनरतो बभूवातिशयेन हि ॥ ११४ ॥ लिंगं पंचामृतेनैव यथोक्तेनाभ्यषेचयत् ॥ विप्रैः समावृतो नित्यं ददद्द्वारगपारगैः ॥ ११५ ॥
यथाशास्त्रेण विधिना लिंगार्चनपरोऽभवत् ॥ स्नापयित्वा ततः पुष्पैर्नानाश्चर्यसमन्वितैः ॥ ११६ ॥ मुक्ताफलैर्निद्रनीलैर्गोमेदैश्च
निरंतरम् ॥ वैडूर्यैश्चैव नीलैश्च माणिक्यैश्च तथार्चयत् ॥ ११७ ॥ एवं नन्दी महाभागो बहुन्यब्दानि चार्चयत् ॥ विजनस्थं त
दा लिंगं नानाभोगसमन्वितम् ॥ ११८ ॥ एकदा मृगयासक्तः किरातो भूतहिंसकः ॥ अविवेकपरो भूत्वा मृगयारसिकः सदा ॥ ११९ ॥ पापी
पापसमाचारे विचरन्गिरिकंदरे ॥ अनेकश्चापदाकीर्णं हन्यमान इतस्ततः ॥ १२० ॥ एवं विचरमाणोऽसौ किरातो भूतहिंसकः ॥ यदृच्छयागत
स्तत्र यत्र लिंगं सुपूजितम् ॥ १२१ ॥ उदकं वीक्षमाणोऽसौ तृषया पीडितो भृशम् ॥ ततो वने सरः शीघ्रं दृष्ट्वा तोये समाविशत् ॥ १२२ ॥
तीरे संस्थाप्य दुष्टात्मा तत्सर्वं मृगयादिकम् ॥ गंडूपोत्सर्जनं कृत्वा पीत्वा तोयं च निर्गतः ॥ १२३ ॥ शिवालयं ददर्शाग्रे अनेकाश्चर्यमं
डितम् ॥ दृष्टं सुपूजितं लिंगं नानारत्नैः पृथक्पृथक् ॥ १२४ ॥ तथा लिंगं समालक्ष्य यदा पूजां समाहरत् ॥ रत्नानि सर्वभूतानि विभू
तानि इतस्ततः ॥ १२५ ॥ स्नपनं तस्य लिंगस्य कृतं गंडूपवारिणा ॥ करेणैकेन पूजार्थं बिल्वपत्राणि सोऽर्पयत् ॥ १२६ ॥ द्वितीयेन करेणैव
मृगमांसं समर्पयत् ॥ दण्डप्रणामसंयुक्तः संकल्पं मनसाऽकरोत् ॥ १२७ ॥ अद्यप्रभृति पूजां वै करिष्यामि प्रयत्नतः ॥ त्वं मे स्वामी च
भक्तोहमद्यप्रभृति शंकर ॥ १२८ ॥ एवं नैयमिको भूत्वा किरातो गृहमागतः ॥ नन्दी ददर्श तत्सर्वं किरातेन इतस्ततः ॥ १२९ ॥ चिंता
युक्तोऽभवन्नन्दी जातं किं छिद्रमद्य मे ॥ कथितानि च विघ्नानि शिवपूजारतस्य च ॥ उपस्थितानि तान्येव मम भाग्यविपर्ययात् ॥ १३० ॥

एवं विमृश्य सुचिरं प्रक्षाल्य शिवमंदिरम् ॥ यथागतेन मार्गेण नंदी स्वगृहमागतः ॥ १३० ॥ ततो नंदिनमागत्य पुरोधो गतमानसम् ॥ अब्रवी
 द्रचनं तं तु कस्मात्त्वं गतमानसः ॥ १३१ ॥ पुरोहितं प्रति तदा नन्दी वचनमब्रवीत् ॥ १३२ ॥ अद्य दृष्टं मया विप्र अमेध्यं शिवसंनिधौ ॥
 केनेदं कारितं तत्र न जानामि कथंचन ॥ १३३ ॥ ततः पुरोधो वचनं नन्दिनं चाब्रवीत्तदा ॥ येन विस्खलितं तत्र रत्नादीनां प्रपूजनम् ॥
 सोऽपि मूढो न संदेहः कार्याकार्येषु मंदयीः ॥ १३४ ॥ तस्माच्चिता न कर्तव्या त्वया अणुरपि प्रभो ॥ प्रभाते च मया सार्द्धं गम्यतां तच्छिवाल
 यम् ॥ १३५ ॥ निरीक्षणार्थं दुष्टस्य तत्कार्यं विदधाम्यहम् ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं नन्दी तस्य पुरोधसः ॥ १३६ ॥ आस्थितः स्वगृहे नक्तं दूयमा
 नेन चेतसा ॥ तस्यां रात्र्यां व्यतीतायामाहूय च पुरोधसम् ॥ १३७ ॥ गतः शिवालयं नन्दी समं तेन महात्मना ॥ ततो दृष्टं पूर्वदिने कृतं
 तेन दुरात्मना ॥ १३८ ॥ सम्यक्प्रपूजनं कृत्वा नानारत्नपरिच्छदम् ॥ पञ्चोपचारसंयुक्तं चैकौदश्यन्वितं तथा ॥ १३९ ॥ अनेकस्तुतिभिः स्तुत्वा
 गिरीशं ब्राह्मणेः सह ॥ तदा यामद्वयं जातं स्तूयमानस्य नंदिनः ॥ १४० ॥ आयातो हि महाकालस्तथारूपो महाबलः ॥ कालरूपो महारौद्रो
 धनुष्पाणिः प्रतापवान् ॥ १४१ ॥ तं दृष्ट्वा भयवित्रस्तो नन्दी स विललाप ह ॥ पुरोधश्चैव सहसा भयभीतस्तदाभवत् ॥ १४२ ॥ किरातेन कृतं
 तत्र यथापूर्वमविस्खलम् ॥ तां पूजां प्रपदाहृत्य विल्वपत्रं समर्पयत् ॥ १४३ ॥ स्नपनं तस्य कृत्वा च ततो गंडूषवारिणा ॥ नैवेद्यं तत्पलं चैव किरातः
 शिवमर्पयत् ॥ १४४ ॥ दण्डवत्पतितो भूमावुत्थाय स्वगृहं गतः ॥ तद्दृष्ट्वा महदाश्चर्यं चिंतयामास वै चिरम् ॥ १४५ ॥ पुरोधसा सह तदा नंदी
 व्याकुलचेतसा ॥ तेन चाकारिता विप्रा बहवो वेदवादिनः ॥ १४६ ॥ निवेद्य तेषु तत्सर्वं किरातेन च यत्कृतम् ॥ किं कार्यमथ भो विप्राः कथ्य
 तां च यथातथम् ॥ १४७ ॥ संप्रधार्य ततः सर्वे मिलित्वा धर्मशास्त्रतः ॥ उचुः सर्वे तदा विप्रा नंदिनं चातिशंकिनम् ॥ १४८ ॥ इदं विघ्नं
 समुत्पन्नं दुर्निवार्य सुरैरपि ॥ तस्मादानय लिंगं त्वं स्वगृहं वैश्यसत्तम ॥ १४९ ॥ तथेति मत्वासौ नंदी शिवस्योत्पादनं तदा ॥ कृत्वा स्वगृह
 मानीय प्रतिष्ठाप्य यथाविधि ॥ १५० ॥ सुवर्णपीठिकां कृत्वा नवरत्नसुशोभिताम् ॥ उपचारैरनेकैश्च पूजयामास वै तदा ॥ १५१ ॥ अथापरे
 द्युरायातः किरातः शिवमंदिरम् ॥ यावद्विलोकयामास लिंगमैशं न दृष्टवान् ॥ १५२ ॥ मौनं विहाय सहसा ह्याक्रोशन्निदमब्रवीत् ॥ हे शंभो क्व ग
 तोसि त्वं दर्शयात्मानमद्य वै ॥ १५३ ॥ न दृष्टोसि मया त्वं हि त्यजाम्यद्य कलेवरम् ॥ हे शंभो हे जगन्नाथ त्रिपुरांतकर प्रभो ॥ १५४ ॥ हे रुद्र हे महादेव

स्कां.प.५.
॥ ९ ॥

दर्शयात्मानमात्मना ॥ १५५ ॥ एवं साक्षेपमधुरैर्वाक्यैः क्षिप्तः सदाशिवः ॥ किरातेन ततो रंगैर्वीरोसौ जठरं स्वकम् ॥ १५६ ॥ विभेदाशु ततो
वाहूनास्फोटयैव रुषाब्रवीत् ॥ हे शंभो दर्शयात्मानं कुतो मां त्यज्य यास्यसि ॥ १५७ ॥ इति क्षित्वा ततोत्राणि मांसमुकृत्य सर्वतः ॥ तस्मिन्गते
करेणैव किरातः सहसाक्षिपत् ॥ १५८ ॥ स्वस्थं च हृदयं कृत्वा सस्नो तत्सरसि ध्रुवम् ॥ तथैव जलमानीय वित्वपत्रं त्वरान्वितः ॥ १५९ ॥ पूजयित्वा
यथान्यायं दंडवत्पतितो भुवि ॥ १६० ॥ ध्यानस्थितस्ततस्तत्र किरातः शिवसंनिधौ ॥ प्रादुर्भूतस्त्वदा रुद्रः प्रमथैः परिवारितः ॥ १६१ ॥
कर्पूरगोरोद्युतिमान्कपर्दी चंद्रशेखरः ॥ तं गृहीत्वा करे रुद्र उवाच परिसांत्वयन् ॥ १६२ ॥ भोभो वीर महाप्राज्ञ मद्रक्तोसि महामते ॥ वरं वृणीष्व्वात्म
हितं यत्तेऽभिलषितं महत् ॥ १६३ ॥ एवमुक्तः स रुद्रेण महाकालो मुदान्वितः ॥ पपात दंडवद्भूमौ भक्त्या परमया युतः ॥ १६४ ॥ ततो रुद्रं
ब्रभापे स वरं सम्प्रार्थयाम्यहम् ॥ अहं दासोस्मि ते रुद्र त्वं मे स्वामी न संशयः ॥ १६५ ॥ एतद्बुद्ध्वात्मनो भक्तिं देहि जन्मनिजन्मनि ॥ त्वं
माता च पिता त्वं च त्वं बंधुश्च सखा हि मे ॥ १६६ ॥ त्वं गुरुस्त्वं महामंत्रो मंत्रवेद्योऽसि सर्वदा ॥ तस्मात्त्वदपरं नान्यत्रिषु लोकेषु किंचन ॥
॥ १६७ ॥ निष्कामं वाक्यमाकर्ण्य किरातस्य तदा भवः ॥ ददौ पार्षदमुख्यत्वं द्वारपालत्वमेव च ॥ १६८ ॥ तदा डमरुनादेन नादितं भुवन
त्रयम् ॥ भेरीभांकारशब्देन शंखानां निनदेन च ॥ १६९ ॥ तदा हुंदुभयो नेदुः पटहाश्चसहस्रशः ॥ नंदी तं नादमाकर्ण्य विस्मयात्त्वारितो ययौ
॥ १७० ॥ तपोवनं यत्र शिवः स्थितः प्रमथसंवृतः ॥ किरातो हि तथा दृष्टो नंदिना च तदा भृशम् ॥ १७१ ॥ उवाच प्रश्रितो वाक्यं स
नंदी विस्मयान्वितः ॥ किरातं स्तोतुकामोऽसौ परमेण समाधिना ॥ १७२ ॥ इहानीतस्त्वया शंभुस्त्वं भक्तोसि परंतप ॥ त्वं भक्तोऽहमिह
प्राप्तो मां निवेदय शंकरे ॥ १७३ ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य किरातस्त्वरयान्वितः ॥ नंदिनं च करे गृह्य शंकरं समुपागतः ॥ १७४ ॥ प्रहस्य भग
वान्रुद्रः किरातं वाक्यमब्रवीत् ॥ कोऽयं त्वया समानीतो गणानामिह सन्निधौ ॥ १७५ ॥ ॥ किरात उवाच ॥ ॥ विज्ञप्तोऽसौ किरातेन शंकरो
लोकशंकरः ॥ तव भक्तः सदा देव तव पूजारतो ह्यसौ ॥ १७६ ॥ प्रत्यहं रत्नमाणिक्यैः पुष्पैश्चोच्चावचैरपि ॥ जीवितेन धनेनापि पूजितोऽसि न
संशयः ॥ १७७ ॥ तस्माज्जानीहि मन्मित्रं नंदिनं भक्तवत्सल ॥ १७८ ॥ ॥ महादेव उवाच ॥ ॥ न जानामि महाभाग नंदिनं वैश्यचर्चितम् ॥
त्वं मे भक्तः सखा चेति महाकाल महामते ॥ १७९ ॥ उपाधिरहिता ये च येऽपि चैव मनस्विनः ॥ तेऽतीव मे प्रिया भक्तास्ते विशिष्टा नरोत्त

माहे०सं०१
(के०सं०)
अ० ५

माः ॥ १८० ॥ तव भक्तो ह्यहं तात स च मे प्रियकृत्तरः ॥ ताडुभौ स्वीकृतौ तेन पार्षदत्वेन शंभुना ॥ १८१ ॥ ततो विमानानि बहूनि तत्र समा
गतान्येव महाप्रभाणि ॥ किरातवर्येण स वैश्यवर्य उद्धारितस्तेन महाप्रभेण ॥ १८२ ॥ कैलासं पर्वतं प्राप्तौ विमानैर्वेगवत्तरैः ॥ साहस्रपथमेव संग्रा
प्तावीश्वरेण महात्मना ॥ १८३ ॥ नीराजितौ गिरिजया शिवेन सहितौ तदा ॥ उवाचेदं ततो देवी प्रहस्य गजगामिनी ॥ १८४ ॥ यथा त्वं हि
महादेव तथा चैतौ न संशयः ॥ स्वरूपेण च गत्या च हास्यभावैः सुपूजितौ ॥ १८५ ॥ मया त्वमेक एवासीः सेवितो वै न संशयः ॥ देव्यास्तद्रचनं
श्रुत्वा किरातो वैश्य एव च ॥ १८६ ॥ सद्यः पराङ्मुखौ भूत्वा शंकरस्य च पश्यतः ॥ भवावस्त्वनुकम्प्यौ च भवता हि त्रिलोचन ॥ १८७ ॥
तव द्वारि स्थितौ नित्यं भवावस्ते नमोनमः ॥ १८८ ॥ तयोर्भावं स भगवान्विदित्वा प्रहसन्भवः ॥ उवाच परया भक्त्या भवतोरस्तु वाञ्छितम् ॥
॥ १८९ ॥ तदा प्रभृति तावेतौ द्वारपालौ बभूवतुः ॥ शिवद्वारि स्थितौ विप्रा मध्याह्ने शिवदर्शिनौ ॥ १९० ॥ एको नंदी महाकालो द्वावेतौ
शिववल्लभौ ॥ उचतुस्तौ मुदायुक्तावेक एव सदाशिवः ॥ १९१ ॥ एकांगुलिं समुद्धृत्य महादेवोभ्यभाषत ॥ तथा नंदी उवाचेदमुद्धृत्य स्वांगुलिद्व
यम् ॥ १९२ ॥ एवं संज्ञान्वितौ द्वारि तिष्ठतस्तौ महात्मनः ॥ शंकरस्य महाभागाः शृण्वंतु ऋषयो ह्यमी ॥ १९३ ॥ शैलादेन पुरा प्रोक्तं विविध
र्ममनंतकम् ॥ प्राणिनां कृपया विप्राः सर्वेषां दुष्कृतात्मनाम् ॥ १९४ ॥ ये पापिनोऽप्यर्थमिच्छा अंधा मूकाश्च पंगवः ॥ कुलहीना दुरात्मानः * अपचा
अपि मानवाः ॥ १९५ ॥ यादृशास्तादृशाश्चान्ये शिवभक्तिपुरस्कृताः ॥ तेऽपि गच्छन्ति सान्निध्यं देवदेवस्य शूलिनः ॥ १९६ ॥ लिंगं सिकतामयं ये
पूजयन्ति विपश्चितः ॥ ते रुद्रलोकं गच्छन्ति नात्र कार्या विचारणा ॥ १९७ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराणे एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे
माहेश्वरखण्डे केदारखंडे शिवशास्त्रे शिवभक्तिमाहात्म्यवर्णनंनाम पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ध्य ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ लिंगे प्रतिष्ठा च कथं शिवं
हित्वा प्रवर्तिता ॥ तत्कथ्यतां महाभाग परं शुश्रूषतां हि नः ॥ १ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ यदा दारुवने शंभुर्भिक्षार्थं प्राचरत्प्रभुः ॥ २ ॥
दिग्बरो मुक्तजटाकलापो वेदांतवेद्यो भुवनैककर्ता ॥ स ईश्वरो ब्रह्मकलापधारो योगीश्वराणां परमः परश्च ॥ ३ ॥ अनोरणीयान्महतो मही
यान्महानुभावो भुवनाधिपो महान् ॥ स ईश्वरो भिक्षुरूपी महात्मा भिक्षाटनं दारुवने चकार ॥ ४ ॥ मध्याह्न ऋषयो विप्रास्तीर्थं जग्मुः
स्वकाश्रमात् ॥ तदानीमेव सर्वास्ता ऋषिभार्याः समागताः ॥ ५ ॥ विलोकयन्त्यः शंभुं तमाचल्युश्च परस्परम् ॥ कोऽसौ भिक्षुक
रूपोयमागतोऽपूर्वदर्शनः ॥ ६ ॥ अस्मै भिक्षां प्रयच्छामो वयं च सखिभिः सह ॥ तथेति गत्वा सर्वास्ता गृहेभ्य आनयन्मुदा ॥ ७ ॥

भिक्षात्रं विविधं श्लक्ष्णं सोपचारं च शक्तिः ॥ प्रदत्तं भिक्षितं तेन देवदेवेन शूलिना ॥ ८ ॥ काचित्प्रियतमं शंभुं वभाषे विस्मयान्विता ॥ को
 सि त्वं भिक्षुको भूत्वा आगतोत्र महामते ॥ ९ ॥ ऋणीणामाश्रमं शुद्धं किमर्थं नो निषीदसि ॥ तयोक्तोऽपि तदा शंभुर्वभाषे प्रहसन्निव ॥ १० ॥
 ईश्वरोऽहं सुकेशांति पावनं प्राप्तवानिमम् ॥ ईश्वरस्य वचः श्रुत्वा ऋषिभार्या उवाच तम् ॥ ११ ॥ ईश्वरोऽसि महाभाग कैलासपतिरेव च ॥ एका
 किनः कथं देव भिक्षार्थमटनं तव ॥ १२ ॥ एवमुक्तस्तया शंभुः पुनस्तामब्रवीद्वचः ॥ दाक्षायण्या विरहितो विचरामि दिगंबरः ॥ १३ ॥ भिक्षाट
 नार्थं सुश्रोणि संकल्पपरहितः सदा ॥ तया सत्या विना किंचित्स्त्रीमात्रं मम भामिनि ॥ न रोचते विशालाक्षि सत्यं प्रतिवदामि ते ॥ १४ ॥
 तस्योक्तं वचनं श्रुत्वा उवाच कमलेक्षणा ॥ स्त्रियो हि सुखसंस्पर्शाः पुरुषस्य न संशयः ॥ १५ ॥ तास्त्रियो वर्जिताः शंभो त्वादृशेन विपश्चिता
 ॥ १६ ॥ इति च प्रमदाः सर्वा मिलिता यत्र शंकरः ॥ भिक्षापात्रं च तच्छंभोः पुरितं च महागुणैः ॥ १७ ॥ अत्रैश्वर्यविधेः पद्मी रसैश्च परिपूजिता ॥
 यदा शंभुर्गतुकामः कैलासं पर्वतं प्रति ॥ तदा सर्वा विप्रपत्न्यो ह्यन्वगच्छन्मुदान्विताः ॥ १८ ॥ गृहकार्यं परित्यज्य चेरुस्तद्वतमानसाः ॥
 गतासु तासु सर्वासु पत्नीषु ऋषिसत्तमाः ॥ १९ ॥ यावदाश्रममभ्येत्य तावच्छून्यं व्यलोकयन् ॥ परस्परमथोचुस्ते पत्न्यः सर्वाः कुतो गताः ॥ २० ॥
 न विदामोऽथ वै सर्वाः केन नष्टेन चाहताः ॥ एवं विमृश्यमानास्ते विचिन्वंतस्ततस्ततः ॥ २१ ॥ समपश्यंस्ततः सर्वे शिवस्यानुगताश्च ताः ॥
 शिवं दृष्ट्वा तु संप्राप्ता ऋपयस्ते रुषान्विताः ॥ २२ ॥ शिवस्याथाग्रतो भूत्वा उचुः सर्वे त्वरान्विताः ॥ किं कृतं हि त्वया शंभो विरक्तेन
 महात्मना ॥ परदारापहर्तासि त्वमृषीणां न संशयः ॥ २३ ॥ एवं क्षिप्तः शिवो मौनी गच्छमानोऽपि पर्वतम् ॥ तदा स ऋषिभिः प्राप्तो
 महादेवोऽव्ययस्तथा ॥ यस्मात्कलत्रहर्ता त्वं तस्मात्पण्डो भव त्वरम् ॥ २४ ॥ एवं शतः स मुनिर्भिलिंगं तस्यापतद्भुवि ॥ भूमिप्राप्तं च तल्लिंगं
 ववृधे तरसा महत् ॥ २५ ॥ आवृत्य सप्त पातालान्क्षणाल्लिंगमधोर्ध्वतः ॥ व्याप्य पृथ्वीं समग्रां च अंतरिक्षं समावृणोत् ॥ २६ ॥ स्वर्गाः
 समावृताः सर्वे स्वर्गातीतमथाभवत् ॥ न मही न च दिक्चक्रं न तोयं न च पावकः ॥ २७ ॥ न च वायुर्न वाकाशं नाहंकारो न वा महत् ॥
 न चाव्यक्तं न कालश्च न महाप्रकृतिस्तथा ॥ २८ ॥ नासीद्वैतविभागं च सर्वं लीनं च तत्क्षणात् ॥ यस्माल्लीनं जगत्सर्वं तस्मिंल्लिंगे महात्मनः
 ॥ २९ ॥ लयनाल्लिंगमित्येवं प्रवदन्ति मनीषिणः ॥ तथाभूतं वर्द्धमानं दृष्ट्वा तेऽपि सुरर्षयः ॥ ३० ॥ ब्रह्मोद्विष्णुवाय्वग्निलोकपालाः सपन्नगाः ॥
 विस्मयाविष्टमनसः परस्परमथाब्रुवन् ॥ ३१ ॥ किमायामं च विस्तारं क्व चांतः क्व च पीठिका ॥ इति चिंतान्विता विष्णुमुचुः सर्वे सुरास्तदा ॥ ३२ ॥

॥ देवा उचुः ॥ ॥ अस्य मूलं त्वया विष्णो पद्मोद्भव च मस्तकम् ॥ युवाभ्यां च विलोक्यं स्यात्स्थाने स्यात्परिपालकौ ॥ ३३ ॥ श्रुत्वा तु तौ महाभा
 गौ वैकुण्ठकमलोद्भवौ ॥ विष्णुर्गतो हि पातालं ब्रह्मा स्वर्गं जगाम ह ॥ ३४ ॥ स्वर्गं गतस्तदा ब्रह्मा अवलोकनतत्परः ॥ नापश्यत्तत्र लिंगस्य मस्तकं च
 विचक्षणः ॥ ३५ ॥ तथा गतेन मार्गेण प्रत्यावृत्त्याब्जसंभवः ॥ मेरुपृष्ठमनुप्राप्तः सुरभ्या लक्षितस्ततः ॥ ३६ ॥ स्थिता या केतकीच्छायासुवाच
 मधुरं वचः ॥ तस्या वचनमाकर्ण्य सर्वलोकपितामहः ॥ उवाच प्रहसन्वाक्यं छलोक्त्या सुरभिं प्रति ॥ ३७ ॥ लिंगं महाद्रुतं दृष्टं येन यातं जगत्रयम् ॥
 दर्शनार्थं च तस्यांतं देवैः संप्रेषितोऽस्म्यहम् ॥ ३८ ॥ न दृष्टं मस्तकं तस्य व्यापकस्य महात्मनः ॥ किं वक्ष्येऽहं च देवाग्ने चिंता मे चाति वर्तते ॥
 ॥ ३९ ॥ लिंगस्य मस्तकं दृष्टं देवानां च मृषा वदेः ॥ ते सर्वे यदि वक्ष्यन्ति इंद्राद्या देवतागणाः ॥ ४० ॥ ते संति साक्षिणो देवा अस्मिन्नर्थे वद
 त्वरम् ॥ अर्थेऽस्मिन्भव साक्षी त्वं केतक्या सह सुव्रते ॥ ४१ ॥ तद्वचः शिरसा गृह्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ॥ केतकीसहिता तत्र सुरभी तदमानयत् ॥ ४२ ॥
 एवं समागतो ब्रह्मा देवाग्ने समुवाच ह ॥ ४३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ लिंगस्य मस्तकं देवा दृष्टवानहमद्रुतम् ॥ समीचीनं चार्चितं च केतकीदल
 संयुतम् ॥ ४४ ॥ विशालं विमलं श्लक्ष्णं प्रसन्नतरमद्रुतम् ॥ गम्यं च गमणीयं च दर्शनीयं महाप्रभम् ॥ ४५ ॥ एतादृशं मया दृष्टं न दृष्टं तद्विना
 क्वचित् ॥ ब्रह्मणो हि वचः श्रुत्वा सुरा विस्मयमाययुः ॥ ४६ ॥ एवं विस्मयपूर्णास्ते इंद्राद्या देवतागणाः ॥ तिष्ठन्ति तावत्सर्वे शो विष्णुरध्यात्मदीपकः
 ॥ ४७ ॥ पातालादागतः सद्यः सर्वेषामवदत्त्वरम् ॥ तस्याप्यंतो न दृष्टो मे ह्यवलोकनतत्परः ॥ ४८ ॥ विस्मयो मे महाजातः पातालात्परतश्चरन् ॥
 अतलं सुतलं चापि नितलं च रसातलम् ॥ ४९ ॥ तथा गतस्तलं चैव पातालं च तथातलम् ॥ तलातलानि तान्येवं शून्यवद्यद्विभाव्यते ॥ ५० ॥
 शून्यादपि च शून्यं च तत्सर्वं सुनिरीक्षितम् ॥ न मूलं च न मध्यं च न चांतो ह्यस्य विद्यते ॥ ५१ ॥ लिंगरूपी महादेवो येनेदं धार्यते जगत् ॥
 यस्य प्रसादादुत्पन्ना यूयं च ऋषयस्तथा ॥ ५२ ॥ श्रुत्वा सुराश्च ऋषयस्तस्य वाक्यमपूजयन् ॥ तदा विष्णुरुवाचेदं ब्रह्माणं प्रहसन्निव ॥ ५३ ॥
 दृष्टं हि चेत्त्वया ब्रह्मन्मस्तकं परमार्थतः ॥ साक्षिणः के त्वया तत्र अस्मिन्नर्थे प्रकल्पिताः ॥ ५४ ॥ आकर्ण्य वचनं विष्णोर्ब्रह्मा लोकपिता
 महः ॥ उवाच त्वरितेनैव केतकी सुरभीति च ॥ ५५ ॥ ते देवा मम भाक्षिन्वे जानीहि परमार्थतः ॥ ब्रह्मणो हि वचः श्रुत्वा सर्वे देवास्त्वर
 न्विताः ॥ ५६ ॥ आह्वानं चक्रिरे तस्याः सुरभ्याश्च तया सह ॥ आगते तत्क्षणादेव कार्यार्थं ब्रह्मणस्तदा ॥ ५७ ॥ इंद्राद्यैश्च तदा देवैरुक्ता च
 सुरभी ततः ॥ उवाच केतकीसार्द्धं दृष्टो वै ब्रह्मणा सुराः ॥ ५८ ॥ लिंगस्य मस्तको देवाः केतकीदलपूजितः ॥ तदा नभोगता वाणी सर्वेषां

शृण्वतामभूत् ॥ ५९ ॥ सुरभ्या चैव यत्प्रोक्तं केतक्या च तथा सुराः ॥ तन्मृषोक्तं च जानीध्वं न दृष्टो ह्यस्य मस्तकः ॥ ६० ॥ तदा सर्वेऽथ
विबुधाः सेंद्रा वै विष्णुना सह ॥ शेषुश्च सुरभीं रोपान्मृषावादनतत्पराम् ॥ ६१ ॥ मुखेनोक्तं त्वयाद्यैवमनृतं च तथा शुभे ॥ अपवित्रं मुखं तेऽस्तु
सर्वधर्मबहिष्कृतम् ॥ ६२ ॥ सुगंधकेतकी चापि अयोग्या त्वं शिवार्चने ॥ भविष्यसि न संदेहो अनृता चैव भामिनि ॥ ६३ ॥ तदा नभो
गता वाणी ब्रह्माणं च शशाप वै ॥ मृषोक्तं च त्वया मंद किमर्थं बालिशेन हि ॥ ६४ ॥ भृगुणा ऋषिभिः साकं तथैव च पुरोधसा ॥ तस्माद्युयं
न पूज्याश्च भवेयुः कुशभागिनः ॥ ६५ ॥ ऋषयोऽपि च धर्मिष्ठास्तत्त्ववाक्यबहिष्कृताः ॥ विवादनिरता मूढा अतत्त्वज्ञाः समत्सराः ॥ ६६ ॥
याचकाश्चावदान्याश्च नित्यं स्वज्ञानघातकाः ॥ आत्मसंभाविताः स्तब्धाः परस्परविनिंदकाः ॥ ६७ ॥ एवं शप्ताश्च मुनयो ब्रह्माद्या देवतास्तथा ॥
शिवेन शप्तास्ते सर्वे लिंगं शरणमाययुः ॥ ६८ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे केदारखण्डे
श्रीशिवलिङ्गमाहात्म्ये ब्रह्मादिशापवृत्तान्तवर्णनं नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ तदा च ते सुराः सर्वे ऋषयो
पि भयान्विताः ॥ ईडिरे लिंगमेशं च ब्रह्माद्या ज्ञानविह्वलाः ॥ १ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ त्वं लिंगरूपी तु महाप्रभावो वेदांतवेद्योसि महात्म
रूपी ॥ येनैव सर्वे जगदात्ममूलं कृतं सदानंदपरेण नित्यम् ॥ २ ॥ ॥ त्वं साक्षी सर्वलोकानां हर्ता त्वं च विचक्षणः ॥ रक्षणोसि महादेव
भैरवोसि जगत्पते ॥ ३ ॥ ॥ त्वया लिंगस्वरूपेण व्याप्तमेतज्जगन्नयम् ॥ क्षुद्राश्चैव वयं नाथ मायामोहितचेतसः ॥ ४ ॥ ॥ अहं सुराऽसुराः सर्वे
यक्षगंधर्वराक्षसाः ॥ पन्नगाश्च पिशाचाश्च तथा विद्याधरा ह्यमी ॥ ५ ॥ ॥ त्वं हि विश्वसृजां स्रष्टा त्वं हि देवो जगत्पतिः ॥ कर्ता त्वं भुवनस्या
स्य त्वं हर्ता पुरुषः परः ॥ ६ ॥ ॥ ब्राह्मस्माकं महादेव देवदेव नमोऽस्तु ते ॥ एवं स्तुतो हि वै धात्रा लिंगरूपी महेश्वरः ॥ ७ ॥ ॥ ऋषयः
स्तोतुकामास्ते महेश्वरमकल्मषम् ॥ अस्तुवन्गीर्भिरग्न्याभिः श्रुतिगीताभिराहताः ॥ ८ ॥ ॥ ऋषय उचुः ॥ ॥ अज्ञानिनो वयं कामान्न विंदा
मोऽस्य संस्थितिम् ॥ त्वं ह्यात्मा परमात्मा च प्रकृतिस्त्वं विभाविनी ॥ ९ ॥ ॥ त्वमेव माता च पिता त्वमेव त्वमेव बंधुश्च सखा त्वमेव ॥ त्वमी
श्वरो वेदविदेकरूपो महानुभावैः परिचित्यमानः ॥ १० ॥ ॥ त्वमात्मा सर्वभूतानामेको ज्योतिरिवैधसाम् ॥ सर्वं भवति यस्मात्त्वत्तस्मात्सर्वोऽसि
नित्यदा ॥ ११ ॥ ॥ यस्माच्च संभवत्येतत्तस्माच्छंभुरिति प्रभुः ॥ १२ ॥ ॥ त्वत्पादपंकजं प्राप्ता वयं सर्वे सुरादयः ॥ ऋषयो देवगंधर्वा विद्याधरा
महोरगाः ॥ १३ ॥ ॥ तस्माच्च कृपया शंभो पाह्यस्माज्जगतः पते ॥ १४ ॥ ॥ महादेव उवाच ॥ ॥ शृणुध्वं तु वचो मेऽद्य क्रियतां च

त्वरान्वितैः ॥ विष्णुं सर्वे प्रार्थयंतु त्वरितेन तपोधनाः ॥ १५ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा शंकरस्य महात्मनः ॥ विष्णुं सर्वे नमस्कृत्य
 ईडिरे च तदा सुराः ॥ १६ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ विद्याधराः सुरगणा ऋषयश्च सर्वे प्रातास्त्वयाद्य सकला जगदेकबंधो ॥ तद्वत्कृपाकर
 जनान्परिपालयाद्य त्रैलोक्यनाथ जगदीशं जगन्निवास ॥ १७ ॥ प्रहस्य भगवान्विष्णुरुवाचेदं वचस्तदा ॥ दैत्यैः प्रपीडिता यूयं रक्षिताश्च
 पुरा मया ॥ १८ ॥ अद्यैव भयमुत्पन्नं लिंगादस्माच्चिरंतनम् ॥ न शक्यते मया त्रातुमस्माद्धिंगभयात्सुराः ॥ १९ ॥ अच्युतेनैवमुक्तास्ते देवा
 श्वितान्विता भवन् ॥ तदा नभोगता वाणी उवाचाश्वास्य वै सुरान् ॥ २० ॥ एतद्धिंगं संवृणुष्व पूजनाय जनार्दन ॥ पिंडीभूत्वा महाबाहो रक्षस्व सचराचरम् ॥
 तथेति मत्वा भगवान्वीरभद्रोऽभ्यपूजयत् ॥ २१ ॥ ब्रह्मादिभिः सुरगणैः सहितैस्तदानीं संपूजितः शिवविधानरतो महात्मा ॥ स वीरभद्रः शशिशो
 खरोऽसौ शिवप्रियो रुद्रसमस्त्रिलोक्याम् ॥ २२ ॥ लिङ्गस्यार्चनयुक्तोऽसौ वीरभद्रोऽभवत्तदा ॥ तद्रूपस्यैव लिङ्गस्य येन सर्वमिदं जगत् ॥ २३ ॥
 उद्गाति स्थितिमाप्नोति तथा विलयमेति च ॥ तद्धिंगं लिङ्गमित्याहुर्लयनात्तत्त्ववित्तमाः ॥ २४ ॥ ब्रह्माण्डगोलकेर्व्याप्तं तथा रुद्राक्षभूषितम् ॥
 तथा लिङ्गं महज्जातं सर्वेषां दुरतिक्रमम् ॥ २५ ॥ तदा सर्वेऽथ विबुधा ऋषयो वै महाप्रभाः ॥ तुष्टुषुश्च महालिङ्गं वेदवादैः पृथक्पृथक् ॥ २६ ॥
 अणोरणीयास्त्वं देव तथा त्वं महतो महान् ॥ तस्मात्त्वया विधातव्यं सर्वेषां लिङ्गपूजनम् ॥ २७ ॥ तदानीमेव सर्वेण लिङ्गं च बहुशः कृतम् ॥
 सत्ये ब्रह्मेश्वरं लिङ्गं वैकुण्ठे च सदाशिवः ॥ २८ ॥ अमरावत्यां सुप्रतिष्ठममरेश्वरसंज्ञकम् ॥ वरुणेश्वरं च वारुण्यां याम्यां कालेश्वरं प्रमुम् ॥ २९ ॥
 नैर्ऋतेश्वरं च नैर्ऋत्यां वायव्यां पावनेश्वरम् ॥ केदारं मृत्युलोके च तथैव अमरेश्वरम् ॥ ३० ॥ ओंकारं नर्मदायां च महाकालं तथैव च ॥ काश्यां
 विश्वेश्वरं देवं प्रयागे ललितेश्वरम् ॥ ३१ ॥ त्रियम्बकं ब्रह्मणि कलौ भद्रेश्वरं तथा ॥ द्वाक्षारामेश्वरं लिङ्गं गंगासागरसंगमे ॥ ३२ ॥ सौराष्ट्रे च
 तथा लिङ्गं सोमेश्वरमिति स्मृतम् ॥ तथा सर्वेश्वरं विन्ध्ये श्रीशैले शिखरेश्वरम् ॥ कान्त्यामङ्गलनाथं च सिंहनाथं च सिंगले ॥ ३३ ॥ विरूपाक्षं
 तथा लिङ्गं कोटिशङ्करमेव च ॥ त्रिपुरान्तकं भीमेश्वरममरेश्वरमेव च ॥ ३४ ॥ भोगेश्वरं च पाताले हाटकेश्वरमेव च ॥ एवमादीन्यनेकानि लिङ्गानि भुव
 नत्रये ॥ स्थापितानि तदा देवैर्विशोषकृतिहेतवे ॥ ३५ ॥ लिङ्गेश्वरं तथा सर्वैः पूर्णमासी च गङ्गयाम् ॥ तथा च वीरभद्राशाः पूजार्थममरैः कृताः ॥
 ॥ ३६ ॥ तत्र विंशतिसंस्कारास्तेषामष्टाधिकमवन् ॥ कथिताः शंकरेणैव लिङ्गस्याचनसूचकाः ॥ ३७ ॥ संति रुद्रेण कथिताः शिवधर्मा सना

१ सर्वेषाम्- हे सर्व-एषाम् इति पदच्छेदः । २ सर्वे शंकर-एषां देवादीनाम्-देवादिभिः-कर्तव्यं पठे । लिङ्गपूजनं यथा मुक्तं भविष्यति तथा-इत्यन्वाहरणीयम् । कर्तव्यम्-उक्तव्यम्-इत्यस्याजना अत्रानुसंधेया ।

स्कां.म.९.
॥ १२ ॥

तनाः ॥ वीरभद्रो यथा रुद्रस्तथान्ये गुरवः स्मृताः ॥ ३८ ॥ गुरोर्जाताश्च गुरवो विख्याता भुवनत्रये ॥ लिंगस्य महिमानं तु नन्दी जानाति तत्त्व-
तः ॥ ३९ ॥ तथा स्कन्दो हि भगवानन्ये ते नामधारकाः ॥ यथोक्ताः शिवधर्मा हि नन्दिना परिकीर्तिताः ॥ ४० ॥ शैलादेन महाभागा विचित्रा
लिंगधारकाः ॥ शवस्त्रोपरि लिङ्गां च ध्रियते च पुरातनैः ॥ ४१ ॥ लिंगेन सह पञ्चत्वं लिंगेन सह जीवितम् ॥ एते धर्माः सुप्रतिष्ठाः शैलादेन
प्रतिष्ठिताः ॥ ४२ ॥ धर्मः पाशुपतः श्रेष्ठः स्कन्देन प्रतिपालितः ॥ ४३ ॥ शुद्धा पञ्चाक्षरी विद्या प्रोसादी तदनन्तरम् ॥ पडक्षरी तथा विद्या प्रासा स्य
य दीपिका ॥ ४४ ॥ स्कन्दोत्तमनुप्राप्तमगस्त्येन महान्मना ॥ पश्चादाचार्यभेदेन द्वागमा बहवोऽभवन् ॥ ४५ ॥ किं नु वै बहुनोक्तेन शिव इत्यश्वरुद्र
यम् ॥ उच्चारयन्ति सनित्यं ते रुद्रा नात्र संशयः ॥ ४६ ॥ सतां मार्गं पुरस्कृत्य ये सर्वे ते पुगंतकाः ॥ वीरा माहेश्वरज्ञेयाः पापक्षयकरा नृणाम् ॥ ४७ ॥
प्रसंगेनानुपरेण श्रद्धया च यदृच्छया ॥ शिवभक्तिं प्रकुर्वन्ति ये वै ते यांति सद्गतिम् ॥ ४८ ॥ शृणुध्वं कथयामीह इतिहासं पुरातनम् ॥ कृतं
शिवालय यच्च पतंग्या मार्जनं पुरा ॥ ४९ ॥ आगता भक्षणार्थं हि नेत्र्यं केन चार्पितम् ॥ मार्जनं गजसस्तस्याः पक्षाभ्यामभवत्पुरा ॥ ५० ॥
तेन कर्मविपाकेन उत्तमं स्वर्गमागता ॥ भुक्त्वा स्वर्गसुखं चोग्रं पुनः संमार्गमागता ॥ ५१ ॥ काशिगजसुता जाता सुन्दरीनाम विश्रुता ॥ पूर्वा
भ्यासाच्च कल्याणी बभूव परमा सती ॥ ५२ ॥ उपमृषुपमि तन्वंगी शिवद्वाग्गता मदा ॥ संमार्जनं च कुरुते भक्त्या परमया युता ॥ ५३ ॥ स्वयं
मेव तदा देवी सुन्दरी राजकन्यका ॥ तथाभूतां च तां दृष्ट्वा ऋषिरुदालकोऽब्रवीत् ॥ ५४ ॥ सुकुमारी सती बाले स्वयमेव कथं शुभे ॥ संमार्जनं
च कुरुष्व कन्यकं त्वं शुचिस्मिते ॥ ५५ ॥ दासी दास्यश्च बहवः संति देवि तवाग्रतः ॥ तवाज्ञया करिष्यन्ति सर्वं संमार्जनादिकम् ॥ ५६ ॥
ऋपेस्तद्वचनं श्रुत्वा प्रहस्येदमुवाच ह ॥ ५७ ॥ शिवसेवां प्रकुर्वाणाः शिवभक्तिपुस्कृताः ॥ ये नगश्चैव नार्यश्च शिवलोकं व्रजति वै ॥ ५८ ॥
संमार्जनं च पाणिभ्यां पद्भ्यां यानं शिवालये ॥ तस्मान्मनसा च क्रियते संमार्जनमतद्रितम् ॥ ५९ ॥ अन्यत्किञ्चिन्न जानामि एकं संमार्जनं विना ॥
ऋपिस्तद्वचनं श्रुत्वा मनसा च विमृश्य हि ॥ ६० ॥ अनया किं कृतं पूर्वं केयं कस्य प्रसादतः ॥ तदा ज्ञातं च ऋषिणा तत्सर्वं ज्ञानचक्षुषा ॥
विस्मयेन ममाविष्टतूष्णींभूतोऽभवत्तदा ॥ ६१ ॥ सविस्मयोऽभूदथ तद्विदित्वा उदालको ज्ञानवतां वरिष्ठः ॥ शिवप्रभावं मनसा विचिंत्य ज्ञाना-
त्पगं बोधमवाप शांतः ॥ ६२ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुगण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे केदारखण्डे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ॥

माह० सं० १
(क० सं०)
अ० ७

॥ १२ ॥

॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ तस्करोऽपि पुरा ब्रह्मन्सर्वधर्मबहिष्कृतः ॥ ब्रह्मघ्नोऽसौ सुरापश्च सुवर्णस्य च तस्करः ॥ १ ॥ लंपटो
 हि महापाप उत्तमस्त्रीषु सर्वदा ॥ द्यूतकारी सदा मंदः कितवैः सह संगतः ॥ २ ॥ एकदा क्रीडता तेन हारितं द्यूतमद्भुतम् ॥ कित
 वेर्मर्द्यमानो हि तदा नोवाच किञ्चन ॥ ३ ॥ पीडितोऽप्यभवत्तूष्णीं तैरुक्तः पापकृत्तमः ॥ द्यूते त्वया च तद्व्यं हारितं किं प्रयच्छसि ॥
 ॥ ४ ॥ नो वा तत्कथ्यतां शीघ्रं याथातथ्येन दुर्मते ॥ यद्धारितं प्रयच्छामि रात्रावित्यब्रवीच्च सः ॥ ५ ॥ तैर्मुक्तस्तेन वाक्येन गतास्ते कित
 वादयः ॥ तदा निशीथसमये गतोऽसौ शिवमंदिरम् ॥ ६ ॥ शिरोधिरुह्य शम्भोश्च घण्टामादातुमुद्यतः ॥ तावत्कैलासशिखरे शंभुः
 प्रोवाच किंकगन् ॥ ७ ॥ अनेन यत्कृतं चाद्य सर्वेषामधिकं भुवि ॥ सर्वेषामेव भक्तानां वरिष्ठोऽयं च मत्प्रियः ॥ ८ ॥ इति प्रोक्तान
 यामास वीरभद्रादिभिर्गणैः ॥ ते सर्वे त्वरिता जग्मुः कैलासाच्छिववल्हभात् ॥ ९ ॥ सर्वैर्दमरुनादेन नादितं भुवनत्रयम् ॥ तान्दृष्ट्वा सहसो
 तीर्य तस्करोऽसौ दुरात्मवान् ॥ लिंगस्य मस्तकात्सद्यः पलायनपरोऽभवत् ॥ १० ॥ पलायमानं तं दृष्ट्वा वीरभद्रः समाह्वयत् ॥ ११ ॥
 कस्माद्विभेपि रे मन्द देवदेवो महेश्वरः ॥ प्रसन्नस्तव जातोऽद्य उदारचरितो ह्यसौ ॥ १२ ॥ इत्युक्त्वा तं विमाने च कृत्वा कैलासमाययौ ॥
 पार्षदो हि कृतस्तेन तस्करो हि महात्मना ॥ १३ ॥ तस्माद्वाच्या शिवे भक्तिः सर्वेषामपि देहिनाम् ॥ पशवोऽपि हि पूज्याः स्युः किं पुनर्मानवा
 भुवि ॥ १४ ॥ ये तार्किकास्तर्कपरान्तथा मीमांसकाश्च ये ॥ अन्योन्यवादिनश्चान्ये चान्ये वात्मवितर्ककाः ॥ १५ ॥ एकवाक्यं न कुर्वति शिवार्च
 नबहिष्कृताः ॥ तर्को हि कियते यैश्च ते सर्वे किं शिवं विना ॥ १६ ॥ तथा किं बहुनोक्तेन सर्वेऽपि स्थिरजंगमाः ॥ प्राणिनोऽपि हि जायन्ते केवलं
 लिंगधारिणः ॥ १७ ॥ पिण्डीयुक्तं यथा लिंगं स्थापितं च यथाऽभवत् ॥ तथा नरा लिंगयुक्ताः पिण्डीभूतास्तथा स्त्रियः ॥ १८ ॥ शिवशक्तियुतं
 सर्वं जगदेतच्चराचरम् ॥ तं शिवं मौढ्यतस्त्यक्त्वा मूढाश्चान्यं भजन्ति ये ॥ १९ ॥ धर्ममात्यंतिकं तुच्छं नश्वरं क्षणभंगुरम् ॥ यो विष्णुः स शिवो ज्ञेयो
 यः शिवो विष्णुरेव सः ॥ २० ॥ पीठिका विष्णुरूपं स्याल्लिंगरूपी महेश्वरः ॥ तस्माल्लिंगार्चनं श्रेष्ठं सर्वेषामपि वै द्विजाः ॥ २१ ॥ ब्रह्मा मणि
 मयं लिंगं पूजयत्यनिशं शुभम् ॥ इन्द्रो रत्नमयं लिंगं चन्द्रो मुक्तामयं तथा ॥ २२ ॥ भानुस्ताम्रमयं लिंगं पूजयत्यनिशं शुभम् ॥ रौक्मं लिंगं
 कुबेरश्च पार्शी चारक्तमेव च ॥ २३ ॥ यमो नीलमयं लिंगं राजतं नैऋतस्तथा ॥ काश्मीरं पवनो लिंगमर्चयत्यनिशं विभोः ॥ २४ ॥ एवं ते

लिंगिताः सर्वे लोकपालाः सवासवाः ॥ तथा सर्वेऽपि पाताले गंधर्वाः किंनरैः सह ॥ २५ ॥ दैत्यानां वैष्णवाः केचित्प्रहादप्रमुखा द्विजाः ॥ तथा हि
 राक्षसानां च विभीषणपुरोगमाः ॥ २६ ॥ बलिश्च नमुषिश्चैव हिरण्यकशिपुस्तथा ॥ वृषपर्वा वृषश्चैव संह्रादो बाण एव च ॥ २७ ॥ एते चान्ये
 च बहवः शिष्याः शुक्रस्य धीमतः ॥ एवं शिवार्चनरताः सर्वे ते दैत्यदानवाः ॥ २८ ॥ राक्षसा एव ते सर्वे शिवपूजान्विताः सदा ॥ हेतिः प्रहेतिः संया
 तिर्विचसः प्रघसस्तथा ॥ २९ ॥ विद्युज्जिह्वस्तीक्ष्णदंष्ट्रो धूम्राक्षो भीमविक्रमः ॥ माली चैव सुमाली च माल्यवानतिभीषणः ॥ ३० ॥ विद्युत्केश
 स्तडिजिह्वो रावणश्च महाबलः ॥ कुंभकर्णो दुराधर्षो वेगदर्शी प्रतापवान् ॥ ३१ ॥ एते हि राक्षसाः श्रेष्ठाः शिवार्चनरताः सदा ॥ लिंगमभ्यर्च्य च
 सदा सिद्धिं प्राप्ताः पुरा तु ते ॥ ३२ ॥ रावणेन तपस्तप्तं सर्वेषामपि दुःसहम् ॥ तपोधिपो महादेवस्तुतोष च तदा भृशम् ॥ ३३ ॥ वरान्प्राप्य
 च्छत तदा सर्वेषामपि दुर्लभान् ॥ ज्ञानं विज्ञानसहितं लब्धं तेन सदाशिवात् ॥ ३४ ॥ अजेयत्वं च संग्रामे द्रैगुण्यं शिरसामपि ॥ पंचवक्रो महा
 देवो दशवक्रोऽथ रावणः ॥ ३५ ॥ देवानृषीन्पितृन्श्चैव निर्जित्य तपसा विभुः ॥ महेशस्य प्रसादाच्च सर्वेषामधिकोऽभवत् ॥ ३६ ॥ राजा त्रिकूटा
 धिपतिर्महेशेन कृतो महान् ॥ सर्वेषां राक्षसानां च परमासनमास्थितः ॥ ३७ ॥ तपस्विनां परीक्षायै यदृषीणां विहिंसनम् ॥ कृतं तेन तदा विप्रा
 रावणेन तपस्विना ॥ ३८ ॥ अजेयो हि महाज्जातो रावणो लोकरावणः ॥ सृष्ट्यंतरं कृतं येन प्रसादाच्छंकरस्य च ॥ ३९ ॥ लोकपाला जिता
 स्तेन प्रतापेन तपस्विना ॥ ब्रह्मापि विजितो येन तपसा परमेण हि ॥ ४० ॥ अमृतांशुकरो भूत्वा जितो येन शशी द्विजाः ॥ दाहकत्वाजितो
 वह्निरीशः कैलासतोलनात् ॥ ४१ ॥ ऐश्वर्येण जितश्चेन्द्रो विष्णुः सर्वगतस्तथा ॥ लिंगार्चनप्रसादेन त्रैलोक्यं च वर्शकृतम् ॥ ४२ ॥ तदा सर्वे
 सुरगणा ब्रह्मविष्णुपुरोगमाः ॥ मेरुपृष्ठं समासाद्य सुमंत्रं चकिरे तदा ॥ ४३ ॥ पीडिताः स्मो रावणेन तपसा दुष्करेण वै ॥ गोकर्णारूढे गिरौ
 देवाः श्रूयतां परमाद्भुतम् ॥ ४४ ॥ साक्षाल्लिंगार्चनं येन कृतमस्ति महात्मना ॥ ज्ञानज्ञेयं ज्ञानगम्यं यद्यत्परममद्भुतम् ॥ तत्कृतं रावणेनैव सर्वेषां दुर
 तिक्रमम् ॥ ४५ ॥ वैराग्यं परमास्थाय औदार्यं च ततोऽधिकम् ॥ तेनैव ममता त्यक्त्वा रावणेन महात्मना ॥ ४६ ॥ संवत्सरसहस्राच्च स्वशिरो हि
 महाभुजः ॥ कृत्वा करेण लिंगस्य पूजनार्थं समर्पयत् ॥ ४७ ॥ रावणस्य कबंधं च तदग्रे च समीपतः ॥ योगधारणया युक्तं परमेण समाधिना ॥ ४८ ॥

१ दैत्यानां मध्ये इति शेषः । ते वैष्णवा अपि प्रह्लादाद्याः शिवलिंगं पूजयंत्येव-विभीषणादिसाहचर्येण चैतत्सुस्पष्टमवगम्यते । लिङ्गपूजने पिण्डकारूपेण विष्णोरापि पूजनस्य सहजसिद्धत्वात् । अतो न वैष्णवानां शिव
 लिङ्गपूजनवराङ्गमुक्तवमुचितमित्याहुनिकैरामहमरतैर्वैष्णवैः साधु मनसि पिचारणीयम् ।

लिंगे लयं समाधाय कयापि कलया स्थितम् ॥ अन्यच्छिरो विवृष्यैव तेनापि शिवपूजनम् ॥ कृतं नैवान्यमुनिना तथा चैवापरेण हि ॥ ४९ ॥ एवं
शिरांस्येव बहूनि तेन समर्पितान्येव शिवार्चनार्थं ॥ भूत्वा कबंधो हि पुनः पुनश्च तदा शिवोऽसौ वरदो बभूव ॥ ५० ॥ मया विनासुरस्तत्र पिंडीभू
तेन वै पुरा ॥ वरान्वरय पौलस्त्य यथेष्टं तान्ददाम्यहम् ॥ ५१ ॥ रावणेन तदा चोक्तः शिवः परममंगलः ॥ यदि प्रसन्नो भगवन्देयो मे वर उत्तमः
॥ ५२ ॥ न कामयेऽन्यं च वरमाश्रये त्वत्पदांबुजम् ॥ यथा तथा प्रदातव्यं यद्यस्ति च कृपा मयि ॥ ५३ ॥ तदा सदाशिवेनोक्तो रावणो लोकरा
वणः ॥ मत्प्रसादाच्च सर्वं त्वं प्राप्स्यसे मनसेप्सितम् ॥ ५४ ॥ एवं प्राप्तं शिवात्सर्वं रावणेन सुरेश्वराः ॥ तस्मात्सर्वैर्भवद्भिश्च तपसा परमेण हि ॥ ५५ ॥
विजेतव्यो रावणोयमिति मे मनसि स्थितम् ॥ अच्युतस्य वचः श्रुत्वा ब्रह्माद्या देवतागणाः ॥ ५६ ॥ चिंतामापेदिरे सर्वे चिरं ते विषयान्विताः ॥
ब्रह्मापि चेन्द्रियग्रस्तः सुतां रमितुमुद्यतः ॥ ५७ ॥ इंद्रो हि जारभावाच्च चंद्रो हि गुरुतल्पगः ॥ यमः कदर्यभावाच्च चंचलत्वात्सदागतिः ॥ ५८ ॥
पावकः सर्वभक्षित्वात्तथान्ये देवतागणाः ॥ अशक्ता रावणं जेतुं तपसा च विजृम्भितम् ॥ ५९ ॥ शैलादो हि महातेजा गणश्रेष्ठः पुरातनः ॥ बुद्धि
मात्रीतिनिपुणो महाबलपराक्रमी ॥ ६० ॥ शिवप्रियो रुद्ररूपी महात्मा ह्युवाच सर्वानथ चेद्रमुल्यान् ॥ कस्माद्ययं संभ्रमादागताश्च एतत्सर्वं
कथ्यतां विस्तरेण ॥ ६१ ॥ नंदिना च तदा सर्वे पृष्ठाः प्रोचुस्त्वरान्विताः ॥ ६२ ॥ ॥ देवा उचुः ॥ ॥ रावणेन वयं सर्वे निर्जिता मुनिभिः सह ॥
प्रसादयितुमायाताः शिवं लोकेश्वरेश्वरम् ॥ ६३ ॥ प्रहस्य भगवान्त्रंदी ब्रह्माणं वै ह्युवाच ह ॥ क ययं क शिवः शंभुस्तपसा परमेण हि ॥ द्रष्टव्यो
हृदि मध्यस्थः सोऽद्य द्रष्टुं न पार्यते ॥ ६४ ॥ यावद्भावा ह्यनेकाश्च इंद्रियार्थास्तथैव च ॥ यावच्च ममताभावस्तावदीशो हि दुर्लभः ॥ ६५ ॥ जितेंद्रि
याणां शांतानां तन्निष्ठानां महात्मनाम् ॥ सुलभो लिंगरूपी स्याद्भवतां हि सुदुर्लभः ॥ ६६ ॥ तदा ब्रह्मादयो देवा ऋषयश्च विपश्चितः ॥ प्रणम्य
नंदिनं प्राहुः कस्मात्त्वं वानराननः ॥ तत्सर्वं कथयान्यं च रावणस्य तपोबलम् ॥ ६७ ॥ ॥ नंदीश्वर उवाच ॥ ॥ कुबेरोऽधिकृतस्तेन शंकरेण महा
त्मना ॥ धनानामाधिपत्ये च तं द्रष्टुं रावणोऽत्र वै ॥ ६८ ॥ आगच्छत्त्वरया युक्तः समारुह्य स्ववाहनम् ॥ मां दृष्ट्वा चाब्रवीत्कुद्रः कुबेरो ह्यत्र आगतः
॥ ६९ ॥ त्वया दृष्टोऽथ वात्रासौ कथ्यतामविलंबितम् ॥ किं कार्यं धनदेनाद्य इति पृष्ठो मया हि सः ॥ ७० ॥ तदोवाच महातेजा रावणो लोकरा
वणः ॥ मय्यश्रद्धान्वितो भूत्वा विषयात्मा सुदुर्मदः ॥ ७१ ॥ शिक्षापयितुमारब्धो मेवं कार्यमिति प्रभो ॥ यथाहं च श्रिया युक्त आब्धोऽहं बलवान
हम् ॥ तथा त्वं भव रे मूढ मा मूढत्वमुपार्जय ॥ ७२ ॥ अहं मूढः कृतस्तेन कुबेरेण महात्मना ॥ मया निराकृतो रोषात्तपस्तेपे स गुणकः ॥ ७३ ॥

स्कं. ५. ५.
॥ १४ ॥

कुबेरः स हि नंदिनिकमागतस्तव मंदिरम् ॥ दीयतां च कुबेराय नम्र कार्या विचारणा ॥ ७४ ॥ रावणस्य वचः श्रुत्वा ह्यवोचं त्वरितोऽप्यहम् ॥
लिंगकोसि महाभाग त्वमहं च तथापि यः ॥ ७५ ॥ उभयोः समतां ज्ञात्वा वृथा जल्पसि कुर्मते ॥ यथाक्तः स त्ववादीन्मां वदनाथं बलोद्धतः ॥
॥ ७६ ॥ यथा भवद्भिः पृष्टोऽहं वदनाथं महात्मभिः ॥ पुरावृत्तं मया प्राक्तं शिवार्चनविधेः फलम् ॥ शिवेन दत्तं सारूप्यं न गृहीतं मया तदा ॥ ७७ ॥
याचितं च मया शंभोर्वदनं वानरस्य च ॥ शिवेन कृपया दत्तं मम कारुण्यशालिना ॥ ७८ ॥ निगभिमानिनो ये च निर्दमा निष्परिग्रहाः ॥
शंभोः प्रियास्ते विज्ञेया ह्यन्ये शिववहिष्कृताः ॥ ७९ ॥ तथावदन्मया सार्द्धं रावणस्तपसां बलात् ॥ मया च याचितान्येव दश वक्राणि धीमता ॥ ८० ॥
उपहासकं वाक्यं पौलस्त्यस्य तदा सुगः ॥ मया तदा हि शम्भोऽसौ रावणो लोकगवणः ॥ ८१ ॥ ईदृशान्येव वक्राणि येषां वै संभवन्ति हि ॥ तेः समेतो
यदा कोऽपि नरवयो महातपाः ॥ मां पुस्कृत्य महसा हनिष्यति न संशयः ॥ ८२ ॥ एवं शम्भो मया ब्रह्मब्रावणो लोकरावणः ॥ अर्चितं केवलं
लिंगं विना तेन महात्मना ॥ ८३ ॥ पीठिकारूपमंस्थेन विना तेन सुगोत्तमाः ॥ विष्णुना हि महाभागास्तस्मात्सर्वं विधास्यति ॥ ८४ ॥ देवदेवो
महादेवो विष्णुरूपी महेश्वरः ॥ सर्वे यूयं प्रार्थयन्तु विष्णुं सर्वगुहाशयम् ॥ ८५ ॥ अहं हि सर्वदेवानां पुरोवर्ती भवाम्यतः ॥ ते सर्वे नंदिनो वाक्यं
श्रुत्वा मुदितमानसाः ॥ वैकुण्ठमागता गीर्भिर्विष्णुं स्तोतुं प्रचक्रिरे ॥ ८६ ॥ ॥ देवा उचुः ॥ ॥ नमो भगवते तुभ्यं देवदेव जगत्पते ॥
त्वदाधारमिदं सर्वं जगदेतच्चराचरम् ॥ ८७ ॥ एतल्लिंगं त्वया विष्णो धृतं वै पिण्डरूपिणा ॥ महाविष्णुस्वरूपेण घातितां मधुकैटभां ॥ ८८ ॥
तथा कमठरूपेण धृतो वै मंदराचलः ॥ वराहरूपमास्थाय हिरण्याक्षो हतस्त्वया ॥ ८९ ॥ हिरण्यकशिपुर्देवो हतो नृहारिरूपिणा ॥
त्वया चैव बलिर्बद्धो देवो वामनरूपिणा ॥ ९० ॥ भृगूणामन्वये भूत्वा कृतवीर्यात्मजो हतः ॥ इतोप्यस्मान्महाविष्णो तथैव परिपा
लय ॥ ९१ ॥ रावणस्य भयादस्मात्प्रातुं भूयोर्हसि त्वरम् ॥ ९२ ॥ एवं संप्रार्थितां देवैर्भगवान्भूतभावनः ॥ उवाच च सुरान्सर्वान्वासुदेवो
जगन्मयः ॥ ९३ ॥ हे देवाः श्रूयतां वाक्यं प्रस्तावसदृशं महत् ॥ शैलादि च पुरस्कृत्य सर्वे यूयं त्वरान्विताः ॥ अवतारान्प्रकुर्वन्तु वानरीं
तनुमाश्रिताः ॥ ९४ ॥ अहं हि मानुषो भूत्वा ह्यज्ञानेन समावृतः ॥ संभविष्याम्ययाध्यायां गृहे दशरथस्य च ॥ ब्रह्मविद्यासहायोऽस्मि भवतां
कार्यसिद्धये ॥ ९५ ॥ जनकस्य गृहे साक्षाद्ब्रह्मविद्यां जनिष्यति ॥ भक्तो हि रावणः साक्षाच्छिवध्यानपरायणः ॥ ९६ ॥ तपसा महता युक्तो ब्रह्म
विद्यां यदेच्छति ॥ तदा सुसाध्यो भवति पुरुषो धर्मनिर्जितः ॥ ९७ ॥ एवं संभाष्य भगवान्विष्णुः परममङ्गलः ॥ वाली चेन्द्रांशसंभूतः सुग्रीवो

माहे. सं. १
(के. सं.)
अ. ८

शुभतः सुतः ॥ ९८ ॥ तथा ब्रह्माशंसंभूतो जाम्बवान्मृशकुञ्जरः ॥ शिलादतनयो नंदी शिवस्यानुचरः प्रियः ॥ ९९ ॥ यो वै चैकादशो रुद्रो
 हनूमान्स'महाकपिः ॥ अवतीर्णः सहायार्थं विष्णोरमिततेजसः ॥ १०० ॥ मैदादयोऽथ कपयस्ते सर्वे सुरसत्तमाः ॥ एवं सर्वे सुरगणा अवतेरुयथा
 तथम् ॥ १०१ ॥ तथैव विष्णुरुत्पन्नः कौशल्यानंदवर्द्धनः ॥ विश्वस्य रमणाच्चैव राम इत्युच्यते बुधैः ॥ १०२ ॥ शेषोपि भक्त्या विष्णोश्च
 तपसाऽवातरद्भुवि ॥ १०३ ॥ दोर्दण्डावपि विष्णोश्च अवतीर्णौ प्रतापिनौ ॥ शत्रुघ्नभरताख्यौ च विख्यातौ भुवनत्रये ॥ १०४ ॥ मिथिलाधिपतेः
 कन्या या उक्ता ब्रह्मवादिभिः ॥ सा ब्रह्मविद्यावतरत्सुराणां कार्य्यसिद्धये ॥ सीता जाता लांगलस्य इयं भूमिविकर्षणात् ॥ १०५ ॥ तस्मान्सीतेति
 विख्याता विद्या सान्न्वीक्षिकी तदा ॥ मिथिलायां समुत्पन्ना मैथिलीत्यभिधीयते ॥ १०६ ॥ जनकस्य कुले जाता विश्रुता जनकात्मजा ॥
 ख्याता वेदवती पूर्वं ब्रह्मविद्याघनाशिनी ॥ १०७ ॥ सा दत्ता जनकेनैव विष्णवे परमात्मने ॥ १०८ ॥ तथाथ विद्यया सार्द्धं देवदेवो जगत्पतिः ॥
 उग्रे तपसि लीनोऽसौ विष्णुः परममद्गलः ॥ १०९ ॥ रावणं जेतुकामो वै रामो राजीवलोचनः ॥ अरण्यवासमकरां देवानां कार्य्यसिद्धये ॥
 ॥ ११० ॥ शेषावतारोऽपि महास्तपः परमदुष्करम् ॥ तताप परया शक्त्या देवानां कार्य्यसिद्धये ॥ १११ ॥ शत्रुघ्नो भरतश्चैव तेपतुः परमं तपः
 ॥ ११२ ॥ ततोऽसौ तपसा युक्तः सार्द्धं तैर्देवतागणैः ॥ सगणं रावणं रामः षड्भिर्मासैरजीहन्त ॥ विष्णुना घातितः शस्त्रैः शिवसारूप्यमाप्तवान् ॥
 ॥ ११३ ॥ मगणः स पुनः सद्यो बंधुभिः सह सुव्रताः ॥ ११४ ॥ शिवप्रसादात्सकलं द्वैताद्वैतमवाप ह ॥ द्वैताद्वैतविवेकार्थमृपयोप्यत्र
 मोद्विताः ॥ तत्सर्वं प्राप्नुवंतीह शिवार्चनरता नराः ॥ ११५ ॥ येऽर्चयन्ति शिवं नित्यं लिंगरूपिणमेव च ॥ स्त्रियो वाप्यथ वा शूद्राः श्वपचा ह्यंत्य
 वासिनः ॥ तं शिवं प्राप्नुवंत्येव सर्वदुःखोपनाशनम् ॥ ११६ ॥ पशवोऽपि परं याताः किं पुनर्मानुषादयः ॥ ११७ ॥ ये द्विजा ब्रह्मचर्येण तपः
 परममास्थिताः ॥ वर्षैरनेकैर्यज्ञानां तेऽपि स्वर्गपरा भवन् ॥ ११८ ॥ ज्योतिष्टोमो वाजपेयो ह्यतिरात्रादयो ह्यमी ॥ यज्ञाः स्वर्गं प्रयच्छन्ति सन्निपां
 नात्र मंशयः ॥ ११९ ॥ तत्र स्वर्गसुखं भुक्त्वा पुण्यक्षयकरं महत् ॥ पुण्यक्षयेऽपि यज्वानो मर्त्यलोकं पतन्ति वै ॥ १२० ॥ पतितानां च संसारे
 देवाद्भुद्धिः प्रजायते ॥ गुणत्रयमयी विप्रास्तासुतास्त्विह योनिषु ॥ १२१ ॥ यथा सत्त्वं संभवति सत्त्वयुक्तभवं नराः ॥ राजसाश्च तथा ज्ञेयास्ता
 मसाश्चैव ते द्विजाः ॥ १२२ ॥ एः संसारचक्रेऽस्मिन्भ्रमिता बहवो जनाः ॥ यदृच्छया दैवगत्या शिवं संसेवते नरः ॥ १२३ ॥ शिवध्यानप

स्कं.प.पु.
॥ १५ ॥

राणां च नराणां यतचेतसाम् ॥ मायानिरसनं सद्यो भविष्यति न चान्यथा ॥ १२४ ॥ मायानिरसनात्सद्यो नश्यत्येव गुणत्रयम् ॥ यदा
गुणत्रयातीतो भवतीति स मुक्तिभाक् ॥ १२५ ॥ तस्माल्लिङ्गार्चनं भाव्यं सर्वेषामपि देहिनाम् ॥ लिङ्गरूपी शिवो भूत्वा त्रायते संचराचरम् ॥
॥ १२६ ॥ पुरा भवद्भिः पृष्टोऽहं लिङ्गरूपी कथं शिवः ॥ तत्सर्वं कथितं विप्रा याथातथ्येन संप्रति ॥ १२७ ॥ कथं गरं भुक्षितवाञ्छिवो
लोकमहेश्वरः ॥ तत्सर्वं श्रूयतां विप्रा यथावत्कथयामि वः ॥ १२८ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वर
खण्डे केदारखण्डे शिवशास्त्रे शिवलिङ्गार्चनमाहात्म्यकथने श्रीरामावतारकथावर्णनंनामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ७ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥
एकदा तु सभामध्य आस्थितो देवराट् स्वयम् ॥ लोकपालेः परिवृतो देवैश्च ऋषिभिस्तथा ॥ १ ॥ अप्सरोगणसंवीतो गंधर्वैश्च पुर
स्कृतः ॥ उपगीयमानविजयः सिद्धविद्याधरेरपि ॥ २ ॥ तदा शिष्यैः परिवृतो देवराजगुरुः सुधीः ॥ आगतोऽसौ महाभागो बृहस्पति
रुदारधीः ॥ ३ ॥ तं दृष्ट्वा सहसा देवाः प्रणेमुः समुपस्थिताः ॥ इन्द्रोपि ददृशे तत्र प्राप्तं वाचस्पतिं तदा ॥ ४ ॥ नोवाच किंचिद्भुमेधा
वचो मानपुरःसरम् ॥ नाह्वानं नासनं तस्य न विसर्जनमेव च ॥ ५ ॥ शकं प्रमत्तं ज्ञात्वाथ मदाद्राज्यस्य दुर्मतिम् ॥ तिरोधानमनुप्राप्तो
बृहस्पती रुषान्वितः ॥ ६ ॥ गते देवगुरौ तस्मिन्विमनस्काऽभवन्सुराः ॥ यक्षा नागाः संगंधर्वा ऋषयोऽपि तथा द्विजाः ॥ ७ ॥ गान्धर्वस्या
वसाने तु लब्धसंज्ञो हरिः सुरान् ॥ पप्रच्छ त्वरितेनैव क्व गतो हि महातपाः ॥ ८ ॥ तदैव नारदेनोक्तः शक्रो देवाधिपस्तथा ॥ त्वया कृता
ह्यवज्ञा च गुरोर्नास्त्यत्र संशयः ॥ ९ ॥ गुरोर्वज्रया राज्यं गतं ते बलमूदन ॥ तस्मात्समापनीयोऽसौ सर्वभावेन हि त्वया ॥ १० ॥ एतच्छ्रुत्वा
वचस्तस्य नारदस्य महात्मनः ॥ आसनात्सहस्रोत्थाय तैः सर्वैः परिवारितः ॥ आगच्छत्त्वरया शक्रो गुरोर्गेहमतंद्रितः ॥ ११ ॥ पृष्ट्वा तारां
प्रणम्यादौ क्व गतो हि महातपाः ॥ न जानामीत्युवाचेदं तारा शकं निरीक्षती ॥ १२ ॥ तदा चिंतान्वितो भूत्वा शक्रः स्वगृहमाब्रजत् ॥ एतस्मि
न्नंतरे स्वर्गे ह्यनिष्टान्यद्भुतानि च ॥ १३ ॥ अभवन्सर्वदुःखार्थं शक्रस्य च महात्मनः ॥ पातालस्थेन बलिना ज्ञातं शक्रस्य चेष्टितम् ॥ १४ ॥
ययौ दैत्यैः परिवृतः पातालादमरावतीम् ॥ तदा युद्धमतीवासीद्देवानां दानवैः सह ॥ १५ ॥ देवाः पराजिता दैत्यैः राज्यं शक्रस्य तत्क्षणात् ॥ संप्राप्तं
सकलं तस्य मूढस्य च दुरात्मनः ॥ १६ ॥ नीतं सर्वप्रयत्नेन पातालं त्वरितं गताः ॥ शुक्रप्रसादात्ते सर्वे तथा विजयिनोऽभवन् ॥ १७ ॥
शक्रोऽपि निःश्रिको जातो देवैस्त्यक्तस्ततो भृशम् ॥ देवी तिरोधानगता बभूव कमलेक्षणा ॥ १८ ॥ ऐरावतो महानागस्तथैवोच्चैःश्रवा हयः ॥

माहे.सं.१
(के.सं.)
अ० ९

॥ १५ ॥

एवमादीनि रत्नानि अनेकानि बहून्यपि ॥ नीतानि सहसा दैत्यैर्लोभादसाधुवृत्तिभिः ॥ १९ ॥ पुण्यभाजि च तान्येव पतितानि च सागरे ॥
 तदा स विस्मयाविष्टो बलिग्राह गुरुं प्रति ॥ २० ॥ देवान्निर्जित्य चास्माभिरानीतानि बहूनि च ॥ रत्नानि तु समुद्रेऽथ पतितानि तदद्भुतम् ॥
 २१ ॥ बलेस्तद्वचनं श्रुत्वा उशनः प्रत्युवाच तम् ॥ अश्वमेधशतेनैव सुरराज्यं भविष्यति ॥ दीक्षितस्य न संदेहस्तस्माद्भोक्ता स एव च ॥ २२ ॥
 अश्वमेधं विना किञ्चित्स्वर्गं भोक्तुं न पार्यते ॥ २३ ॥ गुरोर्वचनमाज्ञाय तूष्णींभूतो बलिस्ततः ॥ बभूव देवैः सार्द्धं च यथोचितमकारयत् ॥ २४ ॥
 इन्द्रोऽपि शोच्यतां प्राप्तो जगाम परमेष्ठिनम् ॥ विज्ञापयामास तथा सर्वं राज्यभयादिकम् ॥ २५ ॥ शक्रस्य वचनं श्रुत्वा परमेष्ठी उवाच ह ॥
 २६ ॥ संमिलित्वा सुरान्सर्वास्त्वया साकं त्वरान्विताः ॥ आराधनार्थं गच्छामो विष्णुं सर्वेश्वरेश्वरम् ॥ २७ ॥ तथेति गत्वा ते सर्वे शक्राद्या
 लोकपालकाः ॥ ब्रह्माणं च पुरस्कृत्य तटं क्षीरार्णवस्य च ॥ प्राप्योपविश्य ते सर्वे हरिं स्तोतुं प्रचक्रुः ॥ २८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ देवदेव
 जगन्नाथ मुरासुरनमस्कृत ॥ पुण्यल्लोकाव्ययानंत परमात्मब्रह्मोऽस्तु ते ॥ २९ ॥ यज्ञोऽसि यज्ञरूपोऽसि यज्ञांगोऽसि रमापते ॥ ततोऽद्य कृपया
 विष्णो देवानां वरदो भव ॥ ३० ॥ गुरोर्वज्रया चाद्य ब्रह्मराज्यः शतक्रतुः ॥ जातः सुरर्षिभिः साकं तस्मादेनं समुद्धर ॥ ३१ ॥ ॥ श्रीभगवा
 नुवाच ॥ ॥ गुरोर्वज्रया सर्वं नश्यतीति किमद्भुतम् ॥ ये पापिनो ह्यधर्मिष्ठाः केवलं विषयात्मकाः ॥ पितरो निंदितौ यैश्च निंदेवा न न
 संशयः ॥ ३२ ॥ अनेन यत्कृतं ब्रह्मन्सद्यस्तत्फलमागतम् ॥ कर्मणा चास्य शक्रस्य सर्वेषां संकटागमः ॥ ३३ ॥ विपरीतो यदा कालः पुरुषस्य
 भवेत्तदा ॥ भूतमैत्रीं प्रकुर्वति सर्वकार्यार्थसिद्धये ॥ ३४ ॥ तेन वै कारणेनैव मदीयं वचनं कुरु ॥ कार्यहेतोस्त्वया कार्यो दैत्यैः सह समागमः ॥
 ३५ ॥ एवं भगवतादिष्टः शक्रः परमबुद्धिमान् ॥ अमरावतीं ययौ हित्वा सुतलं दैवतैः सह ॥ ३६ ॥ इन्द्रं समागतं श्रुत्वा इन्द्रसेनो रुषान्वितः ॥
 बभूव सह सैन्येन हंतुकामः पुरंदरम् ॥ ३७ ॥ नारदेन तदा दैत्या बलिश्च बलिनां वरः ॥ निवारितस्तद्वधाच्च वाक्यैरुवाचैस्तथा ॥ ३८ ॥
 ऋषेस्तस्यैव वचनात्त्यक्तमन्युर्वलिस्तदा ॥ बभूव सह सैन्येन आगतो हि शतक्रतुः ॥ ३९ ॥ इन्द्रसेनेन दृष्टोऽसौ लोकपालैः समावृतः ॥
 उवाच त्वरया युक्तः प्रहसन्निव दैत्यराट् ॥ ४० ॥ कस्मादिहागतः शक्र सुतलं प्रति कथ्यताम् ॥ तस्यैतद्वचनं श्रुत्वा स्मयमान उवाच
 तम् ॥ ४१ ॥ वयं कथ्यपदायादा यूयं सर्वे तथैव च ॥ यथा वयं तथा यूयं विग्रहो हि निरर्थकः ॥ ४२ ॥ मम राज्यं क्षणेनैव नीतं
 देववशात्त्वया ॥ तथा ह्येतानि तान्येव रत्नानि मुबहून्यपि ॥ गतानि तत्क्षणादेव यवानानीतानि वै त्वया ॥ ४३ ॥ तस्माद्विमर्शः कर्तव्यः

पुरुषेण विपश्चिता ॥ विमर्शाज्जायते ज्ञानं ज्ञानान्मोक्षो भविष्यति ॥ ४४ ॥ किं तु मे बत उक्तेन जाने न च तवाग्रतः ॥ शरणार्थी
 ह्यहं प्राप्तः सुरैः सह तवातिकम् ॥ ४५ ॥ एतच्छ्रुत्वा तु शक्रस्य वाक्यं वाक्यविदां वरः ॥ प्रहस्योवाच मतिमञ्छकं प्रति विदां वरः ॥ ४६ ॥
 त्वमागतोसि देवेंद्र किमर्थं तत्र देइयहम् ॥ ४७ ॥ शक्रस्तद्वचनं श्रुत्वा ह्यश्रुपूर्णाकुलेक्षणः ॥ किंचिन्नोवाच तत्रैनं नारदो वाक्यमब्रवीत् ॥ ४८ ॥
 बले त्वं किं न जानासि कार्याकार्यविचारणाम् ॥ धर्मो हि महतामेष शरणागतपालनम् ॥ ४९ ॥ शरणागतं च विप्रं च रोगिणं वृद्धमेव च ॥ य
 एतान्न च रक्षन्ति ते वै ब्रह्महणो नराः ॥ ५० ॥ शरणागतशब्देन आगतस्तव सन्निधौ ॥ संरक्षणाय योग्यश्च त्वया नास्त्यत्र संशयः ॥ एवमुक्तो
 नारदेन तदा दैत्यपतिः स्वयम् ॥ ५१ ॥ विमृश्य परया बुद्ध्या कार्याकार्यविचारणाम् ॥ शक्रं प्रपूजयामास बहुमानपुरःसरम् ॥ लोकपालैः समेतं
 च तथा सुरगणैः सह ॥ ५२ ॥ प्रत्ययार्थं च सत्त्वानि ह्यनेकानि व्रतानि वै ॥ बलिप्रत्ययभूतानि स चकार पुरंदरः ॥ ५३ ॥ एवं स समयं
 कृत्वा शक्रः स्वार्थपरायणः ॥ बलिना सह चावात्सीदर्थशास्त्रपरो महान् ॥ ५४ ॥ एवं निवसतस्तस्य सुतलेऽपि शतक्रतोः ॥ वत्सरा बहवो
 ह्यासस्तदा बुद्धिमकल्पयत् ॥ संस्मृत्य वचनं विष्णोर्विमृश्य च पुनःपुनः ॥ ५५ ॥ एकदा तु सभामध्य आसीनो देवराटस्वयम् ॥ उवाच प्रहस
 न्वाक्यं बलिमुद्दिश्य नीतिमान् ॥ ५६ ॥ प्राप्तव्यानि त्वया वीर अस्माकं च त्वया बले ॥ गजादीनि बहून्येव रत्नानि विविधानि च ॥ ५७ ॥
 गतानि तत्क्षणादेव सागरे पतितानि वै ॥ प्रयत्नो हि प्रकर्तव्यो ह्यस्माभिस्त्वरयान्वितैः ॥ ५८ ॥ तेषां चोद्धरणे दैत्य रत्नानामिह सागरात् ॥
 तर्हि निर्मथनं कार्यं भवता कार्यसिद्धये ॥ ५९ ॥ बलिः प्रवर्तितस्तेन शक्रेण सुरसूदनः ॥ उवाच शक्रं त्वरितः केनेदं मथनं भवेत् ॥ ६० ॥ तदा
 नभोगता वाणी मेघगंभीरनिःस्वना ॥ उवाच देवा दैत्याश्च मंथध्वं क्षीरसागरम् ॥ ६१ ॥ भवतां बलबुद्धिश्च भविष्यति न संशयः ॥ ६२ ॥ मंदरं
 चैव मंथानं रज्जुं कुरुत वासुकिम् ॥ पश्चाद्देवाश्च दैत्याश्च मेलयित्वा विमथ्यताम् ॥ ६३ ॥ नभोगतां च तां वाणीं निशम्याथ तदाः सुराः ॥
 दैत्यैः सार्द्धं ततः सर्वं उद्यमं चक्रुरुद्यताः ॥ ६४ ॥ पातालाभिर्गताः सर्वे तदा तेऽथ सुरासुराः ॥ आजग्मुरतुलं सर्वे मंदरं पर्वतोत्तमम् ॥ ६५ ॥
 दैत्याश्च कोटिसंख्याकास्तथा देवा न संशयः ॥ उद्युक्ताः सहसा प्राऽयुर्मंदरं कनकप्रभम् ॥ ६६ ॥ सरत्नं वर्तुलाकारं स्थूलं चैव महाप्रभम् ॥
 अनेकरत्नसंवीतं नानाद्रुमनिषेवितम् ॥ ६७ ॥ चंदनैः पारिजातैश्च नागपुत्रागचंपकैः ॥ नानामृगगणाकीर्णं सिंहशार्दूलसेवितम् ॥ ६८ ॥ एवंविधं

महारीलं दृष्ट्वा ते सुरसत्तमाः ॥ ऊचुः प्राञ्जलयः सर्वे तदा ते सुरसत्तमाः ॥ ६९ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ अद्रे सुरा वयं सर्वे विज्ञप्नुमिह चागताः ॥
तच्छृणुष्व महाशील परेषामुपकारकः ॥ ७० ॥ एवमुक्तस्तदा शैलो देवैर्देवैः स मंदरः ॥ उवाच निःसृतो भूत्वा परं विग्रहवान्वचः ॥ ७१ ॥ तेन रूपेण
रूपी स पर्वतो मंदराचलः ॥ किमर्थमागताः सर्वे मत्समीपं तदुच्यताम् ॥ ७२ ॥ तदा बलिरुवाचेदं प्रस्तावसदृशं वचः ॥ इन्द्रोपि त्वरया युक्तो
वभाषे सूनृतं वचः ॥ ७३ ॥ अस्माभिः सह कार्यार्थं भव त्वं मंदराचल ॥ अमृतोत्पादनार्थं त्वं मंथानं भव सुव्रत ॥ ७४ ॥ तथेति मत्वा तद्वाक्यं
देवानां कार्यसिद्धये ॥ ऊचे देवासुरांश्चेदमिन्द्रं प्रति विशेषतः ॥ ७५ ॥ छेदितो च त्वया पक्षौ वज्रेण शतपर्वणा ॥ गंतुं कथं समर्थोऽहं भवतां कार्य
सिद्धये ॥ ७६ ॥ तदा देवासुराः सर्वे स्तूयमाना महाचलम् ॥ उत्पाटयेयुरतुलं मंदरं च ततोद्धृतम् ॥ ७७ ॥ क्षीरार्णवं नेतुकामा द्वाशक्तास्ते ततोऽ
भवन् ॥ पर्वतः पतितः सद्यो देवदैत्योपरि ध्रुवम् ॥ ७८ ॥ केचिद्भग्नौ मृताः केचित्केचिन्मूर्छापरं भवन् ॥ परीवादरताः केचित्केचित्केशत्वमा
गताः ॥ ७९ ॥ एवं भग्नोद्यमा जाता असुराः सुरदानवाः ॥ चेतनां परमां प्राप्तास्तुष्टुवुर्जगदीश्वरम् ॥ ८० ॥ रक्षरक्ष महाविष्णो शरणागतव
त्सल ॥ त्वया ततमिदं सर्वं जंगमाजंगमं च यत् ॥ ८१ ॥ देवानां कार्यसिद्धयर्थं प्रादुर्भूतो हरिस्तदा ॥ तान्दृष्ट्वा सहसा विष्णुर्गुरुडोपरि
संस्थितः ॥ ८२ ॥ लीलया पर्वतश्रेष्ठमुत्तभ्यारोपयत्क्षणात् ॥ गरुत्मति तदा देवः सर्वेषामभयं ददौ ॥ ८३ ॥ तत उत्थाय तान्देवान्क्षीरोदस्यो
त्तरं तटम् ॥ नीत्वा तं पर्वतं वृद्धं निक्षिप्याप्सु ततो ययौ ॥ ८४ ॥ तदा सर्वे सुरगणाः स्वागत्य असुरैः सह ॥ वासुकिं च समादाय चक्रिरे ममयं
च तम् ॥ ८५ ॥ मंथानं मंदरं चैव वासुकिं रज्जुमेव च ॥ कृत्वा सुराऽसुराः सर्वे ममंथुः क्षीरसागरम् ॥ ८६ ॥ क्षीराब्धेर्मथ्यमानस्य पर्वतो हि
रसातलम् ॥ गतः स तत्क्षणादेव कूर्मो भूत्वा रमापतिः ॥ उद्धृतस्तत्क्षणादेव तदद्भुतमिवाभवत् ॥ ८७ ॥ भ्राम्यमाणस्ततः शैलो नोदितः सुरदा
नवैः ॥ भ्रममाणो निराधारो बोधश्चैव गुरुं विना ॥ ८८ ॥ परमात्मा तदा विष्णुराधारो मंदरस्य च ॥ दोर्भिश्चतुर्भिः संगृह्य ममंथान्धि सुखाव
हम् ॥ ८९ ॥ तदा सुरासुराः सर्वे ममंथुः क्षीरसागरम् ॥ एकीभूत्वा बलेनैवमतिमात्रं बलोत्कटाः ॥ ९० ॥ पृष्ठकंठोरुजान्वतः कमठस्य महा
त्मनः ॥ तथासौ पर्वतश्रेष्ठो वज्रसारमयो दृढः ॥ उभयोर्धर्पणादेव वडवाग्निः समुत्थितः ॥ ९१ ॥ हलाहलं च संजातं तद्दृष्ट्वा नारदेन हि ॥ ततो
देवानुवाचेदं देवर्षिरमितद्युतिः ॥ ९२ ॥ न कार्यं मथनं चाब्धेर्भवद्भिरधुनाऽखिलैः ॥ प्रार्थयध्वं शिवं देवाः सर्वे दक्षस्य याजनम् ॥ तद्विस्मृतिं च वो
यातं वीरभद्रेण यत्कृतम् ॥ ९३ ॥ तस्माच्छिवः स्मर्यतां चाशु देवाः परः पराणामपि वा पश्व ॥ परात्परः परमानंदरूपो योगिध्येयो निष्प्रपंचो

स्वरूपः ॥ ९४ ॥ ते मथ्यमानास्त्वरिता देवाः स्वात्मार्थसाधकाः ॥ अभिलाषपराः सर्वे न शृण्वन्ति यतो जडाः ॥ ९५ ॥ उपदेशैश्च बहुभिर्नोप-
 देश्याः कदाचन ॥ ते रागद्वेषसंघाताः सर्वे शिवपराङ्मुखाः ॥ ९६ ॥ केवलोद्यमसंवीता ममंथुः क्षीरसागरम् ॥ अतिनिर्मथनाज्जातं क्षीराब्धेश्च
 हलाहलम् ॥ ९७ ॥ त्रैलोक्यदहने प्रौढं प्राप्तं हंतुं दिवौकसः ॥ अत उर्ध्वं दिशः सर्वा व्याप्तं कृत्स्नं नभस्तलम् ॥ ग्रसितुं सर्वभूतानां कालकूटं
 समभ्ययात् ॥ ९८ ॥ दृष्ट्वा बृहंतं स्वकरस्थमोजसा तं सर्पराजं सह पर्वतेन ॥ तत्रैव हित्वापययुस्तदानीं पलायमाना ह्यसुरैः समेताः ॥ ९९ ॥
 तथैव सर्व ऋपयो भृग्वाद्याः शतशस्ततः ॥ दक्षस्य यजनं तेन यथा जातं तथाभवत् ॥ १०० ॥ सत्यलोकं गताः सर्वे भृगुणा नोदिता भृशम् ॥
 वेदवाक्यैश्च विविधैः कालकूटं प्रशाम्यति ॥ देवा नास्त्यत्र संदेहः सत्यं सत्यं वदामि वः ॥ १०१ ॥ भृगुणोक्ते वचः श्रुत्वा कालकूटविषाहिताः ॥
 सत्यलोकं समासाद्य ब्रह्माणं शरणं ययुः ॥ १०२ ॥ तदा जाज्वल्यमानं वै कालकूटं प्रभोष्वलम् ॥ दृष्ट्वा ब्रह्माथ तान्दृष्ट्वा ह्यकर्मज्ञान्सुरासुरान् ॥
 तेषां शपितुमारंभे नारदेन निवारितः ॥ १०३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ अकार्यं किं कृतं देवाः कस्मात्क्षोभोयमुद्यतः ॥ ईश्वरस्य च जातोऽद्य नान्यथा
 मम भाषितम् ॥ १०४ ॥ ततो देवैः परिवृतो वेदोपनिषदेस्तथा ॥ नानागमैः परिवृतः कालकूटभयाद्ययौ ॥ १०५ ॥ ततश्चिंतान्विता देवा इदमूचुः
 परस्परम् ॥ अविद्याकामसंवीताः कुर्यामः शंकरं च कम् ॥ १०६ ॥ ब्रह्माणं च पुरस्कृत्य तदा देवास्त्वरान्विताः ॥ वैकुण्ठमाव्रजन्सर्वे कालकूट-
 भयार्हिताः ॥ १०७ ॥ ब्रह्मादयश्चर्षिगणाश्च तदा परेशं विष्णुं पुराणपुरुषं प्रभविष्णुमीशम् ॥ वैकुण्ठमाश्रितमधोक्षजमाधवं ते सर्वे सुरासु-
 रगणाः शरणं प्रयाताः ॥ १०८ ॥ तावत्प्रवृद्धं सुमहत्कालकूटं समभ्ययात् ॥ दग्ध्वादो ब्रह्मणो लोकं वैकुण्ठं च ददाह वै ॥ १०९ ॥ कालकूटा-
 ग्निना दग्धो विष्णुः सर्वगुहाशयः ॥ पार्श्वदेः सहितः सद्यस्तमालसदृशच्छविः ॥ ११० ॥ वैकुण्ठं च सुनीलं च सर्वलोकैः समावृतम् ॥ जलकल्म-
 षसंवीताः सर्वे लोकास्तदाभवन् ॥ १११ ॥ अष्टावरणसंवीतं ब्रह्मांडं ब्रह्मणा सह ॥ भस्मीभूतं चकाराशु जलकल्मषमद्भुतम् ॥ ११२ ॥ नो-
 भूमिर्न जलं चाग्निर्न वायुर्न नभस्तदा ॥ नाहंकारो न च महान्मूलाविद्या तथैव च ॥ शिवस्य कोपात्संजातं तदा भस्माकुलं जगत् ॥ ११३ ॥
 इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथममाहेश्वरखण्डान्तर्गते केदारखण्डे नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ॥ मुनय उचुः ॥ ॥
 यत्त्वया कथितं ब्रह्मन्ब्रह्मांडं सचराचरम् ॥ भस्मीभूतं रुद्रकोपात्कालकूटाग्निनाऽस्तिलम् ॥ १ ॥ ब्रह्मांडांतरतः किं तु रुद्रं मन्यामहे वयम् ॥ तदा
 चराचरं नष्टं ब्रह्मविष्णुपुरोगमम् ॥ २ ॥ भस्मीभूतं रुद्रकोपात्कथं सृष्टिः प्रवर्तिता ॥ कुतो ब्रह्मा च विष्णुश्च कुतश्चंद्रपुरोगमाः ॥ ३ ॥ अन्ये सुग-

सुराः कुत्र भस्मीभूता लयं गताः ॥ अत ऊर्ध्वं किमभवत्तत्सर्वं वक्तुमर्हसि ॥ ४ ॥ व्यासप्रसादात्सकलं वेत्थ त्वं नापरो हि तत् ॥ तस्माज्ज्ञा
नमयं शास्त्रं तज्ज्ञानासि न चापरः ॥ ५ ॥ इति पृष्टस्तदा सर्वैर्मुनिभिर्भावितात्मभिः ॥ सूतो व्यासं नमस्कृत्य वाक्यं चेदमथाब्रवीत् ॥ ६ ॥
॥ लोमश उवाच ॥ ॥ यदा ब्रह्मांडमध्यस्था व्यासा देवा विषाग्निना ॥ हरिब्रह्मादयो ह्येते लोकपालाः सवासवाः ॥ तदा विज्ञापितः शंभुहं
वेन महात्मना ॥ ७ ॥ ॥ हेरंब उवाच ॥ ॥ हे रुद्र हे महादेव हे स्थाणो हे जगत्पते ॥ मया विप्रं विनोदेन कृतं तेषां सुदुर्जयम् ॥ ८ ॥ भयेन मति
मोहात्त्वां नार्हयन्ति च मामपि ॥ उद्योगं ये प्रकुर्वन्ति तेषां क्लेशोऽधिको भवेत् ॥ ९ ॥ एवमभ्यर्थितस्तेन पिनाकी वृषभध्वजः ॥ विप्राधिकारमुर्येण
गणाधिपतिना तदा ॥ १० ॥ लिंगरूपोऽब्रवीच्छंभुर्निराकारो निरामयः ॥ निरंजनो व्योमकेशः कपर्दी नीललोहितः ॥ ११ ॥ ॥ महेश्वर
उवाच ॥ ॥ हेरंब शृणु मे वाक्यं श्रद्धया परया युतः ॥ अहंकारात्मकं चैव जगदेतच्चराचरम् ॥ १२ ॥ स्थितिं करोत्यहंकारः प्रलयोत्पत्तिमेव च ॥
जगदादौ गणपते तदा विज्ञप्तिमाव्रतः ॥ १३ ॥ मायाविरहितं शांतं द्वैताद्वैतपरं सदा ॥ ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तत्सदानंदैकलक्षणम् ॥ १४ ॥ ॥ गणपतिरु
वाच ॥ ॥ यदि त्वं केवलो ह्यात्मा परमानन्दलक्षणः ॥ तस्मात्त्वदपरं किंचिन्नान्यदस्ति परंतप ॥ १५ ॥ नामरूपं कथं जातं सुरासुरविलक्ष
णम् ॥ विचित्रं मोहजननं त्रिभिर्देवैश्च लक्षितम् ॥ १६ ॥ भूतग्रामैश्चतुर्भिश्च नानाभेदैः समन्वितैः ॥ जातं संसारचक्रं च नित्यानित्यविलक्षणम्
॥ १७ ॥ परस्परविरोधेन ज्ञानवादेन मोहिताः ॥ कर्मवादरताः केचित्केचित्स्वगुणमाश्रिताः ॥ १८ ॥ ज्ञाननिष्ठाश्च ये केचित्परस्परविरो
धिनः ॥ एवं संशयमापन्नं त्राहि मां वृषभध्वज ॥ १९ ॥ अहं गणश्च कुत्रत्याः क्व चायं वृषभः प्रभो ॥ एते चान्ये च बहवः कुतो जाताश्च कुत्र
वै ॥ २० ॥ कृताः सर्वे महाभागाः सात्त्विका राजसाश्च वै ॥ प्रहस्य भगवाञ्छंभुर्गणेशं वक्तुमुद्यतः ॥ २१ ॥ ॥ महेश्वर उवाच ॥ ॥ काल
शक्त्या च जातानि रजःसत्त्वतमांसि च ॥ तैरावृतं जगत्सर्वं सदेवासुरमानुषम् ॥ २२ ॥ परिदृश्यमानमेतच्चानश्वरं परमार्थतः ॥ विद्ध्येतत्सर्वसि
द्ध्यैव कृतकत्वाच्च नुश्वरम् ॥ २३ ॥ लोमश उवाच ॥ यावद्गणेशसंयुक्तो भाषमाणः सदाशिवः ॥ लिंगरूपी विश्वरूपः प्रादुर्भूता सदाशिवः ॥ २४ ॥
शिवरूपा जगद्योनिः कार्यकारणरूपिणी ॥ लिंगरूपी स भगवान्निमग्नस्तत्क्षणादभूत् ॥ २५ ॥ एका स्थिता परा शक्तिर्ब्रह्मविद्यात्मलक्षणा ॥ गणेशो
विस्मयाविष्टो ह्यवलोकनतत्परः ॥ २६ ॥ ॥ ऋषय उचुः ॥ ॥ प्रकृत्यन्तर्गतं सर्वं जगदेतच्चराचरम् ॥ गणेशस्य पृथक्त्वं च कथं जातं तदु
च्यताम् ॥ २७ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ साक्षात्प्रकृत्याः संभूतो गणेशो भगवानभूत् ॥ यथारूपः शिवः साक्षात्तद्रूपो हि गणेशः ॥ २८ ॥

शिवेन सह संग्रामो ह्यभूत्तस्य महात्मनः ॥ अज्ञानात्प्राकृतो भूत्वा बहुकालं निरन्तरम् ॥ २९ ॥ तस्य दृष्ट्वा ह्यजेयत्वं गजार्कस्य तत्तदा ॥
 त्रिशूलेनाहनच्छंभुः सगजं तमपातयत् ॥ ३० ॥ तदा स्तुतो महादेवः पशक्त्या परंतपः ॥ परशक्तिमुवाचेदं वरं वरय शोभने ॥ ३१ ॥ तदा
 वृतो महादेवो वरेण परमेण हि ॥ योऽयं त्वया हतो देव मम पुत्रो न मंशयः ॥ ३२ ॥ त्वां न जानात्ययं मूढः प्रकृत्यंशसमुद्भवः ॥ तस्मात्पुत्रं
 जीवयमं मम तुष्ट्यर्थमेव च ॥ ३३ ॥ प्रहस्य भगवान्नुद्रो मायापुत्रमजीवयत् ॥ सिंधुरवदनेनैव मुखे स समयोजयत् ॥ ३४ ॥ तदा गजाननो
 जातः प्रसादाच्छंकरस्य च ॥ मायापुत्रोऽपि निर्मायो ज्ञानवान्संबभूव ह ॥ ३५ ॥ आत्मज्ञानामृतेनैव नित्यतृप्तो निरामयः ॥ समाधिसंस्थितो
 रौद्रः कालकालांतकोऽभवत् ॥ ३६ ॥ योगदंडार्थमुत्पाद्य स्वकीयं दशनं महत् ॥ करे गृह्य गणाध्यक्षः शब्दब्रह्मातिवर्त्तते ॥ ऋद्विसिद्धिद्वयेनैव एक
 त्वेन विराजितः ॥ ३७ ॥ च ते गणाश्च विघ्नाश्च ये चान्येऽभ्यधिका भुवि ॥ तेषामपि पतिर्जातः कृतोऽसौ शंभुना तदा ॥ ३८ ॥ तस्माद्वि
 लांकयामास प्रकृतिं विश्वरूपिणीम् ॥ पृथक्स्थित्वाग्रतो जानाद्विगं प्रकृतिमेव च ॥ ददर्श विमलं लिंगं प्रकृतिस्थं स्वभावतः ॥ ३९ ॥ आत्मानं
 च गणैः सार्द्धं तथैव च जगन्नयम् ॥ लीनं लिंगे समस्तं तद्धर्मबो ज्ञानवानपि ॥ ४० ॥ मुमोह च पुनः संज्ञां प्रतिलभ्य प्रयत्नतः ॥ ननाम
 शिरसा ताभ्यामीशाभ्यां स गणेश्वरः ॥ ४१ ॥ तदा ददर्श तत्रैव लोकसंहारकारकम् ॥ ब्रह्माणं चैव रुद्रं च विष्णुं चैव सदाशिवम् ॥ ४२ ॥
 ददर्श प्रेततुल्यानि लिंगशक्त्यात्मकानि च ॥ ब्रह्माण्डगोलकान्येव कोटिशः परमाणुवत् ॥ ४३ ॥ लीयंते च विलीयंते महेशे लिंगरूपिणि ॥
 प्रकृत्यंतर्गतं लिंगं लिंगस्यांतर्गता च सा ॥ ४४ ॥ शक्त्या लिंगं च संछन्नं तदा सर्वमदृश्यत ॥ लिंगेन शक्तिः संछन्ना परस्परमवर्तत ॥ ४५ ॥
 शिवाभ्यां संश्रितं लोकं जगदेतच्चराचरम् ॥ गणेशो वापि तज्ज्ञानं न परेऽपि तथाविदन् ॥ ४६ ॥ तदोवाच महातेजा गणाध्यक्षो गणैः सह ॥ सश
 क्तिकं स्तूयमानः शक्त्या च परया तदा ॥ ४७ ॥ ॥ गणेश उवाच ॥ ॥ नमामि देवं शक्त्यान्वितं ज्ञानरूपं प्रसन्नं ज्ञानात्परं परमं
 ज्योतिरूपम् ॥ रूपात्परं परमं तत्त्वरूपं तत्त्वात्परं परमं मंगलं च आनंदाख्यं निष्कलं निर्विषादम् ॥ ४८ ॥ धूमात्परमयोवद्विधूमवत्प्रतिभासते ॥
 प्रकृत्यंतर्गतस्त्वं हि लक्ष्यसे ज्ञानसंभवः ॥ प्रकृत्यंतर्गतस्त्वं हि मायाव्यक्तिरितीयसे ॥ ४९ ॥ एवंविधस्त्वं भगवन्स्वमायया सृजस्यथोलुपसि
 पासि विश्वम् ॥ अस्माद्ग्रात्सर्वमिदं प्रनष्टं स ब्रह्मविप्रेन्द्रयुतं चराचरम् ॥ ५० ॥ यथा पुरासीर्भगवान्महेशस्त्रैलोक्यनाथोऽसि चराचरात्मा ॥

कुरुष्व शीघ्रं सहजीवकोशं चराचरं तत्सकलं प्रदग्धम् ॥ ५१ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ एवं स्तुतो गणेशेन भगवान्भूतभावनः ॥ यदुत्थितं
 कालकूटं लोकसंहारकारकम् ॥ ५२ ॥ लिंगरूपेण तद्वस्तं विमलं चाकरोत्तदा ॥ सदेवासुरमर्त्याश्च सर्वाणि त्रिजगन्ति च ॥ तत्क्षणाद्रक्षितान्येव कृपया
 परया युतः ॥ ५३ ॥ ब्रह्मा विष्णुः सुरेन्द्रश्च लोकपालाः सहर्षयः ॥ यक्षा विद्याधराः सिद्धा गंधर्वाप्सरसां गणाः ॥ उत्थिताश्चैव ते सर्वे निद्रापरि
 गता इव ॥ ५४ ॥ विस्मयेन समाविष्टा बभूवुर्जातसाध्वसाः ॥ सर्वे देवासुराश्चैव उचुराश्चर्यवत्ततः ॥ ५५ ॥ क्व कालकूटं सुमहद्येन विद्राविता
 वयम् ॥ मृतप्रायाः कृताः सद्यः सलोकपालका ह्यमी ॥ ५६ ॥ इत्यब्रुवंस्तदा दैत्यास्तूष्णींभूतास्तदा स्थिताः ॥ शक्रादयो लोकपाला विष्णुं सर्वे
 श्वरेश्वरम् ॥ ब्रह्माणं च पुरस्कृत्य इदमब्रुवुः समेधिताः ॥ ५७ ॥ केनेदं कारितं विष्णो न विदामोऽल्पमेधसः ॥ तदा प्रहस्य भगवान्ब्रह्मणा सह तैः
 सुरैः ॥ ५८ ॥ समाधिगमनसर्वेऽप्येकाग्रमनसस्तदा ॥ तत्त्वज्ञानेन निर्हृत्य कामक्रोधादिकान्द्रिजाः ॥ ५९ ॥ तदात्मनि स्थितं लिंगमपश्यन्वि
 बुधादयः ॥ विष्णुं पुरस्कृत्य तदा तुष्टुवुः परमार्थतः ॥ ६० ॥ आत्मना परमात्मानं योगिनः पर्युपासते ॥ ६१ ॥ लिंगमेव परं ज्ञानं लिंगमेव
 परं तपः ॥ लिंगमेव परो धर्मो लिंगमेव परा गतिः ॥ तस्माल्लिंगात्परतरं यच्च किञ्चिन्न विद्यते ॥ ६२ ॥ एवं ब्रुवन्तो हि तदा सुरासुराः सलोकपाला
 ऋषिभिश्च साकम् ॥ विष्णुं पुरस्कृत्य तमालवर्णं शंभुं शरण्यं शरणं प्रपन्नाः ॥ ६३ ॥ त्राहित्राहि महादेव कृपालो परमेश्वर ॥ पुरा त्राता यथा सर्वे तथा
 त्वं त्रातुमर्हसि ॥ ६४ ॥ तदेवदेव भवतश्चरणारविंदं सेवानुबन्धमहिमानमनंतरूपम् ॥ त्वदाश्रितं यत्परमानुकंपया नमोऽस्तु ते देववर प्रसीद ॥ ६५ ॥
 लिंगस्वरूपमध्यस्थो भगवान्भूतभावनः ॥ सर्वैः सुरगणैः साकं बभाषेदं रमापतिः ॥ ६६ ॥ त्वं लिंगरूपी भगवाञ्जगतामभयप्रदः ॥ विष्णुना
 संस्तुतो देवो लिंगरूपी महेश्वरः ॥ ६७ ॥ मृतास्त्राता गरात्सर्वे तस्मान्मृत्युञ्जय प्रभो ॥ रक्षरक्ष महाकाल त्रिपुरांत नमोऽस्तु ते ॥ ६८ ॥ विष्णुना
 संस्तुतो देवो लिंगरूपी महेश्वरः ॥ प्रादुर्बभूव सांबोऽथ बोधयन्निव तान्सुरान् ॥ ६९ ॥ हे विष्णो हे सुराः सर्व ऋषयः श्रूयतामिदम् ॥ मन्यतेऽपि हि
 संसारे अनित्ये नित्यताकुलम् ॥ ७० ॥ अविलोकयताऽऽत्मानमात्मना विबुधादयः ॥ किं यज्ञैः किं तपोभिश्च किमुद्योगेन कर्मणाम् ॥ ७१ ॥
 एकत्वेन पृथक्त्वेन किञ्चित्त्रैव प्रयोजनम् ॥ यस्माद्भवद्भिर्मिलितैः कृतं यत्कर्म दुष्करम् ॥ ७२ ॥ क्षीराब्धेर्मथनं तत्तु अमृतार्थं कथं कृतम् ॥ मृत्युं
 जयं निराकृत्य अवज्ञाय च मां सदा ॥ ७३ ॥ तस्मात्सर्वे मृत्युमुखं पतिता वै न संशयः ॥ अस्माभिर्निर्मितो देवो गणेशः कार्यसिद्धये ॥ ७४ ॥

न नमंति गणेशं च दुर्गां चैव तथाविधाम् ॥ केशभाजो भविष्यति नात्र कार्या विचारणा ॥७५॥ यूयं सर्वे त्वर्धमिष्टाः स्तब्धाः पंडितमानिनः ॥
 कार्याकार्यमविज्ञाय केवलं मानमोहिताः ॥ ७६ ॥ तस्मात्कालमुखे सर्वे पतिता नात्र संशयः ॥ सर्वे श्रुतिपरा यूयमिन्द्राद्या देवतागणाः ॥ ७७ ॥
 प्ररोचनपराः सर्वे क्षुद्रार्धेन्द्रादयो वृथा ॥ नात्मानं च प्रपंचेन वेत्सि त्वं हि शचीपते ॥ ७८ ॥ कृतः प्रयत्नो हि महानमृतार्थं त्वया शठ ॥ अश्वमे
 धशतेनैव यद्राज्यं प्राप्तवानसि ॥ अपि तच्च पराधीन तन्न जानासि दुर्मते ॥ ७९ ॥ यैर्वेदवाक्यैस्त्वं मूढ संस्तुतोऽसि तपस्विभिः ॥ ते मूढास्तो
 षयंति त्वां तत्तद्रागपरायणाः ॥ ८० ॥ विष्णो त्वं च पक्षपातान्न जानासि हिताहितम् ॥ केचिद्धतास्त्वया विष्णो रक्षिताश्चैव केचन ॥ ८१ ॥
 इच्छायुक्तस्त्वमत्रैव सदा बालकचेष्टितः ॥ येऽन्ये च लोकपाः सर्वे तेषां वार्ता कुतस्त्विह ॥ ८२ ॥ अन्यथा हि कृते ह्यर्थे अन्यथात्वं भविष्यति ॥
 कार्यसिद्धिर्भवेद्येन भवद्विर्विस्मृतं च तत् ॥ ८३ ॥ येनाद्य रक्षिताः सर्वे कालकूटमहाभयात् ॥ येन नीलीकृतो विष्णुर्येन सर्वे पराजिताः ॥ ८४ ॥
 लोका भस्मीकृता येन तस्माद्येनापि रक्षिताः ॥ तस्यार्चनाविधिः कार्यो गणेशस्य महात्मनः ॥ ८५ ॥ कर्मरंभे तु विमेशं ये नार्चति
 गणाधिपम् ॥ कार्यसिद्धिर्न तेषां वै भवेत् भवतां यथा ॥ ८६ ॥ एतन्महेशस्य वचो निशम्य सुरासुराः किंनरचारणाश्च ॥ पूजाविधानं
 परमार्थतोऽपि पप्रच्छुरेनं च तदा गिरीशम् ॥ ८७ ॥ ॥ इति श्रीस्कादे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे केदार
 खण्डे समुद्रमंथनाख्याने शिवकृतविषभक्षणवृत्तान्तवर्णननाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ७३ ॥ ॥ महेश्वर उवाच ॥ ॥ प्रतिपक्षे चतुर्ध्या
 तु पूजनीयो गणाधिपः ॥ स्नात्वा शुद्धतिलैः शुद्धैः शुद्धपक्षे सदा नृभिः ॥ १ ॥ कृत्वा चावश्यकं सर्वं गणेशस्यार्चनक्रियाम् ॥
 प्रयत्नेनैव कुर्वीत गंधमाल्याक्षतादिभिः ॥ २ ॥ ध्यानमादौ प्रकर्तव्यं गणेशस्य यथाविधि ॥ आगमा बहवो जाता गणेशस्य यथा
 मम ॥ ३ ॥ बहुधोपासका यस्मात्तमः सत्त्वरजोन्विताः ॥ गणभेदेन तान्येव नामानि बहुधाऽभवन् ॥ ४ ॥ पंचवक्त्रो गणाध्यक्षो दश
 बाहुस्त्रिलोचनः ॥ कांतस्फटिकसंकाशो नीलकण्ठो मजाननः ॥ ५ ॥ मुखानि तस्य पंचैव कथयामि यथातथम् ॥ ६ ॥ मध्यमं तु मुखं गौरं
 चतुर्दन्तं त्रिलोचनम् ॥ शृङ्गादंडमनोज्ञं च पुष्करे मोदकान्वितम् ॥ ७ ॥ तथान्यत्पीतवर्णं च नीलं च शुभलक्षणम् ॥ पिंगलं च तथा शुभ्रं
 गणेशस्य शुभाननम् ॥ ८ ॥ तथा दशभुजेष्वेव ह्यष्टुधानि ब्रवीमि वः ॥ पाशं परशुपद्मे च अंकुशं दंतमेव च ॥ ९ ॥ अक्षमालां लांगलं च मुसलं
 वरदं तथा ॥ पूर्णं च मोदकैः पात्रं पाणिना च विचिंतयेत् ॥ १० ॥ लंबोदरं विरूपाक्षं निवीतं मेखलान्वितम् ॥ योगासने चोपविष्टं चंद्रलेखां

कशेखरम् ॥ ११ ॥ ध्यानं च सात्त्विकं ज्ञेयं राजसं हि नृणामिव ॥ शुद्धचामीकराभासं गजाननमलौकिकम् ॥ १२ ॥ चतुर्भुजं त्रिनयनमेकदंतं
 महोदरम् ॥ पाशाकुशधरं देवं दंतमोदकपात्रकम् ॥ १३ ॥ नीलं च तामसं ध्यानमेवं त्रिविधमुच्यते ॥ ततः पूजा प्रकर्तव्या भवद्भिः शीघ्रमेव च
 ॥ १४ ॥ एकविंशतिदूर्वाभिर्द्राभ्यां नाम्ना पृथक्पृथक् ॥ सर्वनामभिरेकैव दीयते गणनायके ॥ १५ ॥ तथैव नामभिर्देया एकविंशतिमोदकाः ॥
 दशनामान्यहं वक्ष्ये पूजनार्थं पृथक्पृथक् ॥ १६ ॥ गणाधिप नमस्तेस्तु उमापुत्राधनाशन ॥ विनायकेशपुत्रेति सर्वसिद्धिप्रदायक ॥ १७ ॥
 एकदंतेभवक्त्रेति तथा भूषकवाहन ॥ कुमारगुरवे तुभ्यं पूजनीयः प्रयत्नतः ॥ १८ ॥ एवमुक्त्वा सुरान्सद्यः परिष्वज्य च सादरम् ॥ विष्णुं गुहाशयं
 सद्यो ब्रह्माणं च सदाशिवः ॥ १९ ॥ तिरोधान गतः सद्यः शंभुः परमशोभनः ॥ प्रणम्य शंभुं ते सर्वे गणाध्यक्षार्चने रताः ॥ २० ॥ ततः संपूज्य
 विधिवद्गणाध्यक्षार्चने रताः ॥ उपचारैरनेकैश्च दूर्वाभिश्च पृथक्पृथक् ॥ २१ ॥ संतुष्टो हि गणाध्यक्षो देवानां वरदोऽभवत् ॥ प्रदक्षिणं नमस्कृत्य
 तैः सर्वैरभितोषितः ॥ २२ ॥ तमोगुणान्विताः सर्वे ह्यसुरा नाभ्यपूजयन् ॥ उपहासपरास्ते वै देवान्प्रत्यसुरोत्तमाः ॥ २३ ॥ पूजयित्वा शांकारिं
 ते पुनः क्षीरार्णवं ययुः ॥ ब्रह्मा विष्णुश्च ऋषयो देवदैत्याः सुरोत्तमाः ॥ २४ ॥ मंथानं मंदरं कृत्वा रज्जुं कृत्वाथ वासुकिम् ॥ ममंथुश्च तदा देवा
 विष्णुं कृत्वाथ सन्निधौ ॥ २५ ॥ मथ्यमाने तदाव्यौ च निर्गतश्चंद्र अग्रतः ॥ पीयूषपूर्णः सर्वेषां देवानां कार्यसिद्धये ॥ २६ ॥
 ॥ शौनक उवाच ॥ ॥ अर्णवे किं पुरा चंद्रो निक्षिप्तः केन सुव्रत ॥ गजादिकानि रत्नानि कथितानि त्वया पुरा ॥ २७ ॥ एतत्सर्वं समासेन
 आदौ कथय मे प्रभो ॥ ज्ञात्वा सर्वे वयं सूत पश्चादावर्णयामहे ॥ २८ ॥ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा सूतो वाक्यमुपाददे ॥ २९ ॥ चंद्र आपोमयो विप्रा
 अत्रिपुत्रो गुणान्वितः ॥ उत्पन्नो ह्यनसूयायां ब्रह्मणोऽंशात्समुद्भवः ॥ रुद्रस्यांशाद्धि दुर्वासा विष्णोर्ंशात्तु दत्तकः ॥ ३० ॥ क्षीराब्धिं मथ्यमानं
 तु दृष्ट्वा चंद्रो मुदान्वितः ॥ क्षीराब्धिरपि चंद्रं च दृष्ट्वा सोऽप्युत्सुकोऽभवत् ॥ ३१ ॥ प्रविष्टश्चोभयप्रीत्या शृण्वतां भो द्विजोत्तमाः ॥ चंद्रो ह्यमृत
 पूर्णोभूदग्रतो देवसन्निधौ ॥ ३२ ॥ दृष्ट्वा च कांतिं त्वरितोऽथ चंद्रो नीराजितो देवगणैस्तदानीम् ॥ वादित्रघोषैस्तुमुलैरनेकैर्मृदंगशंखैः पटहैरनेकैः ॥ ३३ ॥
 नमश्चक्रुश्च ते सर्वे ससुरासुरदानवाः ॥ तदा गर्गं पृच्छमाना बलं चंद्रस्य तत्त्वतः ॥ ३४ ॥ गर्गेणोक्तास्तदा देवाः सर्वेषां बलमद्य वै ॥ केंद्रस्थानगताः
 सर्वे भवतामुत्तमा ग्रहाः ॥ ३५ ॥ चंद्रं मुरुः समायातो बुधश्चैव समागतः ॥ आदित्यश्च तथा शुक्रः शनिरंगारको महान् ॥ ३६ ॥ तस्माच्चंद्रबलं
 श्रेष्ठं भवतां कार्यसिद्धये ॥ गोमंतसंज्ञकोनाम मुहूर्तोऽयं जयप्रदः ॥ ३७ ॥ एवमाश्वासिता देवा गर्गेणैव महात्मना ॥ ममंथुरब्धिं त्वरिता गर्जमाना

त्कां.प.पु.
॥ २० ॥

महाबलाः ॥ ३८ ॥ द्विगुणं बलमापन्ना महात्मानो दृढव्रताः ॥ महेशं स्मरमाणास्ते गणेशं च पुनःपुनः ॥ ३९ ॥ निर्मथ्यमानादुदधेरर्जमानाश्च
सर्वशः ॥ निर्गता सुरभिः साक्षाद्देवानां कार्यसिद्धये ॥ ४० ॥ तुष्टा कपिलवर्णा सा ऊधोभारेण भूयसा ॥ तरंगोपरि गच्छती शनकैः शनकैस्ततः
॥ ४१ ॥ कामधेनुं समायांतीं दृष्ट्वा सर्वे सुरासुराः ॥ पुष्पवर्षेण महता ववर्षुरमितप्रभाम् ॥ ४२ ॥ तदा तूर्याण्यनेकानि नेदुर्वाद्यान्यनेकशः ॥
आनीता जलमध्याच्च संवृता गोशतैरपि ॥ ४३ ॥ तासु नीलाश्च कृष्णाश्च कपिलाश्च कर्पिजलाः ॥ वभ्रवः श्यामका रक्ता जंबूवर्णाश्च पिंगलाः ॥
आभिर्युक्ता तदा गोभिः सुरभिः प्रत्यहश्यत ॥ ४४ ॥ असुरासुरसंवीतां कामधेनुं ययाचिरे ॥ ऋषयो हर्षसंयुक्ता देवान्दैत्याश्च तत्क्षणात् ॥ ४५ ॥
सर्वेभ्यश्चैव विप्रेभ्यो नानागोत्रेभ्य एव च ॥ सुरभीसहिता गावो दातव्या नात्र संशयः ॥ ४६ ॥ तैर्याचितास्तेऽत्र सुरासुराश्च ददुश्च ता गाः
शिवतोषणाय ॥ तैः स्वीकृतास्ता ऋषिभिः सुमंगलैर्महात्मभिः पुण्यतमैः सुरभ्यः ॥ ४७ ॥ पुण्याहं मुनिभिः सर्वैः कारितास्ते तदा सुराः ॥
देवानां कार्यसिद्धयर्थमसुराणां क्षयाय च ॥ ४८ ॥ पुनः सर्वे सुसंरब्धा ममंथुः क्षीरसागरम् ॥ मथ्यमानास्तदा तस्मादुदधेश्च तथाऽभवत् ॥ ४९ ॥
कल्पवृक्षः पारिजातश्चतः संतानकस्तथा ॥ तान्द्रुमानेकतः कृत्वा गन्धर्वनगरोपमान् ॥ ममंथुरुग्रं त्वरिताः पुनः क्षीरार्णवं बुधाः ॥ ५० ॥
निर्मथ्यमानादुदधेरभवत्सूर्यवर्चसम् ॥ रत्नानामुत्तमं रत्नं कौस्तुभाख्यं महाप्रभम् ॥ ५१ ॥ स्वकीयेन प्रकाशेन भासयंतं जगन्नयम् ॥ चिंतामणिं
पुरस्कृत्य कौस्तुभं ददृशुर्हि ते ॥ ५२ ॥ सर्वे सुरा ददुस्तं वै कौस्तुभं विष्णवे तदा ॥ चिंतामणिं ततः कृत्वा मध्ये चैव सुरासुराः ॥ ममंथुः
पुनरेवाग्धिं गर्जतस्ते बलोत्कटाः ॥ ५३ ॥ मथ्यमानास्ततस्तस्मादुच्चैः श्रवाः समद्भुतम् ॥ बभूव अश्वो रत्नानां पुनश्चैरावतो गजः ॥ ५४ ॥
तथैव गजरत्नं च चतुःपट्या समन्वितम् ॥ गजानां पांडुराणां च चतुर्हन्तं मदन्वितम् ॥ ५५ ॥ तान्सर्वान्मध्यतः कृत्वा पुनश्चैव ममंथिरे ॥
निर्मथ्यमानादुदधेर्निर्गतानि बहून्यथ ॥ ५६ ॥ मदिरा विजया भृंगी तथा लघुनृगजनाः ॥ अतीव उन्मादकरो धत्तूरः पुष्करस्तथा ॥ ५७ ॥
स्थापिता नैकपद्मेन तीरे नदनदीपतेः ॥ पुनश्च ते तत्र महासुरेन्द्रा ममंथुरग्धिं सुरसत्तमैः सह ॥ ५८ ॥ निर्मथ्यमानादुदधेस्तदासीत्सा दिव्य
लक्ष्मीर्भुवनैकनाथा ॥ आन्वीक्षिकीं ब्रह्मविदो वदन्ति तथा चान्ये मूलविद्यां गृणन्ति ॥ ५९ ॥ ब्रह्मविद्यां केचिदाहुः समर्थाः केचित्सिद्धिर्ब्रह्मविद्या
मथाशाम् ॥ यां वैष्णवीं योगिनः केचिदाहुस्तथा च मायां मायिनो नित्ययुक्ताः ॥ ६० ॥ वदन्ति सर्वे केनेसिद्धांतयुक्तां यां योगमायां ज्ञानशक्त्या

माहे० सं० १
(के० सं०)
अ० ११

॥ २० ॥

निवृत्ता ये ॥६१॥ दृष्टुं महालक्ष्मीमायां शनकैस्तदा ॥ गौरां च युवतीं स्निग्धां पद्मकिंजल्कभूषणाम् ॥ ६२ ॥ सुस्मितां सुद्विजां श्यामां नव
 यौवनभूषणाम् ॥ विचित्रवस्त्राभरणरत्नानेकोद्यतप्रभाम् ॥ ६३ ॥ बिंबोष्ठीं सुनसां तन्वीं सुग्रीवां चारुलोचनाम् ॥ सुमध्यां चारुजवनां बृहत्कटितटां
 तथा ॥ ६४ ॥ नानारत्नप्रदीपैश्च नीराजितमुखान्बुजाम् ॥ चारुप्रसन्नवदनां हारनूपुरशोभिताम् ॥ ६५ ॥ मूर्द्धनि ध्रियमाणेन च्छत्रेणापि विराजि
 ताम् ॥ चामरैर्वीज्यमानां तां गंगाकल्लोललोहितैः ॥ ६६ ॥ पांडुरं गजमारूढां स्तूयमानां महर्षिभिः ॥ सुरद्रुमपुष्पमालां विभ्रतीं मल्लिकायुताम् ॥
 ॥ ६७ ॥ कराग्रे ध्रियमाणां तां दृष्ट्वा देवाः समुत्सुकाः ॥ आलोकनपरा यावत्तावत्तान्ददृशे ह्यसौ ॥ ६८ ॥ देवांश्च दानवांश्चैव सिद्धचारणपत्र
 गान् ॥ यथा माता स्वपुत्रांश्च महालक्ष्मीस्तथा सती ॥ ६९ ॥ आलोकितास्तथा देवास्तथा लक्ष्म्या ध्रियान्विताः ॥ सज्जातास्तत्क्षणादेव राज्य
 लक्षणलक्षिताः ॥ दैत्यास्तो निःश्रिका जाता ये ध्रियाऽनवलोकिताः ॥ ७० ॥ निरीक्ष्यमाणा च तदा मुकुन्दं तमालनीलं सुकपोलनासम् ॥
 विभ्राजमानं वपुषा परेण श्रीवत्सलक्ष्मं सदयावलोकम् ॥ ७१ ॥ दृष्ट्वा तदैव सहसा वनमालयान्विता लक्ष्मीर्गजादवततार सुविस्मयंती ॥ कंठे सस
 र्जं पुरुषस्य पगस्य विष्णोर्मालां ध्रिया विरचितां भ्रमरैरुपेताम् ॥ ७२ ॥ वामांगमाश्रित्य तदा महात्मनः सोपाविशत्तत्र समीक्ष्य ता उभौ ॥
 सुराः सदैव्या मुदमापुरद्रुतां सिद्धाप्सरःकिंनरचारणाश्च ॥ ७३ ॥ सर्वेषामेव लोकानामैकपद्मेन सर्वशः ॥ हर्षो महानभूतत्र लक्ष्मीनारायणागमे
 ॥ ७४ ॥ लक्ष्म्या वृतो महाविष्णुर्लक्ष्मीस्तेनैव संवृता ॥ एवं परस्परं प्रीत्या ह्यवलोकनतत्परां ॥ ७५ ॥ शंखाश्च पटहाश्चैव मृदंगानकगोमुखाः ॥
 भेर्यश्च झङ्गरीणां च स शब्दस्तुमुलोऽभवत् ॥ ७६ ॥ बभूव गायकानां च गायनं सुमहत्तदा ॥ ततानि विततान्येव वनानि सुपिराणि च ॥ ७७ ॥
 एवं वाद्यप्रभेदैश्च विष्णुं सर्वात्मना हरिम् ॥ अतोपयन्सुगीतज्ञा गंधर्वाप्सरसां गणाः ॥ ७८ ॥ तथा जगुर्नारदतुंबुरादयो गंधर्वयक्षाः सुरसिद्ध
 संघाः ॥ संसेवमानाः परमात्मरूपं नारायणं देवमगाधबोधम् ॥ ७९ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहे
 श्वरखण्डे केदारखण्डे समुद्रमन्थनाख्याने लक्ष्मीप्रादुर्भाववर्णननामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ प्रणम्य परमात्मानं
 रमायुक्तं जनाईनम् ॥ अमृतार्थं ममंथुस्ते सुरासुरगणाः पुनः ॥ १॥ उदधेर्मथ्यमानाच्च निर्गतः सुमहायशाः ॥ धन्वंतरीरिति ख्यातो युवा मृत्युञ्जयः
 परः ॥ २॥ पाणिभ्यां पूर्णकलशं सुधायाः परिगृह्य वै ॥ यावत्सर्वे सुराः सर्वे निरीक्षते मनोहरम् ॥ ३ ॥ तदा दैत्याः समं गत्वा हर्तुकामा वलादिव ॥
 सुधया पूर्णकलशं धन्वंतरीकरे स्थितम् ॥ ४ ॥ यावत्तरंगमालाभिरावृतोऽभूद्विषक्तमः ॥ शनैःशनैः समायातो दृष्टोऽसौ वृषपर्वणा ॥ ५ ॥

स्कं.प.पु.
॥ २१ ॥

करस्थः कलशस्तस्य हतस्तेन बलादिव ॥ असुराश्च ततः सर्वे जगर्जुरतिभीषणम् ॥ ६ ॥ कलशं सुधया पूर्णं गृहीत्वा ते समुत्सुकाः ॥
दैत्याः पातालमाजग्मुस्तदा देवा भ्रमान्विताः ॥ ७ ॥ अनुजग्मुः सुसंनद्धा योद्धुकामाश्च तैः सह ॥ तदा देवान्समालोक्य बलिरेवमभाषत ॥ ८ ॥
॥ ॥ बलिरूवाच ॥ ॥ वयं तु केवलं देवाः सुधया परितोषिताः ॥ शीघ्रमेव प्रगंतव्यं भवद्भिश्च सुरोत्तमैः ॥ ९ ॥ त्रिविष्टपं मुदा युक्तैः किमस्माभिः
प्रयोजनम् ॥ पुरास्माभिः कृतं मैत्रं भवद्भिः स्वार्थतत्परैः ॥ अधुना विदितं तत्तु नात्र कार्या विचारणा ॥ १० ॥ एवं निर्भस्मितास्तेन बलिना सुर
सत्तमाः ॥ यथागतेन मार्गेण जग्मुर्नारायणं प्रभुम् ॥ ११ ॥ तं दृष्ट्वा विष्णुना सर्वे सुरा भग्नमनोरथाः ॥ आश्वासिता वचोभिश्च नानानुनयको
विदैः ॥ १२ ॥ मा त्रासं कुरुतात्रार्थं आनयिष्यामि तां सुधाम् ॥ एवमाभाष्य भगवान्मुकुन्दोऽनाथसंश्रयः ॥ १३ ॥ स्थापयित्वा सुरान्सर्वास्तत्रैव
मधुसूदनः ॥ मोहिनीरूपमास्थाय दैत्यानामग्रतोऽभवत् ॥ १४ ॥ तावद्दैत्याः सुसंरब्धाः परस्परमथाब्रुवन् ॥ विवादः सर्वदैत्यानाममृतार्थे तदाऽभवत् ॥
॥ १५ ॥ एवं प्रवर्तमाने तु मोहिनीरूपमाश्रिताम् ॥ दृष्ट्वा योषां तदा देवात्सर्वभूतमनोरमाम् ॥ १६ ॥ विस्मयेन समाविष्टा बभूवुस्तृषितेक्षणाः ॥ तां
संमान्य तदा दैत्यराजो बलिरूवाच ह ॥ १७ ॥ ॥ बलिरूवाच ॥ ॥ सुधा त्वया विभक्तव्या सर्वेषां गतिहेतवे ॥ शीघ्रत्वेन महाभागे कुरुष्व वचनं
मम ॥ १८ ॥ एवमुक्ता ह्युवाचेदं स्मयमाना बलिं प्रति ॥ स्त्रीणां नैव च विश्वासः कर्तव्यो हि विपश्चिता ॥ १९ ॥ अनृतं साहसं माया सूर्खत्वमिति
लोभता ॥ अशौचं निर्घृणत्वं च स्त्रीणां दोषाः स्वभावजाः ॥ २० ॥ निःस्नेहत्वं च विज्ञेयं धूर्तत्वं चैव तत्त्वतः ॥ स्वस्त्रीणां चैव विज्ञेया दोषा
नास्त्यत्र संशयः ॥ २१ ॥ यथैव श्वापदानां च वृका हिंसापरायणाः ॥ काका यथाऽजानां च श्वापदानां च जंबुकाः ॥ धूर्ता तथा मनुष्याणां स्त्री
ज्ञेया सततं बुधैः ॥ २२ ॥ मया सह भवद्भिश्च कथं सख्यं प्रवर्तते ॥ सर्वथात्र न विज्ञेयाः के यूयं चैव का ह्यहम् ॥ २३ ॥ तस्माद्भवद्भिः संचित्य
कार्याकार्यविचक्षणैः ॥ कर्तव्यं परया बुद्ध्या प्रयातासुरसत्तमाः ॥ २४ ॥ ॥ बलिरूवाच ॥ ॥ यास्त्वया कथिता नायों ग्राम्या ग्राम्यजन
प्रियाः ॥ तासां त्वं कथ्यमानानां मध्यगा नासि शोभने ॥ २५ ॥ किं त्वया बहुनोक्तेन कुरुष्व वचनं हि नः ॥ सा मोहिनीदं प्रोवाच बलेर्वा
क्यादनंतरम् ॥ २६ ॥ करिष्यामि च ते वाक्यं सूक्तसूक्तमिति प्रभो ॥ २७ ॥ ॥ बलिरूवाच ॥ ॥ अद्यामृतं च सर्वेषां विभजस्व यथात
थम् ॥ त्वया दत्तं च गृह्णीमः सत्यंसत्यं वदामि ते ॥ २८ ॥ एवमुक्ता तदा देवी मोहिनी सर्वमंगला ॥ उवाचाथासुरान्सर्वात्रोचयद्दौकिर्की स्थि
तिम् ॥ २९ ॥ ॥ भगवानुवाच ॥ ॥ यूयं सर्वे कृतार्थाश्च जाता देवेन केनचित् ॥ अद्योपवाससंयुक्ता अमृतस्याधिवासनम् ॥ ३० ॥ क्रियताम्

माहे० सं० १
(के० सं०)
अ० १२

॥ २१ ॥

सुराः श्रेष्ठाः शुभेच्छा किञ्चिदस्ति वः ॥ श्रोभूते पारणं कुर्याद्भुतार्चनरतिश्च वः ॥ ३१ ॥ न्यायोपार्जितवित्तेन दशमंशेन धीमता ॥ कर्तव्यो
विनियोगश्च ईशप्रीत्यर्थहेतवे ॥ ३२ ॥ तथेति मत्वा ते सर्वे यथोक्तं देवमायया ॥ चक्रुस्तथैव दैतेया मोहिता नातिकोविदाः ॥ ३३ ॥ मयासुरेण
च तदा भवनानि कृतानि वै ॥ मनोज्ञानि महार्हाणि सुप्रभाणि महाति च ॥ ३४ ॥ तेषूपविष्टास्ते सर्वे सुस्रताः समलंकृताः ॥
स्थापयित्वा सुसंरब्धाः पूर्णं कलशमग्रतः ॥ ३५ ॥ रात्रौ जागरणं सर्वैः कृतं परमया मुदा ॥ अथोषसि प्रवृत्ते च प्रातःस्नानयुता
भवन् ॥ ३६ ॥ असुरा बलिमुख्याश्च पंक्तिभूता यथाक्रमम् ॥ सर्वमावश्यकं कृत्वा तदा पानरता भवन् ॥ ३७ ॥ बलिश्च वृष
पर्वा च नमुचिः शंख एव च ॥ सुदंष्ट्रश्चैव संह्रादी कालनेभिर्विभीषणः ॥ ३८ ॥ वातापिरित्त्वलः कुम्भो निकुम्भः प्रच्छदस्तथा ॥
तथा मुन्दोपमुन्दौ च निशुम्भः शुम्भ एव च ॥ ३९ ॥ महिषो महिषाक्षश्च विडालाक्षः प्रतापवान् ॥ चिक्षुराख्यो महाबाहुर्जृम्भणोऽथ
वृषासुरः ॥ ४० ॥ विबाहुर्बाहुको घोरस्तथा वै घोरदर्शनः ॥ एते चान्ये च बहवो दैत्यदानवराक्षसाः ॥ यथाक्रमं चोपविष्टा राहुः केतुस्तथैव च
॥ ४१ ॥ तेषां तु कोटिसंख्यानां दैत्यानां पंक्तिरास्थिता ॥ ४२ ॥ ततस्तथा तदा देव्या अमृतार्थं हि वै द्विजाः ॥ यजातं तच्छृणुध्वं हि तथा
दैव्या कृतं महत् ॥ ४३ ॥ सर्वे विज्ञापिताः सद्यो गृहीतकलशा तदा ॥ शोभया परया युक्ता साक्षात्सा विष्णुमोहिनी ॥ ४४ ॥ करस्थेन तदा दंवी
कलशेन विराजिता ॥ शुशुभे परया कांत्या जगन्मंगलमंगला ॥ ४५ ॥ परिवेषधराः सर्वे सुरास्ते ह्यसुरांतिकम् ॥ आगतास्तत्क्षणादेव यत्र ते ह्यसु
रोत्तमाः ॥ ४६ ॥ तान्दृष्ट्वा मोहिनी सद्य उवाच प्रमदोत्तमा ॥ ४७ ॥ ॥ मोहिन्युवाच ॥ ॥ एते ह्यतिथयो ज्ञेया धर्मसर्वस्वसाधनाः ॥
एभ्यो देयं यथाशक्त्या यदि सत्यं वचो मम ॥ प्रमाणं भवतां चाद्य कुरुध्वं मा विलंबथ ॥ ४८ ॥ परेषामुपकारं च ये कुर्वन्ति स्वशक्तिनः ॥
धन्यास्ते चैव विज्ञेयाः पवित्रा लोकपालकाः ॥ ४९ ॥ केवलात्मोदरार्थाय उद्योगं ये प्रकुर्वन्ते ॥ ते क्लेशभागिनो ज्ञेया नात्र कार्या विचारणा ॥
॥ ५० ॥ तस्माद्रिभजनं कार्यं मयैतस्य शुभव्रताः ॥ देवेभ्यश्च प्रयच्छध्वं यद्वि चात्मप्रियाप्रियम् ॥ ५१ ॥ इत्युक्ते वचने देव्या तथा चकुरत्
द्रिताः ॥ आह्वयामासुरसुराः सर्वान्देवान्सवासवान् ॥ ५२ ॥ उपविष्टाश्च ते सर्वे अमृतार्थं च भो द्विजाः ॥ तेषूपविश्यमानेषु ह्युवाच परमं वचः ॥
मोहिनी सर्वधर्मज्ञा असुराणां स्मयन्निव ॥ ५३ ॥ ॥ मोहिन्युवाच ॥ ॥ आदौ ह्यभ्यागताः पूज्या इति वै वैदिकी श्रुतिः ॥ ५४ ॥ तस्माद्ययं वेद
पराः सर्वे देवपरायणाः ॥ ब्रुवंतु त्वरितेनैव आदौ केषां ददाम्यहम् ॥ अमृतं हि महाभागा बलिमुख्या वदंतु भोः ॥ ५५ ॥ बलिनोक्ता तदा देवी

स्कां.म.पु.
॥ २२ ॥

यत्ते मनसि रोचते ॥ स्वामिनी त्वं न संदेहो ह्यस्माकं सुंदरानने ॥ ५६ ॥ एवं संमानिता तेन बलिना भावितात्मना ॥ परिवेषणकार्यार्थं कलशं
गृह्य सत्वरं ॥ ५७ ॥ तस्मान्नरेन्द्रकरभोरुलसदुकुला श्रोणीतटालसगतिर्मदविह्वलांगी ॥ मा कूजती कनकनूपुरसिजितेन कुंभस्तनी कलशपा
णिरथाविदेशे ॥ ५८ ॥ तदा तु देवी परिवेषयंती सा मोहिनी देवगणाय साक्षात् ॥ ववर्ष देवेषु सुधारसं पुनःपुनः सुधाहारसामृतं यथा ॥ ५९ ॥
पुनश्च ते देवगणाः सुधारसं दत्तं तथा परया विश्वमृत्या ॥ देवेन्द्रमुग्याः सह लोकपाला गंधर्वयक्षाप्सरसां गणाश्च ॥ ६० ॥ सर्वे दैत्या आसनस्था
स्तदानीं चिंतान्विताः क्षुधया पीडिताश्च ॥ तूष्णींभूता बलिमुख्या द्विजेंद्रा मनस्विनो ध्यानपरा बभूवुः ॥ ६१ ॥ ततस्तथाविधान्दृष्ट्वा दैत्यास्ता
न्मोहमाश्रितान् ॥ तदा गह्वश्च केतुश्च द्रावेतौ दैत्यपुंगवौ ॥ ६२ ॥ देवानां रूपमास्थाय अमृतार्थन्वगन्विनौ ॥ उपविष्टौ तदा पङ्क्त्या देवानाममृता
र्थिनौ ॥ ६३ ॥ यदामृतं पातुकामो गह्वः परमदुर्जयः ॥ चन्द्रार्काभ्यां प्रकथितो विष्णोरमिततेजसः ॥ ६४ ॥ तदा तस्य शिरश्छिन्नं गहोर्दुर्विग्र
हस्य च ॥ शिरो गगनमापेदे कबंधं च महीतले ॥ भ्रममाणं तदा ह्यर्द्धीर्ध्वयामास वै तदा ॥ ६५ ॥ साद्रिश्च सर्वभूलोकश्चूर्णितश्च तदाऽभवत् ॥
तया तेन च देहेन चूर्णितं सचराचरम् ॥ ६६ ॥ दृष्ट्वा तदा महादेवस्तस्योपरि तु संस्थितः ॥ निवासः सर्वदेवानां तस्याः पादतलेऽभवत् ॥ ६७ ॥
पीडनं तत्समीपेथ निवास इति नाम वै ॥ ६८ ॥ महतामालयं यस्माद्यस्यास्तच्चरणांबुजम् ॥ महालयेति विख्याता जगन्नयविमोहिनी ॥ ६९ ॥
केतुश्च धूमरूपोऽसावाकाशे विलयं गतः ॥ सुधां समर्प्य चंद्राय तिरोधानगतोऽभवत् ॥ ७० ॥ वासुदेवो जगद्योनिर्जगतां कारणं परम् ॥ विष्णोः
प्रसादात्तजातं सुराणां कार्यसिद्धिदम् ॥ ७१ ॥ असुराणां विनाशाय जातं देवविपर्ययात् ॥ विना देवेन जानीध्वमुद्यमो हि निरर्थकः ॥ ७२ ॥
योगपथेन तैः सर्वैः क्षीराब्धेर्मथनं कृतम् ॥ सिद्धिर्जाता हि देवानामसिद्धिरसुरान्प्रति ॥ ७३ ॥ ततश्च ते देववरान्प्रकोपिता दैत्याश्च मायाप्रवि
मोहिताः पुनः ॥ अनेकशस्त्रास्त्रयुतास्तदाऽभवन्विष्णौ गते गर्जमानास्तदानीम् ॥ ७४ ॥ इति श्रीस्कान्दे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां
प्रथमे माहेश्वरखण्डे केदारखण्डे समुद्रमंथनाख्याने देवानाममृतप्राशनवर्णनं नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥
ततस्ते गर्जमानाश्च आक्षिपंतः सुरात्रणे ॥ शतक्रतुप्रमुख्यास्तान्महाबलपराक्रमान् ॥ १ ॥ विमानमारुह्य तदा महात्मा वैरोचनिः
सर्वबलेन सार्द्धम् ॥ दैत्यैः समेतो विविधैर्महाबलैः सुरान्प्रदुद्राव महाभयावहम् ॥ २ ॥ स्वानि रूपाणि विभ्रंतैः समापेतुः स

माहे०सं० १
(के०सं०)
अ० १३

॥ २२ ॥

हस्तशः ॥ केचिद्व्याघ्रान्समारूढा महिषांश्च तथा परे ॥ ३ ॥ अश्वान्केचित्समारूढा द्विपान्केचित्तथा परे ॥ सिंहांस्तथा परे रूढाः शार्दूलान्छरभां
स्तथा ॥ ४ ॥ मयूरात्राजहंसांश्च कुक्कुटांश्च तथा परे ॥ केचिद्व्याघ्रान्समारूढा उद्गान्श्वतरानपि ॥ ५ ॥ गजान्वरान्परं चैव शकटांश्च तथा परे ॥ पा
दाता बहवो दैत्याः खट्वशक्त्यृष्टिपाणयः ॥ ६ ॥ पश्चाद्युधिनः पाशशूलमुद्गम्पाणयः ॥ असिलोमान्विताः केचिद्रुशुंडीपरिचायुधाः ॥ ७ ॥ हयनाग
रथाश्चान्ये समारूढाः प्रहाग्निः ॥ विमानानि समारूढा बलिमुख्याः सहस्रशः ॥ ८ ॥ स्पर्द्धमानास्तथान्योन्यं गर्जतश्च मुहुर्मुहुः ॥ वृषपर्वा ह्युवा
चेदं बलिनं दैत्यपुंगवम् ॥ ९ ॥ त्वया कृतं महाबाहो इंद्रेण सह संगमम् ॥ विश्वासो नैव कर्तव्यो दुर्हदा च कथंचन ॥ १० ॥ ऊनेनापि हि
तुच्छेन वैष्णिनापि कथंचन ॥ मैत्री बुद्धिमता कार्या आपद्यपि निवर्तते ॥ ११ ॥ न विश्वसेत्पूर्वविगेधिना क्वचित्पराजिताः स्मोऽथ बले त्वयाधुना ॥
पुराणदुष्टाः कथमद्य वै पुनर्मत्रं विकर्तुं न च ते यतेरन् ॥ १२ ॥ इत्युचुस्ते दुग्धर्षा योद्धुकामा व्यवस्थिताः ॥ ध्वजैश्छत्रैः पताकैश्च ग्णभूमिम
मंडयन् ॥ १३ ॥ चामरैश्च दिशः सर्वा लोपितं च रणस्थलम् ॥ तथा सर्वे सुरास्तत्र दैत्यान्प्रति समुत्सुकाः ॥ १४ ॥ पीत्वामृतं महाभागा वाहान्यारूढा
दंशिताः ॥ गजारूढो महेंद्रोऽपि वज्रपाणिः प्रतापवान् ॥ सूर्यश्चोच्चैः श्रवारूढो मृगा रूढश्च चन्द्रमाः ॥ १५ ॥ छत्रचामरसंवीताः शोभिता विजयश्रिया ॥
प्रणम्य विष्णुं ते सर्वे इंद्राद्या जयकांक्षिणः ॥ १६ ॥ ते विष्णुना ह्यनुज्ञाता असुरान्प्रति वै रुषा ॥ असुराश्च महाकाया भीमाश्च भीमविक्रमाः ॥
॥ १७ ॥ तेषां योगमभ्युद्युद्धं देवानां दानवैः सह ॥ तुमुलं च महाघोरं सर्वभूतभयावहम् ॥ १८ ॥ शरधारान्वितं सर्वं बभूव परमाद्भुतम् ॥ ततश्च
टचटाशब्दा बभूवुश्च दिशोदश ॥ १९ ॥ ततो निमिषमात्रेण शरघातयुता भवन् ॥ शरतोमरनागचैराहतश्चापतन्भुवि ॥ २० ॥ विध्यमानास्तथा
केचिद्रिविधुश्चापगत्रणे ॥ भल्लैर्भग्नाश्च पतिता नागचैः शकलीकृताः ॥ २१ ॥ क्षुरप्रहाग्निताः केचिदैत्या दानवराक्षसाः ॥ शिलीमुखैर्मार्गिताश्च
भग्नाः केचिच्च दानवाः ॥ २२ ॥ एवं भग्नं दानवानां च मैत्र्यं दृष्ट्वा देवा गर्जमानाः समंतात् ॥ दृष्ट्वा सर्वे संमिलित्वा तदानीं लब्ध्वा युद्धे ते जयं
ल्लापयन्ते ॥ २३ ॥ शंखवादित्रयोपेण पूरितं च जगन्नयम् ॥ देवान्प्रति कृतामर्षा दानवास्ते महाबलाः ॥ २४ ॥ बलिप्रभृतयः सर्वे संप्रमेणात्थिताः
पुनः ॥ विमानैः सूर्यसंकाशेनेकैश्च समन्विताः ॥ २५ ॥ द्रंढयुद्धं सुतुमुलं देवानां दानवैः सह ॥ संप्रवृत्तं पुनश्चैव परस्परजिगीषया ॥ २६ ॥
बलिना दानवेंद्रेण महेंद्रो युयुधे तदा ॥ तथा यमो महाबाहुर्नमुच्या सह संगतः ॥ २७ ॥ नैऋतः प्रचसेनैव पाशी कुम्भेन संगतः ॥ निकुम्भेनैव सुमहद्युद्धं

स्कं.म.पु.
॥ २३ ॥

चक्रे सदारयः ॥ २८ ॥ सोमेन सह राहुश्च युद्धं चक्रे सुदारुणम् ॥ राहुणा चन्द्रदेहोत्थममृतं भक्षितं तदा ॥ संपर्कादमृतस्यैव यथा राहुस्तथाऽभवत् ॥
॥ २९ ॥ तानि सर्वाणि दृष्टानि शंभुना परमेष्ठिना ॥ आश्रयोऽहं च सर्वेषां भूतानां नात्र संशयः ॥ असुराणां सुराणां च सर्वेषामपि वल्लभः
॥ ३० ॥ एवमुक्तस्तदा राहुः प्रणम्य शिरसा शिवम् ॥ मौलौ स्थितस्तदा चंद्रो अमृतं व्यसृजद्रयात् ॥ ३१ ॥ तेन तस्य हि जानानि
शिरसि सुबहून्यपि ॥ एकपद्येन तेषां च स्रजं कृत्वा मनोहराम् ॥ बवंध शंभुः शिरसि शिरोभूषणवत्कृतम् ॥ ३२ ॥ अशनात्कालकूटस्य
नीलकंठोऽभवत्तदा ॥ देवानां कार्यसिद्धयर्थं मुंडमाला तथा कृता ॥ ३३ ॥ दधार शिरसा तां च मुण्डमालां महेश्वरः ॥ ३४ ॥ तथा स्रजाऽसौ शुशुभे
महात्मा देवादिदेवस्त्रिपुरांतको हरः ॥ गजासुरो येन निपातितो महानथांधको येन कृतश्च बूर्णः ॥ ३५ ॥ गंगा धृता येन शिरस्सुमध्ये चंद्रं च वृडे
कृतवान्भयापहः ॥ वेदाः पुराणानि तथागमाश्च तथैव नानाश्रुतयोऽथ शास्त्रम् ॥ ३६ ॥ जल्पन्ति नानागमभेदभेदैर्मांसमानाश्च भवन्ति मूकाः ॥
नानागमाचार्यमतप्रभेदैर्निरूप्यमाणो जगदेकबंधुः ॥ ३७ ॥ शिवं हि नित्यं परमात्मदैवं वेदैकवेद्यं परमात्मदिव्यम् ॥ विहाय तं मूढजनाः प्रमत्ताः
शिवं न जानन्ति परात्मरूपम् ॥ ३८ ॥ येनैव सृष्टं विधृतं च येन येन श्रितं येन कृतं समग्रम् ॥ यस्यांशभूतं हि जगत्कदाचिद्भेदांतवेद्यः
परमात्मा शिवश्च ॥ ३९ ॥ आढ्यो वापि दरिद्रो वा उत्तमो ह्यधमोऽपि वा ॥ शिवभक्तिरतो नित्यं शिव एव न संशयः ॥ ४० ॥ यो वा परकृतां
पूजां शिवस्योपरि शोभिताम् ॥ दृष्ट्वा संतोषमायाति दायं प्राप्नोति तत्समम् ॥ ४१ ॥ ये दीपमालां कुर्वन्ति कार्तिक्यां श्रद्धयान्विताः ॥
यावत्कालं प्रज्वलन्ति दीपास्ते लिंगमग्रतः ॥ तावद्युगसहस्राणि दाता स्वर्गे महीयते ॥ ४२ ॥ कौमुभतैलसंयुक्ता दीपा दत्ताः शिवालये ॥ दाता
रस्तेऽपि कैलासे मोदन्ते शिवसंनिधौ ॥ ४३ ॥ अतसीतैलसंयुक्ता दीपा दत्ताः शिवालये ॥ दातारस्तेऽपि कैलासे मोदन्ते शिवसंनिधौ ॥ ४४ ॥
ज्ञानिनोऽपि हि जायन्ते दीपदानफलेन हि ॥ ४५ ॥ तिलतैलेन संयुक्ता दीपा दत्ताः शिवालये ॥ ते शिवं यांति संयुक्ताः कुलानां च शतेन वै
॥ ४६ ॥ घृताक्ता यैः कृता दीपा दीपिताश्च शिवालये ॥ ते यांति परमं स्थानं कुललक्षसमन्विताः ॥ ४७ ॥ कर्पूरागुरुधूपैश्च ये यजन्ति सदा
शिवम् ॥ आराधिकां सकर्पूरां ये कुर्वन्ति दिनेदिने ॥ ते प्राप्नुवन्ति सायुज्यं नात्र कार्या विचारणा ॥ ४८ ॥ एककालं द्विकालं वा त्रिकालं
ये ह्यतंद्रिताः ॥ लिंगार्चनं प्रकुर्वन्ति ते रुद्रा नात्र संशयः ॥ ४९ ॥ रुद्राक्षधारणं ये च कुर्वन्ति शिवभूजने ॥ दाने तपसि तीर्थे च पर्वकाले ह्यतंद्रिताः ॥
तेषां यत्सुकृतं सर्वमनंतं भवति द्विजाः ॥ ५० ॥ रुद्राक्षा ये शिवेनोक्तास्ताच्छृणुष्व द्विजोत्तमाः ॥ आरभ्यैकमुखं तावद्यावद्रक्ताणि षोडश ॥ एतेषां

माहे.सं.१
(के.सं.)
अ० १३

॥ २३ ॥

द्वौ च विज्ञेयो श्रेष्ठौ तारयितुं द्विजाः ॥ ५१ ॥ रुद्राक्षाणां पंचमुखस्तथा चैकमुखः स्मृतः ॥ ये धारयन्त्येकमुखं रुद्राक्षमनिशं नराः ॥ रुद्रलोकं च
 गच्छन्ति मोदन्ते रुद्रसंनिधौ ॥ ५२ ॥ जपस्तपः क्रिया योगः स्नानं दानार्चनादिकम् ॥ क्रियते यच्छुभं कर्म ह्यनंतं चाक्षधारणात् ॥ ५३ ॥ शुनः
 कंठनिबद्धोऽपि रुद्राक्षो यदि वर्तते ॥ सोऽपि संतारितस्तेन नात्र कार्या विचारणा ॥ ५४ ॥ तथा रुद्राक्षसंबंधात्पापमपि क्षयं क्रजेत् ॥ एवं ज्ञात्वा
 शुभं कर्म कार्यं रुद्राक्षबंधनात् ॥ ५५ ॥ त्रिपुण्ड्रधारणं येषां विभूत्या मन्त्रपूतया ॥ ते रुद्रलोके रुद्राश्च भविष्यन्ति न संशयः ॥ ५६ ॥ कपिलायाश्च
 संगृह्य गोमयं चांतर्गिषगम् ॥ गुप्तं कृत्वाथ सदाह्यं विभूत्यर्थं शिवप्रियैः ॥ ५७ ॥ विभूतीति समाख्याता सर्वपापप्रणाशिनी ॥ ललाटेऽगुष्ठरेखा च
 आदौ भाव्या प्रयत्नतः ॥ ५८ ॥ मध्यमां वर्जयित्वा तु अंगुलीकद्वयेन च ॥ एवं त्रिरेखासंयुक्तो ललाटे यस्य दृश्यते ॥ स शैवः शिववज्ज्ञेयो
 दर्शनात्पापनाशनः ॥ ५९ ॥ जटाधराश्च ये शैवाः सप्त पंच तथा नव ॥ जटा ये स्थापयिष्यन्ति शैवेन विधिना युताः ॥ ६० ॥ ते शिवं प्रामुख्यं
 तीह नात्र कार्या विचारणा ॥ रुद्राक्षधारणं कार्यं शिवभक्तैर्विशेषतः ॥ ६१ ॥ अल्पेन वा महत्त्वेन पूजितो वा सदाशिवः ॥ कुलकोटिं समुद्गत्य
 शिवेन सह मोदते ॥ ६२ ॥ तस्माच्छिवात्परतरं नास्ति किञ्चिद्विजोत्तमाः ॥ यदेवमुच्यते शास्त्रे तत्सर्वं शिवकारणम् ॥ ६३ ॥ शिवो दाता
 हि लोकानां कर्ता चैवानुमोदिता ॥ शिवशक्त्यात्मकं विश्वं जानीध्वं हि द्विजोत्तमाः ॥ ६४ ॥ शिवं हि द्वयक्षरं नाम त्रायते महतो भयात् ॥
 तस्माच्छिवश्चिन्त्यतां वै स्मर्यतां च द्विजोत्तमाः ॥ ६५ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ सोमनाथस्य माहात्म्यं ज्ञातं तस्य प्रसादतः ॥ राहोः शिरोभ
 यात्सर्वे रक्षिताः परमेष्ठिना ॥ ६६ ॥ सुगर्भेन्द्रादयश्चान्ये तस्मिन्पुद्गे सुदारुणे ॥ अत ऊर्ध्वं सुराः सर्वे किमकुर्वन्त उच्यताम् ॥ ६७ ॥ शिवस्य
 महिमा सर्वैः श्रुतस्तव मुखोद्गतः ॥ अथ युद्धस्य वृत्तान्तः कथ्यतां परमार्थतः ॥ ६८ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ यदा हि दैत्यैश्च पराजिताः
 सुराः शम्भुं च सर्वे शरणं प्रपन्नाः ॥ शिवं प्रणेषुः सहसा सुगोत्तमा युद्धाय सर्वे च मनो दधुस्तदा ॥ ६९ ॥ तथैव दैत्या अपि युध्यमाना उत्साह
 युक्तातिवलाश्च सर्वे ॥ देवैः समेताश्च पुनः पुनश्च युद्धं प्रचक्रुः परमास्त्रयुक्ताः ॥ ७० ॥ एवं च सर्वे ह्यसुराः सुराश्च शक्तयष्टिशूलैः परिधेः परश्वधैः ॥
 जयार्थिनोर्मर्षयुताः परस्परं सिंहा यथा हैमवतीं दुरन्त्यायाः ॥ निहन्यमाना ह्यसुराः सुरैस्तदा नानास्त्रयोगैः परमैर्निपेतुः ॥ ७१ ॥ चक्रुस्ते
 सकलामुर्वी मांसशोणितकर्दमाम् ॥ महीं वृक्षादिसंयुक्तां ससागरवनाकराम् ॥ ७२ ॥ शिरांसि च कबन्धानि कवचानि महाति च ॥ ध्वजा
 रथाः पताकाश्च गजवाजिशिर्गमि च ॥ ७३ ॥ वहन्त्यश्वापगा ह्यासन्नद्यो भीरुभयावहाः ॥ अगाधाः शोणितोदाश्च तरन्तो ब्रह्मराक्षसाः ॥ न

यन्ति परान्भूतप्रमथराक्षसान् ॥ ७४ ॥ शाकिनीडाकिनीसंघा यक्षिण्योऽथ सहस्रशः ॥ नानाकेलिषु संयुक्ताः परस्परमुदान्विताः ॥ ७५ ॥
 एवं संकीडमानास्ते भूतप्रमथराक्षसाः ॥ रणे तस्मिन्महारौद्रे देवासुरसमागमे ॥ ७६ ॥ बलिना सह देवेन्द्रो युयुधेऽद्भुतविक्रमः ॥ शक्यता जघान
 देवेन्द्रं वैरोचनिरमर्षणः ॥ ७७ ॥ तां शक्तिं वञ्चयामास महेन्द्रो लघुविक्रमः ॥ जघान स बलिं यन्नाहेत्येन्द्रं परमेण हि ॥ ७८ ॥ वज्रेण शिखारेण
 बाहुं चिच्छेद विक्रमी ॥ गतासुरपतद्भूमौ विमानात्सूर्यसन्निभात् ॥ ७९ ॥ पतितं च बलिं दृष्ट्वा वृषपर्वा रुषान्वितः ॥ वर्षं शरधा
 राभिः पयोद इव पर्वतम् ॥ ८० ॥ महेंद्रं सगजं चैव सहमानं शिताञ्छरान् ॥ तदा युद्धमभूद्रोरं महेन्द्रवृषपर्वणोः ॥ ८१ ॥
 निपात्य वृषपर्वाणमिन्द्रः परवलार्दनः ॥ ८२ ॥ ततो वज्रेण महता दानवानवधीद्रेण ॥ शिरसि च्छेदिताः केचित्केचित्कंधरतो हताः ॥ ८३ ॥
 विह्वलाश्च कृताः केचिदिद्रेण कुपितेन च ॥ तथा यमेन निहता वायुना वरुणेन च ॥ ८४ ॥ कुबेरेण हताश्चान्ये नैर्ऋतेन तथा परे ॥ अग्निना
 निहताः केचिदीशेनैव विदारिताः ॥ ८५ ॥ एवं तदा तैर्निहता बलीयसो महासुरा विक्रमशालिनश्च ॥ सुरैस्तु सर्वैः सह लोकपालैः शिवप्रसादा
 भिहतास्तदानीम् ॥ ८६ ॥ ततो महादैत्यवरो दुरात्मा स कालनेमिः परमास्त्रयुक्तः ॥ ययौ तदानीं सुरसत्तमांस्तान्हंतुं सदा क्रमतिः स एकः ॥ ८७ ॥
 सिंहारूढो दंशितश्च त्रिशूलेन हि संयुतः ॥ दैत्यानामर्बुदेनैव सिंहारूढेन संवृतः ॥ ८८ ॥ ते सिंहा दंशिताः सर्वे महाबलपराक्रमाः ॥ तेषु
 सिंहेषु चारूढा महादैत्याश्च तत्समाः ॥ ८९ ॥ आयातीं दैत्यसेनां तां सर्वां सिंहविभूषिताम् ॥ कालनेमियुतां दृष्ट्वा देवा इन्द्रपुरोगमाः ॥ भयमाज
 ग्मुरतुलं तदा ध्यानपरा भवन् ॥ ९० ॥ किं कुर्मोऽद्य वयं सर्वे कथं जेष्याम चाद्भुतम् ॥ एतादृशमसंख्याकमनीकं सिंहसंवृतम् ॥ ९१ ॥ एवं
 विचिंत्यमानास्ते द्वागतस्तत्र नारदः ॥ नारदेन च तत्सर्वं पुरावृत्तं महत्तरम् ॥ ९२ ॥ कथितं च महेंद्राय कालनेमेस्तपोबलम् ॥ अजेयत्वं च
 संग्रामे वरदानबलेन तु ॥ ९३ ॥ विष्णुं विना वयं देवा अशक्ता रणमंडले ॥ जेतुं च स ततो विष्णुः स्मर्यतां परमेश्वरः ॥ तमालनीलो वरदः सर्वे
 विजयकाक्षिभिः ॥ ९४ ॥ नारदस्य वचः श्रुत्वा तदा देवास्त्वरान्विताः ॥ ध्यानेन च महाविष्णुं ततः परबलार्दनम् ॥ स्मरंतः परमात्मानमिदमूचुश्च तं
 विभुम् ॥ ९५ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ नमस्तुभ्यं भगवते नमस्ते विश्वमंगलम् ॥ श्रीनिवास नमस्तुभ्यं श्रीपते ते नमोनमः ॥ ९६ ॥ अद्यास्मान्भयभी
 तास्त्वं कालनेमिभयार्दितान् ॥ त्रातुमर्हसि दैत्याश्च देवानामभयप्रद ॥ ९७ ॥ एवं ध्यातः संस्मृतश्च प्रादुर्भूतो हरिस्तदा ॥ नीलो गरुडमारूढ जगता

मभयप्रदः ॥ ९८ ॥ चक्रपाणिस्तदायातो देवानां विजयाय च ॥ गगनस्थं महाविष्णुं गरुडोपरि संस्थितम् ॥ श्रीवासमेनं दुर्द्धर्षं योद्धुकामं दद
 शिरे ॥ ९९ ॥ तथा दृष्ट्वा कालनेमिस्तदानीं प्रहस्यमानोऽतिरुषा बलान्वितः ॥ कस्त्वं महाभाग वरेण्यरूपः श्यामो युवा वारणमत्तविक्रमः ॥ करे
 गृहीतं निशितं महाप्रभं चक्रं च कस्मात्कथयस्व मे प्रभो ॥ १०० ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ युद्धार्थमिह चायातो देवानां कार्यसिद्धये ॥
 त्वं स्थिरो भव रे मंद दहाम्यद्य न संशयः ॥ १०१ ॥ श्रुत्वा भगवतो वाक्यं कालनेमिः प्रतापवान् ॥ उवाच रुषितो भूत्वा भगवंतमधोक्षजम् ॥
 ॥ १०२ ॥ मूलभूतो हि देवानां भगवान्युद्धदुर्मदः ॥ युद्धं कुरु मया सार्द्धं यदि शूरोऽसि संप्रति ॥ १०३ ॥ प्रहस्य भगवान्विष्णुरुवाचेदं महाप्रभः ॥
 गगनस्थो भव त्वं हि महीस्थोऽहं भवामि वै ॥ १०४ ॥ अप्रशस्तं च विषमं युद्धं चैव यथा भवेत् ॥ तथा कुरु महाबाहो गगने वा महीतले ॥
 ॥ १०५ ॥ तथेति मत्वा हि महानुभावो दैत्यैः समेतोऽर्बुदसंख्यकैश्च ॥ सिंहोपरिस्थैश्च महानुभावैर्महाबलैः क्रूरतरैस्तदानीम् ॥ १०६ ॥ गगनमथ
 जगाहे मंदमंदं महात्मा ह्यसुरगणसमेतो विश्वरूपं जिघांसुः ॥ त्रिशिखमपरमुग्रं गृह्य संदेशचेष्टादशनविकृतवक्रो योद्धुकामो हरिं सः ॥ १०७ ॥
 इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे केदारखंडे समुद्रमंथनाख्याने देवासुरसंग्रामवर्णनं नाम त्रयो
 दशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ ततो युद्धमतीवासीदसुरैर्विष्णुना सह ॥ ततः सिंहाः सपक्षास्ते दंशिताः परमाद्भुताः ॥ १ ॥
 असुरैरुद्धमानास्ते गरुत्मतं व्यदारयन् ॥ सिंहास्ते दारितास्तेन खंडशश्च विदारिताः ॥ २ ॥ विष्णुना च तदा दैत्याश्चक्रेण शकलीकृताः ॥
 हतास्तानसुरान्दृष्ट्वा कालनेमिः प्रतापवान् ॥ ३ ॥ त्रिशूलेनाह्नद्विष्णुं रोषपर्याकुलेक्षणः ॥ तमायातं च जगृहे मुकुंदोऽनाथसंश्रयः ॥ ४ ॥
 करेण वामेन जघान लीलया तं कालनेमिं ह्यसुरं महाबलम् ॥ तेनैव शूलेन समाहतोऽसौ मूर्च्छान्वितोऽसौ सहसा पपात ॥ ५ ॥ पतितः
 पुनरुत्थाय शनैरुन्मील्य लोचने ॥ पुरतः स्थितमालोक्य विष्णुं सर्वगुहाशयम् ॥ ६ ॥ लब्धसंज्ञोऽब्रवीद्वाक्यं कालनेमिर्महाबलः ॥
 तव युद्धं न दास्यामि नास्ति लोके स्पृहा मम ॥ ७ ॥ ये येऽसुरा हता युद्धे अक्षयं लोकमानुषुः ॥ ब्रह्मणो वचनात्सद्य इंद्रेण सह संगताः
 ॥ ८ ॥ भुंजतो विविधान्भोगान्देववद्विचरन्ति ते ॥ इंद्रेण सहिताः सर्वे संसारे च पतंत्यथ ॥ ९ ॥ तस्माद्युद्धेन मरणं न कांक्षे क्षणभंगुरम् ॥
 अन्यजन्मनि मे वीर वैरभावाद् न संशयः ॥ दातुमर्हसि मे नाथ केवल्यं केवलं परम् ॥ १० ॥ तथेति दैत्यप्रवरो निपातितः परेण पुंसां
 परमार्थदेन ॥ दत्त्वाऽभयं देवतानां तदानीं तथा सुधां देवताभ्यः प्रदत्त्वा ॥ ११ ॥ कालनेमिर्हतो दैत्यो देवा जाता झकटकाः ॥ शस्यरूपो

स्को.म.पु.
॥ २५ ॥

महान्सद्यो विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ १२ ॥ तिरोधानं गतः सद्यो भगवान्कमलेक्षणः ॥ इन्द्रोऽपि कदनं कृत्वा दैत्यानां परमाद्भुतम् ॥ १३ ॥
पतितानां क्लीबरूपाणां भग्नानां भीतचेतसाम् ॥ मुक्तकच्छशिखानां च चक्रे स कदनक्रियाम् ॥ १४ ॥ अर्थशास्त्रपरो भूत्वा महेंद्रो दुरतिक्रमः ॥
दैत्यानां कालरूपोऽसौ शचीपतिरुदारधीः ॥ १५ ॥ एवं निहन्यमानानामसुराणां शचीपतेः ॥ निवारणार्थं भगवानागतो नारदस्तदा ॥ १६ ॥
॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ युद्धहताश्च ये वीरा ह्यसुरा रणमण्डले ॥ तेषामनु कथं कर्ता भीतानां च विहिंसनम् ॥ १७ ॥ ये भीताश्च प्रपन्नाश्च
घातयन्ति मदोद्धताः ॥ ब्रह्मघ्नास्तेऽपि विज्ञेया महापातकसंयुताः ॥ १८ ॥ तस्मात्त्वया न कर्तव्यं मनसापि विहिंसनम् ॥ एवमुक्तस्तदा शको
नारदेन महात्मना ॥ १९ ॥ सुरसेनान्वितः सद्य आगतो हि त्रिविष्टपम् ॥ तदा सर्वे सुरगणाः सुहृद्रथश्च परस्परम् ॥ बभ्रुर्मुदिताः सर्वे
यक्षगंधर्वकिंनराः ॥ २० ॥ तदा इन्द्रोऽमरावत्यां सह शच्याऽभिषेचितः ॥ २१ ॥ देवर्षिप्रमुखैश्चैव ब्रह्मर्षिप्रमुखैस्तथा ॥ शकोऽपि विजयं प्राप्तः
प्रसादाच्छंकरस्य च ॥ २२ ॥ तदा महोत्सवो विप्रा देवलोके महानभूत् ॥ शंखाश्च पटहाश्चैव मृदंगा मुरजा अपि ॥ तथानकाश्च भेर्यश्च नेदुर्दु
भयः समम् ॥ २३ ॥ गायकाश्चैव गंधर्वाः किन्नराश्चाप्सरोगणाः ॥ ननृतुर्जगुस्तुष्टुबुधश्च सिद्धचारणगुह्यकाः ॥ २४ ॥ एवं विजयमापन्नः शको
देवेश्वरस्तदा ॥ देवैर्हतास्तदा दैत्याः पतितास्ते महीतले ॥ २५ ॥ गतासवो महात्मानो बलिप्रमुखतो ह्यमी ॥ तपस्तप्तुं पुरा विप्रो भार्गवो मान
सोत्तरम् ॥ २६ ॥ गतः शिष्यैः परिवृतस्तस्माद्युद्धं न वेद तत् ॥ अवशेषाश्च ये दैत्यास्ते गता भार्गवं प्रति ॥ २७ ॥ कथितं वै महद्भूतमसुराणां
क्षयावहम् ॥ निशम्य मन्युमाविष्टो ह्यागतो भृगुनंदनः ॥ २८ ॥ शिष्यैः परिवृतो भूत्वा मृतांस्तानसुरानपि ॥ विद्यया मृतजीविन्या पतितान्स
मर्जीवयत् ॥ २९ ॥ निद्रापायगता यद्भुत्थितास्ते तदाऽसुराः ॥ उत्थितः स बलिः प्राह भार्गवं ह्यमितद्युतिम् ॥ ३० ॥ जीवितेन किमर्थैव मम
नास्ति प्रयोजनम् ॥ पातितस्त्रिदशेन्द्रिण यथा कापुरुषस्तथा ॥ ३१ ॥ बलिनोक्तं वचः श्रुत्वा शुको वचनमब्रवीत् ॥ मनस्विनो हि ये शूराः
पतन्ति समरे बुधाः ॥ ३२ ॥ ये शस्त्रेण हताः सद्यो त्रियमाणा व्रजन्ति वै ॥ त्रिविष्टपं न संदेह इति वेदानुशासनम् ॥ ३३ ॥ एवमाश्वासयामास
बलिनं भृगुनंदनः ॥ तपस्तपाप विविधं दैत्यानां सिद्धिदायकम् ॥ ३४ ॥ तथा दैत्या गताः सर्वे भृगुणा च प्रचोदिताः ॥ पातालमवसन्सर्वे

१ निद्रापायगताः--निद्रान्तं गताः निद्रावस्थातो जाग्रदवस्थामापन्नाः--इत्यर्थः ।

माहे०सं०१
(के०सं०)
अ० १४

॥ २५ ॥

बलिमुख्याः सुखेन वै ॥ ३५ ॥ इति श्रीस्कादि महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे केदारखण्डे देवासुरसंग्रामे भार्गवेण
 मृतदैत्यसंजीवनवर्णनं नाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ राज्यं प्राप्तो हि देवेंद्रः कथितस्ते गुरुं
 विना ॥ गुरोस्वज्ञया जातो राज्यभ्रंशो हि तस्य तु ॥ १ ॥ केन प्रणोदितश्चंद्रो बभूव चिरमासने ॥ तत्सर्वं कथयाशु त्वं परं कौतूहलं
 हि नः ॥ २ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ गुरुणापि विना राज्यं कृतवान्स शचीपतिः ॥ विश्वरूपोक्तविधिना इंद्रो राज्ये स्थितो महान् ॥
 ॥ ३ ॥ विश्वकर्मसुतो विप्रा विश्वरूपो महानृपः ॥ पुरोहितोऽथ शक्रस्य याजकश्चाभवत्तदा ॥ ४ ॥ तस्मिन्यज्ञेऽवदानैश्च यजने असुरान्सु
 रान् ॥ मनुष्यांश्चैव त्रिशिरा अपरोक्षं शचीपतेः ॥ ५ ॥ देवान्ददाति साक्रोशं दैत्यांस्तूष्णीमथाददात् ॥ मनुष्यान्मध्यपातेन प्रत्यहं स ग्र
 हान्द्विजः ॥ ६ ॥ एकदा तु महेंद्रेण सूचितो गुरुलाघवात् ॥ अलक्ष्यमाणेन तदा ज्ञातं तस्य चिकीर्षितम् ॥ ७ ॥ दैत्यानां कार्यसिद्धयर्थमव
 दानं प्रयच्छति ॥ असौ पुरोहितोऽस्माकं परेषां च फलप्रदः ॥ ८ ॥ इति मत्वा तदा शक्रो वज्रेण शतपर्वणा ॥ चिच्छेद तच्छिरांस्येव तत्क्षणादभ
 वद्वधः ॥ ९ ॥ येनाकरोत्सोमपानमजायंतं कर्पिजलाः ॥ ततो न्येन सुरापानात्कलर्विका भवन्मुखात् ॥ १० ॥ अन्याननादजायंतं तित्तिरा विश्व
 रूपिणः ॥ एवं हतो विश्वरूपः शक्रेण मंदभागिना ॥ ११ ॥ ब्रह्महत्या तदोद्धृता दुर्धर्षा च भयावहा ॥ दुर्धर्षा दुर्मुखा दुष्टा चण्डालरजसान्विता
 ॥ १२ ॥ ब्रह्महत्या सुरापानं स्तेयं गुर्वगनागमः ॥ इत्येषामप्यवतामिदमेव च निष्कृतिः ॥ १३ ॥ नामव्याहरणं विष्णोर्यतस्तद्विषया मतिः ॥
 त्रिशिरा धूम्रहस्ता सा शक्रं ग्रस्तुमुपाययो ॥ १४ ॥ ततो भयेन महता पलायनपरोऽभवत् ॥ पलायमानं तं दृष्ट्वा ह्यनुयाता भयावहा ॥ १५ ॥
 यतो धावति साऽधावत्तिष्ठंतमनुतिष्ठति ॥ अंगकृता यथा छाया शक्रस्य परिवेष्टितुम् ॥ आयाति तावत्सहसा इंद्रोऽप्यप्सु न्यमज्जत ॥ १६ ॥ शीघ्र
 त्वेन यथा विप्राश्चिरंतनजलेचरः ॥ १७ ॥ एवं दिव्यशतं पूर्ण वर्षाणां च शचीपतेः ॥ वसतस्तस्य दुःखेन तथा चैव शतद्वयम् ॥ अराजकं तदा
 जातं नाकपृष्ठे भयावहम् ॥ १८ ॥ तदा चिंतान्विता देवा ऋषयोऽपि तपस्विनः ॥ त्रैलोक्यं चाऽऽपदा ग्रस्तं बभूव च तदा द्विजाः ॥ १९ ॥ एको
 ऽपि ब्रह्महा यत्र राष्ट्रे वसति निर्भयः ॥ अकालमरणं तत्र साधूनामुपजायते ॥ २० ॥ राजा पापयुतो यस्मिन्नाष्ट्रे वसति तत्र वै ॥ दुर्भिक्षं चैव
 मरणं तथैवोपद्रवा द्विजाः ॥ २१ ॥ भवन्ति बहवोऽनर्थाः प्रजानां नाशहेतवे ॥ तस्माद्ब्राह्मा तु कर्तव्यो धर्मः श्रद्धापरेण हि ॥ २२ ॥ तथा प्रकृ

स्कं.व.पु.
॥ २६ ॥

तयो राज्ञः शुचित्तेन प्रतिष्ठिताः ॥ इन्द्रेण च कृतं पापं तेन पापेन वै द्विजाः ॥ नानाविधैर्महातापैः सोपद्रवमभूजगत् ॥ २३ ॥ ॥ शौनक उवाच ॥ ॥ अश्वमेधशतेनैव प्राप्तं राज्यं महत्तरम् ॥ देवानामखिलं सूत कस्माद्विघ्नमजायत ॥ शक्रस्य च महाभाग यथावत्कथयस्व नः ॥ २४ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ देवानां दानवानां च मनुष्याणां विशेषतः ॥ कर्मैव सुखदुःखानां हेतुभूतं न संशयः ॥ २५ ॥ इन्द्रेण च कृतं विप्रा महद्भूतं जुगुप्सितम् ॥ गुरोर्वज्रा च कृता विश्वरूपवधः कृतः ॥ २६ ॥ गौतमस्य गुरोः पत्नी सेविता तस्य तत्फलम् ॥ प्राप्तं महद्रेण चिरं यस्य नास्ति प्रतिक्रिया ॥ २७ ॥ ये हि दुष्कृतकर्म्मणो न कुर्वन्ति च निष्कृतिम् ॥ दुर्दशां प्राप्नुवन्त्येते यथैवेन्द्रः शतक्रतुः ॥ २८ ॥ दुष्कृतोपार्जितस्यातः प्रायश्चित्तं हि तत्क्षणात् ॥ कर्तव्यं विधिवद्विप्राः सर्वपापोपशांतये ॥ २९ ॥ उपपातकमध्यस्तं महापातकतां व्रजेत् ॥ ३० ॥ ततः स्वधर्मनिष्ठां च ये कुर्वन्ति सदा नराः ॥ प्रातर्मध्याह्नसायाह्ने तेषां पापं विनश्यति ॥ ३१ ॥ प्राप्नुवंत्युत्तमं लोकं नात्र कार्या विचारणा ॥ तस्मादसौ दुराचारः प्राप्तो वै कर्मणः फलम् ॥ ३२ ॥ स प्रचार्य तदा सर्वे लोकपालास्त्वरान्विताः ॥ बृहस्पतिमुपागम्य सर्वमात्मनि धिष्ठितम् ॥ कथयामासुरव्यग्रा इन्द्रस्य च गुरुं प्रति ॥ ३३ ॥ देवैरुक्तं वचो विप्रा निशम्य च बृहस्पतिः ॥ अराजकं च संप्राप्तं चिंतयामास बुद्धिमान् ॥ ३४ ॥ किं कार्यं चाद्य कर्तव्यं कथं श्रेयो भविष्यति ॥ देवानां चाद्य लोकानामृषीणां भावितात्मनाम् ॥ ३५ ॥ मनसैव च तत्सर्वं कार्याकार्यं विचार्य च ॥ जगाम शक्रं त्वरितो देवैः सह महायशाः ॥ ३६ ॥ प्राप्तो जलाशयं तं च यत्रास्ते हि पुरंदरः ॥ यस्य तीरे स्थिता इत्या चंडालीव भयावहा ॥ ३७ ॥ तत्रोपविष्टास्ते सर्वे देवा ऋषिगणान्विताः ॥ आह्वानं च कृतं तस्य शक्रस्य गुरुणा स्वयम् ॥ ३८ ॥ समुत्थितस्ततः शक्रो ददर्श स्वगुरुं तदा ॥ बाष्पपूरितवक्त्रो हि बृहस्पतिमभाषत ॥ ३९ ॥ प्रणिपत्य च तत्रत्यान्कृताञ्जलिरभाषत ॥ तदा दीनमुखो भूत्वा मनसा संविमृश्य च ॥ ४० ॥ स्वयमेव कृतं पूर्वमज्ञानलक्षणं महत् ॥ अधुनैव मया कार्यं किं कर्तव्यं वद प्रभो ॥ ४१ ॥ प्रहस्योवाच भगवान्बृहस्पति रुदारधीः ॥ पुरा त्वया कृतं यच्च तस्येदं कर्मणः फलम् ॥ ४२ ॥ मां च उद्दिश्य भो इंद्र तद्भोगादेव संशयः ॥ प्रायश्चित्तं हि हत्याया न दृष्टं स्मृति कारिभिः ॥ ४३ ॥ अज्ञानतो हि यज्जातं पापं तस्य प्रतिक्रिया ॥ कथिता धर्मशास्त्रज्ञैः सकामस्य न विद्यते ॥ ४४ ॥ सकामेन कृतं पापमकामं नैव जायते ॥ ताभ्यां विषयभेदेन प्रायश्चित्तं विधीयते ॥ ४५ ॥ मरणांतो विधिः कार्यों कामेन हि कृतेन हि ॥ अज्ञानजनिते पापे प्रायश्चित्तं

माहे.सं.१
(के.सं.०)
अ० १५

॥ २६ ॥

विधीयते ॥ ४६ ॥ तस्मात्त्वया कृतं यच्च स्वयमेव हतो द्विजः ॥ पुरोहितश्च विद्वांश्च तस्मान्नास्ति प्रतिक्रिया ॥ ४७ ॥ यावन्मरणमप्येति
 तावदप्सु स्थिरो भव ॥ ४८ ॥ शताश्वमेधसंज्ञं च यत्फलं तव दुर्मते ॥ तन्नष्टं तत्क्षणादेव घातितो हि द्विजो यदा ॥ ४९ ॥ सच्छिद्रे च
 यथा तोयं न तिष्ठति घटेऽप्यपि ॥ तथैव सुकृतं पापे हीयते च प्रदक्षिणम् ॥ ५० ॥ तस्माच्च दैवसंयोगात्प्राप्तं स्वर्गादिकं च यैः ॥ यथोक्तं तद्वदे
 तेषां धर्मिष्ठानां न संशयः ॥ ५१ ॥ एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य शक्रो वचनमब्रवीत् ॥ कुकर्मणा मदीयेन प्राप्तमेतन्न संशयः ॥ ५२ ॥ अमरावती
 माशु त्वं गच्छ देवर्षिभिः सह ॥ लोकानां कार्यसिद्ध्यर्थे देवानां च बृहस्पते ॥ इन्द्रं कुरु महाभाग यस्ते मनसि रोचते ॥ ५३ ॥ यथा मृतस्तथा
 हं वै ब्रह्महत्यावृतो महान् ॥ रागद्वेषसमुत्थेन पापेनास्मि परिप्लुतः ॥ ५४ ॥ तस्मात्त्वरान्विता यूयं देवराजानमाशुः वै ॥ कुर्वतु मदनुज्ञाताः सत्यं
 प्रतिवदामि वः ॥ ५५ ॥ एवमुक्तास्तदा सर्वे बृहस्पतिपुरोगमाः ॥ एत्यामरावतीं तूर्णं पुरंदरविचेष्टितम् ॥ कथयामासुरव्यग्राः शचीं प्रति यथा
 तथा ॥ ५६ ॥ राज्यस्य हेतोः किं कार्यं विमृशंतः परस्परम् ॥ ५७ ॥ एवं विमृश्यमानानां देवानां तत्र नारदः ॥ यदृच्छयागतस्तत्र देवर्षिरमित
 बुद्धिः ॥ ५८ ॥ उवाच पूजितो देवान्कस्माद्यूयं विचेतसः ॥ तेनोक्ताः कथयामासुः सर्वं शक्रस्य चेष्टितम् ॥ ५९ ॥ गतमिन्द्रस्य चेद्वत्त्वमेनसा
 परमेण तु ॥ ततः प्रोवाच तान्देवान्देवर्षिर्नारदो वचः ॥ ६० ॥ यूयं देवाश्च सर्वज्ञास्तपसा विक्रमेण च ॥ तस्मादिन्द्रो हि कर्तव्यो नहुषः सोम
 वंशजः ॥ ६१ ॥ सोऽस्मिन्नाष्ट्रे प्रतिष्ठाप्यस्त्वरितेनैव निर्जराः ॥ एकोनमश्वमेधानां शतं तेन महात्मना ॥ कृतमस्ति महाभागा नहुषेण च
 यज्वना ॥ ६२ ॥ शच्या श्रुतं च तद्वाक्यं नारदस्य सुखोद्गतम् ॥ गतांतःपुरमव्यग्रा वाष्पपूरितलोचना ॥ ६३ ॥ नारदस्य वचः श्रुत्वा सर्वे
 देवान्वमोदयन् ॥ ६४ ॥ नहुषं राज्यमारोढुमैकपद्येन ते यदा ॥ आनीतो हि तदा राजा नहुषो ह्यमरावतीम् ॥ ६५ ॥ राज्यं दत्तं महेंद्रस्य
 सुरैः सर्वैर्महर्षिभिः ॥ तदागस्त्यादयः सर्वे नहुषं पशुपासत ॥ ६६ ॥ गंधर्वाप्सरसो यक्षा विद्याधरमहोरगाः ॥ यक्षाः सुपर्णाः पतंगा ये चान्ये
 स्वर्गवासिनः ॥ ६७ ॥ तदा महोत्सवो जातो देवपुर्या निरंतरः ॥ शंखतूर्यमृदंगानि नेदुर्दुदुमयः समम् ॥ ६८ ॥ गायकाश्च जगुस्तत्र तथा
 वाद्यानि वादकाः ॥ नर्तका ननृतुस्तत्र तथा राज्यमहोत्सवे ॥ ६९ ॥ अभिषिक्तस्तदा तत्र बृहस्पतिपुरोगमैः ॥ ७० ॥ अर्चितो देवसूक्तैश्च यथा
 वद्वहपूजनम् ॥ कृतवांश्चैव ऋषिभिर्विद्वद्भिर्भावितात्मभिः ॥ ७१ ॥ तथा च सर्वैः परिपूजितो महाब्राजा सुराणां नहुषस्तदानीम् ॥ इन्द्रासने चेद्व

समानरूपः संस्तूयमानः परमेण वर्चसा ॥ ७२ ॥ सुगंधदीपैश्च सुवाससा युतोऽलंकारभोगैः सुविराजितांगः ॥ बभौ तदानीं नहुषो मुनींद्रैः
संस्तूयमानो हि तथाऽमरेंद्रैः ॥ ७३ ॥ इति परमकलान्वितोऽसौ सुरमुनिवरगणैश्च पूज्यमानः ॥ नहुषनृपवरोऽभवत्तदानीं हृदि महता हृच्छयेन
तप्तः ॥ ७४ ॥ ॥ नहुष उवाच ॥ ॥ इंद्राणी कथमद्यैव नायाति मम सन्निधौ ॥ तां चाह्वयत शीघ्रं भो मा विलंबितुमर्हथ ॥ ७५ ॥ नहु
षस्य वचः श्रुत्वा बृहस्पतिरुदारधीः ॥ शचीभवनमासाद्य उवाच च सविस्तरम् ॥ ७६ ॥ शक्रस्य दुर्निमित्तेन ह्यानीतो नहुषोऽत्र वै ॥
राज्यार्थं भामिनि त्वं च अर्द्धासनगता भव ॥ ७७ ॥ शची प्रहस्य चोवाच बृहस्पतिमकल्मषम् ॥ असौ न परिपूर्णो हि यज्ञैः शक्रासने स्थितः ॥
एकोनमश्वमेधानां शतं कृतमनेन वै ॥ ७८ ॥ तस्मान्न योग्यो मां प्राप्तुं तत्त्वत्मे हि विमृश्यताम् ॥ यदि मां साभिलाषो हि परस्त्रियमचेतनः ॥
अवाह्यवाहनेनैव अत्रागत्य लभेत माम् ॥ ७९ ॥ तथेति गत्वा त्वरितो बृहस्पतिरुवाच तम् ॥ नहुषं कामसंतप्तं शच्योक्तं च यथातथम् ॥ ८० ॥
तथेति मत्वा राजासौ नहुषः काममोहितः ॥ विमृश्य परया बुद्ध्या अवाह्यं किं प्रशस्यते ॥ ८१ ॥ स बुद्ध्या च चिरं स्मृत्वा ब्राह्मणाश्च
तपस्विनः ॥ अवाह्याश्च भवंत्यस्मादात्मानं वाहयाम्यहम् ॥ ८२ ॥ द्वाभ्यां च तस्याः प्राप्त्यर्थमिति मे हृदि वर्तते ॥ शिविकां च ददौ ताभ्यां
द्विजाभ्यां काममोहितः ॥ ८३ ॥ उपविश्य तदा तस्यां शिविकायां समाहितः ॥ सर्पसर्पेति वचनान्नोदयामास तौ तदा ॥ ८४ ॥ अगस्त्यः
शिविकावाही ततः क्रुद्धोऽपान्नुपम ॥ विप्राणामवमंता त्वमुन्मत्तोऽजगरो भव ॥ ८५ ॥ शापोक्तिमात्रतो राजा पतितो ब्राह्मणस्य
हि ॥ तत्रैवाजगरो भूत्वा विप्रशापो दुरत्ययः ॥ ८६ ॥ यथा हि नहुषो जातस्तथा सर्वेऽपि तादृशाः ॥ विप्राणामवमानेन पतन्ति निरयेऽशुचौ ॥
॥ ८७ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पदं प्राप्य विचक्षणैः ॥ अप्रमत्तेर्नैर्भाग्यमिहामुत्र च लब्धये ॥ ८८ ॥ तथैव नहुषः सर्पो जातोरण्ये महाभये ॥
एवं चैवाभवत्तत्र देवलोके ह्यराजकम् ॥ ८९ ॥ तथैव ते सुराः सर्वे विस्मयाविष्टचेतसः ॥ अहो बत महत्कष्टं प्राप्तं राज्ञा ह्यनेन वै ॥ ९० ॥ न मर्त्य
लोको न स्वर्गो जातो ह्यस्य दुरात्मनः ॥ सतामवज्ञया सद्यः सुकृतं दग्धमेव हि ॥ ९१ ॥ याज्ञिको ह्यपरो लोके कथ्यतां च महामुने ॥ तदोवाच
महातेजा नारदो मुनिसत्तमः ॥ ९२ ॥ ययातिं च महाभागा आनयध्वं त्वरान्विताः ॥ देवदूतास्तु वै तूर्णं ययातिं द्रुतमानयन् ॥ ९३ ॥
विमानमारुह्य तदा महात्मा ययौ दिवं देवदूतैः समेतः ॥ पुरस्कृतो देववरैस्तदानीं तथोरगेर्यक्षगंधर्वसिद्धैः ॥ ९४ ॥ आयातः सोऽमरावत्यां त्रिद
शेरभितोषितः ॥ इंद्रासने चोपविष्टो बभाषे च स सत्वरम् ॥ ९५ ॥ नारदेनैव सुकृतस्तु त्वं राजा याज्ञिको ह्यसि ॥ सतामवज्ञया प्राप्तो नहुषो

दंदशूकताम् ॥ ९६ ॥ ये प्राप्नुवन्ति धर्मिष्ठा देवेन परमं पदम् ॥ प्राक्तनेनैव मृढास्ते न पश्यन्ति शुभाशुभम् ॥ ९७ ॥ पतन्ति नरके घोरे
 स्तब्धा वै नात्र संशयः ॥ ९८ ॥ ॥ ययातिरुवाच ॥ ॥ येः कृतं चामितं पुण्यं तेषां विघ्नः प्रजायते ॥ अल्पकत्वेन देवर्षे विद्धि सर्वं परं
 मम ॥ ९९ ॥ महादानानि दत्तानि अन्नदानयुतानि च ॥ गोदानानि बहून्धेव भूमिदानयुतानि च ॥ १०० ॥ तथैव सर्वाण्यपि चोत्तमानि
 दानानि चोक्तानि मनीषिभिर्यदा ॥ एतानि सर्वाणि मया तदैव दत्तानि काले च महाविधानतः ॥ १०१ ॥ यज्ञैरिष्टं वाजपेयातिरात्रैर्ज्योतिष्टोमै
 राजसूयादिभिश्च ॥ शास्त्रप्रोक्तैरश्वमेधादिभिश्च यूपैरेषालंकृता भूः समंतात् ॥ १०२ ॥ देवदेवो जगन्नाथ इष्टो यज्ञैरनेकशः ॥ गालवाय पुरे
 दत्ता कन्या त्वेषा च माधवी ॥ १०३ ॥ पत्नीत्वेन चतुर्भ्यश्च दत्ताः कन्या मुने तदा ॥ गालवस्य गुरोरर्थे विश्वामित्रस्य श्रीमतः ॥ १०४ ॥ एवं
 भूतान्यनेकानि सुकृतानि मया पुरा ॥ महाति च बहून्धेव तानि वक्तुं न पार्यते ॥ १०५ ॥ भूयः पृष्टः सर्वदेवैः स राजा कृतं सर्वं गुप्तमेवं यथा
 र्थम् ॥ विज्ञातुमिच्छाम यथार्थतोपि सर्वे वयं श्रोतुकामा ययाते ॥ १०६ ॥ वचो निशम्य देवानां ययातिरमितद्युतिः ॥ कथयामास तत्सर्वं
 पुण्यशेषं यथार्थतः ॥ १०७ ॥ कथितं सर्वमेतच्च निःशेषं व्यासवत्तदा ॥ स्वपुण्यकथनेनैव ययातिरपतद्भुवि ॥ १०८ ॥ तत्क्षणादेव सर्वेषां
 सुराणां तत्र पश्यताम् ॥ एवमेव तथा जातमराजकमर्तद्वितम् ॥ १०९ ॥ अन्यो न दृश्यते लोके याज्ञिको यो हि तत्र वै ॥ शक्रासनेऽभिषे
 कार्थं श्रूयतां हि द्विजोत्तमाः ॥ ११० ॥ सर्वे सुराश्च ऋषयोऽथ महाफणीन्द्रा गन्धर्वयक्षखगचारणकिंनराश्च ॥ विद्याधराः सुरगणाप्सरसां
 गणाश्च चितापराः समभवन्मनुजास्तथैव ॥ १११ ॥ इति श्रीस्कन्दि महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे केदारखण्डे शिव
 शास्त्रे देवेन्द्रस्वाराज्याभिषेकवृत्तान्ते देवेन्द्रस्य ब्रह्महत्यायोपद्रुतौ नहुषशापययातिभूषणपुण्यक्षयवृत्तान्तवर्णनं नाम पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॐ ॥
 ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ ततः शची तान्प्रोवाच वाचं धर्मार्थसंयुताम् ॥ मा चिता क्रियतां देवा बृहस्पतिपुरोगमाः ॥ १ ॥ गच्छत त्वरिताः
 सर्वे शक्रं द्रष्टुं विचक्षणाः ॥ ब्रह्महत्याभिभूतोऽसौ यत्रास्ते सुरसत्तमः ॥ २ ॥ बहूनां कारणेनैव विश्वरूपो हि मंदधीः ॥ हतस्तेन महेंद्रेण सर्वैः
 सोऽपि निराकृतः ॥ ३ ॥ तस्मात्सर्वैर्भवद्भिश्च गंतव्यं यत्र स प्रभुः ॥ अवज्ञा हि कृता पूर्वं महेंद्रेण तवानघ ॥ ४ ॥ अवज्ञामात्रशुब्धेन त्वया
 शप्तः पुरंदरः ॥ तथैव शापितश्चासि मया त्वं हि बृहस्पते ॥ ५ ॥ निरस्तोऽपि हि तस्मात्त्वमवसानपरो भव ॥ ६ ॥ यथा मदर्थमानीतो शक्रे
 जीवति तावुभौ ॥ त्वयि जीवति भो ब्रह्मन्कार्यं तव करिष्यति ॥ ७ ॥ कोऽपि सौभाग्यवाँल्लोके तव क्षेत्रे जनिष्यति ॥ पुत्रं विख्यातनामानमत्र

स्कां.प.पु.
॥ २८ ॥

नेवास्ति संशयः ॥ ८ ॥ गच्छ शीघ्रं सुरैः सार्द्धं शक्रमानय मा धिरम् ॥ प्रयासि त्वरितो नो चेत्पुनः शापं ददामि ते ॥ ९ ॥ शक्योक्तं वचनं
श्रुत्वा सुरैः सार्द्धं जगाम सः ॥ पुरंदरं गताः सर्वे ब्रह्महत्याभिपीडितम् ॥ १० ॥ सरसस्तीरमासाद्य ते शक्रं चाभ्यवादनम् ॥ दृष्टाः शक्रेण ते सर्वे
तदा ह्यप्सु स्थितेन वै ॥ ११ ॥ उवाच देवान्देवेशः कस्माद्ययमिहागताः ॥ अहं हि पातकग्रस्तो ब्रह्महत्यापरिप्लुतः ॥ अप्सु तिष्ठामि भो देवा
एकाकी तपसान्वितः ॥ १२ ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य सर्वे देवाः शतक्रतोः ॥ ऊर्ध्वविह्वलिता एनं देवराजानमद्भुतम् ॥ १३ ॥ एतादृशं न वाच्यं
ते परेषामुपकारतः ॥ कृतं त्वयैव यत्कर्म विश्वरूपवधादिकम् ॥ १४ ॥ विश्वकर्मसुतेनैव कृतं याजनमद्भुतम् ॥ येन देवाः क्षयं याति ऋषयोऽपि
महाप्रभाः ॥ १५ ॥ तस्माद्धतस्त्वया देव परेषामुपकारतः ॥ ततः सर्वे वयं प्राप्तास्त्वां नेतुममरावतीम् ॥ १६ ॥ एवं विवदमानेषु देवेषु च
तदाऽब्रवीत् ॥ ब्रह्महत्या त्वरायुक्ता देवेन्द्रं वरयाम्यहम् ॥ १७ ॥ तदा बृहस्पतिर्वाक्यमुवाच सहसेव तु ॥ १८ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥
वासार्थं च करिष्यामः स्थानानि तव सांप्रतम् ॥ प्रसांत्विता तदा हत्या देवैस्तत्कार्यगौरवात् ॥ १९ ॥ विमृश्य सर्वे विभंजुश्चतुर्द्धा हत्यां सुरास्ते
ऋषयो मनीषिणः ॥ यक्षाः पिशाचा उरगाः पतंगास्तथा च सर्वे सुरसिद्धचारणाः ॥ २० ॥ आदौ क्षमां प्रति तदा ऊचुः सर्वे दिवौकसः ॥ हे क्षमेऽ
शस्त्वया ब्राह्मो हत्यायाः कार्यसिद्धये ॥ २१ ॥ सुराणां तद्वचः श्रुत्वा धरित्री कंपिताऽवदत् ॥ कथं ब्राह्मो मया ह्यंशो हत्यायास्तद्रिमृश्यताम् ॥
॥ २२ ॥ अहं हि सर्वभूतानां धात्री विश्वं धराम्यहम् ॥ अपवित्रा भविष्यामि एनसा संवृता भृशम् ॥ २३ ॥ पृथ्व्यास्तद्वचनं श्रुत्वा बृहस्प
तिरुवाच ताम् ॥ मा भैषीश्वारुसर्वांगि निष्पापासि न चान्यथा ॥ २४ ॥ यदा यदुकुले श्रीमान्वासुदेवो भविष्यति ॥ तदा तत्पदविन्यासा
निष्पापा त्वं भविष्यसि ॥ २५ ॥ कुरु वाक्यं त्वमस्माकं नात्र कार्या विचारणा ॥ २६ ॥ इत्युक्ता पृथिवी तेषां निष्पापा साकरोद्वचः ॥ ततो
बृक्षान्समाहूय सर्वे देवाऽब्रुवन्वचः ॥ २७ ॥ हत्यांशो हि ग्रहीतव्यो भवद्भिः कार्यसिद्धये ॥ एवमुक्ताऽऽर्जुनवृक्षा देवान्सर्वे समागताः ॥ २८ ॥
वयं सर्वे तथा भूतास्तापसानां फलप्रदाः ॥ तदा हत्यान्विताः सर्वे भविष्यन्ति तपस्विनः ॥ २९ ॥ पापिनो हि महाभागास्तस्मात्सर्वं विमृश्य
ताम् ॥ तदा पुरोधसा चोक्ताः सर्वे वृक्षाः समागताः ॥ ३० ॥ मा र्चिता क्रियतां सर्वैः प्रसादाच्च शतक्रतोः ॥ छेदिताश्चैव सर्वे वै ह्यनेकांशत्वं
मागताः ॥ ३१ ॥ ततो विटपिनो नित्यं यूयं सर्वे भविष्यथ ॥ इत्युक्तास्ते तदा सर्वेऽऽह्मन्हत्यां विभागशः ॥ ३२ ॥ ततो ह्यपः समाहूय ऊचुः

१ विमजुः इत्यत्रैवाभाव आर्षश्छन्दोऽनुरोधेन, विमेजुः इति त्वपेक्षितम् । २ सन्धिरार्षः आप्तो वाङ्मात्रः । ३ सन्धिरार्षः ।

माहे०सं० १
(के०सं०)
अ० १६

॥ २८ ॥

सर्वे दिवौकसः ॥ अद्रिश्च गृह्यतामद्य हत्यांशः कार्यसिद्धये ॥ ३३ ॥ तदा ह्यापो मिलित्वाथ उचुः सर्वाः पुरोधसम् ॥ यानि कानि च
 पापानि तथा दुश्चरितानि च ॥ ३४ ॥ अस्मत्संपर्कसंबन्धात्स्नानशौचाशनादिभिः ॥ पुनन्ति प्राणिनः सर्वे पापेन परिवेष्टिताः ॥ ३५ ॥
 तासां वचनमाकर्ण्य बृहस्पतिरुवाच ह ॥ मा भयं क्रियतामाप एनसा दुस्तरेण हि ॥ ३६ ॥ आपः पुनंतु सर्वेषां चराचरनिवासि
 नाम् ॥ तदा स्त्रियः समाहूय बृहस्पतिरुवाच ह ॥ ३७ ॥ अद्यैव ब्राह्मो हत्यांशः सर्वकार्यार्थसिद्धये ॥ निशम्य तद्गोर्वाक्यमूचुः सर्वाश्च
 योषितः ॥ ३८ ॥ पापमाचरते योषा तेन पापेन नान्यथा ॥ लिप्यन्ते बहवः पक्षा इति वेदानुशासनम् ॥ ३९ ॥ श्रुतमस्ति न ते किंचिद्धे
 पुरोधो विमृश्यताम् ॥ योषिद्भिः प्रोच्यमानोऽपि उवाचाथ बृहस्पतिः ॥ ४० ॥ मा भयं क्रियतां सर्वाः पापादस्मात्सुलोचनाः ॥ भविष्याणां
 तथान्येषां भविष्यति फलप्रदः ॥ हत्यांशो यो हि सर्वासां यथाकामित्वमेव च ॥ ४१ ॥ एवमंशाश्च हत्यायाश्चत्वारः कल्पिताः सुरैः ॥ निवासमंकरो
 त्सद्यस्तेषुतेषु द्विजोत्तमाः ॥ ४२ ॥ निष्पापो हि तदा जातो महेंद्रो ह्यभिषेचितः ॥ देवपुर्यां सुरगणैस्तथैव ऋषिभिः सह ॥ ४३ ॥ शच्या समेतो
 हि तदा पुरंदरो बभूव विश्वाधिपतिर्महात्मा ॥ देवैः समेतो हि महानुभावैर्मुनीश्वरैः सिद्धगणैस्तदानीम् ॥ ४४ ॥ तदाग्रयः शोभना वायवश्च
 सर्वे ग्रहाः सुप्रभाः शान्तियुक्ताः ॥ जाताः सद्यः पृथिवी शोभमाना तथाद्रयो मणिप्रभवा बभूवुः ॥ ४५ ॥ प्रसन्नानि तथा ह्यासन्मनांसि च मन
 स्विनाम् ॥ ४६ ॥ नद्यश्चामृतवाहिन्यो वृक्षा ह्यासन्सदाफलाः ॥ अकृष्टपच्यौषधयो बभूवुश्चामृतोपमाः ॥ ४७ ॥ ऐकपद्येन सर्वेषामिन्द्रलोकनि
 वासिनाम् ॥ बभूव परमोत्साहो महामोदकरस्तथा ॥ ४८ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ एतस्मिन्नंतरे त्वष्टा दृष्ट्वा चंद्रमहोत्सवम् ॥ बभूव रुषि
 तौऽतीव पुत्रशोकप्रपीडितः ॥ ४९ ॥ जगाम निर्वेदपरस्तपस्तप्तुं सुदारुणम् ॥ तपसा तेन संतुष्टो ब्रह्मा लोकपितामहः ॥ ५० ॥ त्वष्टारमब्रवी
 त्तुष्टो वरं वरय सुव्रत ॥ तदा वज्रे वरं त्वष्टा सर्वलोकभयावहम् ॥ वरं पुत्रो हि दातव्यो देवानां हि भयावहः ॥ ५१ ॥ तथेति च वरो दत्तो ब्रह्मणा
 परमेष्ठिना ॥ वरदानात्सद्य एव बभूव पुरुषस्तदा ॥ ५२ ॥ वृत्रनामांकितस्तत्र दैत्यो हि परमाद्भुतः ॥ धनुषां शतमात्रं हि प्रत्यहं बबूधेऽसुरः ॥
 ॥ ५३ ॥ पातालान्निर्गता दैत्या ये पुराऽमृतमंथने ॥ घातिताः सुरसंघैश्च भृगुणा जीवितास्त्वरान् ॥ ५४ ॥ सर्वं महीतलं व्याप्तं तेनैकेन महा
 त्मना ॥ ५५ ॥ तदा सर्वेऽपि ऋषयो बध्यमानास्तपस्विनः ॥ ब्रह्माणं त्वरिताः सर्वे उचुर्व्यसनमागतम् ॥ ५६ ॥ तथा चेंद्रादयो देवा गंधर्वाः सम

स्कां.म.पु.
॥ २९ ॥

रुद्रणाः ॥ ब्रह्मणा कथितं सर्वं त्वष्टुश्चेतश्चिकीर्षितम् ॥ ५७ ॥ भवद्ब्रह्मार्थं जनितस्तपसा परमेण तु ॥ वृत्रोनाम महातेजाः सर्वदैत्यापिधो महान् ॥
॥ ५८ ॥ तथापि यत्रः क्रियतां यथा वध्यो भवेदसौ ॥ निशम्य ब्रह्मणो वाक्यमूचुर्देवाः सवासवाः ॥ ५९ ॥ ॥ देवा उचुः ॥ ॥ यदा इन्द्रो हि
हत्याया विमुक्तः स्थापितो दिवि ॥ तदास्माभिरकार्यं वै कृतमस्ति दुरासदम् ॥ ६० ॥ ॥ शंखाण्यस्त्राण्यनेकानि संक्षिप्तानि ह्यबुद्धितः ॥ दधीच
स्याश्रमे ब्रह्मन्किं कार्यं करवामहे ॥ ६१ ॥ तच्छ्रुत्वा प्रहसन्वाक्यं देवान्ब्रह्मा तदाऽब्रवीत् ॥ चिरं स्थितानि विज्ञायागच्छध्वं तानि वै सुराः ॥ ६२ ॥
गत्वा देवास्तदा सर्वे नापश्यन्स्वं स्वमायुधम् ॥ पप्रच्छुश्च दधीचिं ते सोऽवादीन्नेव वेदयहम् ॥ ६३ ॥ पुनर्ब्रह्माणमागत्य उचुः सर्वे मुनेर्वचः ॥
॥ ६४ ॥ ब्रह्मोवाच तदा देवान्सर्वेषां कार्यसिद्धये ॥ तस्यास्थीन्येव याचध्वं प्रदास्यति न संशयः ॥ ६५ ॥ तच्छ्रुत्वा ब्राह्मणो वाक्यं शक्रो वचन
मब्रवीत् ॥ ६६ ॥ विश्वरूपो हतो देव देवानां कार्यसिद्धये ॥ एक एव तदा ब्रह्मन्पापिष्ठोऽहं कृतः सुरैः ॥ ६७ ॥ तथा पुरोधसा चैव
निःश्रीकस्तत्क्षणात्कृतः ॥ दिष्ट्या परमया चाहं प्रविष्टो निजमंदिरम् ॥ ६८ ॥ दधीचं घातयित्वा वै तस्यास्थीनि बहून्यपि ॥
अस्त्राणि तानि भगवन्कृतानि ह्यशुभानि वै ॥ ६९ ॥ त्वष्टा हि जनितो यो वै वृत्रो नामैष दैत्यराट् ॥ कथं तं घातयाम्येवं सततं
पापभीरुणा ॥ शक्रेणोक्तं निशम्याथ ब्रह्मा वाक्यमुवाच ह ॥ ७० ॥ अर्थशास्त्रपरेणैव विधिना तमबोधयत् ॥ आततायिनमायांतं ब्राह्मणं वा
तपस्विनम् ॥ हंतुकामं जिघांसीयान्न तेन ब्रह्महा भवेत् ॥ ७१ ॥ ॥ इन्द्र उवाच ॥ ॥ दधीचस्य वधाद्ब्रह्मब्रह्म भीतो न संशयः ॥ तस्माद्ब्रह्म
वधात्सत्यं महदेनो भविष्यति ॥ ७२ ॥ अतो न कार्यमस्माभिर्ब्राह्मणानां तु हेलनम् ॥ हेलनाद्ब्रह्मो दोषा भविष्यन्ति न चान्यथा ॥ ७३ ॥
अदृष्टं परमं धर्म्यं विधिना परमेण हि ॥ कर्तव्यं मनसा चैवं पुरुषेण विजानता ॥ ७४ ॥ निःस्पृहं तस्य तद्वाक्यं श्रुत्वा ब्रह्मा ह्युवाच तम् ॥ शक्र
स्वबुद्ध्या वर्तस्व दधीचिं गच्छ सत्वरम् ॥ ७५ ॥ याचस्व तस्य चास्थीनि दधीचेः कार्यगौरवात् ॥ गुरुणा सहितः शक्रो देवैः सह समन्वितः ॥ ७६ ॥
तथेति गत्वा ते सर्वे दधीचस्याश्रमं शुभम् ॥ नानासत्त्वसमायुक्तं वैरभावविवर्जितम् ॥ ७७ ॥ मार्जारमृषकाश्चैव परस्परमुदान्विताः ॥ ऐकपद्येन
सिंहाश्च गजिन्यः कलभैः सह ॥ ७८ ॥ तथा जात्यश्च विविधाः क्रीडायुक्ताः परस्परम् ॥ नकुलैः सह सर्पाश्च क्रीडायुक्ताः परस्परम् ॥ ७९ ॥
एवंविधान्यनेकानि ह्याश्चर्याणि तदाश्रमे ॥ पश्यंतो विबुधाः सर्वे विस्मयं परमं ययुः ॥ ८० ॥ अथासने मुनिश्रेष्ठं ददृशुः परमास्थितम् ॥ तेजसा

माहे.सं.१
(के.सं.)
अ० १६

॥ २९ ॥

परमेणैव भ्राजमानं यथा रविम् ॥ ८१ ॥ विभावसुं द्वितीयं वां सुवर्चासहितं तदा ॥ यथा ब्रह्मा हि सावित्र्या तथासौ मुनिसत्तमः ॥ ८२ ॥ तं
 प्रणम्य ततो देवा वचनं चेदमब्रुवन् ॥ त्वं दाता त्रिषु लोकेषु त्वत्सकाशमिहागताः ॥ ८३ ॥ निशम्य वचनं तेषां देवानां मुनिरब्रवीत् ॥ किमर्थं
 मागताः सर्वे वदध्वं तत्सुरोत्तमाः ॥ ८४ ॥ प्रयच्छामि न संदेहो नान्यथा मम भाषितम् ॥ तदोचुः सहिताः सर्वे दधीचिं स्वार्थकासुकाः ॥ ८५ ॥
 भयभीता वयं विप्र भवद्दर्शनकाक्षिणः ॥ त्रातारं त्वां समाकर्ण्य ब्रह्मणा नोदिता वयम् ॥ ८६ ॥ सम्प्राप्ता विद्धि तत्सर्वं दातुमर्होऽथ सुव्रत ॥ ८७ ॥
 निशम्य वचनं तेषां किं दातव्यं तदुच्यताम् ॥ ८८ ॥ ततो देवाब्रुवन्विप्र दैत्यानां निधनाय नः ॥ शस्त्रनिर्माणकार्यार्थं तवास्थीनि प्रयच्छ वै ॥ ८९ ॥
 प्रहस्योवाच विप्रर्षिस्तिष्ठध्वं क्षणमेव हि ॥ स्वयमेव त्वहं देवास्त्यक्ष्याम्यद्य कलेवरम् ॥ ९० ॥ इत्युक्त्वा तानथो पत्नीं समाहूय सुवर्चसम् ॥ प्रोवाच
 स महातेजाः शृणु देवि शुचिस्मिते ॥ ९१ ॥ अस्थ्यर्थं याचितो देवैस्त्यजाम्येतत्कलेवरम् ॥ ब्रह्मलोकं ब्रजाम्यद्य परमेण समाधिना ॥ ९२ ॥
 मयि याते ब्रह्मलोकं त्वं स्वधर्मेण तत्र माम् ॥ प्राप्स्यस्येव न संदेहो वृथा चिन्तां च मा कृथाः ॥ ९३ ॥ इत्युक्त्वा तां स्वपत्नीं स प्रेषयामास चा
 श्रमम् ॥ ततो देवाग्रतो विप्रः समाधिमगमत्तदा ॥ ९४ ॥ समाधिना परेणैव विमृज्य स्वं कलेवरम् ॥ ब्रह्मलोकं गतः सद्यः पुनर्नावर्तते यतः ॥ ९५ ॥
 दधीचिनामा मुनिवृन्दवर्यः शिवप्रियः शिवदीक्षाभियुक्तः ॥ परोपकारार्थमिदं कलेवरं शीघ्रं स विप्रोऽत्यजदात्मना तदा ॥ ९६ ॥ इति श्रीस्कांदे महा
 पुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे केदारखण्डे देवैरस्थिकृताऽभ्यर्थितस्य दधीचेर्योगेन स्वदेहविसर्जननाम षोडशोऽध्यायः ॥
 ॥ १६ ॥ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ ततः सर्वे सुरगणा दृष्ट्वा तं विलयं गतम् ॥ चिंतयंतः सुरगणाः कथं च विदधामहे ॥ १ ॥ सुरभिं चाह्वयित्वाथ
 तदोवाच शचीपतिः ॥ कलेवरं दधीचस्य लिङ्गास्त्वं वचनान्मम ॥ २ ॥ तथेति च वचो मत्वा तत्क्षणादेव लिङ्गं तत् ॥ निर्मासं च कृतं सद्यस्तया
 धेन्वा कलेवरम् ॥ ३ ॥ जगृहुस्तानि चास्थीनि चक्रुः शस्त्राणि वै सुराः ॥ तस्य वंशोद्भवं वज्रं शिरो ब्रह्मशिरस्तथा ॥ ४ ॥ अन्यानि चास्थीनि बहूनि
 तस्य ऋषेस्तदानीं जगृहुः सुराश्च ॥ तथा शिराजालमयांश्च पाशांश्चक्रुः सुरा वैरयुताश्च दैत्यान् ॥ ५ ॥ शस्त्राणि कृत्वा ते सर्वे महाबलपराक्रमाः ॥
 ययुर्देवास्त्वरायुक्ता वृत्रघातनतत्पराः ॥ ६ ॥ ततः सुवर्चाश्च दधीचिपत्नी याप्रेषिता सा सुरकार्यसिद्धये ॥ व्यलोकयत्तत्र समेत्य सर्वं मृतं पतिं देहमथो
 ददर्श तम् ॥ ७ ॥ ज्ञात्वा च तत्सर्वमिदं सुराणां कृत्यं तदानीं च चुकोप साध्वी ॥ ददौ सती शापमतीव रुष्टा तदा सुवर्चा ऋषिवर्यपत्नी ॥ ८ ॥

१ इवार्थे 'वा' शब्दः । २ ब्रुवन्-अब्रुवन्-अदभाव आर्यः । ३ वंशोद्भवं-पृष्ठवंशास्युद्भवं-इत्यर्थः ।

अहो सुरा दुष्टतराश्च सर्वे सर्वे ह्यशक्ताश्च तथैव लुब्धाः ॥ तस्माच्च सर्वेऽप्रजसो भवन्तु दिवौकसोऽद्यप्रभृतीत्युवाच सा ॥ ९ ॥ एवं शापं ददौ तेषां सुराणां सा तपस्विनी ॥ प्रविश्याश्वत्थमूले सा स्वोदरं दारयत्तदा ॥ १० ॥ निर्गतो जठराद्रभौ दधीचस्य महात्मनः ॥ साक्षाद्ब्रुवावतारोऽसौ पिप्पलादो महाप्रभः ॥ ११ ॥ प्रहस्य जननी गर्भमुवाच रुषितेक्षणा ॥ सुवर्चा तं पिप्पलादं चिरं तिष्ठास्य सन्निधौ ॥ १२ ॥ अश्वत्थस्य महाभाग सर्वेषां सफलो भवेः ॥ तथैव भाषमाणा सा सुवर्चा तनयं प्रति ॥ पतिमन्वगमत्साध्वी परमेण समाधिना ॥ १३ ॥ एवं दधीचपत्नी सा पतिना स्वर्गमाव्रजत् ॥ १४ ॥ ते देवाः कृतशस्त्रास्त्रा दैत्यान्प्रति समुत्सुकाः ॥ आजग्मुश्चेद्रमुल्यास्ते महाबलपराक्रमाः ॥ १५ ॥ गुरुं पुरस्कृत्य तदाज्ञया ते गणाः सुराणां बहवस्तदानीम् ॥ भुवं समागत्य च मध्यदेशमूचुश्च सर्वे परमास्त्रयुक्ताः ॥ १६ ॥ समागतानुपसृत्य देवांश्चेद्रपुरोगमान् ॥ ययौ वृत्रो महादैत्यो दैत्यवृन्दसमावृतः ॥ १७ ॥ यथा मेरोश्च शिखरं परिपूर्णं प्रहस्यते ॥ तथा सोऽपि महातेजा विश्वकर्म्म सुतो महान् ॥ १८ ॥ तेन दृष्टो महेन्द्रश्च महेंद्रेण महासुरः ॥ देवानां दानवानां च दर्शनं च महाद्भुतम् ॥ १९ ॥ तदा ते वद्धवैराश्च देवदैत्याः परस्परम् ॥ अन्योन्यमभिसंरब्धा जगर्तुः परमाद्भुतम् ॥ २० ॥ वादित्राणि च भीमानि वाद्यमानानि सर्वशः ॥ श्रूयन्तेऽत्र गभीराणि सुरा सुरसमांगमे ॥ २१ ॥ वाद्यमानेषु तूर्येषु ते सर्वे त्वरयान्विताः ॥ अनङ्कैः शस्त्रसंघातैर्जघ्नुरन्योन्यमोजसा ॥ २२ ॥ तदा देवासुरे युद्धे त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ भयेन महता युक्तं बभूव गतचेतनम् ॥ २३ ॥ छेदिताः स्फोटिताश्चैव केचिच्छस्त्रैर्द्रिधा कृताः ॥ नाराचैश्च तथा केचिच्छस्त्रास्त्रैः शकलीकृताः ॥ २४ ॥ भल्लैश्चेरुर्हताः केचिद्ब्रह्मगभृता दिवौकसः ॥ रश्मयो मेघसंभृताः प्रकाशन्ते नभस्स्विव ॥ २५ ॥ शिरांसि पतितान्येव बहूनि च नभस्तलात् ॥ नक्षत्राणीव च यथा महाप्रलयसंकुलम् ॥ २६ ॥ प्रवर्तितं मध्यदेशे सर्वभूतक्षयावहम् ॥ शक्रेण सह संग्रामं चकार नमुचिस्तदा ॥ २७ ॥ वज्रेण जग्रे तरसा नमुचिं देवराट् स्वयम् ॥ न रोमैकं च त्रुटितं नमुचेरसुरस्य च ॥ २८ ॥ वज्रेणापि तदा सर्वे विस्मयं परमं गताः ॥ असुराश्च सुराश्चैव महेंद्रो व्रीडितस्तदा ॥ २९ ॥ गदया नमुचिं जग्रे गदा सापि विचूर्णिता ॥ नमुचेरंगलग्नापि पपात वसुधातले ॥ ३० ॥ तथा शूलेन महता तं जघान पुरंदरः ॥ तच्छूलं शतधा चूर्णं नमुचेरंगमाश्रितम् ॥ ३१ ॥ एवं तं विविधैः शस्त्रैराजघान सुरारिहा ॥ प्रहस्य मानो नमुचिर्न जघान पुरंदरम् ॥ ३२ ॥ तूष्णींभूतस्तदा चेंद्रश्चितया परया युतः ॥ किं कार्यं किमकार्यं वा इतीन्द्रो नाविदत्तदा ॥ ३३ ॥ एतस्मि

भ्रंतरे तत्र महायुद्धे महाभये ॥ जाता नभोगता वाणी इन्द्रमुद्दिश्य सत्वरम् ॥ ३४ ॥ जह्येनमद्याशु महेंद्रं दैत्यं दिवौकसां घोरतरं भयावहम् ॥
 फेनेन चैवाशु महामुरेन्द्रमर्षां समीपेन दुरासदेन ॥ ३५ ॥ अन्येन शस्त्रेण च आहतोऽसौ वध्यः कदाचिन्न भवत्ययं तु ॥ तस्माच्च देवेश
 वधार्थमस्य कुरु प्रयत्नं नमुचेर्दुरात्मनः ॥ ३६ ॥ निशम्य वाचं परमार्थयुक्तां देवीं सदानंदकरीं शुभावहाम् ॥ चक्रे परं यत्नवतां वारिष्ठो गत्वोदधेः
 पारमनंतवीर्यः ॥ ३७ ॥ तत्रागतं समीक्ष्याथ नमुचिः क्रोधमूर्छितः ॥ इत्वा शूलेन देवेंद्रं प्रहसन्निदमब्रवीत् ॥ ३८ ॥ समुद्रस्य
 तटः कस्मात्सेवितः सुरसत्तम ॥ विहाय रणभूमिं च त्यक्तशस्त्रोऽभवद्भवान् ॥ ३९ ॥ त्वदीयेनैव वज्रेण किं कृतं मम दुर्मते ॥
 ॥ ४० ॥ तथान्यानि च शस्त्राणि अस्त्राणि सुबहूनि च ॥ गृहीतानि पुरा मंदं हंतुं मामेव चाधुना ॥ ४१ ॥ किं करिष्यसि मां हंतुं
 युद्धाय समुपस्थितः ॥ केन शस्त्रेण रे मंदं योद्धुमिच्छसि संयुगे ॥ ४२ ॥ त्वां घातयामि चाद्यैव यदि तिष्ठसि संयुगे ॥ नो चेद्गच्छ मया
 मुक्तश्चिरं जीव सुखी भव ॥ ४३ ॥ एवं स गर्वितं तस्य वाक्यमाहवशोभिनः ॥ श्रुत्वा महेंद्रोऽपि रुषा जगृहे फेनमद्भुतम् ॥ ४४ ॥ फेनं
 करस्थं दृष्ट्वा तु असुरा जहसुस्तदा ॥ ४५ ॥ क्षयं गतानि चास्त्राणि फेनेनैव पुरंदरः ॥ हंतुमिच्छति मामद्य शतक्रतुरुदारधीः ॥ ४६ ॥ एवं
 प्रहस्य नमुचिरवज्ञाय पुरंदरम् ॥ सावज्ञं पुरतस्तस्थौ नमुचिर्दैत्यपुंगवः ॥ ४७ ॥ तदैव तं स फेनेन शीघ्रमिद्रो जघान ह ॥ ४८ ॥ हते तु
 नमुचौ देवाः सर्वे चैव मुदान्विताः ॥ साधुसाध्विति शब्देन ऋषयश्चाभ्यपूजयन् ॥ ४९ ॥ तदा सर्वे जयं प्राप्ता हत्वा नमुचिमाहवे ॥ दैत्यास्ते
 कोपसंरब्धा योद्धुकामा मुदान्विताः ॥ ५० ॥ पुनः प्रवृत्ते युद्धं देवानां दानवैः सह ॥ शस्त्रास्त्रैर्वहुधा मुक्तेः परस्परवधैषिभिः ॥ ५१ ॥ यदा
 ते असुरा देवैः पातिताश्च पुनःपुनः ॥ तदा वृत्रो महातेजाः शतक्रतुमुपाव्रजत् ॥ ५२ ॥ वृत्रं दृष्ट्वा तदा सर्वे ससुरासुरमानवाः ॥ भयेन
 महताविष्टाः पतिता भुवि शेरते ॥ ५३ ॥ एवं भीतेषु सर्वेषु सुरसिद्धेषु वै तदा ॥ इन्द्रश्चैरावणारूढो वज्रपाणिः प्रतापवान् ॥ ५४ ॥ छत्रेण ध्रियमाणेन
 चामरेण विराजितः ॥ तदा सर्वैः समेतो हि लोकपालैः प्रतापितः ॥ ५५ ॥ वृत्रं विलोक्य ते सर्वे लोकपाला महेश्वराः ॥ भयभीताश्च ते
 सर्वे शिवं शरणमन्वयुः ॥ ५६ ॥ मनसाचितयन्सर्वे शंकरं लोकशंकरम् ॥ लिंगं संपूज्य विधिवन्महेंद्रो जयकासुकः ॥ ५७ ॥ गुरुणा
 विदितः सद्यो विश्वासेन परेण हि ॥ उवाच च तदा शकं बृहस्पतिरुदारधीः ॥ ५८ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ कार्तिके शुक्लपक्षे तु

स्कां.म.पु.
॥ ३१ ॥

मंदवारं त्रयोदशी ॥ समग्रा यदि लभ्येत सर्वप्राप्त्यै न संशयः ॥ ५९ ॥ तस्यां प्रदोषसमये लिंगरूपी सदाशिवः ॥ पूजनीयो हि देवेन्द्र सर्व
कामार्थसिद्धये ॥ ६० ॥ स्नात्वा मध्याह्नसमये तिलामलकसंयुतम् ॥ शिवस्य चार्चनं कुर्याद्बधुपुष्पफलादिभिः ॥ ६१ ॥ पश्चात्प्रदोषवेलायां
स्थावरं लिंगमर्चयेत् ॥ स्वयंभु स्थापितं चापि पौरुषेयमपौरुषम् ॥ ६२ ॥ जने वा विजने वापि आरण्ये वा तपोवने ॥ तल्लिंगमर्चयेद्भक्त्या
प्रदोषे तु विशेषतः ॥ ६३ ॥ ग्रामाद्बहिः स्थितं लिंगं ग्रामाच्छतगुणं फलम् ॥ बाह्याच्छतगुणं पुण्यमरण्यं लिंगमद्भुतम् ॥ ६४ ॥ आरण्याच्छ
तगुणं पुण्यमर्चितं पार्वतं यथा ॥ पार्वताच्चैव लिंगाच्च फलं चायुतसंज्ञितम् ॥ तपोवनाश्रितं लिंगं पूजितं वा महाफलम् ॥ ६५ ॥ तस्मादेताद्वि
भागेन शिवपूजनार्चनं बुधैः ॥ कर्तव्यं निपुणत्वेन तीर्थस्नानादिकं तथा ॥ ६६ ॥ पंचपिंडान्समुद्धृत्य स्नानमात्रेण शोभनम् ॥ कूपे स्नानं
प्रकुर्वीत उद्धृतेन विशेषतः ॥ ६७ ॥ तडागे दश पिंडांश्च उद्धृत्य स्नानमाचरेत् ॥ नदीस्नानं विशिष्टं च महानद्यां विशेषतः ॥ ६८ ॥ सर्वेषामपि
तीर्थानां गंगास्नानं विशिष्यते ॥ देवस्वाते च तत्तुल्यं प्रशस्तं स्नानमाचरेत् ॥ ६९ ॥ प्रदीपानां सहस्रेण दीपनीयः सदाशिवः ॥ तथा दीपशतेनापि
द्वात्रिंशद्दीपमालया ॥ ७० ॥ घृतेन दीपयेद्दीपाञ्छिवस्य परितुष्टये ॥ तथा फलैश्च दीपैश्च नैवेद्यैर्गंधधूपकैः ॥ ७१ ॥ उपचारैः षोडशभिलिंगरूपी सदा
शिवः ॥ पूज्यः प्रदोषवेलायां नृभिः सर्वार्थसिद्धये ॥ ७२ ॥ प्रदक्षिणं प्रकुर्वीत शतमष्टोत्तरं तथा ॥ नमस्कारान्प्रकुर्वीत तावत्संख्यान्प्रयत्नतः ॥ ७३ ॥
प्रदक्षिणनमस्कारैः पूजनीयः सदाशिवः ॥ नाम्नां शतेन रुद्रोऽसौ स्तवनीयो यथाविधि ॥ ७४ ॥ नमो रुद्राय भीमाय नीलकण्ठाय वेधसे ॥
कर्पद्दिने सुरेशाय व्योमकेशाय वै नमः ॥ ७५ ॥ वृषध्वजाय सोमाय नीलकण्ठाय वै नमः ॥ दिगंबराय भर्गाय उमाकांतकर्पद्दिने ॥ ७६ ॥
तपोमयाय व्यासाय शिपिविष्टाय वै नमः ॥ व्यालप्रियाय व्यालाय व्यालानां पतये नमः ॥ ७७ ॥ महीधराय व्याघ्राय पञ्चानां पतये नमः ॥
त्रिपुरांतकसिंहाय शार्दूलोग्रवाय च ॥ ७८ ॥ मीनाय मीननाथाय सिद्धाय परमेष्ठिने ॥ कामांतकाय बुद्धाय बुद्धीनां पतये नमः ॥ ७९ ॥
कपोताय विशिष्टाय शिष्टाय परमात्मने ॥ वेदाय वेदबीजाय देवगुहाय वै नमः ॥ ८० ॥ दीर्घाय दीर्घदीर्घाय दीर्घार्घाय महाय च ॥ नमो
जगत्प्रतिष्ठाय व्योमरूपाय वै नमः ॥ ८१ ॥ गजासुरविनाशाय ब्रह्मकासुरभेदिने ॥ नीललोहितशुक्लाय चण्डमुण्डप्रियाय च ॥ ८२ ॥ भक्तिप्रि
याय देवाय ज्ञानज्ञानाव्ययाय च ॥ महेशाय नमस्तुभ्यं महादेवहराय च ॥ ८३ ॥ त्रिनेत्राय त्रिवेदाय वेदांगाय नमोनमः ॥ अर्थाय अर्थरूपाय
परमार्थाय वै नमः ॥ ८४ ॥ विश्वरूपाय विश्वाय विश्वनाथाय वै नमः ॥ शंकराय च कालाय कालावयवरूपिणे ॥ ८५ ॥ अरूपाय च

माहे०सं०१
(के०सं०)
अ० १७

॥ ३१ ॥

सूक्ष्माय सूक्ष्मसूक्ष्माय वै नमः ॥ श्मशानवासिने तुभ्यं नमस्ते कृत्तिवाससे ॥ ८६ ॥ शशांकशेखरायैव रुद्रविश्वाश्रयाय च ॥ दुर्गाय दुर्गसाराय
दुर्गावयवसाक्षिणे ॥ ८७ ॥ लिंगरूपाय लिंगाय लिंगानां पतये नमः ॥ नमः प्रणवरूपाय प्रणवार्थाय वै नमः ॥ ८८ ॥ नमोनमः कारणकार
णाय ते मृत्युञ्जयायात्मभवस्वरूपिणे ॥ त्रिबंकायासितकंठ भर्ग गौरीपते सकलमंगलहेतवे नमः ॥ ८९ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ नाम्नां
शतं महेशस्य उच्चार्य व्रतिना तदा ॥ प्रदक्षिणनमस्कारैरेतत्संस्थैः प्रयत्नतः ॥ कार्यं प्रदोषसमये तुष्ट्यर्थं शंकरस्य च ॥ ९० ॥ एवं व्रतं समुद्विष्टं
तव शक्र महामते ॥ शीघ्रं कुरु महाभाग पश्चाद्युद्धं कुरु प्रभो ॥ ९१ ॥ शंभोः प्रसादात्सर्वं ते भविष्यति जयादिकम् ॥ ९२ ॥ वृत्रो ह्ययं महा
तेजा दैतेयस्तपसा पुरा ॥ शिवं प्रसादयामास पर्वते गंधमादने ॥ ९३ ॥ नाम्ना चित्ररथो राजा वनं चित्ररथस्य ततः ॥ एतज्जानीहि भो इन्द्र शिव
पुर्याः समीपतः ॥ ९४ ॥ यस्मिन्वने महाभाग न संति च षडूर्मयः ॥ तस्माच्चैत्ररथं नाम वनं परममंगलम् ॥ तस्य राज्ञः शिवेनैव दत्तं यानं
महाद्भुतम् ॥ ९५ ॥ कामगं किंकिणीयुक्तं सिद्धचारणसेवितम् ॥ गंधर्वैरप्सरस्यक्षैः किंनरैरुपशोभितम् ॥ ९६ ॥ ततस्तेनैव यानेन पृथिवीं पर्यट
न्पुरा ॥ तथा गिरीशमुख्यांश्च द्वीपांश्च विविधांस्तथा ॥ ९७ ॥ एकदा पर्यटन् राजा नाम्ना चित्ररथो महान् ॥ कैलासमागतस्तत्र स ददर्श पराद्भु
तम् ॥ ९८ ॥ सभातलं महेशस्य गणैश्चैव विराजितम् ॥ अर्द्धांगलग्नया देव्या शोभितं च महेश्वरम् ॥ ९९ ॥ निरीक्ष्य देव्या सहितं सदाशिवं
देव्यान्वितं वाक्यमिदं बभाषे ॥ १०० ॥ वयं च शंभो विषयान्विताश्च मंत्र्यादयः स्त्रीजिताश्चापि चान्ये ॥ न लोकमध्ये वयमेव चाज्ञाः स्त्रीसेवुनं
लज्जया नैव कुर्मः ॥ १०१ ॥ एतद्वाक्यं निशम्याथ महेशः प्रहसन्निव ॥ उवाच न्यायसंयुक्तं सर्वेषामपि शृण्वताम् ॥ १०२ ॥ भयं लोकापवा
दाच्च सर्वेषामपि नान्यथा ॥ आसितं कालकूटं च सर्वेषामपि दुर्जरम् ॥ १०३ ॥ तथापि उपहासो मे कृतो राज्ञा हि दुर्जरः ॥ तं चित्ररथमाहूय
गिरिजा वाक्यमब्रवीत् ॥ १०४ ॥ ॥ गिरिजोवाच ॥ ॥ रे दुरात्मन्कथं त्वज्ञ शंकरश्चोपहासितः ॥ मया सहैव मंदात्मन्द्रक्ष्यसे
कर्मणः फलम् ॥ १०५ ॥ साधूनां समचित्तानामुपहासं करोति यः ॥ देवो वाप्यथ वा मर्त्यः स विज्ञेयोऽधमाधमः ॥ १०६ ॥ एते मुनीन्द्राश्च
महानुभावास्तथा ह्यमी ऋषयो वेदगर्भाः ॥ तथैव सर्वे सनकादयो ह्यमी अज्ञाश्च सर्वे शिवमर्चयन्ते ॥ १०७ ॥ रे मूढ सर्वेषु जनेष्वभिज्ञ
स्त्वमेक एवाद्य न चापरे जनाः ॥ तस्मादभिज्ञं हि करोमि दैत्यं देवैर्द्विजैश्चापि बहिष्कृतं त्वाम् ॥ १०८ ॥ एवं शप्तस्तथा देव्या भवान्या राजस
त्तमः ॥ राजा चित्ररथः सद्यः पपात सहसा दिवः ॥ १०९ ॥ आसुरीं योनिमासाद्य वृत्रोनाम्नाऽभवत्तदा ॥ तपसा परमेणैव त्वद्वा संयोजितः

क्रमात् ॥ ११० ॥ तपसा तेन महता अजेयो वृत्र उच्यते ॥ तस्माच्छंभुं समभ्यर्च्य प्रदोषे विधिनाऽधुना ॥ १११ ॥ जहि वृत्रं महादैत्यं देवानां
कार्यसिद्धये ॥ गुरोस्तद्वचनं श्रुत्वा उवाचाथ शतक्रतुः ॥ सोद्यापनविधिं ब्रूहि प्रदोषस्य च मेऽधुना ॥ ११२ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ कार्ति
के मासि संप्राप्ते मंदवारे त्रयोदशी ॥ संपूर्तिस्तु भवेत्तत्र संपूर्णव्रतसिद्धये ॥ ११३ ॥ वृषभो राजतः कार्यः पृष्ठे तस्य सुपीठकम् ॥ तस्योपरि
न्यसेद्देवमुमाकांतं त्रिलोचनम् ॥ ११४ ॥ पंचवक्त्रं दशभुजमर्द्धांगे गिरिजां सतीम् ॥ एवं चोमामहेशं च सौवर्णं कारयेद्बुधः ॥ ११५ ॥ सवृषं
ताम्रपत्रे च वक्षेण परिगुंठिते ॥ स्थापयित्वोमया सार्द्धं नानाभोगसमन्वितम् ॥ ११६ ॥ विधिना जागरं कुर्याद्रात्रौ श्रद्धासमन्वितः ॥ पंचामृतं
तेन स्नपनं कार्यमादौ प्रयत्नतः ॥ ११७ ॥ गोक्षीरस्नानं देवेश गोक्षीरेण मया कृतम् ॥ स्नपनं देवदेवेश गृहाण परमेश्वर ॥ ११८ ॥ दध्ना चैव
मया देव स्नपनं क्रियतेऽधुना ॥ गृहाण च मया दत्तं सुप्रसन्नो भवाद्य वै ॥ ११९ ॥ सर्पिषा च मया देव स्नपनं क्रियतेऽधुना ॥ गृहाण श्रद्धया
दत्तं तव प्रीत्यर्थमेव च ॥ १२० ॥ इदं मधु मया दत्तं तव प्रीत्यर्थमेव च ॥ गृहाण त्वं हि देवेश मम शांतिप्रदो भव ॥ १२१ ॥ सितया देवदेवेश
स्नपनं क्रियतेऽधुना ॥ गृहाण श्रद्धया दत्तां सुप्रसन्नो भव प्रभो ॥ १२२ ॥ एवं पंचामृतेनैव स्नपनीयो वृषध्वजः ॥ पश्चादर्घ्यं प्रदातव्यं ताम्रपात्रेण
धीमता ॥ अनेनैव च मंत्रेण उमाकांतस्य तुष्टये ॥ १२३ ॥ अर्घ्योऽसि त्वमुमाकांतं अर्घेणानेन वै प्रभो ॥ गृहाण त्वं मया दत्तं प्रसन्नो भव शंकर
॥ १२४ ॥ मया दत्तं च ते पाद्यं पुष्पगंधसमन्वितम् ॥ गृहाण देवदेवेश प्रसन्नो वरदो भव ॥ १२५ ॥ विष्टरं विष्टरेणैव मया दत्तं च वै प्रभो ॥
शांत्यर्थं तव देवेश वरदो भव मे सदा ॥ १२६ ॥ आचमनीयं मया दत्तं तव विश्वेश्वर प्रभो ॥ गृहाण परमेशान तुष्टो भव ममाद्य वै ॥ १२७ ॥
ब्रह्मग्रन्थिसमायुक्तं ब्रह्मकर्मप्रवर्तकम् ॥ यज्ञोपवीतं सौवर्णं मया दत्तं तव प्रभो ॥ १२८ ॥ सुगंधं चंदनं देव मया दत्तं च वै प्रभो ॥ भक्त्या पर
मया शंभो सुगंधं कुरु मां भव ॥ १२९ ॥ दीपं हि परमं शंभो घृतप्रज्वलितं मया ॥ दत्तं गृहाण देवेश मम ज्ञानप्रदो भव ॥ १३० ॥ दीपं
विशिष्टं परमं सर्वोषधिविजृम्भितम् ॥ गृहाण परमेशान मम शांत्यर्थमेव च ॥ १३१ ॥ दीपावलिं मया दत्तां गृहाण परमेश्वर ॥ आरातिकप्रदानेन
मम तेजःप्रदो भव ॥ १३२ ॥ फलदीपादिनैवेद्यतांबूलादिक्रमेण च ॥ पूजनीयो विधानज्ञैस्तस्यां रात्रौ प्रयत्नतः ॥ १३३ ॥ पश्चाज्जागरणं कार्यं गृहे
वा देवतालये ॥ वितानमंडपं कृत्वा नानाश्रयसमन्वितम् ॥ गीतवादिन्नृत्येन अर्चनीयः सदाशिवः ॥ १३४ ॥ अनेनैव विधानेन प्रदोषोद्यापने
विधिः ॥ कार्यो विधिमता शक्र सर्वकार्यार्थसिद्धये ॥ १३५ ॥ गुरुणा कथितं सर्वं तच्चकार शतक्रतुः ॥ तेनैव च सहायेन इंद्रो युद्धपरायणः ॥ १३६ ॥

वृत्रं प्रति सुरैः सार्द्धं युयुधे च शतक्रतुः ॥ तुमुलं युद्धमभवद्देवानां दानवैः सह ॥ १३७ ॥ तस्मिन्सुतुमुले गाढे देवदैत्यक्षयावहे ॥ द्वंद्वयुद्धं
 सुतुमुलमतिवेलं भयावहम् ॥ १३८ ॥ व्योमो यमेन युयुधे ह्यग्निना तीक्ष्णकोपनः ॥ वरुणेन महादंष्ट्रो वायुना च महाबलः ॥ १३९ ॥ द्वन्द्वयुद्धं
 रताः सर्वे अन्योन्यबलकांक्षिणः ॥ १४० ॥ तथैव ते देववरा महाभुजाः संग्रामशूरा जयिनस्तदाऽभवन् ॥ पराजयं दैत्यवराश्च सर्वे प्राप्तास्त
 दानीं परमं समंतात् ॥ १४१ ॥ दृष्ट्वा सुरैर्दैत्यवरान्पराजितान्पलायमानानथ कान्दिशीकान् ॥ तदैव वृत्रः परमेण मन्युना महाबलो वाक्य
 मिदं बभाषे ॥ १४२ ॥ ॥ वृत्र उवाच ॥ ॥ हे दैत्याः परमार्ताश्च कस्माद्ययं भयातुराः ॥ पलायनपराः सर्वे विसृज्य रणमद्भुतम् ॥ १४३ ॥
 स्वस्वं पराक्रमं वीरा युद्धाय कृतनिश्चयाः ॥ दर्शयध्वं सुरगणास्सुदयध्वं महाबलाः ॥ १४४ ॥ गदाभिः पट्टिशैः खड्गैः शक्तितोमरमुद्गरैः ॥ असिभिर्भि
 दिपालैश्च पाशतोमरमुष्टिभिः ॥ १४५ ॥ तदा देवाश्च युयुधुर्दधीचास्थिसमुद्भवैः ॥ शस्त्रैश्च परमैरसुरान्समदारयन् ॥ १४६ ॥ पुनर्दैत्या हता देवैः
 प्राप्तास्तेपि पराजयम् ॥ पुनश्च तेन वृत्रेण नोद्यमानाः सुरान्प्रति ॥ १४७ ॥ यदा हि ते दैत्यवराः सुरैर्नोहन्यमानाश्च विदुर्बुद्धिंशः ॥ केचिद्दृष्ट्वा
 दानवास्ते तदानीं भीतिवस्ताः क्लीबरूपाः क्रमेण ॥ १४८ ॥ वृत्रेण कोपिना चैवं धिक्ता दैत्यपुंगवाः ॥ हेपुलोमन्महाभाग वृषपर्वन्नमोस्तु ते ॥ १४९ ॥
 हे धूम्राक्ष महाकाल महादैत्य वृकासुर ॥ स्थूलाक्ष हे महादैत्य स्थूलदंष्ट्र नमोस्तु ते ॥ १५० ॥ स्वर्गद्वारं विहायेव क्षत्रियाणां मनस्विनाम् ॥ पलाय
 ध्वे किमर्थं वा संग्रामाङ्गणमुत्तमम् ॥ १५१ ॥ संगरे मरणं येषां ते यांति परमं पदम् ॥ यत्र तत्र च लिप्सेत संग्रामे मरणं बुधः ॥ १५२ ॥ त्यजन्ति
 संगरं ये वै ते यांति निरयं ध्रुवम् ॥ १५३ ॥ ये ब्राह्मणार्थे भृत्यार्थे स्वार्थे वै शस्त्रपाणयः ॥ संग्रामं ये प्रकुर्वन्ति महापातकिनो नराः ॥ १५४ ॥
 शस्त्रघातहता ये वै मृता वा संगरे तथा ॥ ते यांति परमं स्थानं नात्र कार्या विचारणा ॥ १५५ ॥ शस्त्रैर्विच्छिन्नदेहा ये गवार्थे स्वामिकारणात् ॥
 रणे मृताः क्षता ये वै ते यांति परमां गतिम् ॥ १५६ ॥ तस्माद्गणेऽपि ये शूराः पापिनो निहताः पुरः ॥ प्राप्नुवन्ति परं स्थानं दुर्लभं ज्ञानि
 नामपि ॥ १५७ ॥ अथवा तीर्थगमनं वेदाध्ययनमेव च ॥ देवतार्चनयज्ञादिश्रेयांसि विविधानि च ॥ १५८ ॥ एकपद्येन तान्येव कलां नार्हति
 षोडशीम् ॥ संग्रामे पतितानां च सर्वशास्त्रेष्वयं विधिः ॥ १५९ ॥ तस्माद्युद्धावदानं च कर्तव्यमविशंकितैः ॥ भवद्भिर्नान्यथा कार्यं देववाक्यप्रमा
 णतः ॥ १६० ॥ यूयं सर्वे शौरवृत्त्या समेताः कुलेन शीलेन महानुभावाः ॥ पदानि तान्येव पलायमाना गच्छन्त्यशूरा रणमंडलाच्च ॥ १६१ ॥

१ अस्य श्लोकस्य पूर्वश्लोकस्थेन 'दर्शयध्वम्'—इति क्रियापदेनान्वयः ।

त एव सर्वे खलु पापलोकान्गच्छन्ति नूनं वचनात्स्मृतेश्च ॥ १६२ ॥ ये पापिष्ठास्त्वधर्मस्था ब्रह्मघ्ना गुरुतल्पगाः ॥ नरकं याति ते पापं तथैव
रणविच्युताः ॥ १६३ ॥ तस्माद्भवद्भिर्योद्धव्यं स्वामिकार्यभरक्षमेः ॥ एवमुक्तास्तदा तेन वृत्रेणापि महात्मना ॥ १६४ ॥ चक्रुस्ते वचनं तस्य
असुराश्च सुरान्प्रति ॥ चक्रुः सुतुमुलं युद्धं सर्वलोकभयंकरम् ॥ १६५ ॥ तस्मिन्प्रवृत्ते तुमुले विगाढे वृत्रो महादैत्यपतिः स एकः ॥ उवाच रोषेण
महाद्भुतेन शतक्रतुं देववरैः समेतम् ॥ १६६ ॥ ॥ वृत्र उवाच ॥ ॥ शृणु वाक्यं मया चोक्तं धर्मार्थसहितं हितम् ॥ त्वं देवानां पतिर्भूत्वा न
जानासि हिताहितम् ॥ १६७ ॥ किंबलार्थपरो भूत्वा विश्वरूपो हतस्त्वया ॥ प्राप्तमद्यैव भो इंद्र तस्येदं कर्मणः फलम् ॥ १६८ ॥ ये दीर्घदर्शिनो
मंदा मूढा धर्मबहिष्कृताः ॥ अकल्पाः कार्यसिद्धयर्थं यत्कुर्वन्ति च निष्फलम् ॥ तत्सर्वं विद्धि देवेन्द्र मनसा संप्रधार्यताम् ॥ १६९ ॥ तस्माद्द
र्मपरो भूत्वा युध्यस्व गतकल्मषः ॥ भ्रातृहा त्वं ममेवेन्द्र तस्मात्त्वां चातयाम्यहम् ॥ १७० ॥ मा प्रयाहि स्थिरो भूत्वा देवैश्च परिवारितः ॥ एव
मुक्तस्तु वृत्रेण शक्रोऽतीव रुषान्वितः ॥ ऐरावतं समारुह्य ययौ वृत्रजिघांसया ॥ १७१ ॥ इंद्रमायांतमालोक्य वृत्रो बलवतां वरः ॥ उवाच
प्रहसन्वाक्यं सर्वेषां शृण्वतामपि ॥ १७२ ॥ आदौ मां प्रहरस्वेति तस्मात्त्वां चातयाम्यहम् ॥ १७३ ॥ इत्येवमुक्तो देवेन्द्रो जघान गदया
भृशम् ॥ वृत्रं बलवतां श्रेष्ठं जानुदेशे महाबलम् ॥ १७४ ॥ तामापतन्तीं जग्राह करेणैकेन लीलया ॥ तयैवेनं जघानाशु गदया त्रिदिवेश्वरम् ॥
॥ १७५ ॥ सा गदा पातयामास सवज्रं च पुरंदरम् ॥ पतितं शक्रमालोक्य वृत्र ऊचे सुरान्प्रति ॥ १७६ ॥ नयध्वं स्वामिनं देवाः स्वपुरीमम
रावतीम् ॥ १७७ ॥ एतच्छ्रुत्वा वचः सत्यं वृत्रस्य च महात्मनः ॥ तथा चक्रुः सुराः सर्वे रणाच्चेंद्रं समुत्सुकाः ॥ १७८ ॥ अपोवाह्य गजस्थं
हि परिवार्य भयातुराः ॥ सुराः सर्वे रणं हित्वा जग्मुस्ते त्रिदिवं प्रति ॥ १७९ ॥ ततो गतेषु देवेषु ननर्त च महासुरः ॥ वृत्रो जहास च परं तेना
पूर्यत दिकटम् ॥ १८० ॥ चचाल च मही सर्वा सशैलवनकानना ॥ बुधुभे च तदा सर्वं जंगमं स्थावरं तथा ॥ १८१ ॥ श्रुत्वा प्रयातं देवेन्द्रं
ब्रह्मा लोकपितामहः ॥ उपयातोऽथ देवेन्द्र स्वकमण्डलुवारिणा ॥ अस्पृशच्छब्धसंज्ञोऽभूत्तत्क्षणाच्च पुरंदरः ॥ १८२ ॥ दृष्ट्वा पितामहं चाग्रे व्रीडायु
क्तोऽभवत्तदा ॥ महेंद्रं त्रपया युक्तं ब्रह्मोवाच पितामहः ॥ १८३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ वृत्रो हि तपसा युक्तो ब्रह्मचर्यव्रते स्थितः ॥ त्वष्टुश्च
तपसा युक्तो वृत्रश्चायं महायशः ॥ अजेयस्तपसोऽग्रेण तस्मात्त्वं तपसा जय ॥ १८४ ॥ वृत्रासुरो दैत्यपतिश्च शक्र ते समाधिना परमेणेव जय्यः ॥

निशम्य वाक्यं परमेष्ठिनो हरिः सस्मार देवं वृषभध्वजं तदा ॥ १८५ ॥ स्तुत्या तदा तं स्तवमानो महात्मा पुरंदरो गुरुणा नोदितो हि ॥ १८६ ॥
 ॥ इंद्र उवाच ॥ ॥ नमो भर्गाय देवाय देवानामतिदुर्गम ॥ वरदो भव देवेश देवानां कार्यसिद्धये ॥ १८७ ॥ एवं स्तुतिपरो भूत्वा शचीपतिरु
 दारचीः ॥ स्वकार्यदक्षो मंदात्मा प्रपंचाभिरतः खलु ॥ १८८ ॥ प्रपंचाभिरता मूढाः शिवभक्तिपरा ह्यपि ॥ न प्राप्नुवंति ते स्थानं परमीशस्य
 रागिणः ॥ १८९ ॥ निर्मला निरहंकारा ये जनाः पर्युपासते ॥ मृडं ज्ञानप्रदं चेशं परेशं शंभुमेव च ॥ १९० ॥ तेषां परेषां वरद इहामुत्र च
 शंकरः ॥ महेंद्रेण स्तुतः शर्वो रागिणा परमेण हि ॥ १९१ ॥ रागिणां हि सदा शंभुर्दुर्लभो नात्र संशयः ॥ तस्माद्विरागिणां नित्यं सन्मुखो हि
 सदाशिवः ॥ १९२ ॥ राजा सुराणां हि महानुरागी स्वकर्मसंसिद्धिमहाप्रवीणः ॥ तस्मात्सदा क्लेशपरः शचीपतिः स्वकामभावात्मपरो हि
 नित्यम् ॥ १९३ ॥ स्तवमानं तदा चेंद्रमब्रवीत्कार्यगौरवात् ॥ विज्ञायाखिलदृग्द्रष्टा महेशो लिंगरूपवान् ॥ १९४ ॥ इंद्र गच्छ सुरैः सार्द्धं वृत्रं
 वै दानवं प्रति ॥ तपसैव च साध्योऽयं रणे जेतुं शतक्रतो ॥ १९५ ॥ ॥ इंद्र उवाच ॥ ॥ केनोपायेन साध्योऽयं वृत्रो दैत्यवरो महान् ॥
 तच्छीघ्रं कथ्यतां शंभो येन मे विजयो भवेत् ॥ १९६ ॥ ॥ रुद्र उवाच ॥ ॥ रणे न शक्यते हंतुमपि देववरैरपि ॥ तस्मात्त्वया हि कर्तव्यं
 कुत्सितं कर्म चाद्य वै ॥ १९७ ॥ अस्य शापः पुरा दत्तः पार्वत्या मम सन्निधौ ॥ असौ चित्ररथो नाम्ना विख्यातो भुवनत्रये ॥ १९८ ॥ पर्यङ्गसु
 विमानेन मया दत्तेन भास्वता ॥ उपहासादिमां योनिं संप्राप्तो दत्यपुंगवः ॥ १९९ ॥ तस्मादजेयं जानीहि रणे रणविदां वर ॥ एवमुक्तो महै
 द्रोऽयं शंभुना योगिना भृशम् ॥ २०० ॥ तथेति मत्वा शकोऽसौ नियमं तमुपाददे ॥ २०१ ॥ रथं प्रतीक्ष्य वृत्रस्य तत्समीपे सहस्रकम् ॥ वत्स
 राणां महाभागा वसन्हंतुं मनो दधे ॥ २०२ ॥ अंतर्वेद्यां बहिः स्थित्वा वज्रपाणिरनुज्ञया ॥ गुरोः पुरोधसश्चैव स्वकार्यमकरोद्दृशम् ॥
 ॥ २०३ ॥ एकदा नर्मदायां वै वृत्रो दानवपुंगवः ॥ दैत्यैः परिवृतः सर्वैः समायातो यहच्छया ॥ २०४ ॥ इंद्रः पराभवं
 प्राप्तो नीतो देवैर्दिवं प्रति ॥ अहमेव हतारिश्च नान्योस्ति सदृशो मम ॥ २०५ ॥ मन्यमानः सदा वृत्रः पौरुषेण समन्वितः ॥
 प्रदोषसमये विप्रा नर्मदायामुपस्थितः ॥ २०६ ॥ दृष्ट्वेद्रेण सुमहानसुरैः परिवारितः ॥ वृत्रो बलवतां श्रेष्ठः प्रदोषसमये तदा
 ॥ २०७ ॥ तस्मिन्प्रदोषे संयुक्ता मंदवारे त्रयोदशी ॥ नोदितो गुरुणा चेंद्रः करे गृह्य बृहस्पतिः ॥ २०८ ॥ प्रदक्षिणानमस्कारैर्यथोक्तविधिना
 तदा ॥ पूजितो लिंगरूपी च ओंकारो नर्मदातटे ॥ २०९ ॥ प्रदोषव्रतमाहात्म्याद्ब्रह्मपाणिः प्रतापवान् ॥ संजातस्तत्क्षणादेव प्रसादाच्छंकरस्य

स्कां.प.पु.
॥ ३४ ॥

च ॥ २१० ॥ वृत्रोपि तपसा युक्तः प्रदोषसमये महान् ॥ निद्रासक्तोऽभवत्तत्र शृङ्गेन प्रतिबोधितः ॥ २११ ॥ स्वापात्प्रदोषवेलायां तपसा चार्जितं
फलम् ॥ प्रनष्टं तत्क्षणादेव निःश्रीकत्वमुपागतः ॥ २१२ ॥ देव्याः शापाच्च संजातो वृत्रो भग्नमनोरथः ॥ २१३ ॥ संध्यापादो गतो यावद्भूत्र
स्तीर्थमुपाविशत् ॥ परीतो विविधैर्देवैर्नानाबुधसमन्वितैः ॥ २१४ ॥ तस्य तत्कर्मणश्छिद्रं छिद्रान्वेषी शचीपतिः ॥ ज्ञात्वा गतः शनैर्हतुमात्म
शत्रुं शतक्रतुः ॥ २१५ ॥ तावद्देव्याः सुसंरब्धा भीमा भीमपराक्रमाः ॥ उत्तस्थुर्युगपत्सर्वे दुःसहाश्च शतक्रतुम् ॥ २१६ ॥ ततस्तैरभवद्युद्धमतिप्रब
लदंडिभिः ॥ सर्वे देवाः सहायार्थं तदाऽऽजग्मुः शतक्रतोः ॥ २१७ ॥ तदा दैत्याश्च देवाश्च युयुधुस्ते तरस्विनः ॥ रात्रौ युद्धं समभवत्सुरासुरविम
र्दनम् ॥ २१८ ॥ अनेकशस्त्रसंवीतं महारौद्रमवर्तत ॥ एवं प्रवर्तमाने तु संग्रामे रौद्रदारुणे ॥ तदा वृत्रोऽथ सन्नद्धो गृहीत्वा शूलमुत्खण्डम् ॥ २१९ ॥ इंद्र
प्रमुखतो भूत्वा जगर्जातिविभीषणम् ॥ तस्य नादप्रणादेन त्रासितं भुवनत्रयम् ॥ २२० ॥ ऐरावणं समारुह्य महेंद्रः शुशुभे तदा ॥ ध्रियमाणेन
च्छत्रेण चंद्रमंडलशोभिना ॥ २२१ ॥ चामरैर्वीज्यमानोऽथ बभाषे दैत्यपुंगवम् ॥ २२२ ॥ ॥ इंद्र उवाच ॥ ॥ संग्रामं कुरु मे
वृत्र बलेन महता वृतः ॥ शूरस्त्वमसि शूराणां तपसा परमेण हि ॥ २२३ ॥ एवमुक्तस्तदा तेन वृत्रो वाक्यमुवाच ह ॥ आदौ प्रहर मामिंद्र
पश्चात्त्वां घातयाम्यहम् ॥ २२४ ॥ तथेति मत्वा तदतीव दुःसहं वज्रं तदानीं शतधारमेव ॥ स मोक्षकामो हि तदा पुरंदरो निवारितस्तेन
महाप्रभेण ॥ पुरोधसा बुद्धिमतां वरेण तथेति मत्वा स चकार चेंद्रः ॥ २२५ ॥ गदां प्रगृह्य देवेंद्रो वृत्रं विव्याध तां गदाम् ॥ वारयामास वृत्रोसा
वतिथिं कृपणो यथा ॥ २२६ ॥ व्यर्था च स्वगदां दृष्ट्वा इंद्रश्चितामवाप ह ॥ २२७ ॥ तं चिंत्यमानं स तदा पुरंदरं वृत्रो बभाषे परिभर्त्समानः ॥
पुराकृतं शक्र महाद्रुतं त्वया जुगुप्सितं कर्म च विस्मृतं किम् ॥ येनैव जातोऽसि सहस्रनेत्रः शापान्महर्षेरथ गौतमस्य ॥ २२८ ॥ ये शूराश्च
द्रियग्रामं वर्तते हि नियम्य तु ॥ ते जयं प्राप्नुवन्तीह नेतरे हि भवाद्दशाः ॥ २२९ ॥ रणाजिरं महाघोरं पापिनां नात्र संशयः ॥ २३० ॥ एवं
निर्भर्त्सयामास देवेंद्रं दैत्यपुंगवः ॥ त्रिशूलं धूनयामास देवेंद्रो हि तडित्समम् ॥ २३१ ॥ तेन शूलेन महता वृत्रोऽद्भुतपराक्रमः ॥ बभौ
तीव्रेण तपसा यथा रुद्रो युगांतकृत् ॥ २३२ ॥ तथाभूतं समालक्ष्य देवराजः शतक्रतुः ॥ अभ्युद्ययौ हंतुकामो वृत्रं दानवपुंगवम् ॥ २३३ ॥
तमायांतमभिप्रेक्ष्य हंतुकामं पुरंदरम् ॥ जहास परमं तत्र शक्रस्य च भयावहम् ॥ सुखं प्रसार्य सुमहदागतो हि पुरंदरम् ॥ २३४ ॥ प्रस्तुकामो
महातेजा दैत्यानामधिपस्तदा ॥ आगत्य सहसा शक्रं ग्रासयित्वा सङ्कुजरम् ॥ २३५ ॥ सवज्रं सकिरीटं च ननर्त च जगर्ज च ॥

माहे.सं. १

(के.सं.)

अ. १७

॥ ३४ ॥

निमिषांतरमात्रेण असितोऽसौ पुरंदरः ॥ २३६ ॥ हाहाकारो महानासीद्देवानां तत्र पश्यताम् ॥ भूकम्पो हि तदा ह्यासीदुल्कापातः सह
 स्रशः ॥ २३७ ॥ तिमिरेणावृतं सर्वं जगत्स्थावरजंगमम् ॥ नर्तमानस्तदा वृत्रो बभूव परमद्युतिः ॥ २३८ ॥ विध्यमानास्तदा सर्वे देवा ब्रह्माण
 मागताः ॥ शशंसुः सर्वमेवेतद्ब्रह्मासुरविचेष्टितम् ॥ २३९ ॥ तच्छ्रुत्वा भगवान्ब्रह्मा व्यथितोऽतीव विस्मितः ॥ कथं जातं महेंद्रस्य व्यसनं
 परमाद्भुतम् ॥ २४० ॥ देवैः सह तदा ब्रह्मा सर्वलोकपितामहः ॥ तुष्टाव गिरिशं देवं परमेण समाधिना ॥ २४१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॐ नमो
 लिंगरूपाय महादेवाय वै नमः ॥ विश्वरूपाय देवाय विरूपाक्षाय वै नमः ॥ २४२ ॥ त्राहित्राहि त्रिलोकेश वृत्रघ्नस्तं पुरंदरम् ॥ तदा नभोगता
 वाणी सर्वेषामेव शृण्वताम् ॥ २४३ ॥ उवाच हितकामाय विधिं लिंगार्चने सती ॥ प्रदोषव्रतयुक्तेन इद्रेण विकृतं कृतम् ॥ २४४ ॥ निर्माल्यं
 पीठिकां चैव च्छायाप्रासादमेव च ॥ प्रदक्षिणां कृतवता पीठिकालंघनं कृतम् ॥ २४५ ॥ लंघयंति च ये मृढास्ते वै दंष्ट्रा न संशयः ॥ चंडस्य गण
 मुख्यस्य तस्मात्कुर्यात्प्रयत्नतः ॥ प्रदक्षिणानमस्कारौ लिंगार्चनसमन्वितः ॥ २४६ ॥ श्रेयःप्राप्त्येकबुद्ध्या वै प्रयत्नाल्लिंगपूजनम् ॥ कार्यं दीक्षा
 परैर्नित्यं सर्वपापोपशान्तये ॥ २४७ ॥ आशरीरं च तद्वाक्यं श्रुत्वा ब्रह्मादयः सुराः ॥ पप्रच्छुस्ते प्रांजलयो नभोवाणीं शुभावहाम् ॥ २४८ ॥
 कथमर्चामहे लिंगं केनैव विधिना ततः ॥ प्रातर्मध्याह्नसमये सायंकाले तथैव च ॥ २४९ ॥ कानि पुष्पाणि सायाह्ने मध्याह्ने च तथैव हि ॥
 प्रातःकाले तु तान्येव कथयस्व यथातथम् ॥ २५० ॥ तदा नभोगता वाणी कथयामास विस्तरम् ॥ २५१ ॥ करवीरं चार्कपुष्पं बृहतीपुष्पमेव
 च ॥ धत्तूरकुसुमं चैव शतपत्रं तथैव च ॥ २५२ ॥ आरग्वयं च पुत्रागं बकुलं नागकेशरम् ॥ ब्रह्मोत्पलं कदम्बं च मंदारकुसुमं तथा ॥ २५३ ॥
 बहूनि वरपुष्पाणि बहूनि कमलान्यपि ॥ त्रिकाले च पवित्राणि ज्ञेयानि सततं बुधैः ॥ २५४ ॥ जातीपुष्पं मल्लिकायाश्च पुष्पं पुष्पं मोगरकं
 नीलपुष्पं तथैव ॥ तथा पुष्पं कुटजं कर्णिकारं कौसुम्भाख्यं वारिजं रक्तवर्णम् ॥ २५५ ॥ एतान्येव च पुष्पाणि मध्याह्ने लिंगपूजने ॥ विशि
 ष्टानि मयोक्तानि सायाह्ने कथयाम्यहम् ॥ २५६ ॥ चंपकानि त्रिकाले च पवित्राणि न संशयः ॥ रात्रौ मोगरकाण्येव पवित्राणि न संशयः ॥
 ॥ २५७ ॥ एवमर्चनभेदांश्च ज्ञात्वा तल्लिंगपूजने ॥ कार्यो विधिर्विधिज्ञैश्च सततं च शिवालये ॥ २५८ ॥ वृषभांतरितो भूत्वा पीठिकांतरमेव च ॥
 प्रदक्षिणां न कुर्वीत कुर्वन्किल्बिषमश्नुते ॥ २५९ ॥ तथा ह्यनेन शक्रेण कृतं चैव प्रदक्षिणम् ॥ राजसं भावमाश्रित्य तस्माज्जातं

स्का.म.पु.
॥ ३५ ॥

च निष्फलम् ॥ २६० ॥ असितोऽद्यैव वृत्रेण सगजो हि पुरंदरः ॥ भवद्विरेव तत्कार्यं येन इन्द्रः प्रमुच्यते ॥ २६१ ॥ महारुद्रविधानेन मुक्तो
भवति तत्क्षणात् ॥ पुरंदरो ह्ययं देवा नात्र कार्या विचारणा ॥ २६२ ॥ तेनैव वचसा देवा रुद्रमभ्यर्च्य यत्नतः ॥ यथोक्तेन विधानेन रुद्रसूक्तेन यत्नतः
॥ २६३ ॥ तथा चैकादशीरुद्रा रुद्रमभ्यर्च्य वै सुराः ॥ हवनं प्रत्यहं च कुर्द्दशांशेन द्विजोत्तमाः ॥ २६४ ॥ जपं च पूजां हवनं च चक्रुर्विमोक्तुकामाः सहसा
पुरंदरम् ॥ शंभोः प्रसादात्सहसा विनिर्गतः कुक्षिं भित्त्वा देवराजस्तदानीम् ॥ २६५ ॥ तं निर्गतं समीक्ष्याथ देवदेवेंद्रमोजसा ॥ सगजं च स
वज्रं च सकिरीटं सकुण्डलम् ॥ श्रिया परमया युक्तं पुरंदरं महौजसम् ॥ २६६ ॥ देवदुन्दुभयो नेदुस्तथा शंखा ह्यनेकशः ॥ गंधर्वाप्सरसो यक्षा
ऋषयश्च मुदान्विताः ॥ २६७ ॥ ऐकपद्येन सर्वेषां महाहर्षो दिवौकसाम् ॥ संजातस्तत्क्षणादेव यदा मुक्तः पुरंदरः ॥ तदा शची समायाता यत्र
मुक्तः पुरंदरः ॥ २६८ ॥ तत्र शच्या समेतोऽसावभिषिक्तो महर्षिभिः ॥ पुण्याहवाचनं तस्य कृतं सर्वैः प्रयत्नतः ॥ २६९ ॥ एवं तदाभिषिक्तोऽसौ
महेंद्र ऋषिभिः पुनः ॥ मही मंगलभूयिष्ठा तदा जाता द्विजोत्तमाः ॥ २७० ॥ दिशः प्रसन्नतां याता निर्मलं चाभवन्नभः ॥ शांतास्तदाग्रयो ह्यास
न्मनांसि च महात्मनाम् ॥ २७१ ॥ एवमादीन्यनेकानि मंगलानि ततोऽभवन् ॥ मुक्ते शतक्रतौ तस्मिन्बभूव परमाद्भुतम् ॥ २७२ ॥ एवं प्रवर्त
माने तु महतां च महोत्सवे ॥ तावद्भूत्रस्य पतितं शरीरं च भयानकम् ॥ २७३ ॥ तत्रैव ब्रह्महत्या च पापिष्ठा पतिता भुवि ॥ गंगायमुनयोर्मध्ये
अंतर्वेदीति कथ्यते ॥ २७४ ॥ पुण्यभूमिरिति ख्याता प्रसिद्धा लोकपावनी ॥ वृत्रहत्याप्रतिष्ठा सा यस्मिदेशे स पापवान् ॥ २७५ ॥ मलस्य बहु
संभूत्या मालावेति प्रकीर्तिता ॥ तस्यां तु मलभूम्यां वै वृत्रस्य च महच्छिरः ॥ २७६ ॥ षण्मासेष्वपतत्सर्वैः कृतं देवैः सवासवैः ॥ एवं वृत्रवधं
कृत्वा शक्रो जयमवाप ह ॥ २७७ ॥ इंद्रासने चोपविष्टो निरातंकः शचीपतिः ॥ एतस्मिन्नंतरे दैत्याः पातालवासिनं बलिम् ॥ शशंसुः सर्वमागत्य
शक्रस्य च विचेष्टितम् ॥ २७८ ॥ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा वैरोचनी रुषान्वितः ॥ शुक्रं पप्रच्छ स तदा कथमिंद्रो वशी भवेत् ॥ २७९ ॥ तेनोक्तं बलये
राजञ्जयस्यन्दनलब्धये ॥ महायज्ञं कुरुष्वद्य तेन ते विजयो भवेत् ॥ २८० ॥ तेनोक्तो भृगुणा चैवं बलिर्यज्ञार्थमुद्यतः ॥ दधौ यानीह द्रव्याणि
यज्ञयोग्यानि तानि वै ॥ मेलयित्वा त्वरेणैव वैरोचनिरुदारधीः ॥ २८१ ॥ प्रवर्तितो महायज्ञो भार्गवेण महात्मना ॥ दीक्षायुक्तो बलिरभूज्जुहुवे
हव्यवाहनम् ॥ २८२ ॥ हूयमाने तदाग्नौ तु कर्मणा विधिहेतुना ॥ तस्माद्बलेः समुत्पन्नः स्यंदनः परमाद्भुतः ॥ २८३ ॥ हयैश्चतुर्भिः संयुक्तो ध्वजे
सिंहो महाप्रभः ॥ शस्त्रास्त्रैः संयुतः श्रीमान्हयैः श्वेतैरलंकृतः ॥ २८४ ॥ ततश्चावभृथस्नानं चक्रे शुक्रप्रणोदितः ॥ स्यंदनं पूजयित्वाथ आरुरोह बलि

भा.सं.१
(के.सं.०)
अ. १७

॥ ३५ ॥

स्तदा ॥ २८५ ॥ दैत्यैः पण्डितः सद्यो योद्धुकामः पुण्डरम् ॥ सद्य एव दिवं प्राप्तो बलिवैरोचनो महान् ॥ २८६ ॥ आगत्य सेनया सार्द्धमारुतो
 हामरावतीम् ॥ संरुद्धां तां पुरीं दृष्ट्वा तदा ते सुरसत्तमाः ॥ विमर्शयित्वा सुचिरमृजुः सर्वे बृहस्पतिम् ॥ २८७ ॥ किं कुर्मोऽद्य महाभाग आगता
 दैत्यपुंगवाः ॥ योद्धुकामा महाघोराः सर्वे युद्धविशारदाः ॥ २८८ ॥ तेषां तद्रचनं श्रुत्वा बृहस्पतिरभाषत ॥ २८९ ॥ एते घृतमुखा घोरा भृगुणा
 नोदिताः सुराः ॥ अजेयाश्चैव ते सर्वे तपसा विक्रमेण च ॥ २९० ॥ एतन्निशम्य वचनं च गुणाभिषुक्तं सर्वे सुराः समभवंस्त्रयभिषुक्ताः ॥ इन्द्रो
 ऽपि बुद्धिविकलः पण्डितया च व्रीडायुतः समभवत्पण्डितमर्त्यमानः ॥ २९१ ॥ ॥ इति श्रीस्कन्दि महापुण्येण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां
 प्रथमे माहेश्वरखण्डे केदारखण्डे बलिदैत्यस्य संग्रामोद्योगवर्णनं नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ७ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ कर्मणा परि
 भूतो हि महेंद्रो गुरुमब्रवीत् ॥ विना यत्नेन संक्लेशात्तर्तुं कर्म किमुच्यताम् ॥ १ ॥ बृहस्पतिरुवाचेदं त्यक्त्वा चैवामगवतीम् ॥ यास्यामोऽन्यत्र सर्वे
 वै मकुटुंबा जिगीषवः ॥ २ ॥ तथा चक्रुः सुराः सर्वे हित्वा चैवामगवतीम् ॥ बर्हिणो रूपमास्थाय गतः सद्यः पुण्डरः ॥ ३ ॥ काको भूत्वा यमः
 साक्षात्कलामां यनाधिपः ॥ अग्निः कपोतको भूत्वा मेको भूत्वा महेश्वरः ॥ ४ ॥ नैर्ऋतस्तत्क्षणादेव कपोतोऽभूत्ततो गतः ॥ पाशी
 कर्पिजलो भूत्वा वायुः पागवतोऽभवत् ॥ ५ ॥ एवं नानातनुभूतो हित्वा ते त्रिदिवं गताः ॥ कश्यपस्याश्रमं पुण्यं संप्राप्ता
 स्ते भयातुराः ॥ ६ ॥ अदिनि मातरं सर्वे शशंसुर्दैत्यचेष्टितम् ॥ ७ ॥ अप्रियं तदुपाकर्ण्य ह्यदितिः पुत्रलालसा ॥ उवाच कश्यपं सा तु सुराणां
 ज्यमनं महत् ॥ महर्षे अयतां वाक्यं श्रुत्वा तत्कर्तुमर्हसि ॥ ८ ॥ दैत्यैः पराजिता देवा हित्वा चैवामरावतीम् ॥ त्वदीयमाश्रमं प्राप्तास्ताब्रह्मस्व
 प्रजापते ॥ ९ ॥ तस्यास्तद्रचनं श्रुत्वा कश्यपो वाक्यमब्रवीत् ॥ तपसा महता तन्वि जानीहि त्वं च भामिनि ॥ अजेया ह्यसुराः साध्वि भृगुणा
 ह्यनुमोदिताः ॥ १० ॥ तेषां जयो हि तपसा उग्रेणाऽऽद्येन भामिनि ॥ कुरु शीघ्रतरेणैव सुराणां कार्यसिद्धये ॥ ११ ॥ व्रतमेतन्महाभागे कथया
 म्यर्थसिद्धये ॥ तत्कुरुष्व प्रयत्नेन यथोक्तविधिना शुभम् ॥ १२ ॥ मासि भाद्रपदे देवि दशम्यां नियता शुचिः ॥ एकभक्तं प्रकुर्वीत विष्णोः प्रीत्यर्थं
 मेव च ॥ १३ ॥ प्रार्थनीयो हरिः साक्षात्सर्वकामवर्गेश्वरः ॥ मंत्रेणानेन शुभगे तद्रक्तेर्वर्वाणि ॥ १४ ॥ तत्र भक्तोऽस्यहं नाथ दशम्यादिदिन
 त्रयम् ॥ व्रतं च गम्यहं विष्णो अनुज्ञां दातुमर्हसि ॥ १५ ॥ अनेनैव च मंत्रेण प्रार्थनीयो जगत्पतिः ॥ एकभक्तं प्रकुर्वीत तत्र भक्तं च केवलम् ॥
 ॥ १६ ॥ ग्भाषत्रे च भोक्तव्यं वर्जितं लवणेन हि ॥ एकादश्यां चोपवासं प्रकुर्वीत प्रयत्नतः ॥ १७ ॥ रात्रौ जागरणं कुर्यात्प्रयत्नेन सुमध्यमे ॥

स्कं.म.पु.

॥ ३६ ॥

द्वादश्यां निपुणत्वेन पारणा उ विधानतः ॥ कर्तव्या ज्ञातिभिः सार्द्धं भोजयित्वा द्विजीत्तमान् ॥ १८ ॥ एवं द्वादशमासास्तु कुर्याद्भूतमंतद्वितः ॥
मामि भाद्रपदे प्राप्ते एकादश्यां प्रयत्नतः ॥ विष्णुमभ्यर्च्य यत्नेन कलशोपरि संस्थितम् ॥ १९ ॥ सौवर्णं राजतं वापि यथाशक्त्या प्रकल्पयेत् ॥
श्रवणेन तु संयुक्तां द्वादशीं पापनाशिनीम् ॥ व्रती उपवसेद्यत्नात्सर्वदोषप्रशान्तये ॥ २० ॥ एवं हि कश्यपेनोक्तं श्रुत्वाऽदितिरथाचरत् ॥ व्रतं
सांवत्सरं यावन्नियमेन समन्विता ॥ २१ ॥ वर्षातिन व्रतेनैव परितुष्टो जनार्दनः ॥ प्रादुर्बभूव द्वादश्यां श्रवणेन तदा द्विजाः ॥ २२ ॥ बटुरूपधरः
श्रीशो द्विभुजः कमलेक्षणः ॥ अतसीपुष्पसंकाशो वनमालाविभूषितः ॥ २३ ॥ तं दृष्ट्वा विस्मयाविष्टा पूजामध्येऽदितिस्तदा ॥ कश्यपेन समायुक्ता
साऽस्तौषीत्कमलेक्षणा ॥ २४ ॥ ॥ अदितिरुवाच ॥ ॥ नमोनमः कारणकारणाय ते विश्वात्मने विश्वसृजे चिदात्मने ॥ वरेण्यरूपाय परावरात्मने
ह्यकुंठबोधाय नमोनमस्ते ॥ २५ ॥ इति स्मृतस्तदाऽदित्या देवानां पतिरच्युतः ॥ प्रहस्य भगवानाह अदितिं देवमातरम् ॥ २६ ॥ ॥ श्रीभगवा
नुवाच ॥ ॥ तपसा परमेणैव प्रसन्नोऽहं तवानवे ॥ अमुना वपुषा चैव देवानां कार्यसिद्धये ॥ २७ ॥ श्रुत्वा भगवतो वाक्यमदितिस्तमुवाच
ह ॥ भगवन्पराजिता देवा असुरैर्बलवत्तरैः ॥ तान् रक्ष शरणापन्नान्सुरान्सर्वाञ्जनार्दन ॥ २८ ॥ निशम्य वाक्यं किल तच्च तस्या विष्णुर्विहं
ठाधिपतिः स एकः ॥ ज्ञात्वा च सर्वं सुरचेष्टितं तदा बलेश्च सर्वं च चिकीर्षितं च ॥ २९ ॥ किं कार्यमद्यैव मया हि कार्यं येनैव देवा जयमाप्नु
वन्ति ॥ पराजयं दैत्यवराश्च सर्वे विष्णुः परात्मैव विचिंत्य सर्वम् ॥ ३० ॥ गदामुवाच भगवान्गच्छस्वाद्य बधं प्रति ॥ वैगेचनिं महाभागे घात
यस्व त्वरान्विता ॥ ३१ ॥ गदोवाच हृषीकेशं प्रहसन्तीव भामिनी ॥ मया ह्यशक्यो वधितुं ब्रह्मण्यो हि बलिर्महान् ॥ ३२ ॥ चक्रं प्रति तदा
विष्णुरुवाच परिंसांत्वयन् ॥ त्वं गच्छ बलिनं हंतुं शीघ्रमेव सुदर्शन ॥ ३३ ॥ तदोवाच त्वरेणैव चक्रपाणिं सुदर्शनम् ॥ न शक्यते मया हंतुं
बलिनं तं महाप्रभो ॥ ३४ ॥ ब्रह्मण्योऽसि यथा विष्णो तथासौ दैत्यपुंगवः ॥ धनुषा च तथैवोक्तः शार्ङ्गपाणिश्च विस्मितः ॥ चिंतयामास बहुधा
विमृश्य सुचिरं बहु ॥ ३५ ॥ ॥ अत्रिरुवाच ॥ ॥ तदा ते ह्यसुराः सर्वे किमकुर्वन्स्तदुच्यताम् ॥ ३६ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ तदा ते
ह्यसुराः सर्वे बलिप्रभृतयो दिवि ॥ रुरुधुर्नगरीं रम्यां योद्धुकामाः पुरंदरम् ॥ ३७ ॥ न विदुर्ह्यसुराः सर्वे गतान्देवांस्त्रिविष्टपात् ॥ नानारूपधरां
स्तस्मात्कश्यपस्याश्रमं प्रति ॥ ३८ ॥ प्राकारमारुह्य तदा हि संभ्रमादैत्याः सुरेशं प्रति हंतुकामाः ॥ यावत्प्रविष्टा ह्यमरावतीं तां शून्यामपश्यन्प

१ नेपु-त्रैमिवारण्य कथाश्रवणार्थमुपविष्टुः शीनकादिमहर्षिण्येव मध्येऽत्रिर्नाम मुनिर्लोमशं प्रति प्रश्नमकार्षीत् । प्रसङ्गान्तरं वा संवादान्तरं चेति भ्रमितव्यम् ।

माहे० सं० १

(क० सं०)

अ० १८

॥ ३६ ॥

रितुष्टमानसाः ॥ ३९ ॥ इंद्रासने च शुक्रेण ह्यभिषिक्तो बलिस्तदा ॥ सहाभिषेकविधिना ह्यसुरैः परिवारितः ॥ ४० ॥ तथैवाधिष्ठितो राज्ये
 बलिर्वैरोचनो महान् ॥ शुशुभे परया भृत्या महेंद्राधिकृतस्तदा ॥ ४१ ॥ नागैश्चासुरसंघैश्च सेव्यमानो महेंद्रवत् ॥ सुरद्रुमो जितस्तेन कामधे
 नुर्मणिस्तथा ॥ ४२ ॥ दानैर्दाता च सर्वेषां येऽन्ये दानित्वमागताः ॥ सर्वेषामेव भूतानां दानैर्दाता बलिर्महान् ॥ ४३ ॥ यान्यान्कामयते कामां
 स्तान्सर्वान्वितरत्यसौ ॥ सर्वेभ्योऽपि स चार्थिभ्यो दानवानामधीश्वरः ॥ ४४ ॥ ॥ शौनक उवाच ॥ ॥ देवेंद्रो हि महाभाग न ददाति
 कदाचन ॥ कथं बलिरसौ दाता कथयस्व यथातथम् ॥ ४५ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ यत्नतो येन यत्किञ्चित्क्रियते सुकृतं नरैः ॥
 शुभं वाप्यशुभं वापि ज्ञातव्यं हि विपश्चिता ॥ ४६ ॥ शक्रो हि याज्ञिको विप्रा अश्वमेधशतेन वै ॥ प्राप्तं राज्योऽमरावत्यां केवलं भोगलोलुपः
 ॥ ४७ ॥ अर्थितं तत्फलं विद्धि पुनः कार्पण्यमाविशत् ॥ पुनर्मरणमाविश्य क्षीणपुण्यो भविष्यति ॥ ४८ ॥ य इन्द्र कृमिरेव स्यात्कृमिरेंद्रो
 हि जायते ॥ तस्माद्दानात्परतरं नान्यदस्तीह मोचनम् ॥ ४९ ॥ दानाद्धि प्राप्यते ज्ञानं ज्ञानान्मोक्षो न संशयः ॥ मोक्षात्परतरा भक्तिः शूलपाणौ
 हि वै द्विजाः ॥ ५० ॥ ददाति सर्वं सर्वेशः प्रसन्नात्मा सदाशिवः ॥ किञ्चिदल्पेन तोयेन परितुष्यति शंकरः ॥ ५१ ॥ अत्रैवोदाहरंतीममितिहासं
 पुरातनम् ॥ विरोचनसुतेनेदं कृतमस्ति न संशयः ॥ ५२ ॥ कितवो हि महापापो देवब्राह्मणनिन्दकः ॥ निकृत्या परयोपेतः परदाररतो महान् ॥
 ॥ ५३ ॥ एकदा तु महापापात्कैतवाच्च जितं धनम् ॥ गणिकार्थं च पुष्पाणि तांबूलं चंदनं तथा ॥ ५४ ॥ कौपीनमात्रं तस्यैव कितवस्य प्रदृश्यते ॥
 कराभ्यां स्वस्तिकं कृत्वा गंधमाल्यादिकं च यत् ॥ ५५ ॥ गणिकार्थमुपादाय धावमानो गृहं प्रति ॥ तदा प्रस्खलितो भूमौ निपपात च
 तत्क्षणात् ॥ ५६ ॥ पतनान्मूर्च्छया युक्तः क्षणमात्रं तदाऽभवत् ॥ ततो मूर्च्छागतस्यास्य पापिनोऽनिष्टकारिणः ॥ ५७ ॥ बुद्धिः सद्यः समुत्पन्ना
 कर्मणा प्राक्तेन हि ॥ निर्वेदं परमापन्नः कितवो दुःखसंयुतः ॥ ५८ ॥ भूम्यां निपतितं यच्च गंधपुष्पादिकं महत् ॥ समर्पितं शिवायेति कितवे
 नाप्यबुद्धिना ॥ ५९ ॥ तेनैव सुकृतेनैव याम्येर्नतो यमालयम् ॥ तं पापीति यमोऽवोचत्सर्वलोकभयावहः ॥ ६० ॥ पचनीयोसि मे मंद नरकेषु
 महासु च ॥ इत्युक्तो धर्मराजेन कितवो वाक्यमब्रवीत् ॥ ६१ ॥ पापाचारो हि भगवन्कश्चिन्नैव मया कृतः ॥ विमृश्यतां मे सुकृतं याथातथ्येन
 भो यम ॥ ६२ ॥ चित्रगुप्तेन चारूयातं दत्तमस्ति त्वया पुनः ॥ पतितं चैव देहांति शिवाय परमात्मने ॥ ६३ ॥ तेन कर्मविपाकेन घटिकात्रयमेव

च ॥ शचीपतेः पदं विद्धि प्राप्त्यसि त्वं न संशयः ॥ ६४ ॥ आगतस्तत्क्षणादेवः सुरैः सर्वैः समन्वितः ॥ ऐरावतं समारूढो नीतोऽसौ
 शक्रमंदिरम् ॥ शक्रः प्रबोधितस्तेन गुरुणा भावितात्मना ॥ ६५ ॥ घटिकात्रितयं यावत्तावत्कालं पुरंदर ॥ निजासनेऽपि संस्थाप्यः
 कितवोऽपि ममाज्ञया ॥ ६६ ॥ शुरोर्वचनमाकर्ण्य कृत्वा शिरसि तत्क्षणात् ॥ गतोऽन्वत्रैव शक्रोऽसौ कितवो हि प्रवेशितः ॥
 भवनं देवराजस्य नानाश्रयसमन्वितम् ॥ ६७ ॥ शक्रासनेऽभिषिक्तोऽसौ राज्यं प्राप्तः शतक्रतोः ॥ शंभोर्गंधप्रदानाच्च पुष्पतांबूलसंयुतम् ॥ ६८ ॥
 किं पुनः श्रद्धया युक्ताः शिवाय परमात्मने ॥ अर्पयन्ति सदा भक्त्या गंधपुष्पादिकं महत् ॥ ६९ ॥ शिवसायुज्यमायाताः शिवसेनासमन्विताः ॥
 प्राप्नुवन्ति महामोदं शक्रो ह्येषां च किंकरः ॥ ७० ॥ शिवपूजारतानां च यत्सुखं शांतचेतसाम् ॥ ब्रह्मशक्रादिकानां च तत्सुखं दुर्लभं महत् ॥ ७१ ॥
 वराकास्ते न जानन्ति मृदा विषयलोलुपाः ॥ वंदनीयो महादेवो ह्यर्चनीयः सदाशिवः ॥ ७२ ॥ पूजनीयो महादेवः प्राणिभिस्तत्त्ववेदिभिः ॥
 तस्मादिंद्रत्वमगमत्कितवो घटिकात्रयम् ॥ ७३ ॥ पुरोधसाभिषिक्तोऽसौ पुरंदरपदे स्थितः ॥ तदानीं नारदेनोक्तः कितवोऽसौ महायशः ॥ ७४ ॥
 इन्द्राणीमानयस्त्विति यथा राज्यं सुरोभितम् ॥ ततः प्रहस्य चोवाच कितवः शिववल्गुभः ॥ ७५ ॥ इन्द्राण्या नास्ति मे कार्यं न वाच्यं ते महा
 मते ॥ एवमुक्त्वाथ कितवः प्रदातुमुपचक्रमे ॥ ७६ ॥ ऐरावतमगस्त्याय प्रददौ शिववल्गुभः ॥ विश्वामित्राय कितवो ददौ हयमुदारधीः ॥ ७७ ॥
 उच्चैःश्रवससंज्ञं च कामधेनुं महायशः ॥ ददौ वशिष्ठाय तदा चिंतामणिं महाप्रभम् ॥ ७८ ॥ गालवाय महातेजास्तदा कल्पतरुं च सः ॥ कौंडि
 न्याय महाभागः कितवोऽपि गृहं तदा ॥ ७९ ॥ एवमादीन्यनेकानि रत्नानि विविधानि च ॥ ददादृषिभ्यो मुदितः शिवप्रीत्यर्थमेव च ॥ ८० ॥
 घटिकात्रितयं यावत्तावत्कालं ददौ प्रभुः ॥ घटिकात्रितयादूध्वं पूर्वस्वामी समागतः ॥ ८१ ॥ पुरंदरोऽपरावत्याह्वयपन्नस्थ निजासने ॥ ऋषिभिः
 संस्तुतश्चैव शच्या सह तदाऽभवत् ॥ ८२ ॥ शचीमुवाच दुर्मेधाः कितवेनासि भामिनि ॥ भुक्ता ह्यस्यैव कथय याथातथ्येन शोभने ॥ ८३ ॥ तदा
 प्रहस्य चोवाच पुरंदरमकल्मषा ॥ आत्मौपम्येन सर्वत्र पश्यसि त्वं पुरंदर ॥ ८४ ॥ असौ महात्मा कितवस्वरूपी शिवप्रसाक्तत्परमार्थविद्विः ॥ वै
 राग्ययुक्तो हि महानुभावो येनापि सर्वं परमं प्रपन्नम् ॥ ८५ ॥ राज्यादिकं मोहमयं च पाशं त्यक्त्वा परेभ्यो विजयी स जातः ॥ ८६ ॥ वचो
 निशम्य देवेश इन्द्राण्याः स पुरंदरः ॥ व्रीडायुक्तोऽभवत्तृष्णीर्मिंद्रासनगतस्तदा ॥ ८७ ॥ गृहस्पतिमुवाचेदं वाक्यं वाक्यविदां वरः ॥ ऐरावतो न

दृश्येत तथैवोच्चैः श्रवा हयः ॥ ८८ ॥ पारिजातादयः सर्वे पदार्थाः केन वा हताः ॥ ततो गुरुवाचेदं कितवेन कृतं महत् ॥ ८९ ॥ ऋषिभ्यो दत्त
 मद्येव यावत्सत्ता हि तस्य वै ॥ स्वसत्तायां महत्यां च स्वसत्ता ये भवन्ति च ॥ ९० ॥ अप्रमत्ताश्च ये नित्यं शिवध्यानपरायणाः ॥ ते प्रियाः शंक
 रस्यैव हित्वा कर्मफलानि वै ॥ केवलं ज्ञानमाश्रित्य ते याति परमं पदम् ॥ ९१ ॥ एतच्छ्रुत्वा वचनं तस्य चन्द्रो बृहस्पतेर्वाक्यमिदं बभाषे ॥
 प्रायो यमो वक्ष्यति सर्वमेतत्समृद्धये ह्यात्मनश्चैव शक्रः ॥ ९२ ॥ तथेति मत्वा गुरुणा सहैव राजा सुराणां सहसा जगाम ॥ स्वकार्यकामो
 हि तथा पुरंदरो ययौ पुरी संयमिनीं तदानीम् ॥ ९३ ॥ यमेन पूज्यमानो हि शक्रो वाक्यमुवाच ह ॥ त्वया दत्तं मम पदं कितवाय
 दुरात्मने ॥ ९४ ॥ अनेनैतत्कृतं कर्म जुगुप्सितं महत्तरम् ॥ मदीयानि च रत्नानि यानि सर्वाण्यनेन वै ॥ एभ्य एभ्यः
 प्रदत्तानि धर्मं जानीहि तत्त्वतः ॥ ९५ ॥ त्वं धर्मनामासि कथं कितवाय प्रदत्तवान् ॥ मम राज्यविनाशाय कृतमस्ति त्वयाऽ
 धुना ॥ ९६ ॥ आनयस्व महाभाग गजादीनि च सत्वरम् ॥ अन्यानि चैव रत्नानि दत्तानि च यतस्ततः ॥ ९७ ॥ निशम्य
 वाक्यं शक्रस्य यमो वचनमब्रवीत् ॥ कितवं च रुषाविष्टः किं त्वया पापिना कृतम् ॥ ९८ ॥ भोगार्थं चैव यदत्तं शक्रराज्यं त्वयाऽधुना ॥ प्रदत्तं च
 द्विजातिभ्यो ह्यन्यथा वै कृतं महत् ॥ ९९ ॥ अकार्यं वै त्वया मूढ परद्रव्यापहारणम् ॥ तेन पापेन महता निरयं प्रतिगच्छसि ॥ १०० ॥ यमस्य
 वचनं श्रुत्वा कितवो वाक्यमब्रवीत् ॥ अहं निरयगामी च नात्र कार्या विचारणा ॥ १०१ ॥ यावत्स्वता मम विभो जाता शक्रासने तथा ॥ ताव
 दत्तं हि यत्किंचिद्विजेभ्यो हि यथातथम् ॥ १०२ ॥ ॥ यम उवाच ॥ ॥ दानं प्रशस्तं भूम्यां च दृश्यते कर्मणः फलम् ॥ स्वर्गे दानं न दातव्यं
 केनचित्कस्यचित्कचित् ॥ तस्मादंडचोऽसि रे मूढ अशास्त्रीयं कृतं त्वया ॥ १०३ ॥ गुरुरात्मवर्ता शास्ता राजा शास्ता दुरात्मनाम् ॥ सर्वेषां
 पापशीलानां शास्ताऽहं नात्र संशयः ॥ १०४ ॥ एवं निर्भर्त्सयित्वा तं कितवं धर्मराट्स्वयम् ॥ उवाच चित्रगुप्तं च नरके पच्यतामयम् ॥ तदा
 प्रहस्य चोवाच चित्रगुप्तो यमं प्रति ॥ १०५ ॥ कथं निरयगामित्वं कितवस्य भविष्यति ॥ येन दत्तो ह्यगस्त्याय गज ऐरावतो महान् ॥ १०६ ॥
 तथाश्चो ह्यग्निसंभूतो गालवाय महात्मने ॥ विश्वामित्राय भद्रं ते चिंतामणिर्महाप्रभः ॥ १०७ ॥ एवमादीनि रत्नानि दत्तानि कितवेन हि ॥
 तेन कर्मविपाकेन पूजनीयो जगन्नये ॥ १०८ ॥ शिवमुद्दिश्य यदत्तं स्वर्गे मर्त्ये च येनैरेः ॥ तत्सर्वं त्वक्षयं विद्यान्निश्छिद्रं कर्म चोच्यते ॥ तस्मा
 ब्रह्मकगामित्वं कितवस्य न विद्यते ॥ १०९ ॥ यानियानि च पापानि कितवस्य महात्मनः ॥ भस्मीभूतानि सर्वाणि जातानि स्मरणाच्च

स्का.च.पु.
॥ ३८ ॥

वै ॥ ११० ॥ शंभोः प्रसादात्सर्वाणि सुकृतानि च तत्क्षणात् ॥ तद्वचश्चित्रगुप्तस्य निशम्य प्रेतराद् स्वयम् ॥ १११ ॥ प्रहस्यावाङ्मुखो भूत्वा इदं
माह शतक्रतुम् ॥ त्वं हि राजा सुरेंद्राणां स्थविरो राज्यलंपटः ॥ ११२ ॥ अश्वमेधशतेनैव एकं जन्मार्जितं कृतम् ॥ त्वया नास्त्यत्र संदेहो
ह्यर्जितं तेन वै महत् ॥ ११३ ॥ प्रार्थयित्वा ह्यगस्त्यादीन्मुनीन्सर्वान्विशेषतः ॥ अर्थेन प्रणिपातेन त्वया लभ्यानि तानि च ॥ गजादिकानि
रत्नानि येन त्वं च सुखी त्वरन् ॥ ११४ ॥ तथेति मत्वा वचनं पुरंदरो गतः पुरीं स्वामिविवेकदृष्टिः ॥ अभ्यर्थयामास विनम्रकंधरश्चर्षीस्ततो लब्ध
वान्पारिजातम् ॥ ११५ ॥ अनेनैव प्रकारेण लब्धराज्यः पुरंदरः ॥ जातस्तदामरावत्यां राजा सह महात्मभिः ॥ ११६ ॥ कितवस्य पुनर्जन्म दत्तं
वैवस्वतेन हि ॥ किञ्चित्कर्मविपाकेन विरोचनसुतोऽभवत् ॥ ११७ ॥ सुरुचिर्जननी तस्य कितवस्याभवत्तदा ॥ विरोचनस्य महिषी दुहिता
वृषपर्वणः ॥ तस्थौ जठरमास्थाय तस्याः सोऽपि महात्मनः ॥ ११८ ॥ तदाप्रभृति तस्यैव प्रहादस्यात्मजात्स वै ॥ सुरुचेश्च तथाप्यासीद्धर्मं
दाने महामतिः ॥ ११९ ॥ तेनैव जठरस्थेन कृता मतिरनुत्तमा ॥ कितवेन कृता विप्रा दुर्लभा या मनीषिणाम् ॥ १२० ॥ एकदा वै तदा शक्रो
ययौ वैरोचनं प्रति ॥ हंतुकामो हि दैत्येन्द्रं विप्रो भूत्वाऽथ याचकः ॥ १२१ ॥ विरोचनगृहं प्राप्त इन्द्रो वाक्यमुवाच ह ॥ स्थविरो ब्राह्मणो भूत्वा
देहीति मम सुव्रत ॥ मनस्वी त्वं च दैत्येन्द्र दाता च भुवनत्रये ॥ १२२ ॥ तव विप्रा महाभाग चरितं परमाद्भुतम् ॥ वर्णयन्ति समा
जेषु स्थित्वा कीर्तिं च निर्मलाम् ॥ याचकोऽहं च दैत्येन्द्र दातुमर्हसि सुव्रत ॥ १२३ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा दैत्येन्द्रो वाक्यमब्रवीत् ॥ किं दातव्यं
तव विभो वद शीघ्रं ममाधुना ॥ १२४ ॥ इन्द्रो हि विप्ररूपेण विरोचनमुवाच ह ॥ याचयामि च दैत्येन्द्र यदहं परिभाविताः ॥ १२५ ॥ आत्म
प्रीत्या च दातव्यं मम नास्त्यत्र संशयः ॥ उवाच प्रहसन्वाक्यं प्रहादस्यात्मजोऽसुरः ॥ १२६ ॥ ददाम्यात्मशिरो विप्र यदि कामयसेऽधुना ॥
इदं राज्यमनायासमियं श्रीर्नान्यगामिनी ॥ अहं समर्पयिष्यामि तव नास्त्यत्र संशयः ॥ १२७ ॥ इत्युक्तस्तेन दैत्येन विमृश्य च तदा हरिः ॥
उवाच देहि मे स्तीयं शिरो मुकुटसेवितम् ॥ १२८ ॥ एवमुक्ते तु वचने शक्रेण द्विजरूपिणा ॥ त्वरन्महेंद्राय तदा शिर उक्तृत्य वै मुदा ॥
स्वकरेण ददौ तस्मै प्रहादस्यात्मजोऽसुरः ॥ १२९ ॥ प्रहादेन पुरा यस्तु कृतो धर्मः सुदुष्करः ॥ केवलां भक्तिमाश्रित्य विष्णोस्त
त्परचेतसा ॥ १३० ॥ दानात्परतरं चान्यत्कचिद्वस्तु न विद्यते ॥ तद्दानं च महापुण्यमार्तेभ्यो यत्प्रदीयते ॥ १३१ ॥ स्वशक्त्या यच्च किञ्चिच्च

माहे.सं.१
(के.सं.)
अ. १८

॥ ३८ ॥

तदानन्त्याय कल्पते ॥ दानात्परतरं नान्यत्रिषु लोकेषु विद्यते ॥ १३२ ॥ सात्त्विकं राजसं चैव तामसं च प्रकीर्तितम् ॥ तथा कृतमनेनैव दानं
सात्त्विकलक्षणम् ॥ १३३ ॥ शिर उत्कृत्य चन्द्राय प्रदत्तं विप्ररूपिणे ॥ किरीटः पतितस्तत्र मणयो हि महाप्रभाः ॥ १३४ ॥ ऐकपद्येन पतितास्ते
जाता मंडलाय वै ॥ दैत्यानां च नरैर्द्राणां पन्नगानां तथैव च ॥ १३५ ॥ विरोचनस्य तद्दानं त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥ गायन्त्यद्यापि कवयो
दैत्येन्द्रस्य महात्मनः ॥ १३६ ॥ विरोचनस्य पुत्रोऽभूत्कितवोऽसौ महाप्रभः ॥ मृते पितरि जातोऽसौ माता तस्य पतिव्रता ॥ १३७ ॥ कलेवरं च
तत्याज पतिलोकं गता ततः ॥ भार्गवेणाभिषिक्तोऽसौ जनकस्य निजासने ॥ १३८ ॥ नाम्ना बलिरिति ख्यातो बभूव च महायशः ॥ तेन सर्वे
सुरगणास्त्रासिताः सुमहाबलाः ॥ १३९ ॥ गतास्ते कथिताः पूर्वं कश्यपस्याश्रमं शुभम् ॥ तदा बलिरभूदिन्द्रो देवपुर्यां महायशः ॥ १४० ॥ स्वयं
तताप तपसा सूर्यो भूत्वा तदाऽसुरः ॥ ईशो भूत्वा स्वयं चास्ते ऐशान्यां दिशि पालयन् ॥ १४१ ॥ तथा च नैर्ऋतो भूत्वा तथा त्वंभुपतिः स्वयम् ॥
धनाध्यक्ष उदीच्यां वै स्वयमास्ते बलिस्तदा ॥ एवमास्ते बलिः साक्षात्स्वयमेव त्रिलोकभुक् ॥ १४२ ॥ शिवार्चनरतेनैव कितवेन बलिर्द्विजाः ॥
पूर्वाभ्यासेन तेनैव महादानरतोऽभवत् ॥ १४३ ॥ एकदा तु सभामध्ये आस्थितो भृगुणा सह ॥ दैत्येन्द्रैः संवृतः श्रीमाञ्छंडामर्को वचोऽब्रवीत् ॥
॥ १४४ ॥ आवासः क्रियतामत्र असुरैर्मम सन्निधौ ॥ हित्वा पातालमद्यैव मा विलंबितुमर्हथ ॥ १४५ ॥ भार्गवस्तदुपश्रुत्य प्रहस्येदमुवाच ह ॥
यज्ञैश्च विविधैश्चैव स्वर्गलोके महीयते ॥ १४६ ॥ याज्ञिकैश्च महाराज नान्यथा स्वर्गमेव हि ॥ भोक्तुं हि पार्यते राजन्नान्यथा मम भाषितम् ॥ १४७ ॥
गुरोर्वचनमाज्ञाय दैत्येन्द्रो वाक्यमब्रवीत् ॥ मया कृतं च यत्कर्म तेन सर्वे महासुराः ॥ स्वर्गे वसंतु सुचिरं नात्र कार्या विचारणा ॥ १४८ ॥ प्रहस्यो
वाच भगवान्भार्गवाणां महातपाः ॥ बलिनं बालिशं मत्वा शुक्रो बुद्धिमतां वरः ॥ १४९ ॥ यत्त्वयोक्तं च वचनं बले मम न रोचते ॥ इहैव त्वं समा
गत्य वस्तुं चेच्छसि सुव्रत ॥ १५० ॥ अश्वमेधशतेनैव यज त्वं जातवेदसम् ॥ कर्मभूमिं गतो भूत्वा मा विलंबितुमर्हसि ॥ १५१ ॥ तथेति मत्वा
स बलिर्महात्मा हित्वा तदानीं त्रिदिवं मनस्वी ॥ दैत्यैः समेतो गुरुणा च संगतो ययौ भुवं सोनुचरैः समेतः ॥ १५२ ॥ तन्नर्मदाया गुरुकुलस्यसंज्ञकं
तीरे महातीर्थमुदारशोभम् ॥ गत्वा तदा दैत्यपतिर्महात्मा जित्वा समग्रं वसुधानलं च ॥ १५३ ॥ ततोऽश्वमेधैर्वहुभिर्विचक्षणो गुरुप्रयुक्तः स महायशः
बलिः ॥ ईजे च दीक्षां परमामुपेतो वैरोचनिं सत्यवतां वरिष्ठः ॥ १५४ ॥ कृत्वा ब्राह्मणमाचार्यमृत्विजः षोडशाऽभवन् ॥ सुपरीक्षितेन तेनैव भार्गवेण

१ कृतेन—इत्यभ्याहारः । २ द्विजाः शिवार्चनरतेन कितवेन कृतेन तेनैव पूर्वाभ्यासेन बलिः महादानरतोऽभवत्—इति समुदितवाक्यान्वयः ।

महात्मना ॥ १५५ ॥ यज्ञानामूनमेकेन शतं दीक्षापरेण हि ॥ बलिना चाश्वमेधानां पूर्णं कर्तुं समादधे ॥ १५६ ॥ यावद्यज्ञशतं पूर्णं तस्य राज्ञो भवि-
ष्यति ॥ पुरा प्रोक्तं मया चात्र ह्यदित्या व्रतमुत्तमम् ॥ १५७ ॥ व्रतेन तेन संतुष्टो भगवान्हरिरीश्वरः ॥ बटुरूपेण महता पुत्रभूतो बभूव ह ॥ १५८ ॥
अदित्याः कश्यपेनैव उपनीतस्तदा प्रभुः ॥ उपनीतेऽथ संप्राप्तो ब्रह्मा लोकपितामहः ॥ १५९ ॥ दत्तं यज्ञोपवीतं च ब्रह्मणा परमेष्ठिना ॥ दंडकाष्ठं
प्रदत्तं हि सोमेन च महात्मना ॥ १६० ॥ मेखला च समानीता अजिनं च महाद्भुतम् ॥ तथा च पादुके चैव मध्या दत्ते महात्मनः ॥ १६१ ॥
तत्र भिक्षा समानीता भवान्या चार्थसिद्धये ॥ एवं भगवते दत्तं विष्णवे बटुरूपिणे ॥ १६२ ॥ अभिवंद्य तथा श्रीशो वामनो ह्यदितिं तथा ॥ कश्यपं
च महातेजा यज्ञवाटं जगाम च ॥ याज्ञिकस्य बलेराह च्छलनार्थं स्वयं प्रभुः ॥ १६३ ॥ तदा महेशः स जगाम स्वर्गं प्रकंपयन्नां प्रपदा भरेण ॥
स वामनो बटुरूपी च साक्षाद्विष्णुः परात्मा सुरकार्यहेतोः ॥ १६४ ॥ गीर्भिर्यथार्थाभिरभिष्टुतो जनेर्मुनीश्वरैर्देवगणैर्महात्मा ॥ त्वरेण गच्छन्स च
यज्ञवाटं प्राप्तस्तदानीं जगदेकबंधुः ॥ १६५ ॥ उद्गापयन्साम यतो हि साक्षाच्चकार देवो बटुरूपवेषः ॥ उद्गीयमानो भगवान्स ईश्वरो वेदांत
वेद्यो हरिरीश्वरः प्रभुः ॥ १६६ ॥ ददर्श तं महायज्ञमश्वमेधं बलेस्तदा ॥ द्वारि स्थितो महातेजा वामनो बटुरूपधृक् ॥ १६७ ॥ ब्रह्मरूपेण
महता व्याप्तमासीद्विगंतरम् ॥ पवमानस्य च बटोर्वागमनस्य महात्मनः ॥ १६८ ॥ तच्छ्रुत्वा च बलिः प्राह शंडामर्कौ च बुद्धिमान् ॥ ब्राह्मणाः
कतिसंख्याश्च आगताः संति ईक्ष्यताम् ॥ १६९ ॥ तथेति मत्वा त्वरिताबुत्थितौ तौ तदा द्विजाः ॥ शंडामर्कौ समागम्य मंडपद्वारि संस्थितौ
॥ १७० ॥ ददृशाते महात्मानं श्रीहरिं बटुरूपिणम् ॥ त्वरितौ पुनरायातौ बलेः शंसयितुं तदा ॥ १७१ ॥ ब्रह्मचारी समायात एक एव न
चापरः ॥ पठनादौ महाराज चागतस्तत्त्व सन्निधौ ॥ किमर्थं तन्न जानीमो जानीहि त्वं महामते ॥ १७२ ॥ एवमुक्ते तु वचने ताभ्यां स च
महामनाः ॥ उत्थितस्तत्क्षणादेव दर्शनार्थं बटुं प्रति ॥ १७३ ॥ स ददर्श महातेजा विरोचनमुतो महान् ॥ दंडवत्पतितो भूमौ ननाम शिरसा
बटुम् ॥ १७४ ॥ आनयित्वा बटुं सद्यः संनिवेश्य निजासने ॥ अर्घ्यपाद्येन महताभ्यर्चयामास तं बटुम् ॥ १७५ ॥ विनम्रकंधरो भूत्वा
उवाच श्लक्ष्णया गिरा ॥ कुतः कस्माच्च कस्यासि तच्छीघ्रं कथ्यतां प्रभो ॥ १७६ ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य विरोचनमुतस्य वै ॥ मनसा
हृषितश्चासौ वामनो वक्तुमारभत ॥ १७७ ॥ ॥ भगवानुवाच ॥ ॥ त्वं हि राजा त्रिलोकेशो नान्यो भवितुमर्हसि ॥ स्वकुलं न्यूनतां गच्छे-
द्यो वै कापुरुषः स्मृतः ॥ १७८ ॥ समं वा चाधिको वापि यो गच्छेत्पुरुषः स्मृतः ॥ त्वया कृतं च यत्कर्म न कृतं पूर्वजैस्तव ॥ १७९ ॥ दैत्यानां

च वरिष्ठा ये हिरण्यकरिपादयः ॥ कृतं महत्तपो येन दिव्यं वर्षसहस्रकम् ॥ १८० ॥ शरीरं भक्षितं यस्य जुषाणस्य तपो महत् ॥ पिपीलिका
 भिर्बहुभिर्दशैश्चैव समावृतम् ॥ १८१ ॥ अभवत्तस्य तज्ज्ञात्वा सुरेंद्रो ह्यगमत्पुरा ॥ नगरं तस्य च तदा सैन्येन महता वृतः ॥ १८२ ॥ तत्सन्निधौ हताः
 सर्वे असुरा दैत्यशत्रुणा ॥ विंध्या तु महिषी तस्य नीयमाना निवारिता ॥ १८३ ॥ नारदेन पुरा राजन्किञ्चित्कार्यं चिकीर्षुणा ॥ शंभोः प्रसादाद
 खिलं मनसा यत्समीक्षितम् ॥ दैत्येन्द्रेण च तत्सर्वं तपसेव वशीकृतम् ॥ १८४ ॥ तस्याः पुत्रो महातेजा येन नीतोऽभवत्सभाम् ॥ तस्य पुत्रो महाभाग
 पिता ते पितृवत्सलः ॥ नाम्ना विरोचनो विद्वान्निद्रो येन महात्मना ॥ १८५ ॥ दानेन तोषितो राजन्स्त्वेनैव शिरसा तदा ॥ तस्यात्मजोसि भो राज
 न्कृतं ते परमं यशः ॥ १८६ ॥ यशोदीपेन महता दग्धाः शलभवत्सुराः ॥ इन्द्रोपि निर्जितो येन त्वया नास्त्यत्र संशयः ॥ १८७ ॥ श्रुतमस्ति मया
 सर्वं चरितं तव सुव्रत ॥ अल्पकोऽहमिहायातो ब्रह्मचर्यव्रते स्थितः ॥ १८८ ॥ उटजार्षे च मे देहि भूमिं भूमिभृतांवर ॥ बटोस्तस्यैव तद्वाक्यं श्रुत्वा
 बलिरभाषत ॥ १८९ ॥ हे बटो पंडितो भूत्वा यदुक्तं वचनं पुरा ॥ शिशुत्वात्तत्र जानासि श्रुत्वा मन्ये यथार्थतः ॥ १९० ॥ वद शीघ्रं महाभाग
 कियन्मात्रां महीं तव ॥ दास्यामि त्वरितेनैव मनसा तद्विष्टयताम् ॥ १९१ ॥ तदाह वामनो वाक्यं स्मयन्मधुरया गिरा ॥ असंतोषपरा ये च विप्रा
 नष्टा न संशयः ॥ १९२ ॥ संतुष्टा ये हि विप्रास्ते नान्ये वेषधरा ह्यमी ॥ स्वधर्मनिरता राजन्निर्दभा निरवग्रहाः ॥ १९३ ॥ निर्मत्सरा जितक्रोधा
 वदान्या हि महामते ॥ विप्रास्ते हि महाभाग तैरियं धार्यते मही ॥ १९४ ॥ मनस्वी त्वं बहुत्वाच्च दातासि भुवनत्रये ॥ तथापि मे प्रदातव्या
 मही त्रिपदसंमिता ॥ १९५ ॥ बहुत्वे नास्ति मे कार्यं मद्या वै सुरसुदन ॥ प्रवेशमात्रमुत्तमं तथा मम भविष्यति ॥ १९६ ॥ त्रिपदं पूर्यतेऽस्माकं
 वस्तुं नास्त्यत्र संशयः ॥ देहि मे क्रमतो राजन्यावद्भूमिभविष्यति ॥ तावत्संख्या प्रदातव्या यदि दातासि भो बले ॥ १९७ ॥ प्रहस्य तमुवाचेदं
 बलिवैरोचनात्मजः ॥ दास्यामि ते महीं कृत्स्नां सशैलवनकाननाम् ॥ १९८ ॥ मदीयां वै महाभाग मया दत्तां गृहाण वै ॥ याचकोऽसि बटो
 पश्य दानं दैत्यात्मयाचसे ॥ १९९ ॥ याचको ह्यल्पको वास्तु दाता सर्वं विष्टय वै ॥ तथा विलोक्य चात्मानं ह्यर्थिभ्यश्च ददाति वै ॥ २०० ॥
 आत्मौपम्येन सर्वत्र यो ददाति ह्युदारधीः ॥ तस्मान्न याचितव्यं हि अर्थिना मदभागिना ॥ २०१ ॥ बटो ददाम्यहं तेऽद्य सशैलवनकाननाम् ॥
 पृथ्वीं सपर्वतां साविं नान्यथा मम भाषितम् ॥ २०२ ॥ पुनः प्रोवाच स बटुर्विरोचनसुतं प्रति ॥ पूर्यते मम दैत्येन्द्र क्रमतो हि पदेस्त्रिभिः ॥ २०३ ॥

स्कां.प.पु.
॥ ४० ॥

बटोस्तद्वचनं श्रुत्वा असुरेन्द्रो बलिस्तदा ॥ उवाच प्रहसन्वाक्यं मन्यमानो बलिर्भृशम् ॥ गृह्यतां च मया दत्तां पदैस्त्रिभिरलंकृताम् ॥ २०४ ॥
इत्युक्तो वामनः प्राह प्रहसन्नसुरं प्रति ॥ संकल्प्य सकलां पृथ्वीं दातुमर्हसि सुव्रत ॥ २०५ ॥ तथेति मत्वा बलिना सुपूजितः स वामनः कश्यप
नन्दनो महान् ॥ बलिस्तदानीं सहसा नितांतं संस्तूयमानस्त्वृषिभिर्मुनीन्द्रैः ॥ २०६ ॥ तं पूजयित्वा स बलिर्यावद्दातुं समुद्यतः ॥ गुरुणा वारित
स्तावद्विरोचनसुतो महान् ॥ २०७ ॥ न दातव्यं त्वया दानं विष्णवे बटुरूपिणे ॥ इन्द्रार्थमागतः सद्यो यज्ञविघ्नं करोति ते ॥ तस्मात्त्वया न पूज्यो
हि विष्णुरध्यात्मदीपकः ॥ २०८ ॥ पुरा कृतमनेनैव मोहिनीरूपधारिणा ॥ देवेभ्यश्चामृतं दत्तं रादुर्येन हतो महान् ॥ २०९ ॥ येन विद्राविता
दैत्याः कालनेमिर्हतो बली ॥ २१० ॥ एवंविधोऽयं पुरुषो महात्मा स ईश्वरो विश्वपतिः स एव ॥ विमृश्य सर्वं मनसा महामते हिताहितं कर्तुमि
हार्हसि त्वम् ॥ २११ ॥ ॥ इति श्रीस्कन्दे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे केदारखण्डे बलियज्ञे वामनगमनवर्णनं
नामाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ एवं संबोधितो दैत्यो गुरुणा भार्गवेण हि ॥ उवाच प्रहसन्वाक्यं मेघगंभी
रया गिरा ॥ १ ॥ त्वयोक्तोऽहं हितार्थाय यैर्वाक्यैश्चालितोऽस्म्यहम् ॥ तव वाक्यं मम प्रीत्यै हितमप्यहितं भवेत् ॥ २ ॥ दास्यामि भिक्षितं चास्मे
विष्णवे बटुरूपिणे ॥ पात्रीभूतो ह्ययं विष्णुः सर्वकर्मफलेश्वरः ॥ ३ ॥ येषां हृदि स्थितो विष्णुस्ते वै पात्रतमा ध्रुवम् ॥ यस्य नाम्ना सर्वमिदं पवि
त्रमिव चोच्यते ॥ ४ ॥ येन वेदाश्च यज्ञाश्च मंत्रतंत्रादयो ह्यमी ॥ सर्वे संपूर्णतां याति सोऽयं विश्वेश्वरो हरिः ॥ ५ ॥ आगतः कृपया मेघ सर्वात्मा
हरिरीश्वरः ॥ उद्धर्तुं मां न संदेह एतज्जानीहि तत्त्वतः ॥ ६ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा बुकोप च रुषान्वितः ॥ भार्गवः शत्रुमारुहे दैत्येन्द्रं धर्म
वत्सलम् ॥ ७ ॥ मम वाक्यमतिक्रम्य दातुमिच्छस्यरिंदम ॥ विगुणो भव रे मंद तस्मात्त्वं निःश्रिको भव ॥ ८ ॥ एवं शशापं च तदा
परमार्थविज्ञं शिष्यं महात्मानमगाधबोधम् ॥ स वै जगामाथ महाकविस्त्वरत्स्वमाश्रमं धर्मविदां वरिष्ठः ॥ ९ ॥ गते तु भार्गवे तस्मि
न्बलिर्विरोचनात्मजः ॥ वामनं चार्चयित्वा स महीं दातुं प्रचक्रमे ॥ १० ॥ विंध्यावलिः समागत्य बलेरर्द्धांगशोभिता ॥ अवनिज्यः बटोः पादौ
प्रददौ विष्णवे महीम् ॥ ११ ॥ संकल्पपूर्वेण तदा विधिना विधिकोविदः ॥ संकल्पेनैव महता ववृधे भगवानजः ॥ १२ ॥ यदैकेन मही व्याप्ता
विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ सर्वे स्वर्गा द्वितीयेन व्याप्तास्तेन महात्मना ॥ १३ ॥ सत्यलोकगतो विष्णोश्चरणः परमेष्ठिना ॥ कमण्डलुगतेनैव

माहे० सं० १
(के० सं०)
अ० १९

॥ ४० ॥

अंभसा चावनेनिजे ॥ १४ ॥ तत्पादसंपर्कजलाच्च जाता भागीरथी सर्वसुमंगला च ॥ यया त्रिलोकी च कृता पवित्रा यया च सर्वे सगराः समु-
 द्रुताः ॥ यया कपर्दः परिपूरितो वै शंभोस्तदानीं च भगीरथेन ॥ १५ ॥ तीर्थानां तीर्थमाद्यं च गंगाख्यमवतारितम् ॥ तद्विष्णोश्चरणेनैव समेतं
 ब्रह्मणा कृतम् ॥ १६ ॥ त्रिविक्रमात्परो ह्यात्मा नाम्ना त्रिविक्रमोऽभवत् ॥ त्रिविक्रमक्रमाक्रांतं त्रैलोक्यं च तदाऽभवत् ॥ १७ ॥ पदद्वयेन वा पूर्णं
 जगदेतच्चराचरम् ॥ विहाय तत्स्वरूपं च देवदेवो जनार्दनः ॥ पुनश्च बटुरूपोऽसाधुपविश्य निजासने ॥ १८ ॥ तदा देवाः सगंधर्वा मुनयः सिद्ध-
 चारणाः ॥ आगताश्च बलेर्यज्ञं द्रष्टुं यज्ञपतिं प्रभुम् ॥ १९ ॥ तत्र ब्रह्मा समागत्य स्तुतिं चक्रे परात्मनः ॥ बलेस्तत्रैव चान्ये च दैत्येन्द्राश्चागता-
 स्त्वरम् ॥ २० ॥ एभिः सर्वैः परिवृतो वामनो बलिसद्यनि ॥ उपविश्यासने सोऽथ उवाच गरुडं प्रति ॥ २१ ॥ दैत्योऽसौ बालिशो भूत्वा दत्तानेन
 मही मम ॥ त्रिपदक्रमणेनैव गृहीतं च पदद्वयम् ॥ २२ ॥ पदमेकं प्रतिश्रुत्य न ददाति हि दुर्मतिः ॥ तस्मात्त्वया गृहीतव्यं तृतीयं पदमेव च ॥
 ॥ २३ ॥ इत्युक्तो गरुडस्तेन वामनेन महात्मना ॥ वैरोचनिं विनिर्भर्त्स्य वाक्यं चेदमुवाच ह ॥ २४ ॥ रे बले किं त्वया मूढ कृतमस्ति जुगुप्सि-
 तम् ॥ अविद्यमाने ह्यर्थे हि किं ददासि परमात्मने ॥ औदार्येण हि किं कार्यमल्पकेन त्वयाधुना ॥ २५ ॥ इत्युक्तो बलिराविष्टः स्मयमानः खगे-
 श्वरम् ॥ वक्ष्यमाणमिदं वाक्यं गरुत्मन्तं तदाऽब्रवीत् ॥ २६ ॥ समर्थोऽस्मि महापक्ष कृपणो न भवाम्यहम् ॥ येनेदं कारितं सर्वं तस्मै किं प्रददा-
 म्यहम् ॥ २७ ॥ असमर्थो ह्यहं तात कृतोऽनेन महात्मना ॥ तदोवाच बलिं सोऽपि तार्क्ष्यपुत्रो महामनाः ॥ २८ ॥ जानन्नपि च दैत्येन्द्र गुरुणापि
 निवारितः ॥ विष्णवेऽपि महीं प्रादास्त्वया किं विस्मृतं महत् ॥ २९ ॥ दातव्यं तत्पदं विष्णोस्तृतीयं यत्प्रतिश्रुतम् ॥ न ददासि कथं वीर निरये-
 च पतिष्यसि ॥ ३० ॥ न ददासि तृतीयं च पदं मे स्वामिनः कथम् ॥ बलाद्ब्रह्माभि रे मूढ इत्युक्त्वा तं महासुरम् ॥ बबन्ध वारुणैः पाशैर्विरोचन-
 सुतं तदा ॥ ३१ ॥ नितरां निष्ठुरो भूत्वा गरुडो जयतां वरः ॥ बद्धं म्वपतिमालोक्य विंध्यावलिः समभ्ययात् ॥ ३२ ॥ बाणमेकं समारोप्य वाम-
 नस्याग्रतः स्थिता ॥ वामनेन तदा पृष्ठा केयं चात्राग्रतः स्थिता ॥ ३३ ॥ तदोवाच महानेजाः प्रह्लादो ह्यसुराधिपः ॥ बलेः पत्नीति त्वां प्राप्ता-
 इयं विंध्यावली संती ॥ ३४ ॥ प्रह्लादस्य वचः श्रुत्वा वामनो वाक्यमब्रवीत् ॥ ब्रूहि विंध्यावले वाक्यं किं कार्यं ते करोम्यहम् ॥ एवमुक्त्वा भग-
 वता विंध्यावलिरभाषत ॥ ३५ ॥ ॥ विन्ध्यावलिरुवाच ॥ ॥ कस्माद्ब्रह्मो मम पतिर्गरुडेन महात्मना ॥ तत्कथ्यतां महाभाग त्वरत्रैव जना-
 र्दन ॥ तदोवाच महानेजा बटुवेषधरो हरिः ॥ ३६ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ अनेनैव प्रदत्ता मे मही त्रिपदलक्षणा ॥ पदद्वयेन च मयाक्रांतं

त्रैलोक्यमद्य वै ॥ ३७ ॥ अनेन मम दातव्यं तृतीयं पदमेव च ॥ तस्माद्ब्रह्मो मया साध्वि गरुडेनैव ते पतिः ॥ ३८ ॥ श्रुत्वा भगवतो वाक्यमु
वाच परमं वचः ॥ प्रतिश्रुतमनेनैव न दत्तं हि तव प्रभो ॥ ३९ ॥ क्रांतं त्रिभुवनं चाद्य त्वया विक्रमरूपिणा ॥ तदस्माकं विजग्मीथाः स्वर्गे वाप्य
थवा भुवि ॥ ४० ॥ किंचिन्न दत्ता हि विभो देवदेव जगत्पते ॥ प्रहस्य भगवानाह तदा विंध्यावलिं प्रभुः ॥ ४१ ॥ पदानि त्रीणि मे चाद्य दात
व्यानि कुतोऽधुना ॥ शीघ्रं वद विशालाक्षि यत्ते मनसि वर्तते ॥ तदोवाच च सा साध्वी ह्युरुक्रममवस्थिता ॥ ४२ ॥ त्वया कुतो वेयसुरुक्रमेण
क्रांता त्रिलोकी भुवनैकनाथ ॥ तथैव सर्वं जगदेकबंधो देयं किमस्माभिरतुल्यरूपिणे ॥ ४३ ॥ तस्माद्ब्रिहाय तद्विष्णो त्वमेवं कुरु संप्रति ॥ प्रति
श्रुतानि मे भर्त्रा पदानि त्रीणि चाधुना ॥ ददाति मे पतिस्तेद्य नात्र कार्या विचारणा ॥ ४४ ॥ निधेहि मे पदं त्वं हि शीर्ष्णि देववर प्रभो ॥ द्वितीयं
मे शिशोस्त्वं हि कुरु मूर्ध्नि जगत्पते ॥ ४५ ॥ तृतीयं च जगन्नाथ कुरु शीर्ष्णि पतेर्मम ॥ एवं त्रीणि पदानीश तव दास्यामि केशव ॥ ४६ ॥
तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा परितुष्टो जनार्दनः ॥ उवाच शृण्वया वाचा विरोचनसुतं प्रति ॥ ४७ ॥ ॥ भगवानुवाच ॥ ॥ सुतलं गच्छ दैत्येन्द्र मा विलं
बितुमर्हसि ॥ सर्वेभ्यः सुरसंचैश्च चिरं जीव सुखी भव ॥ ४८ ॥ परितुष्टोऽस्म्यहं तात किं कार्यं करवाणि ते ॥ सर्वेषामपि दातृणां वरिष्ठोऽसि महामते
॥ ४९ ॥ वरं वरय भद्रं ते सर्वान्कामान्ददामि ते ॥ त्रिविक्रमेणैवमुक्तो विरोचनसुतस्तदा ॥ ५० ॥ विमुक्तो हि परिष्वक्तो देवदेवेन चक्रिणा ॥ तदा
बलिरुवाचेदं वाक्यं वाक्यविशारदः ॥ ५१ ॥ त्वया कृतमिदं सर्वं जगदेतच्चराचरम् ॥ तस्मान्न कामये किंचित्त्वत्पदाब्जं विना प्रभो ॥ ५२ ॥ भक्ति
रस्तु पदांभोजे तव देव जनार्दन ॥ भूयोभूयश्च देवेश भक्तिर्भवतु शाश्वती ॥ ५३ ॥ एवमभ्यर्थितस्तेन भगवान्भूतभावनः ॥ उवाच परमप्रीतो विरो
चनसुतं तदा ॥ ५४ ॥ ॥ भगवानुवाच ॥ ॥ बले त्वं सुतलं याहि ज्ञातिसंबन्धिभिर्वृतः ॥ एवमुक्तस्तदा तेन असुरो वाक्यमब्रवीत् ॥ ५५ ॥
सुतले किं नु मे कार्यं देवदेव वदस्व मे ॥ तिष्ठामि तव सांनिध्ये नान्यथा वक्तुमर्हसि ॥ ५६ ॥ तदोवाच हृषीकेशो बलिं तं कृपयाऽन्वितः ॥
अहं तव समीपस्थो भवामि सततं नृप ॥ ५७ ॥ द्वारि स्थितस्तव विभो निवसामि नित्यं मा खिद्यतामसुरवर्य बले शृणुष्व ॥ वाक्यं तु मे वर
महो वरदस्तवाद्य वैकुण्ठासिभिरलं च भजामि गेहम् ॥ ५८ ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य विष्णोरतुलतेजसः ॥ जगाम सुतलं दैत्यो ह्यसुरैः परिवा
रितः ॥ ५९ ॥ तदा पुत्रशतेनैव बाणमुख्येन सत्वरम् ॥ वसमानो महाबाहुर्दातृणां च परा गतिः ॥ ६० ॥ त्रैलोक्ये याचका ये च सर्वे यांति बलिं
प्रति ॥ द्वारि स्थितस्तस्य विष्णुः प्रयच्छति यथेप्सितम् ॥ ६१ ॥ भुक्तिकामाश्च ये केचिन्भुक्तिकामास्तथा परे ॥ येषां यज्ञे च ते विप्रास्तत्तेभ्यः

संप्रयच्छति ॥ ६२ ॥ एवंविधो बलिर्जातः प्रसादाच्छंकरस्य च ॥ पुरा हि कितवत्वेन यद्वत् परमात्मने ॥ ६३ ॥ अशुचिं भूमिमासाद्य गंधपुष्पा
 दिकं महत् ॥ पतितं चार्पितं तेन शिवाय परमात्मने ॥ ६४ ॥ किं पुनः परया भक्त्या चार्पयति महेश्वरम् ॥ गंधं पुष्पं फलं तोयं ते
 याति शिवसन्निधिम् ॥ ६५ ॥ शिवात्परतरो नास्ति पूजनीयो हि भो द्विजाः ॥ ये हि मूकास्तथाधाश्च पंगवो ये जडास्तथा ॥ ६६ ॥
 जातिहीनाश्च चंडालाः श्वपचा ह्यंत्यजा ह्यमी ॥ शिवभक्तिपरा नित्यं ते याति परमां गतिम् ॥ ६७ ॥ तस्मात्सदाशिवः पूज्यः सर्वैरेव
 मनीषिभिः ॥ पूजनीयो हि संपूज्यो ह्यर्चनीयः सदाशिवः ॥ ६८ ॥ महेशं परमार्थज्ञाश्चिन्तयन्ति हृदि स्थितम् ॥ यत्र जीवो भवत्येव
 शिवस्तत्रैव तिष्ठति ॥ ६९ ॥ विना शिवेन यत्किंचिदशिवं भवति क्षणात् ॥ ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च गुणकार्यकरा ह्यमी ॥ ७० ॥ रजोगुणा
 न्वितो ब्रह्मा विष्णुः सत्त्वगुणान्वितः ॥ तमोगुणाश्रितो रुद्रो गुणातीतो महेश्वरः ॥ ७१ ॥ लिंगरूपो महादेवो ह्यर्चनीयो मुमुक्षुभिः ॥ शिवा
 त्परतरो नास्ति भुक्तिमुक्तिप्रदायकः ॥ ७२ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे भाहेश्वरखण्डे केदारखण्डे
 बलये वरप्रदानवर्णननामैकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ७३ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च सगुणाः कीर्तितास्त्वया ॥ लिंगरूपी
 तथैवेशो निर्गुणोऽसौ कथं वद ॥ १ ॥ त्रिभिर्गुणैर्व्याप्तमिदं चराचरं जगन्महद्ब्रह्मप्यथ बाल्पकं वा ॥ मायामयं सर्वमिदं विभाति लिंगं विना केन
 कुतोविभाति ॥ २ ॥ यदृश्यमानं महदल्पकं च तन्नश्वरं कृतकत्वाच्च सूत ॥ ३ ॥ तस्माद्विमृश्य भोः सूत संशयं छेत्तुमर्हसि ॥ व्यासप्रसादात्सकलं
 जानासित्वं न चापरः ॥ ४ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ व्यासेन कथितं सर्वमस्मिन्नर्थे शुक्रं प्रति ॥ ॥ शुक्र उवाच ॥ ॥ लिंगरूपी कथं शंसु
 निर्गुणः कथते त्वया ॥ एतन्मे संशयं तात छेत्तुमर्हस्यशेषतः ॥ ५ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ शृणु वत्स ब्रवीम्येतत्पुरा प्रोक्तं च नदिना ॥
 अगस्त्यं पृच्छमानं च येन सर्वं श्रुतं शुक्र ॥ ६ ॥ निर्गुणं परमात्मानं विद्धि लिंगस्वरूपिणम् ॥ परा शक्तिस्तथा ज्ञेया निर्गुणा शाश्वती सती
 ॥ ७ ॥ यया कृतमिदं सर्वं गुणत्रयविभावितम् ॥ एतच्चराचरं विश्वं नश्वरं परमार्थतः ॥ ८ ॥ एक एव परो ब्रह्मात्मा लिंगरूपी निरंजनः ॥ प्रकृत्या
 सह ते सर्वे त्रिगुणा विलयं गताः ॥ ९ ॥ यस्मिन्नेन ततो लिंगं लयनात्कथितं पुरा ॥ तस्माद्लिंगे लयं प्राप्ता परा शक्तिः कुतोऽपरे ॥ १० ॥
 लीना गुणाश्च रुद्रोक्त्या यैरिदं बद्धमेव च ॥ चराचरं महाभाग तस्माद्लिंगं प्रपूजयेत् ॥ ११ ॥ लिंगं च निर्गुणं साक्षाज्जानीध्वं भो द्विजोत्तमाः ॥
 लयाद्लिंगस्य माहात्म्यं गुणानां परिकीर्त्यते ॥ १२ ॥ शंकरः सुखदाता हि उच्यमानो मनीषिभिः ॥ सर्वो हि कथ्यते त्रिभिः सर्वेषामाश्रयो हि

सः ॥ १३ ॥ शंभुर्हि कथ्यते विप्रा यस्माच्च शुभसंभवः ॥ १४ ॥ एवं सर्वाणि नामानि सार्थकानि महात्मनः ॥ तेनावृतं जगत्सर्वं शंभुना
 परमेष्ठिना ॥ १५ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ यदा दाक्षायणी चाग्रौ पतिताः पितृकर्मणि ॥ दक्षस्य च महाभागा तिरोधानगता सती ॥ १६ ॥
 प्रादुर्भूता कदा मृत कथ्यतां तत्त्वयाऽधुना ॥ परा शक्तिर्महेशस्य मिलिता च कथं पुनः ॥ १७ ॥ एतत्सर्वं महाभाग पूर्ववृत्तं च तत्त्वतः ॥ कथ
 नीयं च अस्माकं नान्यो वक्तास्ति कश्चन ॥ १८ ॥ ॥ मृत उवाच ॥ ॥ जज्ञे दाक्षायणी ब्रह्मन्विदग्धावयवा यदा ॥ विना शक्त्या महेशोऽपि
 तताप परमं तपः ॥ १९ ॥ लीलागृहीतवपुषा पर्वते हिमवद्भिगौ ॥ भृंगिणा सह विश्वेन नंदिना च तथैव च ॥ २० ॥ तथा चंडेन मुंडेन तथान्यैर्ब
 हुभिर्वृतः ॥ दशभिः कोटिगुणितैर्गणैश्च परिवारितः ॥ २१ ॥ गणानां चैव कोट्या च तथा पट्टिसहस्रकैः ॥ एवं तत्र गणैर्देव आवृतो वृषभध्वजः
 ॥ २२ ॥ तपो जुषाणः सहसा महात्मा हिमालयस्याग्रगतस्तथैव ॥ गणैर्वृतो वीरभद्रप्रधानैः स केवलो मूलविद्याविहीनः ॥ २३ ॥ एतस्मिन्नंतरे
 दैत्याः प्रादुर्भूता ह्यविद्यया ॥ विष्णुना हि बलिर्वद्धमन्था ते वै महाबलाः ॥ २४ ॥ जाता दैत्यास्ततो विप्रा इन्द्रोपद्रवकारकाः ॥ कालखंजा महा
 रौद्राः कालकायास्तथापरे ॥ २५ ॥ निवातकवचाः सर्वे खरावकसंज्ञकाः ॥ अन्ये च बहवो दैत्याः प्रजासंहारकारकाः ॥ २६ ॥ तारको नमुचेः
 पुत्रस्तपसा परमेण हि ॥ ब्रह्माणं तोषयामास ब्रह्मा तस्य तुतोष वै ॥ २७ ॥ वरान्ददौ यथेष्टांश्च तारकाय दुरात्मने ॥ वरं वृणीष्व भद्रं ते सर्वान्कामा
 न्ददामि ते ॥ २८ ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ॥ वरयामास च तदा वरं लोकभयावहम् ॥ २९ ॥ यदि मे त्वं प्रसन्नोऽसि अजरामरतां
 प्रभो ॥ देहि मे यद्विजानासि अजेयत्वं तथैव च ॥ ३० ॥ एवमुक्तस्तदा तेन तारकेण दुरात्मना ॥ उवाच प्रहसन्वाक्यममरत्वं कुतस्तव ॥ ३१ ॥
 जातस्य हि ध्रुवो मृत्युरेतज्जानीहि तत्त्वतः ॥ प्रहस्य तारकः प्राह अजेयत्वं च देहि मे ॥ ३२ ॥ ब्रह्मोवाच तदा दैत्यमजेयत्वं तवानघ ॥ विनाऽर्भ
 केण दत्तं वै ह्यर्भकस्त्वां विजेयते ॥ ३३ ॥ तदा स तारकः प्राह ब्रह्माणं प्रणतः प्रभो ॥ कृताथोऽहं हि देवेश प्रसादात्तव संप्रति ॥ ३४ ॥ एवं
 लब्धवरो भूत्वा तारको हि महाबलः ॥ देवान्युद्धार्थमाहूय युयुधे तैः सहासुरः ॥ ३५ ॥ मुचुकुन्दं समाश्रित्य देवास्ते जयिनोऽभवन् ॥ पुनः पुन
 र्विकुर्वाणा देवास्ते तारकेण हि ॥ ३६ ॥ मुचुकुन्दबलेनैव जयमापुः सुरास्तदा ॥ किं कर्तव्यं हि चास्माकं युध्यमानैर्निरंतरम् ॥ ३७ ॥ भवित
 व्यमिति स्मृत्वा गतास्ते ब्रह्मणः पदम् ॥ ब्रह्मणश्चाग्रतो भूत्वा ह्यव्रुवंस्ते सवासवाः ॥ ३८ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ बलिना सह पातालमास्तेऽसौ
 मधुसूदनः ॥ विष्णुं विना हि ते सर्वे वृषाद्याः पतिताः परैः ॥ ३९ ॥ दैत्यैश्च महाभाग त्रातुमर्हसि नः प्रभो ॥ तदा नभोगता वाणी ह्युवाच परि

सांख्य वै ॥ ४० ॥ हे देवाः क्रियतामाशु मम वाक्यं हि तत्त्वतः ॥ शिवात्मजो यदा देवा भविष्यति महाबलः ॥ ४१ ॥ युद्धे पुनस्तारकं च वधि
 ष्यति न संशयः ॥ येनोपायेन भगवाञ्छुः सर्वगुहाशयः ॥ ४२ ॥ दारापरिग्रही देवास्तथा नीतिर्विधीयताम् ॥ क्रियतां च परो यत्नो भवद्भिर्ना
 न्यथा वचः ॥ ४३ ॥ यूयं देवा विजानीध्वमित्युवाचाशरीरवाक् ॥ परं विस्मयमापन्ना उचुर्देवाः परस्परम् ॥ ४४ ॥ श्रुत्वा नभोगतां वाणीमाजग्मु
 स्ते हिमालयम् ॥ बृहस्पतिं पुरस्कृत्य सर्वे देवाः वचोऽब्रुवन् ॥ ४५ ॥ हिमालयं महाभागाः सर्वे कार्यार्थगौरवात् ॥ हिमालय महाभाग श्रूयतां नो
 ऽधुना वचः ॥ ४६ ॥ तारकस्त्रासयत्यस्मान्साहाय्यं तद्ग्रे कुरु ॥ त्वं शरण्यो भवास्माकं सर्वेषां च तपस्विनाम् ॥ तस्मात्सर्वे वयं याता महेन्द्रस
 हिता विभो ॥ ४७ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ एवमभ्यर्थितो देवैर्हिमवान्गिरिसत्तमः ॥ उवाच देवान्प्रहसन्वाक्यं वाक्यविदां वरः ॥ ४८ ॥ महेन्द्र
 मुद्दिश्य तदा ह्युपहाससमन्वितः ॥ अक्षमाश्च वयं सर्वे महेन्द्रेण कृताः सुराः ॥ ४९ ॥ किं कुर्मः सुरकार्यं च तारकस्य वधं प्रति ॥ पक्षयुक्ता वयं सर्वे
 यदि स्याम सुरोत्तमाः ॥ ५० ॥ तदा वयं चातयामस्तारकं सह बांधवैः ॥ अचलोहं विपक्षश्च किं कार्यं करवाणि वः ॥ ५१ ॥ तस्य तद्वचनं
 श्रुत्वा सर्वे देवास्तमब्रुवन् ॥ सर्वे यूयं वयं चैव असमर्था वधं प्रति ॥ तारकस्य महाभाग एतत्कार्यं विचिंत्यताम् ॥ ५२ ॥ येन साध्यो भवे
 च्छत्रुस्तारको हि महाबलः ॥ तदोवाच महातेजा हिमवान्स सुरान्प्रति ॥ ५३ ॥ केनोपायेन भो देवास्तारकं हंतुमिच्छथ ॥ कथयंतु
 त्वरेणैव कार्यं मेतुं ममैव हि ॥ ५४ ॥ तदा सुरैः कथितं सर्वमेतद्वाण्या चोक्तं यत्पुरा कार्यहेतोः ॥ श्रुतं तदा गिरिणा वाक्यमेत
 दोवाचेष्टं हिमवान्पर्वतो हि ॥ ५५ ॥ शिवस्य पुत्रेण च धीमता यदा वध्यो दैत्यस्तारको वै महात्मा ॥ तदा सर्वं सुरकार्यं शुभं
 स्याद्वाण्या चोक्तं सत्यमेतद्ब्रूवच्च ॥ ५६ ॥ तस्मात्तदेनत्क्रियतां भवद्भिर्यथा महेशः कुरुते परिग्रहम् ॥ कन्या यथा तस्य शिवस्य
 योग्या निरीक्ष्यतामाशु सुरैरिदानीम् ॥ ५७ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा प्रहस्योचुः सुरास्तदा ॥ जनितव्या त्वया कन्या शिवार्थं कार्यसिद्धये
 ॥ ५८ ॥ सुराणां च गिरे वाक्यं कुरु शीघ्रं महामते ॥ आधारस्त्वं तु देवानां भविष्यसि न संशयः ॥ ५९ ॥ इत्युक्तो गिरिराजोऽथ देवैः स्वगृहमा
 माविशत् ॥ पत्नीं मेनां च पप्रच्छ सुरकार्यं समागतम् ॥ ६० ॥ जनितव्या सुकन्यैका सुरकार्यार्थसिद्धये ॥ देवानां च ऋषीणां च तथैव च तप
 स्विनाम् ॥ ६१ ॥ प्रियं न भवति स्त्रीणां कन्याजननमेव च ॥ तथापि जनितव्या च कन्यैका च वरानने ॥ ६२ ॥ प्रहस्य मेना प्रोवाच स्वपतिं
 च हिमालयम् ॥ यदुक्तं भवता वाक्यं श्रूयतां मे त्वयाऽधुना ॥ ६३ ॥ कन्या सदा दुःखकरी नृणां पते स्त्रीणां तथा शोककरी महामते ॥ तस्मा

स्कां.म.पु.
॥ ४३ ॥

द्विमृश्य सुचिरं स्वयमेव बुद्ध्या यथा हितं शैलपते तदुच्यताम् ॥ ६४ ॥ हिमवांस्तदुपश्रुत्य प्रियाया वचनं तदा ॥ उवाच वाक्यं मेधावी परोपकर
णान्वितम् ॥ ६५ ॥ येनयेन प्रकारेण परेषामुपजीवनम् ॥ भविष्यति च तत्कार्यं धीमता पुरुषेण हि ॥ ६६ ॥ स्त्रियापि चैव तत्कार्यं परोपकर
णान्वितम् ॥ एवं प्रवर्तिता तेन गिरिणा महिषी तदा ॥ दधार जठरे कन्यां मेना भाग्यवती तदा ॥ ६७ ॥ महाविद्या महामाया महामेधास्वरू
पिणी ॥ रुद्रकाली च अंबा च सती दाक्षायणी परा ॥ ६८ ॥ तां विभूतिं विशालाक्षी जठरे परमां सती ॥ बभार सा महाभागा मेना चारुविलो
चना ॥ ६९ ॥ स्तुतिं चक्रुस्तदा देवा ऋषयो यक्षकिन्नराः ॥ मेनाया भूरिभाग्यायास्तथा हिमवतो गिरेः ॥ ७० ॥ एतस्मिन्नंतरे जाता गिरिजा
नाम नामतः ॥ प्रादुर्भूता यदा देवी सर्वेषां च सुखप्रदा ॥ ७१ ॥ देवदुन्दुभयो नेदुर्ननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ जगुर्गंधर्वपतयो ननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ ७२ ॥
पुष्पवर्षेण महता ववृषुर्विबुधास्तथा ॥ तदा प्रसन्नमभवत्सर्वं त्रैलोक्यमेव च ॥ ७३ ॥ यदावतीर्णा गिरिजा महासती तदैव दैत्या भयमाविशंस्ते ॥
प्राप्ता मुदं देवगणा महर्षयः सचारणाः सिद्धगणास्तथैव ॥ ७४ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे केदार
खण्डे श्रीभवान्युत्पत्तिवर्णनं नाम विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ वर्द्धमाना तदा साध्वी रराज प्रतिवासरम् ॥ अष्टवर्षा
यदा जाता हिमालयगृहे सती ॥ १ ॥ महेशो हिमवद्रोण्यां तताप परमं तपः ॥ सर्वैर्गणैः परिवृतो वीरभद्रादिभिस्तदा ॥ २ ॥ एतत्तपो जुषाणं तं
महेशं हिमवान्ययौ ॥ तत्पादपल्लवं द्रष्टुं पार्वत्या सह बुद्धिमान् ॥ ३ ॥ यावत्समागतो द्रष्टुं नंदिनासौ निवारितः ॥ द्वारि स्थितेन च तदा क्षणमेकं
स्थिरोऽभवत् ॥ ४ ॥ पुनर्विज्ञापयामास नंदिना हिमवान्गिरिः ॥ विज्ञप्तो नंदिना शंभुरचलो द्रष्टुमागतः ॥ ५ ॥ तदाकर्ण्य वचस्तस्य नंदिनः परमे
श्वरः ॥ आनयस्व गिरिं चात्र नंदिनं वाक्यमब्रवीत् ॥ ६ ॥ तथेति मत्वा नंदी तं पर्वतं च हिमाचलम् ॥ आनयामास स तथा शंकरं लोकशंकर
म् ॥ ७ ॥ दृष्ट्वा तदानीं सकलेश्वरं प्रभुं तपो जुषाणं विनिमीलितेक्षणम् ॥ ८ ॥ कपर्दिनं चंद्रकलाविभूषणं वेदांतवेद्यं परमात्मनि स्थितम् ॥
वन्द शीर्ष्णां च तदा हिमाचलः परां मुदं प्रापदहीनसुत्त्वः ॥ ९ ॥ उवाच वाक्यं जगदेकमंगलं हिमालयो वाक्यविदां वरिष्ठः ॥ १० ॥ सभाग्योऽहं
महादेव प्रसादात्तव शंकर ॥ प्रत्यहं चागमिष्यामि दर्शनार्थं तव प्रभो ॥ ११ ॥ अनया सह देवेश अनुज्ञां दातुमर्हसि ॥ श्रुत्वा तु वचनं तस्य
देवदेवो महेश्वरः ॥ १२ ॥ आगतव्यं त्वया नित्यं दर्शनार्थं ममाचल ॥ कुमारीं च गृहे स्थाप्य नान्यथा मम दर्शनम् ॥ १३ ॥ अचलः
प्रत्युवाचेदं गिरिशं नतकंधरः ॥ कस्मान्मथानया सार्द्धं नागतव्यं तदुच्यताम् ॥ अचलं च व्रती शंभुः प्रहसन्वाक्यमब्रवीत् ॥ १४ ॥

माह.सं. १
(के.सं.)
अ. २१

॥ ४३ ॥

इयं कुमारी सुश्रोणी तन्वी चारुप्रभाषिणी ॥ नानेतव्या मत्समीपे वारयामि पुनः पुनः ॥ १५ ॥ एतच्छ्रुत्वा वचनं तस्य शंभोर्नि
 रामयं निःस्पृहनिष्ठं वा ॥ तपस्विनोक्तं वचनं निशम्य उवाच गौरी च विहस्य शंभुम् ॥ १६ ॥ ॥ गौर्युवाच ॥ ॥ तपःशक्त्या
 न्वितः शंभो करोपि विपुलं तपः ॥ तव बुद्धिरियं जाता तपस्तप्तुं महात्मनः ॥ १७ ॥ कस्त्वं का प्रकृतिः सूक्ष्मा भगवंस्तद्विमृश्यताम् ॥
 पार्वत्यास्तद्रचः श्रुत्वा महेशो वाक्यमब्रवीत् ॥ १८ ॥ तपसा परमेणैव प्रकृतिं नाशयाम्यहम् ॥ प्रकृत्या रहितः सुधु अहं तिष्ठामि तत्त्वतः ॥
 तस्माच्च प्रकृतेः सिद्धैर्न कार्यः संग्रहः क्वचित् ॥ १९ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ यदुक्तं परया वाचा वचनं शंकर त्वया ॥ सा किं प्रकृति
 नैव स्यादतीतस्तां भवान्कथम् ॥ २० ॥ यच्छृणोपि यदश्रासि यच्च पश्यसि शंकर ॥ वाग्वादेन च किं कार्यमस्माकं चाधुना प्रभो ॥
 ॥ २१ ॥ तत्सर्वं प्रकृतेः कार्यं मिथ्यावादो निरर्थकः ॥ प्रकृतेः परतो भूत्वा किमर्थं तप्यते तपः ॥ २२ ॥ त्वया शंभोऽधुना ह्यस्मिन्गिरी
 हिमवति प्रभो ॥ प्रकृत्या मिलितोऽसि त्वं न जानासि हि शंकर ॥ २३ ॥ वाग्वादेन च किं कार्यमस्माकं चाधुना प्रभो ॥ प्रकृतेः परतस्त्वं च
 यदि सत्यं वचस्तव ॥ तर्हि त्वया न भेतव्यं मम शंकर संप्रति ॥ २४ ॥ प्रहस्य भगवान्देवो गिरिजां प्रत्युवाच ह ॥ २५ ॥ ॥ महादेव
 उवाच ॥ ॥ प्रत्यहं कुरु मे सेवां गिरिजे साधुभाषिणि ॥ २६ ॥ इत्येवमुक्त्वा गिरिजां महेशो हिमालयं वाक्यमथो बभाषे ॥ अत्रैव सोऽहं
 तपसा परं चरामि भूम्यां परमार्थभावः ॥ २७ ॥ तपस्तप्तुमनुज्ञा मे दातव्या पर्वताधिप ॥ अनुज्ञया विना किञ्चित्तपः कर्तुं न पार्यते ॥ २८ ॥
 एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य देवदेवस्य शूलिनः ॥ प्रहस्य हिमवाञ्छंभुमिदं वचनमब्रवीत् ॥ २९ ॥ त्वदीयं हि जगत्सर्वं सदेवासुरमानुषम् ॥ किमहं
 तु महादेव तुच्छो भूत्वा ददामि ते ॥ ३० ॥ एवमुक्तो हिमवता शंकरो लोकशंकरः ॥ प्रहस्य गिरिराजं तं याहीति प्राह सादरम् ॥ ३१ ॥
 शंकरेणाभ्यनुज्ञातः स्वगृहं हिमवान्यथा ॥ सार्द्धं गिरिजया सोऽपि प्रत्यहं दर्शने स्थितः ॥ ३२ ॥ एवं कतिपयः कालो गतश्चोपासनात्तयोः
 ॥ ३३ ॥ सुतापित्रोश्च तत्रैव शंकरो दुरतिक्रमः ॥ पार्वतीं प्रति तत्रैव चिंतामापेदिरे सुराः ॥ ३४ ॥ ते चिंत्यमानाश्च सुरास्तदानीं कथं महेशो
 गिरिजां समप्यति ॥ किं कार्यमद्यैव वयं च कुर्मो बृहस्पते तत्कथयस्व मा चिरम् ॥ ३५ ॥ बृहस्पतिरुवाचेदं महेंद्रं प्रति सद्रचः ॥ एवमेत
 त्वया कार्यं महेंद्र श्रूयतां तदा ॥ ३६ ॥ एतत्कार्यं मदनैर्नैव राजन्नान्यः समर्थो भविता त्रिलोके ॥ विष्ठावितं तापसानां तपो हि तस्मात्त्वरात्प्रार्थ
 नीयो हि मारः ॥ ३७ ॥ गुरोर्वचनमाकर्ण्य आह्वयन्मदनं हरिः ॥ आह्वानादाजगामाथ मदनः कार्यसाधकः ॥ ३८ ॥ रत्या समेतः सह माधवेन

स्कां.प.पु.
॥ ४४ ॥

स पुष्पधन्वा पुरतः सभायाम् ॥ महेंद्रमागम्य उवाच वाक्यं सगर्वितं लोकमनोहरं च ॥ ३९ ॥ अहमाकारितः कस्माद्ब्रूहि मेऽद्य शर्षापते ॥ किं
कार्यं करवाण्यद्य कथ्यतां मा विलंबितम् ॥ ४० ॥ मम स्मरणमात्रेण विभ्रष्टा हि तपस्विनः ॥ त्वमेव जानासि हरे मम वीर्यपराक्रमौ ॥ ४१ ॥ मम
वीर्यं च जानाति शक्तेः पुत्रः पराशरः ॥ एवं चान्ये च बहवो भृगवाद्या ऋषयो ह्यमी ॥ ४२ ॥ गुरुप्यभिजानाति भार्योत्थस्य चैव हि ॥ तस्यां
जातो भरद्वाजो गुरुणा संकरो हि सः ॥ ४३ ॥ भरद्वाजो महाभाग इत्युवाच गुरुस्तदा ॥ जानाति मम वीर्यं च शौर्यं चैव प्रजापतिः ॥ ४४ ॥ क्रोधो हि
मम बंधुश्च महाबलपराक्रमः ॥ उभाभ्यां द्रावितं विश्वं जंगमाजंगमं महत् ॥ ब्रह्मादिस्तंबपर्यंतं द्रावितं सचराचरम् ॥ ४५ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ मदन
त्वं समर्थोसि अस्माञ्जितुं सदैव हि ॥ महेशं प्रति गच्छाशु सुरकार्यार्थसिद्धये ॥ पार्वत्या सहितं शंभुं कुरुष्वद्य महामते ॥ ४६ ॥ एवमभ्यर्थितो
देवैर्मदनो विश्वमोहनः ॥ जगाम त्वरितो भूत्वा अप्सरोभिः समन्वितः ॥ ४७ ॥ ततो जगामाशु महाधनुर्द्धरो विस्फार्य चापं कुसुमान्वितं
महत् ॥ तथैव बाणांश्च मनोरमांश्च प्रगृह्य वीरो भुवनेकजेता ॥ तस्मिन्निमाद्रौ परिदृश्यमानोऽवनौ स्मरो योधयतां वरिष्ठः ॥ ४८ ॥ तत्रागता
तदा रंभा उर्वशी पुंजिकस्थली ॥ सुम्लोचा मिश्रकेशी च सुभगा च तिलोत्तमा ॥ ४९ ॥ अन्याश्च विविधा जाताः साहाय्ये मदनस्य च ॥ अप्स
रसो गणैर्दृष्टा मदनेन सहैव ताः ॥ ५० ॥ सर्वे गणाश्च सहसा मदनेन विमोहिताः ॥ भृंगिणा च तदा रंभा चण्डेन सह चोर्वशी ॥ ५१ ॥ मेनका
वीरभद्रेण चण्डेन पुंजिकस्थली ॥ तिलोत्तमादयस्तत्र संवृताश्च गणैस्तदा ॥ ५२ ॥ उन्मत्तभूतैर्बहुभिस्त्रिपां त्यक्त्वा मनीषिभिः ॥ अकाले कोकिला
भिश्च व्याप्तमासीन्महान्तलम् ॥ ५३ ॥ अशोकाश्चंपकाश्चूता यूथ्यश्चैव कदंबकाः ॥ नीपाः प्रियालाः पनसा राजवृक्षाश्चरायणाः ॥ ५४ ॥ द्राक्षा
वल्ल्यः प्रदृश्यन्ते बहुला नागकेशराः ॥ तथा कदल्यः केतक्यो भ्रमरैरुपशोभिताः ॥ ५५ ॥ मत्ता मदनसंगेन हंसीभिः कलहंसकाः ॥ करेणुभिर्गजा
ह्यासञ्छिखंडीभिः शिखंडिनः ॥ ५६ ॥ निष्कामा ह्यातुरा ह्यासञ्छिखसंपर्कजैर्गुणैः ॥ अकस्माच्च तथाभूतं कथं जातं विमृश्य च ॥ ५७ ॥
शैलादो हि महातेजा नंदी ह्यमितविक्रमः ॥ रक्षसां विबुधानां वा कृत्यमस्तीत्यर्चितयत् ॥ ५८ ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र मदनो हि धनुर्द्धरः ॥ पंचबाणा
न्समारोप्य स्वकीये धनुषि द्विजाः ॥ तरोश्छायां समाश्रित्य देवदारुगतां तदा ॥ ५९ ॥ निरीक्ष्य शंभुं परमासने स्थितं तपो जुषाणं परमेष्ठिनां
पतिम् ॥ गंगाधरं नीलतमालकंठं कपर्दिनं चन्द्रकलासमेतम् ॥ ६० ॥ भुजंगभोगांकितसर्वगात्रं पंचाननं सिंहविशालविक्रमम् ॥ कर्पूरगौरं परया
न्वितं च स वेदुकामो मदनस्तपस्विनम् ॥ ६१ ॥ दुरासदं दीप्तिमतां वरिष्ठं महेशमुग्रं सह माधवेन ॥ यावच्छिवं वेदुकामः शरेण तावद्याता

माहे.सं.१
(के.सं.)
म. २१

॥ ४४ ॥

गिरिजा विश्वमाता ॥ सखीजनैः संवृता पूजनार्थं सदाशिवं मंगलं मंगलानाम् ॥ ६२ ॥ कनककुसुममालां संदधे नीलकंठे सितकिरणमनोहा
 दुर्लभा सा तदानीम् ॥ स्मितविकसितनेत्रा चारुवक्त्रं शिवस्य सकलजनजनित्री वीक्षमाणा बभूव ॥ ६३ ॥ तावद्विद्धः शरणेव मोहनाख्येन च
 त्वरात् ॥ विध्यमानस्तदा शंभुः शनैरुन्मील्य लोचने ॥ ददर्श गिरिजां देवोविधिर्यथा शशिनः कलाम् ॥ ६४ ॥ चारुप्रसन्नवदनां विंबोष्ठीं सस्मि
 तेक्षणाम् ॥ मुद्रिजामगिरिजां तन्वीं विशालवदनोत्सवाम् ॥ ६५ ॥ गौरीं प्रसन्नमुद्रां च विश्वमोहनमोहनाम् ॥ यया त्रिलोकरचना कृता ब्रह्मादिभिः
 सह ॥ ६६ ॥ उत्पत्तिपालनविनाशकरी च या वै कृत्वाग्रतः सत्त्वरजस्तमांसि ॥ सा चेतनेन ददृशे पुरतो हरेण संमोहनी सकलमंगलमंगलैका ॥
 ॥ ६७ ॥ तां निरीक्ष्य भवो देवो गिरिजां लोकपावनीम् ॥ मुमोह दर्शनात्तस्या मदनेनातुरीकृतः ॥ विस्मयोत्कुल्लनयनो बभूव सहसा शिवः ॥
 ॥ ६८ ॥ एवं विलोकमानोऽसौ देवदेवो जगत्पतिः ॥ मनसा द्रव्यमानेन इदमाह सदाशिवः ॥ ६९ ॥ अनया मोहितः कस्मात्तपःस्थोऽहं निरा
 मयः ॥ कुतः कस्माच्च केनेदं कृतमस्ति ममाप्रियम् ॥ ७० ॥ ततो व्यलोकयच्छंभुर्दिक्षु सर्वासु सादरम् ॥ तावदृष्टो दक्षिणस्यां दिशि द्यात्तशरासनः
 ॥ ७१ ॥ चक्रीकृतधनुः सज्जं चक्रे वेद्धुं सदाशिवम् ॥ यावन्पुनः संघयति मदनो मदनांतकम् ॥ तावदृष्टो महेशेन सरोषेण तदा द्विजाः ॥ ७२ ॥
 निरीक्षितस्तृतीयेन चक्षुषः परमेण हि ॥ मदनस्तत्क्षणादेव ज्वालामालावृतोऽभवत् ॥ हाहाकारो महानासीद्देवानां तत्र पश्यताम् ॥ ७३ ॥ ॥ देवा
 ऊचुः ॥ ॥ देवदेव महादेव देवानां वरदो भव ॥ गिरिजायाः सहायार्थं प्रेषितो मदनोऽधुना ॥ ७४ ॥ वृथा त्वयाथ दग्धोऽसौ मदनो हि महाप्रभः ॥
 ॥ ७५ ॥ त्वया हि कार्यं जगदेकबंधो कार्यं सुराणां परमेण वर्चसा ॥ अस्यां समुत्पत्स्यति देव शंभो तेनैव सर्वं भवतीह कार्यम् ॥ ७६ ॥ तार
 केण महादेव देवाः संपीडिता भृशम् ॥ तदर्थं जीवितं चास्य दत्त्वा च गिरिजां प्रभो ॥ ७७ ॥ वरयस्व महाभाग देवकार्ये भव क्षमः ॥ गजासुरा
 त्वया ज्ञाता वयं सर्वे दिव्योक्तसः ॥ ७८ ॥ कालकूटाच्च नूनं हि रक्षिताः स्मो न चान्यथा ॥ भस्मासुराच्च सर्वेश त्वया ज्ञाता न संशयः ॥ ७९ ॥
 मदनोयं समायातः सुराणां कार्यसिद्धये ॥ तस्मात्त्वया रक्षणीय उपकारः परो हि नः ॥ ८० ॥ विना तेन जगत्सर्वं नाशमेप्यति शंकर ॥
 निष्कामस्त्वं कथं शंभो स्वबुद्ध्या च विमृश्यताम् ॥ ८१ ॥ तदोवाच रुपाविष्टो देवान्प्रति महेश्वरः ॥ विना कामेन भो देवा भवितव्यं
 न चान्यथा ॥ ८२ ॥ यदाऽकामं पुरस्कृत्य सर्वे देवाः सवासवाः ॥ पदभ्रष्टाश्च दुःखेन व्याप्ता देन्यं समाश्रिताः ॥ ८३ ॥ कामो हि नरका
 येव सर्वेषां प्राणिनां ध्रुवम् ॥ दुःखरूपी ह्यनंगोऽयं जानीध्वं मम भाषितम् ॥ ८४ ॥ तारकोऽपि दुराचारो निष्कामोऽद्य भविष्यति ॥ विना

कामेन च कथं पापमाचरते नरः ॥ ८५ ॥ तस्मात्कामो मया दग्धः सर्वेषां शांतिहेतवे ॥ युष्माभिश्च सुरैः सर्वैरसुरैश्च महर्षिभिः ॥ ८६ ॥ अन्यैः प्राणिभिरेवात्र तपसे धीयतां मनः ॥ कामक्रोधविहीनं च जगत्सर्वं मया कृतम् ॥ ८७ ॥ तस्मादेनं पापिनं दुःखमूलं न जीवयिष्यामि सुराः प्रतीक्ष्यताम् ॥ निरन्तरं चात्मसुखप्रबोधमानंदलक्षणमगाधमनन्यरूपम् ॥ ८८ ॥ एवमुक्तास्तदा तेन शंभुना परमेष्ठिना ॥ ऊर्चुर्महर्षयः सर्वे शकर लोकशंकरम् ॥ ८९ ॥ यदुक्तं भवता शंभो परं श्रेयस्करं हि नः ॥ किं तु वक्ष्याम देवेश श्रूयतां चावधार्यताम् ॥ ९० ॥ यथा सृष्टमिदं विश्वं कामक्रोधसमन्वितम् ॥ तत्सर्वं कामरूपं हि स कामो न तु हन्यते ॥ ९१ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाश्च चत्वारो लोकरूपताम् ॥ नीता येन महादेव स कामोऽयं न हन्यते ॥ ९२ ॥ कथं त्वया हि संदग्धः कामो हि दुरतिक्रमः ॥ येन संचटितं विश्वमाब्रह्मस्थावरात्मकम् ॥ ९३ ॥ कामेन हीयते विश्वं विश्वं कामेन पाल्यते ॥ कामेनोत्पद्यते विश्वं तस्मात्कामो महाबलः ॥ ९४ ॥ यस्मात्क्रोधो भवत्युग्रो येन त्वं च वर्षाकृतः ॥ तस्मात्कामं महादेव संबोधयितुमर्हसि ॥ ९५ ॥ त्वया संपादितो देव मदनो हि महाबलः ॥ समर्थो हि समर्थत्वात्तत्सामर्थ्यं करिष्यति ॥ ९६ ॥ ऋषिभिश्चैवमुक्तोऽपि द्विगुणं रूपमास्थितः ॥ चक्षुषा हि तृतीयेन दग्धुकामो हरस्तदा ॥ ९७ ॥ मुनिभिश्चारणैः सिद्धैर्गणैश्चापि सदाशिवः ॥ स्तुतश्च वंदितो रुद्रः पिनाकी वृषवाहनः ॥ ९८ ॥ मदनं च तथा दग्ध्वा त्यक्त्वा तं पर्वतं रुषा ॥ हिमवंताभिर्धं सद्यस्तिरोधानगतोऽभवत् ॥ ९९ ॥ तिरोधानगतं देवी वीक्ष्य दग्धं च मन्मथम् ॥ सकोकिलं सचूतं च सभृगं सहचंपकम् ॥ १०० ॥ तथैव दग्धं मदनं विलोक्य रत्या विलापं च तदा मनस्विनी ॥ सबाष्पदीर्घं विमना विमृश्य कथं स रुद्रो वशगो भवेन्मम ॥ १०१ ॥ एवं विमृश्य सुचिरं गिरिजा तदानीं संमोहमाप च सती हि तथा बभाषे ॥ संमुह्यमाना रुदतीं निरीक्ष्य रतिर्महारूपवतीं मनस्विनीम् ॥ १०२ ॥ मा विषादं कुरु सखि मदनं जीवयाम्यहम् ॥ त्वदर्थं भो विशालाक्षि तपसाऽऽराधयाम्यहम् ॥ १०३ ॥ हरं रुद्रं विरूपाक्षं देवदेवं जगद्गुरुम् ॥ मा चिंतां कुरु सुश्रोणि मदनं जीवयाम्यहम् ॥ १०४ ॥ एवमश्वास्य तां साध्वी गिरिजां रतिरंजसा ॥ तपस्तेषु च सुमहत्पतिं प्राप्तुं सुमध्यमा ॥ १०५ ॥ मदनो यत्र दग्धश्च रुद्रेण परमात्मना ॥ तप्यमानां तपस्तत्र नारदो ददृशे तदा ॥ १०६ ॥ उवाच गत्वा सहसा भामिनीं रतिमतिके ॥ कस्यासि त्वं विशालाक्षि केन वा तप्यते तपः ॥ १०७ ॥ तरुणी रूपसंपन्ना सौभाग्येन परेण हि ॥ नारदस्य वचः श्रुत्वा रोषेण महता तदा ॥ उवाच वाक्यं मधुरं किंचिन्निष्ठुरमेव च ॥ १०८ ॥ ॥ रतिरुवाच ॥ ॥ नारदोऽसि मया ज्ञातः

कुमारस्त्वं न संशयः ॥ स्वस्वरूपादर्शनं च कर्तुमर्हसि सुव्रत ॥ १०९ ॥ यथागतेन मार्गेण गच्छ त्वं मा विलंबितम् ॥ बटो न किंचिज्जानासि
 केवलं कलिकृन्महान् ॥ ११० ॥ परस्त्रीकासुकाः क्षुद्रा विटा व्यसनिनश्च ये ॥ तथा ह्यकर्मिणः स्तब्धास्तेषां मध्ये त्वमग्रणीः ॥ १११ ॥ एवं
 निर्भर्त्सितो रत्या नारदो मुनिसत्तमः ॥ स्वयं जगाम त्वरितं शंबरं दैत्यपुंगवम् ॥ ११२ ॥ शशंस दैत्यराजाय दग्धं मदनमेव च ॥ रुद्रेण क्रोधयु
 क्तेन तस्य भार्या मनस्विनी ॥ ११३ ॥ तामानय महाभाग भार्या कुरु महाबल ॥ अतीव रूपसंपन्ना या आनीतास्त्वयानघ ॥ तासां मध्ये रूप
 वती रतिः सा मदनप्रिया ॥ ११४ ॥ एवमाकर्ण्य वचनं देवर्षेर्भावितात्मनः ॥ जगाम सहसा तत्र यत्रास्ते सा सुशोभना ॥ ११५ ॥ तां दृष्ट्वा सु
 विशालाक्षीं रतिं मदनमोहिनीम् ॥ उवाच प्रहसन्वाक्यं शंबरो देवसंकटः ॥ ११६ ॥ एहि तन्वि मया सार्द्धं राज्यं भोगान्यथेष्टतः ॥ भुंक्स्व देवि
 प्रसादान्मे तपसा किं प्रयोजनम् ॥ ११७ ॥ एवमुक्ता तदा तेन शंबरेण महात्मना ॥ उवाच तन्वी मधुरं महिषी मदनस्य सा ॥ ११८ ॥ विध
 वाहं महाबाहो नैवं भाषितुमर्हसि ॥ राजा त्वं सर्वदैत्यानां लक्षणैः परिवारितः ॥ ११९ ॥ एतत्तद्वचनं श्रुत्वा शंबरः काममोहितः ॥ करे ग्रहीतु
 कामोऽसौ तदा रत्या निवारितः ॥ १२० ॥ विमृश्य मनसा सर्वमजेयत्वं च तस्य वै ॥ मा स्पृश त्वं च रे मूढ मम संस्पर्शजेन वै ॥ १२१ ॥
 संपर्केण च दग्धोऽसि नान्यथा मम भाषितम् ॥ तदोवाच महातेजाः शंबरः प्रहसन्निव ॥ १२२ ॥ विभीषिकाभिर्वह्नीभिर्मा भीषयसि मानिनि ॥
 गच्छ शीघ्रं मम गृहं बहूक्त्या किं प्रयोजनम् ॥ १२३ ॥ इत्युच्यमानेन तदा नीता सा प्रसभं तथा ॥ स्वपुरं परमं तन्वी शंबरेण मनस्विनी ॥
 ॥ १२४ ॥ कृता महानसेऽध्यक्षा नाम्ना मायावतीति च ॥ १२५ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ पार्वत्याधिकृतं सर्वं मदनानयनं प्रति ॥ शंबरेण हता
 तन्वी मदनस्य प्रिया सती ॥ अत ऊर्ध्वं तदा सूत किं जातं तत्र वर्ण्यताम् ॥ १२६ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ गतं तदा शिवं दृष्ट्वा दग्ध्वा मदनमो
 जसा ॥ पार्वती तपसा युक्ता स्थिता तत्रैव भामिनी ॥ १२७ ॥ पित्रा तेन तदा तन्वी मात्रा चैव विचारिता ॥ बाले एहि गृहे शीघ्रं मा श्रमं कर्तु
 मर्हसि ॥ १२८ ॥ उक्ता ताभ्यां तदा साध्वी गिरिजा वाक्यमब्रवीत् ॥ १२९ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ नागच्छामि गृहं मातस्तात मे शृणु तत्त्वतः ॥
 वाक्यं धर्मार्थयुक्तं च येन त्वं तोषमेप्यसि ॥ १३० ॥ शंभुः परेषां परमो दग्धो येन महाबलः ॥ मदनो मम सान्निध्यमानयेऽत्रैव तं शिवम् ॥ १३१ ॥ दुर्लभो
 हि तदा शंभुः प्राणिनां गृहमिच्छताम् ॥ नागच्छामि गृहं मातस्तस्मात्सर्वं विमृश्यताम् ॥ १३२ ॥ तदोवाच महातेजा हिमवान्स्वसुतां प्रति ॥ दुराराध्यः
 शिवः साक्षात्सर्वदेवनमस्कृतः ॥ त्वया प्राप्तुमशक्यो हि तस्मात्त्वं स्वगृहं व्रज ॥ १३३ ॥ सा बाष्पपूरितेनैव कंठेन स्वसुतां प्रति ॥ उवाच मेना तन्वांगि

स्कं.प.पु.
॥ ४६ ॥

याहि शीघ्रं गृहं प्रति ॥ १३४ ॥ तदा प्रहस्य चोवाच मातरं प्रति पार्वती ॥ प्रतिज्ञां शृणु मे मातस्तपसा परमेण हि ॥ १३५ ॥ अत्रैव तं समानीय
वरयामि विचक्षणम् ॥ नाशयामि च रुद्रस्य रुद्रत्वं वरवर्णिनि ॥ १३६ ॥ सुखरूपं परित्यज्य गिरिजा च मनस्विनी ॥ शंभोराराधनं चक्रे
परमेण समाधिना ॥ १३७ ॥ जया च विजया चैव माधवी च सुलोचना ॥ सुश्रुता च श्रुता चैव तथैव च शुकी परा ॥ १३८ ॥ प्रम्लोचा
सुभगा श्यामा चित्रांगी चारुणी स्वधा ॥ एताश्चान्याश्च ब्रह्मवः सख्यस्ता गिरिजां प्रति ॥ उपासांचक्रिरे सा च देवगर्भा च भामिनी ॥ १३९ ॥
तपसा परमोद्रेण चरंती चारुहासिनी ॥ मदनो यत्र दग्धश्च रुद्रेण च महात्मना ॥ तत्रैव वेदिं कृत्वा च तस्योपरि सुसंस्थिता ॥ १४० ॥ तच्छा
जलाशनं बाला पर्णादा ह्यभवच्च सा ॥ ततः साऽऽर्द्राणि पर्णानि त्यक्त्वा शुष्काणि चाददे ॥ १४१ ॥ शुष्काणि चैव पर्णानि नाशितानि तया
यदा ॥ अपर्णेति च विख्याता बभूव तनुमध्यमा ॥ १४२ ॥ वायुपानरता जाता अंबुपानादनंतरम् ॥ कालक्रमेण महता बभूव गिरिजा सती ॥
एकांगुष्ठेन च तदा दधार च निजं वपुः ॥ १४३ ॥ एवमुद्रेण तपसा शंकराराधनं सती ॥ चकार परया तुष्ट्या शंभोः प्रीत्यर्थमेव च ॥ १४४ ॥
परं भावं समाश्रित्य जगन्मंगलमंगला ॥ तुष्ट्यर्थं च महेशस्य तताप परमं तपः ॥ १४५ ॥ एवं दिव्यसहस्राणि वर्षाणि च तताप वै ॥ हिमा
लयस्तदागत्य पार्वतीं कृतनिश्चयाम् ॥ १४६ ॥ सभार्यः स सुतामात्र उवाच च महासतीम् ॥ मा खिद्यतां महादेवि तपसानेन भामि
नि ॥ १४७ ॥ क रुद्रो दृश्यते बाले विरक्तो नात्र संशयः ॥ त्वं तन्वी तरुणी बाला तपसा च विमोहिता ॥ १४८ ॥ भविष्यति न
संदेहः सत्यं प्रतिवदामि ते ॥ तस्मादुत्तिष्ठ याह्याशु स्वगृहं वरवर्णिनि ॥ १४९ ॥ किं तेन तव रुद्रेण येन दग्धः पुराऽनघे ॥ मदनो निर्विका
रित्वात्तं कथं प्रार्थयिष्यसि ॥ १५० ॥ गगनस्थो यथा चंद्रो ग्रहीतुं न हि शक्यते ॥ तथैव दुर्गमः शंभुर्जानीहि त्वं शुचिस्मिते ॥ १५१ ॥
तथैव मेनया चोक्ता तथा सद्माद्रिणा सती ॥ मेरुणा मंदरैरेव मेनाकेन तथैव च ॥ १५२ ॥ एभिरुक्ता तदा तन्वी पार्वती तपसि स्थिता ॥
उवाच प्रहसन्तेव हिमवंतं शुचिस्मिता ॥ १५३ ॥ पुरा प्रोक्तं त्वया तात अंब किं विस्मृतं त्वया ॥ अधुनैव प्रतिज्ञां च शृणुध्वं मम बांधवाः ॥ १५४ ॥
विरक्तोऽसौ महादेवो मदनो येन वै हतः ॥ तं तोषयामि तपसा शंकरं लोकशंकरम् ॥ १५५ ॥ सर्वे यूयं च गच्छंतु नात्र कार्या विचारणा ॥
दग्धो हि मदनो येन येन दग्धं गिरेर्वनम् ॥ १५६ ॥ तमानयासि चात्रैव तपसा केवलेन हि ॥ तपोबलेन महता सुसेव्यो हि सदाशिवः ॥
॥ १५७ ॥ तं जानीध्वं महाभागाः सत्यंसत्यं वदाम्यहम् ॥ १५८ ॥ संभाषमाणा जननीं तदानीं हिमालयं चैव तथा च मेनाम् ॥ तथैव मेहं

माहे० सं० १
(के० सं०)
अ० २१

॥ ४६ ॥

मितभाषिणी तदा सा मंदं पर्वतराजकन्या ॥ जग्मुस्तदा तेन पथा च पर्वता यथागतेनापि विचक्षमाणाः ॥ १५९ ॥ गतेषु तेषु सर्वेषु मखीभिः
 पग्वारिता ॥ तत्रैव च तपस्तेपे परमार्था सती तदा ॥ १६० ॥ तपसा तेन महता तप्तमासीच्चराचरम् ॥ तदा सुरासुराः सर्वे ब्रह्माणं शरणं गताः ॥
 १६१ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ त्वया सृष्टमिदं सर्वं जगदेव चराचरम् ॥ त्रातुमर्हसि देवान्स्त्वदन्यो नोपपद्यते ॥ १६२ ॥ अस्माकं रक्षणे
 शक्त इत्याकर्ण्य वचस्तदा ॥ विमृश्य च तदा ब्रह्मा मनसा परमेण हि ॥ १६३ ॥ गिरिजातपसोद्भूतं दावाग्निं परमं महत् ॥ ज्ञात्वा ब्रह्मा
 जगा माशु शीगन्धिं पग्माद्रुतम् ॥ १६४ ॥ तत्र सुतं सुपत्यंके शेषाख्ये चातिशोभने ॥ लक्ष्म्या पादोपयुगलं सेव्यमानं निरंतरम् ॥ १६५ ॥
 दूम्येनापि ताक्ष्येण नतकंधरधारिणा ॥ मेव्यमानं श्रिया कांत्या शान्त्या वृत्त्या दयादिभिः ॥ १६६ ॥ नवशक्तियुतं विष्णुं पार्षदेः
 पग्वारितम् ॥ कुमुदोद्य कुमुद्रांश्च सनकश्च मनंदनः ॥ १६७ ॥ मनातनो महाभागः प्रसुतो विजयोऽरिजित् ॥ जयंतश्च जयत्सेनो
 जयश्चैव महाप्रभः ॥ १६८ ॥ सनत्कुमारः सुतपा नारदश्चैव तंबुरुः ॥ पांचजन्यो महाशंखो गदा कौमोदकी तथा ॥ १६९ ॥ सुदर्शनं
 तथा चापं शार्ङ्गं च पग्माद्रुतम् ॥ एतानि वै रूपवंति दृष्टानि पग्मेष्टिना ॥ १७० ॥ विष्णोः समीपे परमामनो भृशं ममेत्य सर्वे सुगदा
 तवास्तदा ॥ विष्णुं चाहुः पग्मेष्टिनां पतिं तीरे तदानीमुदधेर्महात्मनः ॥ १७१ ॥ ब्राह्मिब्राह्मि महाविष्णो तत्तान्नः शरणागतान् ॥ तप
 सोऽग्रेण महता पार्वत्याः पग्मेण हि ॥ शेषासने चोपविष्ट उवाच परमेश्वरः ॥ १७२ ॥ युष्माभिः सहितश्चापि ब्रजामि परमेश्वरम् ॥ महादेवं
 प्रार्थयामो गिरिजां प्रति वै सुराः ॥ १७३ ॥ पाणिग्रहार्थमधुना देवदेवः पिनाकधृक् ॥ यथा नेष्यति तत्रैव करिष्यामोऽधुना वयम् ॥ १७४ ॥
 तस्माद्वयं गमिष्यामो यत्र रुद्रो महाप्रभुः ॥ तपसोऽग्रेण संयुक्तो ह्यास्ते परममंगलः ॥ १७५ ॥ विष्णोस्तद्वचनं श्रुत्वा ऊचुः सर्वे सुरासुराः ॥
 न याम्यामो वयं सर्वे विरूपाक्षं महाप्रभम् ॥ १७६ ॥ यदा दग्धः पुरा तेन मदनो दुरतिक्रमः ॥ तथैव धक्ष्यत्यस्माकं नात्र कार्या विचारणा
 ॥ १७७ ॥ प्रहस्य भगवान्विष्णुरुवाच परमेश्वरः ॥ मा भयं क्रियतां सर्वेः शिवरूपी मदाशिवः ॥ १७८ ॥ स न धक्ष्यति सर्वेषां देवानां भयना
 शनः ॥ तस्माद्वद्विर्गतव्यं मया सार्द्धं विचक्षणाः ॥ १७९ ॥ शंभुं पुराणं पुरुषं ह्यधीशं वरेण्यरूपं च परं पराणाम् ॥ तपो जुषाणं पग्मार्थरूपं
 परात्परं तं शरणं ब्रजामि ॥ १८० ॥ इति श्रीस्कान्द महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे केदारखण्डे पार्वतीतपश्चर्यावर्ण
 नेनामैकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ मृत उवाच ॥ ॥ एवमुक्तास्तदा देवा विष्णुना परमेष्टिना ॥ जग्मुः सर्वे महेशं च

स्की.व.१.
॥ ४७ ॥

द्रष्टुकामाः पिनाकिनम् ॥ १ ॥ परे पारे समुद्रस्य परमेण समाधिना ॥ योगपीठे स्थितं शंभुं गणेशं पङ्क्तिगन्तम् ॥ २ ॥ यज्ञोपवीतविधिना
उरसा विभ्रतं वृतम् ॥ वासुकिं सर्पराजं च कंबलाश्वतरो तथा ॥ ३ ॥ कर्णद्वये धारयंतं तथा कर्कोटकेन हि ॥ पुलहेन च बाहुभ्यां धारयंतं च
कंकणे ॥ ४ ॥ सन्तृपुं शङ्खकपट्टकाभ्यां संधारयंतं च विराजमानम् ॥ कर्पूरगौरं शितिकंठमद्भुतं वृषान्वितं देववरं ददर्शुः ॥ ५ ॥ तदा ब्रह्मा च
विष्णुश्च ऋषयो देवदानवाः ॥ तुष्टुर्विविधैः मूर्तेर्वंदोपनिपदन्वितैः ॥ ६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ नमो रुद्राय देवाय मदनांतकगय च ॥ भर्गाय
भूरिभाग्याय त्रिनेत्राय त्रिविष्टपे ॥ ७ ॥ शिपिविष्टाय भीमाय शेषशायित्रमोनमः ॥ त्र्यंबकाय जगद्धात्रे विश्वरूपाय वै नमः ॥ ८ ॥ त्वं धाता
सर्वलोकानां पिता माता त्वमीश्वरः ॥ कृपया पृथ्या युक्तः पादस्मास्त्वं महेश्वरः ॥ ९ ॥ इत्थं स्तुवत्सु देवेषु नन्दी प्रोवाच तान्प्रति ॥ किमर्थं
मागता यूयं किं वा मनसि वर्तते ॥ ११ ॥ ते प्रोचुर्देवकार्यार्थं विज्ञप्तुं शंभुमागताः ॥ विज्ञप्तो नन्दिना तेन शैलादेन महात्मना ॥ ध्यानमस्थितो
महादेवः सुरकार्यार्थसिद्धये ॥ ११ ॥ ब्रह्मादयः सुगणाः सुगमिद्वसंधास्त्वां द्रष्टुमेव सुरवर्यं विशेषयन्ति ॥ कार्यार्थिनोऽसुरवरैः पङ्क्तिगन्तं
माना अभ्यागताः संपदि शत्रुभिर्दिताश्च ॥ १२ ॥ तस्मात्त्वया हि देवेश त्रातव्याश्चाधुना सुराः ॥ एवं तेन तदा शंभुर्विज्ञप्तो नन्दि
ना द्विजाः ॥ १३ ॥ शनैःशनैरुपरमच्छंभुः पद्मकोपनः ॥ समाधेः पद्मात्माऽसावुवाच परमेश्वरः ॥ १४ ॥ ॥ महादेव उवाच ॥ ॥
कस्माद्यूयं महाभागा ह्यागता मत्समीपगाः ॥ ब्रह्मादयो ह्यमी देवा ब्रूत कारणमद्य वै ॥ १५ ॥ तदा ब्रह्मा ह्युवाचेदं सुरकार्यं महत्तमम् ॥
तारकेण कृतं शंभो देवानां परमाद्भुतम् ॥ १६ ॥ कष्टात्कष्टतरं देव तद्विज्ञप्तुमिहागताः ॥ हे शंभो तव पुत्रेण औरसेन हतो भवेत् ॥
तारको देवशत्रुश्च नान्यथा मम भाषितम् ॥ १७ ॥ तस्मात्त्वया गिरिजा देव शंभो गृहीतव्या पाणिना दक्षिणेन ॥ पाणिग्रहेणैव महानुभाव
दत्ता गिरिन्द्रेण च तां कुरुष्व ॥ १८ ॥ ब्रह्मणो हि वचः श्रुत्वा प्रहसन्नब्रवीच्छिवः ॥ यदा मया कृता देवी गिरिजा सर्वसुन्दरी ॥ १९ ॥ तदा
सर्वे सुरेन्द्राश्च ऋषयो मुनयस्तथा ॥ सकामाश्च भविष्यन्ति अक्षमाश्च परे पथि ॥ २० ॥ मदनो हि मया दग्धः सर्वेषां कार्यसिद्धये ॥ मया ह्यधि
कृता तन्वी गिरिजा च सुमध्यमा ॥ २१ ॥ तदानीमेव भो देवाः पार्वती मदनं च सा ॥ जीवयिष्यति भो ब्रह्मन्नात्र कार्या विचारणा ॥ २२ ॥
एवं विश्वश्च भो देवाः कार्या कार्यविचारणा ॥ मदनेनैव दग्धेन सुरकार्यं महत्कृतम् ॥ २३ ॥ यूयं सर्वे च निष्कामा मया नास्त्यत्र संशयः ॥
यथाहं च सुराः सर्वे तथा यूयं प्रयत्नतः ॥ २४ ॥ तपः पद्ममंयुक्ताः कार्यामः सुदुष्करम् ॥ पद्मानन्दमंयुक्ताः सुखिनः सर्व एव हि ॥ २५ ॥

माहे० सं० १
(के० सं०)
अ० २२

॥ २७ ॥

श्रूयं ममाधिना तेन मदनेन च विस्मृतम् ॥ कामो हि नग्कायैव तस्मात्कोधोऽभिजायते ॥ २६ ॥ क्रोधाद्भवति संमोहः संमोहाद्धमते
 मनः ॥ कामक्रोधौ परित्यज्य भवद्भिः सुगसत्तमैः ॥ सर्वैरेव च मंतव्यं मद्राक्यं नान्यथा क्वचित् ॥ २७ ॥ एवं विश्राव्य भगवान्स हि देवो
 वृषध्वजः ॥ सुरान्प्रबोधयामास तथा ऋषिगणान्मुनीन् ॥ २८ ॥ तूष्णींभूतोऽभवच्छंभुर्ध्यानमाश्रित्य वै पुनः ॥ आस्ते पुरा यथावच्च गणेश्व
 परिवारितः ॥ २९ ॥ ध्यानस्थितं च तं दृष्ट्वा नन्दौ सर्वान्विसृज्य तान् ॥ स ब्रह्मसेन्द्रान्विवुधानुवाच प्रहसन्निव ॥ ३० ॥ यथागतेन मार्गेण
 गच्छध्वं मा विलंबितम् ॥ तथेति मत्वा ते सर्वे स्वस्वं स्थानमथाऽब्रजन् ॥ ३१ ॥ गतेषु तेषु सर्वेषु समाधिस्थोऽभवद्भवः ॥ आत्मानमात्मना
 कृत्वा आत्मन्येव विचितयन् ॥ ३२ ॥ परात्पतरं स्वच्छं निर्मलं निरवग्रहम् ॥ निगञ्जनं निराभासं यस्मिन्मुह्यति सूरयः ॥ ३३ ॥ भानुर्न
 भात्यग्निग्न्यो शशी वा न ज्योतिरेवं न च मारुतो न हि ॥ यं केवलं वस्तुविचारतोऽपि मूक्ष्मात्परं मूक्ष्मतरात्परं च ॥ ३४ ॥ अनिर्देश्य
 मचिन्त्यं च निर्विकारं निगमयम् ॥ ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं च न्यासिनो अस्ति तत्र वै ॥ ३५ ॥ शब्दातीतं निर्गुणं निर्विकारं सत्तामात्रं ज्ञान
 गम्यं त्वगम्यम् ॥ यत्तद्रस्तु सर्वदा कथ्यते वै वेदातीतेश्चागमैर्मन्त्रभूतैः ॥ ३६ ॥ तद्रस्तुभूतो भगवान्स ईश्वरः पिनाकपाणिर्भगवान्वृषध्वजः ॥
 येनैव साक्षान्मकरध्वजो हतस्तपो जुषाणः परमेश्वरः सः ॥ ३७ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ गिरिजा हि तदा देवी तताप परमं तपः ॥
 तपसा तेन रुद्रोऽपि उत्तमं भयमागतः ॥ ३८ ॥ विजित्य तपसा देवी पार्वती परमेण हि ॥ शम्भुं सर्वार्थदं स्थाणुं केवलं स्वस्वरूपि
 णम् ॥ ३९ ॥ यदा जितस्तया देव्या तपसा वृषध्वजः ॥ समाधेश्चलितो भूत्वा यत्र सा पार्वती स्थिता ॥ ४० ॥ जगाम त्वगितेनैव
 देवदेवः पिनाकधृक् ॥ तत्रापश्यन्स्थितां देवीं सखीभिः परिवारिताम् ॥ ४१ ॥ वेदिकोपरि विन्यस्तां यथैव शशिनः कलाम् ॥ स
 देवस्तां निरीक्ष्याथ वटुर्भूत्वाथ तन्क्षणात् ॥ ४२ ॥ ब्रह्मचारिग्वहणेन महेशो भगवान्भवः ॥ सखीनां मध्यमाश्रित्य ह्युवाच वटुरूप
 वान् ॥ किमर्थमालिमध्यस्था तन्वी सर्वांगसुन्दरी ॥ ४३ ॥ केयं कस्य कुतो याता किमर्थं तप्यते तपः ॥ सर्वं मे कथ्यतां सख्यो याथा
 तथ्येन संप्रति ॥ ४४ ॥ तदोवाच जया रुद्रं तपसः कारणं परम् ॥ ४५ ॥ हिमाद्रेर्दुहितेयं वै तपसा रुद्रमीश्वरम् ॥ प्राप्तुकामा पतित्वन सेय
 मत्रोपविश्य च ॥ ४६ ॥ तपस्तताप सुमहत्सर्वेषां दुर्गतिक्रमम् ॥ वटो जानीहि मे वाक्यं नान्यथा मम भाषितम् ॥ ४७ ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं

स्कं.प.पु.
॥ ४८ ॥

तस्याः प्रहस्येदमुवाच ह ॥ शृण्वतीनां सखीनां वै महेशो बटुरूपवान् ॥ ४८ ॥ मृढेयं पार्वती सख्यो न जानाति हितारितम् ॥ किमर्थं च
तपः कार्यं रुद्रप्राप्त्यर्थमेव च ॥ ४९ ॥ सोऽमंगलः कपाली च श्मशानालय एव च ॥ अशिवः शिवशब्देन भण्यते च वृथाथ वै ॥ ५० ॥
अनया हि वृतो रुद्रो यदा सख्यः समेष्यति ॥ तदेयमशुभा तन्त्री भविष्यति न संशयः ॥ ५१ ॥ यो दक्षशापाद्रिकृतो यज्ञवाह्योऽभवद्विः ॥ ये
ह्यंशुभृताः शर्वस्य सर्पा ह्यासन्महाविषाः ॥ ५२ ॥ शवभस्मान्वितो रुद्रः कृत्तिवासा ह्यमंगलः ॥ पिशाचैः प्रमथेर्भूतेरावृतो हि निरंतरम् ॥
॥ ५३ ॥ तेन रुद्रेण किं कार्यमनया सुकुमारया ॥ निवार्यतां सखीभिश्च मर्तुकामा पिशाचवत् ॥ ५४ ॥ इंद्रं हित्वा मनोज्ञं च यमं चैव महाप्र
भम् ॥ नैर्ऋतं च विशालाक्षं वरुणं च अपां पतिम् ॥ ५५ ॥ कुबेरं पवनं चैव तथैव च विभावसुम् ॥ एवमादीनि वाक्यानि उवाच परमे
श्वरः ॥ सखीनां शृण्वतीनां च यत्र सा तपसि स्थितः ॥ ५६ ॥ इत्याकर्ण्य वचस्तस्य रुद्रस्य बटुरूपिणः ॥ चुकोप च शिवा साध्वी महेशं बटुरू
पिणम् ॥ ५७ ॥ जपे त्वं विजये साध्वि प्रम्लोचेऽप्यथ सुन्दरि ॥ सुलोचने महाभागे समीचीनं कृतं हि मे ॥ ५८ ॥ किमेतस्य वटोः कार्यं भव
तीनामिहाधुना ॥ बटुस्वरूपमास्थाय आगतो देवनिन्दकः ॥ ५९ ॥ अयं विमृज्यतां सख्यः किमनेन प्रयोजनम् ॥ बटुस्वरूपिणं रुद्रं कुपिता
सा ततोऽब्रवीत् ॥ ६० ॥ वटो गच्छाशु त्वरितो न स्थेयं च त्वयाऽधुना ॥ किमनेन प्रलापेन तव नास्ति प्रयोजनम् ॥ ६१ ॥ बटुर्निर्भर्त्सित
स्तत्र तया चैवं तदा पुनः ॥ प्रहस्य वै स्थिरो भूत्वा पुनर्वाक्यमथाब्रवीत् ॥ ६२ ॥ शनैःशनैरवितथं विजयां प्रति सत्वरम् ॥ कस्मात्कोपस्तया
तन्वि कृतः केनैव हेतुना ॥ ६३ ॥ सर्वेषामपि तद्वाच्यं वचनं सूक्तमेव यत् ॥ यथोक्तेन च वाक्येन कस्मात्तन्वी प्रकोपिता ॥ ६४ ॥ यः शंभुरुच्यते
लोके भिक्षुको भिक्षुप्रियः ॥ यदि मे ह्यनृतं प्रोक्तं तदा कोप इहोचितः ॥ ६५ ॥ इयं तावत्सुरूपा च विरूपोऽसौ सदाशिवः ॥ विशालाक्षी त्वियं
बाला विरूपाक्षो भवस्तथा ॥ ६६ ॥ एवंभूतेन रुद्रेण मोहितेयं कथं भवेत् ॥ नभाग्यो हि पतिः स्त्रीणां सदा भाव्यो रतिप्रियः ॥ ६७ ॥ इयं
कथं मोहितास्ति निर्गुणेन गुण्णत्मिका ॥ न श्रुतो न च विज्ञातो न दृष्टः केन वा शिवः ॥ ६८ ॥ सकामानां च भूतानां दुर्लभो
हि सदाशिवः ॥ तपसा परमेणैव गर्वितेयं सुमध्यमा ॥ ६९ ॥ निःस्तंभो हि सदा स्थाणुः कथं प्राप्स्यति तं पतिम् ॥ मयोक्तं
किं विशालाक्षि कस्मान्मे रुषिताऽधुना ॥ ७० ॥ यावद्रूपो भवेच्छृणां नारीणां च विशेषतः ॥ तेन रोपेण तत्सर्वं भस्मीभूतं भवि
ष्यति ॥ ७१ ॥ सुकृतं चोर्जितं तन्वि सत्यमेवोदितं सति ॥ कामः क्रोधश्च लोभश्च दंभो मात्सर्यमेव च ॥ ७२ ॥ हिंसेष्यां च प्रपंचश्च

माहे० सं० १
(के० सं०)
अ० २२

॥ ४८ ॥

तेन सर्वं विनश्यति ॥ तस्मात्तपस्विभिर्युक्तं कामक्रोधादिवर्जनम् ॥ ७३ ॥ यदीश्वरो हृदि मध्ये विभाव्यो मनीषिभिः सर्वदा ज्ञप्तिमात्रः ॥ तदा
 सर्वैर्मुनिवृत्त्या विभाव्यस्तपस्विभिर्नान्यथा चिंतनीयः ॥ ७४ ॥ एतच्छ्रुत्वा वचनं तस्य शंभोस्तदाब्रवीद्विजया तं च सर्वम् ॥ गच्छात्र किञ्चित्त
 व नास्ति कार्यं न वक्तव्यं वचनं बालिशान्यत् ॥ ७५ ॥ एवं विवदमानं तं बटुरूपं सदाशिवम् ॥ विसर्जयामास तदा विजया वाक्यकोविदा ॥
 ॥ ७६ ॥ तिरोधानं गतः सद्यो महेशो गिरिजां प्रति ॥ अलक्ष्यमाणः सर्वासां सखीनां परमेश्वरः ॥ ७७ ॥ प्रादुर्बभूव सहसा निजरूपधरस्तदा ॥
 यदा ध्यानस्थिता देवी निजध्यानपरा सती ॥ ७८ ॥ तदा हृदिस्थो देवेशो बहिर्हृदिचरो भवत् ॥ नेत्रे उन्मील्य सा साध्वी गिरिजायतलोचना ॥
 अपश्यदेवदेशं सर्वलोकमहेश्वरम् ॥ ७९ ॥ द्विभुजं चैकवक्त्रं च कृत्तिवाससमद्भुतम् ॥ कपर्दं चंद्ररेखांकं निवीतं गजचर्मणा ॥ ८० ॥ कर्णस्थौ
 हि महानागौ कंबलाश्वतरौ तदा ॥ वासुकिः सर्पराजश्च कृताहारो महाद्युतिः ॥ ८१ ॥ वलयानि महार्हाणि तदा सर्पमयानि च ॥ कृतानि तेन रुद्रेण
 तथा शोभाकराणि च ॥ ८२ ॥ एवंभूतस्तदा शंभुः पार्वतीं प्रति चाग्रतः ॥ उवाच त्वरया युक्तो वरं वरय भामिनि ॥ ८३ ॥ ब्रीडया परया
 युक्ता साध्वी प्रोवाच शंकरम् ॥ त्वं नाथो मम देवेश त्वया किं विस्मृतं पुरा ॥ ८४ ॥ दक्षयज्ञविनाशं च यदर्थं कृतवान्प्रभो ॥ स त्वं साहं
 समुत्पन्ना मेनायां कार्यसिद्धये ॥ ८५ ॥ देवानां देवदेवेश तारकस्य वधं प्रति ॥ भवतो हि मया देव भविष्यति कुमारकः ॥ ८६ ॥ तस्मा
 त्त्वया हि कर्तव्यं मम वाक्यं महेश्वर ॥ गंतव्यं हिमवत्पाश्वं नात्र कार्या विचारणा ॥ ८७ ॥ याचस्व मां महादेव ऋषिभिः परिवारितः ॥ करि
 ष्यति न संदेहस्तव वाक्यं च मे पिता ॥ ८८ ॥ दक्षकन्या पुराहं वै पित्रा दत्ता यदा तव ॥ यथोक्तविधिना तत्र विवाहो न कृतस्त्वया ॥
 ॥ ८९ ॥ न ग्रहाः पूजितास्तेन दक्षेण च महात्मना ॥ ग्रहाणां विषयत्वेन सच्छिद्रोऽयं महानभूत् ॥ ९० ॥ तस्माद्यथोक्तविधिना कर्तुमर्हसि
 सुव्रत ॥ विवाहं स्वं महाभाग देवानां कार्यसिद्धये ॥ ९१ ॥ तदोवाच महाबाहो गिरिजां प्रहसन्निव ॥ स्वभावेनैव तत्सर्वं जंगमाजंगमं महत् ॥
 जातं त्वया मोहितं च त्रिगुणैः परिवेष्टितम् ॥ ९२ ॥ अहंकारात्समुत्पन्नं महत्तत्त्वं च पार्वति ॥ महत्तत्त्वात्तमो जातं तमसा वेष्टितं नभः ॥ ९३ ॥
 नभसो वायुरुत्पन्नो वायोरग्निरजायत ॥ अग्नेरापः समुत्पन्ना अद्भ्यो जाता मही तदा ॥ ९४ ॥ मद्भादिकानि स्थास्त्रानि चराणि च वरानने ॥ दृश्यं
 यत्सर्वमेवेतन्नश्वरं विद्धि मानिनि ॥ ९५ ॥ एकोऽनेकत्वमापन्नो निर्गुणो हि गुणावृतः ॥ स्वज्योतिर्भाति यो नित्यं परज्योत्स्नान्वितोऽभवत् ॥
 स्वतंत्रः परतंत्रश्च त्वया देवि महत्कृतम् ॥ ९६ ॥ मायामयं कृतमिदं च जगत्समग्रं सर्वात्मना अवधृतं परया च बुद्ध्या ॥ सर्वात्मभिः सुकृतिभिः

एका.म.१.
॥ ४९ ॥

परमार्थभावैः संसक्तिरिन्द्रियगणैः परिवर्णितं च ॥१७॥ के ग्रहाः के उडुगणाः के बाध्यन्ते त्वया कृताः ॥ विमुक्तं चाधुना देवि शर्वार्थं वरवर्णिनि ॥ १८ ॥ गुणकार्यप्रसंगेन आवां प्रादुर्भवः कृतः ॥ त्वं हि वै प्रकृतिः सूक्ष्मा रजःसत्त्वतमोमयी ॥१९॥ व्यापारदक्षा सततमहं चैव सुमध्यमे ॥ हिमालयं न गच्छामि न याचामि कथंचन ॥ १०० ॥ देहीति वचनात्सद्यः पुरुषो याति लाघवम् ॥ इत्थं ज्ञात्वा च भो देवि किमस्माकं वदस्व वै ॥ १०१ ॥ कार्यं त्वदाज्ञया भद्रे तत्सर्वं वक्तुमर्हसि ॥ तेनोक्तात्र तदा साध्वी उवाच कमलेक्षणा ॥ १०२ ॥ त्वमात्मा प्रकृतिश्चाहं नात्र कार्या विचारणा ॥ तथापि शंभो कर्तव्यं मम चोद्बहनं महत् ॥ १०३ ॥ देहो ह्यविद्ययाक्षितो विदेहो हि भवान्परः ॥ तथाप्येवं महादेव शरीरावरणं कुरु ॥ १०४ ॥ प्रपंचरचनां शंभो कुरु वाक्यान्मम प्रभो ॥ याचस्व मां महादेव सौभाग्यं चैव देहि मे ॥ १०५ ॥ इत्येवमुक्तः स तया महात्मा महेश्वरो लोकविडम्बनाय ॥ तथेति मत्वा प्रहसन्नगाम स्वमालयं देववरैः सुपूजितः ॥ १०६ ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र हिमवान्गिरिभिः सह ॥ मेनया भार्यया सार्द्धमाजगाम त्वरान्वितः ॥ १०७ ॥ पार्वतीदर्शनार्थं च सुतैश्च परिवारितः ॥ तेन दृष्टा महादेवी सखीभिः परिवारिता ॥ १०८ ॥ पार्वत्या च तदा दृष्टो हिमवान्गिरिभिः सह ॥ अभ्युत्थानपरा साध्वी प्रणम्य शिरसा तदा ॥ पितरो च तदा भ्रातृन्बंधून्धैव च सर्वशः ॥ १०९ ॥ स्वमंकमारोप्य महायशास्तदा सुतां परिष्वज्य च बाष्पपूरितः ॥ उवाच वाक्यं मधुरं हिमालयः किं वै कृतं साध्वि यथा तथेन ॥ ११० ॥ तत्कथ्यतां महाभागे सर्वं शुश्रूषतां हि नः ॥ तच्छ्रुत्वा मधुरं वाक्यमुवाच पितरं प्रति ॥ १११ ॥ तपसा परमेणैव प्रार्थितो मदनांतकः ॥ शांतं च मे महत्कार्यं सर्वेषामपि दुर्लभम् ॥ ११२ ॥ तत्र तुष्टो महादेवो वरणार्थं समागतः ॥ स मयोक्तस्तदा शंभुर्मम पाणिग्रहः कथम् ॥ ११३ ॥ क्रियते च तदा शंभो मम पित्रा विनाधुना ॥ यथागतेन मार्गेण गतोऽसौ त्रिपुरांतकः ॥ ११४ ॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा अवाप परमां सुदम् ॥ बंधुभिः सह धर्मात्मा उवाच स्वसुतां पुनः ॥ ११५ ॥ स्वगृहं चाद्य गच्छामो वयं सर्वे च भूधराः ॥ अनया राधितो देवः पिनाकी वृषभध्वजः ॥ ११६ ॥ इत्युचुस्ते सुराः सर्वे हिमालयपुरोगमाः ॥ पार्वतीसहिताः सर्वे तुष्टुर्वाग्भिराहताः ॥ ११७ ॥ तां स्तूयमानां च तदा हिमालयो ह्यारोप्य चांसं वरवर्णिनीं च ॥ सर्वेथ शैलाः परिवार्य चोत्सुकाः समानयामासुरथ स्वमालयम् ॥ ११८ ॥ देवदुंदुभयो नेदुः शंखतूर्याण्यनेकशः ॥ वादित्राणि बहून्येव वाद्यमानानि सर्वशः ॥ ११९ ॥ पुष्पवर्षेण महता तेनानीता गृहं प्रति ॥ १२० ॥ सा पूज्यमाना बहुभिस्तदानीं महाविभूतशुल्लसिता तपस्विनी ॥ तथैव देवैः सह चारणैश्च महर्षिभिः सिद्धगणैश्च सर्वशः ॥ १२१ ॥ पूज्यमाना

मोह०सं०१
(कि०सं०)
अ० २२

॥ ४९ ॥

तदा देवी उवाच कमलासनम् ॥ देवानृषीन्पितृन्यक्षानन्यान्सर्वान्समागतान् ॥ १२२ ॥ गच्छध्वं सर्व एवैते येन्ये ह्यत्र समागताः ॥ स्वंस्वं स्थानं
यथाजोषं सेव्यतां परमेश्वरः ॥ १२३ ॥ एवं तदानीं स्वपितुर्गृहं गता संशोभमाना परमेण वर्चसा ॥ सा पार्वती देववरैः सुपूजिता संचितयन्ती मनसा
सदाशिवम् ॥ १२४ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे केदारखण्डे पार्वत्यै शंकरेण स्वरूपदर्शननाम
द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र महेशेन प्रणोदिताः ॥ आजग्मुः सहसा सद्य ऋषयोऽपि हिमालयम् ॥ १ ॥
तान्दृष्ट्वा सहस्रोत्थाय हिमाद्रिः प्रीतमानसः ॥ पूजयामास तान्सर्वानुवाच नतकंधरः ॥ २ ॥ किमर्थमागता यूयं ब्रूतागमनकारणम् ॥ तदोबुः
सप्त ऋषयो महेशप्रेरिता वयम् ॥ ३ ॥ समागतास्त्वत्सकारं कन्यायाश्च विलोकेने ॥ तानस्मान्विद्धि भोः शैल स्वां कन्यां दर्शयाशु वै ॥ ४ ॥
तथेत्युक्त्वा ऋषिगणानानीता तत्र पार्वती ॥ स्वोत्संगे परिगृह्याशु गिरीन्द्रः पुत्रवत्सलः ॥ हिमवान्गिरिराजोऽथ उवाच प्रहसन्निव ॥ ५ ॥ इयं सुता
मदीया हि वाक्यं शृणुत मे पुनः ॥ तपस्विनां वारिष्ठोऽसौ विरक्तो मदनातकः ॥ ६ ॥ कथमुद्रहनार्थं च येनानंगः कृतः स्मरः ॥ अत्यासन्ने
चातिदूरे आढ्ये धनविवर्जिते ॥ वृत्तिहीने च मूर्खे च कन्यादानं न शस्यते ॥ ७ ॥ मूढाय च विरक्ताय आत्मसंभाविताय च ॥ आतुराय प्रम
त्ताय कन्यादानं न कारयेत् ॥ ८ ॥ तस्मान्मया विचार्यैव भवद्भिर्ऋषिसत्तमाः ॥ प्रदातव्या महेशाय एतन्मे व्रतमुत्तमम् ॥ ९ ॥ तच्छ्रुत्वा गिरिराजस्य
वचनं ते महर्षयः ॥ ऐकपद्येन उचुस्ते प्रहस्य च हिमालयम् ॥ १० ॥ यया कृतं तपस्तीव्रं यया चाराधितः शिवः ॥ तपसा तेन संतुष्टः प्रस
न्नोद्य सदाशिवः ॥ ११ ॥ अस्यास्तस्य च भोः शैल न जानासि च किंचन ॥ महिमानं परं चैव तस्मादेनां प्रयच्छ वै ॥ १२ ॥ शिवाय गिरि
जामेनां कुरुष्व वचनं हि नः ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं तेषामृषीणां भावितात्मनाम् ॥ १३ ॥ उवाच त्वरया युक्तः पर्वतान्पर्वतेश्वरः ॥ हे मेरो हे निषध
किं गन्धमादन मन्दर ॥ मैनाक कियतामद्य शंसध्वं च यथातथम् ॥ १४ ॥ मेना तदा उवाचेदं वाक्यं वाक्यविशारदा ॥ अधुना किं विमशन
कृतं कार्यं तदैव हि ॥ १५ ॥ उत्पन्नेयं महाभागा देवकार्यार्थमेव च ॥ प्रदातव्या शिवायेति शिवस्यार्थेऽवतारिता ॥ २६ ॥ अनयाराधितो
रुद्रो रुद्रेण परिभाविता ॥ इयं सती महाभागा शिवाय प्रतिदीयताम् ॥ १७ ॥ निमित्तमात्रं च कृतं तथा वै शिवपूजने ॥ एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्या
मेनायाः परिभाषितम् ॥ १८ ॥ परितुष्टो हिमाद्रिश्च वाक्यं चेदमुवाच ह ॥ ऋषीन्प्रति निरीक्षंस्तां कन्येयं मम संप्रति ॥ १९ ॥ ततः समानीय

स्का.प.३.
॥ ५० ॥

मुलोचनां तां श्यामां नितंबार्पितमेखलां शुभाम् ॥ वैदूर्यमुक्तावलयान्दधानां भास्वत्प्रभां चांद्रमसीं वं रेखाम् ॥ २० ॥ लावण्यामृतवापिकां
सुवदनां गौरीं सुवासां शुभां दृष्ट्वा ते ष्षयोऽपि मोहमगमन्भ्रातास्तदा संभ्रमात् ॥ नोबुः किंचन वाक्यमेव सुधियो ह्यासन्प्रमत्ता इव स्तब्धाः
कान्तिमतीमतीव रुचिरां त्रैलोक्यनाथप्रियाम् ॥ २१ ॥ एवं तदा ते ष्षयोऽपि मोहिता रूपेण तस्याः किमुताथ देवताः ॥ तथैव सर्वे च
निरीक्ष्य तन्वीं सतीं गिरीन्द्रस्य मुतां शिवप्रियाम् ॥ २२ ॥ ततः पुनश्चैत्य शिवं शिवप्रियाः शशंसुरस्मां ऋषयस्तदानीम् ॥ २३ ॥ ॥ ऋषय
ऊचुः ॥ ॥ भूषिता हि गिरीन्द्रेण स्वमुता नास्ति संशयः ॥ उद्धोतुं गच्छ देवेश देवेश परिवारितः ॥ २४ ॥ गच्छ शीघ्रं महादेव पार्वतीमात्मज
न्मने ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं तेषां प्रहस्येदमुवाच ह ॥ २५ ॥ विवाहो हि महाभागा न दृष्टो न श्रुतोऽपि वा ॥ मया पुरा च ऋषयः कथ्यतां च विशे
षतः ॥ २६ ॥ तदोचुर्ऋषयः सर्वे प्रहसंतः सदाशिवम् ॥ विष्णुमाह्वय वै देव ब्रह्माणं च शतक्रतुम् ॥ २७ ॥ तथा ऋषिगणांश्चैव यक्षगन्धर्वपन्न
गान् ॥ सिद्धविद्याधरांश्चैव किंनरांश्चाप्सरोगजान् ॥ २८ ॥ एतांश्चान्यांश्च सुबहूनांनयस्वेति सत्वरम् ॥ तदाकर्ण्य ऋषिप्रोक्तं वाक्यं वाक्यवि
शारदः ॥ २९ ॥ उवाच नारदं देवो विष्णुमानय सत्वरम् ॥ ब्रह्माणं च महेन्द्रं च अन्यांश्चैव समानय ॥ ३० ॥ शंभोर्वचनमादाय शिरसा
लोकपावनः ॥ जगाम त्वरितो भूत्वा वैकुण्ठं विष्णुवल्लभः ॥ ३१ ॥ ददर्श देवं परमासने स्थितं श्रिया च देव्या परिसेव्यमानम् ॥ चतुर्भुजं देव
वरं महाप्रभं नीलोत्पलश्यामतनुं वरेण्यम् ॥ ३२ ॥ महार्हं रत्नावृतचारुकुण्डलं महाकिरीटोत्तमरत्नभास्वतम् ॥ सुवैजयंत्या वनमालया वृतं स नार
दस्तं भुवनैकसुन्दरम् ॥ ३३ ॥ उवाच नारदोऽभ्येत्य शंभोर्वाक्यमथादरात् ॥ ब्रह्मवीणां वाद्यमानः सर्वज्ञ ऋषिसत्तमः ॥ ३४ ॥ एहोहि त्वं महा
विष्णो महादेवं त्वरान्वितः ॥ उद्वाहनार्थं शंभोश्च त्वमेकः कार्यसाधकः ॥ ३५ ॥ प्रहस्य भगवान्प्राह नारदं प्रति वै तदा ॥ कथमुद्रहने बुद्धिरु
त्पन्ना तस्य शूलिनः ॥ विज्ञातार्थोऽपि भगवान्नारदं परिपृष्टवान् ॥ ३६ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ तपसा महता रुद्रः पार्वत्या परितोषितः ॥
स्वयमेवागतस्तत्र यत्रास्ते गिरिजा सती ॥ ३७ ॥ दासोऽहमवदच्छंभुः पार्वत्या परितोषितः ॥ पार्वतीं च समभ्यर्थ्य वरयस्व च भामिनि ॥ ३८ ॥
त्वरितेनावदच्छंभुस्त्वामाह्वयति संप्रति ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा देवदेवो जनार्दनः ॥ नारदेन समायुक्तः पार्षदैः परिवारितः ॥ ३९ ॥ सुपर्णमारुह्य
तदा महात्मा योगीश्वराणां प्रभुरच्युतो महान् ॥ ययौ तदाऽऽकाशपथा हरिः स्वयं सनारदो देववरैः समेतः ॥ ४० ॥ तं दृष्ट्वा त्वरितं देवो योगिध्ये

१ इवार्थे वशन्दः । २ अरमेः-ऋषयः-इति पदच्छेदः । ३ नुमभाव आर्यः ।

माहे० सं० १
(के० सं०)
अ० २३

॥ ५० ॥

यांम्रिपंकजः ॥ अभ्युत्थाय मुदा युक्तः परिष्वज्य च शार्ङ्गिणम् ॥ ४१ ॥ तदा हरिहरौ देवावैकपथेन तिष्ठतः ॥ ऊचतुः स्म तदान्योन्यं क्षेमं कुश
 लमेव च ॥ ४२ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ गिरिजातपसा विष्णो जितोऽहं नात्र संशयः ॥ पाणिग्रहार्थमेवाद्य गंतुकामो हिमालयम् ॥ ४३ ॥
 यथार्थेन च भो विष्णो कथयामि तवाग्रतः ॥ यदा दक्षेण भो विष्णो प्रदत्ता च पुरा सती ॥ ४४ ॥ न च संकल्पविधिना मया पाणिग्रहः कृतः ॥
 अधुनेव मया कार्यं कर्मविस्तारणं बहु ॥ ४५ ॥ यत्कार्यं तत्र जानामि सर्वं पाणिग्रहोचितम् ॥ शंभोस्तद्वचनं श्रुत्वा प्रहस्य मधुसूदनः ॥ ४६ ॥
 यावद्रक्तं समारंभे तावद्ब्रह्मा समागतः ॥ इंद्रेण सह सर्वैश्च लोकपालैस्त्वरान्वितः ॥ ४७ ॥ तथैव देवासुरयक्षदानवा नागाः पतंगाप्सरसो महर्षयः ॥
 समेत्य सर्वे परिवक्तुमीशमृषुस्तदानीं शिरसा प्रणम्य ॥ ४८ ॥ गच्छगच्छ महादेव अस्माभिः सहितः प्रभो ॥ ततो विष्णुरुवाचेदं प्रस्तावसदृशं
 वचः ॥ ४९ ॥ गृह्योक्तविधिना शंभो कर्म कर्तुमिहार्हसि ॥ ५० ॥ नादीमुखं मण्डपस्थापनं च तथा चैतत्कुरु धर्मेण युक्तम् ॥ महानदीसंगमं वर्ज
 यित्वा कुर्वति केचिद्वेदमनीषिणश्च ॥ ५१ ॥ मण्डपस्थापनं चैव क्रियतां ह्यधुना विभो ॥ तथोक्तो विष्णुना शंभुश्चकारात्महिताय वै ॥ ५२ ॥
 ब्रह्मादिभिः कृतं तेन सर्वमभ्युदयोचितम् ॥ ग्रहाणां पूजनं चक्रे कश्यपो ब्रह्मणा युतः ॥ ५३ ॥ तथात्रिंश्व वशिष्ठश्च गौतमोथ मुरुर्भृगुः ॥ कण्वो
 बृहस्पतिः शक्तिर्जमदग्निः पराशरः ॥ ५४ ॥ मार्कण्डेयः शिलावाकः शून्यपालोऽक्षतश्रमः ॥ अगस्त्यश्च्यवनो गर्गः शिलादोऽथ महामुनिः ॥ ५५ ॥
 एते चान्ये च बहवो ह्यागताः शिवसन्निधौ ॥ ब्रह्मणा नोदितास्तत्र चकुस्ते विधिवत्क्रियाम् ॥ ५६ ॥ वेदोक्तविधिना सर्वे वेदवेदांगपारगाः ॥
 चक्रु रक्षां महेशस्य कृतकौतुकमंगलाम् ॥ ५७ ॥ ऋग्यजुःसामसहितैः सूक्तैर्नानाविधैस्तथा ॥ मंगलानि च भूरीणि ऋषयस्तत्त्ववेदिनः ॥ ५८ ॥
 अभ्यंजनादिकं सर्वं चकुस्तस्य परात्मनः ॥ ख्यातः कपर्दस्तस्यैव शिवस्य परमात्मनः ॥ ५९ ॥ अनेकैर्मोक्तिकैर्युक्ता मुण्डमालाऽभवत्तदा ॥
 ये सर्पा ह्यंगभूताश्च ते सर्वे तत्क्षणादिव ॥ बभूवुर्मंडनान्येव जातरूपमयानि च ॥ ६० ॥ सर्वभूषणसंपन्नो देवदेवो महेश्वरः ॥ ययौ
 देवैः परिवृतः शैलराजपुरं प्रति ॥ ६१ ॥ चंडिका वरभगिनी तदा जाता भयावहा ॥ प्रेतासना गता चण्डी सर्पाभरणभूषिता ॥
 ॥ ६२ ॥ हैमं कलशमादाय पूर्णं मूर्ध्ना महाप्रभा ॥ परिवारैर्महाचंडी दीप्तास्या ह्युग्रलोचना ॥ ६३ ॥ तत्र भूतान्यनेकानि विरूपाणि
 सहस्रशः ॥ तैः समेताग्रतश्चंडी जगाम विकृतानना ॥ ६४ ॥ तस्याः सर्वे पृष्ठतश्च गणाः परमदारुणाः ॥ कोट्येकादशसंख्याका रौद्रा रुद्र
 प्रियाश्च ये ॥ ६५ ॥ तदा डमरुनिर्घोषव्याप्तमासीजगन्नयम् ॥ भेरीभांकारशब्देन शंखानां निनदेन च ॥ ६६ ॥ तथा दुंदुभिनिर्घोषैः शब्दः

कोलाहलोऽभवत् ॥ गणानां पृष्ठतो भूत्वा सर्वे देवाः समुत्सुकाः ॥ अन्वयुः सर्वसिद्धाश्च लोकपालैः समन्विताः ॥ ६७ ॥ मध्ये ब्रजन्महेंद्रोऽथ
ऐरावतमुपास्थितः ॥ शुभ्रेणोच्छ्रियमाणेन छत्रेण परमेण हि ॥ ६८ ॥ चामरैर्वीज्यमानोऽसौ सुरैर्बहुभिरावृतः ॥ तदा तु ब्रजमानास्त ऋषयो
बहवो ह्यमी ॥ ६९ ॥ भरद्वाजादयो विप्राः शिवस्योद्ग्रहनं प्रति ॥ शाकिन्यो यातुधानाश्च वेताला ब्रह्मराक्षसाः ॥ ७० ॥ भूतप्रेतपिशाचाश्च
तथान्ये प्रमथादयः ॥ पृच्छमानास्तदा चंडीं पृष्ठतोऽन्वगमंस्तदा ॥ ७१ ॥ क्व गता साऽधुना चंडी धावमानास्तदा भृशम् ॥ प्राप्ता गता ब्रजंती
तां प्रणिपत्य महाप्रभाम् ॥ ७२ ॥ अथ प्रोबुस्तदा सर्वे चंडीं भैरवसंयुताम् ॥ विनास्माभिः कुतो यासि वद चंडि यथा तथा ॥ ७३ ॥ प्रहस्यो
वाच सा चंडी भूतानां तत्र शृण्वताम् ॥ शंभोरुद्ग्रहनार्थाय प्रेतारूढा ब्रजाम्यहम् ॥ ७४ ॥ हैमं कलशमादाय शिरसा विभ्रती स्वयम् ॥ करवालीस्व
रूपेण चंडी जाता ततः स्वयम् ॥ ७५ ॥ भूतैः परिवृता सर्वैः सर्वेषामग्रतोऽब्रजत् ॥ गणास्तामनुजग्मुस्ते गणानां पृष्ठतः सुराः ॥ ७६ ॥ इंद्रादयो
लोकपाला ऋषयस्तेऽप्यपृष्ठतः ॥ ऋषीणां पृष्ठतो भूत्वा पार्षदाश्च महाप्रभाः ॥ ७७ ॥ विष्णोरमितभावज्ञा मुकुंदाच्च मनोरमाः ॥ सर्वे पयोदसंकाशाः
स्रग्विणो वनमालिनः ॥ श्रीवत्सांकवराः सर्वे पीतवासोन्विताश्च ते ॥ ७८ ॥ चतुर्भुजाः कुंडलिनः किरीटकटकांगदैः ॥ हारनूपुरसूत्रैश्च कटिसूत्राङ्ग
लीयकैः ॥ शोभिताः सर्व एवैते महापुरुषलक्षणाः ॥ ७९ ॥ तेषां मध्ये गतो विष्णुः श्रियोपेतः सुरारिहा ॥ ८० ॥ बभौ त्रिलोकीकृतविश्वमंगलो महा
नुभावैर्हृदि कृत्य धिष्ठितः ॥ शिवेन साकं परमार्थदस्तदा हरिः परात्मा जगदेकबंधुः ॥ ८१ ॥ स ताक्ष्यपुत्रोपरि संस्थितो महालक्ष्म्या समेतो भुवनैक
भर्ता ॥ स चामरैर्वीज्यमानो मुनीन्द्रैः सर्वैः समेतो हरिरीश्वरो महान् ॥ ८२ ॥ तथा विरिचिर्निजैवाहनस्थो वेदैः समेतः सह षड्रिंशैः ॥
तथागमैः सेतिहासैः पुराणैः स संवृता हेमगर्भा बभूव ॥ ८३ ॥ वधोहरिभ्यां च तदा सुरैर्देः समावृतश्चर्षिभिः संपरीतः ॥ वृषारूढो वृषकेतुर्दुरापो
योगीश्वरैरपि सर्वैरगम्यः ॥ ८४ ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशं वृषभं धर्मवत्सलम् ॥ समेतो मातृभिश्चैव गोभिश्च कृतलक्षणम् ॥ ८५ ॥ एभिस्समेतोऽसुर
दानवैः सह ययौ महेशो विबुधैरलंकृतः ॥ हिमालयं गिरिवर्यं तदानीं पाणिग्रहार्थं प्रमदोत्तमायाः ॥ ८६ ॥ इति श्रीस्कादे महापुराण एकाशीति
साहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे केदारखंडे श्रीशिवस्य विवाहवर्णननाम त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ तथैव
सर्वं परया मुदान्वितश्चके गिरीन्द्रः स्वसुतार्थमेव ॥ गर्ग पुरस्कृत्य महानुभावो मंगल्यभूमिं परया विभूत्या ॥ १ ॥ आहूय विश्वकर्माणं कारया

मास सादरम् ॥ मंडपं च सुविस्तीर्णं वेदिकाभिर्मनोरमम् ॥ २ ॥ अयुतेनैव विस्तारं योजनानां द्विजोत्तमाः ॥ मंडपं च गुणोपेतं
 नानाश्रयसमन्वितम् ॥ ३ ॥ स्थावरं जंगमं चैव सदृशं च मनोहरम् ॥ जंगमं च जितं तत्र स्थावरेण तथैव च ॥ ४ ॥ जंगमेन
 च तत्रैव जितं स्थावरमेव च ॥ पयसा च जिता तत्र स्थलभूमिरभूत्तदा ॥ ५ ॥ जलं किं नु स्थलं तत्र न विदुस्तत्त्वतो जनाः ॥ क्वचित्सिंहाः
 क्वचिद्धंसाः सारसाश्च महाप्रभाः ॥ ६ ॥ क्वचिच्छिखंडिनस्तत्र कृत्रिमाः सुमनोहराः ॥ तथा नागाः कृत्रिमाश्च हयाश्चैव तथा मृगाः ॥ ७ ॥ के
 सत्याः के असत्याश्च संस्कृता विश्वकर्मणा ॥ तथैव चैवं विधिना द्वारपा अद्भुताः कृताः ॥ ८ ॥ पुंसो धनूंषि चोत्कृष्य स्थावरा जंगमोपमाः ॥
 तथाश्वाः सादिभिश्चैव गजाश्च गजसादिभिः ॥ ९ ॥ चामरैर्वीज्यमानाश्च केचित्पुष्पांकुरान्विताः ॥ केचिच्च पुरुषास्तत्र विरेजुः सखिणस्तथा ॥
 ॥ १० ॥ कृत्रिमाश्च तथा बह्वचः पताकाः कल्पितास्तथा ॥ द्वारि स्थिता महालक्ष्मीः क्षीरोदधिसमुद्रवा ॥ ११ ॥ गजाः स्वलंकृता ह्यास
 न्कृत्रिमा ह्यकृतोपमाः ॥ तथाश्वाः सादिभिश्चैव गजाश्च गजसादिभिः ॥ १२ ॥ रथा रथियुता ह्यासन्कृत्रिमा ह्यकृतोपमाः ॥ सर्वेषां मोहनार्थाय
 तथा च संसदः कृताः ॥ १३ ॥ महाद्वारि स्थितो नंदी कृतस्तेन हि मंडपे ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशो यथा नंदी तथैव सः ॥ १४ ॥ तस्योपरि
 महद्दिव्यं पुष्पकं रत्नभूषितम् ॥ राजितं पल्लवच्छत्रैश्चामरैश्च सुशोभितम् ॥ १५ ॥ वामपार्श्वे गजौ द्वौ च शुद्धकाश्मीरसन्निभौ ॥ चतुर्दंतौ
 षष्टिवर्षौ महात्मानौ महाप्रभौ ॥ १६ ॥ तथैव दक्षिणे पार्श्वे द्वावश्वौ दंशितौ कृतौ ॥ रत्नालंकारसंयुक्तांल्लोकपालांस्तथैव च ॥ १७ ॥ षोडश
 प्रकृतीस्तेन याथातथ्येन धीमता ॥ सर्वे देवा यथार्थेन कृता वै विश्वकर्मणा ॥ १८ ॥ तथैव ऋषयः सर्वे भृग्वाद्याश्च तपोधनाः ॥ विश्वे च
 पार्षदैः साकर्मिद्रो हि परमार्थतः ॥ १९ ॥ कृताः सर्वे महात्मानो याथातथ्येन धीमता ॥ एवंभूतः कृतस्तेन मंडपो दिव्यरूपवान् ॥ २० ॥
 अनेकाश्चर्यसंभूतो दिव्यो दिव्यविमोहनः ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र आगतो नारदोऽग्रतः ॥ २१ ॥ ब्रह्मणा नोदितस्तत्र हिमालयगृहं प्रति ॥
 नारदोऽथ ददर्शाग्निं आत्मानं विनयान्वितम् ॥ २२ ॥ भ्रांतो हि नारदस्तेन कृत्रिमेण महायशाः ॥ अवलोकपरस्तत्र चरितं विश्वकर्मणः ॥
 ॥ २३ ॥ प्रविष्टो मंडपं तस्य हिमाद्रे रत्नचित्रितम् ॥ सुवर्णकलशैर्जुष्टं रंभाद्यैरुपशोभितम् ॥ २४ ॥ सहस्रस्तम्भमयं युक्तं ततोऽद्रिः
 स्वर्णैर्वृतः ॥ तमृषिं पूजयामास किं कार्यमिति पृष्ठवान् ॥ २५ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ आगतास्ते महात्मानो देवा इन्द्रपुत्रो

स्कां.म.पु.
॥ ५२ ॥

गमाः ॥ तथा महर्षयः सर्वे गणेश परिवारिताः ॥ महादेवो वृषारूढो ह्यागतोर्द्धहनं प्रति ॥ २६ ॥ ततस्तद्वचनं श्रुत्वा हिमवान्गिरिसत्तमः ॥ उवाच नारदं वाक्यं प्रशस्तमधुरं महत् ॥ २७ ॥ पूजयित्वा यथान्यायं गच्छ त्वं शंकरं प्रति ॥ २८ ॥ ततस्तद्वचनं श्रुत्वा मुनिर्हिमवतो गिरेः ॥ तथैव मत्वा वचनं शैलराजानमब्रवीत् ॥ मेनाकेन च सह्येन मेरुणा गिरिणा सह ॥ २९ ॥ एभिः समेतो ह्यधुना महामते यतस्व शीघ्रं शिवमत्र चानय ॥ देवैः समेतं च महर्षिवर्यैः सुरासुरैरर्चितपादपंकजम् ॥ ३० ॥ तथेति मत्वा स जगाम तूर्णं सहैव तेः पर्वतराजभिश्च ॥ त्वरागतश्चैकपदेन शंभुं प्राप्नोद्वृषीणां प्रवरो महात्मा ॥ ३१ ॥ तावदृष्टो महादेवो देवैश्च परिवारितः ॥ तदा ब्रह्मा च विष्णुश्च रुद्रश्चैव सुरैः सह ॥ ३२ ॥ पप्रच्छुर्नारदं सर्वे येऽन्ये रुद्रचरा भृशम् ॥ कथ्यतां पृच्छमानानामस्माकं कथ्यते न हि ॥ ३३ ॥ एकैकस्यात्मजाः स्वाः स्वाः सद्यमेनाकमेरवः ॥ कन्यां दास्यंति वा शंभोः किं त्विदानीं प्रवर्तते ॥ ३४ ॥ ततोऽवोचन्महातेजा नारदश्चर्षिसत्तमः ॥ ब्रह्माणं पुरतः कृत्वा विष्णुं प्रति सहेतुकम् ॥ ३५ ॥ एकांतमाश्रित्य तदा सुरेन्द्रं स नारदो वाक्यमिदं बभाषे ॥ त्वष्टा कृतं वै भवनं महत्तरं येनैव सर्वे च विमोहिता वयम् ॥ ३६ ॥ पुरा कृतं तस्य महात्मनस्त्वया किं विस्मृतं तत्सकलं शचीपते ॥ तस्मादसौ त्वां विजिगीषुकामो गृहे वसंस्तस्य गिरेर्महात्मनः ॥ ३७ ॥ अहो विमोहितस्तेन प्रतिरूपेण भास्वता ॥ तथा विष्णुः कृतस्तेन शंखचक्रगदादिभृत् ॥ ३८ ॥ ब्रह्मा चैव तथाभूतस्तं चैव कृतवानसौ ॥ ३९ ॥ मायामयो वृषभस्तेन वेषात्कृतो हि नागोऽवतरस्तथैव ॥ तथा चान्यान्यप्यनेनामरेन्द्र सर्वाण्येवोल्लिखितान्यत्र विद्धि ॥ ४० ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य देवेंद्रो वाक्यमब्रवीत् ॥ ४१ ॥ विष्णुं प्रति तदा शीघ्रं दृष्ट्वा यामि वसात्र भोः ॥ पुत्रशोकेन ततोऽसौ व्याजेनान्येन वाऽकरोत् ॥ ४२ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा देवदेवो जनार्दनः ॥ उवाच प्रहसन्वाक्यं शक्रमाप्तमयं तदा ॥ ४३ ॥ निवातकवचैः पूर्वं मोहितोऽसि शचीपते ॥ विद्याऽमृता तत्र मया समानीतोपसत्तये ॥ ४४ ॥ महाविद्याबलेनैव प्रविश्य मण्डपेऽधुना ॥ पर्वतो हिमवानेष तथान्ये पर्वतोत्तमाः ॥ ४५ ॥ विपक्षा हि कृताः सर्वे मम वाक्याच्च वासव ॥ हेतुं स्मृत्वाथ वै त्वष्टा मायया ह्यकरोदिदम् ॥ ४६ ॥ जयमिच्छंति वै मूढा न च भेतव्यमण्वपि ॥ ४७ ॥ एवं विवदमानास्तान्देवाञ्चक्रपुरोगमान् ॥ सांत्वयामास वै विष्णुर्नारदं ते ततोऽब्रुवन् ॥ ४८ ॥ ददाति वा न ददाति कन्यां गिरीन्द्रः स्वां वै कथ्यतां शीघ्रमेव ॥ किं तेन दृष्टं किं कृतं चाद्य शंस तत्सर्वं भो नारद ते नमोऽस्तु ॥ ४९ ॥ तच्छ्रुत्वा प्रहसन्छंभुरुवाच वचनं तदा ॥ कन्यां

गार्हे० सं० १
(के० सं०)
अ० २४

दास्यति चेन्मह्यं पर्वतो हि हिमालयः ॥ मायया मम किं कार्यं वद विष्णो यथातथम् ॥ ५० ॥ केनाप्नुपायेन फलं हि साध्यमित्युच्यते पंडिते
 न्यायविद्विः ॥ तस्मात्सर्वेर्गम्यतां शीघ्रमेव कार्यार्थिभिश्चेन्द्रपुरोगमैश्च ॥ ५१ ॥ तदा शिवोऽपि विश्वात्मा पंचबाणेन मोहितः ॥ महाभूतेन भूतेशस्त्व
 न्येषां चैव का कथा ॥ ५२ ॥ एवं च विद्यमानेऽसौ शंभुः परमशोभनः ॥ कृतो ह्यनंगेन वशे यथान्यः प्राकृतो जनः ॥ ५३ ॥ मदनी हि बली लोके
 येन सर्वमिदं जगत् ॥ जितमस्ति निजप्रौढ्या सदेवर्षिसमन्वितम् ॥ ५४ ॥ सर्वेषामेव भूतानां देवानां च विशेषतः ॥ राजा ह्यनंगो बलवान्यस्य
 चाज्ञा बलीयसी ॥ ५५ ॥ पार्वतीस्त्रीस्वरूपेण अजेयो भुवनत्रये ॥ तां दृष्ट्वा हि स्त्रियं सर्वे ऋषयोऽपि विचक्षणाः ॥ ५६ ॥ देवा मनुष्या गन्धर्वाः
 पिशाचोरगराक्षसाः ॥ आज्ञानुलंघिनः सर्वे मदनस्य महात्मनः ॥ ५७ ॥ तपोबलेन महता तथा दानबलेन च ॥ वेत्तुं न शक्यो मदनीं विन
 येन विना द्विजाः ॥ ५८ ॥ तस्मादनंगस्य महान्क्रोधो हि बलवत्तरः ॥ ईश्वरं मदनेनैवं मोहितं वीक्ष्य माधवः ॥ ५९ ॥ उवाच वाक्यं वाक्यज्ञो
 मा चिंतां कुरु वै प्रभो ॥ यदुक्तं नारदेनैव मंडपं प्रति सर्वशः ॥ ६० ॥ त्वद्वा कृतं विचित्रं च तत्सर्वं मदनात्प्रभोः ॥ तदानीं शंकरो वाक्यमुवाच
 मधुमदनम् ॥ ६१ ॥ अविद्यया वृतं तेन कृतं त्वद्वा हि मण्डपम् ॥ किं तु वक्ष्यामहे विष्णो मण्डपः केवलेन हि ॥ ६२ ॥ विवाहो हि महाभाग
 अविद्यामूल एव च ॥ तस्मात्सर्वे वयं याम उद्राहार्थं च संप्रति ॥ ६३ ॥ नारदं च पुरस्कृत्य सर्वे देवाः सवासवाः ॥ हिमाद्रिसहिता जग्मुर्म
 न्दिरं परमाद्भुतम् ॥ अनेकाश्चर्यसंयुक्तं विचित्रं विश्वकर्मणा ॥ ६४ ॥ कृतं च तेनाद्य पवित्रमुत्तमं तं यज्ञवाटं बहुभिः पुरस्कृतम् ॥ विचित्रचित्रं
 मनसो हरं च तं यज्ञवाटं स चकार बुद्धिमान् ॥ ६५ ॥ प्रवेक्ष्यमाणास्ते सर्वे सुरेन्द्रा ऋषिभिः सह ॥ दृष्ट्वा हिमाद्रिणा तत्र अभ्युत्थानगतोऽभवत् ॥
 ॥ ६६ ॥ तथैव तेषां च मनोहराणि हर्म्याणि तेन प्रतिकल्पितानि ॥ गन्धर्वयक्षाः प्रमथाश्च सिद्धा देवाश्च नागाप्सरसां गणाश्च ॥ वसन्ति यत्रैव
 सुखेन तेभ्यः स तत्रतत्रोपवनं चकार ॥ ६७ ॥ तेषामर्थे महार्हाणि धाराजिरगृहाणि च ॥ अत्यद्भुतानि शोभन्ते कृतान्येव महात्मना ॥ ६८ ॥ निवा
 सार्थं कल्पितानि सावकाशानि तत्र वै ॥ देवानां चैव सर्वेषामृषीणां भावितात्मनाम् ॥ ६९ ॥ एवं विस्तारयामास विश्वकर्मा बहून्यपि ॥ मन्दि
 राणि यथायोग्यं यत्र तत्रैव तिष्ठताम् ॥ ७० ॥ भैरवाः क्षेत्रपालाश्च येऽन्ये च क्षेत्रवासिनः ॥ श्मशानवासिनश्चान्ये येऽन्ये न्यग्रोधवासिनः ॥
 ॥ ७१ ॥ अश्वत्थसेविनश्चान्ये खेचराश्च तथा परे ॥ येयं यत्रोपविष्टाश्च तत्रतत्रैव तेन वै ॥ ७२ ॥ कृतानि च मनोज्ञानि भवनानि महाति
 वै ॥ तेषामेवानुकूलानि भूतानां विश्वकर्मणा ॥ ७३ ॥ तत्रैव ते मर्वगणैः समेता निवासितास्तेन हिमाद्रिणा स्वयम् ॥ सेंद्राः सुरा यक्षपिशाचर

स्का.म.पु.
॥ ५३ ॥

क्षसां गन्धर्वविद्याप्सरसां समूहाः ॥ ७४ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे केदारखण्डे गर्व
तीपरिणयने हिमाद्रिणा देवानां निवासस्थानकरणवर्णननाम चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ७४ ॥ लोमश उवाच ॥ तत्रोपविविशुः सर्वं
सत्कृताश्च हिमाद्रिणा ॥ ते देवाः सपरीवाराः सहर्षाश्च सवाहनाः ॥ १ ॥ तत्रैव च महामात्रं निर्मितं विश्वकर्मणा ॥ दीप्त्या परमया युक्तं निवासार्थं
स्वयम्भुवः ॥ २ ॥ तथैव विष्णोस्त्वपरं भवनं स्वयमेव हि ॥ भास्वरं सुविचित्रं च कृतं त्वष्टा मनोरमम् ॥ वैण्डीगृहं मनोज्ञं च तथैव कृतवान्स्व
यम् ॥ ३ ॥ तथैव श्वेतं परमं मनोज्ञं महाप्रभं देववरैः सुपूजितम् ॥ कैलासलक्ष्मीप्रभया महत्या सुशोभितं तद्भवनं चकार ॥ ४ ॥ तत्रैव शंभुः
परया विभूत्या स स्थापितस्तेन हिमाद्रिणा वै ॥ ५ ॥ एतस्मिन्नंतरे मेना समायाता सखीगणैः ॥ नीराजनार्थं शंभुं च ऋषिभिः परिवारिता ॥
॥ ६ ॥ तदा वादित्रनिघोषैर्नादितं भुवनत्रयम् ॥ नीराजनं कृतं तस्य मेनया च तपस्विनः ॥ ७ ॥ अवलोक्य परा साध्वी मेनाऽजानाद्धरं
तदा ॥ गिरिजोक्तमनुस्मृत्य मेना विस्मयमागता ॥ ८ ॥ यद्वै पुरोक्तं च तया पार्वत्या मम सन्निधौ ॥ ततोऽधिकं प्रपश्यामि सौंदर्यं परमेष्ठिनः ॥
महेशस्य मया दृष्टमनिर्वाच्यं च संप्रति ॥ ९ ॥ एवं विस्मयमापन्ना विप्रपत्नीभिरावृता ॥ अहतांबरयुग्मेन शोभिता वरवर्णिनी ॥ १० ॥
कंचुकी परमा दिव्या नानारत्नैश्च शोभिता ॥ अंगीकृता तदा देव्या रराज परया श्रिया ॥ ११ ॥ विभ्रती च तदा हारं दिव्यरत्नविभूषितम् ॥
वलयाणि महार्हाणि शुद्धचामीकराणि च ॥ १२ ॥ तत्रोपविष्टा सुभगा ध्यायन्ती परमेश्वरम् ॥ सखीभिः सेव्यमानाः सा विप्रपत्नीभिरेव च ॥
॥ १३ ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र गगो वाक्यमभाषत ॥ पाणिग्रहार्थं शंभुं च आनयध्वं स्वमंदिरम् ॥ त्वरितेनैव वेलायामस्यामेव विचक्षणाः ॥
॥ १४ ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य गर्गस्य च महात्मनः ॥ अभ्युत्थानपराः सर्वे पर्वताः सकलत्रकाः ॥ १५ ॥ महाविभूत्या संयुक्ताः सर्वे
मंगलपाणयः ॥ सालंकृतास्तदा तेषां पत्न्योलंकारमंडिताः ॥ १६ ॥ उपायनान्यनेकानि जगद्गुहः स्निग्धलोचनाः ॥ तदा वादित्रघोषेण ब्रह्मघोषेण
भूयसा ॥ १७ ॥ आजग्मुः सकलत्रास्ते यत्र देवो महेश्वरः ॥ प्रमथैरावृतस्तत्र चंड्या चैवाभिसेवितः ॥ १८ ॥ तथा महर्षिभिस्तत्र तथा देवगणैः
सह ॥ एभिः परिवृतः श्रीमाञ्छंकरो लोकशंकरः ॥ १९ ॥ श्रुत्वा वादित्रनिघोषं सर्वे शंकरसेवकाः ॥ उत्थिता एकपद्येन देवैर्ऋषिभिरा

माहे.सं.१
(के.सं.)
अ० २५

१ वण्डीगृहम् - बहूनिधाननिवातिनां जनानामेकत्र संमेलनार्थं यस्यमाप्राप्य गृहं "कैटक" इत्याख्यं तन् - 'वण्डीगृहम्' इत्यर्थः । अत एव दक्षिणात्येव "विभुञ्जवण्डी" "वेल्जवण्डी" इत्यादिनामानः केचन प्राप्ताः
प्रतिष्ठाः सन्ति - इति एतत्तथैव सुधीभिः ।

वृताः ॥२०॥ तथोद्यतो योगिनाचक्रयुक्ता गणा गणानां पतिरेकवर्चसाम् ॥ शिवं पुरस्कृत्य तदानुभावास्तथैव सर्वे गणनायकाश्च ॥२१॥ तद्योगिनी
 चक्रमतिप्रचंडं टंकारभेरीरवनिस्वनेन ॥ चंडीं पुरस्कृत्य भयानकां तदा महाविभूत्या समलंकृतां तदा ॥ २२ ॥ कंठे कर्कोटकं नागं हारभूतं च
 कार सा ॥ पदकं वृश्चिकानां च दंदशूकांश्च विभ्रती ॥ २३ ॥ कर्णावतंसान्सा दध्रे पाणिपादमयांस्तथा ॥ रणे हतानां वीराणां शिरांस्युरसि
 चापरान् ॥ २४ ॥ द्वीपिचर्मपरीधाना योगिनीचक्रसंयुता ॥ क्षेत्रपालावृता तद्वैदेरवैः परिवारिता ॥ २५ ॥ तथा प्रेतैश्च भूतैश्च कपटैः परिवारिता ॥
 वीरभद्रादयश्चैव गणाः परमदारुणाः ॥ ये दक्षयज्ञनाशार्थं शिवेनाज्ञापितास्तदा ॥ २६ ॥ तथा काली भैरवी च माया चैव भयावहा ॥ त्रिपुरा च
 जया चैव तथा क्षेमकरी शुभा ॥२७॥ अन्याश्चैव तथा सर्वाः पुरस्कृत्य सदाशिवम् ॥ गंतुकामाश्चोग्रतरा भूतैः प्रेतैः समावृताः ॥ २८ ॥ एताः सर्वा
 विलोक्याथ शिवभक्तो जनार्दनः ॥ महर्षीश्च पुरस्कृत्य ह्यमरांश्च तथैव च ॥ अनसूयां पुरस्कृत्य तथैव च हरुंधतीम् ॥२९॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥
 चण्डीं कुरु समीपस्थां लोकपालनतां प्रभो ॥ ३० ॥ तदुक्तं विष्णुना वाक्यं निशम्य जगदीश्वरः ॥ उवाच प्रहसन्नेव चंडीं प्रति सदाशिवः ॥ ३१ ॥
 अत्रैव स्थीयतां चंडि यावदुद्रहनं भवेत् ॥ मम भावान्विजानासि कार्याकार्ये सुशोभने ॥३२॥ एवमाकर्ण्य वचनं शंभोरमिततेजसः ॥ उवाच कुपिता
 चंडी विष्णुमुद्दिश्य सादरम् ॥ ३३ ॥ तथान्ये प्रमथाः सर्वे विष्णुमूचुः प्रकोपिताः ॥ यत्रयत्र शिवो भाति तत्रतत्र वयं प्रभो ॥ ३४ ॥ त्वया निवारिताः
 कस्माद्वयमाभ्युदये परे ॥ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा केशवो वाक्यमब्रवीत् ॥ ३५ ॥ चण्डीमुद्दिश्य प्रमथानन्यांश्चैव तथाविधान् ॥ यूयं चैव मया प्रोक्ता मा
 कोपं कर्तुमर्हथ ॥३६॥ एवमुक्तास्तदा तेन चंडीमुख्या गणास्तदा ॥ एकांतमाश्रिताः सर्वे विष्णुवाक्याज्ज्वलद्भदः ॥३७॥ तावत्सर्वे समायाताः पर्वतै
 द्रस्य मंत्रिणः ॥ सकलत्राः संश्रमेण महेशं प्रति सत्वरम् ॥ ३८ ॥ पंचवाद्यप्रघोषेण ब्रह्मघोषेण भूयसा ॥ योषिद्भिः संवृतास्तत्र गीतशब्देन भूयसा
 ॥ ३९ ॥ एवं प्राप्ता यत्र शंभुः सकलैः परिवारितः ॥ आगत्य कलशैः साकं स्नापितो हि सदाशिवः ॥ स्त्रीभिर्मंगलगीतेन सर्वाभरणभूषितः ॥४०॥
 ऋषयो देवगंधर्वास्तथान्ये पर्वतोत्तमाः ॥ शंभुग्रगास्तदा जग्मुः स्त्रियश्चैव सुपूजिताः ॥ बभौ छत्रेण महता ध्रियमाणेन मूर्धनि ॥ ४१ ॥ चामरै
 र्वीज्यमानोऽसौ मुकुटेन विराजितः ॥ ब्रह्मा विष्णुस्तथा चंद्रो लोकपालास्तथैव च ॥ ४२ ॥ अग्रगा ह्यपि शोभंतः श्रिया परमया युताः ॥ तथा
 शंखाश्च भेर्यश्च पटहानकगोमुखाः ॥ ४३ ॥ तथैव गायकाः सर्वे जग्मुः परममंगलम् ॥ पुनः पुनरवाद्यंत वादित्राणि महोत्सवे ॥ ४४ ॥ अरुंधती
 महाभागा अनसूया तथैव च ॥ सावित्री च तथा लक्ष्मीर्मातृभिः परिवारिताः ॥ ४५ ॥ एभिः समेतो जगदेकवंधुर्बभौ तदानीं परमेण वचसा ॥

सचंद्रमूर्यानि लवायुना वृतः सलोकपालप्रवरैर्महर्षिभिः ॥ ४६ ॥ स वीज्यमानः पवनेन साक्षाच्छत्रं च तस्मै शशिना ह्यधिष्ठितम् ॥ सूर्यः पुरस्ताद
 भवत्प्रकाशकः श्रियान्वितो विष्णुरभूच्च सन्निधौ ॥ ४७ ॥ पुष्पैर्वर्षुर्द्वावकीर्यमाणा देवास्तदानीं मुनिभिः समेताः ॥ ययौ गृहं कांचनकुट्टिमं महन् महावि
 भूत्यापरिशोभितं तदा ॥ विवेश शंभुः परया सपर्यया संपूज्यमानो नरदेवदानवैः ॥ ४८ ॥ एवं समागतः शंभुः प्रविष्टो यज्ञमण्डपम् ॥ संस्तूयमानो
 विबुधैः स्तुतिभिः परमेश्वरः ॥ ४९ ॥ गजादुत्तारयामास महेशं पर्वतोत्तमः ॥ उपविश्य ततः पीठे कृत्वा नीराजनं महत् ॥ ५० ॥ मेनया सखिभिः
 साकं तथैव च पुरोधसा ॥ मधुपर्कादिकं सर्वं यत्कृतं चैव तत्र वै ॥ ५१ ॥ ब्रह्मणा नोदितः सद्यः पुरोधाः कृतवान्प्रभुः ॥ मंगलं शुभकल्याणं
 प्रस्तावसदृशं बहु ॥ ५२ ॥ अतर्वेद्यां संप्रवेश्य यत्र सा पार्वती स्थिता ॥ वेदिकोपरि तन्वंगी सर्वाभरणभूषिता ॥ ५३ ॥ तत्रानीतो हरः साक्षाद्रि
 ण्णुना ब्रह्मणा सह ॥ लग्नं निरीक्षमाणस्ते वाचस्पतिपुरोगमाः ॥ ५४ ॥ गर्गो मुनिश्चोपविष्टस्तत्रैव घटिकालये ॥ यावत्पूर्णा घटी जाता तावत्प्रणव
 भाषणम् ॥ ५५ ॥ ॐ पुण्येति प्रणिगदन्गर्गो बध्वंजलिं दधे ॥ पार्वत्यक्षतपूर्णं च शिवोपरि ववर्ष वै ॥ ५६ ॥ तया संपूजितो रुद्रो दध्यक्षतकुशा
 दिभिः ॥ मुदा परमया युक्ता पार्वती रुचिरानना ॥ ५७ ॥ विलोकयंतौ शंभुं तं यदर्थं परमं तपः ॥ कृतं पुरा महादेव्या परेषां परमं महत् ॥ ५८ ॥
 तपसा तेन संप्राप्तो जगज्जीवनजीवनः ॥ नारदेन ततः प्रोक्तो महादेवो वृषध्वजः ॥ ५९ ॥ तथा गंगादिभिश्चान्यैर्मुनिभिः सनकादिभिः ॥ प्रति
 पूजां कुरु क्षिप्रं पार्वत्याश्च त्रिलोचन ॥ तदा शिवेन सा तन्वी पूजितार्घ्याक्षतादिभिः ॥ ६० ॥ एवं परस्परं तौ च पार्वतीपरमेश्वरौ ॥ अर्च्यमानौ
 तदानीं च शुशुभाते जगन्मयौ ॥ ६१ ॥ त्रैलोक्यलक्ष्म्या संवीतौ निरीक्षंतौ परस्परम् ॥ तदा नीराजितौ लक्ष्म्या सावित्र्या च विशेषतः ॥
 अरुंधत्या तदा तौ च दंपती परमेश्वरौ ॥ ६२ ॥ अनसूया तथा शंभुं पार्वतीं च यशस्विनीम् ॥ दृष्ट्वा नीराजयामास प्रीत्युत्कलितलोचना ॥ ६३ ॥
 तथैव सर्वा द्विजयोषितश्च नीराजयामासुरहो पुनः पुनः ॥ सतीं च शंभुं च विलोकयंत्यस्तथैव सर्वा मुदिता हसंत्यः ॥ ६४ ॥ ॥ लोमश
 उवाच ॥ ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र गर्गाचार्यप्रणोदितः ॥ हिमवान्मेनया सार्द्धं कन्यां दातुं प्रचक्रमे ॥ ६५ ॥ हैमं कलशमादाय मेना चार्द्धां
 गमाश्रिता ॥ हिमाद्रेश्च महाभागा सर्वाभरणभूषिता ॥ ६६ ॥ तदा हिमाद्रिणा प्रोक्तो विश्वनाथो वरप्रदः ॥ ब्रह्मणा सह संगत्य विष्णुना च
 तथैव च ॥ ६७ ॥ सार्द्धं पुरोधसा चैव गर्गेण सुमहात्मना ॥ कन्यादानं करोम्यद्य देवदेवस्य शूलिनः ॥ ६८ ॥ प्रयोगो भण्यतां ब्रह्मन्नस्मिन्समय
 आगते ॥ तथेति मत्वा ते सर्वे कालज्ञा द्विजसत्तमाः ॥ ६९ ॥ कथयतां तात गोत्रं स्वं कुलं चैव विशेषतः ॥ कथयस्व महाभाग इत्याकर्ण्य

वचस्तथा ॥ सुमुखो विमुखः सद्यो ह्यशोच्यः शोच्यतां गतः ॥ ७० ॥ एवंविधः सुरवरेर्ऋषिभिस्तदानीं गंधर्वयक्षमुनिसिद्धगणैस्तथैव ॥ दृष्टो निरुत्तर
 मुखो भगवान्महेशो हास्यं चकार सुभृशं त्वथ नारदश्च ॥ ७१ ॥ वीणां प्रकटयामास ब्रह्मपुत्रोऽथ नारदः ॥ तदानीं वारितो धीमान्वीणां मा वादय
 प्रभो ॥ ७२ ॥ इत्युक्तः पर्वतेनैव नारदो वाक्यमब्रवीत् ॥ त्वया पृष्टो भवः साक्षात्स्वगोत्रकथनं प्रति ॥ ७३ ॥ अस्य गोत्रं कुलं चैव नाद एव
 परं गिरे ॥ नादे प्रतिष्ठितः शंभुर्नादो ह्यस्मिन्प्रतिष्ठितः ॥ ७४ ॥ तस्मान्नादमयः शंभुर्नादाच्च प्रतिलभ्यते ॥ तस्माद्वीणा मया चाद्य वादिता हि
 परंतप ॥ ७५ ॥ अस्य गोत्रं कुलं नाम न जानन्ति हि पर्वत ॥ ब्रह्मादयो हि विबुधा अन्येषां चैव का कथा ॥ ७६ ॥ त्वं हि मूढत्वमापन्नो न
 जानासि हि किंचन ॥ वाच्यावाच्यं महेशस्य विषया हि बहिर्मुखाः ॥ ७७ ॥ येये आगमिकाश्चाद्रे नष्टास्ते नात्र संशयः ॥ अरूपाय विरूपाक्षो
 ह्यकुलीनोऽयमुच्यते ॥ ७८ ॥ अगोत्रोऽयं गिरिश्रेष्ठ जामाता ते न संशयः ॥ न कर्तव्यो विमर्शोऽत्र भवता विबुधेन हि ॥ ७९ ॥ न जानन्ति
 हरं सर्वे किं बहुक्त्या मम प्रभो ॥ यस्याज्ञानान्महाभाग मोहिता ऋषयो ह्यमी ॥ ८० ॥ ब्रह्मापि तं न जानाति मस्तकं परमेष्ठिनः ॥
 विष्णुर्गतो हि पातालं न दृष्टो हि तथैव च ॥ ८१ ॥ तेन लिंगेन महता ह्यगाधेन जगन्नयम् ॥ व्याप्तमस्तीति तद्विद्धि किमनेन प्रयोजनम् ॥ ८२ ॥
 अनयाराधितं नूनं तव पुत्र्या हिमालय ॥ तत्त्वतो हि न जानासि कथं चैव महागिरे ॥ ८३ ॥ आभ्यामुत्पाद्यते विश्वमाभ्यां चैव प्रतिष्ठितम् ॥
 एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य नारदस्य महात्मनः ॥ ८४ ॥ हिमाद्रिप्रमुखाः सर्वे तथा चंद्रपुरोगमाः ॥ साधुसाध्विति ते सर्वे उचुर्विस्मितमानसाः ॥ ८५ ॥
 ईश्वरस्य तु गांधार्यं ज्ञात्वा सर्वे विचक्षणाः ॥ विस्मयेन समाश्लिष्टा उचुः सर्वे परस्परम् ॥ ८६ ॥ ॥ ऋषय उचुः ॥ ॥ यस्याज्ञया जगदिदं
 च विशालमेव जातं परात्परमिदं निजबोधरूपम् ॥ सर्वं स्वतंत्रपरमेश्वरभावगम्यं सोऽसौ त्रिलोकनिजरूपयुतो महात्मा ॥ ८७ ॥ इति श्रीस्कांदे
 महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे केदारखण्डे शिवशास्त्रे शिवपार्वतीविवाहवर्णनं नाम पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ७ ॥
 ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ अथ ते पर्वतश्रेष्ठा मेवाद्या जातसंभ्रमाः ॥ उचुस्ते चैकपद्येन हिमवंतं महागिरिम् ॥ १ ॥ ॥ पर्वता उचुः ॥ ॥ कन्या
 दानं क्रियतां चाद्य शैल श्रीमाञ्छम्भुर्भाग्यतस्तेऽद्य लब्धः ॥ हृन्मध्ये वै नात्र कार्यों विमर्शस्तस्मादेषा दीयतामीश्वराय ॥ २ ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं
 तेषां सुहृदां वै हिमालयः ॥ सम्यक्संकल्पमकरोद्ब्रह्मणा नोदितस्तदा ॥ इमां कन्यां तुभ्यमहं ददामि परमेश्वर ॥ ३ ॥ भार्यार्थं प्रतिगृह्णीष्व
 मंत्रेणानेन दत्तवान् ॥ ॥ अस्मै रुद्राय महते देवदेवाय शंभय ॥ कन्या दत्ता महेशाय गिरिंद्रेण महात्मना ॥ ४ ॥ वेद्यां च बहिरानीतौ दंपती

स्कां.म.पु.
॥ ५५ ॥

कमलेशणौ ॥ उपवेशितौ बहिर्वेद्यां पार्वतीपरमेश्वरौ ॥ ५ ॥ आचार्येणाथ तत्रैव कश्यपेन महात्मना ॥ आह्वानं हवनार्थाय कृतमग्रेस्तदा द्विजाः ॥
॥ ६ ॥ ब्रह्मा ब्रह्मासनगतो बभूव शिवसन्निधौ ॥ प्रवर्तमाने हवन ऋपयश्च विचक्षणाः ॥ ७ ॥ उचुः परस्परं तत्र नानादर्शनवेदिनः ॥
वेदवादरताः केचिदवदन्संमतेन वै ॥ ८ ॥ एवमेव न चाप्येवमेवमेव न चान्यथा ॥ कार्यमेव न वा कार्य कार्याकार्य तथा परे ॥ ९ ॥
इत्येवं ब्रुवतां शब्दः श्रूयते शिवसन्निधौ ॥ स्वकीयं मतमास्थाय ह्यब्रुवंस्ते परस्परम् ॥ तत्त्वज्ञानविहीनास्ते केवलं देदुबुद्धयः ॥ १० ॥ तेषां तद्
चनं श्रुत्वा परस्परजयैषिणाम् ॥ प्रहस्य नारदो वाक्यमुवाच शिवसन्निधौ ॥ ११ ॥ यूयं सर्वे वादिनश्च वेदवादरतास्तथा ॥ मौनमास्थाय भो
विप्रा हृदि कृत्य सदाशिवम् ॥ १२ ॥ आत्मानं परमात्मानं पराणां परमं च तत् ॥ येनेदं कारितं विश्वं यतः सर्वं प्रवर्तते ॥ यस्मिन्निलीयते विश्वं
तस्मै सर्वात्मने नमः ॥ १३ ॥ सोऽयमास्तेऽधुना गेहे पर्वतेऽस्य भो द्विजाः ॥ मुखादस्यैव संजाताः सर्वे यूयं विचक्षणाः ॥ १४ ॥ एवमुक्ता
स्तदा तेन नारदेन द्विजोत्तमाः ॥ उपदेशकरैर्वाक्यैर्बोधितास्ते द्विजोत्तमाः ॥ १५ ॥ वर्तमाने च यज्ञे च ब्रह्मा लोकपितामहः ॥ ददर्श चरणौ
देव्या नखेदुं च मनोहरम् ॥ १६ ॥ दर्शनात्स्वलितः सद्यो बभूवांबुजसंभवः ॥ मदनेन समाविष्टो वीर्यं च प्राच्यबद्भुवि ॥ १७ ॥ रंतसा क्षरमा
णेन लज्जितोऽभूत्पितामहः ॥ चरणाभ्यां ममर्दाथ महद्गोप्यं दुरत्ययम् ॥ १८ ॥ बहवश्चर्षयो जाता बालखिल्याः सहस्रशः ॥ उपतस्थुस्तदा सर्वे
ताततातेति चाब्रुवन् ॥ १९ ॥ नारदेन तदोक्तास्ते बालखिल्याः प्रकोपिता ॥ गच्छंतु बटवो यूयं पर्वतं गंधमादनम् ॥ २० ॥ न स्थातव्यं भवद्भिश्च
भवतां न प्रयोजनम् ॥ इत्येवमुक्तास्ते सर्वे बालखिल्याश्च पर्वतम् ॥ नारदेन समादिष्टा ययुः सर्वे त्वरान्विताः ॥ २१ ॥ नारदेन ततो ब्रह्माऽऽ
श्वासितो वचनैः शुभैः ॥ तावच्च हवनं पूर्णं जातं तस्य महात्मनः ॥ २२ ॥ महेशस्य तथा विप्राः शांतिपाठपरा बभुः ॥ ब्रह्मघोषेण महता व्याप्त
मासीद्दिगंतरम् ॥ २३ ॥ ततो नीराजितो देवो देवपत्नीभिरुत्तमः ॥ तथैव ऋषिपत्नीभिरर्चितः पूजितस्तथा ॥ २४ ॥ तथा गिरीन्द्रस्य मनोरमाः
शुभा नीराजयामासुरथैव योषितः ॥ गीतैः सुगीतज्ञविशारदाश्च तथैव चान्ये स्तुतिभिर्महर्षयः ॥ २५ ॥ रत्नानि च महार्हाणि ददौ तेभ्यो महा
मनाः ॥ हिमालयो महाशैलः संहृष्टः परितोषयन् ॥ २६ ॥ बभौ तदानीं सुरसिद्धसंघैर्वेद्यां स्थितोऽसौ सकलत्रको विभुः ॥ सर्वैरुपेतो निजपार्षदै
र्गणैः प्रहृष्टचेता जगदेकसुन्दरः ॥ २७ ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र ब्रह्मविष्णुपुरोगमाः ॥ ऋषिगंधर्वयक्षाश्च येन्ये तत्र समागताः ॥ २८ ॥ सर्वान्सम
भ्यर्च्य तदा महात्मा महान्गिरीशः परमेण वर्चसा ॥ सद्ब्रवस्त्राभरणानि सम्यग्ददौ च ताम्बूलसुगन्धवार्यपि ॥ २९ ॥ तदा शिवं पुरस्कृत्याभ्यव

मोह० सं० १
(के० सं०)
अ० २६

॥ ५५ ॥

जडः सुरेश्वराः ॥ तथा सर्वे मिलित्वा तु ऐकपद्येन मां देताः ॥ ३० ॥ पंक्तीभूताश्च बुभुजुर्लिंगिना शृंगिणा सह ॥ केचिद्वृणाः पृथग्भूता नाना
हास्यरसैर्विभुम् ॥ ३१ ॥ अतोपयन्नारदाद्या अनेकालीकसंयुताः ॥ तथा चण्डीगणाः सर्वे बभुजुः कृतभाजनाः ॥ ३२ ॥ वैतालाः क्षेत्रपालाश्च बुभुजुः
कृतभाजनाः ॥ शाकिनी डाकिनी चैव यक्षिण्यो मातृकादयः ॥ ३३ ॥ योगिन्योऽथ चतुःपष्टिर्योगिनो हि तथा परे ॥ दश कोट्यो गणानां च
कोट्येका च महात्मनाम् ॥ ३४ ॥ एवं तु ऋषयः सर्वे तथान्ये विबुधादयः ॥ योगिनो हि मया चान्ये कथिताः पूर्वमेव हि ॥ ३५ ॥ योगिन्यश्चैव
कथितास्तासां भक्ष्यं वदामि वः ॥ खड्गानां केचिदानीय क्रव्यं पवित्रमेव च ॥ ३६ ॥ भुञ्जति चास्थिसंयुक्तं तथात्राणि बुभुक्षिताः ॥ आनीय केचि
च्छीर्षाणि महिषाणां गुरुणि च ॥ ३७ ॥ तथा केचिन्मृत्यमानास्तदानीं रोह्यमाणाः प्रमथाश्चैव चान्ये ॥ केचित्पुष्णीमास्थिता रुद्ररूपाः परं चान्या
लोकमानास्तथैव ॥ ३८ ॥ योगिनीचक्रमध्यस्थो भैरवो हिनर्त च ॥ तथान्ये भूतवेताला मामेत्येवं प्रलापिनः ॥ ३९ ॥ एवं तेषामुद्भवं हि निरीक्ष्य
मधुसूदनः ॥ उवाच प्रहसन्वाक्यं शंकरं लोकशंकरम् ॥ ४० ॥ एतान्गणान्वारय भो अत्र मत्तांश्च संप्रति ॥ अस्मिन्काले च यत्कार्यं सर्वैस्तत्कार्यमे
व च ॥ ४१ ॥ पांडित्येन महादेव तस्मादेतान्निवारय ॥ तच्छ्रुत्वा भगवान्बुद्धो वीरभद्रमुवाच ह ॥ ४२ ॥ ॥ रुद्र उवाच ॥ ॥ वारयस्व
प्रमत्तांश्च क्षीवांश्चैव विशेषतः ॥ तेनोक्तो वीरभद्रश्च शंभुना परमेश्वरिणा ॥ ४३ ॥ आज्ञापिताः प्रमत्ताश्च वीरभद्रेण धीमता ॥ प्रमथा वारितास्तेन
तूष्णीमाश्रित्य ते स्थिताः ॥ ४४ ॥ निश्चला योगिनीमध्ये भूतप्रमथगुह्यकाः ॥ शाकिन्यो यातुधानाश्च कूष्माण्डाः कोपिकर्पटाः ॥ ४५ ॥ तथान्ये
भूतवेतालाः क्षेत्रपालाश्च भैरवाः ॥ सर्वे शांताः प्रमत्ताश्च बभूवुः प्रमथादयः ॥ ४६ ॥ एवं विस्तारसंयुक्तं कृतमुद्रहनं तदा ॥ हिमाद्रिणा परं
विप्राः सुमंगल्यं सुशोभनम् ॥ ४७ ॥ चत्वारो दिवसा जाताः परिपूर्णैः चेतसा ॥ हिमाद्रिणा कृता पूजा देवदेवस्य शूलिनः ॥ ४८ ॥
वस्त्रालंकाराभरणै रत्नैरुच्चावचैस्ततः ॥ पूजयित्वा महादेवं विष्णोर्वचनपरोऽभवत् ॥ ४९ ॥ लक्ष्मीसमेतं विष्णुं च वस्त्रालंकरणैः शुभैः ॥
पूजयामास हिमवांस्तथा ब्रह्माणमेव च ॥ ५० ॥ इंद्रं पुरोधसा सार्द्धमिन्द्राण्या सहितं विभुम् ॥ तथैव लोकपालांश्च पूजयित्वा पृथक्पृथक्
॥ ५१ ॥ तथैव पूजिता चंडी भूतप्रमथगुह्यकैः ॥ वस्त्रालंकरणैश्चैव रत्नैर्नानाविधैरपि ॥ ये चान्य आगतास्तत्र ते च सर्वे प्रपूजिताः ॥ ५२ ॥

१ वस्त्रालंकाराभरणै रत्नैरुच्चावचैस्ततः ॥ पूजयित्वा महादेवं विष्णोर्वचनपरोऽभवत् ॥ ४९ ॥ लक्ष्मीसमेतं विष्णुं च वस्त्रालंकरणैः शुभैः ॥
२ उद्भवम्-उत्सवम्-इत्यर्थः । ३ संवोधनमिदं शौनकादीनानां ।

एवं तदानीं प्रतिपूजिताश्च देवाश्च सर्वे ऋषयश्च यक्षाः ॥ गंधर्वविद्याधरसिद्धचारणास्तथैव मर्त्याप्सरसां गणाश्च ॥ ५३ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण
 एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेःखण्डे केदारखण्डे शिवपार्वतीविवाहमंगलोत्सववर्णनं नाम पद्मिंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ४४ ॥
 ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ तथैव विष्णुना सर्वे पर्वताश्च प्रपूजिताः ॥ सद्भाचलश्च विंध्यश्च मैनाको गंधमादनः ॥ १ ॥ माल्यवान्मलयश्चैव
 महेंद्रो मंदरस्तथा ॥ मेरुश्चैव प्रयत्नेन पूजितो विष्णुना तदा ॥ २ ॥ श्वेतः कृतः श्वेतगिरिर्नीलाद्रिश्च तथैव च ॥ उदयाद्रिश्च शृंगश्च अस्ताचल
 वरो महान् ॥ ३ ॥ मानसाद्रिस्तथा शैलः कैलासः पर्वतोत्तमः ॥ लोकालोकस्तथा शैलः पूजितः परमेष्ठिना ॥ ४ ॥ एवं ते पर्वतश्रेष्ठाः पूजिताः
 सर्व एव हि ॥ तथान्ये पूजितास्तेन सर्वे पर्वतवासिनः ॥ ५ ॥ विष्णुना ब्रह्मणा सार्द्धं कृतं सर्वं यथोचितम् ॥ अन्येहनि च संप्राप्ते वरयात्रा कृता
 तथा ॥ ६ ॥ हिमाद्रिणा बंधुभिश्च पर्वतं गंधमादनम् ॥ ययुः सर्वे सुरगणा गणाश्च बहवस्तथा ॥ ७ ॥ प्रमथाश्च तथा सर्वे तथा चंडीगणाः
 परे ॥ ये चान्ये बहवस्तत्र समायाता हिमालयम् ॥ ८ ॥ शिवस्योद्ग्रहनं विप्राः शिवेन परिभाविताः ॥ परं हर्षं समापन्ना दृष्ट्वा तौ दंपती तदा ॥ ९ ॥
 पार्वतीसहितः शंभुः शंभुना सह पार्वती ॥ पुष्पगन्धौ यथा स्यातां वागर्थाविव तत्त्वतः ॥ १० ॥ तथा प्रकृतिपुंसौ च ऐकपद्येन नान्यथा ॥ दंपती
 तौ गजारूढौ शुशुभाते महाप्रभौ ॥ ११ ॥ विमानस्थस्तदा ब्रह्मा विष्णुश्च गरुडोपरि ॥ ऐरावतगतश्चंद्रः कुबेरः पुष्पकोपरि ॥ १२ ॥ पाशी च मकरा
 रूढो यमो महिषमेव च ॥ प्रेतारूढो नैर्ऋतः स्यादग्निर्वस्तगतो महान् ॥ १३ ॥ मृगारूढोऽथ पवन ईशो वृषभमेव च ॥ इत्येवं लोकपालाश्च सग्रहाः
 परमेष्ठिनः ॥ १४ ॥ स्वैः स्वैर्बलैः परिक्रांतास्तथान्ये प्रमथादयः ॥ हिमाद्रिश्च महाशैल ऋषभो गंधमादनः ॥ १५ ॥ सद्भाचलो नीलगिरिमंदरो
 मलयाचलः ॥ कैलासो हि महातेजा मैनाकश्च महाप्रभः ॥ १६ ॥ एते चान्ये च गिरयः श्रीमंतो हि महाप्रभाः ॥ सकलत्राश्च ते सर्वे ससुताश्च
 मनोरमाः ॥ १७ ॥ बलिनो रूपिणः सर्वे मेर्वाद्यास्तत्र पर्वताः ॥ वरयात्राप्रसंगेन शिवार्चनपराभवन् ॥ १८ ॥ नंदिना ह्युपविष्टास्ते मेर्वाद्यास्तत्र
 पर्वताः ॥ वरयात्रा कृता तेन यथोक्ता च हिमाद्रिणा ॥ सर्वैस्तेर्बधुभिः सार्द्धं पुनरागमनं कृतम् ॥ १९ ॥ स्वकालयस्थो हिमवान्स रजे हि महा
 यशाः ॥ शिवसंपर्कजेनैव महसा परमेण च ॥ विख्यातो हि महाशैलस्त्रिषु लोकेषु विश्रुतः ॥ २० ॥ कन्यादानेन महता तुष्टो यस्य च शंकरः ॥
 ते धन्यास्ते महात्मानः कृतकृत्यास्तथैव च ॥ २१ ॥ द्रचक्षरं नाम येषां च जिह्वाग्रे संस्थितं सदा ॥ शिवेति द्रचक्षरं नाम यैर्हृदीरितमद्य वै ॥ ते

वै मनुष्यरूपेण रुद्रा एव न संशयः ॥ २२ ॥ किञ्चिद्दानेन संतुष्टः पत्रेणापि तथैव च ॥ तोयेनापि हि संतुष्टो महादेवो निरन्तरम् ॥ २३ ॥ पत्रेण
 पुष्पेण तथा जलेन प्रीतो भवत्येष सदाशिवो हि ॥ तस्माच्च सर्वैः प्रतिपूजनीयः शिवो महाभक्त्यकरो नृणामिह ॥ २४ ॥ एको महाञ्ज्योतिरजः परेशः
 परापराणां परमो महात्मा ॥ निरन्तरो निर्विकारो निरीशो निराबाधो निर्विकल्पो निरीहः ॥ २५ ॥ निरञ्जनो नित्यरूपो निरोधो नित्यानन्दो
 नित्यमुक्तः सदैव ॥ एवंभूतो देवदेवोऽर्चितश्च तैर्देवाद्यैर्विश्वेद्यो भवश्च ॥ स्तुतो ध्यातः पूजितश्चितितश्च सर्वज्ञोऽसौ सर्वदा सर्वदश्च ॥ २६ ॥ यथा
 वरिष्ठो हिमवान्प्रसिद्धः सर्वैर्गुणैः सर्वगुणो महात्मा ॥ विश्वेशवंद्यो हि तदा हिमालयो जातो गिरीणां प्रवरस्तदानीम् ॥ २७ ॥ मेनया सह धर्मा
 त्मा यथास्थानगतस्ततः ॥ सर्वान्विसर्जयामास पर्वतान्पर्वतेश्वरः ॥ २८ ॥ गतेषु तेषु हिमवान्पुत्रैः पौत्रैः प्रपौत्रकैः ॥ राजा गिरीणां प्रवरो महा
 देवप्रसादतः ॥ २९ ॥ अथो गिरिजया सार्द्धं महेशो गन्धमादने ॥ एकांते च मतिं चक्रे रमणार्थं स्वरूपवान् ॥ ३० ॥ सुरतेनैव महता तपसा
 हि समागमे ॥ द्वयोः सुरतमारब्धं तद्वयोश्च तदाऽभवत् ॥ ३१ ॥ अनिष्टं महदाश्चर्यं प्रलयोपममेव च ॥ तस्मिन्महारते प्राप्ते नाविदंत सुखं परम् ॥
 ॥ ३२ ॥ सर्वे ब्रह्मादयो देवाः कार्याकार्यव्यवस्थिता ॥ रेतसा च जगत्सर्वं नष्टं स्थावरजंगमम् ॥ ३३ ॥ सस्मार चाग्निं ब्रह्मा च विष्णुश्चाध्यात्मदा
 यकः ॥ मनसा संस्मृतः सद्यो जगामाग्निस्त्वरान्वितः ॥ ३४ ॥ ताभ्यां संप्रेषितोऽपश्यदुचिरं शिवमंदिरम् ॥ द्वारि स्थितं नंदिनं च ददर्शाग्ने महा
 प्रभम् ॥ ३५ ॥ अग्निर्ह्रस्वस्तदा भूत्वा काश्मीरसदृशच्छविः ॥ प्रविष्टोऽंतःपुरं शंभोर्नानाश्चर्यसमन्वितम् ॥ ३६ ॥ अनेकरत्नसंवीतं प्रासादैश्च स्वलं
 कृतम् ॥ तदंगणमनुप्राप्य उपविश्याह हव्यवाद ॥ ३७ ॥ पाणिपात्रस्य मे ह्यम्ब भिक्षां देह्यवरोधतः ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य पाणिपात्रस्य
 बालिका ॥ ३८ ॥ यावद्दातुं च सारंभे भिक्षां तस्मै ततः स्वयम् ॥ उत्थाय सुरतात्तस्माच्छिवो हि कुपितो भृशम् ॥ ३९ ॥ रुद्रस्त्रिशूलमुद्यम्य
 भैरवो ह्यऽभवत्तदा ॥ निवारितो गिरिजया वधात्तस्माच्छिवः स्वयम् ॥ भिक्षां तस्मै ददौ वाचा अग्नये जातवेदसे ॥ ४० ॥ पाणौ भिक्षां गृहीत्वाथ
 प्रत्यक्षं तेन चाग्निना ॥ भिक्षिता कुपिता तं वै शशाप गिरिजा ततः ॥ ४१ ॥ रंभे भिक्षो भविता शापात्सर्वभक्षो ममाशु वै ॥ अनेन रेतसा सद्यः पीडां प्राप्स्य
 सि सर्वतः ॥ ४२ ॥ इत्युक्तो भक्षयित्वाग्नी रेत ईशस्य हव्यवाद ॥ यत्र देवाः स्थिताः सर्वे ब्रह्माद्याश्चैव सर्वशः ॥ ४३ ॥ आगत्याकथयत्सर्वं तद्रेतोभक्षणादि
 कम् ॥ सर्वे सगर्भा ह्यभवन्निन्द्राद्या देवतागणाः ॥ ४४ ॥ अग्रेयथा हविश्चैव सर्वेषामुपतिष्ठति ॥ अग्रेर्मुखोद्भवेनैव रेतसा ते सुरेश्वराः ॥ ४५ ॥ सगर्भा
 ह्यभवन्सर्वे चितया च प्रपीडिताः ॥ विष्णुं शरणमाजग्मुर्देवदेवेश्वरं प्रभुम् ॥ ४६ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ त्वं ज्ञाता सर्वदेवानां लोकानां प्रभुरेव च ॥

तस्माद्रक्षा विधातव्या शरणागतवत्सल ॥४७॥ वयं सर्वे मर्तुकामा रेतसानेन पीडिताः ॥ असुरेभ्यः परिव्रस्ता वयं सर्वे दिवौकसः ॥ ४८ ॥ शरणं शंकरं याताः परिव्रातुं कृतोद्वहः ॥ यदा पुत्रो हि रुद्रस्य भविष्यति तदा वयम् ॥ सुखिनः स्याम सर्वे वै निर्भयाश्च त्रिविष्टपे ॥ ४९ ॥ एवं विष्टभ्यमानानां सर्वेषां भयमागतम् ॥ अनेन रेतसा विष्णो जीवितुं शक्यते कथम् ॥ ५० ॥ त्रिवर्गो हि यथा पुंसां कृतो हि सुपरिष्कृतः ॥ विपरीतो भवत्येव विना देवेन नान्यथा ॥ ५१ ॥ तस्मात्तद्वै बलं मत्वा सर्वेषामपि देहिनाम् ॥ कार्याकार्यव्यवस्थायां सर्वे मन्यामहे वयम् ॥ ५२ ॥ तथा निशम्य देवानां परेशः परिदेवनम् ॥ उवाच प्रहसन्वाक्यं देवानां देवतारिहा ॥ ५३ ॥ स्तूयतां वै महादेवो महेशः कार्यगौरवात् ॥ ५४ ॥ तथेति गत्वा ते सर्वे देवा विष्णुपुरोगमाः ॥ तथा ब्रह्मादयः सर्व ईडिरे ऋषयो हरम् ॥ ५५ ॥ अन्नमो भर्गाय देवाय नीलकंठाय मीढुषे ॥ त्रिनेत्राय त्रिवेदाय लोकत्रितयधारिणे ॥ ५६ ॥ त्रिस्वराय त्रिमात्राय त्रिवेदाय त्रिमूर्तये ॥ त्रिवर्गाय त्रिधामाय त्रिपदाय त्रिशूलिने ॥ ५७ ॥ ब्राह्मिन्नाहि महादेव रेतसो जगतः पते ॥ ५८ ॥ ब्रह्मणा तु स्तुतो यावत्तावद्देवो वृषध्वजः ॥ प्रादुर्बभूव तत्रैव सुराणां कार्यसिद्धये ॥ ५९ ॥ दृष्टस्तदानीं जगदेकवंधुर्महात्मभिर्देववरैः सुपूजितः ॥ संस्तूयमानो विविधैर्वचोभिः प्रत्यग्रूपैः श्रुतिसंमतैश्च ॥ ६० ॥ स्तुवतां चैव देवानामुवाच परमेश्वरः ॥ त्रासं कुर्वतु मा सर्वे रेतसानेन पीडिताः ॥ ६१ ॥ वमनं वै भवद्भिश्च कार्यमद्यैव भोःसुराः ॥ तथेति मत्वा ते सर्व इन्द्राद्या देवतागणाः ॥ वेसुः सर्वे तदा विप्रास्तद्वेतः शंकरस्य च ॥ ६२ ॥ ऐकपद्येन तद्वेतो महापर्वतसन्निभम् ॥ तप्तचामीकरप्रख्यं बभूव परमाद्भुतम् ॥ ६३ ॥ सर्वे च सुखिनो जाता इन्द्राद्या देवतागणाः ॥ विना ह्यग्निं च ते सर्वे परितुष्टास्तदाऽभवन् ॥ ६४ ॥ तेनाग्निनापि चोक्तस्तु शंकरो लोकशंकरः ॥ किं मयाद्य महादेव कर्तव्यं देवतावर ॥ ६५ ॥ तद्ब्रूहि मे प्रभोऽद्य त्वं येनाहं सर्वदा सुखी ॥ भविष्यामि च येनाहं देवानां हव्यवाहकः ॥ ६६ ॥ तदोवाच शिवः साक्षाद्देवानामिह शृण्वताम् ॥ रेतो विसृज्यतां योनौ तदाग्निः प्रहसन्निव ॥ ६७ ॥ उवाच शंकरं देवं भवत्तेजो दुरासदम् ॥ इदमुल्बणवत्तेजो धार्यते प्राकृतैः कथम् ॥ ६८ ॥ ततः प्रोवाच भगवानग्निं प्रति महेश्वरः ॥ मासिमासि प्रतप्तानां देहे तेजो विसृज्यताम् ॥ ६९ ॥ तथेति मत्वा वचनं महाप्रभः स जातवेदाः परमेण वर्चसा ॥ समुज्ज्वलंस्तत्र महाप्रभावो ब्राह्मे सुहृत्ते हि सचोपविष्टः ॥ ७० ॥ तदा प्रातः समुत्थायः प्रातः स्नानपराः स्त्रियः ॥ ययुः सदा ऋषीणां च सत्यस्ता जातवेदसम् ॥ ७१ ॥ दृष्ट्वा प्रज्वलितं तत्र सर्वास्ताः शीतकर्षिताः ॥ तप्तुकामास्तदा सर्वा ह्यरुंधत्या निवारिताः ॥ ७२ ॥ तथा निवारिताश्चापि तास्तेषुः कृत्तिकाः स्वयम् ॥ यावत्तेषुश्च ताः सर्वा रेतसः परमाणवः ॥ विविशू रोमकूपेषु तासां तत्रैव

सत्वरम् ॥ ७३ ॥ नीरेतोमिस्तदा जातो विश्रांतः स्वयमेव हि ॥ ७४ ॥ ततस्ता ऋषिभार्या हि ययुः स्वभवनं प्रति ॥ ऋषिभिस्तु तदा शप्ताः
 कृत्तिकाः खेचरोभवन् ॥ ७५ ॥ तदानीमेव ताः सर्वा व्यभिचारेण दुःखिताः ॥ तत्ससर्जुस्तदा रेतः पृष्ठे हिमवतो गिरेः ॥ ७६ ॥ ऐकपद्येन
 तद्रेतस्तप्तचामीकरप्रभम् ॥ गंगायां च तदा क्षिप्रं कीचकैः परिवेष्टितम् ॥ ७७ ॥ षण्मुखं बालकं ज्ञात्वा सर्वे देवा मुदान्विताः ॥ गर्गेणो
 क्तास्तदन्ते वै सुखेन ह्रियतामिति ॥ ७८ ॥ शंभोः पुत्रः प्रसादेन सर्वो भवति शाश्वतः ॥ गंगायाः पुलिने जातः कार्तिकेयो महाबलः ॥
 ७९ ॥ उपविष्टोऽथ गांगेयो ह्यहोरात्रोषितस्तदा ॥ शाखो विशाखोऽतिबलः षण्मुखोऽसौ महाबलः ॥ ८० ॥ जातो यदाथ गंगायां
 षण्मुखः शंकरात्मजः ॥ तदानीमेव गिरिजा संजाता प्रस्रुतस्तनी ॥ ८१ ॥ शिवं निरीक्ष्य सा प्राह हे शंभो प्रसन्नो महान् ॥ संजातो मे महादेव
 किमर्थस्तन्निरीक्ष्यताम् ॥ सर्वज्ञोऽपि महादेवो ह्यब्रवीत्तामथाज्ञवत् ॥ ८२ ॥ नारदस्तत्र चागत्य प्रोक्तवाञ्छन्म तस्य तत् ॥ शिवाय च शिवायै
 च पुत्रो जातो हि सुंदरः ॥ ८३ ॥ तदाकर्ण्य वचो विप्रा हर्षनिर्भरमानसाः ॥ बभूवुः प्रमथाः सर्वे गंधर्वा गीततत्पराः ॥ ८४ ॥ अनेकाभिः
 पताकाभिश्चैलपल्लवतारणैः ॥ तथा विमानैर्बहुभिर्वर्मा प्रज्वलितो महान् ॥ पर्वतः पुत्रजननाच्छंकरस्य महात्मनः ॥ ८५ ॥ तदा सर्वे सुरगणा
 ऋषयः सिद्धचारणाः ॥ रक्षोगंधर्वयक्षाश्च अप्सरोगणसेविताः ॥ ८६ ॥ ऐकपद्येन ते सर्वे सहिताः शंकरेण तु ॥ द्रष्टुं गांगेयमधिकं जग्मुः पुलिनसं
 स्थितम् ॥ ८७ ॥ ततो वृषभमारुह्य ययौ गिरिजया सह ॥ अन्यैः समेतो भगवान्सुरैर्निद्रादिभिस्तथा ॥ ८८ ॥ तदा शंखाश्च भेर्यश्च नेदुस्तूर्याण्यने
 कशः ॥ ८९ ॥ तदानीमेव सर्वेशं वीरभद्रादयो गणाः ॥ अन्वयुः केलिसंख्या नानावादित्रवादकाः ॥ वादयन्तश्च वाद्यानि ततानि विततानि
 च ॥ ९० ॥ केचिन्नृत्यपरास्तत्र गायकाश्च तथा परे ॥ स्तावकाः स्तूयमानाश्च चक्रुस्ते गुणकीर्तनम् ॥ ९१ ॥ एवंविधास्ते सुरसिद्धयक्षा गंधर्व
 विद्याधरपन्नगा ह्यमी ॥ शिवेन सार्द्धं परिदृष्टचित्ता द्रष्टुं ययुस्तं वरदं च शांकरिम् ॥ ९२ ॥ यावत्समीक्षयामासुर्गांगेयं शंकरोपमम् ॥ ददृशुस्ते
 महत्तेजो व्याप्तमासीजगन्नयम् ॥ ९३ ॥ तत्तेजसावृतं बालं तप्तचामीकरप्रभम् ॥ सुमुखं सुश्रिया युक्तं सुनसं सुस्मितेक्षणम् ॥ ९४ ॥ चारुप्रसन्न
 वदनं तथा सर्वांगसुंदरम् ॥ तं दृष्ट्वा महदाश्चर्यं गांगेयं प्रथितात्मकम् ॥ ९५ ॥ ववदिरं तदा बालं कुमारं सूर्यवर्चसम् ॥ प्रमथाश्च गणाः सर्वे वीर
 भद्रादयस्तथा ॥ ९६ ॥ परिवार्योपतस्थुस्ते वामदक्षिणभागतः ॥ तथा ब्रह्मा च विष्णुश्च इंद्रश्चापि सुरैर्वृतः ॥ ९७ ॥ ऋषयो यक्षगंधर्वाः परिवार्य

स्कां.प्र.पु.
॥ ५८ ॥

कुमारकम् ॥ दंडवत्पतिता भूमौ केचिच्च नतकंधराः ॥ ९८ ॥ प्रणेषुः शिरसा चान्ये मत्वा स्वामिनमव्ययम् ॥ अवाद्यंत विचित्राणि वादित्राणि
महोत्सवे ॥ एवमभ्युदये तस्मिन्नृषयः शांतिमापठन् ॥ ९९ ॥ एतस्मिन्नंतरे यातः शंकरो गिरिजापतिः ॥ अवतीर्य वृषाच्छीघ्रं पार्वत्या सह
सुव्रताः ॥ १०० ॥ पुत्रं निरेक्षत तदा जगदेकबंधुः प्रीत्या युतः परमया सह वै भवान्या ॥ स्नेहान्वितो भुजगभोगयुतो हि साक्षात्सर्वेश्वरः
परिवृतः प्रमथैः प्रहृष्टः ॥ १०१ ॥ उपगुह्य गुहं तत्र पार्वती जातसंभ्रमा ॥ प्रस्तुतं पाययामास स्तनं स्नेहपरिप्लुता ॥ १०२ ॥ तदा नीराजितो
देवैः सकलत्रैर्मुदान्वितैः ॥ जयशब्देन महता व्याप्तमासीन्नभस्तलम् ॥ १०३ ॥ ऋषयो ब्रह्मघोषेण गीतेनैव च गायकाः ॥ वाद्यैश्च वादकाश्चैव
उपतस्थुः कुमास्कम् ॥ १०४ ॥ स्वमंकमारोप्य तदा गिरीशः कुमारं तं प्रभया महाप्रभम् ॥ बभौ भवानीपतिरेव साक्षाच्छ्रिया युतः
पुत्रवतां वरिष्ठः ॥ १०५ ॥ दंपती तौ तदा तत्र ऐकपद्येन नंदतुः ॥ अभिषिच्यमान ऋषिभिरावृतः सुरसत्तमैः ॥ १०६ ॥ कुमारः क्रीडया
मास उत्संगे शंकरस्य च ॥ कंठे स्थितं वासुकिं च पाणिभ्यां समपीडयत् ॥ १०७ ॥ मुखं प्रपीडयित्वाऽसौ पाणीनगणयत्तदा ॥ एकं त्रीणि
दशाष्टौ च विपरीतक्रमेण च ॥ १०८ ॥ प्रहस्य भगवाञ्छंभुरुवाच गिरिजां तदा ॥ १०९ ॥ मंदस्मितेन च तदा भगवान्महेशः प्राप्तो मुदं
च परमां गिरिजासमेतः ॥ प्रेम्णा सगद्गदगिरा जगदेकबंधुर्नोवाच किंचन तदा भुवनैकभर्ता ॥ ११० ॥ ॥ इति श्रीस्कादि महापुराण
एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे केदारखण्डे कार्तिकेयस्वामिकुमारोत्पत्तिवर्णनं नाम सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ७३ ॥
॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ कुमारं स्वांकमारोप्य उवाच जगदीश्वरः ॥ देवान्प्रति तदा रुद्रः सेंद्रान्भर्गः प्रतापवान् ॥ १ ॥ किं कार्यं कथ्यतां
देवाः कुमारेणाधुना मम ॥ तदोचुः सहिताः सर्वे देवं पशुपतिं प्रति ॥ २ ॥ तारकाद्वयमुत्पन्नं सर्वेषां जगतां विभो ॥ ज्ञाता त्वं जगतां
स्वामी तस्मान्नाणं विधीयताम् ॥ ३ ॥ कुमारेण हतोऽद्यैव तारको भविता प्रभो ॥ तस्मादद्यैव यास्यामस्तारकं हंतुमुद्यताः ॥ ४ ॥ तथेति
मत्वा सहसा निर्जग्मुस्ते तदा सुराः ॥ कार्तिकेयं पुरस्कृत्य शंकरात्मजमेव हि ॥ ५ ॥ सर्वे मिलित्वा सहसा ब्रह्मविष्णुपुरोगमाः ॥
देवानामुद्यमं श्रुत्वा तारकोऽपि महाबलः ॥ ६ ॥ सैन्येन महता चैव ययौ योद्धुं सुरान्प्रति ॥ देवैर्दृष्टं समायातं तारकस्य महद्बलम् ॥ ७ ॥
तदा नभोगता वाणी ह्रुवाच परिसांत्य तान् ॥ शार्कारिं च पुरस्कृत्य सर्वे यूय प्रतिष्ठिताः ॥ ८ ॥ दैत्यान्विजित्य संग्रामे जयिनो हि भविष्यथ
॥ ९ ॥ वाचं तु खेचरी श्रुत्वा देवाः सर्वे समुत्सुकाः ॥ कुमारं च पुरस्कृत्य सर्वे ते गतसाध्वसाः ॥ १० ॥ युद्धकामाः सुरा यावत्तावत्सर्वे समा

माहे०सं० १
(के०सं०)
अ० २८

॥ ५८ ॥

गताः ॥ वरणार्थं कुमारस्य सुता मृत्योर्दुस्त्यया ॥ ११ ॥ ब्रह्मणा नोदिता पूर्वं तपः परममाश्रिता ॥ तपसा तेन महता कुमारं प्रति वै तदा ॥
 आगता दुहिता मृत्योः सेना नामैकसुंदरी ॥ १२ ॥ तां दृष्ट्वा तेऽब्रुवन्सर्वे देवं पशुपतिं प्रति ॥ एनं कुमारमुद्दिश्य आगता ह्यतिसुंदरी ॥ १३ ॥
 ब्रह्मणो वचनाच्चैव कुमारेण तदा वृता ॥ अथ सेनापतिर्जातः कुमारः शांकरिस्तदा ॥ १४ ॥ तदा शंखाश्च भेर्यश्च पटहानकगोमुखाः ॥ तथा
 दुंदुभयो नेदुर्मृदंगाश्च महास्वनाः ॥ १५ ॥ तेन नादेन महता पूरितं च नभस्तलम् ॥ तदा गौरी च गंगा च कृत्तिका मातरस्तथा ॥ परस्परमथो
 चुस्ताः सुतो मम ममेति च ॥ १६ ॥ एवं विवादमापन्नाः सर्वास्ता मातृकादयः ॥ निवारिता नारदेन मौढ्यं मा कुरुतेति च ॥ १७ ॥ पार्वत्यां
 शंकराज्जातो देवकार्यार्थसिद्धये ॥ तूष्णींभूतास्तदा सर्वाः कृत्तिका मातृभिः सह ॥ १८ ॥ गुहेनोक्तास्तदा सर्वा ऋषिपत्न्यश्च कृत्तिकाः ॥ नक्ष
 त्राणि समाश्रित्य भवद्भिः स्थायितां चिरम् ॥ १९ ॥ तथा मातृगणस्तेन स्वामिना स्थापितो दिवि ॥ मृत्योः कन्यां च संगृह्य कार्तिकेयस्त्वर
 न्वितः ॥ २० ॥ इंद्रं प्रोवाच भगवान्कुमारः शंकरात्मजः ॥ दिवं याहि सुरैः सार्द्धं राज्यं कुरु निरन्तरम् ॥ २१ ॥ इंद्रेणोक्तः कुमारो हि तारकेण
 प्रपीडिताः ॥ स्वर्गाद्विद्राविताः सर्वे वयं याता दिशो दश ॥ २२ ॥ किं पृच्छसि महाभाग अस्मान्पदपरिच्युतान् ॥ एवमुक्तस्तदा तेन वज्रिणा
 शंकरात्मजः ॥ प्रहस्येन्द्रं प्रति तदा मा भैषीत्यभयं ददौ ॥ २३ ॥ यावत्कथयतस्तस्य शांकरेश्च महात्मनः ॥ कैलासं तु गते रुद्रे पार्वत्या प्रमथैः
 सह ॥ २४ ॥ आजगाम महादैत्यो दैत्यसेनाभिरावृतः ॥ रणदुंदुभयो नेदुस्तथा प्रलयभीषणाः ॥ २५ ॥ रणकर्कशतूर्याणि डिंडिमान्यद्भुतानि
 च ॥ गोमुखाः खरशृंगाणि काहलान्येव भूरिशः ॥ २६ ॥ बाद्यभेदा अवाद्यंत तस्मिन्दैत्यसमागमे ॥ गर्जमानास्तदा वीरास्तारकेण सहैव तु ॥
 ॥ २७ ॥ उवाच नारदो वाक्यं तारकं देवकण्ठकम् ॥ २८ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ पुरा देवैः कृतो यत्नो वधार्थं नात्र संशयः ॥ तवैव चासु
 रश्रेष्ठ मयोक्तं नान्यथा भवेत् ॥ २९ ॥ कुमारोऽयं च शर्वस्य त्वार्थं चोपपादितः ॥ एवं ज्ञात्वा महाबाहो कुरु यत्नं समाहितः ॥ ३० ॥ नार
 दोक्तं निशम्याथ तारकः प्रहसन्निव ॥ उवाच वाक्यं मेधावी गच्छ त्वं च पुरंदरम् ॥ ३१ ॥ मम वाक्यं महर्षे त्वं वद शीघ्रं यथातथम् ॥ कुमारं च
 पुरस्कृत्य मया योद्धुं त्वमिच्छसि ॥ ३२ ॥ मृदभावं समाश्रित्य कर्तुमिच्छसि नान्यथा ॥ मनुष्यमेकमाश्रित्य मुचुकुन्दास्यमेव च ॥
 ॥ ३३ ॥ तत्प्रभावेऽमरावत्यां स्थितोऽसि त्वं न चान्यथा ॥ कौमारं बलमाश्रित्य तिष्ठसे त्वं ममाग्रतः ॥ ३४ ॥ त्वां हनिष्याम्यहं
 मन्द लोकपालैः सहैव हि ॥ एवं कथय देवेन्द्रं देवर्षे नान्यथा वद ॥ ३५ ॥ तथेति मत्वा भगवान्स नारदो ययौ सुराञ्छक्रपुरोगमांश्च ॥ आचष्ट

स्कां.म.पु.
॥ ५९ ॥

सर्वं ह्यसुरेन्द्रभाषितं सहोपहासं मतिमास्तथैव ॥३६॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ भवद्भिः श्रूयतां देवा वचनं मम नान्यथा ॥ तारकेण यदुक्तं च सातुगे
नावधार्यताम् ॥३७॥ ॥ तारक उवाच ॥ ॥ त्वां हनिष्यामि रे मूढ नान्यथा मम भाषितम् ॥ ३८ ॥ मुचुकुन्दं समासाद्य लोकपालैश्च पूजितः ॥
न त्वया भीरुणा योत्स्ये देवो भूत्वा नराश्रितः ॥ ३९ ॥ तस्य वाक्यं निशम्योचुः सर्वे देवाः सवासवाः ॥ कुमारं च पुरस्कृत्य नारदं चर्षिसत्त
मम् ॥ ४० ॥ जानासि त्वं हि देवर्षे कुमारस्य बलाबलम् ॥ अज्ञो भूत्वा कथं वाक्यमुक्तं तस्य ममाग्रतः ॥ ४१ ॥ प्रहस्य नारदो वाक्यमुवाच
तस्य सन्निधौ ॥ अहमप्युपहासं च वाक्यं तारकमुक्तवान् ॥ ४२ ॥ जानीध्वममराः सर्वे कुमारं जयिनं सुराः ॥ भविष्यत्यत्र मे वाक्यं नात्र कार्या
विचारणा ॥ ४३ ॥ नारदस्य वचः श्रुत्वा सर्वे देवा मुदान्विताः ॥ ऐकपद्येन चोत्तस्थुर्योद्धुकामाश्च तारकम् ॥ ४४ ॥ कुमारं गजमारोप्य देवेन्द्रो
ह्यग्रगोऽभवत् ॥ सुरसैन्येन महता लोकपालैः समावृतः ॥ ४५ ॥ तदा दुन्दुभयो नेदुर्भेरीतूर्याण्यनेकशः ॥ वीणावेणुमृदंगानि तथा गन्धर्वनि
स्वनाः ॥ ४६ ॥ गजं दत्त्वा महेंद्राय कुमारो यानमारुहत् ॥ अनेकरत्नसंवीतं नानाश्रयसमन्वितम् ॥ विचित्रचित्रं सुमहत्तथाश्रयसमन्वितम् ॥
॥ ४७ ॥ विमानमारुह्य तदा महायशाः स शांकरिः सर्वगणैरुपेतः ॥ श्रिया समेतः परया बभौ महान्स वीज्यमानश्चमरैर्महाप्रभैः ॥ ४८ ॥ प्राचे
तसं छत्रं महामणिप्रभं रत्नैरुपेतं बहुभिर्विराजितम् ॥ धृतं तदा तेन कुमारमूर्द्धनि चन्द्रेण चान्द्रैः किरणैः सुशोभितम् ॥ ४९ ॥ संमीलितास्तदा
सर्व देवा इन्द्रपुरोगमाः ॥ बलैः स्वैः स्वैः परिक्रांता योद्धुकामा महाबलाः ॥ ५० ॥ यमोऽपि स्वगणैः सार्द्धं मरुद्भिश्च सदागतिः ॥ पौथोर्भिर्वरु
णस्तत्र कुबेरो गुह्यकैः सह ॥ ईशोऽपि प्रमथैः सार्द्धं नैर्ऋतो व्याधिभिः सह ॥ ५१ ॥ एवं तेऽष्टौ लोकपा योद्धुकामाः सर्वे मिलित्वा तारकं हंतु
मेव ॥ पुरस्कृत्वा शांकरिं विश्ववंधं सेनापतिं चात्मविदां वरिष्ठम् ॥ ५२ ॥ एवं ते योद्धुकामा हि अवतेरुश्च भूतलम् ॥ अंतर्वेद्यां स्थिताः सर्वे गंगा
यमुनमध्यगाः ॥ ५३ ॥ पातालाच्च समायातास्तारकस्थोपजीविनः ॥ चेरुरंगबलोपेता हन्तुकामाः सुराव्रणे ॥ ५४ ॥ तारको हि समायातो विमा
नेन विराजितः ॥ छत्रेण च महातेजा ध्रियमाणेन मूर्द्धनि ॥ ५५ ॥ चामरैर्वीज्यमानो हि शुशुभे दैत्यराट् स्वयम् ॥ ५६ ॥ एवं देवाश्च दैत्याश्च
अंतर्वेद्यां स्थितास्तदा ॥ सैन्येन महता तत्र व्यूहान्कृत्वा पृथक्पृथक् ॥ ५७ ॥ गजान्कृत्वा ह्येकतश्च हयांश्च विविधांस्तथा ॥ स्पंदनानि विचित्राणि
नानारत्नयुतानि च ॥ ५८ ॥ पदाता बहवस्तत्र शक्तिशूलपरश्वधैः ॥ खड्गतोमरनाराचैः पाशमुद्गरशोभिताः ॥ ५९ ॥ ते सेने सुरदैत्यानां शुशुभाते पर

१ छत्र-छत्रम्-विभक्तः 'सुरां मुलुक्' इत्यनेनार्थेनाल्लुक् । २ यादोभिः-३० पा० ।

माहे.सं.१
(के.सं.)
अ० २८

॥ ५९ ॥

स्परम् ॥ हंतुकामास्तदा ते वै स्तूयमानाश्च बन्धुभिः ॥६०॥ इति श्रीस्कंदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे केदारखंडे
 शिवशास्त्रे देवैः सह तारकासुरस्य संग्रामे देवदैत्यसेनासंनाहवर्णनंनामाष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ छ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ उभे सेने तदा
 तेषां सुराणां चामरद्विषाम् ॥ अनेकाश्चर्यसंवीते चतुरंगबलान्विते ॥ विरेजतुस्तदान्योऽन्यं गर्जतो वांबुदागमे ॥१॥ एतस्मिन्नन्तरे तत्र वल्गमानाः
 परस्परम् ॥ देवासुरास्तदा सर्वे युयुधुश्च महाबलाः ॥ २ ॥ युद्धं सुतमुलं ह्यासीदेवदैत्यसमाकुलम् ॥ रुण्डमुण्डांकितं सर्वं क्षणेन समपद्यत ॥३॥ भूमौ
 निपतितास्तत्र शतशोऽथ सहस्रशः ॥ केषांचिद्राहवश्छिन्नाः खड्गपातैः सुदारुणैः ॥ ४ ॥ मुचुकुंदो हि बलवांस्त्रैलोक्येऽमितविक्रमः ॥५॥ तारको हि
 तदा तेन मुचुकुंदेन धीमता ॥ खड्गेन चाहतस्तत्र सर्वप्राणेन वक्षसि ॥ प्रसह्य तत्प्रहारं च प्रहसन्वाक्यमब्रवीत् ॥ ६ ॥ किं रे मूढ त्वया चाद्य कृत
 मस्ति बलादिदम् ॥ न त्वया योद्धुमिच्छामि मानुपेणैव लज्जया ॥ ७ ॥ तारकस्य वचः श्रुत्वा मुचुकुंदोऽभ्यभाषत ॥ मया हतोऽसि दैत्येन्द्र नान्यो
 भवितुमर्हसि ॥ ८ ॥ दृष्ट्वा मे खड्गसंपातं न त्वं तिष्ठसि चाग्रतः ॥ त्वां हन्मि पश्य मे शौर्यं दैत्यराज स्थिरो भव ॥ ९ ॥ एवमुक्त्वा तदा वीरो
 मुचुकुंदो महाबलः ॥ यावज्जघान खड्गेन तावच्छक्त्या समाहतः ॥ मांधातुस्तनयस्तत्र पपात रणमंडले ॥ १० ॥ पतितस्तत्क्षणादेव चोत्थितः
 परवीरहा ॥ ११ ॥ स सज्जमानोतिमहाबलो वै हंतुं तदा दैत्यपतिं च तारकम् ॥ ब्रह्मास्त्रमुद्यम्य धनुर्गृहीत्वा मांधातृपुत्रो भुवनैकजेता ॥ १२ ॥
 स तारकं योद्धुकामस्तरस्वी रुपान्वितोत्फुल्लविलोचनो महान् ॥ स नारदो ब्रह्मसुतो वभापे तदा नृवीरं मुचुकुंदमेवम् ॥ १३ ॥ न तारको हन्यते
 मानुपेण तस्मादेतन्मा विमोचीर्महास्त्रम् ॥ १४ ॥ निशम्य वचनं तस्य देवर्षेर्नारदस्य च ॥ मुचुकुंद उवाचेदं भविता कोऽस्य मारकः ॥ १५ ॥
 तदोवाच महातेजा नारदो दिव्यदर्शनः ॥ एनं हंता कुमारश्च कुमारोऽयं शिवात्मजः ॥ १६ ॥ तस्माद्भवद्भिः स्थातव्यमैकपद्येन युध्यताम् ॥ तिष्ठ त्वं
 चायतो भूत्वा मुचुकुंदं महामते ॥ १७ ॥ निशम्य वाक्यं च मनोहरं शुभं ह्युदीरितं तेन महाप्रभेण ॥ सर्वे सुराः शांतिपरा बभूवुस्तेनैव साकं नृवरेण
 यत्नात् ॥ १८ ॥ ततो हुंदुभयो नेदुः शंखाश्च कृतनिश्चयाः ॥ ताडिता विविधैर्बाद्यैः सुरासुरसमन्वितैः ॥ १९ ॥ जगर्जुरसुरास्तत्र देवान्प्रति कृतो
 द्यमाः ॥ शिवकोपोद्भ्रवो वीरो वीरभद्रो रुपान्वितः ॥ २० ॥ गणैर्वहुभिरासाद्य तारकं च महाबलम् ॥ मुचुकुंदं पृष्ठतः कृत्वा तथैव च सुरानपि ॥ २१ ॥
 तदा ते प्रमथाः सर्वे पुरस्कृत्य कुमारकम् ॥ युयुधुः संयुगे तत्र वीरभद्रादयो गणाः ॥ २२ ॥ त्रिशूलैर्ऋषिभिः पारैः खड्गैः परशुपट्टिणैः ॥ निजशुः

समरेन्योन्यं सुरासुरविमर्दने ॥ २३ ॥ तारको वीरभद्रेण त्रिशूलेन हतो भृशम् ॥ पपात सहसा तत्र क्षणं मूर्छापरिप्लुतः ॥ २४ ॥ उत्थाय च
 मुहूर्त्ताच्च तारको दैत्यपुंगवः ॥ लब्धसंज्ञो बलाविष्टो वीरभद्रं जघान च ॥ २५ ॥ स शक्तिं च महातेजा वीरभद्रो हि तारकम् ॥ त्रिशूलेन च घोरेण
 शिवस्यानुचरो बली ॥ २६ ॥ एवं संयुध्यमानौ तौ जघ्नतुश्चेतरेतरम् ॥ द्रव्ययुद्धं सुतुमुलं तयोजति महात्मनोः ॥ २७ ॥ सुरास्तत्रैव समरे प्रेक्षका
 ह्यभवंस्तदा ॥ तयोर्भैरीमृदंगाश्च पटहानकगोमुखाः ॥ २८ ॥ तथा डमरुनादेन व्याप्तमासीजगन्नयम् ॥ तेन घोषेण महता युध्यमानौ महा
 बलौ ॥ २९ ॥ शुशुभातेऽतिसंरब्धौ प्रहारेर्जर्जरीकृतौ ॥ अन्योन्यमभिसंरब्धौ तौ बुधांगारकाविव ॥ ३० ॥ नारदेन तदा स्यातो वीरभद्रस्य
 तद्वधः ॥ न रोचते च तद्वाक्यं वीरभद्रस्य वै तदा ॥ ३१ ॥ नारदेन यदुक्तं हि तारकस्य वधं प्रति ॥ यथा रुद्रस्तथा सोऽपि वीरभद्रो महाबलः ॥
 ॥ ३२ ॥ एवं प्रयुध्यमानौ तौ जघ्नतुश्चेतरेतरम् ॥ अन्योन्यं स्पर्द्धमानौ तौ गर्जतौ सिंहयोरिव ॥ ३३ ॥ एवं तदा तौ भुवि युध्यमानौ महात्मना
 ज्ञानवतां वरेण ॥ स वीरभद्रो हि तदा निवारितो वाक्यैरनेकैरथ नारदेन ॥ ३४ ॥ तथा निशम्य तद्वाक्यं नारदस्य मुखोद्गतम् ॥ वीरभद्रो रुषाविष्टो
 नारदं प्रत्युवाच ह ॥ ३५ ॥ तारकं च बधिष्यामि पश्य मेऽद्य पराक्रमम् ॥ आनयन्ति च ये वीराः स्वामिनं रणसंसदि ॥ ते पापिनो ह्यधर्मिष्ठा विमृशन्ति
 रणं गताः ॥ ३६ ॥ भीरवस्ते तु विज्ञेया न वाच्यास्ते कदाचन ॥ त्वं न जानासि देवेषु योधानां च प्रतिक्रियाम् ॥ ३७ ॥ मृत्युं च पृष्ठतः कृत्वा रणभूमौ
 गतव्यथाः ॥ शस्त्राशस्त्रैर्भिन्नगात्राः प्रशस्ता नात्र संशयः ॥ ३८ ॥ इत्युक्त्वा चावदहेवान्वीरभद्रो महाबलः ॥ मृण्वंतु मम वाक्यानि देवा इन्द्रपुरोगमाः ॥
 ॥ ३९ ॥ अतारकां महीं चाद्य करिष्ये नात्र संशयः ॥ ४० ॥ अथ त्रिशूलमादाय तारकेण युयोध सः ॥ वृषारूढैरनेकैश्च त्रिशूलवरधारिभिः ॥ ४१ ॥
 कपर्दिनो वृषाकाश्च गणास्तेतिप्रहारिणः ॥ वीरभद्रं पुरस्कृत्य वीरभद्रपराक्रमाः ॥ ४२ ॥ त्रिशूलधारिणः सर्वे सर्वे सपांगभूषणाः ॥ सचंद्रशेखराः
 सर्वे जटाजूटविभूषिताः ॥ ४३ ॥ नीलकण्ठा दशभुजाः पञ्चवक्रास्त्रिलोचनाः ॥ छत्रचामरसंवीताः सर्वे तेऽत्युग्रबाहवः ॥ ४४ ॥ वीरभद्रं पुरस्कृत्य
 सर्वे हरपराक्रमाः ॥ युयुधुस्ते तदा दैत्यास्तारकासुरजीविनः ॥ ४५ ॥ पुनः पुनस्तेऽथ तदा बभूवुर्गणैर्जितास्ते ह्यसुराः पराङ्मुखः ॥ बभूव तेषां च
 तदातिसंगरो महाभयो दैत्यवरैस्तदानीम् ॥ ४६ ॥ अमृष्यमाणाः परमास्त्रकोविदैस्ततो गणास्ते जयिनो बभूवुः ॥ गणैर्जितास्ते ह्यसुराः पराभवं
 तं तारकं ते व्यथिताः शशंसुः ॥ ४७ ॥ विनाम्य चापं हि तथा च तारकः स योद्धुकामः प्रविवेश सेनाम् ॥ यथा ह्यपो वै प्रविवेश सागरं तथा
 ह्यसौ दैत्यवरो महात्मा ॥ ४८ ॥ गणैः समेतो युयुधे तदानीं स वीरभद्रो हि महाबलश्च ॥ सर्वान्सुरांश्चैद्रमुखान्महाबलस्तथा गणान्यक्षपिशाचयुगल

कान् ॥ स दैत्यवर्योऽतिरुषं प्रविष्टः संमर्दयामास महाबलो हि ॥ ४९ ॥ ततः समभवद्युद्धं देवदानवसंकुलम् ॥ देवदानवयक्षाणां सन्निपातकरं महत् ॥ ५० ॥ तथा वृषा गर्जमाना अश्वजघ्नुश्च सादिभिः ॥ रथिभिश्च रथाञ्जघ्नुः कुंजरान्सादिभिः सह ॥ ५१ ॥ वृषारूढैः सरथैस्ते च सर्वे निष्पा-
 टिता ह्यसुराः पोथिताश्च ॥ ५२ ॥ क्षयं प्रणीता बहवस्तदानीं पेतुः पृथिव्यां निहताश्च केचित् ॥ केचित्प्रविष्टा हि रसातलं च पलायमाना बहव-
 स्तथैव ॥ ५३ ॥ केचिच्च शरणं प्राप्ता रुद्रानुचरकिंकरान् ॥ एवं नष्टं तदा सैन्यं विलोक्यासुरपालकः ॥ तारको हि रुषाविष्टो हंतुं देवगणान्ययौ ॥ ५४ ॥ भुजानामयुतं कृत्वा दैत्यराजो हि तारकः ॥ आरुह्य सिंहं सहसा घातयामास तत्रणे ॥ ५५ ॥ दंशितेन च सिंहेन वृषाः केचिद्विदारिताः ॥
 तथैव तारकेणैव घातिता बहवो गणाः ॥ ५६ ॥ एवं कृतं तदा तेन तारकेण महात्मना ॥ सर्वेषामेव देवानामशक्यस्तारको महान् ॥ ५७ ॥
 जातस्तदा महाबाहुर्ब्रैलोक्यक्षयकारकः ॥ तारकस्यानुगा दैत्या अजेया बलवत्तराः ॥ ५८ ॥ महारूढा दंशिताश्च करालास्ते प्रहारिणः ॥ ते-
 राहता गणाः सर्वे सिंहैश्च वृषभा हताः ॥ ५९ ॥ एवं निहन्यमाना वै गणास्ते रणमण्डले ॥ प्रहस्य विष्णुः प्रोवाच कुमारं शिवबल्लभम् ॥ ६० ॥
 ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ नान्यो हंतास्य पापस्य त्वद्विना कृत्तिकासुत ॥ तस्मात्त्वया हि कर्तव्यं वचनं च महाभुज ॥ ६१ ॥ तारकस्य वधा-
 र्थाय उत्पन्नोऽसि शिवात्मज ॥ तस्मात्त्वयैव कर्तव्यं निधनं तारकस्य च ॥ ६२ ॥ तच्छ्रुत्वा भगवान्कुदः पार्वतीनन्दनो महान् ॥ उवाच प्रहस-
 न्वाक्यं विष्णुं प्रति यथोचितम् ॥ ६३ ॥ मया निरीक्ष्यते सम्यक्चित्रयुद्धं महात्मनाम् ॥ अनभिज्ञोऽस्म्यहं विष्णो कार्याकार्यविचारणे ॥ ६४ ॥
 केऽस्मदीयाः परे चैव न जानामि कथंचन ॥ किमर्थं युध्यमाना वै परस्परवधे स्थिताः ॥ ६५ ॥ कुमारस्य वचः श्रुत्वा नारदो वाक्यमब्रवीत् ॥ ६६ ॥
 ॥ नारद उवाच ॥ ॥ कुमारोऽसि महाबाहो शंकरस्यांशसंभवः ॥ त्वं ज्ञाता जगतां स्वामी देवानां च परा गतिः ॥ ६७ ॥
 तारकेण पुरा वीर तपस्तप्तं सुदारुणम् ॥ येनैव विजिता देवा येन स्वर्गस्तथा जितः ॥ ६८ ॥ तपसा तेन चोग्रेण अजेयत्वमवाप्त-
 वान् ॥ अनेनापि जितश्चेद्रो लोकपालास्तथैव च ॥ ६९ ॥ त्रैलोक्यं च जितं सर्वं ह्यनेनैव दुरात्मना ॥ तस्मात्त्वया निहतं व्य-
 स्तारकः पापपूरुषः ॥ ७० ॥ सर्वेषां शं विधातव्यं त्वया नाथेन चाद्य वै ॥ नारदस्य वचः श्रुत्वा कुमारः प्रहसन्महान् ॥ विमाना-
 दवतीर्याथ पदातिः परमोऽभवत् ॥ ७१ ॥ पद्भ्यां तदासौ परिधावमानः शिवात्मजोऽयं च कुमाररूपी ॥ करे समादाय महाप्रभावां शक्तिं
 महोल्कामिव दीप्तियुक्ताम् ॥ ७२ ॥ दृष्ट्वा तमायांतमतीव चंडमव्यक्तरूपं बलिनां वरिष्ठम् ॥ दैत्यो बभाषे सुरसत्तमानामसौ कुमारो द्विषतां

स्का. ४. ५.
॥ ६१ ॥

निहंता ॥ ७३ ॥ अनेन सार्द्धं ब्रह्ममेव वीरो योत्स्यामि सर्वानहमेव वीरान् ॥ गणांश्च सर्वानपि घातयामि महेश्वराँल्लोकपालांश्च सद्यः ॥
॥ ७४ ॥ इत्येवमुक्त्वा सततं महाबलः कुमारमुद्दिश्य ययौ च योद्धुम् ॥ जग्राह शक्तिं परमाद्भुतां च स तारको वाक्यमिदं बभाषे ॥ ७५ ॥
॥ ॥ तारक उवाच ॥ ॥ कुमारो मेघतश्चाद्य भवद्भिश्च कथं कृतः ॥ यूयं गतत्रपा देवा येषां राजा पुरंदरः ॥ ७६ ॥ पुरा येन कृतं कर्म
विदितं सर्वमेव तत् ॥ प्रसुप्ताश्चार्दिता गर्भे जठरस्था निपातिताः ॥ ७७ ॥ कश्यपस्यात्मजेनेव बहुरूपा हतोऽसुरः ॥ नमुचिश्च हतो वीरो
वृत्रश्चैव तथा हतः ॥ ७८ ॥ कुमारं हंतुकामोसौ देवेन्द्रो बलघातकः ॥ कुमारोऽयं मया देवा घातितोद्य न संशयः ॥ ७९ ॥ पुरा हतास्त्वया विप्रा
दक्षयज्ञे ह्यनेकशः ॥ तत्कर्मणः फलं चाद्य वीरभद्र महामते ॥ दर्शयिष्यामि ते वीर रणे रणविशारद ॥ ८० ॥ इत्येवमुक्त्वा स तदा महात्मा दैत्या
धिपो वीरवरः स एकः ॥ जग्राह शक्तिं परमाद्भुतां च स तारको युद्धविदां वरिष्ठः ॥ ८१ ॥ इति परमरुषाभिभूतो दितितनयः परीवृतोऽसुरेन्द्रैः ॥ युधि
मतिमकरोत्तदा निहंतुं समरविजयी स तारको बलीयान् ॥ ८२ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे
केदारखण्डे शिवशास्त्रे सुरतारकासुरसंग्रामवर्णननामैकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ७३ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ बलमानं तमायांतं तारका
सुरमोजसा ॥ आजघान च वज्रेण इंद्रो मतिमतां वरः ॥ १ ॥ तेन वज्रप्रहारेण तारको विह्वलीकृतः ॥ पतितोऽपि समुत्थाय शक्त्या तं प्राहरदि
पम् ॥ २ ॥ पुरंदरं गजस्थं हि अपातयत भूतले ॥ हाहाकारो महानासीत्पतिते च पुरंदरे ॥ ३ ॥ तारकेणापि तत्रैव यत्कृतं तच्छृणु प्रभो ॥ पतितं
च पदाक्रम्य हस्ताद्भ्रं प्रगृह्य च ॥ ४ ॥ हतं देवेन्द्रमालोक्य तारको रिपुसूदनः ॥ वज्रघातेन महताऽजाडयत्तु पुरंदरम् ॥ ५ ॥ त्रिशूलमुद्यम्य
महाबलस्तदा स वीरभद्रो रुषितः पुरंदरम् ॥ संरक्षमाणो हि जघान तारकं शूलेन दैत्यं च महाप्रभेण ॥ ६ ॥ शूलप्रहाराभिहतो निपपात महीतले ॥
पतितोऽपि महातेजास्तारकः पुनरुत्थितः ॥ ७ ॥ जघान परया शक्त्या वीरभद्रं तदोरसि ॥ वीरभद्रोऽपि पतितः शक्तिघातेन तस्य वै ॥ ८ ॥
सगणाश्चैव देवाश्च गंधर्वोऽगराक्षसाः ॥ हाहाकारेण महता चुकुशुश्च पुनःपुनः ॥ ९ ॥ तदोत्थितः सहसा महाबलः स वीरभद्रो द्विषतां निहंता ॥
त्रिशूलमुद्यम्य तडित्प्रकाशं जाज्वल्यमानं प्रभया निरंतरम् ॥ स्वरोचिषा भासितदिग्वितानं सूर्यदुर्बिवाग्न्युडुमण्डलाभम् ॥ १० ॥ त्रिशूलेन तदा
यावदंतुकामो महाबलः ॥ निवारितः कुमारेण मावधीस्त्वं महामते ॥ ११ ॥ जगर्ज च महातेजाः कार्तिकेयो महाबलः ॥ १२ ॥ तदा जयेत्यभिहितो
भूतेराकाशसंस्थितैः ॥ शक्त्या परमया वीरस्तारकं हंतुमुद्यतः ॥ १३ ॥ तारकस्य कुमारस्य संग्रामस्तत्र दुःसहः ॥ जातस्ततो महाघोरः सर्वभूतभयं

मोह. सं. १
(के. सं.)
अ. १०

॥ ६१ ॥

करः ॥ १४ ॥ शक्तिहस्तौ च तौ वीरो युयुधाते परस्परम् ॥ शक्तिभ्यां भिन्नहस्तौ तौ महासाहससंयुतौ ॥ १५ ॥ परस्परं वंचयंतौ सिंहाविव महाबलौ ॥
 वैतालिकीं समाश्रित्य तथा वै खेचरीं गतिम् ॥ १६ ॥ पार्वतं मतमाश्रित्य शक्त्या शक्तिं निजघ्नतुः ॥ अभिर्मतैर्महावीरौ चक्रतुर्बुद्धमुत्तमम् ॥ १७ ॥
 अन्योन्यसाधकौ भूत्वा महाबलपराक्रमौ ॥ जघ्नतुः शक्तिधाराभी रणे रणविशारदौ ॥ १८ ॥ मूर्ध्नि कण्ठे तथा बाह्वोर्जान्वोश्चैव कटीतटे ॥ वक्ष
 स्युरसि पृष्ठे च चिच्छिदतुः परस्परम् ॥ १९ ॥ तदा तौ युध्यमानौ च हन्तुकामौ महाबलौ ॥ प्रेक्षका ह्यभवन्सर्वे देवगन्धर्वगुह्यकाः ॥ २० ॥
 ऊचुः परस्परं सर्वे कोऽस्मिन्युद्धे विजेष्यते ॥ तदा नभोगता वाणी उवाच परिसांत्य वै ॥ २१ ॥ तारकं हि सुराश्चाद्य कुमारोऽयं हनिष्यति ॥
 मा शोच्यतां सुराः सर्वेः सुखेन स्थीयतां दिवि ॥ २२ ॥ श्रुत्वा तदा तां गगने समीरितां तदैव वाचं प्रमथैः परीतः ॥ कुमारकस्तं प्रति हंतुकामो
 दैत्याधिपं तारकमुग्ररूपम् ॥ २३ ॥ शक्त्या तथा महाबाहुराजघान स्तनांतरे ॥ तारकं ह्यसुरश्रेष्ठं कुमारो बलवत्तरः ॥ २४ ॥ तं प्रहारमना
 हृत्य तारको दैत्यपुंगवः ॥ कुमारं चाऽपि संकुद्धः स्वशक्त्या चाजघान वै ॥ २५ ॥ तेन शक्तिप्रहारेण शांकरिर्मूर्च्छितोऽभवत् ॥ मुहूर्ताञ्चेत
 नां प्राप्तः स्तूयमानो महर्षिभिः ॥ २६ ॥ यथा सिंहो मदोन्मत्तो हंतुकामस्तथैव च ॥ कुमारस्तारकं दैत्यमाजघान प्रतापवान् ॥ २७ ॥ एवं पर
 स्परेणैव कुमारश्चैव तारकः ॥ युयुधातेऽतिसंरब्धौ शक्तियुद्धपरायणौ ॥ २८ ॥ अभ्यासपरमावास्तामन्योन्यविजिगीषया ॥ तथा तौ युध्यमानौ
 च चित्ररूपौ तपस्विनौ ॥ २९ ॥ धाराभिश्च अणीभिश्च सुप्रयुक्तौ च जघ्नतुः ॥ अवलोकपराः सर्वे देवगन्धर्वकिन्नराः ॥ ३० ॥ विस्मयं परमं
 प्राप्ता नोचुः किंचन तस्य वै ॥ न क्वौ च तदा वायुर्निष्प्रभोऽभूद्विवाकरः ॥ ३१ ॥ हिमालयोऽथ मेरुश्च श्वेतकूटश्च दर्दुरः ॥ मलयोऽथ महाशैलो
 मैनाको विंध्यपर्वतः ॥ ३२ ॥ लोकालोकौ महाशैलौ मानसोत्तरपर्वतः ॥ कैलासो मन्दरी माल्यो गन्धमादन एव च ॥ ३३ ॥ उदयाद्रिमहेंद्रश्च
 तथैवास्तगिरिर्महान् ॥ ३४ ॥ एते चान्ये च बहवः पर्वताश्च महाप्रभाः ॥ स्नेहार्दितास्तदाजग्मुः कुमारं च परीप्सवः ॥ ३५ ॥ ततः स दृष्ट्वा
 तान्सर्वान्भयभीतांश्च शांकरिः ॥ पर्वतान्गिरिजापुत्रो बभाषे प्रतिबोधयन् ॥ ३६ ॥ ॥ कुमार उवाच ॥ ॥ मा खिद्यत महाभागा मा चिंता क्रियतां
 नगाः ॥ घातयाम्यद्य पापिष्ठं सर्वेषामिह पश्यताम् ॥ ३७ ॥ एवं समाश्वास्य तदा मनस्वी तान्पर्वतान्देवगणैः समेतान् ॥ प्रणम्य शंभुं मनसा
 हरिप्रियः स्वां मातरं चैव नतः कुमारः ॥ ३८ ॥ कार्तिकेयस्ततः शक्त्या निचकर्त रिपोः शिरः ॥ तच्छिरो निपपातोर्व्यां तारकस्य च तत्क्ष
 णात् ॥ एवं स जयमापेदे कार्तिकेयो महाप्रभुः ॥ ३९ ॥ ददृशुस्तं सुरगणा ऋषयो गुह्यकाः खगाः ॥ किंनराश्चारणाः सर्पास्तथा चैवाप्सरो

गणाः ॥ ४० ॥ हर्षेण महताविष्टास्तुष्टुस्तं कुमारकम् ॥ विद्याधर्यश्च ननृतुर्गायकाश्च जगुस्तदा ॥ ४१ ॥ एवं विजयमापन्नं दृष्ट्वा सर्वे मुदा युताः ॥
 ततो हर्षात्समागम्य स्वांकमारोप्य चात्मजम् ॥ ४२ ॥ परिष्वज्य तु गाढेन गिरिजापि तुतोष वै ॥ स्वोत्संगे च समारोप्य कुमारं सूर्यवर्चसम् ॥
 ॥ ४३ ॥ लालयामास तन्वंगी पार्वती रुचिरेक्षणा ॥ ऋषिभिः सत्कृतः शंभुः पार्वत्या सहितस्तदा ॥ ४४ ॥ आर्यासनगता साध्वी
 शुशुभे मितभाषिणी ॥ संस्तूयमाना मुनिभिः सिद्धचारणपन्नगैः ॥ ४५ ॥ नीराजिता तदा देवैः पार्वती शंभुना सह ॥ कुमारेण सहै
 वाथ शोभमाना तदा सती ॥ ४६ ॥ हिमालयस्तदागत्य पुत्रैश्च परिवारितः ॥ मेर्वाद्वैः पर्वतैश्चैव स्तूयमानः परोऽभवत् ॥ ४७ ॥ तदा देव
 गणाः सर्वे इन्द्राद्या ऋषिभिः सह ॥ पुष्पवर्षेण महता ववर्षुरमितद्युतिम् ॥ कुमारमग्रतः कृत्वा नीराजनपरा बभुः ॥ ४८ ॥ गीतवादित्रचो
 षेण ब्रह्मचोषेण भूयसा ॥ संस्तूयमानो विविधैः सूक्तैर्वेदविदां वरैः ॥ ४९ ॥ कुमारविजयं नाम चरित्रं परमाद्भुतम् ॥ सर्वपापहरं दिव्यं
 सर्वकामप्रदं नृणाम् ॥ ५० ॥ ये कीर्तयन्ति शुचयोऽमितभाग्ययुक्ताश्चानन्तरूपमजरामरमादधानाः ॥ कौमारविक्रममहात्म्यमुदारमेतदा
 नन्ददायकमनोर्यकरं नृणां हि ॥ ५१ ॥ यः पठेच्छृणुयाद्वापि कुमारस्य महात्मनः ॥ चरितं तारकाख्यं च सर्वपापैः समुच्यते ॥ ५२ ॥ ॥ इति
 श्रीस्कन्दे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे केदारखण्डे शिवशास्त्रे तारकासुरवधपूर्वकं स्वामिकार्तिकेयविजयोत्सववर्णनं
 नाम त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ शौनक उवाच ॥ ॥ हत्वा तं तारकं संख्ये कुमारेण महात्मना ॥ किं कृतं सुमहद्विप्र तत्सर्वं वक्तुमर्हसि ॥ १ ॥
 कुमारो ह्यपरः शंभुर्येन सर्वमिदं ततम् ॥ तपसा तोषितः शंभुर्ददाति परमं पदम् ॥ २ ॥ कुमारो दर्शनात्सद्यः सफलो हि नृणां सदा ॥ ये
 पापिनो ह्यधर्मिष्ठाः श्वपचा अपि लोमश ॥ दर्शनाद्भूतपापास्ते भवन्त्येव न संशयः ॥ ३ ॥ शौनकस्य वचः श्रुत्वा उवाच चरितं तदा ॥ यास
 शिष्यो महाप्राज्ञः कुमारस्य महात्मनः ॥ ४ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ हत्वा तं तारकं संख्ये देवानामजयं ततः ॥ अवध्यं च द्विजश्रेष्ठाः
 कुमारो जयमाप्तवान् ॥ ५ ॥ महिमा हि कुमारस्य सर्वशास्त्रेषु कथ्यते ॥ वेदैश्च स्वागमैश्चापि पुराणैश्च तथैव च ॥ ६ ॥ तथोपनिषदैश्चैव मीमांसादि
 तयेन तु ॥ एवंभूतः कुमारो यमशक्यो वर्णितुं द्विजाः ॥ ७ ॥ यो हि दर्शनमात्रेण पुनाति सकलं जगत् ॥ त्रातारं भुवनस्यास्य निशम्य पितृराद
 स्वयम् ॥ ८ ॥ ब्रह्माणं च पुरस्कृत्य विष्णुं चैव सवासवम् ॥ स ययौ त्वरितेनैव शंकरं लोकशंकरम् ॥ तुष्टाव प्रयतो भूत्वा दक्षिणाशापतिः
 स्वयम् ॥ ९ ॥ नमो भर्गाय देवाय देवानां पतये नमः ॥ मृत्युंजयाय रुद्राय ईशानाय कपर्दिने ॥ १० ॥ नीलकंठाय शर्वाय व्योमोमवयव

रूपिणे ॥ कालाय कालनाथाय कालरूपाय वै नमः ॥ ११ ॥ यमेन स्तूयमानो हि उवाच प्रभुरीश्वरः ॥ किमर्थमागतोऽसि त्वं तत्सर्वं कथय
 स्व नः ॥ १२ ॥ ॥ यम उवाच ॥ ॥ श्रूयतां देवदेवेश वाक्यं वाक्यविशारद ॥ तपसा परमेणैव तुष्टिं प्राप्तोसि शंकर ॥ १३ ॥ कर्मणा
 परमेणैव ब्रह्मा लोकपितामहः ॥ तुष्टिमेति न संदेहो वराणां हि सदा प्रभुः ॥ १४ ॥ तथा विष्णुर्हि भगवान्वेदवेद्यः सनातनः ॥ यज्ञैरनेकैः संतुष्ट
 उपवासव्रतैस्तथा ॥ १५ ॥ ददाति केवलं भावं येन केवल्यमाप्नुयुः ॥ नराः सर्वे मम मतं नान्यथा हि वचो मम ॥ १६ ॥ ददाति तुष्टो वै भोगं
 तथा स्वर्गादिसंपदः ॥ सूर्यो नमस्ययाऽऽरोग्यं ददातीह न चान्यथा ॥ १७ ॥ गणेशो हि महादेव अर्घ्यपाद्यादिचंदनैः ॥ मंत्रावृत्त्या तथा शंभो
 निर्विघ्नं च करिष्यति ॥ १८ ॥ तथान्ये लोकपाः सर्वे यथाशक्त्या फलप्रदाः ॥ यज्ञाध्ययनदानाद्यैः परितुष्टाश्च शंकर ॥ १९ ॥ महदाश्चर्य
 संभूतं सर्वेषां प्राणिनामिह ॥ कृतं च तव पुत्रेण स्वर्गद्वारमपावृतम् ॥ २० ॥ दर्शनाच्च कुमारस्य सर्वे स्वर्गोक्तसो नराः ॥ पापिनोऽपि महादेव
 जाता नास्त्यत्र संशयः ॥ २१ ॥ मया किं क्रियतां देव कार्याकार्यव्यवस्थितौ ॥ ये सत्यशीलाः शांताश्च वदान्या निरवग्रहाः ॥ २२ ॥ जितेंद्रिया
 अलुब्धाश्च कामरागविवर्जिताः ॥ याज्ञिका धर्मनिष्ठाश्च देवदेदांगपारगाः ॥ २३ ॥ यां गतिं यांति वै शंभो सर्वे सुकृतिनोपि हि ॥ तां गतिं
 दर्शनात्सर्वे श्वपचा अधमा अपि ॥ २४ ॥ कुमारस्य च देवेश महदाश्चर्यकर्मणः ॥ कार्त्तिक्यां कृत्तिकायोगसहितायां शिवस्य च ॥ २५ ॥
 शिवस्य तनयं दृष्ट्वा ते यांति स्वकुलेः सह ॥ कोटिभिर्बहुभिश्चैव मत्स्थानं परिमुच्य वै ॥ २६ ॥ कुमारदर्शनात्सर्वे श्वपचा अपि यांति वै ॥
 सद्गतिं त्वरितेनैव किं क्रियेत मयाधुना ॥ २७ ॥ यमस्य वचनं श्रुत्वा शंकरो वाक्यमब्रवीत् ॥ २८ ॥ ॥ शंकर उवाच ॥ ॥ येषां
 त्वंतगतं पापं जनानां पुण्यकर्मणाम् ॥ विशुद्धभावो मे धर्मं तेषां मनसि वर्त्तते ॥ २९ ॥ सत्तीर्थगमनायैव दर्शनार्थं सतामिह ॥
 वांछा च महती तेषां जायते पूर्वकारिता ॥ ३० ॥ बहूनां जन्मनामंते मयि भावोऽनुवर्त्तते ॥ प्राणिनां सर्वभावेन जन्माभ्यासेन
 भो यम ॥ ३१ ॥ तस्मात्सुकृतिनः सर्वे येषां भावोऽनुवर्त्तते ॥ जन्मजन्मानुवृत्तानां विस्मयं नैव कारयेत् ॥ ३२ ॥ स्त्रीबालशुद्धाः श्वप
 चाधमाश्च प्राग्जन्मसंस्कारवशाद्धि धर्मं ॥ योनिं गताः पापिषु वर्त्तमानास्तथापि शुद्धा मनुजा भवन्ति ॥ ३३ ॥ तथा सितेन मनसा
 च भवन्ति सर्वे सर्वेषु चैव विषयेषु भवन्ति तज्ज्ञाः ॥ देवेन पूर्वचरितेन भवति सर्वे सुराश्चंद्रादयो लोकपालाः प्राक्तनेन ॥ ३४ ॥ जाता ह्यमी भूतग
 णाश्च सर्वे ह्यमी ऋषयो ह्यमी देवताश्च ॥ ३५ ॥ विस्मयो नैव कर्तव्यस्त्वया वापि कुमारके ॥ कुमारदर्शने चैव धर्मराज निबोध मे ॥ ३६ ॥

स्कां.प.पु.

॥ ६३ ॥

वचनं कर्मसंयुक्तं सर्वेषां फलदायकम् ॥ सर्वतीर्थानि यज्ञाश्च दानानि विविधानि च ॥ कार्याणि मनःशुद्ध्यर्थं नात्र कार्या विचारणा ॥ ३७ ॥
मनसा भावितो ह्यात्मा आत्मनात्मानमेव च ॥ आत्मा अहं च सर्वेषां प्राणिनां हि व्यवस्थितः ॥ ३८ ॥ अहं सदा भावयुक्त आत्मसंस्थो निरं-
तरः ॥ जंगमाजंगमानां च सत्यं प्रति वदामि ते ॥ ३९ ॥ द्वंद्वातीतो निर्विकल्पो हि साक्षात्स्वस्थो नित्यो नित्ययुक्तो निरीहः ॥ कूटस्थो वै
कल्पभेदप्रवादेर्बहिष्कृतो बोधबोध्यो ह्यनन्तः ॥ ४० ॥ विस्मृत्य चैनं स्वात्मानं केवलं बोधलक्षणम् ॥ संसारिणो हि दृश्यन्ते समस्ता जीवरा-
शयः ॥ ४१ ॥ अहं ब्रह्मा च विष्णुश्च त्रयोऽस्मी गुणकारिणः ॥ सृष्टिपालनसंहारकारका नान्यथा भवेत् ॥ ४२ ॥ अहंकारवृत्तेनैव कर्मणा कारिता
वयम् ॥ यूयं च सर्वे विबुधा मनुष्याश्च खगादयः ॥ ४३ ॥ पश्चादयः पृथग्भूतास्तथान्ये बहवो ह्यमी ॥ पृथक्पृथक्समीचीना गुणवतश्च संसृतौ
॥ ४४ ॥ पतिता मृगतृष्णायां मायया च वशीकृताः ॥ वयं सर्वे च विबुधाः प्राज्ञाः पंडितमानिनः ॥ ४५ ॥ परस्परं दूषयंतो मिथ्यावादरताः
खलाः ॥ ४६ ॥ त्रैगुणा भवसंपन्ना अतत्त्वज्ञाश्च रागिणः ॥ कामक्रोधभयद्वेषमदमात्सर्यसंयुताः ॥ ४७ ॥ परस्परं दूषयंतो ह्यतत्त्वज्ञा बहिर्मुखाः ॥
तस्मादेवं विदित्वाथ असत्यं गुणभेदतः ॥ ४८ ॥ गुणातीति च वस्तुर्थे परमार्थैकदर्शनम् ॥ ४९ ॥ यस्मिन्भेदो ह्यभेदं च यस्मिन्नागो विरागताम् ॥
क्रोधो ह्यक्रोधतां याति तद्भाम परमं शृणु ॥ ५० ॥ न तद्भासयते शब्दः कृतकत्वाद्यथा घटः ॥ शब्दो हि जायते धर्मः प्रवृत्तिपरमो यतः ॥
॥ ५१ ॥ प्रवृत्तिश्च निवृत्तिश्च तथा द्वंद्वानि सर्वशः ॥ विलयं याति यत्रैव तत्स्थानं शाश्वतं मतम् ॥ ५२ ॥ निरंतरं निर्गुणं ज्ञप्तिमात्रं निरंजनं
निर्विकारं निरीहम् ॥ सत्तामात्रं ज्ञानगम्यं स्वसिद्धं स्वयंप्रभं सुप्रभं बोधगम्यम् ॥ ५३ ॥ एतज्ज्ञानं ज्ञानविदो वदन्ति सर्वात्मभावेन निरीक्षयन्ति ॥
सर्वातीति ज्ञानगम्यं विदित्वा येन स्वस्थाः समबुद्ध्या चरन्ति ॥ ५४ ॥ अतीत्य संसारमनादिमूलं मायामयं मायया दुर्विचार्यम् ॥ मायां त्यक्त्वा
निर्ममा वीतरागा गच्छन्ति ते प्रेतराणिर्विकल्पम् ॥ ५५ ॥ संसृतिः कल्पनामूलं कल्पना ह्यमृतोपमा ॥ यैः कल्पना परित्यक्ता ते यांति परमां
गतिम् ॥ ५६ ॥ शुक्त्यां रजतबुद्धिश्च रज्जुबुद्धिर्यथोरणे ॥ मरीचौ जलबुद्धिश्च मिथ्या मिथ्यैव नान्यथा ॥ ५७ ॥ सिद्धिः स्वच्छंदवर्तित्वं पार-
तंत्र्यं हि वै मृषा ॥ बद्धो हि परतंत्राल्यो मुक्तः स्वातंत्र्यभावनः ॥ ५८ ॥ एको ह्यात्मा विदित्वाथ निर्ममो निरवग्रहः ॥ कुतस्तेषां बंधनं च यथा
खे पुष्पमेव च ॥ ५९ ॥ शशविषाणमेवैतज्ज्ञानं संसार एव च ॥ किं कार्यं बहुनोक्तेन वचसा निष्फलेन हि ॥ ६० ॥ ममतां च निराकृत्य प्राप्तुं
कामाः परं पदम् ॥ ज्ञानिनस्ते हि विद्वांसो वीतरागा जितेंद्रियाः ॥ ६१ ॥ यैस्त्यक्तो ममताभावो लोभकोपौ निराकृतौ ॥ ते यांति परमं

माहे०सं०

(के०सं०)

अ० ३१

॥ ६३ ॥

स्थानं कामक्रोधविवर्जिताः ॥ ६२ ॥ यावत्कामश्च लोभश्च रागद्वेषौ व्यवस्थितौ ॥ नाप्नुवन्ति च तां सिद्धिं शब्दमात्रैकबोधकाः ॥ ६३ ॥
 ॥ यम उवाच ॥ ॥ शब्दाच्छब्दः प्रवर्तते निःशब्दं ज्ञानमेव च ॥ अनित्यत्वं हि शब्दस्य कथं प्रोक्तं त्वया प्रभो ॥ ६४ ॥ अक्षरं ब्रह्म
 परमं शब्दो वै ह्यक्षरात्मकः ॥ तस्माच्छब्दस्त्वया प्रोक्तो निरीक्षक इति श्रुतम् ॥ ६५ ॥ प्रतिपाद्यं हि यत्किञ्चिच्छब्देनैव विना कथम् ॥ तत्सर्वं
 कथ्यतां शंभो कार्याकार्यव्यवस्थितौ ॥ ६६ ॥ ॥ शंकर उवाच ॥ ॥ शृणुष्वान्वहितो भूत्वा परमार्थयुतं वचः ॥ यस्य श्रवणमात्रेण ज्ञातव्यं
 नावशिष्यते ॥ ६७ ॥ ज्ञानप्रवादिनः सर्वं ऋषयो वीतकल्मषाः ॥ ज्ञानाभ्यासेन वर्तते ज्ञानं ज्ञानविदो विदुः ॥ ६८ ॥ ज्ञानं ज्ञेयं ज्ञानगम्यं
 ज्ञात्वा च परिगीयते ॥ कथं केन च ज्ञातव्यं किं तद्वक्तुं विवक्षितम् ॥ ६९ ॥ एतत्सर्वं समासेन कथयामि निबोध मे ॥ एको ह्यनेकधा चैव दृश्यते
 भेदभावनः ॥ ७० ॥ यथा भ्रमरिकादृष्टा भ्रम्यते च मही यम ॥ तथात्मा भेदबुद्ध्या च प्रतिभाति ह्यनेकधा ॥ ७१ ॥ तस्माद्विमृश्य तेनैव
 ज्ञातव्यः श्रवणेन च ॥ मन्तव्यः सुप्रयोगेण मननेन विशेषतः ॥ ७२ ॥ निर्द्वार्य चात्मनात्मानं सुखं बन्धात्प्रमुच्यते ॥ मायाजालमिदं सर्वं जगदे
 तच्चराचरम् ॥ ७३ ॥ मायामयोऽयं संसारो ममतालक्षणो महान् ॥ ममतां च बहिः कृत्वा सुखं बन्धात्प्रमुच्यते ॥ ७४ ॥ कोऽहं कस्त्वं कुतश्चान्ये
 महामायावलंबिनः ॥ अजागलस्तनस्येव प्रपञ्चोऽयं निरर्थकः ॥ ७५ ॥ निष्फलोऽयं निराभासो निःसारो धूमडंबरः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन आत्मा
 नं स्मर वै यम ॥ ७६ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ एवं प्रचोदितस्तेन शंभुना प्रेतरादस्वयम् ॥ बुद्धो भूत्वा यमः साक्षादात्मभूतोऽभवत्तदा
 ॥ ७७ ॥ कर्मणां हि च सर्वेषां शास्ता कर्मानुसारतः ॥ बभूव डंबरो नृणां भूतानां च समाहितः ॥ ७८ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ हत्वा तु
 तारकं युद्धे कुमारेण महात्मना ॥ अत ऊर्ध्वं कथ्यतां भोः किं कृतं महद्ब्रुतम् ॥ ७९ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ हते तु तारके दैत्ये हिमवत्प्रमु
 खाद्रयः ॥ कार्तिकेयं समागत्य गीर्भी रम्याभिरैडयन् ॥ ८० ॥ ॥ गिरय ऊचुः ॥ ॥ नमः कल्याणरूपाय नमस्ते विश्वमंगल ॥ विश्वबंधो नमस्ते
 ऽस्तु नमस्ते विश्वभावन ॥ ८१ ॥ वरिष्ठाः श्वपचा येन कृता वै दर्शनात्त्वया ॥ त्वां नमामो जगद्गुहं त्वां वयं शरणागताः ॥ ८२ ॥ नमस्ते
 पार्वतीपुत्र शंकरात्मज ते नमः ॥ नमस्ते कृतिकासूनो अग्निभूत नमोस्तु ते ॥ ८३ ॥ नमोस्तु ते देववरैः सुपूज्य नमोऽस्तु ते ज्ञानविदां वरिष्ठ ॥
 नमोऽस्तु ते देववर प्रसीद शरण्य सर्वातिविनाशदक्ष ॥ ८४ ॥ एवं स्तुतो गिरिभिः कार्तिकेयो ह्युमासुतः ॥ तान्गिरिन्सुप्रसन्नात्मा वरं दातुं समुत्सुकः
 ॥ ८५ ॥ ॥ कार्तिकेय उवाच ॥ ॥ भोभो गिरिवरा यूयं शृणुष्वं मद्वचोऽधुना ॥ कर्मभिर्ज्ञानिभिश्चैव सेव्यमाना भविष्यथ ॥ ८६ ॥ भवत्स्वेव

स्कं.म.पु.
॥ ६४ ॥

हिःवर्तते दृषदो यत्रसेविताः ॥ पुनंतु विश्वं वचनान्मम ता नात्र संशयः ॥ ८७ ॥ पर्वतीयानि तीर्थानि भविष्यन्ति न चान्यथा ॥ शिवालयाणि
दिव्यानि दिव्यान्यायतनानि च ॥ ८८ ॥ अयनानि विचित्राणि शोभनानि महानि च ॥ भविष्यन्ति न संदेहः पर्वता वचनान्मम ॥ ८९ ॥ योऽयं
मातामहो मेऽद्य हिमवान्पर्वतोत्तमः ॥ तपस्विनां महाभागः फलदो हि भविष्यति ॥ ९० ॥ मेरुश्च गिरिराजोऽयमाश्रयो हि भविष्यति ॥
लोकालोको गिरिवर उदयाद्रिर्महायशः ॥ ९१ ॥ लिंगरूपो हि भगवान्भविष्यति न चान्यथा ॥ श्रीशैलो हि महेंद्रश्च तथा सद्भाचलो
गिरिः ॥ ९२ ॥ माल्यवान्मलयो विन्ध्यस्तथासौ गंधमादनः ॥ श्वेतकूटस्त्रिकूटो हि तथा दर्दुरपर्वतः ॥ ९३ ॥ एते चान्ये च बहवः
पर्वता लिंगरूपिणः ॥ मम वाक्याद्भविष्यन्ति पापक्षयकरा ह्यमी ॥ ९४ ॥ एवं वरं ददौ तेभ्यः पर्वतेभ्यश्च शांकरिः ॥ ततो नंदी
ब्रुवाचाथ सर्वागमपुरस्कृतम् ॥ ९५ ॥ ॥ नंघुवाच ॥ ॥ त्वया कृता हि गिरयो लिंगरूपिण एव ते ॥ शिवालयाः कथं नाथ पूज्याः स्युः
सर्वदेवतैः ॥ ९६ ॥ ॥ कुमार उवाच ॥ ॥ लिंगं शिवाल्यं ज्ञेयं देवदेवस्य शूलिनः ॥ सर्वैर्नृभिर्देवतैश्च ब्रह्मादिभिरतंद्रितैः ॥ ९७ ॥ नीलं
मुक्ता प्रवालं च वैडूर्यं चंद्रमेव च ॥ गोमेदं पद्मरागं च मारतं कांचनं तथा ॥ ९८ ॥ राजतं ताम्रमारं च तथा नागमयं परम् ॥ रत्नधातुमयान्येव
लिंगानि कथितानि ते ॥ ९९ ॥ पवित्राण्येव पूज्यानि सर्वकामप्रदानि च ॥ एतेषामपि सर्वेषां काश्मीरं हि विशिष्यते ॥ १०० ॥ ऐहिकामुष्मिकं
सर्वं पूजाकर्तुः प्रयच्छति ॥ १०१ ॥ ॥ नंघुवाच ॥ ॥ लिंगानामपि पूज्यं स्याद्गणलिंगं त्वया कथम् ॥ कथितं चोत्तमत्वेन तत्सर्वं वद
सुव्रत ॥ १०२ ॥ ॥ कुमार उवाच ॥ रेवायां तोयमध्ये च दृश्यते दृषदो हि याः ॥ शिवप्रसादात्तास्तु स्फुल्लिगरूपा न चान्यथा ॥ १०३ ॥
श्लक्ष्णमूलाश्च कर्तव्याः पिंडिकोपरि संस्थिताः ॥ पूजनीयाः प्रयत्नेन शिवदीक्षायुतेन हि ॥ १०४ ॥ पिंडीयुक्तं च शास्त्रेण विधिना च यजेच्छि
वम् ॥ वरदो हि जगन्नाथः पूजकस्य न चान्यथा ॥ १०५ ॥ पंचाक्षरी यस्मै मुखे स्थिता सदा चेतोनिवृत्तिः शिवचिंतने च ॥ भूतेषु साम्यं परि
वादमुक्ता पंडत्वमेवं परयोषितासु ॥ १०६ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे केदारखण्डे शिवशास्त्रे
कार्तिकेयप्रोक्तशिवलिंगमाहात्म्यवर्णनं नामैकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ एवं ते शिवधर्माश्च कथितास्तेन वै द्विजाः ॥
सविशेषाः पाशुपताः प्रसादाच्चैव विस्तरात् ॥ १ ॥ अनेकागमसंवीता यथातत्त्वमुदाहृताः ॥ कापालिकानां भेदाश्च प्रोक्ता व्यससमासतः ॥ २ ॥

माहे.सं. १
(के.सं.)
म. ३२

॥ ६४ ॥

१ वचनम्—इति शेषः । २ अत्र—'तस्य'—इत्यध्याहृत्य 'पूजकस्य' इति पूर्वोक्तलोकस्थेन संबन्ध—तस्य पूजकस्य जगन्नाथो वरदो भवेत्—इति समुदितवाक्यापार्थो बोद्धव्यः ।

धर्मा नानाविधाः प्रोक्ता नंदिनं प्रति वै तदा ॥ ३ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ श्रुतं कुमारचरितमविशेषं सुमंगलम् ॥ अस्माभिश्च महाभाग
 किञ्चित्पृच्छामहे वयम् ॥ ४ ॥ श्वेतस्य राजसिंहस्य चरितं परमाद्भुतम् ॥ येन संतोषितो रुद्रः शिवो भक्त्याऽप्रमेयया ॥ ५ ॥ ते भक्तास्ते
 महात्मानो ज्ञानिनस्ते च कर्मिणः ॥ येऽर्चयन्ति महाशंभुं देवं भक्त्या समावृताः ॥ ६ ॥ तस्मात्पृच्छामहे सर्वे चरितं शंकरस्य च ॥ व्यासप्रसादा
 त्सर्वं यज्जानासि त्वं न चापरः ॥ ७ ॥ निशम्य वचनं तेषां मुनीनां लोमशोऽब्रवीत् ॥ ८ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ आकर्ण्यतां महाभागाश्चरितं पर
 माद्भुतम् ॥ तस्य राज्ञो हि भजतो राजभोगांश्च सर्वशः ॥ मतिर्द्धर्मे समुत्पन्ना श्वेतस्य च महात्मनः ॥ ९ ॥ पृथिवीं पालयामास प्रजा धर्मेण पाल
 यन् ॥ ब्रह्मण्यः सत्यवाक्छूरः शिवभक्तो निरंतरम् ॥ १० ॥ राज्यं शशासाथ स शक्तितो नृपो भक्त्या तदा चैव समर्चयत्सदा ॥ शंभुं परेशं परमं
 परात्परं शांतं पुराणं परमात्मरूपम् ॥ ११ ॥ आयुस्तस्य परिक्षीणमर्चतः परमेश्वरम् ॥ अथैतच्च महाभाग चरितं श्रूयतां मम ॥ १२ ॥ वाणी
 शिवकथायुक्ता परमाश्चर्यसंयुता ॥ न वाऽऽधयो हि तस्यैव व्याधयो हि महीपतेः ॥ १३ ॥ तस्य राज्ञो न बाधते तथा चोपद्रवास्त्वमी ॥ निरी
 तिको जनो ह्यासीन्निरुपद्रव एव च ॥ १४ ॥ अकृष्टपच्यौषधयस्तस्य राज्ञोऽभवन्भुवि ॥ तपस्विनो ब्राह्मणाश्च वर्णाश्रमयुता जनाः ॥
 ॥ १५ ॥ न पुत्रमरणे दुःखं नापमानं न मारकाः ॥ न दारिद्र्यं च ते सर्वे प्राप्नुवन्ति कदाचन ॥ १६ ॥ एवं बहुतरः कालस्तस्य राज्ञो
 महात्मनः ॥ गतो हि सफलो विप्राः शिवपूजारतस्य वै ॥ १७ ॥ एकदा पूजमानं तं शंकरं परमार्थदम् ॥ यमो हि प्रेषयामास यमदूतान् नृपं
 प्रति ॥ १८ ॥ वचनाच्चित्रगुप्तस्य श्वेत आनीयतामिति ॥ तथेति मत्वा ते दूता आगताः शिवमंदिरम् ॥ १९ ॥ राजानं नेतुकामास्ते पाशहस्ता
 महाभयाः ॥ यावत्समागता याम्या राजानं ददृशुस्त्वरत् ॥ २० ॥ न चकिरे तदा दूता आज्ञां धर्मस्य चैव हि ॥ ज्ञात्वा सर्वं यमश्चैव आगतः
 स्वयमेव हि ॥ २१ ॥ उद्धृत्य दंडं सहसा नेतुकामस्तदा नृपम् ॥ ददर्श च महाबाहुः शिवध्यानपरायणम् ॥ २२ ॥ शिवभक्तियुतं शांतं केवलं
 ज्ञानसंयुतम् ॥ यमोऽपि दृष्ट्वा राजानं परं क्षोभमुपागमत् ॥ २३ ॥ चित्रस्थो ह्यभवत्सद्यः प्रेतराजोऽतिविह्वलः ॥ कालरूपश्च यो नित्यं प्रजानां
 क्षयकारकः ॥ २४ ॥ आगतस्तत्क्षणादेव नृपं प्रति रुषान्वितः ॥ खड्गेन सितधारेण चर्मणा परमेण हि ॥ २५ ॥ तावत्तं ददृशे सोऽपि स्थितं
 द्वारि भयावृतम् ॥ उवाच कालो हि तदा यमं वैवस्वतं प्रति ॥ २६ ॥ कस्मात्त्वया धर्मराज नो नीतोऽयं नृपो महान् ॥ यम दूतसहायश्च भीतव
 त्प्रतिभासि मे ॥ २७ ॥ कालात्ययो न कर्तव्यो वचनान्मम सुव्रत ॥ कालेनोक्तस्तदा धर्म उवाच प्रस्तुतं वचः ॥ २८ ॥ तवाज्ञां च करि

व्यामि नात्र कार्या विचारणा ॥ असौ दुरत्ययोऽस्माकं शिवभक्तो निरंतरम् ॥ २९ ॥ चित्रस्था इव तिष्ठाम भयादेवस्य शूलिनः ॥ यमस्य वचनं
 श्रुत्वा कालः क्रोधसमन्वितः ॥ राजानं हंतुमारोभे त्वरितः खड्गमाददे ॥ ३० ॥ त्रिगुणाष्टार्कसंकाशं प्रविवेश शिवालयम् ॥ यावत्कोपेन महता
 तावद्वष्टः पिनाकिना ॥ स्वभक्तं हंतुकामोसौ श्वेतराजानमुत्तमम् ॥ ३१ ॥ ध्यानस्थितं चात्मनि तं विशुद्धज्ञानप्रदीपेन विशुद्धचित्तम् ॥ आत्मा
 नमात्मात्मतया निरंतरं स्वयंप्रकाशं परमं पुरस्तात् ॥ ३२ ॥ एवंविधं तं प्रसमीक्ष्य कालं संचिंत्यमानं मनसाऽचलेन ॥ शैवं पदं यत्परमार्थरूपं
 कैवल्यसायुज्यकरं स्वरूपतः ॥ ३३ ॥ सदाशिवेन दृष्टोऽसौ कालः कालांतकेन च ॥ उच्छृंखलः खलो दर्पाद्विशमानो निर्जातिके ॥ ३४ ॥
 नंदिकेश्वरमध्यस्थो यावद्वष्टो निर्जातिके ॥ शिवेन जगदीशेन भक्तवत्सलबंधुना ॥ ३५ ॥ निरीक्षितस्तृतीयेन चक्षुषा परमेष्ठिना ॥ स्वभक्तं
 रक्षमाणेन भस्मसादभवत्क्षणात् ॥ ३६ ॥ ददाह तं कालमनेकवर्णं व्यात्ताननं भीमबहुरूपम् ॥ ज्वालावलीभिः परिदह्यमानमतिप्रचंडं भुवनैक
 भक्षणम् ॥ ३७ ॥ ददर्शिरे देवगणाः समेताः सयक्षगंधर्वपिशाचगुह्यकाः ॥ सिद्धाप्सरःसर्वखगाश्च पन्नगाः पतत्रिणो लोकपालास्तथैव ॥ ३८ ॥
 ज्वालामालावृतं कालमीश्वरस्याग्रतः स्थितम् ॥ लब्धसंज्ञस्तदा राजा कालं स्वं हंतुमागतम् ॥ ३९ ॥ पुनः पुनर्ददर्शार्थं दह्यमानं कृशानुना ॥
 प्रार्थयामास स व्यग्रो रुद्रं कालाग्निसन्निभम् ॥ ४० ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ नमो रुद्राय शांताय स्वज्योत्स्नायात्मवेधसे ॥ निरंतराय सूक्ष्माय
 ज्योतिषां पतये नमः ॥ ४१ ॥ त्राता त्वं हि जगन्नाथ पिता माता मुहृत्सखा ॥ त्वमेव बंधुः स्वजनो लोकानां प्रभुरीश्वरः ॥ ४२ ॥ किं कृतं हि
 त्वया शंभो कोऽसौ दग्धो ममाग्रतः ॥ न जानामि च किं जातं कृतं केन महत्तरम् ॥ ४३ ॥ एवं प्रार्थयतस्तस्य श्रुत्वा च परिदेवनम् ॥ उवाच
 शंकरो वाक्यं बोधयन्निव तं नृपम् ॥ ४४ ॥ ॥ रुद्र उवाच ॥ ॥ मया दग्धो ह्ययं कालस्तुवार्थं च तवाग्रतः ॥ दह्यमानो हि दृष्टस्ते ज्वाला
 मालाकुलो महान् ॥ ४५ ॥ एवमुक्तस्तदा तेन शंभुना राजसत्तमः ॥ उवाच प्रश्रितो भूत्वा वचनं शिवमग्रतः ॥ ४६ ॥ किमनेन कृतं शंभो
 अकृत्यं वद तत्त्वतः ॥ य इमां प्रापितोऽवस्थां प्राणात्ययकरीं भव ॥ ४७ ॥ एवं विज्ञापितस्तेन हुवाच परमेश्वरः ॥ भक्षकोऽयं महाराज
 सर्वेषां प्राणिनामिह ॥ ४८ ॥ भक्षणार्थं तव विभो सोऽयं क्रूरोऽधुनाऽऽगतः ॥ ममांतिकं महाराज तस्माद्दग्धो मया विभो ॥ ४९ ॥
 बहूनां क्षेममन्विच्छंस्तुवार्थेऽहं विशेषतः ॥ ५० ॥ ये पापिनो ह्यधर्मिष्ठा लोकसंहारकारकाः ॥ पापं डवादसंयुक्ता बध्यास्ते मम
 चैव हि ॥ वाक्यं निशम्य रुद्रस्य श्वेतो वचनमब्रवीत् ॥ ५१ ॥ कालेनैव हि लोकोऽयं पुण्यमाचरते सदा ॥ धर्मनिष्ठाश्च केचित्तु भक्त्या

परमया युताः ॥ ५२ ॥ उपासनारताः केचिज्ज्ञानिनो हि तथा परे ॥ केचिदध्यात्मसंयुक्ताश्चान्ये मुक्ताश्च केचन ॥ ५३ ॥ कालो हि
 हर्ता च चराचराणां तथा ह्यसौ पालकोऽप्यद्वितीयः ॥ स स्रष्टा वै प्राणिनां प्राणभूतस्तस्मादेनं जीवयस्वाशु भूयः ॥ ५४ ॥ यदि सृष्टिपरोऽसि त्वं
 कालं जीवय सत्वरम् ॥ यदि संहारभूतोऽसि सर्वेषां प्राणिनामिह ॥ ५५ ॥ तद्वैवं कुरु शंभो त्वं कालस्य च महात्मनः ॥ विना कालेन यत्किञ्चि
 द्रविष्यति न शंकर ॥ ५६ ॥ इति विज्ञापितस्तेन राज्ञा शंभुः प्रतापिना ॥ चकार वचनं तस्य भक्तस्य च चिकीर्षितम् ॥ ५७ ॥ शंभुः प्रहस्याथ
 तदा महेशः संजीवयामास पिनाकपाणिः ॥ चकार रूपं च यथा पुरासीदालिंगितोसौ यमदूतमध्ये ॥ ५८ ॥ उपस्थितोऽसौ त्वथ लज्जमानस्तु
 घ्राव देवं वृषभध्वजं तम् ॥ नत्वा पुरःस्थाग्निमयं हि कालः सविस्मयो वाक्यमिदं बभाषे ॥ ५९ ॥ ॥ काल उवाच ॥ ॥ कालांतक त्रिपुरेश
 त्रिपुरांतकर प्रभो ॥ मदनो हि त्वया देव कृतोऽनंगो जगत्पते ॥ ६० ॥ दक्षयज्ञविनाशश्च कृतो हि परमाद्भुतः ॥ कालकूटं दुःप्रसहं सर्वेषां क्षयकृ
 न्महत ॥ ६१ ॥ ग्रसितं तत्त्वया शंभो अन्येषामपि दुर्द्धरम् ॥ लिंगरूपेण महता व्याप्तमासीच्चगत्रयम् ॥ ६२ ॥ लयनाल्लिंगमित्युक्तं सर्वैरपि सुरा
 सुरैः ॥ यस्यांतं न विदुर्देवा ब्रह्मविष्णुपुरोगमाः ॥ ६३ ॥ लिंगस्य देवदेवस्य महिमानं परस्य च ॥ नमस्ते परमेशाय नमस्ते विश्वमंगल ॥
 नमस्ते शितिकण्ठाय नमस्तस्मै कपर्दिने ॥ ६४ ॥ नमोनमः कारणकारणाय ते नमोनमो मंगलमंगलात्मने ॥ ज्ञानात्मने ज्ञानविदां मनीषिणां
 त्वमादिदेवोऽसि पुमान्पुराणः ॥ ६५ ॥ त्वमेव सर्वं जगदेकबंधो वेदांतवेद्योऽसि भहानुभावः ॥ महानुभावेः परिकीर्तनीयस्त्वमेव विश्वेश्वर विश्व
 मान्यः ॥ ६६ ॥ त्वं पासि लुपसि जगन्नितयं महेश स्रष्टासि भूतपतिरेव न कश्चिदन्यः ॥ ६७ ॥ इति स्तुतस्तदा तेन कालेन जगदीश्वरः ॥
 उवाच कालो राजानं श्वेतं संबोधयन्निव ॥ ६८ ॥ ॥ काल उवाच ॥ ॥ मनुष्यलोके सकले नान्यस्त्वत्तो हि विद्यते ॥ येन त्वया जितो देवो
 ह्यजेयो भुवनत्रये ॥ ६९ ॥ मया हतमिदं विश्वं जगदेतच्चराचरम् ॥ जेताहं सर्वदेवानां सर्वेषां दुरतिक्रमः ॥ ७० ॥ स हि ते चानुगो जातो महा
 राज प्रयच्छ मे ॥ अभयं देवदेवाच्च गुलिनः परमंष्ठिनः ॥ ७१ ॥ एवमुक्तस्तदा तेन श्वेतः कालेन चैव हि ॥ उवाच प्रहसन्वाचा मेघनादगभीरया
 ॥ ७२ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ शिवस्य परमं रूपं त्वमेको नास्ति संशयः ॥ कालस्त्वमसि भूतानां स्थितिसंहाररूपवान् ॥ ७३ ॥ तस्मात्पूज्य
 तमोऽसि त्वं सर्वेषां च नियामकः ॥ त्वद्गयात्कृतिनः सर्वे शरणं परमेश्वरम् ॥ व्रजंति विविधैर्भावैरात्मलक्षणतत्पराः ॥ ७४ ॥ ॥ सूत उवाच ॥
 ॥ ॥ तेनैवं रक्षितः कालो राज्ञा परमधर्मिणा ॥ शिवप्रसादमात्रेण लब्धसंज्ञो बभूव ह ॥ ७५ ॥ तदा यमेन स्तवितो मृत्युना यमदूतकैः ॥

स्कां.न.पु.
॥ ६६ ॥

शिवं प्रणम्य संस्तुत्य श्वेतं राजानमेव च ॥ ययौ स्वमालयं विप्रा मेने स्वं जनितं पुनः ॥ ७६ ॥ मायया सह पत्न्या च शिवस्य चरितं
महत् ॥ अनुसंस्मृत्य संस्मृत्य विस्मयं परमं ययौ ॥ ७७ ॥ कथयामास सर्वेषां दूतानां स्वयमेव हि ॥ आकर्ण्यतां मम वचो
हे दूतास्त्वरितेन हि ॥ ७८ ॥ कर्तव्यं च प्रयत्नेन नान्यथा मम भाषितम् ॥ ७९ ॥ ॥ काल उवाच ॥ ॥ ये त्रिपुण्ड्रं
धारयन्ति तथा ये वै जटाधराः ॥ ये रुद्राक्षधराश्चैव तथा ये शिवनामिनः ॥ ८० ॥ उपजीवनहेतोश्च भिया ये ह्यपि मानवाः ॥ पापि
नोऽपि दुराचाराः शिववेषधरा ह्यमी ॥ ८१ ॥ नानेतव्या भवद्भिश्च मम लोकं कदाचन ॥ वर्ज्यास्ते हि प्रयत्नेन पापिनोऽपि सदैव हि ॥
॥ ८२ ॥ अन्येषां का कथा दूता येऽर्चयन्ति सदाशिवम् ॥ भक्त्या परमया शंभुं रुद्रास्ते नात्र संशयः ॥ ८३ ॥ रुद्राक्षमेकं शिरसा विभर्ति
यस्तथा त्रिपुण्ड्रं च ललाटमध्यके ॥ पंचाक्षरीं ये प्रजपन्ति साधवः पूज्या भवद्भिश्च न चान्यथा क्वचित् ॥ ८४ ॥ यस्मिन्नाष्टेऽथ वा देशे ग्रामे चापि
विचक्षणः ॥ शिवभक्तो न दृश्येत स्मशानात् विशिष्यते ॥ तद्वाटं देशमित्याहुः सत्यं प्रतिवदामि वः ॥ ८५ ॥ यस्मिन्न सन्ति नित्यं हि शिवभ
क्तिसमन्विताः ॥ तद्गामस्था जनाः सर्वे शासनीया न संशयः ॥ ८६ ॥ एवमाज्ञापयामास यमोऽपि निजकिंकरान् ॥ तथेति मत्वा ते सर्वे तूष्णी
मासन्सुविस्मिताः ॥ ८७ ॥ एवंविधोऽयं भुवनैकभर्ता सदाशिवो लोकगुरुः स एकः ॥ दाता प्रहर्ता निजभावयुक्तः सनातनोऽयं जगदेकबंधुः
॥ ८८ ॥ दग्ध्वा कालं महादेवो निर्भयं च ददौ विभुः ॥ श्वेतस्य राजराजस्य महीपालवरस्य च ॥ ८९ ॥ तदा निर्भयमापन्नः श्वेतराजो महामनाः ॥
भक्त्या च परया सुक्तो बभूव कृतनिश्चयः ॥ ९० ॥ तदा देवैः पूज्यमान ऋषिभिः पन्नगेस्तथा ॥ श्वतो राजन्यवर्योऽसौ शिवसायुज्यमाप्त
वान् ॥ ९१ ॥ एवं भक्तिपराणां च महेशे च जगद्गुरौ ॥ सिद्धिः करतले तेषां सत्यं प्रतिवदामि वः ॥ ९२ ॥ श्वचोऽपि वरिष्ठः स्यात्प्रसादाच्छं
करस्य च ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पूजनीयो हि शंकरः ॥ ९३ ॥ बहूनां जन्मनामन्ते शिवभक्तिः प्रजायते ॥ ९४ ॥ ज्ञानिनां कृतबुद्धीनां जन्म
जन्मनिशंकरः ॥ किं मया बहुनोक्तेन पूजनीयः सदाशिवः ॥ ९५ ॥ अत्रैवोदाहरन्तीममितिहासं पुरातनम् ॥ किरातेन कृतं यच्च व्रतं च परमा
द्भुतम् ॥ येनैव तारितं विश्वं जगदेतच्चराचरम् ॥ ९६ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे केदारखण्डे
श्वतराजचरिते शिवभक्तिप्रभावेण कालदहनवृत्तान्तवर्णनं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ किन्नामा च
किरातोऽभूत्किं तेन व्रतमाहितम् ॥ तत्त्वं कथय विप्रेन्द्र परं कौतूहलं हि नः ॥ १ ॥ तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामो याथातथ्येन कथ्यताम् ॥ न ह्यन्यो

माहे० सं० १
(के० सं०)
अ० ३३

॥ ६६ ॥

विद्यते लोके त्वद्भिना वदतां वरः ॥ तस्मात्कथय भो विप्र सर्वं शुश्रूषतां हि नः ॥ २ ॥ एवमुक्तस्तदा तेन शौनकेन महात्मना ॥ कथयामास
 तत्सर्वं पुष्कसेन कृतं च यत् ॥ ३ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ आसीत्पुरा महारौद्रश्चण्डोनाम दुरात्मवान् ॥ क्रूरसंगो निष्कृतिको भूतानां
 भयवाहकः ॥ ४ ॥ जालेन मत्स्यान्दुष्टात्मा घातयत्यनिशं खलु ॥ भल्लैर्मृगाञ्छापदांश्च कृष्णसारंश्च शल्लकान् ॥ ५ ॥ खड्गांश्चैव च दुष्टात्मा
 दृष्ट्वा कांश्चिच्च पापवान् ॥ पक्षिणोऽघातयत्कुद्रो ब्राह्मणांश्च विशेषतः ॥ ६ ॥ लुब्धको हि महापापो दुष्टो दुष्टजनप्रियः ॥ भार्या तथाविधा तस्य
 पुष्कसस्य महाभया ॥ ७ ॥ एवं विहरतस्तस्य बहुकालोत्थवर्तत ॥ गते बहुतिथेकाले पापौघनिरतस्य च ॥ ८ ॥ निषंगे जलमादाय क्षुत्पिपासार्दितो
 भृशम् ॥ एकदा निशि पापीयाच्छ्रीवृक्षोपरि संस्थितः ॥ कोलं हंतुं धनुष्पाणिर्जाग्रच्चानिमिषेण हि ॥ ९ ॥ माघमासेऽसितायां वै चतुर्दश्यामथाग्रतः ॥
 मृगमार्गविलोकार्थं बिल्वपत्राण्यपातयत् ॥ १० ॥ श्रीवृक्षपर्णानि बहूनि तत्र स च्छेदयामास रुषान्वितोपि ॥ श्रीवृक्षमूले परिवर्तमाने लिंगं च तस्योपरि
 दुष्टभावः ॥ ११ ॥ ववर्ष गंडूषजलं दुरात्मा यदृच्छया तानि शिवे पतंति ॥ श्रीवृक्षपर्णानि च देवयोगाज्जातं च सर्वं शिवपूजनं तत् ॥ १२ ॥
 गंडूषवारिणा तेन स्नपनं च कृतं महत् ॥ बिल्वपत्रैरसंख्यातैरर्चनं च महत्कृतम् ॥ १३ ॥ अज्ञानेनापि भो विप्राः पुष्कसेन दुरात्मना ॥ माघ
 मासेऽसिते पक्षे चतुर्दश्यां विधूदये ॥ १४ ॥ पुष्कसोऽथ दुराचारो वृक्षादवततार सः ॥ आगत्य जलसंकाशं मत्स्यान्हंतुं प्रचक्रमे ॥ १५ ॥ लुब्ध
 कस्यापि भार्याभून्नान्ना चैव घनोदरी ॥ दुष्टा सा पापनिरता परद्रव्यापहारिणी ॥ १६ ॥ गृहान्निर्गत्य सायाह्ने पुरद्वारबहिः स्थिता ॥ वनमार्गं प्रप
 श्यंती पत्युरागमनेच्छया ॥ १७ ॥ चिराद्भर्तरी नायाते चिन्तयामास लुब्धकी ॥ अद्य सायाह्नेवेलायामागताः सर्वलुब्धकाः ॥ १८ ॥ तमःस्तोमेन
 संछन्नाश्चतस्रो विदिशो दिशः ॥ रात्रौ यामद्वयं यातं किं मतंगः समागतः ॥ १९ ॥ किं वा केसरलोभेन सिंहेनैव विदारितः ॥ किं भुजंगफणार
 बहारी सर्पविषार्दितः ॥ २० ॥ किं वा वराहदंष्ट्राग्रघातैः पंचत्वमागतः ॥ मधुलोभेन वृक्षाग्रात्स वै प्रपतितो भुवि ॥ २१ ॥ कान्देषयामि पृच्छामि
 कं गच्छामि च कं प्रति ॥ एवं विलप्य बहुधा निवृत्ता स्वं गृहं प्रति ॥ २२ ॥ नैवाग्रं नो जलं किंचिन्न भुक्तं तद्दिने तथा ॥ चिंतयंती पतिं
 चापि लुब्धकी त्वनयन्निशाम् ॥ २३ ॥ अथ प्रभाते विमले पुष्कसी वनमाययौ ॥ अशनार्थं च तस्यान्नमादाय त्वरिता सती ॥ २४ ॥ भ्रममाणा
 वने तस्मिन्ददर्श महतीं नदीम् ॥ तस्यास्तीरे समासीनं स्वपतिं प्रेक्ष्य हर्षिता ॥ २५ ॥ तदन्नं कूलतः स्थाप्य नदीं तर्तुं प्रचक्रमे ॥ निरीक्ष्य चाथ
 मत्स्यान्स जालप्रोतान्समानयत् ॥ २६ ॥ तावत्थोक्तश्चण्डोऽसावेहि शीघ्रं च भक्षय ॥ अन्नं त्वदर्थमानीतमुपोष्य दिवसं मया ॥ २७ ॥

स्को.प.पु.
॥ ६७ ॥

कृतं किमद्य रे मंद गतेऽहनि च किं कृतम् ॥ नाऽशितं च त्वया मूढ लंघितेनाद्य पापिना ॥ २८ ॥ नद्यां स्नातौ तथा तौ च दम्पती च शुचि
व्रतौ ॥ यावद्गतश्च भोक्तुं स तावच्छ्वा स्वयमागतः ॥ २९ ॥ तेन सर्वं भक्षितं च तदन्नं स्वयमेव हि ॥ चंडी प्रकुपिता चैव श्वानं हंतुमुप
स्थिता ॥ ३० ॥ आवयोर्भक्षितं चात्रमनेनैव च पापिना ॥ किं च भक्षयसे मूढ भविताद्य बुभुक्षितः ॥ ३१ ॥ एवं तयोक्तश्चण्डोऽसौ
बभाषे तां शिवप्रियः ॥ यच्छुना भक्षितं चात्रं तेनाहं पारितोषितः ॥ ३२ ॥ किमनेन शरीरेण नश्वरेण गतायुषा ॥ शरीरं दुर्लभं लोके
पूज्यते क्षणभंगुरम् ॥ ३३ ॥ ये पुष्पंति निजं देहं सर्वभावेन चाहताः ॥ मूढास्ते पापिनो ज्ञेया लोकद्रव्यवहिष्कृताः ॥ ३४ ॥ तस्मान्मानं परि
त्यज्य क्रोधं च दुर्बग्रहम् ॥ स्वस्था भव विमर्शेन तत्त्वबुद्ध्या स्थिरा भव ॥ ३५ ॥ बोधिता तेन चंडी सा पुष्कसेन तदा भृशम् ॥ जागरादि
च संप्राप्तः पुष्कसोऽपि चतुर्दशीम् ॥ ३६ ॥ शिवरात्रिप्रसंगाच्च जायते यद्धयसंशयम् ॥ तज्ज्ञानं परमं प्राप्तः शिवरात्रिप्रसंगतः ॥ ३७ ॥ यामद्वयं
च संजातममावास्यां तु तत्र वै ॥ आगताश्च गणास्तत्र बहवः शिवनोदिताः ॥ ३८ ॥ विमानानि बहून्यत्र आगतानि तदंतिकम् ॥ दृष्टानि तेन
तान्येव विमानानि गणास्तथा ॥ ३९ ॥ उवाच परया भक्त्या पुष्कसोऽपि च तान्प्रति ॥ कस्मात्समागता यूयं सर्वे रुद्राक्षधारिणः ॥ ४० ॥
विमानस्थाश्च केचिच्च वृषारूढाश्च केचन ॥ सर्वे स्फटिकसंकाशाः सर्वे चंद्रार्द्धशेखराः ॥ ४१ ॥ कपर्दिनश्चर्मपरीतवाससो भुजंगभोगैः कृत
हारभूषणाः ॥ श्रियान्विता रुद्रसमानवीर्या यथातथं भो वदतात्मनोचितम् ॥ ४२ ॥ पुष्कसेन तदा पृष्टा ऊचुः सर्वे च पार्षदाः ॥ रुद्रस्य देवदे
वस्य संनम्राः कमलेक्षणाः ॥ ४३ ॥ ॥ गणा ऊचुः ॥ ॥ प्रेषिताः स्मो वयं चंड शिवेन परमंष्टिना ॥ आगच्छ त्वरितोऽवा सखीको यां
नमारुह ॥ ४४ ॥ लिंगार्चनं कृतं यच्च त्वया रात्रौ शिवस्य च ॥ तेन कर्मविपाकेन प्राप्तोऽसि शिवसन्निधिम् ॥ ४५ ॥ तथोक्तो वीरभद्रेण उवाच
प्रहसन्निव ॥ पुष्कसोऽपि स्वया बुद्ध्या प्रस्तावसदृशं वचः ॥ ४६ ॥ ॥ पुष्कस उवाच ॥ ॥ किं मया कृतमद्यैव पापिना हिंसकेन च ॥
मृगयारसिकेनैव पुष्कसेन दुरात्मना ॥ ४७ ॥ पापाचारो ह्यहं नित्यं कथं स्वर्गं ब्रजाम्यहम् ॥ कथं लिंगार्चनमिदं कृतमस्ति तदुच्यताम् ॥ ४८ ॥
परं कौतुकमापन्नः पृच्छामि त्वां यथातथम् ॥ कथयस्व महाभाग सर्वं चैव यथाविधि ॥ ४९ ॥ इत्येवं पृच्छतस्तस्य पुष्कसस्य यथाविधि ॥
कथयामास तत्सर्वं शिवधर्मं मुदान्वितः ॥ ५० ॥ ॥ वीरभद्र उवाच ॥ ॥ देवदेवो महादेवो देवानां पतिरीश्वरः ॥ परितुष्टोऽद्य हे चंड स महेश
उमापतिः ॥ ५१ ॥ प्रासंगिकतया माघे कृतं लिंगार्चनं त्वया ॥ शिवतुष्टिकरं चाद्य पूतोऽसि त्वं न संशयः ॥ शिवरात्र्यां प्रसंगेन कृतमर्चनं

मोह० सं० १
(के० सं०)
अ० ३३

॥ ६७ ॥

मेव च ॥ ५२ ॥ कोलं निरीक्षमाणेन बिल्वपत्राणि चैव हि ॥ च्छेदितानि त्वया चंड पतितानि तदैव हि ॥ लिंगस्य मस्तके तानि तेन त्वं
सुकृती प्रभो ॥ ५३ ॥ ततश्च जागरो जातो महान्वृक्षोपरि ध्रुवम् ॥ तेनैव जागरेणैव तुतोष जगदीश्वरः ॥ ५४ ॥ छलेनैव महाभाग कोलेसंदर्श
नेन हि ॥ शिवरात्रिदिने चात्र स्वप्नस्ते न च योषितः ॥ ५५ ॥ तेनोपवासेन च जागरेण तुष्टो ह्यसौ देववरो महात्मा ॥ तव प्रसादाय महानुभावो
ददाति सर्वान्वरदो महांश्च ॥ ५६ ॥ एवमुक्तस्तदा तेन वीरभद्रेण धीमता ॥ पुष्कसोऽपि विमानाग्र्यमारुरोह च पश्यताम् ॥ ५७ ॥ गणानां
देवतानां च सर्वेषां प्राणिनामपि ॥ तदा दुंदुभयो नेदुर्भेयस्तूर्याण्यनेकशः ॥ ५८ ॥ वीणावेषुमृदंगानि तस्य चाग्रे गतानि च ॥ जगुर्गंधर्वपतयो
ननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ ५९ ॥ विद्याधरगणाः सर्वे तुष्टुः सिद्धचारणाः ॥ चामरैर्वीज्यमानो हि च्छत्रैश्च विविधैरपि ॥ महोत्सदेन महता आनीतो
गंधमादनम् ॥ ६० ॥ शिवसान्निध्यमगमच्चंडोसौ तेन कर्मणा ॥ शिवरात्र्युपवासेन परं स्थानं समागमत् ॥ ६१ ॥ पुष्कसोऽपि तथा प्राप्तः प्रसं
गेन सदाशिवम् ॥ किं पुनः श्रद्धया युक्ताः शिवाय परमात्मने ॥ ६२ ॥ पुष्पादिकं फलं गंधं तांबूलं भक्ष्यमृद्धिमत् ॥ ये प्रयच्छन्ति लोकेऽस्मि
न्नुद्रास्ते नात्र संशयः ॥ ६३ ॥ चंडेन वै पुष्कसेन सफलं तस्य चाभवत् ॥ प्रसंगेनापि तेनैव कृतं तच्चाल्पबुद्धिना ॥ ६४ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ किं
फलं तस्य चोद्देशः केन चैव पुनः कृतम् ॥ कस्माद्व्रतमिदं जातं कृतं केन पुरा विभो ॥ ६५ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ यदा सृष्टं जगत्सर्वं ब्रह्मणा
परमेष्ठिना ॥ कालचक्रं तदा जातं पुरा राशिसमन्वितम् ॥ ६६ ॥ द्वादश राशयस्तत्र नक्षत्राणि तथैव च ॥ सप्तविंशतिसंख्यानि मुख्यानि ,ार्य
सिद्धये ॥ ६७ ॥ एभिः सर्वं प्रचंडं च राशिभिरुडुभिस्तथा ॥ कालचक्रान्वितः कालः क्रीडयन्सृजते जगत् ॥ ६८ ॥ आब्रह्मस्तंबपर्यंतं सृजत्य
वति हन्ति च ॥ निवद्धमस्ति तेनैव कालेनैकेन भो द्विजाः ॥ ६९ ॥ कालो हि बलवाँल्लोके एक एव न चापरः ॥ तस्मात्कालात्मकं सर्वमिदं
नास्त्यत्र संशयः ॥ ७० ॥ आदौ कालः कालनाच्च लोकनायकनायकः ॥ ततो लोका हि संजाताः सृष्टिश्च तदनंतरम् ॥ ७१ ॥ सृष्टेर्लवो हि संजातो
लवाच्च क्षणमेव च ॥ क्षणाच्च निमिषं जातं प्राणिनां हि निरंतरम् ॥ ७२ ॥ निमिषाणां च पृष्ट्या वै पल इत्यभिधीयते ॥ पंचदश्या अहोरात्रैः पक्ष
इत्यभिधीयते ॥ ७३ ॥ पक्षाभ्यां मास एव स्यान्मासा द्वादश वत्सरः ॥ तं कालं ज्ञातुकामेन कार्यं ज्ञानं विचक्षणैः ॥ ७४ ॥ प्रतिपदिनमारभ्य पौर्ण
मास्यंतमेव च ॥ पक्षः पूर्णो हि यस्माच्च पूर्णिमेत्यभिधीयते ॥ ७५ ॥ पूर्णचंद्रमसी या तु सा पूर्णा देवताप्रिया ॥ नष्टस्तु चंद्रो यस्यां वा अमा सा

१ कोलसंदर्शनेन-कोलः कदाऽऽगमिष्यतीति कालप्रतीक्षणेन-इत्यर्थः । कालसंदर्शनेन इ० च पा० । २ महान्-उत्सवान्-सर्वान्-उत्सवान्-इत्यर्थः । ३ वै-अमा-इति पदच्छेदः ।

कथिता बुधैः ॥ ७६ ॥ अग्निष्वात्तादिपितृणां प्रियातीव बभूव ह ॥ त्रिंशद्दिनानि ह्येतानि पुण्यकालयुतानि च ॥ तेषां मध्ये विशेषो यस्तं शृणुध्वं
द्विजोत्तमाः ॥ ७७ ॥ योगानां वा व्यतीपात ऊर्ध्वनां श्रवणस्तथा ॥ अमावास्या तिथीनां च पूर्णिमा वै तथैव च ॥ ७८ ॥ संक्रांतयस्तथा
ज्ञेयाः पवित्रा दानकर्मणि ॥ तथाष्टमी प्रिया शंभोर्गणेशस्य चतुर्थिका ॥ ७९ ॥ पञ्चमी नागराजस्य कुमारस्य च षष्ठिका ॥ भानोश्च सप्तमी
ज्ञेया नवमी चण्डिकाप्रिया ॥ ८० ॥ ब्रह्मणो दशमी ज्ञेया रुद्रस्यैकादशी तथा ॥ विष्णुप्रिया द्वादशी च अंतकस्य त्रयोदशी ॥ ८१ ॥ चतु
र्दशी तथा शंभोः प्रिया नास्त्यत्र संशयः ॥ निशीथसंयुता या तु कृष्णपक्षे चतुर्दशी ॥ उपोष्या सा तिथिः श्रेष्ठा शिवसायुज्यकारिणी ॥ ८२ ॥
शिवरात्रितिथिः ख्याता सर्वपापप्रणाशिनी ॥ अत्रैवोदाहरंतीममितिहासं पुरातनम् ॥ ८३ ॥ ब्राह्मणी विधवा काचित्पुरा ह्यासीच्च चंचला ॥
अपचाभिरता सा च कामुकी कामहेतुतः ॥ ८४ ॥ तस्यां तस्य सुतो जातः स्वपचस्य दुरात्मनः ॥ दुःसहो दुष्टनामात्मा सर्वधर्मबहिष्कृतः ॥
॥ ८५ ॥ महापापप्रयोगाच्च पापमारभते सदा ॥ कितवश्च सुरापायी स्तेयी च गुरुतल्पगः ॥ ८६ ॥ मृगयुश्च दुरात्मासौ कर्मचण्डाल एव सः ॥
अर्थमिष्टो ह्यसद्वृत्तः कदाचिच्च शिवालयम् ॥ शिवरात्र्यां च संप्राप्तो ह्युषितः शिवसन्निधौ ॥ ८७ ॥ श्रवणं शैवशास्त्रस्य यदृच्छाजातमंतिके ॥
शिवस्य लिंगरूपस्य स्वयंभुवो यदा तदा ॥ ८८ ॥ स एकत्रोषितो दुष्टः शिवरात्र्यां तु जागरात् ॥ तेन कर्मविपाकेन पुण्यां योनिमवाप्तवान् ॥
॥ ८९ ॥ भुक्त्वा पुण्यतमाल्लोकलुपित्वा शाश्वतीः समाः ॥ चित्रांगदस्य पुत्रोभूद्भूपालेश्वरलक्षणः ॥ ९० ॥ नाम्ना विचित्रदीयांऽसौ सुभगः सुंदरी
प्रियः ॥ राज्यं महत्तरं प्राप्य निःस्तंभो हि महानभूत् ॥ ९१ ॥ शिवे भक्तिं प्रकुर्वाणः शिवकर्मपरोऽभवत् ॥ शैवशास्त्रं पुरस्कृत्य शिवपूजनत
त्परः ॥ रात्रौ जागरणं यन्नात्करोति शिवसन्निधौ ॥ ९२ ॥ शिवस्य गाथा गायंस्तु आनंदाश्रुकणान्मुहुः ॥ प्रमुचंश्चैव नेत्राभ्यां रोमांचपुलका
वृतः ॥ ९३ ॥ आयुष्यं च गतं तस्य शिवध्यानपरस्य च ॥ शिवो हि सुलभो लोके पशूनां ज्ञानिनामपि ॥ ९४ ॥ संसेवितुं सुखप्राप्त्यै ह्येक
एव सदाशिवः ॥ शिवरात्र्युपवासेन प्राप्तो ज्ञानमनुत्तमम् ॥ ९५ ॥ ज्ञानात्सर्वमनुप्राप्तं भूतसाम्यं निरंतरम् ॥ सर्वभूतात्मकं ज्ञात्वा केवलं च सदा
शिवम् ॥ विना शिवेन यत्किंचिन्नास्ति वस्त्वत्र न कश्चित् ॥ ९६ ॥ एवं पूर्णं निष्प्रपंचं ज्ञानं प्राप्नोति दुर्लभम् ॥ प्राप्तज्ञानस्तदा राजा जातो
हि शिववल्गवः ॥ ९७ ॥ मुक्तिं सायुज्यतां प्राप्तः शिवरात्रेरुपवणात् ॥ तेन लब्धं शिवाज्जन्म पुरा यत्कथितं मया ॥ ९८ ॥ दाक्षायणीवियो

गाच्च जटाजृटेन विस्तरात् ॥ य उत्पन्नो मस्तकाच्च शिवस्य परमात्मनः ॥ वीरभद्रेति विख्यातो दक्षयज्ञविनाशनः ॥ १९ ॥ शिवरात्रिव्रतेनैव
 तारिता बहवः पुरा ॥ प्राप्ताः सिद्धिं पुरा विप्रा भरताद्याश्च देहिनः ॥ १०० ॥ मांधाता धुन्धुमारश्च हरिश्चन्द्रादयो नृपाः ॥ प्राप्ताः सिद्धिं
 मनेनेव व्रतेन परमेण हि ॥ १०१ ॥ ततो गिरीशो गिरिजासमेतः क्रीडान्वितोऽसौ गिरिराजमस्तके ॥ द्यूतं तथैवाक्षयुतं परेशो युक्तो
 भवान्या स भृशं चकार ॥ १०२ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे केदारखंडे
 शिवरात्रिव्रतमाहात्म्यवर्णनं नाम त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ राज्यं चकार कैलासं देवदत्ता
 जगत्पतिः ॥ गणैः समेतो बहुभिर्वीरभद्रान्वितो महान् ॥ १ ॥ ऋषिभिः सहितो रुद्रो देवैरिन्द्रादिभिः सह ॥ ब्रह्मा यस्य स्तुतिपरो
 विष्णुः प्रेक्ष्यवदास्थितः ॥ २ ॥ इंद्रो देवगणैः सार्द्धं सेवाधर्मपरोऽभवत् ॥ यस्य च्छत्रधरश्चंद्रो वायुश्चामरधृक्कथा ॥ ३ ॥ सृष्टाव्रकर्ता
 सततं जातवदा निरन्तरम् ॥ गंधर्वा गायका यस्य स्तावकाश्च पिनाकिनः ॥ ४ ॥ विद्याधराश्च बहवस्तथा चाप्सरसां गणाः ॥ ननृतु
 आग्रगा यम्य सोऽसौ कैलासपर्वते ॥ ५ ॥ पुत्रैर्गणेशस्कंदार्धैस्तथा गिरिजया सह ॥ राज्यं प्रतापिभिश्चक्रेऽशंकश्चक्रमणेन च ॥ ६ ॥ येनाधको महा
 दैत्यः स देवानामगिर्महान् ॥ दुष्टो विद्धस्त्रिशूलेन गगने स्थापितश्चिरम् ॥ ७ ॥ हत्वा गजामुरं येन उत्कृत्य चर्म वै कृतम् ॥ चिरं
 प्रावरणं दिव्यं तथा त्रिपुरदीपनम् ॥ विष्णुना पाल्यभूतेन रेजे सर्वांगसुन्दरः ॥ ८ ॥ तं द्रष्टुकामो भगवान्नारदो दिव्यं शनः ॥ ययौ च
 पर्वतश्रेष्ठं कैलासं चन्द्रपांडुरम् ॥ ९ ॥ सुधया परया चापि सेवितं परमाद्भुतम् ॥ कर्पूरगौरं च तदा दृष्ट्वा तं सुमहाबलम् ॥ नारदो
 विस्मयाविष्टः प्रविष्टो गन्धमादनम् ॥ १० ॥ अनेकाश्चर्यसंयुक्तं तपनैश्च सुशोभितम् ॥ गायद्विद्याधरीभिश्च पूरितं च महाप्रभम् ॥ ११ ॥
 कल्पद्रुमाश्च बहवो लताभिः परिवेष्टिताः ॥ घनच्छायासु तास्वैव विशिष्टाः कामधेनवः ॥ १२ ॥ पारिजातवनामोदलंपटा बहवोऽलयः ॥
 कलहंसाश्च बहवः क्रीडमानाः सरस्सु च ॥ १३ ॥ शिखंडिनो महच्चक्रुस्तत्र केकारवं मुदा ॥ पंचमालापिनः सर्वे विहंगाः संमदान्विताः ॥ १४ ॥
 करिणः करिणीभिश्च मोदमानाः सुवर्चसः ॥ सिंहास्तथा गर्जमानाः शार्दूलैः सह संगताः ॥ १५ ॥ वृषभानंदिमुख्याश्च रेभमाना निरन्त
 रम् ॥ देवद्रुमाश्च बहवस्तथा चंदनवाटिकाः ॥ १६ ॥ नागपुंनागवकुलाश्चंपका नागकेसराः ॥ तथा च वनजं वृक्षं तथा कनककेतकाः ॥ १७ ॥

स्को.म.५.
॥ ६९ ॥

कद्वाराः करवीराश्च कुमुदानि ह्यनेकशः ॥ मंदाराश्च बदर्यश्च क्रमुकाः पाटलास्तथा ॥ १८ ॥ तथान्ये बहवो वृक्षाः शम्भोस्तोषकरा
ह्यमी ॥ ऐकपद्येन दृष्टास्ते नानाद्रुमलतान्विताः ॥ आरामा बहवस्तत्र द्विगुणाश्च बभूवुरे ॥ १९ ॥ गगनान्निस्सृतः सद्यो गंगौघः पर
माद्भुतः ॥ पतितो मस्तके तस्य पर्वतस्य सुशोभिते ॥ २० ॥ कूपो हि पयसां ये न पवित्रं वर्तते जगत् ॥ सोपि द्विधा तदा दृष्टो नारदेन महा
त्मना ॥ २१ ॥ सर्वं तदा द्विधाभूतं दृष्टं तेन महात्मना ॥ नारदेन तदा विप्राः परमेण निरीक्षितः ॥ २२ ॥ एवं विलोकमानोऽसौ नारदो
भगवानृषिः ॥ त्वरितेन तथा यातः शिवालोकनतत्परः ॥ २३ ॥ यावद्धारि स्थितोपश्यन्महदाश्चर्यमेव च ॥ द्वारपालौ तदा दृष्टौ कृतकौ विश्व
कर्मणा ॥ २४ ॥ नारदो मोहितो ह्यासीत्प्रच्छ च स तौ तदा ॥ अहं प्रवेष्टुमिच्छामि शिवदर्शनलालसः ॥ २५ ॥ तस्मादनुज्ञा दातव्या दर्श
नार्थं शिवस्य च ॥ अशृण्वन्तौ तदा दृष्ट्वा नारदो विस्मितोऽभवत् ॥ २६ ॥ ज्ञानदृष्ट्या विलोक्याथ तूर्णाभूतोऽभवत्तदा ॥ कृत्रिमौ हि च तौ
ज्ञात्वा प्रविष्टौ हि महामनाः ॥ २७ ॥ तथान्ये तत्सरूपाश्च दृष्टास्तेन महात्मना ॥ ऋषिः प्रणमितस्तैश्च नारदो भगवान्मुत् ॥ २८ ॥ एवमादी
न्यनेकानि आश्चर्याणि ददर्श सः ॥ ददर्शार्थं च सुव्यक्तं त्र्यंबकं गिरिजान्वितम् ॥ २९ ॥ अर्धासनगता साध्वी शंकरस्य महात्मनः ॥ तनया
गिरिराजस्य यया व्याप्तं जगन्नयम् ॥ ३० ॥ गौरी सितेक्षणा बाला तन्वंगी चारुलोचना ॥ यया रूपी कृतः शम्भुरुपादेयः कृतो महान् ॥ ३१ ॥
निर्विकारो विकारैश्च बहुभिर्विकलीकृतः ॥ अर्द्धांगलग्ना सा देवी दृष्ट्वा तेन शिवस्य च ॥ ३२ ॥ नारदेन तथा शंभुर्दृष्टस्त्रिभुवनेश्वरः ॥ शुद्धचामी
करप्रख्यः सेव्यमानः सुरासुरैः ॥ ३३ ॥ शंखेन भोगिवर्येण सेवितं चांघ्रिपंकजम् ॥ धृतराष्ट्रेण च तथा तक्षकेण विशेषतः ॥ तथा पद्मेन
महता शेषेणापि विशेषतः ॥ ३४ ॥ अन्यैश्च नागवर्यैश्च सेवितो हि निरंतरम् ॥ वासुकिः कंठलग्नो हि हारभूतो महाप्रभः ॥ ३५ ॥ कंबलाश्वतरौ
नित्यं कर्णभूषणभूषितौ ॥ जटामूलगताश्चान्ये महाफणिवरा ह्यमी ॥ ३६ ॥ अनेकजातिसंवीता नानावर्णाश्च पद्मिनः ॥ तक्षकः कुलिकः गंखो
धृतराष्ट्रो महाप्रभः ॥ ३७ ॥ पद्मो दंभः सुदंभश्च करालो भीषणस्तथा ॥ एते चान्ये च बहवो नागाश्चाशीविषा ह्यमी ॥ ३८ ॥ अंगभूता हरस्या
सन्पूज्यस्यास्य जगन्नये ॥ फणैकया शोभमानाः केचिद्धि पन्नगोत्तमाः ॥ ३९ ॥ फणानां द्वितयं केषां त्रितयं च महाप्रभम् ॥ चतुष्कं पंचकं

नारदे-सं० १
(के० सं०)
अ० ३४

॥ ६९ ॥

१ केयाम्-केयचित्-इत्यर्थः । इदं 'केयाम्' इति पदं 'तथा शङ्खमितानि च' इत्येतत्पर्यन्तं यथायोगमनुपजनीयम् । अत्र-केयानि नागानां फणानां द्वितयं त्रितयमित्येवं यथाकथंचित्संख्यासङ्गतिरकान्तव्या नात्र व्यापारः ।
गणमुद्दिश्यते-आर्षप्रयोगा अवगन्तव्याः ।

षट्कं सप्तकं चाष्टकं तथा ॥ ४० ॥ नवकं दशकं चैव तथैकादशकं त्वथ ॥ द्वादशकं चाष्टादशकमेकोनविंशकं तथा ॥ ४१ ॥ चत्वारिंशत्फणाः
 केऽपि पंचाशत्कं च षष्टिकम् ॥ सप्ततिश्चाप्यशीतिश्च नवतिश्च तथैव च ॥ ४२ ॥ तथा शतसहस्राणि ह्ययुतप्रयुतानि च ॥ अर्बुदानि च रत्नानि
 तथा शङ्खमितानि च ॥ ४३ ॥ अनन्ताश्च फणा येषां ते सर्पाः शिवभूषणाः ॥ दृष्टास्तदानीं ते सर्वे नारदेन महात्मना ॥ ४४ ॥ विद्यावंतोऽपि
 ते सर्वे भोगिनोऽपि सुशोभिताः ॥ हारभूषणभूतास्ते मणिमंतोऽमितप्रभाः ॥ ४५ ॥ अर्द्धचंद्रांकितो यस्य कपर्दस्त्वतिसुंदरः ॥ चक्षुःश्च
 तृतीयेन भालस्थेन विराजितः ॥ ४६ ॥ पंचवक्त्रो महादेवो बाहुभिर्दशभिर्वृतः ॥ तथा मरकतश्यामकंधगोऽतीवसुंदरम् ॥ ४७ ॥ उरो यस्य विशालं
 च तथोरुजघनं परम् ॥ चरणद्वयं च रुद्रस्य शोभितं परमं महत् ॥ ४८ ॥ तद्वृष्टं चरणारविंदमतुलं तेजोमयं सुंदरं संध्यारागसुमंगलं च परमं
 तापापनुत्तिकरम् ॥ तेजोराशिकरं परात्परमिदं लावण्यलीलास्पदं सर्वेषां सुखवृद्धिकारणपरं शंभोः पदं पावनम् ॥ ४९ ॥ तथैव दृष्ट्वा परमं
 पराणां परा सती रूपवती च सुंदरी ॥ सौभाग्यलावण्यमहाविभूत्या विराजमाना ह्यतिसुंदरी शुभा ॥ ५० ॥ दृष्ट्वा तौ दंपती शुद्धौ राजमानौ जगन्नयो ॥
 अभिन्नौ भेदमापन्नौ निर्गुणौ गुणिनौ च तौ ॥ ५१ ॥ साकारौ च निराकारौ निरातंको सुखप्रदौ ॥ वंदे च मुदा तौ स नारदो भगवन्प्रियः ॥
 उत्थायोत्थाय च तदा तुष्टाव जगदीश्वरौ ॥ ५२ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ नतोऽस्म्यहं देववरौ युवाभ्यां परात्पराभ्यां कलया तथापि ॥ दृष्टौ
 मया दंपती राजमानौ यौ बीजभूतौ सचराचरस्य ॥ ५३ ॥ पितरौ सर्वलोकस्य ज्ञातौ चाद्यैव तत्त्वतः ॥ मया नास्त्यत्र संदेहो भवतोः कृपया
 तथा ॥ ५४ ॥ एवं स्तुतौ तदा तेन नारदेन महात्मना ॥ तुतोष भगवाञ्छुभुः पार्वत्या सहितस्तदा ॥ ५५ ॥ ॥ महादेव उवाच ॥ ॥ सुखेन
 स्थीयते ब्रह्मर्निकं कार्यं करवाणि ते ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं शंभोर्नारदो वाक्यमब्रवीत् ॥ ५६ ॥ दर्शनं ज्ञानमद्यैव तेन तुष्टोऽस्म्यहं विभो ॥ दर्शना
 त्सर्वमेवाद्य शंभो मम न संशयः ॥ ५७ ॥ क्रीडनार्थमिहायातः कैलासं पर्वतोत्तमम् ॥ दृदिस्थो हि सदा नृणामास्थितो भगवन्प्रभो ॥ ५८ ॥
 तथापि दर्शनं भाव्यं सततं प्राणिनामिह ॥ ५९ ॥ ॥ गिरिजोवाच ॥ ॥ का क्रीडा हि त्वया भाव्या वद शीघ्रं ममाग्रतः ॥ तस्यास्तद्रचनं
 श्रुत्वा उवाच प्रहसन्निव ॥ ६० ॥ द्यूतक्रीडा महादेवि दृश्यते विविधात्र च ॥ भवेद्वाभ्यां च द्यूते हि रमणाच्च महत्सुखम् ॥ ६१ ॥ इत्येवमुक्त्वो
 परतं सती भृशमुवाच वाक्यं कुपिता ऋषिं प्रति ॥ कथं विजानासि परं प्रसिद्धं द्यूतं च दुष्टोदरकं मनस्विनाम् ॥ ६२ ॥ त्वं ब्रह्मपुत्रोऽसि
 मुनिर्मनीषिणां शास्ता हि वाक्यं विविधैः प्रसिद्धैः ॥ चरिष्यमाणो भुवनत्रये सदा न हि त्वदन्यो ह्यपगो मनस्वी ॥ ६३ ॥ एवमुक्तस्तदा देव्या

स्कां.प.पु.
॥ ७० ॥

नारदो देवदर्शनः ॥ उवाच वाक्यं प्रहसन्नगिरिजां शिवसन्निधौ ॥ ६४ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ द्यूतं न जानामि न चाश्रयामि ह्यहं तपस्वी
शिवकिंकरश्च ॥ कथं च मां पृच्छसि राजकन्यके योगीश्वराणां परमं पवित्रे ॥ ६५ ॥ निशम्य वाक्यं गिरिजा सती तदा ह्युवाच वाक्यं च विहस्य
तं प्रति ॥ जानासि सर्वं च बटोऽद्य पश्य मे द्यूतं महेशेन करोमि तेऽप्रतः ॥ ६६ ॥ इत्येवमुक्त्वा गिरिराजकन्यका जग्राह चाक्षान्भुवनैकसुंदरी ॥
क्रीडां चकाराथ महर्षिसाक्ष्यके तत्रास्थिता सा हि भवेन संयुता ॥ ६७ ॥ तौ दंपती क्रीडया सज्जमानौ दृष्टौ तदा ऋषिणा नारदेन ॥ सविस्म
योत्फुल्लमना मनस्वी विलोकमानोऽतितरां तुतोष ॥ ६८ ॥ सखीजनेन संवीता तदा द्यूतपरासती ॥ शिवेन सह संगत्य च्छलाद्व्यतमकारयत् ॥
॥ ६९ ॥ स पणं च तदा चक्रे छलेन महता वृतः ॥ जिता भवानी च तदा शिवेन प्रहसन्निव ॥ ७० ॥ नारदोऽस्याः शिवेनाथ उपहासकरोऽ
भवत् ॥ निशम्य हारितं द्यूतमुपहासं निशम्य च ॥ ७१ ॥ नारदस्य दुरुक्तेः कुपिता पार्वती भृशम् ॥ उवाच त्वरिता चैव दत्त्वा चैवार्द्धचंद्र
कम् ॥ ७२ ॥ तथा शिरोमणी चैव तरले च मनोहरे ॥ मुखं सुशोभनं चैव तथा कुपितसुंदरम् ॥ दृष्टं हरेण च पुनः पुनर्द्यूतमकारयत् ॥ ७३ ॥
तथा गिरिजया प्रोक्तः शंकरो लोकशंकरः ॥ हारितं च मया दत्तः पण एव च नान्यथा ॥ ७४ ॥ क्रियते च त्वया शंभो कः पणो हि तदुच्य
ताम् ॥ ततः प्रहस्य चोवाच पार्वती च त्रिलोचनः ॥ ७५ ॥ मया पणोऽयं क्रियते भवानि त्वदर्थमेतच्च विभूषणं महत् ॥ सा चंद्रलेखा हि
महान्निह हारस्तथैव कर्णोत्पलभूषणद्वयम् ॥ ७६ ॥ इदमेव त्वया तन्वि मां जित्वा गृह्यतां सुखम् ॥ ततः प्रवर्तितं द्यूतं शंकरेण सहैव च ॥ ७७ ॥
एवं विक्रीडमानौ तावक्षविद्याविशारदौ ॥ तदा जितो भवान्याथ शंकरो बहुभूषणः ॥ ७८ ॥ प्रहस्य गौरी प्रोवाच शंकरं त्वतिसुंदरी ॥ हारितं
च पणं देहि मम चाद्यैव शंकर ॥ ७९ ॥ तदा महेशः प्रहसन्सत्यं वाक्यमुवाच ह ॥ न जितोऽहं त्वया तन्वि तत्त्वतो हि विमृश्यताम् ॥ ८० ॥
अजेयोऽहं प्राणिनां सर्वथैव तस्मान्न वाच्यं तु वचो हि साध्वि ॥ द्यूतं कुरुष्वद्य यथेष्टमेव जेष्यामि चाहं च पुनः प्रपश्या ॥ ८१ ॥ तदाम्बिकाह स्वपतिं
महेशं मया जितोऽस्यद्य न विस्मयोऽत्र ॥ एवमुक्त्वा तदा शंभुं करं गृह्य वरानना ॥ जितोऽसि त्वं न संदेहस्त्वं न जानासि शंकर ॥ ८२ ॥ एवं
प्रहस्य रुचिरं गिरिजा तु शंभुं सा प्रेक्ष्य नर्मवचसा स तयाभिभूतः ॥ देहीति मे सकलमंगलमंगलेश यद्धारितं स्मररिपो वचसानुमोदितम् ॥ ८३ ॥
॥ ॥ शिव उवाच ॥ ॥ अजेयोऽहं विशालाक्षि तव नास्त्यत्र संशयः ॥ अहंकारेण यत्प्रोक्तं तत्त्वतस्तद्विमृश्यताम् ॥ ८४ ॥ तस्य तद्वचनं
श्रुत्वा प्रोवाच च विहस्य सा ॥ अजेयो हि महादेवः सर्वेषामपि वै प्रभो ॥ ८५ ॥ मयैकया जितोऽसि त्वं द्यूतेन विमलेन हि ॥ न जानामि च

माहे.सं. १
(के.सं.)
अ. १४

॥ ७० ॥

किञ्चिच्च कार्याकार्यं विवक्षितम् ॥ ८६ ॥ एवं विवदमानौ तौ दंपती परमेश्वरौ ॥ नारदः प्रहसन्वाक्यमुवाच ऋषिसत्तमः ॥ ८७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ आकर्णयाऽऽकर्णविशालनेत्रे वाक्यं तदेकं जगदेकमंगलम् ॥ असौ महाभाग्यवतां वरेण्यस्त्वया जितः किं च मृषा ब्रवीषि ॥ ८८ ॥ अजितो हि महादेवो देवानां परमो गुरुः ॥ अरूपोऽयं सुरूपोऽयं रूपातीतोऽयमुच्यते ॥ ८९ ॥ एक एव परं ज्योतिस्तेषामपि च यन्महः ॥ त्रैलोक्यनाथो विश्वात्मा शंकरो लोकशंकरः ॥ ९० ॥ कथं त्वया जितो देवि ह्यजेयो भुवनत्रये ॥ शिवमेनं न जानासि स्त्रीभावाच्च वरानने ॥ ९१ ॥ नारदेनैवमुक्ता सा कुपिता पार्वती भृशम् ॥ बभाषे मत्सरग्रस्ता साक्षेपं वचनं सती ॥ ९२ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ चापल्याच्च न वक्तव्यं ब्रह्मपुत्र नमोस्तु ते ॥ तव भीतास्मि भद्रं ते देवर्षे मौनमावह ॥ ९३ ॥ कथं शिवो हि देवर्ष उक्तोऽतो हि त्वया बहु ॥ मत्प्रसादा स्खवो जात ईश्वरो यो हि पश्यते ॥ ९४ ॥ मया लब्धप्रतिष्ठोऽयं जातो नास्त्यत्र संशयः ॥ ९५ ॥ एवं बहुविधं श्रुत्वा नारदो मौनमाश्रयत् ॥ पस्थितं च तद्दृष्ट्वा भृंगी वाक्यमथाब्रवीत् ॥ ९६ ॥ ॥ भृंग्युवाच ॥ ॥ त्वया बहु न वक्तव्यं पुनरेव च भामिनि ॥ अजेयो निर्विकारो हि स्वामी मम सुमध्यमे ॥ ९७ ॥ स्त्रीभावयुक्तासि वरानने त्वं देवं न जानासि परं पराणाम् ॥ कामं पुरस्कृत्य पुरा भवानि समागतास्येव महेशमुग्रम् ॥ ९८ ॥ यथा कृतं तेन पिनाकिना पुरा एतस्मृतं किं सुभगे वदस्व नः ॥ कृतो ह्यनंगो हि तदा ह्यनेन दग्धं वनं तस्य गिरिः पितुस्ते ॥ ९९ ॥ प्लान्तात्त्वयाराधित एव एष शिवः पराणां परमः परात्मा ॥ १०० ॥ भृंगिणेत्येवमुक्ता सा ह्युवाच कुपिता भृशम् ॥ शृण्वतो हि महेशस्य वाक्यं तदा च भृंगिणम् ॥ १०१ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ हे भृंगिन्पक्षपातित्वाद्यदुक्तं वचनं मम ॥ शिवप्रियोऽसि रे मन्द भेदबुद्धिरतो ह्यसि ॥ १०२ ॥ अहं शिवात्मिका मूढ शिवो नित्यं मयि स्थितः ॥ कथं शिवाभ्यां भिन्नत्वं त्वयोक्तं वाग्बलेन हि ॥ १०३ ॥ श्रुतं च वाक्यं शुभदं पार्वत्या भृंगिणा तदा ॥ उवाच पार्वती भृंगी रुषितः शिवसन्निधौ ॥ १०४ ॥ पितुर्यज्ञे च दक्षस्य शिवनिंदा त्वया श्रुता ॥ अप्रियश्रवणात्सद्यस्त्वया त्यक्तं कलेवरम् ॥ १०५ ॥ तत्क्षणादेव तन्वांगि ह्यधुना किं कृतं त्वया ॥ संप्रमात्किं न जानासि शिवनिंदकमेव च ॥ १०६ ॥ कथं वा पर्वतश्रेष्ठाज्जाता से वरवर्णिनि ॥ कथं वा तपसोऽग्रेण संतप्तासि सुमध्यमे ॥ १०७ ॥ सप्रेमा च शिवे भक्तिस्त्व नास्तीह सांप्रतम् ॥ शिवप्रियासि तन्वांगि तस्मादेवं ब्रवीमि ते ॥ १०८ ॥ शिवात्परतरं नान्यत्रिषु लोकेषु विद्यते ॥ शिवे भक्तिस्त्वया कार्या सप्रेमा वरवर्णिनि ॥ १०९ ॥ भक्तासि त्वं महादेवि महाभाग्यवतां वरे ॥ संसेव्यतां प्रयत्नेन तपसोपार्जितस्त्वया ॥ ११० ॥ शिवो वरेण्यः सर्वेशो नान्यथा कर्तुमर्हसि ॥ भृंगिणो वचनं श्रुत्वा गिरिजा तमुवाच

स्कां.म.पु.
॥ ७१ ॥

ह ॥ १११ ॥ ॥ गिरिजोवाच ॥ ॥ रे भृंगिन्मौनमालंब्य स्थिरो भवाथ वा ब्रज ॥ वाच्यावाच्यं न जानासि किं ब्रवीषि पिशाचवत् ॥ ११२ ॥
तपसा केन चानीतः कया चापि शिवो ह्ययम् ॥ काहं कोऽसौ त्वया ज्ञातो भेदबुद्ध्या ब्रवीषि मे ॥ ११३ ॥ कोऽसि त्वं केन युक्तोऽसि कस्माच्च
बहु भाषसे ॥ शापं तव प्रदास्यामि शिवः किं कुरुतेऽधुना ॥ ११४ ॥ भृंगिणोक्ता तिरस्कृत्य तदा शापं ददौ सती ॥ निमामो भव रे मन्द रे
भृंगिच्छंकरप्रिय ॥ ११५ ॥ एवमुक्त्वा तदा देवी पार्वती शंकरप्रिया ॥ अथ कोपेन संयुक्ता पार्वती शंकरं तदा ॥ ११६ ॥ करं गृह्य च तन्वंगी
भुजंगं वासुकिं तथा ॥ उदतारयत्कठात्सा तथान्यानि बहूनि च ॥ ११७ ॥ शंभोर्जग्राह कुपिता भूषणानि त्वरान्विता ॥ हृत् चंद्रकला तस्य
गजाजिनमनुत्तमम् ॥ ११८ ॥ कंबलाश्वतरौ नागौ महेशकृतभूषणौ ॥ हतौ तया महादेव्या छलोक्त्या च प्रहस्य वै ॥ ११९ ॥ कौपीनाच्छा
दनं तस्य छलोक्त्या च प्रहस्य वै ॥ तदा गणाश्च सख्यश्च त्रपया पीडिता भवन् ॥ १२० ॥ पराङ्मुखाश्च संजाता भृङ्गी चैव महातपाः ॥
तथा चण्डो हि मुण्डश्च महालोमा महोदरः ॥ १२१ ॥ एते चान्ये च बहवो गणास्ते दुःखिनोऽभवन् ॥ तांश्च दृष्ट्वा तथाभूतन्महेशो लज्जितोऽ
भवत् ॥ १२२ ॥ उवाच वाक्यं रुषितः पार्वतीं प्रति शंकरः ॥ १२३ ॥ ॥ रुद्र उवाच ॥ ॥ उपहामं प्रकुर्वति सर्वैः ह ऋषयो भृशम् ॥
तथा ब्रह्मा च विष्णुश्च तथा चेन्द्रादयो ह्यमी ॥ १२४ ॥ उपहासपराः सर्वे किं त्वयाद्य कृतं शुभे ॥ कुले जातासि तन्वंगि
कथमेवं करिष्यसि ॥ १२५ ॥ त्वया जितो ह्यहं सुभु यदि जानासि तत्त्वतः ॥ तद्येवं कुरु मे देहि कौपीनाच्छादनं परम् ॥ देहि कौपी
नमात्रं मे नान्यथा कर्तुमर्हसि ॥ १२६ ॥ एवमुक्ता सती तेन शंभुना योगिना तदा ॥ प्रहस्य वाक्यं प्रोवाच पार्वती रुचिराननः ॥ १२७ ॥ किं
कौपीनेन ते कार्यं मुनिना भावितात्मना ॥ दिगम्बरेणैव तदा कृतं दारुवनं तथा ॥ १२८ ॥ भिक्षाटनमिषेणैव ऋषिपत्न्यो विरोहिताः ॥ गच्छ
तस्ते तदा शंभो पूजनं तैर्महत्कृतम् ॥ १२९ ॥ कौपीनं पतितं तत्र मुनिभिर्नान्यथोदितम् ॥ तस्मात्त्वया प्रहातव्यं द्यूतेः हारितमेव तत् ॥
॥ १३० ॥ तच्छ्रुत्वा कुपितो रुद्रः पार्वतीं परमेश्वरः ॥ निरीक्षमाणोऽतिरुषा तृतीयेनैव चक्षुषा ॥ १३१ ॥ कुपितं शंकरं दृष्ट्वा सर्वं देवगणास्तदा ॥
भयेन महताविष्टास्तथा गणकुमारकाः ॥ १३२ ॥ उचुः सर्वे शनैस्तत्र शंकितेन परस्परम् ॥ अद्यायं कुपितो रुद्रो गिरिजां प्रति संप्रति ॥ १३३ ॥
यथा हि मदनो दग्धस्तथेयं नान्यथा वचः ॥ एवं मीमांसमानास्ते गणा देवर्षयस्तदा ॥ १३४ ॥ विलोकितास्तया देव्या सर्वे सोभाग्यमुद्रया ॥
उवाच प्रहसन्नेव सती सत्पुरुषं तदा ॥ १३५ ॥ किमालोकपरो भूत्वा चक्षुषा परमेण हि ॥ नाहं कालो न कामोऽहं नाहं दक्षस्य वै मखः ॥ १३६ ॥

१. भवन्-अभवन्-जडभाष आपः ।

माहे० सं० १
(के० सं०)
अ० ३४

॥ ७१ ॥

त्रिपुरो नैव वै शंभो नाथको वृषभध्वज ॥ वीक्षितेनैव किं तेन तव चाद्य भविष्यति ॥ वृथैव त्वं विरूपाक्षो जानोऽसि मम चाग्रतः ॥ १३७ ॥
 एवमादीन्यनेकानि ह्युवाच परमेश्वरी ॥ निशम्य देवो वाक्यानि गमनाय मनो दधे ॥ १३८ ॥ वनमेव वरं चाद्य विजनं परमार्थतः ॥ एकाकी
 यतचित्तात्मा त्यक्तसर्वपरिग्रहः ॥ १३९ ॥ स सुखी परमार्थज्ञः स चिद्भान्स च पंडितः ॥ येन मुक्तौ कामरागौ स मुक्तः स सुखी भवेत् ॥
 ॥ १४० ॥ एवं विमृश्य च तदा गिरिजां विहाय श्रीशंकरः परमकारुणिकस्तदानीम् ॥ यातः प्रियाविरहितो वनमद्भुतं च सिद्धाटवीं परमहंसयुतां
 तथैव ॥ १४१ ॥ निर्गतं शंकरं दृष्ट्वा सर्वे कैलासवासिनः ॥ निर्ययुश्च गणाः सर्वे वीरभद्रादयोऽनु तम् ॥ १४२ ॥ छत्रं भृंगी समादाय जगाम
 तस्य पृष्ठतः ॥ चामरे वीज्यमाने च गंगायमुनसन्निभे ॥ १४३ ॥ ताभ्यां युक्तस्तदा नंदी पृष्ठतोऽन्वगमत्सुधीः ॥ वृषभो ह्यग्रतो भूत्वा पुष्पकेण
 विराजितः ॥ १४४ ॥ शोभमानो महादेव एभिः सर्वैः सुशोभनैः ॥ अंतःपुरगता देवी पार्वती सा हि दुर्मनाः ॥ १४५ ॥ सखीभिर्वहुभिस्तत्र
 तथान्याभिः सुसंवृता ॥ गिरिजा चिंतयामास मनसा परमेश्वरम् ॥ १४६ ॥ ततो दूरं गतः शंभुर्विमृज्य च गणांस्तदा ॥ गणेशं च कुमारं च वीर
 भद्रं तथाऽपरान् ॥ १४७ ॥ भृंगिणं नंदिनं चंडं सोमनंदिनमेव च ॥ एतानन्यांश्च सर्वांश्च कैलासपुरवासिनः ॥ १४८ ॥ विमृज्य च महादेव एक
 एव महातपाः ॥ गतो दूरं वनस्यांते तथा सिद्धवटं शिवः ॥ १४९ ॥ काश्मीररत्नोपलसिद्धरत्नवैदूर्यचित्रं सुधया परिष्कृतम् ॥ दिव्यासनं तस्य च
 कल्पितं भुवा तत्रास्थितो योगपतिर्महेशः ॥ १५० ॥ पद्मासने चोपविष्टो महेशो योगवित्तमः ॥ केवलं चात्मनात्मानं दध्यौ मीलितलोचनः ॥
 ॥ १५१ ॥ शुशुभे स महादेवः समाधौ चंद्रशेखरः ॥ योगपट्टः कृतस्तेन शेषस्य च महात्मनः ॥ वासुकिः सर्पराजश्च कटिबद्धः कृतो महान् ॥
 ॥ १५२ ॥ आत्मानमात्मात्मतया च संस्तुतो वेदांतदेवो न हि विश्वचेष्टितः ॥ एको ह्यनेको हि दुरंतपारस्तथा ह्यतर्क्यो निजबोधरूपः ॥ स्थित
 स्तदानीं परमं पराणां निरीक्षमाणो भुवनैकभर्ता ॥ १५३ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे
 केदारखण्डे शिवशास्त्रे शिवपार्वतीद्यूतप्रसंगेन पार्वतीहासितसर्वस्वस्य शिवस्य कैलासं विहाय तपोवनगमनवर्णनं नाम चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥
 ॥ ७ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ वनं गते महादेवे गिरिजा विरहातुरा ॥ सुखं न लेभे तन्वंगी हर्म्येष्वायतनेषु वा ॥ १ ॥ चिंतयंती शिवं
 तन्वी सर्वभावेन शोभना ॥ चिंतमानां शिवां ज्ञात्वा ह्युवाच विजया सखी ॥ २ ॥ ॥ विजयोवाच ॥ ॥ तपसा महता चैव शिवं
 प्राप्तासि शोभने ॥ मृषा द्यूतं कृतं तेन शंकरेण तपस्विना ॥ ३ ॥ द्यूते हि वहवो दोषा न श्रुताः किं त्वयाऽनघे ॥ क्षमा

स्कां.प.३.
॥ ७२ ॥

पय शिवं तन्वि त्वरेणैव विचक्षणे ॥ ४ ॥ अस्माभिः सहिता देवि गच्छगच्छ वरानने ॥ ५ ॥ यावच्छंभुर्दूरतो नाभिगच्छेत्ताव
द्रत्वा शंकरं शामयस्व ॥ नो चेत्तन्वि शामयेथाः शिवं त्वं दुःखं पश्चात्ते भविष्यत्यवश्यम् ॥ ६ ॥ निशम्य वाक्यं विजयाप्रपुङ्गव प्रह
स्यमाना समधीरचेताः ॥ उवाच वाक्यं विजयां सखीं च आश्चर्यभूतं परमार्थयुक्तम् ॥ ७ ॥ मया जितोऽसौ निरपत्रपञ्च पुरा
वृतो वै परया विभूत्या ॥ किञ्चिच्च कृत्यं मम नास्ति सद्यो मया विनासौ च विरूप आस्थितः ॥ ८ ॥ रूपीकृतो मया देवो महेशो
नान्यथा वद ॥ मया तेन वियोगश्च संयोगो नैव जायते ॥ ९ ॥ साकारो हि निराकारो महेशो हि मया कृतः ॥ १० ॥ कृतं मया
विश्वमिदं समग्रं चराचरं देववरैः समेतम् ॥ क्रीडार्थमस्योद्भववृत्तिहेतुभिश्चिकीडितं मे विजये प्रपश्य ॥ ११ ॥ एवमुक्त्वा तदा देवी गिरिजा
सर्वमंगला ॥ शबररूपमास्थाय गंतुकामा महेश्वरम् ॥ १२ ॥ श्यामा तन्वी शिखरदशना विंबविंबाधरोष्ठी सुग्रीवाढ्या कुचभरनता वर्द्धित
स्निग्धकेशी ॥ मध्ये शामा पृथुकटितटा हेमरंभोरुगौरी पङ्क्तियुक्ता वरवलयिनी बर्हिबर्हावतंसा ॥ १३ ॥ पाणौ मृणालसदृशं दधती च चापं
पृष्ठे लसत्कृतककेतकिष्काणकोशम् ॥ सा तं निरीशमलोकयति स्म तत्र संसेविता सुवदना बहुभिः सखीभिः ॥ १४ ॥ भृंगीनादेन महता नादयंती
जगत्रयम् ॥ गिरिजा मन्मथं सद्यो जीवयंती पुनःपुनः ॥ १५ ॥ सकामना राजहंसा बभ्रुवुस्तत्क्षणादपि ॥ द्विरेफा बर्हिणश्चैव सर्वे ते हृच्छयान्वि
ताः ॥ १६ ॥ एकाकी संस्थितो यत्र समाधिस्थो महेश्वरः ॥ दृष्टस्ततस्तया देव्या भृंगीनादेन मोहितः ॥ १७ ॥ प्रबुद्धो हि महादेवो निरीक्ष्य
शबरीं तदा ॥ समाधेरुत्थितः सद्यो महेशो मदनान्वितः ॥ १८ ॥ यावत्करे गृह्यमाणो गिरिजां स समीपगः ॥ तावत्तस्य पुरः सद्यस्तिरोधानं
गता सती ॥ १९ ॥ तदृष्ट्वा तत्क्षणादेव देवो भ्रांतिविनाशनः ॥ भ्रममाणस्तदा शंभुर्नापश्यदसितेक्षणाम् ॥ २० ॥ विरहेण समायुक्तो हृच्छ
येन समन्वितः ॥ मदनारिस्तदा शंभुर्ज्ञानरूपो निरंतरम् ॥ २१ ॥ निर्मोहो मोहमापन्नो ददर्श गिरिजां पुनः ॥ उवाच वाक्यं शबरीं प्रस्ताव
सदृशं महत् ॥ २२ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ ॥ वाक्यं मे शृणु तन्वंगि श्रुत्वा तत्कर्तुमर्हसि ॥ कासि कस्यासि तन्वंगि किमर्थमटनं वने ॥
तत्कथ्यतां महाभागे याथातथ्यं सुमध्यमे ॥ २३ ॥ ॥ शिवोवाच ॥ ॥ पतिमन्वेषयिष्यामि सर्वज्ञं सकलार्थदम् ॥ स्वतंत्रं निर्विकारं च
जगतामीश्वरं वरम् ॥ २४ ॥ इत्युक्तः प्रत्युवाचेदं गिरिजां वृषभध्वजः ॥ अहं तवोचितो भद्रे पतिनान्यो हि भामिनि ॥ २५ ॥ विमृश्यतां

मादे०सं०३
(के०सं०)
अ० ३५

॥ ७२ ॥

वरारोहे तत्त्वतो हि वरानने ॥ वचो निशम्य रुद्रस्य स्मितपूर्वमभाषत ॥ २६ ॥ मयार्थितो महाभाग पतिस्त्वं नान्यथा वद ॥ किं तु वक्ष्यामि
 भद्रं ते निर्गुणोऽसि परंतपः ॥ २७ ॥ यया पुरा वृतोऽसि त्वं तपसा च परेण हि ॥ परित्यक्ता त्वयारण्ये क्षणमात्रेण भामिनी ॥ २८ ॥ दुरारा
 ध्योऽसि सततं सर्वेषां प्राणिनामपि ॥ तस्मान्न वाच्यं हि पुनर्यदुक्तं ते ममाग्रतः ॥ २९ ॥ शबर्या वचनं श्रुत्वा प्रत्युवाच वृषध्वजः ॥ मैवं
 वद विशालाक्षि न त्यक्ता सा तपस्विनी ॥ यदि त्यक्ता मया तन्वि किं वक्तुमिह पार्यते ॥ ३० ॥ एवं ज्ञात्वा विशालाक्षि कृपणं कृपणप्रियम् ॥
 तस्मात्त्वया हि कर्तव्यं वचनं मे सुमध्यमे ॥ ३१ ॥ एवमभ्यर्थिता तेन बहुधा शूलपाणिना ॥ प्रहस्य गिरिजा प्राह उपहासपरं वचः ॥ ३२ ॥
 तपोधनोऽसि योगीश विरक्तोऽसि निरंजनः ॥ आत्मारामो हि निर्द्वंद्वो मदनो येन घातितः ॥ ३३ ॥ स त्वं साक्षाद्विरूपाक्षो मया दृष्टोसि चाद्य
 वै ॥ अशक्यो हि मया प्राप्तुं सर्वेषां दुरतिक्रमः ॥ तस्मात्त्वया न वक्तव्यं यदुक्तं च पुरा मम ॥ ३४ ॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा प्रोवाच
 मदनांतकः ॥ मम भार्या भव त्वं हि नान्यथा कर्तुमर्हसि ॥ ३५ ॥ इत्युक्त्वा तां करेऽगृह्णाच्छवरीं मदनातुरः ॥ उवाच तं स्मयंती सा मुंचमुं
 चेति सादरम् ॥ ३६ ॥ नोचितं भगवन्कर्तुं तापसेन बलादिदम् ॥ याचयस्व पितुर्मे त्वं नान्यथाभिभविष्यसि ॥ ३७ ॥ ॥ महादेव उवाच ॥
 ॥ पितरं कथयाशु त्वं स्थितः कुत्र शुभानने ॥ द्रक्ष्यामि तं विशालाक्षि प्रणिपातपुरःसरम् ॥ ३८ ॥ एतदुक्तं तदा तेन निशम्यासितने
 त्रया ॥ आनीतो हि तया तन्व्या पितरं वृषभध्वजः ॥ ३९ ॥ स्थितं कैलासशिखरे हिमवंतं नगोत्तमम् ॥ अहिभिर्वहुभिश्चैव संवृतं च महाप्र
 भम् ॥ ४० ॥ द्वारि स्थितं तया देव्या दर्शितं शंकरस्य च ॥ असौ मम पिता देव याचस्व विगतत्रपः ॥ ददाति मां न संदेहस्तपस्विन्मा विलंबि
 तम् ॥ ४१ ॥ तथेति मत्वा सहसा प्रणम्य हिमालयं वाक्यमिदं बभाषे ॥ प्रयच्छ तां चाद्य गिरीशवर्य द्यार्ताय कन्यां सुभगां महामते ॥ ४२ ॥
 कृपणं वाक्यमाकर्ण्य समुत्थाय हिमालयः ॥ महेशं च समादाय ह्युवाच गिरिराद स्वयम् ॥ ४३ ॥ किं जल्पसि हि भो देव तवायुक्तं च सांप्रतम् ॥
 त्वं दाता त्रिषु लोकेषु त्वं स्वामी जगतां त्रिभो ॥ ४४ ॥ त्वया ततमिदं विश्वं जगदेतच्चराचरम् ॥ एवं स्तुतिपरोऽभूच्च हिमालयगिरिर्महान् ॥
 आगतो नारदस्तत्र ऋषिभिः परिवारितः ॥ ४५ ॥ उवाच प्रहसन्वाक्यं शूलपाणे नमः प्रभो ॥ हे शंभो शृणु मे वाक्यं तत्त्वसारमयं परम् ॥ ४६ ॥

१ हे महाभाग त्वं मयार्थितः पतिः न-असि-त्वम् अन्यथा-पथेच्छम्-इति शेषः । वद ब्रूहि-अहं तु त्वां ममोक्तं पतिं न जानामि-इति पारहासोक्तौ गूढाभिप्रायः । वस्तुतस्तु हे महाभाग मयार्थितः पतिस्त्वं-त्वमे
 वासि-अन्यथा न वद-मा ब्रूहि-इति-शब्दयोजना बोद्धव्या ।

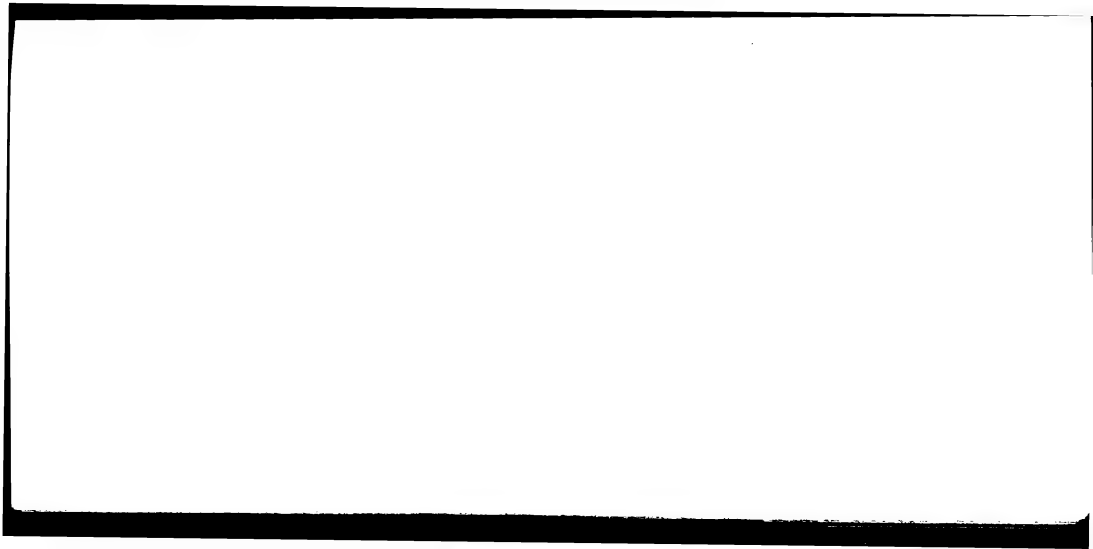
स्कं.म.५.
॥ ७३ ॥

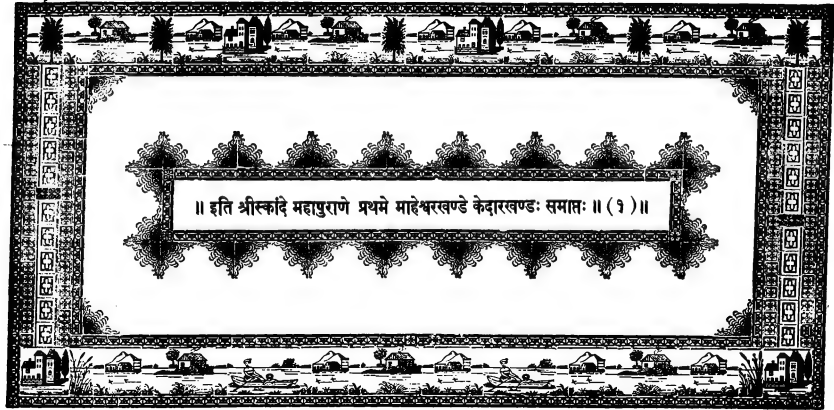
योषिद्भिः संगतिः पुंसां विडंबायोपकल्पते ॥ त्वं स्वामी जगतां नाथः पराणां परमः परः ॥ विमृश्य सर्वं देवेश यथावद्रकुर्महसि ॥ ४७ ॥ एवं प्रबो-
धितस्तेन नारदेन महात्मना ॥ प्रबोधमगमच्छंभुर्जहास परमेश्वरः ॥ ४८ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ ॥ सत्यमुक्तं त्वया चात्र नान्यथा नारद-
कचित् ॥ योषित्संगतिमात्रेण नृणां पतनमेव च ॥ ४९ ॥ भविष्यति न संदेहो नान्यथा वचनं तव ॥ अनया मोहितोऽद्याहमानीतो गंधमाद-
नम् ॥ ५० ॥ पिशाचवत्कृतमिदं चरितं परमाद्भुतम् ॥ ५१ ॥ तस्मान्न तिष्ठामि गिरेः समीपे ब्रजामि चाद्यैव वनांतरं पुनः ॥ इत्येवमुक्त्वा स-
जगाम मार्गं दुरत्ययं योगेनामप्यगम्यम् ॥ ५२ ॥ निरालंबं स विज्ञाय नारदो वाक्यमब्रवीत् ॥ गिरिजां च गिरींद्रं च पार्षदान्प्रति सत्वरम् ॥
॥ ५३ ॥ वंदनीयश्च स्तुत्यश्च क्षाम्यतां परमार्थतः ॥ महेशोऽयं जगन्नाथस्त्रिपुरारिर्महायशाः ॥ ५४ ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं नारदस्य मुखोद्भूतम् ॥
गिरिजां पुरतः कृत्वा गिरयो हि महाप्रभाः ॥ ५५ ॥ दण्डवत्पतिताः सर्वे शंकरं लोकशंकरम् ॥ तुष्टुवुः प्रणताः सर्वे प्रमथा गुह्यकादयः ॥ ५६ ॥
स्तूयमानो हि भगवानागतो गंधमादनम् ॥ अंगिरसा हि सर्वेशो ह्यभिषिक्तो महात्मभिः ॥ ५७ ॥ तदा दुन्दुभयो नेदुर्वादित्राणि बहूनि च ॥
इन्द्रादयः सुराः सर्वे पुष्पवर्षं वर्षिरे ॥ ५८ ॥ ब्रह्मादिभिः सुरगणैर्बहुभिः परितो योगीश्वरो गिरिजया सह विश्वबंधः ॥ अभ्यर्थितः परममंगल-
मंगलैश्च दिव्यासनोपरि रराज महाविभूत्या ॥ ५९ ॥ एवंविधान्यनेकानि चरितानि महात्मनः ॥ महेशस्य च भो विप्राः पापहारीणि शृण्व-
ताम् ॥ ६० ॥ यानियानीह रुद्रस्य चरितानि महान्त्यापि ॥ श्रुतानि परमाण्वेव भूयः किं कथयामि वः ॥ ६१ ॥ ॥ ऋषय उचुः ॥ ॥ एव-
मुक्तं त्वया सूत चरितं शंकरस्य च ॥ अनेन चरितेनैव संतृप्ताः स्मो न संशयः ॥ ६२ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ व्यासप्रसादाच्छ्रुतमस्ति सर्वं
मया ततं शंकररूपमद्भुतम् ॥ सुविस्तृतं चाद्भुतवेदगर्भं ज्ञानात्मकं परमं चेदमुक्तम् ॥ ६३ ॥ श्रद्धया परयोपेताः श्रावयन्ति शिवप्रियम् ॥ शृण्वन्ति चैव
ये भक्त्या शंभोर्माहात्म्यमद्भुतम् ॥ शिवशास्त्रमिदं प्रीत्या ते याति परमां गतिम् ॥ ६४ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराणे एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां
प्रथमे माहेश्वरखण्डे केदारखण्डे शिवशास्त्रे पार्वत्या शबरीरूपेण शिवस्य गन्धमादनपर्वतं प्रत्यानयनपूर्वकं बृहस्पतिकृतशिवराज्याभिषेकवर्णनं
नाम पञ्चत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ॥ इति श्रीस्कान्दमहापुराणे प्रथमे माहेश्वरखण्डे प्रथमः केदारखण्डः समाप्तः ॥ १ ॥

॥ ❀ ॥ इति केदारखण्डः समाप्तः ॥ ❀ ॥

माह० सं० १
(के० सं० १)
अ० ३५

॥ ७३ ॥

॥ अथ श्रीस्कान्दे महापुराणे प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डः प्रारभ्यते ॥ (२)

स्की.प्र.पु.
॥ ७५ ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॐ नमो बृहस्पतये ॥ नमतस्मै ब्रह्मणे ॥ विष्णवे नमः ॥ श्रीमुनय ऊचुः ॥ दक्षिणार्णवतीरेषु यानि तीर्थानि पंच च ॥
तानि ब्रूहि विशालाक्ष वर्णयंत्यति तानि च ॥ १ ॥ सर्वतीर्थफलं येषु नारदाद्या वदन्ति च ॥ तेषां चरितमाहात्म्यं श्रोतुमिच्छामहे वयम् ॥ २ ॥
॥ ॥ उग्रश्रवा उवाच ॥ ॥ शृणुध्वमत्यद्भुतपुण्यसत्कथं कुमारनाथस्य महाप्रभावम् ॥ द्वैपायनो यन्मम चाह पूर्वं हर्षाबुरोमोद्गमचर्चितांगः ॥
॥ ३ ॥ कुमारगीता गांथात्र श्रूयतां मुनिसत्तमाः ॥ या सर्वदेवैर्मुनिभिः पितृभिश्च प्रपूजिता ॥ ४ ॥ मध्वाचारस्तंभतीर्थं यो निषेवेत मानवः ॥
नियतं तस्य वासः स्याद्ब्रह्मलोके यथा मम ॥ ५ ॥ ब्रह्मलोकाद्विष्णुलोकास्तस्मादपि शिवस्य च ॥ पुत्रप्रियत्वात्तस्यापि गुह्यलोको महत्तमः ॥
॥ ६ ॥ अत्राश्चर्यकथा या च फाल्गुनस्य पुरोहिता ॥ नारदेन मुनिश्रेष्ठांस्तां वो वक्ष्यामि विस्तरात् ॥ ७ ॥ पुरा निमित्ते कस्मिंश्चित्किरीटी मणि
कूटतः ॥ समुद्रे दक्षिणेऽभ्यागात्स्नातुं तीर्थानि पंच च ॥ ८ ॥ वर्जयन्ति सदा यानि भयात्तीर्थानि तापसाः ॥ कुमारेशस्य पूर्वं च तीर्थमस्ति
मुनेः प्रियम् ॥ ९ ॥ स्तंभेशस्य द्वितीयं च सौभद्रस्य मुनेः प्रियम् ॥ बैर्केश्वरमन्यच्च पौलोमीप्रियमुत्तमम् ॥ १० ॥ चतुर्थं च महाकालं करंघम
नृपप्रियम् ॥ भरद्वाजस्य तीर्थं च सिद्धेशाख्यं हि पंचमम् ॥ ११ ॥ एतानि पंच तीर्थानि ददर्श कुरुपुंगवः ॥ तपस्विभिर्वर्जितानि महापुण्यानि
तानि च ॥ १२ ॥ दृष्ट्वा पार्श्वे नारदीयानपृच्छत महामुनीन् ॥ तीर्थानीमानि रम्याणि प्रभावाद्भुतवन्ति च ॥ १३ ॥ किमर्थं ब्रूत वर्ज्यते सदैव
ब्रह्मवादिभिः ॥ ॥ तापसा ऊचुः ॥ ॥ ग्राहाः पंच वसंत्येषु हरन्ति च तपोधनान् ॥ १४ ॥ अत एतानि वर्ज्यते तीर्थानि कुरुनंदन ॥ इति श्रुत्वा
महाबाहुर्गमनाय मनो दधे ॥ १५ ॥ ततस्तं तापसाः प्रोचुर्गतुं नार्हसि फाल्गुन ॥ बहवो भक्षिता ग्राहै राजानो मुनयस्तथा ॥ १६ ॥ तत्त्वं द्वादश
वर्षाणि तीर्थानामर्बुदेष्वपि ॥ स्नातः किमेतैस्तीर्थैस्ते मा पतंगव्रतो भव ॥ १७ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ यदुक्तं करुणासारैः सारं किं तदि
होच्यताम् ॥ धर्मार्थी मनुजो यश्च न स वार्यो महात्मभिः ॥ १८ ॥ धर्मकामं हि मनुजं यो वारयति मंदधीः ॥ तदाश्रितस्य जंगतो निःश्वासेर्भ
स्मसाद्भवेत् ॥ १९ ॥ यज्जीवितं चाचिरांशुसमानक्षणभंगुरम् ॥ तच्चेद्धर्मकृते याति यातु दोषोऽस्ति को ननु ॥ २० ॥ जीवितं च धनं दाराः पुत्राः
क्षेत्रगृहाणि च ॥ यान्ति येषां धर्मकृते त एव भुवि मानवाः ॥ २१ ॥ ॥ तापसा ऊचुः ॥ ॥ एवं ते ब्रुवतः पार्थ दीर्घमायुः प्रवर्धताम् ॥

१ दक्षिणार्णवतीरे तु-इति पाठान्तरम् । २ कुमारनाथगीतात्र-३० पा० । ३ साध्वाचारस्तंभतीर्थम्-३० पा० । ४ मम-३० पा० । ५ मुनिश्रेष्ठ तात वक्ष्यामि-३० पा० । ६ मणिपूरतः-३० पा० ।
७ बैर्केश्वरम्-३० पा० । ८ यानि पुण्यानि तानि च-३० पा० । ९ वत्सकामं च-३० पा० । १० जगतः-जंगमस्य-देहस्य-इत्यर्थः ।

माहे०सं०१
(कौ०सं०२)
अ० १

॥ ७५ ॥

सदा धर्मे रतिर्भूयाद्याहि स्वं कुरु वाञ्छितम् ॥ २२ ॥ एवमुक्तः प्रणम्येतानाशीभिर्भिसंस्तुतः ॥ जगाम तानि तीर्थानि द्रष्टुं भरतसत्तमः ॥
 ॥ २३ ॥ ततः सौभद्रमासाद्य महर्षेस्तीर्थमुत्तमम् ॥ विगाह्य तरसा वीरः स्नानं चक्रे परंतपः ॥ २४ ॥ अथ तं पुरुषव्याघ्रमतर्जलचरो महान् ॥
 निजग्राह जले ग्राहः कुंतीपुत्रं धनंजयम् ॥ २५ ॥ तमादायैव कौतेयो विस्फुरंतं जलेचरम् ॥ उदतिष्ठन्महाबाहुर्वलेन बलिनां वरः ॥ २६ ॥
 उद्धृतश्चैव तु ग्राहः सोऽर्जुनेन यशस्विना ॥ बभूव नारी कल्याणी सर्वाभरणभूषिता ॥ २७ ॥ दीप्यमानशिखा विप्रा दिव्यरूपा मनोरमा ॥
 तदद्भुतं महद्दृष्ट्वा कुंतीपुत्रो धनंजयः ॥ २८ ॥ तां स्त्रियं परमप्रीतं इदं वचनमब्रवीत् ॥ का वै त्वमसि कल्याणि कुतो वा जलचारिणी ॥ २९ ॥
 किमर्थं च महत्पापमिदं कृतवती ह्यसि ॥ ॥ नार्युवाच ॥ ॥ अप्सरा ह्यस्मि कौतेय देवारण्यनिवासिनी ॥ ३० ॥ इष्टा धनपतेर्नित्यं वर्चानाम
 महाबल ॥ मम सख्यश्चतस्रोऽन्याः सर्वाः कामगमाः शुभाः ॥ ३१ ॥ ताभिः सार्धं प्रयातास्मि देवराजनिवेशनात् ॥ ततः पश्यामहे सर्वा ब्राह्मणं
 चानिकेतनम् ॥ ३२ ॥ रूपवंतमधीयानमेकमेकांतचारिणम् ॥ तस्य वै तपसा वीर तद्वनं तेजसावृतम् ॥ ३३ ॥ आदित्य इव तं देशं कृत्स्नमेवान्व
 भासयत् ॥ तस्य दृष्ट्वा तपस्तादृशं चाद्भुतदर्शनम् ॥ ३४ ॥ अवतीर्णास्मि तं देशं तपोविघ्नचिकीर्षया ॥ अहं च सौरभेयी च सामेयी बुद्बुदा
 लता ॥ ३५ ॥ यौगपदेन तं विप्रमभ्यगच्छाम भारत ॥ गायंत्यो ललमानाश्च लोभयंत्यश्च तं द्विजम् ॥ ३६ ॥ स च नास्मासु कृतवान्मनो
 वीरः कथंचन ॥ नाकंपत महातेजाः स्थितस्तपसि निर्मले ॥ ३७ ॥ सोऽशपत्कुपितोऽस्मासु ब्राह्मणः क्षत्रियर्षभ ॥ ग्राहभूता जले यूयं भविष्यथ
 शतं समाः ॥ ३८ ॥ ततो वयं प्रव्यथिताः सर्वा भरतसत्तम ॥ आयाताः शरणं विप्रं तपोधनमकल्मषम् ॥ ३९ ॥ रूपेण वयसा चैव कंद
 पेण च दर्पिताः ॥ अयुक्तं कृतवत्यः स्म क्षंतुमर्हसि नो द्विज ॥ ४० ॥ एष एव वधोऽस्माकं स पर्याप्तस्तपोधन ॥ यद्वयं शंसितात्मानं प्रलोब्धुं त्वा
 मुपागताः ॥ ४१ ॥ अवध्याश्च स्त्रियः सृष्टा मन्यन्ते धर्मचितकाः ॥ तस्माद्धर्मेण धर्मज्ञ एष वादो मनीषिणाम् ॥ ४२ ॥ शरणं च प्रपन्नानां
 शिष्टाः कुर्वन्ति पालनम् ॥ शरण्यं त्वां प्रपन्नाः स्मस्तस्मात्त्वं क्षंतुमर्हसि ॥ ४३ ॥ एवमुक्तस्तु धर्मात्मा ब्राह्मणः शुभकर्मकृत् ॥ प्रसादं कृतवाञ्छू
 रविसोमसमप्रभः ॥ ४४ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ ॥ भवतीनां चरित्रेण परिमुह्यामि चेतसि ॥ अहो धार्ष्ट्यमहो मोहो यत्पापाय प्रवर्तनम् ॥ ४५ ॥ मस्त
 कस्थायिनं मृत्युं यदि पश्येदयं जनः ॥ आहारोऽपि न रोचेत किमुताकार्यकारिता ॥ ४६ ॥ आहो मानुष्यकं जन्म सर्वजन्मसु दुर्लभम् ॥ तृणवत्क्रियते

केभ्योऽपिन्मूढैर्दुराधरैः ॥ ४७ ॥ तान्वयं समपृच्छामो जनिर्वः किंनिमित्ततः ॥ को वा लाभो विचार्यैतन्मनसा सह प्रोच्यताम् ॥ ४८ ॥ न चेताः
 परिनिन्दामो जनिर्याभ्यः प्रवर्तते ॥ केवलं तान्विनिन्दामो ये च तासु निरर्गलाः ॥ ४९ ॥ यतः पद्मभुवा सृष्टं मिथुनं विश्ववृद्धये ॥ तत्तथा परिपाल्यं
 वे नात्र दोषोऽस्ति कश्चन ॥ ५० ॥ या बांधवैः प्रदत्ता स्याद्बह्विद्विजसमागमे ॥ गार्हस्थ्यपालनं धन्यं तया साकं हि सर्वदम् ॥ ५१ ॥ यथाप्रकृति
 पुंयोमो यत्नेनापि परस्परम् ॥ साध्यमानो गुणाय स्यादगुणायाप्यसाधितः ॥ ५२ ॥ एवं यन्नात्साध्यमानं स्वकं गार्हस्थ्यमुत्तमम् ॥ गुणाय
 महते भूयादगुणायाप्यसाधितम् ॥ ५३ ॥ पुरे पंचमुखे द्वाःस्थ एकादशभटैर्युतः ॥ साकं नार्या बह्वपत्यः स कथं स्यादचेतनः ॥ ५४ ॥ यश्च
 स्त्रिया समायोगः पंचयज्ञादिकर्मभिः ॥ विश्वोपकृतये सृष्टा मूढैर्हा साध्यतेऽन्यथा ॥ ५५ ॥ अहो शृणुध्वं नो चेद्रः शुश्रूषा जायते शुभा ॥
 तथापि बाहुमुद्धृत्य रोह्यामः शृणोति कः ॥ ५६ ॥ षडधातुसारं तद्वीर्यं समानं परिहाय च ॥ विनिक्षेपे कुयोनौ तु तस्येदं प्रोक्तवान्यमः ॥ ५७ ॥
 प्रथमं चौषधीद्रोग्धा आत्मद्रोग्धा ततः पुनः ॥ पितृद्रोग्धा विश्वद्रोग्धा यात्यर्थं शाश्वतीः समाः ॥ ५८ ॥ मनुष्यं पितरो देवा मुनयो मानवा
 स्तथा ॥ भूतानि चोपजीवन्ति तदर्थं नियतो भवेत् ॥ ५९ ॥ वचसा मनसा चैव जिह्वया करश्रोत्रकैः ॥ दांतमाहुर्हि सत्तीर्थं काकतीर्थमतः परम् ॥
 ॥ ६० ॥ काकप्राये नरे यस्मिन्नमंते तामसा जनाः ॥ हंसोऽयमिति देवानां कोऽर्थस्तेन विचिंत्यताम् ॥ ६१ ॥ एवंविधं हि विश्वस्य निर्माणं स्मरतो
 हृदि ॥ अपि कृते त्रिलोक्याश्च कथं पापे रमेन्मनः ॥ ६२ ॥ तदिदं चान्यमर्त्यानां शास्त्रदृष्टमहो स्त्रियः ॥ यमलोके मया दृष्टं मुह्ये प्रत्यक्षतः
 कथम् ॥ ६३ ॥ भवतीषु च कः कोपो ये यदर्थं हि निर्मिताः ॥ ते तमर्थं प्रकुर्वन्ति सत्यमस्तुभमेव च ॥ ६४ ॥ शतं सहस्रं विश्वं च सर्वमक्षय
 वाचकम् ॥ परिमाणं शतं त्वेव नैतदक्षय्यवाचकम् ॥ ६५ ॥ यदा च वो ग्राहभूता गृह्णीतः पुरुषाञ्जले ॥ उत्कर्षति जलात्कश्चित्स्थले पुरुषसत्तमः
 ॥ ६६ ॥ तदा यूयं पुनः सर्वाः स्वं रूपं प्रतिपत्स्यथ ॥ अनृतं नोक्तपूर्वं मे हसतापि कदाचन ॥ कल्याणस्य सुपुत्रस्य शुद्धिस्तद्ब्रूयाद्वा हि वः ॥
 ॥ ६७ ॥ ॥ नार्युवाच ॥ ॥ ततोभिवाद्य तं विप्रं कृत्वा चैव प्रदक्षिणम् ॥ ६८ ॥ अर्चितयामापसृत्य तस्मादेशात्सुदुःखिताः ॥ क नु
 नाम वयं सर्वाः कालेनाल्पेन तं नरम् ॥ ६९ ॥ समागच्छेम यो नः स्वं रूपमापादयेत्पुनः ॥ ता वयं चितयित्वेह मुहूर्तादिव भारत ॥ ७० ॥
 दृष्टवत्यो महाभागं देवर्षिमथ नारदम् ॥ सर्वा हृष्टाः स्म तं दृष्ट्वा देवर्षिममितद्युतिम् ॥ ७१ ॥ अभिवाद्य च तं पार्थ स्थिताः स्मो व्यथिता

ननाः ॥ स नोऽपृच्छदुःखमूलमुक्तवत्यो वयं च तम् ॥ ७२ ॥ श्रुत्वा तेन यथातत्त्वमिदं वचनमब्रवीत् ॥ दक्षिणे सागरेऽनूपे पंच तीर्थानि संति
 वे ॥ ७३ ॥ पुण्यानि रमणीयानि तानि गच्छत मा चिरम् ॥ तत्रस्थाः पुरुषव्याघ्रः पांडवो वो धनंजयः ॥ ७४ ॥ मोक्षयिष्यति शुद्धात्मा दुःखा
 दस्मान्न संशयः ॥ तस्य सर्वा वयं वीर श्रुत्वा वाक्यमिहागताः ॥ ७५ ॥ त्वमिदं सत्यवचनं कर्तुमर्हसि पांडव ॥ त्वद्विधानां हि साधूनां
 जन्म दीनोपकारकम् ॥ ७६ ॥ श्रुत्वेति वचनं तस्याः सस्रौ तीर्थेष्वनुक्रमात् ॥ ग्राहभूताश्चोच्चहार यथापूर्वाः स पांडवः ॥ ७७ ॥
 ततः प्रणम्य ता वीरं प्रोच्यमाना जयाशिषः ॥ गंतुं कृताभिलाषाश्च ग्राह पार्थो धनंजयः ॥ ७८ ॥ एष मे हृदि सेंदेहः सुदृढः परिवर्तते ॥ कस्मादो
 नारदमुनिरनुजज्ञे प्रवासितुम् ॥ ७९ ॥ सर्वः कोऽप्यतिहीनोऽपि स्वपूज्यस्यार्थसाधकः ॥ स्वपूज्यतीर्थेष्ववासां प्रोक्तवान्नारदः कथम् ॥ ८० ॥
 तथैव नवदुर्गासु सतीष्वतिबलासु च ॥ सिद्धेशे सिद्धगणपे चापि वोऽत्र स्थितिः कथम् ॥ ८१ ॥ एकैक एषां शक्तो हि अपि देवान्निवारितुम् ॥
 तीर्थसंरोधकारिण्यः सर्वा नावारयत्कथम् ॥ ८२ ॥ इति चिंतयते मद्गं भृशं दोलायते मनः ॥ महन्मे कौतुकं जातं सत्यं वा वक्तुमर्हथ ॥ ८३ ॥
 ॥ ॥ अप्सरस उचुः ॥ ॥ योग्यं पृच्छसि कौन्तेय पुनः पश्योत्तरां दिशम् ॥ ८४ ॥ एष स्वविप्रैरभिसंवृतोऽर्च्यो मुनिः समायाति तथेति नारदः ॥
 सर्वं हि पृष्टं तव वै स वक्ता प्रोच्यैवमाकाशतलं गतास्ताः ॥ ८५ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वर
 खण्डे कौमारिकाखंडे पार्थेन पञ्चाप्सरःसमुद्धरणं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ ततो द्विजैः परिवृतं नारदं देवपूजितम् ॥
 अभिगम्योपजग्राह सर्वानथ स पाण्डवः ॥ १ ॥ ततस्तं नारदः ग्राह जयारातिधनंजय ॥ धर्मे भवति ते बुद्धिर्देवेषु ब्राह्मणेषु च ॥ २ ॥ कच्चिदेतां
 महायात्रां वीर द्वादशवार्षिकीम् ॥ आचरन्विद्यसे नैवमथ वा कुप्यसे न च ॥ ३ ॥ मुनीनामपि चेतांसि तीर्थयात्रासु पांडव ॥ खिद्यंति परिकुप्यंति
 श्रेयसां विघ्नमूलतः ॥ ४ ॥ कच्चिन्नैतेन दोषेण समाल्लिष्टोऽसि पांडव ॥ अत्र चांगिरसा गीतां गाथामेतां हि शुश्रुम ॥ ५ ॥ यस्य हस्तो च
 पादौ च मनश्चैव सुसंयतम् ॥ निर्विकाराः क्रियाः सर्वाः स तीर्थफलमश्नुते ॥ ६ ॥ तदिदं हृदि धार्यं ते किं वा त्वं तात मन्यसे ॥ आता
 शुधिष्ठिरो यस्य सखा यस्य स केशवः ॥ ७ ॥ पुनरेतत्समुचितं यद्विप्रैः शिक्षणं नृणाम् ॥ वयं हि धर्मगुरवः स्थापितास्तेन विष्णुना ॥ ८ ॥ विष्णु
 ना चात्र शृणुमो गीतां गाथां द्विजान्प्रति ॥ ९ ॥ यस्यामलामृतयशःश्रवणावगाहः सद्यः पुनाति जगदा श्वपचाद्रिकुंठः ॥ सोऽहं भवद्विरुपलब्ध

स्कां.म.पु.
॥ ७७ ॥

सुतीर्थकीर्तिर्हिंछद्यां स्वबाहुमपि यः प्रतिकूलवर्ती ॥ १० ॥ प्रियं च पार्थ ते ब्रूमो येषां कुशलकामुकः ॥ सर्वे कुशलिनस्ते च यादवाः पांडवास्तथा ॥ ११ ॥ अधुना भीमसेनेन कुरूणामुपतापकः ॥ शासनाद्धतराष्ट्रस्य वीरवर्मा नृपो हतः ॥ १२ ॥ स हि राज्ञामजेयोऽभूद्यथापूर्वं बलिर्बली ॥ कंटकं कंटकेनेव धृतराष्ट्रो जिगाय तम् ॥ १३ ॥ इत्यादिनारदप्रोक्तां वाचमाकर्ण्य फाल्गुनः ॥ अतीव मुदितः प्राह तेषामकुशलं कुंतः ॥ १४ ॥ ये ब्राह्मणमते नित्यं ये च ब्राह्मणपूजकाः ॥ अहं च शक्त्या नियतस्तीर्थानि विचरन्ननु ॥ १५ ॥ आगतस्तीर्थमेतद्धि प्रमोदोऽतीव मे हृदि ॥ तीर्थानां दर्शनं धन्यमवगाहस्ततोऽधिकः ॥ १६ ॥ माहात्म्यश्रवणं तस्मादौर्वेपि मुनिरब्रवीत् ॥ तदहं श्रोतुमिच्छामि तीर्थस्यास्य गुणान्मुने ॥ १७ ॥ एतेनेव श्राव्यमेतद्यत्त्वयांगीकृतं मुने ॥ त्वं हि त्रिलोकीं विचरन्नेत्सि सर्वा हि सारताम् ॥ १८ ॥ तदेतत्सर्वतीर्थेभ्योऽधिकं मन्ये त्वदा हृतम् ॥ १९ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ उचितं तव पार्थैतद्यत्पृच्छसि गुणिगुणान् ॥ गुणिनामेव युज्यन्ते श्रोतुं धर्मोद्भवा गुणाः ॥ साधूनां धर्मश्रवणेः कीर्तनेर्याति चान्वहम् ॥ २० ॥ पापानामसदालापैरायुर्याति यथान्वहम् ॥ तदहं कीर्तयिष्यामि तीर्थस्यास्य गुणान्वहन् ॥ २१ ॥ यथा श्रुत्वा विजानासि युक्तमंगीकृतं मया ॥ पुराहं विचरन्पार्थ त्रिलोकीं कपिलानुगः ॥ २२ ॥ गतवान्ब्रह्मणो लोकं तत्रापश्यं पितामहम् ॥ स हि राजर्षिदेवर्षिर्मूर्तामूर्तैः सुसंवृतः ॥ २३ ॥ विभाति विमलो ब्रह्मा नक्षत्रैरुडुराडिव ॥ तमहं प्रणिपत्याथ चक्षुषा कृतस्वागतः ॥ २४ ॥ उपविष्टः प्रमुदितः कपिलेन सहैव च ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र वार्तिकाः समुपागताः ॥ २५ ॥ प्रहीयंते हि ते नित्यं जगद्गुह्यं हि ब्रह्मणा ॥ कृतप्रणामानथ तान्स मासीनान्पितामहः ॥ २६ ॥ चक्षुषामृतकल्पेन प्लावयन्निव चाब्रवीत् ॥ कुत्र कुत्र विचीर्णं वो दृष्टं श्रुतमथापि वा ॥ २७ ॥ किंचिदेवाद्भुतं ब्रूत श्रवणाद्येन पुण्यता ॥ एवंमुक्ते भगवता तेषां यः प्रवरो मतः ॥ २८ ॥ सुश्रवानाम ब्रह्माणं प्रणिपत्येदमुचिवान् ॥ प्रभोरग्रे च विज्ञप्तिर्यथा दीपो रवे स्तथा ॥ २९ ॥ तथापि खलु वाच्यं मे परार्थं प्रेरितेन ते ॥ मुनिः कात्यायनोनाम श्रुत्वा धर्मान्पुनर्बहून् ॥ ३० ॥ सारजिज्ञासया तस्यावेकांगुष्ठः शतं समाः ॥ ततः प्रोवाच तं दिव्या वाणी कात्यायन शृणु ॥ ३१ ॥ पुण्ये सरस्वतीतीरे पृच्छ सारस्वतं मुनिम् ॥ स ते सारं धर्मसाध्यं धर्मज्ञोऽ भिवंदिष्यति ॥ ३२ ॥ इति श्रुत्वा मुनिवरो मुनिश्रेष्ठमुपेत्य तम् ॥ प्रणम्य शिरसा भूमौ पप्रच्छेदं हृदि स्थितम् ॥ ३३ ॥ सत्यं केचित्प्रशंसंति तपः शौचं तथा परे ॥ सार्व्यं केचित्प्रशंसंति योगमन्ये प्रचक्षते ॥ ३४ ॥ क्षमां केचित्प्रशंसंति तथैव भृशमार्जवम् ॥ केचिन्मौनं प्रशंसंति केचि

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० २

॥ ७७ ॥

दाहुः परं श्रुतम् ॥ ३५ ॥ सम्यग्ज्ञानं प्रशंसन्ति केचिद्वैराग्यमुत्तमम् ॥ अभिष्टोमादिकर्माणि तथा केचित्परं विदुः ॥ ३६ ॥ आत्मज्ञानं परं केचि
त्समलोष्टाश्मकांचनम् ॥ इत्थं व्यवस्थिते लोके कृत्याकृत्यविधौ जनाः ॥ ३७ ॥ व्यामोहमेव गच्छन्ति किं श्रेय इति वादिनः ॥ यदेतेषु परं कृत्यम्
नुष्ठेयं महात्मभिः ॥ ३८ ॥ वक्तुमर्हसि धर्मज्ञ मम सर्वार्थसाधकम् ॥ ३९ ॥ ॥ सारस्वत उवाच ॥ ॥ यन्मां सरस्वती प्राह सारं वक्ष्यामि
तच्छृणु ॥ छायाकारं जगत्सर्वमुत्पत्तिक्षयधर्मं च ॥ वारांगनानेत्रभंगस्वद्वंद्वगुरमेव तत् ॥ ४० ॥ धनायुर्वीवनं भोगाञ्जलचंद्रवदस्थिरान् ॥
बुद्ध्या सम्यक्परामृश्य स्थाणुदानं समाश्रयेत् ॥ ४१ ॥ दानवान्पुरुषः पापं नालं कर्तुमिति श्रुतिः ॥ स्थाणुभक्तो जन्ममृत्यू नाप्नोतीति श्रुति
स्तथा ॥ ४२ ॥ सार्वर्णिना च गाथे द्वे कीर्तिते शृणु ये पुरा ॥ वृषो हि भगवान्धर्मो वृषभो यस्य वाहनम् ॥ ४३ ॥ पूज्यते स महादेवः स धर्मः
पर उच्यते ॥ दुःखावर्ते तमोचोरे धर्माधर्मजले तथा ॥ ४४ ॥ क्रोधपंके मदग्राहे लोभबुद्धदसंकटे ॥ मानगंभीरपाताले सत्त्वयानविभूषिते ॥ ४५ ॥
मज्जंतं तारयत्येको हरः संसारसागरात् ॥ दानं वृत्तं व्रतं वाचः कीर्तिधर्मो तथायुषः ॥ ४६ ॥ परोपकरणं कायादसारात्सारमुद्धरेत् ॥ धर्मे रागः
श्रुतौ चिंता दाने व्यसनमुत्तमम् ॥ ४७ ॥ इंद्रियार्थेषु वैराग्यं संप्राप्तं जन्मनः फलम् ॥ देशोऽस्मिन्भारते जन्म प्राप्य मानुष्यमधुवम् ॥ ४८ ॥ न
कुर्यादात्मनः श्रेयस्तेनात्मा वंचितश्चिरम् ॥ देवासुराणां सर्वेषां मानुष्यमतिदुर्लभम् ॥ ४९ ॥ तत्संप्राप्य तथा कुर्यान्न गच्छेत्रारंके यथा ॥ सर्वस्य
मूलं मानुष्यं तथा सर्वार्थसाधकम् ॥ ५० ॥ यदि लाभे न यन्नस्ते मूलं रक्ष प्रयत्नतः ॥ महतां पुण्यमूल्येन क्रीयते कायनौस्त्वया ॥ ५१ ॥ गंतुं
दुःखोदधेः पारं तर यावन्न भिद्यते ॥ अविकारिशरीरत्वं दुष्प्राप्यं प्राप्य वै ततः ॥ ५२ ॥ नापकामति संसारादात्महा स नराधमः ॥ तपस्तप्यन्ति
यतयो जुह्वते चात्र यज्जिनः ॥ दानानि चात्र दीयते परलोकार्थमादरात् ॥ ५३ ॥ ॥ कात्यायन उवाच ॥ ॥ दानस्य तपसो वापि
भगवन्किं च दुष्करम् ॥ किं वा महत्फलं प्रेत्य सारस्वत ब्रवीहि तत् ॥ ५४ ॥ ॥ सारस्वत उवाच ॥ ॥ न दानादुष्करतरं
पृथिव्यामस्ति किंचन ॥ मुने प्रत्यक्षमेवैतद्वक्ष्यते लोकसीक्षिकम् ॥ ५५ ॥ परित्यज्य प्रियान्प्राणान्धनार्थे हि महाभयम् ॥ प्रविशन्ति

१ समलोष्टाश्मकांचनाः-३० पा० । अत्र च-समलोष्टाश्मकांचनमिति आत्मज्ञानस्य विशेषणं बोध्यम् । आत्मयत्नः सर्वस्वरूपत्वेन निर्दिशेत्तान्-लोष्टाश्मकांचनानां परमार्थतत्त्वित्वादात्माज्ञाने लोष्टाश्मकां
चनानां चिद्विशेषणं समत्वात्-समाने लोष्टाश्मकांचनानि यस्मिन्नेतादृशमात्मज्ञानं केचिन्प्रशंसन्तीत्यर्थः । २ अनुश्रवणम्-३० पा० । ३ उत्पन्नक्षयकर्म च-३० पा० । ४ सर्वधर्मः स उच्यते-३० पा० । ५ तमोद्वारे-
३० पा० । ६ गदप्राहे-३० पा० । ७ मत्तवानविभूषिते-३० पा० । ८ मुमंगलानि सत्यप्रियाणि वा कटेयुरतादृशोवाचः इत्यर्थः । ९ आयुषः-आयुर्वर्षकानौपचायुषचारान्योगादिविशिनःतुर्वर्षकोपायश्च इत्यर्थः ।
१० महता पुण्यपण्येन क्रानेयं कायनौस्त्वया-इत्यन्यत्र पा० । ११ लोकलक्षितम्-३० पा० ।

महालोभात्समुद्रमटवो गिरिम् ॥ ५६ ॥ सेवामन्ये प्रपद्यंते श्वत्तिरिति या स्मृता ॥ हिंसाप्राया बहुक्लेशां कृषिं चैव तथा परे ॥ ५७ ॥ तस्य दुःखार्जितस्येह प्राणेभ्योपि गरीयसः ॥ आयासशतलब्धस्य परित्यागः सुदुष्करः ॥ ५८ ॥ यददाति यदश्राति तदेव धनिनो धनम् ॥ अन्ये मृतस्य क्रीडन्ति दारेरपि धनेरपि ॥ ५९ ॥ अहन्यहनि याचंतमहं मन्ये गुरुं यथा ॥ मार्जनं दर्पणस्येव यः करोति दिनेदिने ॥ ६० ॥ दीयमानं हि नापैति भूय एवाभिवर्धते ॥ कूप उत्सिच्यमानो हि भवेच्छुद्धो बहुदकः ॥ ६१ ॥ एकजन्मसुखस्यार्थे सहस्राणि विलापयेत् ॥ प्राज्ञो जन्मसहस्रेषु संचिनोत्येकजन्मनि ॥ ६२ ॥ मूर्खो हि न ददात्यर्थानिह दारिद्र्यशंकया ॥ प्राज्ञस्तु विसृजत्यर्थानमुत्र तस्य शंकया ॥ ६३ ॥ किं धनेन करिष्यन्ति देहिनो भंगुराश्रयाः ॥ यदर्थं धनमिच्छन्ति तच्छरीरमशाश्वतम् ॥ ६४ ॥ अक्षरद्वयमभ्यस्तं नास्तिनास्तीति यत्पुरा ॥ तदिदं देहिदेहीति विपरीतमुपस्थितम् ॥ ६५ ॥ बोधयन्ति च यावंतो देहीति कृपणं जनाः ॥ अवस्थेयमदानस्य मा भूदेवं भवानपि ॥ ६६ ॥ दातुरेवोपकाराय वदत्यर्थीति देहि मे ॥ यस्माद्दाता प्रयात्यूर्ध्वमधस्तिष्ठेत्प्रतिग्रही ॥ ६७ ॥ दरिद्रा व्याधिता मूर्खाः परप्रेष्यकराः सदा ॥ अदत्तदानाज्जायन्ते दुःखस्यैव हि भाजनाः ॥ ६८ ॥ धनवन्तमदातारं दरिद्रं वाऽतपस्विनम् ॥ उभावम्भसि मोक्तव्यौ कंठे बद्धा महाशिलाम् ॥ ६९ ॥ शतेषु जायते शूरः सहस्रेषु च पंडितः ॥ वक्ता शतसहस्रेषु दाता जायेत वा न वा ॥ ७० ॥ गोभिर्विप्रेभ्य वेदैश्च सतीभिः सत्यवादिभिः ॥ अलुब्धे र्दानशीलेश्च सप्तभिर्धायते मही ॥ ७१ ॥ शिविरौशीनरोऽङ्गानि सुतं च प्रियमौरसम् ॥ ब्राह्मणार्थमुपाकृत्य नाकपृष्ठमितो गतः ॥ ७२ ॥ प्रतर्हणः काशिपतिः प्रदाय नयने स्वके ॥ ब्राह्मणायातुलां कीर्तिमिह चामुत्र चाश्रुते ॥ ७३ ॥ निमी राष्ट्रं च वेदेहो जामदग्न्यो वसुंधराम् ॥ ब्राह्मणेभ्यो ददौ चापि गयश्चोर्वी सपत्तनाम् ॥ ७४ ॥ अवर्षति च पर्जन्ये सर्वभूतनिवासकृत् ॥ वसिष्ठो जीवयामास प्रजापतिरिव प्रजाः ॥ ७५ ॥ ब्रह्मदत्तश्च पांचाल्यो राजा बुद्धिमतां वरः ॥ निर्धिं शंखं द्विजाभ्येभ्यो दत्त्वा स्वर्गमवाप्तवान् ॥ ७६ ॥ सहस्रजिह्व राजर्षिः प्राणानिष्टान्महायशाः ॥ ब्राह्मणार्थे परित्यज्य गतो लोकाननुत्तमान् ॥ ७७ ॥ एते चान्ये च बहवः स्थोणोर्दानेन भक्तिः ॥ रुद्रलोकं गता नित्यं शान्तात्मानो जिते

१ दक्षिणस्येव-इ० पा० । २ उल्लंघ्यमानोऽपि-इ० पा० । ३ जन्मसहस्राणि-इत्यर्थः । ४ जन्मसहस्रेषु-इति मूलस्थपाठे जन्मसहस्रेषु प्राप्तव्यं सुखरूपं फलं प्राज्ञो दानप्रमाणादेकस्मिन्नेव जन्मनि संचिनोति-इत्यर्थः । ५ प्राज्ञस्तु-इह चेद्दानं न दत्तं स्यात्तर्हि जन्मान्तरेऽदत्तदोषेण दारिद्र्यमायास्यतीति शाङ्खाय्यान् वनानि विसृजति ददातीत्यर्थः । ६ इति-इ० पा० । ७ गले-इ० पा० । ८ भवति-इ० पा० । ९ ब्राह्मण्यर्थम्-इ० पा० । १० दार्णाः-इ० पा० ।

न्द्रियाः ॥ ७८ ॥ एषां प्रतिष्ठिता कीर्तिर्यावत्स्थास्यति मेदिनी ॥ इति संचित्य सारार्थी स्थाणुदानपरो भव ॥ ७९ ॥ सोऽपि मोहं परित्यज्य
 तथा कात्यायनोऽभवत् ॥ ८० ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ एवं सुश्रवसा प्रोक्तां कथामाकर्ण्य पद्मभूः ॥ हर्षाश्रुसंयुतोऽतीव प्रशशंस मुहुर्मुहुः
 ॥ ८१ ॥ साधु ते व्याहृतं वत्स एवमेतन्न चान्यथा ॥ सत्यं सारस्वतः प्राह संत्या चैवं तथा श्रुतिः ॥ ८२ ॥ दानं यज्ञानां वरूथं दक्षिणा
 लोके दातारैः सर्वभूतान्युपजीवन्ति दानेनारातीरैः पानुदंत दानेन द्विषतो मित्रा भवन्ति दाने सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्दानं परमं वदन्तीति ॥ ८३ ॥
 संसारसागरे घोरे धर्माधर्मोर्मिसंकुले ॥ दानं तत्र निपेवेत तच्च नोऽरिव निर्मितम् ॥ ८४ ॥ इति संचित्य च मया पुष्करे स्थापिता द्विजाः ॥
 गङ्गायमुनयोर्मध्ये मध्यदेशे द्विजाः कृते ॥ ८५ ॥ स्थापिताः श्रीहरिभ्यां तु श्रीगौर्या वेदवित्तमाः ॥ ८६ ॥ नागराश्चैव पार्वत्या शक्तिपूर्ववाः ॥ ८६ ॥
 श्रीमाले च तथा लक्ष्म्या ह्येवमादिसुरोत्तमैः ॥ नानाग्रहाराः संदत्ता लोकोद्धरणकाक्षया ॥ ८७ ॥ न हि दानफले कांक्षा काचिन्नोऽस्ति सुरोत्तमाः ॥
 साधुसंरक्षणार्थं हि दानं नः परिकीर्तितम् ॥ ८८ ॥ ब्राह्मणाश्च कृतस्थाना नानाधर्मोपदेशिनैः ॥ समुद्धरन्ति वर्णास्त्रिंस्ततः पूज्यतमा द्विजाः ॥ ८९ ॥
 दानं चतुर्विधं दानमुत्सर्गः कल्पितं तथा ॥ संश्रुतं चेति विविधं तत्कृमात्परिकीर्तितम् ॥ ९० ॥ वापीकूपतडागानां वृक्षविद्यासुरौकसाम् ॥ मठ
 प्रपागृहक्षेत्रदानमुत्सर्ग इत्यसौ ॥ ९१ ॥ उपजीवन्निमान्यश्च पुण्यं कोऽपि चरेन्नरः ॥ षष्ठमंशं स लभते यावद्यो विसृजेद्विजः ॥ ९२ ॥ तदेवा
 मेव सर्वेषां विप्रसंस्थापनं परम् ॥ देवसंस्थापनं चैव धर्मस्तन्मूल एव यत् ॥ ९३ ॥ देवतायतनं यावद्यावच्च ब्राह्मणगृहम् ॥ तावदातुः पूर्वजानां
 पुण्यांशश्चोपतिष्ठति ॥ ९४ ॥ एतत्स्वल्पं हि वाणिज्यं पुनर्बहुफलप्रदम् ॥ जीर्णोद्धारं च द्विगुणमेतदेव प्रकीर्तितम् ॥ ९५ ॥ तस्मादिदं त्वहमपि
 ब्रवीमि सुरसत्तमाः ॥ नास्ति दानसमं किंचित्सत्यं सारस्वतो जगौ ॥ ९६ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ इति सारस्वतप्रोक्तां तथा पद्मभुवेरिताम् ॥
 साधुसाध्वित्यमोदंत सुराश्चाहं सुविस्मिताः ॥ ९७ ॥ ततः सभाविसर्गति सुरम्ये मेरुमूर्धनि ॥ उपविश्य शिलापृष्ठे अहमेतदचितयम् ॥ ९८ ॥
 सत्यमाह विरंचिस्तु स किमर्थं तु जीवति ॥ येनैकमपि तद्वृत्तं नैव येन कृतार्थता ॥ ९९ ॥ तदहं दानपुण्यं हि करिष्यामि कथं स्फुटम् ॥ कौपी
 नदण्डात्मधनो धनं स्वल्पं हि नास्ति मे ॥ १०० ॥ अनर्हते यददाति न ददाति तथाहते ॥ अर्हानर्हपरिज्ञानाद्दानधर्मो हि दुष्करः ॥ १०१ ॥ देशे

१ प्राह चंद्रं तथा श्रुतिः—इ० पा० । २ निर्मलम्—इ० पा० । ३ मनसा—इ० पा० । ४ “नानाग्रहाराः”—इत्ययं श्लोकः—“साधुसंरक्षणार्थं हि”—इत्यस्मादधर्मादिप्रे—इत्योः पुस्तकयोर्मध्ये दृश्यते—अत्रैतस्मिन्श्लोके सत्यप्य
 र्यसंगत्याद त्रैवायं श्लोकः पुस्तकांतरे दृष्टोऽज्ञोऽज्ञैव स्थापितः । ५ आर्षिवाह्युत्वेऽपि न दोष इत्यवधेयं शुद्धपाठात् । ६ यदुत्तम्—इ०, यदुत्तम्—इ० च पा० ।

काले च पात्रे च शुद्धेन मनसा तथा ॥ न्यायार्जितं च यो दद्याद्यौवने स तदश्नुते ॥१०२॥ तमोवृतस्तु यो दद्याद्भयात्क्रोधात्तथैव च ॥ भुंक्ते दान
फलं तद्धि गर्भस्थो नात्र संशयः ॥ ३ ॥ बालत्वेऽपि च सोऽश्नाति यद्दत्तं दम्भकारणात् ॥ दत्तमन्यायतो वित्तं तथा वै चार्थकारणम् ॥ ४ ॥
वृद्धत्वे हि समश्नाति नरो वै नात्र संशयः ॥ तस्माद्देशे च काले च सुपात्रे विधिना नरः ॥ शुभार्जितं प्रयुञ्जीत श्रद्धया शाठ्यवर्जितः ॥ ५ ॥
तदेतन्निर्धनत्वाच्च कथं नाम भविष्यति ॥ सत्यमाहुः पुरा वाक्यं पुराणमुनयोऽमलाः ॥ ६ ॥ नाधनस्यास्त्ययं लोको न परश्च कथंचन ॥ अंभि
शस्तं प्रपश्यति दरिद्रं पार्श्वतः स्थितम् ॥ ७ ॥ दारिद्र्यं पातकं लोके कस्तच्छंसितुमर्हति ॥ पतितः शोच्यते सर्वैर्निर्धनश्चापि शोच्यते ॥ ८ ॥
यः कृशाश्वः कृशाधनः कृशभृत्यः कृशातिथिः ॥ स वै प्रोक्तः कृशोनाम न शरीरकृशः कृशः ॥ ९ ॥ अर्थवान्दुष्कुलीनोऽपि लोके पूज्यतमो नरः ॥
शशिनस्तुल्यवंशोऽपि निर्धनः परिभूयते ॥११०॥ ज्ञानवृद्धास्तपोवृद्धा ये च वृद्धा बहुश्रुताः ॥ ते सर्वे धनवृद्धस्य द्वारि तिष्ठन्ति किंकराः ॥१११॥
यद्यप्ययं त्रिभुवने अर्थोऽस्माकं पराग्रहि ॥ तथाप्यन्यप्रार्थितो हि तस्यैव फलदो भवेत् ॥११२॥ अथवैतत्पुरा सर्वं चित्तयिष्यामि सुस्फुटम् ॥ विलो
कयामि पूर्वं तु किंचिद्योग्यं हि स्थानकम् ॥ १३ ॥ स चित्तयित्वेति बहुप्रकारं देशांश्च ग्रामान्नगराणि चाश्रमान् ॥ बहून्हं पर्यटन्नातवान्नि स्थानं
हितं स्थापये यत्र विप्रान् ॥ ११४ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराणे एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे नारदाजु
नसंवादे दानप्रशंसावर्णनं नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ छ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ एवं स्थानानि पुण्यानि यानियानीह वै भुवि ॥
निरीक्षस्तत्र तत्राहं नारदो वीरसत्तम ॥१॥ विचरन्मेदिनीं सर्वां प्राप्तोऽहमाश्रमं भृगोः ॥ यत्र रेवानदी पुण्या सप्तकल्पस्मरा वरा ॥२॥ महापुण्या
पवित्रा च सर्वतीर्थमयी शुभा ॥ पुनाति कीर्तनेनैव दर्शनेन विशेषतः ॥ ३ ॥ तत्रावगाहनात्पार्थ मुच्यते जंतरंहसा ॥ यथा सा पिङ्गला नाडी
देहमध्ये व्यवस्थिता ॥ ४ ॥ इयं ब्रह्मांडपिण्डस्य स्थाने तस्मिन्प्रकीर्तिता ॥ तत्रास्ते शुद्धतीर्थारूढ्यं रेवायां पापनाशनम् ॥ ५ ॥ यत्र वै
स्नानमात्रेण ब्रह्महत्या प्रणश्यति ॥ तस्यापि सन्निधौ पार्थ रेवाया उत्तरे तटे ॥ ६ ॥ नानावृक्षसमाकीर्णं लतागुल्मोपशोभितम् ॥ नानापुष्पफलो

१ कार्यकारणात्-इ० पा० । २ श्रद्धयाशाविर्जितः-इ० पाठे-फलाकांक्षाविर्जितः-इत्यर्थो बोध्यः । 'अफलाकांक्षाभिः कर्म यत्तत्सात्त्विकमुच्यते' इति भगवता निष्कामकर्मणः प्राशस्त्यमभिहितम् । ३ पुराणे
मुनयः-इ० पा० । ४ निन्दितमित्यर्थः । ५ अथ चेतत्-इ० पा० । ६ सः अहम्-इति सम्बन्धः । ७ न आनुयामि-इ० पाठे नाग्रामि-इत्यर्थः । आनुयामितीति द्वार्थः प्रयोगः । ८ सप्तकल्पस्मरा-सप्तकल्पपर्यंतं
स्मरः स्मरणं फलप्रदं यस्याः सा-इत्यर्थो बोध्यः । यस्या एतन्नाम स्मरणे कृते सति सप्तकल्पपर्यन्तमुत्तमसौख्यादिफलप्राप्तिर्भवतीति भावः । ९ प्रकीर्त्यते-इ० पा० ।

पेतं कदलीखंडमंडितम् ॥ ७ ॥ अनेकश्वापदाकीर्णं विहगैरनुनादितम् ॥ सुगंधपुष्पशोभाब्जं मयूररवनादितम् ॥ ८ ॥ भ्रमरैः सर्वमुत्सृज्य निलीनं
 रावसंयुतम् ॥ यथा संसारमुत्सृज्य भक्तेन हरपादयोः ॥ ९ ॥ कोकिला मधुरैः स्वानैर्नादयति तथा मुनीन् ॥ यथा कथामृताख्यानैर्ब्राह्मणा
 भवभीरुकान् ॥ १० ॥ यत्र वृक्षा ह्लादयन्ति फलैः पुष्पैश्च पत्रकैः ॥ छायाभिरपि काष्ठैश्च लोकानिव हरव्रताः ॥ ११ ॥ पुत्रपुत्रेति वाशंते यत्र
 पुत्रप्रियाः खगाः ॥ यथा शिवप्रियाः शैवा नित्यं शिवशिवेति च ॥ १२ ॥ एवंविधं मुनेस्तस्य भृगोराश्रममंडलम् ॥ विप्रैस्त्रैविद्यसंयुक्तैः सर्वतः
 समलंकृतम् ॥ १३ ॥ ऋग्यजुःसामनिर्वोषैरापूरितदिगन्तरम् ॥ रुद्रभक्तेन धीरेण यथैव भुवनत्रयम् ॥ १४ ॥ तत्राहं पार्थ संप्राप्तो यत्रास्ते मुनिस
 त्तमः ॥ भृगुः परमधर्मात्मा तपसा द्योतितप्रभः ॥ १५ ॥ आगच्छंतं तु मां दृष्ट्वा दीनं च मुदितं तथा ॥ अभ्युत्थानं कृतं सर्वैर्विप्रैर्भृगुपुरोगमैः ॥ १६ ॥
 कृत्वा सुस्वागतं दत्त्वा अर्घाद्यं भृगुणा सह ॥ आसनेषूपविष्टास्ते मुनीन्द्रा मोहिता मया ॥ १७ ॥ विश्रांतं तु ततो ज्ञात्वा भृगुर्मामप्युवाच
 ह ॥ क्व गंतव्यं मुनिश्रेष्ठ कस्मादिह समागतः ॥ १८ ॥ आगमनकारणं सर्वं समाचक्ष्व परिस्फुटम् ॥ ततस्तं चिंतयाविष्टो भृगुं पार्थाहम
 बुवम् ॥ १९ ॥ श्रूयतामभिधास्यामि यदर्थमहमागतः ॥ मया पर्यटिता सर्वा समुद्रांता च मेदिनी ॥ २० ॥ द्विजानां भूमिदानार्थं मार्ग
 माणः पदेपदे ॥ निर्दोषां च पवित्रां च तीर्थेष्वपि समन्विताम् ॥ २१ ॥ रम्यां मनोरमां भूमिं न पश्यामि कथंचन ॥ ॥ भृगुरुवाच ॥ ॥
 विप्राणां स्थापनार्थाय मयापि भ्रमता पुरा ॥ २२ ॥ पृथ्वी सागरपर्यन्ता दृष्टा सर्वा तदानघ ॥ महीनाम नदी पुण्या सर्वतीर्थमयी शुभा ॥ २३ ॥
 दिव्या मनोरमा सौम्या महापापप्रणाशिनी ॥ नदीरूपेण तत्रैव पृथ्वी सा नात्र संशयः ॥ २४ ॥ पृथिव्यां यानि तीर्थानि दृष्टादृष्टानि नारद ॥
 तानि सर्वाणि तत्रैव निवसन्ति महीजले ॥ २५ ॥ सा समुद्रेण संप्राप्ता पुण्यतोया महानदी ॥ संजातस्तत्र देवर्षे महीसागरसंगमः ॥ २६ ॥
 स्तंभारूढं तत्र तीर्थं तु त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥ तत्र ये मनुजाः स्नानं प्रकुर्वन्ति विपश्चितः ॥ २७ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्ता नोपसर्पन्ति वै यमम् ॥
 तत्राद्भुतं हि दृष्टं मे पुरा स्नातुं गतेन वै ॥ २८ ॥ तदहं कीर्तयिष्यामि मुने शृणु महाद्भुतम् ॥ यावत्स्नातुं ब्रजाम्यस्मिन्महीसागरसंगमे ॥ २९ ॥
 तीरे स्थितं प्रपश्यामि मुनीन्द्रं पावकोपमम् ॥ प्रांशुं वृद्धं चास्थिशेषं तपोलक्ष्म्या विभूषितम् ॥ ३० ॥ भुजाबुध्नीं ततः कृत्वा प्ररुदंतं मुहुर्मुहुः ॥

स्कं.म.पु.
॥ ८० ॥

तं तथा दुःखितं दृष्ट्वा दुःखितोऽहमथाभवम् ॥ ३१ ॥ सतां लक्षणमेतद्धि यदृष्ट्वा दुःखितं जनम् ॥ शतसंख्यं तस्य भवंस्तथाहं विललाप ह ॥ ३२ ॥
अहिंसा सत्यमस्तेयं मानुष्ये सति दुर्लभम् ॥ ततस्तमुपसंगम्य पर्यपृच्छमहं तदा ॥ ३३ ॥ किमर्थं रोदिषि मुने शोके किं कारणं तव ॥ सुगुह्यमपि
चेद्ब्रूहि जिज्ञासा महती हि मे ॥ ३४ ॥ मुनिस्ततो मामवदद्गो निर्भाग्यवानहम् ॥ तेन रोदिमि मा पृच्छ दुर्भाग्यं चालपेद्धि कः ॥ ३५ ॥
तमहं विस्मयाविष्टः पुनरेवेदमब्रुवम् ॥ दुर्लभं भारते जन्म तत्रापि च मनुष्यता ॥ ३६ ॥ मनुष्यत्वं ब्राह्मणत्वं मुनित्वं तत्र दुर्लभम् ॥ तत्रापि च
तपःसिद्धिः प्राप्येतत्पंचकं परम् ॥ ३७ ॥ किमर्थं रोदिषि मुने विस्मयोऽत्र महान्मम ॥ एवं संपृच्छते मद्यमेतस्मिन्नेव चांतरे ॥ ३८ ॥ सुभद्रोनाम
नाम्ना च मुनिस्तत्राभ्युपाययौ ॥ स हि मेहं परित्यज्य ज्ञात्वा तीर्थस्य सारताम् ॥ ३९ ॥ कृताश्रमः पूजयति सदा स्तंभेश्वरं मुनिः ॥ सोऽप्येवं मामि
वापृच्छन्मुनिं रोदनकारणम् ॥ ४० ॥ अथाहाचम्य स मुनिः श्रूयतां कारणं मुनी ॥ अहं हि देवशर्माख्यो मुनिः संयतवाङ्मनाः ॥ ४१ ॥ निव
सामि कृतस्थानो गंगासागरसंगमे ॥ तत्र दर्शे तर्पयामि सदैव च पितृनहम् ॥ ४२ ॥ श्राद्धाति ते च प्रत्यक्षा द्वाशिषो मे वदन्ति च ॥ ततः कदा
चित्पितरः प्रहृष्टा मामथाब्रुवन् ॥ ४३ ॥ वयं सदात्र चायामो देवशर्मस्तवांतिके ॥ स्थानेऽस्माकं कदाचित्त्वं न चायासि कुतः सुत ॥ ४४ ॥
स्थानं दिदृक्षुस्तच्चाहं न शक्तोऽस्मि निवेदितुम् ॥ ततः परममित्युक्त्वा गतवान्पितृभिः सह ॥ ४५ ॥ पितृणां मंदिरं पुण्यं भौमलोकसमास्थितम् ॥
तत्रतत्र स्थितश्चाहं तेजोमण्डलदुर्दृशान् ॥ ४६ ॥ दृष्ट्वाप्रतः पूजयाब्जानपृच्छं स्वान्पितृनिति ॥ के ह्यमी समुपायाति भृशं तृप्ता भृशार्चिताः ॥ भृशं
प्रमुदिता नैव तथा यूयं यथा ह्यमी ॥ ४७ ॥ ॥ पितर ऊचुः ॥ ॥ भद्रं ते पितरः पुण्याः सुभद्रस्य महामुनेः ॥ तर्पितास्तेन मुनिना महीसाग
रसंगमे ॥ ४८ ॥ सर्वतीर्थमयी यत्र निलीना ह्युदयौ मही ॥ तत्र दर्शे तर्पयति सुभद्रस्तानमृन्सुत ॥ ४९ ॥ इत्याकर्ण्य वचस्तेषां लजितोऽहं भृशं
तदा ॥ विस्मितश्च प्रणम्यैतान्पितृन्स्वं स्थानमागतः ॥ ५० ॥ यथा तथा चिंतितं च तत्र यास्याम्यहं स्फुटम् ॥ पुण्यो यत्रापि विख्यातो महीसागर
संगमः ॥ ५१ ॥ कृताश्रमश्च तत्रैव तर्पयिष्ये निजान्पितृन् ॥ दर्शेदर्शे यथा चासौ स्तुत्यनामा सुभद्रकः ॥ ५२ ॥ किं तेन ननु जातेन कुलांगारेण
पापिना ॥ यस्मिञ्जीवत्यपि निजाः पितरोऽन्यस्पृहाकराः ॥ ५३ ॥ इति संचिंत्य मुदितो रुचिं भार्यामथाब्रुवम् ॥ रुचे त्वया समायुक्तो महीसा

१ शतसंख्यं जायते तस्य तथाचकलिलापहम्-३०, तथाचकलिलापहम्-३० च पा० । २ तथा-३० पा० । ३ संवोधनद्विवचनमिदम्-हे मुनी-हे भृगुसुभद्रौ-इत्यर्थः । ४ सोमलोकसमाश्रितम्-३० पा० ।

५ कृतावाश्रम-३० पा० । ६ सत्यनामा-३० पा० ।

गृहे-सं-१
(कौ-सं-२)
अ० ३

॥ ८० ॥

गरसंगमम् ॥ ५४ ॥ गत्वा स्थास्यामि तत्रैव शीघ्रं त्वं सम्मुखीभव ॥ पतिव्रतासि शुद्धासि कुलीनासि यशस्विनि ॥ तस्मादेतन्मम शुभे
 कर्तुमर्हसि चिंतितम् ॥ ५५ ॥ ॥ रुचिरुवाच ॥ ॥ इता तस्य जनिर्नाभूत्कथं पाप दुरात्मना ॥ ५६ ॥ श्मशानस्तंभ येनाहं दत्ता तुभ्यं कृतं
 त्वया ॥ इह कंदफलाहारैर्यत्किं तेन न पूर्यते ॥ ५७ ॥ नेतुमिच्छसि मां तत्र यत्र क्षारोदकं सदा ॥ त्वमेव तत्र संयाहि नंदंतु तव पूर्वजाः ॥ ५८ ॥
 गच्छ वा तिष्ठ वा वृद्ध वस वा काकवच्चिरम् ॥ तथा ध्रुवन्त्यां तस्यां तु कर्णावस्मि पिधाय च ॥ ५९ ॥ विपुलं शिष्यमादिश्य गृह एकोऽत्र
 आंगतः ॥ सोऽहं स्नात्वात्र संतर्प्य पितृञ्छ्रद्धापरायणः ॥ ६० ॥ चिंतां सुविपुलां प्राप्तो नरके दुष्कृती यथा ॥ यदि तिष्ठामि चात्रैव अर्धदेहधरो
 ब्रह्म ॥ ६१ ॥ नरो हि गृहिणीहीनो अर्धदेह इति स्मृतः ॥ यथात्मना विना देहे कार्यं किंचिन्न सिध्यति ॥ ६२ ॥ एवं गृहिण्या हीनो हि न स
 कर्मसु शस्यते ॥ यो नरः स्त्रीषु देहेषु अनुरक्तस्त्वसौ पशुः ॥ ६३ ॥ अनयोर्हि फलं ग्राह्यं सारता नात्र काचन ॥ अर्धदेही च मनुजस्त्वसंस्पृश्यः सतां
 मतः ॥ ६४ ॥ औत्तानपादिरस्पृश्य उत्तमो हि सुरैः कृतः ॥ अथ चेत्तत्र संयामि न महीसागरस्ततः ॥ ६५ ॥ यामि वा तत्कथं पादौ चलतो मे कथं
 चन ॥ एतस्मिन्मे मनो विद्धं खिद्यतेऽज्ञानसंकटे ॥ ६६ ॥ अतोऽहमतिमुद्यामि भृशं शोचामि रोदिमि ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य भृशं रोमांचपूरितम् ॥
 ॥ ६७ ॥ साधुसाध्वित्यथोवाच तं सुभद्रोऽप्यहं तथा ॥ दण्डवच्च प्रणमितो महीसागरसङ्गमम् ॥ ६८ ॥ चिन्तयावश्च मनसि प्रतीकारं मुनेरुभौ ॥ यो हि
 मानुष्यमासाद्य जलबुद्बुदभंगुरम् ॥ ६९ ॥ परार्थाय भवत्येष पुरुषोऽन्ये पुरीषकाः ॥ ततः संचिंत्य प्राहेदं सुभद्रो मुनिसत्तमम् ॥ ७० ॥ मा मुने परिखि
 द्यस्व देवशर्मनिस्थरो भव ॥ अहं ते नाशयिष्यामि शोकं मूर्यस्तमो यथा ॥ ७१ ॥ गमिष्याम्याश्रमं त्वं च नात्रापि परिहास्यते ॥ शृणु तत्कारणं
 तुभ्यं तर्पयिष्ये पितृनहम् ॥ ७२ ॥ ॥ देवशर्मोवाच ॥ ॥ एवं ते वदमानस्य आयुरस्तु शतं समाः ॥ यदशक्यं महत्कर्म कर्तुमिच्छसि मत्कृते ॥
 ॥ ७३ ॥ हर्षस्थाने विषादश्च पुनर्मां बाधते शृणु ॥ अपि वाक्यं शुभं सन्तो न गृह्णन्ति मुधा मुने ॥ ७४ ॥ कथमेतन्महत्कर्म कारयामि मुधा
 वद ॥ पुनः किंचित्प्रवक्ष्यामि यथा मे निष्कृतिर्भवेत् ॥ ७५ ॥ शापितोऽसि मया प्राणैर्यथा वच्मि तथा कुरु ॥ अहं सदा करिष्यामि दर्शं चोदिष्य
 ते पितृन् ॥ ७६ ॥ श्राद्धं गंगार्णवे चात्र मत्पितृणां त्वमाचर ॥ अहं चैवापि तपसः संचितस्यापि जन्मना ॥ चतुर्भागं प्रदास्यामि एवमेवैतदा

स्कां.म.पु.
॥ ८१ ॥

चर ॥ ७७ ॥ ॥ सुभद्र उवाच ॥ ॥ यद्येवं तव संतोषस्त्वेवमस्तु मुनीश्वर ॥ साधूनां च यथा हर्षस्तथा कार्यं विजानता ॥ ७८ ॥ ॥ भृगु
रुवाच ॥ ॥ देवशर्मा ततो हृष्टो दत्त्वा पुण्यं त्रिर्वाचिकम् ॥ चतुर्थांशं ययौ धाम स्वं सुभद्रोऽपि च स्थितः ॥ ७९ ॥ एवंविधो नारदासौ मही
सागरसंगमः ॥ यमनुस्मरतो महां रोमांचोऽद्यापि वर्तते ॥ ८० ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ इति श्रुत्वा फाल्गुनाहं हर्षगद्गदया गिरा ॥ मृतोमृत इवा
वोचं साधुसाध्विति तं भृगुम् ॥ ८१ ॥ यूयं वयं गन्निष्यामो महीतीरं सुशोभनम् ॥ आवामीक्षावहे सर्वं स्थानकं तदनुत्तमम् ॥ ८२ ॥ मम चैवं
वचः श्रुत्वा भृगुः सह मयययौ ॥ समस्तं तु महापुण्यं महीकूलं निरीक्षितम् ॥ ८३ ॥ तदृष्ट्वा चातिहृष्टोहमासं रोमांचकञ्चुकः ॥ अत्रवं मुनिशार्दूलं
हर्षगद्गदया गिरा ॥ ८४ ॥ त्वत्प्रसादात्करिष्यामि भृगो स्थानमनुत्तमम् ॥ स्वस्थानं गम्यतां ब्रह्मव्रतः कृत्यं विचिंतये ॥ ८५ ॥ एवं भृगुं चास्मि
विसर्जयित्वा कल्लोलकोलाहलकौतुकीतटे ॥ अथोपविश्येदमचिंतयं तदा किं कृत्यमात्मानमिवैकयोगी ॥ ८६ ॥ ॥ इति श्रीस्कादे महापुराण
एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखंडे नारदार्युनसंवादे महीसागरसंगमतीर्थमाहात्म्ये तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥
॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ ततस्त्वहं चिंतयामि कथं स्थानमिदं भवेत् ॥ ममायत्तं यतो राज्ञां भूमिरेषा सदा वशे ॥ १ ॥ यत्त्वं धर्मवर्माणं गत्वा
याचे ह मेदिनीम् ॥ अर्पयत्येव स च मे याचितो न पुनः परः ॥ २ ॥ तथा हि मुनिभिः प्रोक्तं द्रव्यं त्रिं विधमुत्तमम् ॥ शुद्धं मध्यं च शबलम्
धर्मं कृष्णमुच्यते ॥ ३ ॥ श्रुतेः संपादनाच्छिष्यात्प्राप्तं शुद्धं च कन्यया ॥ तथा कुसीदवाणिज्यकृषियाचितमेव च ॥ ४ ॥ शबलं प्रोच्यते सद्भिर्धू
तचौर्येण साहसैः ॥ व्याजिनोपार्जितं यच्च तत्कृष्णं समुदाहृतम् ॥ ५ ॥ शुद्धवित्तेन यो धर्मं प्रकुर्याच्छ्रद्धयान्वितः ॥ तीर्थं पात्रं समासाद्य देवत्वे
तत्समश्नुते ॥ ६ ॥ राजसेन च भावेन वित्तेन शबलेन च ॥ प्रदद्याद्दानमर्थिभ्यो मानुष्यत्वे तदश्नुते ॥ ७ ॥ तमोवृतस्तु यो दद्यात्कृष्णवित्तेन
मानवः ॥ तिर्यक्त्वे तत्फलं प्रेत्य समश्नाति नराधमः ॥ ८ ॥ तत्तु याचितद्रव्यं मे राजसं हि स्फुटं भवेत् ॥ अथ ब्राह्मणभावेन नृपं याचे प्रति
ग्रहम् ॥ ९ ॥ तदप्यहो चातिकष्टं हेतुना तेन मे मतम् ॥ अयं प्रतिग्रहो घोरो मध्वास्वादो विषोपमः ॥ १० ॥ प्रतिग्रहेण संयुक्तं

१ हि-६० पा० । २ त्रिवाचकम्-६० पा० । ३ व्यवस्थितः-६० पा० । ४ ययैकयोगो स्वरूपं चिन्तयति तत्राहं किं कृत्यमित्याचितमिति योजना । ५ विविधम्-६० पा० । ६ उत्तममित्यस्य शुद्धमित्यनेनाभिमे
गान्वयः । ७ श्रुतेः संपादनाद्देवस्याध्यापनेन शिष्यद्वारा प्राप्तं यद्रव्यं तत्कृष्णमित्याचक्षते । कन्यया प्राप्तं तथा कुसीदवाणिज्यकृषिः प्राप्तं तथा च याचितप्राप्तं च यद्रव्यं तत्कृष्णमित्युत्तरेण सम्बन्धो बोध्यः । कचित्पुस्तके
'शुद्धं च कन्यया' इति पाठो दृश्यते । परं तस्य 'कन्यया' इति पदसाहचर्येण रुद्धरीत्या 'शुद्धम्' इति पाठेन भवितव्यमिति नातिप्रबुद्धलेखकप्रसादकृतमेव विलेखनमिति भाति । प्रसंगतश्चात्र 'शुद्धम्' इत्येतदन्तत्येवैकस्य
शुद्ध विभागस्य वक्तव्यत्वेन समोचितत्वात् 'श्रुतेः संपादनाच्छिष्यात्प्राप्तं शुद्धम्' इत्येतस्यैकवाक्यत्वमुचितमिति सुभाभिरक्षेपम् । ८ अष्टोपार्जितम्-६०, अष्टोपार्जितम्-६० च पा० ।

गह्वे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ४

॥ ८१ ॥

शमीवमाविशेद्विजम् ॥ तस्मादहं निवृत्तश्च पापादस्मात्प्रतिग्रहात् ॥ ११ ॥ ततः केनाप्युपायेन द्वयोरन्यतरेण तु ॥ स्वायत्तं स्थानकं कुर्म
 एतत्सञ्चितये मुहुः ॥ १२ ॥ यथा कुमार्यः पुरुषश्चिन्तातं न प्रपद्यते ॥ तथैव विमृशंश्चाहं चिन्तातं न लभाम्यणु ॥ १३ ॥ एत
 स्मिन्नन्तरे पार्थ स्नातुं तत्र समागताः ॥ बहवो मुनयः पुण्ये महीसागरसंगमे ॥ १४ ॥ अहं तानब्रवं सर्वान्कुतो यूयं समागताः ॥
 ते मामूचुः प्रणम्याथ सौराष्ट्रविषये मुने ॥ १५ ॥ धर्मवर्मेति नृपतियौऽस्य देशस्य भूपतिः ॥ स तु दानस्य तत्त्वार्थी तेपे वयंगणा
 न्वहून् ॥ १६ ॥ ततस्तं प्राह खे वाणी श्लोकमेकं नृप शृणु ॥ द्विहेतुं षड्विष्टानं षडंगं च द्विपाकयुक् ॥ १७ ॥ चतुःप्रकारं त्रिविधं त्रिनाशं
 दानमुच्यते ॥ इत्येकं श्लोकमाभाष्य खे वाणी विरराम ह ॥ १८ ॥ श्लोकस्यार्थं नावभाषे पृच्छमानापि नारद ॥ ततो राजा धर्मवर्मा पटहे
 नान्वघोषयत् ॥ १९ ॥ यस्तु श्लोकस्य चैवास्य लब्धस्य तपसा मया ॥ करोति सम्यग्व्याख्यानं तस्य चैतद्दाम्यहम् ॥ २० ॥ गवां च सप्त
 नियुतं सुवर्णं तावदेव तु ॥ सप्तग्रामान्प्रयच्छामि श्लोकव्याख्यां करोति यः ॥ २१ ॥ पटहेनेति नृपतेः श्रुत्वा राज्ञो वचो महत् ॥ आजगमुर्बहुदे
 शीया ब्राह्मणाः कोटिशो मुने ॥ २२ ॥ पुनर्दुर्वोधविन्यासः श्लोकस्तैर्विप्रैर्गुणैः ॥ आख्यातुं शक्यते नैव गुडो मूकैर्यथा मुने ॥ २३ ॥
 वयं च तत्र याताः स्मो धनलोभेन नारद ॥ दुर्वोधत्वात्त्रमस्कृत्य श्लोकं चात्र समागताः ॥ २४ ॥ दुर्व्याख्येयस्त्वयं श्लोको धनं लभ्यं न चैव नः ॥
 तीर्थयात्रां कथं यामीत्येवाचिन्त्यात्र चागताः ॥ २५ ॥ एवं फाल्गुन तेषां तु वचः श्रुत्वा महात्मनाम् ॥ अतीव संप्रहृष्टोऽहं तान्विसृज्येत्प्रचित
 यम् ॥ २६ ॥ अहो प्राप्त उपायो मे स्थानप्राप्तौ न संशयः ॥ श्लोकं व्याख्याय नृपतेर्लप्स्ये स्थानं धनं तथा ॥ २७ ॥ विद्यामूल्येन नैवं च याचितः
 स्यात्प्रतिग्रहः ॥ सत्यमाह पुराणर्षिर्वासुदेवो जगद्गुरुः ॥ २८ ॥ धर्मस्य यस्य श्रद्धा स्यान्न च सा नैवं पूर्यते ॥ पापस्य यस्य श्रद्धा स्यान्न च सापि न पूर्य
 ते ॥ २९ ॥ एवं विचित्य विद्वांसः प्रैकुर्वन्ति यथारुचि ॥ सत्यमेतद्विभोर्वाक्यं दुर्लभोऽपि यथा हि मे ॥ ३० ॥ मनोरथोऽयं सफलः संभूतौकुरितः स्फुटम् ॥
 एनं च दुर्विदं श्लोकमहं जानामि सुस्फुटम् ॥ ३१ ॥ अमूर्तेः पितृभिः पूर्वमेव ख्यातो हि मे पुरा ॥ एवं हर्षान्वितः पार्थ संचिन्त्याऽहं ततो मुहुः ॥ ३२ ॥

* १ अमीवं पाठमित्यर्थः । अत्रायमिति पाठान्तरम् । तत्र नाशमित्यर्थः । २ अनुदात्तत्वं लक्षणात्मनोऽस्य चक्षिको ऽङ्कुरणज्ञापकेनान्यत्वात्परस्परिदम्, आर्षि वा । ३ द्विहेतुः-३० पा० । ४ खेचरी-३०
 पा० । ५ वै-३० पा० । ६ दुर्वोधविज्ञानः-३० पा० । ७ द्विजगुणैः-३० पा० । ८ गुहः-३० पा० । परमत्र गुडो मूकैरित्येव पाठः सांभुः । ९ यामि-एति प्रत्येकविषयैकवचनम् । १० तेन ३० पा० ।
 १० प्रकुर्वन्तु-३० पा० । ११ स्फुटम्-३० पा० ।

प्रणम्य तीर्थं चलितो महीसागरसंगमम् ॥ वृद्धब्राह्मणरूपेण ततोहं यातवान् नृपम् ॥ ३३ ॥ इदं भणितवानस्मि श्लोकव्याख्यां नृप शृणु ॥ यत्ते
पटहविख्यातं दानं च प्रगुणीकुरु ॥ ३४ ॥ एवमुक्ते नृपः प्राह प्रोचुरेवं हि कोटिशः ॥ द्विजोत्तमाः पुनर्नास्यं प्रोक्तुमर्थो हि शक्यते ॥ ३५ ॥ के
द्विहेतू पडाख्यातान्यधिष्ठानानि कानि च ॥ कानि चैव षडंगानि कौ द्वौ पाकौ तथा स्मृतौ ॥ ३६ ॥ के च प्रकाराश्चत्वारः किंस्वित्तत्रिविधं द्विज ॥
त्रयो नाशाश्च के प्रोक्ता दानस्यैतत्स्फुटं वद ॥ ३७ ॥ स्फुटान्प्रश्नानिमान्सप्त यदि वक्ष्यसि ब्राह्मण ॥ ततो गवां सप्तनियुतं सुवर्णं तावदेव तु ॥
॥ ३८ ॥ सप्त ग्रामांश्च दास्यामि नो चेद्यास्यसि स्वं गृहम् ॥ इत्युक्तवचनं पार्थ सौराष्ट्रस्वामिनं नृपम् ॥ ३९ ॥ धर्मवर्माणमस्त्वेवं प्रावोचमवधारय ॥
श्लोकव्याख्यां स्फुटां वक्ष्ये दानहेतू च तौ शृणु ॥ ४० ॥ अल्पत्वं वा बहुत्वं वा दानस्याभ्युदयावहम् ॥ श्रद्धा शक्तिश्च दानानां वृद्धचक्षयकरे
हि ते ॥ ४१ ॥ तत्र श्रद्धाविषये श्लोका भवन्ति ॥ कायक्लेशैश्च बहुभिर्न चैवार्थस्य राशिभिः ॥ ४२ ॥ धर्मः संप्राप्यते सूक्ष्मः श्रद्धा धर्मोऽद्भुतं तपः ॥
श्रद्धा स्वर्गश्च मोक्षश्च श्रद्धा सर्वमिदं जगत् ॥ ४३ ॥ सर्वस्वं जीवितं चापि दद्यादश्रद्धया यदि ॥ नामयात्स फलं किञ्चिच्छ्रद्धानस्ततो भवेत् ॥ ४४ ॥
श्रद्धया साध्यते धर्मो महद्भिर्नार्थराशिभिः ॥ अकिञ्चना हि मुनयः श्रद्धावतो दिवं गताः ॥ ४५ ॥ त्रिविधा भवति श्रद्धा देहिनां सा स्वभावजा ॥
सात्त्विकी राजसी चैव तामसी चेति तां शृणु ॥ ४६ ॥ यजंते सात्त्विका देवान्यक्षरक्षांसि राजसाः ॥ प्रेतान्भूतपिशाचांश्च यजंते तामसा जनाः ॥
॥ ४७ ॥ तस्माच्छ्रद्धावता पात्रे दत्तं न्यायार्जितं हि यत् ॥ तेनैव भगवान्बुद्धः स्वल्पकेनापि तुष्यति ॥ ४८ ॥ शक्तिविषये च श्लोका भवन्ति ॥
कुटुम्बभुक्तवसनादेयं यदतिरिच्यते ॥ मध्वास्वादो विषं पश्चाद्दातुर्धर्मोऽन्यथा भवेत् ॥ ४९ ॥ शक्ते परजने दाता स्वजने दुःखजीविनि ॥ मध्वापा
नविषादः स धर्माणां प्रतिरूपकः ॥ ५० ॥ भृत्यानामुपरोधेन यत्करोत्यौर्ध्वदैहिकम् ॥ तद्भवत्यसुखोदकं जीवतोऽस्य मृतस्य च ॥ ५१ ॥ सामा
न्यं याचितं न्यासमाधिदाराश्च दर्शनम् ॥ अन्वाहितं च निक्षेपः सर्वस्वं चान्वये सति ॥ ५२ ॥ आपत्स्वपि न देयानि नववस्तूनि, पण्डितैः ॥
यो ददाति स मृदात्मा प्रायश्चित्तीयते नरः ॥ ५३ ॥ इति ते गदितौ राजन्द्रौ हेतू श्रूयतामतः ॥ अधिष्ठानानि वक्ष्यामि षडेव शृणु तान्यपि ॥ ५४ ॥
धर्ममर्थं च कामं च ब्रीडाहर्षभयानि च ॥ अधिष्ठानानि दानानां षडेतानि प्रचक्षते ॥ ५५ ॥ पात्रेभ्यो दीयते नित्यमनपेक्ष्य, प्रयोजनम् ॥ केवलं

धर्मबुद्ध्या यद्धर्मदानं तदुच्यते ॥ ५६ ॥ धनिनं धनलोभेन लोभयित्वार्थमाहरेत् ॥ तदर्थदानमित्याहुः कामदानमतः शृणु ॥ ५७ ॥ प्रयोजनं
मपेक्ष्यैव प्रसंगाद्यत्प्रदीयते ॥ अनर्हेषु सरागेण कामदानं तदुच्यते ॥ ५८ ॥ संसदि ब्रीडयाऽऽश्रुत्य आर्थिभ्यः प्रददाति च ॥ प्रतिदीयते च यद्दानं
ब्रीडादानमिति श्रुतम् ॥ ५९ ॥ दृष्ट्वा प्रियाणि श्रुत्वा वा हर्षवद्यत्प्रदीयते ॥ हर्षदानमिति प्रोक्तं दानं तद्धर्मचित्तकैः ॥ ६० ॥ आकोशानर्थहिंसा
नां प्रतीकाराय यद्भवेत् ॥ दीयतेऽनुपकर्तृभ्यो भयदानं तदुच्यते ॥ ६१ ॥ प्रोक्तानि षडधिष्ठानान्यंगान्यपि च षट्छृणु ॥ दाता प्रतिग्रहीता च
शुद्धिर्देयं च धर्मयुक् ॥ ६२ ॥ देशकालौ च दानानामंगान्येतानि षड्विदुः ॥ अपरोगी च धर्मात्मा दित्सुरव्यसनः शुचिः ॥ ६३ ॥
अनिष्टाजीवकर्मा च षड्विदाता प्रशस्यते ॥ अनृजुश्चाश्रद्धानोऽशांतात्मा धूर्ष्टभीरुकः ॥ ६४ ॥ असत्यसंधो निद्रालुर्दातायं ताम
सोऽयमः ॥ त्रिशुक्लः कृशवृत्तिश्च घृणालुः सकलैर्द्रियः ॥ ६५ ॥ विमुक्तो योनिदोषेभ्यो ब्राह्मणः पात्रमुच्यते ॥ सौमस्यादभिसंप्रीतिरर्थि
नां दर्शने सदा ॥ सत्कृतिश्चानमूया च तदा शुद्धिरिति स्मृता ॥ ६६ ॥ अपराबाधमक्लेशं स्वयत्नेनार्जितं धनम् ॥ स्वल्पं वा विपुलं वापि
देयमित्यभिधीयते ॥ ६७ ॥ तेनापि किल धर्मेण उद्दिश्य किल किञ्चन ॥ देयं तद्धर्मयुगिति शून्ये शून्यं फलं मतम् ॥ ६८ ॥ न्यायेन दुर्लभं
द्रव्यं देशे कालेपि वा पुनः ॥ दानार्हो देशकालौ तौ स्यातां श्रेष्ठौ न चान्यथा ॥ ६९ ॥ षडंगानीति चोक्तानि द्वौ च पाकावतः शृणु ॥ द्वौ
पाकौ दानजौ प्राहुः परत्राय त्विहोच्यते ॥ ७० ॥ सद्भ्यो यदीयते किञ्चित्त्परत्रोपतिष्ठति ॥ असत्सु दीयते किञ्चित्तद्दानमिह भुज्यते ॥ ७१ ॥
द्वौ पाकाविति निर्दिष्टौ प्रकारांश्चतुरः शृणु ॥ ध्रुवमाहुस्त्रिकं काम्यं नैमित्तिकमिति क्रमात् ॥ ७२ ॥ वैदिको दानमार्गोऽयं चतुर्धा वर्ण्यते
द्विजैः ॥ प्रपारामतडागादिसर्वकामफलं ध्रुवम् ॥ ७३ ॥ तदाहुस्त्रिकमित्याहुर्दीयते यद्दिनेदिने ॥ अपत्यविजयेभ्यस्त्रीबालार्थं प्रदीयते ॥
॥ ७४ ॥ इच्छासंस्थं च यद्दानं काम्यमित्यभिधीयते ॥ कालापेक्षं क्रियापेक्षं गुणापेक्षमिति स्मृतौ ॥ ७५ ॥ त्रिधा नैमित्तिकं प्रोक्तं सदा होम
विवर्जितम् ॥ इति प्रोक्ताः प्रकारास्ते त्रैविध्यमभिधीयते ॥ ७६ ॥ अष्टोत्तमानि चत्वारि मध्यमानि विधानतः ॥ कानीयसानि शेषाणि
त्रिविधत्वमिदं विदुः ॥ ७७ ॥ गृहप्रासादविद्याभूगोकूपप्राणहाटकम् ॥ एतान्युत्तमदानानि उत्तमद्रव्यदानतः ॥ ७८ ॥ अन्नारामं च वासांसि इयम्

१ अर्थेऽर्थभ्यः प्रयाति च प्रदीयते च यद्दानम्-३० पा० । २ अनिष्टा जीवकर्मा च-आजिः-आजीविका कर्म व्यवसायः अनिष्टे आजीव-कर्मणी उपजीविका व्यवसायौ यस्य सः-अनिष्टाजीवकर्मा अगर्हितोपजीवि
का व्यवसाय इत्यर्थः । ३ दृष्टभीरुकः-३० पा० । ४ कोबालुः-३० पा० । ५ अपराब-न विद्यन्ते परस्य बाधा यस्मिन्स्तदपराबाधम् । परबाधाविवर्जितमित्यर्थः । ६ स्वसत्सु-३० पा० । ७ आहुस्त्रिकमिति
दानस्य संज्ञा । ८ प्राणदानं च रुग्णस्योषधेन निरामयीकरणम् मरणोन्मुखस्य अन्नादिना रक्षणम् अभिजलापुपसुष्ठस्य परिव्राणं चेत्येवमाद्यनेकसंकटप्रस्तस्य व्याघ्रादिभयहेतुभ्यो रक्षणं प्राणदानमित्युच्यते ।

स्कां.प्र.पु.
॥ ८३ ॥

भृतिवाहनम् ॥ दानानि मध्यमानीति मध्यमद्रव्यदानतः ॥ ७९ ॥ उपानच्छत्रपात्रादिदधिमध्वासनानि च ॥ ८० ॥ दीपकाष्टोपलादीनि
चरमं बहुवार्षिकम् ॥ इति कानीयसान्याहुर्दाननाशत्रयं शृणु ॥ ८१ ॥ यद्वत्त्वा तप्यते पश्चादासुरं तद्वत्ता मर्तम् ॥ अश्रद्धया यददाति राक्षसं स्याद्वृथैव
तत् ॥ ८२ ॥ यच्चाकुक्ष्य ददात्यंग दत्त्वा वाकोशति द्विजम् ॥ पैशाचं तद्वत्ता दानं दाननाशास्त्रयस्त्वमी ॥ ८३ ॥ इति सप्तपदैर्बद्धं दानमाहात्म्य
मुत्तमम् ॥ शक्त्या ते कीर्तितं राजन्साधु वाऽसाधु वा वद ॥ ८४ ॥ ॥ धर्मवर्मोवाच ॥ ॥ अद्य मे सफलं जन्म अद्य मे सफलं
तपः ॥ अद्य ते कृतकृत्योऽस्मि कृतः कृतिमतां वर ॥ ८५ ॥ पठित्वा सकलं जन्म ब्रह्मचारी यथा वृथा ॥ बहुक्लेशात्प्राप्तभार्यः सा
वृथाऽप्रियवादिनी ॥ ८६ ॥ क्लेशेन कृत्वा कृपं वा स च क्षारोदको वृथा ॥ बहुक्लेशैर्जन्म नीतं विना धर्मं तथा वृथा ॥ ८७ ॥ एवं मे
यद्वत्ता नाम जातं तत्सफलं त्वया ॥ कृतं तस्मान्नमस्तुभ्यं द्विजेभ्यश्च नमोनमः ॥ ८८ ॥ सत्यमाह पुनः विष्णुः कुमारान्विष्णुसन्नि ॥ ८९ ॥
नाहं तथापि यजमानहविर्वितानश्च्योतद्वृत्तप्लुतमदन्हुतमुद्भुतेन ॥ यद्ब्राह्मणस्य सुखतश्चरतोनुवासं तुष्टस्य मय्यवहितैर्निजकर्मपाकेः ॥ ९० ॥
तन्मयाऽशर्मणा वापि यद्विप्रेष्वप्रियं कृतम् ॥ सर्वस्य प्रभवो विप्रास्तत्क्षमतां प्रसादये ॥ ९१ ॥ त्वं च कोसि न सामान्यः प्रणम्याहं प्रसादये ॥
आन्मानं स्थापय मुने प्रोक्तश्चेत्यब्रवं तदा ॥ ९२ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ नारदोऽस्मि नृपश्रेष्ठ स्थानकार्थी समागतः ॥ प्रोक्तं च देहि मे
द्रव्यं भूमिं च स्थानहेतवे ॥ ९३ ॥ यद्यपीयं देवतानां भूमिर्द्रव्यं च पार्थिव ॥ तथापि यस्मिन्यः काले राजा प्रार्थ्यः स निश्चितम् ॥ ९४ ॥
सहीश्वरस्यावतारो भर्ता दाताऽभयस्य सः ॥ तथैव त्वामहं याचे द्रव्यशुद्धिपरीप्सया ॥ पूर्वं ममालयं देहि देयार्थे प्रार्थनापरः ॥ ९५ ॥ ॥
॥ राजोवाच ॥ यदि त्वं नारदो विप्र राज्यमस्त्वखिलं तव ॥ अहं हि ब्राह्मणानां ते दास्यं कर्ता न संशयः ॥ ९६ ॥ ॥ नारद उवाच ॥
॥ यद्यस्माकं भवान्भक्तस्तत्ते कार्यं च नो वचः ॥ ९७ ॥ सर्वं यत्तदेहि मे द्रव्यमुक्तं भुवं च मे सप्तगव्यूतिमात्राम् ॥ भूयात्त्वतोप्यस्य

१ दानानिति शेषः । इति कानीयमानि दानान्याहुर्इति वाक्यपूर्तिः । २ भवेत्-इ० पा० । ३ च-इ० पा० । ४ पूर्वमिति । देयार्थे-यत्त्वया मे देयं तत्स्थापनार्थं पूर्वं प्रथमं मम आलये स्थानं प्रार्थनापरः प्रार्थनां
विपरीतानि प्रार्थनाः कामपूरकः न देहि । यन्त्रया पूर्वं प्रतिश्रुतं "गवां च समनियुतं सुवर्णं तावदेव तु । सप्त ग्रामान्प्रपञ्चामि श्लोकव्याख्यां करोति यः" इति, तावतोऽस्य त्वदेयस्य स्थापनार्थं मम आलये विपुलमायासस्थानं
देहोन्मार्थं वेद्यः ।

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ०

॥ ८३ ॥

रक्षेति सोऽपि मेने त्वहं चिंतये चार्थशेषम् ॥ ९८ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारि
 काखण्डे नारदार्जुनसंवादे दानभेदप्रशंसावर्णनं नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ ततोऽहं धर्मवर्माणं प्रोच्य तिष्ठे
 द्धनं त्वयि ॥ कृत्यकाले ग्रहीष्यामीत्यागमं रेवंतं गिरिम् ॥ १ ॥ आसं प्रमुदितश्चाहं पश्यंस्तं गिरिसत्तमम् ॥ आह्वयानं नरान्साधून्धुमेर्धुजमि
 वोच्छिद्रतम् ॥ २ ॥ यस्मिन्नानाविधा वृक्षाः प्रकाशंते समंततः ॥ साधुं गृहपतिं प्राप्य पुत्रभार्यादयो यथा ॥ ३ ॥ मुदिता यत्र संतृप्ता वारंते कोकि
 लादयः ॥ सद्गुरोर्ज्ञानसंपन्ना यथा शिष्यगणा भुवि ॥ ४ ॥ यत्र तत्त्वा तपो मर्त्या यथेप्सितमवाप्नुयुः ॥ श्रीमहादेवमासाद्य भक्तो यद्वन्मनोरथम् ॥
 ॥ ५ ॥ तस्याहं च गिरेः पार्थ समासाद्य महाशिलाम् ॥ शीतसौरभ्यमंदेन प्रीणितोऽर्चितयं हृदि ॥ ६ ॥ तावन्मया स्थानमाप्तं यदतीव सुदुर्ल
 भम् ॥ इदानीं ब्राह्मणार्थेऽहं कुर्वे तावदुपक्रमम् ॥ ७ ॥ ब्राह्मणाश्च विलोक्या मे ये हि पात्रतमा मताः ॥ तथा हि चात्र श्रूयंते वचांसि श्रुतिवादि
 नाम् ॥ ८ ॥ न जलोत्तरणे शक्ता यद्ब्रौः कर्णवर्जिता ॥ तद्बद्धेष्टोऽप्यनाचारो विप्रो नोद्धरणक्षमः ॥ ९ ॥ ब्राह्मणो ह्यनधीयान
 स्तृणाग्निरिव शाम्यति ॥ तस्मै हव्यं न दातव्यं न हि भस्मनि हूयते ॥ १० ॥ दानपात्रमतिक्रम्य यदपात्रे प्रदीयते ॥ तद्वत्तं
 गामतिक्रम्य गर्दभस्य गवाह्निकम् ॥ ११ ॥ उपरे वापितं बीजं भिन्नभांडे च गोदुहम् ॥ भस्मनीव हुतं हव्यं मूर्खे दानमशा
 श्वतम् ॥ १२ ॥ विधिहीने तथा ऽपात्रे यो ददाति प्रतिग्रहम् ॥ न केवलं हि तद्याति शेषं पुण्यं प्रणश्यति ॥ १३ ॥ भूरात्ता गौ
 स्तथा भोगाः सुवर्णं देहमेव च ॥ अश्वश्चक्षुस्तथा वासो घृतं तेजस्तिलाः प्रजाः ॥ १४ ॥ घ्नति तस्मादविद्रास्तु विभियाच्च प्रतिग्रहात् ॥ स्वल्प
 केनाप्यविद्रास्तु पंके गौरिव सीदति ॥ १५ ॥ तस्माद्ये गूढतपसो गूढस्वाध्यायसाधकाः ॥ स्वदारनिरताः शांतास्तेषु दत्तं सदाऽक्षयम् ॥ १६ ॥
 देशे काल उपायेन द्रव्यं श्रद्धासमन्वितम् ॥ पात्रे प्रदीयते यत्तत्सकलं धर्मलक्षणम् ॥ १७ ॥ न विद्यया केवलया तपसा वापि पात्रता ॥ यत्र
 वृत्तमिमे चोभे तद्धि पात्रं प्रचक्षते ॥ १८ ॥ तेषां त्रयाणां मध्ये च विद्या मुख्यो महागुणः ॥ विद्यां विनांधवद्विप्राश्चक्षुष्मंतो हि ते मताः ॥ १९ ॥
 तस्माच्चक्षुष्मंतो विद्वान्देशे देशे परीक्षयेत् ॥ प्रश्नान्ये मम वक्ष्यंति तेभ्यो दास्याम्यहं ततः ॥ २० ॥ इति संचिंत्य मनसा तस्मादेशात्समुत्थितः ॥

१ धनं त्वयि तिष्ठेत्—इदानीं त्वत्समीप एव तिष्ठतु—कृत्यकाले—यदा धनस्य कार्यं स्यात्तदा तद्वनं ग्रहीष्यामि—इति योजना । २ वसन्ते—३० पा० । ३ वासुनेति शेषः । ४ भिन्नभाण्डेषु—३० पा० ।

आश्रमेषु महर्षीणां विचराम्यस्मिं फाल्गुन ॥ २१ ॥ इमाञ्छोकान्गायमानः प्रश्रूपाञ्छृणुष्व तान् ॥ मातृकां को विजानाति कतिधा कीदृशा
 क्षराम् ॥ २२ ॥ पंचपंचाद्रुतं गेहं को विजानाति वा द्विजः ॥ बहुरूपां स्त्रियं कर्तुमेकरूपां च वक्ति कः ॥ २३ ॥ को वा चित्रकथाबंधं वेत्ति संसार
 गोचरः ॥ को वार्णवमहाग्राहं वेत्ति विद्यापरायणः ॥ २४ ॥ को वाष्टविधं ब्राह्मण्यं वेत्ति ब्राह्मणसत्तमः ॥ युगानां च चतुर्णां वा को मूलदिवसा
 न्वदेत् ॥ २५ ॥ चतुर्दशमनूनां वा मूलवासरं वेत्ति कः ॥ कस्मिंश्चैव दिने प्राप पूर्वं वा भास्करो रथम् ॥ २६ ॥ उद्वेजयति भूतानि कृष्णाहिरिव
 वेत्ति कः ॥ को वास्मिन्धोरसंसारे दक्षदक्षतमो भवेत् ॥ २७ ॥ पंथानावपि द्वौ कश्चिद्वेत्ति वक्ति च ब्राह्मणः ॥ इति मे द्वादश प्रश्नान्ये विदुर्ब्राह्मणो
 त्तमाः ॥ २८ ॥ ते मे पूज्यतमास्तेषामहमाराधकश्चिरम् ॥ इत्यहं गायमानो वै भ्रमितः सकलां महीम् ॥ २९ ॥ ते चाहुर्दुःखदाः स्याताः प्रश्नास्ते
 कुर्महे नमः ॥ इत्यहं सकलां पृथ्वीं विचिंत्यालब्धब्राह्मणः ॥ ३० ॥ हिमाद्रिशिखरासीनो भूयश्चितामवाप्तवान् ॥ सर्वे विलोकिता विप्राः किमतः
 कर्तुमुत्सहे ॥ ३१ ॥ ततो मे चिंतयानस्य पुनर्जाता मतिस्त्वयम् ॥ अद्यापि न गतश्चाहं कलापग्राममुत्तमम् ॥ ३२ ॥ यस्मिन्विप्राः संवसन्ति मूर्तानीव
 तपांसि च ॥ चतुराशीतिसाहस्राः श्रुताध्ययनशालिनः ॥ ३३ ॥ स्थाने तस्मिन्गमिष्यामीत्युक्त्वाहं चलितस्तदा ॥ खेचरो हिममाक्रम्य परं पारं गत
 स्ततः ॥ ३४ ॥ अद्राक्षं पुण्यभूमिस्थं ग्रामरत्नमहं महत् ॥ शतयोजनविस्तीर्णं नानावृक्षसमाकुलम् ॥ ३५ ॥ यत्र पुण्यवतां संति शतशः प्रवराश्रमाः ॥
 सर्वेषामपि जीवानां येत्रान्योन्यं न दुष्टता ॥ ३६ ॥ यज्ञभाजां मुनीनां यदुपकारकरं सदा ॥ सतां धर्मवतां यद्वदुपकारो न शाम्यति ॥ ३७ ॥
 मुनीनां यत्र परमं स्थानं चाप्यविनाशकृत् ॥ स्वाहास्वधावषट्कारहन्तकारो न नश्यति ॥ ३८ ॥ यत्र कृतयुगस्यार्थं बीजं पार्थावशिष्यते ॥ सूर्य
 स्य सोमवंशस्य ब्राह्मणानां तथैव च ॥ ३९ ॥ स्थानकं तत्समासाद्य प्रविष्टोऽहं द्विजाश्रमान् ॥ तत्र ते विविधान्वादान्विवदन्ते द्विजोत्तमाः ॥ ४० ॥
 परस्परं चिंतयाना वेदा मूर्तिधरा यथा ॥ तत्र मेधाविनः केचिदर्थमन्यैः प्रपूरितम् ॥ ४१ ॥ विचिक्षिपुर्महात्मानो नभोगतमित्रामिषम् ॥ तत्रा
 हं करमुद्यम्य प्रावोचं पूर्यतां द्विजाः ॥ ४२ ॥ काकारावैः किमेतैर्वो यद्यस्ति ज्ञानशालिता ॥ व्याकुरुष्वं ततः प्रश्नान्मम दुर्विषहान्वदून् ॥ ४३ ॥
 ॥ ब्राह्मणा ऊचुः ॥ ॥ वद ब्राह्मण प्रश्नान्स्वाञ्छुत्वाऽऽधास्यामहे वयम् ॥ परमो ह्येष नो लाभः प्रश्नान्पृच्छति यद्वान् ॥ ४४ ॥ अहं

पूर्विकया ते वै न्यपेधंत परस्परम् ॥ अहं पूर्वमहं पूर्वमिति वीरा यथा रणे ॥ ४५ ॥ ततस्तानब्रवं प्रश्नानहं द्वादश पूर्वकान् ॥ श्रुत्वा ते मामवो
चंत लीलायंतो मुनीश्वराः ॥ ४६ ॥ किं ते द्विज बालप्रश्नैरमीभिः स्वल्पकैरपि ॥ अस्माकं यन्निहीनं त्वं मन्यसे स ब्रवीत्वमून् ॥ ४७ ॥ ततोति
विस्मितश्चाहं मन्यमानः कृतार्थताम् ॥ तेषां निहीनं संचित्य प्रावोचं प्रब्रवीत्वयम् ॥ ४८ ॥ ततः सुतनुनामा स बालोऽबालोऽभ्युवाच माम् ॥
मम मंदायते वाणी प्रश्नैः स्वल्पैस्तव द्विज ॥ तथापि वच्मि मां यस्मान्निहीनं मन्यते भवान् ॥ ४९ ॥ ॥ सुतनुरुवाच ॥ ॥ अक्षरास्तु द्विपं
चाशन्मातृकायाः प्रकीर्तिताः ॥ ५० ॥ अकारः प्रथमस्तत्र चतुर्दश स्वरास्तथा ॥ स्पर्शाश्चैव त्रयस्त्रिंशदनुस्वारस्तथैव च ॥ ५१ ॥ विसर्जनीयश्च
परो जिह्वामूलीय एव च ॥ उपध्मानीय एवापि द्विपंचाशदमी स्मृताः ॥ ५२ ॥ इति ते कथिता संख्या अर्थं चैषां शृणु द्विज ॥ अस्मिन्नर्थे चेति
हासं तव वक्ष्यामि यः पुरा ॥ ५३ ॥ मिथिलायां प्रवृत्तोऽधृद्ब्राह्मणस्य निवेशने ॥ मिथिलायां पुरा पुर्या ब्राह्मणः कौथुमाभिधः ॥ ५४ ॥ येन
विद्याः प्रपठिता वर्तते भुवि या द्विज ॥ एकत्रिंशत्सहस्राणि वर्षाणां स कृतादरः ॥ ५५ ॥ क्षणमप्यनवच्छिन्नं पठित्वा गेहवानभूत् ॥ ततः केनापि
कालेन कौथुमस्याभवत्सुतः ॥ ५६ ॥ जडवद्भर्त्तमानः स मातृकां प्रत्यपद्यत ॥ पठित्वा मातृकामन्यब्राध्येति स कथंचन ॥ ५७ ॥ ततः पिता
खिन्नरूपी जडं तं समभाषत ॥ अधीष्व पुत्रकाधीष्व तव दास्यामि मोदकान् ॥ ५८ ॥ अथान्यस्मै प्रदास्यामि कर्णावुत्पाटयामि ते ॥ ५९ ॥ ॥
॥ पुत्र उवाच ॥ ॥ तात किं मोदकायां पठ्यते लोभहेतवे ॥ पठनं नाम यत्पुंसां परमार्थं हि तत्स्मृतम् ॥ ६० ॥ ॥ कौथुम उवाच ॥ ॥ एवं
ते वदमानस्य आयुर्भवतु ब्रह्मणः ॥ साध्वी बुद्धिरियं तेऽस्तु कुतो नाध्येष्यतः परम् ॥ ६१ ॥ ॥ पुत्र उवाच ॥ ॥ तात सर्वं परिज्ञेयं ज्ञातमत्रैव
वे यतः ॥ ततः परं कंठशोषः किमर्थं क्रियते वद ॥ ६२ ॥ ॥ पितोवाच ॥ ॥ विचित्रं भाषसे बाल ज्ञातोऽत्रार्थश्च कस्त्वया ॥ ब्रूहि ब्रूहि पुन
र्वत्स श्रोतुमिच्छामि ते गिरम् ॥ ६३ ॥ ॥ पुत्र उवाच ॥ ॥ एकत्रिंशत्सहस्राणि पठित्वापि त्वया पितः ॥ नानातर्कान्भ्रांतिरेव संधिता मनसि
स्वके ॥ ६४ ॥ अयमयं चायमिति धर्मो यो दर्शनोदितः ॥ तेषु वातायते चेतस्तव तन्नाशयामि ते ॥ ६५ ॥ उपदेशं पठस्येव नैवार्थज्ञोऽसि
तत्त्वतः ॥ पाठमात्रा हि ये विप्रा द्विपदाः पशवो हि ते ॥ ६६ ॥ तत्ते ब्रवीमि तद्वाक्यं मोहमार्तडमद्भुतम् ॥ ६७ ॥ अकारः कथितो ब्रह्मा उकारो

१ अस्माकं मध्ये यं ब्राह्मणं प्रति निहीनं प्रख्या मन्दं स्वल्पं पण्डितं मन्यसे स ब्राह्मणोऽभ्युवाच तान्प्रश्नान्ब्रवीतु । महर्ता पण्डितानामुत्तरदानयोग्यस्येमानस्त्वत्प्रश्ना न सन्तीति भावः । २ च ब्रवीत्वयम्-६० पा० ।
३ यः-६० पा० । ४ ललमानः-६० पा० । ५ कायशोषः-६० पा० । ६ यत्-६० पा० । ७ नैवार्थं शंसि तत्त्वतः-६० पा० ।

स्कां.प.पु.
॥ ८५ ॥

विष्णुरुच्यते ॥ मकारश्च स्मृतो रुद्रस्त्र्यश्वेते गुणाः स्मृताः ॥ ६८ ॥ अर्धमात्रा च या सूर्ध्वि परमः स सदाशिवः ॥ एवमोकारमाहात्म्यं श्रुतिरेषा
सनातनी ॥ ६९ ॥ अकारस्य च माहात्म्यं याथात्म्येन न शक्यते ॥ वर्षाणामयुतेनापि ग्रंथकोटिभिरेव वा ॥ ७० ॥ पुनर्यत्सारसर्वस्वं प्रोक्तं तच्छ्रूयतां
परम् ॥ अकारांता अकाराद्या मनवस्ते चतुर्दश ॥ ७१ ॥ स्वायंभुवश्च स्वरोचिरोत्तमो रैवतस्तथा ॥ तामसश्चाधुषः षष्ठस्तथा वैवस्वतोऽधुना ॥
॥ ७२ ॥ सावर्णिर्ब्रह्मसावर्णी रुद्रसावर्णिरेव च ॥ दक्षसावर्णिरेवापि धर्मसावर्णिरेव च ॥ ७३ ॥ रौच्यो भौत्यस्तथा चापि मनवोऽमी चतुर्दश ॥ श्वेतः
पांडुस्तथा रक्तस्ताम्रः पीतश्च कापिलः ॥ ७४ ॥ कृष्णः श्यामस्तथा धूम्रः सुपिशंगः पिशंगकः ॥ त्रिवर्णः शबलो वर्णैः कर्कधुर इति क्रमात् ॥ ७५ ॥
वैवस्वतः क्षकारश्च तात कृष्णः प्रदृश्यते ॥ ककाराद्या हकारांतास्त्रयस्त्रिंशच्च देवताः ॥ ७६ ॥ ककाराद्याष्टकारांता आदित्या द्वादश स्मृताः ॥ धाता
मित्रोऽर्यमा शक्रो वरुणश्चांशुरेव च ॥ ७७ ॥ भगो विवस्वानूपृषा च सविता दशमस्तथा ॥ एकादशस्तथा त्वष्टा विष्णुर्द्वादश उच्यते ॥ ७८ ॥
जघन्यजः स सर्वेषामादित्यानां गुणाधिकः ॥ डकाराद्या बकारांता रुद्राश्चैकादशैव तु ॥ ७९ ॥ कपाली पिंगलो भीमो विरूपाक्षो विलोहितः ॥
अजकः शासनः शास्ता शंभुश्चण्डो भवस्तथा ॥ ८० ॥ भकाराद्या षकारांता अष्टौ हि वसवो मताः ॥ ध्रुवो घोरश्च सोमश्च आपश्चैव नलोऽ
निलः ॥ ८१ ॥ प्रत्यूषश्च प्रभासश्च अष्टौ ते वसवः स्मृताः ॥ सौ हश्चेत्यश्विनौ स्यातां त्रयस्त्रिंशदिमे स्मृताः ॥ ८२ ॥ अनुस्वारो विसर्गश्च जिह्वा
मूलीय एव च ॥ उपध्मानीय इत्येते जरायुजास्तथाऽडजाः ॥ ८३ ॥ स्वेदजाश्चोद्भिजाश्चेति तंत जीवाः प्रकीर्तिताः ॥ भावार्थः कथितश्चायं तत्त्वार्थ
शृणु सांप्रतम् ॥ ८४ ॥ ये पुमांसस्त्वमून्देवान्समाश्रित्य क्रियापराः ॥ अर्धमात्रात्मके नित्ये पदे लीनास्त एव हि ॥ ८५ ॥ चतुर्णां जीवयोनीनां
तदेव परिमुच्यते ॥ यदाभून्मनसा वाचा कर्मणा च यजेत्सुरान् ॥ ८६ ॥ यस्मिच्छास्ते त्वमी देवा मानिता नैव पापिभिः ॥ तच्छास्त्रं हि न
ब्रह्मन् यदि ब्रह्मा स्वयं वदेत् ॥ ८७ ॥ अमी च देवाः सर्वत्र श्रौते मार्गे प्रतिष्ठिताः ॥ पाषण्डशास्त्रे सर्वत्र निषिद्धाः पापकर्मभिः ॥ ८८ ॥ तदमृ
न्ये व्यतिक्रम्य तपो दानमथो जपम् ॥ प्रकुर्वन्ति दुरात्मानो वेपथे मरुतः पथि ॥ ८९ ॥ अहो मोहस्य माहात्म्यं पश्यताविजितात्मनाम् ॥ पठन्ति
मातृकां पापा मन्यन्ते न सुरानिह ॥ ९० ॥ ॥ सुवनुरुवाच ॥ ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा पिताभूदतिविस्मितः ॥ पप्रच्छ च बहून्प्रश्नान्सोप्य

मोह० सं०
(कौ० सं० २)
अ० ५

॥ ८५ ॥

१ एषा अकाररूपा—सनातनी—श्रुतिः—सर्ववेदानामोकारप्रभवत्वात्—“यों वेदादो स्वरः प्रोक्तः” इत्याहुते—“तस्य वाचकः प्रणवः” इति सनातनम्—वाचकत्वादोकारस्य सनातनत्वम् । २ वर्णयितुमिति शेषः ।
१ प्रयत्यते—३०, प्रपश्यते—३० च पा० । ४ तत—तातेत्यर्थे ह्रस्वपूर्वोऽपि ततशब्दः । ५ भजते पुमान्—३० पा० । ६ भजति—३० पा० ।

वादीत्तथातथा ॥ ९१ ॥ मयापि तव प्रोक्तोऽयं मातृकाप्रश्न उत्तमः ॥ द्वितीयं शृणु तं प्रश्नं पंचपंचाद्भुतं गृहम् ॥ ९२ ॥ पंचभूतानि पञ्चैव कर्म
 ज्ञानेन्द्रियाणि च ॥ पंच पंचापि विषया मनोबुद्धिचहमेव च ॥ ९३ ॥ प्रकृतिः पुरुषश्चैव पञ्चविंशः सदाशिवः ॥ पञ्चपञ्चभिरितैस्तु निष्पन्नं गृहम्
 च्यते ॥ ९४ ॥ देहमेतदिदं वेद तत्त्वतो यात्यसौ शिवम् ॥ बहुरूपां स्त्रियं प्रादुर्बुद्धिं वेदांतवादिनः ॥ ९५ ॥ सा हि नानार्थभजनान्नानारूपं प्रप
 द्यते ॥ धर्मस्यैकस्य संयोगाद्बहुधाप्येकैकैव सा ॥ ९६ ॥ इति यो वेद तत्त्वार्थं नासौ नरकमाप्नुयात् ॥ मुनिभिर्यच्च न प्रोक्तं यत्र मन्येत देव
 तान् ॥ ९७ ॥ वचनं तद्गृहाः प्रादुर्बुद्धं चित्रकथं त्विति ॥ यच्च कामान्वितं वाक्यं पंचमं वाप्यतः शृणु ॥ ९८ ॥ एको लोभो महान्ग्राहो लोभा
 त्पापं प्रवर्तते ॥ लोभात्क्रोधः प्रभवति लोभात्कामः प्रवर्तते ॥ ९९ ॥ लोभान्मोहश्च माया च मानः स्तम्भः परेप्सुता ॥ अविद्याऽप्रज्ञता चैव
 सर्वं लोभात्प्रवर्तते ॥ १०० ॥ हरणं परवित्तानां परदाराभिमर्शनम् ॥ साहसानां च सर्वेषामकार्याणां क्रियास्तथा ॥ १०१ ॥ स लोभः सह
 मोहेन विजेतव्यो जितात्मना ॥ दम्भो द्रोहश्च निंदा च पैशुन्यं मत्सरस्तथा ॥ १०२ ॥ भवन्त्येतानि सर्वाणि लुब्धानामकृतात्मनाम् ॥ सुमहां
 त्यपि शास्त्राणि धारयन्ति बहुश्रुताः ॥ १०३ ॥ छेत्तारः संशयानां च लोभग्रस्ता ब्रजंत्यधः ॥ लोभक्रोधप्रसक्ताश्च शिष्टाचारवहिष्कृताः ॥ १०४ ॥
 अन्तःक्षुरा वाङ्मधुराः कृपाश्छन्नास्तृणैरिव ॥ कुर्वते ये बहून्मार्गांस्तान्हेतुबलान्विताः ॥ १०५ ॥ सर्वमार्गं विलुपन्ति लोभाज्जातिषु निष्पुत्राः ॥
 धर्मावतंसकाः क्षुद्रा मुष्णन्ति ध्वजिनो जगत् ॥ १०६ ॥ एतेऽतिपापिनो ज्ञेया नित्यं लोभसमन्विताः ॥ जनको युवनाश्च वृषादभिः प्रसेनजित् ॥
 ॥ १०७ ॥ लोभक्षयादिवं प्राप्तास्तथैवान्ये जनाधिपाः ॥ तस्मात्त्यजन्ति ये लोभं तेऽतिक्रामन्ति सागरम् ॥ १०८ ॥ संसाराख्यमतोऽन्ये ये ग्राह
 यस्ता न संशयः ॥ अथ ब्राह्मणभेदांस्त्वमष्टौ विप्रावधारय ॥ १०९ ॥ मात्रश्च ब्राह्मणश्चैव श्रोत्रियश्च ततः परम् ॥ अनृचानस्तथा भ्रूण ऋषिकल्प
 ऋषिर्मुनिः ॥ ११० ॥ एते ह्यष्टौ समुद्दिष्टा ब्राह्मणाः प्रथमं श्रुतौ ॥ तेषां परः परः श्रेष्ठो विद्यावृत्तविशेषतः ॥ १११ ॥ ब्राह्मणानां कुले जातो
 जातिमात्रो यदा भवेत् ॥ अनुपेतः क्रियाहीनो मात्र इत्यभिधीयते ॥ ११२ ॥ एकोद्देश्यमतिक्रम्य वेदस्याचारवानृजुः ॥ स ब्राह्मण इति प्रोक्तो
 निभूतः सत्यवाग्मृणी ॥ ११३ ॥ एकां शाखां सकल्पां च षड्भिर्गैरधीत्य च ॥ षड्धर्मनिरतो विप्रः श्रोत्रियोनाम धर्मवित् ॥ ११४ ॥ वेदवेदांगत

१ परेप्सुता-परवर्तित्वेऽर्थः । २ लोभग्रस्ता-१० पा० । ३ ध्वजिनः-धर्मध्वजिनः-दाभिकतया धृतधार्मिकवर्गाः-इत्यर्थः । ४ एकोद्देश्यमतिक्रम्य-कामनां वर्जयित्वा-वेदस्याचारवान्-वेदोदितमदा
 चारकर्मानुष्ठाननन्तर इत्यर्थः ।

त्वज्ञः शुद्धात्मा पापवर्जितः ॥ श्रेष्ठः श्रोत्रियवान्प्राज्ञः सोऽनूचान इति स्मृतः ॥११५॥ अनूचानगुणोपेतो यज्ञस्वाध्याययंत्रितः ॥ भ्रूण इत्युच्यते
शिष्टैः शेषभोजी जितेंद्रियः ॥११६॥ वैदिकं लौकिकं चैव सर्वज्ञानमवाप्य यः ॥ आश्रमस्थो वशी नित्यमृषिकल्प इति स्मृतः ॥११७॥ ऊर्ध्वरेता
भवत्यग्न्यो नियताशी नसंशयी ॥ शापानुग्रहयोः शक्तः सत्यसंधो भवेदृषिः ॥ ११८ ॥ निवृत्तः सर्वतत्त्वज्ञः कामक्रोधविवर्जितः ॥ ध्यानस्था
निष्क्रियो दांतस्तुल्यमृत्कांचनो मुनिः ॥ ११९ ॥ एवमन्वयविद्याभ्यां वृत्तेन च समुच्छिन्नाः ॥ त्रिशुक्लानाम विप्रेंद्राः पूज्यन्ते सवनादिषु ॥१२०॥
इत्येवंविधविप्रत्वमुक्तं शृणु युगादयः ॥ नवमी कार्तिके शुक्ला कृतादिः परिकीर्तिता ॥ १२१ ॥ वैशाखस्य तृतीया या शुक्ला त्रेतादिरुच्यते ॥
माघे पञ्चदशीनाम द्वापरादिः स्मृता बुधैः ॥ १२२ ॥ त्रयोदशी नभस्ये च कृष्णा सा हि कलेः स्मृता ॥ युगादयः स्मृता ह्येता दत्तस्याक्षयका
रकाः ॥ १२३ ॥ एताश्चतस्रस्तिथयो युगाद्या दत्तं हुतं चाक्षयमाशु विद्यात् ॥ युगेयुगे वर्षशतेन दानं युगादिकाले दिवसेन तत्फलम् ॥ १२४ ॥
युगाद्याः कथिता ह्येता मन्वाद्याः शृणु सांप्रतम् ॥ अंशयुक्कुङ्कुनवमी द्वादशी कार्तिके तथा ॥ १२५ ॥ तृतीया चैत्रमासस्य तथा भाद्रपदस्य च ॥
फाल्गुनस्य त्वमावास्या पौषस्येकादशी तथा ॥ १२६ ॥ आषाढस्यापि दशमी माघमासस्य सप्तमी ॥ श्रावणस्याष्टमी कृष्णा तथाषाढी च
पूर्णिमा ॥ १२७ ॥ कार्तिकी फाल्गुनी चैत्री ज्येष्ठे पञ्चदशी सिता ॥ मन्वंतरादयश्चैता दत्तस्याक्षयकारकाः ॥ १२८ ॥ यस्यां तिथौ रथं पूर्वं प्राप
देवो दिवाकरः ॥ सा तिथिः कथिता विप्रैर्माघे या रथसप्तमी ॥ १२९ ॥ तस्यां दत्तं हुतं चेष्टं सर्वमेवाक्षयं मतम् ॥ सर्वदारिद्र्यशमनं भास्करप्री

१ श्रोत्रियवान्-वेदाध्ययनपरायणशिष्यवृन्दसम्पन्न इत्यर्थः । २ युगादयो या भवन्ति ता इति शेषः । ३ पंचदशी-अमा-बोधा । न तु पूर्णिमा । तथा च मन्वादि-युगादिति धिवर्णनं मुहूर्तचिन्तामणौ प्रथमे
शुभाशुभप्रकरणे "मन्वाद्यास्तिथिर्माघौ तिथिरसौ ऊर्जे शुक्लौ दिक्षितौ ज्येष्ठेन्ये च तिथिस्तिलपे नव तपस्यश्वाः सहस्ये शिवाः । भाद्रेऽग्निश्च सिते त्वमाष्ट नभसः कृष्णे युगाद्याः सिते गोऽग्नी वाङ्मन्त्राध्यायार्मदनदशौ
भाद्रमाघासिते ॥ १७ ॥" इति । अत्रेदं तावद्विचार्य-माघकृष्णामा-द्वापरादिः, भाद्रपदकृष्णत्रयोदशी कलियुगादिः, इति मूले स्पष्टमुक्तम् । परं तदेतत्-"मदनदशौ भाद्रमाघासिते" इत्यनेन मुहूर्तचिन्तामणिस्थवचनेन
विरुध्यते । तत्र हि यथासंख्यमित्युक्त्वा पाँयुषधाराव्याख्यायां भाद्रपदकृष्णत्रयोदशी द्वापरादिः, माघकृष्णामा कल्यादिरिति स्पष्टं व्याख्यातम् । एवं प्रमाणद्वये सन्देहः संतिष्ठते । तदर्थं प्रमाणान्तरं तावदन्वेषणायं स्यात् ।
तत्र यथोक्तं पाँयुषधारायां नारदवचनं-"कार्तिके शुक्लनवमी चादिः कृतयुगस्य सा । त्रेतादिर्माघे शुक्ला तृतीया पुण्यसंमिता ॥ कृष्णा पंचदशी माघे द्वापरादिर्द्वितीया । कल्यादिः स्यात्कृष्णपक्षे नभस्ये च त्रयोदशी ॥"
इति । एतेन चेदं सिद्धं-युगादितिर्धानामत्र मूल एवोक्तः क्रमः समीचीन इति । मुहूर्तचिन्तामणिकारिः स्वीकृतः क्रमो नैतदप्रमाणद्वयोच्चरः । स्यात्स प्रमाणान्तरगोचरस्तत्र प्रमाणवचनं मृम्यम् । ४ एता मन्वादिस्तिथयो
मुहूर्तचिन्तामण्युक्तरीत्यपेक्षया पौर्वापर्यक्रमे विसंवादानुक्रमा दृश्यन्ते । स्वायंभुवादिमनूनामाश्विनशुक्लनवम्यादिः क्रमोऽत्र मूले, चैत्रशुक्लतृतीयादिः क्रमो मुहूर्तचिन्तामणौ । अत्र च निर्णयः सुधाभिः प्रमाणान्तरं परिचिन्त्य
बोद्धव्यः । यथा श्रुत एवात्र स्वायंभुवादिमन्वादिपरिसंख्यया बोध्यः । ५ इष्टम्-पूजनं कृतमित्यर्थः । इति मन्मतेनैव यज्ञस्योक्तत्वादिपौनरुक्त्या वायमेवार्थः साधुः ।

तये मतम् ॥१३०॥ नित्योद्वेजकमाहुय बुधास्तं शृणु तत्त्वतः ॥ यश्च याचनिको नित्यं न स स्वर्गस्य भाजनम् ॥१३१॥ उद्वेजयति भूतानि यथा
 चौरास्तथैव सः ॥ नरकं याति पापात्मा नित्योद्वेगकरस्त्वसौ ॥ १३२ ॥ इहोपपत्तिर्मम केन कर्मणा क्व च प्रयातव्यमितो मयेति ॥ विचार्य चैवं
 प्रतिकारकारी बुधैः स चोक्तो द्विज दक्षदक्षः ॥ १३३ ॥ मासैरष्टभिरद्वा च पूर्वेण वयसायुषा ॥ तत्कर्म पुरुषः कुर्याद्विनाति सुखमेधते ॥ १३४ ॥
 अर्चिर्धूमश्च मार्गो द्वाबाहुर्वेदांतवादिनः ॥ अर्चिषा याति मोक्षं च धूमेनावर्तते पुनः ॥ १३५ ॥ यज्ञैरासाद्यते धूमो नैष्कर्म्येणार्चिराप्यते ॥ एतयोरपरो मार्गः
 पारखंड इति कीर्त्यते ॥ १३६ ॥ यो देवान्मन्यते नैव धर्माश्च मनुसूचितान् ॥ नैतौ स याति पंथानौ तत्त्वार्थोऽयं निरूपितः ॥ १३७ ॥ इति ते कीर्तिताः प्रश्नाः
 शक्त्या ब्राह्मणसत्तम ॥ साधु वाऽसाधु वा ब्रूहि ख्यापयात्मानमेव च ॥ १३८ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां
 प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे कलापग्रामवासिसुतनुब्राह्मणेन नारदप्रश्नोत्तरकथनं नाम पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीनारद
 उवाच ॥ ॥ इति श्रुत्वा फाल्गुनाहं रोमांचपुलकीकृतः ॥ स्वरूपं प्रकटीकृत्य ब्राह्मणानिदमब्रुवम् ॥ १ ॥ अहो धन्यः पितास्माकं यस्य
 सृष्टस्य पालकाः ॥ युष्मद्विधा ब्राह्मणेंद्राः सत्यमाह पुरा हरिः ॥ २ ॥ मत्तोऽप्यनंतात्परतः परस्मात्समस्तभूताधिपतेर्न किंचित् ॥ तेषां किमु
 स्यादितरेण येषां द्विजेश्वराणां मम मार्गवादिनाम् ॥ ३ ॥ तत्सर्वथाद्य धन्योऽस्मि संप्राप्तं जन्मनः फलम् ॥ यद्भवन्तो मया दृष्टाः पापोपद्रवव
 र्जिताः ॥ ४ ॥ ततस्ते सहस्रोत्थाय शातातपपुरोगमाः ॥ अर्घ्यपाद्यादिसत्कारैः पूजयामासुर्मां द्विजाः ॥ ५ ॥ प्रोक्तवन्तश्च मां पार्थ वचः साधुजनो
 र्चितम् ॥ धन्या वयं हि देवर्षे त्वमस्मान्यदिहागतः ॥ ६ ॥ कुतो वाऽऽगमनं तुभ्यं गन्तव्यं वा क्व सांप्रतम् ॥ अत्राप्यागमने कार्यमुच्यतां मुनिस
 त्तम ॥ ७ ॥ श्रुत्वा प्रीतिकरं वाक्यं द्विजानामिति पांडव ॥ प्रत्यवोचं मुनीन्द्रांस्ताञ्कूर्यतां द्विजसत्तमाः ॥ ८ ॥ अहं हि ब्रह्मणो वाक्याद्विप्राणां
 स्थानकं शुभम् ॥ दातुकामो महातीर्थे महीसागरसंगमे ॥ ९ ॥ परीक्षन्ब्राह्मणानत्र प्राप्तो यूयं परीक्षिताः ॥ अहं वः स्थापयिष्यामि चानुजानीत
 तद्विजाः ॥ १० ॥ एवमुक्तो विलोक्यैव द्विजाञ्छातातपोऽब्रवीत् ॥ देवानामपि दुष्प्राप्यं सत्यं नारद भारतम् ॥ ११ ॥ किं पुनश्चापि तत्रैव मही
 सागरसंगमः ॥ यत्र स्नातो महातीर्थफलं सर्वमुपाश्नुते ॥ १२ ॥ पुनरेको महान्दोषो बिभीमो नितरां यतः ॥ तत्र चौराः सुबहवो निर्घृणाः

प्रियसाहसाः ॥ १३ ॥ स्पर्शेषु षोडशं चैकविंशं गृह्णन्ति नो धनम् ॥ धनेन तेन हीनानां कीदृशं जन्म नो भवेत् ॥ १४ ॥ वरं बुभुक्षया वासो मा
चौरकैरगा वयम् ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ अद्भुतं वर्ण्यते विप्र के हि चौराः प्रकीर्तिताः ॥ १५ ॥ किं धनं च हरन्त्येते येभ्यो बिभ्यति ब्राह्मणाः ॥
॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ कामक्रोधादयश्चौरास्तप एव धनं तथा ॥ १६ ॥ तस्यापहारभीतास्ते मामुचुरिति ब्राह्मणाः ॥ तानहं प्राब्रवं पश्चाद्वि
जानीत द्विजोत्तमाः ॥ १७ ॥ जाग्रतां तु मनुष्याणां चौराः कुर्वन्ति किं खलाः ॥ भयभीतश्चालसश्च तथा चाशुचिरेव यः ॥ १८ ॥ तेन किं
नाम संसाध्यं भूमिस्तं ग्रसते नरम् ॥ १९ ॥ ॥ शातातप उवाच ॥ ॥ वयं चौरभयाद्रीतास्ते हरन्ति धनं महत् ॥ कर्तुं तदा कथं शक्यमंग
जागरणं तथा ॥ २० ॥ खलाश्चौरा गताः कापि ततो नत्वाऽऽगता वयम् ॥ तस्मात्सर्वं संत्यजामो भयभीता वयं मुने ॥ २१ ॥ प्रतिग्रहश्च वै
घोरः षष्ठांशफलदस्तथा ॥ एवं ब्रुवति तस्मिंश्च हारीतोनाम चाब्रवीत् ॥ २२ ॥ मूढबुद्ध्या हि को नाम महीसागरसंगमम् ॥ त्यजेच्च यत्र मोक्षश्च
स्वर्गश्च करगोऽथ वा ॥ २३ ॥ कलापादिषु ग्रामेषु को वसेत विचक्षणः ॥ यदि वासः स्तम्भतीर्थे क्षणार्धमपि लभ्यते ॥ २४ ॥ भयं च चौरजं
सर्वं किं करिष्यति तत्र नः ॥ कुमारनाथं मनसि पालकं कुर्वतां दृढम् ॥ २५ ॥ साहसं च विना भूतिर्न कथंचन प्राप्यते ॥ तस्मान्नारद तत्राहमा
यास्ये तव वाक्यतः ॥ २६ ॥ षड्विंशतिसहस्राणि ब्राह्मणा मे परिग्रहे ॥ षट्कर्मनिरताः शुद्धा लोभदम्भविवर्जिताः ॥ २७ ॥ तैः सार्धमागमि
ष्यामि ममेदं मतमुत्तमम् ॥ इत्युक्ते वचने तांश्च कृत्वाहं दंडमूर्धनि ॥ २८ ॥ निवृत्तः सहसा पार्थ खेचरोऽतिमुदान्वितः ॥ शतयोजनमात्रं तु
हिममार्गमतीत्य च ॥ २९ ॥ केदारं समुपायातो युक्तस्तोर्द्विजसत्तमैः ॥ आकाशेन सुशक्यश्च विलेनाथ स देशकः ॥ ३० ॥ अतिक्रान्तुं नान्यथा च
तथा स्कंदप्रसादतः ॥ ३१ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ क्व कलापं च तद्वामं कथं शक्यं विलेन च ॥ कथं स्कंदप्रसादः स्यादेतन्मे ब्रूहि नारद ॥ ३२ ॥
॥ नारद उवाच ॥ ॥ केदाराद्विमसंयुक्तं योजनानां शतं स्मृतम् ॥ तदंते योजनशतं विस्तृतं तत्कलापकम् ॥ ३३ ॥ तदंते योजनशतं वालुकार्णव
मुच्यते ॥ शतयोजनमात्रः स भूमिस्वर्गस्ततः स्मृतः ॥ ३४ ॥ विलेनं च यथा शक्यं गंतुं तत्र शृणुष्व तत् ॥ निरन्नं वै निरुदकं देवमाराधयेद्
हम् ॥ ३५ ॥ दक्षिणायां दिशि ततो निष्पापं मन्यते यदा ॥ तदा गुहोऽस्य दिशति स्वप्ने गच्छेति भारत ॥ ३६ ॥ ततो गुहात्पश्चिमतो विल

माह० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ६

मस्ति वृत्तरम् ॥ तत्र प्रविश्य मन्त्रं क्रमाणां शतसप्तकम् ॥ ३७ ॥ तत्र मारकतं लिंगमस्ति सूर्यसमप्रभम् ॥ तदग्रे मृत्तिका चास्ति स्वर्ण-
 वर्णा मुनिर्मला ॥ ३८ ॥ नमस्कृत्य च तर्हि गंगं गृहीत्वा मृत्तिकां च ताम् ॥ आगतं स्तंभतीर्थं समाराध्य कुमारकम् ॥ ३९ ॥ कोलं वा
 कृत्वा भूतार्या निशि तप्यलम् ॥ तेनोदकेन मृत्तिकया कृत्वा नेत्रद्वयाजनम् ॥ ४० ॥ उद्धर्तनं च देहस्य कदाचित्पट्टिमे पदे ॥ नेत्रांजनप्रभा-
 वाच्च बिलं पश्यति शोभनम् ॥ ४१ ॥ तन्मध्येन ततो याति गात्रोद्धर्तप्रभावतः ॥ कारीषैर्नाम चात्युग्रैर्भक्ष्यते नैव कीटकैः ॥ ४२ ॥ बिलमध्ये
 च संपश्यन्सिद्धान्भास्करसन्निभान् ॥ यात्येवं यात्यसौ पार्थ कलापं ग्राममुत्तमम् ॥ ४३ ॥ तत्र वर्षसहस्राणि चत्वार्यायुःप्रकीर्तितम् ॥ फलानां
 भोजनं च स्यात्पुनः पुण्यं च नार्जयेत् ॥ ४४ ॥ इत्येतत्कथितं तुभ्यमतश्चाभूच्छृणुष्व तत् ॥ तपःसामर्थ्यतः सूक्ष्मान्दण्डस्याग्रे निर्धाय तान् ॥
 ॥ ४५ ॥ द्विजानहं समायातो महीसागरसंगमम् ॥ ४६ ॥ तदोत्तार्य मया मुक्तास्तीरे पुण्यजलाशये ॥ ततो मया कृतं स्नानं सह तैर्द्विजसत्तमैः ॥
 ॥ ४७ ॥ निःशेषदोषदावाग्नौ महीसागरसंगमे ॥ पितृणां देवतानां च कृत्वा तर्पणसत्क्रियाः ॥ ४८ ॥ जपमानाः परं जप्यं निविष्टाः संगमे
 वयम् ॥ भास्करं समवेक्षंतश्चितयंतो हरिं हृदि ॥ ४९ ॥ तस्मिन्मैवांतरे पार्थ देवाः शक्रपुरोगमाः ॥ आदित्याद्या ग्रहाः सर्वे लोकपालाश्च
 संगताः ॥ ५० ॥ देवानां योनयो ह्यष्टौ गंधर्वाप्सरसां गणाः ॥ महोत्सवे ततस्तस्मिन्गीतवादित्र उत्तमे ॥ ५१ ॥ पादप्रक्षालनं कर्तुं विप्राणामुद्य-
 तस्त्वहम् ॥ तस्मिन्काले चाशृणुवमहमातिथ्यवाक्यताम् ॥ ५२ ॥ सामध्वनिसमायुक्तां तृतीयस्वरनादिताम् ॥ अतीव मनसो रम्यां शिव-
 भक्तिमिवोत्तमाम् ॥ ५३ ॥ विप्रैरुत्थाय संपृष्टः कस्त्वं विप्र क चागतः ॥ किं वा प्रार्थयसे ब्रूहि यत्ते मनसि रोचते ॥ ५४ ॥ विप्र उवाच ॥
 मुनिः कपिलनामाहं नारदाय निवेद्यताम् ॥ आगतः प्रार्थनायैव तच्छ्रुत्वाहमथाब्रवम् ॥ ५५ ॥ धन्योहं यदिहायातः कपिल त्वं महासुने ॥ नास्त्य-
 देयं तवास्माभिः पात्रं नास्ति तवाधिकम् ॥ ५६ ॥ कपिल उवाच ॥ ब्रह्मपुत्र त्वया देयं यदि मे त्वं शृणुष्व तत् ॥ अष्टौ विप्रसहस्राणि
 मम देहीति नारद ॥ ५७ ॥ भूमिदानं करिष्यामि कलापग्रामवासिनाम् ॥ ब्राह्मणानामहं चैषां तदिदं क्रियतां विभो ॥ ५८ ॥ ततो मया प्रतिज्ञातमेव
 मस्तु महासुने ॥ त्वयापि क्रियतां स्थानं कापिलं कपिलोत्तमम् ॥ ५९ ॥ श्राद्धे वा प्राप्तकाले वा इतिविधिं ब्रूही भवेत् ॥ यस्याश्रममुपायातस्त-
 स्य सर्वं हि निष्फलम् ॥ ६० ॥ स गच्छेद्गौरवाल्लोकान्योऽतिथिं नाभिपूजयेत् ॥ अतिथिः पूजितो येन स देवैरपि पूज्यते ॥ ६१ ॥ दानैर्यज्ञैस्त-

तस्तस्मिन्भोजितः कपिलो मुनिः ॥ ततो महासुनिः श्रीमान्हारीतो ह्वयितस्तदा ॥६२॥ पादप्रक्षालनार्थाय सिद्धदेवसमागमे ॥ हारीतश्च पुरस्कृत्य
वामपादं तदा स्थितः ॥६३॥ ततो हासो महाजज्ञे सिद्धाप्सरःसुपर्वणाम् ॥ विचिंत्य बहुधा पृथ्वीं साधु साधुकृता द्विजाः ॥६४॥ ततो ममापि मनसि
शोकवेगो महानभूत् ॥ सत्यां चैव तथा मेने गाथां पूर्वबुधेरिताम् ॥६५॥ सर्वेष्वपि च कार्येषु हेतिशब्दो विगर्हितः ॥ कुर्वतामतिकार्याणि शिलां पा
तो ध्रुवं भवेत् ॥६६॥ ततोहमब्रवं विप्रान्ययं मूर्खा भविष्यथ ॥ धनधान्याल्पसंयुक्ता दारिद्र्यकलिलवृताः ॥६७॥ एवमुक्ते प्रहस्येव हारीतः
प्राब्रवीदिदम् ॥ तवैवेयं मुने हानिर्यदस्माच्छपते भवान् ॥६८॥ कः शापो दीयते तुभ्यं शापोयमयमेव ते ॥ ततो विमृश्य भूयोऽहमब्रवं किमहं
द्विज ॥६९॥ तथाविधस्य भवतो वामपादप्रदानतः ॥७०॥ ॥ हारीत उवाच ॥ ॥ शृणु तत्कारणं धीमञ्छून्यता मे यतो भवेत् ॥७१॥ इति
चिंतयतश्चित्ते हा दुःखोऽयं प्रतिग्रहः ॥ प्रतिग्रहेण विप्राणां ब्राह्म्यं तेजो हि शाम्यति ॥७२॥ महादानं हि गृह्णानो ब्राह्मणः स्वं शुभं हि
यत् ॥ ददाति दातुर्दाता च अशुभं यच्छति स्वकम् ॥७३॥ दाता प्रतिग्रहीता च वचनं हि परस्परम् ॥ मन्यतेऽधःकरो यस्य सोऽल्पबुद्धिः
प्रहीयते ॥७४॥ इति चिंतयतो मह्यं शून्यताभुद्धि नारद ॥ निद्रार्तश्च भयार्तश्च कामार्तः शोकपीडितः ॥७५॥ हतस्वश्चान्यचित्तश्च शून्या
ह्येते भवन्ति च ॥ तदेषु मतिमान्कोपं न कुर्वीत यदि त्वया ॥७६॥ कृतः कोपस्ततस्तुभ्यमेवं हानिरियं मुने ॥ ततस्तां पान्वितश्चाहं तान्वि
प्रानब्रवं पुनः ॥७७॥ धिक्मामस्तु च दुर्बुद्धिमविमृश्यार्थकारिणम् ॥ कुर्वतामविमृश्यैव तत्किमस्ति न यद्भवेत् ॥७८॥ सहसा न क्रियां कुर्या
त्पदमेतन्महापदाम् ॥ विमृश्यकारिणं धीरं वृणते सर्वसंपदः ॥७९॥ सत्यमाह महाबुद्धिश्चिरकारी पुरा हि सः ॥ पुरा हि ब्राह्मणः कश्चित्प्रख्यातो
गिरसां कुले ॥८०॥ चिरकारी महाप्राज्ञो गौतमस्याभवत्सुतः ॥ चिरेण सर्वकार्याणि यो विमृश्य प्रपद्यते ॥८१॥ चिरकार्याभिसंपत्तेश्चि
रकारी तथोच्यते ॥ अलसग्रहणं प्राप्तो दुर्मेधावी तथोच्यते ॥८२॥ बुद्धिलाघवयुक्तेन जनेनादीर्घदर्शना ॥ व्यभिचारेण कस्मिन्स व्यतिक्रम्या
परान्सुतान् ॥८३॥ पित्रोक्तः कुपितेनाथ जहीमां जननीमिति ॥ स तथेति चिरेणोक्तः स्वभावाच्चिरकारकः ॥८४॥ विमृश्य चिरकारित्वाच्चि
तयामास वै चिरम् ॥ पितुराज्ञां कथं कुर्या न हन्यां मातरं कथम् ॥८५॥ कथं धर्मच्छलेनास्मिन्निमज्जेयमसाधुवत् ॥ पितुराज्ञा परो धर्मो

१ ह्वयितः—आमन्त्रितः—प्रार्थित इत्यर्थः । २ शिवालापः—३० पा० । ३ तपस्विनः—३० पा० । ४ अमुमेवार्थं भारविक्रिः—“सहसा विदधीत न क्रियामविवेकः परमापदां पदम् । वृणते हि विमृश्यकारिणं
गुणलुब्धाः स्वयमेव संपदः ॥” इत्यस्मिन्पद्ये निर्जगौ ।

क्षधर्मो मातृरक्षणम् ॥ ८६ ॥ अस्वतंत्रं च पुत्रत्वं किं तु मां नात्र पीडयेत् ॥ स्त्रियं हत्वा मातरं च को हि जातु सुखी भवेत् ॥ ८७ ॥ पितरं
 चाप्यवज्ञाय कः प्रतिष्ठामवाप्नुयात् ॥ अनवज्ञा पितुर्युक्ता युक्तं मातुश्च रक्षणम् ॥ ८८ ॥ क्षमायोग्याबुभावेतौ नोतिवर्तेत वै कथम् ॥ पिता ह्य
 त्मानमाधत्ते जायायां जज्ञिवानिति ॥ ८९ ॥ शीलचारित्रगोत्रस्य धारणार्थं कुलस्य च ॥ सोऽहमात्मा स्वयं पित्रा पुत्रत्वे परिकल्पितः
 ॥ ९० ॥ जातकर्मणि यत्प्राह पिता यच्चोपकर्मणि ॥ पर्याप्तः स दृढीकारः पितुर्गौरवलिप्सया ॥ ९१ ॥ शरीरादीनि देयानि पिता त्वेकः प्रयच्छ
 ति ॥ तस्मात्पितुर्वचः कार्यं न विचार्य कथंचन ॥ ९२ ॥ पातकान्यपि च्युर्यते पितुर्वचनकारिणः ॥ पिता स्वर्गः पिता धर्मः पिता परमकं तपः
 ॥ ९३ ॥ पितरि प्रीतिमापन्ने सर्वाः प्रीणन्ति देवताः ॥ आशिषस्ता भजन्त्येनं पुरुषं प्राह याः पिता ॥ ९४ ॥ निष्कृतिः सर्वपापानां
 पिता यदभिनन्दति ॥ मुच्यते बन्धनात्पुष्पं फलं वृतात्प्रमुच्यते ॥ ९५ ॥ क्लिश्यन्नपि सुतः स्नेहं पिता स्नेहं न मुञ्चति ॥ एतद्वि
 चित्यतं तावत्पुत्रस्य पितुर्गौरवम् ॥ ९६ ॥ पिता नाल्पतरं स्थानं चितयिष्यामि मातरम् ॥ यो ह्ययं मयि संघातो मर्त्यत्वे पांचभौतिकः ॥ ९७ ॥
 अस्य मे जननी हेतुः पावकस्य यथारणिः ॥ माता देहारणिः पुंसः सर्वस्यार्थस्य निर्वृतिः ॥ ९८ ॥ मातृलाभे सनाथत्वमनाथत्वं विपर्यये ॥ न स
 शोचति नाप्येनं स्थावर्यमपि कर्षति ॥ ९९ ॥ श्रिया हीनोऽपि यो गेहे अंबेति प्रतिपद्यते ॥ पुत्रपौत्रसमापन्नो जननीं यः समाश्रितः ॥ १०० ॥
 अपि वर्षशतस्यति स द्विहायनवच्चरेत् ॥ समर्थं वाऽसमर्थं वा कृशं वाप्यकृशं तथा ॥ १ ॥ रक्षयेच्च सुतं माता नान्यः पोष्यविधानतः ॥ तदा
 स वृद्धो भवति तदा भवति दुःखितः ॥ २ ॥ तदा शून्यं जगत्तस्य यदा मात्रा विषुज्यते ॥ नास्ति मातृसमा च्छाया नास्ति मातृसमा गतिः ॥
 ॥ ३ ॥ नास्ति मातृसमं त्राणं नास्ति मातृसमा प्रेमा ॥ कुक्षिसंधारणाद्धात्री जननाञ्जननी तथा ॥ ४ ॥ अंगानां वर्धनादंबा वीरसूत्वे च वीरसूः ॥
 शिशोः शुश्रूषणाच्छ्रुमाता स्यान्माननात्तथा ॥ ५ ॥ देवतानां समावापमेकत्वं पितरं विदुः ॥ मर्त्यानां देवतानां च षूगो नात्येति मातरम् ॥ ६ ॥
 पतिता गुरवस्त्याज्या माता च न कथंचन ॥ गर्भधारणपोषाभ्यां तेन माता गरीयसी ॥ ७ ॥ एवं स कौशिकीतीरे बलिं राजानमीक्षतीम् ॥ स्त्रीवृत्तिं चिर
 कालत्वाद्धन्तुं दिष्टः स्वमातरम् ॥ ८ ॥ विमृश्य चिरकालं हि चिंतातं नाभ्यपद्यत ॥ एतस्मिन्नंतरे शक्रो ब्राह्मणं रूपमास्थितः ॥ ९ ॥ गायन्गा

१ पित्रा मातृहन्तव्येऽनुज्ञायां कृतायामिदानीं मातृरक्षणम्--अधर्मः स्यात् अन्यथा सर्वदेव मातृरक्षणं हि पुत्रस्य धर्म एवेति ॥ २ ॥ अवाप्तवान्--६० पा० । ३ नाभिवर्तेत--६० पा० । ३ बाह्यत्वे
 दुग्धपानप्रदत्ताः त्रयासादयं मातुः । ४ नैव कदाचन--६० पा० ।

स्का.म.पु.
॥ ८९ ॥

थामुपायातः पितुस्तस्याश्रमांतिके ॥ अनृता हि स्त्रियः सर्वाः सूत्रकारो यदब्रवीत् ॥ ११० ॥ अतस्ताभ्यः फलं ब्राह्मं न स्यादोपेक्षणः सुधीः ॥ इति
श्रुत्वा तमानर्च मेधातिथिरुदारधीः ॥ ११ ॥ दुःखितश्चितयन्प्राप्तो भृशमश्रुणि वर्तयन् ॥ अहोऽहमीर्ष्याक्षितो ममोऽहं दुःखसागरे ॥ १२ ॥
हत्वा नारीं च सार्धं च को नु मां तारयिष्यति ॥ सत्त्वरेण मयाज्ञप्तश्चिरकारी मुदारधीः ॥ १३ ॥ यद्ययं चिरकारी स्यात्स मां त्रायेत पातकात् ॥
चिरकारिक भद्रं ते भद्रं ते चिरकारिक ॥ १४ ॥ यद्यद्य चिरकारी त्वं ततोऽसि चिरकारिकः ॥ त्राहि मां मातरं चैव तपो यच्चार्जितं मया ॥ १५ ॥
आत्मानं पातके विष्टं शुभाह चिरकारिक ॥ एवं स दुःखितः प्राप्तो गौतमोऽर्चितयत्तदा ॥ १६ ॥ चिरकारिकं ददर्शाथ पुत्रं मातुरुपांतिके ॥
चिरकारी तु पितरं दृष्ट्वा परमदुःखितः ॥ १७ ॥ शस्त्रं त्यक्त्वा स्थितो मूर्ध्ना प्रसादायोपचक्रमे ॥ मेधातिथिः सुतं दृष्ट्वा शिरसा पतितं भुवि ॥
॥ १८ ॥ पत्नीं चैव तु जीवन्तीं परामभ्यगमन्मुदम् ॥ हन्यादिति न सा वेद शस्त्रपाणौ स्थिते सुते ॥ १९ ॥ बुद्धिरासीत्सुतं दृष्ट्वा पितुश्चरणयो
र्नतम् ॥ शस्त्रग्रहणचापल्यं संवृणोति भयादिति ॥ १२० ॥ ततः पित्रा चिरं स्मृत्वा चिरं चाप्राय मूर्धनि ॥ चिरं दोर्भ्यां परिष्वज्य चिरं जीवेत्सु
दाहतः ॥ २१ ॥ चिरं मुदान्वितः पुत्रं मेधातिथिराब्रवीत् ॥ चिरकारिक भद्रं ते चिरकारी भवेच्चिरम् ॥ २२ ॥ चिराय यत्कृतं सौम्य चिरमस्मिन्न दुःखितः ॥
गाथाश्चाप्यब्रवीद्विद्वान्गौतमो मुनिसत्तमः ॥ २३ ॥ चिरेण मंत्रं संधीयाच्चिरेण च कृतं त्यजेत् ॥ चिरेण विहितं मित्रं चिरं धारणमर्हति ॥ २४ ॥ रोगे दर्पे च
माने च द्रोहे पापे च कर्मणि ॥ अप्रिये चैव कर्तव्ये चिरकारी प्रशस्यते ॥ २५ ॥ बंधूनां सुहृदां चैव भृत्यानां स्त्रीजनस्य च ॥ अव्यक्तेष्वपराधेषु चिरकारी प्रश
स्यते ॥ २६ ॥ चिरं धर्मान्निषेवेत कुर्याच्चान्वेषणं चिरम् ॥ चिरमन्वास्य विदुषश्चिरमिष्टानुपास्य च ॥ २७ ॥ चिरं विनीय चात्मानं चिरं यात्यनवज्ञताम् ॥ ब्रुव
तश्च परस्यापि वाक्यं धर्मोपसंहितम् ॥ २८ ॥ चिरं पृच्छेच्च शृणुयाच्चिरं न परिभूयते ॥ धर्मे शत्रौ शस्त्रहस्ते पात्रे च निकटस्थिते ॥ २९ ॥ भये च
साधुपूजायां चिरकारी न शस्यते ॥ एवमुक्त्वा पुत्रभार्यासहितः प्राप्य चाश्रमम् ॥ ३० ॥ ततश्चिरमुपास्याथ दिवं यातश्चिरं मुनिः ॥ कथं त्वं
ब्रुवन्तोऽपि मोहेनैवं प्रतारिताः ॥ ३१ ॥ कलौ च भवतां विप्रा मच्छापो निपतिष्यति ॥ केचित्सदा भविष्यन्ति विप्राः सर्वगुणैर्युताः ॥ ३२ ॥
पादप्रक्षालनं कृत्वा ततोऽहं धर्मवर्मणः ॥ समीपे साक्षिणो देवान्कृत्वा संकल्पमाचरम् ॥ ३३ ॥ कांचनेर्भोप्रदानैश्च गृहदानैर्धनादिभिः ॥ भार्याभू
षणवस्त्रैश्च कृतार्था ब्राह्मणाः कृताः ॥ ३४ ॥ ततः करं समुद्यम्य प्राहेन्द्रो देवसंगमे ॥ हरांगरुद्धवामार्द्धा यावदेवी गिरिः सुता ॥ ३५ ॥ गणा

१ ततो यच्चार्जितं मया-२० पा० । २ प्रकारिताः-३० पा० ।

प्राहे-सं० १
(कौ-सं० २)
अ० ६

॥ ८९ ॥

धीशो वयं यावद्यावन्निभुवनं त्विदम् ॥ तावन्नद्यादिदं स्थानं नारदस्थापितं सुराः ॥ ३६ ॥ ब्रह्मशापो रुद्रशापो विष्णुशापस्तथैव च ॥ द्विजशा-
 पस्तथा भूयादिदं स्थानं विलुपतः ॥ ३७ ॥ ततस्तथेति तैः सर्वैर्हृष्टैस्तत्र तथोदितम् ॥ एवं मया स्थापिते स्थानकेऽस्मिन्संस्थापयामास च
 कापिलं मुनिः ॥ स्थाने उभे देवकृते प्रसन्नास्ततो ययुर्देवता देवसद्यः ॥ १३८ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वर-
 खण्डे कौमारिकाखण्डे नारदीयस्थानप्रतिष्ठावर्णनं नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ महीसागरमाहात्म्यमद्भुतं
 कीर्तितं त्वया ॥ विस्मयः परमो मम प्रहर्षश्चोपजायते ॥ १ ॥ तदहं विस्तराच्छ्रोतुमिदमिच्छामि नारद ॥ कस्य यज्ञे मही शाना वह्नितापाभिता-
 पिता ॥ २ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ महदाख्यानमाख्यास्ये यथा जाता महीनदी ॥ शृण्वन्नेतां कथां पुण्यां पुण्यमाप्स्यसि पांडव ॥ ३ ॥
 पुराभूद्रूपतिर्भूमाविन्द्रद्युम्न इति श्रुतः ॥ वदान्यः सर्वधर्मज्ञो मान्यो मानयिता प्रभुः ॥ ४ ॥ उचितज्ञो विवेकस्य निवासो गुणसागरः ॥ न
 तदस्ति धरापृष्ठे नगरं ग्रामपत्तनम् ॥ ५ ॥ तदीयपूर्तधर्मस्य चिह्नेन न यदंकितम् ॥ कन्यादानानि बहुधा ब्राह्मेण विधिना व्यधात् ॥ ६ ॥ भूपा-
 लोऽसौ ददौ दानमासहस्राद्दानार्थिनाम् ॥ दशमीदिवसे राज्ञौ गजपृष्ठेन दुन्दुभिः ॥ ७ ॥ ताडयते तत्पुरे प्रातः कार्यमेकादशीव्रतम् ॥ यज्वना-
 तेन भूपेन विच्छिन्नं सोमपायिनाम् ॥ ८ ॥ स्वरणैरास्तृता दर्भैर्बुधलोत्सेधिता मही ॥ गंगायां सिकता धारा वर्षतो दिवि तारकाः ॥ ९ ॥ शक्या
 गणयितुं प्राज्ञैस्तदीयं सुकृतं न तु ॥ ईदृशैः सुकृतेरेष तेनेव वपुषा नृपः ॥ १० ॥ धाम प्रजापतेः प्राप्तो विमानेन कुरूद्रह ॥ बुभुजे स तदा
 भोगान्दुर्लभानमरैरपि ॥ ११ ॥ अथ कल्पशतस्यति व्यतीति तं महीपतिम् ॥ प्राह प्रजापतिः सेवावसरायातमात्मनः ॥ १२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥
 इन्द्रद्युम्न द्रुतं गच्छ धरापृष्ठं नृपोत्तम ॥ न स्थातव्यं मदीयेव लोके क्षणमपि त्वया ॥ १३ ॥ ॥ इन्द्रद्युम्न उवाच ॥ ॥ कस्माद्ब्रह्मन्नितो भूमौ मां
 प्रेषयसि सम्प्रति ॥ सति पुण्ये मदीये तु बहुले वद कारणम् ॥ १४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ न पुण्यं केवलं राजन्युतं स्वर्गस्य साधकम् ॥ विना
 निष्कल्मषां कीर्तिं त्रिलोकीतलविस्तृताम् ॥ १५ ॥ तव कीर्तिसमुच्छेदः सांप्रतं वसुधातले ॥ संजातश्चिरकालेन गत्वा तां कुरु नूतनाम् ॥ १६ ॥
 यदि वाञ्छा महीपाल मम धामनि संस्थितौ ॥ १७ ॥ ॥ इन्द्रद्युम्न उवाच ॥ ॥ मदीयं सुकृतं ब्रह्मन्कथं भूमौ भवेदिति ॥ किं कर्तव्यं मया
 नैतन्मम चेतसि तिष्ठति ॥ १८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ बलवानेष भूपाल कालः कलयति स्वयम् ॥ १९ ॥ ब्रह्मांडान्यपि मां चैव गणना का भवादृशाम् ॥

स्कं. म. पु
॥ ९० ॥

तदेतदेव मन्येऽहं तव भूपाल सांप्रतम् ॥ २० ॥ यत्कीर्तिमात्मनो व्यक्तिं नीत्वाभ्येहि पुनर्दिवम् ॥ शुश्रुवानिति वाचं स ब्रह्मणः पृथिवीपतिः ॥ २१ ॥
पश्यतिस्म तथात्मानं महीतलमुपागतम् ॥ कांपिल्यनगरे भूयः पप्रच्छात्मानमात्मना ॥ २२ ॥ नगरं स तदा देशमप्राप्सीदिति विस्मितः ॥
॥ जना ऊचुः ॥ ॥ न जानीमो वयं भूपमिन्द्रद्युम्नं न तत्पुरम् ॥ २३ ॥ यत्त्वं पृच्छसि भो भद्र कञ्चित्पृच्छ चिरायुषम् ॥ ॥ इन्द्रद्युम्न उवाच ॥ ॥
कः संप्रति धरापृष्ठे चिरायुः प्रथितो जनाः ॥ २४ ॥ पृथिवीजयराज्येस्मिन्यत्र प्रवृत्त मा चिरम् ॥ ॥ जना ऊचुः ॥ ॥ श्रूयते नेमिवारण्ये
सप्तकल्पस्मरो मुनिः ॥ २५ ॥ मार्कण्डेय इति ख्यातस्तं गत्वा पृच्छ संशयम् ॥ तथोपदिष्टस्तैर्गत्वा तत्र तं मुनिपुंगवम् ॥ २६ ॥ निशम्य प्रणिप
त्याह नृपः स्वहृदयस्थितम् ॥ ॥ इन्द्रद्युम्न उवाच ॥ ॥ चिरायुर्भगवान्भूमौ विश्रुतः सांप्रतं ततः ॥ २७ ॥ पृच्छाम्यहं भवान्वेत्ति इन्द्रद्युम्नं नृपं
न वा ॥ २८ ॥ ॥ श्रीमार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ सप्तकल्पान्तरे नाभूत्कोपीन्द्रद्युम्नसंज्ञितः ॥ भूपाल किमहं वच्मि तवान्यत्पृच्छ संशयम् ॥ २९ ॥
स निराशस्तदाकर्ण्य वचो भूपोर्मिसाधने ॥ समुद्योगं तदा चक्रे तं दृष्ट्वाह तंदा मुनिः ॥ ३० ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ मा साहसमिदं कार्षी
र्भद्र वाचं शृणुष्व मे ॥ एति जीवंतमानंदो नरं वर्षशतादपि ॥ ३१ ॥ तत्करोमि प्रतीकारं तव दुःखोपशान्तये ॥ शृणु भद्र ममास्तीह बको मित्रं
चिरंतनः ॥ ३२ ॥ नाडीजंघ इति ख्यातः स त्वा ज्ञास्यत्यसंशयम् ॥ तस्मादेहि द्रुतं यावदावां तत्र ब्रजावहे ॥ ३३ ॥ परोपकारैकफलं जीवितं हि
महात्मानाम् ॥ यदि ज्ञास्यत्यसंदिग्धमिन्द्रद्युम्नं स वक्ष्यति ॥ ३४ ॥ तौ प्रस्थिताविति तदा विप्रैर्द्रुपपुंगवौ ॥ हिमाचलं प्रति प्रीतौ नाडीजंघा
लयं प्रति ॥ ३५ ॥ बकोऽथ मित्रं स्वं वीक्ष्य चिरकालादुपागतम् ॥ मार्कण्डेयं ययौ प्रीत्युत्कण्ठितः सम्मुखं द्विजैः ॥ ३६ ॥ कृतसंविदभूत्पूर्वं कुश
लस्वागतादिना ॥ पप्रच्छानंतरं कार्यं वंदागमनकारणम् ॥ ३७ ॥ मार्कण्डेयोथ तं प्राह बकं प्रस्तुतमीप्सितम् ॥ इन्द्रद्युम्नं भवान्वेत्ति भूपालं
पृथिवीतले ॥ ३८ ॥ एतस्य मम मित्रस्य तेन ज्ञातेन कारणम् ॥ नो वायं त्यजति प्राणान्पुरा वह्निप्रवेशनात् ॥ ३९ ॥ एतस्य प्राणरक्षार्थं ब्रुहि
जानासि चेन्नृपम् ॥ ४० ॥ ॥ नाडीजंघ उवाच ॥ ॥ चतुर्दश स्मराम्यस्मि कल्पान्विप्रैर्द्रु सांप्रतम् ॥ आस्तां तद्दर्शनं वार्तामपि वो न स्मरा
म्यहम् ॥ ४१ ॥ इन्द्रद्युम्नो महीपालः कोऽपि नासीन्महीतले ॥ एतावन्मात्रमेवाहं जानामि द्विजपुंगव ॥ ४२ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ ततः स

१ आयाहि-३० पा० । २ अस्माकं-३० पा० । ३ न दृष्टो न श्रुतः कोपि-३० पा० । ४ अग्निसाधने समुद्योगम्-अग्निं प्रज्वाल्य तस्मिन्प्रवेशने उद्योगम्-काष्ठदिसंपादनोपक्रममित्यर्थः । ५ पुनर्मुनिः-३० पा० ।
६ द्विजाः-३० पा० । ७ तदागमनकारणम्-३० पा० । ८ अस्मीत्यहमर्थकं विभक्तिप्रतिरूपकमव्ययम् । ९ नास्य-३० पा० ।

माहे. सं. १
(कौ. सं. २)
म. ७

॥ ९० ॥

विस्मयाविष्टस्तस्यायुरिति शुश्रुवान् ॥ पप्रच्छ राजा को हेतुर्दानस्य तपसोऽथ वा ॥ यदायुरीदृशं दीर्घं संजातमिति विस्मितः ॥ ४३ ॥
 ॥ ॥ नाडीजंघ उवाच ॥ ॥ घृतकंबलमाहात्म्यान्मम देवस्य शूलिनः ॥ दीर्घमायुरिदं विप्र शापाद्वक्त्रपुः शृणु ॥ ४४ ॥ पुरा जन्मन्यहं बालो ब्राह्मण
 स्याभवं भुवि ॥ पाराशर्यसगोत्रस्य विश्वरूपस्य सन्मुनेः ॥ ४५ ॥ बालको बक इत्येवं प्रतीतोऽतिप्रियः पितुः ॥ चपलोऽतीव बालत्वे निसर्गादेव भद्रक
 ॥ ४६ ॥ अथ मारकतं लिंगं देवतावसरात्पितुः ॥ चापल्याद्बालभावाच्चापहत्य निहितं मया ॥ ४७ ॥ घृतस्य कुंभे संक्रांतौ मकरस्योत्तरायणे ॥ अथ
 प्रातर्व्यतीतायां निशि यावत्पिता मम ॥ ४८ ॥ निर्माल्यापनयं चक्रे तावच्छून्यं शिवालयम् ॥ निशम्य कांदिशीको मां पप्रच्छ मधुरस्वरम् ॥
 ॥ ४९ ॥ वत्स कं नु त्वया लिंगं नूनं विनिहितं वद ॥ दास्यामि वाञ्छितं यत्ते भक्ष्यमन्यत्तवेप्सितम् ॥ ५० ॥ ततो मया बालभावाद्भक्ष्यलुब्धेन तत्पितुः ॥
 घृतकुंभांतरांकृष्य भद्रलिंगं समर्पितम् ॥ ५१ ॥ अथ काले तु संप्राप्ते प्रमीतोऽहं नृपालये ॥ जातो जातिस्मरस्तावदानर्ताधिपतेः सुतः ॥ ५२ ॥ घृतकंबल
 माहात्म्यान्मकरस्थे देवाकरे ॥ अपि बाल्यादवज्ञानात्संयोगाद्घृतलिंगयोः ॥ ५३ ॥ ततः संस्थापितं लिंगं प्राग्जन्म स्मरता मया ॥ ततः प्रभृति
 लिंगानि घृतेनाच्छादयाम्यहम् ॥ ५४ ॥ पितृपैतामहं प्राप्य राज्यं शक्त्यनुरूपतः ॥ ततः प्रसन्नो भगवान्पार्वतीपतिराह माम् ॥ ५५ ॥ पूर्वज
 न्मनि तुष्टोऽहं घृतकंबलपूजया ॥ प्रयच्छाम्यस्मि तं राज्यमधुनाभिमतं वृणु ॥ ५६ ॥ ततो मया वृतः प्रादाद्वाणपत्यं मदीप्सितम् ॥ कैलासे मां
 शिवो नित्यं संतुष्टः प्राह चेति च ॥ ५७ ॥ तेनैव हि शरीरेण प्रणतं पुरतः स्थितम् ॥ अद्यप्रभृति संक्रांतौ मकरस्यापरोपि यः ॥ ५८ ॥ घृतेन
 पूजां कर्तासौ भावी मम गणः स्फुटम् ॥ इत्युक्त्वा मां शिवो भद्र गणकोटीश्वरं व्यधात् ॥ ५९ ॥ प्रतीपपालकं नाम संस्थितं शिवशासनम् ॥ ततः
 कामादिभिः षड्भिः पदैश्चक्रमणात्मिकाम् ॥ ६० ॥ निसर्गचपलां प्राप्य भ्रमरीमिव तां श्रियम् ॥ नैवालमभवं तस्या धारणे देवयोगतः ॥ ६१ ॥
 विचचार तदा मत्तः किलाहं वारणो यथा ॥ कृत्याकृत्यविचारेण विमुक्तोऽतीव गर्वितः ॥ ६२ ॥ विद्यामभिजनं लक्ष्मीं प्राप्य नीचनरो यथा ॥
 आपदां पात्रतामेति सिंघूनामिव सागरः ॥ ६३ ॥ अथ काले व्यतिक्रान्ते कियन्मात्रे यदृच्छया ॥ विचरन्नगमं शैलं हिमानीरुद्रकंदरम् ॥ ६४ ॥
 तपस्यति मुनिस्तत्र गालवो भार्यया सह ॥ सदैव तीव्रतपसा कृशो धमनिसंततः ॥ ६५ ॥ ब्राह्मणस्य हि देहोयं नैवैहिकफलप्रियः ॥ कृच्छ्राय
 तपसे चेह प्रेत्यानंतसुखाय च ॥ ६६ ॥ तस्य भार्याऽतिरूपेण विजिग्ये विश्ववर्णिनी ॥ तन्वी श्यामा मृगाक्षी सा पीनोन्नतपगोधरा ॥ ६७ ॥

१ वरेण-इति शेषः । २ घृतकुंभान्तः-आकृष्य-इति पदच्छेदः । घृतकुम्भमप्यात् आकृष्य निष्कास्येत्यर्थः । ३ तात-इ० पा० । ४ अस्मि-अहमित्यर्थः । ५ मां प्राहेति पूर्वेण सम्बन्धः । ६ सर्वशासनम्-इ० पा० ।

हंसगद्गदसंभाषा मत्तर्मातंगगामिनी ॥ विस्तीर्णजघना मध्ये क्षामा दीर्घशिरोरूहा ॥ ६८ ॥ निम्ननाभिर्विधत्रैषा निमित्ता संदिदक्षुणा ॥ विकीर्ण
मिव सौंदर्यमेकपात्रमिव स्थितम् ॥ ६९ ॥ ततोऽविनीतस्तां वीक्ष्य भद्र गालववल्गुभाम् ॥ अहमासं शरव्रातैस्ताडितः पुष्पधन्विना ॥ विवेकिनो
ऽपि मुनयस्तावदेव विवेकिनः ॥ ७० ॥ यावन्न हरिणाक्षीणामपांगविवरेक्षिताः ॥ मया व्यवसितं चित्ते तदानीं तां जिहीर्षुणा ॥ ७१ ॥ इति चेति
हरिष्यामि तपसा रक्षितां मुनेः ॥ अस्याः कृते यदि शपेन्मुनिस्तत्र पराभवः ॥ ७२ ॥ मम भावी भवेदेषा भार्या मृत्युरुतापि मे ॥ तस्माच्छिष्यो
भवाम्यस्य शुश्रूषानिरतो मुनेः ॥ ७३ ॥ प्राप्यांतरं हरिष्यामि नास्य योग्येयमंगना ॥ इति व्यवस्य विद्यार्थिमूर्तिमास्थाय गालवम् ॥ ७४ ॥ नम
स्कृत्य वचोऽवोचमिति भाव्यर्थनोदितः ॥ तथा मतिस्तथा मित्रं व्यवसायस्तथा नृणाम् ॥ ७५ ॥ भवेदवश्यं तद्भावि यथा पुंभिः पुरा कृतम् ॥
विवेकवेराग्ययुतो भगवंस्त्वामुपस्थितः ॥ ७६ ॥ शिष्योऽहं भवता पाठयं कर्णधारं महामुनिम् ॥ अपारपारदं विष्णुं विप्रमूर्तिमुपाश्रितम् ॥ ७७ ॥
नमस्ये चेतनं ब्रह्म प्रत्यक्षं गालवाख्यया ॥ अविद्याकृष्णसर्पेण दष्टं तद्विषपीडितम् ॥ ७८ ॥ उपदेशमहामंत्रेमां जांगुलिक जीवय ॥ महामोहमहा
वृक्षो हृष्यापासमुत्थितः ॥ ७९ ॥ त्वद्वाक्यतीक्ष्णधारेण कुठारेण क्षयं व्रजेत् ॥ अपवर्गपथव्यापी मूढसंसर्गसेचनः ॥ ८० ॥
छिद्यतां सूत्रधारेण विद्यापरशुनाधुना ॥ भजामि तव शिष्योऽहं वरिवस्यापरश्चिरम् ॥ ८१ ॥ समिहर्भान्मूलफलं दारुणि जलमेव
च ॥ आहरिष्येऽनुगृहीष्व विनीतं मामुपस्थितम् ॥ ८२ ॥ इत्थं पुरा वकाभिर्यं वकवृत्तिमुपाश्रितम् ॥ तदाऽऽर्जवे कृतमतिरनुज
ग्राह मां मुनिः ॥ ८३ ॥ ततोऽप्रीव विनीतोऽहं भूत्वा तं ब्राह्मणीयुतम् ॥ विश्वासनाय सुहृदं तोषयामि दिनेदिने ॥ ८४ ॥ स च जान
न्मुनिः पत्नीं पात्रभृतामविश्वसन् ॥ स्त्रीचरित्रविदंके तां विधाय स्वपिति द्विजः ॥ ८५ ॥ अथान्यस्मिन्दिने साभूद्ब्राह्मण्यथ रजस्वला ॥
तदूरशायिनी रात्रौ विश्वासान्मे तपस्विनी ॥ ८६ ॥ इदमन्तरमित्यंतर्विचिंत्याहं प्रहर्षितः ॥ मलिल्लुचाकृतिर्भूत्वा निशीथे तामथाहरम् ॥ ८७ ॥
विललाप तवा बाला द्वियमाणा मयोब्धकेः ॥ मेवं मेवमिति ज्ञात्वा मां स्वरेणाब्रवीन्मुनिम् ॥ ८८ ॥ वकवृत्तिरयं बुद्धो धर्मकंचुकमाश्रितः ॥
हरते मां दुराचारस्तस्मात्त्वं ग्राहि गालव ॥ ८९ ॥ तव शिष्यः पुरा भूत्वा कोप्तेषोद्य मलिल्लुचः ॥ मां जिहीर्षति तद्रक्ष शरण्य शरणं भव ॥ ९० ॥
तद्वाक्यसमकालं स प्रबुद्धो गालवो मुनिः ॥ तिष्ठतिष्ठेति मामुक्त्वा गतिस्तम्भं व्यधान्मम ॥ ९१ ॥ ततश्चित्राकृतिरहं स्तम्भितो मुनिनाऽभवम् ॥

व्रीडितं प्रविशामीव स्वांगानि किल लब्धया ॥ ९२ ॥ ततः प्रकुपितः प्राह मामभ्येत्याथ गालवः ॥ तद्ब्रुदुःसहं वाक्यं येनाहमभवं बकः ॥
 ॥ ९३ ॥ ॥ गालव उवाच ॥ ॥ बकवृत्तिमुपाश्रित्य वंचितोऽहं यतस्त्वया ॥ तस्माद्भक्तस्त्वं भविता चिरकालं नराधम ॥ ९४ ॥ इति शप्तोऽ
 हमभवं मुनिनाऽधर्ममाश्रितः ॥ परदारोपसेवार्थमनर्थमिममागतः ॥ ९५ ॥ न हीदृशमनायुष्यं लोके किंचन विद्यते ॥ यादृशं पुरुषस्येह परदारो
 पसेवनम् ॥ ९६ ॥ ततः सती सा मत्स्पर्शद्वेषितांगी तपस्विनी ॥ मया विमुक्ता स्नात्वा मां तथैवानुशशाप ह ॥ ९७ ॥ एवं ताभ्यामहं क्षतो ह्यश्व
 त्थपर्णवद्भयात् ॥ कंपमानः प्रणम्योभावञ्चोचं तत्र दम्पती ॥ ९८ ॥ गणोऽहमीश्वरस्यैव दुर्विनीततरो युवाम् ॥ निरोधमेवं कुरुतं भगवंतावनुग्र
 हम् ॥ ९९ ॥ वाचि क्षुरो नावनीतं हृदयं हि द्विजन्मनाम् ॥ प्रकुप्यन्ति प्रसीदन्ति क्षणेनापि प्रसादिताः ॥ १०० ॥ त्वयि विप्रतिपन्नस्य त्वमेव
 शरणं मम ॥ भूमौ स्खलितपादानां भूमिरेवावलंबनम् ॥ १०१ ॥ गणाधिपत्यमपि मे जातं परिभवास्पदम् ॥ विपदंता हि जायन्ते दुर्विनीतस्य
 सम्पदः ॥ २ ॥ विदुरेभ्यद्वियाऽपायं परतोऽन्ये विवेकिनः ॥ नैवोभयं विदुर्नीचा विनाऽनुभवमात्मनः ॥ ३ ॥ दुर्विनीतः श्रियं प्राप्य विद्यामै
 श्वर्यमेव वा ॥ न तिष्ठति चिरं स्थाने यथाहं मदगर्वितः ॥ ४ ॥ विद्यामदो धनमदस्तृतीयोऽभिजनो मदः ॥ एते मदा मदाधानामेत एव सतां दमाः
 ॥ ५ ॥ नोदर्कशालिनी बुद्धिर्येषामविजितात्मनाम् ॥ तैः श्रियश्चपला वाच्यं नीयन्ते माहुरैर्जनैः ॥ ६ ॥ तत्प्रसीद मुनिश्रेष्ठ शापांतं मेऽधुना
 कुरु ॥ दुर्विनीतेष्वपि सदा क्षमाचारा हि साधवः ॥ ७ ॥ इत्थं वचसि विज्ञप्ते विनीतेनापि वै मया ॥ प्रसादप्रवणो भूत्वा शापांतं मे तदा व्यधात् ॥
 ॥ ८ ॥ ॥ गालव उवाच ॥ ॥ छत्रकीर्तिसमुद्धारसहायस्त्वं भविष्यसि ॥ यदेन्द्रयुग्नभूपस्य तदा मोक्षमवाप्स्यसि ॥ ९ ॥ इत्थं मुनिशापेन
 तदाप्रभृति पर्वते ॥ हिमाचले बको भूत्वा काश्यपेयो वसामि च ॥ ११० ॥ राज्यं चिरायुरिति मे घृतकम्बलस्य जातिस्मरत्वमधुनापि तथानु
 भावान् ॥ शापाद्भक्तत्वमभवन्मुनिगालवस्य तद्ब्रह्म सर्वमुदितं भवताद्य पृष्टम् ॥ १११ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां
 प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे महीप्रादुर्भावे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ नाडीजघ्नबकेनोक्तां वाचमाकर्ण्य
 भूपतिः ॥ मार्कण्डेयेन संयुक्तो बभूवातीव दुःखितः ॥ १ ॥ तं निशम्य मुनिर्भूपं दुःखितं साश्रुलोचनम् ॥ समानव्यसनः प्राह तदर्थं स पुनर्ब

१ यथा निरोधं कृतवन्ती-तथा-अनुमहमपि कुरुतम्-इति वक्तव्यं बोद्धव्यम् । २ विवेकिनः परतः अन्यस्मात् एष्यत् आगमिष्यन्तम् अपायं धिया (विवेकशालिन्या) (अपायागमात् पूर्वमेव) विदुः । विवेकश
 लित्वात् । ३ श्रियः 'चपला' इति वाच्यम्-दोगम्-नीयते इत्यर्थः । मदान्धानां श्रियः शीघ्रमेव नश्यन्ति-इति भावः । ४ निशम्य-इष्टेत्यर्थः ।

स्कां.म.पु.
॥ ९२ ॥

कम् ॥ २ ॥ विधायाशां महाभाग त्वदंतिकमुपागतौ ॥ आवां चिरायुर्ज्ञातांशाविन्द्रद्युम्नमिति द्विज ॥ ३ ॥ निष्पन्नं नास्य तत्कार्यं प्राणा
नेष मुमुक्षति ॥ बह्विप्रवेशेन परं वैराग्यं समुपागतः ॥ ४ ॥ तन्मामुपागतोऽहं च त्वां सिद्धं नास्य वाञ्छितम् ॥ तदेनमनुयास्या
मि मरणेन त्वया शपे ॥ ५ ॥ आशां कृत्वाभ्युपायातं निराशं नेक्षितुं क्षमाः ॥ भवंति साधवस्तस्माज्जीवितान्मरणं वरम् ॥ ६ ॥ प्रार्थितं चामुना
हृत्स्थं मया चास्मै प्रतिश्रुतम् ॥ त्वां मित्रं तत्परिज्ञाने धृत्वा हृदि चिरायुषम् ॥ ७ ॥ असंपादयतो नार्थं प्रतिज्ञातं ममायुषा ॥ कलुषेणार्थिना
माशापूरकेण सखेधुना ॥ ८ ॥ प्रतिश्रुतं कृतं श्लाघ्या दासतांत्यजपक्वणे ॥ हरिश्चंद्रस्येव नृणां न श्लाघ्या सत्यसंधता ॥ ९ ॥ मित्रस्नेहस्य पर्याय
स्तच्च सातपदं स्मृतम् ॥ स्नेहः स कीदृशो मित्रे दुःखिते यो न दृश्यते ॥ १० ॥ तदवश्यमहं साकमधुना वह्निसाधनम् ॥ करिष्ये कीर्तिवपुषः
कृते सत्यमिदं सखे ॥ ११ ॥ अनुजानीहि मामेतद्दर्शनं तव पश्चिमम् ॥ त्वया सह महाभाग नाडीजं च द्विजोत्तम ॥ १२ ॥ ॥ नारद
उवाच ॥ वज्रबहुः सहां वाचं मार्कण्डेयसमीरिताम् ॥ शुश्रुवान्स क्षणं ध्यात्वा प्रतीतः प्राह तावुभौ ॥ १३ ॥ ॥ नाडीजं च उवाच ॥
यद्येवं तदिदं मित्रं विशंतं ज्वलनेऽधुना ॥ निवारय मुनिश्रेष्ठ मत्तोऽस्ति चिरजीवितः ॥ १४ ॥ प्राकारकर्णनामासाबुलूकः शिवपर्वते ॥ स ज्ञास्यति
महीपालमिन्द्रद्युम्नं न संशयः ॥ १५ ॥ तस्मादहं त्वया सार्धममुना च शिवालयम् ॥ ब्रजामि तं शिखरिणं मित्रकार्यप्रसिद्धये ॥ १६ ॥ इत्येव
मुक्त्वा ते जग्मुस्त्रयोऽपि द्विजपुंगवाः ॥ कैलासं ददृशुस्तत्र तमुलूकं स्वनीडगम् ॥ १७ ॥ कृतसंविदसौ तेन बकः स्वागतपूजया ॥ पृष्ठश्च तावुभौ
प्राह तत्सर्वमभिवाञ्छितम् ॥ १८ ॥ चिरायुरसि जानीये यदीन्द्रद्युम्नभूपतिम् ॥ तद्ब्रूहि तेन ज्ञानेन कार्यं जीवामहे वयम् ॥ १९ ॥ इति पृष्ठः स
विमना मित्रकार्यप्रसाधनात् ॥ कौशिकः प्राह जानामि नेन्द्रद्युम्नमहं नृपम् ॥ २० ॥ अष्टाविंशत्प्रमाणा मेः कल्पा जातस्य भूतले ॥ न दृष्टो न श्रुतो
वासाविन्द्रद्युम्नो नृपः क्षितौ ॥ २१ ॥ तच्छ्रुत्वा विस्मितो भूपस्तस्यायुरतिमात्रतः ॥ दुःखितोऽपि तदा हेतुं पप्रच्छासौ तदायुषः ॥ २२ ॥ एवमा
युर्यदि तव कथं प्राप्तं ब्रवीहि तत् ॥ उलूकत्वं कथमिदं जुगुप्सितमतीव च ॥ २३ ॥ ॥ प्राकारकर्ण उवाच ॥ ॥ शृणु भद्र यथा दीर्घमायुर्मे
शिवपूजनात् ॥ जुगुप्सितमुलूकत्वं शापेन च महामुनेः ॥ २४ ॥ वसिष्ठकुलसंभूतः पुराहमभवं द्विजः ॥ घंट इत्यभिविख्यातो वाराणस्यां शिवे
रतः ॥ २५ ॥ धर्मश्रवणनिष्ठस्य साधूनां संसदि स्वयम् ॥ श्रुत्वास्मिं पूजयामीशं विल्वपत्रैरखंडितैः ॥ २६ ॥ न मालती न मंदारः शतपत्रं न

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ८

॥ ९२ ॥

मल्लिका ॥ तथा प्रियाणि श्रीवृक्षो यथा मदनविद्विषः ॥ २७ ॥ अखंडविल्वपत्रेण एकेन शिवमूर्धनि ॥ निहितेन नरैः पुण्यं प्राप्यते लक्षपुण्य
जम् ॥ २८ ॥ अखंडितैर्विल्वपत्रैः श्रद्धया स्वयमाहृतैः ॥ लिंगप्रपूजनं कृत्वा वर्षलक्षं वसेद्वि ॥ २९ ॥ सच्छास्त्रेभ्य इति श्रुत्वा पूजयाम्यहमी
श्वरम् ॥ त्रिकालं श्रद्धया पत्रैः श्रीवृक्षस्य त्रिभिस्त्रिभिः ॥ ३० ॥ ततो वर्षशतस्यान्ते तुतोष शशिशेखरः ॥ प्रत्यक्षीभूय मामाह मेघगंभीरया गिरा
॥ ३१ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ तुष्टोस्मि तव विप्रेन्द्राखंडविल्वदलार्चनात् ॥ वृणीष्वभिमतं यत्ते दास्याम्यपि च दुर्लभम् ॥ ३२ ॥ अखंडवि
ल्वपत्रेण महातुष्टिः प्रजायते ॥ एकेनापि यथान्येषां तथा न मम कोटिभिः ॥ ३३ ॥ इत्युक्तोऽहं भगवता शंभुना स्वमनःस्थितम् ॥ वृणोमि स्म वरं देव
कुरु मामजरामरम् ॥ ३४ ॥ अथ लीलाविलासो मां तथेत्युक्त्वाऽविचारितम् ॥ ययावदर्शनं प्रीतिमहं च महतीं गतः ॥ ३५ ॥ कृतकृत्यं तदात्मानम
ज्ञासिपमहं क्षितां ॥ एतस्मिन्नेव काले तु भृगुवंश्योऽभवद्विजः ॥ ३६ ॥ अवदातत्रिजन्मासवक्षस्त्रिञ्चाक्षरार्थवित् ॥ सुदर्शनेति प्रथिता प्रिया तस्याभवत्सती
॥ ३७ ॥ अतीव मुदिता पत्युर्मुखं प्रेक्ष्यास्य दर्शनात् ॥ तनया देवलस्यैषा रूपेणाप्रतिमा भुवि ॥ ३८ ॥ तस्यां तस्मादभूत्कन्या निर्विशेषा निजारणेः ॥
निवृत्तवालभावाभूत्कुमारी यौवनोन्मुखी ॥ ३९ ॥ नालं बभूव तां दातुं तनयां गुणशालिनीम् ॥ कस्यपि जनकः सा च वयःसंधौ मयेक्षिता ॥
॥ ४० ॥ प्रविश्यावनाभोगभावैरतिमनोहरा ॥ निर्वास्यमानैरपरैस्तिलतंदुलिताकृतिः ॥ ४१ ॥ क्रीडमाना वयस्याभिर्लावण्यप्रतिमेव सा ॥
व्यचिंतयमहं विप्र तां निरीक्ष्य सुमध्यमाम् ॥ ४२ ॥ अनन्याकृतिमन्योऽसौ विधियेनेति निर्मिता ॥ ततः सात्त्विकभावानां तत्क्षणादस्मि गोच
रम् ॥ ४३ ॥ प्रापितो लीलयाहत्य बाणैः कुसुमधन्विना ॥ ततो मया स्वलद्वाचं पृष्टा कस्येति तत्सखी ॥ ४४ ॥ प्राहेति भृगुवंश्यस्य कन्येयं
द्विजजन्मनः ॥ अतृढाद्यापि केनापि समायातात्र खेलितुम् ॥ ४५ ॥ ततः कुसुमबाणेन शरव्रतैर्भृशं हतः ॥ पितरं प्रणतो गत्वा ययाचे तां भृगुद्व
हम् ॥ ४६ ॥ स च मां सदृशं ज्ञात्वा शीलेन च कुलेन च ॥ अतीव चार्थिनं मह्यं ददौ वाचा पुरः क्रमात् ॥ ४७ ॥ ततः सा तनया तस्य भार्गवस्या
शृणोदिति ॥ दत्तास्मि तस्मै विप्राय विरूपायेति जल्पताम् ॥ ४८ ॥ रोह्यमाणा जननीमाह पश्य यथा कृतम् ॥ अतीवानुचेतं दत्त्वा जनकेन
तथा वरे ॥ ४९ ॥ विपमालोब्ध पास्यामि प्रवेक्ष्यामि हुताशनम् ॥ वरं न तु विरूपस्योद्बोद्धुर्भार्या कथंचन ॥ ५० ॥ ततः संवोध्य जननी तां
सुतामाह भार्गवम् ॥ न देयास्मै त्वया कन्या विरूपायेति चाग्रहात् ॥ ५१ ॥ स वल्लभावचः श्रुत्वा धर्मशास्त्राण्यवेक्ष्य च ॥ दत्तामपि हरेत्पूर्वा

१ मदनविद्विषः-शेकरस्य । २ यौगकिदासः-शिवः-लीलाविलासम्वादेव अविचारितमेव यथा स्यात्तथा 'तथास्तु' इत्युक्त्वाऽदर्शनं ययाविति योजना ।

स्कं.प.पु.
॥ ९३ ॥

श्रेयांश्चेद्भर आब्रजेत् ॥ ५२ ॥ अर्वाक्छिलाक्रमणतो निष्ठा स्यात्सप्तमे पदे ॥ इति व्यवस्य प्रददावन्यस्मै तां द्विजः सुताम् ॥ ५३ ॥ श्वोभा
विनि विवाहे तु तच्च सर्वं मया श्रुतम् ॥ ततोतीव विलक्ष्योहं वयस्यानां पुरस्तदा ॥ ५४ ॥ नाशकं वदनं भद्र तथा दर्शयितुं निजम् ॥ कामा
तौतीव तां सुतामर्वाग्निशि तदाहरम् ॥ ५५ ॥ नीत्वा दुर्गतमैकांतेऽकार्षमौद्वाहिकं विधिम् ॥ गांधर्वेण विवाहेन ततोऽकार्षं हृदीप्सितम् ॥
॥ ५६ ॥ अनिच्छन्तीं तदा बालां बलात्सुरतसेवनम् ॥ अथानुपदमागत्य तत्पिता प्रातरेव माम् ॥ ५७ ॥ निश्चस्य संवृतो विप्रैस्तां वीक्ष्योद्वा
हितां सुताम् ॥ शशाप कुपितो भद्र मां तदानीं स भार्गवः ॥ ५८ ॥ ॥ भार्गव उवाच ॥ ॥ निशाचरस्य धर्मेण यत्त्वयोद्वाहिता सुता ॥
तस्मान्निशाचरः पाप भव त्वमविलंबितम् ॥ ५९ ॥ इति शप्तः प्रणम्येनं पादोपग्रहपूर्वकम् ॥ हाहेति च ब्रुवन्गाढं साश्रुनेत्रं सगद्गदम् ॥ ६० ॥
ततोद्गमब्रवं कस्माददोषं मां भवानिति ॥ शपते भवता दत्ता मम वाचा पुरा सुता ॥ ६१ ॥ सोद्वाहिता मया कन्या दानं सकृदिति स्मृतिः ॥ सकृ
जल्पन्ति राजानः सकृजल्पन्ति पण्डिताः ॥ ६२ ॥ सकृत्कन्याः प्रदीयन्ते त्रीण्येतानि सकृत्सकृत् ॥ किं च प्रतिश्रुतार्थस्य निर्वाहस्तत्सतां व्रतम् ॥
॥ ६३ ॥ भवाहशानां साधूनां तस्य त्यागो विगर्हितः ॥ प्रतिश्रुता त्वया लब्धा तदा कालमियं मया ॥ ६४ ॥ उद्गोढा चाधुना नाहमुचितः
शापभाजनम् ॥ वृथा शपन्ति मद्यं च भवंतस्तद्विचार्यताम् ॥ ६५ ॥ यो दत्त्वा कन्यकां वाचा पश्चाद्भरति दुर्मतिः ॥ स याति नरकं चेति धर्म
शास्त्रेषु निश्चितम् ॥ ६६ ॥ तदाकर्ण्य व्यवस्यासौ तथ्यं मद्भचनं हृदा ॥ पश्चात्तापसमोपेतो मुनिर्मामित्यथाब्रवीत् ॥ ६७ ॥ न मे स्यादन्यथा वाणी
उलूकस्त्वं भविष्यति ॥ निशाचरो ह्यलूकोऽपि प्रोच्यते द्विजसत्तम ॥ ६८ ॥ यदेन्द्रद्युम्नविज्ञाने सहायस्त्वं भविष्यसि ॥ तदा त्वं प्रकृतिं विप्र प्राप्स्यसीत्य
ब्रवीत्स माम् ॥ ६९ ॥ तद्वाक्यसमकालं च कौशिकत्वमिदं मम ॥ एतावन्ति दिनान्यासीदष्टाविंशतिं विधेः ॥ ७० ॥ बिल्वीदलैरिति पुरा शशिशेखरस्य
संपूजनेन मम दीर्घतरं किलायुः ॥ संजातमत्र च जुगुप्सितमस्य शापात्कैलासरोधसि निशाचररूपमासीत् ॥ ७१ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एका
शीतिसाहस्र्यां संहितायां माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे महीनदीप्रादुर्भावे बिल्वदलमाहात्म्यवर्णनं नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ उलूक उवाच ॥
॥ इतीदमुक्तमखिलं पूर्वजन्मसमुद्भवम् ॥ स्वरूपमायुषो हेतुः कौशिकत्वस्य चेति मे ॥ १ ॥ इत्युक्त्वा विरते तस्मिन्पुरुषदूतसनामनि ॥ नाडी
जंघो बको मित्रमाह तं दुःखितो वचः ॥ २ ॥ ॥ नाडीजंघ उवाच ॥ ॥ यदर्थं वयमायातास्तत्र सिद्धं महामते ॥ कार्यं तन्मरणं नूनं त्रयाणाम

माह० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ९

॥ ९३ ॥

प्युपागतम् ॥ ३ ॥ इंद्रद्युम्नापरिज्ञाने भद्रकोऽयं सुमूर्षति ॥ तस्यानु मित्रं मार्कंडेस्तं चान्वहमपि स्फुटम् ॥ ४ ॥ मित्रकार्ये विनिर्वृत्ते त्रियमाणं
 निरीक्षते ॥ यो मित्रं जीवितं तस्य धिगस्निग्धं दुरात्मनः ॥ ५ ॥ तदेतावनुयास्यामि त्रियमाणावहं द्विज ॥ आपृच्छे त्वां नमस्कार आश्लेषश्चाथ
 पश्चिमः ॥ ६ ॥ प्रतिज्ञातमनिष्पाद्य मित्रस्याभ्यागतस्य च ॥ कथंकारं न लज्जते हताशा जीवितेप्सवः ॥ ७ ॥ तस्माद्बद्धिं प्रवेक्ष्यामि सार्धमा
 भ्यामसंशयम् ॥ आपृष्टोऽस्यधुना स्नेहान्मम देहि जलांजलिम् ॥ ८ ॥ इत्युक्तवत्सुलूकोऽसौ नाडीजंवे सगद्गदम् ॥ साधुनेत्रं स्थिरीभूय प्राह वाचं
 सुधामुचम् ॥ ९ ॥ ॥ उलूक उवाच ॥ ॥ मयि जीवति मित्रे मे भवान्मरणमेति च ॥ अद्यप्रभृति कस्तर्हि हृदा मेम लभिष्यति ॥ १० ॥
 अस्त्युपायो महानत्र गन्धमादनपर्वते ॥ मत्तश्चिराधुर्मित्रोस्ति गृध्रः प्राणसमः सुहृत् ॥ ११ ॥ स विज्ञास्यति वोऽभीष्टमिन्द्रद्युम्नं महीपतिम् ॥
 इत्युक्त्वा पुरतस्तस्याबुलूकः स च भूपतिः ॥ १२ ॥ मार्कंडेयो वकश्चैव प्रययुर्गन्धमादनम् ॥ तमायांतमथालोक्य वयस्यं पुरतः स्थितम् ॥ १३ ॥
 स्वकुलायात्प्राप्तोऽसौ गृध्रः संमुखमाययौ ॥ कृतसंविदसौ पूर्वं स्वागतासनभोजनैः ॥ १४ ॥ उलूकं गृध्रराजश्च कार्यं पप्रच्छ तं तथा ॥ स चाच
 ख्यावयं मित्रं वको मेऽस्य मुनिः किल ॥ १५ ॥ मुनेरपि तृतीयोऽयं मित्रं चार्थोयमुद्यतः ॥ इंद्रद्युम्नपरिज्ञाने स्वयं जीवति नान्यथा ॥ १६ ॥ बद्धिं
 प्रवेक्ष्यते व्यक्तमयं तदनु वै वयम् ॥ मया निषिद्धोऽयं ज्ञात्वा त्वां चिरंतनमात्मना ॥ १७ ॥ तच्चेज्जानासि तं ब्रूहि चतुर्णां देहि जीवितम् ॥ संर
 क्ष्यामि हि सत्कीर्तिं क्षयं चाखिलपाप्मनः ॥ १८ ॥ ॥ गृध्र उवाच ॥ ॥ पदपंचाशद्यतीता मे कल्पा जातस्य कौशिक ॥ न दृष्टो न श्रुतोऽस्मा
 भिरिन्द्रद्युम्नो महीपतिः ॥ १९ ॥ तच्छ्रुत्वा विस्मयाविष्ट इंद्रद्युम्नोऽपि दुःखितः ॥ पप्रच्छ जीविते हेतुमतिमात्रे विहंगमम् ॥ २० ॥ ॥ गृध्र
 उवाच ॥ ॥ शृणु भद्र पुरा जातो मर्कटोऽहं च चापलः ॥ आसं कदाचिदभवद्भसंतोऽथ ऋतुः क्रमात् ॥ २१ ॥ तत्राप्रे देवदेवस्य वनमध्ये शिवा
 लये ॥ भवोद्भवस्य पुरतो जगद्योगेश्वराभिधे ॥ २२ ॥ चतुर्दशीदिने हस्तनक्षत्रे हर्षणाभिधे ॥ योगे चैत्रे सिते पक्ष आसीदमनकोत्सवः ॥ २३ ॥
 अत्र सौवर्ण्यदोलायां लिंग आरोपिते जनैः ॥ निशायामधिरूपाऽहं दोलां तां च व्यचालयम् ॥ २४ ॥ निसर्गाज्जातिचापल्याच्चिरकालं पुनःपुनः ॥
 अथ प्रभात आयाता जनाः पूजाकृते कपिम् ॥ २५ ॥ दोलाधिरूढमालोक्य लकुटेर्मा व्यताडयन् ॥ दोलामंस्थित एवाहं प्रमीतः शिवमंदिरे ॥ २६ ॥
 तेषां प्रहारैः सुहृदेर्वहुभिर्वज्रदुःसहैः ॥ शिवांदोलनमाहात्म्याज्जातोऽहं नृपमंदिरे ॥ २७ ॥ कारीश्वरस्य तनयः प्रतीतोऽस्मि कुशाध्वजः ॥ जाति

१ सुहृदामभिलष्यति—इ० पा० । २ छात्रिः—इ० पा० । ३ चित्रानक्षत्रे—इ० पा० । ४ मूलस्थो हस्तनक्षत्रे इत्येव पाठः साधुः । ५ पौर्णमास्या एव चित्रानक्षत्रेण समन्वितत्वस्य "मास्मिन्पौर्णमासीति संज्ञायान्" इत्यनेनोचितत्वात् ।

स्मरस्ततो राज्ये क्रमात्प्राप्याहमेश्वरम् ॥ २८ ॥ कारयामि धरापृष्ठे चैत्रे दमनकोत्सवम् ॥ यथा यथा दोलयति शिवं दोलास्थितं नरः ॥ २९ ॥
तथा तथाऽऽभुं याति पुण्यमायाति भद्रक ॥ शिवदीक्षामुपागम्याखिलसंस्कारसंस्कृतः ॥ ३० ॥ शिवाचार्यैर्विमुक्तोऽहं पशुपाशैस्तदागमात् ॥
निर्वाहदीक्षापर्यंतान्संस्कारान्प्राप्य सर्वतः ॥ ३१ ॥ आराधयामि देवेशं प्रत्यक्चित्तमुमापतिम् ॥ समस्तक्लेशविच्छेदकारणं जगतां गुरुम् ॥ ३२ ॥
चित्तवृत्तिनिरोधेन वैराग्याभ्यासयोगतः ॥ जपमुद्गीतमस्यार्थं भावयन्नष्टमं रसम् ॥ ३३ ॥ ततो मां प्रणिधानेनाभ्यासेन दृढभूमिना ॥ अन्तराया
नुपहतं ज्ञात्वा तुष्टोऽब्रवीद्धरः ॥ ३४ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ कुशध्वजाहं तुष्टोऽहं वरं वरय वाञ्छितम् ॥ न हीदृशमनुष्ठानं कस्याप्यस्ति महीतले ॥
॥ ३५ ॥ श्रुत्वेत्युक्तो मया शम्भुर्भूयांसं ते गणो ह्यहम् ॥ अनेनैव शरीरेण तथेत्येवाह गां प्रभुः ॥ ३६ ॥ ततः कैलासमानीय विमानं मम
चादिशत् ॥ सर्वरत्नमयं दिव्यं दिव्याश्चर्यसमावृतम् ॥ ३७ ॥ विचरामि प्रतीतोऽहं तदाऽहो यदृच्छया ॥ अथ काले कियन्मात्रे व्यतीतेऽत्रैव
पर्वते ॥ ३८ ॥ गवाक्षाधिष्ठितोऽपश्यं वसंते मुनिकन्यकाम् ॥ प्रवाति दक्षिणे वायौ मदनाग्निप्रदीपितः ॥ ३९ ॥ अग्निवेश्यमुतां भद्र विवस्त्रां जलं
मध्यगाम् ॥ उद्भिन्नयौवनां श्यामां मध्यक्षामां मृगेक्षणाम् ॥ ४० ॥ विस्तीर्णजघनाभोगां रंभोरुं संहतस्तनीम् ॥ तामंकुरितलावण्यां जलसेकां
दिवाग्रतः ॥ ४१ ॥ प्रोद्भिद्रपंकजमुखीं वर्णनीयतमाकृतिम् ॥ यथाप्रज्ञानयाथात्म्याद्विद्वद्भिरपि वर्णिनीम् ॥ ४२ ॥ प्रोद्यत्कटाक्षविशेषैः शर
व्रातेरिव स्मरः ॥ स्वयं तदंगमास्थाय ताडयामास मां दृढम् ॥ ४३ ॥ वयस्यासंवृतामेवं खेलमानां यदृच्छया ॥ अवतीर्याहमहरं विमानान्मदना
तुरः ॥ ४४ ॥ सा गृहीता मया दीर्घं प्रकुर्वाणा महास्वेनम् ॥ तातेति च विमानस्था रुरोदातीव भद्रक ॥ ४५ ॥ ततो वयस्यास्ता दीना मुनिमाहुः
प्रधाविताः ॥ वैमानिकेन केनापि ह्रियते तव पुत्रिका ॥ ४६ ॥ रुदन्तीं भगवन्नेतां त्राह्युत्तिष्ठेति सर्वतः ॥ तासां तदाकर्ण्य वचो मुनिर्भद्रतपोनिधिः
॥ ४७ ॥ अग्निवेश्योऽभ्यगात्तस्या व्योमन्युपपदं त्वरन् ॥ तिष्ठतिष्ठेति मासुक्ता संस्तभ्य तपसा गतिम् ॥ ४८ ॥ ततः प्रकुपितः प्राह मुनिमामति
दुःसहम् ॥ ॥ अग्निवेश्य उवाच ॥ ॥ यस्मान्मदीया तनया मांसपेशीव ते हता ॥ ४९ ॥ गृध्रेणेवाऽधुना व्योम्नि तस्माद्गृध्रो भव द्रुतम् ॥
अनिच्छन्ती मदीयेयं सुता बाला तपस्विनी ॥ ५० ॥ त्वया हताधुनास्येतत्फलमाप्नुहि दुर्मते ॥ इत्याकर्ण्य भयाविष्टो लज्जयाधोमुखो मुनेः ॥
॥ ५१ ॥ पादौ प्रगृह्य न्यपतं रुदन्नतितरां तदा ॥ न मयेयं परिज्ञाय हता नाद्यापि धर्षिता ॥ ५२ ॥ प्रसादं कुरु ते शापं व्यावर्तय तपो

निवे ॥ प्रणतेषु क्षमावन्तो निसर्गेण तपोधनाः ॥ ५३ ॥ भवन्ति संतस्तद्गुह्यो मा भवेयं प्रसीद मे ॥ इति प्रपन्नेन मया प्रणतोऽसौ भहामुनिः ॥ ५४ ॥ प्रसन्नः प्राह नो मिथ्या मम वाक्यं भवेत्कचित् ॥ किं त्विद्रुमभ्रपालपरिज्ञाने सहायताम् ॥ ५५ ॥ यदा यास्यसि शापस्य तदा मुक्तिमवाप्स्यसि ॥ ५६ ॥ इत्युक्त्वा स मुनिः प्रायाद्गृहीत्वा निजकन्यकाम् ॥ अखण्डशीलां स्वावासमहं गृध्रोऽभवं तदा ॥ ५७ ॥ एवं तदा दमनकोत्सव ईश्वरस्य आंदोलनेन नृपवेश्मनि मेऽवतारः ॥ शम्भोर्गणत्वमभवच्च तथाग्निवेश्यशापेन गृध्र इह भद्र तवेदमुक्तम् ॥ ५८ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे महीप्रादुर्भावे दमनकमा हात्म्यं नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ छ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ गृध्रस्यैतद्वचः श्रुत्वा दुःखविस्मयसंयुतः ॥ इन्द्रद्युम्नस्तमा पृच्छय मरणायोपचक्रमे ॥ १ ॥ ततस्तमालोक्य तथा मुमुर्षु कौशिकादिभिः ॥ स संहितं विचिंत्याह दीर्घायुषमथात्मनः ॥ २ ॥ मैवं कार्षीः शृणु गिरं भद्रक त्वं चिरंतनः ॥ मत्तोऽप्यस्ति स्फुटं चैव ज्ञास्यति त्वदभीप्सितम् ॥ ३ ॥ मानसे सरसि ख्यातः कूर्मो मंथरकाल्यया ॥ तस्य नाविदितं किंचिदेहि तत्र व्रजामहे ॥ ४ ॥ ततः प्रतीतास्ते भूपमुनिगृध्रवकास्तथा ॥ उलूकसहिता जग्मुः सर्वे कूर्म दिदृक्षुः ॥ ५ ॥ सरस्तीरे स्थितः कूर्मस्तान्निरीक्ष्य विदूरगान् ॥ कांदिशीको विवेशासौ जलं शीघ्रतरं तदा ॥ ६ ॥ कौशिकोऽथ तमाहेदं प्रहस्य वचनं स्वयम् ॥ कस्मात्कूर्म प्रनष्टोद्य विमुखोऽभ्यागतेष्वपि ॥ ७ ॥ अग्निर्द्विजानां विप्रश्च वर्णानां रमणः स्त्रियाम् ॥ गुरुः पिता च पुत्राणां सर्व स्याभ्यागतो गुरुः ॥ ८ ॥ विहाय तमिमं धर्ममातिथ्यविमुखः कथम् ॥ गृह्णासि पापं सर्वेषां ब्रूहि कूर्माधुनोत्तरम् ॥ ९ ॥ ॥ कूर्म उवाच ॥ ॥ चिरंतनो हि जानामि कर्तुमातिथ्यसत्क्रियाम् ॥ अभ्यागतेष्वपचितिं धर्मशास्त्रेषु निश्चितम् ॥ १० ॥ सुमहत्कारणं चात्र श्रूयतां तद्वदामि वः ॥ नाहं पराङ्मुखो जात एतावन्ति दिनान्यपि ॥ ११ ॥ अभ्यागतस्य कस्यापि सर्वसत्कारसद्वती ॥ किं त्वेष पंचमो यो वो दृश्यते सरलाकृतिः ॥ १२ ॥ इन्द्रद्युम्नो महीपालो विभेम्यस्मादलंतराम् ॥ अमुना यजमानेन गैचकाल्ये पुरा पुरे ॥ १३ ॥ यज्ञपावकदग्धा मे पृष्ठिर्नाद्यापि निर्व्रणा ॥ तन्मे भयं पुनर्जातं किमयं पुनरेव माम् ॥ १४ ॥ आसुतीबलमाधाय भुवि धक्ष्यति मंप्रति ॥ इति वाक्यावसाने तु कूर्मस्य कुरुसत्तम ॥ १५ ॥ पपात पुष्पवृष्टिः खाद्रिमुक्ताप्सरसां गणैः ॥ सस्वनुर्देववाद्यानि कीर्त्यद्दारे महीपतेः ॥ १६ ॥ विस्मितास्ते च ददृशुर्विमानं पुरतः स्थितम् ॥ इन्द्रद्युम्नकृते देवदूतेनाधिष्ठितं तदा ॥ १७ ॥ अयातयामाः प्रददुराशिषोऽस्मै सुरद्रिजाः ॥ सोऽबुवोक्षे दिवि महानासीत्तस्य महीपतेः ॥ १८ ॥

स्क. ५. ५.
॥ १५ ॥

ततो विमानमालंब्य देवदूतस्तमुच्चैः ॥ इंद्रद्युम्नमुवाचेदं शृण्वतां नाकवासिनाम् ॥ १९ ॥ ॥ देवदूत उवाच ॥ ॥ नवीकृताधुना
कीर्तिस्तव भूपाल निर्मला ॥ त्रिलोक्यामपि तच्छीघ्रं विमानमिदमारुह ॥ २० ॥ गम्यतां ब्रह्मणो लोकमाकल्पं तपसोजितम् ॥ प्रेषितोऽहमने
नेव तवानयनकारणात् ॥ २१ ॥ यावत्कीर्तिर्मनुष्यस्य पृथिव्यां प्रथिता भवेत् ॥ तावानेव भवेत्स्वर्गां सति पुण्ये ह्यनंतके ॥ २२ ॥ सुरालयसरो
वापीकूपारामादिकल्पना ॥ एतदर्थं हि पूर्तास्या धर्मशास्त्रेषु निश्चिता ॥ २३ ॥ ॥ इंद्रद्युम्न उवाच ॥ ॥ अमी ममेव सुहृदो मार्कंडवकौ
शिकाः ॥ गृध्रकूर्मौ प्रभावोऽयममीषां मम वृद्धये ॥ २४ ॥ तच्चेदमी मया साकं ब्रह्मलोकं प्रयांत्युत ॥ पुरःस्थितास्तदायास्ये ब्रह्मलोकं च
नान्यथा ॥ २५ ॥ परेषामनपेक्ष्यैव कृतप्रतिकृतं हि यः ॥ प्रवर्तते हितायैव स सुहृत्प्रोच्यते बुधैः ॥ २६ ॥ स्वार्थोद्युक्तधियो ये स्युरन्वर्थास्ते
प्यसुंधराः ॥ मरणं प्रकृतिश्चैवं जीवितं विकृतिर्यदा ॥ २७ ॥ प्राणिनां परमो लाभः केवलं प्राणिसौहृदम् ॥ दग्निद्रा रागिणोऽसत्यप्रतिज्ञाता गुरु
द्रुहः ॥ २८ ॥ मित्रावसानिनः पापाः प्रायो नरकमंडनाः ॥ परार्थनष्टास्तदमी पंच संप्रति साधवः ॥ २९ ॥ मम कीर्तिसमुद्धारः स प्रभावो महा
त्मनाम् ॥ अमीषां यदि ते स्वर्गं प्रयास्यन्ति मया सह । तदाहमपि यास्यामि देवदूतान्यथा न हि ॥ ३० ॥ ॥ देवदूत उवाच ॥ ॥ एते
हरगणाः सर्वेशापभ्रष्टाः क्षितिं गताः ॥ ३१ ॥ शापांते हरपाशैः तु यांस्यंति पृथिवीपते ॥ विहायेमानतो भूप त्वमागच्छ मया सह ॥ ३२ ॥
न चैषां रोचते स्वर्गो हित्वा देवं महेश्वरम् ॥ ॥ इंद्रद्युम्न उवाच ॥ ॥ यद्येवं गच्छ तद्वत् नायास्येहं त्रिविष्टपम् ॥ ३३ ॥ तथा तथा
यति ष्यामि भविष्यामि यथा गणः ॥ अविशुद्धिस्तयाधिव्यदूषणैरेष निंदितः ॥ ३४ ॥ स्वर्गः सदानुश्रविकस्तस्मादेनं न कामये ॥
तत्रस्थस्य पुनः पातो भयं न व्येति मानसात् ॥ ३५ ॥ पुनः पातो यतः पुंसस्तस्मात्स्वर्गं न कामये ॥ सति पुण्ये स्वयं तेन पातितो
निजलोकतः ॥ ३६ ॥ चतुर्मुखेन वेलक्ष्यं गतोऽस्मि कथमेमि तम् ॥ इतीदमुक्त्वा दूतं तं शृण्वतोऽस्यैव विस्मयात् ॥ ३७ ॥ अप्राक्षीद्रूपतिः
कूर्मं तदायुःकारणं तदा ॥ इदमायुः कथं जातं कूर्मं दीर्घतमं तव ॥ ३८ ॥ सुहृन्मित्रं गुरुस्त्वं मे येन कीर्तिर्ममोद्धृता ॥ ३९ ॥ ॥ कूर्म
उवाच ॥ ॥ शृणु भूप कथां दिव्यां श्रवणात्पापनाशिनीम् ॥ कथां सुमधुरामेतां शिवमाहात्म्यसंयुताम् ॥ ४० ॥ शृण्वन्निमामपि कथां नृपते म

माहे. सं. १
(कौ. सं. २)
अ. १०

॥ १५ ॥

नुष्यः सुश्रद्धया भवति पापविमुक्तदेहः ॥ शंभोः प्रसादमभिगम्य यथायुरेवमासीत्प्रसादत इयं मम कूर्मता च ॥ ४१ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण
 एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे महीप्रादुर्भावे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ छ ॥ ॥ कूर्म उवाच ॥ ॥
 शांडिल्य इति विख्यातः पुराहमभवं द्विजः ॥ बालभावे मया भूप क्रीडमानेन निर्मितम् ॥ १ ॥ पुरा प्रावृषि पांशुत्वं शिवायतनमुच्छ्रितम् ॥
 जलाद्रवालुकाप्रायं प्रांशुप्राकारशोभितम् ॥ २ ॥ पंचायतनविन्यासमनोहरतरं नृप ॥ विनायकशिवासूर्यमधुसूदनमूर्तिमत् ॥ ३ ॥ पीतमृत्स्वर्ण
 कलशं ध्वजमालाविभूषितम् ॥ काष्ठतोरणविन्यस्तं दोलकेन विभूषितम् ॥ ४ ॥ दृढप्रांशुसमुद्भूतसोपानश्रेणिभासुरम् ॥ सर्वाश्चर्यमयं दिव्यं वय
 स्यैः संवृतेन मे ॥ ५ ॥ तत्र जागेश्वरं लिंगं कृत्वाथ विनिवेशितम् ॥ बाल्यादुपलरूपं तद्वर्षावारिविशुद्धिमत् ॥ ६ ॥ बकपुष्पैस्तथान्यैश्च केदारो
 त्यैः समाहृतैः ॥ कोमलैरपरैः पुष्पैर्वृतिवल्लीसमुद्भवैः ॥ ७ ॥ कूष्माण्डैश्चैव वर्णाद्यैरुन्मत्तकुसुमायुतैः ॥ मंदारैर्विल्वपत्रैश्च दूर्वाद्यैश्च नवांकुरैः ॥ ८ ॥
 पूजा विरचिता रम्या शंभोरिति मया नृप ॥ ततस्तांडवमारब्धमनपेक्षितसत्क्रियम् ॥ ९ ॥ शिवस्य पुरतो बाल्याद्वीतं च स्वरवर्जितम् ॥ अ
 कार्षं सकृदेवाहं बाल्ये शिशुगणावृतः ॥ १० ॥ ततो मृतोऽहं जातश्च विप्रो जातिस्मरो नृप ॥ वैदिशे नगरेऽकार्षं शिवपूजां विशेषतः ॥ ११ ॥
 शिवदीक्षामुपागम्यानुगृहीतः शिवागमेः ॥ शिवप्रासाद आधाय लिंगं श्रद्धासमन्वितः ॥ १२ ॥ कल्पकोटिं वसेत्स्वर्गे यः करोति शिवालयम् ॥ यावन्ति
 परमाणूनि शिवस्यायतने नृप ॥ १३ ॥ भवन्ति तावद्रर्षाणि कारकः शिवसद्गति ॥ इति पौराणवाक्यानि स्मरञ्छेलं शिवालयम् ॥ १४ ॥
 अकारिपमहं रम्यं विश्वकर्मविधानतः ॥ मृन्मयं काष्ठनिष्पन्नं पाक्वेष्टं शैलमेव वा ॥ १५ ॥ कृतमायतनं दद्यात्कमादशगुणं फलम् ॥ भस्मशायी
 त्रिषवणो भिक्षान्नकृतभोजनः ॥ १६ ॥ जटाधरस्तपस्यंश्च शिवाराधनतत्परः ॥ इत्थं मे कुर्वतो जातं पुनर्भूष प्रमापणम् ॥ १७ ॥ जातो जाति
 स्मरस्तत्र तृतीयेहं भवान्तरे ॥ सार्वभौमो महीपालः प्रतिष्ठाने पुरोत्तमे ॥ १८ ॥ जयदत्त इति ख्यातः सूर्यवंशसमुद्भवः ॥ ततो मया बहुविधाः
 प्रासादाः कारिता नृप ॥ १९ ॥ तस्मिन्भवान्तरे शंभोराधनपरेण च ॥ ततो निरूपिता जाता बकपुष्पपुरस्सराः ॥ २० ॥ सौवर्णे राजते
 रत्ननिर्मितैः कुसुमैर्नृप ॥ तथाविधेऽन्नदानादि करोमि नृपसत्तम ॥ २१ ॥ केवलं शिवलिंगानां पूजां पुष्पैः करोम्यहम् ॥ ततो मे भग
 वाञ्छंभुः संतुष्टोऽथ वरं ददौ ॥ २२ ॥ अजरामरतां राजंस्तेनैव वपुषा वृतः ॥ ततस्तथाविधं प्राप्यानन्यसाधारणं वरम् ॥ २३ ॥ विचरामि

स्कां. ५.
॥ ९६ ॥

महीमेतां मदांघ इव वारणः ॥ शिवभक्तिं विहायाथ नृपोऽहं मदनातुरः ॥ २४ ॥ प्रधर्षयितुमारब्धः स्त्रियः परपरिग्रहाः ॥ आयुषस्त
पसः कीर्तस्तेजसो यशसः श्रियः ॥ २५ ॥ विनाशकारणं मुख्यं परदारप्रधर्षणम् ॥ सकर्णः श्रुतिहीनोऽसौ पश्यन्ब्रह्मो वदजडः ॥ २६ ॥
अचेतनश्चेतनावान्मूर्खो विद्वानपि स्फुटम् ॥ तदा भवति भूपाल पुरुषः क्षणमात्रतः ॥ २७ ॥ यदेव हरिणाक्षीणां गोचरं याति चक्षुषाम् ॥ मृतस्य
निरये वासो जीवतश्चेश्वराद्वयम् ॥ २८ ॥ एवं लोकद्वयं हंत्री परदारप्रधर्षणा ॥ जरामरणहीनोहमिति निश्चयमास्थितः ॥ २९ ॥ ऐहिकमुष्मिकभयं
विहायाहं ततः परम् ॥ प्रधर्षयितुमारब्धस्तदा भूप परस्त्रियः ॥ ३० ॥ अथ मां संपरिज्ञाय मर्यादारहितं यमः ॥ वरप्रदानादीशस्य तदंति क्रमुपा
ययौ ॥ व्यजिज्ञापन्मदीयं च शंभोर्धर्मव्यतिक्रमम् ॥ ३१ ॥ ॥ यम उवाच ॥ ॥ नाहं तवानुभावेन गुप्तस्यास्य विनिग्रहम् ॥ ३२ ॥ शक्रोमि
पापीनो देव मन्त्रियोगेऽन्यमादिश ॥ जगदाधाररूपा हि त्वयेशोक्ताः पतिव्रताः ॥ ३३ ॥ गावो विप्राः सनिगमा अलुब्धा दानशीलिनः ॥ सत्य
निष्ठा इति स्वामिंस्तेषां मुख्यतमा सती ॥ ३४ ॥ तास्तेन धर्षिता लुप्तं मदीयं धर्मशासनम् ॥ वरदानप्रमत्तेन तवैव परिभूय माम् ॥ ३५ ॥ जय
दत्तेन देवेश प्रतिष्ठानाधिवासिना ॥ इमां धर्मस्य भगवान्निगमाकर्ण्य कोपितः ॥ शशाप मां समानीय वेपमानं कृतांजलिम् ॥ ३६ ॥ ॥
॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ यस्माद्दुष्टसमाचार धर्षितास्ते पतिव्रताः ॥ ३७ ॥ कामार्तेन मया शप्तस्तस्मात्कूर्मः क्षणाद्भव ॥ ततः प्रणम्य विज्ञप्तः
शापतापहरो मया ॥ ३८ ॥ प्राह षष्ठिमे कल्पे विशापो भविता गणः ॥ मदीय इति संप्रोच्य जगामादर्शनं शिवः ॥ ३९ ॥ अहं कूर्मस्तदा
जातो दशयोजनविस्तृतः ॥ समुद्रसलिले नीतस्त्वयाहं यज्ञसाधने ॥ ४० ॥ पुरस्ताद्यायज्ञकेन स्मरंस्तच्च विभेमि ते ॥ दग्धस्त्वयाहं पृष्ठेऽत्र
ब्रणान्येतानि पश्य मे ॥ ४१ ॥ चयनानि बहून्मय कल्पमूत्रविधानतः ॥ पृष्ठोपरि कृतान्यासत्रिंशद्बुध तदा त्वया ॥ ४२ ॥ भूयः संतापिता यज्ञैः
पृथिवी पृथिवीपते ॥ सुखाव सर्वतीर्थानां सारं साऽभून्महीनदी ॥ ४३ ॥ तस्यां च स्नानमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ततो नेमिसिंहे कस्मिन्नपि
प्रलय आगतः ॥ ४४ ॥ इवमानमिदं राजन्मानसं शतयोजनम् ॥ पदपंचाशत्प्रमाणेन कल्पा मम पुरा नृप ॥ ४५ ॥ व्यतीता इह चत्वारः शेषे
मोक्षस्ततः परम् ॥ एवमायुरिदं दीर्घमेवं शापाच्च कूर्मता ॥ ४६ ॥ ममाभूदीश्वरस्यैव सतीधर्मद्रुहो नृप ॥ ब्रूहि किं क्रियतां शत्रोरपि ते गृहगामिनः
॥ ४७ ॥ मम पृष्ठिश्चिरं भूप त्वया दग्धाग्निनाऽपुरा ॥ अहं ज्वलंतीमिव तां पश्याम्यद्यापि सन्निधा ॥ ४८ ॥ इदं विमानमायातं त्वया कस्मान्निरा

१ 'यायजकोऽतिग्रह'—इत्यमरः । २ अधुना—इ. पा. ० । ३ सन्निधा—अद्यापि ज्वलन्ती पृष्ठि पश्यामि—इत्यनेन—कानि रत्नविद्वानुगतिर्यणिता ततास्ते स्वर्गादिलोका उचिताः—इति तात्पर्यम् ।

माहे. सं. १
(बौ. सं. २)
म. ११

॥ ९६ ॥

कृतम् ॥ देवदूतसमायुक्तं भुङ्क्व भोगात्रिजार्जितान् ॥ ४९ ॥ ॥ इंद्रद्युम्न उवाच ॥ ॥ चतुर्मुखेन तेनाहं स्वर्गात्रिर्वासितः स्वयम् ॥ विलङ्घ्यो
 न प्रयास्यामि पाताधिक्यादिद्विषिते ॥ ५० ॥ तस्माद्विवेकवैराग्यमविद्यापापनाशनम् ॥ आलिंग्याहं यतिष्यामि प्राप्य बोधं विमुक्तये ॥ ५१ ॥
 तन्मे गृहागतस्याद्य यथातिथ्यकरो भवान् ॥ तदादिश यथाऽपारपारदः कोपि मे गुरुः ॥ ५२ ॥ ॥ कूर्म उवाच ॥ ॥ लोमशोनाम दीर्घायु
 र्मत्तोऽप्यस्ति महामुनिः ॥ मया कलापग्रामे स पूर्वं दृष्टः क्वचिन्मृप ॥ ५३ ॥ ॥ इंद्रद्युम्न उवाच ॥ ॥ तस्मादागच्छ गच्छामस्तमेव सहिता
 वयम् ॥ प्राहुः पूततमां तीर्थादपि सत्संगतिं बुधाः ॥ ५४ ॥ इत्थं निशम्य नृपतेर्वचनं तदानीं सर्वेऽपि ते षडथ तं मुनिमुख्यमाशु ॥ चित्ते विधाय
 मुदिताः प्रययुर्द्विजेंद्रं जिज्ञासवः सुचिरजीवितहेतुमस्य ॥ ५५ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वर
 खण्डे कौमारिकाखण्डे महीप्रादुर्भावे कूर्माख्यानं नामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ छ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ अथ ते
 ददृशुः पार्थ संयमस्थं महामुनिम् ॥ क्रियायोगसमायुक्तं तपोमूर्तिधरं यथा ॥ १ ॥ जटालिषवणस्नानकपिलाः शिरसा तदा ॥ धारयन्तं
 लोमशाख्यमाज्यसिक्तमिवानलम् ॥ २ ॥ सव्यहस्ते तृणौचं च च्छायार्थं विप्रसत्तमम् ॥ दक्षिणे चाक्षमालां च विभ्रतं मैत्रमार्गगम् ॥ ३ ॥
 अर्हिसयन्दुरुक्ताद्यैः प्राणिनो भूमिचारिणः ॥ यः सिद्धिमेति जप्येन स मैत्रो मुनिरुच्यते ॥ ४ ॥ बकभूपद्विजोलूकगृध्रकूर्मा विलोक्य च ॥
 नेमुः कलापग्रामे तं चिरंतनतपोनिधिम् ॥ ५ ॥ स्वागतासनसत्कारेणामुना तेऽति सत्कृताः ॥ यथोचितं प्रतीतास्तमाहुः कार्यं हृदि स्थितम् ॥ ६ ॥
 ॥ ॥ कूर्म उवाच ॥ ॥ इंद्रद्युम्नोऽयमवनीपतिः सत्रिजनाग्रणीः ॥ कीर्तिलोपात्रिस्तोऽयं वेधसा नाकपृष्ठतः ॥ ७ ॥ मार्कण्डेयादिभिः प्राप्य कीर्त्युद्धारं
 च सत्तम ॥ नायं कामयते स्वर्गं पुनःपातादिभीषणम् ॥ ८ ॥ भवतानुगृहीतोऽयमिहेच्छति महोदयम् ॥ प्रणोद्यस्तदयं भूपः शिष्यस्ते भगवन्मया ॥
 त्वत्सकाशमिहानीतो ब्रूहि साध्वस्य वाञ्छितम् ॥ ९ ॥ परोपकरणं नाम साधूनां व्रतमाहितम् ॥ विशेषतः प्रणोद्यानां शिष्यवृत्तिमुपेयुषाम् ॥ १० ॥
 अप्रणोद्येषु पापेषु सार्धं प्रोक्तमसंशयम् ॥ विद्वेषं मरणं चापि कुरुतेऽन्यतरस्य च ॥ ११ ॥ अप्रमत्तः प्रणोद्येषु मुनिरेष प्रयच्छति ॥ तदेवेति भवानेवं
 धर्मं वेत्ति कुतो वयम् ॥ १२ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ कूर्म युक्तमिदं सर्वं त्वयाभिहितमद्य नः ॥ धर्मशास्त्रोपनतं तत्स्मारिताः स्म पुरातनम् ॥ १३ ॥

१ विलङ्घ्यो लज्जित इत्यर्थः । २ प्रबोध्यः-इ० पा० । प्रणोद्यः-प्रबोध्य इत्येवार्थः । ३ प्रणोद्यानाम्-इ० पा० । ४ यत्साधु उपदेशवान्यं प्रोक्तं, तत्-असंशयम्-अन्यतरस्य गुरोर्वा पापस्य शिष्यस्य वा विद्वेषं
 वा मरणं वा कुरुते-इति योजना ।

एका.म.पु.
॥ १७ ॥

ब्रूहि राजन्सुविश्रब्धं सन्देहं हृदयस्थितम् ॥ कस्ते किमब्रवीच्छेषं वक्ष्याम्यहं न संशयः ॥ १४ ॥ ॥ इन्द्रद्युम्न उवाच ॥ ॥ भगवन्प्रथमः
प्रश्रस्तावदेव ममोच्यताम् ॥ ग्रीष्मकालेऽपि मध्यस्थे रवौ किं न तवाश्रमः ॥ १५ ॥ कुटीमात्रोऽपि यच्छाया तृणैः शिरसि पाणिनैः ॥ १६ ॥
॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ मर्त्यव्यमस्त्यवश्यं च काय एष पतिष्यति ॥ कस्यार्थे क्रियते गेहमनित्यभवमध्यगैः ॥ १७ ॥ यस्य मृत्युर्भवे
न्मित्रं पीतं वाऽमृतमुत्तमम् ॥ तस्यैतदुचितं वक्तुमिदं मे श्रो भविष्यति ॥ १८ ॥ इदं युगसहस्रेषु भविष्यमभवद्दिनम् ॥ तदप्यद्यत्वमापन्नं का कथा
मरणावधेः ॥ १९ ॥ कारणानुगतं कार्यमिदं शुक्रादभूद्रुषः ॥ कथं विशुद्धिमायाति क्षालितांगारवद्भद ॥ २० ॥ तदस्यापि कृते पापं शत्रुष
इर्गनिर्जिताः ॥ कथंकारं न लज्जन्ते कुर्वाणा नृपसत्तम ॥ २१ ॥ तद्ब्रह्मण इहोत्पन्नः सिकताद्वयसम्भवः ॥ निगमोक्तं पठञ्छृण्वन्निदं जीविष्यते
कथम् ॥ २२ ॥ तथापि वैष्णवी माया मोहयत्यविवेकिनम् ॥ हृदयस्थं न जानन्ति ह्यपि मृत्युं शतायुषः ॥ २३ ॥ दन्ताश्वलाश्वला लक्ष्मीर्यौवनं
जीवितं नृप ॥ चलाचलमतीवेदं दानमेवं गृहं नृणाम् ॥ २४ ॥ इति विज्ञाय संसारमसारं च चलाचलम् ॥ कस्यार्थे क्रियते राजन्कुटजादि
परिग्रहः ॥ २५ ॥ ॥ इन्द्रद्युम्न उवाच ॥ ॥ चिरायुर्भगवानेव श्रूयते भुवनत्रये ॥ तदर्थमहमायातस्तत्किमेवं वचस्तव ॥ २६ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥
प्रतिकल्पं मच्छरीरादेकरोमपरिक्षयः ॥ जायते सर्वनाशे च मम भावि प्रमापणम् ॥ २७ ॥ पश्य जानुप्रदेशं मे द्व्यङ्गुलं रोमवर्जितम् ॥ जातं वपुस्त
द्विभेमि मर्त्ये सति किं गृहैः ॥ २८ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ इत्थं निशम्य तद्वाक्यं स प्रहस्यातिविस्मितः ॥ भूपालस्तस्य पप्रच्छ कारणं तादृ
शायुषः ॥ २९ ॥ ॥ इन्द्रद्युम्न उवाच ॥ ॥ पृच्छामि त्वामहं ब्रह्मन्वदायुरिदमीदृशम् ॥ तव दीर्घं प्रभावोऽसौ दानस्य तपसोऽथवा ॥ ३० ॥
॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ शृणु भूप प्रवक्ष्यामि पूर्वजन्मसमुद्भवाम् ॥ शिवधर्मयुतां पुण्यां कथां पापप्रणाशनीम् ॥ ३१ ॥ अहमासं पुरा शूद्रो दरिद्रो
ऽतीवभूतले ॥ भ्रमामि वसुधापृष्ठे द्यशनापीडितो भृशम् ॥ ३२ ॥ ततो मया महर्द्धिगं जालिमध्यगतं तदा ॥ मध्याद्वेजस्य जलाधारो दृष्टश्चैवा
विदूरतः ॥ ३३ ॥ ततः प्रविश्य तद्वारि पीत्वा स्नात्वा च शांभवम् ॥ तर्द्धिगं स्नापितं पूजा विहिता कमलैः शुभैः ॥ ३४ ॥ अथ क्षुत्क्षामकंठोऽहं
श्रीकंठं तं नमस्य च ॥ पुनः प्रचलितो मार्गे प्रमीतो नृपसत्तम ॥ ३५ ॥ ततोऽहं ब्राह्मणगृहे जातो जातिस्मरः सुतः ॥ स्नापनाच्छिवलिंगस्य
सकृत्कमलपूजनात् ॥ ३६ ॥ स्मरन्विलसितं मिथ्या सत्याभासमिदं जगत् ॥ अविद्यामयमित्येवं ज्ञात्वा मूकत्वमास्थितः ॥ ३७ ॥ तेन विप्रेण

मोह० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० १२

॥ १७ ॥

वार्धक्ये समाराध्य महेश्वरम् ॥ प्राप्तोऽहमिति मे नाम ईशान इति कल्पितम् ॥ ३८ ॥ ततः स विप्रो वात्सल्यादगदान्सुबहून्मम ॥ चकार
 व्यपनेष्यामि मूकत्वमिति निश्चयः ॥ ३९ ॥ मंत्रवादान्बहून्वेद्यानुपायानपरानपि ॥ पित्रोस्तथा महामायासंबद्धमनसोस्तथा ॥ ४० ॥ निरीक्ष्य
 मृढतां हास्यमासीन्मनसि मे तदा ॥ तथा यौवनमासाद्य निशि हित्वा निजं गृहम् ॥ ४१ ॥ संपूज्य कमलैः शंभुं ततः शयनमभ्यगाम् ॥ ततः
 प्रमीते पितरि मृढेऽत्यहमुज्झितः ॥ ४२ ॥ संबंधिभिः प्रतीतोऽथ फलाहारमवस्थितः ॥ प्रतीतः पूजयामीशमब्जेर्बहुविधैस्तथा ॥ ४३ ॥ अथ
 वर्षशतस्यति वरदः शशिशेखरः ॥ प्रत्यक्षो याचितो देहि जरामरणसंक्षयम् ॥ ४४ ॥ ईश्वर उवाच ॥ अजरामरता नास्ति नामरूपभृतो
 यतः ॥ ममापि देहपातः स्यादवधिं कुरु जीविते ॥ ४५ ॥ इति शंभोर्वचः श्रुत्वा मया वृत्तमिदं तदा ॥ कल्पति रोमपातोऽस्तु मरणं सर्वसंक्षये ॥
 ४६ ॥ ततस्तव गणो भूयामिति मेऽभीप्सितो वरः ॥ तथेत्युक्त्वा स भगवान्हरश्चादर्शनं गतः ॥ ४७ ॥ अहं तर्पसिनिष्ठश्च ततः प्रभृति चाम
 वम् ॥ ब्रह्महत्यादिभिः पापैर्मुच्यते शिवपूजनात् ॥ ४८ ॥ ब्रह्माब्जैरितरेर्वापि कमलैर्नात्र संशयः ॥ एवं कुरु महाराज त्वमप्याप्स्यसि वांछि
 तम् ॥ ४९ ॥ हरभक्तस्य लोकस्य त्रिलोक्यां नास्ति दुर्लभम् ॥ बहिःप्रवृत्तिं सगृह्य ज्ञानकर्मेन्द्रियादि च ॥ ५० ॥ लयः सदाशिवे नित्यमंतर्यो
 गोऽयमुच्यते ॥ दुष्करत्वाद्ब्रह्मयोगं शिव एव स्वयं जगौ ॥ ५१ ॥ पंचभिश्चार्चनं भूतैर्विशिष्टफलदं ध्रुवम् ॥ क्लेशकर्मविपाकाद्यैराशयैश्चाप्य
 संयुतम् ॥ ५२ ॥ ईशानमाराध्य जपन्प्रणवं मुक्तिमाप्नुयात् ॥ सर्वपापक्षये जाते शिवे भवति भावना ॥ ५३ ॥ पापोपहतबुद्धीनां शिवे वार्तापि दुर्लभा ॥
 दुर्लभं भारते जन्म दुर्लभं शिवपूजनम् ॥ ५४ ॥ दुर्लभं जाद्वीस्तानं शिवे भक्तिः सुदुर्लभा ॥ दुर्लभं ब्राह्मणे दानं दुर्लभं वद्विपूजनम् ॥ ५५ ॥
 अल्पपुण्यैश्च दुष्प्रापं पुरुषोत्तमपूजनम् ॥ ५६ ॥ लक्षणे धनुषां योगस्तदर्धेन हुताशनः ॥ पात्रं शतसहस्रेण रेवा रुद्रश्च षष्टिभिः ॥ ५७ ॥ इती
 दमुक्तमखिलं मया तव महीष्ट्रे ॥ यथायुरभवद्दीर्घं समाराध्य महेश्वरम् ॥ ५८ ॥ न दुर्लभं न दुष्प्रापं न चासाध्यं महात्मनाम् ॥ शिवभ
 क्तिकृतां पुंसां त्रिलोक्यामिति निश्चितम् ॥ ५९ ॥ नंदीश्वरस्य तेनैव वपुषा शिवपूजनात् ॥ सिद्धिमालोक्य को राजच्छंकरं न नमस्यति ॥
 ६० ॥ श्वेतस्य च महीपस्य श्रीकंठं च नमस्यतः ॥ कालोपि प्रलयं यातः कस्तमीशं न पूजयेत् ॥ १६ ॥ यदिच्छया विश्वमिदं जायते व्यव

१ वे पुनः-३० पा० । २ इति निश्चयो यस्य स इति निश्चयः इति समस्तं पद ब्राह्मणस्य विशेषणमिदम् । ३ मूकः १० पा० । ४ तर्पसिनिष्ठः-इत्यलुक्समासः-उरसिलोमेतिषत् । "हृदन्तात्"-इत्यत्र
 'संज्ञायाम्' इत्यस्य योगविभागेन पार्थक्येन असंज्ञायामपि पूर्वैणालुक् । ५ पदम्-३०, स्थानम्-३०, वटम्-३० च पा० ।

तिष्ठते ॥ तथा संलीयते चति कस्तं न शरणं ब्रजेत् ॥ ६२ ॥ एतद्रहस्यमिदमेव नृणां प्रधानं कर्तव्यमत्र शिवपूजनमेव भूप ॥
 यस्यांतरायपदवीमुपयांति लोकाः सद्यो नरः शिवनतः शिवमेति संत्यम् ॥ ६३ ॥ ॥ इति श्रीस्कन्दि महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां
 संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे महीप्रादुर्भावे लोमशवृत्तान्ते शिवपूजनमाहात्म्यवर्णनं नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥
 ॥ नारद उवाच ॥ ॥ इति तस्य मुनीन्द्रस्य भूपतिः शुश्रुवान्वचः ॥ प्राह नाहं गमिष्यामि त्वां विहाय नरं क्वचित् ॥ १ ॥
 लिंगमाराधयिष्येऽद्य सर्वसिद्धिप्रदं नृणाम् ॥ त्वयैवानुगृहीतोऽद्य यांतु सर्वे यथागतम् ॥ २ ॥ तद्रूपतिवचः श्रुत्वा वको ग्रभोऽथ कच्छपः ॥
 उलूकश्च तथैवोचुः प्रणता लोमशं मुनिम् ॥ ३ ॥ स च सर्वसुहृद्भिर्प्रस्तथेत्येवाह तांस्तदा ॥ प्रणोद्यान्प्रणतान्सर्वाननुजग्राह शिष्यवत् ॥ ४ ॥
 शिवदीक्षाविधानेन लिंगपूजां समादिशत् ॥ तेषामनुग्रहपरो मुनिः प्रणतवत्सलः ॥ तीर्थादप्यधिकं स्थाने सतां साधुसमागमः ॥ ५ ॥
 पचेलिमफलः सद्यो दुरंतकलुषापहः ॥ अपूर्वः कोऽपि सद्गोष्ठीसहस्रकिरणोदयः ॥ ६ ॥ य एकांततयात्यंतमंतर्गततमोपहः ॥ साधुगोष्ठीस
 मुद्गतसुखामृतरसोर्मयः ॥ ७ ॥ सर्वे वराः सुधाकाराः शर्करामधुषड्भासाः ॥ ततस्ते साधुसंसर्गं संप्राप्ताः शिवशासनात् ॥ ८ ॥ आरेभिरे
 क्रियायोगं मार्कण्डेनृपपूर्वकाः ॥ तेषां तपस्यतामेवं समाजग्मे कदाचन ॥ तीर्थयात्रानुपंगेन लोमशालोकनोत्सुकः ॥ ९ ॥ मुख्या पुरुषयात्रा हि
 तीर्थयात्रानुपंगतः ॥ सद्भिः समाश्रितो भूप भूमिभागस्तथोच्यते ॥ १० ॥ कृतार्हणातिथ्यविधिं विश्रान्तं मां च फाल्गुन ॥ प्रणम्य तेऽथ
 पप्रच्छुर्नाडीजघनपुरःसराः ॥ ११ ॥ ॥ त उचुः ॥ ॥ शापप्रष्टा वयं ब्रह्मंश्चत्वारोऽपि स्वकर्मणा ॥ तन्मुक्तिसाधनार्थाय स्थानं किंचित्समा
 दिश ॥ १२ ॥ इयं हि निष्फला भूमिः सफलं भारतं मुने ॥ १३ ॥ तत्रापि क्वचिदेकत्र सर्वतीर्थफलं वद ॥ इति पृष्टस्त्वहं तैश्च तानब्रव
 मिदं तदा ॥ १४ ॥ संवर्तं परिपृच्छध्वं स वो वक्ष्यति तत्त्वतः ॥ सर्वतीर्थफलावाप्तिकारकं भूपदेशकम् ॥ १५ ॥ ॥ त उचुः ॥ ॥ कुत्रासौ
 विद्यते योगी नाज्ञासिष्म वयं च तम् ॥ संवर्तदर्शनान्मुक्तिरिति चास्मदनुग्रहः ॥ १६ ॥ यदि जानासि तं ब्रूहि सुहृत्संगो न निष्फलः ॥ ततोऽह
 मब्रवं तांश्च विचार्येदं पुनःपुनः ॥ १७ ॥ वाराणस्यामसावास्ते संवर्तो गुणलिंगभृत् ॥ मलदिग्धो विवसनो भिक्षाशी कुतपादनु ॥ १८ ॥

१ लोकाः स्वर्गसत्यादयो लोकाः । २ नित्यम्-इ०पा० । ३ अन्यं नरमित्यर्थः । ४ सुव्रतवत्सलः-इ०पा० । पचेलिमफलः-पार्षकफलः इत्यर्थः । तदुत्तमफलः-इ०पा० । ५ सुधासांशुशर्करामधुषड्भासाः-इ०
 पा० । ७ समाजग्मे-अहं नारदः ममागतः इत्यर्थः । समागतोऽस्मि-इति वा । ८ सद्भिः समाश्रितं मुक्तिस्थानं किंचित्समादिश-इ०पा० ।

करपात्रकृताहारः सर्वथा निष्परिग्रहः ॥ भावयन्ब्रह्म परमं प्रणवाभिधमीश्वरम् ॥ १९ ॥ भुक्त्वा निर्याति सायाह्ने वनं न ज्ञायते जनैः ॥
 योगीश्वरोऽसौ तद्रूपाः सन्त्यन्ये लिंगधारिणः ॥ २० ॥ वक्ष्यामि लक्षणं तस्य यथा ज्ञास्यथ तं मुनिम् ॥ प्रतोल्या राजमार्गे तु निशि भूमौ
 शवं जनैः ॥ २१ ॥ अविज्ञातं स्थापनीयं स्थेयं तदविदूरतः ॥ यस्तां भूमिमुपागम्य अकस्माद्विनिवर्तते ॥ २२ ॥ स संवर्तो न चाक्रामत्येष
 शल्यमसंशयम् ॥ प्रष्टव्योऽभिमतं चासावुपाश्रित्य विनीतवत् ॥ २३ ॥ यदि पृच्छति केनाहमाख्यात इति मां ततः ॥ निवेद्य चैतद्रक्तव्यं त्वामा
 ख्यायामिमाविशत् ॥ २४ ॥ तच्छ्रुत्वा ते तथा चक्रुः सर्वेपि वचनं मम ॥ प्राप्य वाराणसीं दृष्ट्वा संवर्तं ते तथा व्यंभुः ॥ २५ ॥ शवं दृष्ट्वा च
 तैर्न्यस्तं संवर्तं वै न्यवर्तत ॥ क्षुत्परीतोऽपि तं ज्ञात्वा ययुस्तमनु शीघ्रगम् ॥ २६ ॥ तिष्ठ ब्रह्मन्क्षणमिति जल्पन्तो राजमार्गगम् ॥ याति निर्भर्त्स
 यत्येष निवर्तध्वमिति ब्रुवन् ॥ २७ ॥ समयो मामरे भोऽद्य नागंतव्यं न वो हितम् ॥ पलायनमसौ कृत्वा गत्वा दूरतरं सरः ॥ कुपितः प्राह तान्स
 र्वाङ्केनाख्यातोऽहमित्युत ॥ २८ ॥ निवेदयत शीघ्रं मे यथा भस्म करोमि तम् ॥ शापाग्निनाथ वा युष्मान्यदि सत्यं न वक्ष्यथ ॥ २९ ॥ अथ
 प्रकंपिताः प्राहुर्नारदेनेति तं मुनिम् ॥ स तानाह पुनर्यातः पिशुनः क तु संप्रति ॥ ३० ॥ लोकानां येन शापाग्नौ भस्मशेषं करोमि तम् ॥
 ब्रह्मवंधुमहं प्राहुर्भीतास्ते तं पुनर्मुनिम् ॥ ३१ ॥ ॥ त ऊचुः ॥ ॥ त्वां निवेद्य स चास्मकं प्रविष्टो हव्यवाहनम् ॥ तत्कालमेव विप्रेन्द्र न विद्य
 स्तत्र कारणम् ॥ ३२ ॥ ॥ संवर्त उवाच ॥ ॥ अहमप्येवमेवास्य कर्ता तेन स्वयं कृतम् ॥ तद्रूपं कार्यं नैवात्र चिरं स्थास्यामि वः कृते ॥
 ॥ ३३ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ यदि नारद देवर्षे प्रविष्टोऽसि हुताशनम् ॥ जीवितस्तत्कथं भूय आश्चर्यमिति मे वद ॥ ३४ ॥ ॥
 ॥ नारद उवाच ॥ ॥ न हुताशः समुद्रो वा वायुर्वा वृक्षपर्वतः ॥ आयुधं वा न मे शक्ता देहपाताय भारत ॥ ३५ ॥ पुनरेतत्कृतं चापि संवर्तो
 मन्यते यथा ॥ अहं सन्मानितश्चेति वद्विं प्राप्याप्यगामहम् ॥ ३६ ॥ यथा पुष्पगृहे कश्चित्प्रविशत्यंग फाल्गुन ॥ तथाहमग्निं संविश्य यातवानु
 त्तरं शृणु ॥ ३७ ॥ संवर्तस्तान्पुनः प्राह मार्कण्डेयमुखानिति ॥ विशल्यः क्रियतां पंथाः क्षुधितोऽहं पुनः पुरीम् ॥ भिक्षार्थं पर्यटिष्यामि प्रश्रं प्रकृत
 चैव मे ॥ ३८ ॥ ॥ त ऊचुः ॥ ॥ शापभ्रष्टा वयं मोक्षं प्राप्स्यामस्त्वदनुग्रहात् ॥ प्रतीकारं तदाख्याहि प्रणतानां महामुने ॥ ३९ ॥ यत्र तीर्थे
 सर्वतीर्थफलं प्राप्नोति मानवः ॥ तत्तीर्थं ब्रूहि संवर्त तिष्ठामो यत्र वै वयम् ॥ ४० ॥ ॥ संवर्त उवाच ॥ ॥ नमस्कृत्य कुमाराय दुर्गाभ्यश्च नरो

तमाः ॥ तीर्थं च संप्रवक्ष्यामि महीसागरसंगमम् ॥ ४१ ॥ अमुना राजसिंहेन इंद्रद्युमेन धीमता ॥ यजनाद्यचंगुलोत्सेधा कृतेयं वसुधायदा ॥
॥ ४२ ॥ तदा संताप्यमानाया भुवः काष्ठस्य वै यथा ॥ सुखाय यो जलौघश्च सर्वदेवनमस्कृतः ॥ ४३ ॥ महीनाम नदी सा च पृथिव्यां यानि
कानिचित् ॥ तीर्थानि तेषां सलिलसंभवं तज्जलं विदुः ॥ ४४ ॥ महीनाम समुत्पन्ना देशे मालवकाभिधे ॥ दक्षिणं सागरं प्राप्ता पुण्योभयतटा
शिवा ॥ ४५ ॥ सर्वतीर्थमयी पूर्वं महीनाम महानदी ॥ किं पुनर्यः समायोगस्तस्याश्च सरितां पतेः ॥ ४६ ॥ वाराणसी कुरुक्षेत्रं गंगा रेवा सर
स्वती ॥ ४७ ॥ तार्पा पयोष्णी निर्विध्या चन्द्रभागा इरावती ॥ कावेरी शरयूश्चैव गंडकी नैमिषं तथा ॥ ४८ ॥ गया गोदावरी चैव अरुणा
वरुणा तथा ॥ एताः पुण्याः शतशोन्या याः काश्चित्सरितो भुवि ॥ ४९ ॥ सहस्रविंशतिश्चैव षट्शतानि तथैव च ॥ तासां सारसमुद्भूतं महीतोयं
प्रकीर्तितम् ॥ ५० ॥ पृथिव्यां सर्वतीर्थेषु स्नात्वा यत्फलमाप्यते ॥ तन्महीसागरे प्रोक्तं कुमारस्य वचो यथा ॥ ५१ ॥ एकत्र सर्वतीर्थानां यदि संयोग
मिच्छथ ॥ तद्गच्छथ महापुण्यं महीसागरसंगमम् ॥ ५२ ॥ अहं चापि च तत्रैव बहून्वर्षगणान्पुरा ॥ अवसं चागतश्चात्र नारदस्य भयात्तथा ॥
॥ ५३ ॥ स हि तत्र समीपस्थः पिशुनश्च विशेषतः ॥ मरुतः कुरुते यत्नं तस्मै ब्रूयादिदं भयम् ॥ ५४ ॥ अत्र दिग्वाससां मध्ये बहूनां तत्समस्त्व
हम् ॥ निवसाम्यतिप्रच्छन्नो मरुत्तादतिभीतवत् ॥ ५५ ॥ पुनरत्रापि मां नृनं कथयिष्यति नारदः ॥ तथाविधा हि चेष्टास्य पिशुनस्य प्रहश्यते ॥
॥ ५६ ॥ भवद्भिश्च न चाप्यत्र वक्तुं कस्यचित्कचित् ॥ मरुतः कुरुते यत्नं भूपालो यज्ञसिद्धये ॥ ५७ ॥ देवाचार्येण संत्यक्तो भ्रात्रा मे कारणां
तरे ॥ गुरुपुत्रं च मां ज्ञात्वा यज्ञातिविज्यस्य कारणात् ॥ ५८ ॥ अविद्यातर्गतैर्यज्ञकर्मभिर्न प्रयोजनम् ॥ मम हिंसात्मकैरस्ति
निगमोक्तैरचेतनैः ॥ ५९ ॥ समित्पुष्पकुशप्रायैः साधनैर्यद्यचेतनैः ॥ क्रियते तत्तथा भावि कार्यं कारणवन्तृणाम् ॥ ६० ॥ तद्ययं
तत्र गच्छध्वं शीघ्रमेव नृपानुगाः ॥ अस्ति विप्रः स्वयं ब्रह्मा याज्ञवल्क्यश्च तत्र वै ॥ ६१ ॥ स हि पूर्वमिधेः पुर्यां वस
न्नाश्रममुत्तमम् ॥ आगच्छमानं नकुलं दृष्ट्वा गार्गीं वचोऽब्रवीत् ॥ ६२ ॥ गार्गीं रक्ष पयो भद्रे नकुलोऽयमुपेति च ॥ पयः पातुं
कृतिमतिं नकुलं तं निराकुरु ॥ ६३ ॥ इत्युक्तो नकुलः क्रुद्धः स हि क्रुद्धः पुराऽभवत् ॥ जमदग्नेः पूर्वजैश्च शप्तः प्रोवाच तं मुनिम् ॥
॥ ६४ ॥ अहो वा धिग्धिगित्येव भूयो धिगिति चैव हि ॥ निर्लज्जता मनुष्याणां दृश्यते पापकारिणाम् ॥ ६५ ॥ कथं ते नाम पापानि प्रकुर्वति

नराधमाः ॥ मरणांतरिता येषां नरके तीव्रवेदना ॥ ६६ ॥ निमेषोऽपि न शक्येत जीविते यस्य निश्चितम् ॥ तन्मात्रपरमायुष्यः पापं कुर्यात्कथं
स च ॥ ६७ ॥ त्वं मुने मन्यसे चेदं कुलीनोऽस्मीति बुद्धिमान् ॥ ततः क्षिपसि मां मूढ नकुलोऽयमिति स्मयन् ॥ ६८ ॥ किमधीतं याज्ञ
वल्क्य का योगेश्वरता तव ॥ निरपराधं क्षिपसि धिगधीतं हि तत्तव ॥ ६९ ॥ कस्मिन्वेदे स्मृतौ कस्यां प्रोक्तमेतद्वीहि मे ॥ परुषैरिति वाक्यैर्मां
नकुलेति ब्रवीषि यत् ॥ ७० ॥ किमिदं नैव जानासि यावत्यः परुषा गिरः ॥ परः संश्राव्यते तावच्छंकवः श्रोत्रतः पुरा ॥ ७१ ॥ कंठे यमा
नुगाः पादं कृत्वा तस्य सुदुर्मतेः ॥ अतीव रुदतो लोहशंकून्क्षेप्यति कर्णयोः ॥ ७२ ॥ वावदूकाश्च ध्वजिनो मुष्णन्ति कृपणाञ्जनान् ॥ स्वयं
हस्तसहस्रेण धर्मस्यैवं भवद्विधाः ॥ ७३ ॥ वज्रस्य दिग्धशस्त्रस्य कालकूटस्य चाप्युत ॥ समेन वचसा तुल्यं मृत्योरिति ममाभवत् ॥ ७४ ॥
कर्णनासिकनाराचान्निर्हरन्ति शरीरतः ॥ वाक्छल्यस्तु न निर्हर्तुं शक्यो हृदिशयो हि सः ॥ ७५ ॥ यंत्रपीडैः समाक्रम्य वरमेष हतो नरः ॥ न
तु तं परुषैर्वाक्यैर्जिघांसेत कथंचन ॥ ७६ ॥ त्वया त्वहं याज्ञवल्क्य नित्यं पंडितमानिना ॥ नकुलोसीति तीव्रेण वचसा ताडितः कुतः ॥ ७७ ॥
॥ संवर्त उवाच ॥ ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य भृशं विस्मितमानसः ॥ याज्ञवल्क्योऽब्रवीदेतत्प्रबद्धकरसंपुटः ॥ ७८ ॥ नमोऽधर्माय महते न
विद्यो यस्य वै भवम् ॥ परमाणुमपि व्यक्तं कोत्र विद्यामदः सताम् ॥ ७९ ॥ विरंचिविष्णुप्रमुखाः सोमैर्द्रप्रमुखास्तथा ॥ सर्वज्ञास्तेऽपि मुह्यति
गणनास्मादृशां च का ॥ ८० ॥ धर्मज्ञोऽस्मीति यो मोहादात्मानं प्रतिपद्यते ॥ स वायुं मुष्टिना बद्धमीहते कृपणो नरः ॥ ८१ ॥ केचिदज्ञानतो
नष्टाः केचिज्ज्ञानमदादपि ॥ ज्ञानं प्राप्यापि नष्टाश्च केचिदालस्यतोऽधमाः ॥ ८२ ॥ वेदस्मृतीतिहासेषु पुराणेषु प्रकल्पितम् ॥ चतुःपादं तथा
धर्मं नाचरत्यधमः पशुः ॥ ८३ ॥ स पुरा शोचते व्यक्तं प्राप्य तच्चातंकं गृहम् ॥ तथाहि गृह्यकारेण श्रुतौ प्रोक्तमिदं वचः ॥ ८४ ॥ नकुलं
सकुलं ब्रूयान्न कंचिन्मर्मणि स्पृशेत् ॥ प्रपठन्नपि चैवाहमिदं सर्वं तथा शुक्रः ॥ ८५ ॥ आलस्येनाप्यनाचाराद्व्याकार्येकमंग तत् ॥ ८६ ॥ केवलं पाठ
मात्रेण यश्च संतुष्यते नरः ॥ तथा पंडितमानी च कोन्यस्तस्मात्पशुर्मतः ॥ ८७ ॥ न च्छंदांसि वृजिनात्तारयन्ति मायाविनं माययाऽऽवर्तमा
नम् ॥ नीडं शकुन्ता इव जातपक्षाश्छंदास्येनं प्रजहत्यंतकाले ॥ ८८ ॥ स्वर्गाय बद्धकक्षो यः पाठमात्रेण ब्राह्मणः ॥ स बालो मातुरंक
स्थो ग्रहीतुं सोममिच्छति ॥ ८९ ॥ तद्भवान्सर्वथा मह्यमनयं सोदुमर्हसि ॥ सर्वः कोऽपि वदत्येवं तन्मयैवमुदाहृतम् ॥ ९० ॥ ॥ नकुल

स्कां.म.पु.
॥१००॥

उवाच ॥ ॥ वृथेदं भाषितं तुभ्यं सर्वलोकेन यत्समम् ॥ आत्मानं मन्यसे नैतद्वक्तुं योग्यं महात्मनाम् ॥ ९१ ॥ वाजिवारणलोहानां काष्ठपा
षाणवाससाम् ॥ नारीपुरुषतोयानामंतरं महदंतरम् ॥ ९२ ॥ अन्ये चेत्प्राकृता लोका बहुपापानि कुर्वते ॥ प्रधानपुरुषेणापि कार्यं तत्पृष्ठतो
नु किम् ॥ ९३ ॥ सर्वार्थं निर्मितं शास्त्रं मनोबुद्धी तथैव च ॥ दत्ते विधात्रा सर्वेषां तथापि यदि पापिनः ॥ ९४ ॥ ततो विधातुः
को दोषस्त एव खलु दुर्भगाः ॥ ब्राह्मणेन विशेषेण किं भाव्यं लोकवद्यतः ॥ ९५ ॥ यद्यदाचरति श्रेष्ठस्तत्तदेवेतरो जनः ॥ स यत्प्रमाणं कुरुते
लोकस्तदनुवर्तते ॥ ९६ ॥ तस्मात्सदा महद्भिश्च आत्मार्थं च परार्थतः ॥ सतां धर्मो न संत्याज्यो न्याय्यं तच्छिक्षणं तव ॥ ९७ ॥ यस्मात्त्वया
पीडितोऽहं घोरेण वचसा मुने ॥ तस्माच्छीघ्रं त्वां शप्स्यामि शापयोग्यो हि मे मतः ॥ ९८ ॥ नकुलोऽसीति मामाह भवांस्तस्मात्कुलाधमः ॥
शीघ्रमुत्पत्स्यसे मोहात्त्वमेव नकुलो मुने ॥ ९९ ॥ ॥ संवर्त उवाच ॥ ॥ इति वाचं समाकर्ण्य भाव्यार्थकृतनिश्चयः ॥ याज्ञवल्क्यो मरौ देशे
विप्रस्याजायतात्मजः ॥ १०० ॥ दुराचारस्य पापस्य निघृणस्यातिवादिनः ॥ दुष्कुलीनस्य जातोऽसौ तदा जातिस्मरः सुतः ॥ १०१ ॥ सोऽथ
ज्ञानात्समालोक्य भर्तृयज्ञ इति द्विजः ॥ गुप्तक्षेत्रं समापन्नो महीसागरसंगमम् ॥ १०२ ॥ तत्र पाशुपतो भूत्वा शिवाराधनतत्परः ॥ स्वायंभुवं
महाकालं पूजयन्वर्ततेऽधुना ॥ १०३ ॥ यो हि नित्यं महाकालं श्रद्धया पूजयेत्पुमान् ॥ स दौष्कुलीनदोषेभ्यो मुच्यतेऽहिरिव त्वचः ॥ १०४ ॥
यथायथा श्रद्धयासौ तल्लिङ्गं परिपश्यति ॥ तथातथा विमुच्येत दोषैर्जन्मशतोद्भवैः ॥ १०५ ॥ भर्तृयज्ञस्तु तत्रैव लिंगस्याराधनात्क्रमात् ॥ बीज
दोषाद्विनिर्मुक्तस्तल्लिङ्गमहिमा त्वसौ ॥ १०६ ॥ बभूव च नकुलं प्राह विमुक्तो दुष्टजन्मतः ॥ यस्मात्तस्मादिदं तीर्थं स्यात्तं वै बभूव पावनम् ॥ १०७ ॥
तस्माद्भज्यं तत्रैव महीसागरसंगमम् ॥ पंच तीर्थानि सेवन्तो मुक्तिमाप्स्यथ निश्चितम् ॥ १०८ ॥ इत्येवमुक्त्वा संवर्तो ययावभिमतं द्विजः ॥
भर्तृयज्ञं मुनिं प्राप्य ते च तत्र स्थिताभवेन् ॥ १०९ ॥ ततस्तानाह स ज्ञात्वा गणाञ्जानेन शांभवान् ॥ महद्भो विमलं पुण्यं गुप्तक्षेत्रे यदत्र वै ॥
॥ ११० ॥ भवन्तोऽभ्यागता यत्र महीसागरसंगमः ॥ स्नानं दानं जपो होमः पिंडदानं विशेषतः ॥ १११ ॥ अक्षयं जायते सर्वं महीसागर
संगमे ॥ कृतं तथाऽक्षयं सर्वं स्नानदानक्रियादिकम् ॥ ११२ ॥ यदात्र स्थानकं चक्रे देवर्षिर्नारदः पुरा ॥ तदा ग्रहेर्वरा दत्ताः शनिना च वर
स्त्वसौ ॥ ११३ ॥ शनैश्चरेण संयुक्ता त्वमावास्या यदा भवेत् ॥ श्राद्धं तत्र प्रकुर्वीत स्नानदानपुरःसरम् ॥ ११४ ॥ यदि श्रावणमासस्य शनैश्चर

१ लोकवत्-प्राकृतसामान्यलोकवत्- भाव्यं किम्-अपि तु नेति तात्पर्यम् । २ सन्धिरार्यः । स्थिता अभवन्-इति पदच्छेदः ।

माहे०सं० १
(को०सं०२)
अ० १३

॥१००॥

दिने शुभा ॥ कुहूर्भवति तस्यां तु संक्रांतिं कुरुते रविः ॥ ११५ ॥ तस्यामेव तिथौ योगो व्यतीपातो भवेद्यदि ॥ पुष्करं नाम तत्पर्व सूर्यपर्वशता
 धिकम् ॥ ११६ ॥ सर्वयोगसमावापः कथंचिदपि लभ्यते ॥ तस्मिन्दिने शनिं लोहं कांचनं भास्करं तथा ॥ ११७ ॥ महीसागरसंसर्गे पूज
 यीत यथाविधि ॥ शनिमंत्रैः शनिं ध्यात्वा सूर्यमंत्रैर्दिवाकरम् ॥ ११८ ॥ अर्घ्यं दद्याद्वाकरस्य सर्वपापप्रशांतये ॥ प्रयागादधिकं स्नानं दानं क्षेत्रा
 त्कुरोरपि ॥ ११९ ॥ पिंडदानं गयाक्षेत्रादधिकं पांडुनंदन ॥ इदं संप्राप्यते पर्व महद्भिः पुण्यराशिभिः ॥ १२० ॥ पितृणामक्षया तृतिर्जायते
 दिवि निश्चितम् ॥ यथा गयाशिरः पुण्यं पितृणां तृतिदं परम् ॥ १२१ ॥ तथा समधिकः पुण्यो महीसागरसंगमः ॥ १२२ ॥ अग्निश्च रेतो
 मृडया च देहे रेतोधा विष्णुर्मृतस्य नाभिः ॥ एवं ब्रुवच्छ्रद्धया सत्यवाक्यं ततोऽवगाहेत महीसमुद्रम् ॥ १२३ ॥ मुखं च यः सर्वनदीषु पुण्यः पाथो
 धिरंवा प्रवरा मही च ॥ समस्ततीर्थाकृतिरेतयोश्च ददामि चार्घ्यं प्रणमामि नौमि ॥ १२४ ॥ ताम्रा रस्याः पयोवाहाः पितृप्रीतिप्रदाः
 शुभाः ॥ सस्यमाला महासिन्धुर्दातुर्दात्री पृथुस्तुता ॥ इन्द्रद्युम्नस्य कन्या च क्षितिजन्मा इरावती ॥ १२५ ॥ महीपर्णा महीशृंगा गंगा
 पश्चिमवाहिनी ॥ नदी राजनदी चेति नामाष्टादशमालिकाम् ॥ १२६ ॥ स्नानकाले च सर्वत्र श्राद्धकाले पठेन्नरः ॥ पृथुनोक्तानि
 नामानि यज्ञमूर्तिपदं व्रजेत् ॥ १२७ ॥ महीदोहे महानंदसंदोहे विश्वमोहिनि ॥ जातासि सरितां राज्ञि पापं हर महीद्रवे ॥ इत्यर्घ्यमंत्रः
 ॥ १२८ ॥ कंकणं रजतस्यापि योऽत्र निक्षिपते नरः ॥ स जायते महीपुष्टे धनधान्ययुते कुले ॥ १२९ ॥ महीं च सागरं चैव रौप्यकंकण
 पूजया ॥ पूजयामि भवेन्मा मे द्रव्यनाशो दरिद्रता ॥ १३० ॥ कंकणक्षेपणम् ॥ यत्फलं सर्वतीर्थेषु सर्वयज्ञैश्च यत्फलम् ॥ तत्फलं स्नानदानेन
 महीसागरसंगमे ॥ १३१ ॥ विवादे च समुत्पन्ने अपराधी च यो मतः ॥ जलहस्तः सदा वाच्यो महीसागरसंगमे ॥ १३२ ॥ संस्त्राप्याचोरमंत्रेण
 स्थाप्य नाभिप्रमाणके ॥ जले करं समुद्धृत्य दक्षिणं वाचयेद्भुतम् ॥ १३३ ॥ यदि धर्मोऽत्र सत्योऽस्ति सत्यश्चेत्संगमस्त्वसौ ॥ सत्याश्चेत्कतुर्द
 ष्टारः सत्यं स्यान्मे शुभाशुभम् ॥ १३४ ॥ एवमुक्त्वा करं क्षिप्य दक्षिणं सकलं ततः ॥ निःसृतः पापकारी चेज्ज्वरेणापीड्यते क्षणात् ॥ १३५ ॥
 सप्ताहादृश्यते चापि तावन्निर्दोषवान्मतः ॥ अत्र स्नात्वा च जम्बा च तपस्तप्त्वा तथैव च ॥ १३६ ॥ रुद्रलोकं सुबहवो गताः पुण्येन कर्मणा ॥
 सोमवारे विशेषेण स्नात्वा योत्र सुभक्तितः ॥ १३७ ॥ पंच तीर्थानि कुरुते मुच्यते पंचपातकैः ॥ इत्याद्युक्तं बहुविधं तीर्थमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ १३८ ॥

मर्त्यज्ञः शिवस्यो'चे तेषामाराधने क्रमम् ॥ शिवागमोक्तमादिश्य पूजायोगं यथाविधि ॥ १३९ ॥ शिवभक्तिसमुद्रैकपूरितः प्राह तान्मुनिः ॥ न शिवात्परमो देवः सत्यमेतच्छिवव्रताः ॥ १४० ॥ शिवं विहाय यो ह्यन्यदसत्किंचिदुपासते ॥ कस्त्वं सोऽमृतं त्यक्त्वा मृगतृष्णां प्रधावति ॥ १४१ ॥ शिवशक्तिमयं ह्येतत्प्रत्यक्षं दृश्यते जगत् ॥ लिंगाकं च भगाकं च नान्यदेवांकितं क्वचित् ॥ १४२ ॥ यश्च तं पितरं रुद्रं त्यक्त्वा मातरमं विकाम् ॥ वर्ततेऽसौ स्वपितरं त्यक्तोदपितृपिंडकः ॥ यस्य रुद्रस्य माहात्म्यं शतरुद्रीयमुत्तमम् ॥ १४३ ॥ शृणुध्वं यदि पापानामिच्छध्वं क्षालनं परम् ॥ ब्रह्मा हाटकलिंगं च समाराध्य कपर्दिनः ॥ १४४ ॥ जगत्प्रधानमिति च नाम जप्त्वा विराजते ॥ कृष्णमूले कृष्णलिंगं नाम चार्जितमेव च ॥ १४५ ॥ सनकाद्यैश्च तल्लिंगं पूज्याजंयुर्जगद्गतिम् ॥ दर्भाकुरमयं सप्त मुनयो विश्वयोनिकम् ॥ १४६ ॥ नारदस्त्वंतरिक्षे च जगद्बीजमिदं गृणन् ॥ वज्रमिंद्रो लिंगमेवं विश्वात्मानं च नाम च ॥ १४७ ॥ सूर्यस्ताम्रं तथा लिंगं नाम विश्वसृजं जपन् ॥ चंद्रश्च मौक्तिकं लिंगं जपन्नाम जगत्पतिम् ॥ १४८ ॥ इंद्रनीलमयं वह्निर्नाम विश्वेश्वरं जपन् ॥ पुष्परंगं गुरुलिंगं विश्वयोनिं जपन्हरम् ॥ १४९ ॥ पद्मरागमयं शुक्रो विश्वकर्मेति नाम च ॥ हेमलिंगं च धनदो जपन्नाम्ना तथेश्वरम् ॥ १५० ॥ रौप्यजं विश्वदेवाश्च नामापि जगतापतिम् ॥ वायवो रीतिजं लिंगं शंभुमित्येव नाम च ॥ १५१ ॥ काशजं वसवो लिंगं स्वयंभुमिति नाम च ॥ त्रिलोहं मातरो लिंगं नाम भूतेशमेव च ॥ १५२ ॥ लौहं च रक्षसां नाम भूतभव्यभवोद्भवम् ॥ शुद्धाकाः सीसजं लिंगं नाम योगं जपन्ति च ॥ १५३ ॥ जैगीषव्यो ब्रह्मरंध्रं नाम योगेश्वरं जपन् ॥ निर्मियनयोर्लिंगे जपन्शर्वेति नाम च ॥ १५४ ॥ धन्वंतरिगोमयं च सर्वलोके'वैश्वरम् ॥ गंधर्वा दारुजं लिंगं सर्वश्रेष्ठेति नाम च ॥ १५५ ॥ वैदूर्यं राघवो लिंगं जगन्ध्येष्टेति नाम च ॥ बाणो मारकतं लिंगं वसिष्ठमिति नाम च ॥ १५६ ॥ वरुणः स्फाटिकं लिंगं नाम्ना च परमेश्वरम् ॥ नागा विद्रुमलिंगं च नाम लोकत्रयंकरम् ॥ १५७ ॥ भारती तारं लिंगं च नाम लोकत्रयाश्रितम् ॥ शनिश्च संगमावर्ते जगन्नाथेति नाम च ॥ १५८ ॥ शनिदेशे मध्यरात्रौ महीसागरसंगमे ॥ जातीजं रावणो लिंगं जपन्नाम सुदुर्जयम् ॥ १५९ ॥ सिद्धाश्च मोनसं नाम काममृत्युजरातिगम् ॥ उच्छजं च बलिलिंगं ज्ञानात्मेत्यस्य नाम च ॥ १६० ॥ मरीचिपाः पुष्पजं च ज्ञानगम्येति नाम च ॥ शकृताः शकृतं लिंगं ज्ञानज्ञेयेति नाम च ॥ १६१ ॥ फेनपाः फेनजं लिंगं नाम चापि सुदुर्विदम् ॥ कपिलो

१ ऊचे-उक्तान् । २ अजयुः-जितवन्तः । ३ तिमलिंगं च-इ० पा० । ४ जगतां गतिम्-इ० पा० । ५ स्वयंभुमिति नाम च-इ० पा० । ६ शिवेति-इ० पा० । ७ सर्वलोकसुरेश्वरम्-इ० पा० । ८ ताललिंगं च-इ० पा० । ९ कामजम्-इ० पा० । १० सुदुर्लभम्-इ० पा० ।

बालुकालिंगं वरदं च जपन्हरम् ॥ १६२ ॥ सारस्वतो वाचिलिंगं नाम वागीश्वरेति च ॥ गणा मूर्तिमयं लिंगं नाम रुद्रेति चाब्रुवन् ॥ १६३ ॥
 जांबूनदमयं देवाः शितिकण्ठेति नाम च ॥ शंखलिंगं बुधो नाम कनिष्ठमिति संजपन् ॥ १६४ ॥ अश्विनौ मृन्मयं लिंगं नाम्ना चैव सुवेधसम् ॥
 विनायकः पिष्टलिंगं नाम्ना चापि कपर्दिनम् ॥ १६५ ॥ नावनीतं कुजो लिंगं नाम चापि करालकम् ॥ तार्क्ष्य ओदनलिंगं च हर्यक्षेति हि नाम च ॥
 ॥ १६६ ॥ गौडं कामस्तथा लिंगं रतिदं चेति नाम च ॥ शची लवणलिंगं तु बभ्रुकेशेति नाम च ॥ १६७ ॥ विश्वकर्मा च प्रासादलिंगं याम्येति
 नाम च ॥ विभीषणश्च पांसूतं सुहृत्तमेति नाम च ॥ वंशांकुरोत्थं सगरो नाम संगतमेव च ॥ १६८ ॥ राहुश्च रामठं लिंगं नाम गम्येति कीर्त
 यन् ॥ लेप्यलिंगं तथा लक्ष्मीहरीनेत्रेति नाम च ॥ १६९ ॥ योगिनः सर्वभूतस्थं स्थाणुरित्येव नाम च ॥ नानाविधं मनुष्याश्च पुरुषनाम नाम
 च ॥ १७० ॥ तेजोमयं च ऋक्षाणि भगं नाम च भास्वरम् ॥ किंनरा धातुलिंगं च सुदीप्तमिति नाम च ॥ १७१ ॥ देवदेवेति नामास्ति लिंगं
 च ब्रह्मराक्षसाः ॥ दंतजं वारणा लिंगं नाम रंहसमेव च ॥ १७२ ॥ सप्तलोकमयं साध्या बहुरूपेति नाम च ॥ दूर्वांकुरमयं लिंगमृतवः सर्वनाम
 च ॥ १७३ ॥ कौकुममप्सरसो लिंगं नाम शंभोः प्रियेति च ॥ सिंदूरजं चोर्वशी च नाम च प्रियवासनम् ॥ १७४ ॥ ब्रह्मचारि गुरुलिंगं नाम
 चोष्णीषिणं विदुः ॥ अलक्तकं च योगिन्यो नाम चास्य सुबभ्रुकम् ॥ १७५ ॥ श्रीखंडं सिद्धयोगिन्यः सहस्राक्षेति नाम च ॥ डाकिन्यो मांस
 लिंगं च नाम चास्य च मीढुषम् ॥ १७६ ॥ अप्यन्नजं च मनवो गिरिशेति च नाम च ॥ अगस्त्यो ब्रीहजं वापि मुशांतमिति नाम च ॥ १७७ ॥
 यवजं देवलो लिंगं पतिमित्येव नाम च ॥ वल्मीकजं च वाल्मीकिश्चिरवासीति नाम च ॥ १७८ ॥ प्रतर्दनो बाणलिंगं हिरण्यभुजनाम च ॥
 राजिकं च तथा दैत्या नाम उग्रेति कीर्तितम् ॥ १७९ ॥ निष्पावजं दानवाश्च लिंगनाम च दिक्पतिम् ॥ मेघा नीरमयं लिंगं पर्जन्यपतिनाम च
 ॥ १८० ॥ राजमाषमयं यक्षा नाम भूतपतिं स्मृतम् ॥ तिलान्नजं च पितरो नाम वृषपतिस्तथा ॥ १८१ ॥ गौतमो गोरजमयं नाम गोपतिरेव
 च ॥ वानप्रस्थाः फलमयं नाम वृक्षावृतेति च ॥ १८२ ॥ स्कंदः पाषाणलिंगं च नाम सेनान्य एव च ॥ नागश्चाश्वतरो धान्यं मध्यमेत्यस्य
 नाम च ॥ १८३ ॥ पुरोडाशमयं यज्वा सुवहस्तेति नाम च ॥ यमः कालायसमयं नाम प्राह च धन्विनम् ॥ १८४ ॥ यवांकुरं जामदग्न्यो
 भर्गदैत्येति नाम च ॥ पुरुरवाश्चात्रमयं बहुरूपेति नाम च ॥ १८५ ॥ मांधाता शर्करालिंगं नाम बाहुयुगेति च ॥ गावः पयोमयं लिंगं नाम

स्कां.व.१.
॥१०२॥

नेत्रसहस्रकम् ॥ १८६ ॥ साध्या भर्तृमयं लिंगं नाम विंशपतिः स्मृतम् ॥ नारायणो नरो मौजं सहस्रशिरनाम च ॥ १८७ ॥ ताक्ष्यं
पृथुस्तथा लिंगं सहस्रचरणाभिधम् ॥ पक्षिणो व्योमलिंगं च नाम सर्वात्मकेति च ॥ १८८ ॥ पृथिवी मेरुलिंगं च द्रितनुश्चास्य
नाम च ॥ भस्मलिंगं पशुपतिर्नाम चास्य महेश्वरः ॥ १८९ ॥ ऋषयो ज्ञानलिंगं च चिरस्थानेति नाम च ॥ ब्राह्मणा ब्रह्मलिंगं
च नाम ज्येष्ठेति तं विदुः ॥ १९० ॥ गोरोचनमयं शेषो नाम पशुपतिः स्मृतम् ॥ वासुकिर्विषलिंगं च नाम वैशंकरेति च ॥ १९१ ॥ तक्षकः
कालकूटाख्यं बहुरूपेति नाम च ॥ हालाहलं च कर्कोट एकाक्ष इति नाम च ॥ १९२ ॥ शृंगी विषमयं पद्मो नाम धूर्जटिरेव च ॥ पुत्रः पितृमयं
लिंगं विश्वरूपेति नाम च ॥ १९३ ॥ पारदं च शिवा देवी नाम त्र्यम्बक एव च ॥ मत्स्याद्याः शास्त्रलिंगं च नाम चापि वृषाकपिः ॥ १९४ ॥
एवं किं बहुनोक्तेन यद्यत्सत्त्वं विभूतिमत् ॥ जगत्यामस्ति तज्जातं शिवाराधनयोगतः ॥ १९५ ॥ भस्मनो यदि वृक्षत्वं ज्ञायते नीरसेवनात् ॥
शिवभक्तिविहीनस्य ततोऽस्य फलमुच्यते ॥ १९६ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां यदि प्राप्तौ भदेन्नतिः ॥ ततो हरः समाराध्यस्त्रिजगत्याः प्रदी मतः
॥ १९७ ॥ य इदं शतरुद्रीयं प्रातःप्रातः पठिष्यति ॥ तस्य प्रीतः शिवो देवः प्रदास्यत्यखिलान्वरान् ॥ १९८ ॥ नातः परं पुण्यतमं किंचिदस्ति
महाफलम् ॥ सर्ववेदरहस्यं च सूर्येणोक्तमिदं मम ॥ १९९ ॥ वाचा च यत्कृतं पापं मनसा वाप्युपार्जितम् ॥ पापं तन्नाशमायाति कीर्तिते शतरुद्रिये
॥ २०० ॥ रोगातो मुच्यते रोगाद्बद्धो मुच्यते बन्धनात् ॥ भयान्मुच्यते भीतश्च जपेद्यः शतरुद्रियम् ॥ २०१ ॥ नाम्नां शतेन यः कुम्भैः पुष्पैस्ता
वद्भिरीश्वरम् ॥ प्रणामानां शतेनापि मुच्यते सर्वपातकैः ॥ २०२ ॥ लिंगानां शतमेतच्च शतमाराधकास्तथा ॥ नामानि च शतं सर्वदोषसंनाशकं
स्मृतम् ॥ २०३ ॥ विशेषादेषु लिंगेषु यः पठिष्यति पंचसु ॥ पंचभिर्विषयोद्भूतैः स दोषैः परिमुच्यते ॥ २०४ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ निश
म्येवं प्रार्थ्य तेऽपि गुप्तक्षेत्रे मुदान्विताः ॥ पंचलिंगान्यर्चयंतः शिवध्यानपराभवन् ॥ २०५ ॥ ततो बहुतिथे काले प्रत्यक्षीभूय शंकरः ॥ प्राह
तान्मुदितो देवस्तेषां भक्तिविशेषतः ॥ २०६ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ ॥ बकोलूकगृध्रकूर्मा इन्द्रद्युम्न च पार्थिव ॥ सारूप्यां मुक्तिमापन्ना मल्लोके
निवसिष्यथ ॥ २०७ ॥ लोमशश्चापि मार्कण्डे जीवन्मुक्तौ भविष्यतः ॥ इत्युक्ते देवदेवेन लिंगं स्थापितवान् नृपः ॥ २०८ ॥ इन्द्रद्युम्नेश्वरं नाम

१ बाहुयुतेति च-३० पा० । २ वीरश्वानेति-३० पा० । ३ वसुलिंगं च-३० पा० । ४ प्रमोदतः-३० पा० । ५ तु-३० पा० । ६ ते-इन्द्रद्युम्नादयः अपि । ७ शिवध्यानपराः अभवन्-
इति पदच्छेदः । सन्धिरार्थः ।

पादे-सं-१
(को-सं-९)
म- १३

॥१०२॥

महाकालाख्यमित्युत ॥ ज्ञात्वा तीर्थगुणात्राजा कीर्तिमिच्छंश्चिरंतनीम् ॥ २०९ ॥ त्रिरम्यमतुलं लिंगं संस्थाप्येदमुवाच ह ॥ यावच्चंद्रश्च सूर्यश्च याव
त्तिष्ठति मेदिनी ॥ २१० ॥ इन्द्रद्युम्नेश्वरं लिंगं नंदताच्छाश्वतीः समाः ॥ ततस्तथेति भगवाञ्छिवः प्रोच्याब्रवीत्पुनः ॥ २११ ॥ अत्र यो नि
यतं लिंगमेन्द्रद्युम्नं प्रपूजयेत् ॥ स गणो जायते नूनं मम लोके निवत्स्यति ॥ २१२ ॥ इत्युक्त्वा सह तैश्चैव पंचभिः शशिशेखरः ॥ रुद्रलोकम
गादेवस्तेऽपि जाता गणाः पुनः ॥ २१३ ॥ एवं प्रभावो राजाभूदिन्द्रद्युम्नो महीपतिः ॥ यजता येन वीरेण निर्मितेयं महीनदी ॥ २१४ ॥ एवंविधः
स पुण्योऽयं महीसागरसंगमः ॥ अभूत्ततोऽपि संक्षेपात्तव पार्थ प्रकीर्तितः ॥ २१५ ॥ स्नात्वात्र संगमे यश्च इन्द्रद्युम्नेश्वरं नरः ॥ पूजयेत्तस्य वासः
स्याद्यत्रेशः पार्वतीपतिः ॥ २१६ ॥ सर्वबन्धहरं लिंगं गाणपत्यप्रदं त्विदम् ॥ यतो बन्धान्विहायैव स्थापितं तेन फाल्गुन ॥ २१७ ॥ इतीदमुक्तं
तव पुण्यकारि माहात्म्यमस्योत्तमसंगमस्य ॥ माहात्म्यमत्यद्भुतपुण्यमिन्द्रद्युम्नेश्वरस्यापि च पुण्यकारि ॥ २१८ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण
एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे महीसागरसंगममाहात्म्यशतरुद्रियलिंगमाहात्म्येन्द्रद्युम्नेश्वरलिंगमाहात्म्य
वर्णनं नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ कुमारनाथमाहात्म्यं यत्त्वयोक्तं कथांतरे ॥ तदहं श्रोतु
मिच्छामि विस्तरेण महामुने ॥ १ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ तारकं विनिहत्यैव वज्रांगतनयं प्रभुः ॥ गुहः संस्थापयामास
लिंगमेतच्च फाल्गुन ॥ २ ॥ दर्शनाच्छ्रवणाद्व्यानात्पूजया श्रुतिवन्दनैः ॥ सर्वपापापहः पार्थ कुमारेणो न संशयः ॥ ३ ॥
॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ अत्याश्चर्यमयी रम्या कथेयं पापनाशिनी ॥ विस्तरेण च मे ब्रूहि याथातथ्येन नारद ॥ ४ ॥ वज्रांगः कोप्यसौ
दैत्यः किंप्रभावश्च तारकः ॥ कथं स निहतश्चैव जातश्चैव कथं गुहः ॥ ५ ॥ कथं संस्थापितं लिंगं कुमारेण संज्ञितम् ॥ किं फलं चास्य लिंगस्य
ब्रूहि तद्विस्तारान्मम ॥ ६ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ प्रणिपत्य कुमाराय सेनान्यं चेश्वराय च ॥ शृणु चैकमनाः पार्थ कुमारचरितं महत्
॥ ७ ॥ मानसो ब्रह्मणः पुत्रो दक्षो नाम प्रजापतिः ॥ पृष्टिं सोऽजनयत्कन्या वीरिण्यां नाम फाल्गुन ॥ ८ ॥ ददौ स दश धर्माय कश्यपाय
त्रयोदश ॥ सप्तविंशतिं सोमाय चतस्रोऽरिष्टनेमिने ॥ ९ ॥ भृतांगिरःकृशाश्वभ्यो द्वे द्वे चैव ददौ प्रभुः ॥ नामधेयान्यमूषां च सपत्नीनां च मे शृणु
॥ १० ॥ यासां प्रसूतिप्रभवा लोका आपूरितास्त्रयः ॥ भानुर्लम्बा कंकुर्द्रुमिर्विश्वा साध्या मरुत्वती ॥ ११ ॥ वसुर्मुहूर्ता संकल्पा धर्मपत्न्यः

स्कां. ५. ५.
॥ १०३ ॥

सुताञ्छृणु ॥ भानोस्तु देवक्रषम इन्द्रसेनः सुतोऽभवत् ॥ १२ ॥ विद्योत आसील्लंबायां ततश्च स्तनयिब्रवः ॥ ककुदः शकटः पुत्रः कीकटस्तनयो
यतः ॥ १३ ॥ भुवो दुर्गस्तथा स्वर्गो नंदश्चैव ततोऽभवत् ॥ विश्वेदेवाश्च विश्वाया अप्रजांस्तान्प्रचक्षते ॥ १४ ॥ साध्या द्वादश साध्याया
अर्थसिद्धिस्तु तत्सुतः ॥ मरुत्वान्मुजयंतश्च मरुत्वत्या बभूवतुः ॥ १५ ॥ नरनारायणौ प्राहुर्द्यौ तौ ज्ञानविदो जनाः ॥ वसोश्च वसवश्चाष्टौ
मुहूर्तायां मुहूर्तकाः ॥ १६ ॥ ये वै फलं प्रयच्छन्ति भूतानां स्वं स्वकालजम् ॥ संकल्पायाश्च संकल्पः कामः संकल्पजः सुतः ॥ १७ ॥ सुरूपासूत
तनयान्नुद्रानेकादशैव तु ॥ कपाली पिंगलो भीमो विरूपाक्षो विलोहितः ॥ १८ ॥ अजकः शासनः शास्ता शंभुश्चांत्यो भवस्तथा ॥ रुद्रस्य
पार्षदाश्चान्ये विरूपायाः सुताः स्मृताः ॥ १९ ॥ प्रजापतेरंगिरसः स्वधा पत्नी पितृनेथ ॥ जज्ञे सनी (ची?) तथा पुत्रमथर्वांगिरसं प्रभुम् ॥ २० ॥
कृशाश्वस्य च द्वे भार्ये अर्चिश्च धिषणा तथा ॥ अस्त्रग्रामो ययोः पुत्रः ससंहारः प्रकीर्तितः ॥ २१ ॥ पतंगी यामिनी ताम्रा तिमिश्रारिष्टनेमिनः ॥
पतंग्यसूत पतगान्यामिनी शलभानथ ॥ २२ ॥ ताम्रायाः श्येनगृध्राद्यास्तिमेर्यादोगणास्तथा ॥ अथ कश्यपपत्नीनां यत्प्रसूतमिदं जगत् ॥
॥ २३ ॥ शृणु नामानि लोकानां मातृणां शंकराणि च ॥ अदितिर्दितिर्दनुः सिंही दनायुः सुरभिस्तथा ॥ २४ ॥ अरिष्टा विनता ग्रावा
दया क्रोधवशा इरा ॥ कद्रुर्मुनिश्च ते चोभे मातरस्ताः प्रकीर्तिताः ॥ २५ ॥ आदित्याश्चादितेः पुत्रा दितेर्देव्याः प्रकीर्तिताः ॥ दनोश्च
दानवाः प्रोक्ता राहुः सिंहीसुतो ग्रहः ॥ २६ ॥ दनायुषस्तथा जातो दनायुश्च गणो बली ॥ गावश्च सुरभेर्जातारिष्टापुत्रा युगंधराः ॥ २७ ॥
विनतासूत अरुणं गरुडं च महाबलम् ॥ ग्रावायाः श्वापदाः पुत्रा गणः क्रोधवशास्तथा ॥ २८ ॥ जातः क्रोधवशायाश्च इराया भूरुहाः स्मृताः ॥
कद्रुसुताः स्मृता नागा मुनेरप्सरसां गणाः ॥ २९ ॥ तत्र द्वौ तनयौ यौ च दितेस्तौ विष्णुना हतौ ॥ हिरण्यकशिपुर्वीरो हिरण्याक्षस्तथा
ऽपरः ॥ ३० ॥ ततो निहतपुत्रा सा दितिराराध्य कश्यपम् ॥ अयाचत वरं देवी पुत्रमन्यं महाबलम् ॥ ३१ ॥ समरे शक्रहंतारं
स तस्या अददात्प्रभुः ॥ नियमे चापि वर्तस्व वर्षाणां च सहस्रकम् ॥ ३२ ॥ इत्युक्ता सा तथा चक्रे पुष्करस्था समाहिता ॥ वर्तत्या
नियमे तस्याः सहस्राक्षः समाहितः ॥ ३३ ॥ उपासामाचरद्भक्त्या सा चैनमन्वमन्यत ॥ दशवत्सरशेषस्य सहस्रस्य तदा दितिः ॥ ३४ ॥
उवाच शक्रं सुप्रीता भक्त्या शक्रस्य तोषिता ॥ ॥ दितिरूवाच ॥ ॥ अत्रोत्तीर्णव्रतप्रायां विद्धि मां देवसत्तम ॥ ३५ ॥ भविष्यति तव भ्राता तेन सार्धं

१ अपि-३० पा० । २ जाताः अरिष्टपुत्राः-इति पदच्छेदः । संभिरार्थः । ३ अत्रासंभिरार्थः । ४ संभ्यो- ३० पा० ।

मोह० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० १४

॥ १०३ ॥

मिमांश्रियम् ॥ भोक्ष्यसे त्वं यथान्यायं त्रैलोक्यं हतकंटकम् ॥ ३६ ॥ इत्युक्ता निद्रयाविष्टा चरणाक्रान्तमूर्धजा ॥ दिवा सुप्ता दितिर्देवी भाव्यर्थबल
 नोदिता ॥ ३७ ॥ तत्तु रंभ्रमवेक्ष्यैव योगमूर्तिस्तदाविशत् ॥ जठरस्थं दितेर्गर्भं चक्रे वज्रेण सप्तधा ॥ ३८ ॥ एकैकं च पुनः खण्डं चकार मधवा
 ततः ॥ सप्तधा सप्तधा कोपादुद्बुध्य च ततो दितिः ॥ ३९ ॥ न हंतव्यो न हंतव्य इति सा शक्रमब्रवीत् ॥ वज्रेण कृत्यमानानां बुद्धा सा रोदनेन
 च ॥ ४० ॥ ततः शक्रश्च मा रोदीरिति तांस्तान्यथाऽवदत् ॥ निर्गत्य जठरात्तस्मात्ततः प्रांजलिरग्रतः ॥ ४१ ॥ उवाच वाक्यं चात्रस्तो मातरं
 रोषपूरिताम् ॥ दिवास्वापं कृथा मातः पादाक्रान्तशिरोरुहा ॥ ४२ ॥ सुप्ताथ सुचिरं वाते छिन्नो गर्भो मया तव ॥ कृता एकोनपंचाशद्भागवज्रेण
 ते सुताः ॥ ४३ ॥ सत्यं भवतु ते वाक्यं सार्धं भोक्ष्यामि तैः श्रियम् ॥ दास्यामि तेषां स्थानानि दिवि यावदहं दिते ॥ ४४ ॥ मा रोदीरिति मे
 प्रोक्ताः स्याताश्च मरुतस्त्विति ॥ इत्युक्ता सा च सव्रीडा दितिर्जाता निरुत्तरा ॥ ४५ ॥ सार्धं तैर्गतवानिन्द्रो दिगंते वायवः स्मृताः ॥ ततः
 पुनश्च भर्तारं दितिः प्रोवाच दुःखिता ॥ ४६ ॥ पुत्रं मे भगवन्देहि शक्रहंतारमूर्जितम् ॥ यो नास्त्रशस्त्रैर्वध्यत्वं गच्छेन्न दिववासिनाम् ॥ ४७ ॥
 न ददास्युत्तरं विद्धि मृतामेव प्रजापते ॥ इत्युक्तः स तदोवाच तां पत्नीमतिदुःखिताम् ॥ ४८ ॥ दशवर्षसहस्राणि तपोनिष्ठा तु तप्स्यसे ॥ वज्र
 सारमयैरंगैश्छेद्यैरायसैर्दण्डैः ॥ ४९ ॥ वज्रांगोनाम पुत्रस्ते भविता धर्मवत्सलः ॥ सा तु लब्धवरा देवी जगाम तपसे वनम् ॥ ५० ॥ दशवर्षसह
 स्राणि तपो घोरं समाचरत् ॥ तपसोऽंते भगवती जनयामास दुर्जयम् ॥ ५१ ॥ पुत्रमप्रतिकर्माणमजेयं वज्रदुश्छिदम् ॥ स जातमात्र एवाभूत्सर्वशा
 स्त्रार्थपारगः ॥ ५२ ॥ उवाच मातरं भक्त्या मातः किं करवाण्यहम् ॥ तमुवाच ततो हृष्टा दितिर्देव्याधिपं सुतम् ॥ ५३ ॥ बहवो मे हताः
 पुत्राः सहस्राक्षेण पुत्रक ॥ तेषामपचितिं कर्तुमिच्छे शक्रवधादहम् ॥ ५४ ॥ बाढमित्येव सँ प्रोच्य जगाम त्रिदिवं बली ॥ ससैन्यं समरे शक्रं
 स च बाह्वयुधोऽजयत् ॥ ५५ ॥ पादेनाकृष्य देवेंद्रं सिंहः क्षुद्रमृगं यथा ॥ मातुरंतिकमागच्छद्याचमानं भयातुरम् ॥ ५६ ॥ एतस्मिन्नंतरे ब्रह्मा
 कश्यपश्च महातपाः ॥ आगतौ तत्र संव्रस्तावथो ब्रह्मा जगाद तम् ॥ ५७ ॥ मुंचामुं पुत्र याचंतं किमनेन प्रयोजनम् ॥ अवमानो वयः प्रोक्तो वीर
 संभावितस्य च ॥ ५८ ॥ अस्मद्वाक्येन यो मुक्तो जीवन्नपि मृतो हि सः ॥ शत्रुं ये प्रति समरे न ते वीराः प्रकीर्तिताः ॥ ५९ ॥ कृत्वा मान
 परिग्लानिं ये मुंचन्ति वरा हि ते ॥ यथामान्यतमं मत्वा त्वया मातुर्वचः कृतम् ॥ ६० ॥ तथा पितुर्वचः कार्यं मुंचामुं पुत्र वासवम् ॥ एतच्छ्रु

स्कां.प.पु.
॥१०४॥

त्वा तु वज्रांगः प्रणतो वाक्यमब्रवीत् ॥ ६१ ॥ न मे कृत्यमनेनास्ति मातुराज्ञा कृता मया ॥ त्वं सुरासुरनाथो वै मम च प्रपितामहः ॥ ६२ ॥
करिष्ये त्वद्वचो देव एष मुक्तः शतक्रतुः ॥ न च काक्षे शक्रभुक्तामिमां त्रैलोक्यराजताम् ॥ ६३ ॥ परभुक्ता यथा नारी परभुक्तामिव
स्रजम् ॥ यच्च त्रिभुवनेष्वस्ति सारं तन्मम कथ्यताम् ॥ ६४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ तपसो न परं किञ्चित्तपो हि महतां धनम् ॥
तपसा प्राप्यते सर्वं तपोयोग्योऽसि पुत्रक ॥ ६५ ॥ ॥ वज्रांग उवाच ॥ ॥ तपसे मे रतिर्देव न विघ्नं तत्र मे भवेत् ॥ त्वत्प्रसादेन भगवन्नि
त्युक्त्वा विरराम सः ॥ ६६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ क्रूरभावं परित्यज्य यदीच्छसि तपः सुत ॥ अनया चित्तबुद्ध्या तत्त्वयाप्तं जन्मनः फलम् ॥
॥ ६७ ॥ इत्युक्त्वा पद्मजः कन्यां ससर्जायतलोचनाम् ॥ तामस्मै प्रददौ देवः पत्न्यर्थं पद्मसंभवः ॥ ६८ ॥ वरांगीति च नामास्याः कृतवांश्च
पितामहः ॥ जगाम च ततो ब्रह्मा कश्यपेन समं दिवम् ॥ ६९ ॥ वज्रांगोऽपि तया सार्धं जगाम तपसे वनम् ॥ ऊर्ध्वबाहुः स दैत्येन्द्रोऽतिष्ठदब्दस
हस्रकम् ॥ ७० ॥ कालं कमलपत्राक्षः शुद्धबुद्धिर्महातपाः ॥ तावानधोमुखः कालं तावत्पंचाग्निसाधकः ॥ ७१ ॥ निराहारो घोरतपास्तपोराशि
रजायत ॥ ततः सौप्तर्जले चक्रे कालं वर्षसहस्रकम् ॥ ७२ ॥ जलांतरप्रविष्टस्य तस्य पत्नी महाव्रता ॥ तस्यैव तीरे सरसस्तत्परा मौनमा
श्रिता ॥ ७३ ॥ निराहारं पतिं मत्वा तपस्तेपे पतिव्रता ॥ तस्यास्तपसि वर्तत्या इन्द्रश्चक्रे विभीषिकाम् ॥ ७४ ॥ भूत्वा तु मर्कटाकारस्तस्याअभ्या
शमागतः ॥ अपविध्य दृशं तस्या मूत्रविष्टे चकार सः ॥ ७५ ॥ तथा विलोलवसनां विलोलवदनां तथा ॥ विलोलकेशां तां चक्रे विधित्सुस्तपसः
क्षतिम् ॥ ७६ ॥ ततश्च मेघरूपेण क्लेशं तस्याश्चकार सः ॥ ततो भुजंगरूपेण बद्धा चरणयोर्द्वयोः ॥ ७७ ॥ अपाकर्षत दूरं स तस्माद्देवभृतस्तथा ॥
तपोबलाच्च सा तस्य न वध्यत्वं जगाम ह ॥ ७८ ॥ क्षमया च महाभागा क्रोधमण्वपि नाकरोत् ॥ ततो गोमायुरूपेण तमदूषयदाश्रमम् ॥ ७९ ॥
अग्निरूपेण तस्याश्च स ददाह महाश्रमम् ॥ चकर्ष वायुरूपेण महोग्रेण च तां शुभाम् ॥ एवं सिंहवृकाद्याभिर्भीषिकाभिः पुनःपुनः ॥ ८० ॥ विर
राम यदा नैव वज्रांगमहिषी तदा ॥ शैलस्य दुष्टतां मत्वा शापं दातुं व्यवस्यत ॥ ८१ ॥ तां शापाभिमुखीं दृष्ट्वा शैलः पुरुषविग्रहः ॥ उवाच तां
वरारोहां त्वरयाथ सुलोचनाम् ॥ ८२ ॥ ॥ शैल उवाच ॥ ॥ नाहं महाव्रते दुष्टः सेव्योऽहं सर्वदेहिनाम् ॥ अतिखेदं करोत्येष ततः क्रुद्धस्तु वृत्रहा ॥
॥ ८३ ॥ एतस्मिन्नंतरे जातः कालो वर्षसहस्रिकः ॥ तस्मिन्त्याते स भगवान्काले कमलसंभवः ॥ ८४ ॥ तुष्टः प्रोवाच वज्रांगं तमागम्य जलाशये ॥ ८५ ॥

१ मेघरूपेण—३० पा० । २ देवभृतः—देवाः भूताः पालिता येन—इन्द्रः इत्यर्थः ।

साहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० १४

॥१०४॥

॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ ददामि सर्वकामांस्ते उत्तिष्ठ दितिनन्दन ॥ एवमुक्तस्तदोत्थाय दैत्येन्द्रस्तपसो निधिः ॥ उवाच प्राञ्जलिर्वाक्यं सर्वलोकपिता
 महम् ॥ ८६ ॥ ॥ वज्राङ्ग उवाच ॥ ॥ आसुरो मेऽस्तु मा भावः शक्रराज्ये च मा रतिः ॥ तपोधर्मरतिश्चास्तु वृणोम्येतत्पितामह ॥ ८७ ॥ एव
 मस्त्विति तं ब्रह्मा प्राह विस्मितमानसः ॥ उपेक्षते च शक्रं स भाव्यर्थकोऽतिवर्तते ॥ ८८ ॥ ऋषयो मनुजा देवाः शिवब्रह्मसुखा अपि ॥ भाव्यर्थं नाति
 वर्तते वेलामिव महोदधिः ॥ ८९ ॥ इति चिंत्य विरिंचोऽपि तत्रैवांतरधीयत ॥ वज्राङ्गोऽपि समाप्ते तु तपसि स्थिरसंयमः ॥ ९० ॥ आहारमिच्छ
 न्त्वां भार्यां न ददर्शाश्रमे स्वके ॥ भार्याहीनोऽफलश्चेति स संचिंत्य इतस्ततः ॥ ९१ ॥ विलोकयन्स्वकां भार्यां विधित्सुः कर्म नैत्यकम् ॥ विलो
 कयन्ददर्शाथ इहामुत्र सहयिनीम् ॥ ९२ ॥ रुदन्तीं स्वां प्रियां दीनां तरुप्रच्छादिताननाम् ॥ तां विलोक्य ततो दैत्यः प्रोवाच परिसांतवयन् ॥ ९३ ॥
 ॥ ॥ वज्राङ्ग उवाच ॥ ॥ केन तेऽपकृतं भीरु वर्तत्यास्तपसि स्वके ॥ कथं रोदिषि वा बाले मयि जीवति भर्तारि ॥ कं वा कामं प्रयच्छामि
 शीघ्रं प्रब्रूहि भामिनि ॥ ९४ ॥ गृहेश्वरीं सद्गुणभूषितां शुभां पङ्कजयोगेन पतिं समेताम् ॥ न लालयेत्पूरयेन्नैव कामं स किं पुमान्न पुमान्मे मतोस्ति ॥
 ॥ ९५ ॥ इति श्रीस्कादि महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे कुमारेश्वरमाहात्म्ये वज्राङ्गेतिहासवर्णनं
 नाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ॥ वराङ्गुवाच ॥ ॥ नाशितास्म्यपविद्धास्मि त्रासिता पीडितास्मि च ॥ रौद्रेण देवनाथेन नष्टनाथेन
 भूरिशः ॥ १ ॥ दुःखपारमपश्यन्ती प्राणांस्त्यक्तुं व्यवस्थिता ॥ पुत्रं मे घोरदुःखस्य तारकं देहि चेत्कृपा ॥ २ ॥ एवमुक्तस्तु दैत्येन्द्रो दुःखितोऽपि
 यद्वदि ॥ आसुरेष्वपि भावेषु स्पृहा यद्यपि नास्ति मे ॥ ३ ॥ तथापि मन्ये शास्त्रेभ्यस्त्वनुकम्प्या प्रियेति यत् ॥ सर्वाश्रमानुपादाय स्वाश्रमेण
 कलत्रवान् ॥ ४ ॥ व्यसनार्णवमत्येति जलयानैरिवार्णवम् ॥ यामाश्रित्येन्द्रियारातीन्दुर्जयानितराश्रयैः ॥ ५ ॥ गेहिनो हेलया जिग्युर्दस्यून् दुर्ग
 पतिर्यथा ॥ न केऽपि प्रभवस्तां चाप्यनुकर्तुं गृहेश्वरीम् ॥ ६ ॥ अथायुषा वा कात्स्न्येन धर्मे दित्सुर्यथैव च ॥ यस्यां भवति चात्मेव ततो जाया
 निगद्यते ॥ ७ ॥ भर्तव्या एव यस्माच्च तस्माद्भार्येति सा स्मृता ॥ सा एव गृहमुक्तं च गृहिणी सा ततः स्मृता ॥ ८ ॥ संसारकल्मषाच्चात्री
 कलत्रमिति सा ततः ॥ एवंविधां प्रियां को वै नानुकंपितुमर्हति ॥ ९ ॥ त्रीणि ज्योतींषि पुरुष इति वै देवलोऽब्रवीत् ॥ भार्या कर्म च विद्या
 च संसाध्यं यत्नतस्त्रयम् ॥ १० ॥ तदेनां पीडितां चैवः पतिर्भूत्वा न पालये ॥ ततो यास्यं शास्त्रवादान्नरकांतं न संशयः ॥ ११ ॥ अह

स्क.म.१.
॥१०५॥

मप्येनमिदं वै शक्तो जेतुं यथाऽनृणाम् ॥ पुनः कामं करिष्येऽस्या दास्ये पुत्रं महाबलम् ॥ १२ ॥ इति संचित्य वज्रांगः कोपव्याकुललो-
चनः ॥ प्रतिकर्तुं महेंद्राय तपो भूयो व्यवस्यत ॥ १३ ॥ ज्ञात्वा तु तस्य संकल्पं ब्रह्मा क्रूरतरं पुनः ॥ आजगाम त्वरायुक्तो यत्राऽसौ दितिनंदनः ॥
॥ १४ ॥ उवाचैनं स भगवान्प्रभुर्मधुरया गिरा ॥ १५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ किमर्थं भूय एव त्वं नियमं क्रूरमिच्छसि ॥ आहाराभिमुखो दैत्य-
तन्मे ब्रूहि महाव्रतः ॥ १६ ॥ यावदब्दसहस्रेण निराहारेण वै फलम् ॥ त्यजता प्राप्तमाहारं लब्धं ते क्षणमात्रतः ॥ १७ ॥ त्यागो ह्यप्राप्तकामानां
न तथा च गुरुः स्मृतः ॥ यथा प्राप्तं परित्यज्य कामं कमललोचन ॥ श्रुत्वैतद्ब्रह्मणो वाक्यं दैत्यः प्रांजलिरब्रवीत् ॥ १८ ॥ ॥ दैत्य उवाच ॥ ॥
पत्न्यर्थेऽहं करिष्यामि तपो घोरं पितामह ॥ पुत्रार्थमुद्यतश्चाहं यः स्याद्वीर्वाणदपह ॥ १९ ॥ एतच्छ्रुत्वा वचो देवः पद्मगर्भोऽब्रवस्तदा ॥ उवाच
दैत्यराजानं प्रसन्नश्चतुराननः ॥ २० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ अलं ते तपसा वत्स मा क्लेशे विस्तरे विश ॥ पुत्रस्ते तारकोनाम भविष्यति
महाबलः ॥ २१ ॥ देवसीमंतिनीकाम्यधम्मिल्लकविमोक्षणः ॥ इत्युक्तो दैत्यराजस्तु प्रणम्य प्रपितामहम् ॥ २२ ॥ विसृज्य गत्वा महिषीं नंदया
मास तां मुदा ॥ तौ दंपती कृतार्थौ च जग्मतुश्चाश्रमं तदा ॥ २३ ॥ आहितं च ततो गर्भं वरांगी वरवर्णिनी ॥ पूर्णं वर्षसहस्रं तु दधारोदर-
एव हि ॥ २४ ॥ ततो वर्षसहस्रांते वरांगी समसूयत ॥ जायमाने तु दैत्येन्द्रे तस्मिँल्लोकभयंकरे ॥ २५ ॥ चचाल सकला पृथ्वी प्रोद्धृताश्च महा-
र्णवाः ॥ चेलुर्धराधराश्चापि ववुर्वाता विभीषणाः ॥ २६ ॥ जेपुर्जप्यं मुनिवरा व्याधविद्धा मृगा इव ॥ जहुः कांतिं च सूर्याद्या नी-
हाराश्छादयन्दिशः ॥ २७ ॥ जाते महासुरे तस्मिन्सर्व एव महासुराः ॥ आजगमुर्हर्षितास्तत्र तथा चासुरयोषितः ॥ २८ ॥ जगु-
र्हर्षसमाविष्टा ननृतुश्चासुरांगनाः ॥ ततो महोत्सवं जाते दानवानां पृथासुत ॥ २९ ॥ विषण्णमनसो देवाः समहेंद्रास्तदाभवन् ॥ जातमात्रस्तु दैत्ये-
द्रस्तारकश्चंडविक्रमः ॥ ३० ॥ अभिषिक्तोऽसुरो दैत्यैः कुरंगमहिषादिभिः ॥ सर्वासुरमहाराज्ये युतः सर्वैर्महासुरैः ॥ ३१ ॥ स तु प्राप्तमहाराज्य-
स्तारकः पांडुसत्तम ॥ उवाच दानवश्रेष्ठान्युक्तियुक्तमिदं वचः ॥ ३२ ॥ शृणुध्वमसुराः सर्वे वाक्यं मम महाबलाः ॥ श्रुत्वा वः स्थेयसी बुद्धिः
क्रियतां वचने मम ॥ ३३ ॥ अस्माकं जातिधर्मेण विरूढं वैरमक्षयम् ॥ करिष्याम्यहं तद्वैरं तेषां च विजयाय च ॥ ३४ ॥ किं तु तत्तपसा

गद० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० १५

॥१०५॥

साध्यं मन्येहं सुरसंगमम् ॥ तस्मादादौ करिष्यामि तपो घोरं दनोः सुताः ॥ ३५ ॥ ततः सुरान्विजेष्यामो भोक्ष्यामोऽथ जगत्रयम् ॥
 युक्तोपायोऽहि पुरुषः स्थिरश्रीरेव जायते ॥ ३६ ॥ अयुक्तश्चपलः प्राप्तमपि रक्षितुमक्षमः ॥ तच्छ्रुत्वा दानवाः सर्वे वाक्यं तस्यासुरस्य तु
 ॥ ३७ ॥ साधुसाध्वित्यथोचुस्ते वचनं तस्य विस्मिताः ॥ सोऽगच्छत्पारियात्रस्य गिरेः कंदरमुत्तमम् ॥ ३८ ॥ सर्वर्तुकुसुमाकीर्णनानौषधिविदी
 पितम् ॥ नानाधातुरसस्त्राविचित्रनानागृहाश्रयम् ॥ ३९ ॥ अनेकाकारबहुलं पृथक्पक्षिकुलाकुलम् ॥ नानाप्रसवणोपेतं नानाविधजलाशयम् ॥
 ॥ ४० ॥ प्राप्य तत्कंदरं दैत्यश्चकार विपुलं तपः ॥ वहन्पाशुपतीं दीक्षां पंच मंत्राञ्जजाप सः ॥ ४१ ॥ निराहारः पंचतपा वर्षायुतमभूत्किल ॥
 ततः स्वदेहादुत्कृत्य कर्षकं दिनेदिने ॥ ४२ ॥ मांसस्याग्नौ जुहावैव ततो निर्मासतां गतः ॥ ततो निर्मासदेहः स तपोराशिरजायत ॥ ४३ ॥
 जज्वलुः सर्वभूतानि तेजसा तस्य सर्वतः ॥ उद्विग्नाश्च सुराः सर्वे तपसा तस्य भीषिताः ॥ ४४ ॥ एतस्मिन्नंतरे ब्रह्मा परमं तोषमागतः ॥ तार
 कस्य वरं दातुं जगाम शिखरं गिरेः ॥ ४५ ॥ प्राप्य तं शैलराजानं हंसस्यंदनमास्थितः ॥ उवाच तारकं देवो गिरा मधुरया तदा ॥ ४६ ॥
 ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ उत्तिष्ठ पुत्र तपसो नास्त्यसाध्यं तवाधुना ॥ वरं वृणीष्वभिमतं यत्ते मनसि वर्तते ॥ ४७ ॥ इत्युक्तस्तारको दैत्यः
 प्राञ्जलिः प्राह तं विभुम् ॥ ४८ ॥ ॥ तारक उवाच ॥ ॥ वयं प्रभो जातिधर्माः कृतवैराः सहामरैः ॥ तैश्च निःशेषिता दैत्याः कृताः क्रूरैर्गुणैः
 सवत् ॥ ४९ ॥ तेषामहं समुद्धर्ता भवेयमिति मे मतिः ॥ अवध्यः सर्वभूतानामस्त्राणां च महौजसाम् ॥ ५० ॥ स्यामहं चामरैश्चैव वरो मम हृदि
 स्थितः ॥ एतन्मे देहि देवेश नान्यं वैरोचये वरम् ॥ ५१ ॥ तमुवाच ततो दैत्यं विरंचोऽमरनायकः ॥ न युज्यते विना मृत्युं देहिनो देहधारणम् ॥
 जातस्य हि ध्रुवो मृत्युः सत्यमेतच्छ्रुतीरितम् ॥ ५२ ॥ इति संचिंत्य वरय वरं यस्मान्न शंकासे ॥ ततः संचिंत्य दैत्यैर्द्रुः शिशुतः सप्तवासरात् ॥
 ॥ ५३ ॥ ॥ तारक उवाच ॥ ॥ वासराणां च सप्तानां वर्जयित्वा तु बालकम् ॥ देवानामप्यवध्योऽहं भूयासं तेन याचितः ॥ ५४ ॥ वत्रे महा
 सुरो मृत्युं ब्रह्माणं मानमोहितः ॥ ब्रह्मा प्रोचे ततस्तं च तथेति हरवाक्यतः ॥ ५५ ॥ जगाम त्रिदिवं देवो दैत्योऽपि स्वकमालयम् ॥ उत्तीर्णं
 तपसस्तं च दैत्यं दैत्येश्वरास्तदा ॥ ५६ ॥ परिवव्रुः फलाकीर्णं वृक्षं शकुनयो यथा ॥ तस्मिन्महति राज्यस्थे तारके दितिनंदने ॥ ५७ ॥ ब्रह्मणाभिहि

१ वाक्यम्— ६० पा० । २ भक्ष्यामः— ६० पा० । ३ ततः दैत्यैर्द्रुः यदि मृत्युर्भवेदेव तर्हि सः अत्यंतमशक्यः कथं स्यादिति विचार्य सप्तवाजरात् शिशोः सकाशाद्मृत्युर्भवन्निति ब्रह्माणं वरं याचे—
 इति संचिंत्य—तारक उवाचेत्युक्तेन संबधः ।

स्कां.प.पु.
॥१०६॥

तस्थाने महार्णवतटोत्तरे ॥ तरवो जज्ञिरे पार्थ तत्र सर्वर्तवः शुभाः ॥ ५८ ॥ कांतिर्द्युतिर्धृतिर्मेधा श्रीरखंडा च दानवम् ॥ परिवर्तुर्गुणा
कीर्ण निश्छिद्राः सर्व एव हि ॥ ५९ ॥ कालागरुविलिप्तांगं महामुकुटमंडितम् ॥ रुचिरांगदसन्नद्धं महासिंहासने स्थितम् ॥ ६० ॥
नृत्यंत्यप्सरसः श्रेष्ठा गन्धर्वा गाययन्ति च ॥ चन्द्रार्कौ दीपमार्गेषु व्यजनेषु च मारुतः ॥ ग्रहा अग्रेसरास्तस्य जीवादेशप्रभाषिणः ॥ ६१ ॥ एवं
स्वकाद्बाहुबलात्स दैत्यः संप्राप्य राज्यं परिमोदमानः ॥ कदाचिदाभाष्य जगाद मंत्रिणः प्रोद्धृतसर्वांगबलेन दर्पितः ॥ ६२ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदे
महापुराणे काशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे कुमारेशमाहात्म्ये तारकासुरोत्पत्तिवर्णननाम पंचदशोऽध्यायः ॥
॥ १५ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ तारक उवाच ॥ ॥ राज्येन बुद्धदाभेन स्त्रीभिरक्षैश्च पानकैः ॥ मोहितो जन्म लब्ध्वात्र त्यजते पौरुषं नरः ॥ १ ॥
जन्म तस्य वृथा सर्वमाकल्पांतं न संशयः ॥ २ ॥ मातापितृभ्यां न करोति कामान्वन्धूनशोकात्त करोति यो वा ॥ कीर्तिं हि वा नार्जयते न
मानं नरः स जातोऽपि मृतोऽत्र लोके ॥ ३ ॥ तस्माज्जयायामरपुंगवानां त्रैलोक्यलक्ष्मीहरणाय शीघ्रम् ॥ संयोज्यतां मे रथमष्टचक्रं बलं च मे
दुर्जयदैत्यचक्रम् ॥ ४ ॥ ध्वजं च मे कांचनपट्टबन्धं छत्रं च मे मौक्तिकजालबद्धम् ॥ अद्याहमासां सुरकामिनीनां धम्मिल्लकांश्चाग्रथितान्करिष्ये
॥ ५ ॥ यथा पुरा मर्कटको जनन्यास्तस्याश्च सत्येन तु तारकः स्याम् ॥ ६ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ तारकस्य वचः श्रुत्वा असनोनाम
दानवः ॥ सेनानीर्दैत्यराजस्य तथा चक्रेऽविलंबितम् ॥ ७ ॥ आहत्य मेरीं गम्भीरां दैत्यानाहूय सत्वरः ॥ सज्जं चक्रे रथं दैत्यो दैत्यराजस्य धीमतः ॥
॥ ८ ॥ गरुडानां सहस्रेण गरुडोपमितत्विषा ॥ ते हि पुत्राः सुपर्णस्य संस्थिता मेरुकन्दरे ॥ ९ ॥ विजित्य दैत्यराजेन वाहनत्वे प्रकल्पिताः ॥
अष्टाष्टचक्रः सरथश्चतुर्योजनविस्तृतः ॥ १० ॥ नानाक्रीडाग्रहयुतो गीतवाद्यमनोहरः ॥ गंधर्वनगराकारः संयुक्तः प्रत्यदृश्यत ॥ ११ ॥ आजगमुस्तत्र
दैत्याश्च दश चंडपराक्रमाः ॥ कोटिकोटिपरीवारा अन्ये च बहवो रणे ॥ १२ ॥ तेषामग्रेसरो जम्भः कुजम्भोनंतरस्तथा ॥ महिषः कुञ्जरो मेषः कालने
मिर्निमिस्तथा ॥ १३ ॥ मथनो जंभकः शुम्भो दैत्येन्द्रा दश नायकाः ॥ दैत्येन्द्रा गिरिवर्ष्माणः संति चंडपराक्रमाः ॥ १४ ॥ नानाविधप्रहरणा नानाश
स्त्रास्त्रपारगाः ॥ तारकस्याभवत्केतुर्वहु रूपो महाभयः ॥ १५ ॥ क्वचिच्च राक्षसो घोरः पिशाचध्वांशुग्नप्रकः ॥ एवं बहुविधाकारः स केतुः प्रत्यदृश्यत
॥ १६ ॥ केतुना मकरेणापि सेनानीर्ग्रसनो बभौ ॥ पैशाचं यत्र वदनं जंभस्यासीदयस्मयम् ॥ १७ ॥ खरो विधुतलांगूलः कुजम्भस्याभवद्धजे ॥

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० १६

महिषस्य च गोमायुः कातो हेमस्तथा बभौ ॥१८॥ गृध्रो वै कुंजरस्यासीन्मेषस्याभूच्च राक्षसः ॥ कालनेमेर्महाकालो निमेरासीन्महातिमिः ॥१९॥
 राक्षसी मथनस्यापि ध्वाक्षोऽभूज्जंभकस्य च ॥ महावृकश्च शुम्भस्य ध्वजा एवंविधा बभुः ॥ २० ॥ अनेकाकारविन्यासादन्येषां च ध्वजा भवन् ॥
 शतेन शीघ्रवेगानां व्याघ्राणां हेममालिनाम् ॥ २१ ॥ ग्रसनस्य रथो युक्तो महामेषरवो बभौ ॥ शतेन चापि सिंहानां रथो जंभस्य योजितः ॥ २२ ॥
 कुजंभस्य रथो युक्तः पिशाचवदनेः खरेः ॥ तावद्भिर्महिषस्योष्ट्रैर्गजस्य च हयैर्युतः ॥ २३ ॥ मेषस्य द्वीपिभिर्भीमैः कुञ्जरेः कालनेमिनः ॥ पर्वतं वै
 समारूढो निश्चित्य विधृतं गजैः ॥ २४ ॥ चतुर्दष्टैर्गंधवद्भिश्चतुर्भिर्मेषसन्निभैः ॥ शतहस्तायते कृष्णे तुरंगे हेमभूषणे ॥ २५ ॥ सितचामरजालेन शोभिते
 पुष्पदामनि ॥ मथनोनाम दैत्येन्द्रः पाशहस्तो व्यराजत ॥ २६ ॥ किंकिणीमालिनं चोद्ग्रमारूढोऽभूच्च जंभकः ॥ कालमुंचं महामेषमारूढः शुम्भदा
 नवः ॥ २७ ॥ अन्ये च दानवा वीरा नानावाहनहेतयः ॥ प्रचण्डचित्रवर्माणः कुण्डलोष्णीषभूषिताः ॥ २८ ॥ नानाविधोत्तरासंगा नानामाल्यवि
 भूषणाः ॥ नानासुगंधगंधाब्जा नानाबंदिशतस्तुताः ॥ २९ ॥ नानावाद्यपरिस्थंदसाग्नेसरमहारथाः ॥ नानाशौर्यकथासक्तास्तस्मिन्सैन्ये महारथाः ॥
 ॥ ३० ॥ तद्दलं दैत्यसिंहस्य भीमरूपं व्यदृश्यत ॥ भूमिरेणुसमालिङ्गचतुरंगरथपत्तिकम् ॥ ३१ ॥ स च दैत्येश्वरः क्रुद्धः समारूढो महारथम् ॥
 दशभिः शुशुभे दैत्यैर्दशबाहुरिवेश्वरः ॥ जगद्धंतुं प्रवृत्तो वा प्रतस्थेऽसौ सुरान्प्रति ॥ ३२ ॥ एतस्मिन्नंतरे वायुर्देवदूतः सुरालयम् ॥ दृष्ट्वा तद्धानव
 बलं जगामेन्द्रस्य शंसितुम् ॥ ३३ ॥ स गत्वा तु सभां दिव्यां महेंद्रस्य महात्मनः ॥ शशंस मध्ये देवानामिदं कार्यमुपस्थितम् ॥ ३४ ॥ तच्छ्रुत्वा
 देवराजः स निमीलितविलोचनः ॥ बृहस्पतिमुवाचेदं वाक्यं काले महामतिः ॥ ३५ ॥ ॥ इन्द्र उवाच ॥ ॥ संप्राप्तोऽतिविमर्दोऽयं देवानां
 दानवैः सह ॥ कार्यं किमत्र तद्ब्रूहि नीत्युपायोपबृंहितम् ॥ ३६ ॥ एतच्छ्रुत्वा च वचनं महेंद्रस्य गिरांपतिः ॥ प्रत्युवाच महाभागो बृहस्पति
 रुदारधीः ॥ ३७ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ सामपूर्वं स्मृता नीतिश्चतुरंगामनीकिनीम् ॥ जिगीषतां सुरश्रेष्ठ स्थितिरेषा सनातनी ॥ ३८ ॥
 साम दानं च भेदश्च चतुर्थो दंड एव च ॥ नीतौ क्रमात्प्रयोज्याश्च देशकालविशेषतः ॥ ३९ ॥ तत्र साम प्रयोक्तव्यमार्येषु गुणवत्सु च ॥ दानं
 लुब्धेषु भेदश्च शंकितेष्विति निश्चयः ॥ ४० ॥ दण्डश्चापि प्रयोक्तव्यो नित्यकालं दुरात्मसु ॥ साम दैत्येषु नैवास्ति निर्गुणत्वादुरात्मसु ॥ ४१ ॥
 श्रिया तेषां च किं कार्यं समृद्धानां तथापि यत् ॥ जातिधर्मेण चाभेद्या विधातुरपि ते मताः ॥ ४२ ॥ एको ह्युपायो दंडोऽत्र भवतां यदि रोचते ॥

दुर्जनः सुजनत्वाय कल्पते न कदाचन ॥ ४३ ॥ लालितः पालितो वापि स्वस्वभावं न मुंचति ॥ एवं मे मन्यते बुद्धिर्भवतो यद्वचस्वस्यताम् ॥
॥ ४४ ॥ एवमुक्तः सहस्राक्ष एवमेवेत्युवाच ह ॥ कर्तव्यतां च संचित्य प्रोवाचामरसंसदि ॥ ४५ ॥ बहुमानेन मे वाचं शृणुध्वं नाकवासिनः ॥
॥ ४६ ॥ भवतो यज्ञभोक्तारः सतामिष्टाश्च सात्त्विकाः ॥ स्वे स्वे पदे स्थिता नित्यं जगतः पालने रताः ॥ ४७ ॥ भवतां च निमित्तेन वाधते
दानवेश्वराः ॥ तेषां सामादि नैवास्ति दंड एव विधीयताम् ॥ ४८ ॥ क्रियतां समरे बुद्धिः सैन्यं संयोज्यतामिति ॥ आवाह्यतां च शस्त्राणि पूज्यं
तां शस्त्रदेवताः ॥ ४९ ॥ इत्युक्ताः समनद्यंत देवानां ये प्रधानतः ॥ वाजिनामयुतेनाजौ हेमपट्टपरिष्कृताः ॥ ५० ॥ वाहनानि विमानानि योज
यंतु ममामराः ॥ यमं सेनापतिं कृत्वा शीघ्रं निर्यात देवताः ॥ ५१ ॥ नानाश्चर्यगुणोपेता दुर्जया देवदानवैः ॥ रथो मातलिना युक्तो महेंद्रस्याप्यदृ
श्यत ॥ ५२ ॥ यमो महिषमास्थाय सेनाग्रे समवर्तत ॥ चंडकिंकिणिवृंदेन सर्वतः परिवारितः ॥ ५३ ॥ कल्पकालोज्ज्वलज्वालापूरितांबरगोचरः ॥
हुताश उरणाहूढः शक्तिहस्तो व्यवस्थितः ॥ ५४ ॥ पवनोऽकुशपाणिस्तु विस्तारितमहाजवः ॥ महाक्रुशं समारूढः सेनाग्रे समदृश्यत ॥
॥ ५५ ॥ भुजगेन्द्रं समारूढो जलेशो भगवान्स्वयम् ॥ महापाशधरो वीरः सेनायां समवर्तत ॥ ५६ ॥ नरयुक्ते रथे दिव्ये धनाध्यक्षो व्यचीच
रत् ॥ महासिंहरथो युद्धे गदाहस्तो व्यवस्थितः ॥ ५७ ॥ राक्षमेशोऽथ निर्ऋती रथे रक्षोमुखैर्हयैः ॥ धन्वी रक्षोगणवृतो महारावो व्यदृश्यत ॥
॥ ५८ ॥ चंद्रादित्यावश्विनौ च वसवः साध्यदेवताः ॥ विश्वेदेवाश्च रुद्राश्च सन्नद्धास्तस्थुराहव ॥ ५९ ॥ हेमपीठोत्तरासंगाश्चित्रवर्मायुधध्वजाः ॥
गंधर्वाः प्रत्यदृश्यन्त कृत्वा विश्वावसुं मुखे ॥ ६० ॥ तथा रक्तोत्तरासंगा निर्मलायोविभूषणाः ॥ गृध्रध्वजा अदृश्यंत राक्षसा रक्तमूर्धजाः ॥ ६१ ॥
तथा भीमाशनिकराः कृष्णवस्त्रा महारथाः ॥ यक्षास्तत्र व्यदृश्यंत मणिभद्रादिकोटिशः ॥ ६२ ॥ ताम्रोलूकध्वजा रौद्रा द्वीपिचर्मावरास्तथा ॥ पिशाचा
स्तत्र राजंत महावेगपुरःसराः ॥ ६३ ॥ तथैव श्वेतवसनाः सितपट्टपताकिनः ॥ मत्तेभवाहनप्रायाः किंनरास्तस्थुराहव ॥ ६४ ॥ मुक्ताजाल
परिष्कारो हंसो हारसमप्रभः ॥ केतुर्जलधिनाथस्य सौम्यरूपो व्यराजत ॥ ६५ ॥ पंचरागमहारत्नविटंको धनदस्य च ॥ ध्वजः समुत्थितो भाति
यातुकाम इवांबरम् ॥ ६६ ॥ कार्णलोहमयो ध्वांक्षो यमस्याभून्महाध्वजः ॥ राक्षसेशस्य वदनं प्रेतस्य ध्वज आबभौ ॥ ६७ ॥ हेमसिंहध्वजौ
देवौ चन्द्रार्कावमितयुतौ ॥ कुंभेन चित्रवर्णेन केतुराश्विनयोगभृत् ॥ ६८ ॥ मातंगो हेमगचितश्चित्ररत्नपरिष्कृतः ॥ ध्वजः शतक्रतोरसीत्सितचा
मरगमंस्थितः ॥ ६९ ॥ अन्तेषां च ध्वजास्तत्र नानारूपा बभूवु रणे ॥ सनागयक्षगंधर्वमहोरगनिशाचरा ॥ ७० ॥ सेना सा देवराजस्य दुर्जया प्रत्य

दृश्यत ॥ कोटयस्तास्ययस्त्रिंशद्गानादेवनि कायिनाम् ॥ ७१ ॥ हेमाचलाभे सितकर्णचामरे सुवर्णपद्मामलसुंदरस्रजि ॥ कृताभिरामोऽप्यलङ्कुमाङ्कुरे
 कपोललीलाविविमुक्तरावे ॥ ७२ ॥ श्रितस्तदैरावणनामकुंजरे महाबलश्चित्रविशेषितांबरः ॥ विशालवज्रांगवितानभूषितः प्रकीर्णकेयूरमुजाग्रमं
 डलः ॥ ७३ ॥ सहस्रदृग्दिसहस्रसंस्तुतस्त्रिविष्टपेऽशोभत पाकशासनः ॥ ७४ ॥ इति श्रीस्कन्दि महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे
 माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे तारकासुरदेवेन्द्रयुद्धोपक्रमवर्णनं नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ततस्तयोः समायोगः
 सेनयोरुभयोरभूत् ॥ युगति समनुप्राप्ते यथा क्षुब्धसमुद्रयोः ॥ १ ॥ सुरासुराणां संमर्दे तस्मिन्परमदारुणे ॥ तुमुलं सुमहत्कृति सेनयोरुभयोरपि
 ॥ २ ॥ गर्जतां देवदैत्यानां शंखभेरीरवेण च ॥ तूर्याणां चैव निर्घोषैर्मातंगानां च बृंहितैः ॥ ३ ॥ हेषितैर्हयवृंदानां रथनेभिस्त्वनेन च ॥ घोषेण चैव तूर्याणां
 युगांत इव चाभवत् ॥ ४ ॥ रोषेणाभिपरीतांगास्त्यक्तजीवितचेतसः ॥ समसज्जन्त तेन्योन्यं प्रक्रमेणातिलोहिताः ॥ ५ ॥ रथा रथैः समासक्ता गजाश्चापि
 महागजैः ॥ पत्तयः पत्तिभिश्चैव हयाश्चापि महाहयैः ॥ ६ ॥ ततः प्रासाशनिगदाभिर्दिपालपरश्वधैः ॥ शक्तिभिः पट्टिशैः शूलैर्मुद्गरैः कणयैर्गुडैः
 ॥ ७ ॥ चक्रैश्च शक्तिभिश्चैव तोमरैरङ्कुशैरपि ॥ कर्णिनालीकनाराचवत्सदंताद्धचंद्रकैः ॥ ८ ॥ भल्लैर्वेतसपत्रैश्च शुकतुंडैश्च निर्मलैः ॥ वृष्टिभि
 श्चाद्भुताकारैर्गगनं समपद्यत ॥ ९ ॥ संप्रच्छाद्य दिशः सर्वास्तमोमयमिवाभवत् ॥ प्राज्ञायंत न तेऽन्योन्यं तस्मिन्स्तमसि संकुले ॥ १० ॥ अ
 दृश्यभूतास्तमसि न्यकुंतंत परस्परम् ॥ ततो भुजैर्ध्वजैश्च त्रैः शिरोभिश्च सकुण्डलैः ॥ ११ ॥ गजैस्तुरंगैः पादातैः पतद्भिः पतितैरपि ॥ आका
 शशिरसो भ्रष्टैः पंकजैरिव भूश्चिता ॥ १२ ॥ भग्नदंता भिन्नकुंभाश्छिन्नदीर्घमहाकर्त्राः ॥ गजाः शैलनिभाः पेतुर्धरण्यां रुधिरस्रवाः ॥ १३ ॥ भग्नैषा
 श्च रथाः पेतुर्भग्नप्राक्षाः शकलीकृताः ॥ पत्तयः कोटिशः पेतुस्तुरंगाश्च सहस्रशः ॥ १४ ॥ ततः शोणितनद्यश्च हर्षदाः पिशिताशिनाम् ॥
 वेतालानंददायिन्यो व्यजायंत सहस्रशः ॥ १५ ॥ तस्मिन्स्तथाविधे युद्धे सेनानीर्ग्रसनोऽरिहा ॥ बाणवर्षेण महता देवसैन्यमकंपयत् ॥ १६ ॥
 ततो ग्रसनमालोक्य यमः क्रोधविमूर्छितः ॥ ववर्ष शरवर्षेण विशेषादग्निवर्चसा ॥ १७ ॥ स विद्धो बहुभिर्बाणैर्ग्रसनोऽतिपराक्रमः ॥
 कृतप्रतिकृताकांक्षी धनुरानम्य भैरवम् ॥ १८ ॥ शरैः सहस्रैश्च पञ्चलक्षैश्चैव व्यताडयत् ॥ ग्रसनेन विमुक्तास्ताञ्छरान्सोपि निवार्य च ॥ १९ ॥
 बाणवृष्टिभिरुप्राभिर्यमो ग्रसनमर्दयत् ॥ कृतांतशरवृष्टीनां संततीः प्रतिसर्पतीः ॥ चिच्छेद शरवर्षेण ग्रसनो दानवेश्वरः ॥ २० ॥ विफलां

तां समालोक्य यमः स्वशरसंततिम् ॥ २१ ॥ प्राहिणोन्मुद्रं दीप्तं असनस्य रथं प्रति ॥ स तं मुद्रमायांतमुत्पत्य रथसतमात् ॥ २२ ॥ जग्राह
वामहस्तेन लीलया असनोऽरिह ॥ तेनैव मुद्रेणाय यमस्य महिषं रुषा ॥ २३ ॥ ताडयामास वेगेन स पपात महीतले ॥ उत्पत्याथ यमस्तस्मा
न्महिषान्निपतिष्यतः ॥ २४ ॥ प्राप्तेन ताडयामास असनं वदने दृढम् ॥ स तु प्राप्तप्रहारेण मूर्छितो न्यपतद्भुवि ॥ २५ ॥ असनं पतितं दृष्ट्वा
जंभो भीमपराक्रमः ॥ यमस्य भिडिपालेन प्रहारमकरोद्धदि ॥ २६ ॥ यमस्तेन प्रहारेण सुत्राव रुधिरं मुखात् ॥ अतिगाढप्रहारार्तः कृतांतो
मूर्छितोऽभवत् ॥ २७ ॥ कृतांतमर्दितं दृष्ट्वा गदापाणिर्धनाधिपः ॥ वृतो यज्ञायुतगणेजंभं प्रत्युद्ययो रुषा ॥ २८ ॥ जंभो रुषा तमायांतं दानवा
नीकसंवृतः ॥ जग्राह वाक्यं राजस्तु यथा स्निग्धेन भाषितम् ॥ २९ ॥ असनो लब्धसंज्ञोऽथ यमस्य प्राहिणोद्गदाम् ॥ मणिहेमपरिष्कारां गुर्वी
परिचमर्दिनीम् ॥ ३० ॥ तामापतंतीं संप्रेक्ष्य गदां महिषवाहनः ॥ गदायाः प्रतिघातार्थं जगज्ज्वलनभैरवम् ॥ ३१ ॥ दंडं सुमोच कोपेन
ज्वालामालासमाकुलम् ॥ स गदां वियति प्राप्य ररासांबुधरोद्धतम् ॥ ३२ ॥ संवट्टन्नाभवत्ताभ्यां शैलाभ्यामिव दुःसहः ॥ ताभ्यां निष्पेषनिर्द्वाद
जडीकृतदिगंतरम् ॥ ३३ ॥ जगज्ज्वालकुलतां यातं प्रलयागमशंकया ॥ क्षणात्प्रशांतनिर्द्वादं ज्वलदुल्कासमाचितम् ॥ ३४ ॥ निष्पेषणं तयोर्भीमम
भृद्गगनगोचरम् ॥ निहत्याथ गदां दण्डस्ततो असनमूर्धनि ॥ ३५ ॥ पपात पौरुषं हत्वा यथा देवं पुरार्जितम् ॥ स तु तेन प्रहारेण दृष्ट्वा सतिमिरा
दिशः ॥ ३६ ॥ पपात भूमौ निःसंज्ञो भूमिरेणुविभूषितः ॥ ततो हाहारवो घोरः सेनयोरुभयोरभूत् ॥ ३७ ॥ ततो मुहूर्तमात्रेण असनः प्राप्य
चेतनाम् ॥ अपश्यत्स्वां तनुं ध्वस्तां विलोलाभरणांबराम् ॥ ३८ ॥ स चापि चिंतयामास कृतप्रतिकृतक्रियाम् ॥ धिगस्तु पौरुषं मह्यं प्रभोरग्रेसरः
कथम् ॥ ३९ ॥ मय्याश्रितानि सैन्यानि जिते मयि जितानि च ॥ असंभावितरूपो हि सन्नो मोदते सुखम् ॥ ४० ॥ संभावितस्त्वशक्तश्चे
त्तस्य नायं परोऽपि वा ॥ एवं संचिंत्य वेगेन समुत्तस्थौ महाबलः ॥ ४१ ॥ मुद्रं कालदण्डाभं गृहीत्वा गिरिसंनिभम् ॥ असनो घोरसंकल्पः
संदष्टौष्ठपुटच्छदः ॥ ४२ ॥ रथेन त्वरितोऽगच्छदाससादांतकं रणे ॥ समासाद्य यमं युद्धे असनो भ्राम्य मुद्रम् ॥ ४३ ॥ वेगेन महता रौद्रं चिक्षेप
यममूर्धनि ॥ विलोक्य मुद्रं दीप्तं यमः संभ्रांतलोचनः ॥ ४४ ॥ वंचयामास दुर्दर्षं मुद्रं तं महाबलः ॥ तस्मिन्नपसृते दूरं चंडानां भीमकर्मणाम् ॥
॥ ४५ ॥ याम्यानां किकराणां च अयुतं निष्पिपेष ह ॥ ततस्तदयुतं दृष्ट्वा हतं किकरवाहिनी ॥ ४६ ॥ दशार्बुदमिता कुद्धा असनायान्वधावत् ॥
असनस्तु समालोक्य तां किकरमयां श्रुत्वा ॥ ४७ ॥ मेने यमसदृशाणि तादृग्पवला हि सा ॥ विगाढा असनं सेना ववर्ष शरवृष्टिभिः ॥ ४८ ॥

कल्पांतघोरसंकाशो बभूव स महारणः ॥ केचिच्छेलेन विभिदुः केचिद्वाणेरजिह्वगैः ॥ ४९ ॥ पिपिषुर्गदया केचित्केचिन्मुद्गरवृष्टिभिः ॥ केचित्प्रासप्र
 हारैश्च ताडयामासुरुद्धताः ॥ ५० ॥ अपरे किंकरास्तस्य ललंबुर्बाहुर्मंडले ॥ शिलाभिरपरे जघ्नुर्दुर्मेरन्ये महोच्छ्रयैः ॥ ५१ ॥ तस्यापरे च गात्रेषु दशनांश्च
 न्यपातयन् ॥ अपरे मुष्टिभिः पृष्ठं किंकरास्ताडयन्ति च ॥ ५२ ॥ एवं चाभिद्रुतस्तैः स ग्रसनः कोधमूर्छितः ॥ उत्साद्य गात्रं भूपृष्ठे निष्पिपेष सह
 स्रशः ॥ ५३ ॥ कांश्चिदुत्थाय जघ्नेऽसौ मुष्टिभिः किंकराग्रणे ॥ कांश्चित्पादप्रहारेण धावन्नन्यानचूर्णयत् ॥ ५४ ॥ क्षणेकेन स तान्निन्ये यमलोकाय
 भारत ॥ स च किंकरयुद्धेन ववृधेऽग्निरिवैषसा ॥ ५५ ॥ तमालोक्य यमोऽश्रांतं श्रांतांस्तांश्च इतान्स्वकान् ॥ आजगाम समुद्यम्य दंडं महिष
 वाहनः ॥ ५६ ॥ ग्रसनस्तु तमायांतमाजघ्ने गदयोरसि ॥ अर्चितयित्वा तत्कर्म ग्रसनस्यांतकोऽरिहा ॥ ५७ ॥ व्याघ्रान्दंडेन संजघ्ने स रथाभ्य
 पतद्बुवि ॥ ततः क्षणेन चोत्थाय संचित्यात्मानमुद्धतः ॥ ५८ ॥ वायुवेगेन सहसा ययौ यमरथं प्रति ॥ पदातिः स रथं तं च समारुह्य यमं तदा ॥
 ॥ ५९ ॥ योधयामास बाहुभ्यामाकृष्य बलिनां वरः ॥ यमोऽपि शस्त्राण्युत्सृज्य बाहुयुद्धे प्रवर्तते ॥ ६० ॥ ग्रसनं कटिवस्त्रे तु यमं गृह्य बलोत्कटः ॥
 भ्रामयामास वेगेन संभ्रमाविष्टचेतसम् ॥ ६१ ॥ विमोच्याथ यमः कष्टात्कण्ठेऽवष्टभ्य चासुरम् ॥ बाहुभ्यां भ्रामयामास सोऽप्यात्मानममोचयत् ॥ ६२ ॥
 ततो जघ्नतुरन्योन्यं मुष्टिभिर्निर्दयौ च तौ ॥ दैत्येन्द्रस्यातिवीर्यत्वात्परिश्रांततरो यमः ॥ ६३ ॥ स्कंधे निधाय दैत्यस्य मुखं विश्रांतिमेच्छत ॥ तमा
 लक्ष्य ततो दैत्यः श्रांतमुत्पाद्य चोजसा ॥ ६४ ॥ निष्पिपेष महीपृष्ठे विनिघ्नन्पार्श्विणाणिभिः ॥ ततो यमस्य वदनात्सुखाव रुधिरं बहु ॥ ६५ ॥
 निर्जीवमिति तं दृष्ट्वा ततः संत्यज्य दानवः ॥ जयं प्राप्योद्धतं नादं मुक्त्वा संत्रास्य देवताः ॥ ६६ ॥ स्वकं सैन्यं समासाद्य तस्थौ गिरिरिवाचलः ॥
 ॥ ६७ ॥ नादेन तस्य ग्रसनस्य संरूपे महायुधैश्चादितसर्वगात्राः ॥ गते कृति वसुधां च निष्प्रभे चकंपिरे कांदिशिकाः सुरास्ते ॥ ६८ ॥
 इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे तारकसैन्यदेवसैन्ययोर्मध्ये यमग्रसनयोर्युद्धवर्णनं
 नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ धनाधिपस्य जंभेन सायकैर्मर्मभेदिभिः ॥ दिशोपरुद्धाः क्रुद्धेन सैन्यं
 चाभ्यर्दितं भृशम् ॥ १ ॥ तदृष्ट्वा कर्म दैत्यस्य धनाध्यक्षः प्रतापवान् ॥ अत्रार्णाकृष्टचापस्तु जंभमाजौ महाबलम् ॥ २ ॥ हृदि विव्याध
 बाणानां सहस्रेणाग्नितर्चसाम् ॥ स प्रहस्य ततो वीरो बाणानामयुतत्रयम् ॥ ३ ॥ निशुतं च तथा कोटिर्बुद्धं चाक्षिपत्क्षणात् ॥ तस्य तस्मात्प्रव

१ उत्साद्य—निर्भूय—कंसयित्वा—तानंगलन्मान्यमकिंकराणिःसार्यैत्यर्थः । २ उद्युज्य—इति पाठान्तरम् । ३ यदा—इ० पा० । ४ संपद्य—इ० पा० ।

दृष्ट्वा कुब्जो गृह्य महागदाम् ॥ ४ ॥ धनाध्यक्षः प्रविक्षेप स्वर्गेषुः स्वधनं यथा ॥ मुक्तायां च गदायां वै नादोऽभूत्प्रलये यथा ॥ ५ ॥ भूतानां
बहुधा रावा जज्ञिरे खे महाभयाः ॥ वायुश्च सुमहाजज्ञे खमायान्मेघसंकुलम् ॥ ६ ॥ सा हि वैश्रवणस्यास्ते त्रैलोक्याभ्यर्चिता गदा ॥ आयातीं तां
समालोक्य तडित्संघातदुर्दृशाम् ॥ ७ ॥ दैत्यो गदाविघातार्थं शस्त्रवृष्टिं मुमोच ह ॥ चक्राणि कुण्ठान्प्रासाञ्छतघ्नीः पट्टिशास्तथा ॥ ८ ॥
परिधान्मुशलान्वृक्षान्गिरींश्चः पुलविक्रमः ॥ कदर्थीकृत्य शस्त्राणि तानि सर्वाणि सा गदा ॥ ९ ॥ कल्पांतभास्करो यद्वन्यपतदैत्यवक्षसि ॥ स
तया गाढभिन्नः सन्सफेनरुधिरं वमन् ॥ १० ॥ निःपपात रथाज्जंभो वसुधां गतचेतनः ॥ जंभं निपतितं दृष्ट्वा कुजंभो घोरनिश्चयः ॥ ११ ॥
धनाधिपस्य संकुब्जो नादेनापूरयन्दिशः ॥ चक्रे बाणमयं जालं शकुंतस्येव पंजरम् ॥ १२ ॥ विच्छिद्य बाणजालं च मायाजालमिवोत्कटम् ॥
मुमोच बाणानपरास्तस्य यक्षाधिपो बली ॥ १३ ॥ चिच्छेद लीलया तांश्च दैत्यः क्रोधीव सद्रवः ॥ निष्फलास्तास्ततो दृष्ट्वा बाणान्कुब्जो धनाधिपः
॥ १४ ॥ शक्तिं जग्राह दुर्धर्षा शतघंटा महास्वनाम् ॥ प्रेषिता सा तदा शक्तिर्दारयामास तं हृदि ॥ १५ ॥ यथाल्पबोधं पुरुषं दुःखं संसारसंभवम् ॥ तथास्य
हृदयं भित्त्वा जगाम धरणीतलम् ॥ १६ ॥ निमेषात्सोभिसंस्तम्भ्य दानवो दारुणाकृतिः ॥ जग्राह पट्टिशां दैत्यो गिरीणामपि भेदनम् ॥ १७ ॥
स तेन पट्टिशेनाजौ धनदस्य स्तनांतरम् ॥ वाक्येन तीक्ष्णरूपेण मर्माक्षरविसर्पिणा ॥ १८ ॥ निर्विभेदाभिजातस्य हृदयं दुर्जनो यथा ॥ तेन पट्टिश
घातेन धनेशः परिमूर्छितः ॥ १९ ॥ निषसाद रथोपस्थे दुर्वाचा सुजनो यथा ॥ तथागतं तु तं दृष्ट्वा धनेशं वै मृतं यथा ॥ २० ॥ राक्षसो निःक्रंतिर्देवो
निशाचरबलानुगः ॥ अभिदुद्राव वेगेन कुजंभं भीमविक्रमम् ॥ २१ ॥ अथ दृष्ट्वातिदुर्धर्षं कुजंभो राक्षसेश्वरम् ॥ नोदयामास दैत्यान्स राक्षसेश
रथं प्रति ॥ २२ ॥ स दृष्ट्वा नोदितां सेनां प्रबलास्त्रां सुभीषणाम् ॥ रथादाप्लुत्य वेगेन निःक्रंती राक्षसेश्वरम् ॥ २३ ॥ खड्गेन तीक्ष्णधारेण चर्मपा
णिरधावत ॥ प्रविश्य दानवानीकं गजः पद्मसरो यथा ॥ २४ ॥ लोडयामास बहुधा विनिष्कृत्य सहस्रशः ॥ चिच्छेद कांश्चिच्छतशो विभेदान्या
न्वरासिना ॥ २५ ॥ संदष्टौष्ठमुखैः पृथ्वीं दैत्यानां सोऽभ्यपूरयत् ॥ ततो निःशेषितप्रायां विलोक्य स्वां चमूं तदा ॥ २६ ॥ मुक्ता धनपतिर्दैत्यः
कुजंभो निःक्रंतिं ययौ ॥ लब्धसंज्ञस्तु जंभोऽपि धनाध्यक्षपदानुगान् ॥ २७ ॥ जीवग्राहं स जग्राह बद्धा पारोः सहस्रधा ॥ मूर्तिमंति च रत्नानि
पद्मादींश्च निर्धोस्तथा ॥ २८ ॥ वाहनानि च दिव्यानि विमानानि च सर्वशः ॥ धनेशो लब्धसंज्ञस्तु तामवस्थां विलोक्य सः ॥ २९ ॥ निःश्व
सन्दीर्घमुष्णं च रोषात्ताम्रविलोचनः ॥ ध्यात्वास्त्रं गारुडं दिव्यं बाणं संधाय कार्मुके ॥ ३० ॥ मुमोच दानवानीके तं बाणं शत्रुदारणम् ॥

प्रथमं कार्मुकं तस्य वह्निज्वालमदृश्यत ॥ ३१ ॥ निम्बेरुर्विस्फुलिंगानां कोटयो धनुषस्तथा ॥ ततो ज्वालाकुलं व्योम चक्रे चास्त्रं समंततः ॥
 ॥ ३२ ॥ तदस्त्रं सहसा दृष्ट्वा जंभो भीमपराक्रमः ॥ संवर्तं मुमुचे तेन प्रशांतं गारुडं तदा ॥ ३३ ॥ ततस्तं दानवो दृष्ट्वा कुबेरं रोषविह्वलः ॥
 अभिदुद्राव वेगेन पदातिर्धनदं नदन् ॥ ३४ ॥ अथाभिमुखमायातं दैत्यं दृष्ट्वा धनाधिपः ॥ बभूव संभ्रमाविष्टः पलायनपरायणः ॥ ३५ ॥ ततः
 पलायतस्तस्य मुकुटो रत्नमंडितः ॥ पपात भूतले दीप्तो रविर्बिम्बमिवांबरात् ॥ ३६ ॥ यक्षाणामभिजातानां भग्नं प्रववृते रणात् ॥ मर्तुं संग्राम
 शिरसि युक्तं नो भूषणाय तत् ॥ ३७ ॥ इति व्यवस्य दुर्धर्षा नानाशस्त्रास्त्रपाणयः ॥ युयुत्सवस्तथा यक्षा मुकुटं परिवार्य ते ॥ ३८ ॥ अभिमान
 धना वीरा धनदस्य पदानुगाः ॥ तानमर्षाच्च संप्रेक्ष्य दानवश्चंडपौरुषः ॥ ३९ ॥ भुशुण्डी भीषणाकारा गृहीत्वा शैलगौरवाम् ॥ रक्षिणो मुकुट
 स्याथ निष्पिपेष निशाचरान् ॥ ४० ॥ तान्प्रमथ्याथ नियुतं मुकुटं तं स्वके रथे ॥ समारोप्यामररिपुर्जित्वा धनदमाहवे ॥ ४१ ॥ धनानि च निधी
 न्मह्य स्वसैन्येन समावृतः ॥ नादेन महता देवान्द्रावयामास सर्वशः ॥ ४२ ॥ धनदोऽपि धनं सर्वं गृहीतो युक्तमूर्धजः ॥ पदातिरेकः सन्त्रस्तः
 प्राप्येवं दीनवत्स्थितः ॥ ४३ ॥ कुजंभेनाथ संसक्तो रजनीचरनंदनः ॥ मायाममोघामाश्रित्य तामसीं राक्षसेश्वरः ॥ ४४ ॥ मोहयामास दैत्येन्द्रो
 जगत्कृत्वा तमोमयम् ॥ ततो विफलनेत्राणि दानवानां बलानि च ॥ ४५ ॥ न शेकुश्चलितुं तत्र पदादपि पदं तदा ॥ ततो नानास्त्रवर्षेण दान
 वानां महाचमूः ॥ ४६ ॥ जघान निर्ऋतिर्देवस्तमसा संवृता भृशम् ॥ हन्यमानेषु दैत्येषु कुजंभे मूढचेतसि ॥ ४७ ॥ महिषो दानवेन्द्रस्तु कल्पांतां
 भोदसन्निभः ॥ अस्त्रं चकार सावित्रमुल्कासंघातमंडितम् ॥ ४८ ॥ विजृम्भत्यथ सावित्रे परमास्त्रे प्रतापिनि ॥ प्रणाशमगमतीव्रं तमो घोरमनंत
 रम् ॥ ४९ ॥ ततोऽस्त्रविस्फुलिंगां तमः शुक्लं व्यजायत ॥ प्रोत्फुल्लारुणपद्मौघं शरदीवामलं सरः ॥ ५० ॥ ततस्तमसि संशाति दैत्येन्द्राः प्राप्तच
 क्षुषः ॥ चेक्षुः क्रूरेण तमसा देवानीकं महाद्रुतम् ॥ ५१ ॥ अथादाय धनुर्घोरमिषुं चाशीविषोपमम् ॥ कुजंभोऽधावत क्षिप्रं रक्षोदेवबलं प्रति ॥
 ॥ ५२ ॥ राक्षसेन्द्रस्तथायातं दृष्ट्वा तं स पदानुगः ॥ विव्याध निशितैर्बाणेः कालाशानिसमस्वनैः ॥ ५३ ॥ नादानं न च सन्धानं न मोक्षो वास्य
 लक्ष्यते ॥ चिच्छेदोम्रेः शरघातेस्ताञ्छरानतिलाघवात् ॥ ५४ ॥ ध्वजं शरेण तीक्ष्णेन निचकर्तामरद्विषः ॥ सारथिं चास्य भलेन रथनीडादपाह
 रत् ॥ ५५ ॥ कालकल्पेन बाणेन तं च वक्षस्यताडयत् ॥ स तु तेन प्रहारेण चकम्पे पीडितो भृशम् ॥ ५६ ॥ दैत्येन्द्रो राक्षसेन्द्रेण क्षितिकंपे

१ वीराः-३० पा० । २ एवं-दशमिति शेषः । ३ तथा-३० पा० । ४ तमसा संघातः-इति दानवानां महाचमूः-इत्येतस्य विशेषणम् । ५ कुजः-३० पा० ।

नगो यथा ॥ स मुहूर्तात्समाश्वास्य मत्वा तं दुर्जयं रणे ॥ ५७ ॥ पदातिरासाद्य रथं रक्षो वामकरेण च ॥ केशेषु निर्ऋतिं गृह्य जानुनाकम्य च
स्थितः ॥ ५८ ॥ ततः खड्गेन च शिरश्छेत्तुमेच्छदमर्षणः ॥ ततः कलकलो जङ्घे देवानां सुमहांस्तदा ॥ कुजंभस्य वशं प्राप्तं दृष्ट्वा निर्ऋतिमाहवे
॥ ५९ ॥ एतस्मिन्नन्तरे देवो वरुणः पाशभृत् ॥ पाशेन दानवेंद्रस्य बबन्धाशु भुजद्वयम् ॥ ६० ॥ ततो बद्धभुजं दैत्यं विफलीकृतपौरुषम् ॥ ताडया
मास गदया दयामुत्सृज्य पाशभृत् ॥ ६१ ॥ स तु तेन प्रहारेण स्रोतोभिः क्षतजं स्रवन् ॥ दधार कालमेघस्य रूपं विधुलताभृतम् ॥ ६२ ॥ तदव
स्थागतं दृष्ट्वा कुजंभं महिषासुरः ॥ व्यावृत्तवदनारावो भोक्तुमेच्छत्सुराबुधौ ॥ ६३ ॥ निर्ऋतिं वरुणं चैव तीक्ष्णदंष्ट्रोत्कटाननः ॥ तावभिप्रायमा
लोक्य तस्य दैत्यस्य दूषितम् ॥ ६४ ॥ त्यक्त्वा रथाबुधौ भीतौ पदाती प्रद्रुतौ द्रुतम् ॥ जग्मतुर्महिषाद्रीतौ शरणं पाकशासनम् ॥ ६५ ॥ क्रुद्धोऽथ
महिषो दैत्यो वरुणं समुपाद्रवत् ॥ तमंतकमुखासन्नमालोक्य हिमदीधितिः ॥ ६६ ॥ चक्रे शस्त्रं विसृष्टं हि हिमसंघातमुत्बणम् ॥ वायव्यं चास्त्र
मतुलं चंद्रश्चक्रे द्वितीयकम् ॥ ६७ ॥ वायुना तेन चंडेन संशुष्केण हिमेन च ॥ महाहिमनिपातेन शस्त्रैश्चंद्रप्रणोदितैः ॥ ६८ ॥ गात्राण्यसुरसे
न्यानामदह्यंत समंततः ॥ व्यथिता दानवाः सर्वे शीतच्छादितपौरुषाः ॥ ६९ ॥ न शोकुश्चलितुं तत्र नास्त्राण्यादातुमेव च ॥ महिषो निष्प्रय
त्नश्च शीतेनाकंपिताननः ॥ ७० ॥ अंसमालिङ्ग्य पाणिभ्यामुपविष्टो ह्यधोमुखः ॥ सर्वे ते निष्प्रतीकारा दैत्याश्चंद्रमसा जिताः ॥ ७१ ॥ रणेच्छां
दूरतस्त्यक्त्वा तस्थुस्ते जीवितार्थिनः ॥ तत्राब्रवीत्कालनेमिर्दैत्यान्कोपविदीपितः ॥ ७२ ॥ भोभोः शृंगारिणः क्रूराः सर्वशस्त्रास्त्रपारगाः ॥ एकैकोऽपि
जगत्कृष्णं शक्तस्तुलयितुं भुजैः ॥ ७३ ॥ एकैकोऽपि क्षमो ग्रस्तुं जगत्सर्वं चराचरम् ॥ एकैकस्यापि पर्याप्ता न सर्वेऽपि दिवौकसः ॥ ७४ ॥ किं
ग्रस्तनयनाश्चैव समरे परिनिर्जिताः ॥ न युक्तमेतच्छूराणां विशेषादैत्यजन्मनाम् ॥ ७५ ॥ राज्ञश्च तारकस्यापि दर्शयिष्यथ किं मुखम् ॥ विर
तानां रणाच्चासौ क्रुद्धः प्राणान्हरिष्यति ॥ ७६ ॥ इति ते प्रोच्यमानां पि नोबुः किंचिन्महासुराः ॥ शीतेन नष्टश्रुतयो ब्रह्मवाक्याश्च ते तथा ॥
॥ ७७ ॥ मूकस्तथाभवन्दैत्या मृतकल्पा महारणे ॥ तान्दृष्ट्वा नष्टचेतस्कान्दैत्याञ्छीतेन पीडितान् ॥ ७८ ॥ मत्वा कालक्षमं कार्यं कालनेमिर्म
हासुरः ॥ आश्रित्य मानवीं मायां वितत्य च महावपुः ॥ ७९ ॥ पूरयामास गगनं दिशो विदिश एव च ॥ निर्ममे दानवेन्द्रोऽसौ शरीरे
भास्करायुतम् ॥ ८० ॥ दिशश्च विदिशश्चैव पूरयामास पावकैः ॥ ततो ज्वालाकुलं सर्वं त्रैलोक्यमभवत्क्षणात् ॥ ८१ ॥ तेन ज्वालासमूहेन हिमां

शुरुगमद्भुतम् ॥ ततः क्रमेण विभ्रष्टं शीतबुर्दिनमावभौ ॥ ८२ ॥ तद्वलं दानवेन्द्राणां मायया कालनेमिनः ॥ तद्वृष्टा दानवानीकं लब्धसंज्ञं दिवा
 करः ॥ उवाचारुणमत्यर्थं कोपरक्तांतलोचनः ॥ ८३ ॥ ॥ दिवाकर उवाच ॥ ॥ नयारुण रथं शीघ्रं कालनेमिरथो यतः ॥ ८४ ॥ विमर्दे तत्र
 विषमे भविता भूतसंक्षयः ॥ जित एषशशांकोऽथ वयं यद्वलमाश्रिताः ॥ ८५ ॥ इत्युक्तश्चोदेयामास रथं गरुडपूर्वजः ॥ रथे स्थितोऽपि तैरश्वैः
 सितचामरधारिभिः ॥ ८६ ॥ जगद्दीपोऽथ भगवाञ्जग्राह विततं धनुः ॥ शरोघां वै पांडुपुत्र क्षिप्रमासीद्विषद्युतिः ॥ ८७ ॥ शंबरास्त्रेण संधाय बाणमेकं
 ससर्ज ह ॥ द्वितीयं चेन्द्रजालेनायोजितं प्रमुमोच ह ॥ ८८ ॥ शंबरास्त्रं क्षणाच्चक्रे तेषां रूपविपर्ययम् ॥ देवानां दानवं रूपं दानवानां च देविकम् ॥
 ॥ ८९ ॥ मत्वा सुरान्स्वर्कानेव जग्ने घोरास्त्रलाघवात् ॥ कालनेमी रुषाविष्टः कृतांत इव संक्षये ॥ ९० ॥ कांश्चित्त्वद्नेन तीक्ष्णेन कांश्चिन्नाराचवृ
 ष्टिभिः ॥ कांश्चिद्गदाभिर्घोराभिः कांश्चिद्घोरैः परश्वधैः ॥ ९१ ॥ शिरांसि केषांचिदपातयद्रथाद्गुजांस्तथा सारथीश्चोग्रवेगान् ॥ कांश्चित्पिपेषाथ
 रथस्य वेगात्कांश्चित्तात्पुद्गुतमुष्टिपातैः ॥ ९२ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिका
 खण्डे तारकसैन्यदेवसैन्ययोर्युद्धवर्णनं नामाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ कालनेमी रुषाविष्टस्तेषां रूपं न बुद्ध
 वान् ॥ ततो निमिं च दैत्येन्द्रं मत्वा देवं महाजवः ॥ १ ॥ केशेषु गृह्य तं वीरं चकर्ष च ननाद च ॥ ततो निमिरुवाचेदं कालनेमि महाब
 लम् ॥ २ ॥ अहं निमिः कालनेमे सुतं मत्वा वधस्व मा ॥ भवता मोहितेनाजो देवान्मत्वासुराः स्वकाः ॥ ३ ॥ सुरैः सुदुर्जयाः कोट्यो निहता
 दश विद्धि तत् ॥ सर्वास्त्रवारणं मुंच ब्राह्ममस्त्रं त्वरान्वितः ॥ ४ ॥ स तेन बोधितो दैत्यो मुक्त्वा तं संभ्रमाकुलः ॥ बाणं ब्रह्मास्त्रविहितं मुमोच
 त्वरयान्वितः ॥ ५ ॥ ब्रह्मास्त्रं तत्प्रजज्वाल ततः खे सुमहाद्भुतम् ॥ देवानां चाभवत्सैन्यं सर्वमेव भयाकुलम् ॥ ६ ॥ शंबरास्त्रं ततः शांतं ब्राह्मप्रति
 हतं तदा ॥ तस्मिन्प्रतिहते ह्यस्त्रे संकुद्धो भास्करः प्रभुः ॥ ७ ॥ महेंद्रजालमास्थाय चक्रे स्वां भीषणां तनुम् ॥ विस्फूर्जत्करसंघातसमाक्रांतजग
 त्वयः ॥ ८ ॥ तताप दानवानीकं गलन्मज्जाद्विश्रोणितम् ॥ चक्षुषि दानवेन्द्राणां चकारांधानि स प्रभुः ॥ ९ ॥ गजानामगलन्मेदः पेतुश्चापि
 रथा भुवि ॥ तुरंगमाः श्वसंतश्च घर्माता रथिनोपि च ॥ १० ॥ इतश्चेतश्च सलिलं प्रार्थयंतस्तृषातुराः ॥ गिरिद्रोणीश्च पादांश्च गिरिणां गहनानि
 च ॥ ११ ॥ तेषां प्रार्थयतां शीघ्रमन्योन्यं च विसर्पिणाम् ॥ दावाग्रिरज्ज्वलत्तीव्रो घोरो निर्दग्धपादपः ॥ १२ ॥ तोयार्थिनः पुरो दृष्ट्वा तोयं कल्लो

लमालितम् ॥ पुरःस्थितमपि प्राप्तं न शेकुरूपसादितम् ॥ १३ ॥ अप्राप्य सलिलं भूमाकभ्याशे द्रुतमेव ते ॥ तत्रतत्र व्यदश्यन्त मृता दैत्येश्वरा
भुवि ॥ १४ ॥ रथा गजाश्च पतितास्तुरंगाश्च श्रमान्विताः ॥ स्थिता वमंतो धावंतो गलद्भुतवसास्रजः ॥ १५ ॥ दानवानां कोटिकोटि व्यदश्यत
मृतं तदा ॥ एवं क्षयो दानवानां तस्मिन्महति वर्तिते ॥ १६ ॥ प्रकोपोद्भूतताम्राक्षः कालनेमी रुषातुरः ॥ बभूव कालमेधामः स्फुरद्गोमशतह्रदः ॥
॥ १७ ॥ गंभीरास्फोटनिर्द्वादजगद्दयकंपनः ॥ प्रच्छाद्य गगनं सूर्यप्रभां सर्वा व्यनाशयत् ॥ १८ ॥ ववर्ष शीतं च जलं दानवेन्द्रबलं प्रति ॥
दैत्यास्तां वृष्टिमासाद्य समाश्वस्तास्ततः क्रमात् ॥ १९ ॥ बीजांकुरा इव म्लानाः प्राप्य वृष्टिं धरातले ॥ ततः स मेघरूपेण कालनेर्मिमहासुरः ॥
॥ २० ॥ शस्त्रवृष्टिं वर्षांश्चां देवानीकेषु दुर्जयः ॥ तथा वृष्ट्या पीड्यमाना दैत्यैरन्यैश्च देवताः ॥ २१ ॥ गतिं काचिन्न पश्यन्ति गावः
शीतार्दिता इव ॥ परस्परं व्यलीयंत गजेषु तुरगेषु च ॥ रथेषु च भयत्रस्तास्तत्रतत्र निलिलियरे ॥ २२ ॥ एवं ते लीयमानाश्च निहताः कालने
मिना ॥ दृश्यंते पतिता देवाः शस्त्रभिन्नागसंघयः ॥ २३ ॥ विभिन्ना भिन्नमूर्धानस्तथा भिन्नोरुजानवः ॥ विपर्यस्तं रथागैश्च पतितं ध्वजश
क्तिभिः ॥ २४ ॥ तुरंगाणां सहस्राणि गजानामयुतानि च ॥ रक्तेन तेषां घोरेण दुस्तरा चाभवन्मही ॥ २५ ॥ एवमाजौ महादैत्यः कालनेर्मिम
हांसुरः ॥ जग्मे मुहूर्तमात्रेण गंधर्वाणां दशायुतम् ॥ २६ ॥ यक्षाणां पंचलक्षाणि किनराणां तथैव च ॥ जग्मे पिशाचमुख्यानां सप्तलक्षाणि निर्भयः ॥
॥ २७ ॥ इतरेषां न संख्यास्ति सुरजातिनिकायिनाम् ॥ जग्मे स कोटिशः क्रुद्धः कालनेर्मिमदोत्कटः ॥ २८ ॥ एवं प्रतिभये भीमे तदामर
महाक्षये ॥ संक्रुद्धावभिनौ वीरौ चित्रास्रकवचोन्वलौ ॥ २९ ॥ जग्नतुस्तौ रणे दैत्यमेकैकं षष्टिभिः शरैः ॥ निर्भिद्य ते महादैत्यं सपुंखा विवि
शुर्महीम् ॥ ३० ॥ ताभ्यां बाणप्रहारैस्तु किंचित्सोऽप्राप्तचेतनः ॥ जग्राह चक्रं लक्षारं तैलघौतं रणेऽधिकम् ॥ ३१ ॥ तेन चक्रेण सोऽश्विभ्यां
चिच्छेद रथकूबरम् ॥ जग्राहाथ धनुर्दैत्यः शरांश्चाशीविषोपमान् ॥ ३२ ॥ ववर्ष भिषजोर्मूर्ध्नि संधाद्याकाशगोचरम् ॥ तावप्यस्त्रैः स्मृतैः सर्वांश्चे
र्दतुर्दैत्यसायकान् ॥ ३३ ॥ तच्च कर्म तयोर्दृष्ट्वा विस्मितः कोपमाविशत् ॥ जग्राह मुद्गरं भीमं कालदंडविभीषणम् ॥ ३४ ॥ स तमुद्राम्य वेगेन
चिक्षेपास्य रथं प्रति ॥ तं तु मुद्गरमायांतामालोक्यांबरगोचरे ॥ ३५ ॥ मुक्त्वा रथाबुभौ वेगादाप्लुतौ तरसाभिनौ ॥ तौ रथौ स तु निष्पिप्य
मुद्गरोऽचलसंनिभः ॥ ३६ ॥ दारयामास धरणीं हेमजालपरिष्कृतः ॥ तस्य कर्माथ तदृष्ट्वा भिषजौ चित्रयोधिनौ ॥ ३७ ॥ वज्रास्त्रं च प्रकुर्वाणौ

दानवैद्रमयुध्यताम् ॥ घोरवज्रप्रहारेस्तु दानवः स परिक्षतः ॥ ३८ ॥ रथो ध्वजो धनुश्चैव छत्रं च कवचं तथा ॥ क्षणेन शतधा भूतं सर्वसेन्यस्य
 पश्यतः ॥ ३९ ॥ तदृष्ट्वा दुकरं कर्म सोऽश्विभ्यां भीमविक्रमः ॥ नारायणास्त्रं बलवान्मुमोच रणमूर्धनि ॥ ४० ॥ ततः शशाम वज्रास्त्रं कालने
 मिस्ततो रुपा ॥ जीवग्राहं ग्राहयितुमश्विनौ तौ प्रचक्रमे ॥ ४१ ॥ तावभिप्रायमालक्ष्य सत्यज्य समरांगणम् ॥ पदाती वेपमानांगौ प्रद्रुतौ वासवो
 यतः ॥ ४२ ॥ तयोरनुगतो दैत्यः कालनेमिर्नदन्मुहुः ॥ प्रायेन्द्रस्य बलं क्रूरो दैत्यानीकपदानुगः ॥ ४३ ॥ स काल इव कल्पाति यदा वासव
 माद्रुतः ॥ तं दृष्ट्वा सर्वभूतानि विविशुर्विह्वलानि तु ॥ ४४ ॥ हाहारावं प्रकुर्वाणास्तदा देवाश्च मेनिरे ॥ पराजयं महेंद्रस्य सर्वलोकक्षयावहम् ॥
 ॥ ४५ ॥ चेलुः शिखरिणो मुख्याः पेतुरुल्का नभस्तलात् ॥ जगर्जुर्जलदा दिक्षु संभूतश्च महारवः ॥ ४६ ॥ तां भूतविकृतिं दृष्ट्वा देवाः सेंद्रा
 भयावहाः ॥ मनसा शरणं जग्मुर्वासुदेवं जगन्पतिम् ॥ ४७ ॥ नमो ब्रह्मण्यदेवाय गोब्राह्मणहिताय च ॥ जगद्धिताय कृष्णाय गोविंदाय नमोनमः
 ॥ ४८ ॥ स नो रक्षतु गोविंदो भयार्तास्ते जगुः सुराः ॥ सुराणां चिंतितं ज्ञात्वा भगवान्गरुडध्वजः ॥ ४९ ॥ विबुध्येव च पर्यकाद्योग
 निद्रां विहाय सः ॥ लक्ष्मीकरयुगांभोजलालितांसिसरोरुहः ॥ ५० ॥ शारदांबरनीराब्जकांतिदेहच्छविः प्रभुः ॥ कौस्तुभोद्भासिहृदयः
 कांतकेयूरभास्करः ॥ ५१ ॥ विमृश्य सुरसंक्षोभं वैनतेयमथाह्वयत् ॥ आहूतेऽवस्थितेतस्मिन्गरुडे दुःखिते भृशम् ॥ ५२ ॥ दिव्य
 नानास्त्रतीक्ष्णाचिरारुद्धागात्सुराहवम् ॥ तत्रापश्यत् देवेंद्रं भयभीतमभिद्रुतम् ॥ ५३ ॥ दानवैद्रैर्नवांभोदसच्छायैः सर्वथोत्कटैः ॥ यथा हि पुरुषं
 घोरैरभाग्यैरर्थकालिभिः ॥ ५४ ॥ तन्नाणायाव्रजद्विष्णुः स्तूयमानो मुहुः सुरैः ॥ अभाग्येभ्यः परित्रातुं सुकृतं निर्मलं यथा ॥ ५५ ॥ अथापश्यत्
 दैत्येंद्रो वियति द्युतिमंडलम् ॥ स्फुरंतमुदयाच्छीघ्रं कांतं सूर्यशतं यथा ॥ ५६ ॥ प्रभवं ज्ञातुमिच्छंतो दानवास्तस्य तेजसः ॥ गरुडं तमथा
 पश्यन्कल्पातानलभैरवम् ॥ ५७ ॥ तत्र स्थितं चतुर्बाहुं हरिं चानुपमद्युतिम् ॥ तमालोक्यासुरेंद्रास्तु इषसंपूर्णमानसाः ॥ ५८ ॥ अयं स देवः
 सर्वेषां शरणं केशवोऽरिहा ॥ अस्मिञ्जिते जिताः सर्वा देवता नात्र संशयः ॥ ५९ ॥ एनमाश्रित्य लोकेशा यज्ञभागभुजोऽमराः ॥ इत्युक्त्वा ते
 समागम्य सर्वे एव ततस्ततः ॥ ६० ॥ तं जघ्नुर्विविधैः शस्त्रैः परिवार्य समंततः ॥ कालनेमिप्रभृतयो दश दैत्यमहारथाः ॥ ६१ ॥ षष्ट्या विव्याध
 बाणानां कालनेमिर्जनार्दनम् ॥ निमिः शतेन बाणानां मथनोऽशीतिभिः शरैः ॥ ६२ ॥ जंभकश्चैव सप्तत्या शुंभो दशभिरेव च ॥ शेषा दैत्ये

श्वराः सर्वं विष्णुमेकैकशः शरैः ॥ ६३ ॥ दशभिर्दशभिः शल्यैर्जम्बुः सगरुडं रणे ॥ तेषाममृष्यत्तत्कर्म विष्णुर्दानवसूदनः ॥ ६४ ॥ एकैकं दानवं
जम्बे षड्भिः षड्भिर्जिह्वगैः ॥ आकर्णकृष्टैर्भूयश्च कालनेमिस्त्रिभिः शरैः ॥ ६५ ॥ विष्णुं विव्याध हृदये रोषाद्रक्तविलोचनः ॥ तस्याशोभंत ते
बाणा हृदये तप्तकांचनाः ॥ ६६ ॥ मयूखा इव संदीप्ताः कौस्तुभस्य स्फुरत्त्रिषुः ॥ तैर्बाणैः किंचिदायस्तो हरिर्जग्राह मुद्गरम् ॥ ६७ ॥ स तमु
द्वाह्य वेगेन दानवाय सुमोच वै ॥ दानवेन्द्रस्तमप्राप्तं वियत्येव शतैः शरैः ॥ ६८ ॥ चिच्छेद तिलशः क्रुद्धो दर्शयन्पाणिलाघवम् ॥ ततो विष्णुः
प्रकुपितः प्राप्तं जग्राह भैरवम् ॥ ६९ ॥ तेन दैत्यस्य हृदयं ताडयामास वेगतः ॥ क्षणेन लब्धसंज्ञस्तु कालनेमिर्महासुरः ॥ ७० ॥ शक्तिं जग्राह
तीक्ष्णाग्रां हेमघंटादृहासिनीम् ॥ तथा वामं भुजं विष्णोर्विभेद दितिनंदनः ॥ ७१ ॥ भिन्नं शक्त्या भुजं तस्य श्रुतशोणितमाबभौ ॥ नीले बला
हके विद्युद्विद्योतंती यथा मुहुः ॥ ७२ ॥ ततो विष्णुः प्रकुपितो जग्राह विपुलं धनुः ॥ सप्तदश च नाराचांस्तीक्ष्णाग्रान्मर्मभेदिनः ॥ ७३ ॥ दैत्य
स्य हृदयं षड्विष्वयाध च शरैस्त्रिभिः ॥ चतुर्भिः सारथिं चास्य ध्वजं चैकेन पत्रिणा ॥ ७४ ॥ द्वाभ्यां धनुर्ज्याधनुषी भुजं चैकेन पत्रिणा ॥ स
विद्धो हृदये गाढं दोषैर्मूढो यथा नरः ॥ ७५ ॥ क्षुतरक्तारुणः प्रांशुः पीडाचलितमानसः ॥ चकंपे मारुतेनेव चोदितः किंशुकद्रुमः ॥ ७६ ॥ ततः
कंपितमालक्ष्य गदां जग्राह केशवः ॥ तां च वेगेन चिक्षेप कालनेमिवधं प्रति ॥ ७७ ॥ सा पपात शिरस्युग्रा सहसा कालनेमिनः ॥ संचूर्णितोत्तमां
गस्तु निष्पिष्टमुकुटोसुरः ॥ ७८ ॥ क्षुतरक्तौघरंभ्रश्च श्रुतधातुरिवाचलः ॥ पपात स्वे रथे भग्नो विसंज्ञः शिष्टजीवनः ॥ ७९ ॥ पतितस्य रथोपस्थे
दानवस्याच्युतोऽरिहा ॥ स्मितपूर्वमुवाचेदं वाक्यं चक्रायुधः प्रभुः ॥ ८० ॥ गच्छासुर विमुक्तोऽसि सांप्रतं जीव निर्वृतः ॥ ततः स्वल्पेन कालेन
अहमेव तवांतकः ॥ ८१ ॥ एवं वचस्तस्य निशम्य विष्णोः सर्वेश्वरस्याथ रथं निमेषात् ॥ निनाय दूरं किल कालनेमिनो भीतस्तदा
सारथिलोकनाथात् ॥ ८२ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे देवासुरसंग्रामे
कालनेमिकृतयुद्धसंमर्दे विष्णुना सह कालनेमियुद्धवर्णनं नामैकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ तं दृष्ट्वा
दानवाः सर्वे क्रुद्धाः स्वैः स्वैर्बलैर्वृताः ॥ सरघा इव माक्षिकै रुरुधुः सर्वतस्ततः ॥ १ ॥ पर्वताभे गजे भीमे मदस्त्रविणि दुर्दमे ॥ सितचित्रपताके
तु प्रभिन्नकरटामुखे ॥ २ ॥ स्वर्णवर्णाचिते यद्भग्नो दावाग्निसंवृते ॥ आरुह्यजौ निमिर्देत्यो हरिं प्रत्युद्ययौ बली ॥ ३ ॥ तस्यासन्दानवा

रौद्रा गजस्य परिरक्षिणः ॥ सप्तविंशतिकोव्यश्च किरीटकवचोष्णलाः ॥ ४ ॥ अश्वमारुह्य शैलाभं मथनो हरिमाद्रवत् ॥ पंचयोजनप्रग्रीव
 मुष्टमास्थाय जंभकः ॥ ५ ॥ शुम्भो मेघं समारुह्याव्रजद्वादशयोजनम् ॥ अपरे दानवेन्द्राश्च यत्ता नानास्त्रपाणयः ॥ ६ ॥ आजग्मुः समरे कुद्धा
 विष्णुमच्छिष्टकारिणम् ॥ परिवेण निमिर्देत्यो मथनो मुद्रेण च ॥ ७ ॥ शुम्भः शूलेन तीक्ष्णेन प्रासेन असनस्तथा ॥ चक्रेण कथनः कुद्धो जंभः
 शक्त्या महारणे ॥ ८ ॥ जघुर्नारायणं शेषा विशिखैर्मर्मभेदिभिः ॥ तान्यस्त्राणि प्रयुक्तानि विविशुः पुरुषोत्तमम् ॥ ९ ॥ उपदेशा बुरोर्यद्वत्सच्छिष्यं
 बहुधेरिताः ॥ ततः कुद्धो हरिर्गृह्य धनुर्बाणांश्च पुष्कलान् ॥ १० ॥ ममर्द दैत्यसेनां तद्धर्ममर्थवचो यथा ॥ निर्मि विव्याध विंशत्या बाणैरनलव
 र्चसैः ॥ ११ ॥ मथनं दशभिश्चैव शुम्भं पंचभिरेव च ॥ शतेन महिपं कुद्धो विव्याधोरसि माधवः ॥ १२ ॥ जंभं द्वादशभिस्तीक्ष्णैः सर्वाश्चैकैक
 शोऽष्टभिः ॥ तस्य तट्टाघवं दृष्ट्वा दानवाः क्रोधमूर्छिताः ॥ १३ ॥ चक्रुर्गाढतरं यत्नमावृण्वाना हरिं शरैः ॥ चिच्छेदाथ धनुर्ज्या च निमिर्भलेन
 दानवः ॥ १४ ॥ हस्ताच्चापं च संरंभाच्चिच्छेद महिषासुरः ॥ पीडयामास गरुडं जंभो बाणायुतैस्त्रिभिः ॥ १५ ॥ भुजावस्य च विव्याध शंभो
 बाणायुतेन वै ॥ ततो विस्मितचित्तस्तु गदां जग्राह माधवः ॥ १६ ॥ तां प्राहिणोत्स वेगेन मथनाय महाहवे ॥ तामप्राप्तां निमिर्बाणैर्मुशैलाभैः
 सहस्रशः ॥ १७ ॥ आहत्य पातयामास विनदन्कालमेघवत् ॥ ततोऽन्तरिक्षे हाहेति भूतानां जज्ञिरे कथाः ॥ १८ ॥ नैतदस्ति बलं व्यक्तं यत्राशी
 र्यत सा गदा ॥ तां हरिः पतितां दृष्ट्वा अस्थाने प्रार्थनामिव ॥ १९ ॥ जग्राह मुद्वरं घोरं दिव्यरत्नपरिष्कृतम् ॥ तं मुमोचातिवेगेन निमिमुद्दिश्य दान
 वम् ॥ २० ॥ तमायातं वियत्येव त्रयो दैत्या ह्यवारयन् ॥ गदया जंभदैत्यस्तु असनः पट्टिशेन तु ॥ २१ ॥ शक्त्या च महिषो दैत्यो विनदंतौ महार
 खम् ॥ निराकृतं तमालोक्य दुर्जनैः सुजनं यथा ॥ २२ ॥ जग्राह शक्तिमुग्रो ग्रां शतघंतामहास्वनाम् ॥ जंभाय तां समुद्दिश्य प्राहिणोद्भीषणे
 रणे ॥ २३ ॥ तामायान्तीमथालोक्य जंभोऽन्यस्य रथात्स्वरात् ॥ आप्लुत्य लीलया गृह्णन्कामिनीं कामुको यथा ॥ २४ ॥ तयैव गरुडं मूर्ध्नि जग्मे स
 प्रहसन्बली ॥ ततो भूयो रथं प्राप्य घनगृह्याभ्ययोजयत् ॥ २५ ॥ विवेताश्चाभवद्युद्धे गरुडः शक्तिपीडितः ॥ ततः प्रहस्य तं विष्णुः साधुसाध्विति
 भारत ॥ २६ ॥ करस्पर्शेन कृतवान्विमोहं विनतात्मजम् ॥ समाश्वास्य च तं वाग्भिः शक्तिं दृष्ट्वा च निष्फलाम् ॥ २७ ॥ कुभार्यस्य यथा पुंसः सर्वं

१ कुम्भः-५० पा० । २ धर्म प्रति यथा अर्धवचः केवलस्वार्थसंपादनस्तथा धर्म विषयेऽप्यस्या स्यात् न दृष्ट्वा केवलं स्वार्थकुम्भा दम्भं पुरस्कृत्य प्रसारितं दामिफवाग्जालं धर्मं मर्दयति तथा-इत्यं
 गृहोऽभिप्रायः । ३ मुसलामैः-५० पा० । ४ विनदन्वा-५० पा० । ५ अन्ययोवयम् ।

स्याच्चितितं वृथा ॥ दृढसारमहामोर्वीमन्यां संयोजयत्ततः ॥ २८ ॥ कृत्वा च तलनिर्वोषं रौद्रमस्त्रं मुमोच सः ॥ ततोऽस्त्रतेजसा सर्वमाकाशं नेव दृश्यते ॥ २९ ॥ भूमिर्दिशश्च विदिशो वाणजालमया बभुः ॥ दृष्ट्वा तदस्त्रमाहात्म्यं सेनानीर्ग्रसनोऽसुरः ॥ ३० ॥ ब्राह्ममस्त्रं चकाराशु सर्वास्त्रविनिवारणम् ॥ तेन तत्प्रशमं यातं रौद्रास्त्रं लोकभीषणम् ॥ ३१ ॥ अस्त्रे प्रतिहते तस्मिन्विष्णुर्दानवमुदनः ॥ कालदंडास्त्रमकरोत्सर्वलोकभयंकरम् ॥ ३२ ॥ संधीयमानेस्त्रे तस्मिन्मारुतः पुरुषो बवौ ॥ चकंपे च मही देवी भिन्नाश्चांशुधयोऽभवन् ॥ ३३ ॥ तदस्त्रमुग्रं दृष्ट्वा तु दानवा युद्धदुर्मदाः ॥ चक्रुरस्त्राणि दिव्यानि नानारूपाणि संयुगे ॥ ३४ ॥ नारायणास्त्रं ग्रसनस्तु चक्रे त्वाष्ट्रं निमिश्चास्त्रवरं मुमोच ॥ ऐषीकमस्त्रं च चकार जंभो युद्धस्य दण्डास्त्र निवारणाय ॥ ३५ ॥ यावच्च संधानवशं प्रयाति नारायणादीनि निवारणाय ॥ तावत्क्षणेनेव जघान कोटीदैत्येश्वराणां किल कालदंडः ॥ ३६ ॥ अनंतरं शांतभयं तदस्त्रं दैत्यास्त्रयोगेन च कालदण्डम् ॥ शांतं तदालोक्य हरिः स्वमस्त्रं कोपेन कालानलतुल्यमूर्तिः ॥ ३७ ॥ जग्राह चक्रं तपना युतप्रभमुग्रारमात्मानमिव द्वितीयम् ॥ चिक्षेप सेनापतये ज्वलंतं चतुर्भुजः संयति संप्रगृह्य ॥ ३८ ॥ तदाब्रजच्चक्रमथो विलोक्य सर्वात्मना दैत्य वराः स्ववीर्यात् ॥ नाशकुवन्वारयितुं प्रचंडं दैवं यथा पूर्वमिवोपपन्नम् ॥ ३९ ॥ तदप्रतर्क्य नवहेतितुल्यं चक्रं पपात ग्रसनस्य कण्ठे ॥ तद्रक्तधारा रुणघोरनाभि जगाम भूयोपि करं मुरारेः ॥ ४० ॥ चक्राहतः संयति दानवश्च पपात भूमौ प्रममार चापि ॥ दैत्याश्च शेषा भृशशोकमापुः कोधं च केचित्पिपिषुर्भुजांश्च ॥ ४१ ॥ ततो विनिहते दैत्ये ग्रसने बलनायके ॥ निर्मर्यादमयुध्यंत हरिणा सह दानवाः ॥ ४२ ॥ पट्टिशैर्मृशालैः प्रासेर्ग दाभिः कणपैरेपि ॥ तीक्ष्णाननैश्च नाराचैश्चक्रेः शक्तिभिरेव च ॥ ४३ ॥ तदस्त्रजालं तैर्मृक्तं लब्धलक्षो जनार्दनः ॥ एकैकं शतधा चक्रे बाणैरग्नि शिखोपमैः ॥ ४४ ॥ जघान तेषां संकुद्धः कोटिकोटिं जनार्दनः ॥ ततस्ते सहसा भूत्वा न्यपतन्केशवोपरि ॥ ४५ ॥ गरुडं जगृहुः केचित्पादयोः शतशोऽसुराः ॥ ललंबिरे च पक्षाभ्यां मुखे चान्ये ललंबिरे ॥ ४६ ॥ केशवस्यापि धनुषि भुजयोः शीर्षे एव च ॥ ललंबिरे महादैत्या निनदंतो मुहुर्मुहुः ॥ ४७ ॥ तदद्भुतं महद्दृष्ट्वा सिद्धचारणवार्तिकाः ॥ हाहेति मुमुचुर्नादमंबरं चास्तुवन्हरिम् ॥ ४८ ॥ ततो हरिर्विनिर्धूय पातयामास तान्भुवि ॥ यथा प्रबुद्धः पुरुषो दोषान्संसारसंभवान् ॥ ४९ ॥ विकोशं च ततः कृत्वा नंदकं खड्गमुत्तमम् ॥ चर्म चाप्यमलं विष्णुः पदातिस्तान धावत ॥ ५० ॥ ततो मुहूर्तमात्रेण पद्मानि दश केशवः ॥ चकर्त मार्गे बहुभिर्विचरन्दैत्यसत्तमान् ॥ ५१ ॥ ततो निमिप्रभृतयो विनद्यासुरस

समाः ॥ अथावन्त महेष्वासाः केशवं पादचारिणम् ॥ ५२ ॥ गरुत्मांश्चाभ्ययात्पूर्णमारुरोह च तं हरिः ॥ उवाच च गरुत्मतं तस्मिन् सुमुले रणे
 ॥ ५३ ॥ अथातो यदि ताक्ष्यासि मथनं प्रति तद्वज्र ॥ आतश्चेच्च मुहूर्तं त्वं रणादपसृतो भव ॥ ५४ ॥ ॥ ताक्ष्य उवाच ॥ ॥ न मे श्रमोऽस्ति
 लोकेश किञ्चित्संस्मरतश्च मे ॥ यन्मे सुतान्वाहनत्वे कल्पयामास तारकः ॥ ५५ ॥ इति ब्रुवन्ने देत्यं मथनं प्रति सोऽगमत् ॥ देत्यस्त्वभिमुखं दृष्ट्वा
 शंखचक्रगदाधरम् ॥ ५६ ॥ जघान भिडिपालेन शितधारेण वक्षसि ॥ तं प्रहारमर्चित्यैव विष्णुस्तस्मिन्महाह्वे ॥ ५७ ॥ जघान पञ्चभिर्बाणेर्गिरी
 द्रस्यापि भेदकैः ॥ आकर्णकृष्टेर्दशभिः पुनर्विद्धः स्तनांतरे ॥ ५८ ॥ विचेतनो मुहूर्तात्स संस्तभ्य मथनः पुनः ॥ गृहीत्वा परिघं
 मूर्ध्नि जनार्दनमताडयत् ॥ ५९ ॥ विष्णुस्तेन प्रहारेण किञ्चिदाघूर्णितोऽभवत् ॥ ततः कोपविवृत्ताक्षो गदां जग्राह माधवः ॥ ६० ॥
 तथा संताडयामास मथनं हृदये हृदम् ॥ स पपात तथा भूमौ चूर्णितांगो ममार च ॥ ६१ ॥ तस्मिन्निपतिते भूमौ मथने
 मथिते भृशम् ॥ अवसादं ययुर्देत्याः सर्वे ते युद्धमण्डले ॥ ६२ ॥ ततस्तेषु विषण्णेषु दानवेष्वतिमानिषु ॥ चुकोप रक्तनयनो महिषो
 दानवेश्वरः ॥ ६३ ॥ प्रत्युद्ययौ हरिं रौद्रः स्वबाहुबलमाश्रितः ॥ तीक्ष्णधारेण शूलेन महिषो हरिर्मर्दयन् ॥ ६४ ॥ शक्त्या च गरुडं
 वीरो हृदयेऽभ्यहनहृदम् ॥ ततो विवृत्य वदनं महाचलगुहानिभम् ॥ ६५ ॥ अस्तुमेच्छद्रणे देत्यः सगरुत्मतमच्युतम् ॥ अथाच्युतोऽपि
 विज्ञाय दानवस्य चिकीर्षितम् ॥ ६६ ॥ वदनं पूरयामास दिव्यैरस्त्रैर्महाबलः ॥ स तैर्बाणैरभिहतो महिषोऽचलसंनिभः ॥ ६७ ॥ परिवर्तितकार्यार्थः
 पपाताथ ममार च ॥ महिषं पतितं दृष्ट्वा जीवयित्वा पुनर्हरिः ॥ ६८ ॥ महिषं प्राह मत्तस्त्वं वधं नार्हसि दानव ॥ योषिद्वध्यः पुरोक्तस्त्वं साक्षा
 त्कमलयोनिना ॥ ६९ ॥ उत्तिष्ठ गच्छ मन्मुक्तो द्रुतमस्मान्महारणात् ॥ इत्युक्तो हरिणा तस्माद्देशादपगतोऽसुरः ॥ ७० ॥ तस्मिन्पराङ्मुखे देत्ये
 महिषे शंभदानवः ॥ संदष्टौष्ठपुटाटोपो भृकुटीकुटिलाननः ॥ ७१ ॥ निर्मथ्य पाणिना पाणिं धनुरादाय भैरवम् ॥ सज्जीकृत्य महाघोरान्मुमोच
 शतशः शरान् ॥ ७२ ॥ स चित्रयोधी दृढमुष्टिपातस्नतश्च विष्णुं गरुडं च देत्यः ॥ बाणैर्ज्वलद्गद्गिशिखानिकाशैः क्षितैरसंख्यैः प्रतिघातहीनैः ॥ ७३ ॥
 विष्णुश्च देत्यैर्दशरार्दितो भृशं भुशुंडिमादाय कृतांतुल्याम् ॥ तथा मुखं चास्य पिपेष संख्ये शंभस्य जत्रुं च घराघराभम् ॥ ७४ ॥ ततस्त्रिभिः
 शंभुभुजं द्विषष्ट्या सूतस्य शीर्षं दशभिश्च केतुम् ॥ विष्णुर्विकृष्टैः श्रवणावसानं देत्यस्य बाणैर्ज्वलनार्कवर्णैः ॥ ७५ ॥ स तैश्च विद्धो व्यथितो

बभूव दैत्येश्वरो विभुतशोणिताक्तः ॥ ततोऽस्य किञ्चलितस्य धैर्यादुवाच शंखाब्जशार्ङ्गपद्मिणः ॥ ७६ ॥ योषित्सुवर्धोऽति रणं विभुञ्च शंभा
ऽशुभ स्वल्पतरैरहोभिः ॥ मत्तोर्हसि त्वं न कथ्येव मूढ ततोऽपयातः स च शंभुदानवः ॥ ७७ ॥ जम्भोऽय तद्विष्णुमुखात्रिशम्य जगज्जं चोद्धेः कृतसिंह
नादः ॥ प्रोवाच वाक्यं च सलीलमाजौ महाहृद्भासेन जगद्रिकं प्य ॥ ७८ ॥ किमेभिस्ते जलावास दैत्येर्हीनपराक्रमेः ॥ मामासादय युद्धेऽस्मि
न्यदि ते पौरुषं क्वचित् ॥ ७९ ॥ यत्ते पूर्वं हता दैत्या हिरण्याक्षमुखाः किल ॥ जंभस्तदाभवन्नेव पश्य मामद्य संस्थितम् ॥ ८० ॥ पश्य तालप्रती
काशौ भुजावेतौ हरे मम ॥ वक्षो वा वज्रकठिनं मयि प्रहर तत्सुखम् ॥ ८१ ॥ इत्युक्तः केशवस्तेन सृङ्किणी संलिङ्गनुषा ॥ मुमोच परिवंवोरं
िरीणामपि दारणम् ॥ ८२ ॥ ततस्तस्याप्यनुपदं काठायसमयं दृढम् ॥ मुमोच मुद्गरं विष्णुर्द्वितीयं पर्वतं यथा ॥ ८३ ॥ तदायुधद्वयं दृष्ट्वा जंभो
न्यस्य रथे धनुः ॥ आप्लुत्य परिघं गृह्य गरुडं तेन जग्निवान् ॥ ८४ ॥ द्वितीयं मुद्गरं चानु गृहीत्वा विनदव्रणे ॥ सर्वप्राणेन गोविंदं तेन मूर्ध्नि
जघान सः ॥ ८५ ॥ ताभ्यां चातिप्रहाराभ्यामुभौ गरुडकेशवौ ॥ मोहाविष्टौ विचेतस्कौ मृतकल्पाविवासताम् ॥ ८६ ॥ तदद्भुतं महाहृद्भा जगज्जं
दैत्यसत्तमाः ॥ नेतान्धर्षमदोद्धतानिदं सेहे जगत्तदा ॥ ८७ ॥ सिंहनादैस्तलोलान्नादैर्धनुर्नादैश्च बाणजैः ॥ जंभं ते हर्षयामासुर्वासांस्यादुधुवुश्च ते ॥ ८८ ॥
शंखांश्च पूरयामासुश्चिपुर्देवता भृशम् ॥ ८९ ॥ संज्ञामवाप्याथ महारणे हरिः सर्वैरन्यैः परिरभ्य जंभम् ॥ पराङ्मुखः संयुगादप्रभृष्यात्पलायनं वेग
परश्चकार ॥ ९० ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराणे एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे दैत्यैः सह विष्णोर्युद्धवर्णनं नाम विंशो
ऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ तमालोक्य पलायंतं विध्वस्तध्वजकार्मुकम् ॥ दैत्यांश्च मुदितानिद्रः कर्तव्यं नाध्यगच्छत ॥ १ ॥
अथायान्निकटं विष्णोः सुरेशस्त्वरयान्वितः ॥ उवाच चैनं मधुरमुत्साहपरिवृंहितम् ॥ २ ॥ किमेभिः क्रीडसे देव दानवेर्दुष्टमानसैः ॥ दुर्जनैर्लब्ध
रंभ्रस्य पुरुषस्य कुतः क्रियाः ॥ ३ ॥ शक्तेनोपेक्षितो नीचो मन्यते बलमात्मनः ॥ तस्मान्न नीचं मेतिमानुपेक्षेत कथंचन ॥ ४ ॥ अथाग्रेसरसंपत्त्या
रथिनो जयमाययुः ॥ कस्ते सखाभवत्पूर्वं हिरण्याक्षवधे विभो ॥ ५ ॥ हिरण्यकशिपुर्दैत्यो वीर्यशाली मदोद्धतः ॥ प्राप्य त्वां तृणवन्नष्टतत्र कोऽ
ग्रेसरस्तव ॥ ६ ॥ पूर्वं प्रतिबला दैत्या मधुकैटभसन्निभाः ॥ निविष्टास्त्वां तु संप्राप्य शलभा इव पावकम् ॥ ७ ॥ युगेयुगे च दैत्यानां त्वत्तो नाशोऽ
भवद्दरे ॥ तथैवाद्येह भीतानां त्वं हि विष्णो मुराश्रयः ॥ ८ ॥ एवं संनोदितो विष्णुर्व्यवर्धत महाभुजः ॥ बलेन तेजसा ऋद्ध्वा सर्वभूताश्रयोऽ

रिहा ॥ ९ ॥ अथोवाच सहस्राक्षं केशवः प्रहसन्निव ॥ एवमेतद्यथा प्राह भवानस्मद्गतं वचः ॥ १० ॥ त्रैलोक्यदानवान्सर्वान्दग्धुं शक्तः क्षणा
 दहम् ॥ दुर्जयस्तारकः किं तु मुक्ता सप्तदिनं शिशुम् ॥ ११ ॥ महिषश्चैव शुंभश्च उभौ बध्यौ च योषिता ॥ जंभो दुर्वाससा शप्तः शक्रबध्यौ भवा
 निति ॥ तस्मात्त्वं दिव्यवीर्येण जहि जंभं मदोत्कटम् ॥ १२ ॥ अवध्यः सर्वभूतानां त्वामृते स तु दानवः ॥ १३ ॥ मया गुप्तो रणे जंभो जंगत्कंटक
 मुद्धर ॥ तद्वैकुण्ठवचः श्रुत्वा सहस्राक्षोमरारिहा ॥ १४ ॥ समादिशत्सुराध्यक्षान्सेन्यस्य रचनां प्रति ॥ ततश्चाभ्यर्थितो देवैर्विष्णुः सेन्यमकल्पयत् ॥
 ॥ १५ ॥ यत्सारं सर्वलोकस्य वीर्यस्य तपसोऽपि च ॥ तदैकादश रुद्राश्च चकाराग्रेसरान्दरिः ॥ १६ ॥ व्यालीढांगा महादेवा बलिनो नीलकं
 धराः ॥ चंद्रखंडत्रिपुंड्राश्च पिंगाक्षाः शूलपाणयः ॥ १७ ॥ पिंगोत्तुंगजटानूटाः सिंहचर्मावसायिनः ॥ भस्मोद्भूतगात्राश्च भुजमंडलभेरवाः ॥
 ॥ १८ ॥ कपालीशादयो रुद्रा विद्रावितमहाऽसुराः ॥ कपाली पिंगलो भीमो विरूपाक्षो विलोहितः ॥ १९ ॥ अजकः शासनः शास्ता शंभु
 श्चंद्रो भवस्तथा ॥ एत एकादशानंतबला रुद्राः प्रभाविनः ॥ २० ॥ अपालयंत त्रिदशान्विगर्जंत इवांबुदाः ॥ हिमाचलाभे महति कांचनांबुरुह
 स्रजि ॥ २१ ॥ प्रचंचलमहादेमघंटासंहतिमंडिते ॥ ऐरावते चतुर्दते मत्तमातंग आस्थितः ॥ २२ ॥ महामदजलस्रावे कामरूपे शतक्रतुः ॥ तस्थौ
 हिमगिरेः शृंगे भानुमानिव दीप्तिमान् ॥ तस्यारक्षत्पदं सव्यं मारुतोऽमितविक्रमः ॥ २३ ॥ जुगोपापरमग्निश्च ज्वालापूरितदिङ्मुखः ॥ पृष्ठरक्षोऽभव
 द्विष्णुः समरेशः शतक्रतोः ॥ २४ ॥ आदित्या वसवो विन्धे मरुतश्चाश्विनावपि ॥ गंधर्वा राक्षसा यक्षाः सर्किनरमहोरगाः ॥ २५ ॥ कोटिशःकोटिशः
 कृत्वा वृंदं चिह्नोपलक्षितम् ॥ विश्रावयंतः स्वां कीर्तिं बंदिवृन्दैः पुरःसरैः ॥ २६ ॥ चेलुर्देत्यवधे दृष्ट्वा नानावर्णायुधध्वजाः ॥ २७ ॥ शतक्रतोरमरनि
 कायपालिता पताकिनी याननिनादनादिता ॥ सितोन्नतध्वजपटकोटिमंडिता बभूव सा दितिमुतशोकवर्धिनी ॥ २८ ॥ आयातीं तां विलोक्याथ सुर
 सेनां गजासुरः ॥ गजरूपी महाश्चैव संहारांभोधिविक्रमः ॥ २९ ॥ परश्वधायुधो दैत्यो दशनौष्ठकसंपुटः ॥ ममर्द चरणे देवांश्चिक्षेपान्यान्करेण
 च ॥ ३० ॥ परान्परशुना जघ्ने दैत्येन्द्रो रौद्रविक्रमः ॥ तस्यैवं निघ्नतः क्रुद्धा देवगन्धर्वकिंनराः ॥ ३१ ॥ मुमुचुः संहताः सर्वे चित्रशस्त्रास्त्रसंहतिम् ॥
 परश्वधांश्च चक्राणि भिण्डिपालान्समुद्रान् ॥ ३२ ॥ कुन्तान्प्रासान्छरांस्तीक्ष्णान्मुद्रांश्चापि दुःसहान् ॥ तान्सर्वान्सोमसद्दैत्यो यूथपः
 कवलानिव ॥ ३३ ॥ कोपस्फुरितदंष्ट्राग्रः करस्फोटन नादयन् ॥ सुराग्निग्रंथचाराजौ दुष्प्रेक्ष्यः सोऽथ दानवः ॥ ३४ ॥ यस्मिन्यस्मिन्निपतति सुर

बुंदे गजासुरः ॥ तस्मिन्तस्मिन्महाशब्दो हाहाकारो व्यजायत ॥ ३५ ॥ अथ विद्वमानं तद्वलं प्रेक्ष्य समंततः ॥ रुद्राः परस्परं प्रोचुरहंकारोत्थिता
विषः ॥ ३६ ॥ भोभो गृह्यत दैत्येन्द्रं भिदैतेन महाबलाः ॥ कर्षतेन शितैः शूलैर्भजतेन हि मर्मसु ॥ ३७ ॥ कपाली वाक्यमाकर्ण्य शूलं सितशितं
मुखे ॥ संमार्ज्य वामहस्तेन संरंभाद्विवृतेक्षणः ॥ ३८ ॥ प्रोत्फुल्लारुणनीलाब्जसंहतिः सर्वतो दिशः ॥ अथागाद्भुङ्कुटीवक्रो दैत्येन्द्राभिमुखो रणे ॥
॥ ३९ ॥ दृढेन मुष्टिवन्धेन शूलं विष्टभ्य निर्मलः ॥ जघान कुम्भदेशे तु कपाली गजदानवम् ॥ ४० ॥ ततो दशापि ते रुद्रा निर्मलायोमये रणे ॥
जघ्नुः शूलेस्तु दैत्येन्द्रं शैलवर्ष्माणमाहवे ॥ ४१ ॥ सुखाव शोणितं पश्चात्सर्वस्रोतस्सु तस्य वै ॥ शूलरक्तेन रुद्रस्य शुशुभे गजदानवः ॥ ४२ ॥
प्रोत्फुल्लामलनीलाब्जं शरदीवामलं सरः ॥ भस्मशुभ्रतनुच्छायै रुद्रैर्हंसैरिवावृतम् ॥ ४३ ॥ कुट्टं कपालिनं दैत्यः प्रचलत्कर्णपल्लवः ॥ भवं च दन्तै
विभिदे नाभिदेशे गजासुरः ॥ ४४ ॥ दृष्टानुरक्तं रुद्राभ्यां नवरुद्रास्ततो दुर्तम् ॥ विव्यधुर्विशिखैः शूलैः शरीरममरद्विषः ॥ ४५ ॥ ततः कपा
लिनं त्यक्त्वा भवं चासुरपुंगवः ॥ वेगेन कुपितो दैत्यो नव रुद्रानुपाद्रवत् ॥ ममर्द चरणाघातेर्दन्तैश्चापि करेण च ॥ ४६ ॥ ततोऽसौ शूलयुद्धेन
श्रममासादितो यदा ॥ तदा कपाली जग्राह करमस्यामरद्विषः ॥ ४७ ॥ भ्रामयामास चातीव वेगेन च गजासुरम् ॥ दृष्ट्वा श्रमातुरं दैत्यं
किञ्चिद्भ्यावितजीवितम् ॥ ४८ ॥ निरुत्साहं रणे तस्मिन्गतयुद्धोत्सवोऽभवत् ॥ ततो भ्रमत एवास्य चर्म उत्कृत्य भैरवम् ॥ ४९ ॥ स्रवत्सर्वांगर
क्तौघं चकारांबरमात्मनः ॥ तुष्टुबुस्तं तदा देवा बहुधा बहुभिः स्तवैः ॥ ५० ॥ उच्चुञ्चैनं च यो हन्यात्स त्रियेत ततस्त्वसौ ॥ दृष्ट्वा कपालिनो रूपं
गजचर्मांबरावृतम् ॥ ५१ ॥ वित्रेसुर्दुर्बुर्जघ्नुर्निपेतुश्च सहस्रशः ॥ एवं विलुलिते तस्मिन्दानवेन्द्रे महाबले ॥ ५२ ॥ गजं मत्तमथारुह्य शतदुन्दु
भिनादितम् ॥ निमिरभ्यपतत्तूर्णं सुरसैन्यानि लोडयन् ॥ ५३ ॥ यायां निमिगजो याति दिशं तांतां सवाहनाः ॥ दुद्रुबुभुक्षुर्दुर्देवा भयेना
कंपिता मुहुः ॥ ५४ ॥ गन्धेन सुरमातंगा दुद्रुबुस्तस्य हस्तिनः ॥ पलायितेषु सैन्येषु सुराणां पाकशासनः ॥ ५५ ॥ तस्थौ दिक्पालकैः सार्धं
मष्टभिः केशवेन च ॥ संप्राप्तस्तस्य मातंगो यावच्छक्रगजं प्रति ॥ ५६ ॥ तावच्छक्रगजो भीतो मुक्त्वा नादं सुभैरवम् ॥ त्रियमाणोऽपि
यत्नेन चकोर इव तिष्ठति ॥ ५७ ॥ पलायति गजे तस्मिन्नारूढः पाकशासनः ॥ विपरीतमुखं युद्धं दानवेन्द्रेण सोऽकरोत् ॥ ५८ ॥ शतक
तुस्तु शूलेन निर्मिं वक्षस्यताडयत् ॥ गदया दंतिनं तस्य गच्छदेशेहनद्रुशम् ॥ ५९ ॥ तं प्रहारमचित्येव निमिर्निर्भयपौरुषः ॥

देरावतं कटीदेशे मुद्गरेणाभ्यताडयत् ॥ ६० ॥ स हतो मुद्गरेणाय शक्रकुजर आहवे ॥ जगाम पश्चात्पद्मां च पृथिवीं भूचराकृतिः ॥
 ॥ ६१ ॥ लाघवात्क्षिप्रमुत्थाय ततोऽमरमहागजः ॥ रणादपससर्पाथ भीषितो निमिहस्तिना ॥ ६२ ॥ ततो वायुर्वधौ रक्षो बहुशर्करपांशुलः ॥
 सम्मुखो निमिमातंगोऽकंपनोऽचलकंपनः ॥ सुतरक्तो बभौ शैलो धनधातुह्रदो यथा ॥ ६३ ॥ धनेशोऽपि गदां गुर्वी तस्य दानवर्हस्तिनः ॥
 मुमोच वेगान्यपतत्सा गदा तस्य मूर्धनि ॥ ६४ ॥ गजो गदानिपातेन स तेन परिमूर्छितः ॥ दंतैर्मित्वा धरां वेगात्पपाताचलसन्निभः ॥ ६५ ॥
 पतिते च गजे तस्मिन्सिंहनादो महानभूत् ॥ सर्वतः सुरसैन्यानां गजबृंहितबृंहितः ॥ ६६ ॥ हेषारवेण चाश्वानां रणास्फोटैश्च धन्विनाम् ॥
 गजं तं निहतं दृष्ट्वा निमिं चापि पराङ्मुखम् ॥ ६७ ॥ सुराणां सिंहनादं च सन्नादितदिगंतं ॥ जंभो जज्वाल कोपेन संदीप्त इव पावकः ॥
 ॥ ६८ ॥ ततः स कोपरक्ताक्षो धनुष्यारोप्य सायकम् ॥ तिष्ठेति चाब्रवीत्तारं सारथिं चाप्यनंदयत् ॥ ६९ ॥ तमायांतमभिप्रेक्ष्य धनुष्याहितसा
 यकम् ॥ शतक्रतुरदीनात्मा दृढमादत्त कार्मुकम् ॥ ७० ॥ बाणं च तैलधौताग्रमर्धचंद्रमजिह्मगम् ॥ ७१ ॥ तेनास्य सशरं चापं चिच्छेद बलवृ
 त्त्रहा ॥ अपास्य तद्वनुश्छिन्नं जंभो दानवनंदनः ॥ ७२ ॥ अन्यत्कार्मुकमादाय देगवद्भारसाधनम् ॥ शरांश्चाशीविषाकारांस्तैलधौतानजिह्मगान् ॥
 ॥ ७३ ॥ शक्रं विव्याध दशभिर्जनुदेशे च पत्रिभिः ॥ हृदये च त्रिभिश्चैव द्वाभ्यां च स्कन्धयोर्द्वयोः ॥ ७४ ॥ शक्रोपि दानवेन्द्राय बाणजालम
 भीरयन् ॥ अप्राप्तान्दानवेन्द्रस्तु शराश्चक्रभुजेरितान् ॥ ७५ ॥ चिच्छेद शतधाऽऽकाशे शरैरग्निशिखोपमैः ॥ ततश्च शरजालेन देवेन्द्रो दानवेश्व
 रम् ॥ ७६ ॥ आच्छादयत् यत्नेन वर्षास्त्रिव घनैर्नभः ॥ दैत्योऽपि बाणजालेन विव्याध सायकैः शितैः ॥ ७७ ॥ यथा वायुर्वनाटोपं यदवार्य
 दिशां मुखे ॥ शक्रोऽथ क्रोधसंरंभात् विशेषयते यदा ॥ ७८ ॥ दानवेन्द्रं तदा चक्रे गंधर्वास्त्रं महाद्रुतम् ॥ ततोऽस्य तेजसा व्याप्तमभूद्गगनगोच
 रम् ॥ ७९ ॥ गन्धर्वनगरैश्चापि नानाप्राकारतोरणैः ॥ मुचद्भिरद्रुताकारैरेखवृष्टिं समंततः ॥ ८० ॥ तयास्त्रवृष्ट्या दैत्यानां हन्यमाना महाचमूः ॥
 जंभं शरणमागच्छन्नाहित्राहीति भारत ॥ ८१ ॥ ततो जंभो महावीर्यो विनद्य प्रहसन्मुहुः ॥ स्मरन्साधुसमाचारं दैत्यानामभयं ददौ ॥ ८२ ॥
 ततोऽस्त्रं मौशलं नाम मुमोच सुमहाभयम् ॥ अथोग्रमुसलैः सर्वमभवत्पूरितं जगत् ॥ ८३ ॥ तैश्च भग्नानि सर्वाणि गंधर्वनगराणि च ॥ अथोग्रैक
 प्रहारेण रथमश्वं गजं सुरम् ॥ ८४ ॥ चूर्णयामास तत्क्षिप्रं शतशोऽथ सहस्रशः ॥ ततः सुरापिपः शक्रस्त्वाद्रमस्त्रमुदैरयत् ॥ ८५ ॥ संध्यमाने ततश्चास्त्रे

स्कां.म.पु.
॥११६॥

निश्चैरुः पावकार्चिषः ॥ ततो यंत्रमया विद्याः प्रादुरासन्सहस्रशः ॥८६॥ तैर्यंत्रैरभवयुद्धमंतरिक्षं वितारकम् ॥ तैर्यंत्रैर्मौशलं भग्नं हन्यते चासुरास्तदा
॥८७॥ शैलास्त्रं मुमुचे जंभो यंत्रसंघातचूर्णनम् ॥ व्यामप्रमाणैरुपलेस्ततो वर्षः प्रवर्तत ॥८८॥ त्वाष्ट्रेण निर्मितान्याशु यानि यंत्राणि भारत ॥ तेनोपल
निपातेन गतानि तिलशस्ततः ॥८९॥ ततः शिरस्सु देवानां शिलाः पेतुर्महाजवाः ॥ दारयंत्यश्ववसुधां चतुरंगबलं च तत् ॥ ९० ॥ ततो वज्रास्त्रमकरोत्स
हस्राक्षः पुरंदरः ॥ ततः शिलामहावर्षं व्यशीर्यत समंततः ॥ ९१ ॥ ततः प्रशातैः शैलास्त्रैर्जंभो भूधरसन्निभः ॥ ऐषीकमस्त्रमकरोच्चूर्णितान्यपराक्रमः ॥ ९२ ॥
ऐषीकेणागमन्नाशं वज्रास्त्रं गिरिदारणम् ॥ विजृम्भत्यथ चैषीके परमास्त्रेऽतिदारुणे ॥ ९३ ॥ जज्वलुर्देवसैन्यानि सस्यंदनगजानि च ॥ दह्यमानेष्व
नीकेषु तेजसास्त्रस्य सर्वतः ॥ ९४ ॥ आग्नेयमस्त्रमकरोद्बलहा पाकशासनः ॥ तेनास्त्रेण च तन्नाशमैषीकमगमत्तदा ॥ ९५ ॥ तस्मिन्प्रतिहते
चास्त्रे पावकास्त्रं व्यजृम्भत ॥ जज्वाल सेना जंभस्य रथः सारथिरेव च ॥ ९६ ॥ ततः प्रतिहतास्त्रोऽसौ दैत्येन्द्रः प्रतिभानवान् ॥ वारुणास्त्रं मुमोचाथ
शमनं पावकार्चिषाम् ॥ ९७ ॥ ततो जलधरैर्व्योम स्फुरद्वियुद्धताकुलैः ॥ गंभीराक्षसमाधारेऽश्वाभ्यपूर्यत मेदिनी ॥ ९८ ॥ करीन्द्रकरतुल्याभिधा
राभिः पूरितं जगत् ॥ शांतमाग्नेयमस्त्रं च विलोक्येन्द्रश्चकार ह ॥ ९९ ॥ वायव्यमस्त्रमतुलं तेन मेघा ययुः क्षयम् ॥ वायव्यास्त्रबलेनाथ निर्धूते
मेघमंडले ॥ १०० ॥ वभूक्षनाविलं व्योम नीलोत्पलदलप्रभम् ॥ वायुना चातिरूपेण कंपिताश्चैव दानवाः ॥ १०१ ॥ न शेकुस्तत्र ते स्थातुं रणेऽपि
बलिनोऽपि ये ॥ जंभस्ततोऽभवच्छैलो दशयोजनविस्तृतः ॥ १०२ ॥ मारुतप्रतिघातार्थं दानवानां बलाधिपः ॥ नानाश्चर्यसमायुक्तो नानाद्रुम
लतावृतः ॥ १०३ ॥ ततः प्रशमिते वायौ दैत्येन्द्रे पर्वताकृतौ ॥ महाशनिं वज्रमयीं मुमोचाशु शतक्रतुः ॥ १०४ ॥ तयाशन्या पतितया दैत्यस्याच
लरूपिणः ॥ कंदराणि व्यशीर्यत समन्तान्निर्झराणि च ॥ १०५ ॥ ततः सा दानवेन्द्रस्य शैलमाया न्यवर्तत ॥ निवृत्तशैलमायोऽथ दानवेन्द्रो मदोत्कटः
॥ १०६ ॥ बभूव कुंजरो भीमो महाशैलमयाकृतिः ॥ ममर्द च सुरानीकं दंतैश्चाभ्यहनत्सुरान् ॥ १०७ ॥ बभञ्ज पृष्ठतः कांश्चित्करेणाकृष्य दानवः ॥
ततः क्षपयतस्तस्य सुरसैन्यानि वृत्रहा ॥ १०८ ॥ अस्त्रं त्रैलोक्यदुर्धर्षं नारसिंहं मुमोच ह ॥ ततः सिंहसहस्राणि निश्चैरुमंत्रतेजसा ॥ १०९ ॥
हृष्टदंष्ट्रादहासानि क्रकचाभनखानि च ॥ तैर्विपाटितगात्रोऽसौ गजमायां व्यपोहयत् ॥ ११० ॥ ततश्चाशीविषो घोरोऽभवत्फणसमाकुलः ॥ विष
निःश्वासनिर्दग्धसुरसैन्यमहारथः ॥ १११ ॥ ॥ ततोऽस्त्रं गारुडं चक्रे शक्रः संप्रहरत्रणे ॥ ततस्तस्माद्गरुडमंतः सहस्राणि विनिर्ययुः ॥ ११२ ॥

१ तथा-इ०पा० । २ अजुडभाव आर्यः-प्रावर्तत । ३ गंभीराक्षाः गजाः तस्माः आधाराः करकपापाणाः येषां ते । अयमेवार्थो युक्तः प्रतिभाति ।

माहे०सं०१
(कौ०सं०२)
अ० २१

॥११६॥

तैर्गेरुत्पद्मिद्रासाद्य जंभं भुजगरूपिणम् ॥ कृतस्तु खंडशो दैत्यः सास्य माया व्यनश्यत ॥ ११३ ॥ मायायां च प्रनष्टायां ततो जंभो महासुरः ॥
 चकार रूपमतुलं चंद्रादित्यपदानुगम् ॥ ११४ ॥ विवृत्तनयनो अस्तुमियेष सुरपुंगवान् ॥ ततोऽस्य प्राविशद्वक्रं समहारथकुंजरा ॥ ११५ ॥
 सुरसेनाऽभवद्भीमं पातालोत्तालतालुकम् ॥ सैन्येषु प्रस्यमानेषु दानवेन बलीयसा ॥ ११६ ॥ शक्रो दीनत्वमापन्नः श्रान्तवाहनवाहनः ॥ कर्तव्यतां
 नाध्यगच्छत्प्रोवाचेदं जनार्दनम् ॥ ११७ ॥ किमनंतरमेवास्ति कर्तव्यं नो विशेषतः ॥ तदादिश घटामोऽस्य दानवस्य युयुत्सतः ॥ ११८ ॥ ततो
 हरिरुवाचेदं वज्रायुधमुदारधीः ॥ न सांप्रतं रणं त्याज्यं शत्रुकातरभैरवम् ॥ ११९ ॥ मा गच्छ मोहं मा गच्छ क्षिप्रमस्त्रं स्मर प्रभो ॥ नारायणास्त्रं
 प्रयतः श्रुत्वैति मुमुचे स च ॥ १२० ॥ एतस्मिन्नंतरं दैत्यो विवृतास्योऽप्रसत्क्षणात् ॥ त्रीणित्रीणि च लक्षाणि किंनोरगरक्षसाम् ॥ १२१ ॥ ततो
 नारायणास्त्रं च निपपातास्य वक्षसि ॥ महास्त्रभिन्नहृदयः सुखाव रुधिरं च सः ॥ १२२ ॥ ततः स्वतेजसा रूपं तस्य दैत्यस्य नाशितम् ॥ ततश्चां
 तर्दधे दैत्यः कृत्वा हासं महोत्कटम् ॥ १२३ ॥ गगनस्थः स दैत्येन्द्रः शस्त्राशनिमतीन्द्रियः ॥ मुमोच सुरसैन्यानां संहारकरणीं पराम् ॥ १२४ ॥
 तथा परश्वर्थाश्चक्रवज्रबाणान्समुद्ररान् ॥ कुतान्वद्गान्भिडिपालानयोमुखगुडांस्तथा ॥ १२५ ॥ वर्षं दानवो रोषादवध्यानक्षयानपि ॥ तैरस्त्रै
 र्दानवोन्मुक्तैर्देवानि केषु भीषणैः ॥ १२६ ॥ बाहुभिर्धरणी पूर्णा शिरोभिश्च सकुंडलेः ॥ ऊरुभिर्गजहस्ताभैः करीर्द्विश्वाचलोपमैः ॥ १२७ ॥ भग्नेषा
 दंडचक्राक्षै रथैश्च रथिभिः सह ॥ दुःसंचाराभवत्पृथ्वी मांसशोणितकर्दमा ॥ १२८ ॥ रुधिरौघहृदावर्ता गजदेहशिलोच्चया ॥ कबंधनृत्यबहुला महा
 सुरप्रवाहिनी ॥ १२९ ॥ शृगालगृध्रध्वाक्षाणां परमानंदकारिणी ॥ पिशाचजातिभिः कीर्णं पीत्वाऽऽमिषं सशोणितम् ॥ १३० ॥ असंभ्रमाभि
 र्भार्याभिः सह नृत्यद्भिरुद्धता ॥ काचित्पत्नी प्रकुपिता गजकुंभांतमौक्तिकैः ॥ १३१ ॥ पिशाचो यत्र चाश्वानां सुरानेकत्र चाकरोत् ॥ कर्ण
 पुरेषु मोदते पश्यन्त्यन्याः सरोषतः ॥ १३२ ॥ प्रसादयन्ति बहुधा महाकर्णार्थकोविदाः ॥ केचिद्वदन्ति भो देवा भो दैत्याः प्रार्थयामहे ॥ १३३ ॥
 आकल्पमव योद्धव्यमस्माकं तृप्तिहेतवे ॥ केचिदूचुरयं दैत्यो देवोयमतिमांसलः ॥ १३४ ॥ त्रियते यदि संग्रामे धातुर्दंष्ट्रोऽपयाचितम् ॥ केचि
 शुध्यन्तु वीरेषु सृक्किणी संलिहन्ति च ॥ १३५ ॥ एतेन पयसा विघ्नो दुर्जनः मुजनो यथा ॥ केचिद्रक्तनदीनां च तीरेष्वास्तिक्यबुद्धयः ॥ १३६ ॥

१ अतोद्विजः—गुणरूपः—इत्यर्थोऽत्र शोच्यः । २ ध्वाक्षाः—काकाः—इत्यर्थः । ३ अलंकारार्थमिति शेषः । ४ नमस्यितं पूजादि इत्यर्थः । ५ केचित्पिशाचा वीरेषु शुध्यन्तु सन्तु तद्रक्तसत्त्वाद्दसमुत्सुकताया मुखे
 पानीयम् । अम्लवदस्तु दृष्ट्वा यथा निःसृतं भवति तथा । यन्निरसत्—एतेन पयसा मुखनिष्यन्दिना अयं योधः सुरसदेहो वा विदुषसदेहो वा इति विप्रः ज्ञास्यामः इति मनसि निधाय ओष्ठप्रान्तभागी संलिहन्ति । तन्निः
 सरज्जलं प्राशितुं सृक्किणी संलिहन्तीत्यर्थः ।

पितृन्देवास्तर्पयन्ति शोणितेश्चामिवैः शुभैः ॥ केचिदामिषराशिस्था दृष्टान्यस्य करामिषम् ॥ १३७ ॥ देहिदेहीति वांशतो धनिनः
कृपणा यथा ॥ केचित्स्वयं प्रतप्ताश्च दृष्ट्वा वै खादतः परान् ॥ १३८ ॥ सरोषमोष्ठौ निर्भुज्य पश्यन्त्येवात्यमूयया ॥ केचित्स्वमुदरं
कुद्धा निन्दन्ति ताडयन्ति च ॥ १३९ ॥ सर्वभक्षमभीप्सतस्तृप्ताः परधनं यथा ॥ केचिदाहुरद्य एव श्लाघ्या सृष्टिस्तु वेधसः ॥ १४० ॥ सुप्रभातं
सुनक्षत्रं पूर्वमासीद्वैथेव तत् ॥ एवं बहुविधालापे पलादानां ततस्ततः ॥ १४१ ॥ अदृश्यः समरे जंभो देवाञ्छ्वेत्तूर्चयत् ॥ ततः शक्रो
धनेशश्च वरुणः पवनोऽनलः ॥ १४२ ॥ यमोऽथ निर्ऋतिश्चापि दिव्यास्त्राणि महाबलाः ॥ आकाशे मुमुबुः सर्वे दानवायामिसंध्य तु ॥
॥ १४३ ॥ व्यर्थतां जग्मुरस्त्राणि देवानां दानवं प्रति ॥ यथातिकूरचित्तानामार्ये कृत्यशतान्यपि ॥ १४४ ॥ गतिं न विविदुश्चापि श्रान्ता दैत्याश्च
देवताः ॥ दैत्यास्त्रभिन्नसर्वांगा गावः शीतार्दिता इव ॥ १४५ ॥ परस्परं व्यलीयन्त हाहाकिंभाविवादिनः ॥ तामवस्थां हरिर्दृष्ट्वा देवाञ्छक्रमुवाच
ह ॥ १४६ ॥ अघोरमंत्रं स्मर देवराज अस्त्रं हि यत्पाशुपतप्रभावम् ॥ रुद्रेण तुष्टेन तव प्रदत्तमव्याहतं वीरवराभिधाति ॥ १४७ ॥ एवं स शक्रो हरि
बोधितस्तदा प्रणम्य देवं वृषकेतुमीश्वरम् ॥ समाददे बाणमभिघातनं संपूजितं दैवरणेऽर्द्धचंद्रम् ॥ १४८ ॥ धनुष्यजग्ये विनियोज्य बुद्धिमान्य
योजयत्तत्र अघोरमंत्रम् ॥ १४९ ॥ ततो वधायाशु सुमोच तस्य वा आकृष्य कर्णांतमकुंठदीधितिम् ॥ अथासुरः प्रेक्ष्य महास्त्रमापतद्विसृज्य मायां
सहसा व्यवस्थितः ॥ १५० ॥ प्रवेपमानेन मुखेन युज्यताचलेन गात्रेण च संभ्रमाकुलः ॥ ततस्तु तस्यास्त्रवराभिमंत्रितः शरोऽर्धचंद्रः प्रसभं महारणे
॥ १५१ ॥ पुरंदरस्येष्वसनप्रसुक्तो मध्यार्कैर्विषं वपुषा विडंबयन् ॥ १५२ ॥ किरीटकूटस्फुरकांतिसंकुलं सुगंधिनानाकुसुमाधिवासितम् ॥
प्रकीर्णधूमज्वलनाभमूर्धजं न्यपातयच्चभ्रशिरः सकुंडलम् ॥ १५३ ॥ तस्मिन्निद्रहते जंभे प्रशशंसुः सुरा बहु ॥ वासुदेवोऽपि भगवान्साधु
साध्विति चाब्रवीत् ॥ १५४ ॥ ततो जंभं हतं दृष्ट्वा दानवेन्द्राः पराङ्मुखाः ॥ सर्वे ते भग्नसंकल्पा दुद्रुबुस्तारकं प्रति ॥ १५५ ॥ तांश्च
त्रस्तान्समालोक्य श्रुत्वा स चतुरो हतान् ॥ सारथिं प्रेरयामास याहींद्रं लघु संगरे ॥ १५६ ॥ तथेत्युक्त्वा स च प्रायात्तारके रथमास्थिते ॥ साव
लेपं च सकोपं सगर्वं सपराक्रमम् ॥ १५७ ॥ साविष्कारं सधिष्कारं प्रयातो दानवेश्वरः ॥ स युक्तं रथमास्थाय सहस्रेण गरुत्मताम् ॥ १५८ ॥
सर्वायुधपरिष्कारं सर्वास्त्रपरिरक्षितम् ॥ त्रैलोक्यऋद्धिसंपन्नं कल्पांतांतकनादितम् ॥ १५९ ॥ सैन्येन महता युक्तो नादयन्विदिशो दिशः ॥

सहस्राक्षश्च तं दृष्ट्वा त्यक्त्वा वाहनदंतिनम् ॥ १६० ॥ रथं मातलिना युक्तं तप्तहेमपरिष्कृतम् ॥ चतुर्योजनविस्तीर्णं सिद्धसंघपरिष्कृतम् ॥ १६१ ॥
 गंधर्वकिंनरोद्गीतमप्सरोनृत्यसंकुलम् ॥ १६२ ॥ सर्वायुधमहाबाधं महारत्नसमाधितम् ॥ अच्यतिष्ठतं रथं च परिवार्य समंततः ॥ १६३ ॥ दंशिता
 लोकपालाश्च तस्थुः सगरुडध्वजाः ॥ ततश्चचाल वसुधा ववौ रुक्षो मरुद्गणैः ॥ १६४ ॥ चेलुश्च सागराः सप्त तथाऽनश्यद्रवेः प्रभा ॥ ततो जज्वलुर
 स्त्राणि ततोऽकंपत वाहनाः ॥ १६५ ॥ ततः समस्तमुद्भूतं ततोऽवश्यत तारकः ॥ एकतस्तारको दैत्यः सुरसंघास्तथैकतः ॥ १६६ ॥ लोकावसाद
 मेकत्र लोकोद्धरणमेकतः ॥ चराचराणि भूतानि भयविस्मयवन्ति च ॥ १६७ ॥ प्रशशंसुः सुराः पार्थ तदा तस्मिन्समागमे ॥ १६८ ॥ अस्त्राणि
 तेजांसि धनानि योधा यशो बलं वीरपराक्रमाश्च ॥ सत्त्वौजसान्यंग बभूवुरेषां देवासुराणां तपसः परं तु नः ॥ १६९ ॥ अथाभिमुखमायातं
 देवा विनतपर्वभिः ॥ बाणैरनलकल्पाग्रैर्विव्यधुस्तारकं प्रति ॥ १७० ॥ स तानर्चित्य दैत्येन्द्रो देवबाणक्षतान्हृदि ॥ बाणैर्व्योम दिशः पृथ्वीं पूरया
 मास दानवः ॥ १७१ ॥ नारायणं च सप्तत्या नवत्या च हुताशनम् ॥ दशभिर्मारुतं मूर्ध्नि यमं दशभिरेव च ॥ १७२ ॥ धनदं चैव सप्तत्या वरुणं
 च तथाष्टभिः ॥ विंशत्या निर्ऋतिं दैत्यः पुनश्चाष्टभिरेव च ॥ १७३ ॥ विव्याध पुनरेकैकं दशभिर्मर्मभेदिभिः ॥ तथा च मातलिं दैत्यो विव्याध
 त्रिभिराशुगैः ॥ १७४ ॥ गरुडं दशभिश्चैव महिषं नवभिस्तथा ॥ पुनर्दैत्योऽथ देवानां तिलशो नतपर्वभिः ॥ १७५ ॥ चकार वर्मजालानि
 चिच्छेद च धनुं च ॥ ततो विक्रवा देवा विधनुष्काः प्रपीडिताः ॥ १७६ ॥ चापान्यन्यानि संगृह्य यावन्मुंचन्ति सायकान् ॥ तावद्वाणं समा
 धाय कालानलसमप्रभम् ॥ १७७ ॥ ताडयामास शक्रं स हृदि सोऽपि मुमोच ह ॥ ततोऽतरिक्षमालोक्य दृष्ट्वा सूर्यशताकृती ॥ १७८ ॥ ताक्ष्यं
 विष्णुं समाजघ्ने शराभ्यां तावमुद्यताम् ॥ प्रेतनाथस्य वद्वेक्ष वरुणस्य शितैः शरैः ॥ १७९ ॥ निर्ऋतेश्चाकरोत्कार्यं भीतभीतं विमोहयन् ॥ निरु
 च्छासं समाहृत्य चक्रे बाणैः समीरणम् ॥ १८० ॥ ततः प्राप्य हरिः संज्ञां प्रोत्साह्य च दिशां पतीन् ॥ बाणेन सारथेः कायाच्छिरोऽहार्षात्सकुण्ड
 लम् ॥ १८१ ॥ धूमकेतोर्ज्वलत्कुदस्तस्य च्छित्त्वा न्यपातयत् ॥ दैत्यराजकिरीटं च चिच्छेद वासवस्ततः ॥ १८२ ॥ धनेशश्च धनुः क्रुद्धो विभेद
 बहुधा शरैः ॥ वायुश्चक्रे च तिलशो रथं वा क्षोणिक्वरम् ॥ १८३ ॥ निर्ऋतिस्तिलशो वर्म चक्रे बाणैस्ततो रणे ॥ कृत्वा तदतुलं कर्म
 तिष्ठतिष्ठेति चाब्रुवन् ॥ १८४ ॥ लिहंतः सुकिणीं देवा वासुदेवाव्यस्तदा ॥ दृष्ट्वा तत्कर्म देवानां तारकोऽतुलविक्रमः ॥ १८५ ॥

त्सं.प.५.
॥११८॥

मुमोच मुद्रं भीमं सहस्राक्षाय संगरे ॥ दृष्ट्वा मुद्रमायातमनिवार्य रणाजिरे ॥ १८६ ॥ रथादाप्लुत्य धरणीमगमत्पाकशासनः ॥
मुद्रोऽपि स्थोपस्थे पपात परुषस्वनः ॥ १८७ ॥ स रथं चूर्णयामास न ममार च मातलिः ॥ गृहीत्वा पट्टिशं दैत्यो जघानोरसि केशा-
वम् ॥ १८८ ॥ स्कन्धे गरुत्मतः सोऽपि निषसाद विचेतनः ॥ खड्गेन राक्षसेन्द्रं च भित्त्वा भूमावपातयत् ॥ १८९ ॥ यमं च पातयामास भूमौ
दैत्यो मुखे हतम् ॥ वह्निं च भिडिपालेन चक्रे हत्वा विचेतनम् ॥ १९० ॥ वायुं पदा तदाक्षिप्य पातयामास भूतले ॥ धनेशं तदनुष्कोत्था कुट्ट-
यामास कोपनः ॥ १९१ ॥ ततो देवनिकायानामेकैकं क्षणमाव्रतः ॥ तेषामेव जघानासौ शस्त्रैर्बालान्यथा गुरुः ॥ १९२ ॥ लब्धसंज्ञस्ततो
विष्णुश्चक्रं जग्राह दुर्धरम् ॥ दानवेन्द्रवसामेदोरुधरेणाभिरंजितम् ॥ १९३ ॥ मुमोच दानवेन्द्रस्य दृढं वक्षसि केशवः ॥ पपात चक्रं दैत्यस्य पतितं
भास्करद्युति ॥ १९४ ॥ व्यशीर्यताथ कायेऽस्य नीलोत्पलमिवाश्मनि ॥ ततो वज्रं महेन्द्रोऽपि प्रमुमोचार्चितं चिरम् ॥ १९५ ॥ तस्मिन्प्रयाशा-
शक्रस्य दानवेन्द्राय संयुगे ॥ तारकस्य च संप्राप्य शरीरं शौर्यशालिनः ॥ १९६ ॥ विशीर्यत विकीर्णाचिः शतधा खण्डशो गतम् ॥ ततो वायु-
रदीनात्मा वेगेन महता नदन् ॥ १९७ ॥ ज्वलितज्वलनाभासमंकुशं प्रमुमोच ह ॥ विशीर्णं तस्य तच्चांगे दृष्ट्वा वायुर्महारुषा ॥ १९८ ॥ ततः शैले-
न्द्रमुत्पाद्य पुष्पितद्रुमकंदरम् ॥ चिक्षेप दानवेन्द्राय दशयोजनविस्तृतम् ॥ १९९ ॥ महीधरं तमायातं सस्मितं दैत्यपुंगवः ॥ जग्राह वामहस्तेन
बालः कन्दुकलीलया ॥ २०० ॥ ततस्तेनैव चाहत्य पातयामास चांतकम् ॥ दण्डं ततः समुद्यम्य कृतांतः क्रोधमूर्छितः ॥ २०१ ॥ दैत्येन्द्रमूर्ध्नि
चिक्षेप भ्राम्य वेगेन दुर्जयम् ॥ सोऽसुरस्यापतन्मूर्ध्नि दैत्यस्तं जगृहे स्मयन् ॥ २०२ ॥ कल्पांतलोकदहनो ज्वलनो रोषसंज्वलन् ॥ शक्तिं चिक्षेप
दुर्धर्पा दानवेन्द्राय संयुगे ॥ २०३ ॥ ततः शिरीषमालेव सास्य वक्षस्यराजत ॥ ततः खड्गं समाकृष्य कोशादाकाशनिर्मलम् ॥ २०४ ॥ द्युति-
भासितत्रैलोक्यं लोकपालोऽपि निर्ऋतिः ॥ चिक्षेप दानवेन्द्राय तस्य मूर्ध्नि पपात ह ॥ २०५ ॥ पतितश्चागमत्खड्गः स शीघ्रं शतखण्डताम् ॥
जलेशश्च ततः क्रुद्धो महाभैरवरूपिणम् ॥ २०६ ॥ मुमोच पाशं दैत्येन्द्रभुजबन्धाभिलाषुकः ॥ स दैत्यभुजमासाद्य पाशः सद्यो व्यपद्यत ॥ २०७ ॥
स्फुटितः क्रकचक्रदशनालिरहीश्वरः ॥ ततोऽश्विनौ सचंद्राकौ साध्याश्च वसवश्च ये ॥ २०८ ॥ यक्षराक्षसगन्धर्वाः सर्पाश्चास्त्रैः पृथग्विधैः ॥
जघ्नुर्दैत्येश्वरं सर्वे भूयशस्ते महाबलाः ॥ २०९ ॥ न चास्त्राण्यस्यासज्जन्त गात्रे वज्राचलोपमे ॥ ततो देवानवप्लुत्य तारको दानवाधिपः ॥ २१० ॥

गात्रे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० २१

॥११८॥

जघान कोटिशः कुब्जो मुष्टिपार्णिभिरेव च ॥ तथाविधं तस्य वीर्यमालोक्य भगवान्हरिः ॥ २११ ॥ पलायकमहो देवा वदन्तर्हितोऽभवत् ॥
शकादयस्ततो देवाः पलायनकृतादराः ॥ २१२ ॥ कालनेमिमुखेर्देत्येरुपरुद्ध मद्भेत्कटेः ॥ मुष्टिभिः पादकान्तेष्व केरोष्वाकृष्य तैर्मुदा ॥ २१३ ॥
तारिताः शुष्कसरितं देवमार्गाश्च दंशिताः ॥ बहुधा चाप्यकृष्यन्त लोकपाला महासुरैः ॥ २१४ ॥ ततो निनादः संजज्ञे दैत्यानां बलशालिनाम् ॥
कम्पयन्पृथिवीं द्यां च पातालानि च भारत ॥ २१५ ॥ जयेति मुदिता दैत्यास्तुष्टुस्तारकं तदा ॥ शंखांश्च पूरयामासुः कुन्देन्दुसदृशप्रभान् ॥ २१६ ॥
धनुर्बाणरवांश्चोग्रान्कराघातांश्च चक्रिरे ॥ भृशं हर्षान्विता दैत्या नेदुश्च ननृतुर्मुहुः ॥ २१७ ॥ ततो देवान्पुरस्कृत्य पशुपालः पशूनिव ॥ दैत्येन्द्रो
रथमास्थाय जगाम सहितोऽसुरैः ॥ २१८ ॥ महीसागरकूलस्थं तारकः स पुरं बली ॥ योजनद्वादशायामं तां प्रप्राकारशोभितम् ॥ २१९ ॥ प्रासादव
हुभिः कीर्णं दिव्याश्चर्योपशोभितम् ॥ यत्र शब्दास्त्रयो नैव जीर्यते चानिशं पुरे ॥ २२० ॥ गीतघोषश्च व्याघोषो भुज्यन्तां विषयास्त्विति ॥ तत्प्रविश्य
पुरं राजा जगाम स्वकमालयम् ॥ २२१ ॥ महोत्सवेन महता पुत्रस्त्रीप्रतिनन्दितः ॥ तत्र दिव्यां सभां राजा प्राप्य सिंहासनस्थितः ॥ २२२ ॥ स्तूयमानो
दितिसुतैरप्सरोभिर्विनोदितः ॥ दिव्यासनस्थेर्देत्यैर्द्वैवृतः सिंहैरिव प्रभुः ॥ २२३ ॥ एतस्मिन्नंतरे काचिद्विव्यस्त्री तत्पुरेऽभवत् ॥ विस्मितस्तेवृतो दैत्यैः
प्रोवाचेदं स्मयन्निव ॥ २२४ ॥ रूपेणानुपमा पार्थ नानाभरणभूषिता ॥ तां दृष्ट्वा तारको राजा भृशं वै विस्मितोऽभवत् ॥ २२५ ॥ कासि देवि मम ब्रूहि किं
मया रूपसुन्दरि ॥ त्वत्समां योषितं नैव दृष्टवन्तः पुरा वयम् ॥ २२६ ॥ ॥ रुयुवाच ॥ ॥ अहं त्रैलोक्यलक्ष्मीति विद्धि मां दैत्यसत्तम ॥ अर्जिता तपसा
चास्मि त्वया वीर्येण वा विभो ॥ २२७ ॥ वीर्यवन्तं त्वनलसं तपस्विनमकातरम् ॥ दातारं चापि भोक्तारं युक्त्या सेवामि तं नरम् ॥ २२८ ॥
भीरुं निर्विण्णमत्यर्थं साध्वीपीडाकरं नरम् ॥ सर्वातिशंकिनं सद्यस्त्यजामि दितिनन्दन ॥ २२९ ॥ महेंद्रेण च माता ते यदा सा व्यपमानिता ॥
तदैव त्यक्तप्रायोऽसाविदानीं तव संवशे ॥ २३० ॥ तारकश्च ततः प्राह परमं चेति तां तदा ॥ सा चाविवेश तं देवी त्रिजगत्पूजिता रमा ॥ २३१ ॥
ततो दैत्याधिपं नायों दानवानां विभूषिताः ॥ वीरकांस्यसुपादाय वर्धयांचक्रिरे मुदा ॥ २३२ ॥ देवाश्च द्वारि तिष्ठन्ति बद्धा दैत्यैर्भृशानुराः ॥
उपहस्यमाना नारीभिर्दैत्यैरन्यैश्च नागरैः ॥ २३३ ॥ एतस्मिन्नंतरे विष्णुर्दैत्यरूपं समास्थितः ॥ उपहासकमध्यस्थो गाथे द्वे प्राह बुद्धिमान् ॥ २३४ ॥

१ शिशुपायः—५० पा० । २ इदानीं “खवायन” इति नाम्ना गुर्जरदेशे प्रसिद्धं नगरमिदम् । ३ पुरस्त्रीप्रतिनन्दितः—५० पा० । ४ परस्मैपदमार्थम् । ५ परमं—वाढं तिष्ठत्यर्थः । ६ धाराणां युद्धादित्रयमादाय गृहमागतानां नौराजनार्थं यत्कांस्यपात्रं तद्गौरकांस्यपात्रमित्युच्यते ।

इदमल्पतरं नाम यदमीषां च दृश्यते ॥ मातृक्रोधं स्मरन् राजा किंकिं यन्न करिष्यति ॥ २३५ ॥ बलीयांसं समासाद्य न नमेद्यो न चास्ति सः ॥
मर्कवच्छेत्तवाकीयेरुपायैः स्वीयतां सुराः ॥ २३६ ॥ उपहासमुखेनामी उपदेशं हरेर्मुखात् ॥ समाकर्ण्य ततो देवा मर्करूपेण संस्थिताः ॥ २३७ ॥
नृत्यंतस्ते च बहुधा दैत्याश्चासुरयोषितः ॥ भृशं च नोदयामासुर्मुदा भोज्यानि ते ददुः ॥ २३८ ॥ विष्णुर्देत्यप्रतीहारं ततः प्रोवाच बुद्धिमान् ॥
विनोदाय महाराज्ञो मर्कानेतान् प्रकीर्तय ॥ २३९ ॥ प्रतीहारस्ततो हृष्टः सभामध्ये विवेश सः ॥ जानुभ्यां धरणीं गत्वा बद्धा च करसंपुटम् ॥
॥ २४० ॥ उवाचानाविलं वाक्यमल्पाक्षरपरिस्फुटम् ॥ दैत्येन्द्र मर्कवृन्दानि द्वारि तिष्ठन्ति ते प्रभो ॥ २४१ ॥ भृशं विनोदकारीणि स्पृहा चेद्ब्रह्ममहं
सि ॥ तन्निशम्याब्रवीद्राजा किं चिरं क्रियते त्वया ॥ २४२ ॥ क्षत्तां चेति वचः श्रुत्वा कालनेमिं तदाब्रवीत् ॥ मर्कानेतान् महाराजो द्रष्टुमिच्छति
शीघ्रतः ॥ २४३ ॥ रक्षपाल सदैभिस्त्वं राजानमनुकूलय ॥ कालनेमिरुपादाय मर्कान्यातो नृपं ततः ॥ २४४ ॥ मर्कमध्ये विष्णुमर्को यातस्त्यक्त्वा
च दैत्यताम् ॥ ततस्तारकदैत्यस्य पुरतो ननृतुर्भृशम् ॥ २४५ ॥ मर्का दैत्यकरोत्तलैर्हर्षनादविनोदितैः ॥ ततोऽतिमुदितो राजा तेषां नृत्येन सोऽब्रवी
त् ॥ २४६ ॥ अभयं वो मर्कदेवास्तुष्टो यच्छाम्यहं त्विदम् ॥ मद्ब्रह्मे स्वीयतामेव न च कार्यं भयं हृदि ॥ २४७ ॥ इति श्रुत्वा विष्णुमर्कः प्रनृत्यन्नि
दमब्रवीत् ॥ राजन्विज्ञातुमिच्छामस्तव गेहावधिं वयम् ॥ २४८ ॥ एवमुक्ते प्रहस्याह तारको दैत्यसत्तमः ॥ त्रिभूमिकं हि मे गेहमिदं यद्भुवनत्रयम् ॥ २४९ ॥
हरिमर्कस्ततः प्राह यद्येवं स्वं वचः स्मर ॥ त्रैलोक्ये विचरन्त्वेते मर्का राजन्सुनिर्भयाः ॥ २५० ॥ अश्वमेधशतस्यापि सत्यं राजन्विशिष्यते ॥
धर्ममेनं स्मरन्सत्यं वचनं कुरु दैत्यप ॥ २५१ ॥ ततः सुविस्मितो दैत्यः प्राहेदं वचनं तदा ॥ मर्कटाहो प्रबुद्धोऽसि सत्यं ब्रूहि च को भवाव ॥
॥ २५२ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अहं नारायणोनाम यदि श्रोत्रमुपागतः ॥ देवानां रक्षणार्थाय मर्करूपमुपाश्रितः ॥ २५३ ॥ तच्चेन्मा
न्यतमो धर्मस्तव तद्वचनं स्वकम् ॥ परिपालय ते गेहं विचरंतु सुरास्त्वमी ॥ २५४ ॥ अवलेपश्च राजेंद्र न कर्तव्यस्त्वया हृदि ॥ वीरोऽहमिति
संचिन्त्य पश्यता कालजं बलम् ॥ २५५ ॥ पर्यायैर्हन्यमानानामभिहन्ता न विद्यते ॥ मौढ्यमेतत्तु यद्रेष्टा कर्ताहमिति मन्यते ॥ १५६ ॥ ऋषींश्च
देवांश्च महासुरांश्च त्रैविद्यवृद्धांश्च वने मुनींश्च ॥ कं वार्ष्णेजो नोपनमन्ति काले कालस्य वीर्यं न तु कर्तुरेतत् ॥ २५७ ॥ न मंत्रबलवीर्येण प्रज्ञया
पौरुषेण वा ॥ अलभ्यं लभ्यते काले काले सुतोपि विंदति ॥ २५८ ॥ न मातृपितृशुश्रूषा न च दैवतपूजनम् ॥ नान्यो गुणसमाचारः पुरुषस्य सुरा

बहः ॥ २६९ ॥ न विद्या न तपो दानं न मित्राणि न वाचसाः ॥ शक्नुवन्ति परित्रातुं नरं कालेन पीडितम् ॥ २६० ॥ नागामिगमनार्थं हि
 प्रतिघातशतैरपि ॥ शक्नुवन्ति प्रतिव्योदुमृते कालबलं नराः ॥ २६१ ॥ देहवत्पुण्यकर्माणि जीववत्काल उच्यते ॥ द्वयोः समागमे दैत्य कार्याणां
 सिद्धिरिष्यते ॥ २६२ ॥ अहो दैत्य त्वद्विशिष्टा दैत्यानां कोटयः पुरा ॥ शाल्मलैस्तूलवत्क्षिप्ताः कालवातेन दुर्दशाः ॥ २६३ ॥ इदं तु लब्ध्वा त्वं
 स्थानमात्मानं बहु मन्यसे ॥ सर्वभूतभवं देवं ब्रह्माणमिव शाश्वतम् ॥ २६४ ॥ न चेदमचलं स्थानमनन्तं चापि कस्यचित् ॥ त्वं तु बालिशया
 बुद्ध्या ममेदमिति मन्यसे ॥ २६५ ॥ अविश्वास्त्ये विश्वसिषि मन्यसे चाऽध्रुवं ध्रुवम् ॥ ममेदमिति मोहात्त्वं त्रिलोकीश्रियमीप्ससि ॥ २६६ ॥
 नेयं तव न चास्माकं न चान्येषां स्थिरा मता ॥ अतिक्रम्य बहूनन्यास्त्वयि तावदियं स्थिता ॥ २६७ ॥ कंचित्कालमियं स्थित्वा त्वयि तारक
 चंचला ॥ पुंश्चलीवातिचपला पुनरन्यं गमिष्यति ॥ २६८ ॥ सरबौषधिसंपन्नं ससरित्पर्वताकरम् ॥ तानिदानीं न पश्यामि यैर्भुक्तं भुवनत्र
 यम् ॥ २६९ ॥ हिरण्यकशिपुर्वीरो हिरण्याक्षश्च दुर्जयः ॥ प्रह्लादो नमुचिर्वीरो विप्रचित्तिर्विरोचनः ॥ २७० ॥ कीर्तिः शूरश्च वीरश्च वातापिरित्त्व
 लस्तथा ॥ अश्वघ्रीवः शंबरश्च पुलोमा मधुकैटभौ ॥ २७१ ॥ विश्वजित्प्रमुखाश्चान्ये दानवेन्द्रा महाबलाः ॥ कालेन निहताः सर्वे कालो हि
 बलवत्तरः ॥ २७२ ॥ सर्वैर्वर्षायुतं तप्तं न त्वमेको महातपाः ॥ सर्वे सत्यव्रतपराः सर्वे चासन्बहुश्रुताः ॥ २७३ ॥ सर्वे यथार्हदातारः सर्वे दाक्षा
 यणीसुताः ॥ ज्वलंतः प्रजयंतश्च कालेन प्रतिसंहताः ॥ २७४ ॥ मुंचेच्छां कामभोगेषु मुंचेमं श्रीभवं मदम् ॥ एतदैश्वर्यनाशे त्वां शोकः संपीड
 यिष्यति ॥ २७५ ॥ शोककाले शुचो मा त्वं हर्षकाले च मा हर्षः ॥ अतीतानागते हि त्वा प्रत्युत्पन्नेन वर्तय ॥ २७६ ॥ इदं चेदागतः कालः सदा युक्त
 मतंद्रितम् ॥ क्षमस्व न चिरादैत्य त्वामप्युपगमिष्यति ॥ २७७ ॥ को हि स्थातुमलं लोके मम कुद्रस्य संयुगे ॥ कालस्तु बलवान्प्राप्तस्तेन तिष्ठामि तारक ॥
 ॥ २७८ ॥ त्वमेव वेत्सि मां दैत्य योहं यादृक्पराक्रमः ॥ कल्पेकल्पे महादैत्याः कोटिशोऽर्बुदशो हताः ॥ २७९ ॥ येषां त्वं कोटिभागेऽपि परिपूर्णो न
 तारक ॥ कल्पेकल्पे सृजामीदं ब्रह्मादि सकलं जगत् ॥ २८० ॥ इच्छन्संजीवयाम्येतदनिच्छन्नाशये क्षणात् ॥ न हि त्वां नोत्सहे हंतुं सर्वदैत्यसमायु
 तम् ॥ २८१ ॥ अंगुल्यग्रेण दैत्येन्द्र पुनर्धर्मं न लोप्ये ॥ यद्यहं प्रवरो भूत्वा धर्मं ब्रह्मवरात्मकम् ॥ २८२ ॥ लोपयामि ततः कं च धर्मोऽयं शरणं
 ब्रजेत् ॥ अहं कर्तेति मा मंस्थाः कर्ता यस्तु सदा प्रभुः ॥ २८३ ॥ सोऽयं कालः पचेद्विश्वं वृक्षे फलमिवागतम् ॥ यैरेव कर्मभिः सौरुप्यं दुःखं तैरेव

स्की.प.पु.
॥१२०॥

कर्मभिः ॥ २८४ ॥ प्राप्नोति पुरुषो दैत्य पश्य कालस्य चित्रताम् ॥ सर्वं कालवशादेव त्रोद्भव्यं धीयुतेनैरेः ॥ २८५ ॥ स्वकर्मपरिपाकस्य
फलदं वै विदुर्बुधाः ॥ तस्मात्कर्म शुभं कार्यं पुण्यात्पुण्यात्मकं च यत् ॥ २८६ ॥ पुण्येन तत्र सोरुषं स्याद्बुधैः पापेन निश्चितम् ॥ इति संक्षिप्तं
दैत्यैर्द्रुतं वचः परिपालय ॥ मदुक्तं वचनं सर्वं यदि मंतुमिहाहंसि ॥ २८७ ॥ ॥ तारक उवाच ॥ ॥ मामत्र संस्थितं दृष्ट्वा कालनेमिमुखैर्यु
तम् ॥ २८८ ॥ कस्येह न व्यथेद्बुद्धिर्मृत्योरपि जिवांसतः ॥ सा ते न व्यथते बुद्धिरचला तत्त्वदर्शिनी ॥ २८९ ॥ ब्रवीषिः यद्यत्त्वं वाक्यं ततथैव
न संशयः ॥ को हि विश्वासमर्थेषु शरीरे वा शरीरभृत् ॥ २९० ॥ कर्तुमुत्सहते लोके दृष्ट्वा संप्रस्थितं जगत् ॥ अहमप्येवमेवेनं लोकं जानाम्यशा
श्वतम् ॥ २९१ ॥ कालाग्रावाहितं घोरे गुह्ये सततगत्वरं ॥ इदमद्य करिष्यामि श्वःकर्तास्मीतिवादिनः ॥ २९२ ॥ कालो हरति संप्राप्ते नदीवेग
इवोन्मुखान् ॥ इदानीं तावदेवासौ मया दृष्टो न विस्मृतः ॥ २९३ ॥ कालेन द्वियमाणानां प्रलापः श्रूयते नृणाम् ॥ ईर्ष्याभिमानलोभेषु कामको
धभयेषु च ॥ २९४ ॥ स्पृहामोहातिवादिषु लोकः सक्तो न बुध्यते ॥ गुरुं वाप्यगुरुं वापि कृत्याकृत्यं च केशव ॥ २९५ ॥ जानामि त्वामहं
विष्णो सर्वभूतवरं प्रभुम् ॥ किं कुर्मः स्वस्वभावेन बलिना त्वां न मन्महे ॥ २९६ ॥ केचिद्भजन्ति त्वां भक्त्या वैरेण हेलया परे ॥ सर्वेनुकंप्यास्ते
तुभ्यमंतरात्मासि देहिनाम् ॥ २९७ ॥ पुराणः शाश्वतो धर्मः सर्वप्राणभृतां समः ॥ मामालंब्य मया मुक्ता यांतु सर्वे दिव्योक्तसः ॥ २९८ ॥ पुनर्म
र्कस्वरूपेण भ्रातव्यं भुवनत्रयम् ॥ स्पृहापि यज्ञभागानां न कार्या समयस्त्वयम् ॥ २९९ ॥ एवमुक्ते तारकेण देवा हर्षं प्रपेदिरे ॥ मुच्यते हृतलोमापि
मेषो लाभो हि सौनिकात् ॥ ३०० ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ दैत्यैर्द्रुतं भव तत्त्वज्ञो विद्याज्ञानतपोन्वितः ॥ कालं पश्यसि सुव्यक्तं पाणावामलकं
यथा ॥ ३०१ ॥ कालचारित्रतत्त्वज्ञ शिवभक्त महामते ॥ वज्रांगसुत धन्योऽसि स्पृहणीयोऽसि धीमताम् ॥ ३०२ ॥ यावत्ते तपसो वीर्यं तावद्भुंक्ष्व
जगन्नयम् ॥ एतेन समयेनैते चरिष्यन्ति सुरा जगत् ॥ ३०३ ॥ इत्युक्त्वा मर्कयूथेन वृतो नारायणः प्रभुः ॥ स्थानादस्मादपाक्रम्य मेरुं प्रति ययौ
तदा ॥ ३०४ ॥ ततो मेरुं समागम्य प्रोवाच वचनं हरिः ॥ भवंतो यांतु ब्रह्माणं स धास्यति च वो हितम् ॥ ३०५ ॥ अप्रमत्तैः सदा भाव्यं
पाल्यश्च समयस्तथा ॥ इत्युक्त्वा भगवान्विष्णुस्तत्रैवांतरधीयत ॥ ३०६ ॥ प्रणतः संस्तुतो देवैर्ब्रह्माणं च सुरा ययुः ॥ ३०७ ॥ दिव्योत्तमैस्तत्र

माहे०सं०१
(को०सं०२)
अ० २१

॥१२०॥

१ सततगत्वरं—सततगामिनि—इत्यर्थः । २ सौनिकात्—पञ्चपथकरात्—संकाशात्—हृतलोमा इत्येकैशः मेषः मुक्तः स एव तस्य जीवन्मरणरूपो लाभ एव यथा, तथा संप्रति हृतयज्ञभागा देवा मुक्ताः स एव
देवो लाभ एव यथेतां जीविमरणान् सर्वत्र संचारानुमोदयं च । एवं चतस्रस्तारकस्य सर्वदेवानामुपारं ब्रह्मण्येति भावः ।

गतैरभिष्टुतो विदीप्ततेजा भुवनत्रयेऽपि ॥ वज्रांगपुत्रोऽपि सुमोद वीरः शिवप्रसादेन महर्द्धिमाप्य ॥ ३०८ ॥ स्वयमिन्द्रो निमिर्वह्निः कालनेमिर्ध
 मोऽपि च ॥ स्तम्भश्च निऋतिस्थाने महिषो वरुणस्तथा ॥ ३०९ ॥ मेघो वाताधिकारी च कुजंभो धनदोऽभवत् ॥ अन्येषां चाधिकारांश्च
 दैत्यानां तारको ददौ ॥ ३१० ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे देवासुरसं
 ग्रामे तारकविजयवर्णननामैकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ एवं विप्रकृता देवा महेंद्रसंहितास्तदा ॥ ययुः
 स्वायंभुवं धाम मर्कटरूपमुपाश्रिताः ॥ १ ॥ ततश्च विस्मितो ब्रह्मा प्राह तान्सुरपुंगवान् ॥ स्वरूपेणेह तिष्ठध्वं नात्र वस्तारकाद्भयम् ॥ २ ॥ ततो
 देवाः स्वरूपस्थाः प्रम्लानवदनांबुजाः ॥ तुष्टुवुः प्रणताः सर्वे पितरं पुत्रका यथा ॥ ३ ॥ नमो जगत्प्रभृत्यै ते हेतवे पालकाय च ॥ संहर्त्रे च नम
 स्तुभ्यं तिस्रोऽवस्थास्तव प्रभो ॥ ४ ॥ त्वमपः प्रथमं सृष्ट्वा तासु वीर्यमवासृजः ॥ तदण्डमभवद्वैमं यस्मिँल्लोकाश्चराचराः ॥ ५ ॥ देदेष्वाहुर्विरा
 डरूपं त्वामेकरूपमीदृशम् ॥ पातालं पादमूलं च पार्ष्णिपादे रसातलम् ॥ ६ ॥ महातलं चास्य गुल्फौ जंघे चापि तलातलम् ॥ सुतलं जानुनी
 चास्य ऊरू च वितलातले ॥ ७ ॥ महीतलं च जघनं नाभिश्चास्य नभस्तलम् ॥ ज्योतिःपदमुरःस्थानं स्वर्लोको बाहुरुच्यते ॥ ८ ॥ ग्रीवा महश्च
 वदनं जनलोकः प्रकीर्त्यते ॥ ललाटं च तपोलोकः शीर्षं सत्यमुदाहृतम् ॥ ९ ॥ चन्द्रसूर्यौ च नयने दिशः श्रोत्रे नासिकाश्विनौ ॥ आत्मानं
 ब्रह्मरंध्रस्थमाहुस्त्वां देवादिनः ॥ १० ॥ एवं ये ते विराड्रूपं संस्मरंत उपासते ॥ जन्मबन्धविनिर्मुक्ता यांति त्वां परमं पदम् ॥ ११ ॥ एवं
 स्थूलं प्राणिमध्यं च सूक्ष्मं भावेभावे भावितं त्वां गृणन्ति ॥ सर्वत्रस्थं त्वामतः प्राहुर्वेदास्तस्मै तुभ्यं पद्मज इद्विधेम ॥ १२ ॥ एवं स्तुतो विरंचिस्तु
 कृपयाभिपरिप्लुतः ॥ जानन्नपि तदा प्राह तेषामाश्वासहेतवे ॥ १३ ॥ सर्वे भवन्तो दुःखार्ताः परिम्लानमुखाम्बुजाः ॥ भ्रष्टायुधास्तथाऽकस्माद्भ्रष्टा
 भरणवाससः ॥ १४ ॥ ममेवेयं कृतिर्वैवा भवतां यद्विडम्बना ॥ यद्वैराजशरीरे मे भवन्तो बाहुसंज्ञकाः ॥ १५ ॥ यद्यद्विभूतिमत्सत्त्वं धार्मिकं
 चोर्जितं महत् ॥ तत्रासीद्बाहुनाशो मे बाहुस्थाने च ते मम ॥ १६ ॥ तन्नूनं मम भग्नौ च बाहू तेन दुरात्मना ॥ येन चोपहृतं देवास्तन्ममाख्यातु
 मर्हथ ॥ १७ ॥ ॥ देवा उचुः ॥ ॥ योऽसौ वज्रांगतनयस्त्वया दत्तवरः प्रभो ॥ भृशं विप्रकृतास्तेन तत्त्वं जानासि तत्त्वतः ॥ १८ ॥
 यत्तन्महीसमुद्रस्य तटं शार्विकतीर्थकम् ॥ तदाक्रम्य कृतं तेन मरुधूमिसमं प्रभो ॥ १९ ॥ ऋद्भयः सर्वदेवानां गृहीतास्तेन सर्वतः ॥ महाभूतस्वरू

स्कं.प.३.
॥१२१॥

पेण स एव च जगत्पतिः ॥ २० ॥ चंद्रसूर्यौ ग्रहास्तारा यच्चान्यदेवपक्षतः ॥ तच्च सर्वं निराकृत्य स्थापितो दैत्यपक्षकः ॥ २१ ॥ वयं च विधृता
स्तेन बहूपहसितास्तथा ॥ विष्णोः प्रसादान्मुक्ताश्च कथंचिदिव कष्टतः ॥ २२ ॥ तद्वयं शरणं प्राप्ताः पीडिताः क्षुत्तृषार्दिताः ॥ धर्मरक्षा
कराश्चेति संचित्य त्रातुमर्हसि ॥ २३ ॥ इत्युक्तः स्वात्मभूदेवः सुरदैत्यविचेष्टितम् ॥ सुरानुवाच भगवानतः संचित्य तत्त्वतः ॥
॥ २४ ॥ अवध्यस्तारको दैत्यः सर्वैरपि सुरासुरैः ॥ यस्य वध्यश्च नाद्यापि स जातो भगवान्पुनः ॥ २५ ॥ मया च वरदानेन च्छन्दयित्वा
निवारितः ॥ २६ ॥ तपसा स हि दीप्तोऽभूच्चैलोक्यदहनात्मकः ॥ स च वब्रे वधं दैत्यः शिशुतः सप्तवासरात् ॥ २७ ॥ स च सप्तदिनो बालः
शंकराद्रो भविष्यति ॥ तारकस्य च वीरस्य वधकर्ता भविष्यति ॥ २८ ॥ सतीनामा तु या देवी विनष्टा दक्षहेलया ॥ सा भविष्यति
कल्याणी हिमाचलशरीरजा ॥ २९ ॥ शंकरस्य च तस्याश्च यन्नः कार्यः समागमे ॥ अहमप्यस्य कार्यस्य शेषं कर्ता न संशयः ॥ ३० ॥
इत्युक्तास्त्रिदशास्तेन साक्षात्कमलयोनिना ॥ जग्मुर्मरुं प्रणम्येशं मर्करूपेण संवृताः ॥ ३१ ॥ ततो गतेषु देवेषु ब्रह्मा लोकपितामहः ॥ निशां
सस्मार भगवान्स्वां तनुं पूर्वसंभवाम् ॥ ३२ ॥ ततो भगवती रात्रिरुपतस्थे पितामहम् ॥ तां विविके समालोक्य तथोवाच विभावरीम् ॥ ३३ ॥
विभावरी महत्कार्यं विबुधानामुपस्थितम् ॥ तत्कर्तव्यं त्वया देवि शृणु कार्यस्य निश्चयम् ॥ ३४ ॥ तारकोनाम दैत्येन्द्रः सुरकेतुरनिर्जितः ॥
तस्याभावाय भगवाञ्जनयिष्यति यं शिवः ॥ ३५ ॥ सुतः स भविता तस्य तारकस्यांतकारकः ॥ अहं त्वादौ यदा जातस्तदापश्यं पुरःस्थितम् ॥
॥ ३६ ॥ अर्धनारीश्वरं देवं व्याप्य विश्वमवस्थितम् ॥ दृष्ट्वा तमश्रुवं देवं भजस्वेति च भक्तिः ॥ ३७ ॥ ततो नारी पृथग्जाता पुरुषश्च तथा
पृथक् ॥ तस्याश्चैवांशजाः सर्वाः स्त्रियस्त्रिभुवने स्मृताः ॥ ३८ ॥ एकादश च रुद्राश्च पुरुषास्तस्य चांशजाः ॥ तां नारीमहमालोक्य पुत्रं दक्षमथा
ब्रवम् ॥ ३९ ॥ भजस्व पुत्रीं जगतीं ममापि च तवापि च ॥ पुंडुःखनरकाच्चात्री पुत्री ते भाविनी त्वियम् ॥ ४० ॥ एवमुक्तो मया दक्षः पुत्रीत्वे परि
कल्पिताम् ॥ रुद्राय दत्तवान्भक्त्या नाम दत्त्वा सतीति यत् ॥ ४१ ॥ ततः काले चै कस्मिंश्चिदवमेने च तां पिता ॥ मुमूर्षुः पापसंकल्पो दुरात्मा
कुलकज्जलः ॥ ४२ ॥ ये रुद्रं नैव मन्यन्ते ते स्फुटं कुलकज्जलाः ॥ पिशाचास्ते दुरात्मानो भवन्ति ब्रह्मराक्षसाः ॥ ४३ ॥ अवमानेन तस्यापि

गोहं.सं.१
(कौ.सं.२)
अ. २२

॥१११॥

१ यज्ञहेलया-३० पा० । २ शेषाम्-३० पा० । ३ सुरकेतुः-सुराणां केतुरिवानिष्टफलमूचकः । आकाशे केतुदयो हि प्रायोऽनिष्टफलमूचको भवतीति ज्योतिःशास्त्रे । ४ कुम्भा-इति पाठः-परं साऽप्यासंगिकः ।
५ कुम्भा-३० पा० । ६ जगती इदं जगत् ममापि, मया सृज्यमानायात् । तवापि, त्वन्तस्ताया परिपूर्वमाणायात्-इत्यभिप्रायः । ७ पु-३० पा० ।

यथा देवी जहो तनुम् ॥ यथा यज्ञः स च ध्वस्तो भवेन विदितं हि ते ॥ ४४ ॥ अधुना हिमशैलस्य भवित्री दुहिता च सा ॥ महेश्वरं
 पतिं सा च पुनः प्राप्स्यति निश्चितम् ॥ ४५ ॥ तदिदं च त्वया कार्यं मेनागर्भे प्रविश्य च ॥ तस्याश्छर्विं कुरु कृष्णा यथा काली भवेत्तु सा ॥
 ॥ ४६ ॥ यदा रुद्रोपहसिता तपस्तप्स्यति सा महत् ॥ समाप्तनियमा देवी यदा चोप्रा भविष्यति ॥ ४७ ॥ स्वयमेव यदा रूपं सुगौरं प्रतिप
 त्स्यते ॥ विरहेण हरश्चास्या मत्वा शून्यं जगन्नयम् ॥ ४८ ॥ तस्मै हिमशैलस्य कंदरे सिद्धसेविते ॥ प्रतीक्षमाणस्तां देवीमुग्रं संतप्स्यते तपः ॥
 ॥ ४९ ॥ तयोः सुततप्तपसोर्भविता यो महान्सुतः ॥ भविष्यति स दैत्यस्य तारकस्य निवारकः ॥ ५० ॥ तपसो हि विना नास्ति सिद्धिः कुत्रापि
 शोभने ॥ सर्वासां कर्मसिद्धीनां मूलं हि तप उच्यते ॥ ५१ ॥ त्वयापि दानवो देवि देहनिर्गतया तदा ॥ चंडमुंडपुरोगाश्च हंतव्या लोकदु
 र्जयाः ॥ ५२ ॥ यस्माच्चंडं च मुंडं च त्वं देवि निहनिष्यसि ॥ चामुंडेति ततो लोके ख्याता देवि भविष्यसि ॥ ५३ ॥ ततस्त्वां वरदे देवि
 लोकः संपूजयिष्यति ॥ भेदैर्बहुविधाकरैः सर्वगां कामसाधनीम् ॥ ५४ ॥ अकारवक्त्रां गायत्रीं त्वामर्चति द्विजोत्तमाः ॥ उर्जितां बलदां अपि
 राजानः सुमहाबलाः ॥ ५५ ॥ वैश्याश्च भृतिमित्येव शिवां शूद्रास्तथा शुभे ॥ क्षांतिर्मुनीनामक्षोभ्या दया नियमिनामपि ॥ ५६ ॥ त्वं महोपाय
 सन्दोहा नीतिर्नयविसर्पिणाम् ॥ परिस्थितिस्त्वमर्थानां त्वमहो प्राणिका मता ॥ ५७ ॥ त्वं युक्तिः सर्वभूतानां त्वं गतिः सर्वदेहिनाम् ॥ रतिस्त्वं
 रतिचित्तानां प्रीतिस्त्वं हृद्यदर्शिनाम् ॥ ५८ ॥ त्वं कांतिः शुभरूपाणां त्वं शांतिः शुभकर्मिणाम् ॥ त्वं भ्रांतिर्मूढचित्तानां त्वं फलं क्रतुयाजि
 नाम् ॥ ५९ ॥ जलधीनां महावेला त्वं च लीला विलासिनाम् ॥ संप्रतिस्त्वं पदार्थानां स्थितिस्त्वं लोकपालिनी ॥ ६० ॥ त्वं कालरात्रिर्निःशेष
 भुवनावलिनाशिनी ॥ प्रियकंठप्रदानन्ददायिनी त्वं विभावरी ॥ ६१ ॥ प्रसीद प्रणतानस्मान्सौम्यहृद्यया विलोकय ॥ ६२ ॥ इति स्तुवंतो ये देवि
 पूजयिष्यन्ति त्वां शुभे ॥ ते सर्वकामानाप्स्यन्ति निश्चया नात्र संशयः ॥ ६३ ॥ इत्युक्ता तु निशादेवी तथेत्युक्ता कृताञ्जलिः ॥ जगाम त्वरिता
 पूर्वं गृहं हिमगिरेर्महत् ॥ ६४ ॥ तत्राऽऽसीनां महाहर्म्यं रत्नभित्तिसमाश्रये ॥ ददर्श मेनामापांडुच्छविवक्त्रसरोरुहाम् ॥ ६५ ॥ किंचि
 च्छयाममुखोदग्रस्तनभागावनामिताम् ॥ महौषधिगणावद्धमंत्रराजनिषेविताम् ॥ ६६ ॥ ततः किंचित्प्रमिलिते मेनानेत्राब्जद्वये ॥ आविवेश
 सुखं रात्रिर्ब्रह्मणो वचनात्तदा ॥ ६७ ॥ जन्मदाया जगन्मातुः क्रमेण जठरांतरम् ॥ अरंजयच्छर्विं देव्या बुद्धमातुर्विभावरी ॥ ६८ ॥ ततो जगन्मं

१ ते-तत्त्वार्थः । २ सुततप्तपुत्रः-६० पा० । ३ क्षांतिर्मुनीनामक्षोभ्या दया नियमिनामपि च-६० पा० । ४ दवेति यमिनामपि-इत्यपि पा० । ५ युक्तिः-६० पा० । ६ गिरिम्-६० पा० । अग्रयोजकः । गृहमित्येव साधुः पाठः ।

स्का.५.५.
॥१२२॥

गलदा मेना हिमगिरेः प्रिया ॥ ब्राह्मे सुहृते सुभगे प्रासूयत शुभाननाम् ॥ ६९ ॥ तस्यां तु जायमानायां जंतवः स्थापुजंगमाः ॥ अभवन्सुखिनः
सर्वे सर्वलोकनिवासिनः ॥ ७० ॥ अभवत्कूरसत्त्वानां चेतः शांतं च देहिनाम् ॥ ज्योतिषामपि तेजस्त्वमभवत्सुतरां तदा ॥ ७१ ॥ वनाश्रिता
श्लोषधयः स्वादवंति फलानि च ॥ गंधवंति च मौल्यानि विमलं च नभोऽभवत् ॥ ७२ ॥ मारुतश्च सुखस्पर्शो दिशश्च सुमनोहराः ॥ विस्मृता
नि च शास्त्राणि प्रादुर्भावं प्रपेदिरे ॥ ७३ ॥ प्रभावस्तीर्थमुख्यानां तदा पुण्यतमोऽभवत् ॥ सत्ये धर्मे चाध्ययने यज्ञे दाने तपस्यपि ॥ ७४ ॥
सर्वेषामभवच्छ्रद्धा जन्मकाले गुहारणेः ॥ अंतरिक्षेमराश्चापि प्रहर्षोत्फुल्ललोचनाः ॥ ७५ ॥ हरिर्ब्रह्महर्द्वार्कवायुवह्निपुरोगमाः ॥ पुष्पवृष्टिं प्रमु
मुचुस्तस्मिन्मेनागृहे शुभे ॥ ७६ ॥ मेरुप्रभृतयश्चापि मूर्तिमंतो महानगाः ॥ तस्मिन्महोत्सवे प्राप्ता वीरेकांस्योपशोभिताः ॥ ७७ ॥ सागराः सरित
श्चैव समाजग्मुश्च सर्वशः ॥ ७८ ॥ हिमशैलोऽभवल्लोके तदा सर्वैश्चराचरैः ॥ सेव्यश्चाप्यभिगम्यश्च पूजनीयश्च भारत ॥ ७९ ॥ अनुभूयोत्सवं
ते च जग्मुः स्वानालयांस्तदा ॥ ८० ॥ इति श्रीस्कादे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे कुमारेश
माहात्म्ये पार्वतीजन्मवर्णनं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ ततश्च शैलजा देवी चिक्रीड सुभगा तदा ॥
देवगंधर्वकन्याभिर्नगरकिंनरसंभवाः ॥ मुनीनां चापि याः कन्यास्ताभिः सार्धं च शोभना ॥ १ ॥ कदाचिदथ मेरुस्थो वासवः पांडुनंदन ॥ सस्मार
मां ययौ चाहं संस्मृतो वासवं तदा ॥ २ ॥ मां दृष्ट्वा च सहस्राक्षः समुत्थायातिहर्षितः ॥ पूजयामास तां पूजां प्रतिगृह्णाहमब्रुवम् ॥ ३ ॥ महासुर
महोन्मादकालानल दिवस्पते ॥ कुशलं विद्यते कश्चित्तव कश्चिच्च नंदसि ॥ ४ ॥ पृष्टत्वेवं मया शक्रः प्रोवाच वचनं स्मयन् ॥ कुशलस्याङ्कुरस्ता
वत्संभृतो भुवनत्रये ॥ ५ ॥ तत्फलोदयसंपत्तौ तद्भवान्संस्मृतो मुने ॥ वेत्ति सर्वमतं त्वं वै तथापि परिनोदकः ॥ ६ ॥ निर्द्विंतिं परमां याति निवेद्याथ
सुहृज्जने ॥ ७ ॥ तद्भवान्छैलजां देवीं शैलेंद्रं शैलवल्लभाम् ॥ हरं संभावय वरं यन्नान्यं रोचयंति ते ॥ ८ ॥ ततस्तद्वाक्यमाकर्ण्य गतोऽहं शैलसत्तमम् ॥
ओपधिप्रस्थानिलयं साक्षादिव दिवस्पतिम् ॥ ९ ॥ तत्र हंमे स्वयं तेन महाभक्त्या निवेदिते ॥ महासने पूजितोऽहमुपविष्टो महासुखम् ॥ १० ॥ गृहीताद्यं
ततो मां च पप्रच्छ श्लक्ष्णया गिरा ॥ कुशलं तपसः शैलः शनैः फुल्लाननांबुजः ॥ ११ ॥ अहमप्यस्य तत्प्रोच्य प्रत्यवोचं गिरिः श्वरम् ॥ त्वया शैलेंद्र
पूर्वा वाप्यपरां च दिशं तथा ॥ १२ ॥ अवगाह्य स्थितवता क्रियते प्राणिपालना ॥ अहो धन्योसि विप्रेन्द्राः साहाय्येन तवाचल ॥ १३ ॥ तपोजप

माहे.सं.१
(कौ.सं.२)
अ. २३

॥१२२॥

मत्स्नानैः साधयन्त्यात्मनः परम् ॥ यज्ञांगसाधनैः काश्चित्कदादिफलदानतः ॥ १४ ॥ त्वं समुद्ररसि विप्रान्किमतः प्रोच्यते तव ॥ अन्येऽपि जीवा बहुधा
 त्वामुपाश्रित्य भूधरा ॥ १५ ॥ मुदिताः प्रतिवर्तते गृहस्थमिव प्राणिनः ॥ शीतमातपवर्षाश्च कुशाम्नानाविधान्सहन् ॥ १६ ॥ उपाकरोषि जंतूनामेवंरूपा हि
 साधवः ॥ किमतः प्रोच्यते तुभ्यं धन्यस्त्वं पृथिवीवर ॥ १७ ॥ कंदरं यस्य चाध्यास्ते स्वयं तव महेश्वरः ॥ इत्युक्तवति वाक्यं च यथार्थं मयि
 फाल्गुन ॥ १८ ॥ हिमशैलस्य महिषी मेना आगादिदृक्षया ॥ अनुयाता दुहित्रा च स्वल्पाश्च परिचारिकाः ॥ १९ ॥ लज्जया न तसर्वांगी प्रविवेश
 सदो महत् ॥ ततो मां शैलमहिषी वंदे प्रणिपत्य सा ॥ २० ॥ वस्त्रनिर्गुणवदना पाणिपद्मकृतांजलिः ॥ तामहं सत्यरूपाभिराशीभिः समवर्धयम् ॥
 ॥ २१ ॥ पतिव्रता शुभाचारा सुभगा वीरसुः शुभे ॥ सदा वीरवती चापि भव वंशोन्नतिप्रदे ॥ २२ ॥ ततोऽहं विस्मिताक्षीं च हिमवद्गिरिपुत्रि
 काम् ॥ मृदुवाण्या प्रत्यवोचमेहि बाले ममांतिकम् ॥ २३ ॥ ततो देवी जगन्माता बालभावं स्वकं मयि ॥ दर्शयंती स्वपितरं कंठे गृह्णांकमावि
 शत् ॥ २४ ॥ उवाच वाचं तां मंदं मुनिं वंदय पुत्रिके ॥ मुनेः प्रसादतोऽवश्यं पतिमाप्स्यसि संमतम् ॥ २५ ॥ इत्युक्ता सा ततो बाला वस्त्रांतपि
 हितानना ॥ किंचित्सहृदुतोत्कंपं प्रोच्य नोवाच किंचन ॥ २६ ॥ ततो विस्मितचित्तोऽहमुपचारविदांवरः ॥ प्रत्यवोचं पुनर्देवीमेहि दास्यामि ते
 शुभे ॥ २७ ॥ रत्नकीडनकं रम्यं स्थापितं सुचिरं मया ॥ इत्युक्ता सा तदोत्थाय पितुरंकात्सवेगतः ॥ २८ ॥ वंदमाना च मे पादौ मया नीतांक
 मात्मनः ॥ मन्यता तां जगत्पूज्यामुक्तं बाले तवोचितम् ॥ २९ ॥ न तत्पश्यामि यत्तुभ्यं दद्याशीः का तवोचिता ॥ इत्युक्ते मातृवात्सल्याच्छेलेन्द्र
 महिषी तदा ॥ ३० ॥ नोदयामास मां मंदमनाशीः शंकिता तदा ॥ भगवन्वेत्सि सर्वं त्वमतीतानागतं प्रभो ॥ ३१ ॥ तदहं ज्ञातुमिच्छामि कीदृ
 शोऽस्याः पतिर्भवत् ॥ श्रुत्वेति सस्मितमुखः प्रावोचं नर्मवल्गुभः ॥ ३२ ॥ न जातोऽस्याः पतिर्भद्रे वर्तते च कुलक्षणः ॥ नग्नोऽतिनिर्धनः क्रोधी
 वृतः क्रूरश्च सर्वदा ॥ ३३ ॥ श्रुत्वेति संभ्रमाविष्टो ध्वस्तवीर्यो हिमाचलः ॥ मां तदा प्रत्युवाचेदं साश्रुकण्ठो महागिरिः ॥ ३४ ॥ अहो विचित्रः सं
 सारो दुर्वैद्यो महतामपि ॥ प्रवरस्त्वपि शक्त्या यो नरेषु न कृपायते ॥ ३५ ॥ यत्नेन महता तावत्पुण्यैर्बहुविधैरपि ॥ साधयत्यात्मनो लोको मानुष्य
 मतिदुर्लभम् ॥ ३६ ॥ अध्रुवं तद्भुवत्वे च कथंचित्परिकल्प्यते ॥ तत्रापि दुर्लभानाम समानव्रतचारिणी ॥ ३७ ॥ साध्वी महाकुलोत्पन्ना भार्या
 या स्यात्पतिव्रता ॥ तत्रापि दुर्लभं यच्च तथा धर्मनिषेवणम् ॥ ३८ ॥ सह वेदपुराणोक्तं जगत्त्रयहितावहम् ॥ एतत्सुदुर्लभं यच्च तस्यां चैव प्रजा

स्कं.प्र.पु.
॥१२३॥

यते ॥ ३९ ॥ तदपत्यमपत्यार्थं संसारे किल नारद ॥ एतेषां दुर्लभानां हि किञ्चित्प्राप्नोति पुण्यवान् ॥ ४० ॥ सर्वमेतदवाप्नोति स कोपि यदि
वा न वा ॥ किञ्चित्केनापि हि न्यूनं संसारः कुरुते नरम् ॥ ४१ ॥ अथ सांसारिको दोषः स्वकृतं यत्र भुज्यते ॥ गार्हस्थ्यं च प्रशंसन्ति वेदाः
सर्वेऽपि नारद ॥ ४२ ॥ नेति केचित्तत्र पुनः कथं ते यदि नो गृही ॥ अतो धात्रा च शास्त्रेषु सुतलाभः प्रशंसितः ॥ ४३ ॥ पुनश्च
सृष्टिवृद्धयर्थं नरकत्राणनाय च ॥ तत्र स्त्रीणां समुत्पत्तिं विना सृष्टिर्न जायते ॥ ४४ ॥ सा च जातिप्रकृत्यैव कृपणा दैन्यभा
गिनी ॥ तासामुपरि मावज्ञा भवेदिति च वेधसा ॥ शास्त्रेषूक्तमसंदिग्धं वाक्यमेतन्महत्फलम् ॥ ४५ ॥ दशपुत्रसमा कन्या दशपु
त्रान्प्रवर्द्धयन् ॥ यत्फलं लभते मर्त्यस्तल्लभ्यं कन्ययैकया ॥ ४६ ॥ तस्मात्कन्या पितुः शोच्या सदा दुःखविवर्धिनी ॥ ४७ ॥
यापि स्यात्पूर्णसर्वार्था पतिपुत्रधनान्विता ॥ त्वयोक्तं च कृते ह्यस्यास्तद्वाक्यं मम शोकदम् ॥ ४८ ॥ केन दोषेण मे पुत्री न योग्या आशिषा
मता ॥ न जातोऽस्याः पतिः कस्माद्भर्तते वा कुलक्षणः ॥ ४९ ॥ निर्धनश्च मुने कस्मात्सर्वेषां सर्वदः कुतः ॥ इति दुर्वट्वाक्यं ते मनो मोहयतीव
मे ॥ ५० ॥ इति तं पुत्रवात्सल्यात्सभार्यं शोकसंप्लुतम् ॥ अहमाश्वासयं वाग्भिः सत्याभिः पांडुनंदन ॥ ५१ ॥ मा शुचः शैलराज त्वं हर्ष
स्थानेऽतिपुण्यभाक् ॥ शृणु तद्वचनं मह्यं यन्मयोक्तं च ह्यर्थवत् ॥ ५२ ॥ जगन्माता त्वयं बाला पुत्री ते सर्वसिद्धिदा ॥ पुरा भवेऽभवद्भार्या
सतीनाम्ना भवस्य या ॥ ५३ ॥ तदस्याः किमहं दद्वि खेदीपमिवाल्पकः ॥ संचिंत्येति भहादेव्या नाशिषं दत्तवानहम् ॥ ५४ ॥ न जातोऽस्याः
प्रतिश्चेति वर्तते च भवां हि सः ॥ न स जातो महादेवो भूतभव्यभवोद्भवः ॥ ५५ ॥ शरण्यः शाश्वतः शास्ता शंकरः परमेश्वरः ॥ ५६ ॥ सर्वे देवा
यत्पदमामनन्ति वेदेष्वे सर्वैरपि यो न लभ्यः ॥ ब्रह्मादिविश्वं ननु यस्य शैल बालस्य वां क्रीडनकं वदन्ति ॥ ५७ ॥ स चामंगल्यशीलोऽपि मंगलां
यतनो हरः ॥ निर्धनः सर्वदश्चासौ वेद स्व स्वयमेव सः ॥ ५८ ॥ स च देवोऽचलः स्थाणुर्महादेवोऽजरो हरः ॥ भविष्यति पतिः सोऽस्यास्तत्किमर्थं
तु शोचसि ॥ ५९ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे कुमारेशमाहात्म्ये हिमव
दाश्वासनं नाम त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ एवं श्रुत्वा सभार्यः स प्रमोदप्लुतमानसः ॥ प्रणम्य मामिति
प्राह यद्येवं पुण्यवानहम् ॥ १ ॥ पुनः किञ्चित्प्रवक्ष्यामि पुत्र्या मे दक्षिणः करः ॥ उत्तानः कारणं किं तच्छ्रोतुमिच्छामि नारद ॥ २ ॥ इति

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० २४

पृष्टोऽस्मि शैलेन प्रावोचं कारणं तदा ॥ सर्वदेव करो ह्यस्याः सर्वेषां प्राणिनां प्रति ॥ ३ ॥ अभयस्य प्रदाताऽसाधुत्तानस्तु करस्ततः ॥ एषा भार्या
 जगद्धर्तृषांकस्य महीधर ॥ ४ ॥ जननी सर्वलोकस्य भाविनी भूतभाविनी ॥ तथा शीघ्रमेवैषा योगं यातु पिनाकिना ॥ ५ ॥ त्वया विधेयं
 विधिवत्तथा शैलेन्द्रसत्तम ॥ अस्त्यत्र सुमहत्कार्यं देवानां हिमभूधर ॥ ६ ॥ इति प्रोच्य तमापृच्छय प्रावोचं वासवाय तत् ॥ मम भूयस्तु कर्तव्यं
 तन्मया कृतमेव हि ॥ ७ ॥ किं तु पंचशरः प्रेर्यः कार्यशेषेऽत्र वासव ॥ इत्यादिश्य गतश्चाहं तारकं प्रति फाल्गुन ॥ ८ ॥ कलिप्रि
 यत्वात्तस्यैनमर्थं कथयितुं स्फुटम् ॥ हिमाद्रिरपि मे वाक्यप्रेरितः पार्वतीं प्रति ॥ ९ ॥ भवस्थाराधनां कर्तुं ससखीमादिशत्तदा ॥
 सा तं परिचचारेणं तस्या दृष्ट्वा सुशीलताम् ॥ १० ॥ पुष्पतोयफलाद्यानि नियुक्ता पार्वती व्यधात् ॥ महेन्द्रोपि च मद्राक्यात्स्मरं सस्मार
 भारत ॥ ११ ॥ स च तत्स्मरणं ज्ञात्वा वसंतरतिसंयुतः ॥ चूर्ताकुरास्त्रः सहसा प्रादुरासीन्मनोभवः ॥ १२ ॥ तमाह च वचो धीमा
 न्स्मयन्निव च तं स्पृशन् ॥ उपदेशेन बहुना किं त्वां प्रति रतिप्रिय ॥ १३ ॥ चित्ते वससि तेन त्वं वेत्सि भूतमनोगतम् ॥ तथापि त्वां
 वदिष्यामि स्वकार्यपरतां स्मरन् ॥ १४ ॥ ममेकं सुमहत्कार्यं कर्तुमर्हसि मन्मथ ॥ महेश्वरं कृपानाथं सतीभार्यावियोजितम् ॥ १५ ॥ मंयो
 जय पुनर्देव्या हिमाद्रिगृहजातया ॥ देवी देवश्च तुष्टौ ते करिष्यत इहेप्सितम् ॥ १६ ॥ ॥ मदन उवाच ॥ ॥ अलीकमेतदेवेन्द्र स हि देवस्त
 पोरतिः ॥ नान्यासादयितव्यानि तेजांसि मनुरब्रवीत् ॥ १७ ॥ वेदान्तेषु च मां विप्रा गर्हयन्ति पुनःपुनः ॥ महाशनो महापाप्मा कामोऽयम
 नलो महान् ॥ १८ ॥ आवृतं ज्ञानमेतेन ज्ञानिनां नित्यवैरिणा ॥ तस्मादयं सदा त्याज्यः कामोऽहिरिव सत्तमेः ॥ १९ ॥ एवं
 शीलस्य मे कस्मात्प्रतुष्यति महेश्वरः ॥ मद्यपस्येव पापस्य वासुदेवो जगद्गुरुः ॥ २० ॥ ॥ इंद्र उवाच ॥ ॥ मेवं ब्रूहि महाभाग त्वां विना
 कः पुमान्भुवि ॥ धर्ममर्थं तथा कामं मोक्षं वा प्राप्नुमीश्वरः ॥ २१ ॥ यत्किञ्चित्साध्यते लोके मूलं तस्य च कामना ॥ कथं कामं विनिंदति
 तस्मात्ते मोक्षसाधकाः ॥ २२ ॥ सत्यं चापि श्रुतेर्वाक्यं तव रूपं त्रिधागतम् ॥ तामसं राजसं चैव सात्त्विकं चापि मन्मथ ॥ २३ ॥ अमुक्तिः

१ 'अभितः परितः' इत्यादिना द्वितीयाप्राप्तावपि सम्बन्धसामान्यविवक्षायां पट्टी । सर्वेभ्यः प्राणिभ्यः अभयस्य प्रदाता-इत्यर्थोऽत्र विवक्षित एव । २ तदा-६० पा० । ३ तं हिमाद्रिकंदरस्यं तपस्तप्यन्तं शंकरं परिचचार । तस्याः पार्वत्याः सुशीलतां दृष्ट्वा । तेन शंकरेण-इति शेषः । तेन शंकरेण नियुक्ता निजपरिचरणार्थं कृताः पार्वती । शंकरार्थमिति शेषः शंकरं परिचरितुमिष्यर्थ । पुष्पतोयफलाद्यानि व्यधात्-आनीय समर्थं परिचचारेति श्लोकार्थः ।

सं. ५. ५.
॥ १२४ ॥

कामनया रूपं तत्तामसं तव ॥ सुखबुद्ध्या स्पृहा या च रूपं तद्राजसं तव ॥ २४ ॥ केवलं यावदर्थार्थं तद्रूपं सात्त्विकं तव ॥ तस्मै रूपत्रयमिदं ब्रूहि
नोपासते हि के ॥ २५ ॥ त्वं साक्षात्परमः पूज्यः कुरु कार्यमिदं हि नः ॥ अथ वा पीडितान्दृष्ट्वा सामान्यानपि पंडिताः ॥ स्वप्राणैरपि त्रायंति
परमेतन्महाफलम् ॥ २६ ॥ इति संचित्य कार्यं त्वं सर्वथा कुरु तत्स्फुटम् ॥ २७ ॥ इत्या कर्ण्यं तथेत्युक्त्वा वसंतरतिसंयुतः ॥ पिकादिसैन्यसंपन्नो
हिमाद्रिं प्रययौ स्मरः ॥ २८ ॥ तत्रापश्यत शंभोः स पुण्यमाश्रममंडलम् ॥ नानावृक्षसमाकीर्णं शांतसत्त्वसमाकुलम् ॥ २९ ॥ तत्रापश्यन्निनेत्रस्य
वीरकं नाम द्वारपम् ॥ यथा साक्षान्महेशानं गणाश्चायुतशोऽस्य च ॥ ३० ॥ ददर्श च महेशानं नासाग्रकृतलोचनम् ॥ देवदारुद्रुमच्छायावेदिका
मध्यमाश्रितम् ॥ समकायं सुखासीनं सैमाधिस्थं महेश्वरम् ॥ ३१ ॥ निस्तरंगं विनिर्गुह्य स्थितमिन्द्रियगोचरान् ॥ आत्मानमात्मना देवं प्रविष्टं
तपसो निधिम् ॥ ३२ ॥ तं तथाविधमालोक्य सौतर्भेदाय यत्नवान् ॥ भ्रमरध्वनिव्याजेन विवेश मदनो मनः ॥ ३३ ॥ एतस्मिन्नंतरे देवो वि
कासितविलोचनः ॥ सस्मार नगराजस्य तनयां रक्तमानसः ॥ ३४ ॥ निवेदिता वीरकेण विवेश च गिरेः मुता ॥ तस्मिन्काले महाभागां सदा
यद्बुधैरपि सा ॥ ३५ ॥ ततस्तस्यां मनः स्वीयमनुरक्तमवेक्ष्य च ॥ निगृह्य लीलया देवः स्वकं पृष्ठमवेक्षत ॥ तावदापूर्णधनुषमपश्यत रतिप्रियम् ॥
॥ ३६ ॥ तत्राशकृपया देवो नानास्थानेषु सोऽगमत् ॥ तावत्पश्यति पृष्ठस्थमाकृष्य धनुषः शरम् ॥ ३७ ॥ स नदीः पर्वतांश्चैव आश्रमान्सरसीस्त
था ॥ परिभ्रमन्महादेवः पृष्ठस्थं तमवेक्षत ॥ ३८ ॥ जगन्नयं परिभ्रम्य पुनरागात्स्वमाश्रमम् ॥ पृष्ठस्थमेव तं वीक्ष्य निःश्वासं मुमुचे हरः ॥ ३९ ॥
ततस्तृतीयनेत्रोत्थवह्निना नाकवासिनाम् ॥ क्रोशतां गमितः कामो भस्मत्वं पांडुनंदन ॥ ४० ॥ स तु तं भस्मसात्कृत्वा हरनेत्रोद्भवोऽनलः ॥
व्यजृम्भत जगद्गुह्यं ज्वालापूरितदिङ्मुखः ॥ ४१ ॥ ततो भवो जगद्धेतोर्व्यभज्ज्वातवेदसम् ॥ साहंकारे जने चंद्रे सुमनस्सु च गीतके ॥ ४२ ॥
भृंगेषु कोकिलास्येषु विहारेषु स्मरानलम् ॥ तत्प्राप्तौ स्नेहसंयुक्तं कामिनां हृदयं किल ॥ ४३ ॥ ज्वालयत्यनिशं सोऽग्निर्दुष्कित्स्योऽसुखावहः ॥
विलोक्य हरनिःश्वासज्वालाभस्मीकृतं स्मरम् ॥ ४४ ॥ विललाप रतिर्हीना मधुना बंधुना सह ॥ विलपन्ती सुबहुशो मधुना परिसांत्विता ॥ ४५ ॥
रत्याः प्रलापमाकर्ण्य देवदेवो वृषध्वजः ॥ कृपया परया प्राह कामपत्नीं निरीक्ष्य च ॥ ४६ ॥ अमूर्तोऽपि ह्ययं भद्रे कार्यं सर्वं पतिस्तव ॥
रतिकाले ध्रुवं बाले करिष्यति न संशयः ॥ ४७ ॥ यदा विष्णुश्च भविता वसुदेवात्मजो विभुः ॥ तदा तस्य सुतो यः स्यात्स

पादे० सं० १
(को० सं० २)
अ० २४

पतिस्ते भविष्यति ॥४८॥ सा प्रणम्य ततो रुद्रमिति प्रोक्ता रतिस्ततः ॥ जगाम स्वेच्छया गत्या वसंतादिभिरन्विता ॥४९॥ ॥ इति
 श्रीस्कंदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे कुमारेश्वरमाहात्म्ये कामदहनोनाम चतुर्विंशोऽ
 ध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ देवर्षे वर्ण्यते चेयं कथा पीयूषसोदरा ॥ पुनरेतन्मुने ब्रूहि यदा वेत्ति महेश्वरः ॥ १ ॥
 भगवान्स्वां सतीं भार्यां वधार्थं चापि तारकम् ॥ सत्याश्च विरहात्तप्यन्ददाह किमसौ स्मरम् ॥ २ ॥ त्वयैवोक्तं स विरहात्सत्यास्तप्यति वै तपः ॥
 हिमाद्रिमास्थितो देवस्तस्याः संगमबांछया ॥ ३ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ सत्यमेतत्पुरा पार्थ भवस्येदं मनीषितम् ॥ अतस्ततपसा योगो
 न कर्तव्यो मयाऽनया ॥ ४ ॥ तपो विना शुद्धदेहो न कथंचन जायते ॥ अशुद्धदेहेन समं संयोगो नैव देहिकः ॥ ५ ॥ महत्कर्माणि यानीह तेषां
 मूलं सदा तपः ॥ नातस्तपसां सिद्धिर्महत्कर्माणि याति वै ॥ ६ ॥ एतस्मात्कारणाद्देवो दर्पितं तं ददौह तु ॥ ततो दग्धे स्मरे चापि पार्वतीमपि
 ब्रीडिताम् ॥ ७ ॥ विहाय सगणो देवः कैलासं समपद्यत ॥ देवी च परमोद्विग्ना प्रस्खलंती पदेपदे ॥ ८ ॥ जीवितं स्वं विनिंदंती बभ्रामेतस्ततश्च
 सा ॥ हिमाद्रिरपि स्वे शृंगे रुदतीं पृष्ट्वाव्रतिम् ॥ ९ ॥ कासि कस्यासि कल्याणि किमर्थं चापि रोदिषि ॥ पृष्ट्वा सा च रतिः सर्वं यथावृत्तं न्यवे
 दयत् ॥ १० ॥ निवेदिस्ते तथा रत्या शैलः संभ्रांतमानसः ॥ प्राप्य स्वां तैनयां पाणावादायागात्स्वकं पुरम् ॥ ११ ॥ सा तत्र पितरौ प्राह सखीनां
 वदनेन च ॥ दुर्भगेन शरीरेण किमनेन हि कारणम् ॥ १२ ॥ देहवासं परित्यक्ष्ये प्राप्स्ये वाभिमतं पतिम् ॥ असाध्यं चाप्यभीष्टं च कथं
 प्राप्यं तपो विना ॥ १३ ॥ नियमैर्विविधैस्तस्माच्छोषयिष्ये कलेवरम् ॥ अनुजानीत मां तत्र यदि वः करुणा मयि ॥ १४ ॥ श्रुत्वेति वचनं
 माता पिता च प्राह तां शुभाम् ॥ उ मेति चपले पुत्रि न क्षमं तावकं वपुः ॥ १५ ॥ सोढुं क्लेशात्मरूपस्य तपसः सौम्यदर्शने ॥ भावीन्यप्यनि
 वार्याणि वस्तूनि च सदैव तु ॥ १६ ॥ भाविनोर्या भवत्येव नरस्यानिच्छतोपि हि ॥ तस्मान्न तपसा तेऽस्ति बाले किंचित्प्रयोजनम् ॥ १७ ॥
 ॥ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ ॥ यदिदं भवतो वाक्यं न सम्यगिति मे मतिः ॥ केवलं न हि देवेन प्राप्तुमर्थो हि शक्यते ॥१८॥ किंचिद्देवाद्वाऽऽत्किंचि
 किंचिदेव स्वभावतः ॥ पुरुषः फलमाप्नोति चतुर्थं नात्र कारणम् ॥ १९ ॥ ब्रह्मणा चापि ब्रह्मत्वं प्राप्तं किल तपोबलात् ॥ अन्यैरपि च यल्लब्धं तत्र

लं.म.पु.
॥१२५॥

संख्यातुमुत्सहे ॥ २० ॥ अध्रुवेण शरीरेण यद्यभीष्टं न साध्यते ॥ पश्चात्स शोच्यते मंदः पतितेऽस्मिच्छरीरके ॥ २१ ॥ यस्य देहस्य धर्मोऽयं
कचिज्जायेत्कचिन्म्रियेत् ॥ कचिद्भगते नश्येज्जातमात्रं कचित्तथा ॥ २२ ॥ बाल्ये च यौवने चापि वार्धक्येऽपि विनश्यति ॥ तेन चंचलदेहेन
कोऽर्थः स्वार्थो न चेद्भवेत् ॥ २३ ॥ इत्युक्त्वा स्वसखीयुक्ता पितृभ्यां साश्रु वीक्षिता ॥ शृंगं हिमवतः पुण्यं नानाश्रयं जगाम सा ॥ २४ ॥ तत्रां
बराणि संत्यज्य भूषणानि च शैलजा ॥ संवीता वल्कलेर्दिव्येस्तपोऽतप्यत संयता ॥ २५ ॥ ईश्वरं हृदि संस्थाप्य प्रणवाभ्यसनाहता ॥ मुनीनामप्य
भून्मान्या तदानीं पार्यं पार्वती ॥ २६ ॥ त्रिघ्नाता पाटलापत्रभक्षकाभूच्छतं समाः ॥ शतं च बिल्वपत्रेण शीर्णेन कृतभोजना ॥ २७ ॥ जलभक्षा शतं
चाभूच्छतं वै वायुभोजना ॥ ततो नियममादाय पादांशुस्थिताभवत् ॥ २८ ॥ निराहारा ततस्तापं प्रापुस्तत्तपसो जनाः ॥ ततो जगत्समालोक्य
तदीयतपसोजितम् ॥ २९ ॥ हरस्तत्राययौ साक्षाद्ब्रह्मचारिवपुर्द्धरः ॥ वसानो वल्कलं दिव्यं रौरवाजिनसंवृतः ॥ ३० ॥ सुलक्षणाषाढधरः सदृत्तः प्रति
भानवान् ॥ ततस्तं पूजयामासुस्तत्सख्यो बहुमानतः ॥ ३१ ॥ वक्तुमिच्छुः शैलपुत्रीं सखीभिरिति चोदितः ॥ ब्रह्मत्रियं महाभागा गृहीतनियमा शुभा
॥ ३२ ॥ मुहूर्तपंचमात्रेण नियमोऽस्याः समाप्यते ॥ तत्प्रतीक्षस्व तं कालं पश्चादस्मत्सखीसमम् ॥ ३३ ॥ नानाविधा धर्मवार्ताः प्रकरिष्यसि ब्राह्मण ॥
इत्युक्त्वा विजयाद्यास्ता देवीचरितवर्णनैः ॥ ३४ ॥ अश्रुमुख्यो द्विजस्याग्रे निन्युः कालं च तं तदा ॥ ततः काले किंचिद्दूने ब्रह्मचारी महामतिः ॥ ३५ ॥
विलोकनमिषेणागादाश्रमोपस्थितं हृदम् ॥ निपपात च तत्रासौ चुक्रोशातितरां ततः ॥ ३६ ॥ अहमत्र निमज्जामि कौऽपि मासुद्धरेत भोः ॥
इति तारेण क्रोशतं श्रुत्वा तं विजयादिकाः ॥ ३७ ॥ आजगमुस्त्वरया युक्ता ददुस्तस्मै करं च ताः ॥ स चुक्रोश ततो गाढं दूरेदूरे पुनःपुनः ॥
॥ ३८ ॥ नाहं स्पृशाम्यसंसिद्धां म्रिये वा नानृतं त्विदम् ॥ ततः समाप्तनियमा पार्वती स्वयमाययौ ॥ ३९ ॥ सव्यं करं ददावस्य तं चासौ
नाभ्यनन्दत ॥ भद्रे यच्छुचि नैव स्याद्यज्ञैवावज्ञया कृतम् ॥ ४० ॥ सदोषेण कृतं यच्च तदादद्यान्न कर्हिचित् ॥ सव्यं चाशुचि ते हस्तं नावलं
बामि कर्हिचित् ॥ ४१ ॥ इत्युक्त्वा पार्वती प्राह नाहं दत्तं च दक्षिणम् ॥ ददामि कस्यचिद्विप्र देवदेवाय कल्पितम् ॥ ४२ ॥ दक्षिणं मे करं देवो
गृहीता भव एव च ॥ शीर्यते चोग्रतपसा सत्यमेतन्मयोदितम् ॥ ४३ ॥ ॥ विप्र उवाच ॥ ॥ यद्येवमवलेपस्ते गर्भनं केन वार्यते ॥ यथा तव

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० २५

॥१२५॥

१ सखातुम्-३० पा० । २ सतीनाम्-३० पा० । ३ निम्बपत्रेण-३० पा० । ४ आस्वाय-३० पा० । ५ आपादः-दण्डः-इत्यर्थः । ६ च उदितः-इति पदच्छेदः । ७ कापि-३० पा० ।

८ गगनम्-३० पा० ।

प्रतिज्ञेयं ममापीयं तथाचला ॥ ४४ ॥ रुद्रस्यापि वयं मान्याः कीदृशं ते तपो वद ॥ विषमस्थं यत्र विप्रं त्रियमाणमुपेक्षसि ॥ ४५ ॥ अवजा
 नासि विप्रास्त्वं तच्छीघ्रं व्रज दर्शनात् ॥ यदि वा मन्यसे पूज्यास्ततोऽभ्युद्धर नान्यथा ॥ ४६ ॥ ततो विचार्य बहुधा इति चेति च सा
 शुभा ॥ विप्रस्योद्धरणं सर्वधर्मेभ्योऽमन्यताधिकम् ॥ ४७ ॥ ततः सा दक्षिणं दत्त्वा करं तं प्रोज्जहार च ॥ नरं नारी प्रोद्धरति सज्जन्तं
 भववारिधौ ॥ एतत्सन्दर्शनार्थाय तथा चक्रे भवोद्भवः ॥ ४८ ॥ प्रोद्धृत्य च ततः स्नात्वा बद्धा योगासनं स्थिता ॥ ४९ ॥ ब्रह्मचारी ततः
 प्राह प्रहसन्किमिदं शुभे ॥ कर्तुकामासि तन्वंगि दृढयोगासनस्थिता ॥ ५० ॥ देवी प्राह ज्वालयिष्ये शरीरं योगवह्निना ॥ महादेवकृतमतिरु
 च्छिष्टाहं यतोऽभवम् ॥ ५१ ॥ ब्रह्मचारी ततः प्राह काश्चिद्ब्राह्मणकाम्यया ॥ कृत्वा वार्तास्ततः स्वीयमभीष्टं कुरु पार्वति ॥ ५२ ॥ नोपहन्यां
 कदाचिद्धि साधुभिर्विप्रकामना ॥ धर्ममेनं मन्यसे चेन्मुहूर्तं ब्रूहि पार्वति ॥ ५३ ॥ देवी प्राह ब्रूहि विप्र मुहूर्तं संस्थिता त्वहम् ॥ ततः स्वयं व्रती
 प्राह देवीं तां स्वसखीयुताम् ॥ ५४ ॥ किमर्थमिति गम्भोरु नवे वयसि दुश्चरम् ॥ तपस्त्वया समारब्धं नानुरूपं विभाति मे ॥ ५५ ॥ दुर्लभं प्राप्य
 मानुष्यं गिरिराजगृहेऽधुना ॥ भोगांश्च दुर्लभान्देवि त्यक्त्वा किं क्लिश्यते वपुः ॥ ५६ ॥ अतीव दूये वीक्ष्य त्वां सुकुमारतराकृतिम् ॥ अत्युग्रतपसा
 क्लिष्टा पद्मिनीव हिमार्दिता ॥ ५७ ॥ इदं चान्यत्तव शुभे शिरसो रोगदं मम ॥ यदेहं त्यक्तुकामा त्वं प्रबुद्धा नासि बालिके ॥ ५८ ॥ वामः कामो
 मनुष्येषु सत्यमेतद्वचो यतः ॥ स्पृहणीयासि सर्वेषामेवं पीडयसे वपुः ॥ ५९ ॥ अविज्ञातान्वयो नम्रः शूली भूतगणाधिपः ॥ श्मशाननिलयो
 भस्मोद्भूलनो वृषवाहनः ॥ ६० ॥ गजाजिनो द्विजिह्वाद्यलंकृतांगो जटाधरः ॥ विरूपाक्षः कथंकारं निर्गुणः स्यात्तवोचितः ॥ ६१ ॥
 गुणा ये कुलशीलाद्या वराणामुदिता बुधेः ॥ तेषामेकोऽपि नैवास्ति तस्मिन्स्तत्रोचितः स ते ॥ ६२ ॥ शोचनीयतमा पूर्वमासीत्पार्वति कौमुदी ॥
 त्वं संवृत्ता द्वितीयासि तस्यास्तत्संगमाशया ॥ ६३ ॥ तपोधनाः सर्वसमा वयं यद्यपि पार्वति ॥ दुनोत्येवं तवारंभः शूलायां वृषसत्क्रिया ॥
 ॥ ६४ ॥ वृषभारोहणं वासः श्मशाने पाणिसंग्रहः ॥ सव्यालपाणिना शौमगजत्वग्वन्धनः कथम् ॥ ६५ ॥ जनहास्यकरं सर्वं त्वयारब्धमसांप्रतम् ॥
 स्त्रीभावाद्वृत्तिसंपर्कः कथं चाभिमतस्तव ॥ ६६ ॥ निवर्तय मनस्तस्मादस्मात्सर्वविरोधिनः ॥ मृगाक्षि मदनारातेर्मर्कटाक्षस्व प्रार्थनात् ॥ ६७ ॥
 विरुद्धवादिनं चेवं ब्रह्मचारिणमीश्वरम् ॥ निशम्य कुपिता देवी प्राह वाचा सगद्गदम् ॥ ६८ ॥ मा मा ब्राह्मण भाषिष्ठा विरुद्धमिति शंकरे ॥

स्का.व.पु.
॥१२६॥

महत्तमो याति पुमान्देवदेवस्य निन्दया ॥ ६९ ॥ न सम्यग्भिजानासि तस्य देवस्य चेद्विदम् ॥ ११ ॥ शृणु ब्राह्मण त्वं पापाद्यथास्मात्पारिव्यसे ॥ ७० ॥
स आदिः सर्वजगतां कोस्य वेदान्वयं ततः ॥ सर्वं जगद्यस्य रूपं दिग्वासाः कीर्त्यते ततः ॥ ७१ ॥ गुणत्रयमयं शूलं शूली यस्माद्विभर्ति सः ॥
अबद्धाः सर्वतो मुक्ता भूता एव च तत्पतिः ॥ ७२ ॥ श्मशानं चापि संसारस्तद्वासी कृपयार्थिनाम् ॥ भूतयः कथिता भूतिस्तां विभर्ति स भूतिभृत् ॥
॥ ७३ ॥ वृषो धर्म इति प्रोक्तस्तमारूढस्ततो वृषी ॥ सर्पाश्च दोषाः क्रोधाद्यास्तान्निभर्ति जगन्मयः ॥ ७४ ॥ नानाविधाः कर्मयोगा जटारूपा
विभर्ति सः ॥ वेदत्रयी त्रिनेत्राणि त्रिपुरं त्रिगुणं वपुः ॥ ७५ ॥ भस्मीकरोति तद्देवस्त्रिपुरस्ततः स्मृतः ॥ एवंविध महादेवं विदुर्ये सूक्ष्मदर्शिनः ॥
॥ ७६ ॥ कथंकारं हि ते नाम भजन्ते नैव तं हरम् ॥ अथ वा भीतसंसाराः सर्वे विप्र यतो जनाः ॥ ७७ ॥ विमृश्य कुर्वन्ते सर्वं विमृश्येतन्मया
कृतम् ॥ शुभं वाप्यशुभं वास्तु त्वमप्येनं प्रपूजय ॥ ७८ ॥ इति ब्रुवंत्यां तस्यां तु किञ्चित्पस्फुरिताधरम् ॥ विज्ञाय तां सखीमाह किमप्येष विव
क्षुकः ॥ ७९ ॥ वार्यतामिति विप्रोऽयं महर्षणभाषकः ॥ न केवलं पापभागी श्रोता वै स्यान्न संशयः ॥ ८० ॥ अथ वा किं च नः कार्यं वादेन
सह ब्राह्मणैः ॥ कर्णो पिधाय यास्यामो यथा यः स्यात्तथास्तु सः ॥ ८१ ॥ इत्युक्त्वोत्थाय गच्छंत्यां पिधाय श्रवणाबुधौ ॥ स्वरूपं समुपाश्रित्य
जगृहे वसनं हरः ॥ ८२ ॥ ततो निरीक्ष्य तं देवं संभ्रांता परमेश्वरी ॥ प्रणिपत्य मदेशानं तुष्टावाव्रता उमा ॥ ८३ ॥ प्राह तां च महादेवो दासोऽ
स्मि तव शोभने ॥ तपोद्रव्येण क्रीतश्च समादिश यथेप्सितम् ॥ ८४ ॥ ॥ देवुवाच ॥ ॥ मनसस्त्वं प्रभुः शंभो दत्तं तच्च मया तव ॥ वपुषः
पितरावीशौ तौ सम्मानयितुमर्हसि ॥ ८५ ॥ ॥ महादेव उवाच ॥ ॥ पित्रा हि ते परिज्ञातं दृष्ट्वा त्वां रूपशालिनीम् ॥ बालां स्वयंवरं पुत्री
महं दास्यामि नान्यथा ॥ ८६ ॥ तत्तस्य सर्वमेवास्तु वचनं त्वं हिमाचलम् ॥ स्वयंवरार्थं सुश्रोणि प्रेरय त्वां वृणे ततः ॥ ८७ ॥ इत्युक्त्वा तां
महादेवः शुचिः शुचिषदो विभुः ॥ जगामेष्टं तदा देशं स्वपुरं प्रययौ च सा ॥ ८८ ॥ दृष्ट्वा देवीं तदा दृष्टो मेनया सहितोऽचलः ॥ ८९ ॥ आलिं
ग्यात्राय पप्रच्छ सर्वं सा च न्यवेदयत् ॥ दुहितुर्देवदेवेन आज्ञातं तु हिमाचलः ॥ ९० ॥ स्वयंवरं प्रमुदितः सर्वलोकेष्वघोषयत् ॥
अश्विनो द्वादशादित्या गन्धर्वगण्डोरगाः ॥ ९१ ॥ यक्षाः सिद्धास्तथा साध्या देत्याः किंपुरुषा नगाः ॥ समुद्राद्याश्च ये केचित्त्रै
लोक्यप्रवराश्च ये ॥ ९२ ॥ त्रयस्त्रिंशत्सहस्राणि त्रयस्त्रिंशच्छतानि च ॥ त्रयस्त्रिंशच्च ये देवास्त्रयस्त्रिंशच्च कोटयः ॥ ९३ ॥ जग्मुर्गिरी

माहे.सं.१
(कौ.सं.२)
म. २५

॥१२६॥

न्द्रपुत्र्यास्तु स्वयंवरमनुत्तमम् ॥ आमंत्रितस्तथा विष्णुर्मेरुमाह हसन्निव ॥ ९४ ॥ तातास्माकं च सा देवी मेरो गच्छ नमामि ताम् ॥
 अथ शैलसुता देवी हैममारुह्य शोभनम् ॥ ९५ ॥ विमानं सर्वतोभद्रं सर्वरत्नैरलंकृतम् ॥ अप्सरोभिः प्रनृत्यद्भिः सर्वाभरणभूषिता ॥ ९६ ॥
 गंधर्वसंघैर्विविधैः किन्नरैश्च सुशोभनैः ॥ बंदिभिः स्तूयमाना च वीरकांस्यधरा स्थिता ॥ ९७ ॥ सितातपत्ररत्नांशुमिश्रितं चावहत्तदा ॥ शालिनी
 नाम पार्वत्याः संध्यापूर्णेदुमंडला ॥ ९८ ॥ चामरासक्तहस्ताभिर्दिव्यस्त्रीभिश्च संवृता ॥ मालां प्रगृह्य सा तस्थौ सुरदुमसमुद्भवा ॥ ९९ ॥ एवं
 तस्यां स्थितायां तु स्थिते लोकत्रये तदा ॥ शिशुर्भूत्वा महादेवः क्रीडार्थं वृषभध्वजः ॥ १०० ॥ उत्संगतलसंयुतो बभूव भगवान्भवः ॥ जयेति यत्पदं
 ख्यातं तस्य सत्यार्थमीश्वरम् ॥ १०१ ॥ अथ दृष्ट्वा शिशुं देवास्तस्य उत्संगवर्तिनः ॥ कोयमत्रेति संमन्य चुकुशुर्भृशरोषिताः ॥ १०२ ॥ वज्रमा
 हारयत्तस्य बाहुमुद्यम्य वृत्रहा ॥ स बाहुरुद्यतस्तस्य तथैव समतिष्ठत ॥ १०३ ॥ स्तंभितः शिशुरुपेण देवदेवेन लीलया ॥ वज्रं क्षेपुं न शक्नोति
 बाहुं चालयितुं तदा ॥ १०४ ॥ वद्विः शक्तिं तदा क्षेपुं न शशाक तथोत्थितः ॥ यमोऽपि दंडं खड्गं च निर्ऋतिस्तं शिशुं प्रति ॥ १०५ ॥
 पाशं च वरुणो राजा ध्वजयष्टिं समीरणः ॥ सोमो गुडं धनेशश्च गदां सुमहतीं दृढाम् ॥ १०६ ॥ नानागुधानि चादित्या मुसलं वसवस्तथा ॥
 महाघोराणि शस्त्राणि तारकाद्याश्च दानवाः ॥ १०७ ॥ स्तंभिता देवदेवेन तथान्ये भुवनेषु ये ॥ पूषा दंतान्दशन्दंतैर्बालमेक्षत मोहितः ॥ १०८ ॥
 तस्यापि दशनाः पेतुर्दृष्टमात्रस्य शंभुना ॥ भगश्च नेत्रे विकृते चकार स्फुटिते च ते ॥ १०९ ॥ बलं तेजश्च योगांश्च सर्वेषां जगृहे प्रभुः ॥ अथ
 तेषु स्थितेष्वेव मन्युमत्सु सुरेष्वपि ॥ ११० ॥ ब्रह्मा ध्यानमुपाश्रित्य बुबोध हरचेष्टितम् ॥ सोऽभिगम्य महादेवं तुष्टाव प्रयतो विधिः ॥ १११ ॥
 पौराणैः सामसंगीतैर्वैदिकैर्गुह्यनामभिः ॥ नमस्तुभ्यं महादेव महादेव्यै नमोनमः ॥ ११२ ॥ प्रसादात्तव बुद्ध्यादिर्जगदेतत्प्रवर्तते ॥ मूढाश्च देवताः
 सर्वा नैनं बुध्यत शंकरम् ॥ ११३ ॥ महादेवमिहायातं सर्वदेवनमस्कृतम् ॥ गच्छध्वं शरणं शीघ्रं यदि जीवितुमिच्छत ॥ ११४ ॥ ततः संभ्रम
 संपन्नास्तुष्टुबुः प्रणताः सुराः ॥ नमोनमो महादेव पाहिपाहि जगत्पते ॥ ११५ ॥ दुराचारान्भवानस्मानात्मद्रोहपरायणान् ॥ अहो पश्यत नो मौ
 षं जानंतस्तव भाविनीम् ॥ ११६ ॥ भार्यासुमां महादेवीं तथाप्यत्र समागताः ॥ युक्तमेतद्यदस्माकं राज्यं गृह्येत चासुरैः ॥ ११७ ॥ येषामेवंविधा
 बुद्धिरस्माभिः किं कृतं त्विदम् ॥ अथ वा नो न दोषोऽस्ति पशवो हि वयं यतः ॥ ११८ ॥ त्वयैव पतिना सर्वे प्रेरिताः कुर्महे विभो ॥ ईश्वरः सर्व

स्कां.म.३.
॥१२७॥

भूतानां पतिस्त्वं परमेश्वरः ॥ ११९ ॥ भ्रामयस्यखिलं विश्वं यन्त्रारूढं स्वमायया ॥ येन विभ्रामिता मृदाः समायाताः स्वयंवरम् ॥ १२० ॥
तस्मै पशूनां पतये नमस्तुभ्यं प्रसीद नः ॥ अथ तेषां प्रसन्नोऽभूदेवदेवस्त्रियंबकः ॥ १२१ ॥ यथापूर्वं चकारैतान्संस्तवाद्ब्रह्मणः प्रभुः ॥ तारकप्र
मुखा दैत्याः संकुद्धास्तत्र प्रोचिरे ॥ १२२ ॥ कोयमंग महादेवो न मन्यामो वयं च तम् ॥ ततः प्रहस्य बालोऽसौ हुंकारं लीलया व्यधात् ॥
॥ १२३ ॥ हुंकारेणैव ते दैत्याः स्वमेव नगरं गताः ॥ विस्मृतं सकलं तेषां स्वयंवरमुखं च तत् ॥ १२४ ॥ महादेवप्रभावेन दैत्यानां घोरकर्मणाम् ॥
एवं यस्य प्रभावो हि देवदैत्येषु फाल्गुन ॥ १२५ ॥ कथमीश्वरवाक्यार्थस्तस्मादन्यत्र मुच्यते ॥ असंशयं विमूढास्ते पश्चात्तापः पुरा महान् ॥
॥ १२६ ॥ ईश्वरं भुवनस्यास्य ये भजन्ते न त्र्यंबकम् ॥ ततः संस्तूयमानः स सुरैः पद्मभुवादिभिः ॥ १२७ ॥ वपुश्चकार देवेशरुयंबकः परमाद्भुतम् ॥
तेजसा तस्य देवास्ते सेंद्रचंद्रदिवाकराः ॥ १२८ ॥ सब्रह्मकाः ससाध्याश्च वसुर्विश्वे च देवताः ॥ सयमाश्च सरुद्राश्च चक्षुरप्रार्थयन्प्रभुम् ॥ १२९ ॥
तेभ्यः परतमं चक्षुः स्ववपुर्द्रष्टुमुत्तमम् ॥ ददावम्बापतिः शर्वो भवान्याश्चाचलस्य च ॥ १३० ॥ लब्ध्वा रुद्रप्रसादेन दिव्यं चक्षुरनुत्तमम् ॥ स
हकास्तदा देवास्तमपश्यन्महेश्वरम् ॥ १३१ ॥ ततो जगुश्च मुनयः पुष्पवृष्टिं च खेचराः ॥ मुमुचुश्च तदा नेदुर्देवदुंदुभयो भृशम् ॥ १३२ ॥ जगु
र्गर्धर्वसुख्याश्च ननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ मुमुदुर्गणपाः सर्वे मुमोदांवा च पार्वती ॥ १३३ ॥ ब्रह्माद्या मेनिरे पूर्णा भवानीं च गिरीश्वरम् ॥ तस्य देवी
ततो हृष्टा समक्षं त्रिदिवौकसाम् ॥ १३४ ॥ पादयोः स्थापयामास मालां दिव्यां मुगंधिनीम् ॥ साधुसाध्विति संप्रोच्य तया तं तत्र चर्चितम् ॥
॥ १३५ ॥ सह देव्या नमश्चक्रुः शिरोभिर्भूतलाश्रितैः ॥ सर्वे सब्रह्मका देवा जयेति च मुदा जगुः ॥ १३६ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराण एका
शीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे कुमारेश्वरमाहात्म्ये श्रीमहादेवैवाहिकोत्साहवर्णननाम पञ्चविंशोऽ
ध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ अथ ब्रह्मा महादेवमभिवाद्य कृतांजलिः ॥ उद्वाहः क्रियतां देव इत्युवाच महेश्वरम् ॥ १ ॥
तस्य तद्वचनं श्रुत्वा प्राहेदं भगवान्हरः ॥ पराधीना वयं ब्रह्मन्निमाद्रेस्तव चापि यत् ॥ २ ॥ यद्युक्तं क्रियतां तद्धि वयं युष्मद्भ्रशेऽधुना ॥ ततो
ब्रह्मा स्वयं दिव्यं पुरं रत्नमयं शुभम् ॥ ३ ॥ उद्वाहार्थं महेशस्य तत्क्षणात्समकल्पयत् ॥ शतयोजनविस्तीर्णं प्रासादशतशोभितम् ॥ ४ ॥ पुरे
तस्मिन्महादेवः स्वयमेव व्यतिष्ठत् ॥ ततः सप्तमुनीन्देवर्षितिताभ्यागतान्पुरः ॥ ५ ॥ प्राहिणोदंबिकायाश्च स्थिरपत्रार्थमीश्वरः ॥ सारुंधतीकास्ते

मोह० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० २६

॥१२७॥

तत्र हृदयतो हिमाचलम् ॥ ६ ॥ सभार्यमीश्वरगुणैः स्थिरपत्राणि चादधुः ॥ ततः संप्रजितास्तेन पुनरागम्य तेऽचलात् ॥ ७ ॥ न्यवेदयंरुयं व
 काय स च तानभ्यनन्दत ॥ उद्वाहार्यं ततो देवो विश्वं सर्वं न्यमंत्रयत् ॥ ८ ॥ समागतं च तत्सर्वं विना दैत्यैर्दुरात्मभिः ॥ स्थावरं जंगमं यच्च
 विश्वं विष्णुपुरोगमम् ॥ ९ ॥ स ब्रह्मकं पुरारातेर्महिमानमवर्षयत् ॥ ततस्तं विधिराहेदं गन्धमादनपर्वते ॥ १० ॥ पुरे स्थितं विवाहस्य देव
 कालः प्रवर्तते ॥ ततस्तस्य जटाजूटे चंद्रखंडं पितामहः ॥ ११ ॥ बबन्ध प्रणयोदारविस्फारितविलोचनः ॥ कपर्दं शोभनं विष्णुः स्वयं चक्रेऽस्य
 हर्षतः ॥ १२ ॥ कपालमालां विपुलां चामुण्डा मूर्ध्न्यबन्धत ॥ उवाच चापि गिरिशं पुत्रं जनय शंकर ॥ १३ ॥ यो दैत्यैर्द्रकुलं हत्वा मां रक्ते
 स्तर्पयिष्यति ॥ सूर्यो ज्वलच्छिखारक्तं भाभासितजगन्नयम् ॥ १४ ॥ बबन्ध देवदेवस्य स्वयमेव प्रमोदतः ॥ शेषवासुकिमुख्याश्च ज्वलंतस्तेजसा
 शुभाः ॥ १५ ॥ आत्मानं भूषणस्थाने स्वयं ते चकुरीश्वरं ॥ वायवश्च ततस्तीक्ष्णशृंगं हिमगिरिप्रभम् ॥ १६ ॥ वृषं विभूषयामासुर्नानारत्नोपप
 त्तिभिः ॥ शक्रो गजाजिनं गृह्य स्वयमग्रे व्यवस्थितः ॥ १७ ॥ विना भस्म समाधाय कपाले रजतप्रभम् ॥ मनुजास्थिमयीं मालां प्रेतनाथश्च
 वन्दनम् ॥ १८ ॥ वह्निस्तेजोमयं दिव्यमजिनं प्रददौ स्थितः ॥ एवं विभूषितः सर्वैर्भृत्यैरीशो बभौ भृशम् ॥ १९ ॥ ततो हिमाद्रेः पुरुषा वीरकं
 प्रोचिरे वचः ॥ मा भूत्कालात्ययः शीघ्रं भवस्येतन्निवेद्यताम् ॥ २० ॥ ततो देवं प्रणम्याह वीरकः करसंपुटी ॥ त्वरयंति महेशानं हिमाद्रेः पुरुषा
 स्त्वमी ॥ २१ ॥ इति श्रुत्वा वचो देवः शीघ्रमित्येव चाब्रवीत् ॥ सप्त वारिधयस्तस्य चक्रुर्दर्पणदर्शनम् ॥ २२ ॥ तत्रैक्षत महादेवः स्वरूपं स जग
 न्मयम् ॥ ततो बद्धांजलिर्धोमान्स्थाणुं प्रोवाच केशवः ॥ २३ ॥ देवदेव महादेव त्रिपुरांतक शंकर ॥ शोभसेऽनेन रूपेण जगदानंददा
 यिना ॥ २४ ॥ महेश्वर यथा साक्षादपरस्त्वं महेश्वरः ॥ ततः स्मयन्महादेवो जयेति भुवने श्रुतः ॥ २५ ॥ करमालंब्य विष्णोश्च वृषभं रुरुहे
 शनैः ॥ ततश्च वसवो देवाः शूलं तस्य न्यवेदयन् ॥ २६ ॥ धनदो निधिभिर्युक्तः समीपस्थस्ततोऽभवत् ॥ स शूलपाणिर्विश्वात्मा संचचाल
 ततो हरः ॥ २७ ॥ देवदुंदुभिनादैश्च पुष्पासारैश्च गीतकैः ॥ नृत्यद्भिर्ऽप्सरोगभिश्च जयेति च महास्वनैः ॥ २८ ॥ सव्यदक्षिणसंस्थानौ ब्रह्मविष्णु
 तु जग्मतुः ॥ हंसं च गरुडं चैव समारूढ्य महाप्रभौ ॥ २९ ॥ अथादितिर्दितिः सा च दनुः कद्रूः सुपर्णजा ॥ पौलोमी सुरसा चैव सिंहिका

१ ते च तत्-६० पा० । २ विश्वं सर्वं विश्वं जगत्-इत्यर्थः । ३ प्रमोक्तः-६०, प्रमोहितः-६० च पा० । ४ नृत्यद्भिः अन्यैः देवैः च चपरम्-अप्सरोगभिः-इति योजनात्र युक्ता । अप्सरसां विशेषणत्वे
 ब्रह्मविष्णुप्रयोगस्य युक्तत्वात्-“उगितश्च” इति ऋषिधानात् ।

सं. ४. ५.
॥ १२८ ॥

सुरभिर्मुनिः ॥ ३० ॥ सिद्धिर्माया क्षमा दुर्गा देवी स्वाहा स्वधा सुधा ॥ सावित्री चैव गायत्री लक्ष्मीः सा दक्षिणा द्युतिः ॥ ३१ ॥ स्पृहा
मतिर्धृतिर्बुद्धिर्मथिर्कृद्धिः सरस्वती ॥ राका कुहूः सिनीवाली देवी भानुमती तथा ॥ ३२ ॥ धरणी धारणी वेला राज्ञी चापि च रोहिणी ॥
इत्येताश्चान्यदेवानां मातरः पत्न्यस्तथा ॥ ३३ ॥ उद्गाहं देवदेवस्य जग्मुः सर्वा मुदान्विताः ॥ उरगा गरुडा यक्षा गंधर्वाः किनरा नराः ॥
॥ ३४ ॥ सागरा गिरयो मेघा मासाः संवत्सरास्तथा ॥ वेदा मंत्रास्तथा यज्ञाः श्रौता धर्माश्च सर्वशः ॥ ३५ ॥ हुंकाराः प्रणवाश्चैव इतिहासाः
सहस्रशः ॥ कोटिशश्च तथा देवा महेंद्राद्याः सवाहनाः ॥ ३६ ॥ अनुजग्मुर्महादेवं कोटिशोऽर्बुदशश्च हि ॥ गणाश्च पृष्ठतो जग्मुः शंखवर्णाश्च
कोटिशः ॥ ३७ ॥ दशभिः केकराख्याश्च विद्युतोऽष्टाभिरेव च ॥ चतुःषष्ट्या विशाखाश्च नवभिः पारियात्रिकाः ॥ ३८ ॥ षड्भिः सर्वातकः
श्रीमास्तथैव विकृताननः ॥ ज्वालाकेशो द्वादशभिः कोटिभिः संवृतो ययौ ॥ ३९ ॥ सप्तभिः समदः श्रीमान्दुर्भोष्टाभिरेव च ॥ पंचभिश्च
कपालीशः षड्भिः सद्वादकः शुभः ॥ ४० ॥ कोटिकोटिभिरेवैकः कुंडकः कुम्भकस्तथा ॥ विष्टंभोऽष्टाभिरेवेह गणपः सर्वसत्तमः ॥ ४१ ॥ पिप्प
लश्च सहस्रेण सन्नादश्च तथा बली ॥ आवेशनस्तथाष्टाभिः सप्तभिश्चंद्रतापनः ॥ ४२ ॥ महाकेशः सहस्रेण नंदिर्द्वादशभिस्तथा ॥ नगः कालः
करालश्च महाकालः शतेन च ॥ ४३ ॥ अग्निकः शतकोट्या वै कोट्याग्निमुख एव च ॥ आदित्यमूर्धा कोट्या च कोट्या चैव धनावहः ॥ ४४ ॥
सन्नागश्च शतेनैव कुमुदः कोटिभिस्त्रिभिः ॥ अमोचः कोकिलश्चैव कोटिकोट्या सुमंत्रकः ॥ ४५ ॥ काकपादस्तथा षष्ट्या षष्ट्या संतानको
गणः ॥ महाबलश्च नवभिर्मधुपिगश्च पिंगलः ॥ ४६ ॥ नीलो नवत्या सप्तत्या चतुर्वक्त्रश्च पूर्वपात् ॥ वीरभद्रश्चतुःषष्ट्या करणो बालक
स्तथा ॥ ४७ ॥ पंचाक्षः शतमन्युश्च मेघमन्युश्च विंशतिः ॥ काष्ठकोटिश्चतुःषष्ट्या सुकोशो वृषभस्तथा ॥ ४८ ॥ विश्वरूपस्तालकेतुः पंचा
शच्च सिताननः ॥ ईशानो वृद्धदेवश्च दीप्तात्मा मृत्युहा तथा ॥ ४९ ॥ विषादो यमहा चैव गणो भृंगरिटिस्तथा ॥ अशनी हासकश्चैव चतुःषष्ट्या
सहस्रपात् ॥ ५० ॥ एते चान्ये च गणपा असंख्याता महाबलाः ॥ सर्वे सहस्रहस्ताश्च जटामुकुटधारिणः ॥ ५१ ॥ चंद्रलेखावतंसाश्च नीलकंठा
स्त्रिलोचनाः ॥ हारकुंडलकेयूरमुकुटाब्जैरलंकृताः ॥ ५२ ॥ अणिमादिगुणैर्युक्ताः शक्ताः शापप्रसादयोः ॥ सूर्यकोटिप्रतीकाशास्तत्राजग्मु
र्गणेश्वराः ॥ ५३ ॥ पातालांबरधूमिस्थाः सर्वलोकनिवासिनः ॥ तंबुरुर्नारदो हाहा हूहूश्चैव तु सामगाः ॥ ५४ ॥ तंत्रीमादाय वाद्यां

१ आर्षोऽयं प्रयोगः । २ जनुः-६० पा० । ३ तुंगः-६० पा० । ४ कोटिकोटिः-६० पा० । ५ कुण्ठापाः-६० पा० ।

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० २६

॥ १२८ ॥

आऽवाद्यञ्छंकरोत्सवे ॥ ऋषयः कृत्स्नशब्देव वेदगीतास्तपोधनाः ॥ ५५ ॥ पुण्यान्वेवाहिकान्मंत्राञ्जेषुः संहृष्टमानसाः ॥ एवं प्रतस्थे
 गिरिशो वीज्यमानश्च गंगया ॥ ५६ ॥ तथा यमुनया चापांपतिना धृतच्छत्रया ॥ स्त्रीभिर्नानाविधालापैर्लाजाभिश्चानुमोदितः ॥ ५७ ॥
 महोत्सवेन देवेशो गिरिस्थानं विवेश सः ॥ प्रभासत्स्वर्णकलशं तोरणानां शतैर्युतम् ॥ ५८ ॥ वैडूर्यबद्धभूमिस्थं रत्नजेश्च गृहैर्युतम् ॥
 तत्प्रविश्य स्तूयमानो द्वारमभ्याससाद ह ॥ ५९ ॥ ततो हिमाचलस्तत्र दृश्यते व्याकुलाकुलः ॥ आदिशदात्मभृत्यानां महादेव उपस्थिते ॥
 ॥ ६० ॥ ततो ब्रह्माणमचलो गुरुत्वे प्रार्थयत्तदा ॥ कृत्यानां सर्वभारेषु वासुदेवं च बुद्धिमान् ॥ ६१ ॥ प्रत्याह च विवाहेऽस्मिन्कुमारीभ्रातरं
 विना ॥ भविष्यति कथं विष्णो लाजहोमादिकर्मसु ॥ ६२ ॥ सुतो हि मम मैनाकः स प्रविष्टोऽर्णवे स्थितः ॥ इति चिंताविषण्णं तं विष्णुराह
 महामतिः ॥ ६३ ॥ अत्र चिंतां न कर्तव्या गिरिराज कथंचन ॥ अहं भ्राता जगन्मातुरेतदेवं च नान्यथा ॥ ६४ ॥ ततः प्रमुदितः शैलः पार्वतीं
 च स्वलंकृताम् ॥ सखीभिः कोटिसंख्याभिर्वृतां प्रावेशयत्सदः ॥ ६५ ॥ ततो नीलमयस्तंभं ज्वलत्कांचनकुट्टिमम् ॥ मुक्ताजालपरिष्कारं ज्वलितौ
 षधिदीपितम् ॥ ६६ ॥ रत्नासनसहस्रादयं शतयोजनविस्तृतम् ॥ विवाहमंडपं शर्वो विवेशानुचरावृतः ॥ ६७ ॥ ततः शैलः सपत्नीकः पादौ
 प्रक्षाल्य हर्षितः ॥ भवस्य तेन तोयेन सिषिचे स्वं जगत्तथा ॥ ६८ ॥ पाद्यमाचमनं दत्त्वा मधुपर्कं च गां तथा ॥ प्रदानस्य प्रयोगं च संचितयति
 ब्राह्मणाः ॥ ६९ ॥ दौहित्रीं कव्यवाहानां दक्षि पुत्रीं स्वकामहम् ॥ इत्युक्त्वा तस्थिवाञ्छैलो न जानाति हरस्य सः ॥ ७० ॥ ततः सर्वानपृच्छत्स
 कुलं कोऽपि न वेद तत् ॥ ततो विष्णुरिदं प्राह पृच्छयंतोऽन्ये किमर्थतः ॥ ७१ ॥ अज्ञातकुलतां तस्य पृच्छयतामयमेव च ॥ अहिरेव अहेः पादान्वेति
 नान्यो हिमाचल ॥ ७२ ॥ स्वगोत्रं यदि न ब्रूते न देया भगिनी मम ॥ ततो हासस्तदा जज्ञे सर्वेषां सुमहास्वनः ॥ ७३ ॥ निवृत्तश्च क्षणाद्वयः
 किं वक्ष्यति हरस्त्विति ॥ ततो विमृश्य बहुधा किंचिद्गीताननो यथा ॥ ७४ ॥ लज्जाजडः स्मितं चक्रे ततः पार्थ स वै हरः ॥ ततो विशिष्टा ब्रुवति
 शीघ्रं कालोऽतिवर्तते ॥ ७५ ॥ हरिः प्राह महेशानं विभ्यदावेद्वयहं तव ॥ मातामहं च पितरं प्रयोगं शृणु भूधर ॥ ७६ ॥ आत्मपुत्राय ते शंभो
 आत्मदौहित्रकाय ते ॥ इत्युक्ते विष्णुना सर्वे साधुसाध्विति ते जगुः ॥ ७७ ॥ देवोऽप्युदाहरेद्बुद्धिं सर्वेभ्योऽप्यधिकां वराम् ॥ ततः शैलस्तथ
 चोक्त्वा दत्त्वा देवीं च सोदकम् ॥ ७८ ॥ आत्मानं चापि देवाय प्रददौ सोदकं नगः ॥ ततः सर्वे तुष्टुवुस्तं विवाहं विस्मयान्विताः ॥ ७९ ॥ दाता

महीभृतां नाथो होता देवश्चतुर्मुखः ॥ वरः पशुपतिः साक्षात्कन्या विश्वरणिस्तथा ॥ ८० ॥ ततः स्तुवत्सु मुनिषु पुष्पवर्षे महत्यपि ॥ नदत्सु
देवतूर्येषु करं जग्राह त्र्यम्बकः ॥ ८१ ॥ देवो देवीं समालोक्य सलज्जां हिमशैलजाम् ॥ न तृप्यति न चाह्लादत्सा च देवं वृषध्वजम् ॥ ८२ ॥ तत्र
ब्रह्मादिमुनयो देवीमद्भुतरूपिणीम् ॥ पश्यन्तः शरणं जग्मुर्मनसा परमेश्वरम् ॥ ८३ ॥ मा मुह्याम पार्वतीं च यथा नारदपर्वतौ ॥ ततस्तथैव तच्चके
सर्वेषामीप्सितं वचः ॥ ८४ ॥ ततो देवैश्च मुनिभिः संस्तुतः परमेश्वरः ॥ प्रविवेश शुभां वेदिं मूर्तिमञ्चलनाश्रिताम् ॥ ८५ ॥ वेधाः श्रुतीरितैर्म
त्रैर्मूर्तिमद्भिरुपस्थितैः ॥ मूर्तमग्निं जुहाव त्रिः परिक्रम्य च तं हरः ॥ ८६ ॥ लाजाहोम उमाभ्राता प्राह तं सस्मितं हरिः ॥ बहवो मिलिताः संति
लोकाः संमर्द ईश्वर ॥ ८७ ॥ सावधानेन रक्ष्याणि भूषणानि त्वया हर ॥ ततो हरश्च तं प्राह स्वजने माऽतिगोपय ॥ ८८ ॥ किञ्चित्प्रार्थय
दास्यामि प्राह विष्णुस्ततो वरम् ॥ त्वयि भक्तिर्दृढा मेऽस्तु स च तद्बुलं ददौ ॥ ८९ ॥ ददतुः सृष्टिसंरक्षां ब्रह्मणे दक्षिणामुभौ ॥ अग्नये
यज्ञभागांश्च प्रीतौ हरजनार्दनौ ॥ ९० ॥ भृगवादीनां ततो दत्त्वा श्रुतिरक्षणदक्षिणाम् ॥ ततो गीतैश्च नृत्यैश्च भोजनैश्च यथेप्सितैः ॥ ९१ ॥
महोत्सवैरनेकैश्च विस्मयं समपद्यत ॥ विस्तृत्य लोकं तं सर्वं किमिच्छादानकैर्भवः ॥ ९२ ॥ संस्वत्या च पितरौ देव्याश्चाऽऽश्वास्य दुःखितौ ॥
आमन्त्र्य हिमशैलेंद्रं ब्रह्माणं च सकेशवम् ॥ ९३ ॥ जगाम मंदरगिरिं गिरिणा सातुगोर्चितः ॥ ९४ ॥ ततो गते भगवति नीललोहिते सहोमया
गिरिममलं हि भूधरः ॥ सर्वाधवो रुदिति हि कस्य नो मनो विसंभ्रूलं जगति हि कन्यकापितुः ॥ ९५ ॥ इमं विवाहं गिरिराजपुत्र्याः शृणोति
चाध्येति च यो नरः शुचिः ॥ विशेषतश्चापि विवाहमंगले स मंगलं वृद्धिमवाप्नुते चिरम् ॥ ९६ ॥ इति श्रीस्कादे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां
संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे कुमारेशमाहात्म्ये हरगौरीविवाहवर्णनं नाम षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ नारद
उवाच ॥ ॥ ततो निरुपमं दिव्यं सर्वरत्नमयं शुभम् ॥ ईशाननिर्मितं साक्षात्सह देव्याविशद्वहम् ॥ १ ॥ तत्रासौ मंदरगिरौ सह देव्या भगाक्षहा ॥
प्रासादे तत्र चोद्याने रेमे संहृष्टमानसः ॥ २ ॥ एतस्मिन्नंतरे देवास्तारकेणातिपीडिताः ॥ प्रोत्साहितेन चात्यर्थं मया कलिचिकीर्षुणा ॥ ३ ॥

१ श्रीमती च-६० पा० । २ नर्मोत्कारयम्-स्वजने तव स्वकोयजने पार्वतीरूपे माम् अति गोपय-अत्यंतं किञ्चिदाभूषणादिकमपहृत्य गुप्तं मा कुरु । इदानीं पार्वतीभातृत्वं त्वया स्वीकृतं, तर्हि किमपि अलंकारादिकं
मा अपहर । यदि तव किञ्चिदिच्छा स्यात् तर्हि प्रार्थय अहं तवाभिलषितं दास्यामि इति शंकरस्य विष्णुं प्रति नर्मवचनम् । ३ अवरत्-६० पा० । ४ किमिच्छादानकैः-यस्यस्यया येष्वपि तत्तद्विच्छानुसारेण
तत्त्वैस्तस्यै दानैः-इत्यर्थः । ५ संस्वत्या मञ्जुलमधुरया वाण्या-इत्यर्थः । ६ आर्यः प्रयोगः । ७ विसंभ्रूलं-विह्वलित्यर्थः ।

आसाद्य ते भवं देवं तुष्टुर्बहुधा स्तवैः ॥ एतस्मिन्नंतरे देवी प्रोद्धर्तयत गात्रकम् ॥ ४ ॥ उद्धर्तनमलेनाथ नरं चक्रे गजाननम् ॥ देवानां
 संस्तवैः पुण्यैः कृपयाभिपरिप्लुता ॥ ५ ॥ पुत्रेत्युवाच तं देवी ततः संहृष्टमानसा ॥ एतस्मिन्नंतरे शर्वस्तत्रागत्य वचोऽब्रवीत् ॥ ६ ॥ पुत्रस्तवायं
 गिरिजे शृणु यादृग्भविष्यति ॥ विक्रमेण च वीर्येण कृपया सदृशो मया ॥ ७ ॥ यथाहं तादृशश्चासौ पुत्रस्ते भविता गुणैः ॥ ये च पापा दुराचारा
 वेदान्धमं द्विषन्ति च ॥ ८ ॥ तेषामामरणांतानि विघ्नान्येष करिष्यति ॥ ये च मां नैव मन्यन्ते विष्णुं वापि जगद्गुरुम् ॥ ९ ॥ विघ्निता विघ्नराजेन
 ते यास्यन्ति महत्तमः ॥ तेषां गृहेषु कलहः सदा नैवोपशाम्यति ॥ १० ॥ पुत्रस्य तव विघ्नेन समूलं तस्य नश्यति ॥ येषां न पूज्याः पूज्यन्ते
 क्रोधासत्यपराश्च ये ॥ ११ ॥ रौद्रसाहसिका ये च तेषां विघ्नं करिष्यति ॥ श्रुतिधर्माञ्ज्ञातिधर्मान्यालयन्ति गुरुंश्च ये ॥ १२ ॥ कृपालवो
 गतक्रोधास्तेषां विघ्नं हरिष्यति ॥ सर्वे धर्माश्च कर्माणि तथा नानाविधानि च ॥ १३ ॥ सविघ्नानि भविष्यान्ति पूजयास्य विना शुभे ॥ एवं श्रुत्वा
 उमा प्राह एवमस्त्विति शंकरम् ॥ १४ ॥ ततो बृहत्तनुः सोऽभूत्तेजसा द्योतयन्दिशः ॥ ततो गणैः समं शर्वः सुराणां प्रददौ च तम् ॥ यावत्तार
 कहंता वो भवेत्तावदयं प्रभुः ॥ १५ ॥ ततो विघ्नपतिर्देवैः संस्तुतः प्रणतार्तिहा ॥ चकार तेषां कृत्यानि विघ्नानि दितिजन्मनाम् ॥ १६ ॥
 पार्वती च पुनर्देवी पुत्रत्वे परिकल्प्य च ॥ अंशोकस्याङ्कुरं वार्ष्णिर्बर्द्धयत स्वाहृतेः ॥ १७ ॥ सप्तर्षीनथ चाहूय संस्कारमंगलं तरोः ॥ कारया
 मास तन्वङ्गी ततस्तां मुनयोऽब्रुवन् ॥ १८ ॥ त्वयैव दर्शिते मार्गे मर्यादां कर्तुमर्हसि ॥ किं फलं भविता देवि कल्पितैस्तरुपुत्रकैः ॥ १९ ॥
 ॥ देव्युवाच ॥ ॥ यो वै निरुदके ग्रामे कूपं कारयते बुधः ॥ यावत्तोयं भवेत्कूपे तावत्स्वर्गे स मोदते ॥ २० ॥ दशकूपसमा
 वापी दशवापी समं सरः ॥ दशसरःसमा कन्या दशकन्यासमः क्रतुः ॥ २१ ॥ दशक्रतुसमः पुत्रो दशपुत्रसमो दुर्मः ॥ २२ ॥
 एषेव मम मर्यादा नियता लोकभाविनी ॥ जीर्णोद्दारे कृते वापि फलं तद्विगुणं मतम् ॥ २३ ॥ ॥ इति गणेशोत्पत्तिः ॥ ॥ ततः
 कदाचिद्भगवानुमया सह मंदरे ॥ मंदिरे हर्षजनने कलधौतमये शुभे ॥ २४ ॥ प्रकीर्णकुसुमामोदमहालिकुलकूजिते ॥ किंनरोद्गीःसंगीत
 प्रतिशब्दितमध्यके ॥ २५ ॥ क्रीडामयूरैर्हंसैश्च श्रुतैश्चैवाभिनादिते ॥ मौक्तिकैर्विविध रत्नैर्विनिर्मितगवाक्षके ॥ २६ ॥ तत्र पुण्यकथाभिश्च क्रीडतो
 रुभयोस्तयोः ॥ प्रादुरभून्महाच्छब्दः पूरितांबरगोचरः ॥ २७ ॥ तं श्रुत्वा कौतुकाद्देवी किमेतदिति शंकरम् ॥ पर्यपृच्छच्छुभतनुर्हरं विस्मयपूर्व

सू. १. ५.
॥ १३० ॥

कम् ॥ २८ ॥ तामाह देवी गिरिस्तो दृष्टपूर्वास्तु ते त्वया ॥ एते गणा मे कीडन्ति शैलेऽस्मिन्स्त्वत्प्रियाः शुभे ॥ २९ ॥ तपसा ब्रह्मचर्येण क्लेशेन
क्षेत्रसाधनेः ॥ येरहं तोषितः पृथ्व्यां त एते मनुजोत्तमाः ॥ ३० ॥ मत्समीपमनुप्राप्ता मम लोकं वरानने ॥ चराचरस्य जगतः सृष्टिसंहारणक्षमाः
॥ ३१ ॥ विनेतात्रैव मे प्रीतिर्नैभिर्विरहितो रमे ॥ एते अहमहं चैते तानेतान्पश्य पार्वति ॥ ३२ ॥ इत्युक्ता विस्मिता देवी दृष्टे तान्गवाक्षकं ॥
स्थिता पद्मपलाशाक्षी महादेवेन भाषिता ॥ ३३ ॥ केचित्कृशा ह्रस्वदीर्घाः केचित्स्थूलमहोदराः ॥ व्याघ्रेभमेषाजमुखा नानाप्राणिमहामुखाः ॥
॥ ३४ ॥ व्याघ्रचर्मपरीधाना नम्रा ज्वालासुखाः परे ॥ गोकर्णा गजकर्णाश्च बहुपादमुखेक्षणाः ॥ ३५ ॥ विचित्रवाहनाश्चैव नानायुधधरास्तथा ॥
गीतवादित्रतत्त्वज्ञाः सत्त्वगीतरसप्रियाः ॥ ३६ ॥ तान्दृष्ट्वा पार्वती प्राह कतिसंख्याभिधास्त्वमी ॥ ३७ ॥ ॥ श्रीशंकर उवाच ॥ ॥ असंख्ये
यास्त्वमी देवि असंख्येयाभिधास्तथा ॥ जगदापूरितं सर्वमेतैर्भीमिर्महाबलैः ॥ ३८ ॥ सिद्धक्षेत्रेषु रथ्यासु जीर्णोद्यानेषु वेश्मसु ॥ दानवानां शरीरेषु
वालेषून्मत्तकेषु च ॥ ३९ ॥ एते विशति मुदिता नानाहारविहारिणः ॥ ऊष्मपाः फेनपाश्चैव धूम्रपा मधुपायिनः ॥ मदाहाराः सर्वभक्ष्यास्त
थान्ये चाप्यभोजनाः ॥ ४० ॥ गीतनृत्योपहाराश्च नानावाद्यरवप्रियाः ॥ अनंतत्वादमीषां च वक्तुं शक्या न वै गुणाः ॥ ४१ ॥ ॥ श्रीदेव्यु
वाच ॥ ॥ मनःशिलेन कल्केन य एष च्छुरिताननः ॥ तेजसा भास्कराकारो रूपेण सदृशस्तव ॥ ४२ ॥ आकर्ण्यार्कर्ण्य ते देव गणैर्गी
तान्महागुणान् ॥ मुहुर्नृत्यति हास्यं च विदधाति मुहुर्मुहुः ॥ ४३ ॥ सदाशिवशिवेत्येवं विह्वलो वक्ति यो मुहुः ॥ धन्योऽयमीदृशी यस्य
भक्तिस्त्वयि महेश्वरे ॥ ४४ ॥ एनं विज्ञातुमिच्छामि किंनामासौ गणस्तव ॥ ॥ श्रीशंकर उवाच ॥ ॥ स एष वीरको देवि सदा मेद्रिसुते प्रियः
॥ ४५ ॥ नानाश्चर्यगुणाधारः प्रतीहारो मतोऽविके ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ ईदृशस्य सुतस्यापि ममोत्कंठा पुरातन ॥ ४६ ॥ कदाहमीदृशं पुत्रं
लप्स्याम्यानन्ददायकम् ॥ ॥ शर्व उवाच ॥ ॥ एष एव सुतस्तेस्तु यावदीदृक्परो भवेत् ॥ ४७ ॥ इत्युक्ता विजया प्राह शीघ्रमानय वीर
कम् ॥ विजया च ततो गत्वा वीरकं वाक्यमब्रवीत् ॥ ४८ ॥ एहि वीरक ते देवी गिरिजा तोषिता शुभा ॥ त्वामाह्वयति सा देवी भवस्यानुमते
स्वयम् ॥ ४९ ॥ इत्युक्तः संप्रमथुतो मुखं संमार्ज्य पाणिना ॥ देव्याः समीपमागच्छन्नययाऽनुगतः शनैः ॥ ५० ॥ तं दृष्ट्वा गिरिजा प्राह गिरा
मधुरवर्णया ॥ एह्येहि पुत्र दत्तस्त्वं भवेन मम पुत्रकः ॥ ५१ ॥ इत्युक्तो दंडवदेवीं प्रणम्यावस्थितः पुरः ॥ माता ततस्तमालिङ्ग्य कृतोत्संगे च वीर

माहे-सं० १
(को-सं० १)
अ० २७

॥ १३० ॥

कम् ॥५२॥ चुचुं च कपोले तं गात्राणि च प्रमार्जयत् ॥ भूषयामास दिव्यैस्तं स्वयं नानाविभूषणेः ॥५३॥ एवं संकल्प्य तं पुत्रं लालयित्वा उमा
 चिरम् ॥ उवाच पुत्र क्रीडेति गच्छ सार्धं गणेरिति ॥५४॥ ततश्चिक्रीड मध्ये स गणानां पार्वतीसुतः ॥ मुहुर्मुहुः स्वमनसि स्तुवन्भक्तिं स शांकरीम् ॥५५॥
 प्रणम्य सर्वभूतानि प्रार्थयाम्यस्मिं दुष्करम् ॥ भक्त्या भजध्वमीशानं यस्या भक्तेरिदं फलम् ॥ ५६ ॥ क्रीडितुं वीरके याते ततो देवी च पार्वती ॥
 नानाकथाभिश्चिक्रीड पुनरेव जटाभृता ॥ ५७ ॥ ततो गिरिसुताकण्ठे क्षिप्तबाहुर्महेश्वरः ॥ तपसस्तु विशेषार्थं नर्म देवीं किलाम्रवीत ॥ ५८ ॥
 स हि गौरतनुः शर्वो विशेषाच्छशिशोभितः ॥ रंजिता च विभार्या देवी नीलोत्पलच्छविः ॥ ५९ ॥ ॥ शर्व उवाच ॥ ॥ शरीरे मम तन्वंगी सिते
 भास्यसितद्युतिः ॥ भुजंगीवासिता शुभ्रे संश्लिष्टा चन्दने तरौ ॥ ६० ॥ चन्द्रज्योत्स्नाभिसंपृक्ता तामसी रजनी यथा ॥ रजनी वा सिते पक्षे दृष्टिदोषं
 ददासि मे ॥ ६१ ॥ इत्युक्ता गिरिजा तेन कण्ठं शर्वाद्विमुच्य सा ॥ उवाच कोपरक्ताक्षी भृकुटीविकृतानना ॥ ६२ ॥ स्वकृतेन जनः सर्वो जनेन
 परिभूयते ॥ अवश्यमर्थी प्राप्नोति खण्डनां शशिखंडभृत् ॥ ६३ ॥ तपोभिर्दीप्तचरितैर्यत्त्वां प्रार्थितवत्यहम् ॥ तस्य मे नियमस्यैवमवमानः पदेपदे ॥
 ॥ ६४ ॥ नैवाहं कुटिला शर्व विषमा न च धूर्जटे ॥ स्वदोषैस्त्वं गतः क्षांतिं तथा दोषाकरत्रियः ॥ ६५ ॥ नाहं मुष्णामि नयने नेत्रहंता भवा
 न्भव ॥ भगस्तत्ते विजानाति तथैवेदं जगन्नयम् ॥ ६६ ॥ मूर्ध्नि शूलं जनयसे स्वैर्दोषैर्मामधिक्षिपन् ॥ यत्त्वं मामाह कृष्णेति महाकालोऽसि
 विश्रुतः ॥ ६७ ॥ यास्याम्यहं परित्यक्तुमात्मानं तपसा गिरिम् ॥ जीवंत्या नास्ति मे कृत्यं धूर्तेन परिभूतया ॥ ६८ ॥ निशम्य तस्या वचनं
 कोपतीक्ष्णाक्षरं भवः ॥ उवाचाथ च संभ्रांतो दुर्ज्ञेयचरितो हरः ॥ ६९ ॥ न तत्त्वज्ञासि गिरिजे नाहं निंदापरस्तव ॥ चादूक्तिबुद्ध्या कृतवांस्त
 वाहं नर्मकीर्तनम् ॥ ७० ॥ विकल्पः स्वच्छचित्तेति गिरिजेषा मम प्रिया ॥ प्रायेण भूतिलिप्तानामन्यथा चिंतिता हृदि ॥ ७१ ॥ अस्मादृशानां
 कृष्णांगि प्रवर्ततेऽन्यथा गिरः ॥ यद्येवं कुपिता भीरु न ते वक्ष्याम्यहं पुनः ॥ ७२ ॥ नर्मवादी भविष्यामि जहि कोपं शुचिस्मिते ॥ शिरसा
 प्रणतस्तेऽहं रंचितस्ते मयाञ्जलिः ॥ ७३ ॥ दीनेनाप्यपमानेन निंदिता नमि विक्रियाम् ॥ वरमस्मि विनम्रोऽपि न त्वं देवि गुणान्विता ॥ ७४ ॥
 इत्यनेकैश्चाटुवाक्यैः सूक्तैर्देवेन बोधिता ॥ कोपं तीव्रं न तत्याज सती मर्मणि घटिता ॥ ७५ ॥ अवष्टब्धावथ क्षित्वा पादौ शंकरपाणिना ॥
 विपर्यस्तालका वेगाद्गन्तुमेच्छत शैलजा ॥ ७६ ॥ तस्यां ब्रजन्त्यां कोपेन पुनराह पुरांतकः ॥ सत्यं सर्वैरवयवैः सुतेति सदृशी पितुः ॥ ७७ ॥

स्कं.प.पु.
॥१३१॥

हिमाचलस्य शृंगैस्तेमैवमालाकुलेर्मनः ॥ तथा दुरवगाहोऽसौ हृदयेभ्यस्तवाशयः ॥ ७८ ॥ काठिन्यं कष्टमस्मिंस्ते वनेभ्यो बहुधा गतम् ॥
कुटिलत्वं नदीभ्यस्ते दुःसेव्यत्वं हिमादपि ॥ ७९ ॥ संक्रांतं सर्वमेवैतत्तव देवि हिमाचलात् ॥ इत्युक्ता सा पुनः प्राह गिरिशं शैलजा तदा ॥
॥ ८० ॥ कोपकंपितधूम्रास्या प्रस्फुरद्गहनच्छदा ॥ मा शर्वात्मोपमानेन निंद त्वं गुणिनो जनान् ॥ ८१ ॥ तवापि दुष्टसंपर्कात्संक्रांतं सर्वमेव
हि ॥ व्यालेभ्योऽनेकजिह्वत्वं भस्मनः स्नेहवन्ध्यता ॥ ८२ ॥ हत्कालुष्यं शशांकात्ते दुर्बोधत्वं वृषादपि ॥ अथवा बहुनोक्तेन अलं वाचा श्रमेण मे
॥ ८३ ॥ श्मशानवास आसीस्त्वं नम्रत्वान्न तव त्रपा ॥ निर्धृणत्वं कपालित्वादेवं कः शक्नुयात्तव ॥ ८४ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशी
तिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे कुमारेश्वरमाहात्म्ये पार्वतीप्रकोपवर्णननाम सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ७९ ॥
॥ नारद उवाच ॥ ॥ इत्युक्ता मदिरात्तस्मान्निर्जगाम हिमाद्रिजा ॥ तस्यां व्रजंत्यां चक्रुश्च गणाः किलकिलध्वनिम् ॥ १ ॥ क मातर्गच्छ
सीत्युक्ता रुदन्तो धाविताः पुरः ॥ विष्टभ्य चरणौ देव्या वीरको बाष्पगद्गदम् ॥ २ ॥ प्रोवाच मातः किं न्वेतत्क यासि कुपिता त्वरा॥अहं त्वामनु
यास्यामि मातरं स्नेहवत्सलाम् ॥ ३ ॥ नाहं सहिष्ये परुषं गिरीशस्य त्वयोज्झितः ॥ पुत्रः पारुष्यपात्रं हि भवेन्मात्रा विना पितुः ॥ ४ ॥ उन्नाम्य
वदनं पश्चादक्षिणेन तु पाणिना ॥ उवाच वीरकं माता मा शोकं पुत्र भावय ॥ ५ ॥ शैलाप्राप्तपतितुं नैव न्याय्यं गंतुं मया सह ॥ वक्ष्यामि पुत्र
ते योग्यं तत्तु कार्यं त्वया शृणु ॥ ६ ॥ कृष्णेत्युक्ता हरेणाहं निदिता च तृणायिता ॥ साहं तपः करिष्यामि यथा गौरीत्वमाप्नुयाम् ॥ ७ ॥ गौरांगी
लंपटो द्योष यातायां मय्यनंतरम् ॥ द्वाररक्षा त्वया कार्या नित्यं रंभ्रान्यवेक्षिणा ॥ ८ ॥ यथा न काचित्प्रविशेद्योषिदत्र हरतिके ॥ दृष्ट्वा परां स्त्रियं
चात्र वदेथा मम पुत्रक ॥ ९ ॥ शीघ्रमेव करिष्यामि ततो युक्तमनंतरम् ॥ एवमस्त्विति तां देवी वीरकः प्राह सांप्रतम् ॥ १० ॥ मातुराज्ञा सुतो ह्यद
ष्टावितांगो गतज्वरः ॥ जगाम त्र्यक्षं संद्रष्टुं प्रणिपत्य च मातरम् ॥ ११ ॥ गजवक्त्रं ततः प्राह प्रणम्य समवस्थितम् ॥ साश्रुकंठं प्रयाचंतं नय मामपि
पार्वति ॥ १२ ॥ गजवक्त्रं हि त्वां बाल मामिवोपहसिष्यति ॥ तदागच्छ मया सार्धं या गतिर्मे तवापि सा ॥ १३ ॥ पराभवाद्भि धूर्तानां मरणं

१ गिरिजा-६० पा० । २ दोषान्वक्तुम्-इति शेषः । ३ त्वरा-त्वर्येत्यर्थः । ४ मात्र्यं शोकं कृत्वा-शैलाप्रात् पतितुं त्वया मया सह गन्तुं न न्याय्यम् । इत्यर्थो लापनीयः । अपमेव चार्थो युज्यते-मातुः
पुत्रस्माधाने । ५ तृणायिता-तृणयन्तृणा कृता । ६ मातुराज्ञा-सांप्रतम्-इति वीरकः प्राह-मातुराज्ञा सांप्रतं-योग्येत्यर्थः-तथैव करिष्यामि यथा भवत्याज्ञापयन्तीति । ७ सुतो ह्यदष्टाविताङ्गः-इत्युत्तरान्वयि ।
८ उपहसिष्यति-६०पा० ।

माहे.सं.१
(कौ.सं.२)
अ० २८

॥१३१॥

साधु पुत्रक ॥ एवमुक्त्वा समादाय हिमाद्रिं प्रति सा ययौ ॥ १४ ॥ ॥ इति श्रीस्कन्दि महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वर
 खण्डे कौमारिकाखण्डे कुमारेश्वरमाहात्म्ये पार्वत्यास्तपोर्यं गमनवर्णनंनामाष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ नारद उवाच ॥
 ब्रजंती गिरिजाऽपश्यत्सखीं मातुर्महाप्रभाम् ॥ कुसुमामोदिनीं नाम तस्य शैलस्य देवताम् ॥ १ ॥ सापि दृष्ट्वा गिरिसुतां स्नेहविक्रवमानसा ॥
 कपुनर्गच्छसीत्युच्चैरालिङ्ग्योवाच देवता ॥ २ ॥ सा चास्यै सर्वमाचख्यौ शंकरात्कोपकारणम् ॥ पुनश्चोवाच गिरिजा देवतां मातृसंमताम् ॥ ३ ॥
 नित्यं शैलाधिराजस्य देवता त्वमनिंदिते ॥ सर्वं च सन्निधानं च मयि चातीव वत्सला ॥ ४ ॥ तदहं संप्रवक्ष्यामि यद्विधेयं तवाधुना ॥ अथान्य
 स्त्रीप्रवेशे तु समीपे तु पिनाकिनः ॥ ५ ॥ त्वयाख्येयं मम शुभे युक्तं पश्चात्करोम्यहम् ॥ तथेत्युक्ते तया देव्या ययौ देवी गिरिं प्रति ॥ ६ ॥ रम्ये
 तत्र महाशृंगे नानाश्रयोपशोभिते ॥ विभूषणादि संन्यस्य वृक्षवल्कलधारिणी ॥ ७ ॥ तपस्तेपे गिरिसुता पुत्रेण परिपालिता ॥ ग्रीष्मे पंचाग्रिसं
 तप्ता वर्षासु च जलोषिता ॥ ८ ॥ स्थंडिलस्था च हेमन्ते निराहारा तताप सा ॥ एतस्मिन्नंतरे दैत्यो ह्यंधकस्य सुतो बली ॥ ९ ॥ ज्ञात्वा गतां
 गिरिसुतां पितुर्वैरमनुस्मरन् ॥ आदिर्नाम वक्रव्राता रहस्यांतरप्रेक्षकः ॥ १० ॥ जिते किलांधके दैत्ये गिरिशेनामरद्विषि ॥ आंदिश्चकार विपुलं
 तपो हरजिगीषया ॥ ११ ॥ तमागत्याब्रवीद्ब्रह्मा तपसा परितोषितः ॥ ब्रूहि किं वासुरश्रेष्ठ तपसा प्राप्नुमिच्छसि ॥ १२ ॥ ब्रह्माणमाह दैत्यस्तु निर्मृ
 त्युत्वमहं वृणे ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ न कश्चिच्च विना मृत्युं जंतुरासुर विद्यते ॥ १३ ॥ यतस्ततोऽपि दैत्येन्द्र मृत्युः प्राप्यः शरीरिणा ॥ इत्युक्तो
 दैत्यसिंहस्तु प्रोवाचांबुजसंभवम् ॥ १४ ॥ रूपस्य परिवर्तो मे यदा स्यात्पद्मसंभव ॥ तदा मृत्युर्मम भवेदन्यथा त्वमरो ह्यहम् ॥ १५ ॥ इत्युक्तस्तं
 तथेत्याह तुष्टः कमलसंभवः ॥ इत्युक्तोऽमरतां मेने दैत्यराज्यस्थितोऽसुरः ॥ १६ ॥ आजगाम स च स्थानं तदा त्रिपुरवातिनः ॥ आगतो ददृशे तं
 च वीरकं द्वार्यवस्थितम् ॥ १७ ॥ तं चासौ वंचयित्वा च आदिः सर्पशरीरभृत् ॥ अवारितो वीरकेण प्रविवेश हरांतिकम् ॥ १८ ॥ भुजंगरूपं
 संत्यज्य बभूवाथ महासुरः ॥ उमारूपी छलयितुं गिरिशं मूढचेतनः ॥ १९ ॥ कृत्वोमायास्ततो रूपमप्रतर्क्यमनोहरम् ॥ सर्वाव
 यवसंपूर्णं सर्वाभिज्ञानसंवृतम् ॥ २० ॥ चक्रे भगांतरे दैत्यो दंतान्वज्रोपमान्दृढान् ॥ तीक्ष्णाग्रान्बुद्धिमोहेन गिरिशं हंतुमुद्यतः ॥ २१ ॥
 कृत्वोमारूपमेवं स स्थितो दैत्यो हरांतिके ॥ तां दृष्ट्वा गिरिशस्तुष्टः समालिङ्ग्य महासुरम् ॥ २२ ॥ मन्यमानो गिरिसुतां सर्वे

रव्यवांतरेः ॥ अपृच्छत्साधु ते भावो गिरिपुत्री एकत्रिमा ॥ २३ ॥ या त्वं मदाशयं ज्ञात्वा प्राप्तेह वरवर्णिनि ॥ त्वया विरहितः शून्यं मन्येस्मिन्सु
वनत्रये ॥ २४ ॥ प्राप्ता प्रसन्ना या त्वं मां युक्तमेवंविधं त्वयि ॥ इत्युक्ते गृहयंश्चेष्टासुमारूप्यसुरोऽब्रवीत् ॥ २५ ॥ यातास्मि तपसश्चतुं कालीवा
क्यात्तवातुलम् ॥ रतिश्च तत्र मे नाभूततः प्राप्ता तवातिक्रम ॥ २६ ॥ इत्युक्तः शंकरः शंकां किंचित्प्राप्यावधारयत् ॥ कुपिता मयि तन्वंगी
प्रत्यक्षा च दृढव्रता ॥ २७ ॥ अप्राप्तकामा संप्राप्ता किमेतत्संशयो मम ॥ रहसीति विचिंत्याथ अभिज्ञानाद्विचारयन् ॥ २८ ॥ नापश्यद्दामपार्श्वं तु
तस्याकं पद्मलक्षणम् ॥ लोभामावर्तचरितं ततो देवः पिनाकधृक् ॥ २९ ॥ बुद्ध्वा तां दानवीं मायां किंचित्प्रहसिताननः ॥ मेद्रे रौद्रास्त्रमाधाय
चक्रे दैत्यमनोरथम् ॥ ३० ॥ स रुदन्भैरवाव्रवानवसादं गतोऽसुरः ॥ अबुध्यद्दीरको नैतदसुरेन्द्रनिषूदनम् ॥ ३१ ॥ हते च मारुतेनाशुगामिना
नगदेवता ॥ अपरिच्छिन्नतत्त्वार्था शैलपुत्र्या न्यवेदयत् ॥ ३२ ॥ श्रुत्वा वायुमुखादेवी क्रोधरक्तातिलोचना ॥ अपश्यद्दीरकं पुत्रं हृदयेन विदूयता ॥
॥ ३३ ॥ मातरं मां परित्यज्य यस्मात्त्वं स्नेहविह्वलाम् ॥ विहितावसरः स्त्रीणां शंकरस्य रहोविधौ ॥ ३४ ॥ तस्मात्ते परुषा रूक्षा जडा हृदय
वर्जिता ॥ गणेशाक्षरसदृशा शिला माता भविष्यति ॥ ३५ ॥ एवमुत्सृष्टशपाया गिरिपुत्र्यास्त्वनंतरम् ॥ निर्जंगाम मुखात्क्रोधः सिंहरूपी महा
बलः ॥ ३६ ॥ पश्चात्तापं समाश्रित्य तया देव्या विसर्जितः ॥ स तु सिंहः करालास्यो महाकिसरकंधरः ॥ ३७ ॥ प्रोद्धतबललांगूलदंष्ट्रोत्कट
गुहामुखः ॥ व्यावृतास्यो ललज्जिह्वः क्षामकुक्षिश्चिखादिषु ॥ ३८ ॥ तस्यास्ये वर्तितुं देवी व्यवस्यत सती तदा ॥ ज्ञात्वा मनोगतं तस्या भगवां
श्चतुराननः ॥ ३९ ॥ आजगामाश्रमपदं संपदामाश्रयं ततः ॥ आगम्योवाच तां ब्रह्मा गिरिजां मृष्टया गिरा ॥ ४० ॥ किं देवि प्राप्नुकामासि
किमलभ्यं ददामि ते ॥ तच्छ्रुत्वोवाच गिरिजा गुरुगौरवगर्भितम् ॥ ४१ ॥ तपसा दुष्करेणाप्तः पतित्वे शंकरो मया ॥ स मां श्यामलवर्णेति
बहुशः प्रोक्तवान्भवः ॥ ४२ ॥ स्यामहं कांचनाकारा वाल्मभ्येन च संयुता ॥ भर्तुर्भूतपतेरंगे ह्येकतो निर्विशंकिता ॥ ४३ ॥ तस्यास्तद्राषितं
श्रुत्वा प्रोवाच जलजासनः ॥ एवं भवतु भूयस्त्वं भर्तुर्देहार्थधारिणी ॥ ४४ ॥ ततस्तस्याः शरीरात्तु स्त्री सुनीलांबुजत्विषा ॥ निर्गता साभवद्दीमा
घंटाहस्ता त्रिलोचना ॥ ४५ ॥ नानाभरणपूर्णांगी पीतकौशेयवासिनी ॥ तामब्रवीत्ततो ब्रह्मा देवीं नीलांबुजत्विषम् ॥ ४६ ॥ अस्माद्भूधरजा
देहसंपर्कात्त्वं ममाज्ञया ॥ संप्राप्ता कृतकृत्यत्वमेकानंशा पुराकृतिः ॥ ४७ ॥ य एष सिंहः प्रोद्धतो देव्याः क्रोधाद्भरानने ॥ स तेस्तु वाहनो देवि

मादे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० २९

केतो चास्तु महाबलः ॥४८॥ गच्छ विंध्याचले तत्र सुरकार्यं करिष्यति ॥ अत्र शुभनिशुभौ च हत्वा तारकसेन्यपौ ॥४९॥ पांचालोनाम यक्षोऽयं
 यक्षलक्षपदानुगः ॥ दत्तस्ते किंकरो देवि महामायाशतैर्युतः ॥ ५० ॥ इत्युक्ता कौशिकी देवी तथेत्याह पितामहम् ॥ निर्गतायां च कौशिक्यां जाता
 स्वैराश्रिता गुणैः ॥ ५१ ॥ सर्वैः पूर्वभवोपात्तैस्तदा स्वयमुपस्थितैः ॥ उमापि प्राप्तसंकल्पा पश्चात्तापपरायणा ॥ ५२ ॥ मुहुः स्वं परिनिंदन्ती जगाम
 गिरिशांतिकम् ॥ संप्रयातीं च तां द्वारि अपवार्य समाहितः ॥ ५३ ॥ रुरोध वीरको देवीं हेमवेत्रलताधरः ॥ तामुवाच च कोपेन तिष्ठ तिष्ठ क यासि
 च ॥ ५४ ॥ प्रयोजनं न तेऽस्तीह गच्छ यावन्न भत्स्यसे ॥ देव्या रूपधरो दैत्यो देवं वंचयितुं त्विह ॥ ५५ ॥ प्रविष्टो न च दृष्टोऽसौ स च देवेन घा
 तितः ॥ घातिते चाहमाक्षितो नीलकण्ठेन धीमता ॥ ५६ ॥ कापि स्त्री नापि मोक्तव्या त्वया पुत्रेति सादरम् ॥ तस्मात्त्वमत्र द्वारिस्था वर्षपूगान्यनेकशः
 ॥ ५७ ॥ भविष्यसि न चाप्यत्र प्रवेशं लप्स्यसे व्रज ॥ एकामे प्रविशेदत्र माता या स्नेहवत्सला ॥ ५८ ॥ नगाधिराजतनया पार्वती रुद्रवल्गुभा ॥ इत्युक्ता
 तु ततो देवी चिंतयामास चेतसा ॥ ५९ ॥ न सा नारी तु दैत्योऽसौ वायोर्नैवावभासत ॥ वृथैव वीरकः शप्तो मया क्रोधपरीतया ॥ ६० ॥ अकार्यं
 कियते मूढैः प्रायः क्रोधसमन्वितैः ॥ क्रोधेन नश्यते कीर्तिः क्रोधो हंति स्थिरां श्रियम् ॥ ६१ ॥ अपरिच्छिन्नसर्वार्था पुत्रं शापितवत्यहम् ॥ विपरी
 तार्थबोद्धृणां सुलभा विपदो यतः ॥ ६२ ॥ संचित्यैवमुवाचेदं वीरकं प्रति शैलजा ॥ अथो लज्जाविकारेण वदनेनाबुजत्विषा ॥ ६३ ॥ अहं वीरक ते
 माता मा तेऽस्तु मनसो भ्रमः ॥ शंकरस्यास्मि दयिता सुता तु हिमभूभृतः ॥ ६४ ॥ मम गात्रस्थितिभ्रांत्या मा शंकां पुत्र भावय ॥ तुष्टेन गौरता दत्ता
 ममेयं पद्मयोनिना ॥ ६५ ॥ मया शप्तोऽस्यविदिते वृत्तांते दैत्यनिर्मिते ॥ ज्ञात्वा नारीप्रवेशं तु शंकरे रहसि स्थिते ॥ ६६ ॥ न निवर्तयितुं शक्यः
 शापः किं तु ब्रवीमि ते ॥ मातुष्यां तु शिलायां त्वं शिलादात्संभविष्यसि ॥ ६७ ॥ पुण्ये चाप्यर्बुदारण्ये स्वर्गमोक्षप्रदे नृणाम् ॥ अचलेश्वरलिङ्गं
 तु वर्तते यत्र वीरक ॥ ६८ ॥ वाराणस्यां विश्वनाथसमं तत्फलदं नृणाम् ॥ प्रभासस्य च यात्राभिर्दशभिर्त्यत्फलं नृणाम् ॥ ६९ ॥ तदेकयात्रया
 प्रोक्तमर्बुदस्य महागिरेः ॥ यत्र तत्त्वा तपो मर्त्या देहधातून्विहाय च ॥ ७० ॥ संसारी न पुनर्भूयान्महेश्वरवचो यथा ॥ अर्बुदो यदि लभ्येत
 सेवितुं जन्मदुःखितैः ॥ ७१ ॥ वाराणसीं च केदारं किं स्मरन्ति वृथैव ते ॥ तत्राराध्य भवं देवं भवान्नन्दीति नामभृत् ॥ ७२ ॥ शीघ्रमेण्यसि चात्रैव
 प्रतीहारत्वमाप्स्यसि ॥ एवमुक्ते दृष्टरोमा वीरकः प्रणिपत्य ताम् ॥ ७३ ॥ संस्तूय विविधैर्वाक्यैर्मातरं समभाषत ॥ धन्योऽहं देवि यो लप्स्ये

मानुष्यमतिदुर्लभम् ॥ ७३ ॥ शापोऽनुग्रहरूपोऽयं विशेषादुर्लुदाचले ॥ समीपे यस्य पुण्योऽस्ति महीसागरसंगमः ॥ ७५ ॥ ऊयः पृथिव्या
देशोऽयं यो गिरेश्वार्णवांतरे ॥ तत्र गत्वा महत्पुण्यमवाप्य भवभक्तिः ॥ ७६ ॥ पुनरेष्यामि भो मातरित्युक्ताभूच्छिलासुतः ॥ देवी च प्रविवेशाथ
भवनं शशिमौलिनः ॥ ७७ ॥ ॥ इत्यार्बुदाख्यानम् ॥ ॥ ततो दृष्ट्वा च तां प्राह धिर्मार्ग इति त्र्यंबकः ॥ ७८ ॥ सा च प्रणम्य तं प्राह
सत्यमेतन्न मिथ्यया ॥ जडः प्रकृतिभागोयं नार्यश्चाहति निन्दनाम् ॥ ७९ ॥ पुरुषाणां प्रसादेन मुच्यते भवसागरात् ॥ ततः प्रहृष्टस्तामाह
हरो योग्याऽधुना शुभे ॥ ८० ॥ पुत्रं दास्यामि येन त्वं ख्यातिमाप्स्यसि शोभने ॥ ततो रेमे हि देव्या स नानाश्चर्यालयो हरः ॥ ८१ ॥ ततो वर्षसहस्रेषु
देवास्त्वरितमानसाः ॥ ज्वलनं नोदयामासुर्जातुं शंकरचेष्टितम् ॥ ८२ ॥ द्वारि स्थितं प्रतीहारं वंचयित्वा च पावकः ॥ पारावतस्य रूपेण प्रविवेश
हरांतिकम् ॥ ८३ ॥ ददृशे तं च देवेशो विनतां प्रेक्ष्य पार्वतीम् ॥ ततस्तं ज्वलनं प्राह नैतद्योग्यं त्वया कृतम् ॥ ८४ ॥ यदिदं क्षुभितं स्थानान्मम तेजो
ह्यनुत्तमम् ॥ गृहाण त्वं सुदुर्बुद्धे नो वा धक्ष्यामि त्वां रुषा ॥ ८५ ॥ भीतस्ततोऽसौ जग्राह सर्वदेवमुखं च सः ॥ तेन ते वह्निसहिता विह्वलाश्च
सुराः कृताः ॥ ८६ ॥ विपात्य जठराण्येषां वीर्यं माहेश्वरं ततः ॥ निष्क्रांतं तत्सरो जातं पारदं शतयोजनम् ॥ ८७ ॥ वह्निश्च व्याकुलीभूतो
गंगायां मुमुचे सकृत् ॥ दह्यमाना च सा देवी तरंगैर्बहिरुत्सृजत् ॥ ८८ ॥ जातस्त्रिभुवनख्यातस्तेन च श्वेतपर्वतः ॥ एतस्मिन्नंतरे वह्निराहूतश्च
हिमालये ॥ ८९ ॥ सप्तर्षिर्भिवह्निरहोमं कुर्वद्भिर्मंत्रवीर्यतः ॥ आगत्य तत्र जग्राह वह्निर्भागं च तं हुतम् ॥ ९० ॥ गतेऽह्नयत्स्मिंश्च तत्रस्थः पत्नी
स्तेषामपश्यत ॥ सुवर्णकदलीस्तंभनिभास्ताश्चंद्रलेखया ॥ ९१ ॥ पश्यमानः प्रफुल्लाक्षो वह्निः कामवशं गतः ॥ स भूयश्चितयामास न न्याय्यं
क्षुभितोऽस्मि यत् ॥ ९२ ॥ साध्वीः पत्नीर्द्विजेंद्राणामकामाः कामयाम्यहम् ॥ पापमेतत्कर्म चोग्रं नश्यामि तृणवत्स्फुटम् ॥ ९३ ॥ कृत्वैतन्नश्यते
कीर्तिर्यावदाचंद्रतारकम् ॥ एवं संचिंत्य बहुधा गत्वा चैव वनांतरम् ॥ ९४ ॥ संयन्तुं नाभवच्छक्त उपायैर्बहुभिर्मनः ॥ ततः स कामसंतप्तो मूर्छितः
समपद्यत ॥ ९५ ॥ ततः स्वाहा च भार्यास्य बुबुधे तद्विचेष्टितम् ॥ ज्ञात्वा च चिंतयामास प्रहृष्टा मनसि स्वयम् ॥ ९६ ॥ स्वां भार्यामथ मां
त्यक्त्वा बहुवासादवज्ञया ॥ भार्याः कामयते नूनं सप्तर्षीणां महात्मनाम् ॥ ९७ ॥ तदासां रूपमाश्रित्य रमिष्ये तेन चाप्यहम् ॥ ततस्त्वंगिरसो
भार्या शिवानामेति शोभना ॥ ९८ ॥ तस्या रूपं समाधाय पावकं प्राप्य साब्रवीत् ॥ मामग्रे कामसंतप्तां त्वं कामयितुमर्हसि ॥ ९९ ॥ न

चेत्कारिष्यसे देव मृतां मामुपधारय ॥ अहमंगिरसो भार्या शिवानाम हुताशन ॥ १०० ॥ सर्वाभिः सहिता प्राप्ता ताश्च यास्यंत्यनुकमात् ॥
 अस्माकं त्वं प्रियो नित्यं त्वच्चित्ताश्च वयं तथा ॥ १०१ ॥ ततः स कामसंतप्तः संवभूव तथा सह ॥ प्रीते प्रीता च सा देवी निर्जगाम वनांतरात् ॥
 ॥ १०२ ॥ चिंतयंती ममेदं चेद्रूपं द्रक्ष्यति कानने ॥ ते ब्राह्मणीनामनृतं दोषं वक्ष्यति पावकात् ॥ १०३ ॥ तस्मादेतद्रक्षमाणा गरुडी संभवाम्यहम् ॥
 सुपर्णा सा ततो भूत्वा ददृशे श्वेतपर्वतम् ॥ १०४ ॥ शरस्तंबैः सुसंपृक्तं रक्षोभिश्च पिशाचकैः ॥ सा तत्र सहसा गत्वा शैलपृष्ठं सुदुर्गमम् ॥ १०५ ॥
 प्राक्षिपत्कांचने कुंडे शुक्रं तद्धारणेऽक्षमा ॥ शिष्टानामपि देवीनां सप्तर्षीणां महात्मनाम् ॥ १०६ ॥ पत्नीसरूपतां कृत्वा कामयामास पावकम् ॥
 दिव्यं रूपमरुंधत्याः कर्तुं न शक्तितं तथा ॥ १०७ ॥ तस्यास्तपःप्रभावेण भर्तुः शुश्रूषणेन च ॥ षट्कृत्वस्तत्तु निक्षिप्तमग्निरेतः कुरुद्रह ॥
 ॥ १०८ ॥ कुंडेऽस्मिंश्चैत्रवहुलं प्रतिपद्येव स्वाहया ॥ ततश्च पावको दुःखाच्छुशोच च मुमोह च ॥ १०९ ॥ आः पापं कृतमित्येव देह्न्यासेऽ
 करोन्मतिम् ॥ ततस्तं खेचरी वाणी प्राह मामरणं कुरु ॥ ११० ॥ भाव्यमेतच्च भाव्यार्थात्को हि पावक मुच्यते ॥ भाव्यर्थेनापि यत्ते च परदारोप
 सेवनम् ॥ १११ ॥ कृतं तच्चेतसा तेन त्वामजीर्णं प्रवक्ष्यति ॥ श्वेतकेतोर्महायज्ञे घृतधाराभितर्पितम् ॥ ११२ ॥ शोकं च त्यज नैतास्ताः स्वाहै
 वेयं तव प्रिया ॥ श्वेतपर्वतकुंडस्थं पुत्रं त्वं द्रष्टुमर्हसि ॥ ततो वह्निस्तत्र गत्वा ददृशे तनयं प्रभुम् ॥ ११३ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ कस्मात्स्वाहा
 करोद्रूपं पण्णां तासां महामुने ॥ ११४ ॥ यत्ता भर्तृपराः साध्यस्तपस्विन्योग्निर्गतिभिः ॥ न विभेति च किं ताभ्यः पद्भ्यः स्वाहाऽपराधिनी ॥
 भर्तृभक्त्या जगद्गुप्तं यतः शक्ताश्च तामुने ॥ ११५ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ सत्यमेतत्कुरुश्रेष्ठ शृणु तच्चापि कारणम् ॥ येन तासां कृतं रूपं न वा शापं
 ददुश्च ताः ॥ ११६ ॥ यत्र तद्रह्निना क्षितं रुद्रतेजः सकृत्पुरा ॥ गंगायां तत्र सन्नुस्ताः षट्त्वन्योऽज्ञानभावतः ॥ ११७ ॥ ततस्ता विह्वलीभूतास्तेजसा
 तेन मोहिताः ॥ लज्जया च स्वभर्तृणां गंगातीरस्थिता रहः ॥ ११८ ॥ एतदंतरमालोक्य चिकीर्षती मनीषितम् ॥ स्वाहा शरीरमाविश्यतासां तेजो
 जहार तत् ॥ ११९ ॥ चिक्रीड वह्निजायापि यथा ते कथितं मया ॥ १२० ॥ उपकारमिमं ताभिः स्मरंतीभिश्च भारत ॥ न शप्ता सा यतः
 शापो न देयश्चोपकारिणि ॥ १२१ ॥ ततः सप्तर्षयो ज्ञात्वा ज्ञानेनाशुचितां गताः ॥ तत्त्यजुः षट् तदा पत्नीर्विना देवीमरुंधतीम् ॥ १२२ ॥ विश्वा
 मित्रस्तु भगवान्कुमारं शरणं गतः ॥ स्तवं दिव्यं संप्रचक्रे महासेनस्य चापि सः ॥ १२३ ॥ अष्टोत्तरशतं नाम्नां शृणु त्वं तानि फाल्गुन ॥ जपेन

एका.म.पु.
॥१३४॥

येषां पापानि यांति ज्ञानमवाप्नुयात् ॥ १२४ ॥ त्वं ब्रह्मवादी त्वं ब्रह्मा ब्रह्म ब्राह्मणवत्सलः ॥ ब्रह्मण्यो ब्रह्मदेवश्च ब्रह्मदो ब्रह्मसंग्रहः ॥ १२५ ॥ त्वं
परं परमं तेजो मंगलानां च मंगलम् ॥ अप्रमेयगुणश्चैव मंत्राणां मंत्रगो भवान् ॥ १२६ ॥ त्वं सावित्रीमयो देव सर्वत्रैवापराजितः ॥ मंत्रः शैवा
त्मको देवः षडक्षरवतां वरः ॥ १२७ ॥ माली मौली पताकी च जटी मुंडी शिखंश्चपि ॥ कुण्डली लांगली बालः कुमारः प्रवरो वरः ॥ १२८ ॥
गवांपुत्रः सुरारिघ्नः संभवो भवभावनः ॥ पिनाकी शत्रुहा श्वेतो गूढः स्कन्दः कराग्रणीः ॥ १२९ ॥ द्वादशो भूर्भुवो भावी भुवः पुत्रो नमस्कृतः ॥
नागराजः सुधर्मात्मा नाकपृष्ठः सनातनः ॥ १३० ॥ त्वं भर्ता सर्वभूतात्मा त्वं ज्ञाता त्वं सुखावहः ॥ शरदक्षः शिखी जेता षड्वक्त्रो भयना
शनः ॥ १३१ ॥ हेमगर्भो महागर्भो जयश्च विजयेश्वरः ॥ त्वं कर्ता त्वं विधाता च नित्यो नित्यारिर्मर्दनः ॥ १३२ ॥ महासेनो महातेजा वीरसे
नश्च भूपतिः ॥ सिद्धासनः सुराध्यक्षो भीमसेनो निरामयः ॥ १३३ ॥ शौरिर्यदुर्महातेजा वीर्यवान्सत्यविक्रमः ॥ तेजोगर्भोऽसुरारिषुः सुरमूर्तिः
सुरोज्जितः ॥ १३४ ॥ कृतज्ञो वरदः सत्यः शरण्यः साधुवत्सलः ॥ सुव्रतः सूर्यसंकाशो वह्निगर्भः कैणो भुवः ॥ १३५ ॥ पिप्पली शीघ्रगो रौद्री
गंगेयो रिपुदारणः ॥ कार्तिकेयः प्रभुः क्षन्ता नीलदंष्ट्रो महामनाः ॥ १३६ ॥ निग्रहो निग्रहाणां च नेता त्वं सुरनन्दनः ॥ प्रग्रहः परमानन्दः क्रोध
ग्रस्तार उच्छ्रितः ॥ १३७ ॥ कुक्कुटी बहुली दिव्यः कामदो भूरिवर्धनः ॥ अमोघोऽमृतदो ह्यग्निः शत्रुघ्नः सर्वमोदनः ॥ १३८ ॥ अव्ययो ह्यमरः
श्रीमानुव्रतो ह्यग्निसंभवः ॥ पिशाचराजः सूर्याभः शिवात्मा शिवनन्दनः ॥ १३९ ॥ अपारपारो दुर्ज्ञेयः सर्वभूतहिते रतः ॥ अग्राह्यः कारणं कर्ता
परमेष्ठी परं पदम् ॥ १४० ॥ अचिन्त्यः सर्वभूतात्मा सर्वात्मा त्वं सनातनः ॥ एवं स सर्वभूतानां संस्तुतः परमेश्वरः ॥ १४१ ॥ नाम्नामष्टशतेनायं
विश्वामित्रमहर्षिणा ॥ प्रसन्नमूर्तिराहेदं मुनीन्द्रं त्रियतामिति ॥ १४२ ॥ मम त्वया द्विजश्रेष्ठ स्तुतिरेषा निरूपिता ॥ भविष्यति मनोऽभीष्टप्राप्तये
प्राणिनां भुवि ॥ १४३ ॥ विवर्धते कुले लक्ष्मीस्तस्य यः प्रपठेदिमम् ॥ न राक्षसाः पिशाचा वा न भूतानि न चापदः ॥ १४४ ॥ विप्रकारिणि
तद्देहे यत्रैव संस्तुवंति माम् ॥ दुःस्वप्नं च न पश्येत्स बद्धो मुच्येत बन्धनात् ॥ १४५ ॥ स्तवस्यास्य प्रभावेण दिव्यभावः पुमान्भवेत् ॥ त्वं च मां
श्रुतिसंस्कारैः सर्वैः संस्कर्तुमर्हसि ॥ १४६ ॥ संस्काररहितं जन्म यतश्च पशुवत्समृतम् ॥ त्वं च मद्वरदानेन ब्रह्मर्षिश्च भविष्यसि ॥ १४७ ॥ ततो मुनिस्तस्य

१ सर्वात्मकः--३० पा० । २ इन्द्रो--३० पा० । ३ पदुः--३० पा० । ४ अरुणो भुवः--३०, कणोऽभ्यक्तः--३० च ५० । ५ सिद्धगः--३० पा० । ६ सर्वभोवनः--३० पा० । ७ विप्रकाराणि--इत्यत्र
पुनर्पुनस्तुतिरिति ननु संस्कारोऽयः परमिवात्मा पुनस्तस्य ।

गाहे-स-१
(कौ-सं-२)
म-२९

॥१३४॥

चक्रे जातकर्मादिकाः क्रियाः॥परोहित्यं तथा भेजे स्कंदस्यैवाज्ञया प्रभुः॥१४८॥ततस्तं वह्निरभ्यागाद्दर्शं च सुतं गुहम् ॥ षट्छीर्षं द्विगुणश्रोत्रं द्वादशा
क्षिभुजक्रमम्॥१४९॥ एकग्रीवं चैककायं कुमारं स व्यलोकयत् ॥ कलिलं प्रथमे चाह्नि द्वितीये व्यक्तितं गतम् ॥१५०॥ तृतीयायां शिशुर्जातश्चतुर्थ्यां
पूर्ण एव च ॥ पंचम्यां संस्कृतः सोऽभूत्पावकं चाप्यपश्यत् ॥१५१॥ ततस्तं पावकः पार्थ आलिलिंगं चुचुब च ॥ पुत्रेति चोक्त्वा तस्मै स शक्तयस्त्रयम्
ददात्स्वयम् ॥१५२॥ स च शक्तिं समादाय नमस्कृत्य च पावकम् ॥ श्वेतशृंगं समारूढो मुखैः पश्यन्दिशो दश ॥१५३॥ व्यनदद्भैरवं नादं त्रास
यन्सासुरं जगत् ॥ ततः श्वेतगिरिः शृंगं रक्षःपद्मदशावृतम् ॥१५४॥ बिभेद तरसा शक्त्या शतयोजनविस्तृतम् ॥ तदेकेन प्रहारेण खंडशः पतितं
भुवि ॥१५५॥ चूर्णीकृता राक्षसास्ते सततं धर्मशत्रवः ॥ ततः प्रव्यथिता भूमिर्व्यशीर्यत समंततः ॥१५६॥ भीताश्च पर्वताः सर्वे चुक्रुशुः प्रलया
द्यथा ॥ भूतानि तत्र सुभृशं त्राहित्राहीति चोजगुः ॥१५७॥ एवं श्रुत्वा ततो देवा वासवं सह तेऽब्रुवन् ॥ येनैकेन प्रहारेण त्रैलोक्यं व्याकुली
कृतम् ॥१५८॥ स संकुद्धः क्षणाद्विश्वं संहरिष्यति वासव ॥ वयं च पालनार्थाय मृष्टा देवेन वेधसा ॥१५९॥ तच्च त्राणं सदा कार्यं प्राणैः
कंठगतैरपि ॥ अस्माकं पश्यतामेवं यदि संक्षोभ्यते जगत् ॥१६०॥ धिक्कृतो जन्म वीराणां श्लाघ्यं हि मरणं क्षणात् ॥ तदस्माभिः सहैतं त्वं
क्षंतुमर्हसि वासव ॥१६१॥ एवमुक्तस्तथेत्युक्त्वा देवैः सार्धं तमभ्ययात् ॥ विधित्सुस्तस्य वीर्यं स शक्रस्तूर्णतरं तदा ॥१६२॥ उग्रं तच्च महा
वेगं देवानीकं दुरासदम् ॥ नर्दमानं गुहः प्रेक्ष्य ननाद जलधिर्यथा ॥१६३॥ तस्य नादेन महता समुद्रतोदधिप्रभम् ॥ बभ्राम तत्रतत्रैव देव
सैन्यमचेतनम् ॥१६४॥ जिघांसुनुपसंप्राप्तान्देवान्दृष्ट्वा स पावकिः ॥ विससर्ज मुखोत्तत्र प्रवृद्धाः पावकार्षिणः ॥१६५॥ अदहद्देवसैन्यानि चेष्ट
मानानि भूतल ॥ ते प्रदीप्तशिरोदेहाः प्रदीप्तायुधवाहनाः ॥१६६॥ प्रच्युताः सहसा भांति दिवस्तारागणा इव ॥ दह्यमानाः प्रपन्नास्ते शरणं पावकात्म
जम् ॥१६७॥ देवां वज्रधरं प्रोचुस्त्यज वज्रं शतक्रतो ॥ उक्तो देवैस्तदा शक्रः स्कंदे वज्रमवासृजत् ॥१६८॥ तद्विमृष्टं जघानाशु पार्श्वं स्कंदस्य
दक्षिणम् ॥ बिभेद च कुरुश्रेष्ठ तदा तस्य महात्मनः ॥१६९॥ वज्रप्रहारात्स्कंदस्य संजातः पुरुषोऽपरः ॥ युवा कांचनसन्नाहः शक्तिधृदिद्व्य
कुंडलः ॥१७०॥ शाख इत्यभिविरच्यातः सोऽपि व्यनदद्द्रुतम् ॥ ततश्चंद्रः पुनः कुद्रो हृदि स्कंदं व्यदारयत् ॥१७१॥ तत्रापि तादृशो जज्ञे नैग
मेय इति श्रुतः ॥ ततो विनद्य स्कंदाद्याश्चत्वारस्तं तदाभ्ययुः ॥१७२॥ तदैंद्रो वज्रमुत्सृज्य प्रांजलिः शरणं ययौ ॥ तस्याभयं ददौ स्कंदः

१ तृतीये दिने-इत्यर्थः । एकमेव चतुर्थ्यां पंचम्यामित्यनयोः चतुर्थपंचमदिनयोरित्यर्थो बोध्यः । २ देवा वज्रधरं त्यक्त्वा ततः शान्तिमुपागताः-इ० पाठान्तरम् । परं त्वेतेन सम्यक्त्वकार्यबोधो न भवति ।

सहसैन्यस्य सत्तमः ॥ १७३ ॥ ततः प्रहृष्टास्त्रिदशा वादित्राण्यभ्यवादयन् ॥ वज्रप्रहारात्कन्याश्च जज्ञिरेऽस्य महाबलाः ॥ १७४ ॥ या हरंति
 शिशुजातान्गर्भस्थांश्चैव दारुणाः ॥ काकी च हिलिमां चैव रुद्रा च वृषभा तथा ॥ १७५ ॥ आया पलाला मित्रा च सप्तैताः शिशुमातरः ॥ एतासां
 वीर्यसंपन्नः शिशुश्चाभूत्सुदारुणः ॥ १७६ ॥ स्कंदप्रसादजः पुत्रो लोहिताक्षो भयंकरः ॥ एष वीराष्टकः प्रोक्तः स्कंदमातृगणोऽद्भुतः ॥ १७७ ॥
 पूजनीयः सदा भक्त्या सर्वापस्मारशांतिदः ॥ उपातिष्ठत्ततः स्कंदं हिरण्यकवचस्रजम् ॥ १७८ ॥ लोहितांबरसंवीतं त्रैलोक्यस्यापि सुप्रभम् ॥
 युवानं श्रीः स्वयं भजे तं प्रणम्य शरीरिणी ॥ १७९ ॥ श्रिया जुष्टं च तं प्राहुः सर्वे देवाः प्रणम्य वै ॥ हिरण्यवर्णं भद्रं ते लोकानां शंकरो भव ॥ १८० ॥
 भवानिंद्रोऽस्तु नो नाथ त्रैलोक्यस्य हिताय वै ॥ १८१ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ किमिंद्रः सर्वलोकानां करोतीह सुरोत्तमाः ॥ कथं देवगणांश्चैव पाति नित्यं
 सुरेश्वरः ॥ १८२ ॥ ॥ देवा उचुः ॥ ॥ इंद्रो दिशति भूतानां बलं तेजः प्रजाः सुखम् ॥ प्रज्ञां प्रयच्छति तथा सर्वान्दायान्सुरेश्वरः ॥ १८३ ॥ दुर्वृत्तानां स
 हरति वृत्तस्थानां प्रयच्छति ॥ अनुशास्ति च भूतानि कार्येषु बलवत्तरः ॥ १८४ ॥ असुर्यै च भवेत्सूर्यस्तथाऽचंद्रे च चंद्रमाः ॥ भवत्यग्निश्च वायुश्च पृथि
 व्यां जीवकारणम् ॥ १८५ ॥ एतदिंद्रेण कर्तव्यमिंद्रो हि विपुलं बलम् ॥ त्वं चेंद्रो भव नो वीर तारकं जहि ते नमः ॥ १८६ ॥ ॥ इंद्र उवाच ॥ ॥
 त्वं भवेंद्रो महाबाहो सर्वेषां नः सुखावहः ॥ प्रणम्य प्रार्थये स्कंद तारकं जहि रक्ष नः ॥ १८७ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ शाधि त्वमेव त्रैलोक्यं
 भवानिंद्रोऽस्तु सर्वदा ॥ करिष्ये चेंद्रकर्माणि न ममैंद्रत्वमीप्सितम् ॥ १८८ ॥ त्वमेव राजा भद्रं ते त्रैलोक्यस्य ममैव च ॥ करोमि किं च ते शक्र
 शासनं ब्रूहि तन्मम ॥ १८९ ॥ ॥ इंद्र उवाच ॥ ॥ यदि सत्यमिदं वाक्यं निश्चयाद्भाषितं त्वया ॥ अभिषिच्यस्व देवानां सेनापत्ये महाबल ॥
 अहमिंद्रो भविष्यामि तव वाक्याद्यशोऽस्तु ते ॥ १९० ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ दानवानां विनाशाय देवानामर्थसिद्धये ॥ गोब्राह्मणस्य
 चार्थाय एवमस्तु वचस्तव ॥ १९१ ॥ इत्युक्ते सुमहानादः सुराणामभ्यजायत ॥ भूतानां चापि सर्वेषां त्रैलोक्याकंपकारकः ॥ १९२ ॥ जयेति
 तुष्टुबुधैर्न वादित्राण्यभ्यवादयन् ॥ ननृतुस्तुष्टुबुधैर्न कराघातांश्च चक्रिरे ॥ १९३ ॥ तेन शब्देन महता विस्मिता नगनंदिनी ॥ शंकरं प्राह को
 देव नादोऽयमतिवर्तते ॥ १९४ ॥ ॥ रुद्र उवाच ॥ ॥ अद्य नूनं प्रहृष्टानां सुराणां विविधा गिरः ॥ श्रूयंते च तथा देवि यथा जातः सुतस्तव
 ॥ १९५ ॥ गवां च ब्राह्मणानां च साध्वीनां च दिवौकसाम् ॥ मार्जयिष्यति चाश्रूणि पुत्रस्ते पुण्यवत्यपि ॥ १९६ ॥ एवं वदति सा देवी द्रष्टुं

तेमुत्सुकाऽभवत् ॥ शंकरश्च महातेजाः पुत्रस्नेहाधिको यतः ॥ १९७ ॥ वृषभं तत आरुह्य देव्या सह समुत्सुकः ॥ सगणो भव आगच्छत्पुत्र
 दर्शनलालसः ॥ १९८ ॥ ततो ब्रह्मा महासेनं प्रजापतिरथाब्रवीत् ॥ अभिगच्छ महादेवं पितरं मातरं प्रभो ॥ १९९ ॥ अनयोर्वीर्यसंयोगात्सोत्पत्ति
 स्तु प्राथमी ॥ एवमस्त्विति चाप्युक्त्वा महासेनो महेश्वरम् ॥ २०० ॥ अपूजयदमेयात्मा पितरं मातरं च ताम् ॥ ततस्तमालिङ्ग्य सुतं चिरं
 संयोज्य चाशिषः ॥ २०१ ॥ चिरं जहृषतुश्चोभौ पार्वतीपरमेश्वरौ ॥ सिद्धसारस्य तत्त्वं च ददौ तुष्टोऽस्य शंकरः ॥ २०२ ॥ देवी प्रकृतिमोक्षं च
 तुष्टा हर्षपरिप्लुता ॥ एतस्मिन्नेव काले तु षड्देव्यस्तं समागमन् ॥ २०३ ॥ ऋषिभिस्ताः परित्यक्तास्तं पुत्रेति जगुस्तदा ॥ पार्वती च ततः प्राह
 मम पुत्रो न वस्त्वयम् ॥ २०४ ॥ स्वाहा ममेति च प्राह पावकश्च ममेति च ॥ रुद्रो ममेति च प्राह मम देवनदीति च ॥ २०५ ॥ चक्रुस्ते कलहं
 घोरं विवदन्तः परस्परम् ॥ पुत्रस्नेहो हि बलवान्पार्थ किंकिं न क्लृपयेत् ॥ २०६ ॥ ततस्तान्प्रहसन्नाह विवादो युज्यते न च ॥ सर्वेषां वो गुहः
 पुत्रो मत्तो वै व्रियतां वरः ॥ २०७ ॥ ततः प्राहुश्च षड्देव्यः स्वर्गो नो ह्यक्षयो भवेत् ॥ तथेति ता गुहः प्राह शक्रस्तत्रांतरेऽब्रवीत् ॥ २०८ ॥
 रोहिण्याश्चानुजा स्कंदं स्पर्धमानाभिजित्त्वला ॥ इच्छन्ती ज्येष्ठतां देवी पृथक्त्वं च तपोरता ॥ २०९ ॥ ततः प्रभृति मूढोऽस्मि तत्स्थाने स्थापय
 प्रभो ॥ ततस्तथेति च प्रोक्ते कृत्तिकास्ता दिवं गताः ॥ २१० ॥ नक्षत्रं सप्तशीर्षाभं भाति तद्बह्विदेवतम् ॥ अथैनमब्रवीत्स्वाहा प्रिया नाहं महा
 र्षिषः ॥ तदग्रेः प्रियतां देहि सहवासं सदैव च ॥ २११ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ हव्यं कव्यं च यत्किंचिद्भिजा होष्यन्ति पावके ॥ २१२ ॥
 तत्ते नाम्ना प्रदास्यन्ति वासः सार्धं भवेत्तव ॥ पावकः प्रार्थयामास यज्ञभागान्पुनः सुतान् ॥ २१३ ॥ स चाप्याहाद्यप्रभृति यज्ञभागानवाप्नुहि ॥
 इतरे प्रार्थयामासुः ख्यातो नस्त्वं सुतो भव ॥ २१४ ॥ एवमेवेति तानाह स्कंदस्तद्धि सुदुर्लभम् ॥ ततस्तं योगिनः सर्वे संभूय सनकादयः ॥
 अभ्यर्षिचन्गिरौ तस्मिन्योगिनामाधिपत्यके ॥ २१५ ॥ योगीश्वरमिति प्राहुस्ततस्तं योगिनस्तथा ॥ जहृषुर्देवताश्चैव नानावाद्यान्यवादयन् ॥
 ॥ २१६ ॥ अभिषिक्तेन तेनासौ शुशुभे श्वेतपर्वतः ॥ आदित्येनेवांशुमता सुरस्य उदयाचलः ॥ २१७ ॥ ततो देवाः सगन्धर्वा नृत्यन्त्यप्सरसस्तथा ॥
 दृष्टानां सर्वभूतानां श्रूयते निनदो महान् ॥ २१८ ॥ एवं सेन्द्रं जगत्सर्वं श्वेतपर्वतसंस्थितम् ॥ प्रहृष्टं प्रेक्ष्य तं स्कन्दं न च दृप्यति दर्श
 नात् ॥ २१९ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे कुमारेश्वरमाहात्म्ये स्कन्द
 कुमारस्य सर्वदेवसेनाधिपत्याभिषेकोत्सववर्णनं नामैकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ छ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ ततः स्कन्दः सुरैः सार्धं श्वेतपर्वत

त्का. ५. ५.
॥ १३६ ॥

मस्तकात् ॥ उत्तीर्य तारकं हन्तुं दक्षिणां स दिशं ययौ ॥ १ ॥ ततः सरस्वतीतीरे यानि भूतानि नारद ॥ ग्रहाश्चोपग्रहाश्चैव वेतालाः शाकिनी
गणाः ॥ २ ॥ उन्मादा ये ह्यपस्माराः पलादाश्च पिशाचकाः ॥ देवैस्तेषामाधिपत्ये सोऽभ्यषिच्यत पावकिः ॥ ३ ॥ यथा ते नैव मर्यादां संत्य
जंति दुराशयाः ॥ एतैस्तस्मात्समाक्रांतः शरण्यं पावकिं ब्रजेत् ॥ ४ ॥ अप्रकीर्णेन्द्रियं दांतं शुचिं नित्यमतंद्रितम् ॥ आस्तिकं स्कन्दभक्तं च
वर्जयंति ग्रहादिकाः ॥ ५ ॥ महेश्वरं च ये भक्ता भक्ता नारायणं च ये ॥ तेषां दर्शनमात्रेण नश्यते ते विद्वरतः ॥ ६ ॥ ततः सर्वैः सुरैः सार्धं मही
तीरं ययौ गुहः ॥ तत्र देवैः प्रकथितं महीमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ ७ ॥ शृण्वन्विसिष्मिये स्कन्दः प्रणनाम च तां नदीम् ॥ ततो महीदक्षिणतस्तीरमा
श्रित्य धिष्ठितम् ॥ ८ ॥ प्रणम्य शक्रप्रमुखा गुहं वचनमब्रुवन् ॥ अभिषिक्तं विना स्कन्द सेनापतिमकल्मषम् ॥ ९ ॥ न शर्म लभते सेना तस्मात्त्वमभि
षेचय ॥ महीसागरसंभूतैः पुण्यैश्चापि शिवैर्जलैः ॥ १० ॥ अभिषेक्ष्यामहे त्वां च तत्र नो द्रष्टुमर्हसि ॥ यथा हस्तिपदे सर्वपदांतर्भाव इष्यते ॥ ११ ॥
सर्वतीर्थान्तरस्थानं तथार्णवमहीजले ॥ सर्वभूतमयो यद्रत्न्यंबकः परिकीर्त्यते ॥ १२ ॥ सर्वतीर्थमयस्तद्रन्महीसागरसंगमः ॥ अर्धनारीश्वरं रूपं
यथा रुद्रस्य सर्वदम् ॥ १३ ॥ तथा महीसमुद्रस्य स्नानं सर्वफलप्रदम् ॥ येनात्र पितरः स्कन्दं तर्पिता भक्तिभावतः ॥ १४ ॥ तेन संवेषु तीर्थेषु तर्पिता
नात्र संशयः ॥ न चैतद्बुद्धि मंतव्यं क्षारमेतज्जलं हि यत् ॥ १५ ॥ यथा हि कटुतिक्तादि गवा ग्रस्तं हि क्षीरदम् ॥ एवमेतत्त्विदं तोयं पितृणां तृप्ति
दायकम् ॥ १६ ॥ एवं ब्रुवत्सु देवेषु कपिलोऽपि मुनिर्जगौ ॥ सत्यमेतदुमापुत्र सर्वतीर्थमयी मही ॥ १७ ॥ कर्दमो यस्त्वहमपि ज्ञात्वा तीर्थमहा
गुणान् ॥ सर्वा भुवं परित्यज्य कृत्वा ह्याश्रममास्थितः ॥ १८ ॥ ततो महेश्वरः प्राह सत्यमेतत्सुरोदितम् ॥ ब्रह्माद्यास्तं तथा प्राहुरत्र भूयोऽप्यथो
गुरुः ॥ १९ ॥ अत्राभिषेकं ते वीर करिष्यामः समादिश ॥ ततः सुनिश्चितस्तत्र स्नात्वा स्कन्दो महामनाः ॥ २० ॥ अभिषिञ्चन्तु मां देवा इति
तानब्रवीद्वचः ॥ ततोऽभिषेकसंभारान्सर्वान्संभृत्य शास्त्रतः ॥ २१ ॥ जुहुवुर्मंत्रपूतेऽग्नौ चत्वारो मुख्यऋत्विजः ॥ ब्रह्मा च कपिलो जीवो विश्वा
मित्रश्चतुर्थकः ॥ २२ ॥ अन्ये च शतशस्तत्र मुनयो वेदपारगाः ॥ तत्राद्भुतं महादेवो दर्शयामास भारत ॥ २३ ॥ यदग्निकुण्डमध्यस्थो लिंगमूर्ति
र्व्यदृश्यत ॥ अहमेवाग्निमध्यस्थो हविर्गृह्णामि नित्यशः ॥ २४ ॥ एतत्संदर्शनार्थाय लिंगमूर्तिरभूद्विभुः ॥ तल्लिंगमतुलं देवा नमश्चकुमुदा
न्विताः ॥ २५ ॥ सर्वपापापहं पार्थ सर्वकामफलप्रदम् ॥ तत्र होमावसाने च दत्ते हिमवता शुभे ॥ २६ ॥ दिव्यरत्नान्विते स्कन्दो निपण्णः परमा

माहे. सं. १
(कौ. सं. २)
अ. ३०

॥ १३६ ॥

सने ॥ सर्वमंगलसंभारेर्विधिमंत्रपुरस्कृतम् ॥ २७ ॥ अभ्यर्षिचस्ततो देवाः कुमारं शंकरात्मजम् ॥ इन्द्रो विष्णुर्महावीर्यो ब्रह्मरुद्रौ च फाल्गुन ॥ २८ ॥
 आदित्याद्या ग्रहाः सर्वे तथोभावनिलानलौ ॥ आदित्या वसवो रुद्राः साध्याश्चैवाश्विनावुभौ ॥ २९ ॥ विश्वेदेवाश्च मरुतो गंधर्वाप्सरसस्तथा ॥
 देवब्रह्मर्षयश्चैव वालखिल्या मरीचिपाः ॥ ३० ॥ विद्याधरा योगसिद्धाः पुलस्त्यपुलहादयः ॥ पितरः कश्यपोऽत्रिश्च मरीचिर्भृगुरंगिराः ॥ ३१ ॥
 दक्षोऽथ मनवो ये च ज्योतींषि ऋतवस्तथा ॥ मूर्तिमत्यश्च सरितो महीप्रभृतिकास्तथा ॥ ३२ ॥ लवणाद्याः समुद्राश्च प्रभासाद्याश्च तीर्थकाः ॥
 पृथिवी द्यौर्दिशश्चैव पादपाः पार्वतास्तथा ॥ ३३ ॥ आदित्याद्या मातरश्च कुर्वत्यो गुहमंगलम् ॥ वासुकिप्रमुखा नागास्तथोभौ गरुडारुणौ ॥
 ॥ ३४ ॥ वरुणो धनदश्चैव यमः सानुचरस्तथा ॥ राक्षसो निर्ऋतिश्चैव भूतानि च पलाशनाः ॥ ३५ ॥ धर्मो बृहस्पतिश्चैव कपिलो गाधिनंदनः ॥
 बहुलत्वाच्च ये नोक्ता विविधा देवतागणाः ॥ ३६ ॥ ते च सर्वे महीकूले ह्यभ्यर्षिचन्मुदा गुहम् ॥ ततो महास्वनामुग्रां देवदैत्यादिदर्पहाम् ॥ ३७ ॥
 ददौ पशुपतिस्तस्मै सर्वभूतमहाचमूम् ॥ विष्णुर्ददौ वैजयंतीं मालां बलविवर्धिनीम् ॥ ३८ ॥ उमा ददौ चारजसी वाससी सूर्यसप्रभा ॥ गंगा कर्म
 डलुं दिव्यममृतोद्भवमुत्तमम् ॥ ३९ ॥ मही महानदी तस्य चाक्षमालां ससागरा ॥ ददौ मुदा कुमाराय दंडं चैव बृहस्पतिः ॥ ४० ॥ गरुडो
 दयितं पुत्रं मयूरं चित्रवर्हिणम् ॥ अरुणस्ताम्रचूडं च प्रददौ चरणायुधम् ॥ ४१ ॥ छागं च वरुणो राजा बलवीर्यसमन्वितम् ॥ कृष्णाजिनं तथा
 ब्रह्मा ब्रह्मण्याय ददौ जयम् ॥ ४२ ॥ चतुरोऽनुचरांश्चैव महावीर्यान्बलोत्कटान् ॥ नंदिसेनं लोहिताक्षं घण्टाकर्णं च मानसान् ॥ ४३ ॥ चतुर्थं
 चाप्यतिबलं ख्यातं कुसुममालिनम् ॥ ततः स्थाणुर्ददौ देवो महापारिषदं क्रतुम् ॥ ४४ ॥ स हि देवासुरे युद्धे दैत्यानां भीमकर्मणाम् ॥ जवान
 दोभ्यां संकुद्धः प्रयुतानि चतुर्दश ॥ ४५ ॥ यमः प्रादादनुचरौ यमकालोपमौ तदा ॥ उन्माथं च प्रमाथं च महावीर्यौ महाद्युती ॥ ४६ ॥ सुभ्राजौ
 भास्करस्यैव यौ सदा चानुयायिनौ ॥ तौ सूर्यः कार्तिकेयाय ददौ पार्थ मुदान्वितः ॥ ४७ ॥ कैलासशृङ्गसंकाशौ श्वेतमाल्यानुलेपनौ ॥ सोमोऽ
 प्यनुचरौ प्रादान्मणिं सुमणिमेव च ॥ ४८ ॥ ज्वालाजिह्वं ज्योतिषं च ददावग्निर्महाबलौ ॥ परिघं च बलं चैव भीमं च सुमहाबलम् ॥ ४९ ॥
 स्कन्दाय त्रीननुचरान्ददौ विष्णुरुक्मः ॥ उत्कोशं पंचजं चैव वज्रदण्डधरावुभौ ॥ ५० ॥ ददौ महेशपुत्राय वासवः परवीरहा ॥ तौ हि शत्रून्महेन्द्रस्य
 जघ्नतुः समरे बहून् ॥ ५१ ॥ वर्धनं बंधनं चैव आयुर्वेदविशारदौ ॥ स्कन्दाय ददतुः प्रीतावश्विनौ भरतर्षभ ॥ ५२ ॥ बलं चातिबलं चैव महावक्रौ

रुक्म.प्र.पु.
॥१३७॥

महाबलौ ॥ प्रददौ कार्तिकेयाय वायुश्चानुचराबुभौ ॥ ५३ ॥ घसं चातिघसं वीरौ वरुणश्च ददौ प्रभुः ॥ सुवर्चसं महात्मानं तथैवाप्यतिवर्चसम् ॥
॥ ५४ ॥ हिमवान्प्रददौ पार्थ साक्षादौहित्रकाय वै ॥ कांचनं च ददौ मेरुर्मधमालिनमेव च ॥ ५५ ॥ उच्छ्रितं चातिशृंगं च महापाषाणयोधिनौ ॥
स्वाहेयाय ददौ प्रीतः स विंध्यः पार्षदौ शुभौ ॥ ५६ ॥ संग्रहं विग्रहं चैव समुद्रोऽपि गदाधरौ ॥ प्रददौ पार्षदौ वीरौ महीनद्या समन्वितः ॥ ५७ ॥
उन्मादं पुष्पदंतं च शंकुकर्णं तथैव च ॥ प्रददावग्निपुत्राय पार्वती शुभदर्शना ॥ ५८ ॥ जयं महाजयं चैव नागौ ज्वलनमूनवे ॥ प्रददुर्बलिनां श्रेष्ठौ
सुपर्णः पार्षदाबुभौ ॥ ५९ ॥ एवं साध्याश्च रुद्राश्च वसवः पितरस्तथा ॥ सर्वे जगति ये मुख्या ददुः स्कंदाय पार्षदान् ॥ ६० ॥ नानावीर्यान्महावीर्या
न्नानायुधविभूषणान् ॥ बहुलत्वान्न शक्यंते संख्यातुं ते च फाल्गुन ॥ ६१ ॥ मातरश्च ददुस्तस्मै तदा मातृगणान्प्रभो ॥ याभिर्व्याप्तास्त्र
यो लोकाः कल्याणीभिश्चराचराः ॥ ६२ ॥ प्रभावती विशालाक्षी गोपाला गोमता तथा ॥ अप्सुजाता बृहदंडी कालिका बहुपुत्रका ॥ ६३ ॥
भयंकरी च चक्रांगी तीर्थनेमिश्च माधवी ॥ गीतप्रिया अलाताक्षी चंदुला शलभामुखी ॥ ६४ ॥ विद्युजिह्वा रुद्रकाली शतोलूखलमेखला ॥ शत
घंटाकिंकिणिका चक्राक्षी चत्वरालया ॥ ६५ ॥ पूतना रोदना त्वामा कोटरा मेघवाहिनी ॥ ऊर्ध्ववेणीधरा चैव जरायुर्जर्जरानना ॥ ६६ ॥ खं
टखेटी दहदहा तथा धमधमा जया ॥ बहुवेणी बहुशिरा बहुपादा बहुस्तनी ॥ ६७ ॥ शतोलूकमुखी कृष्णा कर्णप्रावरणा तथा ॥ शून्यालया
धान्यवासा पशुदा धान्यदा सदा ॥ ६८ ॥ एताश्चान्याश्च बह्व्यश्च मातरो भरतर्षभ ॥ बहुलत्वादहं तासां न संख्यातुमिहोत्सहे ॥ ६९ ॥ वृक्षचत्व
रवासिन्यश्चतुष्पथनिवेशनाः ॥ गुहास्मशानवासिन्यः शैलप्रखण्डालयाः ॥ ७० ॥ नानाभरणवेषांस्ता नानामूर्तिधरास्तथा ॥ नानाभाषायुधधराः
परिव्रुस्तदा गुहम् ॥ ७१ ॥ ततः स शुशुभे श्रीमान्गुहो गुहं इवापरः ॥ सैन्यपत्ये चाभिपिक्तो देवैर्नानामुनीश्वरैः ॥ ७२ ॥ ततः प्रणम्य सर्वास्ता
नेकैकत्वेन पावकिः ॥ त्रियतां वर इत्याह भवब्रह्मपुरोगमान् ॥ ७३ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे
कौमारिकाखण्डे कुमारेश्वरमाहात्म्ये कार्तिकेयस्य सेनानीत्वेऽभिषेकवर्णनं नाम त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥
ते चैनं योज्य चाशीर्भिरयाचंत वरं गुहम् ॥ एष एव वरोऽस्माकं यत्पापं तारकं जहि ॥ १ ॥ एवमस्त्विति तानुक्ता योगोयोग इति ब्रुवन् ॥
तारकारिमहातेजा मयूरं चाध्यरोहत ॥ २ ॥ शक्तिहस्तो विनद्याथ गुहो देवांस्तदाब्रवीत् ॥ यद्यद्य तारकं पापं नाहं हन्मि सरोत्तमाः ॥ ३ ॥

१ वीर-३० पा० । २ बहुला-३० पा० । ३ वासा-३० पा० । ४ घटखेटी-३० पा० । ५ नानाभरणलेखाः-३० पा० । ६ गुहो गुह इव-अन्योपमाभाषादत्रानन्वयान्नङ्कारः ।

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ३१

॥१३७॥

गोब्राह्मणावमन्त्रणां ततो यामि गतिं स्फुटम् ॥ एवं तेन प्रतिज्ञाते शब्दोऽतिसुमहानभूत् ॥ ४ ॥ योगोयोग इति प्रादुराज्ञया शरजन्मनः ॥ अरजो
 वाससी रक्ते वसानः पार्वतीसुतः ॥ ५ ॥ अथाग्रे सर्वदेवानां स्थितो वीरो ययौ मुदा ॥ तस्य केतुरलं भाति चरणायुधशोभितः ॥ ६ ॥ चरणाभ्यां
 गिरीञ्छक्तो यो विदारयितुं रणे ॥ या चेष्टा सर्वभूतानां प्रभा शांतिर्बलं यथा ॥ ७ ॥ तन्मया गुह्यशक्तिः सा भृशं हस्ते व्यरोचत ॥ यद्वाढ्यं
 सर्वलोकेषु तन्मयं कवचं तथा ॥ ८ ॥ योत्स्यमानस्य वीरस्य देहेप्रादुरभूत्स्वयम् ॥ धर्मः सत्यमसंमोहस्तेजः कांतत्वमक्षतिः ॥ ९ ॥ बलमोजः
 कृपा च व बद्धा करयुगं तथा ॥ आदेशकारीण्यग्रेऽस्य स्वयं तस्थुर्महात्मनः ॥ १० ॥ तमग्रे चापि गच्छंतं पृष्ठतोनुययौ हरः ॥ रथेनादित्यवर्णेन
 पार्वत्या सहितः प्रभुः ॥ ११ ॥ निर्मितेन हरेणैवं स्वयमीशेन लीलया ॥ सहस्रं तस्य सिंहानां तस्मिन्नुक्तं रथोत्तमे ॥ १२ ॥ अभीपून्पुरुषव्याघ्र
 ब्रह्मा च जगृहे स्वयम् ॥ ते पिबंत इवाकाशं त्रासयंतश्चराचरम् ॥ १३ ॥ सिंहा रथस्य गच्छंतो नदंतश्चारुकेसराः ॥ तस्मिन्नथे पशुपतिः स्थितो
 भात्युमया सह ॥ १४ ॥ विद्युता भंडितः सूर्यः सेंद्रचापघ्नो यथा ॥ अग्रतस्तस्य भगवान्धनेशो गुह्यकैः सह ॥ १५ ॥ आस्थाय रुचिरं याति
 पुष्पकं नरवाहनः ॥ ऐरावणं समास्थाय शक्रश्चापि सुरैः सह ॥ १६ ॥ पृष्ठतोनुययौ यातं वगदं वृषभध्वजम् ॥ तस्य दक्षिणतो देवा मरुतश्चि
 त्रयोधिनः ॥ १७ ॥ गच्छन्ति वसुभिः सार्धं रुद्रैश्च सह संगताः ॥ यमश्च मृत्युना सार्धं सर्वतः परिवारितः ॥ १८ ॥ घोरैर्व्याधिशतै
 श्चापि सव्यतो याति कोपितः ॥ यमस्य पृष्ठतश्चापि घोरस्त्रिशिखरः सितः ॥ १९ ॥ विजयोनाम रुद्रस्य याति शूलः स्वयं कृतः ॥
 तमुग्रपाशो भगवान्वरुणः सलिलेश्वरः ॥ २० ॥ परिवार्य शतैर्याति यादोभिर्विविधैर्वृतः ॥ पृष्ठतो विजयस्यापि याति रुद्रस्य पट्टिशः
 ॥ २१ ॥ गदामुशलशक्त्याद्यैर्वरप्रहरणैर्वृतः ॥ पट्टिशं चान्वगात्पार्थ अस्त्रं पाशुपतं महत् ॥ २२ ॥ बहुशीर्षं महाघोरमेकपादं बहुदरम् ॥
 कमंडलुश्चास्य पश्चान्महर्षिगणसेवितः ॥ २३ ॥ तस्य दक्षिणतो भाति दण्डो गच्छञ्छ्रूया वृतः ॥ भृग्वंगिरोभिः सहितो देवैरप्य
 मिषूजितः ॥ २४ ॥ राक्षसाश्चान्यदेवाश्च गन्धर्वा भुजगास्तथा ॥ नद्यो नदाः समुद्राश्च मुनयोऽप्सरसां गणाः ॥ २५ ॥ नक्षत्राणि ग्रहाश्चैव
 जंगमं स्थावरं तथा ॥ मातरश्च महादेवमनुजग्मुः क्षुधान्विताः ॥ २६ ॥ सर्वेषां पृष्ठतश्चासीत्ताक्षर्यस्थो बुद्धिमान्हारिः ॥ पालयन्पृतनां सर्वा
 स्वपरीवारसंवृतः ॥ २७ ॥ एवं सैन्यसमोपेत उत्तरं तटमागतः ॥ ताग्रप्राकारमाश्रित्य तस्यो ज्यंबकनंदनः ॥ २८ ॥ स तारकपुरस्यःपि एः यदृद्धि

मनुत्तमाम् ॥ विसिष्मिये महासेनः प्रशशंस तपोऽस्य च ॥ २९ ॥ स्थितः पश्यन्स शुशुभे मयूरस्थो गृहस्तदा ॥ छत्रेण ध्रियमाणेन स्वयं सोम
समस्त्विषा ॥ ३० ॥ वीज्यमानश्चामराभ्यां वाय्वग्निभ्यां महाद्युतिः ॥ मातृभिश्च सुरैर्देतैः स्वर्गणैरपि संवृतः ॥ ३१ ॥ ततः प्रणम्य तं शक्रो देव
मध्ये वचोऽब्रवीत् ॥ पश्यपश्य महासेन दैत्यानां बलशालिनाम् ॥ ३२ ॥ ये त्वां कालं न जानन्ति मर्त्या गृहृता इव ॥ एतेषां च गृहे दूतो
यस्त्वां शंसतुं तारकम् ॥ ३३ ॥ वीराणामुचितं त्वेतत्कीर्तिदं च महाजने ॥ अनुज्ञया ततः स्कन्दभक्तं शक्रो धनंजय ॥ ३४ ॥ मामादिश्यासुरे
न्द्राय प्राहिणोद्दौत्ययोग्यकम् ॥ अहं स्वयं गन्तुकामः शक्रेणापि च प्रेषितः ॥ ३५ ॥ प्रासादे स्त्रीसहस्राणां प्रावोचं मध्यतोऽप्यहम् ॥ असुराधम
दुर्वृद्धे शक्रस्त्वामाह तच्छृणु ॥ ३६ ॥ यजगद्वलनादाप्तं किल्बिषं दानव त्वया ॥ तस्याहं नाशकस्तेऽद्य पुरुषश्चेद्भविष्यसि ॥ ३७ ॥ शीघ्रं निः
सर पापिष्ठ निःसारिष्यसि चेन्न हि ॥ क्षणात्तव पुरं क्षेप्स्ये पावित्र्यायैव सागरे ॥ ३८ ॥ इति श्रुत्वा रूक्षवाचं क्रुद्धः स्त्रीगणसंवृतः ॥ मुष्टिमुग्रम्य
मांऽधावद्भीतश्चाहं पलायितः ॥ ३९ ॥ व्याकुलस्तत्र वृत्तांतं कुमाराय न्यवेदयम् ॥ मयि चाप्यागते दैत्यश्चितयामास चेतसि ॥ ४० ॥ नालब्ध
संश्रयः शक्रो वक्तुमेतदिहार्हति ॥ निमित्तानि च घोराणि संत्रासं जनयन्ति मे ॥ ४१ ॥ एवं विचिंत्य चोत्थाय गवाक्षं सोऽध्यरोहत ॥ सहस्रभौ
मिकावासशृङ्गवातायनस्थितः ॥ ४२ ॥ अपश्यदेवसैन्यं स दिवं भूमिं च संवृतम् ॥ रथैर्गजैर्हयैश्चापि नादिताश्च दिशो दश ॥ ४३ ॥ विमाने
श्चाद्भुताकारैः किंनरोद्भीतनादितैः ॥ दुन्दुभिभिर्गोविषाणैस्तालैः शंखैश्च नादितैः ॥ ४४ ॥ अक्षोभ्यामिव तां सेनां दृष्ट्वा सोऽचिंतयत्तदा ॥ एते
मया जिताः पूर्वं कस्माद्भूयः समागताः ॥ ४५ ॥ इति चिंतापरो दैत्यः शुश्राव कटुकाक्षरम् ॥ देवबन्दिभिर्बुधं घोरं हृदयदारणम् ॥ ४६ ॥ जयातु
लशक्तिदीधितिपिंजररुचारुणमंडलभुजोद्भासितदेवसैन्यं पुरवदनकुमुदकाननविकासनेंदो कुमारनाथ जय दितिकुलमहोदधिवडवानल मधुररवमयू
ररवासुरमुकुटकूटकुट्टितचरणनखांकुर महासेन तारकवंशशुष्कतृणदावानल योगीश्वर योगिजनहृदयगगनविततचिंतासंतानसंतमसनोदनखरकिर
णकल्पनखनिकरविराजितचरणकमल स्कन्द जय बाल सप्तवासर भुवनावलिशोकसंदहन ॥ ४७ ॥ नमो नमस्तेस्तु मनोरमाय नमोस्तु ते
साधुभयापहाय ॥ नमोस्तु ते बालकृताचलाय नमोनमो नाशय देवशत्रून् ॥ ४८ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां
प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे कुमारेश्वरमाहात्म्ये कुमारस्य तारकासुरनगरं प्रति गमनवर्णनं नामैकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ७ ॥

॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ श्रुत्वेतं संस्तवं दैत्यः संघुष्टं देवबन्दिभिः ॥ सस्मार ब्रह्मणो वाक्यं वधं बालादुपस्थितम् ॥ १ ॥ श्रुत्वा
स क्लिन्नसर्वाङ्गो द्वास्थ्यं राजा वचोऽब्रवीत् ॥ अमात्यान्द्रष्टुमिच्छामि शीघ्रमानय मा धिरम् ॥ २ ॥ ततस्ते राजवचनात्कालनेमिं
मुखागताः ॥ प्राह तांस्तारको दैत्यः किमिदं वो विचेष्टितम् ॥ ३ ॥ यैः शत्रुसंभवा वार्ता कापि न श्रावितस्त्वहम् ॥ मदिराकामम
त्तानां मंत्रित्वं वो न युज्यते ॥ हितं मन्त्रयते राजस्तेन मंत्री निगद्यते ॥ ४ ॥ ॥ अमात्या ऊचुः ॥ ॥ को जानाति सुरान्दीना
न्दैत्यानामिति नो मतिः ॥ ५ ॥ मा विषीद महाराज वयं जेष्यामहे सुरान् ॥ बालादपि भयं किं वा लज्जायै चितितं त्विदम् ॥ ६ ॥
सर्वमेतत्सुसाध्यं च भेरी संताड्यतां दृढम् ॥ ततो दैत्येन्द्रवचनात्संनाहजननी तदा ॥ ७ ॥ भृशं संताडिता भेरी कंपयामास सा जगत् ॥
स्मरणाद्दैत्यराजस्य पर्वतेभ्यो महासुराः ॥ ८ ॥ निम्नगाभ्यः समुद्रेभ्यः पातालेभ्योऽबरादपि ॥ सहसा समनुप्राप्ता युगांतानलसप्रभाः ॥
॥ ९ ॥ कोटिकोटिसहस्रेस्तु पार्षदैर्दशभिः शतैः ॥ सेनापतिः कालनेमिः शीघ्रं देवानुपाययौ ॥ १० ॥ चतुर्योजनविस्तीर्णं नानाश्वर्यसमन्विते ॥
रथे स्थितो मनाग्दीनस्तारकः समदृश्यत ॥ ११ ॥ एतस्मिन्नंतरे पार्थ कुड्डैः स्कन्दस्य पार्षदैः ॥ प्राकारः पातितः सर्वो भ्रान्त्युपवनाति च ॥
॥ १२ ॥ ततश्चाल वसुधा देवी सवनकानना ॥ जज्वाल खं सनक्षत्रं प्रमृष्टं भुवनं भृशम् ॥ १३ ॥ तमोभूतं जगच्चासीद्ब्रह्मेव्याप्तं नभोऽभ
वत् ॥ ततो नानाप्रहरणं प्रलयांबुदसन्निभम् ॥ १४ ॥ कालनेमिमुखं पार्थ अदृश्यत महद्वलम् ॥ तद्वि वोरमसंख्येयं जगर्ज विविधा गिरः ॥
॥ १५ ॥ अभ्यद्रवद्रणे देवान्भगवंतं च शंकरम् ॥ विनदद्भिस्ततो दैत्यैर्देवानां महायुधैः ॥ १६ ॥ पर्वतैश्च शतग्रीभिरायसैः परिवैरपि ॥ क्षणेन
द्रावितं सर्वं विमुखं चाप्यदृश्यत ॥ १७ ॥ असुरैर्वध्यमाने तु पावकैरिव काननम् ॥ अपतद्वावभूमिष्ठं महाद्रुमवनं यथा ॥ १८ ॥ ते भिन्नास्थिशि
रोदेहाः प्राद्रवन्त दिवौकसः ॥ न नाथमध्यगच्छन्त वध्यमाना महासुरैः ॥ १९ ॥ अथ तद्विद्रुतं सैन्यं दृष्ट्वा ऽवः पुरंदरः ॥ आश्वासयन्नुवाचेदं बलव
द्दानवादितम् ॥ २० ॥ भयं त्यजत भद्रं वः शूराः शस्त्राणि गृह्णत ॥ कुरुध्वं विक्रमे बुद्धिं मा च काचिद्व्यथास्तु वः ॥ २१ ॥ एष कालानलप्रख्यो
मयूरं समुपस्थितः ॥ रक्षिता वो महासेनः कथं भीतिस्तथापि वः ॥ २२ ॥ शक्रस्य वचनं श्रुत्वा समाश्वस्ता दिवौकसः ॥ दानवान्प्रत्ययुध्यन्त शक्रं
कृत्वा व्यपाश्रयम् ॥ २३ ॥ कालनेमिर्महन्द्रेण संयुगे समयुज्यत ॥ सहस्राक्षौहिणीयुक्तोजंभकः शंकरेण च ॥ २४ ॥ कुजंभो विष्णुना चैव तावत्य

रुक्.५.५.
॥१३९॥

क्षौहिणीवृतः ॥ अन्ये च त्रिदशाः सर्वं मरुतश्च महाबलाः ॥ २५ ॥ प्रत्ययुध्यन्तं दैत्यैर्द्वैः साध्याश्च वसुभिः सह ॥ ततो बहुविधं युद्धं कालनेमिर्विधाय
च ॥ २६ ॥ उत्सृज्य सहसा पार्थ ऐरावणशिरःस्थितः ॥ स तु पादप्रहारेण मुष्टिना चैव तं गजम् ॥ २७ ॥ शक्रं च जघ्ने विनदन्पेतुस्तापुभौ भुवि ॥
ततः शक्रं समादाय कालनेमिर्विचेतसम् ॥ २८ ॥ रथमाश्रित्य भूयोपि तारकाभिमुखो ययौ ॥ अथ क्रुद्धं तदा देवैः सहसा चांतकादिभिः ॥ २९ ॥
द्वियते द्वियते राजा त्राता कोऽपि न विद्यते ॥ एतस्मिन्नंतरे शर्वः पिनाकधनुषश्च्युतैः ॥ ३० ॥ बाणैः ससैन्यं कृत्वा च जंभकं गृध्रमोदनम् ॥
कालनेमिं समागम्य रथस्थो वाक्यमब्रवीत् ॥ ३१ ॥ किमेतेन महेन्द्रेण मया युध्यस्व दानव ॥ वीरमन्य सुदुर्बुद्धे ततो ज्ञास्यसि वीरताम् ॥ ३२ ॥
॥ ॥ कालनेमिरुवाच ॥ ॥ नग्नेन सह को युध्येद्भतेनापि च येन वा ॥ शंसत्सु दैत्यवीराणामुपहासः प्रजायते ॥ ३३ ॥ आत्मनस्तु समं किंचिद्विलोक्य
सुदुर्मते ॥ तदाकर्ण्य च सावज्ञं वचः शर्वो विसिष्मिये ॥ ३४ ॥ ततः कुमारः सहसा मयूरस्थोऽभ्यधावत् ॥ कुजंभं सानुगं हत्वा वासुदेवोऽप्यधावत् ॥ ३५ ॥
ततो हरिः स्कंदमाह किमेतेन तव प्रभो ॥ दैत्याधमेन पापेन मुहूर्तं पश्य मे बलम् ॥ ३६ ॥ एवमुक्त्वा निवार्येनं केशवो गरुडस्थितः ॥ शार्ङ्गको
दंडनिर्मुक्तैर्बाणैर्दैत्यमवाकिरत् ॥ ३७ ॥ स तैर्बाणैस्ताड्यमानो वज्रैरिव महासुरः ॥ विमुच्य वासवं क्रुद्धो बाणांस्तान्व्यधमच्छरैः ॥ ३८ ॥ यान्या
न्बाणान्हरिर्दिव्यानस्त्राणि च मुमोच ह ॥ निवारयति दैत्यस्तान्प्रहसंल्लीलयैव च ॥ ३९ ॥ ततः कौमोदकीं गृह्य क्षिप्रकारी जनार्दनः ॥ मुमोच
सैन्यनाथाय सारथिं च व्यचूर्णयत् ॥ ४० ॥ ततो रथादवप्लुत्य विवृत्य वदनं महत् ॥ गरुडं चंचुनादाय स विष्णुं क्षिप्तवान्मुखे ॥ ४१ ॥ ततोऽ
भूत्सर्वदेवानां विमोहो जगतामपि ॥ चचाल वसुधा चेलुः पर्वताः सप्त चार्णवाः ॥ ४२ ॥ कालनेमिर्नदंश्चैव प्रानृत्यत महारणे ॥ असंमूढस्ततो
विष्णुस्त्वराकाल उपस्थिते ॥ ४३ ॥ कुक्षिं विदार्य चक्रेण भास्करोऽभादिवोदितः ॥ बहिर्भूतो हरिश्चैनं मोहयित्वा स्वनिन्दया ॥ ४४ ॥ पाता
लस्य तलं निन्ये तत्र शिश्ये स काष्ठवत् ॥ ततश्चक्रेण दैत्यानां निहता दशकोटयः ॥ ४५ ॥ प्रमोदितास्तथा देवा विमोहास्तत्क्षणाद्भुः ॥ ततः
शर्वस्तमालिङ्ग्य साधुसाधु जनार्दन ॥ ४६ ॥ त्वया यद्विहितं कर्म तत्कर्तान्यो न विद्यते ॥ महिषाद्याः सुदुर्जेया देव्या ये विनिपतिताः ॥ ४७ ॥
तेषामतिबलो ह्येष त्वया विष्णो विनिर्जितः ॥ तारकामयसंग्रामे बध्यस्तेसौ जनार्दन ॥ ४८ ॥ कंसरूपः पुनस्तेऽयं हंतव्योऽष्टमजन्मनि ॥
एवं प्रशंसमानास्ते वासुदेवं जगद्गुरुम् ॥ ४९ ॥ शस्त्रजालैर्लब्धसंज्ञान्दैत्यसैन्यानां नाशयत् ॥ तानि दैत्यशरीराणि जर्जराणि महायुधैः ॥ ५० ॥

१ गृध्राणां मोदनमानन्ददायकम्—हन्मिष्यमिष्यायः । हत एव वीरे रणे तन्मांसभक्षणेन गृध्राणामानन्दोदयो भवतीति । २ कृधा युष्यसि दानव—३० पा० । ३ प्रमुचति—३० पा० ।

मोह० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ३२

॥१३९॥

अपतन्भूतले पार्थ च्छिन्नाभ्राणीव सर्वशः ॥ ततस्तद्धानवं सैन्यं हतनाथमभूत्तदा ॥ ५१ ॥ देवैः स्कंदानुगैश्चैव कृतं शस्त्रैः पराङ्मुखम् ॥ अथो
 कुष्टं तदा दृष्टैः सर्वैर्देवैर्मुदायुतैः ॥ ५२ ॥ संहतानि च सर्वाणि तदा तूर्याण्यवादनम् ॥ अथ भग्नं बलं प्रेक्ष्य हतवीरं महारणे ॥ ५३ ॥ देवानां
 च महामोदं तारकः प्राह सारथिम् ॥ सारथे पश्य सैन्यानि द्राव्यमाणानि मे सुरैः ॥ ५४ ॥ येस्माभिस्तृणवदृष्टाः पश्य कालस्य चित्रताम् ॥
 तन्मे वाहय शीघ्रं त्वं रथमेनं सुरान्प्रति ॥ ५५ ॥ पश्यंतु मे बलं बाह्वोर्द्वेवंतु च सुराधमाः ॥ नृवन्नेवं सारथिं स विधुन्वन्सुमहद्वनुः ॥ ५६ ॥ कोध
 रक्तेक्षणो राजा देवसैन्यं समाविशत् ॥ आगच्छमानं तं दृष्ट्वा हरिः स्कंदमथाब्रवीत् ॥ ५७ ॥ कुमार पश्य दैत्येन्द्रं कालं यद्व्युगात्पश्ये ॥ अयं
 स येन तपसा घोरेणाराधितः शिवः ॥ ५८ ॥ अयं स येन शक्राद्याः कृता मर्काः समारुदम् ॥ अयं स सर्वशस्त्रौघैर्योऽस्माभिर्न जितो रणे ॥
 ॥ ५९ ॥ नावज्ञया प्रदृष्टव्यस्तारकोऽयं महासुरः ॥ सप्तमं हि दिनं तेऽद्य मध्याह्नोऽयं च वर्तते ॥ ६० ॥ अर्वागस्तमनादेनं जहि वध्योऽन्यथा
 न हि ॥ एवमुक्त्वा स शक्रादींस्त्वरितः केशवोऽब्रवीत् ॥ ६१ ॥ आयासयत दैत्येन्द्रं मुखवध्यो यथा भवेत् ॥ ततस्ते विष्णुवचनाद्विनदन्तो दिवौ
 कसः ॥ ६२ ॥ तमासाद्य शस्त्रातैर्मुदिताः समवाकिरन् ॥ प्रहसन्निव देवांस्तान्द्रावयामास तारकः ॥ ६३ ॥ यथा नास्तिकदुर्वृत्तो नानाशास्त्रोपदे
 शकान् ॥ सोढुं शक्ता न ते वीरं महति स्यंदने स्थितम् ॥ ६४ ॥ महापस्मारसंक्रांतं यथैवाप्रियवादिनम् ॥ विधूय सकलान्देवान्क्षणमात्रेण
 तारकः ॥ ६५ ॥ आजगाम कुमाराय विधुन्वन्स महाधनुः ॥ आगच्छमानं तं दृष्ट्वा स्कंदः प्रत्युद्ययौ ततः ॥ ६६ ॥ तस्यारक्षद्भवः पार्श्व
 दक्षिणं चैव तं हरिः ॥ पृष्ठे च पार्षदास्तस्य कोटिशोऽर्बुदशस्तथा ॥ ६७ ॥ ततस्तौ सुमहायुद्धे संसक्तौ देवदैत्ययोः ॥ धर्माधर्माविवोदमौ
 जगदाश्चर्यकारकौ ॥ ६८ ॥ ततः कुमारमासाद्य लीलया तारकोऽब्रवीत् ॥ अहो बालातिबालस्त्वं यत्त्वं गीर्वाणवाक्यतः ॥ ६९ ॥ आसादयसि
 मां युद्धे पतंग इव पावकम् ॥ वधेन तव को लाभो मम मुक्तोऽसि बालक ॥ ७० ॥ पिव क्षीरं गृहाणेमं कंदुकं क्रीड लीलया ॥ एवमुक्तः प्रहस्याह
 तारकं योगिनां गुरुः ॥ ७१ ॥ शिशुत्वं मावमंस्था मे शिशुः कष्टो भुजंगमः ॥ दुष्प्रेक्ष्यो भास्करो बालो दुःस्पर्शोऽल्पोऽपि पावकः ॥ ७२ ॥
 अल्पाक्षरो न मंत्रः किं संस्फुरो दैत्य दृश्यते ॥ एवमुक्त्वा दैत्यमुक्तं गृहीत्वा कंदुकं च तम् ॥ ७३ ॥ तस्मिच्छत्तयस्त्रमादाय दैत्याय प्रमुमोच ह ॥
 तस्य तेन प्रहारेण रथश्चूर्णीकृतोऽभवत् ॥ ७४ ॥ चतुर्योजनमात्रो यो नानाश्चर्यसमन्वितः ॥ गरुडस्य मुता ये च शीर्यमाणे रथोत्तमे ॥ ७५ ॥

स्कां.प.पु.
॥१४०॥

मुक्ताः कथंचिदुत्पत्य सागरांतरमाविशन् ॥ ततः क्रुद्धस्तारकश्च मुद्गरं क्षिप्तवान्गुहे ॥ ७६ ॥ विंध्याद्रिमिव तं स्कंदो गृहीत्वा तं व्यताडयत् ॥
स्थिरे तस्योरसि व्यूढे मुद्गरः शतधाऽगमत् ॥ ७७ ॥ मेने च दुर्जयं दैत्यस्तदा षड्दं रणे ॥ चिंतयामास बुद्ध्या च प्राप्तं तद्ब्रह्मणो वचः ॥ ७८ ॥
तं भीतमिव चालक्ष्य दैत्यवीराश्च कोटिशः ॥ नदंतोऽतिमहासेनं नानाशस्त्रैरवाकिरन् ॥ ७९ ॥ क्रुद्धस्तेषु ततः स्कंदः शक्तिं घोरामथाददे ॥
अभ्यस्यमाने शक्त्यस्त्रे स्कंदेनामिततेजसा ॥ ८० ॥ उल्काजालं महाघोरं पपात वसुधातले ॥ चाल्यमाना तथा शक्तिः सुघोरा भवसूनुना ॥
॥ ८१ ॥ ततः कोट्यो विनिष्पेतुः शक्तीनां भरतर्षभ ॥ स शक्त्यस्त्रेण बलवान्करस्थेनाहनत्प्रभुः ॥ ८२ ॥ अष्टौ पद्मानि दैत्यानां दशकोटि
शतानि च ॥ तथा नियुतसाहस्रं वाहनं कोटिरेव च ॥ ८३ ॥ हृदोदरं च दैत्येन्द्रं निखर्वेदंशभिर्वृतम् ॥ तत्राकुर्वन्सुतुमुलं नादं वध्येषु शत्रुषु ॥ ८४ ॥
कुमारानुचराः पार्थ पूरयंतो दिशो दश ॥ शक्त्यस्त्रस्यार्चिःसंभूतशक्तिभिः केऽपि सूदिताः ॥ ८५ ॥ पताकयावधूताश्च हताः केचित्सहस्रशः ॥
केचिद्धंसारवत्रस्ताश्छिन्नभिन्नहृदोऽपतन् ॥ ८६ ॥ केचिन्मयूरपक्षाभ्यां चरणाभ्यां च सूदिताः ॥ कोटिशस्ताम्रचूडेन विदायैव च भक्षिताः ॥ ८७ ॥
पार्थदेर्मातृभिः सार्धं पद्मशो निहताः परे ॥ एवं निहन्यमानेषु दानवेषु गुहादिभिः ॥ ८८ ॥ अभाग्यैरिव लोकेषु तारकः स्कंदमाययौ ॥ जग्राह
च गदां दिव्यां लक्षघंटादुरासदाम् ॥ ८९ ॥ तथा मयूरमाजघ्ने मयूरो विमुखोऽभवत् ॥ दृष्ट्वा पराङ्मुखं स्कंदं वासुदेवोऽब्रवीत्चरन् ॥ ९० ॥
देवसेनापते शीघ्रं शक्तिं मुंच महासुरे ॥ प्रतिज्ञामात्मनः पाहि लंबते रविमंडलम् ॥ ९१ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ त्वयैव रुद्रभक्तोऽयं
जनार्दन ममेरितम् ॥ वधार्थं रुद्रभक्तस्य बाहुः शक्तिं मुंचति ॥ ९२ ॥ नारुद्रः पूजयेद्गुह्यं भक्तरूपस्य यो हरः ॥ रुद्ररूपमसुं हत्वा कीदृशं जन्म
नो भवेत् ॥ ९३ ॥ तिरस्कृता विप्रलब्धाः शप्ताः क्षिप्ताः प्रपीडिताः ॥ रुद्रभक्ताः कुलं सर्वं निर्दहन्ति हताः किमु ॥ ९४ ॥ एष चेद्धन्ति तद्गुह्यं
हन्यतामेष मां रणे ॥ रुद्रभक्ते पुनर्विष्णो नाहं शस्त्रमुपाददे ॥ ९५ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ नेतत्तवोचितं स्कंद रुद्रभक्तो यथा शृणु ॥ द्वे तनू
गिरिजाभर्तुर्वेदज्ञा मुनयो विदुः ॥ ९६ ॥ एका जीवात्मिका तत्र प्रत्यक्षा च तथापरा ॥ द्रोघा भूतेषु भक्तश्च रुद्रभक्तो न स स्मृतः ॥ ९७ ॥ भक्तो
रुद्रे कृपावांश्च जंतुष्वेव हरव्रतः ॥ तदेनं भूतमर्त्येषु द्रोघधारं त्वं पिनाकिनः ॥ ९८ ॥ जहि नैवात्र पश्यामि दोषं कंचन ते प्रभो ॥ श्रुत्वेति वाचं
गोविंदात्सत्यार्थामपि भारत ॥ ९९ ॥ इतुं न कुरुते बुद्धिं रुद्रभक्त इति स्मरन् ॥ तारकस्तु ततः क्रुद्धो ययौ वेगेन केशवम् ॥ १०० ॥

१ अभ्यस्यमाने—जयमाने—वृत्त्यर्थः । २ हृदोदरम्—हृदयम्—अति निम्नम् उदरं यस्य तम् । ३ विभिन्नरूपाः पतन्—इति पाठेऽऽभाव आर्थः । ४ पादाभ्यां के च सूदिताः—इ० पा० ।

माहे.सं.१
(कौ.सं.२)
अ० १२

॥१४०॥

प्राह चेवं सुदुर्बुद्धे इन्मि त्वां पश्य मे बलम् ॥ देवानां चापि धर्माणां मूलं मतिमतां तथा ॥ इत्वा त्वामद्य सर्वास्तां चेत्ये पश्याद्य मे बलम् ॥
 ॥ १०१ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ दैत्येन्द्र तव चास्माभिः किमहो शृणु सत्यताम् ॥ १०२ ॥ रथे य एष शर्वोऽयं हतेऽस्मिन्सकलं हतम् ॥
 श्रुत्वेति तारकः क्रुद्धस्तूर्णं रुद्ररथं ययौ ॥ १०३ ॥ अभिसृत्य स जग्राह रुद्रस्य रथकूबरम् ॥ यदा स कूबरं क्रुद्धस्तारकः सहसाऽग्रहीत् ॥ १०४ ॥
 रेसतू रोदसी तूर्णं मुमुदुश्च महर्षयः ॥ घ्ननदंश्च महाकाया दैत्या जलधरोपमाः ॥ १०५ ॥ आसीच्च निश्चितं तेषां जितमस्माभिरित्युत ॥ तार
 कस्याप्यभिप्रायं भगवान्वीक्ष्य शंकरः ॥ १०६ ॥ उमया सह संत्यक्ता रथं वृषभमावहत् ॥ ओमित्यथ जपन्ब्रह्मा आकाशं सहसाश्रितः ॥
 ॥ १०७ ॥ ततस्तं शतसिंहं च रथं रुद्रेण निर्मितम् ॥ उत्क्षिप्य पृथ्व्यामास्फोट्य चूर्णयामास तारकः ॥ १०८ ॥ शूलपाशुपतादीनि सहसोपस्थि
 तानि च ॥ वारयामास गिरिशो भवः साध्य इति ब्रुवन् ॥ १०९ ॥ ततः स्ववंचितं ज्ञात्वा रुद्रेणात्मानमीर्ष्या ॥ विनदन्सहसाऽधावद्वृषभस्थं
 महेश्वरम् ॥ ११० ॥ ततो जनार्दनोऽधावच्चक्रमुद्यम्य वेगतः ॥ वज्रमिन्द्रस्तथोद्यम्य दंडं चापि यमो नदन् ॥ १११ ॥ गदां धनेश्वरः क्रुद्धः पारां
 च वरुणो नदन् ॥ वायुर्महांकुशं घोरं शक्तिं वह्निर्महाप्रभाम् ॥ ११२ ॥ निर्ऋतिर्निशितं खड्गं रुद्राः शूलानि कोपिताः ॥ धनुषि साध्या देवाश्च
 परिभ्रान्वसवस्तथा ॥ ११३ ॥ विश्वेदेवाश्च मुसलं चंद्रार्को स्वप्रभामपि ॥ ओषधीश्चाश्विनौ देवौ नागाश्च ज्वलितं विषम् ॥ ११४ ॥ हिमाद्रि
 प्रमुखाश्चापि समुद्यम्य महीधरान् ॥ भृशमुन्नदतो देवान्धावतो वीक्ष्य तारकः ॥ ११५ ॥ निवृत्तः सहसा पार्थ महागज इवोन्नदन् ॥ स वज्रमुष्टि
 नाहत्य भुजे शक्रमपातयत् ॥ ११६ ॥ दंडं यमादुपादाय मूर्ध्याहत्य न्यपातयत् ॥ उरसाहत्य सगदं धनदं भुव्यपातयत् ॥ ११७ ॥ वरुणा
 त्पाशमादाय तेन बद्धा न्यपातयत् ॥ महान्कुशेन वायुं च चिरं मूर्ध्नि जघान सः ॥ ११८ ॥ फूत्कारैरुद्धतं वह्निं शमयामास तारकः ॥ निर्ऋतिं
 खड्गमादाय हत्वा तेन न्यपातयत् ॥ ११९ ॥ शूलैरेव तथा रुद्राः साध्याश्च धनुषार्दिताः ॥ परिवैरेव वसवो मुशलैरेव विश्वकाः ॥ १२० ॥
 रेणुनाच्छाद्य चंद्रार्को वल्मीकस्थाविवेक्षितौ ॥ महोग्राश्चोषधीस्तालैरश्विभ्यां सोऽभ्यवर्तयत् ॥ १२१ ॥ सविषाश्च कृता नागा निर्विषाः पादकु
 ट्टनेः ॥ पर्वताः पर्वतैरेव निरुच्छासा भृशं कृताः ॥ १२२ ॥ एवं तदेवसैन्यं च हाहाभूतमचेतनम् ॥ कृत्वा मुहूर्तादाधावच्चक्रपाणिं तमुन्नदन् ॥
 ॥ १२३ ॥ ततश्चांतर्दधे सद्यः प्रहसन्निव केशवः ॥ कुयोगिन इव स्वामी सदा बुद्धिमतां वरः ॥ १२४ ॥ अपश्यंस्तारको विष्णुं पुनर्वृषभवा

स्कं.म.५.
॥१४१॥

हनम् ॥ अथावत्कुपितो दैत्यो मुष्टिमुद्यम्य वेगतः ॥ १२५ ॥ अचिरांशुरिवालक्ष्यो लक्ष्योथ भगवान्हारिः ॥ आवभाषे ततो देवान्बाहुमुद्यम्य
चोच्चकैः ॥ १२६ ॥ पलायध्वमहो देवाः शक्तिश्चेद्रः पलायितुम् ॥ विमूढा हि वयं सर्वे ये बालवचसागताः ॥ १२७ ॥ किं न श्रुतः पुरा गीतः
श्लोकः स्वायंभुवेन यः ॥ यथा बालेषु निक्षिप्ताः स्त्रीषु पंडितकेषु च ॥ अपस्मारिषु चैवापि सर्वे ते संशयं गताः ॥ १२८ ॥ प्रत्यक्षं तदिदं सर्वमधुना
चात्र दृश्यते ॥ १२९ ॥ अज्ञासिष्म पुरैवैतद्गुह्यं न हंत्यसौ ॥ यत्प्रतिज्ञां नाकरिष्यन्न स्यान्नः कदनं महत् ॥ १३० ॥ अथैष यदि दैत्येन्द्रं न निहंति
कुबुद्धिमान् ॥ मा भयं वो महाभागा निहनिष्यामि वो रिपून् ॥ १३१ ॥ अद्य मे विपुलं बाहोर्बलं पश्यत देवताः ॥ दैत्याधमं नाशयामि मुष्टिनेकेन पश्यत
॥ १३२ ॥ मया हि दक्षिणो बाहुर्दत्तश्च भवतां सदा ॥ रिपून्वा निहनिष्यामि सत्यं तत्परिपालये ॥ १३३ ॥ येंऽवरे ये च पाताले भुवि ये च महासुराः ॥
क्षणात्तात्राशयिष्यामि महावातो घनानिव ॥ १३४ ॥ एवमुक्त्वा जगन्नाथो मुष्टिमुद्यम्य दक्षिणम् ॥ निरायुधस्ताक्षर्यपृष्ठादवप्लुत्याभ्यधावत् ॥ १३५ ॥
तस्मिन्धावति गोविंदे चचाल भुवनत्रयम् ॥ विमूर्छितमभूद्विश्वं देवा भीतिं परां ययुः ॥ १३६ ॥ धावतश्चापि कल्पांतं रुद्रकल्पस्य तस्य याः ॥ मुखा
त्समुद्ययुर्ज्वालास्ताभिः खर्वशतं हतम् ॥ १३७ ॥ ततोऽंतरिक्षे वाचश्च प्रोचुः सिद्धाः स्वयं तदा ॥ जहि कोपं वासुदेव त्वयि क्रुद्धे क वै जगत् ॥
॥ १३८ ॥ अनादृत्येव तद्वाक्यं ब्रुवन्नान्यत्करोम्यहम् ॥ आह्वयंश्च महादैत्यं क्रुद्धो हरिरधावत् ॥ १३९ ॥ उवाच वाचं साधूंश्च यन्नात्पालयतां
फलम् ॥ दुष्टान्विनिघ्नतां चैव तत्फलं मम जायताम् ॥ १४० ॥ अथापश्यन्महासेनो रुद्रं यातं च तारकम् ॥ तारकं चान्वधावन्तं पुराणपुरुषं
हरिम् ॥ १४१ ॥ जगच्च क्षुब्धमत्यर्थं स्वां प्रतिज्ञां पुरा कृताम् ॥ पश्चिमां प्रतिलंबतं भास्करं चापि लोहितम् ॥ १४२ ॥ आकाशवाणीं शृण्वंश्च
किं स्कन्द त्वं विषीदसि ॥ पश्चात्तापो यदि भवेत्कृत्वा ब्रह्मवधं त्वयि ॥ १४३ ॥ स्थापयेल्लिङ्गमीशस्य मोक्षो हत्याशतैरपि ॥ और्विवेश महा
क्रोधं दिग्धुरिव मेदिनीम् ॥ १४४ ॥ अथोत्प्लुत्य मयूरात्स प्रहसन्निव केशवम् ॥ बाहुभ्यामप्युपादाय प्रोवाच भवनंदनः ॥ १४५ ॥ जानामि
त्वामहं विष्णुं महाबुद्धिपराक्रमम् ॥ भूतभव्यभविष्यांश्च दैत्यान्हंस्यपि हंकृतेः ॥ १४६ ॥ त्वमेव हंता दैत्यानां देवानां परिपालकः ॥ धर्मसं
स्थापकश्च त्वमेष ते रचितोऽजलिः ॥ १४७ ॥ क्षणार्धं पश्य मे वीर्यं भास्करो लोहितायते ॥ एवं प्रणम्य स्कन्देन वासुदेवः प्रसादितः ॥ १४८ ॥
विरोधोऽभूत्तमालिङ्ग्य वचनं केशवोऽब्रवीत् ॥ सनाथस्त्वद्य धर्मोऽयं सुराश्चैव त्वया गृह ॥ १४९ ॥ स्मरात्मानं यदर्थं त्वमुत्पन्नोऽसि महेश्व

गार्हे.सं.१
(कौ.सं.२)
अ. ३२

॥१४१॥

रात् ॥ साधूनां पालनार्थाय दुष्टसंहरणाय च ॥ सुरविप्रकृते जन्म जीवितं च महात्मनाम् ॥ १५० ॥ रुद्रस्य देव्या गंगायाः कृत्तिकानां च
 तेजसा ॥ स्वाहावद्भेः जातस्त्वं तत्तेजः सफलीकुरु ॥ साधूनां च कृते यस्य धनं वीर्यं च संपदः ॥ १५१ ॥ सफलं तस्य तत्सर्वं नान्यथा
 रुद्रनन्दन ॥ १५२ ॥ अद्य धर्मश्च देवाश्च गावः साध्याश्च ब्राह्मणाः ॥ नन्दंतु तव वीर्येण प्रदर्शय निजं बलम् ॥ १५३ ॥ ॥ स्कन्द उवाच ॥ ॥ या
 गतिः शिवत्यागेन त्वत्यागेन च केशव ॥ तां गतिं प्राप्नुयां क्षिप्रं हन्मि चेन्न हि तारकम् ॥ १५४ ॥ या गतिः श्रुतित्यागेन साध्वी
 भार्यातिपीडनात् ॥ साधूनां च परित्यागादृथा जीवितसाधनात् ॥ निष्ठुरस्य गतिर्या च तां गतिं यामि केशव ॥ १५५ ॥ इत्युक्ते सुमहाब्राह्मणः संप्र
 जज्ञे दिवौकसाम् ॥ प्रशशंसुर्गुहं केचित्केचिन्नारायणं प्रभुम् ॥ १५६ ॥ ततस्ताक्षर्यं समारुह्य हरिस्तस्मिन्महारणे ॥ तावच्चूडं महासेन
 स्तारकं चाप्यधावताम् ॥ १५७ ॥ लोहितांबरसंवीतो लोहितस्रग्बिभूषणः ॥ लोहिताक्षो महाबाहुर्हिरण्यकवचः प्रभुः ॥ १५८ ॥ भुजेन तोल
 यञ्छक्तिं सर्वभूतानि कम्पयन् ॥ प्राप्य तं तारकं प्राह महासेनो हसन्निव ॥ १५९ ॥ तिष्ठतिष्ठ सुदुर्बुद्धे जीवितं ते मयि स्थितम् ॥ सुदृष्टः
 क्रियतां लोको दुर्लभः सर्वसिद्धिदः ॥ १६० ॥ यत्ते सुनिष्ठुरत्वं च धर्मे देवेषु गोषु च ॥ तस्य ते प्रहराम्यद्य स्मर शस्त्रं सुशिक्षितम् ॥ १६१ ॥
 एवमुक्ते गुहं नाथ निवृत्तस्यास्य भारत ॥ तारकस्य शिरोदेशात्कापि नारी विनिर्ययो ॥ १६२ ॥ तेजसा भासयंती तमध ऊर्ध्वं दिशो दश ॥
 दृष्ट्वा नारीं गुहः प्राह कासि कस्माच्च निर्गता ॥ १६३ ॥ ॥ नार्युवाच ॥ ॥ अहं शक्तिर्गुहाख्याता भूतलेषु सदा स्थिता ॥ अनेन दैत्यराजेन
 महता तपसार्जिता ॥ १६४ ॥ सुरेषु सर्वेषु वसामि चाहं विप्रेषु शास्त्रार्थरतेषु चाहम् ॥ साध्वीषु नारीषु तथा वसामि विना गुणान्नास्मिं वसामि कुत्र
 चित् ॥ १६५ ॥ तदस्य पुण्यसंचस्य संप्राप्तोद्यावधिर्गुहः ॥ तदेनं त्यज्य यास्यामि जह्येनं विश्वहेतवे ॥ १६६ ॥ तस्यां ततो निर्गतायां दैत्यशीर्षं व्यक
 म्पयत् ॥ कंपितं चास्य तद्देहं गतवीर्योऽभवत्क्षणात् ॥ १६७ ॥ एतस्मिन्नंतरे शक्तिं सोऽक्षिपद्भिरिजात्मजः ॥ उल्काज्वाला विमुञ्चंतीमतिमूर्त्या
 ग्निसप्रभाम् ॥ १६८ ॥ कल्पाभोधिसमुन्नादां दिधक्षंतीं जगद्यथा ॥ तारकस्यांतकालाय अभाग्यस्य दशामिव ॥ १६९ ॥ दारणीं पर्वतानां च सर्व
 सत्त्वबलाधिकाम् ॥ उत्क्षिप्य तां विनद्योच्चैरमुञ्चत्कुपितो गुहः ॥ १७० ॥ धर्मश्चेद्रलवौल्लोके धर्मो जयति चेत्सदा ॥ तेन सत्येन दैत्योऽयं प्रलयं
 यात्वित्तीरयन् ॥ १७१ ॥ सा कुमारभुजोत्सृष्टा दुर्निवार्या दुरासदा ॥ विभेद हृदयं चास्य भित्त्वा च धराणि गता ॥ १७२ ॥ निःसृत्य जलकण्ठो

स्कं.प.पु.
॥१४२॥

लघुर्विका स्कंदमाययौ ॥ स च संताडितः शक्त्या विभिन्नहृदयोसुरः ॥ नादयन्वसुधां सर्वां पपाताधोमुखो वृतः ॥ १७३ ॥ एवं प्रताप्य त्रैलोक्यं
निर्जित्य बहुशः सुरान् ॥ महारणे कुमारेण निहतः पार्थ तारकः ॥ १७४ ॥ एतस्मिन्निहते दैत्ये प्रहर्षं विश्वमाययौ ॥ १७५ ॥ वधुर्वीतास्तथा
पुण्याः सुप्रभोभृदिवाकरः ॥ जज्वलुश्चाग्रयः शांताः शांता दिग्जनितस्वनाः ॥ १७६ ॥ ततः पुनः स्कंदमाह प्रहृष्टः केशवोऽरिहा ॥ स्कंदस्कंद
महाबाहो बाणोनाम बलात्मजः ॥ १७७ ॥ कौचपर्वतमादाय देवसंचान्त्रबाधते ॥ सोऽधुना ते भयाद्रीर पलायित्वा नगं गतः ॥ जहि तं
पापसंकल्पं कौचस्थं शक्तिवेगतः ॥ १७८ ॥ ततः कौचं महातेजा नानाव्यालविनादितम् ॥ शक्त्या विभेद बहुभिर्वृक्षैर्जीविष्व संकुलम् ॥ १७९ ॥
तत्र व्यालसहस्राणि दैत्यकोट्ययुतं तथा ॥ ददाह बाणं च गिरिं भित्त्वा शक्तिर्महारवा ॥ १८० ॥ अद्यापि छिद्रं तत्पार्थ कौचस्य परिवर्तते ॥
॥ १८१ ॥ येन हंसाश्च कौचाश्च मानसाय प्रयाति च ॥ हत्वा बाणं महाशक्तिः पुनः स्कंदं समागता ॥ प्रत्यायाति मनः साधोराहतं प्रहितं
तथा ॥ १८२ ॥ ततो हरीन्द्रप्रमुखाः प्रतुष्टुबुर्ननृतुश्च रंभाप्रमुखा वरांगनाः ॥ वाद्यानि सर्वाणि च वादयंतस्तं साधुसाध्वित्यमरा जमुर्भृशम् ॥ १८३ ॥
इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकारखण्डे कुमारेश्वरमाहात्म्ये कुमारकृततारकवधवर्णनं नाम
द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ ततस्तं गिरिवर्ष्माणं पतितं वसुधोपरि ॥ आलिङ्गितमिव पृथ्व्या गुणिन्या
गुणिनं यथा ॥ १ ॥ दृष्ट्वा देवा विस्मितास्ते जयं जगुस्तथा मुहुः ॥ केचित्समीपमागतुं बिभ्यति त्रिदिवौकसः ॥ २ ॥ उत्थाय तारको दैत्यः कदा
चिन्नो निहंति चेत् ॥ तं तथा पतितं दृष्ट्वा वसुधामण्डले गृहः ॥ ३ ॥ आसीद्दीनमनाः पार्थ शुशोच च महामतिः ॥ स्तब्धं चापि देवानां वारं
यित्वा वचोऽब्रवीत् ॥ ४ ॥ शोच्यं पातकिनं मां च संस्तुवध्वं कथं सुराः ॥ पंचानामपि यो भर्ता प्राकृतोऽसौ न कीर्त्यते ॥ ५ ॥ स तु रुद्रांशजः
प्रोक्तस्तस्य द्रुपन्न रुद्रवत् ॥ स्वायंभुवेन गीतश्च श्लोकः संश्रूयते तथा ॥ ६ ॥ वीरं हि पुरुषं हत्वा गोसहस्रेण मुच्यते ॥ यथाकथंचित्पुरुषो
न हंतव्यस्ततो बुधैः ॥ ७ ॥ पापशीलस्य हनने दोषो यद्यपि नास्ति च ॥ तथापि रुद्रभक्तोऽयं संस्मरन्निति शोचिंमि ॥ ८ ॥ तदहं
श्रोतुमिच्छामि प्रायश्चित्तं च किंचन ॥ प्रायश्चित्तैरेपेत्येनो यतोपि महदर्जितम् ॥ ९ ॥ इति संशोचतस्तस्य शिवपुत्रस्य धीमतः ॥ वासु

माहे.सं. १
(कौ.सं.२)
म. ३३

॥१४२॥

१ गम्याः-१० पा० । २ बाणोनाम-३० पा० । ३ दृष्ट्वा देवा विस्मितास्तीराः संतो जम्बुस्तदा मुहुः-३० पाठान्तरम् । ४ वसुधामण्डनम्-३० पा० । ५ वाचयित्वा-३० पा० । ६ न सा प्रकृतिर्मानवी-
इति पाठः । किं तु देवांशज एवेत्यर्थः । ७ तस्य-हर्षांशजस्य मुच्यन्-तेन सह देवं कुर्वन्-हर्षकम्-रुद्रभक्तस्य रुद्रांशजस्य बाणित्वाद्भुवः-न भयतीत्यर्थः । ८ आर्चोऽयं प्रयोगः ।

देवो गुरुः पुंसां देवमध्ये वचोऽब्रवीत् ॥ १० ॥ श्रुतिः स्मृतिश्चेतिहासाः पुराणं च शिवात्मज ॥ प्रमाणं चेत्ततो बुद्धवधे बोधो न विद्यते ॥ ११ ॥
 स्वप्राणान्यः परप्राणेः प्रपुष्णात्यष्टुणः पुमान् ॥ तद्वधस्तस्य हि श्रेयो यद्दोषाद्यात्यधः पुमान् ॥ १२ ॥ अन्नादे भूणहा मार्ष्टि पत्यौ भार्या
 पचारिणी ॥ गुरो शिष्यश्च याज्यश्च स्तेनो राजनि किल्बिषम् ॥ १३ ॥ पापिनं पुरुषं यो हि समर्थो न निर्हति च ॥ तस्य तावन्ति
 पापानि तदर्थं सोऽप्यवाप्नुते ॥ १४ ॥ पापिनो यदि वध्यन्ते नैव पालनसंस्थितैः ॥ ततोऽयमक्षमो लोकः कं याति शरणं—गृह
 ॥ १५ ॥ कथं यज्ञाश्च वेदाश्च वर्तते विश्वधारकाः ॥ तस्मात्त्वया पुण्यमाप्तं न च पापं कथंचन ॥ १६ ॥ अथ जैद्विभक्तेषु
 बहुमानस्तव प्रभो ॥ तत्र ते कीर्तयिष्यामि प्रायश्चित्तं महोत्तमम् ॥ १७ ॥ आजन्मसंभवेः पापैः पुमान्येन विमुच्यते ॥ आकल्पातं च वा येन
 रुद्रलोके प्रमोदते ॥ १८ ॥ कृते पापेऽनुतापो वै यस्य स्कन्द प्रजायते ॥ रुद्राराधनतोऽन्यच्च प्रायश्चित्तं परं न हि ॥ १९ ॥ नै यस्यालमपि ब्रह्मा
 महिमानं विवर्णितुम् ॥ श्रुतिश्च भीता यं वक्ति किं तस्मात्परमं भवेत् ॥ २० ॥ अकांडे यच्च ब्रह्मांडक्षयोद्युक्तं हलाहलम् ॥ कण्ठे दधार श्रीकण्ठः
 कस्तस्मात्परमो भवेत् ॥ २१ ॥ दुःखतांडवदीनोऽभूदण्डसंकीर्णमानसः ॥ मारमारश्च यो देवः कस्तस्मात्परमो भवेत् ॥ २२ ॥ वियद्वापी सुरसरि
 त्प्रवाहो विप्रुषाकृतिः ॥ बभूव यस्य शिरसि कस्तस्मात्परमो भवेत् ॥ २३ ॥ यज्ञादिकाश्च ये धर्मा विना यस्त्यार्चनं वृथा ॥ दक्षोऽत्र सत्यदृष्टातः
 कस्तस्मात्परमो भवेत् ॥ २४ ॥ क्षोणी रथो विधिर्यता शरोऽहं मन्दरो धनुः ॥ रथांगे चापि चंद्रार्को युद्धे यस्य च त्रेपुरे ॥ २५ ॥ आराधनं
 तस्य केचिद्योगमार्गेण कुर्वते ॥ दुःखसाध्यं हि तत्तेषां नित्यं शून्यमुपासताम् ॥ २६ ॥ तस्मात्तस्यार्चयेल्लिंगं भुक्तिमुक्ती य इच्छति ॥
 सृष्ट्यादौ लिंगरूपी स विवादो मम ब्रह्मणः ॥ २७ ॥ अभूद्यस्य परिच्छेदे नालमात्रां बभूविव ॥ चराचरं जगत्सर्वं यतो लीनं सदात्र च ॥ २८ ॥
 तस्माल्लिंगमिति प्रोक्तं देवै रुद्रस्य धीमतः ॥ तोयेन स्नापयेल्लिंगं श्रद्धया शुचिनां च यः ॥ २९ ॥ ब्रह्मादितृणपर्यंतं तेनेदं तर्पितं जगत् ॥
 पंचामृतेन तल्लिंगं स्नापयेद्यश्च बुद्धिमान् ॥ ३० ॥ तर्पितं तेन विश्वं स्यात्सुधया पितृभिः समम् ॥ पुष्पैरभ्यर्चयेल्लिंगं यथाकालोद्भवैश्च
 यः ॥ ३१ ॥ तेन संपूजितं विश्वं सकलं नात्र संशयः ॥ नैवेद्यं तत्र यो दद्याल्लिंगस्याग्रे विचक्षणः ॥ ३२ ॥ भोजितं तेन विश्वं स्याल्लिं
 गस्यैवं फलं महत् ॥ किमत्र बहुनोक्तेन स्वल्पं वा यदि वा बहु ॥ ३३ ॥ लिंगस्य क्रियते यच्च तत्सर्वं विश्वप्रीतिदम् ॥ तच्च लिंगं स्थापयेद्यः

शुचौ देशे शुभक्तिः ॥ ३४ ॥ स सर्वपापनिर्मुक्तो रुद्रलोके प्रमोदते ॥ यन्नित्यं यजतो यज्ञैः फलमाहुर्मनीषिणः ॥ ३५ ॥ तच्च स्थापयतो
लिंगं शिवस्य शुभलक्षणम् ॥ यथाग्निः सर्वदेवानां मुखं स्कन्द प्रकीर्त्यते ॥ ३६ ॥ तथैव सर्वजगतां मुखं लिंगं न संशयः ॥ प्रारंभान्मुच्यते पापैः
सर्वजन्मकृतैरपि ॥ ३७ ॥ अतीतं च तथागामि कुलानां तारयेच्छतम् ॥ मृन्मयं काष्ठनिष्पन्नं पक्वेष्टं शैलमेव च ॥ ३८ ॥ कृतमायतनं दद्यात्कमा
च्छतगुणं फलम् ॥ कलशं तत्र चारोप्य एकविंशत्कुलैर्युतः ॥ ३९ ॥ आकल्पातं रुद्रलोके मोदते रुद्रवत्सुखी ॥ एवंविधफलं लिंगमतो
भूयोऽप्यथो न हि ॥ ४० ॥ तस्मादत्र महासेन लिंगं स्थापितुमर्हसि ॥ यदुक्तमेतदल्लीलं यदि किञ्चन चात्र चेत् ॥ ४१ ॥ तद्वीतु महा
सेन स्वयं साक्षी महेश्वरः ॥ एवं वदति गोविंदे साधुवादो महानभूत् ॥ ४२ ॥ महादेवो ह्यथालिङ्ग्य स्कन्दं वचनमब्रवीत् ॥ यद्रवान्मम भक्तेषु
प्रकरोति कृपां पराम् ॥ ४३ ॥ तेनापि परमा प्रीतिर्मम जाता तवोपरि ॥ किं तु यद्भगवानाह वासुदेवो जगद्गुरुः ॥ ४४ ॥ तत्तथा नान्यथा किञ्चि
दत्र प्रोक्तं हि विष्णुना ॥ यो ह्यहं स हरिर्ज्ञेयो यो हरिः सोऽहमित्युत ॥ ४५ ॥ नावयोरंतरं किञ्चिद्दीपयोरिव सुव्रत ॥ एनं द्वेष्टि स मां द्वेष्टि
योन्वेत्येनं स मांऽनुगः ॥ ४६ ॥ इति स्कन्द विजानाति स मद्रक्तोन्यथा न हि ॥ ४७ ॥ ॥ स्कन्द उवाच ॥ ॥ एवमेवास्मि जानामि त्वां च विष्णुं
च शंकर ॥ ४८ ॥ यच्च लिंगकृते प्राह हरिर्मां धर्मवत्सलः ॥ खे वाणी तारकवधे एवमेव पुराह माम् ॥ ४९ ॥ लिंगं संस्थापयिष्यामि सर्वपापा
पहं ततः ॥ एकं यत्र प्रतिज्ञा मे गृहीतास्य वधाय च ॥ ५० ॥ द्वितीयं यत्र निःसत्त्वस्त्यक्तः शक्त्याऽसुरोऽभवत् ॥ तृतीयं यत्र निहतो हतं
पापोपशान्तिदम् ॥ ५१ ॥ इत्युक्त्वा विश्वकर्माणमाहूय प्राह पावकिः ॥ त्रीणि लिंगानि शुद्धानि शीघ्रं त्वं कर्तुमर्हसि ॥ ५२ ॥ वचनाद्वाहुलेयस्य
निर्ममे देववर्द्धकिः ॥ त्रीणि लिंगानि शुद्धानि न्यवेदयत तानि च ॥ ५३ ॥ ततो ब्रह्मादिभिः सार्धं विष्णुना शंकरेण च ॥ पूर्वं संस्थापयामास
पश्चिमामास दूरतः ॥ ५४ ॥ प्रतिज्ञेश्वरमित्येव लिंगं परमशोभनम् ॥ अष्टम्यां बहुले चात्र चैत्रे स्नात्वा उपोष्य च ॥ ५५ ॥ पूजां च जागरं कृत्वा
मुच्येतपारुष्यपापतः ॥ इत्याह स्कंदप्रीत्यर्थं स्वयं तत्र महेश्वरः ॥ ५६ ॥ ततो द्वितीयं लिंगं तु वह्निकोणाश्रितं तथा ॥ स्थापयामास सरसो यत्र
शक्तिर्विनिर्णयौ ॥ ५७ ॥ कपालेश्वरमित्येव लिंगं पापापहं शुभम् ॥ शक्तिं च तामभिष्टूय स्थापयामास तत्र च ॥ ५८ ॥ कपालेश्वरसान्निध्यं

देवी कापालिकेश्वरीम् ॥ तत्र चोत्तरदिग्भागे शक्तिच्छिद्रं प्रचक्षते ॥ ५९ ॥ पातालगंगा यत्रास्ति सर्वपद्महरा शिवा ॥ तत्र स्नात्वा बद्धौ स्कन्दः
 कृपयाभिपरिप्लुतः ॥ ६० ॥ तदा तोयं तारकाय सहितः सर्वदेवतैः ॥ ६१ ॥ काश्यपेयाय वज्रागतनयाय महात्मने ॥ रुद्रभक्ताय सतिलमक्षय्यो
 दकमस्त्विति ॥ ६२ ॥ ततो महेश्वरः प्रीतः प्राह स्कन्दस्य शृण्वतः ॥ चतुर्दश्यां कृष्णपक्षे मधौ चेवात्र यो नरः ॥ स्नात्वोपोष्य समभ्यर्च्य कपाले
 श्वरमीश्वरीम् ॥ ६३ ॥ तेजोवधसमुद्भूतपातकेन स मुच्यते ॥ ६४ ॥ अस्यामेव तिथौ सोमः शिवयोगश्च तैतिलम् ॥ षड्योगः शक्तिच्छिद्रे
 यो दिनं रुद्रं जपन्निशि ॥ स्नात्वात्र सशरीरो वै रुद्रलोकं व्रजिष्यति ॥ ६५ ॥ कपालेशस्य सानिध्ये शक्तिच्छिद्रं हि कीर्त्यते ॥ तस्य तुल्यं
 परं तीर्थं पृथिव्यां नैव विद्यते ॥ ६६ ॥ इति श्रुत्वा रुद्रवाक्यं स्कन्दः प्रीतोऽभवद्गुहम् ॥ देवाश्च मुदिताः सर्वे साधुसाध्विति ते जगुः ॥ ६७ ॥
 ॥ इति श्रीस्कन्दे महापुराणे एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे कुमारस्थापितप्रतिज्ञेश्वरशक्तिच्छिद्रेश्वर
 माहात्म्यवर्णनं नाम त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ ततस्तृतीयलिंगस्य चिकीर्षुं स्थापनं गुहम् ॥ ब्रह्मा
 प्राहास्य प्रीत्यर्थं स्वयमन्यं प्रकुर्महे ॥ १ ॥ यद्यप्येतच्छुभं लिंगं सर्वदोषविवर्जितम् ॥ तथाप्यन्यत्कारिष्येऽहं सर्वश्रेष्ठतमं हि यत् ॥ २ ॥ ततो ब्रह्मा
 सर्वदोषविमुक्तं निर्ममे स्वयम् ॥ दृष्टिकांतं मनःकांतं फलकांतं सुलिंगकम् ॥ ३ ॥ तत्र स्कन्दस्य प्रीत्यर्थं सर्वदेवैर्विनिर्मितम् ॥ सरः सुरम्यं तीर्थानि
 तत्र ते निदधुस्तथा ॥ ४ ॥ गंगादिकानि तीर्थानि यानि प्रोबुर्दिवौकसः ॥ इदं यावत्सरस्तावत्सर्वैरत्र समुष्यताम् ॥ ५ ॥ एवमस्त्विति तान्युबुः
 प्रीत्यर्थं शरजन्मनः ॥ ततो ब्रह्मा स्वयं तत्र गौर्द्वैर्मन्त्रैर्दुताशनम् ॥ गाधिपुत्रादिभिर्विप्रेस्तर्पयामास संयुतः ॥ ६ ॥ ततो वैशाखमासस्य चतुर्दश्यां
 शुभे दिने ॥ प्रतिष्ठां चक्रिरे लिंगे चिरं विप्रमुखा द्विजाः ॥ ७ ॥ जगुर्गर्ध्वपतयो ननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ ततः स्कन्दः प्रीतियुक्तः स्नात्वा सरसि शोभने ॥
 ॥ ८ ॥ सर्वतीर्थोदकैः स्नाप्य तल्लिंगं भक्तिसंयुतः ॥ विविधैः पूजयामास पुष्पैर्मन्त्रैश्च पंचभिः ॥ ९ ॥ पूजाकाले स्वयं तत्र लिंगमध्ये स्थितो हरः ॥ जंगमा
 जंगमैः सार्धं स्वयं जग्राह पूजनम् ॥ १० ॥ ततस्तं पूजयन्प्राह स्कन्दो भक्तिपरिप्लुतः ॥ केन केनोपहारेण त्वयि दत्तेन किं फलम् ॥ ११ ॥
 ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ ॥ मम यः स्थापयेल्लिंगं शुभं सद्य च कारयेत् ॥ मल्लोके वसतेऽसौ च बावचंद्रदिवाकरौ ॥ १२ ॥ मम सद्य
 सुधाशुभ्रं यावत्संख्यं करोति यः ॥ तावन्त्येव च जन्मानि यशसासौ विराजते ॥ १३ ॥ ध्वजभूतो ध्वजं दत्त्वा विपापः स्यात्पताकया ॥ विधाय चित्र

त्कां.५.५.
॥१४४॥

विन्यास गंधर्वैः सह मोदते ॥ १४ ॥ रजःसंशोधनं कृत्वा नरो रोगैः प्रमुच्यते ॥ प्राप्नोति देहं हार्दं च सुरसन्धानुलेपनात् ॥ १५ ॥ पुष्पक्षीरादि
भिर्दत्तैस्तिलाभोऽक्षतदर्भकैः ॥ शंभोः शिरसि दत्त्वाप्य दिवि वर्षाश्रुतं वसेत् ॥ १६ ॥ घृतेन हृत्पापः स्यान्मधुना सुभगो भवेत् ॥ विरोगो दधि
दुग्धाभ्यां लिंगं संस्नाप्य जायते ॥ १७ ॥ पानीयदधिदुग्धाद्यैः क्रमादशगुणं फलम् ॥ मांसं संस्नाप्य वे भक्त्या पिष्टाद्यैश्च विरूक्षयेत् ॥ १८ ॥
कपिलापंचगव्येन सुरसिंधुजलेन वा ॥ मां च संस्नाप्य चाभ्यर्च्य मल्लोकमधिगच्छति ॥ १९ ॥ कुशोदकाद्वंधजलं तस्मात्तीर्थोदकं वरम् ॥ तीर्थे
भ्यश्च जलं दर्शं महीसागरसंभवम् ॥ २० ॥ कपिलां दत्त्वा यदाप्नोति तत्फलं कलशे पृथक् ॥ मृत्ताम्ररौप्यसौवर्णैः क्रमाच्छतगुणं फलम् ॥ २१ ॥
श्रीखंडागरुकाश्मीरशशिनः क्रमशोऽधिकाः ॥ मां च तैश्च समालभ्य स्नाच्छ्रीमान्सुभगः सुखी ॥ २२ ॥ प्रशस्तो गुग्गुलो धूपस्तस्माच्चंद्रोऽगरु
र्वरः ॥ धूपानेतान्नरो दत्त्वा सुखं स्वर्गमवाप्नुयात् ॥ २३ ॥ दीपदः कीर्तिमाप्नोति चक्षुरुत्तममेव च ॥ नेदेष्यस्य प्रदानेन नरो मृष्टाशनो भवेत्
॥ २४ ॥ पुष्पेण हेमकर्णस्य प्रबद्धेन द्विसं. गम् ॥ फलमाप्नोति पुरुषः सत्यसंधश्च जायते ॥ २५ ॥ अखंडेर्बिल्वपत्रैश्च पुष्पैर्वा विविधैरपि ॥
लिंगं प्रपूरणं कृत्वा लक्षमेकं वसेदिवि ॥ २६ ॥ यस्तु पुष्पगृहं कुर्यान्नरः शुद्धाशयो भवेत् ॥ पुष्पकेण विमानेन दिवि संकीडते चिरम् ॥ २७ ॥
भूषणांबरदानेन नरो भवति भोगभाक् ॥ सच्चाभरप्रदानेन जायते पार्थिवो नरः ॥ २८ ॥ रम्यं वितानं यो दत्त्वाच्छत्रुभिर्नाभिभूयते ॥ गीतं
वाद्यं प्रनृत्यं च कृत्वा शुद्धो ब्रजेत्स माम् ॥ २९ ॥ शंखचंटाप्रदानेन विद्वान्भवति शब्दवान् ॥ विधाय रथयात्रां च चिरं शोकैः प्रमुच्यते ॥ ३० ॥
नमस्कारं प्रणामं च कृत्वा जायेन्महाकुले ॥ वाचयंश्चाग्रतः शास्त्रं मम ज्ञानी प्रजायते ॥ ३१ ॥ विमुच्यते मनोमोहैर्भक्त्या स्तुत्वा च मां
नरः ॥ गोदानफलमाप्नोति निर्मात्यस्फेटनान्मम ॥ ३२ ॥ आरातिकं भ्रामयित्वा अर्तिहीनः प्रजायते ॥ कृत्वा शीतलिकां तापैर्मुच्यते दोषै
संभवैः ॥ ३३ ॥ नत्वा दत्त्वाथ शक्त्या च दानं लिंगस्य संनिधौ ॥ फलं शतगुणं प्राप्य इह चाशुत्र मोदते ॥ ३४ ॥ प्रणामात्पंचदश च स्ना
नाद्विशन्ति पूजया ॥ शतं यथाप्रोक्तविधेरपराधानहं क्षमे ॥ ३५ ॥ एतत्सर्वं यथोद्दिष्टं कुमारत्र भविष्यति ॥ ये मां प्रपूजयिष्यन्ति कुलाेश्वर

१ रजः मार्जनम्-इ० पा० । २ सोऽप्यपापः-इ० पा० । ३ मां च संस्नाप्य-इ० पा० । ४ भवेत्-इ० पा० । ५ परलैपदमार्ज्य-जायते-इति बोध्यम् । ६ निर्मात्यस्फेटनात्-निर्मोच्य-इति
(आदरेण) धारणात्, पवित्रस्थाने प्रक्षेपणात्-इत्यर्थो बोध्यः । आदौ 'अग्निह ५१ स्नेहने' स्फिट ५२ इत्येके इत्युक्तः स्फिटधातुः स्नेहनेऽर्थे द्रव्यते । ७ दुःखसंभवैः-इ० पा० । तदा दुःखस्य संभवो
येष्यस्ते-इत्यर्थो बोध्यः । ८ तथा-इ० पा० ।

माहे० सं० १
(को० सं० २)
म० ३४

॥१४४॥

संस्थितम् ॥ ३६ ॥ वाराणस्यां यथा वत्स विश्वनाथोऽस्मि संस्थितः ॥ ३७ ॥ गुप्तक्षेत्रे तथा स्थास्ये कुमारेश्वरमध्यतः ॥ ३८ ॥ श्रुत्वेति वचनं
रुद्रादेवानां शृण्वतां गृहः ॥ विस्मितः प्रणिपत्येनं तुष्टाव गिरिजापतिम् ॥ ३९ ॥ नमः शिवायास्तु निरामयाय नमः शिवायास्तु मनोमयाय ॥
नमः शिवायास्तु सुरार्चिताय तुभ्यं सदा भक्तकृपापराय ॥ ४० ॥ नमो भवायास्तु भवोद्भवाय नमोस्तु ते ध्वस्तमनोभवाय ॥ नमोऽस्तु
ते गूढमहाव्रताय नमोऽस्तु मायागहनाश्रयाय ॥ ४१ ॥ नमोस्तु शर्वाय नमः शिवाय नमोस्तु सिद्धाय पुरातनाय ॥ नमोस्तु कालाय
नमः कलाय नमोऽस्तु ते कालकलातिगाय ॥ ४२ ॥ नमो निसर्गात्मकभूतिकाय नमोऽस्त्वमेयोक्षमहर्द्विकाय ॥ नमः शरण्याय नमोऽ
गुणाय नमोऽस्तु ते भीमगुणानुगाय ॥ ४३ ॥ नमोऽस्तु नानाभुवनाधिकर्त्रे नमोऽस्तु भक्ताभिमतप्रदात्रे ॥ नमोऽस्तु कर्मप्रसवाय धात्रे नमः
सदा ते भगवन्सुकर्त्रे ॥ ४४ ॥ अनंतरूपाय सदैव तुभ्यमसह्यकोपाय सदैव तुभ्यम् ॥ अमेयमानाय नमोस्तु तुभ्यं वृषेन्द्रयानाय नमोऽस्तु
तुभ्यम् ॥ ४५ ॥ नमः प्रसिद्धाय महौषधाय नमोऽस्तु ते व्याधिगणापहाय ॥ चराचरायाथ विचारदाय कुमारनाथाय नमः शिवाय ॥ ४६ ॥
ममेश भूतेश महेश्वरोसि कामेश वागीश बलेश धीश ॥ क्रोधेश मोहेश परापरेश नमोस्तु मोक्षेश गुहाशयेश ॥ ४७ ॥ इति संस्तूय वरदं शूलपा
णिमुमापतिम् ॥ प्रणिपत्य उमापुत्रो नमोनम उवाच ह ॥ ४८ ॥ एवं भक्तिपराक्रांतमात्मयोग्यं स्तवं शिवः ॥ अभिनन्द्य चिरं कालमिदं वचनम
ब्रवीत् ॥ ४९ ॥ त्वया दुःखं न संचित्यं मम भक्तवधात्मकम् ॥ कर्मणानेन श्लाघ्योऽसि मुनीनामपि पुत्रक ॥ ५० ॥ ये च सायं तथा प्रातस्त्व
त्कृतेन स्तवेन माम् ॥ स्तोष्यन्ति परया भक्त्या शृणु तेषां च यत्फलम् ॥ ५१ ॥ न व्याधिर्न च दारिद्र्यं न च वैषम्यवियोजनम् ॥ भुक्त्वा भोगान्दु
र्लभांश्च मम यास्यन्ति सदा ते ॥ ५२ ॥ तथान्यानपि दास्यामि वरान्परमदुर्लभान् ॥ भक्त्या तवातितुष्टोऽहं प्रीत्यर्थं तव पुत्रक ॥ ५३ ॥ महीसा
गरकूले तु ये मां स्तोष्यन्ति पूजया ॥ तेषां तदक्षयं सर्वं वैशाख्यां दानपूजनम् ॥ ५४ ॥ सरस्यत्र च ये स्नानं प्रकरिष्यन्ति मानवाः ॥ सर्वतीर्थफला
वाप्तिर्वैशाख्यां प्रभविष्यति ॥ ५५ ॥ कुमारेशं तु मां भक्त्या महीसागरसंगमे ॥ स्नात्वा संपूजयेन्नित्यं तस्य जातिस्मृतिर्भवेत् ॥ ५६ ॥ जातिस्मृ
तिरियं पुत्र यस्यां जातौ प्रजायते ॥ स्मरतेऽस्याः प्रकर्तव्यं श्रेयोरूपं सुदुर्लभम् ॥ ५७ ॥ यस्मिन्काले ह्यनावृष्टिर्जायते कृत्तिकासुत ॥ स्नापयेद्वि
श्विन्मां च कलशैर्विविधैः शुभैः ॥ ५८ ॥ एकरात्रं त्रिरात्रं वा पञ्चरात्रं च सप्त वा ॥ स्नापयेद्भ्रंघतोयेन कुंकुमेन विलेपयेत् ॥ ५९ ॥ करवीरं रक्त

१ नमः कपदिने-४० पा० । २ चराचरं चारविचारदाय-४० पा० । ३ सुतम्-४० पा० । ४ महीसागरकूलेषु-४० पा० । ५ संभविष्यति-४० पा० । ६ च-४० पा० । ७ कर्णिकारे-४० पा० ।

स्कं.प.५.
॥१४५॥

पुष्पैर्जपापुष्पैस्तथैव च ॥ अर्चयेत्पुष्पमालाभिः परिधाया रुणवाससी ॥ ६० ॥ भोजयेद्वाङ्गणांश्चैव तापसाञ्छंसितव्रतान् ॥ लक्षहोमं प्रकुर्वीत
शिवहोमं ग्रहादिकम् ॥ ६१ ॥ भूमिदानं ततः कुर्यात्तत्तो दद्याद्द्रवांद्द्विकम् ॥ आघोषयेच्छिवां शांतिं रुद्रजाप्यं हि कारयेत् ॥ ६२ ॥ अनेनैव
विधानेन कृतेन तु द्विजोत्तमैः ॥ अर्गभिस्तास्तदा मेघा वर्षते नात्र संशयः ॥ ६३ ॥ विविधैः पूर्यते भान्वैः शार्दूलैश्च वसुन्धरा ॥ आरोग्यं हि
भवेच्चैव जने गोपकुले तथा ॥ ६४ ॥ धर्मयुक्तो भवेद्वाजा परचक्रेन पीड्यते ॥ घृतेन स्नापयेन्मां च अर्ककांतो नरोऽत्र यः ॥ ६५ ॥ कन्यादान
फलं तस्य नात्र कार्या विचारणा ॥ क्षीरेण स्नापयेद्देवं तथा पंचामृतेन यः ॥ ६६ ॥ अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं तस्योपजायते ॥ कुमारेश्वरतीर्थे
यः प्राणत्यागं करोति हि ॥ ६७ ॥ रुद्रलोके वसेत्तावद्यावदाभूतसंप्लवम् ॥ अयने विषुवे चैव ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः ॥ ६८ ॥ पौर्णमास्याममावास्यां
संक्रांतौ वैधृते तथा ॥ कुमारेशं नरः स्नात्वा महीसागरसंगमे ॥ ६९ ॥ भक्त्या योभ्यर्चयेन्मां च तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ यन्महीतलतीर्थेषु स्नाने
स्यात्तु महत्फलम् ॥ ७० ॥ यच्चाचिंतेषु लिंगेषु सर्वेषु स्यात्फलं च तत् ॥ आरोग्यं पुत्रलाभं च धनलाभं सुखं सुतम् ॥ ७१ ॥ निश्चितं लभते मर्त्यः
कुमारेश्वरसेवया ॥ ब्रह्मचारी शुचिर्भूत्वा यस्तिष्ठेदत्र तापसः ॥ ७२ ॥ परं पाप्मपतं योगं प्राप्य याति लयं मयि ॥ पापात्मनां च मर्त्यानां सद्योऽस्मि
फलदर्शकः ॥ ७३ ॥ दिव्येनाष्टविधेनात्र कोशः साधारणोऽत्र च ॥ अघोराद्यैः पंचमंत्रैः स्नाप्य लिंगं महोज्ज्वलम् ॥ ७४ ॥ अघोरेणैव तत्तोयं दद्यादि
व्यंस्य कारणे ॥ पिबेदेतदुदीर्या ॥ प्रसूतित्रयमेव च ॥ ७५ ॥ यदि धर्मस्तथा सत्यमीश्वरोऽत्र जगत्रये ॥ कोशपानात्फलं सद्यो द्रक्ष्याम्यस्मिं शुभा
शुभम् ॥ ७६ ॥ यास्ये चेति कुलं हन्याद्रामने च कुटुम्बकम् ॥ दर्शने च शुभं पाने हन्याद्देहं च मिथ्यया ॥ ७७ ॥ त्रिभिर्दिनेस्त्रिभिः पक्षैस्त्रिभि
र्मासैस्त्रिभिः संमैः ॥ अत्युग्रपुण्यपापानां मानेनै फलमश्नुते ॥ ७८ ॥ एते वरा मया लिंगे दत्तात्रे स्थापिते त्वया ॥ तव प्रीत्यभिवृद्धयर्थं ब्रूहि भूयोऽ
प्युमात्मज ॥ ७९ ॥ ॥ स्कन्द उवाच ॥ ॥ कृतकृत्यो वरेदत्तैस्त्वया चैतैर्महेश्वर ॥ नमोनमो नमस्तेस्तु नात्र त्याज्यं त्वया विभो ॥ ८० ॥ एवं
प्रणम्य देवं स मातरं प्रणतोऽब्रवीत् ॥ त्वयापि मातर्नैवात्र त्याज्यं मम प्रियेप्सया ॥ ८१ ॥ त्वामप्यत्र स्थापयिष्ये वरदा भव पार्वति ॥ ८२ ॥

मोह० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ३४

॥१४५॥

१ परीष्णा रुणवाससी-३० पा० । २ गयादिकम्-३० पा० । ३ च-३० पा० । ४ अजायैः-३० पा० । ५ अर्ककांतो-सूर्यसंक्रांतो-इत्यर्थः । ६ पक्षांतो-३० पा० । तदा आश्विनमासे वा सूर्यसंक्रांति
स्तास्यामित्यर्थो बोध्यः । ६ काचित्-३० पा० । ७ यावदाहृतसंक्लवम्-३० पा० । ८ वः-३० पा० । ९ पंचसूर्यैः-३० पा० । १० दिव्यस्य कारणे दिव्यपरांशार्थमित्यर्थः । ११ अस्मि-इत्यहमर्थ
कमभ्यवयम् । १२ गमनेन-३० पा० । १३ पुंस्त्वमावर्गम् । १४ पर्यायेण-३० पा० । १५ दद्याः अत्र-इति पदच्छेदः । संधिरार्थः ।

॥ श्रीदेव्युवाच ॥ ॥ यत्र शर्वः स्वभावेन तत्र तिष्ठाम्यहं सुत ॥ ८३ ॥ तव भक्त्या विशेषेण स्थास्ये स्त्रीणां वरप्रदा ॥ युद्धेषु तव कर्माणि रुद्रभक्तेषु ते कृपाम् ॥ ८४ ॥ पश्यंती पुत्रिणां मुख्या प्रीणिता च भृशं त्वया ॥ गर्भकुशः स्त्रियो मन्ये साफल्यं भजते तदा ॥ ८५ ॥ सुतो यदा रुद्रभक्तः सानंदं सद्गिरिर्यते ॥ भव तस्मात्प्रियार्थाय तिष्ठाम्यत्र षडानन ॥ ८६ ॥ स्त्रीभिराराधिता दास्ये सौभाग्यं सुपतिं सुतान् ॥ चैत्रे चापि तृतीयायां स्नात्वा शीतेन वारिणा ॥ ८७ ॥ अर्चयिष्यन्ति मां याश्च पुष्पैर्धूपैर्विलेपनैः ॥ दास्यामि चाष्टसौभाग्यं या नारी भक्तितत्परा ॥ ८८ ॥ पितरौ श्वशुरौ पुत्रान्पतिं सौभाग्यसंपदः ॥ कुंकुमं पुष्पश्रीखंडं तांबूलंजनमिक्षवः ॥ ८९ ॥ सप्तमं लवणं प्रोक्तमष्टमं च सुजीरकम् ॥ तोलयेंतुलया वापि सांघ्रिश्च तुलिता भवेत् ॥ ९० ॥ सुवर्णेनाथ सौगन्ध्यद्रव्यैः शुभफलैरपि ॥ भुंक्ते वा लवणं पश्चात्त्रासौ वै विधवा भवेत् ॥ ९१ ॥ माघे वा कार्तिके वापि चैत्रे स्नात्वा चर्चयेत् माम् ॥ दौर्भाग्यदुःखदारिद्र्यैर्न सा संयोगमाप्नुयात् ॥ ९२ ॥ श्रुत्वेति गिरिजावाचं सानंदः पार्वतीसुतः ॥ स्थापयित्वा गिरिसुतां कर्पेर्दिनमथाब्रवीत् ॥ ९३ ॥ पुष्पैर्धूपैर्मोदकैश्च पूर्वमभ्यर्च्य त्वां प्रभो ॥ पूजयंति कुमारेशं तेषां विघ्नहरो भव ॥ ९४ ॥ ॥ कपर्द्युवाच ॥ ॥ भ्रातस्त्वया स्थापितेऽस्मिंल्लिंगे भक्ताश्च ये नराः ॥ न तेषां मम विघ्नानि मम वागनुगामिनी ॥ ९५ ॥ एवमुक्ते विघ्नराज्ञा प्रतीतेऽस्थापयच्च तम् ॥ तस्मादसौ सदाभ्यर्च्यश्चतुर्थ्यां च विशेषतः ॥ ९६ ॥ एवं स्थाप्य कुमारेशं लब्ध्वा चैतान्वराञ्छिवात् ॥ मेनसा कृतकृत्यं चात्मानं मेने षडाननः ॥ ९७ ॥ तस्यावंशेन तत्रैव कुमारेश्वरसंनिधौ ॥ अत्र स्थितं कुमारं ये पश्यन्ति स्वामियात्रिणः ॥ ९८ ॥ सफला स्वामियात्रा च तेषां भवति भारत ॥ कार्तिक्यां च विशेषेण कार्तिकेयं समर्चयेत् ॥ ९९ ॥ यत्फलं स्वामियात्रायां तत्फलं समवाप्नुयात् ॥ एवं विधमिदं पार्थ महीसागरसंगमम् ॥ १०० ॥ निमित्तीकृत्य चात्मानं साध्वर्थे लिंगमर्चितम् ॥ रोगाभिभूतो रोगैर्वा नाग्न्यामष्टोत्तरं शतम् ॥ १०१ ॥ जत्वा शुचिर्ब्रह्मचारी मासं मुच्येत पातंकात् ॥ एतदाराध्य संजाता रजिरामादयः पुरा ॥ १०२ ॥ शतसंख्याबलं राज्यं रुद्रलोकं च भेजिरे ॥ जामदग्न्यस्त्विदं लिंगमाराध्य च समायुतम् ॥ १०३ ॥ लेभे कुठारमुज्ज्वले येनार्जुनभुजान्युधि ॥ अग्रतो देवदेवस्य ज्ञात्वा तीर्थं महायुगान् ॥ १०४ ॥ रामेश्वरमिति ख्यातं स्थापितं लिंगमुत्तमम् ॥ तच्च योऽभ्यर्चयेद्भक्त्या रुद्रलोकं स गच्छति ॥ १०५ ॥ प्रीतः स्यात्तस्य रामश्च कुमारेशश्च

१ च-६० पा० । २ अष्टमं कर्पटकम्-६० पा० । ३ कपर्दी अत्र गणपतिर्बोध्यः । मोदकैरित्यायुक्तेः, -अग्रे च-भातः-इत्यायुक्तेषु । ४ तात-६० पा० । ५ मुदिनम्-६० पा० । ६ अर्पितम्-६० पा० । ७ तीर्थमहायुगान्-इत्यपि पाठः ।

स्कां.प.पु.
॥१४६॥

फाल्गुन ॥ इति संक्षेपतः प्रोक्तं कुमारेणस्य वर्णनम् ॥ १०६ ॥ कुमारेणस्य माहात्म्यं कीर्तयेद्यस्तदग्रतः ॥ ये च शृण्वन्त्यनुदिनं रुद्रलोके वसन्ति ते ॥ १०७ ॥ अस्य लिंगस्य माहात्म्यं श्राद्धकाले तु यः पठेत् ॥ पितृणामक्षयं श्राद्धं जायते नात्र संशयः ॥ १०८ ॥ अस्य लिंगस्य माहात्म्यं गुर्विणीं श्रावयेद्यदि ॥ गुणवाञ्छायते पुत्रः कन्या चापि पतिव्रता ॥ १०९ ॥ एतत्पुण्यं पापहरं धर्म्यं चाह्लादकारकम् ॥ पठतां शृण्वतां चापि सर्वाभीष्टफलप्रदम् ॥ ११० ॥ इति श्रीस्कादे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे कुमारेणस्थापनपूर्वकमाहात्म्यवर्णनं नाम चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ कुमारेण स्थापितोऽत्र कुमारेणस्ततः सुराः ॥ प्रणम्य गृहमुत्तुश्च प्रवद्वकरसं पुटाः ॥ १ ॥ किंचिद्विज्ञापयिष्यामो वयं त्वां शृणु तत्त्वतः ॥ पूर्वप्रसिद्ध आचारः प्रोच्यते जयिनामयम् ॥ २ ॥ जयन्ति ये रणे शत्रून्स्तैः कार्यः स्तंभचिह्नकः ॥ तस्मात्तव जयोदयोतनिमित्तं स्तंभमुत्तमम् ॥ ३ ॥ निक्षिपाम वयं यावत्त्वमनुज्ञातुमर्हसि ॥ विश्वकर्मकृतं यच्च तृतीयं लिंगमुत्तमम् ॥ ४ ॥ तस्य स्तंभाग्रतस्तं च संस्थापय शिवात्मज ॥ एवमुक्ते सुरैः स्कन्दस्तथेत्याह महामनाः ॥ ५ ॥ ततो दृष्टाः सुरगणाः शक्राद्याः स्तंभमुत्तमम् ॥ जांबूनदमयं शुभ्रं रणभूमौ विनिर्लिपुः ॥ ६ ॥ परितः स्थंडिलं दिक्षु सर्वरत्नमयं तु ते ॥ तत्र दृष्ट्वाश्वाप्सरसो ननृतुर्दशधा शुभाः ॥ ७ ॥ मातरो मंगलान्यस्य जगुः स्कन्दस्य नन्दिताः ॥ इंद्राद्या ननृतुस्तत्र स्वयं विष्णुश्च वादकः ॥ ८ ॥ पेतुः स्वात्पुष्पवर्षाणि देववाद्यानि सस्वनः ॥ एवं स्तंभं समारोप्य जयाख्यं विश्वनन्दकः ॥ ९ ॥ स्तम्भेश्वरस्ततो देवः स्थापितरूपक्षमनुना ॥ विरिंचिप्रमुखैर्देवैर्जातानन्दैः समं तदा ॥ १० ॥ हरिहरादित्ययुक्तैस्तैः सेन्द्रैर्मृनिगणैरपि ॥ तस्यैव पश्चिमे भागे शक्त्यग्रेण महात्मना ॥ ११ ॥ गुहेन निर्मितः कूपो गंगा तत्र तलोद्भवा ॥ माचस्य च चतुर्दश्यां कृष्णायां पितृतर्पणम् ॥ १२ ॥ कूपे स्नानं नरः कृत्वा भक्त्या यः पांडुनन्दन ॥ गयाश्राद्धेन यत्पुण्यं तत्फलं लभते स्फुटम् ॥ १३ ॥ स्तम्भेश्वरं ततो देवं गन्धपुष्पैः प्रपूजयेत् ॥ वाजपेयफलं प्राप्य मोदते रुद्रसन्नि ॥ १४ ॥ पौर्णमास्याममावास्यां महीसागरसंगमे ॥ श्राद्धं कृत्वा च योऽभ्यञ्जेत्स्तम्भेश्वरमकल्मषः ॥ १५ ॥ पितरस्तस्य तृप्यन्ति तृप्ता यच्छन्ति चाशिषः ॥ स भित्त्वा सर्वपापानि रुद्रलोके महीयते ॥ १६ ॥ इत्याह भगवान्नुद्रः स्कन्दस्य प्रीतये पुरा ॥ एवमेव चतुर्थं च स्थापितं लिंगमुत्तमम् ॥ १७ ॥ प्रणेमुर्देवताः सर्वे साधुसाध्विति ते जगुः ॥ १८ ॥ इति श्रीस्कादे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे स्तम्भेश्वरमाहात्म्यवर्णनं नाम पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ७ ॥

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ३१

॥१४६॥

॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ एवं दृष्ट्वा क्षितौ तानि लिंगानि हरसूनुना ॥ हरिर्ब्रह्मैव प्रसूता देवाः प्रोचुः परस्परम् ॥ १ ॥ अहो घन्यः
कुमारोऽयं महीसागरसंगमे ॥ येन चत्वारि लिंगानि स्थापितानि सुदुर्लभे ॥ २ ॥ वयमप्यत्र शुद्धयर्थं तोषार्थं स्कन्दरुद्रयोः ॥ साध्वये
चात्मलाभाय कुर्मो लिंगपरंपराम् ॥ ३ ॥ अथवा कोटिशो देवा मुनयो नैव संख्यया ॥ सर्वे चेत्स्थापयिष्यन्ति लिंगान्यत्र महीतटे ॥ ४ ॥
पूजा तेषां कथं भावि बहुत्वाच्चात्र पठ्यते ॥ यस्य राष्ट्रे रुद्रलिंगं पूज्यते नैव शक्तिः ॥ ५ ॥ तस्य सीदति तद्राष्ट्रं दुर्भिक्षव्याधितस्करैः ॥
संभूय स्थापयिष्यामो लिंगमेकं ततः शुभम् ॥ ६ ॥ इति कृत्वा मतिं सर्वे प्राप्यानुज्ञां महेश्वरात् ॥ प्रहर्षिता गुह्यैव हरिर्ब्रह्मसु
खाः सुराः ॥ ७ ॥ भूमिभागं शुभं वीक्ष्य विजने लिंगमुत्तमम् ॥ स्थापयामासुरथ ते स्वयं ब्रह्मविनिर्मितम् ॥ ८ ॥ सिद्धार्थैः स्थापितं यस्मा
देवैर्ब्रह्मादिभिः स्वयम् ॥ सिद्धेश्वरमिति प्राह नाम लिंगस्य वै गुहः ॥ ९ ॥ सर्वदेविस्तत्र लिंगे खानितं सर उत्तमम् ॥ सर्वतीर्थोदकैः शुभैः पूरितं
च महात्मभिः ॥ १० ॥ एतस्मिन्नंतरे पार्थ पातालाच्छेषनंदनः ॥ कुमुदोनाम आगत्य प्राह शेषादिपन्नगान् ॥ ११ ॥ अस्मिन्स्तारकयुद्धे तु प्रलं
बोनाम दानवः ॥ पलायित्वा स्कंदभीत्या पापः पातालमाविशत् ॥ १२ ॥ स वो वसूनि पुत्रांश्च भार्याः कन्या गृहाणि च ॥ विध्वंसयति
नागेंद्राः शीघ्रं धावतधावत ॥ १३ ॥ शेषात्मजस्य तद्वाक्यं कुमदस्य निशम्य ते ॥ औत्सुक्यमापुर्नागेंद्रा यामयामेति वादिनः ॥ १४ ॥ तान्नि
वार्य ततः स्कंदः कुद्धः शक्तिमथाददे ॥ पातालाय मुमोचाथ प्रोच्य दैत्यो निहन्यताम् ॥ १५ ॥ ततः स्कंदभुजोत्सृष्टा भुवं निर्भिष्य वेगतः ॥
प्रविष्टा सहसा शक्तिर्यथा देवं नरं प्रति ॥ १६ ॥ सा तं हत्वा प्रलंबं च कोटिभिर्दशभिर्वृतम् ॥ नंदयित्वा गता नागाञ्जलकल्लोलपूर्विका ॥ १७ ॥
यांत्या शक्त्या तया पार्थ यत्कृतं विवरं भुवि ॥ पातालगंगातोयेन पूरितं पापहारिणा ॥ १८ ॥ तस्य नाम ददौ स्कंदः सिद्धरूप इति स्मृतः ॥
कृष्णाष्टम्यां चतुर्दश्यामुपवासी नरः स्वयम् ॥ १९ ॥ स्नात्वा कूपेऽर्चयेदीशं सिद्धेश्वरमनन्यधीः ॥ प्रभूतभवसंभूतपापं तस्य विलीयते ॥ २० ॥ सिद्ध
कुंडे च यः स्नात्वा श्राद्धं कुर्याद्विचक्षणः ॥ सर्वकल्मषनिर्मुक्तो भक्तियोग्यो भवेभवे ॥ २१ ॥ वटश्चाप्यक्षयस्तस्य तुष्टो रुद्रो वरं ददौ ॥ प्रयाग
वटतुल्योऽयमेतत्सत्यं न संशयः ॥ २२ ॥ अत्रागत्य महाभागः श्राद्धं कुर्यात्सुभक्तितः ॥ पितृणामक्षयं तच्च सर्वेषां पिंडपातनम् ॥ २३ ॥ ततो
ब्रह्मादयो देवाः स्कंदेन सहितास्तदा ॥ सिद्धांबिकां महाशक्तिं प्रार्थयामासुरीश्वरीम् ॥ २४ ॥ त्वयाविष्टो हि भगवान्मत्स्यरूपी जनार्दनः ॥

जगदुद्धारणार्थाय चक्रे कर्माण्यनेकशः ॥ २५ ॥ इति तां प्रार्थयामासुरत्र त्याज्यं न ते शुभे ॥ अत्र स्थिताः सर्व इमे क्षेत्रपाला महाबलाः ॥ २६ ॥
अष्टम्यां वा चतुर्दश्यां बलिपुण्यैश्च त्वां शुभे ॥ ये पूजयन्ति ते पाल्याः सर्वापत्सु च या सदा ॥ २७ ॥ एवमुक्ता सिद्धमाता तथेति प्रत्यपद्यत ॥
स्थापयामासुरथ तां लिंगादुत्तरभागतः ॥ २८ ॥ ततः क्षेत्रपतीन्देवाश्चतुःषष्टिं महेश्वरम् ॥ सिद्धेयं नाम क्षेत्रस्य रक्षार्थं निदधुः स्वयम् ॥ २९ ॥
त्वां च ये पूजयिष्यन्ति कार्यारंभेषु सर्वदा ॥ वर्षे वर्षे राजमाषबलिना च विशेषतः ॥ ३० ॥ तानसौ पालयेत्तुष्टः पिता लोकानिव स्वकान्
सिद्धिदो देवास्तत्र सिद्धिविनायकम् ॥ ३१ ॥ कपर्दितनयं प्रार्थ्य स्थापयांचकिरे मुदा ॥ तं च ये पूजयन्त्यत्र कार्यारंभेषु सर्वदा ॥ ३२ ॥
तेषां सिद्धिं ददात्येष प्रबलो विघ्नराजः ॥ यद्यत्र पूजयेद्यस्तु सततं सिद्धसप्तकम् ॥ ३३ ॥ पश्येद्वा स्मरते वापि सर्वदोषैर्विमुच्यते ॥ सिद्धे
श्वरः सिद्धवटश्च साक्षात्सिद्धांबिका सिद्धविनायकश्च ॥ सिद्धेयक्षेत्राधिपतिश्च सिद्धसरस्तथा सिद्धकूपश्च सप्त ॥ ३५ ॥ अत्र तुष्टो ददौ रुद्रः
सुराणां दुर्लभान्वरान् ॥ वैशाखमासस्याष्टम्यां कृष्णायां सिद्धकूपके ॥ ३६ ॥ स्नात्वा पिंडान्वटे कृत्वा पूजयन्मां च सिद्धभाक् ॥ सदा
योऽभ्यर्चयेन्मां च ब्रह्मचारी जितेंद्रियः ॥ ३७ ॥ अष्टाविष्टकरा नित्यं भवेयुस्तस्य सिद्धयः ॥ मंत्रजाप्यं बलिं होममत्र यः कुरुते
नरः ॥ ३८ ॥ एकचित्तः शुचिर्भूत्वा सोऽभीष्टां सिद्धिमाप्नुयात् ॥ समाहितमनाश्चाथ सिद्धेशं यस्तु पश्यति ॥ ३९ ॥ तस्य सि
द्धिर्भवत्येव विघ्नैर्यदि न हन्यते ॥ सिद्धांबिका महादेवी ह्यत्र संनिहितास्ति या ॥ ४० ॥ सिद्धिदा साधकैर्द्राणां महाविद्यां जपन्ति ये ॥ धीरेभ्यो
ब्रह्मचारिभ्यः सत्यचित्तेभ्य एव च ॥ ४१ ॥ मंत्रजाप्याद्ददात्येषा सर्वसिद्धीर्यथेप्सिताः ॥ पातालस्य बिलं चैतद्ब्रह्मशक्त्या कृतं महत् ॥ ४२ ॥ सिद्धां
बिकांप्रसादेन विघ्नक्षेत्रपयोर्मम ॥ प्रत्यक्षं भविता यत्र नानाश्चर्याणि भूरिशः ॥ ४३ ॥ अत्र सिद्धिं प्रयास्यन्ति कोटिशः पुरुषाः सुराः ॥ विद्याधर
त्वं देवत्वं गंधर्वत्वं च नागता ॥ ४४ ॥ यक्षत्वं चामरत्वं च प्राप्स्यन्त्यत्र च साधकाः ॥ अत्र वै विजयोनाम स्थंडिलस्य प्रभावतः ॥ ४५ ॥ सिद्धां
बिकां समाराध्य सिद्धिमाप्स्यति दुर्लभा ॥ यो मां द्रक्ष्यति चात्रस्थं यश्च मां पूजयिष्यति ॥ वादप्रचारतो वापि पुण्यावाप्तिर्भविष्यति ॥ ४६ ॥
॥ नारद उवाच ॥ ॥ त्र्यंबकेण वरेष्वं दत्तेष्वपि सुरोत्तमाः ॥ ४७ ॥ प्रहृष्टाः समपद्यन्त गाथां चेमां जगुस्तदा ॥ तेन यज्ञैर्जपैःस्तोत्रैस्तपो

१ सिद्धेयं नाम—सिद्धायाः इदं सिद्धेयम् । अपत्यार्थकोऽप्यत्रार्थत्वात्सामान्यतश्चातुरधिकः—“स्त्रीभ्यो ढक्” इति ढक्प्रत्ययः । २ तदा—इ० पा० । ३ पूजयिष्यन्ति—इ० पा० । ४ वाच—इ० पा० ।
५ नागता—नागत्वमित्यर्थः ।

भिस्तोषिता वयम् ॥ ४८ ॥ सर्वे देवाः सिद्धिलिंगं यो नरः पूजयिष्यति ॥ सर्वकामफलावाप्तिरित्येवं शंकरोऽब्रवीत् ॥ ४९ ॥ इत्युक्त्वा ते जयं
 प्राप्ताः स्कंदेन सहिताः सुराः ॥ काराव्यैरम्यप्रासादाब्रम्येस्तारकसंभवेः ॥ ५० ॥ चतुर्वर्गफलावाप्तिं दत्त्वा क्षेत्रस्य संययुः ॥ केचित्स्कंदं प्रशंसंतस्ती
 र्थमन्ये हरिं परे ॥ ५१ ॥ केचिल्लिंगानि पंचापि युद्धं केचिद्विं ययुः ॥ ततोऽतारिक्षे चालिङ्ग्य महासेनं हरोऽब्रवीत् ॥ ५२ ॥ सप्तमे मारुतस्कंधे व
 स नित्यं प्रियात्मज ॥ कार्येष्वहं त्वया पुत्र संप्रष्टव्यः सदैव हि ॥ ५३ ॥ दर्शनान्मम भक्त्या च श्रेयः परमवाप्स्यसि ॥ स्तंभतीर्थं च वत्स्येऽहं न
 विमोक्ष्यामि कर्हिचित् ॥ ५४ ॥ इत्युक्त्वा विससर्जेनं परिष्वज्य महेश्वरः ॥ ब्रह्मविष्णुमुखाश्चैव भक्त्या तैरभिनंदितः ॥ ५५ ॥ विसर्जिताः सुरा
 जगमुः स्वानिस्वान्यालयानि च ॥ शर्वो जगाम कैलासं स्कंधं वै सप्तमं गुहः ॥ ५६ ॥ इत्येतत्कथितं पार्थ लिंगपंचकसंभवम् ॥ यः पठेत्स्कंदं स
 बद्धा कथां मर्त्यो महामतिः ॥ ५७ ॥ शृणुयाच्छ्रावयेद्द्वौपि स भवेत्कीर्तिमान्नरः ॥ बह्वायुः सुभगः श्रीमान्कांतिमान्बुभदर्शनः ॥ ५८ ॥ भूतेभ्यो
 निर्भयश्चापि सर्वदुःखविवर्जितः ॥ शुचिर्भूत्वा पुमान्यश्च कुमारेश्वरसन्निधौ ॥ ५९ ॥ शृणुयात्स्कंदचरितं महाधनपतिर्भवेत् ॥ बालानां व्याधिदुष्टा
 नां राजद्वारोपसेविनाम् ॥ ६० ॥ इदं तत्परमं धन्यं सर्वदोषहरं सदा ॥ तनुक्षये च सायुज्यं पण्मुखस्य ब्रजेन्नरः ॥ ६१ ॥ वरमेनं ददुर्देवाः स्कंद
 स्याथ गता दिवम् ॥ ६२ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे पंचलिंगोपा
 ख्यानसमाप्तिवर्णननाम षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ ॥ बर्बरीतीर्थमाहात्म्यमथो वक्ष्यामि तेऽर्जुन ॥ यथा
 बर्बरिका जाता शतशृंगा नृपात्मजा ॥ १ ॥ कुमारिकेति विख्याता तस्या नाम्ना प्रकथ्यते ॥ इदं कौमारिकाखंडं चतुर्वर्गफलप्रदम् ॥ २ ॥ यथा
 कृता पृथिव्यां च नानाग्रामादिकल्पना ॥ इदं भरतखंडं च यथा सम्यक्प्रकल्पितम् ॥ ३ ॥ ॥ धेनंजय उवाच ॥ ॥ महदेतन्ममाश्चर्यं श्रो
 तव्यं परमं मुने ॥ कुमारीचरितं सर्वं ब्रूहि मह्यं सविस्तरम् ॥ ४ ॥ कथं विश्वमिदं जातं कर्मजातिप्रकल्पितम् ॥ कथं वा भारतं खंडं शुश्रूषेयं सदा
 मम ॥ ५ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ अव्यक्तेऽस्मिन्निरालोके प्रधानपुरुषाबुभौ ॥ अंजो समागतावेकौ केवलं शृणुमो वयम् ॥ ६ ॥ ततः
 स्वभावकालाभ्यां स्वरूपाभ्यां समीरितम् ॥ ईक्षणेनैव प्रकृतेर्महत्तत्त्वमजायत ॥ ७ ॥ महत्तत्त्वाद्विकुर्वाणादहंतत्त्वं व्यजायत ॥ त्रिधा तन्मुनिभिः

१ च ये-३० पा० । २ काराव्य-कारयित्वा-इत्यर्थः । ३ प्रपालकी-इत्युद्धः पाठः । ४ तु-३० पा० । ५ तैः-महेश्वरब्रह्मविष्णुभिः-इत्यर्थो बोध्यः । ६ ततः-३० पा० । ७ आर्षं नपुंसकत्वम् । ८ सप्तमं
 स्तन्यं-मास्तस्तन्प्राप्त्यम् । ९ रक्तं परमं शुभम्-३० पा० । १० यः पठेत्पाटयेच्चैव-३० पा० । ११ चापि-३० पा० । १२ अर्जुन उवाच-३० पा० । १३ कर्म चास्ति प्रकथितम्-३० पा० । १४ श्रुतो-३० पा० ।

स्कं.प.पु.
॥१४८॥

प्रोक्तं सत्त्वरजसतामसम् ॥ ८ ॥ तामसात्पंच जातानि तन्मात्राणि विदुर्बुधाः ॥ तन्मात्रेभ्यश्च भूतानि विशेषाः पंच तद्भवाः ॥ ९ ॥ सात्त्विका
चाप्यहंकाराद्विद्धि कर्मेन्द्रियाणि च ॥ एकादशं मनश्चैव राजसं च द्वयोर्विदुः ॥ १० ॥ चतुर्विंशतितत्त्वानि जातानीति पुरा विदुः ॥ सदाशिवेन वै
पुंसा तानि दृष्टानि भारत ॥ ११ ॥ बुद्बुदाकारतां जग्मुरंडं जातं ततः शुभम् ॥ शतकोटिप्रमाणं च ब्रह्मांडमिदमुच्यते ॥ १२ ॥ आत्मास्य
कथितो ब्रह्मा व्यभजत्स त्रिधा त्विदम् ॥ ऊर्ध्वं तत्र स्थिता देवा मध्ये चैव च मानवाः ॥ १३ ॥ नागा दैत्याश्च पाताले त्रिधैतत्परिकल्पितम् ॥
एकैकं सप्तधाभूय ततस्तेन प्रकल्पितम् ॥ १४ ॥ पातालानि च द्वीपानि स्वर्लोकाः सप्तसप्त च ॥ सप्त द्वीपानि वक्ष्यामि शृणु तेषां प्रकल्पनाम्
॥ १५ ॥ लक्षयोजनविस्तारं जंबुद्वीपं प्रकीर्त्यते ॥ सूर्यविंबसमाकारं तावत्क्षारार्णवावृतम् ॥ १६ ॥ शाकद्वीपं द्विगुणतो जंबुद्वीपात्ततः परम् ॥ ता
वता क्षीरतोयेन समुद्रेण परीवृतम् ॥ १७ ॥ मुरातोयेन दैत्यानां मोहकार्यर्णवेन हि ॥ पुष्करं तु ततो द्वीपं द्विगुणं तावता वृतम् ॥ १८ ॥ कुशद्वीपं
द्विगुणतस्ततस्तत्परतः स्मृतम् ॥ दधितोयेन परितस्तावदर्णवसंवृतम् ॥ १९ ॥ ततः परं कौञ्चसंज्ञं द्विगुणं हि घृताब्धिना ॥ ततः शाल्मलिद्वीपं च
द्विगुणं तावतैव च ॥ २० ॥ इक्षुसारस्वरूपेण समुद्रेण परीवृतम् ॥ गोमेदं तस्य परितो द्विगुणं तावता वृतम् ॥ २१ ॥ स्वादुतोयेन रम्येण समु
द्रेण समंततः ॥ एवं कोटिद्वयं पार्थ लक्षपंचाशतत्रयम् ॥ २२ ॥ पंचाशच्च सहस्राणि सप्तद्वीपाः सप्तागराः ॥ दशोत्तराणि पंचैव अंगुलानां
शतानि च ॥ २३ ॥ अपां वृद्धिक्षयो दृष्टः पक्षयोः शुक्लकृष्णयोः ॥ ततो हेममयी भूमिर्दशकोट्यैः कुरुद्वह ॥ २४ ॥ देवानां क्रीडनस्थानं लो
कालोकस्ततः परम् ॥ पर्वतो वलयाकारो योजनायुतविस्तृतः ॥ २५ ॥ अस्य बाह्ये तमो घोरं दुष्प्रेक्ष्यं जीववर्जितम् ॥ पंचत्रिंशत्स्मृताः कोट्यो
लक्षाण्येकोनविंशतिः ॥ २६ ॥ चत्वारिंशत्सहस्राणि योजनानां च फाल्गुन ॥ सप्तसागरमानस्तु गर्भोदस्तदनंतरम् ॥ २७ ॥ कोटियोजनविस्ता
रः कटाहः संव्यवस्थितः ॥ ब्रह्मणोऽडं कटाहेन संयुक्तं मेरुमध्यतः ॥ २८ ॥ पंचाशत्कोटयो ज्ञेया दशदिक्षु समंततः ॥ जंबुद्वीपस्य मध्ये तु
मेरुनामास्ति पर्वतः ॥ २९ ॥ स लक्षयोजनो ज्ञेयो ह्यधश्चोर्ध्वं प्रमाणतः ॥ षोडशैव सहस्राणि योजनानामधः स्थितः ॥ ३० ॥ उच्चैर्यश्चतुरा
शीतिर्द्वात्रिंशन्मूर्ध्नि विस्तृतः ॥ त्रिभिः शृंगैः समायुक्तः शरावाकृतिमस्तकः ॥ ३१ ॥ मध्यशृंगे ब्रह्मवास ऐशान्यां त्र्यंबकस्य च ॥ नैऋत्ये वासु
देवस्य हेमशृंगं च ब्रह्मणः ॥ ३२ ॥ रत्नजं शंकरस्यापि राजतं केशवस्य च ॥ मेरुदिक्षु चतसृषु विष्कंभा गिरयः स्मृताः ॥ ३३ ॥ पूर्वेण मंदरो नाम

माहे.सं. १
(कौ.सं. २)
अ. ३७

॥१४८॥

दक्षिणे गंधमादनः ॥ विपुलः पश्चिमो ज्ञेयः सुपार्श्वस्तु तयोत्तरे ॥३४॥ कदंबो मंदरे ज्ञेयो जंबुवै गंधमादने ॥ अश्वत्यो विपुले चैव सुपार्श्वे च वटो
 मतः ॥३५॥ एकादशशतायामाश्वत्वारो गिरिकेतवः ॥ एतेषां संति चत्वारि वनानि जयमूर्धसु ॥३६॥ पूर्वं चैत्ररथं नाम दक्षिणे गंधमादनम् ॥ वैभ्राजं
 पश्चिमे ज्ञेयमुदक्चित्ररथं वनम् ॥ ३७ ॥ सरांसि चापि चत्वारि चतुर्दिक्षु निबोध मे ॥ प्राच्येऽरुणोदसंज्ञं तु मानसं दक्षिणे सरः ॥३८॥ प्रत्यक्छीतो
 दकं नाम उत्तरे च महाद्वदः ॥ विष्कंभगिरयो ह्येत उच्छ्रिताः पंचविंशतिः ॥३९॥ योजनानां सहस्राणि सहस्रं पिंडतः स्मृतम् ॥ अन्ये च संति बहुश
 स्तत्र वै केसराचलाः ॥४०॥ मेरोर्दक्षिणतश्चैव त्रयो मर्यादपर्वताः ॥ निषधो हेमकूटश्च हिमवानिति ते त्रयः ॥४१॥ लक्षयोजनदीर्घाश्च विस्तीर्णा द्विसह
 स्रकम् ॥ त्रयश्चोत्तरतो मेरोर्नीलः श्वेतोऽथ शृंगवान् ॥ ४२ ॥ माल्यवान्पूर्वतो मेरोर्गंधास्यः पश्चिमे तथा ॥ इत्येते गिरयः प्रोक्ता जंबुद्वीपे समं
 ततः ॥ ४३ ॥ गंधमादनसंस्थाया महागजप्रमाणतः ॥ फलानि जंब्वास्तन्नाम्ना जंबुद्वीपमिति स्मृतम् ॥ ४४ ॥ आसीत्स्वायंभुवोनाम मनुराद्यः
 प्रजापतिः ॥ आसीत्स्त्री शतरूपा तामुदुवोढ प्रजापतिः ॥ प्रियव्रतोत्तानपादौ तस्याऽऽस्तां तनयाबुभौ ॥ ४५ ॥ ध्रुवश्चोत्तानपादस्य पुत्रः परम
 धार्मिकः ॥ भक्त्या स विष्णुमाराध्य स्थानं चैवाक्षयं गतः ॥ ४६ ॥ प्रियव्रतस्य राजर्षेरुत्पन्ना दश सूनवः ॥ त्रयः प्रव्रजितास्तत्र परंब्रह्म समा
 श्रिताः ॥ ४७ ॥ सप्त सप्तसु द्वीपेषु तेन पुत्राः प्रतिष्ठिताः ॥ जंबुद्वीपाधिपो ज्येष्ठ आग्नीध्र इति विश्रुतः ॥ ४८ ॥ तस्यासन्नव सुताः पार्थ नववर्षे
 श्वराः स्मृताः ॥ तेषां नाम्ना च ते वर्षास्तिष्ठंत्यद्यापि चांकिताः ॥ ४९ ॥ योजनानां सहस्राणि नव प्रत्येकशः स्मृताः ॥ मेरोश्चतुर्दशं खंडं
 गंधमाल्यवतोर्द्वयोः ॥ ५० ॥ अंतरे हेमभूमिष्ठमिलावृतमिहोच्यते ॥ माल्यवत्सागरांतस्य भद्राश्वमिति प्रोच्यते ॥ ५१ ॥ गंधवत्सागरांतस्य
 केतुमालमिति स्मृतम् ॥ ५२ ॥ शृंगवज्रलधेरंतः कुरुखंडमिति स्मृतम् ॥ शृंगवच्चेतमध्ये च खण्डं प्रोक्तं हिरण्यमयम् ॥ ५३ ॥ सुनीलश्वेतयो
 र्मध्ये खंडमाहुश्च रम्यकम् ॥ निषधो हेमकूटश्च हरिखंडं तदंतरा ॥ ५४ ॥ हिमवद्विमकूटांतः खण्डं किंपुरुषं स्मृतम् ॥ हिमाद्रिजलधेरन्तर्नाभि
 खण्डमिति स्मृतम् ॥ ५५ ॥ नाभिखण्डं च कुरवो द्वे वर्षे धनुषाकृती ॥ हिमवांश्च गिरिशृंगी ज्यास्थाने परिकीर्तितौ ॥ ५६ ॥ नाभेः पुत्रश्च ऋषभ
 ऋषभाद्वरतोऽभवत् ॥ तस्य नाम्ना त्विदं वर्षं भारतं चेति कीर्त्यते ॥ ५७ ॥ अत्र धर्मार्थकामानां मोक्षस्य च उपार्जनम् ॥ अन्यत्र भोगभूमिश्च
 सर्वत्र कुरुनंदन ॥ ५८ ॥ शाकद्वीपे च शाकोऽस्ति योजनानां सहस्रकः ॥ तस्य नाम्ना च तद्वर्षं शाकद्वीपमिति स्मृतम् ॥ ५९ ॥ तस्य च प्रिय

रुद्र.म.पु.
॥१४९॥

व्रत एवाधिपतिर्नाम्ना मेधातिथिरिति ॥ ६० ॥ तस्य पुरोजवमनोजववेपमानधूम्रानीकचित्ररेफवहुरूपविश्वचारसंज्ञानि पुत्रनामानि सप्त वर्षाणि ॥
॥ ६१ ॥ शाकद्वीपे च वर्ष ऋतव्रतसत्यव्रतानुव्रतनामानो वाय्वात्मकं भगवंतं जपन्ति ॥ ६२ ॥ अंतः प्रविश्य भूतानि यो विभज्वात्मकेतुभिः ॥
अंतर्यामीश्वरः साक्षात्पातु नो यद्वशे जगत् ॥ ६३ ॥ इति जपः ॥ कुशद्वीपे कुशस्तंबो योजनानां सहस्रकः ॥ तच्चिह्नचिह्नितं तस्मात्कुशद्वीपं
ततः स्मृतम् ॥ ६४ ॥ तद्दीपपतिश्च प्रेयव्रतो हिरण्यरोमा तत्पुत्रवसुवसुदानदृढकविनाभिगुप्तसत्यव्रतवामदेवनामांकितानि सप्त वर्षाणि ॥
वर्णाश्च कुलिशकोविदाभियुक्तकुलकसंज्ञा जातवेदसं भगवंतं स्तुवंति ॥ ६५ ॥ परस्य ब्रह्मणः साक्षाज्जातवेदोसि हव्यवाद ॥ देवानां पुरुषांगानां
यज्ञेनं पुरुषं यजः ॥ ६६ ॥ इति स्तुतिः ॥ क्रौंचद्वीपे क्रौंचनामा पर्वतो योजनानुतः ॥ योऽसौ गुहेन निर्भिन्नस्तच्चिह्नं क्रौंचद्वीपकम् ॥ ६७ ॥
तत्र च प्रेयव्रतो घृतपृष्टिनामा तत्पुत्राममधुरुहमेघपृष्ठस्वधामऋताश्वलोहितार्णववनस्पतिइतिसप्तपुत्रनामांकितानि सप्त वर्षाणि ॥ ६८ ॥
वर्णाश्च गुरुऋषभद्रविणदेवकसंज्ञाः ॥ ६९ ॥ आपोमयं भगवंतं स्तुवंति ॥ ७० ॥ आपः पुरुषवीर्याश्च पुनंतीर्भुवःस्वश्च ॥ तेः पुनरमीवप्राः
संस्पृशेतात्मना भुवः ॥ ७१ ॥ इति जपः ॥ शाल्मलेर्नाम वृक्षस्य तत्रवासः सहस्रं योजनानां तच्चिह्नं शाल्मलिद्वीपमुच्यते ॥ ७२ ॥ तस्याधिपतिः
प्रेयव्रतो यज्ञबाहुस्तत्पुत्रसुरोचनसौमनस्यरमणकदेवबर्हिपारिभद्राप्यायनाभिज्ञाननामानि सप्तवर्षाणि ॥ ७३ ॥ वर्णाश्च श्रुतधरवीर्यवसुंधरइषंधरसंज्ञा
भगवंतं सोमं यजन्ति ॥ ७४ ॥ स्वयोनिः पितृदेवेभ्यो विभजञ्जुकृष्णयोः ॥ अधः प्रजानां सर्वासां राजा नः सोमोस्तु ॥ ७५ ॥ इति जपः गोमे
दनामा पुशोस्ति सुरम्यो यस्य च्छायया ॥ मेदोवृद्धिं गतं लौल्याद्गोमेदं द्वीपमुच्यते ॥ ७६ ॥ तत्र प्रेयव्रत इध्मजिह्वः पतिस्तत्पुत्रशिवसुरम्यसुभद्र
शांत्यशौतामृताभयनामांकितानि सप्त वर्षाणि ॥ ७७ ॥ वर्णाश्च हंसपतंगोर्ध्वाचनसत्यांगसंज्ञाश्चत्वारो भगवंतं सूर्यं यजन्ते ॥ ७८ ॥ प्रश्रस्य विष्णुरूपं
यत्तत्रोत्थस्य ब्रह्मणोऽमृतस्य च ॥ मृत्योश्च सूर्यमात्मानं धीमहि ॥ ७९ ॥ इति जपः ॥ स्वर्णपत्राणि नियुतं योजनानां सहस्रकम् ॥ पुष्करं ज्वलदा
भाति तच्चिह्नं द्वीपपुष्करम् ॥ ८० ॥ तस्याधिपतिः प्रेयव्रतो वीतहोत्रनामा तत्पुत्रौ रमणकघातकौ ॥ ८१ ॥ तन्नामचिह्नितं खंडद्वयम् ॥ ८२ ॥ तयोरंत
रालेमानसाचलो नाम वलयाकारः पर्वतो यस्मिन्भ्रमति भगवान्भास्कर इति ॥ ८३ ॥ तत्र वर्णाश्च न संति केवलं समानास्ते ब्रह्म ध्यायन्ति ॥ ८४ ॥

गाढे-सं-१
(कौ-सं-२)
अ० ३७

॥१४९॥

१ महात्मकम्-३० पा० । २ वर्णाश्च-३० पा० । परंतु मूलस्य एव पाठः समीचीनः । ३ संधिरार्षः-मंत्रत्वात् । ४ यज्ञेति-३० पा० । ५ इति स्तुतिः-३० पा० । ६ घृतपृष्टिनामा-३० पा० ।

७ अक्षितः-३० पा० ।

यद्यत्कर्ममयं लिंगं ब्रह्मलिंगं जनोर्चयन् ॥ भेदेनैकांतमद्वैतं तस्मै भगवते नमः ॥ ८५ ॥ ॥ इति जपः ॥ ॥ नैषु क्रोधो न मात्सर्यं पुण्यपापा
 र्जनेन च ॥ अयुतं द्विगुणं चापि क्रमादायुः प्रकीर्तितम् ॥ ८६ ॥ जपंतः कामिनीयुक्ता विहरंत्यमरा इव ॥ अथ ते संप्रवक्ष्यामि ऊर्ध्वलोकस्य
 संस्थितम् ॥ ८७ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे कुमारिकाख्याने भूषं
 स्थितिवर्णनं नाम सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ भूमेर्योजनलक्षे च कौरव्य रविमंडलम् ॥ योजनानां सह
 स्राणि भास्करस्य रथो नव ॥ १ ॥ ईषादंडस्तथैवास्य द्विगुणः परिकीर्तितः ॥ सार्धकोटिस्तथा सप्त नियुतानि विवस्वतः ॥ २ ॥ योजनानां
 तु तस्याक्षस्तत्र चक्रं प्रतिष्ठितम् ॥ त्रिनाभि तच्च पंचारं षण्णेभि परिकीर्तितम् ॥ ३ ॥ चत्वारिंशत्सहस्राणि द्वितीयोऽक्षोऽपि विस्तृतः ॥ पंच चा
 न्यानि सार्धानि स्यन्दनस्य तु पांडव ॥ ४ ॥ अक्षप्रमाणमुभयोः प्रमाणं तद्युगार्द्धयोः ॥ द्वस्वोऽक्षस्तद्युगार्द्धं च ध्रुवाधारं रथस्य वै ॥ ५ ॥
 द्वितीयोऽक्षस्तथा सव्ये चक्रं तन्मानसे स्थितम् ॥ इयाश्च सप्त च्छंदांसि तेषां नामानि मे शृणु ॥ ६ ॥ गायत्री च बृहत्युष्णिग्जगती त्रिष्टुबेव च ॥
 अनुष्टुप्पंक्तिरित्युक्ताश्छंदांसि हरयो रवेः ॥ ७ ॥ नैवास्तमनमर्कस्य नोदयः सर्वदा सतः ॥ उदयास्तमनाख्यं हि दर्शनादर्शनं रवेः ॥ ८ ॥
 शक्रादीनां पुरे तिष्ठन्स्पृशत्येष पुरत्रयम् ॥ विकीर्णोऽतो विकर्णस्थस्त्रिकोणार्धपुरे तथा ॥ ९ ॥ अवनस्योत्तरस्यादौ मकरं याति भास्करः ॥
 ततः कुम्भं च मीनं च राशे राश्यंतरं तथा ॥ १० ॥ त्रिष्वेतेष्वथ भुक्तेषु ततो वैषुवतीं गतिम् ॥ प्रयाति सविता कुर्वन्नहोरात्रं च तत्समम् ॥
 ॥ ११ ॥ ततो रात्रिः क्षयं याति वर्धते तु दिनं दिनम् ॥ ततश्च मिथुनस्यति परां काष्ठासुपागतः ॥ १२ ॥ राशिं कर्कटकं प्राप्य कुरुते दक्षिणायां
 नम् ॥ कुलालचक्रपर्यतो यथा शीघ्रं निवर्तते ॥ १३ ॥ दक्षिणायक्रमे सूर्यस्तथा शीघ्रं निवर्तते ॥ अतिवेगितया कालं वायुमार्गबलाच्चरन् ॥ १४ ॥
 तस्मात्प्रकृष्टां भूमिं स कालेनाल्पेन गच्छति ॥ कुलालचक्रमध्यस्थो यथा मंदं प्रसर्पति ॥ १५ ॥ तथोदगयने सूर्यः सर्पते मंदविक्रमः ॥ तस्मा
 दीर्घेण कालेन भूमिमल्पं निगच्छति ॥ १६ ॥ संध्याकाले च मंदेहाः सूर्यमिच्छन्ति खादितुम् ॥ प्रजापतिकृतः शापस्तेषां फाल्गुन रक्षसाम् ॥
 ॥ १७ ॥ अक्षयत्वं शरीराणां मरणं च दिनेदिने ॥ ततः सूर्यस्य तैर्युद्धं भवत्यत्यंतदारुणम् ॥ १८ ॥ ततो गायत्रिपूतं यद्विजास्तोयं क्षिपन्ति च ॥
 तेन दहन्ति ते पापाः संध्योपासनतः सदा ॥ १९ ॥ ये संध्यां नाप्युपासन्ते कृतघ्ना यांति रौरवम् ॥ प्रतिमासं पृथक्सूर्य ऋषिगन्धर्वराक्षसैः ॥ २० ॥

कां.व.५.
॥१५०॥

अप्सरोग्रामणीसर्पेरथो याति च सप्तभिः ॥ धातार्यमा मित्रवरुणौ विवस्वानिन्द्र एव च ॥ २१ ॥ पूषा च सविता सोऽथ भगस्त्वष्टा च
कीर्तितः ॥ विष्णुश्चेत्रादिमासेषु आदित्या द्वादश स्मृताः ॥ २२ ॥ ततो दिवाकरस्थानान्मण्डलं शशिनः स्थितम् ॥ लक्षमात्रेण तस्यापि त्रिचको
रथ उच्यते ॥ २३ ॥ कुन्दाभा दक्ष चैवाश्वा वामदक्षिणतो युताः ॥ पूर्णे शतसहस्रे च योजनानां निशाकरात् ॥ २४ ॥ नक्षत्रमण्डलं कृत्स्नमुपरिष्ठा
त्प्रकाशते ॥ चतुर्दश चार्बुदान्यप्यशीतिः सरितांपतिः ॥ २५ ॥ विंशतिश्च तथा कोट्यो नक्षत्राणां प्रकीर्तिताः ॥ द्वे लक्षे चोत्तरे तस्माद्बुधो नक्षत्र
मण्डलात् ॥ २६ ॥ वाय्वग्निद्रव्यसंभूतो रथश्चंद्रमुतस्य च ॥ पिशंगेस्तुरग्रेण सोष्टाभिर्वायवेगिभिः ॥ २७ ॥ द्विलक्षश्चोत्तरे तस्माद्बुधाच्चाप्यु
शना स्मृतः ॥ शुक्रस्यापि रथोष्टाभिर्युक्तोऽभूत्संभवैर्हयैः ॥ २८ ॥ लक्षद्वयेन भौमस्य स्मृतो देवपुरोहितः ॥ अष्टाभिः पांडुरेरभैर्युक्तोऽस्य कांचनो
रथः ॥ २९ ॥ सौरिर्बृहस्पतेश्चोर्ध्वं द्विलक्षे समुपस्थितः ॥ आकाशसंभवैरश्वैरष्टाभिः शबले रथः ॥ ३० ॥ स्वर्भानोस्तुरगाश्चाष्टौ भृंगाभा धूसरा
रथम् ॥ बहंति च सकृद्युक्ता आदित्याधःस्थितास्तथा ॥ ३१ ॥ सौरैर्लक्षं स्मृतं चोर्ध्वं ततः सप्तर्षिमण्डलम् ॥ ऋषिभ्यश्चापि लक्षेण ध्रुवश्चोर्ध्वं
व्यवस्थितः ॥ ३२ ॥ मेढीभूतः समस्तस्य ज्योतिश्चक्रस्य वै ध्रुवः ॥ ध्रुवोऽपि शिशुमारस्य पुच्छाधारे व्यवस्थितः ॥ ३३ ॥ यमाद्बुवासुदेवस्य
रूपमात्मानमव्ययम् ॥ वायुपाशैर्ध्रुवे बद्धं सर्वमेतच्च फाल्गुन ॥ ३४ ॥ नवयोजनसाहस्रं मण्डलं सवितुः स्मृतम् ॥ द्विगुणं सूर्यविस्तारान्मण्डलं
शशिनः स्मृतम् ॥ ३५ ॥ तुल्यस्तयोस्तु स्वर्भानुर्भूत्वाधस्तात्प्रसर्पति ॥ उद्धृत्य पृथिवीच्छायां निर्मलां मण्डलाकृतिः ॥ ३६ ॥ चन्द्रस्य षोडशो
भागो भार्गवश्च विधीयते ॥ भार्गवात्पादहीनस्तु विज्ञेयोऽथ बृहस्पतिः ॥ ३७ ॥ बृहस्पतेः पादहीनौ वक्रसौरी बुधस्तथा ॥ शतानि पंच चत्वारि
त्रीणि द्वे चैकयोजनम् ॥ ३८ ॥ योजनार्धप्रमाणानि भानि द्वस्वं न विद्यते ॥ भूमिलोकश्च भूलोकः पादगम्यः प्रकीर्तितः ॥ ३९ ॥ भूमिसूर्या
तरं तच्च भुवलोकः प्रकीर्तितः ॥ ध्रुवसूर्यांतरं तच्च नियुतानि चतुर्दश ॥ ४० ॥ स्वलोकः सोऽपि गदितो लोकसंस्थानर्चितकैः ॥ ध्रुवादूर्ध्वं तथा

१ अत्र-सरितांपतिः-इत्यनेन-“एकदशशतसहस्रायुतलक्षप्रयुतकोटयः क्रमशः । अर्बुदमन्त्रं सर्वनिखर्वमहापद्मशंकस्तस्मात् । जलविश्वान्यं मयं परार्धमिति दशगुणोत्तराः संज्ञाः ॥ १ ॥ संख्यायाः स्थानानां
व्यवहारार्थं कृताः पूर्वैः ।” इति लीलावत्युक्तसंख्यासंज्ञान्तर्गत-“जलधि” नामकसंख्या बोध्या । २ विस्तारः शशिनः स्मृतः-४० पा० । ३ अन्यत्र च ज्योतिःशास्त्रे भूर्भुवःस्वरादिकसंस्थितिरित्यं वर्णितास्ति-“भूर्भो
काख्यो दक्षिणे व्यक्षदेशात्समात्सीम्योजं भुवः स्वर्ग मेरुः । लम्पः पुण्यैः खे महः स्याज्जनोऽतोऽन्यतान्त्यैः स्वैस्तपःसत्यमन्यः ॥” एवं सप्तलोककल्पना कृतास्ति । अत्र व्यक्षदेसः लंकाप्रभृतिः । तस्मात्तेशादक्षिणे यः प्रदेशः सं
भूलोकः, तस्माद्दक्षरे भुवलोकः यत्रास्मिन्लोके कयं तिष्ठामः । मेरुः स्वर्लोकः, ततः खे आकाशे महर्लोकः, ततो जनलोकः, ततस्तपोलोकः, ततः सत्यलोकः, इति सिद्धान्तशिरोमणौ लोकासंस्थानकल्पनोक्ता बोध्या ।

वाहे.सं.१
(खे.सं.२)
म. ३८

॥१५०॥

कोटिर्महलोकः प्रकीर्तितः ॥ ४१ ॥ द्वे कोट्यौ च जनो यत्र निवसन्ति चतुःसनाः ॥ चतुर्भिश्चापि कोटीभिस्तपोलोकस्ततः स्मृतः ॥ ४२ ॥
 वैराजा यत्र ते देवाः स्थिता दाहविवर्जिताः ॥ षड्गुणेन तपोलोकात्सत्यलोको विराजते ॥ ४३ ॥ अपुनर्मरका यत्र ब्रह्मलोको हि स स्मृतः ॥ अष्टा
 दश तथा कोट्यो लक्षाण्यशीतिपञ्च च ॥ ४४ ॥ शुभं निरुपमं स्थानं तदूर्ध्वं संप्रकाशते ॥ भूर्भुवःस्वरिति प्रोक्तं त्रैलोक्यं कृतकं त्विदम् ॥ ४५ ॥
 जनस्तपस्तथा सत्यमिति चाकृतकं त्रयम् ॥ कृतकाकृतयोर्मध्ये मर्हलोक इति स्मृतः ॥ ४६ ॥ शून्यो भवति कल्पति योत्यंतं न विनश्यति ॥
 एते सप्त समाख्याता लोकाः पुण्यैरुपार्जिताः ॥ ४७ ॥ यद्वेदानैर्जपेहोमैस्तीर्थैर्ब्रतसमुच्चयैः ॥ वेदादिप्रोक्तेरन्यैश्च साध्याल्लोकानिमान्विदुः ॥ ४८ ॥
 ततश्चाण्डस्य शिरसो धारा नीरमयी शिवा ॥ सर्वलोकान्समाधाव्य गंगा मेरावुपागता ॥ ४९ ॥ ततो महीतलं सर्वं पातालं प्रविवेश सा ॥ अंड
 मूर्ध्नि स्थिता देवी सततं द्वाग्वासिनी ॥ ५० ॥ देवीनां कोटिकोटीभिः संबृता पिंगलेन च ॥ तत्र स्थिता सदा रक्षां कुरुतेऽण्डस्य सा शुभा ॥ ५१ ॥
 निहन्ति दुष्टसंघातान्महाबलपराक्रमा ॥ वायुस्कंधानि सप्तापि शृणु यद्वत्स्थितान्यपि ॥ ५२ ॥ पृथिवीं समभिक्रम्य संस्थितो मेघमंडले ॥ प्रवहोनाम यो
 मेघान्प्रवहत्यतिशक्तिमान् ॥ ५३ ॥ धूमजाश्चोष्मजा मेघाः सामुद्रैर्येन पूरिताः ॥ तोयैर्भवन्ति नीलांगा वर्षिष्ठाश्चैव भारत ॥ ५४ ॥ द्वितीयश्चावहो
 नाम निबद्धः सूर्यमंडले ॥ तेन बद्धं ध्रुवेणदं भ्राम्यते सूर्यमंडलम् ॥ ५५ ॥ तृतीयश्चोद्बहो नाम चंद्रस्कंधे प्रतिष्ठितः ॥ बद्धं ध्रुवेण येनेदं भ्राम्यते
 चंद्रमंडलम् ॥ ५६ ॥ चतुर्थः संवहो नाम स्थितो नक्षत्रमण्डले ॥ वातरश्मिभिराबद्धं ध्रुवेण सह भ्राम्यते ॥ ५७ ॥ ग्रहेषु पञ्चमः सोऽपि विवहो
 नाम मारुतः ॥ ग्रहचक्रमिदं येन भ्राम्यते ध्रुवसंघितम् ॥ ५८ ॥ षष्ठः परिवहो नाम स्थितः सप्तर्षिमंडले ॥ भ्रमन्ति ध्रुवसंबद्धा येन सप्तर्षयो दिवि
 ॥ ५९ ॥ सप्तमश्च ध्रुवे बद्धो वायुर्नाम्ना परावहः ॥ येन संस्थापितं भ्रौव्यं चक्रं चान्यानि भारत ॥ ६० ॥ यं समासाद्य वेगेन दिशामंतं प्रपेदिरे ॥
 दक्षस्य दश पुत्राणां सहस्राणि प्रजापतेः ॥ ६१ ॥ एवमेते दितेः पुत्राः सप्तसप्त व्यवस्थिताः ॥ अनारमंतः संवाति सर्वगाः सर्वधारिणः ॥ ६२ ॥

१ चतुःसनाः—सनक—समंदन—सनातन—सनकुमाराः । २ संमतः—५० पा० । ३ या—३० पा० । ४ ज्योतिःशास्त्रे तु—“भूवासुरावह इह प्रवहस्तदूर्ध्वः स्यादुद्ब्रह्मस्तदनु संवहस्तदूर्ध्वः । अन्यततोऽपि सुवहः परिवहः कोऽप्युद्ब्रह्मः परावह इमे पक्वाः प्रसिद्धाः ॥” इति सिद्धांतशिरोमण्युक्तरीत्या किंचिद्विरुद्धक्रमो दृश्यते । अत्र मूले प्रथमं प्रवह उक्तः—अत्र ज्योतिःशास्त्रे च पूर्वमावह उच्यते । अत्र मतभेदः प्रातिभाति । प्रमाणात्तर्जण
 उक्त गतिः स्यात् । ५ एते—मरुतः—इत्यर्थः । दितिर्गर्भे शम्भोः सप्तसप्तधा कृतपरिच्छेदा हेत्याः । तेषां कथा पूर्वमेवैव खण्ड उक्त ।

स्कं.प.पु.
॥१५१॥

ध्रुवादूर्ध्वमसूर्यं चाप्यनक्षत्रमतारकम् ॥ स्वतेजसा स्वशक्त्या चाधिष्ठितास्ते हि नित्यदा ॥ ६३ ॥ इत्यूर्ध्वं ते समाख्यातं पातालान्यथ मे शृणु ॥ ६४ ॥ ॥ इति श्रीस्कादे महापुराण एकाशीतिः साहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कुमारिकाखण्डे कुमारिकाख्याने लोकव्यवस्थिति वर्णननामाष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ सहस्रसप्तत्युच्छ्रये पातालानि परस्परम् ॥ अतलं वितलं चैव नितलं च रसातलम् ॥ १ ॥ तलातलं च सुतलं पातालं चापि सप्तमम् ॥ कृष्णशुक्रारुणाः पीताः शर्कराशैलकांचनाः ॥ २ ॥ भूमयो यत्र कौरव्य वरप्रा सादशोभिताः ॥ तेषु दानवदैतेयनागाश्चैव सहस्रशः ॥ ३ ॥ स्वर्लोकादपि रम्याणि दृष्टानि बहुशो मया ॥ आढादकारिणो नानामणयो यत्र पत्रगाः ॥ ४ ॥ दैत्यदानवकन्याभिर्महारूपाभिरन्विते ॥ पाताले कस्य न प्रीतिर्विमुक्तस्यापि जायते ॥ ५ ॥ यत्र नोष्णं न वा शीतं न वर्षं दुःखमेव च ॥ भक्ष्यभोज्यमहाभोगकालो यत्रापि जायते ॥ ६ ॥ पाताले सप्तमे चास्ति लिंगं श्रीहाटकेश्वरम् ॥ ब्रह्मणा स्थापितं पार्थ सहस्रयोजनोच्छ्रितम् ॥ ७ ॥ हाटकस्य तु लिंगस्य प्रासादो योजनायुतः ॥ सर्वैरन्नमयो दिव्यो नानाश्रयविभूषितः ॥ ८ ॥ तत्रार्चयन्ति तल्लिंगं नानानागेन्द्रसत्तमाः ॥ तदधस्ताज्जलं भूरि तस्याधो नरकाः स्मृताः ॥ ९ ॥ पापिनो येषु पात्यन्ते ताज्जृणुष्व महामते ॥ कोटयः पंचपंचाशद्राजानश्चैकविंशति ॥ १० ॥ रौरवः शूकरो रोधस्तालो विशसनस्तथा ॥ महाज्वालास्तप्तकुम्भो लवणोऽथ विमोहकः ॥ ११ ॥ रुधिरांधो वैतरणी कृमिशः कृमिभोजनः ॥ असिपत्रवनं कृष्णो लालाभक्ष्यश्च दारुणः ॥ १२ ॥ तथा पूयवहः पापो वह्निर्ज्वालोऽप्यधःशिराः ॥ संदंशः कृष्णसूत्रश्च तमश्चावीचिरेव च ॥ १३ ॥ श्वभोजनो विमूचिश्चाप्यवीचिश्च तथाऽपरः ॥ कूटसाक्षी रौरवं च रोधं गोविप्ररोधकः ॥ १४ ॥ सुरापः सूकरं याति तालं मिथ्यामनुष्यहा ॥ गुरुतल्पी तप्तकुम्भं तप्तलोहं च भक्तहा ॥ १५ ॥ गुरुणामवमंता यो महाज्वाले निपात्यते ॥ लवणं शास्त्रहंता च निर्मर्यादो विमोहके ॥ १६ ॥ कृमिभक्ष्ये देवद्रेष्टा कृमिशे तु दुरिष्टकृत् ॥ पितृदेवात्पूर्वमश्रद्धालाभक्ष्ये प्रयाति च ॥ १७ ॥ मिथ्यानीवविरोधी विशसने कूटशस्त्रकृत् ॥ अधोमुखे ह्यसद्वाही एकाशी पूयवाहके ॥ १८ ॥ मार्जारकुक्कुटश्चानपक्षिपोष्टा प्रयाति च ॥ बधिरांधगृहक्षेत्रतृणधान्यादिज्वालकः ॥ १९ ॥ नक्षत्रं गजीवी च याति वैतरणीं नरः ॥ धनयौवनमत्तो यो धनहा कृष्णमेति सः ॥ २० ॥ असिपत्रवनं याति वृक्षच्छेदी वृथैव यत् ॥ कुहकाजीविनः सर्वे वह्निज्वाले पतन्ति ते ॥ २१ ॥ परस्त्रीं च परात्रं च गच्छन्संदंशमेति च ॥ दिवास्वप्नपरा ये च व्रतलोपपराश्च ये ॥ २२ ॥ शरीरमदमत्ताश्च याति चैते श्वभोजनम् ॥

माह० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ३९

॥१५१॥

शिवं हरिं न मन्यन्ते यात्यवीचिनमेव च ॥ २३ ॥ इत्येवमादिभिः पापैरशास्त्रौघस्य सेवनेः ॥ पतन्त्येव महाघोरनरकेषु सहस्रशः ॥ २४ ॥
 तस्माद्य इच्छेदेतेभ्यो विमोक्षं बुद्धिमात्ररः ॥ श्रुतिमार्गेण तेनाचर्यो देवौ हरिहराबुभौ ॥ २५ ॥ नरकाणामधोभागे स्थितः कालाग्निसंज्ञकः ॥
 तदधो हृदयश्चैव अनन्तस्तदधः स्मृतः ॥ २६ ॥ यस्यैतत्सकलं विश्वं मूर्धनि सर्षपायते ॥ इत्यनन्तप्रभावात्स ह्यनन्त इति कीर्त्यते ॥ २७ ॥ दिक्षां
 गजास्तत्र पद्मकुमुदांजनवामनाः ॥ तदधोऽडकटाहश्च एकवीरास्ति तत्र च ॥ २८ ॥ चतुर्लक्षसहस्राणि नवतिश्च शतानि च ॥ एतेनैव प्रमाणेन
 उदकं च ततः स्मृतम् ॥ २९ ॥ तदधो नरकाः कोट्यो द्विकोव्योऽग्निस्ततो महान् ॥ चत्वारिंशत्सहस्रैश्च तदधस्तम उच्यते ॥ ३० ॥ चत्वारिंशच्च
 कोट्यस्तु चतस्रश्च ततः पराः ॥ एकोननवतिर्लक्षाः सहस्राशीतिरेव च ॥ ३१ ॥ तदधोऽडकटाहोऽथ कोटिमात्रस्तथापरः ॥ देवी युक्ता कपालीशा
 दंडहस्तेन चापि सा ॥ ३२ ॥ देवीनां कोटिकोटीभिः संवृता तत्र पालिनी ॥ संकर्षणस्य निःश्वासप्रेरितो दाहकोऽनलः ॥ ३३ ॥ कालाग्निं प्रेरय
 त्येव कल्पति दह्यते जगत् ॥ एवंविधमधःसूत्रं निर्मितं चात्र भारत ॥ ३४ ॥ मध्यसूत्रे कटाहे च पालकांस्ताञ्छुण्व मे ॥ वसुधामा स्थितः
 पूर्वं शंखपालश्च दक्षिणे ॥ ३५ ॥ तक्षकेशः स्थितः पश्चादुत्तरे केतुमानिति ॥ हरसिद्धिः सुपर्णाक्षी भास्करा योगनंदिनी ॥ ३६ ॥ कोटिकोटी
 युता देवी देवीनां पालयत्यदः ॥ एवमेतन्महाश्चर्यं ब्रह्मांडं स्थापितं च यैः ॥ ३७ ॥ नमामि तानहं नित्यं ब्रह्मविष्णुमहेश्वरान् ॥ विष्णुलोको
 रुद्रलोको बहिश्चास्मात्प्रकीर्त्यते ॥ ३८ ॥ तं च वर्णयितुं ब्रह्मा शक्तो नैवास्मदादयः ॥ विमुक्ता यत्र संयाति नित्यं हरिहरव्रताः ॥ ३९ ॥ ब्रह्मांडं
 संवृतं ह्येतत्कटाहेन समंततः ॥ कपित्थस्य यथा बीजं कटाहेन सुसंवृतम् ॥ ४० ॥ दशोत्तरेण पयसा वृतं तच्चापि तेजसा ॥ तेजश्च वायुना वायुर्नभ
 साहंतया च तत् ॥ ४१ ॥ अहंकारश्च महता तं चापि प्रकृतिः परा ॥ दशोत्तराणि सर्वाणि षड्राहुः सप्तमं च तत् ॥ ४२ ॥ प्राकृतं चरणं पार्थ तदनन्तं
 प्रकीर्तितम् ॥ अंडानां तु सहस्राणां सहस्राण्ययुतानि च ॥ ४३ ॥ ईदृशानां तथा चात्र कोटिकोटिशतानि च ॥ सर्वाण्येवंविधान्येव यादृशं कीर्तितं
 त्विदम् ॥ ४४ ॥ यस्यैवं वैभवं पार्थ तं नमामि सदाशिवम् ॥ अहो मंदः स पापात्मा को वा तस्मादचेतनः ॥ ४५ ॥ य एवंविधसंमोहतारकं न
 शिवं भजेत् ॥ अथ ते कीर्तयिष्यामि कालमानं निबोध तत् ॥ ४६ ॥ काष्ठा निमेषा दश पंच चाहुस्त्रिंशच्च काष्ठा गणयेत्कला हि ॥ त्रिंशत्कला

१ कालाग्निसंस्थितः-३०, कालाग्न्यसंस्थितः-३० च पा० । २ तलानि च-३० पा० । ३ एवं च विविधं सूत्रम्-३० पा० । ४ हरसिद्धिः सुपर्णाक्षी-३० पा० । ५ प्रकीर्तितः-३० पा० । ६ तत्र-
 ३० पा० । ७ मे-३० पा० ।

स्का.प.पु.
॥१५२॥

श्वापि भवेन्मुहूर्तं तत्रिंशता राज्यहनी उभे च ॥ ४७ ॥ दिवसे पंच कालाः स्युस्त्रिमुहूर्ताः शृणुष्व तान् ॥ प्रातस्ततः संगवश्च मध्याह्नश्चापरा
ह्नकः ॥ ४८ ॥ सायाह्नः पंचमश्चापि मुहूर्ता दश पंच च ॥ अहोरात्राः पंचदश पक्ष इत्यभिधीयते ॥ ४९ ॥ मासः पक्षद्वयेनोक्तो द्वौ मासौ
चार्कजावृत्तः ॥ ऋतुत्रयं चाप्ययनं द्वेयने वर्षमुच्यते ॥ ५० ॥ चतुर्भेदं मासमाहुः पंचभेदं च वत्सरम् ॥ संवत्सरस्तु प्रथमो द्वितीयः परि
वत्सरः ॥ ५१ ॥ इद्वत्सरस्तृतीयोऽसौ चतुर्थश्चावत्सरः ॥ पंचमश्च युगोनाम गणनानिश्चयो हि सः ॥ ५२ ॥ मासेन च मनुष्या
णामहोरात्रं च पैतृकम् ॥ कृष्णपक्षस्त्वहः प्रोक्तः शुक्लपक्षश्च शर्वरी ॥ ५३ ॥ मानुषेण च वर्षेण दैविको दिवसः स्मृतः ॥ अहस्तत्रो
दगयनं रात्रिः स्यादक्षिणायनम् ॥ ५४ ॥ वर्षेण चैव देवानां मतः सप्तर्षिवासरः ॥ सप्तर्षीणां च वर्षेण ध्रौवश्च दिवसः स्मृतः ॥
॥ ५५ ॥ मनुष्याणां च वर्षाणि लक्षसप्तदशैव तु ॥ अष्टाविंशतिसहस्राणि कृतं त्रेतायुगं ततः ॥ ५६ ॥ लक्षद्वादशसाहस्रषणव
त्यधिकाः पराः ॥ अष्टौ लक्षाश्चतुषष्टिसहस्राणि च द्वापरः ॥ ५७ ॥ चतुर्लक्षं तु द्वात्रिंशत्सहस्राणि कलिः स्मृतः ॥ चतुर्भिरेतैर्देवानां
युगमित्यभिधीयते ॥ ५८ ॥ आयुर्मनोर्युगानां च साधिका द्वेकसप्ततिः ॥ चतुर्दशमनूनां च कालेन ब्रह्मणो दिनम् ॥ ५९ ॥ युगानां
च सहस्रेण स च कल्पः शृणुष्व तान् ॥ भवोद्भवस्तपोभव्य ऋतुर्वद्विर्वराहकः ॥ ६० ॥ सावित्र आसिकश्चापि गांधारः कुशिकस्तथा ॥
ऋषभश्च तथा खड्गो गांधारीयश्च मध्यमः ॥ ६१ ॥ वैराजश्च निषादश्च मेघवाहनपंचमौ ॥ चित्रको ज्ञान आकूतिर्मौनो दंशश्च वृंहकः ॥ ६२ ॥
श्वेतो लोहितरक्तौ च पीतवासाः शिवः प्रभुः ॥ सर्वरूपश्च मासोऽयमेवं वर्षशतावधिः ॥ ६३ ॥ पूर्वार्धमपरार्धं च ब्रह्ममानमिदं स्मृतम् ॥
विष्णोश्च शंकरस्यापि नाहं शक्तश्च वर्णने ॥ ६४ ॥ क्वाहमल्पमतिः पार्थ क्वापरौ हरित्र्यंबकौ ॥ दैविकेनैव मानेन पातालेष्वपि गण्यते ॥ ६५ ॥
इति ते सूचितं बुद्ध्या शृणु तत्प्राकृतं पुनः ॥ ६६ ॥ इति वैधात्रव्यवस्थितिः ॥ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ ॥ ऋषभोनाम यन्नाम्ना नानापापं
कल्पनाः ॥ कलौ पार्थ भविष्यन्ति लोकानां मोहनात्मिकाः ॥ ६७ ॥ तस्य पुत्रस्तु भरतः शतशृंगस्तु तत्सुतः ॥ तस्य पुत्राष्टकं जातं तथैका
च कुमारिका ॥ ६८ ॥ इंद्रद्वीपः कसेरुश्च ताम्रद्वीपो गभस्तिमान् ॥ नागः सौम्यश्च गांधर्वो वरुणश्च कुमारिका ॥ ६९ ॥ वदनं चापि
कन्यायाः पार्थ बर्करिकाकृति ॥ शृणु तत्कारणं सर्वं महाश्वर्यसमन्वितम् ॥ ७० ॥ महीसागरपर्यंतं वृक्षराजिविराजिते ॥ जालीयुल्मलताकीर्णे

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ३९

॥१५२॥

स्तंभतीर्थस्य संनिधौ ॥ ७१ ॥ अजासमजतो मध्यात्काचिदेका च बर्करी ॥ भ्राता सती समायाता प्रदेशे तत्र दुश्चरे ॥ ७२ ॥ इतस्ततो भ्रमंती
 सा जालिमध्ये समंततः ॥ निर्गतुं नैव शक्नोति क्षुत्पिपासार्दिता शुभा ॥ ७३ ॥ विलम्बा जालिमध्ये तु ततः पंचत्वमागता ॥ कालेन कियता
 तस्य वृत्तिव्या शिरसो द्यधः ॥ ७४ ॥ पपात शनिदर्शे च महीसागरसंगमे ॥ सर्वतीर्थमये तत्र सर्वपापप्रमोचने ॥ ७५ ॥ शिरस्तु तदवस्थं
 हि समग्रं तत्र संस्थितम् ॥ जालिगुल्मावलम्बं च तस्या नैवापतज्जले ॥ ७६ ॥ शेषकायप्रपातेन महीसागरसंगमे ॥ तत्तीर्थस्य प्रभावेन बर्करी
 सा कुरुद्रह ॥ ७७ ॥ शतशृंगस्य वै राज्ञः सिंहलेष्वभवत्सुता ॥ मुखं बर्करिकातुल्यं व्यक्तं तस्या व्यजायत ॥ ७८ ॥ दिव्यनारी शुभाकारा शेष
 काये बभौ शुभा ॥ पूर्वं तस्याप्यपुत्रस्य राज्ञः पुत्रशतोपमा ॥ ७९ ॥ पुत्री जाता प्रमोदेन स्वजनानंदवर्धिनी ॥ ततस्तस्या विलोक्याथ मुखं
 बर्करिकाकृति ॥ ८० ॥ विस्मयं समनुप्राप्ताः सर्वे ते राजपूरुषाः ॥ विषादं परमापन्नो राजा सांतःपुरस्तदा ॥ ८१ ॥ खिन्नाः प्रकृतयः सर्वास्ताह
 ग्रूपविलोकनात् ॥ तत्किमित्येतदाश्चर्यमूचुः पौराः सुविस्मिताः ॥ ८२ ॥ ततः सा यौवनं प्राप्ता सगृहादेवसुतोपमा ॥ स्वमुखं दर्पणे वीक्ष्य
 स्मृतः पूर्वो भवस्तया ॥ ८३ ॥ तत्तीर्थस्य प्रभावेण मातृपित्रोर्निवेदितम् ॥ विषादो नैव कर्तव्यो मदर्थे तात निश्चितम् ॥ ८४ ॥
 मा शोकं कुरु मे मातः पूर्वजन्मार्जितं फलम् ॥ ततः पूर्वं स्ववृत्तांतमुक्त्वा सा च कुमारिका ॥ ८५ ॥ पूर्वजन्मोद्भवः कायस्त
 स्या यत्रापतत्तथा ॥ गमनाय तमुद्देशं विज्ञातो पितरौ तयो ॥ ८६ ॥ अहं तांत गमिष्यामि महीसागरसंगमम् ॥ भवामि तत्र
 संप्राप्ता यथा कुरु तथा नृप ॥ ८७ ॥ ततः पित्रा प्रतिज्ञातं शतशृंगेण तत्तथा ॥ तस्याः संवाहनं चक्रे राजा पोतैः सरन्नकैः ॥ ८८ ॥
 स्तंभतीर्थं ततः साऽपि प्राप्य पोतार्थसंयुता ॥ भूरिदानं ततश्चक्रे दानं सर्वस्वलक्षणम् ॥ ८९ ॥ जालिगुल्मांतरेऽन्विष्य ततो दृष्टं निजं शिरः ॥
 अस्थिचर्मावशेषं च तदादाय प्रयत्नतः ॥ ९० ॥ दग्ध्वा संगमसान्निध्ये क्षिप्तान्यस्थीनि संगमे ॥ ततस्तीर्थप्रभावेण मुखं जातं शशिप्रभम् ॥
 ॥ ९१ ॥ न तादृग्देवकन्यानां न तादृङ्नागयोषिताम् ॥ न तादृङ्मर्त्यनारीणां तस्या यादृङ्मुखं मुखम् ॥ ९२ ॥ सुरासुरनराः सर्वे तस्या
 रूपेण मोहिताः ॥ बहुधा प्रार्थयंत्येनां न सा वरमभीप्सति ॥ ९३ ॥ कष्टं तया मुदा तत्र प्रारब्धं दुश्चरं तपः ॥ ततः संवत्सरे पूर्णे देवदेवो महे

१ अत्र 'अजासमजतः' इत्येवापेक्षितम् 'पत्न्यां समजोऽन्येषां समाजस्तु सधर्मिणाम्' इति काशादिति ध्येयं सुधीभिः । २ शनिदर्शे-शनिवारयुक्तामावास्यायामित्यर्थः । ३ तथा-३० पा० । ४ तत्र-३० पा० ।
 ५ भूमिदानम्-३० पा० ।

श्वरः ॥ ९४ ॥ प्रत्यक्षतां गतस्तस्यै वरदोऽस्मीति चाब्रवीत् ॥ ततस्तं पूजयित्वा च कुमारी वाक्यमब्रवीत् ॥ ९५ ॥ यदि तुष्टोऽसि देवेश यदि देवो वरो मम ॥ सानिध्यं कियतामत्र सर्वकालं हि शंकर ॥ ९६ ॥ एवमस्त्विति शर्वेण प्रोक्ते हृष्टा कुमारिका ॥ यत्र दग्धं शिरस्तस्या बर्कर्याः कुरुस्तम ॥ ९७ ॥ बर्करेशः शिवस्तत्र तथा संस्थापितस्तदा ॥ मन्मुखान्महदाश्चर्यं श्रुत्वेदं च तलातलात् ॥ ९८ ॥ स्वस्तिकोनाम नागेंद्रः कुमारीं द्रष्टुमागतः ॥ शिरसा गच्छता तेन यत्रोत्क्षिप्ता च भूरभूत् ॥ ९९ ॥ ईशाने बर्करेशस्य कूपोऽभूत्स्वस्तिकाभिधः ॥ पूरितो गंगया पार्थ सर्वतीर्थफलप्रदः ॥ १०० ॥ दृष्ट्वा च स्थापितं लिंगं शिवस्तुष्टो वरं ददौ ॥ येषां मृतशरीराणामत्र दाहः प्रजायते ॥ १०१ ॥ क्षिप्यंतेब्धौ तथा स्थापिते तेषां स्यादक्षया गतिः ॥ ते स्वर्गे सुचिरं कालं वसित्वात्र समागताः ॥ १०२ ॥ राजानः सर्वसंपूर्णाः सप्रतापा भवन्ति ते ॥ बर्करेशं च यो भक्त्या संपूजयति मानवः ॥ १०३ ॥ स्नात्वाणवमहीतोये तस्य स्यान्मनसेप्सितम् ॥ कार्तिके च चतुर्दश्यां कृष्णायां श्रद्धयान्वितः ॥ १०४ ॥ कूपे स्नानं नरः कृत्वा संतर्प्य च पितृन्निजान् ॥ पूजयेद्बर्करेशं यः सर्वपापैः स मुच्यते ॥ १०५ ॥ एवं लब्ध्वा वरान्सर्वान्सा पुनः सिंहलं ययौ ॥ शतशृङ्गाय पित्रे च वृत्तांतं स्वं न्यवेदयत् ॥ १०६ ॥ तच्छ्रुत्वा विस्मितो राजा लोकाः सर्वे च फाल्गुन ॥ प्रशशंसुर्महीतीर्थमाजग्मुश्च कृतादराः ॥ १०७ ॥ स्नात्वा दत्त्वा च दानानि विविधानि च ते ततः ॥ सिंहलं च ययुर्भूयस्तीर्थमाहात्म्यहर्षिताः ॥ १०८ ॥ अनिच्छन्त्यां कुमार्यां च वरं द्रव्यं च पार्थिवः ॥ तथान्यदपि प्रीत्यासौ यहदौ नृपतिः शृणु ॥ १०९ ॥ इदं भारतखंडं च नवधैव विभज्य सः ॥ ददावष्टौ स्वपुत्राणां कुमार्यै नवमं तथा ॥ ११० ॥ तेषां विभेदान्वक्ष्यामि पर्वतैरुपशोभितान् ॥ पुत्रनामानि वर्षाणि पर्वतांश्च शृणुष्व मे ॥ १११ ॥ महेन्द्रो मलयः सद्यः शुक्तिमानृक्षपर्वतः ॥ विंध्यश्च पारियात्रश्च सप्तात्र कुलपर्वताः ॥ ११२ ॥ महेन्द्रपरतश्चैव इन्द्रद्वीपो निगद्यते ॥ पारियात्रस्य चैवार्वाक्खण्डं कौमारिकं स्मृतम् ॥ ११३ ॥ सहस्रमेकमेकं च सर्वखण्डान्यमूनि च ॥ नदीनां संभवं चापि संक्षेपाच्छृणु फाल्गुन ॥ ११४ ॥ वेदस्मृतिमुखा नद्यः पारियात्रोद्भवा मंताः ॥ नर्मदासरसाद्याश्च नद्यो विंध्याद्विनिर्गताः ॥ ११५ ॥ शतद्रूचन्द्रभागाद्या ऋक्षपर्वतसंभवाः ॥ ऋषिकुल्याकुमार्याद्याः शुक्तिमत्पादसंभवाः ॥ ११६ ॥ तापी पयोष्णी निर्विंध्या कावेरी च महीनदी ॥ कृष्णा वेणी भीमरथी सद्यपादोद्भवाः स्मृताः ॥ ११७ ॥ कृतमालाताम्रपर्णीप्रमुखा मलयोद्भवाः ॥ त्रिसामऋष्यकुल्याद्या महेन्द्रप्रभवाः स्मृताः ॥ ११८ ॥ एवं विभज्य पुत्रेभ्यः कुमार्यै च मही

पतिः ॥ शतशृंगो गिरिं गत्वा उदीच्यां तप्तवांस्तपः ॥ ११९ ॥ तत्र तत्त्वा तपो चोरं ब्रह्मलोकं जगाम सः ॥ शतशृंगो नृपश्रेष्ठः श
तशृंगे नगोत्तमे ॥ १२० ॥ यत्र जातोऽसि कौंतेय पांडोस्त्वं सोदरेः सह ॥ कुमारी च महाभागा स्तंभतीर्थस्थिता सती ॥ १२१ ॥ खंडोद्भवेन
द्रव्येण तेपे दानानि यच्छती ॥ ततः केनापि कालेन भ्रातृभ्योऽष्टभ्य एव च ॥ १२२ ॥ महावीर्यबलोत्साहा जाता नव नवात्मजाः ॥ ते समेत्य
समागम्य कुमारीं प्रोचिरे ततः ॥ १२३ ॥ कुलदेवी त्वमस्माकं प्रसादं कुरु नः शुभे ॥ अष्टौ खण्डानि चास्माकं विभज्य स्वयमेव च ॥ देहि
द्वासप्ततीनां नो विभेदः स्याद्यथा न नः ॥ १२४ ॥ इत्युक्ता सर्वधर्मज्ञा विज्ञाने ब्रह्मणा समा ॥ द्वासप्ततिविभेदैः सा नव खंडान्यचीकरत् ॥ १२५ ॥
तेषां नामानि ग्रामांश्च पत्तनानि च फाल्गुन ॥ वेलाकूलानि संख्यां च वक्ष्यामि तव तत्त्वतः ॥ १२६ ॥ कोटिश्चतस्रो ग्रामाणां नीवृदासीच्च
मंडले ॥ सार्धकोटिद्वयग्रामैर्देशो बालाक उच्यते ॥ १२७ ॥ सपादकोटिग्रामाणां पुरसाहणके विदुः ॥ लक्षाश्चत्वार एवापि ग्रामाणामंधले
स्मृताः ॥ १२८ ॥ एको लक्षश्च नेपाले ग्रामाणां परिकीर्तितः ॥ षट्त्रिंशल्लक्षमानं तु कान्यकुब्जे प्रकीर्तितम् ॥ १२९ ॥ द्वासप्ततिस्तथा लक्षा ग्रामा
गाजणके स्मृताः ॥ अष्टादश तथा लक्षा ग्रामाणां गौडदेशके ॥ १३० ॥ कामरूपे च ग्रामाणां नवलक्षाः प्रकीर्तिताः ॥ डोहले वेदसंज्ञे तु ग्रामाणां
नवलक्षकम् ॥ १३१ ॥ नवैव लक्षा ग्रामाणां कांतिपुरे प्रकीर्तिताः ॥ नवलक्षास्तथा चैव माचिपुरे प्रकीर्तिताः ॥ १३२ ॥ ओड्डियाणे तथा देशे
नवलक्षाः प्रकीर्तिताः ॥ जालंधरे तथा देशे नवलक्षाः प्रकीर्तिताः ॥ १३३ ॥ लोहपुरे तथा देशे लक्षाः प्रोक्ता नवैव च ॥ ग्रामाणां सप्तलक्षं च पांवी
पुरे प्रकीर्तितम् ॥ १३४ ॥ ग्रामाणां सप्तलक्षं च रटराजे प्रकीर्तितम् ॥ हरीआले च ग्रामाणां लक्षपंचकसंमिर्तम् ॥ १३५ ॥ सार्धलक्षत्रयं प्रोक्तं द्रडस्य
विषये तथा ॥ सार्धलक्षत्रयं प्रोक्तं तथावंभणवाहके ॥ १३६ ॥ एकविंशतिसाहस्रं ग्रामाणां नीलपूरके ॥ तथामलविषये पार्थ ग्रामाणामेकलक्षकम् ॥
॥ १३७ ॥ नरेंद्रुनामदेशे तु लक्षमेकं सपादकम् ॥ अतिलांगलदेशे च लक्षः प्रोक्तः सपादकः ॥ १३८ ॥ लक्षाष्टादशसाहस्रं नवती द्वे च मालवे ॥
सयंभरे तथा देशे लक्षः प्रोक्तः सपादकः ॥ १३९ ॥ मेवाडे च तथा प्रोक्तो लक्षश्चैकः सपादकः ॥ अशीतिश्च सहस्राणि वागुरिः परिकीर्तितः
॥ १४० ॥ ग्रामसप्ततिसाहस्रो गुर्जरात्रः प्रकीर्तितः ॥ तथा सप्ततिसाहस्रः पांडोर्विषय एव च ॥ १४१ ॥ जहाडुतिसहस्राणि द्वाचत्वारिंशदेव च ॥

१ उदीच्यां गिरि—गन्धमादनम्—बदरिकाश्रममित्यर्थः । २ एतानि ग्रामादिदेशादिनामान्यपरिचितत्वाद्यथाप्राप्ते पुस्तकादर्शविलोकितानि स्थापितानि सन्ति । तानि सुधीभिस्तत्तददेशपरिचितैः संशोधनीयानि ।

३ अमले—३० पा० । ४ गाजणके—४० पा० । ५ डोहले—३० पा० । ६ मन्त्रलक्षकम्—३० पा० । ७ सप्त—३० पा० । ८ लक्षपंचकसंस्थितम्—३० पा० ।

सं. ५. ५.
॥ १५४ ॥

अष्टादशसहस्राणि प्रोक्तं काश्मीरमंडलम् ॥ १४२ ॥ षट्त्रिंशत्सहस्राणि ग्रामाणां कौकणे विदुः ॥ चतुर्दशशतं द्वे च विंशतिलघुकौकणम् ॥ १४३ ॥
सिंधुः सहस्रदशके ग्रामाणां परिकीर्तितः ॥ १४४ ॥ चतुर्दशशते द्वे च विंशतिः कच्छमंडलम् ॥ पंचपंचाशत्सहस्रं ग्रामाः सौराष्ट्रमुच्यते ॥ १४५ ॥
एकविंशतिसाहस्रो लाडदेशः प्रकीर्तितः ॥ अतिसिंधुश्च ग्रामाणां दशसाहस्र उच्यते ॥ तथा चाक्षमुखं पार्थ दशसाहस्रमुच्यते ॥ १४६ ॥ सहस्रदश
कं चापि एकपादः प्रकीर्तितः ॥ १४७ ॥ तथैव दशसाहस्रो देशः सूर्यमुखः स्मृतः ॥ एकबाहुस्तथा देशो दशसाहस्रमुच्यते ॥ १४८ ॥ सहस्रदशकं
चैव संजायुरिति देशकः ॥ शिवनामा तथा देशः सहस्रदशकः स्मृतः ॥ सहस्राणि दश स्यातं तथा कालहयंजयः ॥ १४९ ॥ लिंगोद्भवस्तथा देशः
सहस्राणि दशैव च ॥ भद्रश्च देवभद्रश्च प्रत्येकं दशकौ स्मृतौ ॥ १५० ॥ षट्त्रिंशच्च सहस्राणि स्मृतौ चटविराटकौ ॥ षट्त्रिंशच्च सहस्राणि यमकोटिः
प्रकीर्तिता ॥ १५१ ॥ अष्टादश तथा कोटयो रामको देश उच्यते ॥ तोमरश्चापि कर्णाटो युगलश्च त्रयस्त्रिमे ॥ १५२ ॥ सपादलक्षग्रामाणां
प्रत्येकं परिकीर्तितः ॥ पंचलक्षाश्च ग्रामाणां स्त्रीराज्यं परिकीर्तितम् ॥ १५३ ॥ पुंलस्त्यविषयश्चापि दशलक्षक उच्यते ॥ प्रत्येकं लक्षदशकौ देशौ
कांबोजकोशलौ ॥ १५४ ॥ ग्रामाणां च चतुर्लक्षो बालिहकः परिकीर्त्यते ॥ षट्त्रिंशच्च सहस्राणि लंकादेशः प्रकीर्तितः ॥ १५५ ॥ चतुःषष्टिसहस्राणि
कुरुदेशः प्रकीर्तितः ॥ सार्धलक्षस्तथा प्रोक्तः किरातविजयो जयः ॥ १५६ ॥ पंच प्राहुस्तथा लक्षान्विदर्भायां च ग्रामकान् ॥ चतुर्दशसहस्राणि वर्ष
मानं प्रकीर्तितम् ॥ १५७ ॥ सहस्रदशकं चापि सिंहलद्वीपमुच्यते ॥ षट्त्रिंशच्च सहस्राणि ग्रामाणां पांडुदेशकः ॥ १५८ ॥ लक्षैकं च तथा प्रोक्तं
ग्रामाणां तु भयार्णकम् ॥ षट्षष्टिं च सहस्राणि देशो मागध उच्यते ॥ १५९ ॥ षष्टिसहस्राणि तथा ग्रामाणां पांडुदेशकः ॥ त्रिंशत्साहस्र उक्तश्च
ग्रामाणां च वरंदुकः ॥ १६० ॥ पंचविंशतिसाहस्रं मूलस्थानं प्रकीर्तितम् ॥ चत्वारिंशत्सहस्राणि ग्रामाणां यावनः स्मृतः ॥ १६१ ॥ चत्वार्येव
सहस्राणि पंक्षबाहुरुदीर्यते ॥ द्वाप्ततिरमी देशाः ग्रामसंख्याः प्रकीर्तिताः ॥ १६२ ॥ एवं भरतखंडेऽस्मिन्बण्णवत्येव कोटयः ॥ द्वाप्ततिस्तथा
लक्षाः पत्तनानां प्रकीर्तिताः ॥ १६३ ॥ षट्त्रिंशच्च सहस्राणि वेलाकूलानि भारत ॥ एवं विभज्य खंडानि भ्रातृव्याणां ददौ नव ॥ १६४ ॥ आत्मी
यमपि सा देवी अनिच्छुष्वपि तेषु च ॥ यतो मान्येति भगिनी प्रति कुध्यंति भ्रातरः ॥ १६५ ॥ भ्रातृन्प्रति भगिनी च विचार्येव ददौ शुभा ॥

१ शूर्यमुखः-५० पा० । २ लिंगोद्भवः समाख्यातम्-५० पा० । ३ सहस्रदशकौ स्मृतौ-५० पा० । ४ युगलम्-५० पा० । ५ मुलस्त्य-५० पा० । ६ उत्तरकोशलौ-५० पा० । ७ भयार्णकम्-५० पा० । ८ पांडुदेशकः-५० पा० । ९ निगद्यते-५० पा० । १० यक्षबाहुः-५० पा० ।

पादे-सं० १
(कौ०-सं० २)
अ० ३९

॥ १५४ ॥

तत्कृत्वा सालुमान्येतान्स्तंभतीर्थमुपागता ॥ १६६ ॥ तदा तेषु च देशेषु चतुर्वर्गस्य साधनम् ॥ सर्वेषां प्रवरं प्रोक्तं कुमारीश्वरमेव च ॥ १६७ ॥
 तत्रापि गुप्तक्षेत्रं च वेदैतत्सा कुमारिका ॥ गुप्तक्षेत्रे कुमारेशं पूजयन्ती महाव्रता ॥ १६८ ॥ तस्यौ द्वेष्टे स्नायन्ती षट्सु चैवापि संगमे ॥ ततः काल
 प्रकर्षाच्च प्रासादे स्कंदनिर्मिते ॥ १६९ ॥ जीर्णे नव्यं स्वर्णमयं प्रासादं साप्यकारयत् ॥ ततस्तुष्टो महादेवस्तस्या भक्त्यातितोषितः ॥ १७० ॥
 कुमारलिङ्गादुत्थाय प्रत्यक्षस्तामवोचत ॥ भद्रे तवाहं भक्त्या च विज्ञानेन च तोषितः ॥ १७१ ॥ जीर्णः पुनरुद्धतोऽयं प्रासादस्तेन तोषितः ॥
 तव नाम्ना च विख्यातो भविष्यामि कुमारिके ॥ १७२ ॥ कर्ता चापि तथोद्धर्ता द्वौ वै समफलौ स्मृतौ ॥ कुमारेशः कुमारीश इति वक्ष्यंति
 मां ततः ॥ १७३ ॥ बर्करेशे च ये दत्ता वरा दत्ताः सदैव ते ॥ तवापि प्राप्तः कालश्च समीपे वरवर्णिनि ॥ १७४ ॥ अभर्तुकाया नार्याश्च न स्वर्गो
 मोक्ष एव च ॥ यथैव वृद्धकन्यायाः सरस्वत्यास्तटे शुभे ॥ १७५ ॥ तस्मात्त्वमत्र तीर्थे च महाकालमिति स्मृतम् ॥ सिद्धिं गतं वृणु भद्रे पतित्वे
 वरवर्णिनि ॥ १७६ ॥ ततः सा रुद्रवाक्येन वरयामास तं पतिम् ॥ रुद्रलोकं ययौ चापि महाकालसमन्विता ॥ १७७ ॥ तत्र तां पार्वती प्राह
 समालिङ्ग्य प्रहर्षिता ॥ यस्मात्त्वया चित्रवच्च लिखिता पृथिवी शुभे ॥ १७८ ॥ चित्रलेखेतिनाम्ना त्वं तस्माद्भव सखी मम ॥ ततः सखी सम
 भवच्चित्रलेखेति सां शुभा ॥ १७९ ॥ ययानिरुद्धः कथित उषायाः पतिरुत्तमः ॥ योगिनीनां वरिष्ठा या महाकालस्य वल्लभा ॥ १८० ॥ अप्सु
 सा वार्षिकं बिंदुं पूर्णे वर्षशते पपौ ॥ तपश्चरन्ती तस्मात्सा प्रोच्यते चाप्सरा दिवि ॥ १८१ ॥ एवंविधा कुमारी सा लिङ्गमेतद्धि फाल्गुन ॥
 स्थापयामास शिवदं बर्करेश्वरसंज्ञितम् ॥ १८२ ॥ तस्मादत्र नृणां दाहश्चास्थिक्षेपश्च भारत ॥ प्रयागादधिकौ प्रोक्तौ महेशस्य वचो यथा ॥ १८३ ॥
 ॥ इति श्रीस्कंदि महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे बर्करेश्वरमाहात्म्यवर्णनं नामैकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ महाकालस्त्वसौ कश्च कथं सिद्धिमुपागतः ॥ अस्मिंस्तीर्थे मुनिश्रेष्ठ महादाम्भर्य
 मेत्र मे ॥ १ ॥ सर्वमेतत्समाख्याहि श्रद्धधानाय पृच्छते ॥ २ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ नमस्कृत्य महाकालं वरदं स्थाणुमव्ययम् ॥
 शक्तितश्चरितं तस्य वक्ष्ये पांडुकुलोद्भव ॥ ३ ॥ वाराणस्यां पुरि पुरा बभूव जपतां वरः ॥ रुद्रजापी महाभागो मांदिर्नाम महायशः ॥
 ॥ ४ ॥ तस्यापुत्रस्य पुत्रार्थे रुद्रान्संजपतः किल ॥ गतं वर्षशतं तुष्टस्ततस्तं प्राह शंकरः ॥ ५ ॥ मांटे तव सुतो धीमान्मत्प्रभावप

राक्रमः ॥ वंशस्य तव सर्वस्य समुद्धर्ता भविष्यति ॥ ६ ॥ इति श्रुत्वा रुद्रवचो मांतिर्हर्षं परं गतः ॥ ततः काले कियन्मात्रे पत्नी
मांतिर्महात्मनः ॥ ७ ॥ दधार गर्भं चटिका तपोमूर्तिधरा यथा ॥ तस्य गर्भस्य वर्षाणि चत्वारि किल संययुः ॥ ८ ॥ न पुनर्मातुरुदरं
त्यक्त्वा निर्गच्छते बहिः ॥ ततो मांतिरुपामंय सामभिस्तमवोचत ॥ ९ ॥ वत्स सामान्यपुत्रोऽपि पित्रोः सुखकरः सदा ॥ शुद्धायां मातरि भवो
मत्तः किं पीडयस्यळम् ॥ १० ॥ वत्स मानुष्यवासस्य स्पृहा तुभ्यं कथं न हि ॥ यत्र धर्मार्थकामानां मोक्षस्यापि च संततिः ॥ ११ ॥ कदा
मनुष्या जायेम पूजा यत्र महाफला ॥ पितृणां देवतानां च नानाधर्माश्च यत्र हि ॥ १२ ॥ इति भूतानि शोचन्ति नानायोनिगताम्यपि ॥ तत्त्वं
मानुष्यमतुलं स्पृहणीयं दिवौकसाम् ॥ अनादृत्य कथं ब्रूहि स्थितश्चोदर एव च ॥ १३ ॥ ॥ गर्भं उवाच ॥ ॥ तात जानाम्यहं सर्वमेतत्परम
दुर्लभम् ॥ किं तु बिभेमि चातिमात्रं कालमार्गस्य नित्यशः ॥ १४ ॥ द्वौ मार्गौ किल वेदेषु प्रोक्तौ कालोऽर्चिरेव च ॥ अर्चिषा मोक्षमायांति
कालमार्गेण कर्मणि ॥ १५ ॥ स्वर्गे वा नरके वापि कालमार्गगतो ह्ययम् ॥ न शर्म लभते कापि व्याधविद्धमृगो यथा ॥ १६ ॥ तस्यैव हेतोः
प्रयतेत्कोविदो यत्र दुःखवित् ॥ कालेन घोररूपेण गंभीरेण समाहितः ॥ १७ ॥ तच्चेन्मम मनस्तात नानादोषैर्न मोह्यते ॥ ततोऽहं दुर्लभं जन्म
मानुष्यं शीघ्रमाप्नुयाम् ॥ १८ ॥ ततस्तस्य पिता पार्थ कांदिशीको महेश्वरम् ॥ जगाम शरणं देवं त्राहित्राहि महेश्वर ॥ १९ ॥ त्वां विना कोऽपरो
देव पुत्रस्याभीष्टदोऽस्ति मे ॥ त्वयैव दत्तस्त्वं चायं जन्म प्रापय मे सुतम् ॥ २० ॥ ततस्तस्यातिभक्त्यासौ प्राह तुष्टो महेश्वरः ॥ विभूतीः स्वां
धर्मज्ञानवैराग्येश्वर्यमेव च ॥ २१ ॥ विपरीतश्च शीघ्रं भो मांतिपुत्रः प्रबोध्यताम् ॥ ततस्ता द्योतयंत्यश्च विभूत्यो गर्भमूर्चिरे ॥ २२ ॥ महामते
मांतिपुत्र न धार्यते भयं हृदि ॥ चत्वारस्त्वां हि धर्माद्या मनस्त्यक्ष्यामहे न ते ॥ २३ ॥ ततोऽपरास्त्वधर्माद्याः प्रोचुर्नैव तथा वयम् ॥ भविष्यामो
मनस्तुभ्यमस्मत्तव भयं न हि ॥ २४ ॥ इत्युक्ते स विभूतीभिः शीघ्रमेव कुमारकः ॥ निःससार बहिर्जातश्चकंपेतिरुरोद च ॥ २५ ॥ ततो विभू
तयः प्राहुर्मांति तव सुतस्त्वसौ ॥ अद्यापि कालमार्गस्य भीतः कर्मपति रोदिति ॥ २६ ॥ कालभीतिरिति ख्यातस्तस्मादेष भविष्यति ॥ इति दत्त्वा
वरं ताश्च महादेवांतिकं ययुः ॥ २७ ॥ सोऽपि बालः प्रववृधे शुक्लपक्ष इवोडुपैः ॥ संस्कृतः स च संस्कारैर्धीमान्पशुपतिव्रती ॥ २८ ॥ पंचमंत्रा

१ संयुजकः—६० पा० । २ महेश्वरः—धर्मज्ञानवैराग्येश्वर्यरूपाः—विपरीताः—अधर्म—अज्ञान—अवैराग्य—अनैश्वर्य—रूपाः—अष्टौ स्वाः विभूतीः प्राह—इति योजना बोध्या । ३ अस्मात्—इति—पंचमीबहुवचनस्य रूपम् ।

४ अनुदासेत्त्वलक्षणस्यात्मनेपदस्यानित्यत्वात्—परस्मैपदमपि । ५ उडुगाट् ६० पा० ।

अपञ्चुद्धस्तीर्थयात्रापरोऽभवत् ॥ रुद्रक्षेत्रेषु सन्नौ स जपन्मन्त्रांश्च भारत ॥ २९ ॥ कालभीतिगुणक्षेत्रगुणाञ्छ्रुत्वाभ्युपाययौ ॥ स्नात्वा ततो महीतोये जप्त्वा मन्त्रांश्च कोटिशः ॥ ३० ॥ निवृत्तो नातिदूरेथ बिल्ववृक्षं ददर्श सः ॥ दृष्ट्वा तं तस्य चाधस्ताल्लक्ष्मकं जजाप सः ॥ ३१ ॥ जप तस्तस्य विप्रस्य इंद्रियाणि लयं ययुः ॥ केवलं परमानंदस्वरूपोऽसावभूत्क्षणात् ॥ ३२ ॥ तस्यानंदस्य नौपम्यं स्वर्गादीनां भवेत्कचित् ॥ गंगोदक स्येव मानं केवलं सोऽप्यसावपि ॥ ३३ ॥ तत्र लीनो मुहुर्तेन पुनश्चाभूद्यथा पुरा ॥ ततो विसिष्मिये पार्थ कालभीतिरुवाच ह ॥ ३४ ॥ नायं मम महानन्दो वाराणस्यां न नमिषे ॥ न प्रभासे न केदारे न चाप्यमरकण्टके ॥ ३५ ॥ श्रीपर्वते न चान्यत्र यादृशोद्य प्रवर्तते ॥ निर्विकाराणि स्वच्छानि गंगाभांसीवखानि मे ॥ ३६ ॥ भूतेषु परमा प्रीतिस्त्रिजगदच्योतते स्फुटम् ॥ धर्ममेकं परं मह्यं चेतश्चाप्यवगच्छति ॥ ३७ ॥ अहो स्थानप्रभावोऽयं स्फुटं चाप्यत्र प्रोच्यते ॥ निर्दोषं यच्छुचि स्थान सर्वोपद्रववर्जितम् ॥ ३८ ॥ तत्र स्थितस्य धर्मार्थस्तद्ब्रूयात्सहस्रधा ॥ तदस्माच्च प्रभावाद्धि जाना मीतः स्वचेतसि ॥ ३९ ॥ विशिष्टं काशिमूल्येभ्यस्तीर्थेभ्यः स्थानकं त्विदम् ॥ तस्मादत्रैव संस्थोऽहं तपस्तपस्यामि पुष्कलम् ॥ ४० ॥ इदं चेदं तीर्थमिति सदा यस्तृषितश्चरेत् ॥ न स सिद्धिमवाप्नोति क्लेशेनैव ध्रियेत सः ॥ ४१ ॥ इति संचित्य बिल्वस्य वृक्षस्याधो व्यवस्थितः ॥ जजाप मन्त्रान्बुद्रस्य अंगुष्ठाग्रेण धिष्ठितः ॥ ४२ ॥ गृहीत्वा नियमं तोयविंदुं वर्षशतेऽग्निवत् ॥ ततो वर्षशते याते जपतस्तस्य भारत ॥ ४३ ॥ कश्चित्तो यभृतं कुम्भं गृहीत्वा नर आब्रजत् ॥ स तं प्रणम्य प्राहेदं कालभीतिं प्रहर्षतः ॥ ४४ ॥ अद्य ते नियमः पूर्णस्तोयमेतन्महामते ॥ गृहाण सफलं मह्यं श्रमं कर्तुमिहार्हसि ॥ ४५ ॥ ॥ कालभीतिरुवाच ॥ ॥ को भवान्वर्णतो ब्रूहि किमाचारश्च तत्त्वतः ॥ जन्माचारौ विदित्वा ते ब्रही प्याम्यन्यथा न हि ॥ ४६ ॥ ॥ नर उवाच ॥ ॥ न जाने पितरौ स्वीयौ नष्टौ वा सर्वथा न हि ॥ एवमेवापि पश्यामि सर्वदाऽहं स एव च ॥ ४७ ॥ आचारेऽपि धर्मेऽपि न कार्यं मम किंचन ॥ तस्माद्ब्रूयामि नाप्येतन्न चाप्यस्मि समाचरे ॥ ४८ ॥ ॥ कालभीतिरुवाच ॥ ॥ यद्येवं नोदकं तुभ्यं ब्रहीप्याम्यस्मिं कर्हिचित् ॥ शृणुष्वान्न वच्चे यन्मे गुरुराह श्रुतीरितम् ॥ ४९ ॥ न ज्ञायते कुलं यस्य बीजशुद्धिं विना ततः ॥ तस्य खादन्पिबन्वापि साधुः सीदति तत्क्षणात् ॥ ५० ॥ बन्ध रुद्रं न जानाति रुद्रभक्तश्च यो न हि ॥ अत्रोदकं तस्य भुञ्जन्पातकी स्यान्न संशयः ॥ ५१ ॥

१ शुभक्षेत्रगुणान्-३० पा० । २ गंगोदकस्य यथा मानम् उपमानं नास्ति तथा तस्य आनन्दस्य औपम्यं नास्ति अत एवानन्वयालंकारमाह-तः केवलम्-असाविष स इतिवाभूदिति । "उपमानोपमेयत्वं यदकस्यैव वस्तुनः । इन्दुरिन्दुरिव श्रीमानित्यादौ तदनन्वयः ॥" इत्यनन्वयालंकाररक्षणम् । ३ अधियत्-३० पा० । ४ अस्मि-अहम् । ५ श्रुतीरितम्-वेदप्रोक्तम् ।

रुका.म.पु.
५१५६॥

अज्ञात्वा यः शिवं भुंक्ते कथ्यते सोऽत्र ब्रह्महा ॥ मार्ष्टि च ब्रह्महात्रादे तस्मात्तस्य न भक्षयेत् ॥ ५२ ॥ गंगोदकुम्भः स्याद्यद्वत्तन्मध्ये मद्य
विंदुना ॥ अशिवज्ञस्य यो भुंक्ते शिवज्ञोऽपि तथैव सः ॥ ५३ ॥ हीनवर्णश्च यः स्याद्वि शिवभक्तोऽपि नैव सः ॥ प्रतिगृह्यौ गुणौ तस्माद्विलोक्यौ
द्वौ प्रतिग्रहे ॥ ५४ ॥ ॥ नर उवाच ॥ ॥ एतेन तव वाक्येन हास्यं संजायते मम ॥ अहो मुग्धोऽसि मिथ्या त्वमपस्मारी जडोऽपि च ॥ ५५ ॥
सदा सर्वेषु भूतेषु शिवो वसति नित्यशः ॥ सार्ध्वसाधु ततो वाक्यं नैव निन्दा शिवस्य सा ॥ ५६ ॥ आत्मनश्च परस्यापि यः करोत्यंतरो
हरम् ॥ तस्य भिन्नदृशो मृत्युर्विदधे भयमुल्बणम् ॥ ५७ ॥ अथवा का हि पानीये भवेदशुचिता वद ॥ मृत्तिकोद्भवकुम्भोऽयं पावकेनापि
पाचितः ॥ ५८ ॥ पूर्णश्च पयसा कस्मिन्नेषामशुचिता कुतः ॥ ५९ ॥ अथ चेन्मम संसर्गादशुचित्वं च मीयते ॥ तदस्यां संस्थितः पृथ्ग्यामहं
त्वं च कुतो वद ॥ ६० ॥ कुतः पृथिव्यां चरसि खे त्वं नैव चरस्युत ॥ एवं विचार्यमाणे ते भाषितं मुग्धवद्भवेत् ॥ ६१ ॥ ॥ कालभोतिरु
वाच ॥ ॥ सर्वभूतेषु चेदेवं शिव एवेति चोच्यते ॥ नास्तिकां मृत्तिका कस्माद्भक्षयंति नभस्यके ॥ ६२ ॥ शुद्धचर्थं तेन विश्वस्य स्थपिता
संस्थितिर्यथा ॥ फलेन पालिता सा च नान्यथा तां शृणुष्व च ॥ ६३ ॥ ससर्जति पुरा धाता रूपात्मकमिदं जगत् ॥ तच्च नामप्रपञ्चेन बद्धं
दाम्ना च गौर्यथा ॥ ६४ ॥ स च नामप्रपञ्चस्तु चतुर्धा भिद्यते किल ॥ ध्वनिर्वर्णाः पदं वाक्यमित्यास्पदचतुष्टयम् ॥ ६५ ॥ तत्र ध्वनिर्ना
दमयो वर्णाश्चाकारपूर्वकाः ॥ पदं 'श वमि' ति प्रोक्तं वाक्यं चेति 'शिवं' भजेत् ॥ ६६ ॥ तच्चापि वाक्यं त्रिविधं भवेदिति श्रुतेर्मतम् ॥ प्रभु
सम्मतमेकं च सुहृत्संमतमेव च ॥ ६७ ॥ कांतासंमतमेवापि वाक्यं हि त्रिविधं विदुः ॥ प्रभुः स्वामी यथा भृत्यमादिशत्येतदाचर ॥ ६८ ॥
तथा श्रुतिस्मृती चोभे प्राहतुः प्रभुसंमतम् ॥ इतिहासपुराणादि सुहृत्संमतमुच्यते ॥ ६९ ॥ सुहृद्भ्रतिबोध्यैः प्रवर्तयति तत्त्वतः ॥
काव्यालापादिकं यच्च कांतासंमतमुच्यते ॥ ७० ॥ प्रभुवाक्यं स्मृतं यच्च सबाह्याभ्यंतरं शुचि ॥ सुहृद्वाक्यं तथा शौचं पाल
येत्स्वर्गकांक्षया ॥ ७१ ॥ तदेतत्पालनीयं स्याद्भूमिजानां श्रुतिर्षदेव ॥ त्वया नास्तिक्यवाक्येन चेदेतदभिधीयते ॥ ७२ ॥ एतेन श्रुतिशास्त्रा

माहे.सं.१
(को.सं.२)
म. ४०

५१५६॥

१ साधुसाधु-६० । २ मृत्तिकामयकुम्भोऽयम्-६० पा० । ३ रूपव्यक्तम्-६० पा० । ४ 'श, व' इति पदम्-'श' कार 'व' कारात्मकं पदमिति प्रोक्तम् । ततः-'वाक्यं पदसमूहः' इति शास्त्रात् 'श-व,

अनयोः पदयोः सम्यग्देन 'शिव' इति वाक्यम्-संपन्नम्-इति तात्पर्यम् ।

णि पुराणं च वृथैव किम् ॥ अग्रे सप्तर्षिपूर्वा ये ब्राह्मणाः क्षत्रिया भवन् ॥ ७३ ॥ शुग्धाः सर्वेऽभवन्क्षत्रा ये हि वेदं गता ह्यनु ॥ तथा वेदांतवचनं
 सत्त्वस्था षूर्ध्वगामिनः ॥ ७४ ॥ तिष्ठन्ति राजसा मध्ये ह्यधो गच्छन्ति तामसाः ॥ सत्त्वाहारेः सत्त्ववृत्त्या स्वर्गगामी भवेत्ततः ॥ ७५ ॥ न चैतदप्य
 सूयामो यद्भूतेषु शिवो न हि ॥ अस्त्येव सर्वभूतेषु शृण्वत्राप्युपमानकम् ॥ ७६ ॥ यथा सुवर्णजातानि भूषणानि बहुनि च ॥ कानिचिच्छुद्धरूपाणि
 हीनरूपाणि कानिचित् ॥ ७७ ॥ स्वर्णं सर्वेषु चास्त्येव तथैव स सदाशिवः ॥ हीनरूपं शोधितं सच्छुद्धिमेति न चैकताम् ॥ ७८ ॥ तथेदं शोधि
 तं देहं शुद्धं दिवि व्रजेत्स्फुटम् ॥ तस्मात्सर्वात्मना हीनां ब्रह्मं बत धीमता ॥ ७९ ॥ चेदिदं शोधयेद्देहं नैव ब्रह्मं समंततः ॥ सर्वतो यः प्रति
 ब्राही निहाराहारयोर्न च ॥ ८० ॥ शुचिः स्यादल्पदिवसात्पाषाणोऽसौ भवेत्स्फुटम् ॥ तस्मात्सर्वात्मना नैव ग्रहीष्येहं जलं स्फुटम् ॥ ८१ ॥ साधु
 वाप्यथवाऽसाधु प्रमाणं नः श्रुतिः परा ॥ एवमुक्ते स च नरः प्रहसन्दक्षिणेन च ॥ ८२ ॥ अंगुष्ठेन लिखन्धूमिं चक्रे गर्तं महोत्तमम् ॥ तत्र चिक्षेप
 तत्तोयं तेन गर्तः स्म पूरितः ॥ ८३ ॥ अत्यरिच्यत तोयं च चक्रे पादेन संलिखन् ॥ चक्रे सरः पूरितं चाप्यतिरिक्तजलेन तत ॥ ८४ ॥ तद
 द्रुतं महद्दृष्ट्वा नैव विप्रो विसिष्मिये ॥ यतो बहुविधं चित्रं भवेद्भूताद्युपासिषु ॥ ८५ ॥ तच्चित्रेण न जह्याच्च श्रुतिमार्गं सनातनम् ॥ ८६ ॥
 ॥ नर उवाच ॥ ॥ अतिमूर्खोऽसि विप्र त्वं प्रज्ञावादांश्च भाषसे ॥ किं न श्रुतस्त्वया श्लोकः पुराविद्भिरुदीरितः ॥ कूपोन्यस्य घटो
 ऽन्यस्य रज्जुरन्यस्य भारत ॥ ८७ ॥ पायंत्यन्ये पिबंत्यन्ये सर्वे ते समभागिनः ॥ तज्जलं मम कस्मात्त्वं धर्मज्ञो न पिबस्यसि ॥ ८८ ॥
 ॥ नारद उवाच ॥ ॥ ततो विममृशे श्लोको बहुधा समभागिनाम् ॥ अनिश्चयाद्विचार्यासौ वटाद्यैः समभागिता ॥ ८९ ॥ बहुपोतद्रव्यक्षेपः
 सर्वैः सा समभागिता ॥ एवं कर्तुः फलैः सर्वैः समं स्याच्च पुनः पुनः ॥ ९० ॥ यः शुचिश्च शिवं ध्यायन्प्रासादकूपकर्तारि ॥ जलप्रतिग्रहाभावा
 त्पिबतोऽस्य समं फलम् ॥ ९१ ॥ इति निश्चित्य प्रोवाच कालभीतिनरं च तम् ॥ सत्यमेतत्किं तु कुम्भपयसा गर्तपूरणे ॥ ९२ ॥ दृष्ट्वा प्रत्यक्षतो
 मादृक्कथं पिबति भो वद ॥ साधु वाप्यथवाऽसाधु न पिबेयं कथंचन ॥ ९३ ॥ एवं विनिश्चयं दृष्ट्वास्य स्थिरं कुरुनंदन ॥ पुरुपोऽसौ प्रहस्यैव क्षणा
 दंतर्दधे ततः ॥ ९४ ॥ कालभीतिश्च परमं विस्मयं समुपागतः ॥ वृत्तांतः कोयमित्येव चिंतयामास भूयसा ॥ ९५ ॥ ततश्चितयतस्तस्य बिल्वाध

१ अडभाव आर्यः । २ “ऊर्ध्वं गच्छन्ति सत्त्वस्था मध्ये तिष्ठन्ति राजसाः ॥ जघन्यगुणवृत्तिस्था अधो गच्छन्ति तामसाः ॥” इति भगवद्गीतासु । ३ ह्यंभः--द०पा० । ४ असि-- इति त्वमित्यर्थकं
 विभक्तिप्रतिरूपकमन्ययम् ।

स्कं.प.पु.
॥१५७॥

स्तात्सुशोभनम् ॥ उच्छ्रितं सुमहालिंगं पृथिव्या द्योतयद्दिशः ॥ १६ ॥ प्राबुर्भावे ततस्तस्य महालिंगस्य भारत ॥ ननर्त खेप्सरोवृन्दं गंधर्वा
ललितं जगुः ॥ १७ ॥ पारिजातमयीं पुष्पवृष्टिमिन्द्रो मुमोच ह ॥ जयेति देवा मुनयस्तुष्टुर्विविधैः स्तवैः ॥ १८ ॥ तस्मिन्महति कौरव्य
वर्तमाने महोत्सवे ॥ कालभीतिः प्रसुदितः प्रणम्य स्तोत्रमेरयत् ॥ १९ ॥ पापस्य कालं भवपङ्ककाङ्गं कलाकलं कालमार्गस्य कालम् ॥ देवं
महाकालमहं प्रपद्ये श्रीकालकण्ठं भवकालरूपम् ॥ १०० ॥ ईशानवक्त्रं प्रणमामि त्वाहं स्तौति श्रुतिः सर्वविद्येश्वरस्त्वम् ॥ भूतेश्वरस्त्वं प्रपिता
महस्त्वं तस्मै नमस्तेस्तु महेश्वराय ॥ १०१ ॥ यं स्तौति वेदस्तमहं प्रपद्ये तत्पुरुषसंज्ञं शरणं द्वितीयम् ॥ त्वां विद्महे तच्च नस्त्वं प्रदेहि श्रीरुद्र
देवेश नमोनमस्ते ॥ १०२ ॥ अघोरवक्त्रं त्रितयं प्रपद्ये अथर्वजुष्टं तव रूपकाणि ॥ अघोरघोराणि च घोरघोराण्यहं सदानौमि भूतानि तुभ्यम् ॥ १०३ ॥
चतुर्थवक्त्रं च सदा प्रपद्ये सद्योभिजाताय नमोनमस्ते ॥ भवेभवेनादिभवो भवस्व भवोद्भवो मां शिव तत्रतत्र ॥ १०४ ॥ नमोस्तु ते वामदेवाय ज्येष्ठरुद्राय
कालाय कलाविकारिणे ॥ बलंकरायपि बलप्रमाथिने भूतानि हन्त्रे च मनोन्मनाय ॥ १०५ ॥ त्रियंबकं त्वां च यजामहे वयं सुपुण्यगंधैः शिवपुष्टिवर्ध
नम् ॥ उर्वारुकं पक्वमिवोम्रबंधनाद्रक्षस्व मां त्र्यंबक मृत्युमार्गात् ॥ १०६ ॥ षडक्षरं मंत्रवरं तवेश जपंति ये मुनयो वीतरागाः ॥ तेषां प्रसन्नोऽसि जपामहे
तं त्वांकारपूर्वं च नमः शिवाय ॥ १०७ ॥ एवं स्तुतो महादेवो लिंगान्निःसृत्य भारत ॥ त्रिजगद्द्योतयन्भासा प्रत्यक्षः प्राह च द्विजम् ॥ १०८ ॥ यत्त्वयात्र
महातीर्थं भृशमाराधितो द्विज ॥ तेनाति तुष्टस्ते वत्स नेशः कालः कथंचन ॥ १०९ ॥ अहं च नररूपी यो दृष्टा ते धर्मसंस्थितिम् ॥ धन्यस्तद्गर्म
मार्गोऽयं पाल्यते यद्भवद्विधैः ॥ ११० ॥ सर्वतीर्थोदकैर्गतः पुरितो मे सरस्तथा ॥ जलमेतन्महापुण्यं त्वदर्थं मे समाहृतम् ॥ १११ ॥ सप्तमंत्ररहस्यं
च यत्कृतं स्तवनं मम ॥ अनेन पक्वमानेन सप्तमंत्रफलं भवेत् ॥ ११२ ॥ अभीष्टं च वरं मत्तो वृणीष्व मनसेप्सितम् ॥ त्वयातितोषितो ह्यस्मि
नादेयं विद्यते तव ॥ ११३ ॥ ॥ कालभीतिरुवाच ॥ ॥ धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मि यत्त्वं तुष्टोऽसि शंकर ॥ त्वतोपात्सफला धर्माः श्रमायैवान्यथा
मताः ॥ ११४ ॥ यदि तुष्टोऽसि सान्निध्यं लिंगेऽत्र क्रियतां सदा ॥ अक्षयं तत्कृतं चास्तु यद्विङ्गे क्रियतेऽत्र च ॥ ११५ ॥ जपतो यत्फलं देव

१ आर्यः प्रयोगः, तृतीयमित्यर्थः । २ अयं क्रमस्त्वैवेतादृशो दृश्यते.—वैदिकपञ्चमन्त्रक्रमस्तु—ईशान—तत्पुरुष—अघोर—वामदेव—सद्योजात—इत्येवंरूपोऽस्ति । अत्र च स्तोतुरेच्छयाऽयं चतुर्थवक्त्रस्तुतिक्रमः न तु मंत्रक्रम
तः । मंत्रक्रमस्तु अत्र—“नमोऽस्तु वामदेवाय—” इत्याद्यामिमल्लोकस्यात्र पाठोऽप्येहितः अस्य च ‘चतुर्थवक्त्रं च सदा प्रपद्ये’ इत्यत्र ‘मुपचवक्त्रं च—’ इत्येवं पाठभेदं विधाय—‘नमोऽस्तु ते वामदेवाय—’ इत्यस्याभ्युक्तादमे
पाठे कृते—मंत्रक्रमेणाऽयं स्तोत्रक्रमः समुचितः स्यात् । अष्टविंशत्याधीनत्वाद्वा यथातथ्येनैवायं पाठक्रमोऽत्र स्थापितो नोत्तमः ।

मोह० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ४०

॥१५७॥

पंचमंत्रायुतेन च ॥ तत्फलं जायतां नणामस्य लिंगस्य दर्शने ॥ ११६ ॥ कालमार्गादहं यस्मान्मोक्षितोऽहं महेश्वर ॥ महाकालमिति ख्यातं लिंगं
 तस्माद्भवतिदम् ॥ ११७ ॥ अस्मिन् कूपे यो मर्त्यः स्नात्वा तर्पयते पितृन् ॥ सर्वतीर्थफलं चास्तु पितृणामक्षया गतिः ॥ ११८ ॥ इति तस्य
 वचः श्रुत्वा प्रीतस्तं शंकरोऽब्रवीत् ॥ स्वायंभुवं यत्र लिंगं तत्र नित्यं वसाम्यहम् ॥ ११९ ॥ स्वयंभुवाणरत्नोत्थधातुपाषाणलोहजम् ॥ लिंगं
 क्रमेण फलदमंत्यात्पूर्वं दशोत्तरम् ॥ १२० ॥ आकाशे तारकालिंगं पाताले हाटकेश्वरम् ॥ स्वायंभुवं धरापृष्ठे तदेतन्नित्यं संमम् ॥ १२१ ॥ विशेषा
 त्प्रार्थितं यच्च तच्च सर्वं भविष्यति ॥ अत्र पुष्पं फलं पूजा नैवेद्यं स्तवनक्रिया ॥ १२२ ॥ दानं वान्यच्च यत्किंचिदक्षयं तद्भविष्यति ॥ माघासितचतु
 र्दश्यां शिवयोगे च पुत्रक ॥ १२३ ॥ लिंगाच्च पूर्वतः कूपे स्नात्वा यस्तर्पयेत्पितृन् ॥ सर्वतीर्थफलावाप्तिः पितृणां चाक्षया गतिः ॥ १२४ ॥ तस्यां रात्रौ
 महाकालं यामेयामे प्रपूजयेत् ॥ यः क्षिपेत्सर्वलिंगेषु स जागरफलं लभेत् ॥ १२५ ॥ जितेंद्रियश्च यो नित्यं मां लिंगेन प्रपूजयेत् ॥ भुक्तिमुक्ती न
 दूरस्थे तस्य नित्यं द्विजोत्तम ॥ १२६ ॥ माघे चतुर्दश्यष्टम्यां सोमवारे च पर्वणि ॥ स्नात्वा सरसि योऽभ्यर्च्य लिंगमेतच्छिवं व्रजेत् ॥
 ॥ १२७ ॥ दानं तपो रुद्रजापः सर्वमक्षयमेव च ॥ त्वं च नन्दी द्वितीयो मे प्रतीहारो भविष्यसि ॥ १२८ ॥ कालमार्गजयाद्रत्स महाकाला
 भिधश्चिरम् ॥ करंधमोऽत्र राजर्षिरचिरादागमिष्यति ॥ १२९ ॥ तस्य प्रोच्य भवान्धर्मास्ततो मल्लोकमाव्रज ॥ इत्युक्त्वा भगवान्बुद्धो
 लिंगमध्ये न्यलीयत ॥ १३० ॥ महाकालोऽपि मुदितस्तत्र तेपे महत्तपः ॥ १३१ ॥ ॥ इति महाकालप्रादुर्भावः ॥ ॥ नारद उवाच ॥ अथ
 केनापि कालेन पार्थ राजा करंधमः ॥ विशेषमिच्छुर्धर्मेषु श्रुत्वा तीर्थमहागुणान् ॥ १३२ ॥ महाकालचरित्रं च तत्रैव समुपाययौ ॥ महीसागर
 तोयेऽसौ स्नात्वा लिंगान्यथार्चयत् ॥ १३३ ॥ महाकालमनुप्राप्य परमां प्रीतिमागतः ॥ स पश्यन्सुमहालिंगं नातृप्यत जनेश्वरः ॥ १३४ ॥
 यथा दरिद्रः कृपणो निधिकुम्भमवाप्य च ॥ सफलं जीवितं मेने महाकालं निरीक्ष्य सः ॥ १३५ ॥ पंचमंत्रायुतजपफलं यस्येह दर्शनात् ॥ ततः
 सपर्ययाभ्यर्च्य महत्यासौ प्रणम्य च ॥ १३६ ॥ श्रुत्वा च लिंगप्रवरं महाकालमुपासदत् ॥ ततो रुद्रवचः स्मृत्वा महाकालः स्मयन्निव ॥ १३७ ॥
 प्रत्युद्गम्य नृपं पूजामर्घं च प्रत्यपादयत् ॥ ततः कुशलप्रश्नादि कृत्वा शांतमुखं नृपः ॥ १३८ ॥ महाकालमुपामंत्र्य कथंते वाक्यमब्रवीत् ॥

१ लिंगे-३० पा० । २ स्मृतम्-१० पा० । ३ कस्मिन्पुस्तके-अत्र-इति श्रीस्कान्दे महापुराणे एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे मादेश्वरखण्डे कीमारिकाखण्डे महाकालेश्वरप्रादुर्भावोनाम चत्वारिंशो
 अध्यायः ॥ ४० ॥ इत्यध्यायसमाप्तिदण्डकं वर्तते । अन्यत्र पुस्तकेषु तु-प्रक्रान्तस्यैवास्याध्यायस्य-चतुर्गुण्यवस्थावर्णनान्तो समाप्तिदण्डकं दरीदृश्यते ।

स्का.म.पु.
॥ १५८ ॥

भगवन्संशयो मह्यं सदाऽयं परिवर्तते ॥ १३९ ॥ यदिदं तर्पणं नाम पितॄणां क्रियते नृभिः ॥ जलमध्ये जलं याति कथं तृप्यन्ति पूर्वजाः ॥ १४० ॥
एवं पिंडादिपूजा च सर्वमत्रैव दृश्यते ॥ कथमेवं स्म मन्यामः पित्राद्यैरुपभुज्यते ॥ १४१ ॥ न चैतदस्ति यत्तेषां नोपतिष्ठति किंचन ॥ स्वप्ने यथा
क्रम्य नरं दृश्यन्ते याचकाश्च ते ॥ १४२ ॥ देवानां चापि दृश्यन्ते प्रत्यक्षाः प्रत्ययाः सदा ॥ तत्कथं प्रतिगृह्णन्ति मनो मेऽत्र प्रमुह्यति ॥ १४३ ॥
॥ महाकाल उवाच ॥ ॥ योनिरेवंविधा तेषां पितॄणां च दिवौकसाम् ॥ दूरोक्तं दूरपूजा च दूरस्तुतिरथापि यत् ॥ १४४ ॥ भव्यं भूतं भवि-
ष्यच्च सर्वं जानन्ति यांति च ॥ पंचतन्मात्ररूपं च मनोबुद्धिरहंजडाः ॥ १४५ ॥ नवतत्त्वमयं देहं दशमः पुरुषो मतः ॥ तस्माद्गंधेन तृप्यन्ति रसत-
त्वेन ते तथा ॥ १४६ ॥ शब्दतत्त्वेन तुष्यन्ति स्पर्शतत्त्वं च गृह्णते ॥ शुचि दृष्ट्वा च तुष्यन्ति नात्र राजन्भवेन्मृषा ॥ १४७ ॥ यथा तृणं पशूनां च नरा-
णामन्नमुच्यते ॥ एवं देवतयोनीनामन्नसारस्य भोजनम् ॥ १४८ ॥ शक्तयः सर्वभावानामचित्या ज्ञानगोचराः ॥ तस्मात्तत्त्वं प्रगृह्णन्ति शेषमत्रैव
दृश्यते ॥ १४९ ॥ ॥ करंधम उवाच ॥ ॥ पितृभ्यो दीयते श्राद्धं स्वकर्मवशात् ॥ स्वर्गस्था नरकस्था वा कथं तैरुपभुज्यते ॥ १५० ॥
अथ स्वर्गस्थ नरके स्थिताः कर्माभियंत्रिताः ॥ शक्नुवन्ति वरानेतान्दातुं ते चेश्वराः कथम् ॥ १५१ ॥ आयुः प्रजां धनं विद्यां स्वर्गं मोक्षं सुखानि
च ॥ प्रयच्छन्तु तथा राज्यं प्रीता नृणां पितामहाः ॥ १५२ ॥ ॥ महाकाल उवाच ॥ ॥ सत्यमेतत्स्वकर्मस्थाः पितरो यन्नृपोत्तम ॥ किं तु
देवासुराणां च यक्षादीनाममूर्तकाः ॥ १५३ ॥ मूर्ताश्चतुर्णां वर्णानां पितरः सप्तधा स्मृताः ॥ ते हि सर्वे प्रयच्छन्ति दातुं सर्वं यथेप्सितम् ॥ १५४ ॥
एकत्रिंशद्गणा येषां पितॄणां प्रबला नृप ॥ कृतं च तदिदं श्राद्धं तर्पयेत्तान्परां पितॄन् ॥ १५५ ॥ ते तृप्तास्तर्पयन्त्यस्य पूर्वजान्यत्र संस्थितान् ॥ एवं
स्वानां चोपतिष्ठेच्छ्राद्धं यच्छन्ति ते वरान् ॥ १५६ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ भूतादिभ्यो यथा विप्र नाम्ना वोदिष्य दीयते ॥ सुरादीनां कथं चैव
संक्षेपेण न दीयते ॥ १५७ ॥ इदं पितृभ्यो देवेभ्यो द्विजेभ्यः पावकाय च ॥ एवं कस्माद्विस्तराः स्युर्मनःकायादिकष्टदाः ॥ १५८ ॥ ॥ महा-
काल उवाच ॥ ॥ उचिता प्रतिपत्तिश्च कार्या सर्वेषु नित्यशः ॥ प्रतिपत्तिं चोचितां ते विना गृह्णन्ति नैव च ॥ १५९ ॥ यथा श्वा गृहद्वारस्थो
बलिं गृह्णाति किं तथा ॥ प्रधानपुरुषो राजन्गृह्णाति च शुना समः ॥ १६० ॥ एवं ते भूतवद्देवा न हि गृह्णन्ति कर्हिचित् ॥ शुचि कामं जुषते न

१ अयं संवादः आधुनिकानां नास्तिक्यतया—नित्यनैमिषिकादिदेवहितकर्मसु—अश्रद्धानानां जनानामारि-
१ परिगृह्णन्ति—४० पा० । ४ येषाम्—२० पा० । ५ देवादियोनीनाम्—४० पा० ।

मादे० सं० १
(कौ० सं० २)
म० ४०

हविरश्रद्धधानतः ॥ १६१ ॥ विना मंत्रैश्च यदत्तं न तद्गृह्णन्ति तेऽमलाः ॥ श्रुतिरप्यत्र प्राहेदं मंत्राणां विषये नृप ॥ १६२ ॥ “मंत्रा देवता यद्यद्विद्वा
 न्मन्त्रवत्करोति देवताभिरेव तत्करोति यद्वदाति देवताभिरेव तद्वदाति यत्प्रतिगृह्णाति देवताभिरेव तत्प्रतिगृह्णाति तस्मान्नामन्त्रवत्प्रतिगृह्णीयात्
 नामन्त्रवत्प्रतिपद्यते” इति ॥ १६३ ॥ तस्मान्मंत्रैः सदा देयं पौराणैर्वैदिकैरपि ॥ अन्यथा ते न गृह्णन्ति भूतानामुपतिष्ठति ॥ १६४ ॥ ॥ राजो
 वाच ॥ ॥ दर्भास्तिलानक्षतांश्च तोयं चैतैः सुसंयुतम् ॥ कस्मात्प्रदीयते दानं ज्ञातुमिच्छामि कारणम् ॥ १६५ ॥ ॥ महाकाल उवाच ॥ ॥
 पुरा किल प्रदत्तानि भूमेर्दानानि भूरिशः ॥ प्रत्यगृह्णन्त दैत्याश्च प्रविश्याभ्यन्तरं बलात् ॥ १६६ ॥ ततो देवाश्च पितरः प्रत्यूचुः पद्मसंभवम् ॥
 ॥ १६७ ॥ स्वामित्रः पश्यतामेव सर्वं दैत्यैः प्रगृह्यते ॥ विधेहि रक्षां तेषां त्वं न नष्टाः स्मो यथा वयम् ॥ १६८ ॥ ततो विमृश्यैव विधी रक्षो
 पायमचीकरत् ॥ तिलैर्युक्तं पितॄणां च देवानामक्षतैः सह ॥ १६९ ॥ तोयं दर्भाश्च सर्वत्र एवं गृह्णन्ति नासुराः ॥ एतान्विना प्रदत्तं य
 त्फलं दैत्यैः प्रगृह्यते ॥ १७० ॥ निःस्वस्य पितरो देवा यांति दातुः फलं न हि ॥ तस्माद्युगेषु सर्वेषु दानमेवं प्रदीयते ॥ १७१ ॥ ॥ करंधम उवाच ॥ ॥
 चतुर्युगव्यवस्थानं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ महतीयं विविक्ता मे सदैव परिवर्तते ॥ १७२ ॥ ॥ महाकाल उवाच ॥ आद्यं कृतयुगं विद्धि
 ततस्त्रेतायुगं स्मृतम् ॥ द्वापरं च कलिश्चेति चत्वारश्च समासतः ॥ १७३ ॥ सत्त्वं कृतं रजस्त्रेता द्वापरं च रजस्तमः ॥ कलिस्तमस्तु विज्ञेयं
 युगवृत्तं युगेषु च ॥ १७४ ॥ ध्यानं परं कृतयुगे त्रेतायां यज्ञ उच्यते ॥ वृत्तं च द्वापरे सत्यं दानमेव कलौ युगे ॥ १७५ ॥ कृते तु मानसी सृष्टि
 र्वृत्तिः साक्षाद्रसोल्लासा ॥ तेजोमय्यः प्रजास्तृप्ताः सदानंदाश्च भोगिनः ॥ १७६ ॥ अधमोत्तमो न तासां ता निर्विशेषाः प्रजाः शुभाः ॥ तुल्य
 मायुः सुखं रूपं तासां तस्मिन्कृते युगे ॥ १७७ ॥ न चाप्रीतिर्न च द्वंद्वो न द्वेषो नापि च क्रमः ॥ पर्वतोदधिवासिन्यो ह्यनुकोशप्रियास्तु ताः ॥
 ॥ १७८ ॥ वर्णाश्रमव्यवस्था च तदासीन्न हि संकरः ॥ एकमन्यं न ध्यायन्ति परमं ते सदा शिवम् ॥ १७९ ॥ चतुर्थे च ततः पादे नष्टा साऽभ्रद्रसो
 ल्लासा ॥ प्रादुरासस्ततस्तासां वृक्षाश्चगृहसंज्ञिताः ॥ १८० ॥ वस्त्राणि च प्रसूयन्ते फलान्याभरणानि च ॥ तेष्वेव जायते तासां गंधवर्णरसान्वि
 तम् ॥ १८१ ॥ सुमाक्षिकं महावीर्यं पुटके पुटके मधु ॥ तेन ता वर्तयन्ति स्म कृतस्यान्ते प्रजास्तदा ॥ १८२ ॥ दृष्टपुष्टास्तथा वृद्धाः प्रजा वै विग
 तज्वराः ॥ ततः कालेन केनापि तासां वृद्धे रसेन्द्रिये ॥ १८३ ॥ युगभावात्तथा ध्याने स्वल्पीभूते शिवस्य च ॥ वृक्षास्तान्पर्यगृह्णन्त मधु वा माक्षिकं

स्कं.प.पु.
॥१५९॥

बलात् ॥ १८४ ॥ तासां तेनोपचारेण लोभदोषकृतेन वै ॥ प्रनष्टा मधुना सार्धं कल्पवृक्षाः कचित्कचित् ॥ १८५ ॥ तस्यां चाप्यल्पशिष्टायां
द्वंद्वान्यभ्युत्थितानि वै ॥ शीतातपैर्मनोदुःखैस्ततस्ता दुःखिता भृशम् ॥ १८६ ॥ चक्रुरावरणार्थं हि केतनानि ततस्ततः ॥ ततः प्रादुर्बभौ
तासां सिद्धिस्त्रेतायुगे पुनः ॥ १८७ ॥ वृष्ट्या बभूवुरोषध्यो ग्राम्यारण्याश्चतुर्दश ॥ अकृष्टपच्याश्चानूत्तास्तोयभूमिसमागमात् ॥ १८८ ॥ ऋतु
पुष्पफलेष्वेव वृक्षगुल्माश्च जज्ञिरे ॥ तैश्च वृत्तिरभूत्तासां धान्यैः पुष्पैः फलेस्तथा ॥ १८९ ॥ ततः पुनरभूत्तासां रागो लोभश्च सर्वतः ॥ कालवीर्येण
वा गृह्य नदीक्षेत्राणि पर्वतान् ॥ १९० ॥ वृक्षगुल्मौषधीश्चैव प्रसह्याशु यथाबलम् ॥ विपर्ययेण चौषध्यः प्रनष्टाश्च चतुर्दश ॥ १९१ ॥ नत्वा धरां
प्रविष्टास्ता ओषध्यः पीडिताः प्रजाः ॥ दुदोह गां पृथुर्वैन्यः सर्वभूतहिताय वै ॥ १९२ ॥ तदाप्रभृति चौषध्यः फालकृष्टाः प्रजास्ततः ॥ वार्त्तया
वर्तयन्ति स्म पाल्यमानाश्च क्षत्रियैः ॥ १९३ ॥ वर्णाश्रमप्रतिष्ठा च यज्ञस्त्रेतासु चोच्यते ॥ सदाशिवध्यानमयं त्यक्त्वा मोक्षमचेतनाः ॥ १९४ ॥ पुष्पितां
वाचमाश्रित्य रागात्स्वर्गमसाधयन् ॥ द्वापरे च प्रवर्तते मतिभेदास्ततो नृणाम् ॥ १९५ ॥ मनसा कर्मणा वाचा कृच्छ्राद्दार्ता प्रसिध्यति ॥ लोभोऽ
धृतिः शिवं त्यक्त्वा धर्माणां संकरस्तथा ॥ १९६ ॥ वर्णाश्रमपरिध्वंसाः प्रवर्तते च द्वापरे ॥ तदा व्यासैश्चतुर्द्वी च व्यस्यते द्वापरात्ततः ॥
॥ १९७ ॥ एको वेदश्चतुष्पादैः क्रियते द्विजहेतव ॥ इतिहासपुराणानि भिद्यन्ते लोकगौरवात् ॥ १९८ ॥ ब्राह्मं पादं वैष्णवं च शैवं
भागवतं तथा ॥ तथान्यन्नारदीयं च मार्कण्डेयं च सप्तमम् ॥ १९९ ॥ आग्नेयमष्टमं प्रोक्तं भविष्यं नवमं स्मृतम् ॥ दशमं ब्रह्मवैवर्तं
लैंगमेकादशं तथा ॥ २०० ॥ वाराहं द्वादशं चैव स्कान्दं चैव त्रयोदशम् ॥ चतुर्दशं वामनं च कौर्म पंचदशं स्मृतम् ॥ २०१ ॥ मात्स्यं
षोडशकं प्रोक्तं गारुडं च ततः परम् ॥ अतः परं तु ब्रह्मांडमेवश्चाष्टादशानि हि ॥ २०२ ॥ अस्मिन्वाराहकल्पे च व्यासानाकर्णयस्व च ॥
ऋतुः सत्यो भार्गवश्च अंगिराः सविता तथा ॥ २०३ ॥ मृत्युः शतक्रतुर्धर्मान्वसिष्ठो भविताऽधुना ॥ सारस्वतस्त्रिधामा च वेदविब्रिहृतो मुनिः
॥ २०४ ॥ शततेजाः स्वयं विष्णुर्नारायण इति स्मृतः ॥ करकश्चारुणिर्धर्मास्तथा देव ऋतंजयः ॥ २०५ ॥ कृतंजयो भरद्वाजो गौतमः कविस
त्तमः ॥ वाजश्रवा मुनिश्चैव तथा शुष्मायणो मुनिः ॥ २०६ ॥ तृणविंदुस्तथा ऋक्षः शक्तिः पाराशरस्तथा ॥ जातूकर्ण्योऽथ विष्णुश्च स्वयं
द्वैपायनो मुनिः ॥ २०७ ॥ अश्वत्थाममुखाश्चेते भविष्याः सूचितास्तव ॥ धर्मशास्त्राणि लोकार्थं भिद्यन्ते चापि द्वापरे ॥ २०८ ॥ मन्वत्रिवि

पादे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ४०

॥१५९॥

ण्णुहारीतयाज्ञवल्क्योशनोगिराः ॥ यमापस्तंबसंवर्ताः कात्यायनबृहस्पती ॥ २०९ ॥ पराशरव्यासशंखलिखिता दक्षगौतमौ ॥ शातातपो वसिष्ठश्च
 धर्मशास्त्रप्रयोजकाः ॥ २१० ॥ ततो द्वापरसंध्यायां प्रवर्तति कलौ युगे ॥ नश्यमाने शैवयोगे जायंते योगनन्दनाः ॥ २११ ॥ आद्ये श्वेतकलौ
 रुद्रः सुतारस्तारणस्तथा ॥ सुहोत्रः कंकणश्चैव लोकास्त्र्यश्च महामुनिः ॥ २१२ ॥ जैगीषव्यश्च भाव्यो वै भगवान्दधिवाहनः ॥ ऋषभश्च मुनिर्धर्म
 उग्रश्चात्रिः सञ्जालकः ॥ २१३ ॥ गौतमो वेदशीर्णश्च गोकर्णश्च शिखंडिभृत् ॥ गुहावासी जटामाली अट्टहासश्च दारुणः ॥ २१४ ॥ लंगली
 संयमी शूली डिंडी जुण्डीश्वरः स्वयम् ॥ सहिष्णुः सोमशर्मा च लकुलीशश्च पार्थिव ॥ २१५ ॥ कायावरोहणो भावीत्याद्या योगेश्वराः क्रमात् ॥
 एते संक्षिप्य वक्ष्यंति शिवधर्मं कलौ युगे ॥ २१६ ॥ एवं कलियुगे राजञ्चास्त्रसंक्षेप उच्यते ॥ शृणु तिष्यप्रवृत्तिं च हर्षोद्वेगकरौ किल ॥ २१७ ॥
 तिष्ये मायामसूयां च वधं चैव तपस्विनाम् ॥ साधयंति नरास्तत्र तमसा व्याकुलेंद्रियाः ॥ २१८ ॥ कलौ प्रमाथको रागः सततं क्षुद्रयानि च ॥
 अनावृष्टिभयं घोरं देशानां च विपर्ययः ॥ २१९ ॥ न प्रमाणं श्रुतेरस्ति नृणां चाधर्मसेवनात् ॥ अधार्मिकास्त्वनाचारा महाकोपालपतेजसः ॥
 ॥ २२० ॥ अनृतं ब्रुवते लुब्धा नारीप्रायाश्च दुष्प्रजाः ॥ दुरिष्टैर्दुरधीतैश्च दुराचारैर्दुरागमैः ॥ २२१ ॥ विप्राणां कर्मदोषैश्च प्रजानां
 जायते क्षयः ॥ उत्सीदंति क्षत्रविशो वर्धते शूद्रविप्रकाः ॥ २२२ ॥ शूद्रा विप्रैः सहासंते शयनासनभोजनैः ॥ शूद्राश्च ब्राह्मणाचाराः शूद्राचा
 राश्च ब्राह्मणाः ॥ २२३ ॥ राजवृत्त्यां स्थिताश्चौराश्चौराचाराश्च पार्थिवाः ॥ एकपत्न्यो न शिष्यंति वर्धयंत्यभिसारिकाः ॥ २२४ ॥
 तदा ह्यल्पफला भूमिः क्वचिच्चापि महाफला ॥ अरक्षितारो हर्तारो राजानः पापनिर्भयाः ॥ २२५ ॥ अक्षत्रियास्तु राजानो विप्राः शूद्रोप
 जीविनः ॥ शूद्रा विवादिनः सर्वे ब्राह्मणैरभिनेदिताः ॥ २२६ ॥ आसनस्थान्द्विजान्दृष्ट्वा चलंत्यल्पबुद्धयः ॥ आस्ये निधाय वै
 हस्तं कर्णे शूद्रस्य च द्विजाः ॥ २२७ ॥ नीचस्यापि तदा वाक्यं वक्ष्यंति विनयेन तम् ॥ उच्चासनस्थाञ्छूद्रांश्च द्विजानां पश्यतामपि ॥
 ॥ २२८ ॥ ज्ञात्वा न हिंसते राजा पश्य कालबलं नृप ॥ पुष्पैः शुभसितैश्चैव तथान्यैर्मण्डनैर्द्विजाः ॥ २२९ ॥ शूद्रानभ्यर्चयंत्यल्पश्रुतभाग्यब
 लान्विताः ॥ पापंदिनां च गृह्णति ब्राह्मणाः कुप्रतिग्रहम् ॥ २३० ॥ येन ते रौरवं यांति सुदुस्तारं द्विजाधमाः ॥ तपोयज्ञफलानां च विक्रेतारो
 द्विजास्तथा ॥ २३१ ॥ यतयश्च भविष्यंति बहवः कोटिशः कलौ ॥ पुरुषाल्पबहुस्त्रीको नृणां चापत्यसंभवः ॥ २३२ ॥ निंदंति वेदवाक्यानि वेदा

कां.प.पु.
॥१६०॥

थांश्च कलौ युगे ॥ शुद्धेः स्वयं निर्मितं यत्प्रमाणं शास्त्रमेव तत् ॥ २३३ ॥ श्वापदप्रबलत्वं च गवां चापि परिक्षयः ॥ कस्यचिद्दानप्रभृतियर्म
स्यास्ति न शुद्धता ॥ २३४ ॥ साधूनां बहवो नाशाः पार्थिवाश्चाप्यरक्षिणः ॥ अट्टशूला जनपदाः शिवशूलाश्चतुष्पथाः ॥ २३५ ॥ प्रमदाः केशशू
लिन्यो भविष्यन्ति कलौ युगे ॥ स्त्रीप्रधानानि गेहानि कुचैलास्ताश्च कर्कशाः ॥ २३६ ॥ बहुभक्ष्यावलिप्ताश्च कृत्या इव भवन्ति च ॥ सर्वे वणिगज
नाश्चापि चित्रवर्षी च वासवः ॥ २३७ ॥ कुशीलचर्यापाषंडैर्वृथारूपैः समावृतः ॥ बहुयाचनको लोको भविष्यति परस्परी ॥ २३८ ॥ अशंक
श्चैव पापेषु तदा लोको भविष्यति ॥ इतारः पररत्नानां परदारप्रधर्षकाः ॥ २३९ ॥ ऊनषोडशवर्षाश्च प्रजायन्ते युगक्षये ॥ तथा द्वादशवर्षाश्च
प्रसवन्ति स्त्रियस्तदा ॥ २४० ॥ चौराश्चौरस्य हतारो हर्तुर्हर्ता तथापरः ॥ ज्ञानकर्मण्युपरते लोके निष्क्रियतां गते ॥ २४१ ॥ कीटमूषकसर्पाश्च
धर्षयिष्यन्ति मानवान् ॥ वर्णाश्रमाणां ये चान्ये पाषंडाः परिपंथिनः ॥ २४२ ॥ ते तदा प्रोद्भवन्ति तेषां वृद्धिश्च पार्थिव ॥ दुःखं पुत्रकलत्राद्यं
देहोत्सादः सारोगता ॥ २४३ ॥ अधर्माभिनिवेशत्वात्तमसो जायते कलौ ॥ कलेर्दोषनिधेश्चैव शृणुष्वैवं महागुणम् ॥ २४४ ॥ तदारूपेनैव काले
न सिद्धिं गच्छन्ति मानवाः ॥ त्रियुगीना वदन्त्येवं धन्या धर्मं चरन्ति ये ॥ २४५ ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणोक्तं कलौ श्रद्धापरायणाः ॥ त्रेतायां वार्षिको
धर्मो द्वापरे मासिकः स्मृतः ॥ २४६ ॥ यथा कलेशं चरन्प्राज्ञस्तदह्ना प्राप्यते कलौ ॥ युगत्रयेण तावन्तः सिद्धिं गच्छन्ति पार्थिवः ॥ २४७ ॥
यावन्तः सिद्धिमायाति कलौ हरिहरव्रताः ॥ अष्टाविंशे कलौ यच्च भावि तत्त्वं निबोध मे ॥ २४८ ॥ त्रिषु वर्षसहस्रेषु कलेर्यातेषु पार्थिवः ॥ त्रिंश
तेषु दशन्यूनैष्वस्यां भुवि भविष्यति ॥ २४९ ॥ शुद्धकोनाम वीराणामधिपः सिद्धिमत्र सः ॥ चर्चितायां समाराध्य लप्स्यते भूभरापहः ॥ २५० ॥
ततस्त्रिषु सहस्रेषु दशाधिकशतत्रये ॥ भविष्यं नंदराज्यं च चाणक्यो यान्हनिष्यति ॥ २५१ ॥ शुक्लतीर्थे सर्वपापनिर्मुक्तिं योऽभिलप्स्यति ॥
ततस्त्रिषु सहस्रेषु विंशत्या चाधिकेषु च ॥ २५२ ॥ भविष्यं विक्रमादित्यराज्यं सोऽथ प्रलप्स्यते ॥ सिद्धिप्रसादाद्गुर्गाणां दीनान्यो ह्युद्भविष्यति
॥ २५३ ॥ ततः शतसहस्रेषु शतेनाप्यधिकेषु च ॥ शकोनाम भविष्यश्च योऽतिदारिद्र्यहारकः ॥ २५४ ॥ ततस्त्रिषु सहस्रेषु पदशतैरधिकेषु च ॥
मागधे हेमसदनादंजन्यां प्रभविष्यति ॥ २५५ ॥ विष्णोरंशो धर्मपाता बुधः साक्षात्स्वयं प्रभुः ॥ तस्य कर्माणि भूरीणि भविष्यन्ति महात्मनः
॥ २५६ ॥ ज्योतिर्विदुमुखानुग्रान्स हनिष्यति कोटिशः ॥ चतुःषष्टिं स वर्षाणि भुक्त्वा द्वीपानि सप्त च ॥ २५७ ॥ भक्तेभ्यः स्वयंशो मुक्त्वा

१ अष्टमं शिवो वेदः केशो भग उदीरितः—इत्यन्यत्रोक्ता अष्टादिसंज्ञाः । शूलश्च विक्रयः ।

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ४०

॥१६०॥

दिवं पश्चाद्गमिष्यति ॥ सर्वेषां चावताराणां गुणैः समधिको यतः ॥ २५८ ॥ ततो वक्ष्यन्ति तं भक्त्या सर्वपापहरं बुधम् ॥ चतुर्षु च सहस्रेषु शते
 ष्वपि चतुर्षु च ॥ २५९ ॥ साधिकेषु महाब्राजा प्रमितिः प्रभविष्यति ॥ गोत्रेषु वै चंद्रमसो बहुसेनापतिर्वली ॥ २६० ॥ म्लेच्छान्स कोटिशो
 हत्वा पाषंडानि च सर्वशः ॥ वैदिकं केवलं शुद्धं सद्धर्मं वर्तयिष्यति ॥ २६१ ॥ गंगायमुनयोर्मध्ये निष्ठां यास्यति पार्थिवः ॥ ततः प्रजाश्च काले
 न केनापि भृशपीडिताः ॥ २६२ ॥ घोरं वा धर्ममाश्रित्य शाठ्येन च भवन्ति ताः ॥ अप्रब्रह्मास्ततस्ता वै लोभाविद्याश्च बृंशः ॥ २६३ ॥ उपहिंसन्ति
 चान्योन्यं व्याकुलाः श्रमपीडिताः ॥ नष्टे श्रौते तथा स्मार्ते परस्परहतास्तदा ॥ २६४ ॥ निर्मर्यादा निष्करुणा निस्स्नेहा निरपत्रपाः ॥ गृह
 दाराणि संत्यज्य ह्रस्वकाः पंचविंशतिः ॥ २६५ ॥ हाहाभूताश्चरिष्यन्ति विषादव्याकुलेंद्रियाः ॥ अनावृष्टिहताश्चैव वार्तामुत्सृज्य दुःखिताः ॥ २६६ ॥
 प्रत्यन्तास्ता निषेवंति हित्वा जनपदान्स्वकान् ॥ सरित्सागरकूलांश्च सेवंते पर्वतास्तथा ॥ २६७ ॥ मांसैर्मूलफलेश्चैव वर्तयन्ति सुदुःखिताः ॥ चीरपत्रा
 जिनधरा निष्क्रिया निष्परिग्रहाः ॥ २६८ ॥ धर्मस्य वासमात्रं च शाल्वो म्लेच्छो हनिष्यति ॥ उत्तमाधममध्यत्वं सर्वमुच्छिद्य घोरकृत ॥ २६९ ॥
 ततस्तस्य वधार्थाय विष्णुः साक्षाज्जगत्पतिः ॥ शंभले विष्णुयशसो भूत्वा पुत्रो नृपोत्तम ॥ २७० ॥ द्विजोत्तमैः परिवृतः शाल्वं तं संहरिष्यति ॥
 कोटिशोऽर्बुदशः पापान्निहत्य च निखर्वशः ॥ २७१ ॥ पालयिष्यति तं धर्मं यो धर्मः श्रुतिपूर्वकः ॥ २७२ ॥ कृत्वा पोतं धर्मरूपं साधूनां परमेश्वरः ॥
 गमिष्यति परं लोकं कृत्वा कर्माणि धूरिशः ॥ २७३ ॥ ततः कृतयुगं भूयः प्रवर्तिष्यति पार्थिव ॥ आद्यं कृतयुगं चान्यं तदन्येभ्यो विशिष्यते
 ॥ २७४ ॥ अष्टाविंशकलिश्चैव शेषः प्रावर्त अन्यतः ॥ ततः कृते सूर्यवंशः सोमवंशः प्रवत्स्यति ॥ २७५ ॥ मरुराजाच्च देवापेः श्रुतदेवाच्च ब्राह्मणाः ॥
 इति चातुर्युगी राजन्यवस्था परिवर्तते ॥ चतुर्युगे च ते धन्या ये भजन्ति हराच्युतौ ॥ २७६ ॥ ॥ इति श्रीस्कादे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां
 संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे महाकालकरन्धमसंवादे चतुर्युगव्यवस्थावर्णननाम चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ छ ॥
 ॥ करधम उवाच ॥ ॥ केचिच्छिवं समाश्रित्य विष्णुमाश्रित्य वेधसम् ॥ वर्णयन्ति परे मोक्षं त्वं तु कस्मात्तु मन्यसे ॥ १ ॥ ॥ महाकाल
 उवाच ॥ ॥ अपारवैभवा देवास्त्रयोऽप्येते नरर्षभ ॥ योगीन्द्राणामपि त्वत्र चेतो मुह्यति किं मम ॥ २ ॥ पुरा किलैवं मुनयो नैमिषारण्यवा

सिनः ॥ संदिग्धांतः श्रेष्ठतायां ब्रह्मलोकमुपागमन् ॥ ३ ॥ तस्मिन्क्षणे विरिंचोऽपि श्लोकं प्रह्वोऽब्रवीत्किल ॥ अनंताय नमस्तस्मै यस्यांतो नोप
लभ्यते ॥ ४ ॥ महेशाय च भक्ते द्वौ कृपायेतां सदा मयि ॥ ततः श्रेष्ठं च तं मत्वा क्षीरोदं मुनयो ययुः ॥ ५ ॥ तत्र योगेश्वरः श्लोकं प्रबुध्यन्नमुम
ब्रवीत् ॥ ब्रह्माणं सर्वभूतेषु परमं ब्रह्मरूपिणम् ॥ ६ ॥ सदाशिवं च वंदे तौ भवेतां मंगलाय मे ॥ ततस्ते विस्मिता विप्रा अपंसृत्य ययुः पुनः ॥
॥ ७ ॥ कैलासे ददृशुः स्थाणुं वदंतं गिरिजां प्रति ॥ एकादश्यां प्रनृत्यानि जागरे विष्णुसद्मनि ॥ ८ ॥ सदा तपस्यां चरामि प्रीत्यर्थं हरिवे
धसोः ॥ श्रुत्वेति चापसृत्यैव विप्रास्ते मुनयोऽब्रुवन् ॥ ९ ॥ यद्वा देवा न संयाति पारं ये च परस्परम् ॥ तत्सृष्टसृष्टसृष्टेषु गणना काऽस्मदा
दिषु ॥ १० ॥ उत्तमाधममध्यमममीषां वर्णयंति ये ॥ असत्यवादिनः पापास्ते याति निरयं ध्रुवम् ॥ ११ ॥ एवं ते निश्चयामासुर्नैमिषेया
स्तपस्विनः ॥ सत्यमेतच्च राजेंद्र ममापीदं मतं स्फुटम् ॥ १२ ॥ जापकानां सहस्राणि वैष्णवानां तथैव च ॥ शैवानां च विधिं विष्णुं स्थाणुं
चाप्यन्वममुचन् ॥ १३ ॥ तस्माद्यस्य मनोरागो यस्मिन्देवे भवेत्स्फुटम् ॥ स तं भजेद्विपापः स्यान्ममेदं मतमुत्तमम् ॥ १४ ॥ ॥ करंधम
उवाच ॥ ॥ कानि पापानि विप्रेन्द्र येस्तु संमूढचेतसः ॥ न वेदेषु न धर्मेषु रतिमापद्यते मनः ॥ १५ ॥ ॥ महाकाल उवाच ॥ ॥ अधर्म
भेदा विज्ञेयाश्चित्तवृत्तिप्रभेदतः ॥ स्थूलाः सूक्ष्मा असूक्ष्माश्च कोटिभेदैरनेकशः ॥ १६ ॥ तत्र ये पापनिचयाः स्थूला नरकहेतवः ॥ ते समासेन
कथ्यन्ते मनोवाक्कायसाधनाः ॥ १७ ॥ परस्त्रीद्रव्यसंकल्पश्चेतसानिष्टचित्तनम् ॥ अकार्याभिनिवेशश्च चतुर्द्धा कर्म मानसम् ॥ १८ ॥ अनिवद्भ्रमला
पित्वमसत्यं चाग्रियं च यत् ॥ परापवादपैशुन्यं चतुर्धा कर्म वाचिकम् ॥ १९ ॥ अभक्ष्यभक्षणं हिंसा मिथ्या कामस्य सेवनम् ॥ परस्वा
नामुपादानं चतुर्धा कर्म कायिकम् ॥ २० ॥ इत्येतद्वादशविधं कर्म प्रोक्तं त्रिसंभवम् ॥ अस्य भेदान्पुनर्वक्ष्ये येषां फलमनंतकम् ॥ २१ ॥
ये द्विषन्ति महादेवं संसारार्णवतारकम् ॥ सुमहत्पातकोपेतास्ते याति नरकाग्निषु ॥ २२ ॥ महांति पातकान्याहुर्निरंतरफलानि षट् ॥
नाभिनन्दन्ति ये दृष्ट्वा शंकरं न स्तुवंति ये ॥ २३ ॥ यथेष्टचेष्टा निःशंकाः संतिष्ठन्ति रमन्ति च ॥ उपचारविनिर्मुक्ताः शिवस्य गुरुसं
निधौ ॥ २४ ॥ शिवाचारं न मन्यन्ते शिवभक्तान्द्विषन्ति षट् ॥ गुरुमार्तमशक्तं वा विदेशप्रस्थितं तथा ॥ २५ ॥ अरिभिः परिभूतं
वा यस्त्यजति स पापकृत् ॥ तद्गार्यापुत्रमित्रेषु यश्चावज्ञां करोति वा ॥ २६ ॥ इत्येतत्पातकं ज्ञेयं गुरुनिदासमं महत् ॥ ब्रह्मप्रश्नं सुरा

पञ्च स्तेयी च गुरुतल्पगः ॥ २७ ॥ महापातकिनस्त्वेते तत्संसर्गी च पञ्चमः ॥ क्रोधादेषाद्भयाद्धोभाद्वाङ्मणस्य वदन्ति ये ॥ २८ ॥ मर्मातिकं
 महादोषं ब्रह्मघ्नः स प्रकीर्तितः ॥ ब्राह्मणं यः समाहूय याचमानमर्किचनम् ॥ २९ ॥ पञ्चात्रास्तीति यो ब्रूयात्स च वै ब्रह्महा स्मृतः ॥
 यश्च विद्याभिमानेन निस्तेजयति सद्भिजम् ॥ ३० ॥ उदासीनः सभामध्ये ब्रह्महा स प्रकीर्तितः ॥ मिथ्यागुणैः स्वमात्मानं नयत्युत्कर्षतां
 बलात् ॥ ३१ ॥ विरुद्धं गुरुभिः सार्धं ब्रह्मघ्नः स प्रकीर्तितः ॥ क्षुत्तृष्णातप्तदेहानां द्विजानां भोक्तुमिच्छताम् ॥ ३२ ॥ यः समाचरते विघ्नं तमाहुर्ब्रह्मघातकम् ॥
 पिशुनः सर्वलोकानां छिद्रान्वेषणतत्परः ॥ ३३ ॥ उद्वेगजननः क्रूरः स च वै ब्रह्महा स्मृतः ॥ गवां तृषाभिभूतानां जलार्थमुप
 सर्पताम् ॥ ३४ ॥ यः समाचरते विघ्नं तमाहुर्ब्रह्मघातकम् ॥ परदोषं परिज्ञाय नृपकर्णे जपेत् यः ॥ ३५ ॥ पापीयान्पिशुनः क्रूरस्तमाहुर्ब्रह्मघात
 कम् ॥ न्यायेनोपार्जितं विप्रेस्तद्व्यहरणं च यत् ॥ ३६ ॥ छद्मना वा बलाद्वापि ब्रह्महत्यासमं मतम् ॥ अधीत्य यश्च शास्त्राणि परित्यजति मूढधीः
 ॥ ३७ ॥ सुरापानसमं ज्ञेयं जीवनायेव वा पठेत् ॥ अग्निहोत्रपरित्यागः पञ्चयज्ञोपकर्मणाम् ॥ ३८ ॥ मातृपितृपरित्यागः कूटसाक्षी सुहृद्बन्धुः ॥
 अभक्ष्यभक्षणं वन्यजंतूनां काम्यया वधः ॥ ३९ ॥ ग्रामं वनं गवावासं यश्च क्रोधेन दीपयेत् ॥ इति घोराणि पापानि सुरापानसमानि च ॥ ४० ॥
 दीनसर्वस्वहरणं नरस्त्रीगजवाजिनाम् ॥ गोभूरत्नसुवर्णानामौषधीनां रसस्य च ॥ ४१ ॥ चंदनागरुकर्पूरकस्तूरीपट्टवाससाम् ॥ हस्तन्यासापहरणं
 रुक्मस्तेयसमं स्मृतम् ॥ ४२ ॥ कन्यानां वरयोग्यानामदानं सदृशे वरे ॥ पुत्रमित्रकलत्रेषु गमनं भगिनीषु च ॥ ४३ ॥ कुमारीसाहसं घोरमंत्य
 जस्त्रीनिषेवणम् ॥ सवर्णायाश्च गमनं गुरुतल्पसमं स्मृतम् ॥ ४४ ॥ द्विजायार्थं प्रतिश्रुत्य न प्रयच्छति यः पुनः ॥ न च स्मारयते विघ्नं तुल्यं
 तदुपपातकम् ॥ ४५ ॥ अभिमानोतिकोपश्च दांभिकत्वं कृतघ्नता ॥ अत्यंतविषयासक्तिः कार्पण्यं शाठ्यमत्सरम् ॥ ४६ ॥ भृत्यानां च परित्यागः
 साधुबंधुतपस्विनाम् ॥ गवां क्षत्रियवैश्यानां स्त्रीशूद्राणां च ताडनम् ॥ ४७ ॥ शिवाश्रमतर्हणां च पुष्पारामविनाशनम् ॥ अयाज्यानां याजनं
 चाप्ययाच्यानां च याचनम् ॥ ४८ ॥ यज्ञारामतडागादिदारापत्यस्य विक्रयः ॥ तीर्थयात्रोपवासानां व्रतायतनकर्मणाम् ॥ ४९ ॥ स्त्रीधनान्युपजी
 वंति स्त्रीभिरत्यंतनिर्जिताः ॥ अरक्षणं च नारीणां मद्यपस्त्रीनिषेवणम् ॥ ५० ॥ ऋणानामप्रदानं च मिथ्याभूदुपजीवनम् ॥ निंदितानां धनादा
 नं साध्वीकन्योक्तिदूषणम् ॥ ५१ ॥ विषमारण्यंत्राणां प्रयोगो मूलकर्मणाम् ॥ उच्चाटनाभिचाराश्च रागविद्वेषणक्रिया ॥ ५२ ॥ जिह्वाहामोपभो

स्कं. म. पु.
॥१६२॥

गार्थं यस्यारंभः स्वकर्मसु ॥ मूल्येनाध्यापयेद्यस्तु मूल्येनाधीयते च यो ॥ ५३ ॥ व्रात्यता व्रतसंत्यागः सर्वाहारनिषेवणम् ॥ असच्छास्त्राभिगमनं शुष्कतर्कावलंबनम् ॥ ५४ ॥ देवाग्निगुरुसाधूनां निंदा गोब्राह्मणस्य च ॥ प्रत्यक्षं वा परोक्षं वा राज्ञां मंडलिनामपि ॥ ५५ ॥ उत्सन्नपितृदेवेज्याः स्वकर्मत्यागिनश्च ये ॥ दुःशीला नास्तिकाः पापा न सदा सत्यवादिनः ॥ ५६ ॥ पर्वकाले दिवा चाप्सु वियोनौ पशुयोनिषु ॥ रजस्वलास्वयोनौ च मेथुनं यः समाचरेत् ॥ ५७ ॥ स्त्रीपुत्रमित्रसुहृदामाशाच्छेदकराश्च ये ॥ जनस्याप्रियवक्ताः क्रूराः समयभेदिनः ॥ ५८ ॥ भेत्ता तडागकूपानां संक्रमाणां रसस्य च ॥ एकपंक्तिस्थितानां च पाकभेदं करोति यः ॥ ५९ ॥ इत्येतैश्च नराः पापैरुपपातकिनः स्मृताः ॥ युक्तास्तदूनकैः पापैः पापिनस्तां त्रिवोध मे ॥ ६० ॥ ये गोब्राह्मणकन्यानां स्वामिमित्रतपस्विनाम् ॥ अन्तरं यांति कार्येषु ते स्मृताः पापिनो नराः ॥ ६१ ॥ परश्रियाभितप्यंते हीनां सेवन्ति ये स्त्रियाम् ॥ पतत्यर्थं ये न कुर्वन्ति दानयज्ञादिकाः क्रियाः ॥ ६२ ॥ गोष्ठाग्निजलरथ्यासु तरुच्छायानगेषु च ॥ त्यजन्ति ये पुरीषाद्यमारामायतनेषु च ॥ ६३ ॥ गीतवाद्यरता नित्या मत्ताः किलकिलापराः ॥ कूटवेषक्रियाचाराः कूटसंव्यवहारिणः ॥ ६४ ॥ कूटशासनकर्तारः कूटयुद्धकराश्च ये ॥ निर्दयोऽतीव भृत्येषु पशूनां दमनश्च यः ॥ ६५ ॥ मिथ्याप्रसादितो वाक्यमाकर्णयति यः शनैः ॥ चपलश्चापि मायावी शठो मिथ्याविनीतकः ॥ ६६ ॥ यो भार्यापुत्रमित्राणि बालवृद्धकृशातुरान् ॥ भृत्यानतिथिवंधूंश्च त्यक्त्वा श्रान्तिं बुभुक्षितान् ॥ ६७ ॥ यः स्वयं मृष्टमश्रान्तिं विप्रायान्यत्प्रयच्छति ॥ वृथापाकः स विज्ञेयो ब्रह्मवादिविगर्हितः ॥ ६८ ॥ नियमान्स्वयमादाय ये त्यजन्त्यजितेन्द्रियाः ॥ ये ताडयन्ति गां नित्यं वाहयन्ति मुहुर्मुहुः ॥ ६९ ॥ दुर्बलान्नैव पुष्णन्ति प्रणष्टार्था द्विपन्ति च ॥ पीडयन्त्यभिचारेण सक्षतान्वाहयन्ति च ॥ ७० ॥ तेषां मदत्त्वा चाश्रन्ति चिकित्सन्ति न रोगिणः ॥ अजाविको माहिषिकः समुद्री वृषलीपतिः ॥ ७१ ॥ हीनवर्णात्मवृत्तिश्च वैद्यो धर्मध्वजी च यः ॥ यश्च शास्त्रमतिक्रम्य स्वेच्छयेवाहरेत्करम् ॥ ७२ ॥ सदा दण्डरुचिर्यश्च यो वा दण्डरुचिर्न हि ॥ उत्कोचकैरधिकृतैस्तस्करैश्च प्रपीड्यते ॥ ७३ ॥ यस्य राज्ञः प्रजा राष्ट्रे पच्यते नरकेषु सः ॥ अचौरं चौरवत्पश्येच्चौरं वाऽचौररूपिणम् ॥ ७४ ॥ आलस्योपहतो राजा व्यसनी नरकं व्रजेत् ॥ एवमादीनि चान्यानि पापान्याहुः पुराविदः ॥ ७५ ॥ यद्वातद्वा परद्रव्यमपि सर्वपमात्रकम् ॥ अपहृत्य नरः पापो नारकी नात्र संशयः ॥ ७६ ॥ एवमाद्यैर्नरः पापैरुत्क्रान्तैः समन्तरम् ॥ शरीरं यातनार्थाय पूर्वाकारमवाप्नुयात् ॥ ७७ ॥ तस्माद्विविधमप्येतन्नारकीयं विवर्जयेत् ॥ सदाशिवं

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ४१

च शरणं ब्रजेत्सच्छ्रद्धया युतः ॥ ७८ ॥ नमस्कारः स्तुतिः पूजा नामसंकीर्तनं तथा ॥ संपर्कात्कौतुकाद्धोभात् तस्य विफलं भवेत् ॥ ७९ ॥
 ॥ करंधम उवाच ॥ ॥ संक्षेपाच्छिवपूजाया विधानं वक्तुमर्हसि ॥ कृतेन येन मनुजः शिवपूजाफलं लभेत् ॥ ८० ॥ ॥ महाकाल
 उवाच ॥ ॥ प्रातर्मध्याह्नसायाह्ने शंकरं सर्वदा भजेत् ॥ दर्शनात्स्पर्शान्मन्त्र्यः कृतकृत्यो भवेत्स्फुटम् ॥ ८१ ॥ आदौ स्नानं प्रकुर्वीत
 भस्मस्नानमथापि वा ॥ आपद्रुतः कण्ठस्नानं मन्त्रस्नानमथापि वा ॥ ८२ ॥ आविकं परिदध्याच्च ततो वासः सितं च वा ॥ घातुर
 क्तमथो नव्यं मलिनं संचितं न च ॥ ८३ ॥ उत्तरीयं च संदध्याद्विना तन्निष्फलार्चनम् ॥ भस्मत्रिपुण्ड्रधारी च ललाटे हृदि चांस
 योः ॥ ८४ ॥ पूजयेद्यो महादेवं प्रीतः पश्यति तं मुहुः ॥ सर्वदोषान्बहिः क्षिप्य शिवायतनमाविशेत् ॥ ८५ ॥ प्रविश्य च प्रणम्येशं ततो
 गर्भगृहं विशेत् ॥ पाणी प्रक्षाल्य तच्चित्तो निर्माल्यमवरोपयेत् ॥ ८६ ॥ येन रुद्रायने भक्त्या कुरुते मार्जनक्रियाम् ॥ तस्मान्मार्जयते त्वेवं
 स्थाणुनैतत्परस्परम् ॥ ८७ ॥ रुद्रभक्त्या च संतिष्ठेन्मालिन्यं मार्जयेत्ततः ॥ भक्तिर्देवस्य तिष्ठेन्न मालिन्यं मार्जतः सदा ॥ ८८ ॥ गडुकात्पूरये
 त्यश्वाग्निर्मलेन जलेन वै ॥ गडुकास्तु समाः सर्वे सर्वे च शुभदर्शनाः ॥ ८९ ॥ निर्ब्रणाः सौम्यरूपाश्च सर्वे चोदकपूरिताः ॥ वस्त्रपूतजलेः पूर्णा
 गन्धधूपैश्च वासिताः ॥ ९० ॥ क्षालिताः पूरिता नीताः षडक्षरजपेन च ॥ गडुकादृशं कुर्यादथवाप्यष्टविंशतिः ॥ ९१ ॥ अष्टादशापि चतुरस्ततो
 न्यूनं न कारयेत् ॥ पयो दधि घृतं चैव क्षौद्रमिक्षुरसं तथा ॥ ९२ ॥ एवं सर्वं च तद्व्यं वामतः संन्यसेद्भवात् ॥ ततो बहिर्विनिष्क्रम्य पूजयेत्प्र
 तिहारकान् ॥ ९३ ॥ सर्वेषां वाचका मन्त्राः कथ्यन्तेऽतः परं क्रमात् ॥ ९४ ॥ ॐ गं गणपतये नमः ॥ ॐ क्षां क्षेत्रपालाय नमः ॥ ॐ गं गुरुभ्यो नमः ॥
 इति आकाशे ॥ ॐ कौं कुलदेव्यै नमः ॥ ॐ नंदिने नमः ॥ ॐ महाकालाय नमः ॥ ॐ धात्रे विधात्रे नमः ॥ ततः प्रविश्य लिंगाच्च किञ्चिदक्षिणतः
 शुचिः ॥ उदङ्मुखः क्षणं ध्यायेत्समकायासनस्थितः ॥ ९५ ॥ दर्भादिभिः गरिवृतं मध्यपद्मार्कमंडलम् ॥ सोममण्डलमध्यस्थं ध्यायेद्देवद्विमंडलम् ॥
 ॥ ९६ ॥ तन्मध्ये विश्वरूपं च वामाद्यष्टादिशक्तिकम् ॥ पंचवक्त्रं दशभुजं त्रिनेत्रं चंद्रभूषितम् ॥ ९७ ॥ वामार्कगिरिजं देवं ध्यायेत्सिद्धेः स्तुतं मुहुः ॥ ततः पूर्वं
 प्रदद्याच्च पाद्यार्चं शंभवे नृप ॥ ९८ ॥ पानीयमक्षता दर्भा गंधपुष्पं ससर्पिषम् ॥ क्षीरं दधि मधु पुनर्नवांगोऽर्घ्यः प्रकीर्तितः ॥ ९९ ॥ ततः श्रद्धाद्रचित्तस्य
 स्नानं लिंगस्य चाचरेत् ॥ गृहीत्वा गंडुकं पूर्वं मलस्नानं समाचरेत् ॥ १०० ॥ अर्द्धेन स्नापयेत्पूर्वं कुर्याच्च मलघर्षणम् ॥ सर्वेण स्नापयेत्पश्चात्पूजये

स्का.प.पु.
॥ १६३ ॥

स्नापयेत्ततः ॥ १०१ ॥ प्रणम्य च ततो भक्त्या स्नापयेन्मूलमंत्रतः ॥ ॐ हूं विश्वमूर्तये शिवाय नमः ॥ इति द्वादशाक्षरो मूलमंत्रः ॥ १०२ ॥ वारि
क्षीरदधिक्षौद्रघृतेनेक्षुरसेन च ॥ स्नापयेन्मूलमन्त्रेण जलधूपार्चनात्पृथक् ॥ १०३ ॥ गडुकेः स्नापयेत्सर्वैः स्नातं गन्धैर्विरूक्षयेत् ॥ १०४ ॥ विरूक्षितं ततः
स्नाप्य श्रीस्वण्डेन विलेपयेत् ॥ पूजयेद्विधेः पुष्पैर्विधिना येन तच्छृणु ॥ १०५ ॥ आग्नेयपादे ॥ ॐ धर्माय नमः ॥ नैऋतके ॥ ॐ ज्ञानाय नमः ॥
वायव्ये ॥ ॐ वैराग्याय नमः ॥ ईशानपादे ॥ ॐ ऐश्वर्याय नमः ॥ पूर्वपादे ॥ ॐ अधर्माय नमः ॥ दक्षिणे ॥ ॐ अज्ञानाय नमः ॥ पश्चिमे ॥ ॐ अ
वैराग्याय नमः ॥ उत्तरे ॥ ॐ अनैश्वर्याय नमः ॥ ॐ अनन्ताय नमः ॥ ॐ पद्माय नमः ॥ ॐ अर्कमण्डलाय नमः ॥ ॐ सोममण्डलाय नमः ॥
ॐ वह्निमण्डलाय नमः ॥ ॐ वामाज्येष्ठादिपंचमन्त्रशक्तिभ्यो नमः ॥ ॐ परमप्रकृत्यै देव्यै नमः ॥ ॐ ईशानतत्पुरुषाघोरवामदेवसद्योजातपञ्चव
क्त्राय रुद्रसाध्यवस्वादित्यविश्वेदेवादिदेवविश्वरूपाय अण्डजस्वेदजोद्भिज्जरायुजरूपस्थावरजङ्गममूर्तये परमेश्वराय ॐ हूं विश्वमूर्तये शिवाय नमस्त्रि
शूलधनुःखट्वाकपालदण्डकुठारेभ्यः ॥ १०६ ॥ ततो जलाधारमुखे चण्डीश्वराय नमः ॥ एवं संपूज्य विधिवत्ततोऽर्घं संनिवेशयेत् ॥ १०७ ॥ पानी
यमक्षताः पुष्पमेतैर्युक्तं फलोत्तमैः ॥ गृहाणार्घ्यं महादेव पूजासंपूर्तिहेतवे ॥ १०८ ॥ अर्घादनंतरं शक्तः पूजयेद्वसुपूजया ॥ धूपं दीपं च नैवेद्यं क्रमा
त्पश्चान्निवेदयेत् ॥ १०९ ॥ घण्टां च वादयेत्तत्र ततो नीराजनं चरेत् ॥ भ्रामयेद्देवदेवस्य शंखवादित्रनिःस्वनैः ॥ ११० ॥ नीराजनं च यः पश्ये
द्देवदेवस्य शूलिनः ॥ स मुच्येत्पातकैः सर्वैः किं पुनर्यः करिष्यति ॥ १११ ॥ नृत्यं गीतं च वाद्यं च अलीकमपि यश्चरेत् ॥ तस्य तुष्येदनंतं
हि गीतवाद्यफलं यतः ॥ ११२ ॥ स्तोत्रैस्ततश्च संस्तूय दण्डवत्प्रणमेद्भुवि ॥ क्षमापयेच्च देवेशं सुकृतं कुकृतं क्षम ॥ ११३ ॥ य एवं यजते रुद्रम
स्मिंल्लिंगे विशेषतः ॥ पितरं पितामहं चैव तथैव प्रपितामहम् ॥ ११४ ॥ सर्वात्पापात्समुत्तार्य रुद्रलोके वसेच्चिरम् ॥ एवं माहेश्वरो भूत्वा सदाचा
रव्रतस्थितः ॥ ११५ ॥ पशुपाशविमोक्षार्थं पूजयेत्तन्मना यदि ॥ य एवं यजते रुद्रं तेनैतत्तर्पितं जगत् ॥ ११६ ॥ किं त्वेतत्सफलं राजन्नाचार
यो न लंघयेत् ॥ आचारात्फलते धर्मो ह्याचारात्स्वर्गमश्नुते ॥ ११७ ॥ आचाराद्धमते ह्याचाराचारो हंत्यलक्षणम् ॥ यज्ञदानतपांसीह पुरुषस्य न
भूतये ॥ ११८ ॥ भवन्ति यः सदाचारं समुल्लंघ्य प्रवर्तते ॥ तस्य किञ्चित्समुद्देशं वक्ष्ये तं शृणु पार्थिव ॥ ११९ ॥ त्रिवर्गसाधने यत्रः कर्तव्यो
गृहमेधिना ॥ तत्संसिद्धौ गृहस्थस्य सिद्धिरत्र परत्र च ॥ १२० ॥ ब्राह्मे मुद्वृतं बुध्येत धर्मार्थो चापि चिन्तयेत् ॥ समुत्थाय

गोह० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ४१

तथाचम्य दंतधावनपूर्वकम् ॥ १२१ ॥ सन्ध्यामुपासीत बुधः संशातः प्रयतः शुचिः ॥ पूर्वा सन्ध्यां सनक्षत्रां पश्चिमां सदिवाक
 राम् ॥ १२२ ॥ उपासीत यथान्यायं नैनां जह्यादनापदि ॥ वर्जयेदनृतं चासत्प्रलापं परुषं तथा ॥ १२३ ॥ असत्सेवां ह्यसद्वादं
 ह्यसच्छास्त्रं च पार्थिव ॥ आदर्शदर्शनं दंतधावनं केशसाधनम् ॥ १२४ ॥ देवार्चनं च पूर्वाह्णे कार्याण्याहुर्महर्षयः ॥ पालाशमासनं
 चैव पादुके दंतधावनम् ॥ वर्जयेदासनं चैव पदा नाकर्षयेद्बुधः ॥ १२५ ॥ जलमग्निं च निनयेद्युगपन्न विचक्षणः ॥ १२६ ॥ पादौ प्रसारयेन्नैव
 गुरुदेवाग्निंसंमुखौ ॥ चतुष्पथं चैत्यतरुं देवागारं तथा र्यतिम् ॥ १२७ ॥ विद्याधिकं गुरुं वृद्धं कुर्यादेतान्प्रदक्षिणान् ॥ १२८ ॥ आहारनीहारवि
 हारयोगाः सुसंवृता धर्मविदानुकार्याः ॥ वाग्बुद्धिवीर्याणि तपस्तथैव वार्तायुषी गुप्ततमे च कार्ये ॥ १२९ ॥ उभे मूत्रपुरीषे तु दिवा कुर्यादुदङ्मुखः ॥
 दक्षिणाभिमुखो रात्रौ ह्येवमायुर्न रिष्यते ॥ १३० ॥ प्रत्यग्निं प्रति सूर्यं च प्रति गां व्रतिनं प्रति ॥ प्रति सोमोदकं सन्ध्यां प्रज्ञा नश्यति मेहतः ॥
 ॥ १३१ ॥ भोजने शयने स्थाने उत्सर्गे मलमूत्रयोः ॥ रथ्याचक्रमणे चार्द्रपञ्चकश्चाचमेत्सदा ॥ १३२ ॥ न नद्यां मेहनं कुर्यान्न श्मशाने न
 भस्मनि ॥ न गोमये न कृष्टे च नैवालूने न शाड्वले ॥ १३३ ॥ उद्धृताभिस्तथाद्रिस्तु शौचं कुर्याद्विचक्षणः ॥ अंतर्जलाद्देवकुलाद्बल्मीकान्मूषक
 स्थलात् ॥ १३४ ॥ अपविद्धापशौचाश्च वर्जयेत्पंच मृत्तिकाः ॥ गन्धलेपापहरणं शौचं कुर्यात्तथा बुधः ॥ १३५ ॥ नात्मानं ताडयेन्नैव दद्याद्
 खेभ्य एव च ॥ उभाभ्यामपि पाणिभ्यां कण्डूयेन्नात्मनः शिरः ॥ १३६ ॥ रक्षेद्दारास्त्यजेदीर्घ्यां तासु निष्कारणं बुधः ॥ सूर्यास्तं न विना
 काश्चित्क्रिया नैवाचरेत्तथा ॥ १३७ ॥ अद्रोहेणैव भूतानामल्पद्रोहेण वा पुनः ॥ शिवचित्तोर्जयेद्वित्तं न चातिकृपणो भवेत् ॥ १३८ ॥ नेष्टुः
 स्यान्न कृतघ्नः स्यान्न परद्रोहकर्मधीः ॥ न पाणिपादचपलो न नेत्रचपलोऽमृजुः ॥ १३९ ॥ न च वागङ्गचपलो न चाशिष्टस्य गोचरः ॥ न शुष्क
 वादं कुर्वीत शुष्कवैरं तथैव च ॥ १४० ॥ उपायैः साधयेदर्थान्दण्डस्त्वगतिका गतिः ॥ भिन्नाशनं भिन्नशय्यां वर्जयेद्भिन्नभाजनम् ॥ १४१ ॥
 अंतरेण न गच्छेत द्वयोज्ज्वलनलिंगयोः ॥ नाभ्योर्न विप्रयोश्चैव न दंपत्योर्नृपोत्तम ॥ १४२ ॥ न सूर्यव्योमयोर्नैव हरस्य वृषभस्य च ॥ एतेषामंतरं
 कुर्वन्त्यतः पापमवाप्नुयात् ॥ १४३ ॥ नैकवस्त्रं भुञ्जीत नाग्नौ होममथाचरेत् ॥ न चार्चयेद्भिज्जात्रैव कुर्याद्देवार्चनं बुधः ॥ १४४ ॥ खंडनं
 पेषणं मार्ष्टि जलसंशोधनं तथा ॥ रंधनं भोजनं स्वाप उत्थानं गमनं क्षुत्तम् ॥ १४५ ॥ कार्यारंभं समाप्तिं च वचः प्रोच्य तथा प्रियम् ॥ पिव

स्कां.म.पु.
॥१६४॥

अग्रन्स्पृशच्छृण्वन्विवक्षुर्मैथुनं तथा ॥ १४६ ॥ शुचित्वं च जपं स्थापुं यः कुर्याद्विशतिं तथा ॥ माहेश्वरः स विज्ञेयः शेषोऽन्यो नामधारकः ॥
॥ १४७ ॥ स वै रुद्रमयो भूत्वा ततश्चाति शिवं व्रजेत् ॥ परस्त्रियं नाभिभाषेत्तथा संभाषयेद्यदि ॥ १४८ ॥ मातःस्वसरथो पुत्रि आर्येति च वदे
द्बुधः ॥ उच्छिष्टो नालभेत्किंचिन्न च सूर्यं विलोकयेत् ॥ १४९ ॥ नेन्दुं न तारकाश्चैव नादयेन्नात्मनः शिरः ॥ स्वस्त्रा दुहित्रा मात्रा वा नैकांतासन
माचरेत् ॥ १५० ॥ दुर्जयो हीन्द्रियग्रामो मुह्यते पण्डितोऽपि सन् ॥ गुरुमभ्यागतं गेहे स्वयमुत्थाय यन्नतः ॥ १५१ ॥ आसनं कल्पयेत्तस्य कुर्या
त्पादाभिवन्दनम् ॥ नोदविष्टराः स्वपेज्जातु न च प्रत्यविष्टरा बुधः ॥ १५२ ॥ शिरस्यगस्त्यमाधाय तथैव च पुरंदरम् ॥ उदक्यादर्शनं स्पर्शं वज्र्यं
संभाषणं तथा ॥ १५३ ॥ नाप्सु मूत्रं पुरीषं वा मैथुनं वा समाचरेत् ॥ कृत्वा विभवतो देवमनुष्यार्पिसमर्चनाम् ॥ १५४ ॥ पितृणां च ततः शेषं भोक्तुं माहेश
रोऽर्हति ॥ वाग्यतः शुचिराचातः प्राङ्मुखोदङ्मुखोऽपि वा ॥ १५५ ॥ अन्तर्जानुश्च तच्चित्तो भुञ्जीतान्नमकुत्सयन् ॥ नोपघातं विना दोषात्र तस्योदाहरेद्बुधः
॥ १५६ ॥ नम्रस्नानं न कुर्वीत न शयीत व्रजेत वा ॥ दुष्कृतं न गुरोर्ब्रूयात्कुट्टं चैनं प्रसादयेत् ॥ १५७ ॥ परिवादं न शृणुयादन्येषामपि जल्पताम् ॥ सदा च
कर्णयेद्देवमास्त्यक्त्वा कृत्यशतान्यपि ॥ १५८ ॥ नित्यं नित्यं हि संमार्ष्टि गेहदर्पणयोरिव ॥ शुद्धायां च चतुर्दश्यां नक्तभोजी सदा भवेत् ॥
॥ १५९ ॥ तिस्रो रात्रीर्न शक्तश्चेदेवं माहेश्वरो भवेत् ॥ संयावकशरामासं नात्मानमुपसाधयेत् ॥ १६० ॥ सार्यप्रातश्च भोक्तव्यं कृत्वा इतिथि
भोजनम् ॥ स्वप्राध्ययनभोज्यानि संध्ययोश्च विवर्जयेत् ॥ १६१ ॥ भुञ्जानः संध्ययोर्मोहादसुरावसथो भवेत् ॥ स्नातो न धूनयेत्केशान्भुते निष्ठी
वितेऽध्वनि ॥ १६२ ॥ आलभेद्दक्षिणं कर्णं सर्वभूतानि क्षामयेत् ॥ न चापि नीलीवासाः स्यान्न विपर्यस्तवस्त्रधृक् ॥ १६३ ॥ वज्र्यं च मलिनं
वस्त्रं दशाभिश्च विवर्जितम् ॥ प्रक्षाल्य मुखहस्तौ च पादौ चाप्युपविश्य च ॥ १६४ ॥ अंतर्जानुस्त्रिराचामेद्भिर्मुखं परिमार्जयेत् ॥ तोयेन स्पर्श
येत्त्वानि स्वमूर्धानं तथैव च ॥ १६५ ॥ आचम्य पुनराचम्य क्रियाः कुर्वीत सर्वशः ॥ भुते निष्ठीविते चैव दंतलग्नं तथैव च ॥ १६६ ॥ पतितानां च
संभाषे कुर्यादाचमनक्रियाम् ॥ अध्येतव्या त्रयी नित्यं भवितव्यं विपश्चिता ॥ १६७ ॥ धर्मतो धनमाहार्यं यष्टव्यं चापि यत्नतः ॥ हीनेभ्योपि
न युञ्जीत त्वंकारं कर्हिचिद्बुधः ॥ त्वंकारो वा वधो वापि गुरुणामुभयं समम् ॥ १६८ ॥ सत्यं वाच्यं नित्यमैत्रेण भाव्यं कार्यं त्याज्यं

१ अगस्त्यशब्देनात्र दक्षिणदिशा ग्राह्या । एतेन—दक्षिणदिशा वा प्राचीदिशा वा शर्यातेति तात्पर्यम् । २ शर्यात—३० पा० । ३ वार्ताम्—३० पा० । ४ विपर्यस्तवस्त्रधृक् न स्यात् । एतेन पूर्वमधोभूतं वस्त्रं
तदेव पश्चादुत्तराय न कुर्वीत—इत्यर्थो निष्पद्यते ।

माहे० सं० १
(को० सं० २)
म० ४१

॥१६४॥

नित्यमायासकारि ॥ लोकेऽमुष्मिन्यदिनं स्यात्तथास्मिन्नात्मा योगे योजनीयो गभीरः ॥ १६९ ॥ तीर्थस्नानैः सोपवासैर्व्रतैश्च पात्रे दानैर्होमजप्यैश्च
 यज्ञैः ॥ भवार्चनेर्देवपूजाविशेषैरात्मा नित्यं शोधनीयो मलाक्तः ॥ १७० ॥ यत्रापि कुर्वतो नात्मा जुगुप्सामेति पार्थिव ॥ तत्कर्तव्यमसंगेन यन्न
 गोप्यं महाजने ॥ १७१ ॥ इति ते वै समुद्देशः कीर्तितः किञ्चिदेव च ॥ शेषः स्मृतिपुराणेभ्यस्त्वया श्रोतव्य एव च ॥ १७२ ॥ एवमाचरतो
 धर्मं महेशस्य गृहे सतः ॥ धर्मार्थकामसंप्राप्तौ परब्रह्म च शोभनम् ॥ १७३ ॥ एवं नानाविधान्धर्मान्महाकालस्य फाल्गुन ॥ वदतो ध्वनिरा
 काशे सुमहानभ्यजायत ॥ १७४ ॥ यावत्पश्यन्ति ये तत्र समाजग्मुः शृणुष्व तान् ॥ ब्रह्मा विष्णुः स्वयं रुद्रो देवी रुद्रगणास्तथा ॥ १७५ ॥
 इंद्रादयस्तथा देवा वसिष्ठाद्या मुनीश्वराः ॥ तुंबरुप्रवराश्चापि गंधर्वाप्सरसां गणाः ॥ १७६ ॥ तान्महेशमुखान्सर्वान्महाकालो महामतिः ॥
 अर्चयामास बहुधा भक्त्युद्रेकातिपूरितः ॥ १७७ ॥ ततो ब्रह्मादिभिर्देवैर्वरे रत्नमयासने ॥ उपविष्टोऽभिषिक्तश्च महीसागरसंगमे ॥ १७८ ॥ ततो
 देव्या समालिङ्ग्य नीत्वोत्संगं स्वकं मुदा ॥ पुत्रत्वे कल्पितः पार्थ महाकालो महामतिः ॥ १७९ ॥ उक्तञ्च यावद्ब्रह्माण्डमिदमास्ते शिवव्रत ॥
 तावत्तिष्ठ शिवस्थाने शिववच्छिवभक्तितः ॥ १८० ॥ देवेन च वरो दत्तस्त्वल्लिंगं योऽर्चयिष्यति ॥ जितेन्द्रियः शुचिर्भूत्वा ऊर्ध्वं मह्योकमे
 प्यति ॥ १८१ ॥ दर्शनं स्तवनं पूजा प्रणामश्च ततो जपः ॥ दानं चात्र कृतं लिंगे ममातिवृत्तिकारणम् ॥ १८२ ॥ इत्युक्ते विस्मिता देवाः साधु
 साध्विति ते जगुः ॥ ब्रह्मविष्णुमुखाश्चैव महाकालं प्रतुष्टुः ॥ १८३ ॥ ततः सुरैः स्तूयमानो बन्धमानश्च चारणैः ॥ नृत्यद्विपर्रोभिश्च गीतैर्गंधर्वजैः
 शुभैः ॥ १८४ ॥ कोटिकोटिगणैश्चैव स्तुवद्भिः सर्वतो वृतः ॥ १८५ ॥ महाकालो रुद्रभवनं गतो भवपुरस्सरः ॥ एवमेतन्महालिंगमुत्पन्नं कुरु
 नन्दन ॥ १८६ ॥ कूपश्चापि सरः पुण्यं महाकालस्य सिद्धिदम् ॥ अत्र ये मनुजाः पार्थ लिंगस्याराधने रताः ॥ १८७ ॥ महाकालः समालिङ्ग्य
 ताञ्छिवाय निवेदयेत् ॥ एतदत्यद्भुतं लिंगं त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥ १८८ ॥ दृष्टं स्पृष्टं पूजितं च गतास्ते भवसद्य तत् एवमेतानि
 लिंगानि सप्त जातानि फाल्गुन ॥ १८९ ॥ ये शृण्वन्ति गृणन्त्येतत्तेपि धन्या नरोत्तमाः ॥ १९० ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीति
 साहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे श्रीमहाकालमाहात्म्ये महाकालकरंधमसंवादे शिवपूजनविधिनित्यकर्तव्यधर्मनिरूप
 णपूर्वकमहाकालशिवलोकप्राप्तिवर्णनं नामैकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ ततो मया स्थापिते च

स्की.म.५.
॥१६५॥

स्थाने कालांतरेण ह ॥ चिंतितं हृदये भूयो द्विजानुग्रहकाम्यया ॥ १ ॥ वासुदेवविहीनं हि तीर्थमेतन्न रोचते ॥ असूर्यं हि जगद्यद्रत्स हि भूषण
भूषणम् ॥ २ ॥ यत्र नैव हरिः स्वामी तीर्थे गेहेऽथ मानसे ॥ शास्त्रे वा तदसत्सर्वं हासं तीर्थं न वायसम् ॥ ३ ॥ तस्मान्प्रसाद्य वरदं तीर्थेऽस्मिन्पुरुषो
त्तमम् ॥ आनेष्ये कलया साक्षाद्विजानुग्रहकाम्यया ॥ ४ ॥ इति संचित्य कौरव्य ततोऽहं चात्र संस्थितः ॥ ज्ञानयोगेन योगींद्रं शतं
वर्षाण्यतोषयम् ॥ ५ ॥ अष्टाक्षरं जपन्मंत्रं संनिगृह्णेंद्रियाणि च ॥ वासुदेवमयो भूत्वा सर्वभूतकृपापरः ॥ ६ ॥ एवं मयाराध्यमानो गरुडं
हरिरास्थितः ॥ गणकोटिपरिवृतः प्रत्यक्षः समजायत ॥ ७ ॥ तमहं प्रांजलिर्भूत्वा दत्त्वार्घ्यं विधिवद्धरेः ॥ प्रत्यवोचं प्रणम्याथ प्रबद्धकरसं
पुटः ॥ ८ ॥ श्वेतद्वीपे पुरा दृष्टं मया रूपं तव प्रभो ॥ अजं सनातनं विष्णो नरनारायणात्मकम् ॥ ९ ॥ तद्रूपस्य कलामेकां स्थापयात्र जनार्दन ॥
यदि तुष्टोऽसि मे विष्णो तदिदं क्रियतां त्वया ॥ १० ॥ एवं मया प्रार्थितोऽथ प्रोवाच गरुडध्वजः ॥ एवमस्तु ब्रह्मपुत्र यत्त्वयाभीप्सितं हृदि
॥ ११ ॥ तत्तथा भविता सर्वमप्यत्रस्थं सदैव हि ॥ एवमुक्त्वा गते विष्णो निवेश्य स्वकलां प्रभो ॥ १२ ॥ मया संस्थापितो विष्णुर्लोकानुग्रहका
म्यया ॥ यस्मात्स्वयं श्वेतद्वीपनिवास्यत्र हरिः स्थितः ॥ १३ ॥ बृद्धो विश्वस्य विश्वास्यो वासुदेवस्ततः स्मृतः ॥ कार्तिके शुक्लपक्षे या भवत्ये
कादशी शुभा ॥ १४ ॥ स्नानं कृत्वा विधानेन तोयप्रसवणादिषु ॥ योर्चयेदच्युतं भक्त्या पंचोपचारपूजया ॥ १५ ॥ उपोष्य जागरं कुर्याद्वीतिवाद्यं
हरैः पुरः ॥ कथां वा वैष्णवीं कुर्याद्भक्तो धविवर्जितः ॥ १६ ॥ दानं दद्याद्यथाशक्त्या नियतो हृष्टमानसः ॥ अनेकभवसंभूतात्कल्मषादखिलादपि
॥ १७ ॥ मुच्यतेऽसौ न संदेहो यद्यपि ब्रह्मघातकः ॥ गारुडेन विमानेन वैकुण्ठं पदमाप्नुयात् ॥ १८ ॥ कुलानां तारयेत्पार्थ शतमेकोत्तरं नरः ॥
श्रद्धायुक्तं मुदा युक्तं सोत्साहं सस्पृहं तथा ॥ १९ ॥ अहंकारविहीनं च स्नानं धूपानुलेपनम् ॥ पुष्पनैवेद्यसंयुक्तमर्घदानसमन्वितम् ॥ २० ॥
यामेयामे महाभक्त्या कृतारार्तिकसंयुतम् ॥ चामराढ्यादसंयुक्तं भेरीनादपुरस्कृतम् ॥ २१ ॥ पुराणश्रुतिसंपन्नं भक्तिनृत्यसमन्वितम् ॥ विनिद्रं
क्षुत्तृषास्वादस्पृहाहीनं च भारत ॥ २२ ॥ तत्पादसौरभप्राणसंयुतं विष्णुवल्लभम् ॥ सगीतं साचनकरं तत्क्षेत्रगमनान्वितम् ॥ २३ ॥ पायुरोवेन
संयुक्तं ब्रह्मचर्यसमन्वितम् ॥ स्तुतिपाठेन संयुक्तं पादोदकविभूषितम् ॥ २४ ॥ सत्यान्वितं सत्ययोगसंयुतं पुण्यवार्तया ॥ पंचविंशतिभिर्युक्तं
गुणैर्यो जागरं नरः ॥ एकादश्यां प्रकुर्वीत पुनर्न जायते भुवि ॥ २५ ॥ अत्र तीर्थवरे पूर्वमेतरेय इति द्विजः ॥ सिद्धिं प्राप्तो महाभागो वासुदेवप्रसा

भादे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ४२

॥१६५॥

दतः ॥ २६ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ ऐतरेयः कस्य पुत्रो निवासः कास्य वा मुने ॥ कथं सिद्धिमगाद्दीमान्वासुदेवप्रसादतः ॥ २७ ॥
 ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ अस्मिन्नेव मम स्थाने हारीतस्यान्वयेऽभवत् ॥ २८ ॥ माङ्किकिरिति विप्राग्र्यो वेदवेदांगपारगः ॥ २९ ॥ तस्यासी
 दितरा नाम भार्या साध्वीगुणैर्युता ॥ तस्यामुत्पद्यत सुतस्त्वैतरेय इति स्मृतः ॥ ३० ॥ स च बाल्यात्प्रभृत्येव प्राग्जन्मन्यनुशिक्षितम् ॥ जजाप
 मंत्रं त्वनिशं द्वादशाक्षरसंज्ञितम् ॥ ३१ ॥ न शृणोति न वक्त्येव मनसापि च किंचन ॥ एवंप्रभावः सोऽभूच्च बाल्ये विप्रसुतस्तदा ॥ ३२ ॥
 ततो मूकोऽयमित्येव नानोपायैः प्रबोधितः ॥ पित्रा यदा न कुरुते व्यवहाराय मानसम् ॥ ३३ ॥ ततो निश्चित्य मनसा जडोयमिति भारत ॥
 अन्यां विवाहयामास दारान्पुत्रांस्तथादधे ॥ ३४ ॥ पिंगानाम च सा भार्या तस्याः पुत्राश्च जज्ञिरे ॥ चत्वारः कर्मकुशला वेदवेदांगवादिनः
 ॥ ३५ ॥ यज्ञेषु शांतिहोमेषु द्विजैः सर्वत्र पूजिताः ॥ ऐतरेयोपि नित्यं च त्रिकालं हरिमंदिरे ॥ ३६ ॥ जजाप परमं जाप्यं नान्यत्र कुरुते
 श्रमम् ॥ ततो माता निरीक्ष्यैव सपत्नीतनयांस्तथा ॥ ३७ ॥ दार्यमाणेन मनसा तनयं वाक्यमब्रवीत् ॥ क्लेशायैव च जातोऽसि धिग्मे जन्म च
 जीवितम् ॥ ३८ ॥ नार्यास्तस्या नृलोकेऽत्र वरैवाजर्ननिः स्फुटम् ॥ विमानिता या भर्त्रा स्यान्न पुत्रः स्याद्गुणैर्युतः ॥ ३९ ॥ पिंगेयं कृतपुण्या वैयस्याः
 पुत्रा महागुणाः ॥ वेदवेदांगतत्त्वज्ञाः सर्वत्राभ्यर्चिता गुणैः ॥ ४० ॥ तदहं पुत्र दुर्भाग्या महीसागरसंगमे ॥ निमज्जिष्ये वरं मृत्युर्जीविते किं फलं
 मम ॥ त्वमप्येवं महामोनी नन्द भक्तो हरेश्चिरम् ॥ ४१ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ इति मातुर्वचः श्रुत्वा प्रहसन्नैतरेयकः ॥ ४२ ॥ ध्यात्वा
 मुहूर्तं धर्मज्ञो मातरं प्रणतोऽब्रवीत् ॥ मातर्मिथ्याभिभृतासि अज्ञाने ज्ञानवत्यसि ॥ ४३ ॥ अशोच्ये शोचसि शुभे शोच्ये नैवाऽपि शोचसि ॥
 देहस्यास्य कृते मिथ्यासंसारे किं विमुह्यसि ॥ ४४ ॥ सूर्वाचरितमेतद्धि मन्मातुरुचितं न हि ॥ अन्यत्संसारसारं च सारमन्यच्च मोहि
 ताः ॥ ४५ ॥ प्रपश्यन्ति यथा राजौ खद्योतं दीपवत्स्थितम् ॥ यदिदं मन्यसे सारं शृणु तस्याप्यसारताम् ॥ ४६ ॥ एवंविधं हि मानुज्यमा
 गर्भादिति कष्टदम् ॥ अस्थिपट्टतुलास्तम्भे स्नायुबन्धेन यंत्रिते ॥ ४७ ॥ रक्तमांसमदालिप्ते विष्णुमूत्रद्रव्यभाजने ॥ केशरोमतृणच्छत्रे सुवर्ण
 त्वक्सुधूतके ॥ ४८ ॥ वदनैकमहाद्वारे षड्बासविभूषिते ॥ ओष्ठद्वयकपाटे च तथा दंतार्गलान्विते ॥ ४९ ॥ नाडीस्वेदप्रवाहे च कालवक्त्रानल
 स्थिते ॥ एवंविधे गृहे गेही जीवो नामास्ति शोभने ॥ ५० ॥ गुणत्रयमयी भार्या प्रकृतिस्तस्य तत्र च ॥ बोधाहंकारकामाश्च क्रोधलोभादयोऽपि

स्कां.५.५.
॥१६६॥

च ॥ ५१ ॥ अपत्यान्यस्य हा कष्टमेवं मूढः प्रवर्तते ॥ तस्य योयो यथा मोहस्तथा तं शृणु तत्त्वतः ॥ ५२ ॥ स्रोतांसि यस्य सततं प्रस्रवन्ति गिरे-
रिव ॥ कफमूत्रादिकान्यस्य कृते देहस्य मुष्यति ॥ ५३ ॥ सर्वाशुचिनिधानस्य शरीरस्य न विद्यते ॥ शुचिरेकप्रदेशोऽपि विष्मृत्रस्य हृतेरिव ॥
॥ ५४ ॥ स्पृष्ट्वा स्वदेहस्रोतांसि मृतोयेः शोध्यते करः ॥ तथाप्यशुचिर्भाण्डस्य न विरज्यति किं नरः ॥ ५५ ॥ कायः सुगन्धतोयाद्यैर्यत्नेनापि
सुसंस्कृतः ॥ न जहाति स्वकं भावं श्वपुच्छमिव नामितम् ॥ ५६ ॥ स्वदेहाशुचिगन्धेन न विरज्यति यो नरः ॥ विरागे कारणं तस्य किमन्यदु-
पदिश्यते ॥ ५७ ॥ गन्धलेपापनोदार्थं शौचं देहस्य कीर्तितम् ॥ द्वयस्यागमात्पश्चाद्भावशुद्ध्या विशुध्यति ॥ ५८ ॥ गंगातोयेन सर्वेण
मृद्गारेः पर्वतोपमेः ॥ आ मृत्योराचरञ्छौचं भावदुष्टो न शुध्यति ॥ ५९ ॥ तीर्थस्नानेस्तपोभिर्वा दुष्टात्मा नैव शुध्यति ॥ स्वेदितः क्षालित-
स्तीर्थे किं शुद्धिमधिगच्छति ॥ ६० ॥ अंतर्भावप्रदुष्टस्य विशदोऽपि दुताशनम् ॥ न स्वर्गो नापवर्गश्च देहनिर्दहनं परम् ॥ ६१ ॥ भावशुद्धिः
परं शौचं प्रमाणं सर्वकर्मसु ॥ अन्यथालिङ्ग्यते कांता भावेन दुहिताऽन्यथा ॥ ६२ ॥ अन्यथैव स्तनं पुत्रश्चितयत्यन्यथा पतिः ॥ चित्तं विरो-
धयेत्तस्मात्किमन्यैर्वाङ्मशोधनैः ॥ ६३ ॥ भावतः संविशुद्धात्मा स्वर्गं मोक्षं च विंदति ॥ ज्ञानामलाभसा पुंसः सद्देराग्यमृदा पुनः ॥ ६४ ॥
अविद्यारागविष्मूत्रलेपगंधविशोधनम् ॥ एवमेतच्छरीरं हि निसर्गादशुचि विदुः ॥ ६५ ॥ त्वद्भाम्रसारनिःसारं कदलीसारसंनिभम् ॥ ज्ञात्वेवं
दोषवदेहं यः प्राज्ञः शिथिलीभवेत् ॥ ६६ ॥ स निष्कामति संसारे दृढप्राही स तिष्ठति ॥ एवमेतन्महाकष्टं जन्म दुःखं प्रकीर्तितम् ॥
॥ ६७ ॥ पुंसामज्ञातदोषेण नानाकर्मवशेन च ॥ यथा गिरिवराक्रांतः कश्चिदुःखेन तिष्ठति ॥ ६८ ॥ यथा जरायुणा देही दुःखं तिष्ठति
वेष्टितः ॥ पतितः सागरे यद्गुःखमास्ते समाकुलः ॥ ६९ ॥ गर्भोदकेन सिक्तांगस्तथाऽऽस्ते व्याकुलः पुमान् ॥ लोहकुम्भे यथा
न्यस्तः पच्यते कश्चिदग्निना ॥ ७० ॥ गर्भकुम्भे तथा क्षिप्तः पच्यते जठराग्निना ॥ सूचीभिरग्निवर्णाभिर्विभिन्नस्य निरन्तरम् ॥ ७१ ॥ यद्गुःखं
जायते तस्य तद्गर्भेऽष्टगुणं भवेत् ॥ इत्येतद्गर्भदुःखं हि प्राणिनां परिकीर्तितम् ॥ ७२ ॥ चरस्थिराणां सर्वेषामात्मगर्भानुरूपतः ॥ तत्रस्थस्य च
सर्वेषां जन्मनां स्मरणं भवेत् ॥ ७३ ॥ मृतश्चाहं पुनर्जातो जातश्चाहं पुनर्मृतः ॥ नानायोनिसहस्राणि मया दृष्टान्येनेकधा ॥ ७४ ॥ अधुना
जातमात्रोऽहं प्राप्तसंस्कार एव च ॥ ततः श्रेयः करिष्यामि येन गर्भो न संभवेत् ॥ ७५ ॥ अध्येष्यामि हरेर्ज्ञानं संसारविनिवर्तनम् ॥ एवं संधि-

भावे० सं० १
(को० सं० १)
अ० ४२

॥१६६॥

तयन्नास्ते मोक्षोपायं विचिन्तयन् ॥ ७६ ॥ गर्भोत्कोटिगुणं दुःखं जायमानस्य जायते ॥ गर्भवासे स्मृतिर्यासीत्सा जातस्य प्रणश्यति ॥ ७७ ॥
 स्पृष्टमात्रस्य बाह्येन वायुना मृदता भवेत् ॥ समृद्धस्य स्मृतिभ्रंशः शीघ्रं संजायते पुनः ॥ ७८ ॥ स्मृतिभ्रंशात्तत्तस्तस्य पूर्वकर्मवशेन च ॥ रतिः
 संजायते तूर्णं जंतोस्तत्रैव जन्मनि ॥ ७९ ॥ रक्तो मृदश्च लोकोयमकार्ये संप्रवर्तते ॥ तत्रात्मानं न जानाति न परं न च दैवतम् ॥ ८० ॥ न
 शृणोति परं श्रेयः सति चक्षुषि नेक्षते ॥ समे पथि समैर्गच्छन्स्खलतीव पदेपदे ॥ ८१ ॥ सत्यां बुद्धौ न जानाति बोध्यमानो बुधेरपि ॥ संसारे
 क्लिश्यते तेन रागमोहवशानुगः ॥ ८२ ॥ गर्भस्मृतेरभावेन शास्त्रमुक्तं महर्षिभिः ॥ तद्दुःखकथनार्थाय स्वर्गमोक्षप्रसाधकम् ॥ ८३ ॥ ये शास्त्र
 ज्ञाने सत्यस्मिन्सर्वकर्मार्थसाधके ॥ न कुर्वन्त्यात्मनः श्रेयस्तदत्र परमद्भुतम् ॥ ८४ ॥ अव्यक्तेन्द्रियवृत्तित्वाद्बाल्ये दुःखं महत्पुनः ॥ इच्छन्नपि न
 शक्नोति वक्तुं कर्तुं च किञ्चन ॥ ८५ ॥ दंतोत्थाने महद्दुःखं मौलेन व्याधिना तथा ॥ बालरोगैश्च विविधैः पीडा बालग्रहैरपि ॥ ८६ ॥ तद्बुधु
 क्षापरीतांगः क्वचित्तिष्ठति रारटन् ॥ विष्मूत्रभक्षणाद्यं च मोहाद्बालः समाचरेत् ॥ ८७ ॥ कौमारे कर्णवेधेन मातापित्रोर्विताडनैः ॥ अक्षराध्यय
 नाद्यैश्च दुःखं स्याद्गुरुशासनात् ॥ ८८ ॥ प्रमत्तैर्द्रियवृत्तैश्च कामरागप्रपीडनात् ॥ रागोद्वृत्तस्य सततं कुतः सौख्यं हि यौवने ॥ ८९ ॥ ईर्ष्या सुम
 हद्दुःखं मोहाद्रक्तस्य जायते ॥ मत्तस्य कुपितस्यैव रागो दोषाय केवलम् ॥ ९० ॥ न रात्रौ विंदते निद्रा कामाग्निपरिखेदितः ॥ दिवापि हि कुतः
 सौख्यमर्थोपार्जनचितया ॥ ९१ ॥ नारीषु त्वनुभूतासु सर्वदोषाश्रयासु च ॥ विष्मूत्रोत्सर्गसदृशं सौख्यं मेथुनजं स्मृतम् ॥ ९२ ॥ सन्मानमपमा
 नेन वियोगेनेष्टसंगमः ॥ यौवनं जरया ग्रस्तं क्व सौख्यमनुपद्रवम् ॥ ९३ ॥ वलीपलितकायेन शिथिलीकृतविग्रहः ॥ सर्वक्रियास्वशक्तश्च जरया
 जर्जरीकृतः ॥ ९४ ॥ स्त्रीपुंसोर्यौवनं रूपं यदन्योन्याश्रयं पुरा ॥ तदेवं जरया ग्रस्तमुभयोरपि न प्रियम् ॥ ९५ ॥ जराभिभूतः पुरुषः पत्नीपुत्रादि
 बांधवैः ॥ अशक्तत्वाद्गुराचारेभृत्यैश्च परिभूयते ॥ ९६ ॥ धर्ममर्थं च कामं च मोक्षं च नातिरो यतः ॥ शक्तः साधयितुं तस्माद्युवा धर्मं समाचरेत् ॥
 ॥ ९७ ॥ वातपित्तकफादीनां वैषम्यं व्याधिरुच्यते ॥ वातादीनां समूहश्च देहोऽयं परिकीर्तितः ॥ ९८ ॥ तस्माद्वाधिमयं ज्ञेयं शरीरमिदमा
 त्मनः ॥ रोगैर्नानाविधैर्याति देहे दुःखान्यनेकशः ॥ ९९ ॥ तानि न स्वात्मवेद्यानि किमन्यत्कथयाम्यहम् ॥ एकोत्तरं मृत्युशतमस्मिन्देहे प्रति
 ष्ठितम् ॥ १०० ॥ तत्रैकः कालसंयुक्तः शेषास्त्वागंतवः स्मृताः ॥ ये त्विहागंतवः प्रोक्तास्ते प्रशाम्यन्ति भेषजैः ॥ १०१ ॥ जपहोमप्रदानैश्च

१ मौलव्याधिर्हि वैद्यकशास्त्रे प्रसिद्धः । २ रक्तस्य संतापारुःखम् । अथवा-रक्तस्य विषयासक्तस्य-इत्यर्थः । ३ मेथुनजं मतं ततः-६० पा० । ४ आतुरः-वृद्धः-इत्यर्थः ।

कालमृत्युर्न शाम्यति ॥ विविधा व्याधयः शस्ताः सर्पाद्याः प्राणिनस्तथा ॥ १०२ ॥ विषाणि चाभिचाराश्च मृत्योर्द्वाराणि देहिनाम् ॥ पीडितं
सर्परोगाद्यैरपि धन्वंतरिः स्वयम् ॥ १०३ ॥ स्वस्थीकर्तुं न शक्नोति कालप्राप्तं हि देहिनम् ॥ नौषधं न तपो मंत्रा न मित्राणि न बांधवाः ॥
॥ १०४ ॥ शक्नुवन्ति परित्रातुं नरं कालेन पीडितम् ॥ रसायनतपोजप्यैर्योगसिद्धैर्महात्मभिः ॥ १०५ ॥ कालमृत्युरपि प्राज्ञैर्नीयते नापि संयुतैः ॥
नास्ति मृत्युसमं दुःखं नास्ति मृत्युसमं भयम् ॥ १०६ ॥ नास्ति मृत्युसमस्त्रासः सर्वेषामपि देहिनाम् ॥ सद्भार्यापुत्रमित्राणि राज्यैश्वर्यसुखानि
च ॥ १०७ ॥ आवद्धानि स्नेहपाशैर्मृत्युः सर्वाणि कृतति ॥ किं न पश्यसि मातस्त्वं सहस्रस्यापि मध्यतः ॥ १०८ ॥ जनाः शतायुषः पंच
भवन्ति न भवन्ति वा ॥ अशीतिका विपद्यन्ते केचित्सप्ततिका नराः ॥ १०९ ॥ परमायुः स्थिता षष्टिस्तदप्यस्ति न निष्ठितम् ॥ तस्य यावद्भवे
दायुर्देहिनः पूर्वकर्मभिः ॥ ११० ॥ तस्यार्धमायुषो रात्रिर्हरते मृत्युरूपिणी ॥ बालभावेन मोहेन वार्धके जरया तथा ॥ १११ ॥ वर्षाणां विंशति
र्याति धर्मकामार्थवर्जितः ॥ आगन्तुकैर्भवेः पुंसां व्याधिशोकैरनेकधा ॥ ११२ ॥ द्वियतेर्द्ध हि तत्रापि यच्छेषं तद्धि जीवितम् ॥ जीविताते
च मरणं महाघोरमवाप्नुयात् ॥ ११३ ॥ जायते योनिकोटीषु मृतः कर्मवशात्पुनः ॥ देहभेदेन यः पुंसां वियोगः कर्मसंख्यया ॥ ११४ ॥ मरणं
तद्विनिर्दिष्टं न नाशः परमार्थतः ॥ महातमःप्रविष्टस्य च्छिद्यमानेषु मर्मसु ॥ ११५ ॥ यदुःखं मरणं जंतोर्न तस्येहोपमा क्वचित् ॥ हा तात
मातर्हा कांते क्रंदत्येवं सुदुःखितः ॥ ११६ ॥ मण्डूक इव सर्पेण गीर्यते मृत्युना जनः ॥ बांधवैः संपरित्यक्तः प्रियैश्च परिवारितः ॥ ११७ ॥
निःश्वसन्दीर्घमुष्णं च मुखेन परिशुष्यता ॥ चतुरंतेषु खट्वायाः परिवर्तन्मुहुर्मुहुः ॥ ११८ ॥ संमूढः क्षिपतेत्यर्थं हस्तपादावितस्ततः ॥ खट्वातो
वाञ्छते भूमिं भूमेः खट्वा पुनर्महीम् ॥ ११९ ॥ विवस्त्रो मुक्तलजश्च विष्टानुलेपितः ॥ याचमानश्च सलिलं शुष्ककण्ठोष्ठतालुकः ॥ १२० ॥
चित्तयानः स्ववित्तानि कस्येतानि मृते मयि ॥ पंचावटान्खनमानः कालपाशेन कर्षितः ॥ १२१ ॥ म्रियते पश्यतामेव गले घुर्घुरावकृत् ॥
जीवस्तृणजलूकेव देहादेहं विशेत्कमात् ॥ १२२ ॥ संप्राप्योत्तरमंशेन देहं त्यजति पूर्वकम् ॥ मरणात्प्रार्थना दुःखमधिकं हि विवेकिनः ॥ १२३ ॥
क्षणिकं मरणे दुःखमनंतं प्रार्थनाकृतम् ॥ ज्ञातं मयैतदधुना मृतो भवति यद्गुरुः ॥ १२४ ॥ न परः प्रार्थयेद्भूयस्तृष्णा लाघवकारणम् ॥ आदौ
दुःखं तथा मध्ये ह्यन्त्ये दुःखं च दारुणम् ॥ १२५ ॥ निसर्गात्सर्वभूतानामिति दुःखपरंपरा ॥ क्षुधा च सर्वरोगाणां व्याधिः श्रेष्ठतमः स्मृतः ॥
॥ १२६ ॥ स चात्रौषधिलेपेन क्षणमात्रं प्रशाम्यति ॥ क्षुद्राधेर्वेदना तीव्रा निःशेषबलकृन्तनी ॥ १२७ ॥ तयाभिभूतो म्रियते यथान्यैर्व्याधि

भिन्नैः ॥ राज्ञोऽभिमानमात्रं हि ममैव विद्यते गृहे ॥ १२८ ॥ सर्वमाभरणं भारं सर्वमालेपनं मम ॥ सर्वं प्रलापितं गीतं नित्यमुन्मत्तचेष्टितम् ॥
 ॥ १२९ ॥ इत्येवं राज्यसंभोगैः कुतः सौख्यं विचारतः ॥ नृपाणां व्यग्रचित्तानामन्योन्यविजिगीषया ॥ १३० ॥ प्रायेण श्रीमदालेपाव्रुषाद्या
 महानृपाः ॥ स्वर्गं प्राप्यापि पतिताः कः श्रियो विंदते सुखम् ॥ १३१ ॥ उपर्युपरि देवानामन्योन्यातिशये स्थितम् ॥ नरैः पुण्यफलं स्वर्गं
 मूलच्छेदेन भुज्यते ॥ १३२ ॥ न चान्यत्क्रियते कर्म सोऽत्र दोषः सुदारुणः ॥ छिन्नमूलतरुर्यद्वदवशः पतते क्षितौ ॥ १३३ ॥ पुण्यमूलक्षये
 तद्वत्पातयन्ति दिवौकसः ॥ इति स्वर्गेऽपि देवानां नास्ति सौख्यं विचारतः ॥ १३४ ॥ तथा नारकिणां दुःखं प्रसिद्धं किं च वर्ण्यते ॥ स्थावरेष्वपि
 दुःखानि दावाग्निहिमशोषणम् ॥ १३५ ॥ कुठारैश्छेदनं तीव्रं वल्कलानां च तक्षणम् ॥ पर्णशाखाफलानां च पातनं चंडवायुना ॥ १३६ ॥
 अपमर्दश्च सततं गजैर्वन्यैश्च देहिभिः ॥ तडबुभुक्षा च सर्पाणां क्रोधो दुःखं च दारुणम् ॥ १३७ ॥ दुष्टानां घातनं लोके पाशेन च निबन्धनम् ॥
 एवं सरीसृपाणां च दुःखं मातर्मुहुर्मुहुः ॥ १३८ ॥ अकस्माज्जन्ममरणं कीटादीनां तथाविधम् ॥ वर्षाशीतातपैर्दुःखं मुकष्टं मृगपक्षिणाम् ॥ १३९ ॥
 क्षुत्तृदक्लेशेन महता संव्रस्ताश्च सदा मृगाः ॥ पशुनागनिकायानां शृणु दुःखानि यानि च ॥ १४० ॥ क्षुत्तृदृष्टीतादिदमनं वधवन्धनताड
 नम् ॥ नासाप्रवेधनं त्रासः प्रतोदाकुशताडनम् ॥ १४१ ॥ वेणुकुन्तादिनिगडमुद्गरांऽकुशताडनम् ॥ भारोद्ग्रहनसंक्लेशं शिक्षाबुद्धादिपीडनम् ॥
 ॥ १४२ ॥ आत्मयूथवियोगश्च वने च नयनादिकम् ॥ दुर्भिक्षं दुर्भगत्वं च मूर्खत्वं च दरिद्रता ॥ १४३ ॥ अधरोत्तरभावश्च मरणं राष्ट्रवि
 भ्रमः ॥ अन्योन्याभिभवाद्दुःखमन्योन्यातिशयात्पुनः ॥ १४४ ॥ अनित्यता प्रभावाणामुच्छ्रयाणां च पातनम् ॥ इत्येवमादिभिर्दुःखैर्यस्मा
 द्भ्यातं चराचरम् ॥ १४५ ॥ निरयादिमनुष्यांतं तस्मात्सर्वं त्यजेद्बुधः ॥ स्कन्धात्स्कन्धं नयेद्भारं विश्रामं मन्यतेन्यथा ॥ १४६ ॥ तद्वत्सर्वमिदं
 लोके दुःखं दुःखेन शाम्यति ॥ एवमेतज्जगत्सर्वमन्योन्यातिशयोच्छ्रितम् ॥ १४७ ॥ दुःखैराकुलितं ज्ञात्वा निर्वेदं परमाप्नुयात् ॥ निर्वेदाच्च
 विरागः स्याद्विरागाज्ज्ञानसंभवः ॥ १४८ ॥ ज्ञानेन तं परं ज्ञात्वा विष्णुं मुक्तिमवाप्नुयात् ॥ नाहमेतादृशे लोके रमेयं जननि क्वचित् ॥ १४९ ॥
 राजहंसो यथा शुद्धः काकामेध्यप्रदर्शकः ॥ शृणु मातर्यत्र संस्थो रमेयं निरुपद्रवः ॥ १५० ॥ अविज्ञायनमत्युग्रं नानाकर्मातिशाखिनम् ॥
 संकल्पदंशभकरं शोकहर्षहिमातपम् ॥ १५१ ॥ मोहांधकारतिमिरं लोभव्यालसरीसृपम् ॥ विषयानन्यथाध्वानं कामक्रोधविमोक्षकम् ॥ १५२ ॥

स्कां.म.पु.
॥१६८॥

तदतीत्य महादुर्गं प्रविष्टोऽस्मि महद्भनम् ॥ न तत्प्रविश्य शोचन्ति न प्रंदुष्यन्ति तद्विदः ॥ १५३ ॥ न च बिभ्यति केषांचिन्नास्य बिभ्यति
केचन ॥ १५४ ॥ तस्मिन्वने सप्तमहाद्रुमास्तु सप्तैव नद्यश्च फलानि सप्त ॥ सप्ताश्रमाः सप्त समाधयश्च दीक्षाश्च सप्तैतदरण्यरूपम् ॥ १५५ ॥
पंचवर्णानि दिव्यानि चतुर्वर्णानि कानिचित् ॥ त्रिद्विवर्णैकवर्णानि पुष्पाणि च फलानि च ॥ १५६ ॥ सृजंतः पादपास्तत्र व्याप्य तिष्ठन्ति तद्
नम् ॥ १५७ ॥ सप्त स्त्रियस्तत्र वसन्ति सत्यस्त्ववाङ्मुख्यो भानुमतो भवन्ति ॥ ऊर्ध्वं रसानाददते प्रजाभ्यः सर्वाश्च तास्तत्त्वतः कोपि वेद ॥ १५८ ॥
सप्तैव गिरयश्चात्र धृतं यैर्भुवनत्रयम् ॥ नद्यश्च सरितः सप्त ब्रह्मवारिवहाः सदा ॥ १५९ ॥ तेजश्चाभयदानत्वमद्रोहः कौशलं तथा ॥ अचापल्यम
थाक्रोधः प्रियवादश्च सप्तमः ॥ १६० ॥ इत्येते गिरयो ज्ञेयास्तस्मिन्विद्यावने स्थिताः ॥ दृढनिश्चयस्तथा भासा समता निग्रहो गुणः ॥ १६१ ॥
निर्ममत्वं तपश्चात्र सन्तोषः सप्तमो हृदः ॥ भगवद्गणविज्ञानाद्भक्तिः स्यात्प्रथमा नदी ॥ १६२ ॥ पुष्पादिपूजा द्वितीया तृतीया च प्रदक्षिणा ॥
चतुर्थी स्तुतिवाग्मूपा पञ्चमी ईश्वरार्पणा ॥ १६३ ॥ षष्ठी ब्रह्मेकता प्रोक्ता सप्तमी सिद्धिरेव च ॥ सप्त नद्योऽत्र कथिता ब्रह्मणा परमेष्ठिना ॥ १६४ ॥
ब्रह्मा धर्मा यमश्चाग्निर्द्रो वरुण एव च ॥ १६५ ॥ धनदश्च ध्रुवादीनां सप्तकानर्चयन्त्यमी ॥ नदीनां संगमस्तत्र वैकुण्ठसमुपह्वरे ॥ १६६ ॥
आत्मतृप्ता यतो याति शांता दांताः परात्परम् ॥ केचिद्भुमाः स्त्रियः केचित्केचित्त्वविदोऽपरे ॥ १६७ ॥ सरितः केचिदाहुः स्म सप्तैव ज्ञान
वित्तमाः ॥ अनपेतव्रतकामोऽत्र ब्रह्मचर्यं चरामि च ॥ १६८ ॥ ब्रह्मैव समिधस्तत्र ब्रह्माग्निर्ब्रह्म संस्तरः ॥ आपो ब्रह्म गुरुर्ब्रह्म ब्रह्मचर्यमिदं मम
॥ १६९ ॥ एतदेवेदं शं सूक्ष्मं ब्रह्मचर्यं विदुर्बुधाः ॥ गुरुं च शृणु मे मातर्यो मे विद्याप्रदोऽभवत् ॥ १७० ॥ एकः शास्ता न द्वितीयोऽस्ति शा
स्ता हृद्येव तिष्ठन्पुरुषं प्रशास्ति ॥ तेनाभियुक्तः प्रणवादिवोदकं यथा नियुक्तोऽस्मि तथाचरामि ॥ १७१ ॥ एको गुरुर्नास्ति तथा द्वितीयो
हृदि स्थितस्तमहं नु ब्रवीमि ॥ यं चावमान्यैव गुरुं मुकुन्दं पराभूता दानवाः सर्व एव ॥ १७२ ॥ एको बंधुर्नास्ति ततो द्वितीयो हृदि स्थितं त
महमनुब्रवीमि ॥ तेनानुशिष्टा बांधवा बंधुमंतः सप्तर्षयः सप्त दिवि प्रभाति ॥ १७३ ॥ ब्रह्मचर्यं च संसेव्यं गार्हस्थ्यं शृणु यादृशम् ॥ पत्नी प्रकृ
तिरूपा मे तच्चित्तो नास्मि कर्हिचित् ॥ १७४ ॥ मच्चित्ता सा सदा मातर्मम सर्वार्थसाधनी ॥ प्राणं जिह्वा च चक्षुश्च त्वक्च श्रोत्रं च पंचमम्
॥ १७५ ॥ मनो बुद्धिश्च सप्तैते दीप्यन्ते पावका मम ॥ गंधो रसश्च रूपं च शब्दः स्पर्शश्च पंचमम् ॥ १७६ ॥ मंतव्यमथ बोद्धव्यं सप्तैताः

माहे-सं-१
(सं-सं-२)
म-४२

॥१६८॥

समिधो मङ्ग ॥ हुतं नारायणध्यानाद्भुक्ते नारायणः स्वयम् ॥ १७७ ॥ एवंविधेन यज्ञेन यजाम्यस्मिं तमीश्वरम् ॥ अकामयानस्य च सर्वकामो
भवेद्विषाणस्य च सर्वदोषः ॥ १७८ ॥ न मे स्वभावेषु भवन्ति लेपास्तोयस्य बिंदोरिव पुष्करेषु ॥ नित्यस्य मे नैव भवन्त्यनित्या निरीक्षमाण
स्य बहुस्वभावात् ॥ १७९ ॥ न सञ्जते कर्मसु भोगजालं दिवीव सूर्यस्य मयूखजालम् ॥ १८० ॥ एवंविधेन पुत्रेण मा मातर्दुःखिनी भव ॥
तत्पदं त्वां च नेष्यामि न यत्कतुशतैरपि ॥ १८१ ॥ इति पुत्रवचः श्रुत्वा विस्मिता इतराभवत् ॥ चिंतयामास यद्येवं विद्वान्मम सुतो दृढम् ॥
॥ १८२ ॥ लोकेषु ख्यातिमायाति ततो मे स्याद्यशः परम् ॥ इत्यादि चिंतयन्त्यां च रजन्यां भगवान्हरिः ॥ १८३ ॥ प्रहृष्टस्तस्य तैर्वाक्यै
र्विस्मितः प्रादुरास च ॥ मूर्तेः स्वयं विनिष्कम्प्य शंखचक्रगदाधरः ॥ १८४ ॥ जगदुद्भासयन्भासा सूर्यकोटिसमप्रभः ॥ ततो निष्पत्य धरणीं
हृष्टरोमाश्रुगद्गदः ॥ १८५ ॥ मूर्ध्नि बद्धांजलिं धीमानैतरेयोऽथ तुष्टुवे ॥ १८६ ॥ नमस्तुभ्यं भगवते वासुदेवाय धीमहि ॥ प्रद्युम्नायानिरुद्धाय नमः
संकर्षणाय च ॥ १८७ ॥ नमो विज्ञानमात्राय परमानंदमूर्तये ॥ आत्मारामाय शांताय निवृत्तद्वैतहृष्टये ॥ १८८ ॥ आत्मानंदानुभूत्यैव सम्य
क्त्यक्तोर्मये नमः ॥ हृषीकेशाय महते नमस्तेऽनंतशक्तये ॥ १८९ ॥ वचस्युपरते प्राप्यो य एको मनसा सह ॥ अनामरूपचिन्मात्रः सोऽव्यान्नः
सदसत्परः ॥ १९० ॥ यस्मिन्निदं यतश्चेदं तिष्ठत्यपैति जायते ॥ मृन्मयेष्विव मृज्जातिस्तस्मै ते ब्रह्मणे नमः ॥ १९१ ॥ यं न स्पृशन्ति न विदुर्मनोबुद्धीं
द्रियासवः ॥ अंतर्बहिश्च विततं व्योमवत्प्रणतोऽस्म्यहम् ॥ १९२ ॥ देहेंद्रियप्राणमनोधियोऽमी यदंशबद्धाः प्रचरन्ति कर्मसु ॥ नैवान्यदालोहमिव प्रतप्तं
स्थानेषु तंहृष्टपदेन एते ॥ १९३ ॥ चतुर्भिश्च त्रिभिर्द्वाभ्यामेकधा प्रणमामि तम् ॥ पूर्वापरापरयुगे शास्तारं परमीश्वरम् ॥ १९४ ॥ हित्वा गतीं
मोक्षकामा यं भजन्ति दशात्मकम् ॥ तं परं सत्यममलं त्वां वयं पर्युपास्महे ॥ १९५ ॥ ॐ नमो भगवते महापुरुषाय महानुभावाय विभूतिपतये
सकलसात्त्वतपरिवृढनिकरकरकमलोत्पलकुङ्गलोपलालितचरणारविंदयुगल परमपरमेष्ठिन्नमस्ते ॥ १९६ ॥ तवाग्निरास्यं वसुधांश्चिद्युग्मं नमः
शिरश्चंद्ररवी च नेत्रे ॥ समस्तलोका जठरं भुजाश्च दिशश्चतस्रो भगवन्नमस्ते ॥ १९७ ॥ जन्मानि तावन्ति न संति देव निष्पीड्य सर्वाणि च

१ आत्म-अहम् । २ एतस्य तात्पर्यं नाकाम्यते-तर्कितोऽस्म्यहंऽनुमीयते-प्रतप्तं लोहं यथा वह्निरूग्मेव भवति-न पृथक्तयावभासते-तथा-देहेंद्रियप्राणमनोधिः-त्वद्रूपा एव-भवन्ति । स्थानेषु तत्तद्विज
भिन्नाकारविशेषेषु-तद्वृष्टपदेन-‘अयं देहः, इमानि इन्द्रियाणि, इमे प्राणाः, इदं मनः’ इत्येवं पृथगाकाररूपेण न प्रतीयन्ते । किं तु सर्वं चैतन्यरूपमेवावभासते-इति तात्पर्यम् ।

त्कां.प.पु.
॥१६९॥

सर्वकालम् ॥ भूतानि यावन्ति मयात्र भीमे पीतानि संसारमहासमुद्रं ॥ १९८ ॥ संपच्छिलानां हिमवन्महेंद्रकैलासमेवादिषु नैव तादृक् ॥
देहाननेकाननुगृह्यतो मे प्राप्तास्ति संपन्नमहती यथेश ॥ १९९ ॥ न संति ते देव भुवि प्रदेशा न येषु जातोऽस्मि तथा विनष्टः ॥ भूत्वा मया
येषु न जंतवश्च संभक्षितो वा न च भूतसंचैः ॥ २०० ॥ शोकाभिभूतस्य ममाश्रु देव यावत्प्रमाणं पतितं भजेषु ॥ तावत्प्रमाणं न जलं पयोदा
मुंचन्ति दिव्यैरपि वर्षलक्षैः ॥ २०१ ॥ मन्ये धरित्रीपरमाणुसंख्यामुपैति पित्रोर्गणना न मह्यम् ॥ मित्राण्यमित्राण्यनुजीव्यबंधून्संख्यातुमीशोऽस्मि
न देवदेव ॥ २०२ ॥ त्वय्यर्पितं नाथ पुनः पुनर्मे मनः समाक्षिप्य सुदुर्द्धरारि ॥ कामो वशं क्रोधमुखैः सहायैः करोति किं तद्भगवन्करोमि ॥
॥ २०३ ॥ सोऽहं भृशार्तः करुणाकरस्त्वं संसारगते पतितस्य विष्णो ॥ महात्मनां संश्रयमभ्युपेतो नैवावसीदत्यपि दुर्गतोऽपि ॥ २०४ ॥
परायणं रोगवतो हि वैद्यो महाब्धिमग्नस्य च नौनरस्य ॥ बालस्य मातापितरौ सुघोरसंसारखिन्नस्य हरे त्वमेव ॥ २०५ ॥ प्रसीद सर्वेश्वर
सर्वभूत सर्वस्य हेतो परमार्थसार ॥ मामुद्धरास्मादुरुदुःखसंचात्संसारगतात्स्वपरिग्रहेण ॥ २०६ ॥ क्षुत्तृद्विधातुभिरिमं मुहुर्यमानं शीतोष्ण
वातसलिलैरितरेतराच्च ॥ कामाग्निनाच्युत रुषा च सुदुर्भरेण संपश्यतो मम उरुक्रम सीदतो हि ॥ २०७ ॥ भवंतु भद्राणि समस्तदोषाः प्रयांतु
नाशं जगतोऽखिलस्य ॥ मयाद्य भक्त्या परमेश्वरे प्रभौ स्तुते जगद्धातारि वासुदेवे ॥ २०८ ॥ ये भूतले ये दिवि चांतरिक्षे रसातले प्राणिगणाश्च
केचित् ॥ भवंतु ते सिद्धियुजो मयाद्य स्तुते जगद्धातारि वासुदेवे ॥ २०९ ॥ अज्ञानिनो ज्ञानविदो भवंतु प्रशान्तिभाजः सततोऽग्रचित्ताः ॥
मया च विश्वभरणे ह्यनन्ते स्तुते जगद्धातारि वासुदेवे ॥ २१० ॥ शृण्वन्ति ये मे स्तुवतस्तथान्ये पश्यन्ति ये मामिदमीरयन्तम् ॥ देवासुराद्या मनुजा
स्तिरश्चो भवंतु तेऽप्यच्युतयोगभाजः ॥ २११ ॥ ये चापि मूका विकलेंद्रियत्वात्पठन्ति नो नैव विलोकयन्ति ॥ पश्चादयः कीटपिपीलिकाद्या भवंतु
तेऽप्यच्युतयोगभाजः ॥ २१२ ॥ नश्यंतु दुःखानि जगत्पपेतु लोभादिको दोषगणः प्रजाभ्यः ॥ यथात्मनि भ्रातारि चात्मजे वा तथा नरस्यास्तु
जनेपि भावः ॥ २१३ ॥ संसारवैद्येऽखिलदोषहानिविचक्षणे निर्वृतिद्वेतुभूते ॥ संसारबंधाः शिथिलीभवंतु हृदि स्थिते सर्वजनस्य विष्णौ ॥
॥ २१४ ॥ पापं प्रणाशं मम च प्रयातु यन्मानसं यच्च करोमि वाचा ॥ शारीरमप्याचरितं च यन्मे स्मृते जगद्धातारि वासुदेवे ॥ २१५ ॥
यथा हि वा वासुदेवेति प्रोक्ते संकीर्त्तने विष्णुभक्तस्य वापि ॥ स्मृते हर्षो वापि प्रयाति पापं सत्येन मे नश्यतां तेन पापम् ॥ २१६ ॥

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ४२

॥१६९॥

मूढोऽयमल्पमतिरल्पविचेष्टितोऽयं क्लिष्टं मनोऽपि विषयेर्मयि न प्रसंगि ॥ इत्थं कृपां कुरु मयि प्रणतेऽखिलेश त्वां स्तोतुमंबुजभवोऽपि हि देव नेशः ॥ २१७ ॥ स त्वं प्रसीद भगवन्कुरु मय्यनाथे विष्णो कृपां परमकारुणिकः किल त्वम् ॥ संसारसागरनिमग्नमनंत दीनमुद्धर्तुमर्हसि हरे पुरुषोत्तमोसि ॥ २१८ ॥ इत्थं स्तुतः स भगवानैतरेयेण भारत ॥ वासुदेवो विशालात्मा सानंदमिदमाह तम् ॥ २१९ ॥ वत्सै तरेय तुष्टोस्मि भक्त्यानेन स्तवेन ते ॥ वरं वृणुष्व भक्तस्त्वं दुर्लभं यदभीप्सितम् ॥ २२० ॥ ॥ ऐतरेय उवाच ॥ ॥ एष एव करो नाथ मम नित्यमभीप्सितः ॥ मज्जतो घोरसंसारे कर्णधारो हरे भव ॥ २२१ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ मुक्त एवासि संसाराद्यस्य ते भक्तिरीदृशी ॥ ग्रहेर्भह्मग्रहेर्बद्धो नैव ते द्वित्रयोदशी ॥ २२२ ॥ यश्च स्तोत्रेण सत्त्वं गुप्तक्षेत्रसमीहितम् ॥ स्तोष्यते वासुदेवं मां स पापक्षयमाप्स्यति ॥ २२३ ॥ यस्मादेतेन स्तोत्रेण पापं नाशमवाप्स्यति ॥ अघनाशनमित्येव तस्मात्स्वातिमवाप्स्यति ॥ २२४ ॥ एकादश्यामुपोष्यैव ममाग्रे यः पठिष्यति ॥ स्तवमेनं स पूतात्मा मम लोकमवाप्स्यति ॥ २२५ ॥ सर्वेषामेव क्षेत्राणां गुप्तक्षेत्रं प्रियं यथा ॥ तथा सर्वस्तवानां च स्तवोयं सुप्रियो मम ॥ २२६ ॥ यानि चोद्दिश्य भूतानि जप्यतेऽसौ महात्मभिः ॥ तानि शान्तिं भगं प्रज्ञां प्राप्स्यन्ति कृपया मम ॥ २२७ ॥ त्वं च वत्स श्रौतधर्मान्सम्यगाचर श्रद्धया ॥ न तैर्बधं मयि न्यस्तैराप्स्यस्यनभिसंधितैः ॥ २२८ ॥ यज यज्ञैरवाप्येव दारान्नन्दय मातरम् ॥ मयि ध्यानेन तीव्रेण मामवाप्स्यस्यसंशयम् ॥ २२९ ॥ बुद्धिर्मनोय भूतानि बुद्धिकर्मेन्द्रियाणि च ॥ त्रयोदशग्रहैर्ये स्पृक्ष्योदश महाग्रहाः ॥ २३० ॥ बोद्धव्यमथ मंतव्यमहंता शब्द एव च ॥ स्पर्शो रसो रूपगन्धौ वचनादानमेव च ॥ २३१ ॥ विहृत्युत्सर्ग आनंदस्त्रयोदश महाग्रहाः ॥ एतान्महाग्रहान्पुत्रशुद्धाञ्छुद्धैः स्वकैर्ग्रहैः ॥ २३२ ॥ गृहाण ध्यानयोगेन ममैवं मोक्षमाप्स्यसि ॥ एवं त्वं कर्मभिर्वीर नैष्कर्म्यं समवाप्स्यसि ॥ २३३ ॥ शुल्बं रसेन संविद्धं दशो हेम यथाश्रुते ॥ वर्णाश्रमाचारवता मयि संन्यस्तकर्मणा ॥ २३४ ॥ मदनुष्ठानयुक्तेन मोक्षो नास्तीह दुर्लभः ॥ तस्मादेवं वर्तमानो नन्द व्रतपरायणः ॥ २३५ ॥ उद्धृत्य सप्तपुरुषाङ्गैर्मयि गमिष्यसि ॥ सांप्रतं प्रतिभास्यन्ति वेदश्चापठिता अपि ॥ २३६ ॥ ततस्त्वं

१ पुरुषोत्तमोऽपि-३० पा० । २ श्रीवासुदेव उवाच-३० पा० । ३ गृहेर्भह्मग्रहेर्बद्धो-३० पा० । ४ अस्पर्शोऽग्रे “बुद्धिर्मनोय भूतानि बुद्धिकर्मेन्द्रियाणि च । त्रयोदश ग्रहैर्ये स्पृक्ष्योदश महाग्रहाः ।

बोद्धव्यमथ मंतव्यमहंता शब्द एव च । स्पर्शो रसो रूपगन्धौ वचनादानमेव च । विहृत्युत्सर्ग आनंदस्त्रयोदश महाग्रहाः ॥” इत्युक्तो बोद्धव्यः । एतेन-मनोबुद्धि-भूत-ज्ञानेन्द्रियकर्मेन्द्रियाणि मिलित्वा त्रयोदश । तत्र भूतानां सामान्येनैकत्वं विवक्षितमिति बोद्धव्यम् । विषयेषु तु भूतगुणानां पार्थक्येन वर्णनं ज्ञानेन्द्रियानुसारेणैवेति न विवादः ।

कोटितीर्थे च यज्ञे वै हरिमेधसः ॥ याहि तत्र भविष्यं ते सर्वं मातुरभीप्सितम् ॥ २३७ ॥ इत्युक्त्वा भगवान्विष्णुर्मूर्तिमध्ये विवेश ह ॥ विलोक्य
मानो निमिषं मात्रा चैव सुतेन च ॥ २३८ ॥ ततो मूर्तिं नमस्कृत्य वासुदेवस्य विस्मितः ॥ ऐतरेयः स्वजननीं मुदितो वाक्यमब्रवीत् ॥ २३९ ॥
पुराहमभवं शूद्रो भीतः संसारदोषतः ॥ परिनिष्ठागतं धर्मं ब्राह्मणं शरणं गतः ॥ २४० ॥ स कृपालुर्मम प्राह मन्त्रं वै द्वादशाक्षरम् ॥ सदेमं जप
चेत्युक्त्वा तमहं जप्तवान्सदा ॥ २४१ ॥ तेन जाप्यप्रभावेन ममोत्पत्तिस्तवोदरात् ॥ जातस्मृतिर्विष्णुभक्तिः स्थितिरत्र च सर्वदा ॥ २४२ ॥
इदानीं च प्रयाम्येष यज्ञं तं हरिमेधसः ॥ त्वद्रूपं विष्णुप्रीत्यर्थं प्रणम्य त्वां प्रसादये ॥ २४३ ॥ ततो महीनगरकारुये कोटितीर्थतलस्थितम् ॥
यजन्तं संवृतं विप्रैः कोटिशस्तमुपागमत् ॥ २४४ ॥ गेहाय मातरं प्रोच्य स यज्ञे प्रोक्तवान्द्विजः ॥ नमस्तस्मै भगवते विष्णवेऽकुण्ठमेधसे ॥
॥ २४५ ॥ यन्मायामोहितधियो भ्रमामः कर्मसागरे ॥ इति श्लोकं महार्थं ते हरिमेधमुखा द्विजाः ॥ २४६ ॥ आकर्ण्यसनपूजाद्यैः पूजयामासु
रंगं तम् ॥ ततो देदार्थनैपुण्यैस्तेन ते तोषिता द्विजाः ॥ २४७ ॥ प्रददुर्दक्षिणां सर्वां हरिमेधाः सुतामपि ॥ द्रव्यं कन्यां च संगृह्य स्वगृहं समुपा
गमत् ॥ २४८ ॥ वन्दयित्वा स्वजननीं पुत्रानुत्पाद्य चामलान् ॥ इष्ट्वा यज्ञैरैतरेयो द्वादशीव्रततत्परः ॥ २४९ ॥ वासुदेवानुध्यानेन मोक्षं पश्चाद्
पागतः ॥ एवंविधो वासुदेवः स्वयमत्रास्ति भारत ॥ २५० ॥ योर्चयेत्पूजयेत्स्तौति सर्वं तस्याक्षयं विदुः ॥ शिवधर्मेण यत्प्रोक्तं फलं पूर्वं मया तव
॥ २५१ ॥ तादृशं लभते मर्त्यो वासुदेवप्रसादतः ॥ २५२ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराणे एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे
कौमारिकाखण्डे श्रीवृद्धवासुदेवमाहात्म्यवर्णने ऐतरेयब्राह्मणचरित्रवर्णननाम द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ॥ श्रीनारद
उवाच ॥ ॥ ततोऽहं पार्थ भूयोऽपि जनानुग्रहकाम्यया ॥ प्रत्यक्षदेवं मार्तण्डमत्रानेतुमियेष ह ॥ १ ॥ सर्वेषां प्राणिनां यस्मादुदुषो भगवान्निविः ॥
इहामुत्र च कौतेय विश्वोद्धारि रविर्मतः ॥ २ ॥ ये स्मरन्ति रविं भक्त्या कीर्तयन्ति च ये नराः ॥ पूजयन्ति च ये नित्यं कृतार्थास्ते न संशयः ॥ ३ ॥
सूर्यभक्तिपरा ये च नित्यं तद्गतमानसाः ॥ ये स्मरन्ति सदा सूर्यं न ते दुःखस्य भाजिनः ॥ ४ ॥ भवनानि मनोज्ञानि विविधाभरणाः स्त्रियः ॥
धनं चादृष्टपर्यन्तं सूर्यपूजाविधेः फलम् ॥ ५ ॥ दुर्लभा भक्तिः सूर्यं वा दुर्लभं तस्य चार्चनम् ॥ दानं च दुर्लभं तस्मै ततो होमश्च दुर्लभः ॥ ६ ॥
नमस्कारादिसंयुक्तं रविरित्यक्षरद्वयम् ॥ जिह्वाग्रे वर्तते यस्य सफलं तस्य जीवितम् ॥ ७ ॥ इत्यहं हृदि संचिंत्य माहात्म्यं रविजं महत् ॥ पूर्णं

वर्षशतं पार्थ रविं भक्त्या ह्यतोषयम् ॥ ८ ॥ जपेन सुविशुद्धेन च्छन्दसां वायुभोजनः ॥ ततः स्वाध्यासीयां मूर्तिं कृत्वा योगबलाद्विभुः ॥ ९ ॥
 तेजसा दुर्दृशो भास्वान्प्रत्यक्षः समजायत ॥ १० ॥ तमहं प्राञ्जलिर्भूत्वा नमस्कृत्य रविं प्रभुम् ॥ सामभिर्विविधैर्देवं पर्यतोषयमीश्वरम् ॥ ११ ॥
 तुष्टो मामाह वरदो देवर्षे सुचिरं त्वया ॥ तपसाराधितोऽस्मीति वरं वृणु यथेप्सितम् ॥ १२ ॥ इत्युक्तोऽहं लोकनाथं प्राञ्जलिः प्रास्तुवं वचः ॥
 यदि तुष्टो भवान्मह्यं यदि देवो वरो मम ॥ १३ ॥ ततस्ते कामरूपे या कला नाथ प्रवर्तते ॥ राजवर्धनराज्ञा याऽऽराधिता च जनैः पुरा ॥ १४ ॥
 तथा च कलया भानो सदात्र स्थातुमर्हसि ॥ ततस्तथेति देवेन प्रोक्ते तुष्टेन भारत ॥ १५ ॥ अस्थापयमहं सूर्यं भट्टादित्याभिधानकम् ॥ भट्टेन
 स्थापितं यस्मान्मया तस्माद्विर्जगौ ॥ १६ ॥ ततः संपूज्य तं पुष्पैः कृतावेशमहं रविम् ॥ भक्त्युद्रेकाप्लुतांगोऽथ स्तुतिमेतामथाचरम् ॥ १७ ॥
 सर्ववेदरहस्यैश्च नामभिश्च शताष्टभिः ॥ सप्तसप्तिरर्चित्यात्मा महाकारुणिकोत्तमः ॥ १८ ॥ संजीवनो जयो जीवो जीवनाथो जगत्पतिः ॥
 कालाश्रयः कालकर्ता महायोगी महामतिः ॥ १९ ॥ भृतांतकरणो देवः कमलानन्दनन्दनः ॥ सहस्रपाञ्च वरदो दिव्यकुण्डलमण्डितः ॥
 ॥ २० ॥ धर्मप्रियोचितात्मा च सविता वायुवाहनः ॥ आदित्योऽक्रोधनः सूर्यो रश्मिमाली विभावसुः ॥ २१ ॥ दिनकृद्दिनहन्मौनी सुरथो
 रथिनांवरः ॥ राज्ञीपतिः स्वर्णरेताः पूषा त्वष्टा दिवाकरः ॥ २२ ॥ आकाशतिलको धाता संविभागी मनोहरः ॥ प्राज्ञः प्रजापतिर्धन्यो विष्णुः
 श्रीशो भिषग्वरः ॥ २३ ॥ आलोककृल्लोकनाथो लोकपालनमस्कृतः ॥ विदिताशयश्च सुनयो महात्मा भक्तवत्सलः ॥ २४ ॥ कीर्तिकीर्तिकरो
 नित्यो.रोचिष्णुः कल्मषापहः ॥ जितानन्दो महावीर्यो हंसः संहारकारकः ॥ २५ ॥ कृतकृत्यः सुसंगश्च बहुज्ञो वचसां पतिः ॥ विश्वपूज्यो
 मृत्युहारी घृणी धर्मस्य कारणम् ॥ २६ ॥ प्रणतार्तिहरोऽरोग आयुष्मान्सुखदः सुखी ॥ मङ्गलं पुण्डरीकाक्षो व्रती व्रतफलप्रदः ॥ २७ ॥ शुचिः
 पूर्णो मोक्षमार्गदाता भोक्ता महेश्वरः ॥ धन्वंतरिः प्रियाभाषी धनुर्वेदविदेकराट् ॥ २८ ॥ जगत्पिता धूमकेतुर्विधूतो ध्वातहा गुरुः ॥
 गोपतिश्च कृतातिथ्यः शुभाचारः शुचिप्रियः ॥ २९ ॥ सामप्रियो लोकबन्धुर्नैकरूपो युगादिकृत् ॥ धर्मसेतुर्लोकसाक्षी खेटकः सर्वदः
 प्रभुः ॥ ३० ॥ मयैवं संस्तुतो भानुर्नाम्नामष्टशतेन च ॥ तुष्ट्यतां सर्वलोकानां सर्वलोकप्रियो विभुः ॥ ३१ ॥ इत्येवं संस्तवात्प्रीतो भास्करो
 मामवोचत ॥ सदात्र कलया स्थास्ये देवर्षे त्वत्प्रियेप्सया ॥ ३२ ॥ यो मामत्र महाभक्त्या भट्टादित्यं प्रपूजयेत् ॥ सहस्रशः का

स्कं.म.५.
॥१७१॥

मरूपे संपूज्याप्रोति तत्फलम् ॥ ३३ ॥ मासुद्दिश्य च यो विप्रः स्वल्पं वा यदि वा बहु ॥ दास्यतेऽत्राक्षयं तच्च ग्रीष्मे करजं यथा ॥ ३४ ॥ रक्तो
त्पलैश्च कद्दारैः केसरैः करवीरकैः ॥ शतत्रयैर्महापद्मै रविवारेण मानवः ॥ ३५ ॥ सप्तम्यामथ षष्ठ्यां वा येऽर्चयिष्यन्ति मामिह ॥ यान्यान्प्रार्थ
यते कामांस्तांस्तान्प्राप्स्यति निश्चितम् ॥ ३६ ॥ दर्शनान्मम भक्त्या च नाशो व्याधिदरिद्रयोः ॥ प्रणामात्स्वर्गमाप्नोति श्रुत्वा मोक्षं च नित्यशः
॥ ३७ ॥ अभक्तिं यश्च कर्ता मे स गच्छेत्रिश्चितं क्षयम् ॥ अष्टोत्तरशतं नाम ममाग्रे यत्त्वयेरितम् ॥ ३८ ॥ त्रिकालमेककालं वा पठतः शृणु
यत्फलम् ॥ कीर्तिमान्मुभगो विद्वान्मुसुखी प्रियदर्शनः ॥ ३९ ॥ भवेद्दर्पशतायुश्च सर्वरोगविवर्जितः ॥ यस्त्विदं शृणुयान्नित्यं पठेद्वा प्रयतः
शुचिः ॥ ४० ॥ अक्षयं स्वल्पमप्यन्नं भवेत्तस्योपसाधितम् ॥ विजयी च भवेन्नित्यं तथा जातिस्मरो भवेत् ॥ ४१ ॥ तस्मादेतत्स्वया जाप्यं परं
स्वस्त्ययनं महत् ॥ तथा ममाग्रे कुंडं च कुरु स्नानार्थमुत्तमम् ॥ ४२ ॥ कामरूपकला यत्र तत्र कुंडं वने भवेत् ॥ एवं दत्त्वा वरान्भानुस्तत्रैवां
तरणीयत ॥ ४३ ॥ ततो भास्करवाक्येन सिद्धेशस्य च सव्यतः ॥ वनमध्ये मया कुंडं कृतं दर्भशलाकया ॥ ४४ ॥ कामरूपभवं कुंडं वृक्षास्ते
चापि भारत ॥ संलीनास्तन्महाश्वयं ममाजायत चेतसि ॥ ४५ ॥ माघमासस्य शुक्लायां सप्तम्यां स्त्री नरोऽपि वा ॥ स्नानं कुंडे शुभं कृत्वा
भट्टादित्यं प्रपश्यति ॥ ४६ ॥ तस्यानंतं भवेत्पुण्यं रथं यश्च प्रपूजयेत् ॥ रथयात्रां च कुरुते यस्मिन्यस्मिन्नसौ पथि ॥ ४७ ॥ ये च पश्यन्ति
लोकास्ते धन्याः सर्वे न संशयः ॥ पुत्रधान्यधनैर्युक्ता नीरुजस्तेजसाऽन्विताः ॥ ४८ ॥ भविष्यन्ति नरास्ते ये कारयन्ति रथोत्सवम् ॥ गंगादिसर्व
तीर्थेषु यत्फलं कीर्तितं बुधैः ॥ ४९ ॥ भट्टादित्यस्य कुंडे च तत्फलं सप्तमीदिने ॥ तत्र कुंडे च यः स्नात्वा सूर्यायाप्यं प्रयच्छति ॥ कपिलागोश
तस्यासौ दत्तस्य फलमश्नुते ॥ ५० ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ वासुदेवादयः सर्वे वदंत्येवं महामुने ॥ ५१ ॥ भास्करार्घं विना प्रातः कृतं सर्वं च
निष्फलम् ॥ तस्याहं श्रोतुमिच्छामि विधिं विधिविदां वर ॥ ५२ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ यथा ब्रह्मादयो देवा यच्छन्त्यर्घं महात्मने ॥
भास्कराय शृणु त्वं तं विधिं सर्वाधनाशनम् ॥ ५३ ॥ प्रथमं तावत्प्रत्युषे उदिते सूर्ये शुचिर्भूत्वा गोमयकृतमंडलस्योपरि रक्तचंदनेन मंडलकं
कृत्वा ततस्ताम्रपात्रे रक्तचंदनोदकश्चेतचंदनादिद्रव्यैः प्रपूरणं कृत्वा तन्मध्ये हेमाक्षतद्वादिधिसर्पांश्च परिक्षिप्य स्थापयेत् ॥ ५४ ॥ स्वशरीरमाल
भेत् अनेन मंत्रेण ॥ ॐ खलोलकाय नमः ॥ सप्तवारानुच्चार्य स्थातव्यम् ॥ तेन शुद्धिरुपसंजायते देहस्यार्चाहता भवति ॥ पश्चादासनस्थं देवं

माहे०सं०१
(कौ०सं०२)
अ० ४३

॥१७१॥

सवितारं मंडलमध्ये द्वादशात्मकं सुरादिभिः संपूज्यमानं ध्यात्वा पूर्वोक्तमर्घपात्रं शिरसि कृत्वा भूमौ जानुनी निपात्य सूर्याभिमुखस्तद्व्रतमना
 भूत्वा र्घमंत्रमुदाहरेत् ॥ तदुच्यते सूर्यवक्त्राद्विनिर्गतमिति ॥ ५५ ॥ यस्योच्चारणशब्देन रथं संस्थाप्य भास्करः ॥ प्रतिगृह्णाति चेवार्घ्यं
 वरमिष्टं च यच्छति ॥ ५६ ॥ ॐ यस्याहुः सप्त च्छंदांसि रथे तिष्ठन्ति वाजिनः ॥ अरुणः सारथिर्यस्य रथवाहोऽप्रतः स्थितः ॥ ५७ ॥
 जया च विजया चैव जयंती पापनाशनी ॥ इडा च पिंगला चैव वहंतोऽश्वमुखास्तथा ॥ ५८ ॥ डिंडिश्च शेषनागश्च गणाध्यक्षस्तथैव च ॥
 स्कंदरेवंतताक्षर्याश्च तथा कल्माषपक्षिणौ ॥ ५९ ॥ राज्ञी च निक्षुभा देवी ललिता चैव संज्ञिका ॥ तथा यज्ञभुजो देवा ये चान्ये
 परिकीर्तिताः ॥ ६० ॥ एभिः परिवृतो योऽसावधरोत्तरवासिभिः ॥ तमहं लोककर्तारमाह्वयामि तमोपहम् ॥ ६१ ॥ अम्मयो भगवान्भा
 नुरसुं यज्ञं प्रवर्तयन् ॥ इदमर्घ्यं च पाद्यं च प्रगृहाण नमोनमः ॥ ६२ ॥ आवाहनम् ॥ सहस्रकिरण वरद जीवनरूप ते नमः ॥
 इति सान्निध्यकरणम् ॥ ॐ वषट् इत्युच्चार्य सूर्यस्य चरणयुगलं पश्यन् भुवि पद्भ्यां पात्रीं निर्वापयेत् पाद्यं तदुच्यते ॥ एवं पाद्यं दत्त्वा बद्धां
 जलिः सुस्वागतमिति कुर्यात् ॥ स्वागतं भगवन्नेहि मम प्रसादं विधाय आस्यताम् ॥ इह गृहाण पूजां च प्रसादं च धिया कुरु ॥ तिष्ठ त्वं
 तावदत्रैव यावत्पूजां करोम्यहम् ॥ ६३ ॥ एवं विज्ञापनं दद्यादनेन मंत्रेण कमलासनम् ॥ तत्कमलासनं कमलनंदन उपाविशति ॥ आसन
 उपविष्टस्य शेषां पूजां नियोजयेत् अनेन विधानेन ॥ ॐ सोमसूर्तिक्षीरोदपतये नमः ॥ इति क्षीरादिस्नपनम् ॥ ॐ भास्कराय नीरव सिने
 नमः ॥ इति जलस्नानम् ॥ ततो वासोयुगं शुभ्रं दद्यात् अनेन मंत्रेण ॥ इदं वासोयुगं सूर्य गृहाण कृपया मम ॥ कटिभूषणमेकं ते
 द्वितीयं चांगप्रावरणम् ॥ ६४ ॥ ततो यज्ञोपवीतं दद्यात् अनेन मंत्रेण ॥ सूत्रतंतुमयं शुभ्रं पवित्रमिदमुत्तमम् ॥ यज्ञोपवीतं देवेश प्रगृहाण
 नमोऽस्तु ते ॥ ६५ ॥ ततो यथाशक्ति श्वेतमुकुटमुद्रिकादिभूषणानि दद्यात् अनेन मंत्रेण ॥ मुकुटो रत्ननद्धोऽयं मुद्रिकां भूषणानि च ॥ अलं
 कारं गृहाणेमं मया भक्त्या समर्पितम् ॥ ६६ ॥ एवमलंकारं निवेद्य पश्चात्केशरकुंकुमकर्पूररक्तचंदनमिश्रमनुलेपनं दद्यात् ॥ ६७ ॥ ॐ तवातिप्रिय
 वृक्षाणां रसोऽयं तिग्मदीधिते ॥ स तवैवोचितः स्वामिन्गृहाण कृपया मम ॥ ६८ ॥ ततश्चंपकजपाकरवीरकर्णककेसरकोकनदादिभिः पूजां
 कुर्यात् ॥ ६९ ॥ ॐ वनस्पतिरसो दिव्यो गंधाढ्यो गंध उत्तमः ॥ आहारः सर्वदेवानां धूपोऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥ ७० ॥ शल्लकीर्धूपमंत्रः ॥ ततः

१ पद्मयाम्-सूर्यपादान्याम्-तदर्थम्-इत्यर्थः । २ अक्षराधिक्यमार्घम् । ३ आग्नेयः सर्वदेवानाम्-इति सर्वजनसुप्रसिद्धः पाठः । ४ मल्लकीर्धूपमंत्रः-६० पा० ।

पायसादिनिष्पन्नं नैवेद्यं निवेदयेदनेन मंत्रेण ॥ नैवेद्यममृतं सर्वभूतानां प्राणवर्धनम् ॥ पूर्णपात्रे मया दत्तं प्रतिगृह्य प्रसीद मे ॥ ७१ ॥ ततः शौचोदकतांबूलदीपारार्तिकशीतलिकापुनःपूजादि निवेद्य यथाशक्त्या स्तुत्वा सुष्टुतं दुष्कृतं वा क्षमस्वेति प्रोच्य विसर्जयेत् ॥ ततो भूयो नमस्य हेमवस्त्रोपवीतालंकारान् ब्राह्मणाय निवेद्य निर्माल्यं संहृत्याभसि निक्षिपेत् ॥ ७२ ॥ इत्यर्घ्यदानविधिः ॥ य एवं भास्करायार्घ्यं मूर्तो मंडलकेऽपि वा ॥ नित्यं निवेदयेत्प्रातः स्याद्रवेरात्मवत्प्रियः ॥ ७३ ॥ अनेन विधिना कर्णो भास्करार्घ्यं प्रयच्छति ॥ ब्रतः सूर्यस्य पार्थासावात्म वद्वल्लभो मतः ॥ ७४ ॥ अशक्तश्चेन्नित्यमेकमर्घ्यं दद्याद्दिवाकृते ॥ ततोऽत्र रथसप्तम्यां कुंडे देयः प्रयत्नतः ॥ ७५ ॥ अश्वमेधफलं प्राप्य सूर्यलोक मवाप्नुयात् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन दातव्योऽर्घोऽत्र भारत ॥ ७६ ॥ एवंविधस्त्वसौ देवो भट्टादित्योऽत्र तिष्ठति ॥ भूयानतोऽपि बहुशः पापहा धर्म वर्धनः ॥ ७७ ॥ दिव्यमष्टविधं चात्र सद्यः प्रत्ययकारकम् ॥ पापानां चोपभुक्तं हि यथा पार्थ हलाहलम् ॥ ७८ ॥ इति श्रीस्कादे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे सागरसंगमे भट्टादित्यमाहात्म्यवर्णनं नाम त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ दिव्यप्राकारमिच्छामि श्रोतुं चाहं मुनीश्वर ॥ कथं कार्याणि कानीह स्फुटं येः पुण्यपापकम् ॥ १ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ शपथाः कोशाघटकौ विषाग्नी तप्तमाषकौ ॥ फलं च तंदुलं चैव दिव्यान्यष्टौ विदुर्बुधाः ॥ २ ॥ असाक्षिकेषु चार्थेषु मिथो विवदमानयोः ॥ राजद्रोहाभिशापेषु साहसेषु तथैव च ॥ ३ ॥ अविदस्तत्त्वतः सत्यं शपथेनाभिलंघयेत् ॥ महर्षिभिश्च देवैश्च सत्यार्थाः शपथाः कृताः ॥ ४ ॥ जवनो नृपतिः क्षीणो मिथ्याशपथमाचरेत् ॥ वसिष्ठाग्रे वर्षमध्ये सान्वयः किल भारत ॥ ५ ॥ अंधः शत्रुगृहं गच्छेद्यो मिथ्याशपथांश्चरेत् ॥ रौरवस्य स्वयं द्वारमुद्घाटयति दुर्मतिः ॥ ६ ॥ मन्यते वै पापकृतो न कश्चित्पश्यतीति नः ॥ तांश्च देवाः प्रपश्यन्ति स्वस्यैवांतरपौरुषाः ॥ ७ ॥ आदित्यचंद्रावनिलोऽनलश्च द्यौर्भूमिरापो हृदयं यमश्च ॥ अहश्च रात्रिश्च उभे च संध्ये धर्मो हि जानाति नरस्य वृत्तम् ॥ ८ ॥ एवं तस्मादभिज्ञाय सत्यार्थशपथांश्चरेत् ॥ वृथा हि शपथान्कुर्वन्प्रेत्य चेह विनश्यति ॥ ९ ॥ इदं सत्यं वदामीति ब्रुवन्साक्षी भवान्यतः ॥ शुभाशुभफलं देहि शुचिः पादौ रवेः स्पृशेत् ॥ १० ॥ अथ शास्त्रस्य विप्रोऽपि शास्त्रस्यापि

च क्षत्रियः ॥ मां संस्पृशंस्तथा वैश्यः शूद्रः स्वगुरुमेव च ॥ ११ ॥ मातरं पितरं पूज्यं स्पृशेत्साधारणं त्विदम् ॥ कोशस्य रूपं पूर्वं ते
 व्याख्यातं पांडुनंदन ॥ १२ ॥ विप्रवर्ज्यं तथा कोशं वर्णिनां दापयेन्नृपः ॥ यो यो यद्देवताभक्तः पाययेत्तस्य तं नरम् ॥ १३ ॥ समभक्तं च
 देवानामादित्यस्यैव पाययेत् ॥ सर्वेषां चोग्रदेवानां स्नापयेदायुधास्त्रकम् ॥ १४ ॥ स्नानोदकं वा संकल्पं गृहीत्वा पाययेन्नरम् ॥ त्रिसप्तरात्रमध्ये
 च फलं कोशस्य निर्दिशेत् ॥ १५ ॥ अतः परं महादिव्यविधानं शृणु यद्भवेत् ॥ संशयच्छेदि सर्वेषां धार्ष्ट्यात्तद्विव्यमेव च ॥ १६ ॥ सशिरस्कं
 प्रदातव्यमिति ब्रह्मा पुराब्रवीत् ॥ महोग्राणां च दातव्यमशिरस्कमपि स्फुटम् ॥ १७ ॥ साधूनां वर्णिनां राजा न शिरस्कं प्रदापयेत् ॥ न प्रवाते
 धटं देयं नोष्णकाले हुताशनम् ॥ १८ ॥ वर्णिनां च तथा कालं तंदुलं मुखरोगिणाम् ॥ १९ ॥ कुष्ठपित्तादितानां च ब्राह्मणानां च नो विषम् ॥
 तप्तमाषकमहंति सर्वे धर्म्यं निरत्ययम् ॥ २० ॥ नृव्याधिमरके देशे शपथान्कोशमेव च ॥ दिव्यान्यासुरकैर्मन्त्रैः स्तंभयंतीह केचन ॥ २१ ॥
 प्रतिघातविदस्तेषां योजयेद्धर्मवत्सलान् ॥ दिव्यानां स्तंभकाञ्ज्ञात्वा पापान्नित्यं महीपतिः ॥ २२ ॥ विवासयेत्स्वकाद्राष्ट्रात्ते हि लोकस्य कंट
 काः ॥ तेषामन्वेषणे यत्नं राजा नित्यं समाचरेत् ॥ २३ ॥ ते हि पापसमाचारास्तत्स्करेभ्योऽपि तत्कराः ॥ प्राग्दृष्टदोषान्स्वल्पेषु दिव्येषु विनि
 योजयेत् ॥ २४ ॥ महत्स्वपि न चार्थेषु धर्मज्ञानधर्मवत्सलान् ॥ न मिथ्यावचनं येषां जन्मप्रभृति विद्यते ॥ २५ ॥ श्रद्धयात्पार्थिवस्तेषां वचना
 देव भारत ॥ ज्ञात्वा धर्मिष्ठतां राजा पुरुषस्य विचक्षणः ॥ २६ ॥ क्रोधाहोभात्कारयंश्च स्वयमेव प्रदुष्यति ॥ तस्मात्पापिषु दिव्यं स्यात्तत्रादौ
 प्रोच्यते धटे ॥ २७ ॥ सुसमायां पृथिव्यां च दिग्भागे पूर्वदक्षिणे ॥ यज्ञिस्य तु वृक्षस्य स्थाप्यं स्यान्मुंडकद्वयम् ॥ २८ ॥ स्तंभकस्य प्रमाणं च
 सप्तहस्तं प्रकीर्तितम् ॥ द्वौ हस्तौ निखनेत्काष्ठं दृश्यं स्याद्धस्तपंचकम् ॥ २९ ॥ अंतरं तु तयोः कार्यं तथा हस्तचतुष्टयम् ॥ मुंडकोपरि काष्ठं
 च दृढं कुर्याद्विचक्षणः ॥ ३० ॥ चतुर्हस्तं तुलाकाष्ठमव्रणं कारयेत्स्थिरम् ॥ खदिरार्जुनवृक्षाणां शिंशपाशालजं त्वथ ॥ ३१ ॥ तुलाकाष्ठे तु
 कर्तव्यं तथा वै शिष्यकद्वयम् ॥ प्राङ्मुखो निश्चलः कार्यः शुचौ देशे धटस्तथा ॥ ३२ ॥ पाषाणस्यापि जायेत स्तंभेषु च धटस्तथा ॥ वणि
 ससुवर्णकारो वा कुशलः कांस्यकारकः ॥ ३३ ॥ तुलाधारधरः कार्यो रिपौ मित्रे च यः समः ॥ श्रावयेत्प्राद्विवाकोऽपि तुलाधारं विचक्षणः ॥ ३४ ॥

१ मां-संस्पृशन्-इति पदच्छेदो बोध्यः । मा संस्पृशम्-इ० पा० । कस्मिंश्चित्पुस्तके-'वृष्टिम्'-इति पर्यायशब्दो लिखितो दृश्यते । अत्र सुधीभिः-मां-नारदं संस्पृशन्-नारदस्य शपथं कुर्वन्-इत्यर्थो बोध्यः ।
 यद्वा-वृत्तिं स्पृशन्-इति पाठे-स्वकार्यं पण्यं स्पृश शपथं कुर्वन्-इत्यर्थो वा बोध्यः । अयं द्वितीयोऽर्थ एव सयुक्तिकः प्रतिभाति । २ स्तंभकद्वयम्-इ० पा० । ३ मुंडकोपरि-इ० पा० ।

स्का.प्र.पु.
॥१७३॥

ब्रह्मणे ये स्मृता लोका ये च स्त्रीबालघातके ॥ तुलाधारस्य ते लोकास्तुलां धारयतो मृषा ॥३५॥ एकस्मिंस्तोलयेच्छिष्ये ज्ञातं सूपोषितं नरम् ॥
द्वितीये मृत्तिकां शुभ्रां गौरां तु तुलयेद्बुधः ॥ ३६ ॥ इष्टिकाभस्मपाषाणकपालास्थीनि वर्जयेत् ॥ तोलयित्वा ततः पूर्वं तस्मात्तमवतारयेत् ॥
॥ ३७ ॥ मूर्ध्नि पत्रं ततो न्यस्य न्यस्तपत्रं निवेशयेत् ॥ पत्रे मंत्रस्त्वयं लेख्यो यः पुरोक्तः स्वयंभुवा ॥ ३८ ॥ ब्रह्मणस्त्वं सुता देवि तुलानाम्नेति
कथ्यते ॥ तुकारो गौरवे नित्यं लकारो लघुनि स्मृतः ॥३९॥ गुरुलाघवसंयोगात्तुला तेन निगद्यसे ॥ संशयान्मोचयस्वैनमभिशस्तं नरं शुभे ॥४०॥
भूय आरोपयेत्तं तु नरं तस्मिन्सपत्रकम् ॥ तुलितो यदि वर्धेत शुद्धो भवति धर्मतः ॥ ४१ ॥ हीयमानो न शुद्धः स्यादिति धर्मविदो विदुः ॥
शिष्यच्छेदे तुलाभंगे पुनरारोपयेन्नरम् ॥४२॥ एवं निःसंशयं ज्ञानं यच्चान्ध्यायं न लोपयेत् ॥ एतत्सर्वं रवौ वारे कार्यं संपूज्य भास्करम् ॥ ४३ ॥
अथातः संप्रवक्ष्यामि विषदिव्यं शृणुष्व मे ॥ ४४ ॥ द्विप्रकारं च तत्प्रोक्तं घटसर्पविषं तथा ॥ शृंगिणो वत्सनाभस्य हिमशैलभवस्य वा ॥ ४५ ॥
यवाः सप्त प्रदातव्या अथवा षड्वृतप्लुताः ॥ मूर्ध्नि विन्यस्तपत्रस्य पत्रे चैवं निवेशयेत् ॥ ४६ ॥ त्वं विप ब्रह्मणः पुत्र सत्यधर्मे व्यवस्थितः ॥
त्रायस्वैनं नरं पापात्सत्येनास्य भवामृतम् ॥ ४७ ॥ येन वेगेर्विना जीर्णं छर्दिमूर्च्छाविवर्जितम् ॥ तं तु शुद्धं विजानीयादिति धर्मविदो विदुः ॥
॥ ४८ ॥ क्षुधितं क्षुधितः सर्पं घटस्थं प्रोच्य पूर्ववत् ॥ संस्पृशेत्तालिकाः सप्त न दशेच्छुध्यतीति सः ॥ ४९ ॥ अग्निदिव्यं यथा ग्राह विरंचि
स्तच्छृणुष्व मे ॥ सप्तमंडलकान्कुर्याद्देवस्याग्ने रवेस्तथा ॥ ५० ॥ मंडलान्मंडलं कार्यं पूर्वेणेति विनिश्चयः ॥ षोडशांगुलकं कार्यं मंडलात्तावदं
तरम् ॥ ५१ ॥ आर्द्रवाससमाहूय तथा चेवाष्पुषेऽर्पितम् ॥ कारयेत्सर्वदिव्यानि देवब्राह्मणसंनिधौ ॥ ५२ ॥ प्रत्यक्षं कारयेद्दिव्यं राज्ञो वाधि
कृतस्य वा ॥ ब्राह्मणानां श्रुतवत्तां प्रकृतीनां तथैव च ॥ ५३ ॥ पश्चिमे दिनकाले हि ऋद्धमुखः प्राञ्जलिः शुचिः ॥ चतुरस्रे मंडलेऽन्ये कृत्वा चैव
समौ करौ ॥ ५४ ॥ लक्षयेयुः कृतादीनि हस्तयोस्तस्य हारिणः ॥ सप्ताश्वत्थस्य पत्राणि बध्नीयुः करयोस्ततः ॥ ५५ ॥ नवेन कृतसूत्रेण कार्पा
सेन दृढं यथा ॥ ततस्तु सुसमं कृत्वा अष्टांगुलमथायसम् ॥ ५६ ॥ पिंडं हुताशसंतप्तं पंचाशत्पलिकं दृढम् ॥ आदौ पूजां रवेः कृत्वा हुताशस्याथ
कारयेत् ॥ ५७ ॥ रक्तचंदनधूपाभ्यां रक्तपुष्पैस्तथैव च ॥ अभिशस्तस्य पत्रं च बध्नीयाच्चैव मूर्धनि ॥ ५८ ॥ मंत्रेणानेन संयुक्तं ब्राह्मणाभिहि
तेन च ॥ त्वमग्ने वेदाश्चत्वारस्त्वं च यज्ञेषु हूयसे ॥ ५९ ॥ पापं पुनासि वै यस्मात्तस्मात्पावक उच्यसे ॥ त्वं मुखं सर्वदेवानां त्वं मुखं ब्रह्मवादि
नाम् ॥ ६० ॥ जठरस्थोऽसि श्रुतानां ततो वेत्सि शुभाशुभम् ॥ पापेषु दर्शयात्मानमचिष्मान्भव पावक ॥ ६१ ॥ अथवा शुद्धभावेऽपि शीतो भव

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ४४

॥१७३॥

महाबल ॥ ततोऽभिशस्तः शनैर्कैमंडलानि परिक्रमेत् ॥ ६२ ॥ परिक्रम्य शनैर्जह्याल्लोहपिण्डं ततः क्षितौ ॥ विपत्रहस्तं तं पश्चात्कारयेद्दीहिमर्दनम् ॥
 ॥ ६३ ॥ निर्विकारो करो दृष्ट्वा शुद्धो भवति धर्मतः ॥ भयाद्वा पातयेद्यस्तु तदधो वा विभाव्यते ॥ ६४ ॥ पुनस्त्वाहारयेल्लोहं विधिरेष प्रकीर्तितः ॥
 अथातः संप्रवक्ष्यामि तप्तमाषविधिं शृणु ॥ ६५ ॥ कारयेदायसं पात्रं ताम्रं वा षोडशांगुलम् ॥ चतुरंगुलखातं तु मृन्मयं वापि कारयेत् ॥ ६६ ॥
 पूरयेद्घृततैलाभ्यां पलैर्विंशतिभिस्ततः ॥ सुतप्ते निक्षिपेत्तत्र सुवर्णस्य तु माषकम् ॥ ६७ ॥ बह्व्यक्तं विन्यसेन्मंत्रमभिशस्तस्य मूर्धनि ॥
 अंगुष्ठांगुलियोगेन तप्तमाषं समुद्धरेत् ॥ ६८ ॥ शुद्धं ज्ञेयमसंदिग्धं विस्फोटादिविवर्जितम् ॥ फालशुद्धिं प्रवक्ष्यामि तां शृणु त्वं धनंजय ॥ ६९ ॥
 आयसं द्वादशपलं घटितं फालमुच्यते ॥ अष्टांगुलमदीर्घं च चतुरंगुलविस्तृतम् ॥ ७० ॥ बह्व्यक्तं विन्यसेन्मंत्रमभिशस्तस्य मूर्धनि ॥ त्रिः
 परावर्तयेज्जिह्वां लिङ्गत्रस्मात्षडंगुलम् ॥ ७१ ॥ गवां क्षीरं प्रदातव्यं जिह्वाशोधनमुत्तमम् ॥ जिह्वापरीक्षणं कुर्याद्दग्धा चेन्न विमोच्यते ॥
 ॥ ७२ ॥ तं विशुद्धं विजानीयाद्विशुद्धा चेत्तु जायते ॥ तंदुलस्याथ वक्ष्यामि विधिधर्मं सनातनम् ॥ ७३ ॥ चौथे तु तंदुला
 देया न चान्यत्र कथंचन ॥ तंदुलानुदके सिक्त्वा रात्रौ तत्रैव स्थापयेत् ॥ ७४ ॥ प्रभाते कारिणे देया भक्षणाय न संशयः ॥ त्रिःकृत्वः
 प्राङ्मुखश्चैव पत्रे निष्ठीवयेत्ततः ॥ ७५ ॥ पिप्पलस्याथ भूर्जस्य न त्वन्यस्य कथंचन ॥ तांस्तु वै कारयेच्छुद्धांस्तंदुलाञ्छालिसंभ
 वान् ॥ ७६ ॥ मृन्मये भाजने कृत्वा सवितुः पुरतः स्थितः ॥ तन्दुलान्मंत्रयेच्छुद्धान्मन्त्रेणानेन धर्मतः ॥ ७७ ॥ दीयसे धर्मतत्त्वज्ञैर्मातृपाणां
 विशोधनम् ॥ स्तुतस्तन्दुल सत्येन धर्मतस्मात्तुमर्हसि ॥ ७८ ॥ निष्ठीवने कृते तेषां सवितुः पुरतः स्थिते ॥ शोणितं दृश्यते यस्य तमशुद्धं विनिर्दि
 शेत् ॥ ७९ ॥ एवमष्टविधं दिव्यं पापसंशयच्छेदनम् ॥ भट्टादित्यस्य पुरतो जायते कुरुनन्दन ॥ ८० ॥ जलदिव्यं तथा प्राहुर्द्विप्रकारं पुराविदः ॥
 जलहस्तं स्मृतं चेकं मज्जनं चापरं विदुः ॥ ८१ ॥ बाणश्लेषस्तथादानं यावद्दीर्यवताः कृतम् ॥ तावत्तं मज्जयेज्जीवेत्तथा तच्छुद्धिमादिशेत् ॥ ८२ ॥
 एवंविधमिदं स्थानं भट्टादित्यस्य भारत ॥ ममैव कृपया भानोजर्जितमेतन्महीतले ॥ ८३ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां
 संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे भट्टादित्यमाहात्म्ये दिव्यवर्णनं नाम चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ७५ ॥ नारद उवाच ॥ ॥
 तथा बहूदकस्थाने कथामाकर्णयाद्भुताम् ॥ यस्माद्बहूदकं कुण्डं कामरूपे यदस्ति च ॥ १॥ तदस्ति चात्र संक्रांतं तस्मात्प्रोक्तं बहूदकम् ॥ कपिलेनात्र

स्का.म.पु.
॥१७४॥

तत्त्वा च वर्षाणि सुबहून्त्यपि ॥ २ ॥ स्थापितं शोभनं लिंगं कपिलेश्वरसंज्ञितम् ॥ तच्च लिंगं सदा पार्थ नन्दभद्र इति स्मृतः ॥३॥ वाणिक्संपूज
यामास त्रिकालं च कृतादरः ॥ सर्वधर्मविशेषज्ञः साक्षाद्धर्म इवापरः ॥४॥ नाज्ञातं तस्य किंचिच्च यद्धर्मेषु प्रकीर्त्यते ॥ सर्वेषां च सुहृन्नित्यं सर्वेषां च
हिते रतः ॥५॥ कर्मणा मनसा वाचा धर्ममेनमुपाश्रितः ॥ न भूतो न भविष्यश्च न स धर्मोऽस्ति किंचन ॥६॥ विदोषो यो हि सर्वत्र निश्चित्येवं
व्यवस्थितः ॥ अस्य धर्मसमुद्रस्य संप्रवृद्धस्य सर्वतः ॥ ७ ॥ निर्मथ्य नन्दभद्रेण आहृतं तन्निशामय ॥ वाणिज्यं मन्यते श्रेष्ठं जीवनाय तदा
स्थितः ॥ ८ ॥ परिच्छिन्नैः काष्ठतृणैः शरणं तेन कारितम् ॥ मद्यवर्जं भेदवर्जं कूटवर्जं समं तथा ॥ ९ ॥ सर्वभूतेषु वाणिज्यमल्पलाभेन सोऽचरत् ॥
अमायया परेभ्योऽसौ गृहीत्वैव क्रयाणकम् ॥ १० ॥ अमाययेव भूतेभ्यो विक्रीणात्यस्य सद्गतम् ॥ केचिद्यज्ञं प्रशंसन्ति नन्दभद्रो न मन्यते
॥ ११ ॥ दोषमेनं विनिश्चित्य शृणु तं पांडुनन्दन ॥ लुब्धोऽनृती दांभिकश्च स्वप्रशंसापरायणः ॥ १२ ॥ यजन्यज्ञैर्जगद्धन्ति स्वं चांधतमसं
नयेत् ॥ अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते ॥ १३ ॥ आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्नं ततः प्रजाः ॥ यद्यदा यजमानस्य ऋत्विजो
द्रव्यमेव च ॥ १४ ॥ चौरप्रायस्य कलुषाजन्म जायेजनस्य हि ॥ अदक्षिणे वृथा यज्ञे कृते चाप्यविधानतः ॥ १५ ॥ पशवो लकुटेर्हन्त्युर्यजमानं
मृतं हताः ॥ तस्माच्छुद्धैर्यवद्रव्यैर्यजमानः शुभः स्मृतः ॥ १६ ॥ यज्ञ एवं विचार्यासौ यज्ञसारं समास्थितः ॥ श्रद्धया देवपूजाया नम
स्कारः स्तुतिः शुभा ॥ १७ ॥ नैवेद्यं हविषश्चैव यज्ञोऽयं हि विकल्मषः ॥ स एव यज्ञः प्रोक्तो वै येन तुष्यन्ति देवताः ॥ १८ ॥ केचिच्छंसन्ति
संन्यासं नन्दभद्रो न मन्यते ॥ यो हि संन्यस्य विषयान्मनसा गृह्यते पुनः ॥ १९ ॥ उभयभ्रष्ट एवासौ भिन्ना भूमिर्विनश्यति ॥ संन्यासस्य तु
यत्सारं तत्तेनावृतमुत्तमम् ॥ २० ॥ कस्यचिन्नैव कर्माणि शपते वा प्रशंसति ॥ नानामार्गस्थिताँल्लोकाँश्चन्द्रवल्लीयते क्षितौ ॥ २१ ॥ न
द्वेष्टि नो कामयते न विरुद्धोऽनुरुध्यते ॥ समाश्मकांचनो धीरस्तुल्यनिंदात्मसंस्तुतिः ॥ २२ ॥ अभयः सर्वभूतेभ्यो यथाधवधिराकृतिः ॥ न कर्म
णां फलाकांक्षा शिवस्याराधनं हि तत् ॥ २३ ॥ कारणाद्धर्ममन्विच्छन्नं लोभं च ततश्चरन् ॥ २४ ॥ विविच्य नन्दभद्रस्तत्सारं मोक्षेषु जगृहे ॥
कृपिं केचित्प्रशंसन्ति नन्दभद्रो न मन्यते ॥ २५ ॥ यस्यां छिंदन्ति वृषणा वृषाणां चैव नासिकाम् ॥ कर्षयन्ति महाभारान्बध्नन्ति दमयन्ति च ॥२६॥

१ शरणं-गृहम्-इत्यर्थः । २ गृह्यते-गृह्णाति-इत्यर्थः । विकरणव्यत्ययोऽत्रार्थः । अस्य त्रयादिगणपठितत्वाच्छ्रुत्वा भाष्यम् । परमत्र श्यना निर्देशः । ३ छिन्ना-इ० पा० । ४ लोकम्-इ० पा० ।
५ न विपते नरस्येतत्सारं मोक्षेषु जगृहे-इ० पा० ।

माहे-सं० १
(कौ०सं० २)
अ० ४५

॥१७४॥

बहुदंशमयान्देशान्नयन्ति बहुकर्दमान् ॥ वाहसंपीडिता धुर्याः सीदन्त्यविधिना परे ॥ २७ ॥ मन्यन्ते भ्रूणहत्यापि विशिष्टा नास्य कर्मणः ॥ अध्या
इति गवां नाम श्रुतौ ताः पीडयेत्कथम् ॥ २८ ॥ भूमिं भूमिशयांश्चैव हन्ति काष्ठमयोमुखम् ॥ पंचेन्द्रियेषु जीवेषु सर्वं वसति दैवतम् ॥ २९ ॥
आदित्यश्चंद्रमा वायुः प्रभृत्यैव च तास्तु यः ॥ विक्रीणाति सुमूढस्य तस्य का नु विचारणा ॥ ३० ॥ अजोऽग्निर्वरुणो मेषः सूर्यश्च पृथिवी विराट् ॥
धेनुर्वत्सश्च सोमो वै विक्रीयेतान्न सिध्यति ॥ ३१ ॥ एवंविधसहस्रैश्च युता दोषैः कृषिः सदा ॥ अष्टागवं स्याद्धि हलं त्रिंशद्भागं त्यजेत्कृषेः ॥ ३२ ॥
धर्मे दद्यात्पशून्वृद्धान्पुण्यादेषां कृषिः कुतः ॥ सारमेतत्कृषेस्तेन नंदभद्रेण चाहतम् ॥ ३३ ॥ विसांधितव्यान्यन्नानि स्वशक्त्या देवपितृषु ॥ मनुष्य
द्विजभूतेषु नियुज्यांश्नीत सर्वदा ॥ ३४ ॥ केचिच्छंसन्ति चैश्वर्यं नंदभद्रो न मन्यते ॥ मानुषा मानुषानेव दासभावेन भुंजते ॥ ३५ ॥ वधबंध
निरोधेन पीडयन्ति दिवानिशम् ॥ देहं किमेतद्धातुः स्वं मातुर्वा जनकस्य वा ॥ ३६ ॥ मातुः पितुर्वा बलिनः क्रेतुरग्रेः शुनोऽपि वा ॥ इति सं
चित्य व्यहरन्नमरा इव ईश्वराः ॥ ३७ ॥ ऐश्वर्यमदपापिष्ठा महामद्यमदादयः ॥ ऐश्वर्यमदमतो हि नां पतित्वा हि माद्यति ॥ ३८ ॥ आत्मवत्सर्वभृत्येषु
श्रिया नैव च माद्यति ॥ ३९ ॥ आत्मप्रत्ययवान्देही क्वेश्वरश्चेदृशोऽस्ति हि ॥ ऐश्वर्यस्यापि सारं स जग्राहेतन्निशामय ॥ ४० ॥ स्वशक्त्या सर्व
भूतेषु यदसौ न पराङ्मुखः ॥ तीर्थायिके प्रशंसन्ति नंदभद्रो न मन्यते ॥ ४१ ॥ श्रमेण संकरात्तापशीतवातक्षुधा तृषा ॥ क्रोधेन धर्मगेहस्य नापि
नाशमवाप्नुयात् ॥ ४२ ॥ सौरुयेन वा धनस्यापि श्रद्धया स्वरूपगोर्थवान् ॥ समर्थो हि महत्पुण्यं शक्त आपुं क वास्ति सः ॥ ४३ ॥ सदा शुचि
दैवयाजी तीर्थसारं गृहेगृहे ॥ नापः पुनन्ति पापानि न शैला न महाश्रमाः ॥ ४४ ॥ आत्मा पुनाति पापानि यदि पापान्निवर्तते ॥ एवमेष समा
चारं प्रादुर्भूतं ततस्ततः ॥ ४५ ॥ एकीकृत्य सदा धीमान्नंदभद्रः समास्थितः ॥ तस्यैवं वर्ततः साधोः स्पृहयंत्यपि देवताः ॥ ४६ ॥ वासवप्रमुखाः
सर्वे विस्मयं च परं ययुः ॥ अत्रैव स्थानके चापि शूद्रोऽभूत्प्रतिवेशमकः ॥ ४७ ॥ स नंदभद्रं धर्मिष्ठं पुनः पुनरमुयत ॥ नास्तिकः स दुराचारः
सत्यव्रत इति श्रुतः ॥ ४८ ॥ स सदा नंदभद्रस्य विलोकयति चांतरम् ॥ छिद्रं चेदस्य पश्यामि ततो धर्मान्निवर्तये ॥ ४९ ॥ स्वभाव एव
कूराणां नास्तिकानां दुरात्मनाम् ॥ आत्मानं पातयंत्येव पातयंत्यपरं च यत् ॥ ५० ॥ ततस्त्वेवं वर्ततोऽस्य नंदभद्रस्य धीमतः ॥ एकोऽभूत्

१ पशून्पे वणिक्कुतः-३० पा० । २ विसांधितव्यानि-धिनियोज्यामि-इत्यर्थः । ३ नियुज्यान्नाति सर्वदा-३०, नियुज्यान्नाति सर्वदा-३० च पा० । ४ ना-नरः-इत्यर्थः । ५ ना-अपि-इति
पदच्छेदः । नरः-अपि-इत्यर्थः । ६ स्वस्वगोर्थवान्-स्वल्पवेतुर्गुणार्थयुक्तः-इत्यर्थः । ७ ज्यायात्-३० पा० ।

स्कां.म.पु.
॥१७५॥

नयः कष्टाद्वार्धिके सोऽप्यनश्यत ॥ ५१ ॥ तच्च दैवकृतं मत्वा न शुशोच महामतिः ॥ देशो वा मानवो वापि को हि देवाद्विमुच्यते ॥ ५२ ॥ ततो
ऽस्य सुप्रिया भार्या सर्वैः साध्वीगुणैर्युता ॥ गृहधर्मस्य मूर्तिर्या साक्षादिव अरुंधती ॥ ५३ ॥ विनाशमागता पार्थ कनकानाम नामतः ॥ ततो
यतेंद्रियोऽप्येष गृहधर्मविनाशतः ॥ ५४ ॥ शुशोच हा कष्टमिति पापोहमिति चासकृत् ॥ तत्तस्य चांतरं दृष्ट्वाऽदृष्ट्यत्सत्यव्रतश्चिरात् ॥ ५५ ॥
उपाव्रज्य च हा कष्टं ब्रुवंस्तं नंदभद्रकम् ॥ दधिकर्ण इवासाद्य नंदभद्रमुवाच सः ॥ ५६ ॥ हा नंदभद्र यत्नेवं तवाप्येवंविधं फलम् ॥ एतेन मन्ये
मनसि धर्मोऽप्येष वृथैव यत् ॥ ५७ ॥ इत्यादि बहुधा प्रोच्य तत्तद्वाक्यं ततस्ततः ॥ सत्यव्रतस्ततः प्राह नंदभद्रं कृपान्वितः ॥ ५८ ॥
नंदभद्र सदा तुभ्यं वक्तुकामोऽस्मि किंचन ॥ प्रस्तावस्याप्यभावाच्च नोदितं च मया क्वचित् ॥ ५९ ॥ अप्रस्तावं ब्रुवन्वाक्यं बृहस्पतिरपि
ध्रुवम् ॥ लभते बुद्धयवज्ञानमवमानं च हीनवत् ॥ ६० ॥ ॥ नन्दभद्र उवाच ॥ ॥ ब्रूहिब्रूहि न मे किंचित्साधु गोप्यं प्रियं परम् ॥ वचोभिः
शुद्धसत्त्वानां न मोक्षोऽप्युपमीयते ॥ ६१ ॥ ॥ तस्यव्रत उवाच ॥ ॥ नवभिर्नवभिश्चैव विमुक्तं वाग्विदूषणेः ॥ नवभिर्बुद्धिदोषैश्च वाक्यं
वक्ष्याम्यदोषवत् ॥ ६२ ॥ सौक्ष्म्यं संख्याक्रमश्चापि निर्णयः सप्रयोजनः ॥ पंचैतान्यर्थजातानि यत्र तद्वाक्यमुच्यते ॥ ६३ ॥ धर्ममर्थं च कामं
च मोक्षं चोद्दिश्य चोच्यते ॥ प्रयोजनमिति प्रोक्तं प्रथमं वाक्यलक्षणम् ॥ ६४ ॥ धर्मार्थकाममोक्षेषु प्रतिज्ञाय विशेषतः ॥ इदं तदिति वाक्यानि
प्रोच्यते स विनिर्णयः ॥ ६५ ॥ इदं पूर्वमिदं पश्चाद्वक्तव्यं यत्क्रमेण हि ॥ क्रमयोगं तमप्याहुर्वाक्यतत्त्वविदो बुधाः ॥ ६६ ॥ दोषाणां च गुणानां
च प्रमाणं प्रविभागतः ॥ उभयार्थमपि प्रेक्ष्य सा संख्येत्युपधार्यताम् ॥ ६७ ॥ वाक्यज्ञेयेषु भिन्नेषु यत्राभेदः प्रदृश्यते ॥ तत्रातिशयहेतुत्वं तत्सौ
क्ष्म्यमिति निर्दिशेत् ॥ ६८ ॥ इति वाक्यगुणानां च वाग्दोषान्द्विनव शृणु ॥ अपेतार्थमभिन्नार्थमपवृत्तं तथाधिकम् ॥ ६९ ॥ अश्लक्ष्णं चापि
संदिग्धं पदाति गुरु चाक्षरम् ॥ पराङ्मुखमुखं यच्च अनृतं चाप्यसंस्कृतम् ॥ ७० ॥ विरुद्धं यन्निर्वर्गेण न्यूनं कष्टातिशब्दकम् ॥ व्युत्क्रमाभिहतं
यच्च सशेषं चाप्यहेतुकम् ॥ ७१ ॥ निष्कारणं च वाग्दोषान्बुद्धिजाञ्छृणु त्वं च यान् ॥ कामात्क्रोधाद्व्याच्चैव लोभादैन्यादनार्यकात् ॥ ७२ ॥
हीनानुकोशतो मानान्न च वक्ष्यामि किंचन ॥ वक्ता श्रोता च वाक्यं च यदा त्वविकलं भवेत् ॥ ७३ ॥ सममेति विवक्षायां तदा सोऽर्थः प्रका
शते ॥ वक्तव्ये तु यदा वक्ता श्रोतारमवमन्यते ॥ ७४ ॥ श्रोता चाप्यथ वक्तारं तदा वाक्यं न रोहति ॥ अथ यः स्वप्रियं ब्रूयाच्छ्रोतुर्वोत्सृज्य

बाहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ४५

यद्वत् ॥ ७५ ॥ विशंका जायते तस्मिन्वाक्यं तदपि दोषवत् ॥ तस्माद्यः स्वप्रियं त्यक्त्वा श्रोतुश्चाप्यथ यत्प्रियम् ॥ ७६ ॥ सत्यमेव प्रभापेत
 स वक्ता नेतरो भुवि ॥ मिथ्यावादाज्छास्त्रजालसंभवान्यद्विहाय च ॥ ७७ ॥ सत्यमेव व्रतं यस्मात्तस्मात्सत्यव्रतस्त्वहम् ॥ सत्यं ते संप्रवक्ष्यामि
 मंतुमर्हसि तत्तथा ॥ ७८ ॥ यदाप्रभृति भद्र त्वं पाषाणस्यार्चने रतः ॥ तदाप्रभृति किंचिच्च न हि पश्यामि शोभनम् ॥ ७९ ॥ एकः सोऽपि सुतो
 नष्टो भार्या चार्याऽप्यनश्यत ॥ कूटानां कर्मणां साधो फलमेवंविधं भवेत् ॥ ८० ॥ क देवाः संति मिथ्यैतद्वश्यंते चेद्भवंत्यपि ॥ सर्वा च कूटवि
 प्राणां द्रव्यायेषा विकल्पना ॥ ८१ ॥ पितृनुद्दिश्य यच्छंति मम हासः प्रजायते ॥ अन्नस्योपद्रवं यच्च मृतो हि किमशिष्यत ॥ ८२ ॥ यत्त्विदं
 बहुधा मूढा वर्णयति द्विजाधमाः ॥ विश्वनिर्माणमखिलं तथापि शृणु सत्यतः ॥ ८३ ॥ उत्पत्तिश्चापि भंगश्च विश्वस्यैतद्वयं मृषा ॥ एव
 मेव हि सर्वं च सदिदं वर्तते जगत् ॥ ८४ ॥ स्वभावतो विश्वमिदं हि वर्तते स्वभावतः सूर्यमुखा भ्रमंत्यमी ॥ स्वभावतो वायवो
 वांति नित्यं स्वभावतो वर्षति चांबुदोऽयम् ॥ ८५ ॥ स्वभावतो रोहति धान्यजातं स्वभावतो वर्षशीतातपत्वम् ॥ स्वभावतः संस्थिता
 मेदिनी च स्वभावतः सरितः संस्रवंति ॥ ८६ ॥ स्वभावतः पर्वता भांति नित्यं स्वभावतो वारिधिरेष संस्थितः ॥ स्वभावतो गर्भिणी
 संप्रसूते स्वभावतोऽग्नी बहवश्च जीवाः ॥ ८७ ॥ यथा स्वभावेन भवंति वक्ता ऋतुस्वभावाद्बदरीषु कण्टकाः ॥ तथा स्वभावेन हि सर्वमे
 तत्प्रकाशते कोऽपि कर्ता न दृश्यः ॥ ८८ ॥ तदेवं संस्थिते लोके मूढो मुह्यति मत्तवत् ॥ मानुष्यमपि यद्गता वदंत्यग्र्यं शृणुष्व
 तत् ॥ ८९ ॥ मानुष्यात्र परं कष्टं वैरिणां नो भवेद्धि तत् ॥ शोकस्थानसहस्राणि मनुष्यस्य क्षणेक्षणे ॥ ९० ॥ मानुष्यं हि स्मृताकारं सभाग्योऽ
 स्माद्रिमुच्यते ॥ पशवः पक्षिणः कीटाः कृमयश्च यथासुखम् ॥ ९१ ॥ अबद्धा विहरंत्येते योनिरेषां सुदुर्लभा ॥ निश्चिताः स्थावरा ह्येते सौख्य
 मेषां महद्भुवि ॥ ९२ ॥ बहुना किं मनुष्येभ्यः सर्वो धन्योऽन्ययोनिजः ॥ स्वभावमेव जानीहि पुण्यापुण्यादिकल्पना ॥ ९३ ॥ यदेके स्थावराः
 कीटाः पतंगा मानुषादिकाः ॥ तस्मान्मिथ्या परित्यज्य नंदभद्र यथासुखम् ॥ पितृ क्रीडनकैः सार्धं भोगान्सत्यमिदं भुवि ॥ ९४ ॥ ॥ नारद
 उवाच ॥ ॥ इत्येतैरमुखैर्वाक्यैर्युक्तैरसमंजसैः ॥ ९५ ॥ सत्यव्रतस्य नाकम्पन्नंदभद्रो महामनाः ॥ प्रहसन्निव तं प्राह स्वक्षोभ्यः सागरो यथा
 ॥ ९६ ॥ यद्रवानाह धर्मिष्ठाः सदा दुःखस्य भागिनः ॥ तन्मिथ्या दुःखजालानि पश्यामः पापिनामपि ॥ ९७ ॥ वधबंधपरिक्रेशाः पुत्रदारादि

स्कां.प.प.
॥ १७६ ॥

पंचता ॥ पापिनामपि दृश्यंते तस्माद्भूमौ गुरुर्मतः ॥ १८ ॥ अयं साधुरहो कष्टं कष्टमस्य महाजनाः ॥ साधोर्वदंत्येतदपि पापिनां दुर्लभं
त्विदम् ॥ १९ ॥ दारादिद्रव्यलोभार्थं विशतः पापिनो गृहे ॥ भवानपि विभेत्यस्माद्वेष्टि कुप्यति तद्वथा ॥ १०० ॥ यथास्य जगतो
ब्रूषे नास्ति हेतुर्महेश्वरः ॥ तद्बालभाषितं तुभ्यं किं राजानं विना प्रजाः ॥ १०१ ॥ यच्च ब्रवीषि पाषाणं मिथ्या लिंगं समर्चसि ॥
तद्ब्रवाँल्लिङ्गमाहात्म्यं वेत्ति नांधो यथा रविम् ॥ १०२ ॥ ब्रह्मादयः सुरा सर्वे राजानश्च महर्द्धिकाः ॥ मानवा मुनयश्चैव सर्वे लिंगं यजंति च ॥
॥ १०३ ॥ स्वनामकानि चिह्नानि तेषां लिंगानि संति च ॥ एते किं त्वभवन्मूर्खास्त्वं तु सत्यव्रतः सुधीः ॥ १०४ ॥ प्रतिष्ठाप्य पुरा ब्रह्मा पुष्करे
नीललोहितम् ॥ प्राप्तवान्परमां सिद्धिं ससर्जमाः प्रजाः प्रभुः ॥ १०५ ॥ विष्णुनापि निहत्याजौ रावणं पयसांनिधेः ॥ तीरे रामेश्वरं लिंगं
स्थापितं चास्ति किं मुधा ॥ १०६ ॥ वृत्रं हत्वा पुरा शक्रो महर्द्धे स्थाप्य शंकरम् ॥ लिंगं विमुक्तपापोऽथ त्रिदिवेद्यापि मोदते ॥ १०७ ॥ स्थाप
यित्वा शिवं सूर्यो गंगासागरसंगमे ॥ निरामयोऽभूत्सोमश्च प्रभासे पश्चिमोदधौ ॥ १०८ ॥ काश्यां यमश्च धनदः सद्ये गरुडकश्यपौ ॥ नैमिषे
वायुवरुणौ स्थाप्य लिंगं प्रमोदिताः ॥ १०९ ॥ अस्मिन्नेव स्तंभतीर्थे कुमारेशं गुहो विभुः ॥ लिंगं संस्थापयामास सर्वपापहरं न किम् ॥ ११० ॥
एवमन्येः सुरैर्यानि पार्थिवैर्मुनिभिस्तथा ॥ संस्थापितानि लिंगानि तत्र संख्यातुमुत्सहे ॥ १११ ॥ पृथिवीवासिनः सर्वे ये च स्वर्गानि
वासिनः ॥ पातालवासिनस्तृप्ता जायंते लिंगपूजया ॥ ११२ ॥ यच्च ब्रवीषि गीर्वाणा न संति सन्ति चेत्कुतः ॥ कुत्रापि नैव दृश्यंते
तेन मे विस्मयो महान् ॥ ११३ ॥ रंक्वर्त्तिकं स्म ते देवा याचंतां त्वां कुलत्थवत् ॥ यमिच्छसि महाप्राज्ञ साधको हि गुरुस्तव ॥ ११४ ॥ स्वभावान्नैव
सर्वार्थाः संसिद्धा यदि ते मते ॥ भोजनादि कथं सिध्येद्बद्ध कर्तारमंतरा ॥ ११५ ॥ बदरीमंतरेणापि दृश्यंते कण्टका न हि ॥ तस्मा
त्कस्यास्ति निर्माणं यस्य यावत्तथैव तत् ॥ ११६ ॥ यच्च ब्रवीषि पश्चाद्याः सुखिनो धन्यकास्त्वमी ॥ त्वद्वते नेदमुक्तं च केनापि श्रुतमे
व वा ॥ ११७ ॥ तामसा विकला ये च कष्टं तेषां च श्लाघ्यताम् ॥ सर्वेन्द्रिययुताः श्रेष्ठाः कुतो धन्या न मानुषाः ॥ ११८ ॥ सत्यं तव व्रतं मन्ये नर
काय त्वयाऽऽदृतम् ॥ अत्यनर्थे न भीः कार्या कामोयं भविताचिरात् ॥ ११९ ॥ आदावाडंबरैर्णैव ध्रुवतोऽज्ञानमेव मे ॥ इत्थं निःसारता व्यक्त
मादावाडंबरात्तु यत् ॥ १२० ॥ मायाविनां हि ब्रुवतां वाक्यं चाडंबरावृतम् ॥ कुनाणकमिवोदीप्तं परीक्षेयं सदा संताम् ॥ १२१ ॥ आदौ

याहे० सं० १
(को० सं० २)
अ० ४५

मध्ये तथा चांति येषां वाक्यमदोषवत् ॥ कपदाहैः स्वर्णमिव च्छेदेऽपि स्याच्छुभं शुभम् ॥ १२२ ॥ त्वयान्यथा प्रतिज्ञातमुक्तं चैवान्यथा
 पुनः ॥ त्वदोषो नायमस्माकं तद्वचः शृणुमो हि ये ॥ १२३ ॥ नास्तिकानां च सर्पाणां विषस्य च गुणस्त्वयम् ॥ मोहयंति परं यच्च दोषो नैष
 परस्य तु ॥ १२४ ॥ आपो वस्त्रं तिलास्तैलं गंधो वा स यथा तथा ॥ पुष्पाणामधिवासेन तथा संसर्गजा गुणाः ॥ १२५ ॥ मोहजालस्य यो
 योनिर्मृदोरिह समागमः ॥ अहन्यहनि धर्मस्य योनिः साधुसमागमः ॥ १२६ ॥ तस्मात्प्राज्ञैश्च वृद्धैश्च शुद्धभावेस्तपस्विभिः ॥ सद्भिश्च सह संसर्गः
 कार्यः शमपरायणैः ॥ १२७ ॥ न नीचैर्नाप्यविद्वद्भिर्नानात्मज्ञैर्विशेषतः ॥ येषां त्रीण्यवदातानि योनिर्विद्या च कर्म च ॥ १२८ ॥ तांश्च
 सेवेद्विशेषेण शास्त्रं येषां हि विद्यते ॥ असतां दर्शनस्पर्शसंजल्पासनभोजनैः ॥ १२९ ॥ धर्माचारात्प्रहीयंते न च सिध्यंति मानवाः ॥
 बुद्धिश्च हीयते पुंसां नीचैः सह समागमात् ॥ १३० ॥ मध्येश्च मध्यतां याति श्रेष्ठतां याति चोत्तमैः ॥ इति धर्मं स्मरन्नाहं संगमार्थी पुनस्तव ॥
 यन्निन्दसि द्विजानेव यैरपेयोऽर्णवः कृतः ॥ १३१ ॥ वेदाः प्रमाणं स्मृतयः प्रमाणं धर्मार्थयुक्तं वचनं प्रमाणम् ॥ नैतन्नयं यस्य भवेत्प्रमाणं
 कस्तस्य कुर्याद्वचनं प्रमाणम् ॥ १३२ ॥ इतीरयित्वा वचनं महात्मा स नंदभद्रः सहसा तदैव ॥ गृहाद्विनिःसृत्य जगाम पुण्यं बहुदकं
 भट्टरवेस्तु कुंडम् ॥ १३३ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे कपिलेश्वरतीर्थ
 माहात्म्ये नंदभद्रवणिग्वृत्तान्तवर्णनं नाम पञ्चचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ बहुदकस्य कुंडस्य तीरस्थं
 लिंगमुत्तमम् ॥ कपिलेश्वरमभ्यर्च्य नंदभद्रस्ततः सुधीः ॥ १ ॥ प्रणम्य चाग्रतस्तस्थौ प्रबद्धकरसंपुटः ॥ संसारचरितैः किंचिदुःखी गाथां व्यगा
 यत ॥ २ ॥ स्रष्टारमस्य जगतश्चेत्पश्यामि सदाशिवम् ॥ नानापृच्छाभिरंथ तं कुर्यां नाथं विलज्जितम् ॥ ३ ॥ अपूर्यमाणं तव किं जगत्संसृजनं
 विना ॥ निरीह बहुधा यत्ते सृष्टं भार्गववज्रगत् ॥ ४ ॥ सचेतनेन शुद्धेन रागादिरहितेन च ॥ अथ कस्मादात्मसदृशं न सृष्टं निर्मितं जडम् ॥
 ॥ ५ ॥ निर्वैरेण समेनाथ सुखदुःखभवाभवैः ॥ ब्रह्मादिकीटपर्यन्तं किमेवं क्लिश्यते जगत् ॥ ६ ॥ कांश्चित्स्वर्गं नरके पातयंस्त्वं सदाशिव ॥
 किं फलं समवाप्नोषि किमेवं कुरुषे वद ॥ ७ ॥ इष्टैः पुत्रादिभिर्नाथ विद्युक्ता मानवा ह्यमी ॥ क्रंदंति करुणासारं किं घृणापि भवेन्न ते ॥ ८ ॥
 अतीव नोचितं सर्वमेतदीश्वर सर्वथा ॥ यत्ते भक्ताः समं पापैर्मज्जंते दुःखसागरे ॥ ९ ॥ एवंविधेन संसारचारित्र्येण विमोहिताः ॥ स्थानां
 तरं न यास्यामि भोक्ष्ये पास्यामि नोदकम् ॥ १० ॥ मरणांतमेव यास्यामि स्थास्ये संचितयन्नदः ॥ स एवं विमृशन्नेव नंदभद्रः स्वयं

स्कां.म.५.
॥१७७॥

स्थितः ॥ ११ ॥ ततश्चतुर्थे दिवसे बहुदकतटे शुभे ॥ कश्चिद्बालः सप्तवर्षः पीडापीडित आययौ ॥ १२ ॥ कृशोतीव गलत्कुष्ठी प्रमुह्यंश्च
पदेपदे ॥ नंदभद्रमुवाचेदं कृच्छ्रात्संस्तभ्य बालकः ॥ १३ ॥ अहो सुरुपसर्वांग कस्माद्दुःखी भवानपि ॥ ततोस्य कारणं सर्वं व्याचष्ट
नंदभद्रकः ॥ १४ ॥ श्रुत्वा तत्कारणं सर्वं बालो दीनमना ब्रवीत् ॥ अहो हा कष्टमत्युग्रं बुधानां यदबुद्धिता ॥ १५ ॥ संपूर्णेन्द्रिय
गात्रा यन्मर्तुमिच्छन्ति वै वृथा ॥ मुहूर्ताद्विचित्र खड्गो मोक्षमार्गमुपागतः ॥ १६ ॥ तदहो भारतं खंडं सत्यायुषि त्यजेद्वि कः ॥ अहमेव
दृढो मन्ये पितृभ्यां यो विवर्जितः ॥ १७ ॥ अशक्तश्चलितुं वापि मर्तुमिच्छामि नापि च ॥ सर्वे लाभाः सातिमाना इति सत्या वत
श्रुतिः ॥ १८ ॥ संतोषोऽप्युचितस्तुभ्यं देहं यस्य दृढं त्विदम् ॥ शरीरं नीरुजं चेन्मे भवेदपि कथंचन ॥ १९ ॥ क्षणेक्षणे च तत्कुर्यां भुज्यते
यद्युगेयुगे ॥ इन्द्रियाणि वशे यस्य शरीरं च दृढं भवेत् ॥ २० ॥ सोऽप्यन्यदिच्छते चेच्च कोऽन्यस्तस्मादचेतनः ॥ शोकस्थानसहस्राणि हर्ष
स्थानशतानि च ॥ २१ ॥ दिवसे दिवसे मूढमाविशन्ति न पंडितम् ॥ न हि ज्ञानविरुद्धेषु बह्वपायेषु कर्मसु ॥ २२ ॥ मूलघातिषु सज्जते बुद्धि
मंतो भवद्विधाः ॥ अष्टांगां बुद्धिमादुर्यां सर्वाश्रेयोविधातिनीम् ॥ २३ ॥ श्रुतिस्मृत्यविरुद्धा सा बुद्धिस्त्वप्यस्ति निर्मला ॥ अथ कृच्छ्रेषु दुर्गेषु
व्यापत्सु स्वजनस्य च ॥ २४ ॥ शारीरमानसैर्दुःखैर्न सीदन्ति भवद्विधाः ॥ नाप्राप्यमभिवाञ्छन्ति नष्टं नेच्छन्ति शोचितम् ॥ २५ ॥ आपत्सु च न
मुह्यन्ति नराः पंडितबुद्धयः ॥ मनोदेहसमुत्थाभ्यां दुःखाभ्यामर्पितं जगत् ॥ २६ ॥ तयोर्व्याससमासाभ्यां शमोपायमिमं शृणु ॥ व्याधेरनिष्टसं
स्पर्शाच्छ्रमादिष्टविसर्जनात् ॥ २७ ॥ चतुर्भिः कारणैर्दुःखं शारीरं मानसं च यत् ॥ मानसं चाप्यप्रियस्य संयोगः प्रियवर्जनम् ॥ २८ ॥
द्विप्रकारं महाकष्टं द्वयोरेतदुदाहृतम् ॥ मानसेन हि दुःखेन शरीरमुपतप्यते ॥ २९ ॥ अयःपिंडेन तप्तेन कुंभसंस्थमिवोदकम् ॥ तदाशु प्रति
काराच्च सततं च विवर्जनात् ॥ ३० ॥ व्याधेराधेश्व प्रशमः क्रियायोगद्वयेन तु ॥ मानसं शमयेत्तस्माज्ज्ञानेनाग्निमिवांबुना ॥ ३१ ॥ प्रशान्तिं मानसे
ह्यस्य शरीरमुपशाम्यति ॥ मनसो दुःखमूलं तु स्नेह इत्युपलभ्यते ॥ ३२ ॥ स्नेहाच्च सज्जनो नित्यं जन्तुर्दुःखमुपैति च ॥ स्नेहमूलानि दुःखानि
स्नेहजानि भयानि च ॥ ३३ ॥ शोकहर्षौ तथायासः सर्वं स्नेहात्प्रवर्तते ॥ ३४ ॥ स्नेहात्करणरागश्च प्रजज्ञे वेषयस्तथा ॥ अश्रेयस्कावुभावेतौ पूर्व
स्तत्र गुरुः स्मृतः ॥ ३५ ॥ त्यागी तस्मान्न दुःखी स्यान्निर्वैरो निरवग्रहः ॥ अत्यागी जन्ममरणे प्राप्नोतीह पुनःपुनः ॥ ३६ ॥ तस्मात्स्नेहं न

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ४६

॥१७७॥

लिप्सेत मित्रेभ्यो धनसंचयात् ॥ स्वशरीरसमुत्थं च ज्ञानेन विनिवर्तयेत् ॥ ३७ ॥ ज्ञानान्वितेषु सिद्धेषु शास्त्रज्ञेषु कृतात्मसु ॥ न तेषु सज्जते स्नेहः
 पद्मपत्रेष्विवोदकम् ॥ ३८ ॥ रागाभिभूतः पुरुषः कामेन परिकृष्यते ॥ इच्छा संजायते चास्य ततस्तृष्णा प्रवर्धते ॥ ३९ ॥ तृष्णा हि सर्वपापिष्ठा
 नित्योद्वेगकरी मता ॥ अधर्मबहुला चैव घोररूपानुबन्धिनी ॥ ४० ॥ या दुस्त्यजा दुर्मतिभिर्या न जीर्यति जीर्यतः ॥ यासौ प्राणांतिको रोगस्तां
 तृष्णां त्यजतः सुखम् ॥ ४१ ॥ अनाद्यंता तु सा तृष्णा ह्यंतर्देहगता नृणाम् ॥ विनाशयति संभूता लोहं लोहमलो यथा ॥ ४२ ॥ यथैवैवः
 संसृत्येन वद्विना नाशमृच्छति ॥ तथाऽकृतात्मा लोभेन स्वोत्पन्नेन विनश्यति ॥ ४३ ॥ तस्माल्लोभो न कर्तव्यः शरीरे चात्मबन्धुषु ॥ प्राप्तेषु वा
 न हृष्येत नाशे वापि न शोचयेत् ॥ ४४ ॥ ॥ नंदमद्र उवाच ॥ ॥ अहो बाल न बालस्त्वं मतो मे त्वां नमाम्यहम् ॥ त्वद्वाक्यैरतितृप्तोऽहं
 त्वां तु प्रक्ष्यामि किंचन ॥ ४५ ॥ कामक्रोधावहंकारमिन्द्रियाणि च मानवाः ॥ निंदन्ति तत्र मे नित्यं विवक्षेयं प्रजायते ॥ ४६ ॥ अहमेष ममेदं
 च कार्यमीदृशकस्त्वहम् ॥ इत्यादि चात्मविज्ञानमहंकार इति स्मृतः ॥ ४७ ॥ परिहार्यः स चेत्तं च विनोन्मत्तः प्रकीर्त्यते ॥ कामोऽभिलाष
 इत्युक्तः स चेत्पुंसा विवर्ज्यते ॥ ४८ ॥ कथं स्वर्गो मुमुक्षा वा साध्यते दृषदा यथा ॥ क्रोधो वा यदि संत्याज्यस्ततः शत्रुक्षयः कथम् ॥ ४९ ॥ बाह्यानामांतराणां
 वा विना तं तृणवद्विदुः ॥ इन्द्रियाणि निगृह्यैव दुष्टानीति निपीडयेत् ॥ ५० ॥ कथं स्याद्धर्मश्रवणं कथं वा जीवनं भवेत् ॥ एतस्मिन्मे मनो विद्धं
 खिद्यतेऽज्ञानसंकटे ॥ ५१ ॥ तथा कस्मादिदं सृष्टं जडं विश्वं चिदात्मना ॥ एवं यद्बहुधा क्लेशैः पीड्यते हा कुतस्त्विदम् ॥ ५२ ॥ ॥ बाल उवाच ॥ ॥
 सम्यगेतद्यथा पृष्टं यत्र मुह्यन्ति जंतवः ॥ शृण्वेकाग्रमना भूत्वा ज्ञातं द्वैपायनान्मया ॥ ५३ ॥ प्रकृतिः पुरुषश्चैव अनादी शृणुमः पुरा ॥ साध
 म्येणावतिष्ठते सृष्टेः प्रागजरामरौ ॥ ५४ ॥ ततः कालस्वभावाभ्यां प्रेरिता प्रकृतिः पुरा ॥ पुंसं संयोगमैच्छत्सा तदभावात्प्रकुप्यत ॥ ५५ ॥ तत
 स्तमोमयी सा च लीलया देवकीक्षिता ॥ राजसी समभूद्दुष्टा सात्त्विकी समजायत ॥ ५६ ॥ एवं त्रिगुणतां याता प्रकृतिर्देवदर्शनात् ॥ तां समा
 स्थाय परमस्त्रिमूर्तिः समजायत ॥ ५७ ॥ तस्याः प्रोच्चारणार्थं च प्रवृत्तः स्वांशतस्ततः ॥ असूयत महत्तत्त्वं त्रिगुणं तद्विदुर्बुधाः ॥ ५८ ॥ अहंकार
 स्ततो जातः सत्त्वरजसतामसः ॥ तमो रजस्त्वमापद्य रजः सत्त्वगुणं नयेत् ॥ ५९ ॥ शुद्धसत्त्वे ततो मोक्षं प्रवदन्ति मनीषिणः ॥ तमसो रजसस्त

१ स्वतः-इत्यप्याहारः । स्वतः स्वस्मात्-समुत्थेन-उत्पन्नेन-इत्यर्थः । २ तथा जनोऽयम्-इ० पा० । ३ इत्येव वा न हृष्येत प्राप्ते वा न च शोचयेत्-इ० पा० । ४ विदुः-इ० पा० । ५ संयोग
 मेच्छदेवेन-इ० पा० । ६ अदभाव आर्यः ।

स्कं.प.पु.
॥१७८॥

स्मात्संशुद्धयर्थं च सर्वशः ॥ ६० ॥ जीवात्मसंज्ञान्स्वीयांशान्व्यभजत्परमेश्वरः ॥ तावन्तस्ते च क्षेत्रज्ञा देहा यावन्त एव हि ॥ ६१ ॥ निःसरन्ति
यथा लोहात्तप्तल्लिगात्स्फुल्लिङ्गकाः ॥ तन्मात्रभूतसर्गोयमहंकारात्तु तामसात् ॥ ६२ ॥ इंद्रियाणां सात्त्विकाश्च त्रिगुणानि च तान्यपि ॥ एतैः
संसिद्धयंत्रेण सच्चिदानन्दवीक्षणात् ॥ ६३ ॥ रजस्तमश्च शोध्यन्ते सत्त्वेनैव मुमुक्षुभिः ॥ तस्मात्कामं च क्रोधं च इंद्रियाणां प्रवर्तनम् ॥ ६४ ॥
अहंकारं च संसेव्य सात्त्विकीं सिद्धिमश्नुते ॥ राजसास्तामसाश्चैव त्याज्याः कामादयस्त्वमी ॥ ६५ ॥ सात्त्विकाः सर्वदा सेव्याः संसारविजि
गीषुभिः ॥ गुणत्रयस्य वक्ष्यामि संक्षेपाच्छृणु तव ॥ ६६ ॥ शास्त्राभ्यासस्ततो ज्ञानं शौचमिन्द्रियनिग्रहः ॥ धर्मक्रियात्मचिन्ता च सात्त्विकं गुण
लक्षणम् ॥ ६७ ॥ अन्यायेन धनादानं तंद्री' नास्तिक्यमेव च ॥ क्रौर्यं च याचकाद्यं च तामसं गुणलक्षणम् ॥ ६८ ॥ तस्माद्बुद्धिमुखैस्त्वन्तैः
सात्त्विकैर्देवतां भजेत् ॥ राजसैर्मानवत्वं च तामसैः स्थाणुयोनिता ॥ ६९ ॥ बुद्ध्याद्यैरेव मुक्तिः स्यादेतैरेव च यातना ॥ ७० ॥ अमीषां चाप्य
भावे वै न किञ्चिदुपपद्यते ॥ कलादो हि कलादीनां सुवर्णं शोधयेद्यथा ॥ ७१ ॥ तथा रजस्तमश्चैव संशोध्ये सात्त्विकैर्गुणैः ॥ अस्मादेव गुणानां
च समवायादनादिजात् ॥ ७२ ॥ सुखिनो दुःखिनश्चैव प्राणिनः शास्त्रदर्शिनः ॥ अष्टाविंशतिलक्षैश्च गुणमैकैकमीश्वरः ॥ ७३ ॥ व्यभजच्चतुरा
शीतिलक्षास्ता जीवयोनयः ॥ सकाशान्मनसस्तद्वात्मनः प्रभवन्ति हि ॥ ७४ ॥ ईश्वरांशाश्च ते सर्वे मोहिताः प्राकृतैर्गुणैः ॥ क्लेशानासादयन्त्येव
यथैवाधिकृता विभोः ॥ ७५ ॥ अन्नानां पयसां चापि जीवानां चाथ श्रेयसे ॥ मानुष्यमाहुस्तत्त्वज्ञाः शिवभावेन भावितम् ॥ ७६ ॥ ॥ नन्दभद्र
उवाच ॥ ॥ एवमेतत्किं तु भूयः प्रक्ष्याम्येतन्महामते ॥ ईश्वराः सर्वदातारः पूज्यन्ते यैश्च देवताः ॥ ७७ ॥ स्वभक्तांस्तान्न दुःखेभ्यः कस्माद्रक्षन्ति
मानवान् ॥ विशेषात्केपि दृश्यन्ते दुःखमग्नाः सुराव्रताः ॥ ७८ ॥ इति मे मुह्यते बुद्धिस्त्वं वा किं बाल मन्यसे ॥ ७९ ॥ ॥ बाल उवाच ॥ ॥ अशुचिश्च
शुचिश्चापि देवभक्तो द्विधा स्मृतः ॥ कर्मणा मनसा वाचा तद्रतो भक्त उच्यते ॥ ८० ॥ अशुचिर्देवताश्चैव यदा पूजयते नरः ॥ तदा भूतान्या
विशन्ति स च मुह्यति तत्क्षणात् ॥ ८१ ॥ विमूढश्चाप्यकार्याणि तानि तानि निषेवते ॥ ततो विनश्यति क्षिप्रं नाशुचिः पूजयेत्ततः ॥ शुचिर्वा
भ्यर्चयेद्यश्च तस्य चेदशुभं भवेत् ॥ ८२ ॥ तस्य पूर्वकृतं व्यक्तं कर्मणां कौटि मुच्यते ॥ महेश्वरो ब्रह्महत्याभयाद्यत्र ततस्ततः ॥ ८३ ॥ सन्नो
तीर्थेषु कस्माच्च इतरो मुच्यते कथम् ॥ अम्बरीषसुतां हत्वा पर्वतान्नारदात्तथा ॥ ८४ ॥ सीतापहारमापेदे रामोऽन्यो मुच्यते कथम् ॥ ब्रह्मापि

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ४६

॥१७८॥

शिरसश्छेदं कामयित्वा सुतामगात् ॥ ८५ ॥ इंद्रचंद्ररविविष्णुप्रमुखाः प्राप्नुयुः कृतम् ॥ तस्मादवश्यं च कृतं भोज्यमेव नरैः सदा ॥ ८६ ॥
 मुच्यते कोऽपि स्वकृतात्रेवेति श्रुतिनिर्णयः ॥ किं तु देवप्रसादेन लभ्यमेकं सुखतैः ॥ ८७ ॥ बहुभिर्जन्मभिर्भोज्यं भुज्येतैकेन जन्मना ॥ तच्च
 भुक्ता तस्त्वर्थो भवेदिति विनिश्चयः ॥ ८८ ॥ ये तप्यन्ते गतैः पापैः शुचयो देवताव्रताः ॥ इह ते पुत्रपौत्रैश्च मोदन्तेऽमुत्र चेह च ॥ ८९ ॥ तस्मा
 देवाः सदा पूज्याः शुचिभिः श्रद्धयान्वितैः ॥ प्रकृतिः शोधनीया च स्ववर्णोदितकर्मभिः ॥ ९० ॥ स्वनुष्ठितोऽपि धर्मः स्यात्कलेशायैव विना
 शिवम् ॥ दुराचारस्य देवोपि प्राहेति भगवान्हरः ॥ ९१ ॥ भोक्तव्यं स्वकृतं तस्मात्पूजनीयः सदाशिवः ॥ स्वाचारेण परित्याज्यौ रागद्वेषाविदं
 परम् ॥ ९२ ॥ ॥ नन्दभद्र उवाच ॥ ॥ शुद्धप्रज्ञ किमेतच्च पापिनोऽपि नरा यदा ॥ मोदमानाः प्रदृश्यन्ते दारैरपि धनैरपि ॥ ९३ ॥
 ॥ ॥ बाल उवाच ॥ ॥ व्यक्तं तैस्तमसा दत्तं दानं पूर्वेषु जन्मसु ॥ रजसा पूजितः शंभुस्तत्प्राप्तं स्वकृतं च तैः ॥ ९४ ॥ किं तु यत्तमसा कर्म
 कृतं तस्य प्रभावतः ॥ धर्माय न रतिर्भूयात्ततस्तेषां विदांवर ॥ ९५ ॥ भुक्ता पुण्यफलं याति नरकं नात्र संशयः ॥ अस्मिंश्च संशये प्रोक्तं मार्कण्डे
 येन श्रूयते ॥ ९६ ॥ इहैवैकस्य नामुत्र अमुत्रैकस्य नो इह ॥ इह चासुत्र चैकस्य नामुत्रैकस्य नो इह ॥ ९७ ॥ पूर्वोपात्तं भवेत्पुण्यं भुक्तिर्नैवार्जय
 न्त्यपि ॥ इह भोगः स वै प्रोक्तो दुर्भगस्याल्पमेधसः ॥ ९८ ॥ पूर्वोपात्तं यस्य नास्ति तपोभिश्चार्जयत्यपि ॥ परलोके तस्य भोगो धीमतः स क्रिया
 त्स्फुटम् ॥ ९९ ॥ पूर्वोपात्तं यस्य नास्ति पुण्यं चेहापि नार्जयेत् ॥ ततश्चेहामुत्र वापि भो धितं च नराधमम् ॥ १०० ॥ इति ज्ञात्वा महाभाग
 त्यक्त्वा शल्यानि कृत्स्नशः ॥ भज रुद्रं वर्णधर्मं पालयास्मात्परं न हि ॥ १०१ ॥ यो हि नष्टेष्वभीष्टेषु प्राप्तेष्वपि च शोचति ॥ तृप्येत वा
 भवेद्बन्धो निश्चितं सोऽन्यजन्मनः ॥ १०२ ॥ ॥ नन्दभद्र उवाच ॥ ॥ नमस्तुभ्यमबालाय बालरूपाय धीमते ॥ को भर्वास्त
 त्वतो वेत्तुमिच्छामि त्वां शुचिस्मितम् ॥ १०३ ॥ बहवोऽपि मया वृद्धा दृष्टाश्चोपासिताः सदा ॥ तेषामीदृशका बुद्धिर्न दृष्टा न श्रुता
 मया ॥ १०४ ॥ येन मे जन्मसंदेहा नाशिता लीलयाैव च ॥ तस्मात्सामान्यरूपस्त्वं निश्चितं न मतं मम ॥ १०५ ॥ ॥ बाल उवाच ॥
 महदेतत्समारुख्येयमेकाग्रः शृणु तत्त्वतः ॥ इतः सप्ताधिके चापि सप्तमे जन्मनि त्वहम् ॥ १०६ ॥ वैदिशे नगरे विप्रो नाम्नाऽऽसं धर्मजा
 लिकः ॥ वेदवेदांगतत्त्वज्ञः स्मृतिशास्त्रार्थविद्वरः ॥ १०७ ॥ व्याख्याता धर्मशास्त्राणां यथा साक्षाद्ब्रह्मस्पतिः ॥ किं त्वहं विविधान्धर्मास्तीकानां

स्का.म.पु.
॥१७९॥

वर्णये भृशम् ॥ १०८ ॥ स्वयं चातिदुराचारः पापिनामपि पापराट् ॥ मांसाशी मद्यसेवी च परदाररतः सदा ॥ १०९ ॥ असत्यभाषी दम्भी
च सदा धर्मध्वजी खलः ॥ लोभी दुरात्मा कथको न कर्ता कर्हिचित्कचित् ॥ ११० ॥ यस्माज्जालिकवज्जालं लोकेभ्योऽहं क्षिपामि च ॥
तत्त्वज्ञा मां ततः प्रादुर्धर्मजालिक इत्युत ॥ १११ ॥ सोऽहं तैर्बहुभिश्चीर्णैः पातकैरन्त आगते ॥ मृतो गतो यमस्थानं पातितः कूटशा
त्मलीम् ॥ ११२ ॥ यमदूतैस्ततः कृष्टः स्मार्यमाणः स्वचेष्टितम् ॥ खड्गैश्च कृत्यमानोऽहं जीवामि प्रमियामि च ॥ ११३ ॥ आत्मानं बहुधा निन्द
ञ्छाश्चतीर्न्यवसं समाः ॥ नरके या मतिर्भूयाद्धर्मं प्रति प्रपीडतः ॥ ११४ ॥ सा चेन्मुहूर्तमात्रं स्यादपि धन्यस्ततः पुमान् ॥ नमोनमः कर्मभूम्यै
सुकृतं दुष्कृतं च वा ॥ ११५ ॥ यस्यां मुहूर्तमात्रेण युगैरपि न नश्यति ॥ ततो विपश्चिजनको मोक्षयामास नारकात् ॥ ११६ ॥ तैः सहाहं
प्रमुक्तश्च कथंचिदवपीडितः ॥ स्थाणुत्वमनुभूयाथ कुंशानासाद्य भूरिशः ॥ ११७ ॥ कीटोहमभवं पश्चात्तीरे सारस्वते शुभे ॥ तत्र मार्गे सुखमिव
संसुप्तोहं यदृच्छया ॥ ११८ ॥ आगच्छतो रथस्यास्य शब्दमश्रौषमुन्नतम् ॥ तं मेघनिनदं श्रुत्वा भीतोहं सहसा जवात् ॥ ११९ ॥ मार्गमु
त्सृज्य दूरेण प्रपलायनमाचरम् ॥ एतस्मिन्नन्तरे व्यासस्तत्र प्रातो यदृच्छया ॥ १२० ॥ स मामपश्यन्नस्तं च कृपया संयुतो मुनिः ॥ यन्मया
सर्वलोकानां नानाधर्माः प्रकीर्तिताः ॥ १२१ ॥ विप्रजन्मनि तस्यैव प्रभावाद्द्रवांससंगमः ॥ ततः सर्वरुतज्ञो मां प्राहार्यः कीटभाषया ॥
॥ १२२ ॥ किमेवं नश्यसे कीट कस्मान्मृत्योर्विभेषि च ॥ अहो समुचिता भीतिर्मनुष्यस्य कुतस्तव ॥ १२३ ॥ इत्युक्तो मतिमान्पूर्वपुण्याद्द्रवासं
तदोचिवान् ॥ न मे भयं जगद्द्रव्यं मृत्योरस्मात्कथंचन ॥ १२४ ॥ एतदेव भयं मान्य गच्छेयमधमां गतिम् ॥ अस्या अपि कुयोनेश्च संत्यन्याः को
टिशोऽधमाः ॥ १२५ ॥ तासु गर्भादिककुशभीतस्त्वस्तोऽस्मि नान्यथा ॥ १२६ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ मा भयं कुरु सर्वाभ्यो योनि
भ्यश्च चिरादिव ॥ मोक्षयिष्यामि ब्राह्मण्यं प्रापयिष्यामि निश्चितम् ॥ १२७ ॥ इत्युक्तोहं कौलियेन तं प्रणम्य जगद्गुरुम् ॥ मार्गमागत्य चक्रेण
पीडितो मृत्युमागमम् ॥ १२८ ॥ ततः काकशृगालादियोनिष्वस्मि यदाऽभवम् ॥ तदातदा समागम्य व्यासो मां स्मारयच्च तत् ॥ १२९ ॥ ततो
बहुविधा योनीः परिक्रम्यास्मि कर्षितः ॥ ब्राह्मणस्य च गेहेस्यां योनौ जातोऽतिदुःखितः ॥ १३० ॥ ततो जन्मप्रभृत्यस्मि पितृभ्यां परिव
र्जितः ॥ गलत्कुष्टी महापीडामेतां योऽनुभवामि च ॥ १३१ ॥ ततो मां पंचमे वर्षे व्यास आगत्य जप्तवान् ॥ कर्णे सारस्वतं मंत्रं तेनाहं संस्म

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ४६

॥१७९॥

रामि च ॥ १३२ ॥ अनधीतानि शास्त्राणि वेदान्धर्माश्च कृत्स्नशः ॥ उक्तं व्यासेन चेदं मे गच्छ क्षेत्रं गुह्यस्य च ॥ तत्र त्वं नन्दभद्रं च आश्वत्थस्य
 महामतिम् ॥ १३३ ॥ त्यक्त्वा बहुदके प्राणानस्थिक्षेपं महीजले ॥ काराय्य त्वं ततो भावी मेत्रेय इति सन्मुनिः ॥ १३४ ॥ गमिष्यसि
 ततो मोक्षमिति मां व्यास उक्तवान् ॥ आगतश्च ततश्चात्र वाहीकेभ्योऽतिक्लेशतः ॥ १३५ ॥ इति ते कथितं सर्वमात्मनश्चरितं मया ॥
 पापमेवंविधं कष्टं नन्दभद्र सदा त्यज ॥ १३६ ॥ ॥ नन्दभद्र उवाच ॥ ॥ अहो महाद्भुतं तुभ्यं चरितं येन मे हृदि ॥ भूयः शतगुणं जातं धर्माय
 दृढमानसम् ॥ १३७ ॥ किं तु त्वयोक्तधर्मस्य कर्तुकामोऽस्मि निष्कृतिम् ॥ धर्मं स्मर भवांस्तस्मार्त्तिकचिदादिश निश्चितम् ॥ १३८ ॥
 ॥ ॥ बाल उवाच ॥ ॥ अत्र तीर्थे च सप्ताहं निराहारस्त्वहं स्थितः ॥ सूर्यमंत्राञ्जमिष्यामि त्यक्ष्यामि च ततस्त्वमून् ॥ १३९ ॥ ततो
 बर्करिकातीर्थे दग्धव्योहं त्वया तटे ॥ अस्थीनि सागरे चापि मम क्षेप्याणि चात्र हि ॥ १४० ॥ यदि सापह्नवं चित्तं मय्यतीव तवास्ति चेत् ॥
 ततस्त्वां गुरुकार्यार्थमादेक्ष्यामि शृणुष्व तत् ॥ १४१ ॥ अस्मिन्बहुदके तीर्थे यत्र प्राणास्त्यजाम्यहम् ॥ तत्र मन्त्रामचिह्नस्ते संस्थाप्यो भास्करो
 विभुः ॥ १४२ ॥ आरोग्यं धनधान्यं च पुत्रदारादिसंपदः ॥ भास्करो भगवांस्तुष्टो दद्यादेतच्छ्रुतेर्वचः ॥ १४३ ॥ सविता परमो देवः सर्वस्वं वा
 द्विजन्मनाम् ॥ वेदवेदांगगीतश्च त्वमप्येनं सदा भज ॥ १४४ ॥ बहुदकमिदं कुंडं संसेव्यं च सदा त्वया ॥ माहात्म्यमस्य वक्ष्यामि संक्षेपाद्ब्रूयास
 सूचितम् ॥ १४५ ॥ बहुदके कुंडवरे स्नाति यो विधिवन्नरः ॥ आरोग्यं धनधान्याद्यं तस्य स्यात्सर्वजन्मसु ॥ १४६ ॥ बहुदके च यः स्नात्वा
 सप्तम्यां माघमासके ॥ दद्यात्पिडं पितृणां च तेऽक्षयां तृप्तिमाप्नुयुः ॥ १४७ ॥ बहुदकस्य तीरे यः शुचिर्यजति वै क्रतुम् ॥ शतक्रतुफलं तस्य
 नास्ति काचिद्विचारणा ॥ १४८ ॥ अत्र यस्त्यजति प्राणान्बहुदकतटे नरः ॥ मोदते सूर्यलोकेऽसौ धर्मिणां च सुतो भवेत् ॥ १४९ ॥ बहुदकस्य
 तीरे च यः कुर्याज्जपसाधनम् ॥ सर्वं लक्षगुणं प्रोक्तं जपो होमश्च पूजनम् ॥ १५० ॥ बहुदकस्य तीरे च द्विजमेकं च भोजयेत् ॥ यो मिष्टान्नेन तस्य
 स्याद्विप्रकोटिश्च भोजिता ॥ १५१ ॥ बहुदकस्य तीरे या नारी गौरिणिकाः शुभाः ॥ संभोजयति तस्याश्च कुर्यात्सुस्वागतं ह्युमा ॥ १५२ ॥ बहु
 दकस्य तीरे च यः कुर्याद्योगसाधनम् ॥ षण्मासाभ्यन्तरे सिद्धिर्भवेत्तस्य न संशयः ॥ १५३ ॥ बहुदकस्य तीरे च प्रेतानुद्दिश्य दीयते ॥ यत्किं
 चिदक्षयं तेषामुपतिष्ठेन्न चान्यथा ॥ १५४ ॥ स्नानं दानं जपो होमः स्वाध्यायः पितृतर्पणम् ॥ कृतं बहुदकतटे सर्वं स्यात्सुमहत्फलम् ॥ १५५ ॥

स्कां.प.पु.
॥१८०॥

त्वयैतद्गदि संधार्य फलं व्यासेन सूचितम् ॥ बहुदकस्य कुंडस्य नंदभद्र महामते ॥ १५६ ॥ इत्युक्त्वा सोऽभवन्मौनी स्नात्वा कुंडे ततः शुचिः ॥
तीरे प्रस्तरप्राश्रित्य स्वयं मंत्राञ्जपाय ह ॥ १५७ ॥ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ ॥ ततः स सप्तरात्रांते जहौ बालो निजानसूत्र ॥ संस्कारितो
यथोक्तं च नंदभद्रेण ब्राह्मणेः ॥ १५८ ॥ यत्र बालः स च प्राणाञ्जहौ जपपरायणः ॥ बालादित्यमिति ख्यातं तत्रास्थापयत प्रभुम् ॥ १५९ ॥
बहुदके च यः स्नात्वा बालादित्यं प्रपूजयेत् ॥ तस्य स्याद्भास्करस्तुष्टो मोक्षोपायं च विंदति ॥ १६० ॥ नंदभद्रोऽप्यथान्यस्यां भार्यायामपरान्सु
तान् ॥ उत्पाद्यात्मसमान्धीमाञ्छिवसूर्यपरायणः ॥ १६१ ॥ रुद्रदेहं ययौ पार्थ पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ एवमेतन्महाकुंडं बहुदकमिति स्मृतम् ॥
॥ १६२ ॥ अस्य तीरे स्वमंशं च वल्लीनाथः प्रमोक्षयति ॥ दत्तात्रेयस्य यो योगी ह्यवतारो भविष्यति ॥ १६३ ॥ अर्चयित्वा च तं देवं योगसिद्धि
मवाप्नुयात् ॥ पञ्चानामृद्धिमाप्नोति गोशरण्यो ह्यसौ प्रभुः ॥ १६४ ॥ पश्चिमायां बुधसुतस्तथा क्षेत्रं स भारत ॥ पुरुरवादित्यमिति स्थापया
मास पार्थिवः ॥ १६५ ॥ सर्वकामप्रदश्चासौ भट्टादित्यसमो रविः ॥ बहुदकक्षेत्रसमं तस्य क्षेत्रं च भारत ॥ १६६ ॥ अस्य तीर्थस्य माहात्म्यं
जप्तव्यं कर्णमूलके ॥ पुत्रस्य वापि शिष्यस्य न कथंचन नास्तिकः ॥ १६७ ॥ शृणोतीदं श्रद्धया यस्तस्य तुष्येच्च भास्करः ॥ धारयन्हृदये मोक्षं
मुच्यते भवसागरात् ॥ १६८ ॥ इति श्रीस्कान्दे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे बहुदकमाहात्म्य
बालादित्यवृत्तान्तवर्णनं नाम षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ ततो मयास्य तीर्थस्य रक्षणाय पुनर्जय ॥
समाराध्य यथा देव्यः स्थापितास्तच्छृणुष्व भोः ॥ १ ॥ यथात्मा सर्वभूतेषु व्यापकः परमेश्वरः ॥ तथैव प्रकृतिर्नित्या व्यापका परमेश्वरी ॥ २ ॥ शक्ति
प्रसादादाप्नोति वीर्यं सर्वाश्च संपदः ॥ ईश्वरी सर्वभूतेषु सा चैवं पार्थ संस्थिता ॥ ३ ॥ बुद्धिहीनुष्टिलमेति तुष्टिः शान्तिः क्षमा स्पृहा ॥ श्रद्धा च
चेतना शक्तिर्मत्रोत्साहप्रभृद्भवा ॥ ४ ॥ इयमेव च बंधाय मोक्षायेयं च सर्वदा ॥ एनामाराध्य चैश्वर्यमिन्द्राद्याः समवाप्नुयुः ॥ ५ ॥ ये च
शक्तिं न मन्यन्ते तिरस्कुर्वन्ति चाधमाः ॥ योगीन्द्रा अपि ते व्यक्तं ब्रूयन्ते काशिजा यथा ॥ ६ ॥ वाराणस्यां किल पुरा सिद्धयोगीश्वराः पुनः ॥
अवमन्य च ते शक्तिं पुनर्ब्रूयन्मुपागताः ॥ ७ ॥ तस्मात्सदा देहिनेयं शक्तिः पूज्यैव नित्यदा ॥ तुष्टा ददाति सा कामान्नुष्टा संहरते क्षणात् ॥ ८ ॥
परमा प्रकृतिः सा च बहुभेदैर्व्यवस्थिता ॥ तासां मध्ये महादेव्यो ह्यत्र संस्थापिताः शृणु ॥ ९ ॥ चतस्रस्तु महाशक्त्यश्चतुर्दिक्षु व्यवस्थिताः ॥ सिद्धां वि

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ४७

॥१८०॥

का तु पूर्वस्यां स्थापिता सा गुहेन च ॥१०॥ जगदादौ मूलप्रकृतेरुत्पन्ना सा प्रकीर्त्यते ॥ आराधिता यतः सिद्धेस्तस्मात्सिद्धाविका च सा ॥११॥
 दक्षिणस्यां तथा तारा संस्थिता स्थापिता मया ॥ तारणार्थाय देवानां यस्मात्कूर्मं समाश्रिता ॥ १२ ॥ ययाविष्टः समुज्जह्वे वेदान्कूर्मो जगद्गुरुः ॥
 अनयाविष्टदेहश्च बुधो बौद्धान्हनिष्यति ॥१३॥ कोटिशो वेदमार्गस्य ध्वंसकान्पापकर्मिणः ॥ इयं मया समाराध्य समानीता गिरेः सुता ॥ १४ ॥
 कोटिसंख्याभिरत्युग्रदेवीभिः संवृता च सा ॥ दक्षिणां दिशमाश्रित्य संस्थिता मम गौरवात् ॥१५॥ पश्चिमायां तथा देवी संस्थिता भास्करा शुभा ॥
 ययाविष्टानि भासंते भास्करप्रमुखानि च ॥१६॥ विंबानि सर्वताराणां गच्छन्त्यायांति च द्रुतम् ॥ सैषा महाबला शक्तिर्भास्वरा कुरुनन्दन ॥१७॥
 मयाराध्य समानीता कटाहादत्र संस्थिता ॥ कोटिकोटिवृता नित्यं त्रायते पश्चिमां दिशम् ॥ १८ ॥ उत्तरस्यां तथा देवी संस्थिता योगनंदिनी ॥
 परमप्रकृतेर्देहात्पूर्वं निःसृतया यया ॥ १९ ॥ दृष्ट्या दृष्टा निर्मलया योगमापुश्चतुःसनाः ॥ योगीश्वरी च सा देवी सनकाद्यैः सुतोषिता ॥ २० ॥
 सैव चांडकटाहान्मे समाराध्यात्र प्रापिता ॥ योगिनीभिः परिवृता संस्थिता चोत्तरां दिशम् ॥ २१ ॥ एवमेता महाशक्त्यश्चतस्रः संस्थिताः
 सदा ॥ पूजिताः कामदा नित्यं रुष्टाः संहरणक्षमाः ॥ २२ ॥ ततश्च नव मे दुर्गाः समानीताः शृणुष्व ताः ॥ २३ ॥ त्रिपुरानाम परमा देवी
 स्थाणुर्यया पुरा ॥ आविष्टस्त्रिपुरं निन्ये भस्मत्वं जगदीश्वरः ॥ २४ ॥ त्रिपुरेति ततस्तां तु प्रोक्तवान्भगवान्हरः ॥ तुष्टाव च स्वयं तस्मात्पूज्या
 सा जगतामपि ॥ २५ ॥ सा चाराध्य समानीता मयामरेश्वरपर्वतात् ॥ भक्तानां कामदा सास्ति भट्टादित्यसमीपतः ॥ २६ ॥ अपरा चापि
 कोलंबा महाशक्तिः सनातनी ॥ कोलरूपी ययाविष्टः केशवश्चोज्जहार गाम् ॥ २७ ॥ तस्मात्सा विष्णुना चोक्ता कोलंबेति स्तुतार्चिता ॥ सा च
 देवी मया पार्थ भक्तियोगेन तोषिता ॥ २८ ॥ वाराहगिरिसंस्था मां समानीता च साब्रवीत् ॥ यत्राहं नारद सदा तिष्ठामि कृपयार्थिनाम् ॥
 ॥ २९ ॥ तत्र कूपेन संस्थेयं रुद्राणीसंस्थितेन वै ॥ तं हि कूपं विना मह्यं न रतिर्जायते क्वचित् ॥३०॥ तस्माद्भवान्कूपवरं स्वयमत्र खन द्विज ॥
 एवमुक्ते पार्थ देव्या दर्भमूलेन मे तदा ॥ ३१ ॥ कूपोऽखनि यत्र साक्षाद्रुद्राणी कूप आवभौ ॥ ततो मया तत्र देवाः स्नात्वा जप्त्वा च तर्पिताः ॥३२॥
 पूजिता च ततो देवी कोलंबा जगदीश्वरी ॥ परिनुष्टा तदा देवी प्रणतं मां ततोऽब्रवीत् ॥ ३३ ॥ सदात्र चाहं स्थास्यामि प्रसादं प्रापिता त्वया ॥ ये
 च कूपेन संस्नात्वा माचाष्टम्यां विशेषतः ॥३४॥ पूजयिष्यंति मां मर्त्यास्तेषां छेत्स्यामि दुष्कृतम् ॥ सर्वतीर्थमयो यश्च सर्वर्तुकवने स्थितः ॥ ३५ ॥

१ सितान्-इति पाठः-सितान्-गिरेः-धवलगिरेः-इत्यर्थः । हिमालयाद्विरेरित्यर्थो वा मन्दराचलादित्यर्थो वा । २ च-इ० पा० । ३ संस्थेयम्-स्थातव्यम्-इत्यर्थः ।

स्कां.म.पु.
॥१८१॥

मेरोः समीपे रुद्राण्याः कूप एष स एव च ॥३६॥ प्रयागादग्निगंगाया गयायाश्च विशेषतः ॥ कूपेस्मिन्नधिकं स्नानं मया नारद कीर्तितम् ॥ ३७ ॥
तदहं तव वाक्येन संस्थितात्र तपोधन ॥ गुहेनाथ सरः पुण्यं पालयिष्याम्यतन्द्रिता ॥ ३८ ॥ कुमारेशं पूजयित्वा पूजयिष्यन्ति ये च माम् ॥ देवीभिः
षष्टिकोटीभिर्युता तेषामभीष्टदा ॥ ३९ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ इत्युक्तोऽहं पार्थ देव्या तदानीं प्रीयमाणया ॥ प्रत्यब्रवं प्रमुदितः कोलंवां विश्वमा
तरम् ॥ ४० ॥ अत्रास्य माता त्वं देवि गुप्तक्षेत्रस्य कारणम् ॥ तीर्थयात्रा वृथा तेषां नार्चयन्तीह त्वां च ये ॥ ४१ ॥ इदं च यत्सरः पुण्यं त्वन्नाम्ना
ख्यातिमेष्यति ॥ ईश्वरी सरसोऽस्य त्वं तीर्थस्यास्य तथेश्वरी ॥ ४२ ॥ एवं दीर्घं तपस्तत्त्वा स्थापिता मयका शुभा ॥ महादुर्गा नरेस्तस्मात्पृ
ज्येयं सततं बुधैः ॥ ४३ ॥ तृतीया च दिशि तस्यां स्थिता संस्थापिता मया ॥ गुहेन च कपालेश्याः प्रभावोऽस्याः पुरोरितः ॥ ४४ ॥ धन्यास्ते
ये प्रपश्यन्ति नित्यमेनां नरोत्तमाः ॥ कपालेश्वरमभ्यर्च्य विश्वशक्तिरियं यतः ॥ ४५ ॥ एवमेतास्तिस्रो दुर्गाः पूर्वस्यां दिशि संस्थिताः ॥ पश्चि
मायां प्रवक्ष्यामि तिस्रो दुर्गा महोत्तमाः ॥ ४६ ॥ सुवर्णाक्षी तु या देवी ब्रह्मांडपरिपालिनी ॥ सा मयात्र समाराध्य तीर्थे देवी निवेशिता ॥
॥ ४७ ॥ ये चैनां प्रणमिष्यन्ति पूजयिष्यन्ति भक्तितः ॥ त्रयस्त्रिंशद्भिः कोटीभिर्देवीभिः पूजिता च तैः ॥ ४८ ॥ अपरा च महादुर्गा चर्चिता चेति
संस्थिता ॥ रसातलतलान्तत्र मयानीता सुभक्तितः ॥ ४९ ॥ इयमर्च्या च चिंत्या च वीरत्वं समभीप्सुभिः ॥ बहुभिर्देवदैतेयैर्ददौ तेभ्यश्च वीर
ताम् ॥ ५० ॥ इयमेव महादुर्गा शूद्रकं वीरसत्तमम् ॥ चौरैर्बद्धं कलौ चाग्रे मोक्षयिष्यति विक्रमात् ॥ ५१ ॥ ततस्त्वेतां स चाराध्य वीरद्वैतम्
वाप्स्यति ॥ निहनिष्यति चाक्रम्य कालसेनमुखात्रिपुत्र ॥ ५२ ॥ तस्मादियं समाराध्या वीर्यकामैर्नरैः सदा ॥ चर्चिता या महादुर्गा पश्चिमायां
दिशि स्थिता ॥ ५३ ॥ तथा त्रैलोक्यविजया तृतीयस्यां दिशि स्थिता ॥ यामाराध्य जयं प्राप्तस्त्रिलोक्यां रोहिणीपतिः ॥ सोमलोकान्म
यानीता पूजिता जयदा सदा ॥ ५४ ॥ एवमेताः पश्चिमायामुत्तरस्यामतः शृणु ॥ तिस्रो देव्यश्चोत्तरस्यामेकवीरामुखाः स्थिताः ॥ ५५ ॥
एकवीरेति या देवी साक्षात्सा शिवपूजिता ॥ ययाविष्टो जगत्सर्वं संहरत्येषं भूतराट् ॥ ५६ ॥ वीर्येणाद्येकवीरायाः कृत्वा लोकांश्च भस्मसात् ॥
युगेकादशपूर्णत्वे विलक्षोऽभूत्स भस्मनि ॥ ५७ ॥ एवंविधा त्वेकवीरा शक्तिरेषा सनातनी ॥ पूजिताराधिता चैव सर्वाभीप्सितदा नृणाम् ॥
॥ ५८ ॥ ब्रह्मलोकात्समानीता मयाराध्यात्र भारत ॥ नामकीर्तनमप्यस्या दुष्टानां घातनं विदुः ॥ ५९ ॥ द्वितीया हरसिद्ध्याख्या देवी दुर्गा

१ मयका-मया-इत्यर्थः । अक-अक्यविशिष्टस्य रूपमिदम् । २ ततः-इ० पा० । ३ एव-इ० पा० ।

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ४७

॥१८१॥

महाबला ॥ शीकोत्तरात्समाराध्य मयानीतात्र पांडव ॥ ६० ॥ यदा शीकोत्तरस्थेन पार्वत्या प्रार्थितेन च ॥ रुद्रेण डाकिनीमंत्रः प्रोक्तो देव्याः
कृपालुना ॥ ६१ ॥ तदा मंत्रप्रभावेण मोहिता गिरिजा सती ॥ तमेवाक्रम्य मांसं च शोणितं च भवं पपौ ॥ ६२ ॥ ततो रुद्रशरीरात्तु विनिष्क्रांता
तिनाशिनी ॥ हरसिद्धिर्महादुर्गा महामंत्रविशारदा ॥ ६३ ॥ सा सहस्रभुजा देवी समाक्रम्याभिपीडय च ॥ मोक्षयामास गिरिशमशापयत तां
तथा ॥ ६४ ॥ ततः प्रभृति सा लोके हरसिद्धिः प्रकीर्त्यते ॥ देवीनां षष्टिकोटीभिरावृता पूज्यते सुरैः ॥ ६५ ॥ एतामाराध्य सुग्रीवप्रमुखा दोष
नाशिनीम् ॥ अभ्रवन्सुमहावीर्या डाकिनीसंघनाशनाः ॥ ६६ ॥ तस्मादेतां पूजयेत्तु मनोवाक्कायकर्मभिः ॥ डाकिन्याद्या न सर्पति हरसिद्धेरनं
तरम् ॥ ६७ ॥ तृतीयेशानकोणस्था चंडिका नवमी स्थिता ॥ वागीशोऽपि लभेत्पारं नैव यस्याः प्रवर्णने ॥ ६८ ॥ या पुरा पार्वतीदेहाद्विनिः
सृत्य महासुरो ॥ चंडमुंडो निहत्यैव भक्षयामास क्रोधतः ॥ ६९ ॥ अक्षौहिणीशतं त्वेकं चंडमुंडो च तावुभौ ॥ नापूर्यतैकग्रासोऽस्याः किंलक्ष्या
यात्वियं हि सा ॥ ७० ॥ इयमेवांधकानां च तृषिता शोणितं पुनः ॥ पपौ ततो निजग्राह चांधकं भगवान्भवः ॥ ७१ ॥ इयं च रक्तबीजानां
कृत्वा पानं च रक्तजम् ॥ अर्पयामास तं देव्याश्चासुण्डापीतशोणितम् ॥ ७२ ॥ एषा तृप्यति भक्तानां प्रणामेनापि भारत ॥ अर्बुदानां च कोटी
भिर्देव्यानां पापकर्मिणाम् ॥ ७३ ॥ कुण्डं चास्या मया देव्याः पुण्यं निष्पादितं शुभम् ॥ यत्र वै स्पर्शमात्रेण सर्वतीर्थफलं लभेत् ॥ ७४ ॥ हरसि
द्धिर्देवसिद्धिर्धर्मसिद्धिश्च भारत ॥ विविधा प्राप्यते सिद्धिस्तीर्थेऽस्मिंश्चंडिकारतैः ॥ ७५ ॥ यश्च पूजयते देवीं स्वल्पेन बहुनापि वा ॥ कात्या
यनी कोटिशतैर्वृता तस्य विभूतिदा ॥ ७६ ॥ एवमेता महादुर्गा नव तीर्थेऽत्र संस्थिताः ॥ चतस्रश्चापि दिग्देव्यो नित्यमर्च्याः शुभेप्सुभिः ॥ ७७ ॥
आश्विनस्य च मांसस्य नवरात्रे विशेषतः ॥ उपोष्य चैकभक्तैर्वा देवीस्त्वेताः प्रपूजयेत् ॥ ७८ ॥ बलिपूषकनैवेद्यैस्तर्पणैर्धूपगंधभिः ॥ तस्य
रक्षां चरंत्येता रथ्यासु त्रिकचत्वरे ॥ ७९ ॥ भूतप्रेतपिशाचाद्या नोपकुर्युः प्रपीडनम् ॥ आपदो विद्रवंत्याशु योगिन्यो नंदयन्ति तम् ॥ ८० ॥
पुत्रार्थी लभते पुत्रान्धनार्थी धनमाप्नुयात् ॥ रोगार्तो मुच्यते रोगाद्बद्धो मुच्येत बन्धनात् ॥ ८१ ॥ आसां यः कुरुते भक्तिं नरो नारी च

१ किंलक्ष्या या त्वियं हि सा-या तु इयम्-(एतादृशप्रभाववती) [अस्ति] सा किंलक्ष्या-कांक्षशी / महाप्रभावशालिनी स्यात् (तत् त्वमेव मनसि विचारय) । इति-अर्थयोजना कर्तव्या । एतेन इयमर्तोपग्रस्त
रूपा-अत्यन्तोपप्रभावशालिनी चास्ति-इति सूचितम् । २ यतः शुभाः-६० पा० । ३ माषस्य-इत्यपि पाठः । ४ एकभक्तैः-एकधान्यभोजनैः-इत्यर्थः । ५ बलिपुष्पकनैवेद्यैः-६० पा० ।

स्कां.प.पु.
॥१८२॥

श्रद्धया ॥ सर्वाङ्कामानवाप्नोति यांश्चितयति चेतसि ॥ ८२ ॥ कामगव्य इमा देव्यश्चिन्तामणिनिभास्तथा ॥ कल्पवल्क्योऽथ भक्तानां
प्रतिच्छन्दोऽत्र नव हि ॥ ८३ ॥ तथात्र भूतमातास्ति हरसिद्धेस्तु दक्षिणे ॥ तस्या माहात्म्यमतुलं संक्षेपात्प्रब्रवीमि ते ॥ ८४ ॥ पूर्वं
किल गुहो विद्वान्पुण्ये सारस्वते तटे ॥ भूतप्रेतपिशाचानामाधिराज्येऽभ्यषिच्यत ॥ ८५ ॥ स च सर्वाणि भूतानि मर्यादायामधारयत् ॥ एतद्वं
प्रदायैव कृपया भगवान्गुहः ॥ ८६ ॥ यदमंत्रहुतं किञ्चिद्वेदबाह्यं च यत्कृतम् ॥ अश्रद्धया च क्रोधेन तद्वस्तुस्यै भविष्यति ॥ ८७ ॥ ततस्त्वनेन
भोगेन तानि नन्दन्ति कृत्स्नशः ॥ ततः केनापि कालेन श्रद्धयाऽश्रद्धया कृतम् ॥ ८८ ॥ पुण्यं तान्येव भूतानि प्रसंत्याक्रम्य देवताः ॥ ततो देवाः
क्षुधातार्तास्ते गुहायैतन्न्यवेदयन् ॥ ८९ ॥ स वै तदाकर्ण्य क्रुद्धो गुहः काल इवाभवत् ॥ तस्य क्रुद्धस्य भूपद्ममध्यात्काचिद्विनिर्गता ॥ ९० ॥
ज्वालामाला सुदुर्दर्शा नारी द्वादशलोचना ॥ सा च प्रणम्य तं ग्राह तव शक्तिरहं प्रभो ॥ शीघ्रमादिश मां कृत्ये किं करोमि तवेप्सितम् ॥ ९१ ॥
॥ ॥ स्कन्द उवाच ॥ ॥ एतैर्भूतगणैः पापैरुलूङ्घ्य मम शासनम् ॥ ९२ ॥ मनुष्यदत्तं सकलं भुज्यते स्वेच्छयाधमैः ॥ शीघ्रमेतानि त्वं
तस्मान्मर्यादायामुपानय ॥ ९३ ॥ एतास्त्वानुब्रजिष्यन्ति देव्यः कोटिशतं शुभि ॥ ततस्तथेति सा चोक्ता देवीभिः संवृता तदा ॥ ९४ ॥
मयूरं समुपास्थाय गुहशक्तिः समागता ॥ संरोजवनमासाद्य भूतसंचानपश्यत ॥ ९५ ॥ जवान च समासाद्य देवी नानाविधायुधैः ॥
ततः प्रेतपिशाचाद्या हन्यमाना महारणे ॥ ९६ ॥ प्रसादयन्ति तां देवीं नानावेषैः सुदीनवत् ॥ केचिद्ब्राह्मणवेषैश्च तापसानां तथो
क्तिभिः ॥ ९७ ॥ नृत्यन्ति देवि पद्माक्षि प्रसीदेति पुनःपुनः ॥ ततः प्रसन्ना सा देवी त्रियतां स्वेच्छयाऽऽह तां ॥ ९८ ॥ तां ते प्रोबु
द्धाहि नस्त्वं भूतमाता भवेश्वरि ॥ मर्यादां नैव त्यक्ष्यामो वयं स्कन्दविनिर्मिताम् ॥ ९९ ॥ ये चैवं त्वां तोषयन्ति तेषां देहि वरान्सदा ॥ १०० ॥
॥ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ ॥ वैशाखे दर्शदिवसे ये चैवं तोषयन्ति माम् ॥ अरिष्ठाभरणैः पुष्पैर्दधिभक्तैश्च पूजनैः ॥ तेषां सर्वोपसर्गा वै यास्यन्ति
विलयं स्फुटम् ॥ १०१ ॥ एवं दत्त्वा वरं देवी मुमुदे भूतसंवृता ॥ एवंप्रभावा सा देवी मयानीतात्र भारत ॥ १०२ ॥ य एनां प्रणमेन्मर्त्यः सर्वा

१ कामगव्यः--कामधेनवः--कामपूरकाः--इत्यर्थः । कामगव्याः--इ० पा० । २ प्रतिच्छन्दोऽत्र संशयस्य पर्यायशब्दो बोद्धव्यः प्रकरणसंगत्याय । ३ कार्तिकेय उवाच--इ० पा० । ४ शुभाः--इ० पा० ।
५ शिरोभुजनम्--इ० च पा० । ६ प्रमोदयन्ति--इ० पा० ।

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ४७

॥१८२॥

रिष्टैर्विमुच्यते ॥ १०३ ॥ एवं प्रभावाः परिकीर्तिता मया समासतस्तीर्थवरेऽत्र देव्यः ॥ चतुर्दशैवार्जुन पूजिता याश्चतुर्दशस्थानवरेर्नृमुख्यैः ॥
 ॥ १०४ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे श्रीदेव्याख्यानावर्णनं नाम
 सप्तचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि सोमनाथमहिं स्फुटम् ॥ शृण्वन्त्यां कीर्त
 यिष्यामि पापमोक्षमवाप्नुयात् ॥ १ ॥ पुरा त्रेतायुगे पार्थ चौडेदेशसमुद्रयो ॥ ऊर्जयंतश्च प्रालेयो विप्रावास्तां महाद्युती ॥ २ ॥ तावेकदा पुरा
 नार्थे श्लोकमेकमपश्यताम् ॥ तं दृष्ट्वा सर्वशास्त्रज्ञावास्तां कटकितत्वचो ॥ ३ ॥ प्रभासाद्यानि तीर्थानि पुलस्त्यायाह पद्मभूः ॥ न येस्तत्राप्लुतं
 चैव किं तेस्तीर्थमुपासितम् ॥ ४ ॥ इति श्लोकं पठित्वा तौ पुनःपुनरभिष्टुतम् ॥ तर्ह्येव च प्रभासाय निःसृतौ स्नातुमुत्तमौ ॥ ५ ॥ तौ वनानि
 नदीश्चैव व्यतिक्रम्य शनैःशनैः ॥ महर्षिगणसंकीर्णामुत्तीर्णौ नर्मदां शिवाम् ॥ ६ ॥ गुप्तक्षेत्रस्य माहात्म्यं महीसागरसंगमम् ॥ तत्र स्नात्वा प्रभा
 साय तन्मध्येन प्रतस्थतुः ॥ ७ ॥ ततो मार्गस्य शून्यत्वान्तदक्षुधापीडितौ भृशम् ॥ आस्तां विचेतनौ विप्रौ सिद्धलिंगसमीपतः ॥ ८ ॥ सिद्ध
 नाथं नमस्कृत्य संप्रयातौ सुधैर्यतः ॥ क्षुधावेगेन तीव्रेण तृषा मध्यार्कतापितौ ॥ ९ ॥ सहसा पतितौ भूमौ स्थूणपादौ विमूर्छितौ ॥ ततो
 मुहूर्तात्प्रालेय ऊर्जयंतमभाषत ॥ १० ॥ किंचिद्विश्वस्य धैर्याच्च सखे किं न श्रुतं त्वया ॥ यथा यथा विवर्णांगो जायते तीर्थयात्रया ॥ ११ ॥
 तथातथा भवेदानेर्दीनः सोमेश्वरो हरः ॥ तथाऽऽस्तां लुंठमानौ तावेवमुक्ते श्रुतेऽपि च ॥ १२ ॥ लुंठमानो जगामेव प्रालेयः किंचिदंतरे ॥ उत्थितं
 सहसा लिंगं भूमिं भित्त्वा सुदुर्दृशम् ॥ १३ ॥ खे वाणी चाभवत्तत्र पुष्पवर्षपुरःसरा ॥ प्रालेय तव हेतोस्तु सोमनाथसमं फलम् ॥ उत्थितं साग
 रतटे लिंगं तिष्ठत्र सुव्रत ॥ १४ ॥ ॥ प्रालेय उवाच ॥ ॥ यद्येवं सत्यमेतच्च तथाप्यात्मा प्रकल्पितः ॥ १५ ॥ प्रभासाय प्रयातव्यं यदाऽऽ
 मृत्योर्मया स्फुटम् ॥ ततश्चैवोर्जयंतोऽपि मूर्ध्निभावाल्लुठन्पुरः ॥ १६ ॥ अपश्यदुत्थितं लिंगं स चैवं प्रत्यपद्यत ॥ ततः प्रत्यक्षतां प्राप्तो भवश्चक्रे
 तयोर्दृढे ॥ १७ ॥ दृष्ट्वा तनू ततो यातौ प्रभासं शिवसन्न च ॥ तावेतौ सोमनाथौ द्वौ सिद्धेश्वरसमीपतः ॥ १८ ॥ ऊर्जयंतः प्रतीच्यां च प्राले
 यस्येश्वरोऽपरः ॥ सोमकुंडांभसि शनैः स्नात्वाण्वमहीजले ॥ १९ ॥ सोमनाथद्वयं पश्येजन्मपापात्प्रमुच्यते ॥ ब्रह्मात्र स्थापयित्वा तु हाटकेश्वर

१ सोमनाथमहिम्-सोमनाथमाहात्म्यम्-इत्यर्थः । २ ताम्-इति शेषः । यां कीर्तयिष्यामि तां शृण्वन्-मोक्षमवाप्नुयादिति योजना बोध्या । ३ चौलदेशसमुद्रयो-इ० पा० । ४ ऊर्जयंतश्च-इ० पा० । ५ श्रुत्वा-
 इ० पा० । ६ दृढे-इति-तनू-इत्यस्य विशेषणम् ।

स्कं. ३. ५.
॥ १८३ ॥

संज्ञितम् ॥ २० ॥ महीनगरके लिंगं पातालात्सुमनोहरम् ॥ तुष्टाव देवं प्रयतः स्तुतिं तां शृणु पांडव ॥ २१ ॥ नमस्ते भगवन्नुद्र भास्करा
मिततेजसे ॥ नमो भवाय रुद्राय रसायां बुभयाय ते ॥ २२ ॥ शर्वाय क्षितिरूपाय सदा सुरभिणे नमः ॥ ईशाय वायवे तुभ्यं संस्पर्शाय
नमोनमः ॥ २३ ॥ पशूनां पतये चापि पावकायातितेजसे ॥ भीमाय व्योमरूपाय शब्दमात्राय ते नमः ॥ २४ ॥ महादेवाय सोमाय
अमृताय नमोऽस्तु ते ॥ उग्राय यजमानाय नमस्ते कर्मयोगिने ॥ २५ ॥ इत्येवं नामभिर्दिव्यैः स्तव एष उदीरितः ॥ यः पठेच्छृणु
याद्रापि पितामहकृतं स्तवम् ॥ २६ ॥ हाटकेश्वरलिंगस्य नित्यं च प्रयतो नरः ॥ अष्टमूर्तेः स सायुज्यं लभते नात्र संशयः ॥ २७ ॥
हाटकेश्वरलिंगं च प्रयतो यः स्मरेदपि ॥ तस्य स्याद्भरदो ब्रह्मा तेनेदं स्थापितं जयं ॥ २८ ॥ एवंविधानि तीर्थानि महीसागरसंगमे ॥ बहूनि
संति पुण्यानि संक्षेपाद्दर्शितानि मे ॥ २९ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे
स्तम्भतीर्थमाहात्म्ये सोमनाथवृत्तांतवर्णनं नामाष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ अत्यद्भुतानि तीर्थानि
लिंगानि च महामुने ॥ श्रुत्वा तव सुखांभोजाद्दृशं मे हृष्यते मनः ॥ १ ॥ महीनगरकस्यापि स्थापितस्य त्वया मुने ॥ यानि तीर्थानि
मुख्यानि तानि वर्णय मे प्रभो ॥ २ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ श्रीमन्महीनगरके यानि तीर्थानि फाल्गुन ॥ तानि वक्ष्यामि यत्रास्ते जया
दित्यो रविः प्रभुः ॥ ३ ॥ जयादित्यस्य यो नाम कीर्तयेदिह मानवः ॥ सर्वरोगविनिर्मुक्तो लभेत्सोऽपि हृदीप्सितम् ॥ ४ ॥ यस्य संदर्शनादेव
कल्याणैरपि पूर्यते ॥ मुच्यते चाप्यकल्याणैः श्रद्धावान्पार्थ मानवः ॥ ५ ॥ तस्य देवस्य चोत्पत्तिं शृणु पार्थ वदामि ते ॥ शृण्वन्वा कीर्तयन्वापि
प्रसादं भास्कराल्लभेत् ॥ ६ ॥ अहं संस्थाप्य संस्थानमेतत्कालेन केनचित् ॥ प्रयातो भास्करं लोकं दर्शनार्थी यदृच्छया ॥ ७ ॥ स मां प्रणतमा
सीनमभ्यर्च्यार्च्येण भास्करः ॥ प्रहसन्निव प्राहेदं देवो मधुरया गिरा ॥ ८ ॥ कुत आगम्यते विप्र क्व च वा प्रतिगम्यते ॥ क्व चायं नारदमुने
कालस्ते विहृतोऽभवत् ॥ ९ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ एवमुक्तो भास्करेण तं तदा प्राब्रवं वचः ॥ भारते विहृतः खण्डे महीनगरकादपि ॥
दर्शनार्थं तव विभो समायातोऽस्मि भास्कर ॥ १० ॥ ॥ रविरुवाच ॥ ॥ यत्त्वया स्थापितं स्थानं तत्र ये संति ब्राह्मणाः ॥ तेषां गुणान्मम

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ४९

१ सुरभिणे—सुरभिः—सुगंधः विद्यते यस्य सः सुरभी—सुगन्धिः—तस्मै सुरभिणे । 'सुगंधि पुष्टिर्वर्धनम्' इति श्रुतेः । २ जय—हे अर्जुन—इत्यर्जुनसंबोधनमिदम् । ३ महीसागररोधसि—४० पा० । ४ संस्पर्श
मात्—३० पा० । ५ तीर्थस्य—३० पा० । ६ महीसागरकात्—३० पा० ।

॥ १८३ ॥

इहि किं गुणा ननु ते द्विजाः ॥ ११ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ एवं पृष्टो भगवता पुनरेवाब्रवं वचः ॥ १२ ॥ यदि वान्भोः प्रशंसामि स्वीया
 नस्तौतीति वाच्यता ॥ निदाम्यनेर्हान्कस्माद्वा कष्टमेवोभयत्र च ॥ १३ ॥ अथवापारमाहात्म्ये सति तेषां महात्मनाम् ॥ अल्पे कृते वर्णने स्या
 दोष एव महान्मम ॥ १४ ॥ मदर्चितद्विजैर्द्राणां यदि स्याच्छ्रवणेप्सुता ॥ ततः स्वयं विलोक्यास्ते गत्वेदं मे मतं खे ॥ १५ ॥ इति श्रुत्वा मम
 वचो रविरासीत्सुविस्मितः ॥ स्वयं द्रक्ष्यामि चोवाच पुनःपुनरहर्षितः ॥ १६ ॥ सोऽथ विप्रतनुं कृत्वा मां विसर्ज्यैव भास्करः ॥ प्रतपन्दिवि
 योगाच्च प्रयातोर्णवरोधसि ॥ १७ ॥ जटां त्रिषवणस्नानपिङ्गलां धारयन्नथ ॥ वृद्धद्विजो महातेजा ददृशे ब्राह्मणैर्मम ॥ १८ ॥ ततो हारीतप्रमुखाः
 प्रहर्षोत्फुल्ललोचनाः ॥ उत्थाय ब्रह्मशालायास्ते द्विजा द्विजमाद्रवन् ॥ १९ ॥ नमस्कृत्य द्विजाग्र्यं ते प्रहर्षादिदमब्रुवन् ॥ २० ॥ अद्य नो दिवसः पुण्यः
 स्थानमद्योत्तमं त्विदम् ॥ यत्त्वया विप्रप्रवर स्वयमागमनं कृतम् ॥ २१ ॥ धन्यस्य हि गृहस्थस्य कृपयैव द्विजोत्तमाः ॥ आतिथ्यवेषेणायाति
 पावनार्थं न संशयः ॥ २२ ॥ तत्त्वं गेहानि चास्माकं पादचक्रमणेन च ॥ दर्शनाद्भोजनात्स्थानादस्माभिः सह पावय ॥ २३ ॥ अतिथिरुवाच ॥ ॥
 भोजनं द्विविधं विप्रा प्राकृतं परमं तथा ॥ तदहं सम्यगिच्छामि दत्तं परमभोजनम् ॥ २४ ॥ इत्येतदतिथेः श्रुत्वा हारीतः पुत्रमब्रवीत् ॥ अष्टवर्षं तु
 कमठं वेत्ति पुत्र द्विजोदितम् ॥ २५ ॥ ॥ कमठ उवाच ॥ ॥ तात प्रणम्य त्वां वक्ष्ये तादृक्परमभोजनम् ॥ द्विजं च तर्पयिष्यामि दत्त्वा परमभोजनम् ॥
 ॥ २६ ॥ सुतेन किल जातेन जायते चानृणः पिता ॥ सत्यं करिष्ये तद्वाक्यं संतर्प्यातिथिमुत्तमम् ॥ २७ ॥ भोजनं द्विप्रकारं च प्रविभागस्तयोरयम् ॥ प्राकृ
 तं प्रोच्यते त्वेवमन्यत्परमभोजनम् ॥ २८ ॥ तत्र यत्प्राकृतं नाम प्रकृतिप्रमुखस्य तत् ॥ चतुर्विंशतितत्त्वानां गणस्योक्तं हि तर्पणम् ॥ २९ ॥ पद्मं
 भोजनं तच्च पञ्चभेदं वदन्ति च ॥ येन भुक्तेन तृप्तं स्यात्क्षेत्रं यद्देहलक्षणम् ॥ ३० ॥ यथापरंपरं नाम प्रोक्तं परमभोजनम् ॥ परमः प्रोच्यते चात्मा
 तस्य तद्भोजनं भवेत् ॥ ३१ ॥ ततो नानाप्रकारस्य धर्मस्य श्रवणं हि यत् ॥ तदन्नं प्रोच्यते भोक्ता क्षेत्रज्ञः श्रवणौ मुखम् ॥ ३२ ॥ तदास्यामि
 द्विजाग्र्याय पृच्छ विप्र यदिच्छसि ॥ शक्तिस्तर्पयिष्यामि त्वामहं विप्रसंसदि ॥ ३३ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ कमठस्यैतदाकर्ण्य सोऽतिथि
 र्वचनं महत् ॥ मनसैव प्रशस्यामुं प्रश्रमेनमथाकरोत् ॥ ३४ ॥ कथं संजायते जंतुः कथं चापि प्रलीयते ॥ भस्मतामथ संप्राप्य क्व चायं प्रति
 पद्यते ॥ ३५ ॥ ॥ कमठ उवाच ॥ ॥ गुरवे प्राङ्मस्कृत्य धर्माय तदनंतरम् ॥ छंदोगीतममुं प्रश्नं शक्त्या वक्ष्यामि ते द्विज ॥ ३६ ॥

स्कां.म.पु.
॥१८४॥

जनने त्रिविधं कर्म हेतुर्जतोर्भवेत्किल ॥ पुण्यं पापं च मिश्रं च सत्त्वरजसतामसम् ॥ ३७ ॥ तत्र यः सात्त्विको नाम स स्वर्गं प्रतिपद्यते ॥ स्वर्गा
त्कालपरिभ्रष्टो धनी धर्मी सुखी भवेत् ॥ ३८ ॥ तथा यस्तामसोनाम नरकं प्रतिपद्यते ॥ भुक्त्वा बह्वीर्यातनाश्च स्थावरत्वं प्रपद्यते ॥ ३९ ॥ मह
तां दर्शनस्पर्शैरुपभोगसहास्रैः ॥ महता कालयोगेन संसरन्मानवो भवेत् ॥ ४० ॥ सोऽपि दुःखदरिद्राद्यैर्वेष्टितो विकलेंद्रियः ॥ प्रत्यक्षः सर्व
लोकानां पापस्यैतद्वि लक्षणम् ॥ ४१ ॥ अथ यो मिश्रकर्मा स्यात्तिर्यक्त्वं प्रतिपद्यते ॥ महतामेव संसर्गात्संसरन्मानवो भवेत् ॥ ४२ ॥ यस्य
पुण्यं पृथुतरं पापमल्पं हि जायते ॥ स पूर्वं दुःखितो भूत्वा पश्चात्सौख्यान्वितो भवेत् ॥ ४३ ॥ पापं पृथुतरं यस्य पुण्यमल्पतरं भवेत् ॥ पूर्वं
सुखी ततो दुःखी मिश्रस्यैतद्वि लक्षणम् ॥ ४४ ॥ तत्र मानुषसंभूतिं शृणु यादृगसौ भवेत् ॥ पुरुषस्य स्त्रियाश्चैव शुक्रशोणितसंगमे ॥ ४५ ॥
सर्वदोषविनिर्मुक्तो जीवः संसरते स्फुटम् ॥ गुणान्वितमनोबुद्धिशुभाशुभसमन्वितः ॥ ४६ ॥ जीवः प्रविष्टो गर्भे तु कलले प्रतितिष्ठति ॥ मूढश्च
कलले तत्र मासमात्रं च तिष्ठति ॥ ४७ ॥ द्वितीयं तु तथा मासं धनीभूतः स तिष्ठति ॥ तस्यावयवनिर्माणं तृतीये मासि जायते ॥ ४८ ॥
अस्थीनि च तथा मासि जायन्ते च चतुर्थके ॥ त्वग्जन्म पंचमे मासि षष्ठे रोम्णां समुद्भवः ॥ ४९ ॥ सप्तमे च तथा मासि प्रबोधश्चास्य
जायते ॥ मातुराहारपीतं च सप्तमे मास्युपाश्रुते ॥ ५० ॥ अष्टमे नवमे मासि भृशमुद्विजते ततः ॥ जरायुणा वेष्टितांगो मुखे बद्धकरांगुलिः ॥ ५१ ॥
मध्ये क्लीबस्तु वामे स्त्री दक्षिणे पुरुषस्तथा ॥ तिष्ठत्युदरभागे च पृष्ठेरग्निमुखः किल ॥ ५२ ॥ यस्यां तिष्ठत्यसौ धोनौ तां च वेत्ति न संशयः ॥ सर्व
स्मरति वृत्तांतं बहूनां जन्मनामपि ॥ ५३ ॥ अंधे तमसि किं दृश्यो गंधान्मोहं दृढं लभेत् ॥ शीते मात्रा जले पीते शीतमुष्णं तयोष्णके ॥ ५४ ॥
व्यायामे लभते मातुः क्लेशं व्याधेश्च वेदनाम् ॥ अलक्ष्याः पितृमातृभ्यां जायन्ते व्याधयः पराः ॥ ५५ ॥ सौकुमार्याद्भुजं तीव्रां जनयन्ति च तस्य
ते ॥ स्वल्पमप्यथ तं कालं वेत्ति वर्षशतोपमम् ॥ ५६ ॥ संतप्यते भृशं गर्भे कर्मभिश्च पुरातनैः ॥ मनोरथाश्च कुरुते सुकृतार्थं पुनःपुनः
॥ ५७ ॥ जन्म चेदहमाप्स्यामि मानुष्ये जीवितं तथा ॥ ततस्तत्प्रकरिष्यामि येन मोक्षो भवेत्स्फुटम् ॥ ५८ ॥ एवं तु चिंतयानस्य सीमंतोन्नयनादनु ॥
मासद्वयं तद्व्रजति पीडतस्त्रियुगाकृति ॥ ५९ ॥ ततः स्वकाले संपूर्णं सूतिमारुतचालितः ॥ भवत्यवाइसुखो जंतुः पीडामनुभवन्पराम् ॥
॥ ६० ॥ अधोमुखः संकटेन योनिद्वारेण निःसरेत् ॥ पीडया पीड्यमानोऽपि चर्मोत्कर्तनतुल्यया ॥ ६१ ॥ करपत्रसमस्पर्शं करसंस्पर्शना

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ४९

॥१८४॥

दिकम् ॥ असौ जातो विजानाति मासमात्रं विमोहितः ॥ ६२ ॥ प्राक्कर्मवशगस्यास्य गर्भज्ञानं च नश्यति ॥ ततः करोति कर्माणि श्वेतं रक्ता-
 सितानि च ॥ ६३ ॥ अस्थिपट्टतुलास्तंभस्त्रायुर्वेन यंत्रितम् ॥ रक्तमांसमृदालिप्तं विष्णुत्रय्यभाजनम् ॥ ६४ ॥ सप्तभित्तिसुसंबद्धं छत्रं रोम-
 तृणैरपि ॥ वदनैकमहाद्वारं गवाक्षाष्टविभूषितम् ॥ ६५ ॥ ओष्ठद्वयकपाटं च दंतार्गलविमुद्रितम् ॥ नाडीस्वेदप्रवाहं च कफपित्तपरिप्लुतम् ॥
 ॥ ६६ ॥ जराशोकसमाविष्टं कालवक्रानलस्थितम् ॥ रागद्वेषादिभिर्ध्वस्तं षडौशिकसमुद्रवम् ॥ ६७ ॥ एवं संजायते पुंसो देहगेहमिदं द्विज ॥
 यस्मिन्वसति क्षेत्रज्ञो गृहस्थो बुद्धिगेहिनी ॥ ६८ ॥ मोक्षं स्वर्गं च नरकमास्ते संसाधयन्नपि ॥ ६९ ॥ ॥ इति श्रीस्कान्दे महापुराण एकाशीति
 साहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखंडे कमठसूर्यसंवादे जीवस्य देहोत्पत्तिवर्णनं नामैकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ७ ॥
 ॥ ॥ अंतिथिरुवाच ॥ ॥ साध्वबालमते बाल कमठैतत्त्वयोच्यते ॥ शरीरलक्षणं श्रोतुं पुनरिच्छामि तद्वद ॥ १ ॥ ॥ कमठ उवाच ॥ ॥ यथैत-
 द्वेदं ब्रह्मांडं शरीरं च तथा शृणु ॥ पादमूलं च पातालं प्रपदं च रसातलम् ॥ २ ॥ तलातलं तथा गुल्फौ जंघे चास्य महातलम् ॥ जानुनी सुतलं
 चोर्ध्वं वितलं चातलं कटिम् ॥ ३ ॥ नाभिं महीतलं प्राहुर्भुवर्लोकमथोदरम् ॥ उरःस्थलं च स्वर्लोकं महर्ग्रीवा मुखं जनम् ॥ ४ ॥ नेत्रे तपः
 सत्यलोकं शीर्षदेशं वंदति च ॥ तद्यथा सप्त द्वीपानि पृथिव्यां संस्थितानि च ॥ ५ ॥ तथात्र धातवः सप्त नामतस्तान्निबोध मे ॥ त्वगसृग्मांस
 मेदोऽस्थिमज्जाशुक्राणि धातवः ॥ ६ ॥ अस्त्रामत्र शतानि स्युस्त्रीणि षष्ट्यधिकानि च ॥ त्रिंशच्छतसहस्राणि नाडीनां कथितानि च ॥ ७ ॥
 पट्पञ्चाशत्सहस्राणि तथान्यानि नवैव तु ॥ ता वहति रसं देहे जलं नद्यो यथा भुवि ॥ ८ ॥ सार्धाभिस्तिष्ठन्मिच्छन् समंताद्गोमकोटिभिः ॥ शरीरं
 स्थूलसूक्ष्माभिर्दृश्यादृश्या हि ताः स्मृताः ॥ ९ ॥ षडंगानि प्रधानानि कथ्यमानानि मे शृणु ॥ द्वौ बाहू सक्थिनी द्वे च मूर्धा जठरमेव च ॥ १० ॥
 अंत्राण्यत्र तथा त्रीणि सार्धव्यामत्रयाणि च ॥ त्रिव्यामानि तथा स्त्रीणामाहुर्वेदविदो द्विजाः ॥ ११ ॥ ऊर्ध्वनालमधोवक्त्रं हृदि पद्मं प्रकीर्त्यते ॥
 हृत्पद्मवामतः ग्रीहो दक्षिणे स्यात्तथा यकृत् ॥ १२ ॥ मज्जातो मेदसश्चैव वसायाश्च तथा द्विज ॥ मूत्रस्य चैव पित्तस्य श्लेष्मणः शकृतस्तथा ॥
 ॥ १३ ॥ रक्तस्य चरमस्यात्र गता द्व्यंजलयः स्मृताः ॥ तेभ्यः प्रवर्तमानास्ते देहं संधारयंत्युत ॥ १४ ॥ सीवन्यश्च तथा सप्त पंच मूर्धानमा-
 स्थिताः ॥ एका मेढ्रं गता चैका तथा जिह्वा गता द्विज ॥ १५ ॥ नाड्यः सर्वाः प्रवर्तते नाभिपद्मात्तथात्र च ॥ यासां श्रेष्ठा शिरो याता सुषुम्नेडाः

स्म.प.पु.
॥१८५॥

थ पिंगला ॥ १६ ॥ नासिकाद्वारमासाद्य मंस्थिते देहवर्धने ॥ वायुरग्निश्चंद्रमाश्च पंचधा पंचधात्र च ॥ १७ ॥ प्राणापानसमानाश्च उदानो
व्यान एव च ॥ पंच भेदाः स्मृता वायोः कर्माण्येषां वदंति च ॥ १८ ॥ उच्छ्वासश्चैव निःश्वासो ह्यत्रापानप्रवेशनम् ॥ आकंठाच्छीर्षसंस्थास्य
प्राणकर्म प्रकीर्तितम् ॥ १९ ॥ त्यागो विष्णुत्रशुक्राणां गर्भविस्त्रवणं तथा ॥ अपानकर्म निर्दिष्टं स्थानमस्य गुदोपरि ॥ २० ॥ समानो धारय
त्यत्रं विवेचयति चाप्यथ ॥ रसयंश्चैव चरति सर्वश्रोणिष्ववारितः ॥ २१ ॥ वाक्प्रवृत्तिप्रदोद्वारे प्रयत्ने सर्वकर्मणाम् ॥ आकंठसुरसंस्था
नमुदानस्य प्रकीर्त्यते ॥ २२ ॥ व्यानो हृदि स्थितो नित्यं तथा देहचरोपि च ॥ धातुवृद्धिप्रदः स्वेदलालोन्मेषनिमेषकृत् ॥ २३ ॥
पाचको रजकश्चैव साधकालोचकौ तथा ॥ भ्राजकश्च तथा देहे पञ्चधा पावकः स्थितः ॥ २४ ॥ पाचकस्तु पचत्यत्रं नित्यं पक्वाशये स्थितः ॥
आमाशयस्थोऽपि रसं रंजकः कुरुते त्वसृक् ॥ २५ ॥ साधको हृदिसंस्थश्च बुद्ध्याद्युत्साहकारकः ॥ आलोचकश्च दृक्संस्थो रूपदर्शनशक्ति
कृत् ॥ २६ ॥ त्वक्संस्थो भ्राजको देहं भ्राजयेन्निर्मलीकृतः ॥ कुदको बोधकश्चैव तर्पणः श्लेष्मणस्तथा ॥ २७ ॥ आलंबकस्तथा देहे पंचधा
सोम उच्यते ॥ क्लेदकः क्लेदयत्यत्रं नित्यं पक्वाशये स्थितः ॥ २८ ॥ बोधको रसनास्थश्च रसानामवबोधकः ॥ शिरःस्थश्चक्षुरादीनां तर्पणार्तर्पणः
स्मृतः ॥ २९ ॥ सर्वसंश्रितश्चैव श्लेष्मणः श्लेष्मकृत्तथा ॥ उरःस्थः सर्वगात्राणि स वै ह्यालंबकः स्थितः ॥ ३० ॥ एवं वाय्वग्निसोमैश्च देहः संधारित
स्त्वसौ ॥ आकाशजानि स्रोतांसि तथा कोष्ठविविक्तता ॥ ३१ ॥ पार्थिवानीह जानीहि घ्राणकेशनखानि च ॥ अस्थीनि धैर्यं गुरुता त्वङ्मांसं
हृदयं गुदम् ॥ ३२ ॥ नाभिर्मेदो यकृन्मज्जा अंत्रमामाशयः शिरा ॥ स्नायुः पक्वाशयश्चैव प्राहुर्वेदविदो द्विजाः ॥ ३३ ॥ नेत्रयोर्मंडलं शुक्लं कफा
द्रवति पेटुकम् ॥ कृष्णं च मण्डलं वातात्तथा भवति मातृकम् ॥ ३४ ॥ पक्ष्ममण्डलमेकं तु द्वितीयं चर्ममण्डलम् ॥ शुक्लं तृतीयं कथितं चतुर्थं
कृष्णमण्डलम् ॥ ३५ ॥ इह मण्डलं पंचमं तु नेत्रं स्यात्पंचमण्डलम् ॥ अपरे नेत्रभागे द्वे उपांगोऽपांग एव च ॥ ३६ ॥ उपांगो नेत्रपर्यतो नासा
मूलमपांगकः ॥ वृषणौ च तथा प्रोक्तौ मेदोसृक्कफमांसकौ ॥ ३७ ॥ असृङ्मांसमयी जिह्वा सर्वेषामेव देहिनाम् ॥ हस्तयोरोष्ठयोर्मेद्रे ग्रीवायां षट्
च कूर्चकाः ॥ ३८ ॥ एवमत्र स्थिते जीवो देहेऽस्मिन्सप्तसप्तके ॥ पंचविंशतिको व्याप्य देहं वासोऽस्य मूर्धनि ॥ ३९ ॥ त्वगसृग्मांसमित्याहु
स्त्रिकं मातृसमुद्रवम् ॥ मेदोमज्जास्थिकं प्रोक्तं पितृजं षट्च कौशिकम् ॥ ४० ॥ एवं भूतमयं देहं पंचभूतसमुद्रवैः ॥ अत्रैर्यथा वृद्धिमेति तदहं वर्ण

१ असृग्यो वैद्यकशास्त्रज्ञाऽज्ञानयः । २ देहं व्याप्य स्थितः--इति योजना । अस्य जीवस्य वासः मूर्धनि--इति तदनुसम्बद्धमन्वयान्तरम् ।

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ५०

॥१८५॥

यामि ते ॥४१॥ तदन्नं पिण्डकवलैर्ग्रासैर्भुक्तं च देहि'भिः ॥ पूर्वं स्थूलाशये वायुः प्राणः प्रकुरुते द्विधा ॥ ४२ ॥ संप्रविश्यान्नमध्ये तु पृथगन्नं पृथग्ज-
 लम् ॥ अग्नेरूर्ध्वं जलं स्थाप्य तदन्नं तज्जलोपरि ॥ ४३ ॥ जलस्याधः स्वयं प्राणः स्थित्वाग्निं धमते शनैः ॥ वायुना धम्यमानोऽग्निरत्युष्णं
 कुरुते जलम् ॥ ४४ ॥ तदन्नमुष्णतोयेन समंतात्पच्यते पुनः ॥ द्विधा भवति तत्पक्वं पृथक्किट्टं पृथग्नसम् ॥ ४५ ॥ मलैर्द्वादशभिः किट्टं भिन्नं
 देहाद्द्विर्ब्रजेत् ॥ कर्णाक्षिनासिकाजिह्वादंताः शिशं गुदं नखाः ॥ ४६ ॥ रोमकूपाणि चैव स्युर्द्वादशेते मलाश्रयाः ॥ हृत्पद्मप्रतिबद्धाश्च सर्वा नाड्यः
 समंततः ॥ ४७ ॥ तासां मुखेषु तं सूक्ष्मं व्यानः स्थापयते रसम् ॥ रसेन तेन ता नाडीः समानः पूरयेत्पुनः ॥ ४८ ॥ ततः प्रयाति संपूर्णास्ताश्च
 देहं समंततः ॥ ततः स नाडिमध्यस्थो रज्ज्वक्रेनोष्मणा रसः ॥ ४९ ॥ पच्यते पच्यमानस्तु रुधिरत्वं भजेत्पुनः ॥ ततस्त्वग्लोमकेशाश्च मांसं स्रायु-
 शिरास्थि च ॥ ५० ॥ नखा मज्जा खवैर्मल्यं शुक्रवृद्धिः क्रमाद्भवेत् ॥ एवं द्वादशधात्रस्य परिणामः प्रकीर्त्यते ॥ ५१ ॥ एवमेतद्विनिष्पन्नं शरीरं
 पुण्यहेतवं ॥ यथैव स्यंदनः शुभ्रो भारसंवाहनाय च ॥ ५२ ॥ तैलाभ्यंगादिभिर्व्यत्नैर्बहुभिः पाल्यते न चेत् ॥ किं कृत्यं साध्यते तेन यदि
 भारं वहेत्र हि ॥ ५३ ॥ एवमेतेन देहेन किं कृत्यं भोजनोत्तमैः ॥ वर्धितेन न चेत्पुण्यं कुरुते पशुवच्च तत् ॥ ५४ ॥ भवंति चात्र श्लोकाः ॥
 यस्मिन्काले च देशे च वयसा यादृशेन च ॥ कृतं शुभाशुभं कर्म तत्तथा तेन भुज्यते ॥ ५५ ॥ तस्मात्सदा शुभं कार्यमविच्छिन्नसुखार्थिभिः ॥
 विच्छिद्यंतेऽन्यथा भोगा ग्रीष्मे कुसरितो यथा ॥ ५६ ॥ यस्मात्पापेन दुःखानि तीव्राणि सुबहून्यपि ॥ तस्मात्पापं न कर्तव्यमात्मपीडाकरं हि
 तत् ॥ ५७ ॥ एवं ते वर्णितः साधो प्रश्नोऽयं शक्तितो मया ॥ यथा संजायते प्राणी यथा शृणु प्रलीयते ॥ ५८ ॥ आयुष्ये कर्मणि क्षीणे संप्राप्ते
 मरणे नृणाम् ॥ स्वकर्मवशागो देही कृष्यते यमकिंकरैः ॥ ५९ ॥ पंचतन्मात्रसहितः समनोबुद्धयहंकृतिः ॥ पुण्यपापमयैः पार्श्वैर्बद्धो जीवस्त्यजे
 द्वपुः ॥ ६० ॥ शीर्ष्णश्च सप्तभिश्छिद्रैर्निर्गच्छेत्पुण्यकर्मणाम् ॥ अधश्च पापिनां यांति योगिनां ब्रह्मरंभ्रतः ॥ ६१ ॥ तत्क्षणात्सोऽथ गृह्णाति शरीरं
 चातिवाहिकम् ॥ अंगुष्ठपर्वमात्रं तु स्वप्राणैरेव निर्मितम् ॥ ६२ ॥ ततस्तन्स्मिन्स्थितं जीवं देहे यमभटास्तदा ॥ बद्धा नयंति मार्गेण याम्येनाति
 यथाबलम् ॥ ६३ ॥ तप्तावरीषतुल्येन अयोगुडनिभेन च ॥ प्रतप्तसिकतेनापि ताम्रपात्रनिभेन च ॥ ६४ ॥ पडशीतिसहस्राणि योजनानां महीत-
 लात् ॥ कृष्यमाणो यमपुरीं नीयते पापकृद्भट्टैः ॥ ६५ ॥ कचिच्छीतं महादुर्गमन्धकारं कचिन्महत् ॥ अग्निसंस्पर्शवदनैः काककाकोलजंबुकैः ॥ ६६ ॥

मक्षिकादंशमशकैर्भक्ष्यते सर्पवृश्चिकैः ॥ भक्ष्यमाणोऽपि तैर्जंतुः क्रंदते म्रियते न हि ॥ ६७ ॥ क्वचिच्च भक्ष्यते घोरे राक्षसैः कृष्यतेऽस्यते ॥
 दह्यमानोतिघोरेण सैकतेन च नीयते ॥ ६८ ॥ मुहूर्तेर्दशभिर्याति तं मार्गमतिदुस्तरम् ॥ तं कालं सुमहद्वेत्ति पुरुषो वर्षसंमितम् ॥ ६९ ॥
 तार्यते च नदीं घोरां प्रयशोणितवाहिनीम् ॥ नदीं वैतरणीनाम केशशैवलशाद्वलाम् ॥ ७० ॥ ततो यमस्य पुरतः स्थाप्यते यमकिं
 करैः ॥ पापी महाभयं पश्येत्कालांतकमुखैर्वृतम् ॥ ७१ ॥ पुण्यकर्मा सौम्यरूपं धर्मराजं तदा किल ॥ मनुष्या एव गच्छंति यमलोकं न चापरे ॥
 ॥ ७२ ॥ मरणानंतरं तेषां जंतूनां योनिपूरणम् ॥ तथाहि प्रेता मनुजाः श्रूयन्ते नान्यजंतवः ॥ ७३ ॥ धार्मिकः पूज्यते तत्र पापः पाशगलो भवेत् ॥
 धार्मिकश्च यथा याति तं मार्गं शृणु वच्मि ते ॥ ७४ ॥ आरामद्रुमदातारः फलपुष्पवता पथा ॥ छायाया च सुखं याति तथा ये च्छत्रदा नराः ॥
 ॥ ७५ ॥ उपानहप्रदा यानैर्वितृषाः पूर्तधर्मिणः ॥ विमानैर्यानदा याति तथा शय्यासनप्रदाः ॥ ७६ ॥ भक्ष्यभोज्यैस्तथा तृप्ता याति भोजनदा
 यिनः ॥ दीपप्रदाः प्रकाशेन गोप्रदास्तां नदीं सुखम् ॥ ७७ ॥ श्रीसूर्यं श्रीमहादेवं भक्ता ये पुरुषोत्तमम् ॥ जन्मप्रभृति ते याति पूज्यमाना यमालुगेः
 ॥ ७८ ॥ महीं गां कांचनं लोहं तिलान्कार्पासमेव च ॥ लवणं सप्तधान्यं च दत्त्वा याति सुखं नरः ॥ ७९ ॥ तेषां तत्र गतानां च पापिनां पुण्यकर्मि
 णाम् ॥ चित्रगुप्तः प्रेतपाय निरूपयति वै ततः ॥ ८० ॥ प्रेतलोके स वसति ततः संवत्सरं नरः ॥ वत्सरेण च तेनास्य शरीरमभिजायते ॥ ८१ ॥
 सोदकुम्भमथान्नाद्यं बांधवैर्यत्प्रदीयते ॥ दिनेदिने स तद्बुद्ध्या तेन वृद्धिं प्रयाति च ॥ ८२ ॥ पूर्वदत्तमथान्नाद्यं प्राप्नोति स्वयमेव च ॥ स्वयं येन न
 दत्तं च तथा दाता न विद्यते ॥ ८३ ॥ न चाप्युदकदातासौ क्षुत्तृड्भ्यामतिपीडयते ॥ बांधवैस्तूदकं दत्तं नदीभूत्वोपतिष्ठति ॥ ८४ ॥ मासिमासि
 च यच्छ्राद्धं षोडशश्राद्धपूर्वकम् ॥ अत्र न क्रियते यस्य प्रेतत्वात्स न मुच्यते ॥ ८५ ॥ मानुषेण दिनेनैव प्रेतलोके दिनं स्मृतम् ॥ तस्मादिनेदिने
 देयं प्रेतायात्रं च वत्सरम् ॥ ८६ ॥ तं च स्माशानिकानां गणा याम्या भयावहाः ॥ शीतवातातपोपेतं तत्र रक्षंति पापिनम् ॥ ८७ ॥
 यथेह बन्धने कश्चिद्भक्ष्यते विषमैर्नरैः ॥ प्रेतर्षिडा न दीयन्ते षोडशश्राद्धपूर्वकाः ॥ ८८ ॥ यस्य तस्य न मोक्षोऽस्ति प्रेतत्वाद्दे युगेरपि ॥ ततः सपि
 ण्डीकरणे बांधवैः सुकृते नरः ॥ ८९ ॥ पूर्णे संवत्सरे देहं संपूर्णं प्रतिपद्यते ॥ पापात्मा घोररूपं तु धार्मिको दिव्यमुत्तमम् ॥ ९० ॥ ततः स
 नरकं याति स्वर्गं वा स्वेन कर्मणा ॥ रौरवाद्याश्च नरकाः पातालतलमंस्थिताः ॥ ९१ ॥ मुराद्याः सत्यपर्यताः स्वर्लोकस्योर्ध्वमाश्रिताः ॥ इतिहासपु

राणेषु वेदस्मृतिषु यच्छ्रुतम् ॥ ९२ ॥ पुण्यं तेन भवेत्स्वर्गो नरकस्तद्विपर्ययात् ॥ तत्रापि कालवसतिकर्मणामनुरूपतः ॥ ९३ ॥ अर्वाक्सर्पिणीकरणं
 यस्य वर्षाच्च वा कृतम् ॥ प्रेतत्वमपि तस्यापि प्रोक्तं संवत्सरं ध्रुवम् ॥ ९४ ॥ यैरिष्टं च त्रिभिर्मधैरर्चितं वा सुरत्रयम् ॥ प्रेतलोकं न ते याति तथा
 ये समरे हताः ॥ ९५ ॥ शुद्धेन पुण्येन दिवं च शुद्धां पापेन शुद्धेन तथा तमोधम् ॥ मिश्रेण स्वर्गं नरकं च याति देहस्तथैवास्य भवेच्च तादृक् ॥ ९६ ॥
 प्रश्नत्रयं चेति तव प्रणीतमुत्पत्तिमृत्यु परलोकवासः ॥ यथा गुरुर्मे समुदाजहार किं भूय इच्छस्युत तद्वदामि ॥ ९७ ॥ इति श्रीस्कान्दे महापुराण
 एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे आदित्यकमठसंवादे जीवस्य पारलौकिकगत्यादिवर्णननाम पंचाशत्तमो
 ऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अतिथिरुवाच ॥ ॥ यदेतत्परलोकस्य स्वरूपं व्याहृतं त्वया ॥ आगमं समुपाश्रित्य तत्तथैव न संशयः ॥ १ ॥
 किं त्वत्र नास्तिकाः पापाः सन्दिग्धान्तेऽल्पचेतनाः ॥ तेषां निःसंशयकृते वद कर्मफलं हि यैत् ॥ २ ॥ इदं कस्य कस्यैव कर्मणः
 पापकस्य च ॥ प्रभावात्कीदृशो जायेत्कमठेतद्वदस्ति चेत् ॥ ३ ॥ ॥ कमठ उवाच ॥ ॥ सर्वमेतत्प्रवक्ष्यामि स्थिरो भूत्वा शृणुष्व
 तत् ॥ यथा मम गुरुः प्राह यन्मे चेतसि संस्थितम् ॥ ४ ॥ ब्रह्महा क्षयरोगी स्यात्सुरापः श्यावदंतकः ॥ सुवर्णचौरः कुनस्त्री दुश्कर्मा
 गुरुतल्पगः ॥ ५ ॥ संसर्गी सर्वरोगी स्यात्पंच पातकिनस्त्वमी ॥ निर्दामाकर्ण्य साधूनां बधिरः संप्रजायते ॥ ६ ॥ स्वयं प्रकीर्तयेच्चापि
 मूकः पापोऽभिजायते ॥ आज्ञालोपी गुरूणां च अपस्मारी भवेन्नरः ॥ ७ ॥ अवज्ञाकारकस्तेषां कृमिरेवाभिजायते ॥ उपेक्षतः पूज्यकार्यं
 दुष्प्रज्ञत्वं च जायते ॥ ८ ॥ चौर्याय साधुद्रव्याणां दद्याद्वावत्पदानि च ॥ तावद्बर्षाणि पंगुत्वं स प्राप्नोति नराधमः ॥ ९ ॥ दत्त्वा हरति तद्भूयो
 जायते कृकलासकः ॥ कुपितानप्रसाद्यैव पूज्यान्स्याच्छीर्षरोगवान् ॥ १० ॥ रजस्वलामभिगच्छंश्च चंडालः संप्रजायते ॥ वस्त्रापहारी चित्री
 स्यात्कृष्णकुष्ठी तथाग्निदः ॥ ११ ॥ दुर्दुरो रूप्यहारी स्यात्कूटसाक्षी मुखारुजः ॥ परदारांश्च कामेन द्रष्टा स्यादक्षिरोगवान् ॥ १२ ॥ प्रतिज्ञा
 याप्रयच्छन्त्यो ह्यल्पायुर्जायते नरः ॥ विप्रवृत्त्यपहारी स्यादजीर्णो सर्वदाऽधमः ॥ १३ ॥ नैष्ठिकान्नाशनाद्भूयो निवृत्तो रोगवान्सदा ॥ पत्नीबहुत्वे
 त्वेकस्यां रेतोमोक्षः क्षयी भवेत् ॥ १४ ॥ स्वाभिना धर्मयुक्तो यस्त्वन्यायेन समाचरेत् ॥ स्वयं वा भक्षयेद्भयं स मूढः स्याज्जलोदरी ॥ १५ ॥
 दुर्बलं पीडयमानं यो बलवान्समुपेक्षते ॥ अंगहीनः स च भवेदन्नहृत्पुधितो भवेत् ॥ १६ ॥ व्यवहारे पक्षपाती जिह्वारोगी भवेन्नरः ॥ धर्मप्रवृत्ति

१ कालवसतिकर्मणाम्—अनुरूपतः—कालदेशकमोनुसारेणेत्यर्थः । २ तत्—इ० पा० । ३ चित्रा—चित्र—श्वेतकुष्ठवान्—इत्यर्थः ।

स्कां.म.पु.
॥१८७॥

सञ्चार्य पत्न्यादीष्टवियोगकृत् ॥ १७ ॥ स्वयंपाकाग्रभोजी यो गलरोगमवाप्नुयात् ॥ पंचयज्ञानकृत्वैव भुञ्जानो ग्रामशूकरः ॥ १८ ॥ पूर्वमैथुन
कृन्मेही परित्यज्य स्वगेहिनीम् ॥ वेश्यादिरक्तो मूढात्मा खल्वाटो जायते नरः ॥ १९ ॥ परिक्षीणान्मित्रबन्धून्स्वामिनं दयितानुगान् ॥ अवमन्य
निवृत्तात्मा क्लिष्टवृत्तिः सदा भवेत् ॥ २० ॥ छद्मनोपचरेद्यस्तु पितरौ स्वामिनं गुरुन् ॥ प्राप्तव्यार्थस्यातिकष्टात्परिभ्रंशोर्थजो भवेत् ॥ २१ ॥
विश्रब्धस्यापहारी तु दुःखानां भाजनं भवेत् ॥ धार्मिके क्षुद्रकारी यो नरः स वामनो भवेत् ॥ २२ ॥ दुर्बलवृषवाही यः कटिलूती
भवेत्स च ॥ २३ ॥ जात्यंधश्चापि यो गोम्रो निःपशुर्दुःखकृद्भवाम् ॥ निर्दयो गोषु घाताद्यैः सदा सोध्वसु कष्टगः ॥ २४ ॥ निस्तेजकः सभायां
यो गलगण्डी स जायते ॥ सदा क्रोधी च चंडालः प्रीतिवक्रश्च सूचकः ॥ २५ ॥ अजविक्रयकृद्ब्रूयाधः कुण्डाशी भृतको भवेत् ॥ नास्तिकस्ति ल
पिंडी स्यादश्रद्धो गीतजीवनः ॥ २६ ॥ अभक्ष्यादो गण्डमाली स्त्रीखादी चाऽऽसुतस्य कृत् ॥ अन्यायतो ज्ञानग्राही मूर्खो भवति मानवः ॥ २७ ॥
शास्त्रचोरः केकराक्षः कथां पुण्यां च द्रेष्टुं यः ॥ कृमिवक्त्रः स च भवेद्विभ्रष्टो नरकात्कुधीः ॥ २८ ॥ देवद्विजगवां वृत्तिहारको वांतभक्षकृत् ॥
तडागारामभेत्ता यो भवेद्विकलपाणिकः ॥ २९ ॥ व्यवहारे च्छलग्राही भृत्यग्रस्तो भवन्नरः ॥ सदा पुरुषरोगी स्यात्परदाररतो नरः ॥ ३० ॥ वात
रोगी कुवैद्यः स्यादुश्मर्मा गुरुतल्पगः ॥ मधुमेही खरीगामी गोत्रस्त्रीमैथुनोऽग्रसूः ॥ ३१ ॥ स्वसारं मातरं पुत्रवधूं गच्छन्नबीजवान् ॥ कृतघ्नः सर्व
कार्याणां वैफल्यं समुपाश्नुते ॥ ३२ ॥ इत्येष लक्षणोद्देशः पापिनां परिकीर्तितः ॥ चित्रगुप्तोऽपि मुह्येत सकलस्यानुवर्णने ॥ ३३ ॥ एते नरक
विभ्रष्टा भुक्ता योनीः सहस्रशः ॥ एवंविधैश्चिह्निताश्च जायन्ते लक्षणैर्नराः ॥ ३४ ॥ ये हि धर्मं न मन्यन्ते तथा ये व्यसनैर्जिताः ॥ अनुमानेन
बोद्धव्यं यदेते शेषपापिनः ॥ ३५ ॥ येषां त्वंतगतं पापं स्वर्गाद्वा ये समागताः ॥ सर्वव्यसननिर्मुक्ता धर्ममेकं भजन्ति ते ॥ ३६ ॥ भवन्ति चात्र
श्लोकाः ॥ धर्मादेनवमं सौख्यमधर्माद्दुःखसम्भवः ॥ तस्माद्धर्मं सुखार्थाय कुर्यात्पापं विवर्जयेत् ॥ ३७ ॥ लोकद्वयेऽपि यत्सौख्यं तद्धर्मात्प्रोच्यते
र्यतः ॥ धर्ममेकमतः कुर्यात्सर्वकार्यार्थसिद्धये ॥ ३८ ॥ मुहूर्तमपि जीवेत नरः शुक्लेन कर्मणा ॥ न कल्पमपि जीवेत लोकद्वयविरोधिना ॥ ३९ ॥
इति पृष्ठं त्वया विप्र यथाशक्त्या मयेरितम् ॥ असूक्तं सूक्तमथवा क्षंतव्यं किं वदामि च ॥ ४० ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ कमठस्यैतदाकर्ण्य

१ दुर्बलवृषवायो-३० पा० । २ नरः-३० पा० । ३ स्त्रीखादी चासुतस्य कृत्-आसुतस्य मयस्य कर्ता स्त्रीखादी-मृतस्त्रीकः स्यादित्यर्थः । ४ वांतभक्षकृत्-वमनपूर्वकभोजनकर्ता । नान्मभक्षकृत्-इति पाठे-
अन्नद्रष्टा-इत्यर्थः । ५ पुरुषरोगी-पुरुषत्वरोगी-नपुंसकः-इत्यर्थः । ६ अग्रसू-निष्प्रजः-इत्यर्थः । ७ अनवमम्-प्रेष्टम्-इत्यर्थः । ८ सतः-३० पा० ।

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ५१

॥१८७॥

अष्टवर्षस्य भाषितम् ॥ भगवान्भास्करः प्रीतो बभूवातीव विस्मितः ॥ ४१ ॥ प्रशशंस च तान्विप्रान्हारीतप्रमुखास्तदा ॥ अहो वसुमती धन्या
द्विजैरेवंविधोत्तमैः ॥ ४२ ॥ अथ प्रजापतिर्धन्यो यन्मर्यादाभिपाल्यते ॥ अमीभिर्ब्राह्मणवरेर्धन्या वेदाश्च संप्रति ॥ ४३ ॥ येषां मध्ये बालबुद्धि
रियमेतादृशी स्फुटा ॥ हारीतप्रमुखानां हि का वै बुद्धिर्भविष्यति ॥ ४४ ॥ असंशयं त्रिलोकस्थमेषामविदितं न हि ॥ यथैतान्नारदः प्राह भूयस्तस्मा
दमी बहु ॥ ४५ ॥ इति प्रशस्य तान्विप्रान्प्रहृष्टो रविरब्रवीत् ॥ अहं सूर्यो विप्रमुख्या युष्माकं दर्शनार्हकृते ॥ ४६ ॥ समागतः सूर्यलोकात्प्राप्तं
नेत्रफलं च मे ॥ भवद्विधैर्विप्रमुख्यैः संजल्पनसहासनात् ॥ ४७ ॥ अंत्यजा अपि पूयन्ते किं पुनर्मादृशा द्विजाः ॥ सर्वथा नारदो धन्यो योऽसौ त्रैलो
क्यतत्त्ववित् ॥ ४८ ॥ युष्माभिर्बध्यते श्रेयो यस्य वै धूतकिल्बिषैः ॥ प्रणमामि च वः सर्वान्मनोबुद्धिसमाधिभिः ॥ तपो विद्या च वृत्तं च यतो
वार्द्धक्यकारणम् ॥ ४९ ॥ वरं मत्तो वृणीध्वं च दुर्लभं यं हृदोच्छता ॥ यूयं स्वयं हि वरदा मत्संगो मास्तु निष्फलः ॥ ५० ॥ देवतानां हि संसर्गो निष्फलो
नोपजायते ॥ तस्मान्मत्तो वरं किंचिद्वृणुध्वं प्रददामि वः ॥ ५१ ॥ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ ॥ इति सूर्यवचः श्रुत्वा प्रहृष्टास्ते द्विजोत्तमाः ॥ ५२ ॥ संपूज्य
परया भक्त्या पाद्यार्घ्यस्तुतिवन्दनैः ॥ मंडलादीन्महाजप्यान्गृणंतः प्रोचिरे रविम् ॥ ५३ ॥ जयादित्य जय स्वामिन्नय भानो जयामल ॥ जय वेदपते शश्व
त्तारयास्मानहर्षते ॥ ५४ ॥ विप्राणां त्वं परो देवो विप्रसर्गोऽपि त्वन्मयः ॥ नितरां पूतमेतन्नः स्थानं देव त्वयेक्षितम् ॥ ५५ ॥ अद्य नः सफला वेदा
अद्य नः सफलाः क्रियाः ॥ अद्य नः सफलं गेहं त्वया संगम्य गोपते ॥ ५६ ॥ वरं यदि प्रदातासि तदेनं प्रवृणीमहे ॥ आस्माकीनमिदं स्थानं न
हि त्याज्यं कथंचन ॥ ५७ ॥ ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ ॥ यस्माद्भवद्भिः पूर्वं हि जयादित्येति चोदितम् ॥ जयादित्य इति ख्यातस्तस्मात्स्थायस्येऽत्र सर्वदा
॥ ५८ ॥ यावन्मही समुद्राश्च पर्वता नगराणि च ॥ तावत्स्थानमिदं विप्रा न हि त्यक्ष्यामि कर्हिचित् ॥ ५९ ॥ दारिद्र्यरोगसंघातान्द्रवो मंडलानि
च ॥ कुष्ठादीन्नाशयिष्यामि भजतामत्र संस्थितः ॥ ६० ॥ यो मामत्र स्थितं चापि पूजयिष्यति मानवः ॥ सूर्यलोकमिवागम्य पूजां तस्य भजा
म्यहम् ॥ ६१ ॥ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ ॥ एवमुक्ते भगवता हारीताद्या द्विजोत्तमाः ॥ मूर्तिं संस्थापयामासुर्वेदोदितविधानतः ॥ ६२ ॥ ततो
द्विजाः प्रादुरेवं कमठं त्वत्कृते रविः ॥ अत्र स्वामी स्थितस्तस्मात्प्रथमं स्तुहि त्वं रविम् ॥ ६३ ॥ इत्युक्तो ब्राह्मणैः सर्वैः कमठो वाग्मिनां वरः ॥

१ स्मृता-३० पा० । २ दर्शनाः कृते-दर्शनार्थम्-इत्यर्थः । ३ नोपपद्यते-३० पा० । ४ श्रुतुध्वं प्रवदामि वः-३० पा० । ५ यथा-तः सूर्यलोकमागम्य मम पूजां कुर्यात् तां स्वीकृत्य यथाहं संतुष्टः स्यां
तथा अत्र आगत्य यो मत्पूजां करिष्यति तां पूजामपि तथैव स्वीकरीष्यामतेति भावः । एतेनात्र पूजायाः सूर्यलोकं गत्वा सूर्यपूजावन्माहात्म्यं सूचितम् । ३ तम्-३० पा० ।

स्कां.प.प.
॥१८८॥

प्रणिपत्य जयादित्यं महास्तोत्रमिदं जगौ ॥ ६४ ॥ न त्वं कृतः केवलसंश्रुतश्च यत्तुष्येवं व्याहरत्यादिदेव ॥ चतुर्विधा भारती दूरदूरं धृष्टः स्तौमि
स्वार्थकामः क्षमैतत् ॥ ६५ ॥ मार्तण्डसूर्याशुरविस्तंथेन्द्रो भानुर्भगश्चार्यमा स्वर्णरेताः ॥ ६६ ॥ दिवाकरो मित्रविष्णुश्च देव ख्यातस्त्वं वै द्वाद
शात्मा नमस्ते ॥ लोकत्रयं वै तव गर्भगेहं जलाधारः प्रोच्यसे त्वं समग्रम् ॥ ६७ ॥ नक्षत्रमाला कुसुमाभिमाला तस्मै नमो व्योमलिङ्गाय
तुभ्यम् ॥ ६८ ॥ त्वं देवदेवस्त्वमनाथनाथस्त्वं प्राप्यपालः कृपणे कृपालुः ॥ त्वं नेत्रनेत्रं जनबुद्धिबुद्धिराकाशकाशो जय जीवजीवः ॥ ६९ ॥ दारि
द्र्यदारिद्र्य निधे निधीनाममंगलामंगल शर्मशर्म ॥ रोगप्ररोगः प्रथितः पृथिव्यां चिरं जयादित्य जयाप्रमेय ॥ ७० ॥ व्याधिग्रस्तं कुष्ठरोगाभिभूतं भग्न
प्राणं शीर्णदेहं विसंज्ञम् ॥ माता पिता बांधवाः संत्यजन्ति सर्वेस्त्यक्तं पासि कोस्ति त्वदन्यः ॥ ७१ ॥ त्वं मे पिता त्वं जननी त्वमेव त्वं मे गुरुर्वा
न्यवाश्च त्वमेव ॥ त्वं मे धर्मस्त्वं च मे मोक्षमार्गो दासस्तुभ्यं त्यज वारक्ष देव ॥ ७२ ॥ पापोऽस्मि मूढोऽस्मि महोग्रकर्मा रौद्रोऽस्मि नाचारनिधानम
स्मि ॥ तथापि तुभ्यं प्रणिपत्य पादयोर्जयं भक्तानामर्पय श्रीजयार्क ॥ ७३ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ एवं स्तुतो जयादित्यः कमठेन महात्मना ॥
स्निग्धगंभीरया वाचा प्राह तं प्रहसन्निव ॥ ७४ ॥ जयादित्याष्टकमिदं यत्त्वया परिकीर्तितम् ॥ अनेन स्तोष्यते यो मां भुवि तस्य न दुर्ल
भम् ॥ ७५ ॥ रविवारे विशेषेण मां समभ्यर्च्य यः पठेत् ॥ तस्य रोगा न शिष्यन्ति दारिद्र्यं च न संशयः ॥ ७६ ॥ त्वया च तोषितो वत्स
तव दग्धि वरं त्वमुम् ॥ सर्वज्ञो भुवि भूत्वा त्वं ततो मुक्तिमवाप्स्यसि ॥ ७७ ॥ त्वत्पिता स्मृतिकारश्च भविष्यति द्विजार्चितः ॥ स्थानस्यास्य
न नाशश्च कदाचित्प्रभविष्यति ॥ ७८ ॥ न चैतत्स्थानकं वत्स परित्यक्ष्यामि कर्हिचित् ॥ एवमुक्त्वा स भगवान्ब्राह्मणैरर्चितः स्तुतः ॥ ७९ ॥
अनुज्ञाप्य द्विजेद्रास्तांस्तत्रैवांतर्दधे प्रभुः ॥ एवं पार्थ समुत्पन्नो जयादित्योऽत्र भूतले ॥ ८० ॥ आश्विने मासि संप्राप्ते रविवारे च सुव्रत ॥ आश्विने
भानुवारेण यो जयादित्यमर्चयेत् ॥ ८१ ॥ कोटितीर्थे नरः स्नात्वा ब्रह्महत्यां व्यपोहति ॥ पूजनाद्रक्तमाल्यैश्च रक्तचंदनकुंकुमैः ॥ ८२ ॥ लेपनाद्रंध्रधूपपाद्यै
र्नैवेद्यैर्घृतपायसैः ॥ ब्रह्मघ्नश्च सुरापश्च स्तेयी च गुरुतल्पगः ॥ ८३ ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यः सूर्यलोके च गच्छति ॥ पुत्रदारधनान्यायुः प्राप्य सां
सारिकं सुखम् ॥ ८४ ॥ इष्टकामैः समायुक्तः सूर्यलोके चिरं वसेत् ॥ ८५ ॥ सर्वेषु रविवारेषु जयादित्यस्य दर्शनम् ॥ कीर्तनं स्मरणं वापि सर्वं

माहे.सं.१
(को.सं.२)
अ. ५१

॥१८८॥

रोगोपशांतिदम् ॥ ८६ ॥ अनादिनिधनं देवमव्यक्तं तेजसां नि धिम् ॥ ये भक्तास्ते च लीयन्ते सौरस्थाने निरामये ॥ ८७ ॥ सूर्योपरागे संप्राप्ते
 रविकूपे समाहितः ॥ स्नानं यः कुरुते पार्थ होमं कुर्यात्प्रयत्नतः ॥ ८८ ॥ दानं चैव यथाशक्त्या जयादित्याग्रतः स्थितः ॥ तस्य पुण्यस्य
 माहात्म्यं शृणुष्वैकमना जय ॥ ८९ ॥ कुरुक्षेत्रेषु यत्पुण्यं प्रभासे पुष्करेषु च ॥ वाराणस्यां च यत्पुण्यं प्रयागे नैमिषेऽपि वा ॥ तत्पुण्यं लभते
 मर्त्यो जयादित्यप्रसादतः ॥ ९० ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे जयादित्य
 माहात्म्यवर्णननामैकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ कोटितीर्थं कथं जातं केन वा निर्मितं मुने ॥
 कस्माद्वा कोटितीर्थानां फलमत्रोच्यते मुने ॥ १ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ यदा मे स्थापितं स्थानं प्रसाद्याथ मया प्रभुः ॥ ब्रह्मलोकात्समा
 नीतः साक्षाद्ब्रह्मा पितामहः ॥ २ ॥ ततो मध्याह्नसमये स्नानार्थं भगवान्विधिः ॥ सस्मार कोटितीर्थानां स्मृतान्यत्रागतानि च ॥ ३ ॥ स्वर्गात्रि
 दशलक्षाणि सप्ततिश्च महीतलात् ॥ पातालाद्विशलक्षाणि स्मृतान्यभ्यागतानि च ॥ ४ ॥ अनेन प्रविभागेन लिंगान्यपि कुरूद्रह ॥ आयातानि
 यथा पूजां विदधाति पितामहः ॥ ५ ॥ ततोऽभिषेचनं कृत्वा लिंगान्यभ्यर्च्य पद्मभूः ॥ मध्याह्नकृत्यं संसाध्य मम प्रेम्णा वरं ददौ ॥ ६ ॥ ततो
 भगवता ह्यत्र मनसा निर्मितं सरः ॥ भगवानर्चितस्तीर्थैरिदमूचे प्रजापतिः ॥ ७ ॥ किं कुर्म भगवन्धातरादेशं देहि नः प्रभो ॥ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा
 ब्रह्मा प्राह प्रजापतिः ॥ ८ ॥ एतस्मिन्सरसि स्थेयं तीर्थैः सर्वैरथात्र च ॥ एकस्मिंश्च तथा लिंगे सर्वलिंगैर्ममार्चनात् ॥ ९ ॥ कोटीनामेव तीर्थानां
 लिंगानां स्नानपूजया ॥ दानेन च फलं त्वत्र यदि सत्यं वचो मम ॥ १० ॥ यः श्राद्धं कुरुते चात्र पिंडदानं यथाविधि ॥ पितृणामक्षया तृप्ति
 र्जायते नात्र संशयः ॥ ११ ॥ स्नात्वा योऽभ्यर्चयेद्देवं कोटीश्वरमनन्यधीः ॥ कोटिलिंगार्चनफलं व्यक्तं तस्योपजायते ॥ १२ ॥ त्रैलोक्ये यानि
 तीर्थानि गंगाद्याः सरितस्तथा ॥ तेषां स फलमाप्नोति कोटितीर्थाविगाहनात् ॥ १३ ॥ एवं दत्त्वा वरं ब्रह्मा ब्रह्मलोकं ययौ प्रभुः ॥ कोटितीर्थं च
 संजातं ततः प्रभृति विश्रुतम् ॥ १४ ॥ अस्य तीरे पुरा पार्थ ब्रह्माद्यैर्देवसत्तमैः ॥ यज्ञान्वहुविधान्कृत्वा ततः सिद्धिं परां ययुः ॥ १५ ॥ वसिष्ठाद्यैर्मुनि
 वरेस्तपश्चीर्णं पुरानघ ॥ मनसोऽभीप्सितान्कामान्प्रापुरन्ये तपोधनाः ॥ १६ ॥ अत्र तीर्थे पुरा पार्थ अत्रिणा विहितं तपः ॥ कोटितीर्थादक्षिणतः

१ प्रति—इत्यध्याह्नस्य—ये भक्ताः—इत्युत्तरं सम्बन्धः । २ जय—इत्यर्जुनसंबोधनमिदम् । ३ “कर्मादीनामपि सम्बन्धमात्रविवक्षायां पष्ठेष्वेव”—इति नियमेनात्र पठ्यते । ४ तीर्थैः—कर्तृभिः—प्रजापतिः—कर्म—
 ऊचे—इति—कर्मणि क्रियापदम्—तीर्थानि प्रजापतिम् ऊचुः—इति—वाक्यपरिवर्तनम् ।

स्कां.प.पु.
॥१८९॥

स्थापितं लिंगमुत्तमम् ॥ १७ ॥ अत्रीश्वराभिसंज्ञं तु महापापहरं परम् ॥ स्थापयित्वा च तल्लिङ्गमग्रे चक्रे सरोवरम् ॥ १८ ॥ तत्र स्नात्वा च यो
मर्त्यः श्राद्धं कुर्यात्प्रयत्नतः ॥ अत्रीश्वरं समभ्यर्च्य रुद्रलोके वसेच्चिरम् ॥ १९ ॥ भरद्वाजेन मुनिना कोटितीर्थे सरोवरे ॥ तपश्चीर्णं महाबाहो यज्ञाश्च
विहिताः किल ॥ २० ॥ भरद्वाजेश्वरं लिंगं स्थापितं सुमनोहरम् ॥ तत्र कृत्वा सरो रम्यं परां मुदमवाप्तवान् ॥ २१ ॥ तत्र स्नात्वा नरो
भक्त्या श्राद्धं कुर्याद्विधानतः ॥ भरद्वाजेश्वरं पूज्य शिवलोके महीयते ॥ २२ ॥ ततश्च कोटितीर्थेऽस्मिन्गौतमो भगवानृषिः ॥ अतप्यत
तपो घोरमहल्यासंगमाशया ॥ २३ ॥ तं कामं प्राप्तवान्धीमान्परां मुदमुपागतः ॥ अहल्याया समायोगमेतत्तीर्थप्रभावतः ॥ २४ ॥
अस्मिन्क्षेत्रे महालिंगं गौतमेश्वरसंज्ञितम् ॥ स्थापयामास भगवानहल्यासरसस्तटे ॥ २५ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ अहल्याया कदा
ब्रह्मन्खानितं वै महत्सरः ॥ तन्मम ब्रूहि सकलमहल्यासरःकारणम् ॥ २६ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ अहल्या शापमापन्ना गौतमात्किल
फाल्गुन ॥ पुरा चन्द्रसमायोगे परं दुःखमुपागता ॥ २७ ॥ ततो दुःखार्तः स मुनिः कोटितीर्थेऽकरोत्तपः ॥ तपसा तेन वै पार्थाहल्याया सह
संगतः ॥ २८ ॥ ततः साध्वी परं हृष्टा अत्र क्षेत्रे सरोवरम् ॥ चकार सुमहत्पुण्यं तीर्थोद्वैः परिपूरितम् ॥ २९ ॥ अहल्यासरसि स्नानं पिंडदानं
समाचरेत् ॥ गौतमेशं च संपूज्य ब्रह्मलोकं स गच्छति ॥ ३० ॥ कोटितीर्थे नरश्रेष्ठ अनेके मुनयोऽमलाः ॥ तपस्तप्त्वा सुघोरं च परां सिद्धिमु
पागताः ॥ ३१ ॥ राजभिर्वहुभिः पूर्वं तपो दानं तथाध्वराः ॥ अस्मिन्स्तीर्थे सुविहिताः परां सिद्धिमुपागताः ॥ ३२ ॥ अस्य तीरे द्विजं चैकं मृष्टा
त्रैर्यश्च तर्पयेत् ॥ तेन श्रद्धासहायेन कोटिर्भवति तर्पिता ॥ ३३ ॥ अस्य तीरे नरः पार्थ रत्नानि विविधानि च ॥ गोभूमितिलधान्यानि वासांसि
विविधानि च ॥ ३४ ॥ श्रद्धया परया पार्थ द्विजेभ्यः संप्रयच्छति ॥ शतकोटिगुणं पुण्यं कोटितीर्थप्रभावतः ॥ कोटितीर्थे प्रतिश्रुत्य द्विजेभ्यो
न प्रयच्छति ॥ ३५ ॥ नरके पातयित्वा च कुलमेकोत्तरं शतम् ॥ आत्मानं पातयेत्पश्चाद्धारुणं रौरवं महत् ॥ ३६ ॥ मावमासे तु संप्राप्ते
प्रातःकाले तथाऽमले ॥ यः स्नाति मकरादित्ये तस्य पुण्यं शृणुष्व मे ॥ ३७ ॥ सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं सर्वयज्ञेषु यत्फलम् ॥ सर्वदानव्रतैर्यच्च कोटि
तीर्थे दिनेदिने ॥ ३८ ॥ तत्पुण्यं लभते मर्त्यो नात्र कार्या विचारणा ॥ कन्यागते सवितरि यः श्राद्धं कुरुते नरः ॥ ३९ ॥ पितरस्तस्य
तुष्यन्ति गयाश्राद्धशतैर्न तु ॥ कार्तिके मासि संप्राप्ते स्नानादि कुरुते यदि ॥ ४० ॥ तदक्षयफलं सर्वं ब्रह्मणो वचनं यथा ॥ इद्वात्र यज्ञमेकं

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ५२

तु कोटियज्ञफलं लभेत् ॥ ४१ ॥ कन्यां ब्राह्मेण विधिना दत्त्वा कोटिगुणं फलम् ॥ सर्वदानं कोटिगुणं कोटितीर्थं भवेद्यतः ॥ ४२ ॥ कोटि
 तीर्थं त्यजेत्प्राणान्हृदि कृत्वा तु माधवम् ॥ तस्य पार्थ चिरं स्वर्गं ह्यक्षया शाश्वती गतिः ॥ ४३ ॥ कोटितीर्थं तीर्थवरे देहत्यागं करोति यः ॥
 तस्य पूजां प्रकुर्वति ब्रह्माद्या देवतागणाः ॥ ४४ ॥ अस्य तीरे देहदाहो यस्य कस्य प्रजायते ॥ अस्थिक्षेपो यस्य भवेन्महीसागरसंगमे ॥ ४५ ॥
 तत्फलं गदितुं पार्थ वागीशोऽपि न वै क्षमः ॥ एतज्ज्ञात्वा परं पार्थ कोटितीर्थं प्रसेवते ॥ ४६ ॥ दिनेदिने फलं तस्य कोपिलं गोसहस्रकम् ॥
 स्वर्गं मर्त्यं च पाताले तस्मादेतत्सुदुर्लभम् ॥ ४७ ॥ इति श्रीस्कादि महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे
 कोटितीर्थमाहात्म्यवर्णननाम द्विपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ अथान्यत्संप्रवक्ष्यामि शालामाहात्म्य
 मुत्तमम् ॥ संस्थापिते पुरा स्थाने प्रोक्तोऽहं द्विजपुंगवैः ॥ १ ॥ स्थानस्य रक्षणार्थाय उपायं कुरु सुव्रत ॥ ततो मया प्रतिज्ञातं करिष्ये स्थान
 रक्षणम् ॥ २ ॥ आराधिता मया पश्चाद्ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ त्रयस्त्वेकाग्रचित्तेन ततस्तुष्टाः सुरोत्तमाः ॥ ३ ॥ समागम्याथ मां प्रोचुर्नारद
 त्रियतां वरः ॥ प्रोक्तं तानाचार्यं च मया क्रियतां स्थानरक्षणम् ॥ ४ ॥ अयमेव वरो मह्यं देवो देवैः सुतोषितैः ॥ स्थानलोपो यथा न स्याद्यथा
 कीर्तिर्भवेन्मम ॥ ५ ॥ एवमस्त्विति देवेशैः प्रतिज्ञातं तदा मुने ॥ स्वांशेन प्रकरिष्याम द्विजानां तव रक्षणम् ॥ ६ ॥ एवमुक्त्वा कलां मुक्त्वा देवै
 स्त्रिपुरुषैः स्वयम् ॥ अंतर्धानं ततः प्राप्ताः सर्वेऽपि सुरसत्तमाः ॥ ७ ॥ ततो मया द्विजैः सार्धं शालाग्रे स्थानरक्षणम् ॥ स्थापि
 ताश्च पृथग्देवास्त्रयस्त्रिभुवनेश्वराः ॥ ८ ॥ पीड्यमाना यदा विप्राः केनापि च भवन्ति हि ॥ पूर्वोक्ते चापि ऋग्वेदं मध्याह्ने च यजु
 प्यथ ॥ ९ ॥ यामे तृतीये सामानि तारस्वरमधीत्य च ॥ शापं यस्य प्रदास्यन्ति शालाग्रे भृशरोषिताः ॥ १० ॥ सप्ताहाद्वर्षमध्याह्ना
 त्रिवर्षाद्भस्मतां व्रजेत् ॥ प्रतिज्ञाता स्थानरक्षा यदि वो नारदाग्रतः ॥ ११ ॥ सत्येन तेन नो वैरी भस्मीभवतु ह क्षणात् ॥ अनेन शाप
 मंत्रेण भस्मीभवति निश्चितम् ॥ १२ ॥ शालां त्रिपुरुषां तत्र यः पश्यति दिनेदिने ॥ अर्चयेत्तोषयेच्चासौ स्वर्गलोके महीयते ॥ १३ ॥
 ॥ इति त्रिपुरुषशालामाहात्म्यम् ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ अथान्यत्संप्रवक्ष्यामि मदीयसरसो महत् ॥ १४ ॥ माहात्म्यमतुलं पार्थ देवाना

१ कपिलागोसहस्रदानजम्-इति समुदितार्थः । २ द्विज-३० पा० । ३ कलाः-मुक्ताः-इति पदच्छेदः । कलाः-स्वांशाः-मुक्ताः-स्तुष्टाः-इत्यर्थः । ४ वः-पुष्पाभिः-हे ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः देवाः-इत्यप्याहृत्य-
 संबोध्य च तान्-तदग्रे-शाश्वतचनमेवमुच्चार्यामिनि ज्ञेयोऽभिसन्धिः ।

स्कां.म.पु.
॥१९०॥

मपि दुर्लभम् ॥ मया पूर्वं सरः खातं दर्भाकुशशलाकया ॥ १५ ॥ मृत्तिका ताम्रपात्रेण त्यक्ता बाह्ये ततः स्वयम् ॥ सर्वेषामेव तीर्थानामाहत्योदक
मुत्तमम् ॥ १६ ॥ तत्तत्र सरसि क्षिप्तं तेन संपूरितं सरः ॥ आश्विने मासि संप्राप्ते भानुवारे नरः शुचिः ॥ १७ ॥ श्राद्धं यः कुरुते तत्र स्नात्वा
दानं विशेषतः ॥ पितरस्तस्य तृप्यन्ति यावदाभूतसंप्लवम् ॥ १८ ॥ नारदीयं सरो ह्येतद्विख्यातं जगतीतले ॥ महता पुण्ययोगेन देवैरपि हि
लभ्यते ॥ १९ ॥ यदत्र दीयते दानं हूयते यच्च पावके ॥ सर्वं तदक्षयं विद्याज्जपानशनसाधनात् ॥ २० ॥ नारदीये सरःश्रेष्ठे स्नात्वा यो नारदेश्व
रम् ॥ पूजयेच्छ्रद्धया मर्त्यः सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २१ ॥ अत्र तीर्थे पुरा पार्थ सर्वनागैस्तपः कृतम् ॥ कद्रुशापस्य मोक्षार्थमात्मनो हितका
म्यया ॥ २२ ॥ ततः सिद्धिं परां प्राप्ता एतत्तीर्थप्रभावतः ॥ ततो नागेश्वरं लिंगं स्थापयामासुरूर्जितम् ॥ २३ ॥ नारदादुत्तरे भागे सर्वे नागाः
प्रहर्षिताः ॥ नारदीये सरःश्रेष्ठे यः स्नात्वा पूजयेद्भरम् ॥ २४ ॥ नागेश्वरं महाभक्त्या तस्य पुण्यमनन्तकम् ॥ तेषां सर्पभयं नास्ति नागानां वचनं
यथा ॥ २५ ॥ इति नारदीयसरोमाहात्म्यम् ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ अपरद्वारकानाम देवी चात्रास्ति पांडव ॥ २६ ॥ सा च ब्रह्मांडद्वारे वै
सदैव विहितालया ॥ चतुर्विंशतिकोटीभिर्देवीभिः परिरक्षिता ॥ २७ ॥ ततो दीर्घं तपस्तप्त्वा मयानीतात्र तोषिता ॥ अपरस्मिस्ततो द्वारे स्था
पिता परमेश्वरी ॥ २८ ॥ पूर्वस्मिन्नगरद्वारे स्थापिता द्वारवासिनी ॥ नवमी चैत्रमासस्य कृष्णपक्षे भवेत्तु या ॥ २९ ॥ कुण्डे स्नानं नरैः कृत्वा तां
च देवीं प्रपूजयेत् ॥ बलिबाकुलनैवेद्यैर्गन्धधूपैर्द्विपूजयैः ॥ ३० ॥ सप्तजन्मकृतं पापं नाशमायाति तत्क्षणात् ॥ यान्यान्प्रार्थयते कामास्तांस्ताना
प्नोति मानवः ॥ ३१ ॥ बन्ध्या च लभते पुत्रं स्नानमात्रेण तत्र वै ॥ नवम्यां चैत्रमासस्य पुष्पधूपार्घ्यपूजया ॥ ३२ ॥ विघ्नानि नाशयेद्देवी सर्व
सिद्धिं प्रयच्छति ॥ भक्तानां तत्क्षणादेव सत्यमेतन्न संशयः ॥ ३३ ॥ उत्तरद्वारकां चापि पूज्येवं विधिवन्नरः ॥ एतदेव फलं सोपि प्राप्नुयान्मान
वोत्तमः ॥ ३४ ॥ पूर्वद्वारे तु वै देवी या स्थिता द्वारवासिनी ॥ तस्याः पूजनमात्रेण प्राप्नुयाद्वाञ्छितं फलम् ॥ ३५ ॥ आश्विने मासि संप्राप्ते नव
रात्रे विशेषतः ॥ उपोष्य नवरात्रं च स्नात्वा कुण्डे समाहितः ॥ ३६ ॥ पूजयेद्देवतां भक्त्या पुष्पधूपान्नतर्पणैः ॥ अपुत्रो लभते पुत्रान्निर्धनो लभते
धनम् ॥ ३७ ॥ बन्ध्या प्रसूयते पार्थ नात्र कार्या विचारणा ॥ ३८ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वर
खण्डे कौमारिकाखंडे कोटितीर्थादिमाहात्म्यवर्णनं नाम त्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ ममापि पार्थ तत्रास्ति

१ अत्र द्वयोः प्रतिपुस्तकयोर्मध्ये-अध्यायसमाप्तिदण्डकं-वर्तते । २ ततः-३० पा० ।

माहे०सं०१
(कौ०सं०२)
अ० ५४

॥१९०॥

मूर्तिब्राह्मणकाम्यया ॥ तत्र नाहं त्यजाम्यंगं च्छत्रदण्डविभूषिताम् ॥ १ ॥ कार्तिकस्य तु या शुक्ला भवत्येकादशी शुभा ॥ तस्यां मदर्चनं कृत्वा
कलिदोषैर्विमुच्यते ॥ २ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ बाल्यात्प्रभृति संदेहो ममायं हृदि वर्तते ॥ पृच्छतस्तं च मे विप्र न
क्रोधं कर्तुमर्हसि ॥ ३ ॥ सदा त्वं मोक्षधर्मेषु परिनिष्ठां परां गतः ॥ सर्वभूतसमो दातो रागद्वेषविवर्जितः ॥ ४ ॥ त्यक्तनिंदास्तुतिर्मो
नी मोक्षस्थः परिकीर्त्यसे ॥ त्वं च नारद लोकेषु वायुवच्चपलो मुने ॥ ५ ॥ सौदामिनीव विचरन्टस्थसे प्राज्ञसंमतः ॥ सदा कलिकरो लोके
निर्दयः सर्वप्राणिषु ॥ ६ ॥ बहूनां हि सहस्राणि देवगंधर्वरक्षसाम् ॥ राज्ञां मुनीन्द्रदैत्यानां कलेर्नष्टानि तेऽभवन् ॥ ७ ॥ कस्मात्तद्देवा चेष्टा ते
संदेहे मे हर द्विज ॥ संदेहात्र सुखं शेते बाणविद्धो मृगो यथा ॥ ८ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ शौनकेदं वचः श्रुत्वा फाल्गुनान्नारदो मुनिः ॥
प्रहसन्निव बाभ्रव्यवदनं स निरेक्षत ॥ ९ ॥ स च बाभ्रव्यनामा वै हारीतस्यान्वयोद्भवः ॥ ब्राह्मणो नारदमुनेः समीपे वर्तते सदा ॥ १० ॥ स
च ज्ञात्वा महाबुद्धिर्नारदस्य मनीषितम् ॥ प्रहसन्निव प्रोवाच फाल्गुनं स्निग्धया गिरा ॥ ११ ॥ ॥ बाभ्रव्य उवाच ॥ ॥ सत्यमेतद्व्याथ
त्वं नारदं प्रति पांडव ॥ सर्वोऽपि चात्र वृत्तंति संशयं याति मानवः ॥ १२ ॥ तदहं ते प्रवक्ष्यामि यथा कृष्णान्मया श्रुतम् ॥ स्तोककालांतरे पूर्वं
सर्वं यादवनन्दनः ॥ १३ ॥ महीसागरयात्रायां कृष्णस्तत्राययौ प्रभुः ॥ उग्रसेनेन सहितो वसुदेवेन बभ्रुणा ॥ १४ ॥ रामेण रौक्मिणेयेन युयुधा
नादिभिस्तदा ॥ स च ज्ञात्वा ज्ञातिसमं महीसागरसंगमे ॥ १५ ॥ पिंडदानादिकं कृत्वा दत्त्वा दानानि भूरिशः ॥ गुहेश्वरादिलिंगानि यत्नतः
प्रतिपूज्य च ॥ १६ ॥ स्नानं कृत्वा कोटितीर्थं जयादित्यं समर्च्य च ॥ पूजयन्नारदमुनिं युक्तः कृष्णो महामनाः ॥ १७ ॥ उग्रसेनेन राज्ञा वै
पूर्वजेन जटायुना ॥ मदाद्विधिप्रमुख्यानां बहूनां चोपशृण्वताम् ॥ उग्रसेनो महाराजः कृष्णं प्रोवाच संसदि ॥ १८ ॥ ॥ उग्रसेन उवाच ॥ ॥
कृष्ण प्रवक्ष्यामि त्वामेकं संशयं वद तं मम ॥ १९ ॥ योऽयं नाम महाबुद्धिर्नारदो विश्ववन्दितः ॥ कस्मादेषोऽतिचपलो वायुवद्भ्रमते जगत् ॥ २० ॥
कलिप्रियश्च कस्माद्वा कस्मात्त्वय्यतिप्रीतिमान् ॥ २० ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ सत्यं राजस्त्वया पृष्टमेतत्सर्वं वदामि ते ॥ दक्षेण तु पुरा
शप्तो नारदो मुनिसत्तमः ॥ २१ ॥ सृष्टिमार्गात्सुतान्वीक्ष्य नारदेन विचालितान् ॥ नावस्थानं च लोकेषु भ्रमतस्ते भविष्यति ॥ २२ ॥ पैशुन्य
वक्ता च तथा द्वितीयानां प्रचालनात् ॥ इति शापद्वयं प्राप्य द्विविधात्मजचालनात् ॥ २३ ॥ निराकर्तुं समर्थोऽपि मुनिर्मेने तथैव तत् ॥ एता

१ पूजयत्-अपूजयत्-इत्यपेक्षितम् । अहमाव आर्पः । २ जटायुना-जटायुतेन-इत्यर्थः करणीयः इति प्रतिभाति । उग्रसेनेन सह कृष्णः अपूजयत्-इत्याद्यन्वययोजना ज्ञेया ।

स्कं.म.पु.
॥१९१॥

वान्साधुवादो हि यतश्च क्षमते स्वयम् ॥ २४ ॥ विनाशकालं चावेक्ष्य कलिं वर्धयते यतः ॥ सत्यं च वक्ति तस्मात्स न च पापेन लिप्यते ॥ २५ ॥
भ्रमतोऽपि च सर्वत्र नास्य यस्यात्पृथङ्मनः ॥ ध्येयाद्भवति नैव स्याद्भ्रमदोषस्ततोस्य च ॥ यच्च प्रीतिर्मयि तस्य परमा तच्छृणुष्व च ॥ २६ ॥
अहं हि सर्वदा स्तोमि नारदं देवदर्शनम् ॥ महेंद्रगदितेनैव स्तोत्रेण शृणु तन्मृप ॥ २७ ॥ श्रुतचारित्र्ययोजिता यस्याहंता न विद्यते ॥ अगुप्तश्रुत
चारित्रं नारदं तं नमाम्यहम् ॥ २८ ॥ अतिक्रोधचापल्ये भयं नैतानि यस्य च ॥ अदीर्घसूत्रं धीरं च नारदं तं नमाम्यहम् ॥ २९ ॥ कामाद्रा यदि
वा लोभाद्वाचं यो नान्यथा वदेत् ॥ उपास्यं सर्वजंतूनां नारदं तं नमाम्यहम् ॥ ३० ॥ अध्यात्मगतितत्त्वज्ञं क्षांतं शक्तं जितेंद्रियम् ॥ ऋजुं यथार्थ
वक्तारं नारदं तं नमाम्यहम् ॥ ३१ ॥ तेजसा यशसा बुद्ध्या नयेन विनयेन च ॥ जन्मना तपसा वृद्धं नारदं तं नमाम्यहम् ॥ ३२ ॥ सुखशीलं सुखं वेषं
सुभोजं स्वाचरं शुभम् ॥ सुचक्षुषं सुवाक्यं च नारदं तं नमाम्यहम् ॥ ३३ ॥ कल्याणं कुरुते गाढं पापं यस्य न विद्यते ॥ न प्रीयते परानर्थे यो
ऽसौ तं नौमि नारदम् ॥ ३४ ॥ वेदस्मृतिपुराणोक्तधर्मे यो नित्यमास्थितः ॥ प्रियाप्रियविमुक्तं तं नारदं प्रणमाम्यहम् ॥ ३५ ॥ अशनादिष्व
लितं च पंडितं नालसं द्विजम् ॥ बहुश्रुतं चित्रकथं नारदं प्रणमाम्यहम् ॥ ३६ ॥ नार्थे क्रोधे च कामे च भूतपूर्वोऽस्य विभ्रमः ॥
येनैते नाशिता दोषा नारदं तं नमाम्यहम् ॥ ३७ ॥ वीतसंमोहदोषो यो दृढभक्तिश्च श्रेयसि ॥ सुनयं सत्रपं तं च नारदं प्रणमाम्यहम् ॥ ३८ ॥
असक्तः सर्वसंगेषु यः सक्तात्मेति लक्ष्यते ॥ अदीर्घसंशयो वाग्मी नारदं तं नमाम्यहम् ॥ ३९ ॥ न त्यजत्यागमं किंचिद्यस्तपो नोपजीवति ॥
अवध्यकालो यस्यात्मा तमहं नौमि नारदम् ॥ ४० ॥ कृतश्रमं कृतप्रज्ञं न च तप्तं समाधितः ॥ नित्यं यत्नात्प्रमत्तं च नारदं तं नमाम्यहम् ॥
॥ ४१ ॥ न ह्यन्यथार्थलाभेन योऽलाभेन व्यथत्यपि ॥ स्थिरबुद्धिरसक्तात्मा तमहं नौमि नारदम् ॥ ४२ ॥ तं सर्वगुणसंपन्नं दक्षं शुचिमकातरम् ॥
कालज्ञं च नयज्ञं च शरणं यामि नारदम् ॥ ४३ ॥ इमं स्तवं नारदस्य नित्यं राजन्पठाम्यहम् ॥ तेन मे परमां प्रीतिं करोति मुनिसत्तमः ॥ ४४ ॥
अन्योपि यः शुचिर्भूत्वा नित्यमेतां स्तुतिं जपेत् ॥ अचिरात्तस्य देवर्षिः प्रसादं कुरुते परम् ॥ ४५ ॥ एतान्गुणान्नारदस्य त्वमथाकर्ण्य पार्थिव ॥
जप नित्यं स्तवं पुण्यं प्रीतस्ते भविता मुनिः ॥ ४६ ॥ ॥ बाध्नव्य उवाच ॥ ॥ इति कृष्णमुखाच्छ्रुत्वा नारदस्य गुणान्मृपः ॥ बभूव परमप्री
तश्चक्रे तच्च तथा वचः ॥ ४७ ॥ ततो नारदमानर्चं दत्त्वा दानं च पुष्कलम् ॥ नारदीयद्विजाग्र्याणां नारदः प्रीयतामिति ॥ ४८ ॥ ययौ द्वारवर्ती

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ५४

॥१९१॥

कृष्णः सभ्रातृजातिवांधवः ॥ तीर्थयात्रामिमां कृत्वा विधिवत्पुरुषोत्तमः ॥ ४९ ॥ तथा त्वमपि कौरव्य नारदस्य गुणानिमान् ॥ श्रुत्वा श्रद्धामयो
 भूत्वा शृणु कृत्यं यदत्र च ॥ ५० ॥ कार्तिके शुक्लद्वादश्यां प्रबोधि न्यामसौ मुनिः ॥ विष्णोर्ध्यानसमाधेश्च प्रबुद्धो जायते सदा ॥ ५१ ॥ तस्मि
 न्दिने नारदेन निर्मितेऽत्रैव कूपके ॥ स्नानं कृत्वा प्रयत्नेन श्राद्धं कुर्यात्समाहितः ॥ ५२ ॥ तपो दानं जपश्चात्र कूपे भवति चाक्षयम् ॥ ५३ ॥
 इदं विष्ण्वति मंत्रेण ततो विष्णुं प्रबोधयेत् ॥ नारदं च मुनिं पश्चान्मन्त्रेणानेन पांडव ॥ ५४ ॥ योगनिद्रा यथा त्यक्ता हरिणा मुनिसत्तम ॥
 तथा लोकोपकाराय भवानपि परित्यज ॥ ५५ ॥ इति मंत्रेण चोत्थाप्य नारदं परिपूजयेत् ॥ कृष्णप्रोदितया स्तुत्या छत्रधोत्रार्चनैः शुभैः ॥ ५६ ॥
 शक्त्या द्विजानां देयं च छत्रं धोत्रं कमंडलुम् ॥ प्रणम्य ब्राह्मणान्भक्त्या नारदः प्रीयतामिति ॥ ५७ ॥ एवं कृते प्रसादात्स मुनेः पापेन मुच्यते ॥
 जायते न कलिस्तस्य न चासौख्यं भवेदिह ॥ ५८ ॥ ॥ इति श्रीस्कान्दे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमा
 रिकाखण्डे नारदमाहात्म्यवर्णनं नाम चतुःपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ इति बाभ्रव्यवचनमाकर्ण्य कुरु
 नन्दनः ॥ प्राणमन्त्रारदं भक्त्या विस्मितः पुलकान्वितः ॥ १ ॥ प्रशस्य च चिरं कालं पुनर्नारदमब्रवीत् ॥ २ ॥ गुप्तक्षेत्रस्य माहात्म्यं शृण्वानस्त्व
 न्मुखान्मुने ॥ तृप्तिं नैवाधिगच्छामि भूयस्तद्रक्तुमर्हसि ॥ ३ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ महालिंगस्य वक्ष्यामि महिमानं कुरूद्रह ॥ गौतमेश्वर
 लिंगस्य सावधानः शृणुष्व तत् ॥ ४ ॥ अक्षपादो महायोमी गौतमाख्योऽभवेन्मुनिः ॥ गोदावरीसमानेता अहल्यायाः पतिः प्रभुः ॥ ५ ॥ गुप्त
 क्षेत्रस्य माहात्म्यं स च ज्ञात्वा महोत्तमम् ॥ योगसंसाधनं कुर्वन्नत्र तेपे तपो महत् ॥ ६ ॥ योगसिद्धिं ततः प्राप्य गौतमेन महात्मना ॥ अत्र
 संस्थापितं लिंगं गौतमेश्वरसंज्ञया ॥ ७ ॥ संस्त्रोप्यैतन्महालिंगं चन्दनेन विलिप्य च ॥ संपूज्य पुष्पैर्विविधैर्गुग्गुलं दाहयेत्पुरः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो
 रुद्रलोके महीयते ॥ ८ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ योगस्वरूपमिच्छामि श्रोतुं नारद तत्त्वतः ॥ योगं सर्वे प्रशंसन्ति यतः सर्वोत्तमोत्तमम् ॥
 ॥ ९ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ समासात्तव वक्ष्यामि योगतत्त्वं कुरूद्रह ॥ श्रवणादपि नैर्मल्यं यस्य स्यात्सेवनात्किमु ॥ १० ॥
 चित्तवृत्तिनिरोधाख्यं योगतत्त्वं प्रकीर्त्यते ॥ तदृशंगप्रकारेण साधयंतीह योगिनः ॥ ११ ॥ यमश्च नियमश्चैव प्राणायामस्तृतीयकः ॥

: १ धोत्रमिच्छा वस्त्रमित्यर्थः प्रादः । महाराष्ट्रभाषायां वर्तत एव वस्त्रार्थका 'धोत्र' शब्दो 'धातु गतिशुद्धयोः' इति धातोः "सर्वधातुस्यः धृत्" इति सूत्रेण धृन्प्रत्यये बाहुलकादोणादेके संप्रतारण च निष्पन्ना बोध्यः ।
 यदा "वेत्रम्" इति पाठश्चेत्यसमीचीनो दृष्टार्थवाची । २ गौतमेश्वरसंज्ञितम्-३० पा० । ३ संस्थाप्येत्-३० पा० । ४ योगसिद्धिम्-३० पा० ।

स्कां.म.पु.
॥१९२॥

प्रत्याहारो धारणा च ध्येयं ध्यानं च सप्तमम् ॥ १२ ॥ समाधिरिति चाष्टांगो योगः संपरिकीर्तितः ॥ प्रत्येकं लक्षणं तेषामष्टानां शृणु पांडव ॥
॥ १३ ॥ अनुक्रमात्रो येषां साधनाद्योगमश्नुते ॥ अहिंसा सत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यापरिग्रहौ ॥ १४ ॥ एते पंच यमाः प्रोक्ताः शृण्वेषामपि लक्षणम् ॥
आत्मवत्सर्वभूतेषु यो हिताय प्रवर्तते ॥ १५ ॥ अहिंसेषा समाख्याता वेदसंविहिता च या ॥ दृष्टं श्रुतं चानुमितं स्वानुभूतं यथार्थतः ॥ १६ ॥
कथनं सत्यमित्युक्तं परपीडाविवर्जितम् ॥ अनादानं परस्वानामापद्यपि कथंचन ॥ १७ ॥ मनसा कर्मणा वाचा तदस्तेयं प्रकीर्तितम् ॥
अमैथुनं यतीनां च मनोवाक्कायकर्मभिः ॥ १८ ॥ ऋतौ स्वदारगमनं गेहिनां ब्रह्मचर्यता ॥ यतीनां सर्वसंन्यासो मनोवाक्कायकर्मणा ॥ १९ ॥
गृहस्थानां च मनसा स्मृत एषोऽपरिग्रहः ॥ एते यमास्तव प्रोक्ताः पंचैव नियमाञ्छृणु ॥ २० ॥ शौचं तुष्टिस्तपश्चैव जपो भक्तिर्गुरोस्तथा ॥ एतेषा
मपि पंचानां पृथक्संशृणु लक्षणम् ॥ २१ ॥ बाह्यमाभ्यंतरं चैव द्विविधं शौचमुच्यते ॥ बाह्यं तु मृजलैः प्रोक्तमांतरं शुद्धमानसम् ॥ २२ ॥ न्याये
नागतया वृत्त्या भिक्षया वार्तयापि च ॥ संतोषो यस्य सततं सा तुष्टिरिति चोच्यते ॥ २३ ॥ चांद्रायणादीनि पुनस्तर्पांसि विहितानि च ॥
आहारलाघवपरः कुर्यात्तत्तप उच्यते ॥ २४ ॥ स्वाध्यायस्तु जपः प्रोक्तः प्रणवाभ्यसनादिकः ॥ शिवे ज्ञाने गुरौ भक्तिर्गुरुभक्तिरिति स्मृता ॥
॥ २५ ॥ एवं संसाध्य नियमान्संयमांश्च विचक्षणः ॥ प्राणायामाय संदध्यान्नान्यथा योगसाधकः ॥ २६ ॥ यतोऽशुचिशरीरस्य वायुकोपो महा
न्भवेत् ॥ वायुकोपात्कुष्ठता च जडत्वादीनुपाश्रुते ॥ २७ ॥ तस्माद्विचक्षणः शुद्धं कृत्वा देहं यतेत्परम् ॥ प्राणायामस्य वक्ष्यामि लक्षणं शृणु
पांडव ॥ २८ ॥ प्राणापाननिरोधश्च प्राणायामः प्रकीर्तितः ॥ लघुमध्योत्तरीयाख्यः स च धीरैस्त्रिधोदितः ॥ २९ ॥ लघुर्द्वादशमात्रस्तु मात्रा
निमिष उन्मिषः ॥ द्विगुणो मध्यमश्चोक्तस्त्रिगुणश्चोत्तमः स्मृतः ॥ ३० ॥ प्रथमेन जयेत्स्वेदं मध्यमेन तु वेपथुम् ॥ विषादं च तृतीयेन जये
दोषाननुक्रमात् ॥ ३१ ॥ पद्माख्यमासनं कृत्वा रेचकं पूरकं तथा ॥ कुंभकं च सुखासीनः प्राणायामं त्रिधाऽभ्यसेत् ॥ ३२ ॥ प्राणानामुपसं
रोधात्प्राणायाम इति स्मृतः ॥ यथा पर्वतधातूनां ध्मातानां दह्यते मलः ॥ ३३ ॥ तथैन्द्रियवृतो दोषः प्राणायामेन दह्यते ॥ गोशतं कापिलं
दत्त्वा यत्फलं तत्फलं भवेत् ॥ ३४ ॥ प्राणायामेन योगज्ञस्तस्मात्प्राणं सदा यमेत् ॥ प्राणायामेन सिद्धयन्ति दिव्याः शान्त्यादयः क्रमात् ॥
॥ ३५ ॥ शान्तिः प्रशान्तिर्दीप्तिश्च प्रसादश्च यथाक्रमम् ॥ सहजागंतुकामानां पापानां च प्रवर्तताम् ॥ ३६ ॥ वासनाशांतिरित्याख्यः प्रथमो जायते
गुणः ॥ लोभमोहात्मकान्दोषान्निराकृत्यैव कृत्स्नशः ॥ ३७ ॥ तपसां च यदा प्राप्तिः सा शान्तिरिति चोच्यते ॥ सर्वेन्द्रियप्रसादश्च बुद्धेर्वै मरुता

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ५५

॥१९२॥

मपि ॥ ३८ ॥ प्रसाद इति स प्रोक्तः प्राप्यमेवं चतुष्टयम् ॥ एवंफलं सदा योगी प्राणायामं समभ्यसेत् ॥ ३९ ॥ मृदुत्वं सेव्यमानास्तु सिंहशार्द
लकुंजराः ॥ यथा यान्ति तथा प्राणो वश्यो भवति साधितः ॥ ४० ॥ प्राणायामस्त्वयं प्रोक्तः प्रत्याहारं ततः शृणु ॥ विषयेषु प्रवृत्तस्य
चेतसो विनिवर्तनम् ॥ ४१ ॥ प्रत्याहारं विनिर्दिष्टं तस्य संयमनं हि यत् ॥ प्रत्याहारस्त्वयं प्रोक्तो धारणालक्षणं शृणु ॥ ४२ ॥ यथा तोयार्थिन
स्तोयं पत्रनालादिभिः शनैः ॥ आपिवेयुस्तथा वायुं योगी नयति साधितम् ॥ ४३ ॥ प्राग्ग्राभ्यां हृदये वायुरथ तालौ भ्रुवोऽतरे ॥ चतुर्दले षडदशे
च द्वादशे षोडशद्विके ॥ ४४ ॥ आकुंचनेनैवमूर्द्धमुग्रीय पवनं शनैः ॥ मूर्धनि ब्रह्मरंध्रे तं प्राणं संधारयेत्कृती ॥ ४५ ॥ प्राणायामा दश द्वौ च
धारणेषा प्रकीर्त्यते ॥ दशैता धारणाः स्थाप्य प्राप्नोत्यक्षरसाम्यताम् ॥ ४६ ॥ धारणास्थस्य यद्वचेयं तस्य त्वं शृणु लक्षणम् ॥ ध्येयं बहुविधं
पार्थ यस्यांतो नोपलभ्यते ॥ ४७ ॥ केचिच्छिवं हरिं केचित्केचित्सूर्यं विधिं परे ॥ केचिद्देवीं महद्भूतामुत ध्यायन्ति केचन ॥ ४८ ॥ तत्र
यो यच्च ध्यायेत स च तत्र प्रलीयते ॥ तस्मात्सदा शिवं देवं पंचवक्त्रं हरं स्मरेत् ॥ ४९ ॥ पद्मासनस्थं तं गौरं बीजपूरकरं स्थितम् ॥ दशहस्तं
सुप्रसन्नवदनं ध्यानमास्थितम् ॥ ५० ॥ ध्येयमेतत्तव प्रोक्तं तस्माद्वचनं समाचरेत् ॥ ध्यानस्य लक्षणं चैतन्निमेषार्धमपि स्फुटम् ॥ ५१ ॥ न
पृथग्जायते ध्येयाद्धारणां यः समास्थितः ॥ एवमेतां दुरारोहां भूमिमास्थाय योगवित् ॥ ५२ ॥ न किञ्चिञ्चितयेत्पश्चात्समाधिरिति कीर्त्यते ॥
समाधेर्लक्षणं सम्यग्ब्रुवतो मे निशामय ॥ ५३ ॥ शब्दस्पर्शरसेर्हीनं गंधरूपविवर्जितम् ॥ परं पुरुषं संप्राप्तः समाधिस्थः प्रकीर्तितः ॥ ५४ ॥
तां तु प्राप्य नरो विघ्नेर्नाभिभूयेत कर्हिचित् ॥ समाधिस्थश्च दुःखेन गुरुणापि न चाल्यते ॥ ५५ ॥ शंखाद्याः शतशस्तस्य वाद्यन्ते यदि कर्णयोः ॥
भेर्यश्च यदि हन्यन्ते शब्दं बाह्यं न विदन्ति ॥ ५६ ॥ कशाप्रहाराभिहतो वह्निदग्धतनुस्तथा ॥ शीताब्देवस्थितो घोरे स्पर्शं बाह्यं न विन्दति ॥
॥ ५७ ॥ रूपे गंधे रसे बाह्ये तादृशस्य तु का कथा ॥ दृष्ट्वा य आत्मनात्मानं समाधिं लभते पुनः ॥ ५८ ॥ तृष्णा वाथ बुभुक्षा वा बाधेते
तं न कर्हिचित् ॥ ५९ ॥ न स्वर्गे न च पाताले मानुष्ये क्व च तत्सुखम् ॥ समाधिं निश्चलं प्राप्य यत्सुखं विंदते नरः ॥ ६० ॥ एवमारूढयोगस्य
तस्यापि कुरुनंदन ॥ पंचोपसर्गाः कटुकाः प्रवर्तते यथा शृणु ॥ ६१ ॥ प्रातिभः श्रावणो दैवो भ्रमावर्तोऽथ भीषणः ॥ प्रतिभा सर्वशास्त्राणां
प्रातिभोऽयं च सात्त्विकः ॥ ६२ ॥ तेन यो मदमादद्याद्योगी शीघ्रं च चेतसः ॥ योजनानां सहस्रेभ्यः श्रवणं श्रावणस्तु सः ॥ ६३ ॥ द्वितीयः
सात्त्विकश्चायमस्मान्मत्तो विनश्यति ॥ अष्टौ पश्यति योनींश्च देवानां दैव इत्यसौ ॥ ६४ ॥ अयं च सात्त्विको दोषो मदादस्माद्दिनश्यति ॥

त्को.म.पु.
॥१९३॥

आवर्त इव तोयस्य जनावर्ते यदाकुलः ॥ ६५ ॥ आवर्ताख्यस्त्वयं दोषो राजसः स महाभयः ॥ भ्राम्यते यन्निरालम्बं मनो दोषैश्च
योगिनः ॥ ६६ ॥ समस्ताधारविभ्रंशाद्रमाख्यस्तामसो गुणः ॥ एतैर्नाशितयोगाश्च सकला देवयोनयः ॥ ६७ ॥ उपसर्गैर्महाघोरैरावृत्यन्ते
पुनःपुनः ॥ प्रावृत्य कंबलं शुक्लं योगी तस्मान्मनोमयम् ॥ ६८ ॥ चितयेत्परमं ब्रह्म कृत्वा तत्प्रवर्णं मनः ॥ आहाराः सात्त्विकाश्चैव संसेव्याः
सिद्धिमिच्छता ॥ ६९ ॥ राजसेस्तामसेश्चैव योगी सिद्धयेन्न कर्हिचित् ॥ श्रद्धानेषु दांतेषु श्रोत्रियेषु महात्मसु ॥ ७० ॥ स्वधर्मादनपेतेषु
भिक्षा याच्या च योगिना ॥ भैक्षं यवान्नं तक्रं वा पयो यावकमेव वा ॥ ७१ ॥ फलमूलं विपक्रं वा कणपिण्याकसक्तवः ॥ श्रुता इत्येत आहारा
योगिनां सिद्धिकारकाः ॥ ७२ ॥ मृत्युकालं विदित्वा च निमित्तैर्योगसाधकः ॥ योगं युञ्जीत कालस्य वंचनार्थं समाहितः ॥ ७३ ॥ निमित्ता
नि च वक्ष्यामि मृत्युं यो वेत्ति योगवित् ॥ रक्तकृष्णांबरधरा गायंतीह सती च यम् ॥ ७४ ॥ दक्षिणाशां नयेन्नारी स्वप्ने सोऽपि न जीवति ॥
नग्नं क्षणकं स्वप्ने हसमानं प्रदृश्य च ॥ ७५ ॥ एनं च वीक्ष्य वल्गन्तं तं विद्यान्मृत्युमागतम् ॥ ऋक्षवानरयुग्यस्थो गायन्यो दक्षिणां दिशम् ॥
॥ ७६ ॥ याति मज्जेदधौ पङ्के गोमये वा न जीवति ॥ केशांगारैस्तथा भस्मभुजंगैर्निर्जलां नदीम् ॥ ७७ ॥ एषामन्यतमैः पूर्णां दृष्ट्वा स्वप्ने न
जीवति ॥ करालैर्विकटै रूक्षैः पुरुषैरुद्यतायुधैः ॥ ७८ ॥ पाषाणैस्ताडितः स्वप्ने सद्यो मृत्युं भजेन्नरः ॥ सूर्योदये यस्य शिवा क्रोशंती याति सम्मु
खम् ॥ ७९ ॥ विपरीतं परीतं वा स सद्यो मृत्युमृच्छति ॥ दीपाधिगंधं नो वेत्ति वमत्यग्निं तथा निशि ॥ ८० ॥ नात्मानं परनेत्रस्थं वीक्षते न
स जीवति ॥ शक्रायुधं चार्धरात्रे दिवा वा ग्रहणं तथा ॥ ८१ ॥ दृष्ट्वा मन्येत स क्षीणमात्मजीवितमाप्तवान् ॥ नासिका वक्रतामेति कर्णयोर्ग्रमनो
व्रती ॥ ८२ ॥ नेत्रं च वामं स्रवति यस्य तस्यायुरुद्रुतम् ॥ आरक्ततामेति मुखं जिह्वा चाप्यसिता यदा ॥ ८३ ॥ तदा प्राज्ञो विजानीयादासन्नं
मृत्युमात्मनः ॥ उद्ग्रासभयानेन स्वप्ने यो याति दक्षिणाम् ॥ ८४ ॥ दिशं कर्णौ पिधायापि निर्वोषं शृणुयान्न च ॥ न स जीवेत्तथा स्वप्ने पति
तस्य पिधीयते ॥ ८५ ॥ द्वारं न चोत्तिष्ठति च शुभ्रा दृष्टिश्च लोहिता ॥ स्वप्नेऽग्निं प्रविशेद्यश्च न च निष्क्रमते पुनः ॥ ८६ ॥ जलप्रवेशादपि

१ रीतिः—३० पा० । २ एतस्यार्थश्लोकस्य रहस्यतात्पर्यार्थो यथार्थतया न ज्ञायते । 'दीपाधिगंधं नो वेत्ति'—एतस्य—दोषे निर्वाणे सति तद्वर्तिधूमगंधं यो न वेत्ति—तस्य मृत्युर्नातिदूरे—इति—अन्यत्र वर्णितमिति धृतम् ।
परं—'वमत्यग्निं तथा निशि'—एतस्यार्थः—सम्यक्तया न ज्ञायते । यदि वा—दीपः यदि स्ववर्तेः अग्निं वमति—इति परयेत्—इति चेदर्थः—ततो न सन्नुष्यते चेत् । अत्र यथार्थार्थपारिज्ञानं संदिग्धम् । कुशलेभ्यः पंडितेभ्यः
एतस्यार्थो वेदितव्यः ।

वाहे० सं० ३
(को० सं० २)
अ० ५५

॥१९३॥

वा तदंतं तस्य जीवितम् ॥ यश्चाभिहन्यते दुष्टैर्भूतै रात्रावथो दिवा ॥ ८७ ॥ प्रकृतैर्विकृतैर्वापि तस्यासन्नो यमांतर्को ॥ देवतानां गुरूणां च पित्रोर्ज्ञा-
 नविदां तथा ॥ ८८ ॥ निन्दामवज्ञां कुरुते भक्तो भूत्वा न जीवति ॥ एवं दृष्ट्वा निमित्तानि विपरीतानि योगवित् ॥ ८९ ॥ धारणां सम्यगा-
 स्थाय समाधावचलो भवेत् ॥ यदि नेच्छति ते मृत्युं ततो नासौ प्रपद्यते ॥ ९० ॥ विमुक्तिमथवा वांछेद्विसृजेद्ब्रह्ममूर्धनि ॥ संति देहे विमुक्ते च
 उपसर्गाश्च ये पुनः ॥ ९१ ॥ योगिनं समुपायांति शृणु तानपि पांडव ॥ ऐशान्ये राक्षसपुरे यक्षो गन्धर्व एव च ॥ ९२ ॥ ऐन्द्रे सौम्ये प्रजापत्ये
 ब्राह्मे चाष्टसु सिद्धयः ॥ भवंति चाष्टौ शृणु ताः पार्थिवी या च तैजसी ॥ ९३ ॥ वायवी व्योमात्मिका चैव मानसाहम्भवा मतिः ॥ प्रत्येकं षष्ट्या
 भिन्ना द्विगुणा द्विगुणा क्रमात् ॥ ९४ ॥ पूर्वे चाष्टौ चतुःषष्टिरन्ते शृणुष्व तद्यथा ॥ स्थूलता ह्रस्वता बाल्यं वार्धक्यं यौवनं तथा ॥ ९५ ॥ नानाजाति-
 स्वरूपं च चतुर्भिर्देहधारणम् ॥ पार्थिवांशं विना नित्यमष्टौ पार्थिवसिद्धयः ॥ ९६ ॥ विजिते पृथिवीतत्त्वे यदैशान्ये भवन्ति च ॥ भूमाविव जले
 वासो नातुरोऽर्णवमापिवेत् ॥ ९७ ॥ सर्वत्र जलप्राप्तिश्च अपि शुष्कं द्रवं फलम् ॥ त्रिभिर्देहस्य धरणं नदीर्वा स्थापयेत्करे ॥ ९८ ॥ अब्रणत्वं
 शरीरस्य कांतिश्चाथाष्टकं स्मृतम् ॥ अष्टौ पूर्वा इमाश्चाष्टौ राक्षसानां पुरे स्मृताः ॥ ९९ ॥ देहादग्निविनिर्माणं तत्तापभयवर्जनम् ॥ शक्तिदत्तं च
 लोकानां जलमध्येग्निज्वालनम् ॥ १०० ॥ अग्निग्रहश्च हस्तेन स्मृतिमात्रेण पावनम् ॥ भस्मीभूतस्य निर्माणं द्वाभ्यां देहस्य धारणम् ॥ १०१ ॥
 पूर्वाः षोडश चाप्यष्टौ तेजसो यक्षसद्गनि ॥ मनोगतित्वं भूतानामन्तर्निवेशनं तथा ॥ १०२ ॥ पर्वतादिमहाभारवहनं लीलयैव च ॥ लघुत्वं गौरवत्वं
 च पाणिभ्यां वायुवारणम् ॥ १०३ ॥ अंगुल्यग्रनिपातेन भूमेः सर्वत्र कम्पनम् ॥ एकेन देहनिष्पत्तिर्गार्ध्वे वांति सिद्धयः ॥ १०४ ॥ चतुर्विंशतिः पूर्वा
 श्चाप्यष्टावेताश्च सिद्धयः ॥ गन्धर्वलोके द्वात्रिंशदत् ऊर्ध्वं निशामय ॥ १०५ ॥ छायाविहीननिष्पत्तिरिन्द्रियाणामदर्शनम् ॥ आकाशगमनं नित्यं
 मिन्द्रियादिशमः स्वयम् ॥ १०६ ॥ दूरे च शब्दग्रहणं सर्वशब्दावगाहनम् ॥ तन्मात्रलिंगग्रहणं सर्वप्राणिनिदर्शनम् ॥ १०७ ॥ अष्टौ वाता-
 त्मिकाश्चैन्द्रे द्वात्रिंशदपि पूर्वकाः ॥ यथाकामोपलब्धिश्च यथाकामविनिर्गमः ॥ १०८ ॥ सर्वत्राभिभवश्चैव सर्वगुह्यनिदर्शनम् ॥ संसारदर्शनं चापि
 मानस्योऽष्टौ च सिद्धयः ॥ १०९ ॥ चत्वारिंशच्च पूर्वाश्च सोमलोके स्मृतास्त्विमाः ॥ छेदनं तापनं बन्धः संसारपरिवर्तनम् ॥ ११० ॥ सर्वभूत-
 प्रसादत्वं मृत्युकालजयस्तथा ॥ अहंकारोद्भवश्चाष्टौ प्राजापत्ये च पूर्विकाः ॥ १११ ॥ आकारेण जगत्सृष्टिस्तथानुग्रह एव च ॥ प्रलयस्याधिकारं

स्कं. ५. ५.
॥ १९४ ॥

च लोकचित्रप्रवर्तनम् ॥ ११२ ॥ असादृश्यमिदं व्यक्तं निर्वाणं च पृथक्पृथक् ॥ शुभेतरस्य कर्तृत्वमष्टौ बुद्धिभवास्त्वमी ॥ ११३ ॥ षट्चाश
तथा पूर्वाश्वतुःषष्टिरिमे गुणाः ॥ ब्राह्मणे पदे प्रवर्तते गुह्यमेतत्तवेरितम् ॥ ११४ ॥ जीवो देहभेदे वा सिद्धयश्चेतास्तु योगिनाम् ॥ संगो नैव विधा
तव्यो भयात्पतनसंभवात् ॥ ११५ ॥ एतान्गुणान्निराकृत्य युञ्जतो योगिनस्तदा ॥ सिद्धयोऽष्टौ प्रवर्तते योगसंसिद्धिकारकाः ॥ ११६ ॥ अणिमा
लघिमा चैव महिमा प्राप्तिरेव च ॥ प्राकाम्यं च तथेशित्वं वशित्वं च तथापरे ॥ ११७ ॥ यत्र कामावसायित्वं माहेश्वरपदस्थिताः ॥ सूक्ष्मात्सूक्ष्म
त्वमणिमा शीघ्रत्वाल्लघिमा स्मृता ॥ ११८ ॥ महिमा शेषपूज्यत्वात्प्राप्तिर्नाप्राप्यमस्य येत् ॥ प्राकाम्यमस्य व्यापित्वादीशित्वं चेश्वरो यतः ॥ ११९ ॥
वशित्वाद्दशिता नाम सप्तमी सिद्धिरुत्तमा ॥ यत्रेच्छा तत्र च स्थानं तत्र कामावसायिता ॥ १२० ॥ ऐश्वरं पदमाप्तस्य भवंत्येताश्च सिद्धयः ॥
ततो न जायते नैव वर्धते न विनश्यति ॥ १२१ ॥ एष मुक्त इति प्रोक्तो य एवं मुक्तिमाप्नुयात् ॥ यथा जलं जलेनैक्यं निक्षिप्तमुपगच्छति ॥ १२२ ॥
तथैवं सात्त्विकमभ्येति योगिनामात्मा परात्मना ॥ एवं ज्ञात्वा फलं योगी सदा योगं समभ्यसेत् ॥ १२३ ॥ अत्रोपमां व्याहरन्ति योगार्थे योगिनोऽ
मलाः ॥ शशांकरश्मिसंयोगादर्ककांतो हुताशनम् ॥ १२४ ॥ समुत्सृजति नैकः सन्नपमा सास्ति योगिनः ॥ कर्पिजलासुनकुला वसन्ति स्वामिव
द्रुहे ॥ १२५ ॥ ध्वस्ते यात्यन्यतो दुःखं न तेषां सोपमा यतेः ॥ मृदेहकल्पदेहोऽपि सुखाग्रेण कनीयसा ॥ १२६ ॥ करोति मृद्गागचयमुपदेशः
स योगिनः ॥ पशुपक्षिमनुष्याद्यैः पत्रपुष्पफलान्वितम् ॥ १२७ ॥ वृक्षं विलुप्यमानं च लब्ध्वा सिध्यन्ति योगिनः ॥ रुरुगात्रविपाणाग्रमा
लक्ष्य तिलकाकृतिम् ॥ १२८ ॥ सह तेन विवर्धेत योगी सिद्धिमुपाश्रुते ॥ द्रव्यं पूर्णमुपादाय पात्रमारोहते भुवः ॥ १२९ ॥ तुंगमार्गं विलो
क्येवं विज्ञातं किं न योगिनाम् ॥ तद्देहं यत्र वसति तद्भोज्यं येन जीवति ॥ १३० ॥ येन निष्पाद्यते चार्थः स्वयं स्याद्योगसिद्धये ॥ तथा ज्ञानमु
पासीत योगी यत्कार्यसाधकम् ॥ १३१ ॥ ज्ञानानां बहुता येयं योगविघ्नकरी हि सा ॥ इदं ज्ञेयमिदं ज्ञेयमिति यस्तृषितश्चरेत् ॥ १३२ ॥ अपि
कल्पसहस्रायुर्नैव ज्ञेयमवाप्नुयात् ॥ त्यक्तसंगो जितकोधो लब्धाहारो जितेंद्रियः ॥ १३३ ॥ पिपाय बुद्ध्या द्वाराणि मनो ध्याने निवेशयेत् ॥ आहारं
सात्त्विकं सेवेन्न तं येन विचेतनः ॥ १३४ ॥ स्यादयं तं च भुञ्जानो रौरवस्य प्रियातिथिः ॥ वाग्दण्डः कर्मदण्डश्च मनोदंडश्च ते त्रयः ॥ १३५ ॥ यस्त्येते
नियता दंडाः सत्रिदंडी यतिः स्मृतः ॥ अनुरागं जनो याति परोक्षे गुणकीर्तनम् ॥ १३६ ॥ न बिभ्यति च सत्त्वानि सिद्धेर्लक्षणमुच्यते ॥ १३७ ॥

१ यत्-यतः किञ्चिदपि-इत्यर्थः । २ मृदेहकल्पदेहः-कीटविशेषः ।

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ५५

॥ १९४ ॥

अलौल्यमारोग्यमनिष्टत्वं गंधः शुभो मूत्रपुरीषयोश्च ॥ कांतिः प्रसादः स्वरसौम्यता च योगप्रवृत्तेः प्रथमं हि चिह्नम् ॥ १३८ ॥ समाहितो ब्रह्मप
 रोऽप्रमादी शुचिस्तथैकांतरतिर्जितेन्द्रियः ॥ समाप्नुयाद्योगमिमं महामना विमुक्तिमाप्नोति ततश्च योगतः ॥ १३९ ॥ कुलं पवित्रं जननी कृतार्था
 वसुन्धरा भाग्यवती च तेन ॥ अबाह्यमार्गे सुखसिन्धुमग्नं लग्नं परे ब्रह्मणि यस्य चेतः ॥ १४० ॥ विशुद्धबुद्धिः समलोष्टकांचनः समस्तभूतेषु
 वसन्समो हि यः ॥ स्थानं परं शाश्वतमव्ययं च यतिर्हि गत्वा न पुनः प्रजायते ॥ १४१ ॥ इदं मया योगरहस्यमुक्तमेवंविधं गौतमः प्राप
 योगम् ॥ तेनेतच्च स्थापितं पार्थ लिंगं संदर्शनादर्चनात्कल्मषघ्नम् ॥ १४२ ॥ यश्चाश्विने कृष्णचतुर्दशीदिने रात्रौ समभ्यर्चति लिंगमेतन् ॥
 स्नात्वा अहल्यासरसि प्रधाने श्रद्धाय सर्वं प्रविधाय भक्तिः ॥ १४३ ॥ महोपकारेण विमुक्तपापः स याति यत्रास्ति स गौतमो मुनिः ॥ १४४ ॥
 इदं मया पार्थ तव प्रणीतं गुप्तस्य क्षेत्रस्य समासयोगात् ॥ माहात्म्यमेतत्संकलं शृणोति यः स स्याद्विशुद्धः किमु वच्मि भूयः ॥ १४५ ॥ य इदं
 शृणुयाद्भक्त्या गौतमाख्यानमुत्तमम् ॥ पुत्रपौत्रप्रियं प्राप्य स याति पदमव्ययम् ॥ १४६ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां
 संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे गौतमेश्वरमाहात्म्यसविस्तरयोगलक्षणवर्णनं नाम पञ्चपचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ ६३ ॥
 ॥ नारद उवाच ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि ब्रह्मेशं लिंगमुत्तमम् ॥ यस्य स्मरणमात्रेण वाजपेयफलं भवेत् ॥ १ ॥ एकदा तु पुरा पार्थ सृष्टि
 कामेन ब्रह्मणा ॥ तपः सुचरितं चोरं सार्धवर्षसहस्रकम् ॥ २ ॥ तपसा तेन सन्तुष्टः पार्वतीपतिशंकरः ॥ वरमस्मै ततः प्रादाद्धोककत्रे स्ववांछि
 तम् ॥ ३ ॥ ततो हृष्टः प्रमुदितः कृतकृत्यः पितामहः ॥ ज्ञात्वा क्षेत्रस्य माहात्म्यं स्वयं लिंगं चकार ह ॥ ४ ॥ चखान च सरः पुण्यं नाम्ना ब्रह्मसरः
 शुभम् ॥ महीनगरकात्पूर्वं महापातकनाशनम् ॥ ५ ॥ अस्य तीरे महालिंगं स्थापयामास वै विभुः ॥ तत्र देवः स्वयं साक्षाद्विद्यते किल शंकरः ॥
 ॥ ६ ॥ पुष्करादधिकं तीर्थं ब्रह्मेशं नाम फाल्गुन ॥ तत्र स्नात्वा नरो भक्त्या पिण्डदानं समाचरेत् ॥ ७ ॥ दानं चैव यथाशक्त्या कार्त्तिक्यां च
 विशेषतः ॥ देवं प्रपूजयेद्भक्त्या ब्रह्मेशं दृष्टमानसः ॥ ८ ॥ पितरस्तस्य तुष्यन्ति यावदाभूतसंप्लवम् ॥ पुष्करेषु च यत्पुण्यं कुरुक्षेत्रे रविग्रहे ॥ ९ ॥
 गंगादिपुण्यतीर्थेषु यत्फलं प्राप्यते नरैः ॥ तत्फलं समवाप्नोति तीर्थस्थास्यावगाहनात् ॥ १० ॥ मोक्षलिंगस्य माहात्म्यं शृणु पार्थ महाद्भुतम् ॥
 मया स्थानहितार्थं च समाराध्य महेश्वरम् ॥ ११ ॥ स्थापितं प्रवरं लिंगं नाम्ना मोक्षेश्वरं हरम् ॥ दर्भाग्रेण ततः पार्थ कूपं खनितवानहम् ॥ १२ ॥

स्कां.म.पु.
॥१९५॥

प्रसाद्य लोककर्तारं ब्रह्माणं परमेष्ठिनम् ॥ कमण्डलोर्ब्रह्मणश्च समानीता सरस्वती ॥ १३ ॥ कूपेऽस्मिन्मोक्षनाथस्य लोकानां प्रेतमुक्तये ॥ कार्ति-
कस्य तु मासस्य शुक्लपक्षे चतुर्दशी ॥ १४ ॥ कूपे स्नात्वा नरस्तस्यां तिलपिण्डं समाचरेत् ॥ प्रेतानुद्दिश्य नियतं मोक्षतीर्थफलं भवेत् ॥ १५ ॥
कुले न जायते तस्य प्रेतः पार्थ न संशयः ॥ प्रेता मोक्षं प्रगच्छन्ति तीर्थस्यास्य प्रभावतः ॥ १६ ॥ जयादित्यकूपवरे नरः स्नात्वा प्रयत्नतः ॥
गर्भेश्वरं नमस्कृत्य न स गर्भेषु मज्जति ॥ १७ ॥ इदं मया पार्थ तव प्रणीतं गुप्तस्य क्षेत्रस्य समासयोगात् ॥ माहात्म्यमेतत्सकलं शृणोति यः स्याद्वि-
शुद्धः किमु वच्मि भूयः ॥ १८ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखंडे कौमारिकाखंडे ब्रह्मेश्वरमोक्षेश्वर-
गर्भेश्वरमाहात्म्यवर्णननाम षट्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ छ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ ततो विप्रा नारदश्च समाराध्य महेश्वरम् ॥ महीनग-
रके पुण्ये स्थापयामास शंकरम् ॥ १ ॥ लोकानां च हितार्थाय केदारं लिंगमुत्तमम् ॥ अत्रीशादुत्तरे भागे महापातकनाशनम् ॥ २ ॥ अत्रिकुण्डे
नरः स्नात्वा श्राद्धं कृत्वा यथाविधि ॥ अत्रीशं च नमस्कृत्य केदारं यः प्रपश्यति ॥ ३ ॥ मातुः स्तन्यं पुनर्नैव स पिवेन्मुक्तिभागभवेत् ॥ ततो रुद्रो
नीलकण्ठं नारदाय माहात्मने ॥ ४ ॥ स्वयं दत्त्वा स्वयं तस्थौ महीनगरके शुभे ॥ कोटितीर्थे नरः स्नात्वा नीलकण्ठं प्रपश्यति ॥ ५ ॥ जयादित्यं नम-
स्कृत्य रुद्रलोकमवाप्नुयात् ॥ जयादित्यं पूजयति कूपे स्नात्वा नरोत्तमाः ॥ ६ ॥ न तेषां वंशनाशोऽस्ति जयादित्यप्रसादतः ॥ इदं ते कथि-
तं पार्थ महीनगरकस्य च ॥ ७ ॥ आख्यानं सकलं श्रुत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ८ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां
प्रथमे माहेश्वरखंडे कौमारिकाखंडे नीलकण्ठमाहात्म्यवर्णननाम सप्तपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ छ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥
गुप्तक्षेत्रमिदं कस्मात्कस्माद्भूतं च नारद ॥ यस्य प्रभावः सुमहावैव कस्यापि संस्तुतः ॥ १ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ पुरातनामत्र कथां गुप्त-
क्षेत्रस्य कारणे ॥ शृणु पांडव शापेन गुप्तमासीदिदं यथा ॥ २ ॥ पुरा निमित्ते कस्मिंश्चित्सर्वतीर्थाधिदेवताः ॥ प्रणामाय ब्रह्मसदो ब्रह्माणं सहिता-
ययुः ॥ ३ ॥ पुष्करस्य प्रभासस्य निमिषस्यार्बुदस्य च ॥ कुरुक्षेत्रस्य क्षेत्रस्य धर्मारण्यस्य देवताः ॥ ४ ॥ वस्त्रापथस्य श्वेतस्य फल्गुतीर्थ-
स्य चापि याः ॥ केदारस्य तथान्येषां क्षेत्राणां कोटिशोऽपि याः ॥ ५ ॥ सिंधुसागरयोगस्य महीसागरकस्य च ॥ गंगासागरयोगस्य अधिपाः
सुंकरस्य च ॥ ६ ॥ गंगारेवामुखीनां तु नदीनामधिदेवताः ॥ शोणहृदपुरोगाणां हृदानां चाधिदेवताः ॥ ७ ॥ ते सर्वे संवशो भूत्वा त्रैष्टयज्ञा

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ५८

॥१९५॥

नाय चात्मनः ॥ समुपाजग्मुर्मला महतीं ब्रह्मणः सभाम् ॥ ८ ॥ तत्र तीर्थानि सर्वाणि समायातानि वीक्ष्य सः ॥ उत्तस्थौ सहितः सर्वैः
 सभासद्भिः पितामहः ॥ ९ ॥ प्रणम्य सर्वतीर्थेभ्यः प्रबद्धकरसंपुटः ॥ तीर्थानि भगवानाह विस्मयोत्कुल्ललोचनः ॥ १० ॥ अद्य नः सन्न सकलं
 युष्माभिरतिपावितम् ॥ वयं च पाविता भूयो युष्माकं दर्शनादपि ॥ ११ ॥ तीर्थानां दर्शनं श्रेयः स्पर्शनं स्नानमेव च ॥ कीर्तनं स्मरणं चापि
 न स्यात्पुण्यं विना परम् ॥ १२ ॥ महापापान्विता रौद्रास्त्वपि ये स्युः सुनिष्ठुराः ॥ तेऽपि तीर्थैः प्रपूयन्ते किं पुनर्धर्मसंस्थिताः ॥ १३ ॥ एवमुक्त्वा
 पुलस्त्यं स पुत्रमभ्यादिदेश ह ॥ शीघ्रमर्घं तीर्थहेतोः समानय यथार्चये ॥ १४ ॥ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ असंख्यानीह तीर्थानि दृश्यन्ते
 पद्मसंभव ॥ यथा दिशसि मां तातः अर्घमेकमुपानये ॥ १५ ॥ धर्मप्रवचने श्लोको यत एष प्रगीयते ॥ १६ ॥ भवेयुर्यद्यसंख्याता अर्घयोग्याः
 समर्चने ॥ ततस्तेषां वरिष्ठाय दातव्योऽर्घः किलैकतः ॥ १७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ साभिप्रायं साधु वत्स त्वया प्रोक्तमिदं वचः ॥ एवं
 कुरुष्वैकमर्घमानय त्वं सुशीघ्रतः ॥ १८ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ततः पुलस्त्यो वेगेन समानिन्येऽर्घमुत्तमम् ॥ तं च ब्रह्मा करे गृह्य तीर्थान्याहेति
 भारतीम् ॥ १९ ॥ सर्वैर्भवद्भिः संहत्य मुख्यस्त्वेकः प्रकीर्त्यताम् ॥ तस्मै चार्घं प्रयच्छामि नैवं मामनयः स्पृशेत् ॥ २० ॥ ॥ तीर्थान्युचुः ॥
 न वयं श्रेष्ठतां विद्मः कथंचन परस्परम् ॥ अस्माद्धेतोश्च संप्राप्ता ज्ञात्वा देहि त्वमेव तत् ॥ २१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ नाहं वेद्मि श्रेष्ठतां वः
 कथंचन नमोऽस्तु वः ॥ सर्वे चापारमाहात्म्यं स्वयं मे वक्तुमर्हथ ॥ २२ ॥ यत्र गंगा गया काशी पुष्करं नैमिषं तथा ॥ कुरुक्षेत्रं तथा ग्वा महीसा
 गरसंगमः ॥ २३ ॥ प्रभासाद्यानि शतशो यत्र नस्तत्र का मतिः ॥ २४ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ एवमुक्ते पद्मभुवा कोपि नोवाच
 किंचन ॥ चिरेणेदं ततः प्राह महीसागरसंगमः ॥ २५ ॥ ममैनमर्घं त्वं यच्छ चतुरानन शीघ्रतः ॥ यतः कोटिकलायां वा मम कोऽपि
 न पूर्यते ॥ २६ ॥ यतश्चेन्द्रद्युम्नराज्ञा ताप्यमाना वसुंधरा ॥ सर्वतीर्थद्रवीभृता महीनामाभवन्नदी ॥ २७ ॥ सा च सर्वाणि तीर्थानि संयु
 क्तानि मया सह ॥ सर्वतीर्थमयस्तस्मादस्मि ख्यातो जगत्रये ॥ २८ ॥ गृहेन च महालिङ्गं कुमारेश्वरमीश्वरम् ॥ संस्थाप्य तीर्थमुख्यत्वं
 मम दत्तं महात्मना ॥ २९ ॥ नारदेनापि मत्तीरे स्थानं संस्थाप्य शोभनम् ॥ सर्वेभ्यः पुण्यक्षेत्रेभ्यो दत्तं श्रेष्ठ्यं पुरा मम ॥ ३० ॥ एवं
 त्रिभिर्हेतुवरैर्ममैवार्घः प्रदीयताम् ॥ गुणैकदेशेऽपि समं मम तीर्थं न वै परम् ॥ ३१ ॥ इत्युक्ते वचने पार्थ तीर्थराजेन भारत ॥ सर्वे नोचुः

१. दर्शनादि-उनि तु युक्तमेव । यद्वा-‘न स्यात्पुण्यं विना परम्’-अत्र-तीर्थमिति शेषः । तेन च-‘तीर्थं विना परं पुण्यं न स्यात्’-नास्ति-किं तु तीर्थमेव-परं पुण्यम्-पुण्यकरम्-अस्ति’-इत्यर्थो बोध्यः ।

स्कां.म.पु.
॥१९६॥

किंचनापि किं ब्रह्मा वक्ष्यतीति यत् ॥ ३२ ॥ ततो ब्रह्मसुतो ज्येष्ठः श्वेतमाल्यानुलेपनः ॥ दक्षिणं बाहुमुद्धृत्य धर्मो वचनमब्रवीत् ॥ ३३ ॥
अहो कष्टमिदं कृतं तीर्थराजेन मोहतः ॥ सन्तोऽपि न गुणा वाच्याः स्वयं सद्भिः स्वका यतः ॥ ३४ ॥ स्वीयान्गुणान्स्वयं यो हि सम्पत्सु प्रक्षि-
पन्परान् ॥ ब्रवीति राजसस्त्वेष ह्यहंकारो जुगुप्सितः ॥ ३५ ॥ तस्मादस्मादहंकारात्सत्स्वप्येषु गुणेषु च ॥ अप्रख्यातं ध्वस्तरूपमिदं तीर्थं भवि-
ष्यति ॥ ३६ ॥ स्तंभतीर्थमिति ख्यातं स्तम्भो गर्वः कृतो यतः ॥ स्तंभस्य हि फलं सद्यो ब्रह्मापि प्राप किं परः ॥ ३७ ॥ इत्युक्ते धर्मदेवेन हहेति
ख उत्थितः ॥ ततः शीघ्रं समायातो योगीशोऽहं च पांडव ॥ ३८ ॥ गुहस्ततो वचः प्राह धर्मदेवसमागमे ॥ अयुक्तमेतच्छापोऽयं दत्तो यद्धर्म-
धार्यतः ॥ ३९ ॥ ब्रवीतु कोऽपि सर्वेषां तीर्थानां तेषु वर्तताम् ॥ यद्यैश्वर्यं नाहतेसौ महीसागरसंगमः ॥ ४० ॥ तिष्ठत्वात्मगुणो यच्च तीर्थरा-
जेन वर्णितः ॥ तत्र को विगुणो नाम मिथ्यावादो यतो गुणः ॥ ४१ ॥ अहो न युक्तं पालानां यदि तेऽप्यविमृश्य च ॥ एवमर्थान्करिष्यति कं-
यांति शरणं प्रजाः ॥ ४२ ॥ एवमुक्ते गुहेनाथ धर्मो वचनमब्रवीत् ॥ सत्यमेतद्यदहोऽयं महीसागरसंगमः ॥ ४३ ॥ मुख्यत्वं सर्वतीर्थानामर्थं चापि
पितामहात् ॥ किंतु नात्मगुणा वाच्याः सतामेतत्सदा व्रतम् ॥ परोक्षेपि स्वप्रशंसा ब्रह्माणमपि चालयेत् ॥ ४४ ॥ स्वप्रशंसां प्रकुर्वाणः पराक्षेपस-
मन्विताम् ॥ किं दिवः पृथिवीं पूर्वं ययातिर्न पपात ह ॥ यानि पूर्वं प्रमाणानि कृतानीशेन धीमता ॥ ४५ ॥ तानि सम्पालनीयानि तानि कोऽति-
क्रमेद्बुधः ॥ तव पित्रा समादिश्य यदर्थं स्थापिता वयम् ॥ ४६ ॥ पालयामास एतच्च त्वं पालयितुमर्हसि ॥ ईश्वराः स्वप्रमाणेन भवंतो यदि कुर्वते
॥ ४७ ॥ तदस्माभिरिदं युक्तं शासनं दिश्यतां परम् ॥ एवमुक्त्वा स्वीयमुद्रां मोक्षुकामं वृषं तदा ॥ ४८ ॥ अहं प्रस्तावमन्वीक्ष्य वाक्यमेतदुदरयम् ॥
नमो धर्माय महते विश्वधात्रे महात्मने ॥ ४९ ॥ ब्रह्मविष्णुशिवैर्नित्यं पूजितायाचनाशिने ॥ यदि मुद्रां भवान्धर्मं परित्यक्ष्यति कर्हिचित् ॥ ५० ॥
तदस्माकं कुतो भावो मा विश्वं नाशय प्रभो ॥ योगीश्वरं गुहं चापि संमानयितुमर्हसि ॥ ५१ ॥ शिववन्माननीयो हि यतः साक्षाच्छिवात्मजः ॥
त्वां च देवो गुहः स्वामी संमानयितुमर्हति ॥ ५२ ॥ युवयोरैक्यभावेन सुखं जीवेदिदं जगत् ॥ त्वया प्रदत्तः शापोऽयं मा प्रत्याख्यातिलक्षणः ॥ ५३ ॥
अनुग्रहश्च क्रियतां तीर्थराजस्य मानद ॥ ५४ ॥ एवमुच्चरमाणं मां प्रशस्याहापि पद्मभूः ॥ साध्वेतन्नारदेनोक्तं धर्मेतद्वचनं कुरु ॥ ५५ ॥ सम्मानय गुहं
चापि गुहः स्वामी यतो हि नः ॥ एवमुक्ते ब्रह्मणा च धर्मो वचनमब्रवीत् ॥ ५६ ॥ नमो गुहाय सिद्धाय किंकरायस्य ते वयम् ॥ मदीयां स्कन्दं विज्ञप्तिं नाथे

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ५८

॥१९६॥

नामवधारय ॥५७॥ स्तंभादेतन्महातीर्थमप्रसिद्धं भविष्यति ॥ स्तंभतीर्थमिति ख्यातं सुप्रसिद्धं भविष्यति ॥५८॥ स्तम्भतीर्थमिति ख्यातं सर्वती
 र्थफलप्रदम् ॥ यश्चात्र स्नानदानानि प्रकरिष्यति मानवः ॥ ५९ ॥ यथोक्तं च फलं तस्य स्फुटं सर्वं भविष्यति ॥ शनिवारे ह्यमावास्या भवे
 त्तस्याः फलं च यत् ॥ ६० ॥ महीसागरयात्रायां भवेत्तच्चावधारय ॥ प्रभासदशयात्राभिः सप्तभिः पुष्करस्य च ॥ ६१ ॥ अष्टाभिश्च प्रयागस्य
 तत्फलं प्रभविष्यति ॥ पंचभिः कुरुक्षेत्रस्य नकुलीशस्य च त्रिभिः ॥ ६२ ॥ अर्बुदस्य च यत्पद्मिस्तत्फलं च भविष्यति ॥ वज्रापथस्य तिसृभि
 र्गंगायाः पंचभिश्च यत् ॥ ६३ ॥ कूपोदर्याश्चतुर्भिश्च तत्फलं प्रभविष्यति ॥ काश्याः षड्भिस्तथा यत्स्याद्गोदावर्याश्च पंचभिः ॥ ६४ ॥ तत्फलं
 स्तंभतीर्थे वै शनिदर्शे भविष्यति ॥ एवं दत्ते वरे स्कंदस्तदा प्रीतमना भवेत् ॥ ६५ ॥ ब्रह्मापि स्तंभतीर्थाय ददावर्चं समाहितः ॥ ददौ च सर्वतीर्था
 नां श्रेष्ठत्वममितद्युतिः ॥ ६६ ॥ तीर्थानि च गुहं नाथं सम्मान्य विससर्ज सः ॥ एवमेतत्पुरा वृत्तं गुप्तक्षेत्रस्य कारणम् ॥ ६७ ॥ भूयश्चापि प्रसि
 द्धयर्थं प्रेषिताप्सरसोऽत्र मे ॥ विमोक्षिता ग्राह्रूपात्त्वया ताश्च कुरूद्रह ॥ ६८ ॥ यतो धर्मस्य सर्वस्य नानारूपैः प्रवर्ततः ॥ परित्राणाय भवतः
 कृष्णस्य च भवो भवे ॥६९॥ तदिदं वर्णितं तुभ्यं सर्वतीर्थफलं महत् ॥ श्रुत्वेतदादितः पूर्वं पुमान्पापैः प्रमुच्यते ॥७०॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ श्रुत्वेति
 विजयो धीमान्प्रशशंस सुविस्मितः ॥ विसृष्टो नारदाद्यैश्च द्वारकां प्रति जग्मिवान् ॥७१॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां
 प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे महीसागरमाहात्म्यवर्णनेऽर्जुनतीर्थयात्रापरिसमाप्तिवर्णननामष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ शौनक
 उवाच ॥ ॥ अत्यद्भुतमिदं सूत गुप्तक्षेत्रस्य पावनम् ॥ महन्माहात्म्यमतुलं कीर्तितं हर्षवर्धनम् ॥ १ ॥ पुनर्यत्सिद्धलिंगस्य पूर्वं माहात्म्यकीर्तने ॥
 इत्युक्तं यत्प्रसादेन सिद्धमातुस्तु सेत्स्यति ॥ २ ॥ विजयोनाम पुण्यात्मा साहाय्याच्चंडिलस्य च ॥ को न्वसौ चंडिलोनाम विजयोनाम कस्तथा ॥
 ॥ ३ ॥ कथं च प्राप्तवान्सिद्धिं सिद्धमातुः प्रसादतः ॥ एतदाचक्ष्व तत्त्वेन श्रोतुं कौतूहलं हि नः ॥४॥ सतां चरित्रश्रवणे कौतुकं कस्य नो भवेत् ॥
 ॥ ५ ॥ उग्रश्रवा उवाच ॥ ॥ साधु पृष्टमिदं विप्रा दूरांतरितमप्युत ॥ ५ ॥ श्रुतां द्वेपायनमुखात्कथां वक्ष्यामि चात्र वः ॥ पुरा द्रुपदराजस्य पुत्रीमा
 साद्य पांडवाः ॥ ६ ॥ धृतराष्ट्रमते पश्चादिद्रुपस्थं न्यवेशयन् ॥ रक्षिता वासुदेवेन कदाचित्तत्र पांडवाः ॥७॥ उपविष्टाः सभामध्ये कथाश्चक्रुः पृथग्वि
 धाः ॥ देवर्षिपितृभूतानां राज्ञां चापि प्रकीर्तने ॥ ८ ॥ क्रियमाणेऽथ तत्रागाद्भीमपुत्रो घटोत्कचः ॥ तं दृष्ट्वा भ्रातरः पंच वासुदेवश्च वीर्यवान् ॥ ९ ॥

स्कां.प्र.७.
॥१९७॥

उत्थाय सहसा पीठादालिलिगुर्मुदा युताः ॥ स च तान्प्रणतः प्रह्वो वन्दे भीमनन्दनः ॥ १० ॥ साशिपं चततो राज्ञा स्वोत्संग उपवेशितः ॥
आप्राय स्नेहतो मूर्ध्नि प्रोक्तश्च जनसंसदि ॥ ११ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कुत आगम्यते पुत्र क चायं विहृतस्त्वया ॥ कालः
कचित्सुखं राज्यं कुरुषे मातुलं तव ॥ १२ ॥ कश्चिद्देवेषु विप्रेषु गोषु साधुषु सर्वदा ॥ हैडंवे नापकुरुषे प्रियमेतद्वरेश्व नः ॥ १३ ॥ हैडं
वस्य वनं सर्वं तस्य ये सैन्यराक्षसाः ॥ पाल्यमानास्त्वया साधो वर्धते जनक्षेमकाः ॥ १४ ॥ कच्चिन्नंदति ते माता भृशं नः प्रियकारिणी ॥
कन्यैव या पुरा भीमं त्यक्त्वा मानं पतिं श्रिता ॥ १५ ॥ इति पृष्टो धर्मराज्ञा स्मयन्हैडं विरब्रवीत् ॥ हते तस्मिन्दुराचारे मातुलेऽस्मि
नियोजितः ॥ १६ ॥ तद्राज्यं शासने स्थाप्य दुष्टान्निग्रंश्चराम्यहम् ॥ माता कुशलिनी देवी तपो दिव्यमुपाश्रिता ॥ १७ ॥ मासुवाच
सदा पुत्र पितृणां भक्तिकृद्भव ॥ सोऽहं मातुर्वचः श्रुत्वा मेरुपादात्समागतः ॥ १८ ॥ प्रणामायैव भवतां भक्तिप्रह्वेण चेतसा ॥ आत्मानं
च महत्यर्थं कस्मिंश्चित् नियोजितम् ॥ भवद्विरहमिच्छामि फलं यस्मादिदं महत् ॥ १९ ॥ यदाज्ञापालनं पुत्रः पितृणां सर्वदा चरेत् ॥
अथोद्धूलोकान्स जयेदिह जायेत कीर्तिमान् ॥ २० ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ इत्युक्तवन्तं तं राजा परिरभ्य पुनःपुनः ॥ उवाच
धर्मराट् पुत्रमानंदाश्रुः सगद्गदम् ॥ २१ ॥ त्वमेव नो भक्तिकारी सहायश्चापि वर्तसे ॥ २२ ॥ एतदर्थं च हैडंवे पुत्रानिच्छन्ति साधवः ॥ इहामुत्र
तारयन्ते तादृशाश्चापि पुत्रकाः ॥ २३ ॥ अवश्यं यादृशी माता तादृशस्तनयो भवेत् ॥ माता च ते भक्तिमती दृढं नस्त्वं च तादृशः ॥ २४ ॥
अहो सुदुष्करं देवी कुरुते मे प्रिया वधूः ॥ या भर्तृश्रियमुल्लंघ्य तप एव समाश्रिता ॥ २५ ॥ नूनं कामेन भोगैर्वा कृत्यं वध्वा न मे मनाक् ॥
या पुत्रसुखमन्वीक्ष्य परलोकार्थमाश्रिता ॥ २६ ॥ दुष्कुलीनापि या भक्ता सूतेऽपत्यं च भक्तिमत् ॥ कुलीनमेव तन्मन्ये ममेदं मतमुत्तमम् ॥ २७ ॥
एवं बहूनि वाक्यानि तानि तानि वदनृपः ॥ धर्मराजः समाभाष्य केशवं वाक्यमब्रवीत् ॥ २८ ॥ पुंडरीकाक्ष जानासि यथा भीमादभूदयम् ॥
जातमात्रस्तु यश्चासीद्यौवनस्थो महाबलः ॥ २९ ॥ अष्टानां देवयोनीनां यतो जन्म च यौवनम् ॥ सद्य एव भवेत्तस्मात्सद्योऽस्यासीच्च यौवनम् ॥
॥ ३० ॥ तदस्योचितदारार्थं सदा चिंतास्ति कृष्ण मे ॥ उचितं वत हैडंवेः क कलत्रं केरोम्यहम् ॥ ३१ ॥ तद्भवान्कृष्ण सर्वज्ञ त्रिलोकीमपि वेत्सि
च ॥ हैडंवेरुचितां दारान्वक्तुमर्हसि यादव ॥ ३२ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ एवमुक्तो धर्मराज्ञा क्षणं ध्यात्वा जनार्दनः ॥ धर्मराजमिदं वाक्यं

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ५९

पदांतरितमब्रवीत् ॥ ३३ ॥ अस्ति राजन्प्रवक्ष्यामि दारानस्योचितां शुभाम् ॥ सांप्रतं संस्थिता रम्ये प्राग्ज्योतिषपुरे वरे ॥ ३४ ॥ सा च पुत्री
 मुरोः पार्थ दैत्यस्याद्भुतकर्मणः ॥ योऽसौ नरकदैत्यस्य प्राणतुल्यः सखाऽभवत् ॥ ३५ ॥ स च मे निहतो घोरः पाशदुर्गसमन्वितः ॥ नरकश्च
 दुराचारस्त्वमेतद्रेत्सि सर्वशः ॥ ३६ ॥ ततो हते मुरौ दैत्ये मया तस्य सुताव्रजत् ॥ योद्धुं मामतिवीर्यत्वाद्दोरा कामकटंकटा ॥ ३७ ॥ तां ततोऽहं
 महायुद्धे खड्गखेटकधारिणीम् ॥ अयोधयं महाबाणैः सुशार्ङ्गधनुषश्च्युतैः ॥ ३८ ॥ खड्गेन चिच्छेद बाणान्मम सा च मुरोः सुता ॥ समागम्य च
 खड्गेन गरुडं मूर्ध्न्यताडयत् ॥ ३९ ॥ स च मोहसमाविष्टो गरुडोऽभूदचेतनः ॥ ततस्तस्या वधार्थाय मया चक्रं समुद्यतम् ॥ ४० ॥ चक्रं समुद्यतं
 दृष्ट्वा मया तस्मिन्नाजिरे ॥ कामाख्यां नाम मां देवी पुनः स्थित्वा वचोऽब्रवीत् ॥ ४१ ॥ नैनां हंतुं भवानहो रक्षेतां पुरुषोत्तम ॥ अजेयत्वं मया
 ह्यस्या दत्तं खड्गं च खेटकम् ॥ ४२ ॥ बुद्धिरप्रतिमा चापि शक्तिश्च परमा रणे ॥ ततस्त्वया त्रिरात्रेऽपि न जितासीन्मुरोः सुता ॥ ४३ ॥ एवमुक्ते
 तदा देवीं वचनं चाहमब्रवम् ॥ अयमेष निवृत्तोऽस्मि वार्येनां च त्वं शुभे ॥ ४४ ॥ ततश्चाल्लिङ्ग्य तां भक्तां कामाख्या वाक्यमब्रवीत् ॥ भद्रे रणान्नि
 वर्तस्व नायं हंतुं कथंचन ॥ ४५ ॥ शक्यः केनापि समरे माधवो ग्णदुर्जयः ॥ नाभूदस्ति भविष्यो वा य एनं संयुगे जयेत् ॥ ४६ ॥ अपि वा त्र्यंबकः
 पुत्रि नैनं शक्तः कुतोऽन्यकः ॥ तस्मादेनं नमस्कृत्य भाविनं श्वशुरं शुभे ॥ ४७ ॥ रणादस्मान्निवर्तस्व तवोचितमिदं स्फुटम् ॥ अस्य
 भ्रातुर्हि भीमस्य सुपा त्वं च भविष्यसि ॥ ४८ ॥ तस्मात्त्वं श्वशुरं भद्रे सम्मानय जनार्दनम् ॥ न च शोकस्त्वया कार्यः पितरं प्रति पंडिते
 ॥ ४९ ॥ जातस्य हि ध्रुवो मृत्युर्ध्रुवं जन्म मृतस्य च ॥ बहवश्चास्य वंत्तानो वद केनापि वार्यते ॥ ५० ॥ ऋषींश्च देवांश्च महा
 सुगंश्च त्रैविद्यविद्यान्पुरुषान्मनुष्यांश्च ॥ कान्मृत्युरेको न पतेत काले पगवरज्जोऽत्र न मुह्यते क्वचित् ॥ ५१ ॥ श्लाघ्य एव हि ते
 मृत्युः पितुस्समाज्जनार्दनात् ॥ सर्वपातकनिर्मुक्तो गतोऽसौ धाम वैष्णवम् ॥ ५२ ॥ एवं कामाख्यया प्रोक्ता सा च कामकटंकटा ॥
 त्यक्त्वा क्रोधं च संवृत्य गात्राणि प्रणता च माम् ॥ ५३ ॥ तामहं साशिषं चापि प्रावोचं भरतर्षभ ॥ अस्मिन्नेव पुरे तिष्ठ भगदत्तप्रपूजिता
 ॥ ५४ ॥ मया देव्या पृथिव्या च भगदत्तः कृतो नृपः ॥ स ते पूजां बहुविधां करिष्यति स्वसुर्यथा ॥ ५५ ॥ वसंती चात्र तं वीरं हैडिंवं पतिमा
 प्स्यसि ॥ एवमाश्वास्य तां देवीं मौर्वीं चाहं व्यसर्जयम् ॥ ५६ ॥ सा स्थिता च पुरे तत्र गतोऽहं शक्रमग्न च ॥ ततो द्वाारवतीं प्राप्य त्वया सह

स्कं.म.पु.
॥१९८॥

समागतः ॥ ५७ ॥ एवमेषोचिता दारा हैडंवेर्विद्यते शुभा ॥ कामारुये च रणे वोरा या दिनुदित्र भासते ॥ ५८ ॥ न च रूपं वर्णितं मे श्वशुरस्यो
चितं यतः ॥ साधोर्हि नैतदुचितं सर्वस्त्रीणां प्रवर्णनम् ॥ ५९ ॥ पुनरेकश्च समयः कृतस्तं शृणु यस्तया ॥ यो मां निरुत्तरां प्रग्ने कृत्वेव विजये
त्युमान् ॥ ६० ॥ यो मे प्रतिबलश्चापि स मे भर्ता भविष्यति ॥ एवं च समयं श्रुत्वा बहवो दैत्यराक्षसाः ॥ ६१ ॥ तस्या अर्थमगमंस्तेऽपि
जित्वा हतास्तया ॥ यो य एनां गतः पूर्वं न स भूयो न्यवर्तत ॥ ६२ ॥ बह्वेरिव प्रभां दीप्तां पतंगानां समुच्चयः ॥ एवमेतादृशीं मोर्वीं जेतुमुत्सहते
यदि ॥ ६३ ॥ घटोत्कचो महावीर्यो भार्यास्य नियतं भवेत् ॥ ६४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ अलं सर्वगुणैस्तस्या यस्यास्त्वेको गुणो
महान् ॥ क्रियते किं हि क्षीरेण यदि तद्विषमिश्रितम् ॥ ६५ ॥ प्राणाधिकं भैमसेनिं कथं केवलसाहसात् ॥ क्षिपेयं तव वाक्यानां शुद्धानां चाथ
कोविदम् ॥ ६६ ॥ अन्या अपि स्त्रियः संति देशे देशे जनार्दन ॥ बह्व्यस्तासां वरां कांचिद्योषितं वक्तुमर्हसि ॥ ६७ ॥ ॥ भीम उवाच ॥ ॥ सम्यगुक्तं
केशवेन वाक्यं बह्वर्थमुत्तमम् ॥ राज्ञा पुनः स्नेहवशाद्यदुक्तं तत्र भाति मे ॥ ६८ ॥ कार्यं दुःसाध्य एव स्यात्सत्रियस्य पराक्रमः ॥ करोद्रस्येव
यूथेषु गजानां न मृगेषु च ॥ ६९ ॥ आत्मा प्रख्यातिमानेयः सर्वथा वीरपुंगवैः ॥ सा च ख्यातिः कथं जायेद्दुःसाध्यकरणादृते ॥ ७० ॥ न
ह्यात्मवशगं पार्थ हैडंवेरस्य रक्षणम् ॥ येन दत्तस्त्वयं धात्रा स एनं पालयिष्यति ॥ ७१ ॥ सर्वथोच्चपदारोहे यन्नः कार्यो विजानता ॥ तत्र सिध्यति
चेद्देवान्नासौ दोषो विजानतः ॥ ७२ ॥ यथा देवव्रतस्त्वेको जह्ने काशिसुताः पुरा ॥ तथैक एव हैडंविर्मोर्वीं प्राप्नोतु मा चिरम् ॥ ७३ ॥
॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ केवलं पौरुषपरं भीमेनोक्तमिदं वचः ॥ अबलं देवहेतुत्वात्प्रबलं प्रतिभाति मे ॥ ७४ ॥ न मृषा हि वचो ब्रूते
कामारुया या पुराऽब्रवीत् ॥ भीमसेनसुतः पाणिं तव भद्रे ग्रहीष्यति ॥ ७५ ॥ अनेन हेतुना यातु शीघ्रं तत्र घटोत्कचः ॥ इति मे रोचते कृष्ण
तव किं ब्रूहि रोचते ॥ ७६ ॥ ॥ कृष्ण उवाच ॥ ॥ रोचते मे वचस्तुभ्यं भीमस्य च महात्मनः ॥ न हि तुल्यो भैमसेनेर्बुद्धौ वीर्यं च कश्चन
॥ ७७ ॥ अंतरात्मा च मे वेत्ति प्राप्तामेव मुरोः सुताम् ॥ तच्छीघ्रं यातु हैडंविस्त्वं च किं पुत्र मन्यसे ॥ ७८ ॥ ॥ घटोत्कच उवाच ॥ ॥ न
हि न्याय्याः स्वका वक्तुं पूज्यानामग्रतो गुणाः ॥ प्रवृत्ता एव भासंते सद्गुणाश्च रवेः कराः ॥ ७९ ॥ सर्वथा तत्करिष्यामि पितरो येन मेऽमलाः ॥
लज्जिष्यन्ति न संसत्सु मया पुत्रेण पांडवाः ॥ ८० ॥ एवमुक्त्वा महाबाहुरुत्थाय प्रणनाम तान् ॥ जयाशीर्भिश्च पितृभिर्वर्द्धितो गंतुमेच्छत ॥ ८१ ॥

मोह० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ५९

॥१९८॥

तं गंतुकाममाहे, अभिनन्द्य जनार्दनः ॥ कथाकथनकाले मां स्मरेथास्त्वं जयावहम् ॥ ८२ ॥ यथा बुद्धिं सुदुर्भेदां वर्धयामि बलं च ते ॥ इत्युक्त्वालिंग्य
तं कृष्णो व्यससर्जत साशिषम् ॥ ८३ ॥ ततो हिडंबातनयो महौजाः सूर्याक्षकालाक्षमहोदरानुगः ॥ वियत्पथं प्राप्य जगाम तत्पुरं प्राग्ज्योतिषं
नाम दिनव्यपाये ॥ ८४ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे बर्बरिकोपा
ख्याने घटोत्कचस्य प्राग्ज्योतिषपुरं प्रति गममवर्णनं नामैकोनपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ सोऽथ प्राग्ज्योतिषा
द्बाहो महोपवनसंस्थितम् ॥ सहस्रभूमिकं गेहमपश्यत हिरण्मयम् ॥ १ ॥ वेणुवीणामृदंगानां निःस्वनैः परिपूरितम् ॥ दशसाहस्रसंख्याभिश्चेटीभिः
परिपूरितम् ॥ २ ॥ आयाद्विः प्रतियाद्विश्च भगदत्तस्य किंकरेः ॥ किमिच्छन्तीति भगिनी पृच्छकैरभिपूरितम् ॥ ३ ॥ तदासाद्य स हेंडविर्मरोः
शिखरवद्बहम् ॥ द्वारि स्थितां संददर्श कर्णप्रावरणां सखीम् ॥ ४ ॥ तामाह ललितं वीरो भद्रे सा क मुरोः सुता ॥ कामुको द्रष्टुमिच्छामि दूरदेशा
गतोऽतिथिः ॥ ५ ॥ ॥ कर्णप्रावरणोवाच ॥ ॥ किं तवास्ति महाबाहो तथा मौर्व्या प्रयोजनम् ॥ कोटिशो निहताः पूर्वं तथा कामुक
कामुकाः ॥ ६ ॥ तव रूपमहं दृष्ट्वा घटहासं सदोत्कचम् ॥ प्रणम्य पादयोर्वीरं स्थिता ते वचनंकरी ॥ ७ ॥ तन्मया सह मोदस्व भुंक्ष्व भोगांश्च
कामुक ॥ दास्याम्यनुचराणां ते त्रयाणां च प्रियात्रयम् ॥ ८ ॥ ॥ घटोत्कच उवाच ॥ ॥ कल्याणि किंवदंती ते प्रमुक्ता स्वोचिता शुभे ॥
पुनर्नैतद्ब्रुवस्तुभ्यं विशते मम चेतसि ॥ ९ ॥ वामः कामो यतो भद्रे यस्मिन्नुपनिबद्धयते ॥ स चात्र नैव बभ्राति तद्वयं किं प्रकुर्महे ॥ १० ॥ अद्य
ते स्वामिनी दृष्टा जिता वा क्रीडते मया ॥ तथा वा विजितो यास्ये पूर्वेषां कामिनां गतिम् ॥ ११ ॥ कर्णप्रावरणे तस्माच्छीघ्रमेव निवेद्यताम् ॥
यथा दर्शनमात्रेण पूजयंत्यतिथिं खलु ॥ १२ ॥ इति भैमेर्वचः श्रुत्वा प्रस्खलंती निशाचरी ॥ प्रासादशिखरस्थां तां मौर्वीमेवं वचोवदत् ॥ १३ ॥
देवि कोऽपि युवा श्रीमांस्त्रैलोक्येष्वमितप्रभः ॥ कामातिथिस्तव द्वारि वर्तते दिश तत्परम् ॥ १४ ॥ ॥ कामकटकटोवाच ॥ ॥ मुच्यतां शीघ्र
मेवासौ किमर्थं वा विलंबसे ॥ कदाचिद्देवसंगत्या समयो मेऽभिपूर्यते ॥ १५ ॥ इत्युक्तवचनाच्चेटी प्राप्यावोचद्वटोत्कचम् ॥ ब्रज शीघ्रं कामुक त्वं
तस्या मृत्योश्च सन्निधौ ॥ १६ ॥ इत्युक्तः स प्रहस्यैव तत्रोत्सृज्य स्वकान्तुगान् ॥ प्रविवेश गृहं भैमिः सिंहो मेरुगुहामिव ॥ १७ ॥

१ अभिभूयितम्-५० पा० । २ अद्य ते स्वामिनी-मया-दृष्टा, (ततः) जिता सती (मया सार्धं) क्रीडते-क्रीडिष्यति-इति-एकं स्यात् । यद्वा-अहं तथा विजितः सन्-पूर्वेषां कामिनां गतिं (मृत्युरूपम्)
यास्ये-यास्यामि । इत्यन्ययोजना-ज्ञातव्या । ३ पूजयंत्यतिथिं खलाः-५० पा० ।

स्कां.म.पु.
॥११९॥

स पश्यञ्चुकसंघातान्परावतगणांस्तथा ॥ सारिकाश्च मदोन्मत्ताश्चेटीस्तां चाप्यपश्यत ॥ १८ ॥ रूपेण वयसा चैव स्तेरपि रतिक
रीम् ॥ आंदोलकमुखासीनां सर्वाभरणभूषिताम् ॥ १९ ॥ तां विद्युतमिवोन्नद्धां दृष्ट्वा भैमिरचितयत ॥ अहो कृष्णेन पित्रा मे निर्दि
ष्टेयं ममोचिता ॥ २० ॥ न्याय्यमेतत्कृते पूर्वं नष्टा यत्कामिनां गणाः ॥ शरीरक्षयपर्याप्तं क्षीयते यदि कामिनाम् ॥ २१ ॥
कामिनीनां कृते येषां क्षीयते गणनात्र का ॥ एवं बहुविधं कामी चिंतयन्नाह भीमभूः ॥ २२ ॥ निष्ठुरे वज्रहृदये प्राप्तोऽहमतिथिस्तव ॥
उचितां तत्सतां पूजां कुरु या ते हृदि स्थिता ॥ २३ ॥ इति हैडंविचनं श्रुत्वा कामकटकटा ॥ विस्मिताभूतस्य रूपात्स्वं निनिंद च
बालिशम् ॥ २४ ॥ धिगंहं यन्मया पूर्वं समयः सकृतोऽभवत् ॥ न कृतोऽभूद्यदि पुरा अभविष्यदसौ पतिः ॥ २५ ॥ इति संचिन्तयन्ती सा भैमि
वचनमब्रवीत् ॥ वृथा त्वमागतो भद्र जीवन्त्याहि पुनः सुखी ॥ २६ ॥ अथ कामयसे मां त्वं तत्कथां शीघ्रमुच्चर ॥ कथामाभाष्य यदि मां सन्देहे
पातयिष्यसि ॥ ततोऽहं वशगा जाता हतो वा स्वप्स्यसे मया ॥ २७ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ इत्युक्तवचनामेतां नेत्रोपांतेन वीक्ष्य सः॥२८॥
स्मृत्वा चराचरगुरुं कृष्णमारब्धवान्कथाम् ॥ कस्यांचिदभवत्पत्न्यां युवा कोऽप्यजितेंद्रियः॥२९॥ तस्य चैका मुता जज्ञे भार्या तस्य मृताऽभवत् ॥
ततो बालकिकां पुत्रीं ररक्ष च पुपोष च ॥ ३० ॥ सा यदाभूद्यौवनगा व्यंजितावयवा शुभा ॥ प्रोच्छसत्कुचमध्यांगी प्रोच्छसन्मुखपंकजा ॥ ३१ ॥
तदास्य कामलुलितमालानं प्रजहौ मनः ॥ प्रोवाच तां च तनयां समालिङ्ग्य दुराशयः ॥ ३२ ॥ प्रातिवेश्मकपुत्री त्वं मयानीयात्र पोषिता ॥
भार्यार्थं सुचिरं कालं तत्कार्यं साधय प्रिये ॥ ३३ ॥ इत्युक्ता सा च मेने च तत्तथैव वचस्तदा ॥ पतित्वेन च भेजे तं भार्यात्वेन स.तां तथा ॥ ३४ ॥
ततस्तस्यां मुता जज्ञे तस्मान्मदनरासभात् ॥ वद सा तस्य भवति किं दौहित्री मुताऽथवा ॥ एनं प्रश्रं मम ब्रूहि शीघ्रं चेच्छक्तिरस्ति ते ॥ ३५ ॥
॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ इति प्रश्रं सा च श्रुत्वाचितयद्रुधा हृदि ॥ ३६ ॥ न च पश्यति निर्द्धारं प्रश्रस्यास्य कथंचन ॥ ततः प्रश्रेण विजिता स्वां
शक्तिं समुपाददे ॥ ३७ ॥ अताडयद्रुक्मरज्जुं कराभ्यां दोलकस्य च ॥ ततो रक्षांसि निष्पेतुः कोटिशो भीषणान्यति ॥ ३८ ॥ सिंहव्याघ्रवराहाश्च
महिषाश्वित्रका मृगाः ॥ समीक्ष्य तानसंख्येयान्त्वादितुं धावतो रूपा ॥ ३९ ॥ अवाद्यन्नखौ भैमिः कनिष्ठांशुष्ठजौ हसन् ॥ ततो विनिःसृतास्तत्र
द्विगुणा राक्षसादयः ॥ ४० ॥ तैर्मोर्वीनिर्मिताः सर्वे क्षणादेव स्म भक्षिताः ॥ विजितायां स्वशक्तौ च बलशक्तिमथाददे ॥ ४१ ॥ उत्थाय सहसा

१ भोमम्-३० पा० । २ विषाहे-३० पा० । ३ चापि-३० पा० ।

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ६०

॥११९॥

दोलात्खड्गमादातुमैच्छत ॥ उत्तिष्ठंतीं च तां भैमिरनुसृत्य जवादिव ॥ ४२ ॥ केशेष्वदाय सव्येन पाणिनाऽपातयद्भुवि ॥ ततः कंठे सव्यपादं
 दत्त्वादाय च कर्तिकाम् ॥ ४३ ॥ दक्षिणेन करेणास्याऽच्छेत्तुमैच्छत नासिकाम् ॥ विस्फुरंती ततो मौर्वी मंदमाह घटोत्कचम् ॥ ४४ ॥ प्रश्नेन शक्त्या च
 बलेन नाथ त्रिधा त्वयाहं विजिता नमस्ते ॥ तन्मुञ्च मां कर्मकरी तवास्मि समादिश त्वं प्रकरोमि तच्च ॥ ४५ ॥ ॥ घटोत्कच उवाच ॥ ॥ यद्येवं
 तर्हि मुक्तसि भूयो दर्शय यद्वलम् ॥ एवमुक्त्वा मुमोचैनां मुक्ता चाह प्रणम्य सा ॥ ४६ ॥ जानामि त्वां महाबाहो वीरं शक्तिमतां वरम् ॥ सर्वराक्ष
 सभर्तारं त्रैलोक्येऽमितविक्रमम् ॥ ४७ ॥ गुह्यकाधिपतिस्त्वं हि कालनाभ इति स्मृतः ॥ षष्टिकोटिपतिर्जातो यक्षरक्षाकृते भुवि ॥ ४८ ॥ इति मां
 प्राह कामाख्या सर्वं तत्संस्मराम्यहम् ॥ इदं गेहं सानुगं मे दत्तं मयात्मना तव ॥ ४९ ॥ समादिश प्राणनाथ कमादेशं करोमि ते ॥ ॥ घटोत्कच
 उवाच ॥ ॥ प्रच्छन्नस्तस्य घटते न विवाहः कथंचन ॥ ५० ॥ मौर्वी यस्य हि वर्तते पितरौ बांधवास्तथा ॥ तन्मां शीघ्रं वह शुभे शक्रप्रस्थाय
 संप्रति ॥ ५१ ॥ अयं कुलकमोऽस्माकं यद्धार्या पतिमुद्वहेत् ॥ तत्रानुज्ञां समासाद्य परिणेष्यामि त्वामहम् ॥ ५२ ॥ भगदत्तमथो नाथं ततो मौर्वी
 न्यबंदयत् ॥ समादाय बहुद्रव्यं विससर्जाथ भ्रातरम् ॥ ५३ ॥ ततः पृष्ठिं समारोप्य घटोत्कचमनिंदिता ॥ नानाद्रव्यपरीवारा शक्रप्रस्थं समा
 ब्रजत् ॥ ५४ ॥ ततोऽसौ वासुदेवेन पांडवैश्चाभिनंदितः ॥ शुभे लग्ने पाणिमस्या जगृहे भीमनंदनः ॥ ५५ ॥ कुरूणां राक्षसानां च प्रोक्तोत्तमवि
 धानतः ॥ उद्वाह्य तां तद्वनैश्च तर्पयामास पांडवान् ॥ ५६ ॥ कुंती च द्रौपदी चोभे मुमुदाते नितांततः ॥ मंगलान्यस्य चक्राते मौर्व्याश्च धन
 तर्पिते ॥ ५७ ॥ ततो विवाहे निर्वृत्ते प्रतिपूज्य घटोत्कचम् ॥ भार्यया सहितं राजा स्वराज्याय समादिशत् ॥ ५८ ॥ मौर्व्याऽऽज्ञां शिरसा गृह्य
 हेडं विभार्ययान्वितः ॥ शुभं हिडम्बस्य वने स्वराज्यं समुपाब्रजत् ॥ ५९ ॥ ततो राक्षसयोषाभिर्वीरकांस्त्यैः प्रवर्धितः ॥ महोत्सवेन महता स्वराज्ये प्रमुमोद
 सः ॥ ६० ॥ ततो वनेषु चित्रेषु निम्नगाण्डुलिनेषु च ॥ रमे सह तया भैमिर्मदोदयैव रावणः ॥ ६१ ॥ एवं विक्रीडतस्तस्य गर्भो जज्ञे महाद्युतेः ॥ हेडं वै राक्ष
 सव्याघ्राद्बालसूर्यसमप्रभः ॥ ६२ ॥ स जातमात्रो ववृधे क्षणाद्यौवनगोऽभवत् ॥ नीलमेघचयप्रख्यो घटास्यो दीर्घलोचनः ॥ ६३ ॥ ऊर्ध्वकेशश्चो
 र्ध्वरोमा पितरौ प्रणतोऽब्रवीत् ॥ प्रणमामि युवां चोभौ जातस्य पितरौ गुरू ॥ ६४ ॥ भवतोर्हि प्रियं कृत्वा अनृणः स्यां सदा ह्यहम् ॥ भवद्भ्यां
 दत्तमिच्छामि अभिधानं यथात्मनः ॥ ६५ ॥ अतः परं तु यच्छ्रेयः कर्तव्यं प्रोव्रतिप्रदम् ॥ ततो भैमिस्तमालिङ्ग्य पुत्रं वचनमब्रवीत् ॥ ६६ ॥ बर्बरा

त्कां.प.पु.
॥२००॥

कारकेशत्वाद्बर्बरीकाभिधो भवान् ॥ भविष्यति महाबाहो कुलस्यानन्दवर्धनः ॥ ६७ ॥ श्रेयश्च ते यत्परमं दृढं च तत्कीर्त्यते बहुधा विप्र
मुख्यैः ॥ प्रक्ष्यावहे तद्यदुवंशनाथं गत्वा पुरीं द्वारकां वासुदेवम् ॥ ६८ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे
माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे बर्बरीकोत्पत्तिवर्णनं नाम षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ ततो घटोत्कचो
मुक्त्वा तत्र कामकटकटाम् ॥ पुत्रेणानुगतो धीमान्वियता द्वारकां ययौ ॥ १ ॥ आगच्छन्तं च तं दृष्ट्वा राक्षसं राक्षसानुगम् ॥ द्वारकावासिनो योधा
श्चक्रुरत्युत्त्वणं खम् ॥ २ ॥ ग्रामे ग्रामे सुसंनद्धा नवलक्षमिता रथाः ॥ राक्षसौ द्वौ समायातौ पात्येतां विशिखैरिति ॥ ३ ॥ तान्गृहीतायुधान्दृष्ट्वा
यदुवीरान्घटोत्कचः ॥ प्रहृष्ट विपुलं बाहुं जगौ तारस्वरेण सः ॥ ४ ॥ राक्षसं वित्त मां वीरा भीमपुत्रं घटोत्कचम् ॥ सुप्रियं वासुदेवस्य प्रणामा
र्थमुपागतम् ॥ ५ ॥ निवेदयत मां प्राप्तं यादवेन्द्राय सात्मजम् ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा ते कृष्णाय न्यवेदयन् ॥ ६ ॥ आह देवः सभास्थश्च शीघ्र
मत्राव्रजत्वसौ ॥ ततः प्रवेशयामासुर्द्वारकां ते घटोत्कचम् ॥ ७ ॥ सपुत्रः सोऽपि रम्याणि वनान्युपवनानि च ॥ क्रीडाशैलांश्च हर्म्याणि संपश्यन्ना
गतः सभाम् ॥ ८ ॥ स तत्र उग्रसेनं च वसुदेवं च सात्यकिम् ॥ अहूरामप्रमुखान्ववन्दे कृष्णमेव च ॥ ९ ॥ तं पादयोर्निपतितं समालिङ्ग्य सज्ञा
त्मजम् ॥ साशिषं स्वसमीपस्थमुपवेश्येदमब्रवीत् ॥ १० ॥ पुत्र राक्षसशार्दूल कुरूणां कुलवर्धन ॥ कुशलं सर्वतः कञ्चित्किमर्थस्ते समागमः ॥
॥ ११ ॥ ॥ घटोत्कच उवाच ॥ ॥ देव युष्मत्प्रसादेन सर्वतः कुशलं मम ॥ श्रूयतां कारणं स्वामिन्यदर्थमहमागतः ॥ १२ ॥ देवोपदिष्ट
भार्यायां जातोऽयं तनयो मम ॥ स च प्रश्नं वक्ष्यति त्वां श्रूयतामागतस्त्वतः ॥ १३ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ वत्स मूर्खेय ब्रूहि त्वं सर्वं
पृच्छ यदिच्छसि ॥ यथा घटोत्कचो मद्भ्यं सुप्रियश्च तथा भवान् ॥ १४ ॥ ॥ बर्बरीक उवाच ॥ ॥ प्रणम्य त्वामादिदेवं मनोबुद्धिसमाधिभिः ॥
प्रक्ष्यामि केन श्रेयः स्याज्जंतोर्जातस्य माधव ॥ १५ ॥ केचिच्छ्रेयो धर्ममाहुरेश्वर्यं त्यागभोजनम् ॥ केचिद्दमं तपो द्रव्यं भोगान्मुक्तिं च केचन
॥ १६ ॥ तदेवं शतसंख्येषु श्रेयस्सु पुरुषोत्तम ॥ मम चैवं कुलस्यास्य श्रेयो यद्ब्रूहि निश्चितम् ॥ १७ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ वत्स पृथ
क्पृथक्प्रोक्तं वर्णानां श्रेय उत्तमम् ॥ ब्राह्मणानां तपो मूलं दमोऽध्ययनमेव च ॥ १८ ॥ धर्मप्रकटनं चापि श्रेय उक्तं मनीषिभिः ॥ बलं साध्यं पूर्वं
मेव क्षत्रियाणां प्रकीर्तितम् ॥ १९ ॥ दुष्टानां शासनं चापि साधूनां परिपालनम् ॥ पाशुपाल्यं च वैश्यानां कृषिर्विज्ञानमेव च ॥ २० ॥

माह०सं०१
(का०सं०२)
अ० ६१

शूद्रस्य द्विजशुश्रूषा तथा जीवन्वणिग्भवेत् ॥ शिल्पैर्वा विविधैर्जिह्वातिहितमाचरन् ॥ २१ ॥ भार्यारतिर्भृत्यपोषा शुचिः श्रद्धा
 परायणः ॥ नमस्कारेण मन्त्रेण पंचयज्ञान्न हापयेत् ॥ २२ ॥ तद्भवान्क्षत्रियकुले जातोऽसि कुरु तच्छृणु ॥ बलं साधय पूर्वं
 त्वमतुलं तेन शिष्य ॥ २३ ॥ दुष्टान्पालय साधूंश्च स्वर्गमेवमवाप्स्यसि ॥ बलं च लभ्यते पुत्र देवीनां सुप्रसादतः ॥ २४ ॥ तद्
 वान्बलप्राप्त्यर्थं देव्याराधनमाचर ॥ २५ ॥ ॥ बर्बरीक उवाच ॥ ॥ कस्मिन्क्षेत्रे च कां देवीं कथमाराधयाम्यहम् ॥ एतत्प्रसादप्रवर्ण
 मनः कृत्वा निवेदय ॥ २६ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ इति पृष्टः क्षणं ध्यात्वा प्राह दामोदरो विभुः ॥ वत्स क्षेत्रं प्रवक्ष्यामि यत्र तप्स्यसि
 तत्तपः ॥ गुप्तक्षेत्रमिति ख्यातं महीसागरसंगमे ॥ २७ ॥ तत्र त्रिभुवने याश्च संति देव्यः पृथग्विधाः ॥ नारदेन समानीतास्ताश्चैक्यं
 सुमहात्मना ॥ २८ ॥ चतस्रस्तस्य दिग्देव्यो नव दुर्गाश्च संति याः ॥ समाराधय ता गत्वा तासामैक्यं हि दुर्लभम् ॥ २९ ॥ नित्यं पूजय ताः पुत्र
 पुष्पधूपविलेपनैः ॥ स्तुतिभिश्चोपहारैश्च यथा तुष्यति तास्तव ॥ ३० ॥ तुष्टासु देवीषु बलं धनं च कीर्तिश्च पुत्राः सुभगाश्च दाराः ॥ स्वर्गस्तथा
 मुक्तिपदं च सत्सुखं न दुर्लभं सत्यमेतत्तवोक्तम् ॥ ३१ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा बर्बरीकं कृष्णः प्राह घटोत्कचम् ॥ घटोत्कचार्य
 पुत्रस्ते दृढं सुहृदयो ह्यसौ ॥ ३२ ॥ तस्मात्सुहृदयेत्येवं दत्तं नाम मया द्विकम् ॥ एवमुक्त्वा समालिङ्ग्य संतर्प्य विविधैर्धनैः ॥ ३३ ॥ गुप्तक्षेत्राय
 भगवान्बर्बरीकं समादिशत् ॥ सोऽथ कृष्णं नमस्कृत्य पितरं यादवांश्च तान् ॥ ३४ ॥ अनुज्ञाप्य च तान्सर्वान्गुप्तक्षेत्रं समाब्रजत् ॥ घटोत्कचोऽपि
 कृष्णेन विसृष्टः स्ववनं ययौ ॥ ३५ ॥ स्मरन्पुत्रगुणानर्पन्त्या स्वराज्यं समपालयत् ॥ ततः सुहृदयो धीमान्दग्धस्थल्यां कृताश्रमः ॥ ३६ ॥
 त्रिकालं पूजयामास देवीः कर्मसमाधिभिः ॥ नित्यं पुष्पैश्च धूपैश्च उपहारैः पृथग्विधैः ॥ ३७ ॥ तस्याराधयतो देव्यस्तुतुषुर्हायनैस्त्रिभिः ॥ ततः
 प्रत्यक्षतो भूत्वा बलात्तस्य महात्मनः ॥ ३८ ॥ बलं यत्रित्तपु लोकेषु कस्यचिन्नास्ति दुर्लभम् ॥ ऊचुश्च कंचित्कालं त्वं वसात्रैव महाद्युते ॥ ३९ ॥
 संगत्या विजयस्य त्वं भूयः श्रेयो ह्यवाप्स्यसि ॥ इत्युक्तः सर्वदेवीभिः स तत्रैव व्यवस्थितः ॥ ४० ॥ आजगामाथ विजयो नाम्ना मागधब्राह्मणः ॥
 स सर्वा पृथिवीं कृत्वा पादाक्रांतां द्विजोत्तमः ॥ ४१ ॥ काश्यां विद्याबलं प्राप्य साधनार्थमुपाययौ ॥ गुहेश्वरमुखान्येष सत्तर्लिङ्गान्यपूजयत् ॥
 ॥ ४२ ॥ आराधयामास चिरं देवीर्विद्याफलाप्तये ॥ ततस्तुष्टास्तस्य देव्यः स्वप्ने प्रोत्तुरिदं वचः ॥ ४३ ॥ विद्यां साधय त्वं साधो सिद्धमातुः पुरो

गणे ॥ अयं भक्तः सुहृदयः साहाय्यं ते करिष्यति ॥ ४४ ॥ ततस्तद्वचनं श्रुत्वा विजयः स्वप्रमध्यतः ॥ उत्थाय गत्वा देव्यास्तं वव्रे भीमात्म
जात्मजम् ॥ ४५ ॥ सोऽपि दिवीवचः श्रुत्वा मेने साहाय्यकारणम् ॥ ततः कृष्णचतुर्दश्यामुपोष्य विजयः शुचिः ॥ ४६ ॥ स्नात्वाभ्यर्च्यैव लिंगानि
देवीश्वैवार्चयत्पृथक् ॥ कृत्वा स्नानमुपोष्यैव बर्बरीकोऽतिकेऽभवत् ॥ ४७ ॥ प्रथमायां ततो रात्रौ ययौ सिद्धांबिकापुरः ॥ मंडलं तत्र कृत्वा च
भगाकारं करान्नव ॥ ४८ ॥ अष्टदिश्वष्टकीलांश्च निखन्यैव समुत्रकान् ॥ कृष्णाजिनधरो भूत्वा बर्बरीकसमन्वितः ॥ ४९ ॥ शिखामाबद्धच
दिग्बन्धं कृत्वारेभे ततो विधिम् ॥ मध्ये वै मंडलस्यापि कुंडे शुभ्रे त्रिमेखले ॥ ५० ॥ समर्प्य च ततः खड्गं खादिरं मंत्रतेजितम् ॥ संस्थाप्य
कीलानभितो बर्बरीकमथाब्रवीत् ॥ ५१ ॥ शुचिर्विनिद्रः संतिष्ठ स्तवं देव्याः समुद्रिरन् ॥ यावत्कर्म करोम्येष यथा विघ्नं न जायते ॥ ५२ ॥
इत्युक्ते संस्थिते तत्र बर्बरीके महाबले ॥ विजयः शोषणं दाहं घ्रावनं कृतवान्यमी ॥ ५३ ॥ ततः सुखासनो भूत्वा गुंगुरुभ्यो नमः
इति ॥ मंत्रमष्टोत्तरशतं जप्त्वा गुरुभ्यः प्रणम्य च ॥ ततो गणेश्वरविधानमारब्धवान् ॥ ५४ ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि मंत्रं गणपतेः
परम् ॥ ५५ ॥ सर्वकार्यकरं स्वल्पं महार्थं सर्वसिद्धिदम् ॥ ५६ ॥ ॐ गांगीं गूंगैंगौंगः सप्ताक्षरोऽयं महामंत्रः ॥ ॐ गणपतिमंत्रस्य गणको
नाम ऋषिः विघ्नेश्वरो देवता गं बीजम् ॐ शक्तिः पूजार्थं जपार्थं वा तिलकार्थं वा मनस ईप्सितार्थं होमार्थं वा विनियोग इति ॥ साध
कस्य पूर्वं तिलककरणम् ॥ ॐ गांगणपतये नमः ॥ इति तिलकस्योपरि अक्षतान्दद्यात् अनेन मन्त्रेण ॥ ॐ गांगणपतये नमः ॥ इति तिल
कमंत्रः ॥ ॐ गां गणपतये नमः ॥ अनेन मन्त्रेण गणेशाय पुष्पांजलित्रयं दद्यात् ॥ मूलमंत्रेणात्र चंदनगन्धपुष्पधूपदीपनैवेद्यपूगीफल
तांबूलादिकं दद्यात् ॥ अत ऊर्ध्वं मूलमन्त्रेण जपं कुर्यात् ॥ अष्टोत्तरशतं सहस्रं लक्षं कोटिं चेति यथाशक्ति जप्त्वा दशांशहोमार्थं गणेशाग्रये
आवाहयामीति अभिमावाह्य ॥ ॐ गां गणपतये स्वाहेति मन्त्रेण गुग्गुलुगुटिकाभिर्होमं विदध्याद्विनियोगं चेति गाणेश्वरो ऽत्कल्पः ॥ य एवं सर्व
विघ्नेषु साधयेन्मन्त्रमुत्तमम् ॥ सर्वविघ्नानि नश्यन्ति मनोभीष्टं च सिध्यति ॥ ५७ ॥ डाकिन्यो यातुधानाश्च प्रेताद्याश्च भद्रं कुराः ॥ शत्रूणां जायते
नाशो वशीकरणमेव च ॥ ५८ ॥ इमं गाणेश्वरं कल्पं विजानन्विजयोऽपि च ॥ तिलकं विधिना कृत्वा जप्त्वा चाष्टोत्तरं शतम् ॥ ५९ ॥

दशांशं गुटिका हुत्वा पूज्य सिद्धिविनायकम् ॥ सिद्धयक्षेत्रपालस्य चक्रे पूजां ततो निशि ॥ ६० ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराणे एकाशीतिसाहस्र्यां
 संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे महाविद्यासाधने गाणे श्वरकल्पवर्णनं नामैकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ शौनक
 उवाच ॥ ॥ सूत श्रुता पुरास्माभिरुत्पत्तिर्गणपस्य च ॥ क्षेत्रनाथः कथं जज्ञे वदैतच्छृण्वतां हि नः ॥ १ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ यदा दारु
 कदैत्येन पीड्यमाना दिवौकसः ॥ शिवं देव्या सहासीनं प्रणिपत्येदमब्रुवन् ॥ २ ॥ देव दैत्येन घोरेण दुर्जयेन सुरासुरैः ॥ पीडिता दारुकेण स्मः
 स्वस्थानाच्चापि च्याविताः ॥ ३ ॥ न विष्णुना न चंद्रेण न चान्येनापि केनचित् ॥ शक्यो हंतुं स दुष्टात्मा अर्धनारीश्वरं विना ॥ ४ ॥ तेन संपी
 ड्यमानानामस्माकं शरणं भव ॥ इत्युक्त्वा रुरुदुर्देवास्त्राहित्राहीति चान्ब्रुवन् ॥ ५ ॥ ततोऽतिकृपयाविष्टहरकंठस्य कालिमाम् ॥ गृहीत्वा पार्वती
 चक्रे नारीमेकां महाभयाम् ॥ ६ ॥ आत्मशक्तिं तत्र मुक्त्वा प्रोवाचेदं वचः शुभा ॥ यस्मादतीव कालासि नाम्ना त्वं कालिका भव ॥ ७ ॥ देवारि
 च दुरात्मानं शीघ्रं नाशय शोभने ॥ एवमुक्त्वा महारावा कालिका प्राप्य तं तदा ॥ ८ ॥ खेणैव मृतं चक्रे सानुगं स्फुटितहृदम् ॥ ततोवन्ती
 श्मशानस्था महारावानमुंचत ॥ ९ ॥ यैरासन्विकलां लोकान्नयोऽपि प्रमृता यथा ॥ ततो रुद्रो बालरूपं कृत्वा विश्वकृते विभुः ॥ १० ॥ रुद्रस्त
 स्याः समीपे चाप्यागतः प्रेतसन्ननि ॥ रुद्रं च ततो बालं कृत्वोत्संगे कृपान्विता ॥ ११ ॥ कालिकाऽपाययत्स्तन्यं मा रुदेति प्रजल्पती ॥ स्तन्य
 व्याजेन बालोऽपि पपौ क्रोधं तदंगजम् ॥ १२ ॥ योऽसौ हरकंठभवविषादासीत्सुदुर्धरः ॥ पीतक्रोधस्वभावे च सौम्यासीत्कालिका तदा ॥ १३ ॥
 बालोऽपि बालरूपं तत्त्यक्तुमैच्छत्कृतक्रियः ॥ १४ ॥ ततो देवाः कालिकायाः शंकमानाः पुनर्भयम् ॥ ऊर्बुर्मा बाल बालत्वं परित्यज कृपां कुरु
 ॥ १५ ॥ ॥ बाल उवाच ॥ ॥ न भेतव्यं कालिकायाः सौम्या देवी यतः कृता ॥ अस्ति चेद्भवतां भीतिरन्यान्वक्ष्यामि बालकान् ॥ चतुः
 षष्टिक्षेत्रपालानित्युक्त्वा सोऽमृजन्मुखात् ॥ १६ ॥ प्राह तान्बालरूपांश्च बालरूपी महेश्वरः ॥ स्वर्गेषु पंचविंशानां पातालेषु च तावताम् ॥ १७ ॥
 चतुर्दशानां भूर्लोकं वासो वः पालनं तथा ॥ अयमेव श्मशानस्थो भविता श्वा च वाहनम् ॥ १८ ॥ नैवेद्यं भवतां राजमाषतंदुलमिश्रकाः ॥
 अनभ्यर्च्य च यो युष्मान्किंचित्कृत्यं विधास्यति ॥ १९ ॥ तस्य तन्निष्फलं भावि भुक्तं प्रेतैश्च राक्षसैः ॥ इत्युक्त्वा भगवान्ब्रुहस्तत्रैवां
 तरधीयत ॥ २० ॥ क्षेत्रपालाः स्थिताश्चैव यथास्थाने निरूपिताः ॥ इति वः क्षेत्रपालानां सृष्टिः प्रोक्ता समासतः ॥ २१ ॥ आराधनं प्रवक्ष्यामि

स्कां.प्र.पु.
॥२०२॥

येन प्रीता भवन्ति ते ॥ २२ ॥ ॐक्षां क्षेत्रपालाय नमः ॥ इति नवाक्षरो महामंत्रः ॥ २३ ॥ अनेनात्र चंदनादि दत्त्वा राजमाषतण्डुलमिश्रकांश्च चतुः
षष्टिकृतभागान्वटकान्निवेद्य तावत्यो दीपिकास्तावन्ति पत्राणि पूगानि निवेद्य दण्डवत्प्रणम्य महास्तुतिमेतां जपेत् ॥ २४ ॥ ॐ ऊर्ध्वकेशा विरू
पाक्षा नित्यं ये घोररूपिणः ॥ रक्तनेत्राश्च पिंगाक्षाः क्षेत्रपालात्रमामि तान् ॥ २५ ॥ अहरो द्यापकुम्भश्च इडाचारस्तथैव यः ॥ इन्द्रमूर्तिश्च कोला
क्ष उपपाद ऋतुंसनः ॥ २६ ॥ सिद्धेयश्चैव बलिको नीलपादेकदंष्ट्रिकः ॥ इरापतिश्चावहारी विग्रहारी तथातकः ॥ २७ ॥ ऊर्ध्वपादः कम्बलश्च
खंजनः खर एव च ॥ गोमुखश्चैव जंघालो गणनाथश्च वारणः ॥ २८ ॥ जटालोप्यजटालश्च नौमि स्वक्षेत्रपालकान् ॥ ऋकारो हठकारी च
टंकपाणिः खणिस्तथा ॥ २९ ॥ ठंठंकणो जंबरश्च स्फुर्लिंगास्यस्तडिद्रुचिः ॥ दंतुरो घननादश्च नन्दकश्च तथा परः ॥ ३० ॥ फेत्कार
कारी पंचास्यो बर्बरी भीमरूपवान् ॥ भग्नपक्षः कालमेघो युवानो भास्करस्तथा ॥ ३१ ॥ रौरवश्चापि लंबोष्ठो वणिजः सुजटालिकः ॥ सुगंधो
दुद्रुकश्चैव नौमि पातालरक्षकान् ॥ ३२ ॥ सर्वलिंगेषु हुंकारः स्मशानेषु भयावहः ॥ महालक्षो वने घोरे ज्वालाक्षो वसतौ स्थितः ॥ ३३ ॥ एकवृ
क्षश्च वृक्षेषु करालवदनो निशि ॥ घण्टारवो गुहावासी पद्मखंजो जले स्थितः ॥ ३४ ॥ चत्वरेषु दुरारोहः पर्वते कुरवस्तथा ॥ निर्झरेषु प्रवा
हास्यो माणिभद्रो निधिष्वपि ॥ ३५ ॥ रसक्षेत्रे रसाध्यक्षो यज्ञवाटेषु कोटनः ॥ चतुर्दश भुवं व्याप्य स्थिताश्चैवं नमामि तान् ॥ ३६ ॥ एवं
चतुःषष्टिमिताञ्छरणं यामि क्षेत्रपान् ॥ प्रसीदंतु प्रसीदंतु तृप्यंतु मम पूजया ॥ ३७ ॥ सर्वकार्येषु यश्चैवं क्षेत्रपानर्चयेच्छुचिः ॥ क्षेत्रपास्तस्य
तृप्यन्ति यच्छन्ति च समीहितम् ॥ ३८ ॥ इमं क्षेत्रपकल्पं च विजानन्विजयस्तथा ॥ यथोक्तविधिनाभ्यर्च्य सिद्धेयं तुष्टुवे च तम् ॥ ३९ ॥
प्रणम्य च ततो देवीमानर्चं वटयक्षिणीम् ॥ पुरा यदा नारदेन कलापग्रामतो द्विजाः ॥ ४० ॥ समानीतास्तैश्च साकं सुनंदा नाम ब्राह्मणी ॥ विध
वाभ्यागता तत्र तपस्तप्तुं महीतटे ॥ ४१ ॥ सा कृच्छ्राणि पराकांश्च अतिकृच्छ्राणि कुर्वती ॥ ज्येष्ठे भाद्रपदे चक्रे सावित्र्या द्वे त्रिरात्रिके ॥ ४२ ॥
मासोपवासं च तथा कार्तिके कुलनंदिनी ॥ सप्तलिंगानि संपूज्य देवीपूजां सदा व्यधात् ॥ ४३ ॥ दर्शे स्नानं तथा चक्रे महीसागरसंगमे ॥ इत्या
दिबहुभिस्तैस्तैर्नित्यं नियमपालनैः ॥ ४४ ॥ धृतपापा ययौ लोकमुमायाः कृतस्वागता ॥ अंशेन च तटे तस्मिन्संभृता वटयक्षिणी ॥ ४५ ॥
तस्यास्तुष्टो वरं प्रादात्सिद्धलिंगस्थितो हरः ॥ अनभ्यर्च्य य एनां च मत्पूजां प्रकरिष्यति ॥ ४६ ॥ तस्य तन्निष्फलं सर्वमित्युक्तं पाल्यमेव मे ॥

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ६२

॥२०२॥

तस्मात्प्रपूजयेन्नित्यं वटस्थां वटयक्षिणीम् ॥ पुष्पैर्धूपेस्तु नैवेद्यमंत्रेणानेन भक्तिः ॥ ४७ ॥ सुनन्दे नन्दनीयासि पूजामेतां दृष्ट्वा मे ॥
 प्रसीद सर्वकालेषु मम त्वं वटयक्षिणि ॥ ४८ ॥ एवं संपूज्य तां नत्वा क्षमाप्य वटयक्षिणीम् ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिनरो नारी
 च सर्वदा ॥ ४९ ॥ विजयश्चापि माहात्म्यमिदं जानन्महामतिः ॥ आनर्च वटवृक्षस्थां भक्तितो वटयक्षिणीम् ॥ ५० ॥ ततः सिद्धां
 बिकां स्तुत्वा जप्तवानपराजिताम् ॥ महाविद्यां वैष्णवीं तु साधनेन समन्विताम् ॥ ५१ ॥ यस्याः स्मरणमात्रेण सर्वदुःखक्षयो भवेत् ॥
 तां विद्यां कीर्तयिष्यामि शृणुध्वं विप्रपुंगवाः ॥ ५२ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय नमोऽनन्ताय सहस्रशीर्षाय क्षीरोदार्णवशाधिने शेषभोगपर्यं
 काय गरुडबाहनाय पीतवाससे वासुदेव संकर्षण प्रद्युम्नानिरुद्ध इयशिरो वराह नरसिंह वामन त्रिविक्रम राम राम वरप्रद नमोऽस्तु ते नमोऽ
 स्तु ते असुरदैत्यदानवयक्षराक्षसभूतप्रेतपिशाचकुंभांडसिद्धयोगिनीडाकिनीस्कंदपुरोगमान्महाब्रह्मत्रयमूर्त्याश्च हन २ दह २ पच २ मथ २
 विध्वंसय २ विद्रावय २ शंखेन चक्रेण वज्रेण गदया मुशलेन हलेन भस्मीकुरु सहस्रबाहवे सहस्रचरणायुध जय २ विजय २ अपराजित अप्र
 तिहत सहस्रनेत्र ज्वल २ प्रज्वल २ विश्वरूप बहुरूप मधुसूदन महावराह महापुरुष वैकुण्ठ नारायण पद्मनाभ गोविंद दामोदर हृषीकेश सर्वासुरो
 त्सादन सर्वभूतवशंकर सर्वदुःखप्रभेदन सर्वयंत्रप्रभंजन सर्वनागप्रमर्दन सर्वदेवमहेश्वर सर्वबंधविमोक्षण सर्वाहितप्रमर्दन सर्वज्वरप्रणाशन सर्वग्रह
 निवारण सर्वपापप्रशमन जनार्दन जनानंदकर नमोऽस्तु ते स्वाहा ॥ ५३ ॥ इमामपराजितां परमवैष्णवीं महाविद्यां जपति पठति शृणोति स्मरति
 धारयति कीर्तयति न च तस्य वाय्वग्निवज्रोपलशनिवर्षभयं न समुद्रभयं न ग्रहभयं न च चौरभयं न च श्वापदभयं वा भवेत् ॥ ५४ ॥ क्वचि
 द्राज्यंधकारस्त्रीराजकुलविषोपविषगरदवशीकरणविद्वेषणोच्चाटनवधबंधभयं वा न भवेदेतैर्मंत्रपदैरुदाहतेर्हृदा बद्धैः संसिद्धपूजितैः ॥ ५५ ॥
 तद्यथा ॥ नमोनमस्तेऽस्तु अभये अनघे अजिते अत्रसिते अमृते अपराजिते पठितसिद्धे स्मरितसिद्धे एकानंशे उमे ध्रुवे अरुंधति सावित्रि गायत्रि
 जातवेदसि मानस्तोके सरसि सरस्वति धरणि धारिणि सौदामिनि अदिते विनते गौरि गांधारि मातंगि कृष्णे यशोदे सत्यवादिनि ब्रह्मवादिनि
 कालि कपालिनि सद्योवयवचयनकरि स्थलगतं जलगतमतारिगतं वा रक्ष २ सर्वभूतभयोपद्रवेभ्यो रक्ष २ स्वाहा ॥ ५६ ॥ यस्याः प्रणश्यते पुष्पं
 गर्भो वा पतते यदि ॥ भ्रियंते बालका यस्याः काकवंध्या च या भवेत् ॥ धारयेत् इमां विद्यामेभिर्दोषैर्न लिप्यते ॥ ५७ ॥ रणे राजकुले पूते नित्यं

स्कां.म.पु.
॥२०३॥

तस्य जयो भवेत् ॥ शस्त्रं धारयते ह्येषां समरे कांडधारिणी ॥ ५८ ॥ गुल्मशूलाक्षिरोगाणां नित्यं नाशकरी तथा ॥ शिरोरोगज्वराणां च नाशनी सर्वदेहिनाम् ॥ ५९ ॥ तद्यथा ॥ हन २ कालि सर २ कालि सर २ गौरि धम २ गौरि धम २ विद्ये आले ताले माले गंधे वंधे पच २ विद्ये नाशय पापं हन दुःस्वप्नं विनाशय कष्टनाशिनि रजनि संध्ये दुंदुभिनादे मानसवेगे शंखिनि चक्रिणि वज्रिणि शूलिनि अपमृत्युविनाशिनि विश्वेश्वरि द्रविडि द्राविडि केशवदयिते पशुपतिमहिते दुर्दमदमिनि शर्वरि किराति मातंगि ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रीं कां कं कं कं त्वर २ ये मां द्रिषंति प्रत्यक्षं परोक्षं वा सर्वान्दम २ मर्दं २ तापय २ पातय २ शोषय २ उत्सादय २ ब्रह्माणि माहेश्वरि वाराहि विनायकि ऐंद्रि आग्नेयि चामुंडे वारुणि प्रचंडविद्योते इंद्रोपेंद्रभगिनि विजये शांतिस्वस्तिपुष्टिविवर्धिनि कामांकुशे कामदुघे सर्वकामवरप्रदे सर्वभूतेषु वासिनि प्रति विद्यां कुरु २ आकर्षिणि वेशिनि ज्वालामालिनि रमणि रामणि धरणि धारिणि मानोन्मानिनि रक्ष २ वायव्ये ज्वालामालिनि तापनि शोषणि नीलपलाकिनि महागौरि महाश्रये महामयूरि आदित्यरश्मि जाह्नवि यमघंटे किणि २ चिंतामणि सुरभि सुरोत्पन्ने कामदुघे यथा मनीषिनं कार्यं तन्मम सिध्यतु स्वाहा ॐ स्वाहा ॐ भूः स्वाहा ॐ भुवः स्वाहा ॐ स्वः स्वाहा ॐ भूर्भुवः स्वः स्वाहा कामदुघे पापं तत्रैव प्रतिगच्छतु स्वाहा ॐ बले महाबले असिद्धसाधिनि स्वाहा ॥ ६० ॥ इतीमां साधयामास वैष्णवीमपरा यत्रैवागतं पापं तत्रैव प्रतिगच्छतु स्वाहा ॐ बले महाबले असिद्धसाधिनि स्वाहा ॥ ६० ॥ इतीमां साधयामास वैष्णवीमपरा जिताम् ॥ विजयः संयतो भूत्वा मनोबुद्धिसमाधिभिः ॥ ६१ ॥ य इमां पठते नित्यं साधनेन विनापि च ॥ तस्यापि सर्वविघ्नानि नश्यंति द्विज पुंगवाः ॥ ६२ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे वर्वरिकोपाख्याने महाविद्या साधनवर्णनं नाम द्विपष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ अश्वत्थलाक्षावह्नौ च सर्पपान्केसरप्लुतान् ॥ जुह्वतो मंत्रमु ख्येश्व बलातिबलसंज्ञकैः ॥ १ ॥ यामे तु प्रथमे याते काचिव्रारी समाययौ ॥ शोणिताकैकवसना महोच्चोर्ध्वशिरोरुहा ॥ २ ॥ दारुणाक्षी शुक्र दन्ती भयस्यापि भयंकरी ॥ सा रुरोद महारावं प्राप्य तां होमभूमिकाम् ॥ ३ ॥ तां दृष्ट्वा चुक्षुभे सद्यो विजयो भीतिमानिव ॥ वर्वरीकश्च निर्भीति स्तस्याः संमुखमाययौ ॥ ४ ॥ ततः कण्ठं समाश्लिष्य तस्या मतिमतां वरः ॥ रुरोद द्विगुणं वीरो मेघवज्रादयन्बहु ॥ ५ ॥ तं दृष्ट्वा विस्मिता सा च यावन्मुंचति कर्तिकाम् ॥ तावन्निष्पीडिते कंठे मोक्तुं तस्मिन्न चाशक्त ॥ ६ ॥ पीड्यमाने च बलिना कंठे तस्या मुहुर्मुहुः ॥ सुमोच विविधा

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ६३

च्छन्दान्वज्राहत इवाचलः ॥ ७ ॥ क्षणं रावांस्ततो मुक्ता त्राहि मुञ्चेति वक्तव्यं ॥ ततः कृपालुना मुक्ता पादयोः पतिताऽब्रवीत् ॥ ८ ॥
 शरणं ते प्रपन्नास्मि दासी कर्मकरी तव ॥ महाजिह्वेति मां विद्धि राक्षसीं कामरूपिणीम् ॥ ९ ॥ काशीश्मशाननिलयां देवदानवदर्पहाम् ॥
 ददासि यदि मे वीर दुर्लभां प्राणदक्षिणाम् ॥ १० ॥ ततस्तपश्चरिष्यामि सर्वभूताभयप्रदा ॥ अस्मिन्नर्थे स्वदेवस्य शपथा मे तथा
 त्मनः ॥ ११ ॥ यद्येतद्व्यत्ययं कुर्या भस्मीभूयां ततः क्षणम् ॥ एवं ब्रुवाणां तां वीरो निगृह्य शपथैर्दृढम् ॥ १२ ॥ मुमोच सापि संहृष्टा कृच्छ्रा
 न्मुक्ता ययौ वनम् ॥ सोऽपि वीरः खड्गधारी तत्रैवावस्थितोऽभवत् ॥ १३ ॥ ततो मध्यमरात्रौ च गर्जितं श्रूयते महत् ॥ अन्धकारं च संजज्ञे
 तमोऽधनरकप्रभम् ॥ १४ ॥ ददृशे च ततः शैलः शतशृंगोऽतिविस्तरः ॥ नानाशिलाः प्रमुमुचे नानावृक्षांश्च सोच्छ्रयान् ॥ १५ ॥ नानानिर्झर
 संघोषं ववृषे शोणितं बहु ॥ तं तथा नगमालोक्य निर्भीतो भैमिनन्दनः ॥ १६ ॥ पर्वतो द्विगुणो भूत्वा पर्वतं सहस्राप्लुतः ॥ पदाभिजघ्ने संहृत्य
 पर्वतं स्वेन भूभृता ॥ १७ ॥ तदा विशीर्णः सोऽभूच्च पर्वतो भूमिमण्डले ॥ ततो योजनदेहात्मा शतशीर्षः शतोदरः ॥ १८ ॥ वक्रैर्मुचन्म
 हाज्वालां रेपलेन्द्रोऽभ्यधावत् ॥ तं धावमानं दृष्ट्वैव बर्बरीको महाबलः ॥ १९ ॥ विधाय तादृशं रूपं नर्दन्तं त्वाप्यधावत् ॥ ततो मध्यमरात्रौ
 तौ लघु चित्रं च मुष्टु च ॥ २० ॥ युयुधाते बाणजालैर्यथा प्रावृषि तोयदौ ॥ छिन्नचापौ च खड्गाभ्यां छिन्नखड्गौ च मुष्टिभिः ॥
 ॥ २१ ॥ पर्वताविव सत्पक्षौ चिरं युयुधतुः स्थिरम् ॥ ततः कक्षे समुत्पाद्य भ्रामयित्वा मुहूर्तकम् ॥ २२ ॥ भूमौ प्रधर्षयामास प्रसृतं
 च मुमोच ह ॥ चिक्षेप चाग्निकोणे तं महीसागररोधसि ॥ २३ ॥ तदूरे रेपलेन्द्राख्यं भ्रामयन्वापि वर्तते ॥ एवं स रेपलोनाम वृत्रतु
 ल्यपराक्रमः ॥ २४ ॥ नाथः श्मशानस्यावन्त्या विप्रकृन्निहतोऽभवत् ॥ तं निहत्य पुनर्वीरो बर्बरीकः स्थितोऽभवत् ॥ २५ ॥ तत
 स्तृतीययामे च प्रतीच्या दिश आययौ ॥ पर्वताभा महानादा पादैः कम्पयतीव भूः ॥ २६ ॥ दुहदुहाख्याश्चतरी मेघप्रघ्ना तडित्थया ॥
 तामायातीं तथा दृष्ट्वा सूर्यवैश्वानरप्रभाम् ॥ २७ ॥ उपसृत्य जवाद्भैमी रुरोह प्रहसन्निव ॥ वेगात्ततः प्रद्रवतीं तुंडे प्राहत्य मुष्टिभिः ॥ २८ ॥
 स्थापयामास तत्रैव तस्थौ सा चातिपीडिता ॥ ततः क्रुद्धा महारावं कृत्वाप्लुत्य दुहद्रुहा ॥ २९ ॥ जगन्त्यामाशु चिक्षेप बर्बरीकं तथेच्छकम् ॥

१ भूभृता-पर्वनरकोण-स्वेन-इति योजना । २ रेपलेन्द्रः-इ० पा० । ३ संपृक्तो-इ० पा० । ४ स्थिरः-इ० पा० । ५ भैमिः-इ० पा०-विमलवापरी भैमिः-इत्यादि-इ० पा०-इत्यस्मिन्नर्थेऽपि-भैमिः-
 इति-इ०-आर्षः । ६ तथेच्छकम्-तथा-तदमनविषये इच्छा यस्य सः-तथेच्छकः-तं-तथेच्छकम्-इत्यर्थः ।

स्कं.प.५.
॥२०४॥

ततो नदित्वा चातीव पादघातमुंचत ॥ ३० ॥ पादौ च वीरः संगृह्य चिक्षेप भुवि लीलया ॥ ततः पुनः समुत्थाय धावन्तीं तां निगृह्य सः ॥
॥ ३१ ॥ मुष्टिना पातयित्वैव दन्तान्कंठमपीडयत् ॥ क्लिन्नं वास इवापीडय प्राणानत्याजयद्भुतम् ॥ ३२ ॥ एवं सीकोत्तरस्थाने स्मशानैकपदे
द्रवा ॥ शाकिनीनामधीशा सा बर्बरीकेण सूदिता ॥ ३३ ॥ हत्वा तां चापि चिक्षेप प्रतीच्यामेव लीलया ॥ दुहदुहास्यमद्यापि तत्र ग्रामं स्म
वर्तते ॥ ३४ ॥ ततस्तथैव संतस्थौ बर्बरीकोऽभिरक्षणे ॥ ततश्चतुर्थे यामे च प्राप्तः क्षपणकोऽद्भुतः ॥ ३५ ॥ मुंडी नम्रो मयूराणां पिच्छधारी महा
व्रतः ॥ प्रोवाच चेदं वचनं हाहा कष्टमतीव भोः ॥ ३६ ॥ अहिंसा परमो धर्मस्तदग्निज्वालयते कुतः ॥ हूयमाने यतो वद्वौ सूक्ष्मजीववधो
महान् ॥ ३७ ॥ श्रुत्वेदं वचनं तस्य बर्बरीकोऽब्रवीत्स्मयन् ॥ वदने सर्वदेवानां हूयमाने स्म पावके ॥ ३८ ॥ अनृतं भाषसे पाप शिक्षायोग्योऽसि
दुर्मते ॥ इत्युक्त्वा सहस्रोत्पत्य कक्षामध्ये स्थिरोऽस्य च ॥ ३९ ॥ दन्तान्मुष्टिप्रहारैश्च समाहत्याभ्यपातयत् ॥ रुधिराविलवक्रं तं मुमोच पतितं
भुवि ॥ ४० ॥ स क्षणाच्चेतनां प्राप्य घोरदैत्यवपुर्धरः ॥ भयाद्भैमेः प्रदुद्राव गुहाविवरमाविशत् ॥ ४१ ॥ बहुप्रभेति नगरी षष्टियोजनमायता ॥
तस्यां विवेश सहसा तं चानु बर्बरीककः ॥ ४२ ॥ बर्बरीकं ततो दृष्ट्वा नादोऽभूच्च पलाशिनाम् ॥ धावध्वं हन्यतामेष छिद्यतां भिद्यतामिति
॥ ४३ ॥ तच्छ्रुत्वा दैत्यवीराणां कोटयो नव भीषणाः ॥ नानायुधधरा वीरं बर्बरीकमुपाद्रवन् ॥ ४४ ॥ दृष्ट्वा तान्कोटिशो दैत्यान्कुद्रो भीमात्मजा
त्मजः ॥ निर्मील्य सहसा नेत्रे तेषां मध्यमधावत् ॥ ४५ ॥ पादघातैस्ततः कांश्चिद्गुजाघातैस्तथापरान् ॥ हृदयस्याभिघातैश्च क्षणान्निन्ये यमक्ष
यम् ॥ ४६ ॥ यथा नलवनं कुद्रः कुर्याद्भूमिसमं करी ॥ नवकोटीस्तथा जघ्ने सह तेन पलाशिना ॥ ४७ ॥ ततो नागाः समागम्य वासुकिप्रमुखा
स्तदा ॥ तुष्टुबुर्विविधैर्वाक्यैरुचुः सुहृदयं च ते ॥ ४८ ॥ नागानां परमं कृत्यं कृतं ते भैमिनंदन ॥ पलाशीनाम् दैत्योयं नीतो यत्सानुगो यमम् ॥
॥ ४९ ॥ अनेन हि वयं वीर सानुगेन दुरात्मना ॥ पीडिता विविधोपायैः पातालादप्यधः कृताः ॥ ५० ॥ वरं वृणीष्व त्वं तस्मान्नागेभ्योऽभिमतं
परम् ॥ वरदाः सर्व एव स्म वयं तुभ्यं सुतोषिताः ॥ ५१ ॥ ॥ सुहृदय उवाच ॥ ॥ यदि देवो वरो मह्यं तदेनं प्रवृणोम्यहम् ॥ सर्वविघ्नविनि
र्मुक्तो विजयः सिद्धिमाप्नुयात् ॥ ५२ ॥ ततस्तथेति तं प्रोचुः प्रहृष्टा वायुभोजनाः ॥ स च तेभ्यः पुरीं दत्त्वा निवृत्तो नागपूजितः ॥ ५३ ॥
विवरस्य च मध्येन समागच्छन्महाप्रभम् ॥ सर्वरत्नमयं लिंगं स्थितं कल्पतरोरधः ॥ ५४ ॥ अर्च्यमानं सुवह्नीभिर्नागकन्याभिरैक्षत ॥ ततोऽसौ

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ६३

॥२०४॥

विस्मयाविष्टो नागकन्या ह्यपृच्छत ॥ ५५ ॥ केनेदं स्थापितं लिंगं सूर्यवैश्वानरप्रभम् ॥ लिंगादपि चतुर्दिक्षु मार्गाश्चेमे तु कीदृशाः ॥ ५६ ॥
 इति वीरवचः श्रुत्वा बृहत्कटिपयोधरा ॥ सत्रीडं सस्मितापांगनिर्मोक्षमिदमब्रवीत् ॥ ५७ ॥ सर्वपन्नगराजेन शेषेण सुमहात्मना ॥ तप
 स्तत्त्वा महालिंगमिदमत्र प्रतिष्ठितम् ॥ ५८ ॥ दर्शनात्स्पर्शनाद्व्यानादर्चनात्सर्वसिद्धिदम् ॥ लिंगात्पूर्वेण मार्गोऽयं याति श्रीपर्वतं भुवि ॥ ५९ ॥
 एलापत्रेण विहितो नागानां तत्र प्राप्तये ॥ दक्षिणेन च मार्गोऽयं याति शूर्पारकं भुवि ॥ ६० ॥ कर्कोटकेन नागेन कृतोऽयं तत्र प्राप्तये ॥ पश्चिमेन च
 मार्गोऽयं प्रभासं याति सुप्रभम् ॥ ६१ ॥ ऐरावतेन विहितो नागानां गमनाय च ॥ उत्तरेण च मार्गोऽयं येन यातुं भवान्स्थितः ॥ ६२ ॥ गुप्तक्षेत्रे सिद्ध
 लिंगं याति शक्तिगुहाऽऽकृतः ॥ विहितस्तक्षकेणासौ यातुं तत्र महात्मना ॥ ६३ ॥ इतीदं वर्णितं वीर विज्ञप्तिः श्रूयतां मम ॥ को भवानधुनैवेतो दैत्यपृष्ठ
 गतोऽभवत् ॥ अधुनैव तथैकाकी समायातोऽत्र नो वद ॥ ६४ ॥ वयं च सर्वास्ते दास्यस्त्वां पतिः प्रवृणीमहे ॥ अस्माभिः सहितः क्रीड विविधास्वत्र
 भूमिषु ॥ ६५ ॥ ॥ बर्बरीक उवाच ॥ ॥ अहं कुरुकुलोत्पन्नः पांडुपुत्रस्य पौत्रकः ॥ बर्बरीक इति ख्यातस्तं दैत्यं हंतुमागतः ॥ ६६ ॥ स च दैत्यो
 हतः पापः पुनर्यास्ये महीतलम् ॥ भवतीभिश्च मे नास्ति कृत्यं भोभोः कथंचन ॥ ६७ ॥ ब्रह्मचारिव्रतं यस्मादहं सततमास्थितः ॥ इत्युक्त्वाभ्यर्च्य
 तल्लिंगं प्रणिपत्य च दण्डवत् ॥ ६८ ॥ ऊर्ध्वमाचक्रमे वीरः कातरं ताभिरीक्षितः ॥ ततो बहिः समागत्य सप्रकाशं मुखं तदा ॥ ६९ ॥ प्रहर्षेणैव पूर्वस्या
 विजयं ददृशे दिशः ॥ तस्मिन्काले च विजयः कर्म सर्वं समाप्तवान् ॥ ७० ॥ कांत्या सूर्यसमाभास ऊर्ध्वमाचक्रमे क्षणात् ॥ ततो वियद्गतं देवैः
 पुष्पवर्षमभून्महत् ॥ ७१ ॥ जगुर्गर्भवमुख्याश्च ननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ विजयो बर्बरीकं च ततो वचनमब्रवीत् ॥ ७२ ॥ तव प्रसादाद्वीरेश सिद्धिः
 प्राप्ता मयातुला ॥ चिरं जीव चिरं नंद चिरं वस चिरं जय ॥ ७३ ॥ अत एव हि साधूनां संगमिच्छति साधवः ॥ औषधं सर्वदोषाणां भवेत्सत्सं
 गमो यतः ॥ ७४ ॥ त्वं च होमस्थितं भस्म सिंदूरसदृशप्रभम् ॥ निःशल्यं सविवरकं पूर्यमाणं गृहाण च ॥ ७५ ॥ अक्षय्यमेतत्संग्रामे प्रथमं ते
 प्रमुंचतः ॥ शत्रूणां स्थानकं मृत्योर्देहं ध्वस्तं करिष्यति ॥ ७६ ॥ एवं सुखेन विजयः शत्रूणां ते भविष्यति ॥ ७७ ॥ ॥ बर्बरीक उवाच ॥ ॥
 उपकुर्यान्निराकांक्षो यः स साधुरितीर्यते ॥ साकांक्षमुपकुर्याद्यः साधुत्वे तस्य को गुणः ॥ ७८ ॥ तद्देहि भस्म चान्यस्मै केनाप्यर्थो न मेऽण्वपि ॥
 प्रसादमुमुखां दृष्टिं विना नान्यद्वृणोमि ते ॥ ७९ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ कुरूणां पांडवानां च भविष्यति महाव्रणः ॥ ततो भूमिस्थितं भस्म

स्कां.म.पु.
॥२०५॥

प्राप्स्यन्ति यदि कौरवाः ॥ ८० ॥ महाननर्थो भविता पांडवानां ततः स्फुटम् ॥ तस्माद्ब्रह्माण त्वं भस्म सोपि चक्रे तथा वचः ॥ ८१ ॥ देवीभिः
सहिता देवाः संमान्य विजयं च ते ॥ सिद्धैश्वर्यं ददुस्तस्मै सिद्धसेनेति नाम च ॥ ८२ ॥ एवं स विजयो विप्रः सिद्धिं लेभे सुदुर्लभाम् ॥ बर्बरी
कश्च कृत्वैतद्देवीभक्तिरतोऽवसत् ॥ ८३ ॥ ॥ इति श्रीस्कान्दे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे
कार्यसिद्धिवर्णननाम त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ मृत उवाच ॥ ॥ एवं तत्र स्थिते तीरे देव्याराधनतत्परे ॥ सप्तलिंगार्चनरते
भीमनन्दननन्दने ॥ १ ॥ ततः कालेन केनापि पांडवा द्यूतनिर्जिताः ॥ तत्राजग्मुश्च क्रमतस्तीर्थस्नानकृते भुवम् ॥ २ ॥ प्रागेव चंडिकां देवीं
क्षेत्रादीशानतः स्थिताम् ॥ आसेदुर्मार्गखिन्नास्ते द्रौपदीपंचमास्तदा ॥ ३ ॥ तत्रैव चोपविष्टोऽभूत्तदानीं चंडिकागणः ॥ बर्बरीकश्च
तान्वीरान्समायातानपश्यत ॥ ४ ॥ परं नासौ वेद पाण्डून्पाण्डवास्तं च नो विदुः ॥ आजन्म यस्मान्नैवाभूत्पाण्डूनां चास्य संगमः ॥ ५ ॥
ततः प्रविश्य वै तस्मिन्देवीमासाद्य पांडवाः ॥ पिंडकाद्यं तत्र मुक्ता तृषा प्रेक्षि जलं तदा ॥ ६ ॥ ततो भीमः कुण्डमध्यं जलं पातुं विवेश ह ॥ प्रविशंतं
च तं प्राह युधिष्ठिर इदं वचः ॥ ७ ॥ उद्धृत्य भीम तोयं त्वं पादौ प्रक्षाल्य भो बहिः ॥ ततः पिबान्यथा दोषो महास्त्वामुपपत्स्यते ॥ ८ ॥ एतद्वाज्ञो
वचो भीमस्तृषा व्याकुललोचनः ॥ अश्रुत्वैव विवेशासौ कुण्डमध्यं जलेच्छया ॥ ९ ॥ स च दृष्ट्वा जलं पातुं तत्रैव कृतनिश्चयः ॥ मुखं हस्तौ
च चरणौ क्षालयामास शुद्धये ॥ १० ॥ यतः पीतं जलं पुंसामप्रक्षाल्य च यद्भवेत् ॥ प्रेताः पिशाचास्तद्रूपं संक्रम्य प्रपिबन्ति तत् ॥ ११ ॥ एवं
प्रक्षालयाने च पादौ तत्र वृकोदरे ॥ उपरिस्थस्तदा प्राह सत्यं सुहृदयो वचः ॥ १२ ॥ दुर्मते भोः किमेतत्त्वं कुरुषे पापनिश्चयः ॥ देवीकुण्डे
क्षालयसि मुखं पादौ करौ च यत् ॥ १३ ॥ यतो देवी सदानेन जलेन स्नाप्यते मया ॥ तदत्र प्रक्षिपंस्तोयं मलपापात्र बिभ्यसि ॥ १४ ॥
मलाक्ततोयं यन्नाम अस्पृश्यं तन्नरैरपि ॥ कुतो देवेश तत्पापं स्पृश्यते तत्त्वतो वद ॥ १५ ॥ शीघ्रं च त्वं निःसरास्मात्कुण्डाद्भूत्वा बहिः पिब ॥
यद्येवं पाप मृदोऽसि तीर्थेषु भ्रमसे कुतः ॥ १६ ॥ ॥ भीम उवाच ॥ ॥ किमेतद्भाषसे क्रूर परुषं राक्षसाधम ॥ यतस्तोयानि जंतूनामुपभो
गार्थमेव हि ॥ १७ ॥ तीर्थेषु कार्यं स्नानं चेत्युक्तं मुनिवरैरपि ॥ अंगप्रक्षालनं स्नानमुक्तं मां निंदसे कुतः ॥ १८ ॥ यदि न क्रियते पानमं
गप्रक्षालनं तथा ॥ तत्किमर्थं पूर्वधर्माः क्रियन्ते धर्मशालिभिः ॥ १९ ॥ ॥ सुहृदय उवाच ॥ ॥ स्नातव्यं तीर्थमुख्येषु सत्यमेतन्न संशयः ॥

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ६४

॥२०५॥

चरेषु किं तु संविश्य स्थावरेषु बहिः स्थितः ॥ २० ॥ स्थावरेष्वपि संविश्य तत्र स्नानं विधीयते ॥ न यत्र देवस्नानार्थं भक्तैः संगृह्यते जलम् ॥ २१ ॥
यच्च हस्तशतादूर्ध्वं सरस्तत्र विधीयते ॥ संवेशेऽपि क्रमश्चायं पादौ प्रक्षाल्य यद्वहिः ॥ २२ ॥ ततः स्नानं प्रकर्तव्यमन्यथा दोष उच्यते ॥ किं न
श्रुतस्त्वया प्रोक्तः श्लोकः पद्मभुवा पुरा ॥ २३ ॥ मलं मूत्रं पुरीषं च श्लेष्म निष्ठीनाश्रु च ॥ गंडूपाश्चैव मुञ्चंति ये ते ब्रह्महणेः समाः ॥ २४ ॥
तस्मान्निःसर शीघ्रं त्वं यद्येवमजितेन्द्रियः ॥ तत्किमर्थं दुराचार तीर्थेष्वटसि बालिश ॥ २५ ॥ यस्य हस्तौ च पादौ च मनश्चैव सुसंयतम् ॥
निर्विकाराः क्रियाः सर्वाः स हि तीर्थफलं लभेत् ॥ २६ ॥ ॥ भीम उवाच ॥ ॥ अधर्मो वापि धर्मोऽस्तु निर्गतुं नैव शक्नुयाम् ॥ क्षुधा
तृषा मया नित्यं वारितुं नैव शक्यते ॥ २७ ॥ ॥ सुहृदय उवाच ॥ ॥ जीवितार्थं भवान्कस्मात्पापं प्रकुरुते वद ॥ किं न श्रुतस्त्वया
श्लोकः शिविना यः समीरितः ॥ २८ ॥ मुहूर्तमपि जीवेत नरः शुक्लेन कर्मणा ॥ न कल्पमपि जीवेत लोकद्वयविरोधिना ॥ २९ ॥ ॥ भीम
उवाच ॥ ॥ काकारवेण ते मह्यं कर्णौ बधिरतां गतौ ॥ पास्याम्येव जलं चात्र कामं विलप शुष्य वा ॥ ३० ॥ ॥ सुहृदय उवाच ॥ ॥ क्षत्रि
याणां कुले जातस्त्वहं धर्माभिरक्षिणाम् ॥ तस्मात्ते पातकं कर्तुं न दास्यामि कथंचन ॥ ३१ ॥ तद्दुराकाथ शीघ्रं त्वमस्मात्कुंडाद्विनिःसर ॥ ३२ ॥
इष्टकाशकलैः शीघ्रं चूर्णयिष्येऽन्यथा शिरः ॥ इत्युक्त्वा चेष्टकां गृह्य मुमोच शिरसः प्रति ॥ ३३ ॥ भीमश्च वंचयित्वा तामुत्प्लुत्य बहिराव्रजत् ॥
भर्त्सयंतौ ततश्चोभावन्त्योन्यं भीमविक्रमौ ॥ ३४ ॥ युयुधाते प्रलंबाभ्यां बाहुभ्यां युद्धपारगौ ॥ व्यूढोरस्कौ दीर्घभुजौ नियुद्धकुशलाबुभौ ॥ ३५ ॥
मुष्टिभिः पार्श्विण्योश्च जानुभिश्चाभिजघ्नतुः ॥ ततो मुहूर्तात्कौरव्यः पर्यहीयत पांडवः ॥ ३६ ॥ हीयमानस्ततो भीम उद्यतोऽभूत्पुनः पुनः ॥
अहीयत ततोऽप्यंग नवृधे बर्बरीककः ॥ ३७ ॥ ततो भीमं समुत्पात्य बर्बरीको बलादिव ॥ निष्पिपेष ततः कुद्धस्तदद्भुतमिवाभवत् ॥ ३८ ॥
मूर्छितं चैवमादाय विस्फुरन्तं पुनःपुनः ॥ सागराय प्रचलितः क्षेप्तुं तत्र महामसि ॥ ३९ ॥ ददृशुः पांडवा नैतद्देव्या नयनयंत्रिताः ॥ ४० ॥
तथा गृहीते कुरुवीरमुख्ये वीरेण तेनाद्भुतविक्रमेण ॥ आश्चर्यमासीद्विवि देवतानां देवीभिराकाशतले निरीक्ष्य तम् ॥ ४१ ॥ सागरस्य ततस्तीरे
बर्बरीकं गतं तदा ॥ निरीक्ष्य भगवान्बुद्धो वियत्स्थः समभाषत ॥ ४२ ॥ भोभो राक्षसशार्दूल बर्बरीक महाबल ॥ मुंचैनं भरतश्रेष्ठं भीमं तव
पितामहम् ॥ ४३ ॥ अयं हि तीर्थयात्रायां विचरन्भ्रातृभिर्युतः ॥ कृष्णया चाप्यदस्तीर्थं स्नातुमेवाभ्युपाययौ ॥ ४४ ॥ सम्मानं सर्वथा तस्मादर्हः

कां.म.पु.
॥२०६॥

कौरवनन्दनः ॥ अपापो वा सपापो वा पूज्य एव पितामहः ॥ ४५ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ इति रुद्रवचः श्रुत्वा सहसा तं विमुच्य सः ॥ न्यपतत्पादयोर्हा धिक्कष्टं कष्टं च प्राह सः ॥ ४६ ॥ क्षम्यतां क्षम्यतां चेति पुनः पुनरवोचत ॥ शिरश्च ताडयन्स्वीयं रुरोद च मुहुर्मुहुः ॥ ४७ ॥ तं तथा परिशोचतं मुह्यमानं मुहुर्मुहुः ॥ भीमसेनः समालिङ्ग्य आघ्राय च वचोऽब्रवीत् ॥ ४८ ॥ वयं त्वां नैव जानीमस्त्वं चास्माञ्जन्मकालतः ॥ अत्र वासश्च ते पुत्र भेमेः कृष्णाच्च संश्रुतः ॥ ४९ ॥ परं नो विस्मृतं सर्वं नानादुःखैः प्रमुह्यताम् ॥ दुःखितानां यतः सर्वा स्मृतिर्लुप्ता भवेत्स्फुटम् ॥ ५० ॥ तदस्माकमिदं दुःखं सर्वकालविधानतः ॥ मा शोचस्त्वं च तनय न ते दोषोऽस्ति चाण्वपि ॥ ५१ ॥ यतः सर्वः क्षत्रियस्य दंड्यो विपथिसंस्थितः ॥ आत्मापिदंड्यः साधूनां प्रवृत्तः कुपथाद्यदि ॥ ५२ ॥ पितृमातृसुहृद्भातृपुत्रादीनां किमुच्यते ॥ अतीव मम हर्षोऽयं धन्योहं पूर्वजाश्च मे ॥ ५३ ॥ यस्य त्वीदृशकः पौत्रो धर्मज्ञो धर्मपालकः ॥ वरार्हस्त्वं प्रशंसाहो भवान्येषां सतां तथा ॥ ५४ ॥ तस्माच्छोकं विहायेमं स्वस्थो भवितुमर्हसि ॥ ५५ ॥ बर्बरीक उवाच ॥ ॥ पापं मां ताततात त्वं ब्रह्मघ्रादपि कुत्सितम् ॥ अप्रशस्यं नार्हसीह द्रष्टुं स्पृष्टुमपि प्रभो ॥ ५६ ॥ सर्वेषामेव पापानां निष्कृतिः प्रोच्यते बुधैः ॥ पित्रोरभक्तस्य पुनर्निष्कृतिर्नैव विद्यते ॥ ५७ ॥ तद्येन देहेन मया ताततातोऽभिपीडितः ॥ तत्त्वमेव समुत्सृक्ष्ये महींसागरसंगमे ॥ ५८ ॥ मैवं भवेयमन्येषु अपि जन्मसु पातकी ॥ न मामस्मादभिप्रायादर्हः कोऽपि निवर्तितुम् ॥ ५९ ॥ यतोऽंशेन विलुप्येत प्रायश्चित्तात्रिवारकः ॥ एवमुक्त्वा समुत्प्लुत्य ययौ चैवार्णवं बली ॥ ६० ॥ समुद्रोऽपि चकंपे च कथमेनं निहन्यहम् ॥ ततः सिद्धांबिका याश्च देव्यरतत्र चतुर्दश ॥ ६१ ॥ समालिङ्ग्य च संस्थाप्य रुद्रेण सहिता जगुः ॥ अज्ञातविहिते पापे नास्ति वीरेंद्र कल्मषम् ॥ ६२ ॥ शास्त्रेषूक्तमिदं वाक्यं नान्यथा कर्तुमर्हसि ॥ अमुं च पृष्ठलग्नं त्वं पश्य भोः स्वं पितामहम् ॥ ६३ ॥ पुत्रपुत्रेति भाषंतमनु त्वा मरणोन्मुखम् ॥ अधुना चेत्स्वकं देहं वीर त्वं परित्यक्ष्यसि ॥ ६४ ॥ ततस्त्यक्ष्यति भीमोऽपि पातकं तन्महत्तव ॥ एवं ज्ञात्वा धारय त्वं स्वशरीरं महामते ॥ ६५ ॥ अथ चेत्त्यक्तुकामस्त्वं तत्रापि वचनं शृणु ॥ स्वल्पेनैव च कालेन कृष्णादेवकिनंदनात् ॥ ६६ ॥ देहपातस्तव प्रोक्तस्तं प्रतीक्ष यदीच्छसि ॥ यतो विष्णुकराद्वत्स देहपातो विशिष्यते ॥ ६७ ॥ तस्मात्प्रतीक्ष तं कालमस्माकं प्रार्थितेन च ॥ एवमुक्तो निववृते बर्बरीकोऽपि दुर्मनाः ॥ ६८ ॥ रुद्रं देवीश्च चासुंडां सोपालभं वचोऽब्रवीत् ॥ त्वमेव देवि जानासि रक्ष्यंते शार्ङ्गधन्विना ॥ ६९ ॥ पांडवा भूमिलोभायै

माहे.सं.१
(कौ.सं.२)
अ. ६४

॥२०६॥

तत्ते कस्मादुपेक्षितम् ॥ त्वया च समुपागत्य रक्षितोऽयं वृकोदरः ॥ ७० ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ अहं च रक्षयिष्यामि स्वभक्तं
 कृष्णमृत्युतः ॥ यस्माच्च चंडिकाकृत्ये कृतोऽनेन महारणः ॥ तस्माच्चंडिलनाम्नायं विश्वपूज्यो भविष्यति ॥ ७१ ॥ एवमुक्त्वा गताः
 सर्वे देवा देव्यस्त्वद्दृश्यताम् ॥ भीमोऽपि तं समादाय पांडुभ्यः सर्वमूचिवान् ॥ ७२ ॥ विस्मिताः पांडवास्तं च पूजयित्वा पुनः पुनः ॥
 यथोक्तविधिना चकुस्तीर्थस्नानमतंद्रिताः ॥ ७३ ॥ भीमोपि यत्र रुद्रेण मोक्षितस्तत्र सुप्रभम् ॥ लिंगं संस्थापयामास भीमेश्वरमिति
 श्रुतम् ॥ ७४ ॥ ज्येष्ठमासे कृष्णपक्षे चतुर्दश्यामुपोषितः ॥ रात्रौ संपूज्य भीमेशं जन्मपापाद्भिमुच्यते ॥ ७५ ॥ यथैव लिंगानि सुपूजितानि सप्तात्र
 मुख्यानि महाफलानि ॥ भीमेश्वरं लिंगमिदं तथैव समस्तपापाहरं सुपूज्यम् ॥ ७६ ॥ ॥ इति श्रीस्कान्दे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहि
 तायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे भीमेश्वरमाहात्म्यवर्णनं नाम चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ उषित्वा
 सप्तरात्राणि तीर्थेस्मिन्भ्रातृभिः सह ॥ युधिष्ठिरो महातेजा गमनायोपचक्रमे ॥ १ ॥ प्रभाते विमले स्नात्वा देवीर्लिंगान्यथार्च्य च ॥ कृत्वा प्रद
 क्षिणं क्षेत्रं देवीस्तोत्रं जजाप सः ॥ प्रयाणकालेषु सदा जप्यं कृष्णेन कीर्तितम् ॥ २ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ देवि पूज्ये महाशक्ते कृष्णस्य
 भगिनि प्रिये ॥ नत्वा त्वां शरणं यामि मनोवाक्कायकर्मभिः ॥ ३ ॥ संकर्षणाभयदाने कृष्णच्छविसमप्रभे ॥ एकानंशे महादेवि पुत्रवत्त्राहि
 मां शिवं ॥ ४ ॥ त्वया ततमिदं विश्वं जगदव्यक्तरूपया ॥ इति मत्वा त्वां गतोऽस्मि शरणं त्राहि मां शुभे ॥ ५ ॥ कार्यारम्भेषु सर्वेषु सानुगेन
 मया तव ॥ स्व आत्मा कल्पितो भद्रे ज्ञात्वैतदनुकंप्यताम् ॥ ६ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ इति ब्रुवाणं राजानं शिरोबद्धांजलिं तदा ॥ वायु
 पुत्रः प्रहस्यैव सामूयमिदमब्रवीत् ॥ ७ ॥ ये त्वां राजन्वदंत्येवं सर्वज्ञोऽयं युधिष्ठिरः ॥ वृथैव वचनं तेषां यतस्त्वं वेत्सि नाण्वपि ॥ ८ ॥ को हि
 प्रज्ञावतां मुख्यः सर्वशास्त्रविदांवरः ॥ स्त्रीणां शरणमापद्येदुर्बुद्धिर्यथा भवान् ॥ ९ ॥ यतस्त्वमेव वेत्सीदं सर्वशास्त्रेषु कीर्त्यते ॥ जडेयं प्रकृतिर्मूढा
 यया संमोह्यते जगत् ॥ १० ॥ सचेतनं च पुरुषं प्रकृतिं च विचेतनाम् ॥ प्रादुर्बुधा नराध्यक्ष पुंसश्च प्रकृतिः प्रिया ॥ ११ ॥ तत्स्वयं पुरुषो
 भूत्वा युधिष्ठिर वृथामते ॥ प्रकृतिं नौषि नत्वा तां हासो मेऽतीव जायते ॥ १२ ॥ आरोहयेच्छिरो नैव कंचिद्धित्वा उपानहौ ॥ यथा स मूढो
 भवति देवीभक्तिरतस्तथा ॥ १३ ॥ यदि ते बन्दिद्वत्पार्थ तिष्ठेद्वाण्यनिवारिता ॥ तत्किमर्थं महादेवं न स्तोषि त्रिपुरान्तकम् ॥ १४ ॥ अलक्ष्य
 मिति वा मत्वा महेशानं महामते ॥ ततः किमर्थं दाशार्हं न स्तोषि पुरुषोत्तमम् ॥ १५ ॥ यस्य प्रसादाद्दृस्माभिः प्राप्ता द्रुपदनंदिनी ॥ इन्द्रप्रस्थे

स्वा. ५. ५.
॥ २०७ ॥

तथा राज्यं राजसूयस्त्वया कृतः ॥ १६ ॥ विजयेन धनुर्लब्धं जरासन्धो मया हतः ॥ प्रत्याहर्तुं तथेच्छामः कौरवेभ्यः स्वकां श्रियम् ॥ १७ ॥
यस्य प्रसादात्तं मुक्ता कृष्णं हा स्तौषि यजयी ॥ अथ स्वयं कौरवाणामुत्पन्नं कुलसत्तमे ॥ १८ ॥ जानन्नात्मानमल्पत्वाद्वेदेन स्तौषि याद
वम् ॥ तत्किमर्थं महावीर्यं न स्तौष्यर्जुनमुत्तमम् ॥ १९ ॥ येन विद्धं पुरा लक्ष्यं येन कर्णादयो जिताः ॥ येन तत्खाण्डवं दग्धं यज्ञे येन नृपा
जिताः ॥ २० ॥ श्रूयते येन विक्रम्य महेशानोऽपि निर्जितः ॥ स्वर्लोकसंस्थितस्यास्य शरणं याहि स्तौषि च ॥ २१ ॥ अथवा तेन शक्रेण
राज्यं मे नार्पितं कुतः ॥ इति मत्वा वृथेव त्वं न स्तौषि भ्रातरं मम ॥ २२ ॥ ततो मां वा कथं वीरं न स्तौषि त्वं युधिष्ठिर ॥ येन त्वं रक्षितः
पूर्वं लाक्षागेहाग्निमध्यतः ॥ २३ ॥ वृक्षेणाहत्य मद्रेशो नदीं शुष्कां प्रसारितः ॥ राजराजस्तथा येन जरासंधो निपातितः ॥ २४ ॥ पूर्वा दिङ्नि
र्जिता येन येन पूर्वं बको हतः ॥ हिडम्बश्च महावीरः किर्मीरश्चाधुना वने ॥ २५ ॥ कालेकाले च रक्षामि त्वामेवाहं सदानुगः ॥ न तां पश्यामि रक्षंतीं
नत्वा यां स्तौषि भारता ॥ २६ ॥ अथ क्षुधाबलं ज्ञात्वा मामौदारिकसत्तमम् ॥ कूरं साहसिकं चैव न स्तौषि क्षमिणां वरः ॥ २७ ॥ ततः सुसंयतो भूत्वा प्रणवं
समुदीरयन् ॥ कथं न यासि मार्गे त्वं वृथालापो हि दोषभाक् ॥ २८ ॥ प्रेताः पिशाचा रक्षांसि वृथालापरतं नरम् ॥ आविशंति तदाविष्टो वक्ताबद्धं पुनः
पुनः ॥ २९ ॥ वृथालापी यदश्राति यत्करोति शुभं क्वचित् ॥ प्रेतादितृप्तये सर्वमिति शास्त्रविनिश्चयः ॥ ३० ॥ नायं तस्यास्ति वै लोकः कुत एव परो
भवेत् ॥ तस्माद्विजानता यन्नात्त्याज्यमेव वृथा वचः ॥ ३१ ॥ एवं संस्मारितोऽपि त्वं यदि भूयः प्रवर्तसे ॥ भृताविष्टश्चिकित्स्यो नो विविधैरौषधैर्भ
वान् ॥ ३२ ॥ ॥ मृत उवाच ॥ ॥ इति प्रवर्णितां श्रुत्वा भीमसेनेन भारतीम् ॥ पंटीमिव प्रविततां विहस्याह युधिष्ठिरः ॥ ३३ ॥ नूनं त्वमल्पवि
ज्ञानो वेदाधीतास्त्वया वृथा ॥ मातरं सर्वभूतानामंबिकां यत्र मन्यसे ॥ ३४ ॥ स्त्रीपक्ष इति मत्वा तामवजानासि भोः कथम् ॥ स्त्री सती न प्रणम्या
किं त्वया कुन्ती वृकोदर ॥ ३५ ॥ यदि न स्यान्महामाया ब्रह्मविष्णुशिवाचिता ॥ तव देहोद्भवः पार्थ कथं स्यात्तत्त्वतो वद ॥ ३६ ॥ ईश्वरः पर
मात्मा तां त्यक्तुं शक्तः कथं न हि ॥ पुनर्भजे यतो देवीं तेन मन्ये महोर्जिताम् ॥ ३७ ॥ वासुदेवोऽपि नित्यं तां स्तौति शक्तिं परात्पराम् ॥ अहं
यदि चिकित्स्यः स्यां चिकित्स्यः सोऽपि किं भवान् ॥ ३८ ॥ नैवं भूयः प्रवक्तव्यं मौर्ख्यात्प्रति महेश्वरीम् ॥ भूमौ निपत्य शरणं याहि चेत्सुख
मिच्छसि ॥ ३९ ॥ ॥ भीम उवाच ॥ ॥ सर्वोपायैर्बोधयंति चाटो हस्तगतं नरम् ॥ इदमेवौषधं तत्र तैः सार्धं जल्पनं न हि ॥ ४० ॥ मुण्डे

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ६५

॥ २०७ ॥

मुण्डे मतिभिन्ना सत्यमेतन्मृष स्फुटम् ॥ स्वाभीष्टं कुरुते सर्वः कुर्मोऽभीष्टं वयं तथा ॥ ४१ ॥ नागायुतसमप्राणो वायुपुत्रो वृकोदरः ॥ न स्त्रियं
 शरणं गच्छेद्वाङ्मात्रेण कथंचन ॥ ४२ ॥ इत्युक्त्वा वचनं भीमो ह्यनुवव्राज तं नृपम् ॥ राजापि सानुगो यातो न साध्विति मुहुर्ब्रुवन् ॥ ४३ ॥
 ततः क्षणेन विकलस्त्वितश्चेतश्च प्रस्त्वलत् ॥ उवाच वचनं भीमः सुसंभ्रातो नृपं प्रति ॥ ४४ ॥ धर्मराज महाबुद्धे पश्य मां नृपसत्तम ॥ चक्षुभ्यां
 नैव पश्यामि वैकल्यं किमिदं मम ॥ ४५ ॥ ॥ राजोवाच ॥ भीमभीम ध्रुवं देवी कुपिता ते महेश्वरी ॥ तेन नष्टे चक्षुषी ते महासाहसवल्लभ
 ॥ ४६ ॥ तत्सांप्रतमभिप्रेहि शरणं परमेश्वरीम् ॥ पुनः प्रसन्ना ते दद्यात्कदाचिन्नयने पुनः ॥ ४७ ॥ ॥ भीम उवाच ॥ ॥ अहमप्यंग
 जानामि समो देव्या न कश्चन ॥ प्रभावप्रत्ययार्थं हि सदा निन्दामि तां पुनः ॥ ४८ ॥ तस्मात्प्रभावं दृष्ट्वैव निपत्य वसुधातले ॥ मनोवाग्बु
 द्धिभिर्नत्वा शरणं स्तौमि मातरम् ॥ ४९ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा भ्रातरं ज्येष्ठं साष्टांगं प्रणिपत्य च ॥ गत्वेव देव्याः शरणं
 भीमस्तुष्टाव मातरम् ॥ ५० ॥ ॥ भीम उवाच ॥ ॥ सर्वभूतांविके देवि ब्रह्मांडशतपूरके ॥ बालिशं बालकं स्वीयं त्राहित्राहि नमोऽस्तु ते
 ॥ ५१ ॥ त्वं ब्राह्मी ब्रह्मणः शक्तिर्वैष्णवी त्वं च शांभवी ॥ त्रिमूर्तिः शक्तिरूपा त्वं रक्षरक्ष नमोऽस्तु ते ॥ ५२ ॥ त्वमैन्द्री च त्वमाग्नेयी त्वं
 याम्या त्वं च नैऋती ॥ त्वं वारुणी त्वं वायव्या त्वं कौबेरी नमोऽस्तु ते ॥ ५३ ॥ ऐशानि देवि वाराहि नारसिंहि जयप्रदे ॥ कौमारि कुलकल्याणि
 कूपेश्वरि नमोऽस्तु ते ॥ ५४ ॥ त्वं सूर्ये त्वं तथा सोमे त्वं भौमे त्वं बुधे गुरौ ॥ त्वं शुके त्वं स्थिता राहौ त्वं केतुषु नमोऽस्तु ते ॥ ५५ ॥ वससि
 ध्रुवचक्रे त्वं मुनिचक्रे च ते स्थितिः ॥ भचक्रेषु खचक्रेषु भूचक्रे च नमोऽस्तु ते ॥ ५६ ॥ सप्तद्वीपेषु त्वं देवि समुद्रेषु च सप्तसु ॥ सप्तस्वपि च पाता
 लेष्ववसंस्थे नमोऽस्तु ते ॥ ५७ ॥ त्वं देवि चावतारेषु विष्णोः साहाय्यकारिणी ॥ विष्णुनाभ्यर्थ्यसे तस्मात्त्राहि मातर्नमोऽस्तु ते ॥ ५८ ॥ चतु
 र्भुजे चतुर्वक्त्रे फलदे चत्वरप्रिये ॥ चराचरस्तुते देवि चरणौ प्रणमामि ते ॥ ५९ ॥ महाघोरे कालरात्रि घंटालि विकटोज्ज्वले ॥ सततं सप्तमीपूज्ये
 नेत्रदे शरणं भव ॥ ६० ॥ मेरुवासिनि पिंगाक्षि नेत्रत्राणैककारिणि ॥ हुंहुंकारध्वस्तदैत्ये शरण्ये शरणं भव ॥ ६१ ॥ महानादे महावीर्ये महा
 मोहविनाशिनि ॥ महाबन्धापहे देवि देहि नेत्रत्रयं मम ॥ ६२ ॥ सर्वमंगलमंगल्या यदि त्वं सत्यतोर्विके ॥ ततो मे मंगलं देहि नेत्रदानान्नमोऽस्तु
 ते ॥ ६३ ॥ यदि सर्वकृपालुभ्यः सत्यतस्त्वं कृपावती ॥ ततः कृपां कुरु मयि देहि नेत्रे नमोऽस्तु ते ॥ ६४ ॥ पापोयमिति यदेवि प्रकुप्यसि वृथैव

स्कं.म.पु.
॥२०८॥

तत् ॥ त्वं मां मोहयसि त्वेवं न ते तर्किक नमोऽस्तु ते ॥ ६५ ॥ स्वयमुत्पाद्य यो रेणुं वेष्टितस्तेन कुप्यति ॥ तथा कुप्यसि मे मातरनाथस्यास्य दर्शय ॥ ६६ ॥ इति स्तुता पांडवेन देवी कृष्णच्छविच्छविः ॥ रामा रामाभिवदना प्रत्यक्षा समजायत ॥ ६७ ॥ विद्युत्कोटिसमाभासमुकुटेनातिशोभिता ॥ सूर्यविंवप्रभाभ्यां च कुण्डलाभ्यां विभूषिता ॥ ६८ ॥ प्रवाहेनेव हारेण सुरनद्या विराजिता ॥ कल्पद्रुमप्रसूनैश्च पूर्णावतंसमंडिता ॥ ६९ ॥ दन्तेन्दुकांतिविध्वस्तभक्तमोहमहाभया ॥ खड्गचर्मशूलपात्रचतुर्भुजविराजिता ॥ ७० ॥ वाससा तडिदाभेन मेघलेखेव वेष्टिता ॥ मालया सुममालिन्या भ्राजिता सालिमालया ॥ ७१ ॥ सतां शरणदाभ्यां च पद्मां नृपुरराजिता ॥ जयेति पुष्पवर्षैश्च शक्राद्यैरभिपूजिता ॥ ७२ ॥ गणेर्देवीभिराकीर्णा शतपद्मैर्महामलैः ॥ तां तादृशीं व्योम्नि दृष्ट्वा मातरं व्योमवाहिनीम् ॥ ७३ ॥ भूमौ निपत्य राजेंद्रो नमोनम इति स्थितः ॥ भीमोपि मातरं दृष्ट्वा यथा बालोऽभिधावति ॥ ७४ ॥ तथा सम्मुखमाधावज्जय मातरिति ब्रुवन् ॥ दर्शनेनैव देव्याश्च शुभनेत्रत्रयस्तदा ॥ ७५ ॥ प्रणिपत्य नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं मुहुर्जगौ ॥ प्रसीद देवि पद्माक्षि पुनर्मातः प्रसीद मे ॥ ७६ ॥ पुनः प्रसीद पापस्य क्षमाशीले प्रसीद मे ॥ ७७ ॥ एवं स्तुता भगवती स्वयमुत्थाप्य पार्थिवम् ॥ भीमं चोत्संगमारोप्य कृपयेदं वचोऽब्रवीत् ॥ ७८ ॥ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ ॥ यत्त्वयाभिहितं स्तोत्रं तेन तुष्टा तवोपरि ॥ अतो नेत्रत्रयं दत्तं द्वे बाह्वे चांतरं परम् ॥ ७९ ॥ नाहं कोपं, यत्र तत्र दर्शयामि वृकोदर ॥ त्वं तु प्रमाणपुरुषस्त्वत्तः क्रोधमदर्शयम् ॥ ८० ॥ नैतत्प्रियं च कृष्णस्य भ्रातुर्मे क्रोधमाचरम् ॥ भवन्तो वासुदेवस्य यत्र प्राणा बहिश्चराः ॥ ८१ ॥ त्वं च निन्दसि मां नित्यं तच्च जाने वृकोदर ॥ मत्प्रभावपरिज्ञानहेतवे कीदृशस्त्विति ॥ ८२ ॥ तदेवं नैव भूयस्ते प्रकर्तव्यं कथंचन ॥ अशिक्षेपो हि पूज्यानामावहत्यधिकं रुजम् ॥ ८३ ॥ तदिदानीं सर्वमेवं क्षन्तव्यं च परस्परम् ॥ यच्च ब्रवीमि त्वां वीर तन्निशामय भारत ॥ ८४ ॥ यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिराविर्भवेद्भरिः ॥ तदातदावतीर्याहं विष्णोरस्य सहायिनी ॥ ८५ ॥ इदानीं च हरिर्जातो वसुदेवसुतो भुवि ॥ अहं च गोपनन्दस्य एकानंशाभिधासुता ॥ ८६ ॥ तद्यथा भगवान्कृष्णो मम भ्राताभिपूजितः ॥ भवन्तोऽपि तथा मह्यं भ्रातरः पांडवाः सदा ॥ ८७ ॥ ये भीमभगिनीत्वेवं मां स्तोष्यन्ति नरोत्तमाः ॥ आबाधा नाशयिष्यामि तेषां हर्षसमन्विता ॥ ८८ ॥ त्वं च भ्रातुर्जयं वीर प्रदास्यसि महारणे ॥ भुजयोस्ते वसिष्यामि धार्तराष्ट्रनिपातने ॥ ८९ ॥ कृत्वा राज्यं च वर्षाणि षट्त्रिंशत्तदनन्तरम् ॥ महाप्रस्थानधर्मेण पृथिवीं परिचरिष्यथ ॥ ९० ॥ अस्मिन्नेव ततो

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ६५

॥२०८॥

देशे लोहोनाम महासुरः ॥ भवतां न्यस्तशस्त्राणां वधार्थं प्रकमिष्यति ॥ ९२ ॥ ततस्तं सर्वभूतानामवध्यं भवतां कृते ॥ अन्धं कृत्वा
 पातयिष्ये ततो यूयं प्रयास्यथ ॥ ९३ ॥ निस्तीर्य च हिमं सर्वं निमग्ना वायुकार्णवे ॥ स्वर्गं यास्यति राजैकः सशरीरो गमिष्यति
 ॥ ९४ ॥ अन्धो यत्र कृतो लोहो लोहाणाभिधया पुरम् ॥ भविष्यति च तत्रैव स्थास्येऽहं कलया सदा ॥ ९५ ॥ ततः कलियुगे प्राप्ते केलोनाम भवि
 ष्यति ॥ मम भक्तस्तस्य नाम्ना भाव्या केलेश्वरीत्यहम् ॥ ९६ ॥ बैलाकश्चापरो भक्तो भविष्यति ममोत्तमः ॥ तस्याराधनतः स्याति प्रया
 स्यामि कलौ युगे ॥ ९७ ॥ लोहाणासंस्थितां चैव येर्चयिष्यन्ति मां जनाः ॥ श्रद्धया सितसप्तम्यां तैश्च सर्वत्र पूजिता ॥ ९८ ॥ अंधानां च
 प्रदास्यामि भावीनि नयनान्यहम् ॥ तस्मिन्दिने तर्पिताहं भक्तिभावेन पांडव ॥ ९९ ॥ पादांगुष्ठेन च भवांस्तत्र कुंडं विधास्यति ॥ सर्वतीर्थस्नान
 तुल्यं तत्र स्नानं च तद्दिने ॥ १०० ॥ मत्स्यानां नेत्रनेत्रस्थतेजस्तन्मात्रमुत्तमम् ॥ उद्धृत्य योजयिष्यामि प्रत्यक्षं तद्विष्यति ॥ १०१ ॥ एवं मम
 महास्थानं कलौ स्यात् भविष्यति ॥ १०२ ॥ लोहाणाख्यं महाबाहो नाम केलेश्वरीति च ॥ दुर्गमाख्यं ततो हत्वा अस्मिन्क्षेत्रे च भारत ॥ १०३ ॥
 दुर्गा नाम भविष्यामि महीसागरपूर्वतः ॥ धर्मारण्ये वसिष्यामि भवतां त्राणकारणात् ॥ १०४ ॥ धर्मारण्ये स्थितां चैव येर्चयिष्यन्ति मानवाः ॥
 आश्विने मासि चैत्रे वा नवम्यां शुक्लपक्षके ॥ १०५ ॥ स्नात्वा महीसागरे च तेषां दास्यामि वाञ्छितम् ॥ विधिना येर्चयिष्यन्ति मां च श्रद्धास
 मन्विताः ॥ १०६ ॥ पुत्रपौत्रान्प्रदास्यामि स्वर्गं मोक्षं न संशयः ॥ प्रवेशे च कलेः काले भवतां वंशसंभवः ॥ वत्सराजः पांडवानां तोषयिष्यति
 यन्नतः ॥ १०७ ॥ यस्य नाम्ना ततः स्याता भविष्यामि कलौ युगे ॥ वत्सेश्वरीति वत्सस्य राज्ञः सर्वार्थदायिनी ॥ १०८ ॥ मत्प्रसादात्स राजा वै
 भवनोत्तापकारिणीम् ॥ अट्टालयानाम तदा राज्ञसौ निहनिष्यति ॥ १०९ ॥ तस्याश्चापि वधस्थानमट्टालजमिति स्थितम् ॥ भविष्यति पुरं तत्र
 मां च संस्थापयिष्यति ॥ ११० ॥ अट्टालयाजग्रामे मामर्चयिष्यन्ति ये जनाः ॥ वत्सेश्वरीं सिताष्टम्यामाश्विने तैः सदाचिता ॥ १११ ॥ वत्से
 श्वरीं च ये देवीं पूजयिष्यन्ति मानवाः ॥ तेषां सर्वफलावाप्तिर्भविष्यति न संशयः ॥ ११२ ॥ इत्थमट्टालये वासो लोहाणे च भविष्यति ॥ धर्मा
 रण्ये महाक्षेत्रे महीसागरसंनिधौ ॥ ११३ ॥ मम लोकहितार्थाय लोहस्य च निशम्यताम् ॥ अधीकृतो मया लोहो बह्वीस्तर्प्ता तपः समाः ॥
 ॥ ११४ ॥ वृत्रासुर इवाजेयो लोकानुत्सादयिष्यति ॥ तं च विश्वपतिर्धीमानवतीर्य बुधो हरिः ॥ ११५ ॥ यत्र हंता तत्र ग्रामं लोहाटीति भवि

प्यति ॥ गयोनाम महादैत्यो भवतां विप्रकृत्तदा ॥११६॥ प्रस्थाने लोहवद्रावीं करिष्ये तं नपुंसकम् ॥ गयत्राडेति मां तत्र पूजयिष्यन्ति मानवाः ॥
 ॥११७॥ ग्रामं चापि गयत्राडं तत्र ख्यातं भविष्यति ॥ गयत्राडे गयत्राडां येऽर्चयिष्यन्ति मानवाः ॥११८॥ माघाष्टम्यां न शिष्यन्ति तस्य
 सर्वेऽप्युपद्रवाः ॥ ये च मां कोपयिष्यन्ति पांडवाराधितां सदा ॥११९॥ तेषां पुंस्त्वं हरिष्यामि महारौद्रमधितिष्ठति ॥ परिवारश्च मे चात्र षण्डः
 सर्वो भविष्यति ॥१२०॥ तस्मिन्कलियुगे घोरे रौद्रे रुद्रेऽतिनिर्वृणे ॥ एवं तृतीयं तन्मह्यं स्थानमत्र भविष्यति ॥१२१॥ भवत्सु च स्वर्गतेषु
 गयोऽपि सुमहत्तपः ॥ तत्त्वा प्राप्य पुनः पुंस्त्वं लोकान्संपीडयिष्यति ॥१२२॥ गयातीर्थं गतं तं च गयाध्वंसनकाम्यया ॥ बुध एव जग
 त्त्वामी तत्र तं सूदयिष्यति ॥१२३॥ इत्थं श्रीमान्पीतवासा अवतीर्य बुधः प्रभुः ॥ बहूनि कृत्वा कर्माणि स्वस्थानं प्रतिपत्स्यते ॥१२४॥
 इति संक्षेपतः प्रोक्तं भविष्यं पांडवा मया ॥ भवतां चित्तनिर्वृत्यै श्रूयतां भूय एव च ॥१२५॥ इदं तीर्थवरं मह्यं संसेव्यं सर्वदा प्रियम् ॥
 कृतं यदत्रागमनं तेन प्रीतिः परा मम ॥१२६॥ भीमस्य चापि पौत्रेण दृढं संतोषिताऽस्मि च ॥ देव्यः सर्वाश्च मद्रूपं नेतज्ज्ञेयम्
 तोऽन्यथा ॥१२७॥ ब्रजध्वं चापि तीर्थानि यानि वो न कृतानि च ॥ आबाधास्त्वस्मि सर्वासु स्मरणीया स्वसेव च ॥१२८॥
 आपृच्छे चापि वः सर्वान्भूयं कृष्णसमा मम ॥१२९॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ इति देव्या वचः श्रुत्वा विस्मयोत्फुल्ललोचनाः ॥
 पुनःपुनः प्रणम्येनां नापश्यन्दीपवद्गताम् ॥१३०॥ ततस्ते बर्बरीकं च संस्थाप्यात्रैव निष्ठितम् ॥ आगच्छ योगे चोक्त्वेदं चक्रुस्तीर्थानि मुख्यशः
 ॥१३१॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे बर्बरीकोपाख्याने केलेश्वरी
 वत्सेश्वरीदुर्गादेवीगयत्राडामाहात्म्यवर्णनं नाम पञ्चषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ छ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ ततस्त्रयोदशे वर्षे व्यतीते
 समये तदा ॥ उपप्लवे संगतेषु सर्वराजसु पांडवाः ॥१॥ योद्धुमागत्य संतस्थुः कुरुक्षेत्रं महारथाः ॥ कौरवाश्चापि संतस्थुर्दुर्योधनपुरोगमाः ॥२॥
 ततो भीष्मेण प्रोक्तां च नरैः श्रुत्वा युधिष्ठिरः ॥ रथातिरथसंख्यां तु राज्ञां मध्ये वचोऽब्रवीत् ॥३॥ भीष्मेण विहिता कृष्ण रथातिरथवर्णना ॥ ततो
 दुर्योधनोऽपृच्छदिदं स्वीयान्महारथान् ॥४॥ ससैन्यान्पांडवानेतान्हन्यात्कालेन केन कः ॥ मासेन तु प्रतिज्ञातं भीष्मेण च कृपेण च ॥५॥ पशं द्रो

१ असि-अहं सर्वसु आवाशसु-स्वसा इव-मणिनी-इव-स्मरणीया-इति योजना । २ यदा तव-अस्माकं च सम्मेलनस्य योग आयास्यति यदा च वयं वनवासानिहृता भविष्यामस्तदा आगच्छ-इदं च
 कृत्वा मे मुख्यशः तीर्थानि वचः-तीर्थयात्रामकथनम् ।

णेन चाह्नां च दशभिर्द्रोणिना रणे ॥ षड्भिः कर्णेन च तथा सदा मम भयंकृता ॥ ६ ॥ तदहं स्वांश्च पृच्छामि केन कालेन हंस्त्रि कः ॥ एतच्छ्रुत्वा
 वचो राज्ञः फाल्गुनो वाक्यमब्रवीत् ॥ ७ ॥ अयुक्तमेतद्भीष्माद्यैः प्रतिज्ञातं युधिष्ठिर ॥ ततो जये च विजये निश्चयो हि मृषैव तत् ॥ ८ ॥ तवापि
 ये संति नृपाः सन्नद्धा रणसंस्थिताः ॥ पश्यैतान्पुरुषव्याघ्रान्कालकल्पान्दुरासदान् ॥ ९ ॥ द्रुपदं च विराटं च धृष्टकेतुं च कैकयम् ॥ सहदेवं सात्य
 किं च चेकितानं च दुर्जयम् ॥ १० ॥ धृष्टद्युम्नं सपुत्रं च महावीर्यं घटोत्कचम् ॥ भीमादींश्च महेष्वासान्केशवं चापराजितम् ॥ ११ ॥ मन्येहमेक
 स्त्वेतेषां हन्यात्कौरववाहिनीम् ॥ सन्नद्धाः प्रतिदृश्यन्ते भीष्माद्या बहवो रथाः ॥ १२ ॥ तेभ्यो भयं न कार्यं ते फल्गवोऽभी मृगा इव ॥ १३ ॥
 अस्माकं धनुषां घोषैरिदानीमेव भारत ॥ कौरवा विद्रविष्यन्ति सिंहत्रस्ता मृगा इव ॥ १४ ॥ वृद्धाद्भीष्माद्विजाद्रुद्राद्रोणादपि कृपादपि ॥ बालि
 शार्त्तिकं भयं द्रौणेः सूतपुत्राच्च दुर्मतेः ॥ १५ ॥ अथवा चित्तनिर्वृत्यै ज्ञातुमिच्छसि भारत ॥ शत्रूणां प्रत्यनीकेषु संधावच्छृणु मे वचः ॥ १६ ॥ एको
 ऽहमेव संग्रामे सर्वे तिष्ठन्तु ते रथाः ॥ एकाह्ना क्षपये सर्वान्कौरवान्सैन्यसंयुतान् ॥ १७ ॥ इत्यर्जुनवचः श्रुत्वा स्मयन्दामोदरोऽब्रवीत् ॥ एवमेतद्यथा
 प्राह फाल्गुनोऽयं मृषा न वत् ॥ १८ ॥ ततश्च शंखान्भेरीश्च शतशश्चैव पुष्करान् ॥ निवार्य राजमध्यस्थो कर्षवीको वचोऽब्रवीत् ॥
 ॥ १९ ॥ येन तप्तं गुप्तक्षेत्रे येन देव्यः सुतोषिताः ॥ यस्यातुलं बाहुबलं तेन चोक्तं निशम्यताम् ॥ २० ॥ यद्वीमि वचः सत्यं शृणुध्वं तन्नरा
 धिपाः ॥ आत्मनो वीर्यसदृशं केवलं न तु दर्पतः ॥ २१ ॥ यदार्थेण प्रतिज्ञातमर्जुनेन महात्मना ॥ न मर्षयामि तद्वाक्यं कालक्षेपो महानयम्
 ॥ २२ ॥ सर्वे भवंतस्तिष्ठन्तु सार्जुनाः सहकेशवाः ॥ एको मुहूर्ताद्भीष्मादीन्सर्वात्रिष्ये यमक्षयम् ॥ २३ ॥ मयि तिष्ठति केनापि शस्त्रं ग्राह्यं न
 क्षत्रियैः ॥ स्वधर्मशपथो वोऽस्तु मृते ग्राह्यं ततो मयि ॥ २४ ॥ पश्यध्वं मे वलं बाह्वोर्देव्याराधनसंभवम् ॥ माहात्म्यं गुप्तक्षेत्रस्य तथा भक्तिं च
 पांडुषु ॥ २५ ॥ पश्यध्वं मे धनुर्वोरं तूणीरावक्ष्यौ तथा ॥ खड्गं च देव्या यदत्तं ततो वच्मि वचस्त्वदम् ॥ २६ ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा
 क्षत्रिया विस्मयं ययुः ॥ अर्जुनश्च कटाक्षेपे लज्जितः कृष्णमैक्षत ॥ २७ ॥ तमाह ललितं कृष्णः फाल्गुनं परमं वचः ॥ आत्मौपयिकमेवेदं भेमि
 पुत्रोऽभ्यभाषत ॥ २८ ॥ नवकोटियुतोऽनेन पलाशी निहतः पुरा ॥ क्षणादेव च पाताले श्रूयते महद्भुतम् ॥ २९ ॥ पुनः प्रक्ष्यामहे
 त्वेनं केनोपायेन कौरवान् ॥ मुहूर्ताद्धंसि ब्रूहीति पृच्छयतां चाह तं जयः ॥ ३० ॥ ततः स्मयन्यादवेन्द्रो भेमिपुत्रमभाषत ॥ ३१ ॥ भीष्मद्रोण

कृपद्रौणिकर्णदुर्योधनादिभिः ॥ गुप्तां त्र्यंबकदुर्जेयां सेनां हंसि कथं क्षणात् ॥ ३२ ॥ अयं महान्विस्मयस्ते वचसो भैमिनंदन ॥ संभृतः सर्वराज्ञां
 च फाल्गुनस्य च धीमतः ॥ ३३ ॥ तद्वहि केनोपायेन मुहूर्ताद्वंसि कौरवान् ॥ उपायवीर्यं ते ज्ञात्वा संस्यामो वयमप्युत ॥ ३४ ॥ ॥ सूत
 उवाच ॥ ॥ इत्युक्तो वासुदेवेन सर्वभूतेश्वरेण च ॥ सिंहवक्षाः पर्वताभो नानाभूषणभूषितः ॥ ३५ ॥ घटास्यो घटहासश्च ऊर्ध्वकेशोऽतिदीप्ति
 मान् ॥ विद्युदक्षो वायुजवो यश्चेच्छेन्नाशयेज्जगत् ॥ ३६ ॥ देवीदत्तातुलबलो बर्बरीकोऽभ्यभाषत ॥ यदि वो मानसं वीरा उपायस्य प्रदर्शने
 ॥ ३७ ॥ तदहं दर्शयाम्येष पश्यध्वं सहकेशवाः ॥ इत्युक्त्वा धनुरारोप्य संदधे विशिखं त्वरन् ॥ निःशल्यं चापि संपूर्णं सिद्धराभेण भस्मना ॥ ३८ ॥
 आकर्णमाकृष्य च तं मुमोच मुखादथोद्धृतमभूच्च भस्म ॥ ३९ ॥ सेनाद्वये तच्च पपात शीघ्रं यस्यैव यत्रास्ति च मृत्युमर्म ॥ सर्वरोमसु भीष्मस्य
 कंठे राधेयद्रोणयोः ॥ ४० ॥ ऊरौ दुर्योधनस्यापि शल्यस्यापि च वक्षसि ॥ कंठे च शकुनेदीप्तिं भगदत्तस्य चापतत् ॥ ४१ ॥ कृष्णस्य पादतल
 लके कंठे दुपदमत्स्ययोः ॥ शिखंडिनस्तथा कर्त्यां कंठे सेनापतेस्तथा ॥ ४२ ॥ पपात रक्तं तद्रस्म यत्र येषां च मर्म च ॥ केवलं चैव पांडूनां
 कृपद्रोण्योश्च नास्पृशत् ॥ ४३ ॥ इति कृत्वा ततो भूयो बर्बरीकोऽभ्यभाषत ॥ दृष्टं भवद्भिरेवं यन्मया मर्म निरीक्षितम् ॥ ४४ ॥ अधुना पात
 यिष्यामि मर्मस्वेषां शिताञ्छरान् ॥ देवीदत्तानमोघाख्यान्यैर्मरिष्यंत्यमी क्षणात् ॥ ४५ ॥ शपथा वः स्वधर्मस्य शस्त्रं ग्राह्यं न वः क्वचित् ॥
 मुहूर्तात्पातयिष्यामि शत्रूनेताञ्छितैः शरैः ॥ ४६ ॥ ततो विस्मितचित्तानां युधिष्ठिरपुरोगिणाम् ॥ आसीन्निनादः सुमहान्साधुसाध्विति शंस
 ताम् ॥ ४७ ॥ वासुदेवश्च संकुद्धश्चक्रेण निशितेन च ॥ एवं ब्रुवत एवास्य शिरश्छित्त्वा न्यपातयत् ॥ ४८ ॥ ततः क्षणात्सर्वमासीदाविमं राजमं
 डलम् ॥ ज्यलोकयन्केशवं ते विस्मिताश्चाभवन्भृशम् ॥ ४९ ॥ किमेतदिति प्राहुश्च बर्बरीकः कुतोऽहतः ॥ पांडवाश्चापि मुमुचुरश्रुणि सहपार्थिवाः
 ॥ ५० ॥ हाहा पुत्रेति च गृणन्प्रस्वलंश्च पदेपदे ॥ घटोत्कचोऽपतद्दीनः पुत्रोपरि विमूर्छितः ॥ ५१ ॥ एतस्मिन्नंतरे देव्यश्चतुर्दश समाययुः ॥ ५२ ॥
 सिद्धां विका क्रोडमाता कपाली तारा सुवर्णा च त्रिलोकजेत्री ॥ भाणेश्वरी चर्चिका चैकवीरा योगेश्वरी चंडिका त्रेपुरा च ॥ ५३ ॥ भूतां विका हरसि
 द्विस्तथामुः संप्राप्य तस्थुर्नृपविस्मयंकराः ॥ श्रीचंडिकाऽऽश्वास्य ततो घटोत्कचं प्रोवाच वाक्यं महता स्वरेण ॥ ५४ ॥ शृणुध्वं पार्थिवाः सर्वे
 कृष्णेन विदितात्मना ॥ हेतुना येन निहतो बर्बरीको महाबलः ॥ ५५ ॥ मेरुमूर्ध्नि पुरा पृथ्वी समवेतान्दिवौकसः ॥ भाराक्रांता जगादैतान्भारोऽप

द्वियतां हि मे ॥ ५६ ॥ ततो ब्रह्मा प्राह विष्णुं भगवंस्त्वमिदं शृणु ॥ देवास्त्वानुगमिष्यन्ति भारं हर भुवः प्रभो ॥ ५७ ॥ ततस्तथेति तन्मेने
 वचनं विष्णुरव्ययः ॥ एतस्मिन्नंतरे बाहुमुद्धृत्योच्चैरभाषत ॥ ५८ ॥ सूर्यवर्चेति यक्षेन्द्रश्चतुराशीतिकोटिपः ॥ किमर्थं मानुषे लोके भवद्भिर्जन्य
 कार्यते ॥ ५९ ॥ मयि तिष्ठति दोषाणामनेकानां महास्पदे ॥ सर्वे भवंतो मोदंतु स्वर्गेषु सह विष्णुना ॥ ६० ॥ अहमेकोऽवतीर्येतान्हनिष्यामि
 भुवो भरान् ॥ स्वधर्मशपथा वो वै संति चेज्जन्म प्राप्स्यथ ॥ ६१ ॥ इत्युक्तवचने ब्रह्मा कुद्धस्तं समभाषत ॥ दुर्मते सर्वदेवानामविषह्यं महाभरम्
 ॥ ६२ ॥ स्वसाध्यं ब्रूषे मोहात्त्वं शापयोग्योऽसि बालिश ॥ देशकालोचितं स्वीयं परस्य च बलं हृदा ॥ ६३ ॥ अविचार्यैव प्रभुषु वक्ति सोऽहंति
 दंडनम् ॥ तस्माद्भारहरणे युद्धस्योपक्रमे सति ॥ ६४ ॥ शरीरनाशं कृष्णात्त्वमवाप्स्यसि न संशयः ॥ एवं शप्तो ब्रह्मणाऽसौ विष्णुमेतदयाचत
 ॥ ६५ ॥ यद्येवं भविता नाशस्तदेकं देव प्रार्थये ॥ जन्मप्रभृति मे देहि मर्तिं सर्वार्थसाधनीम् ॥ ६६ ॥ ततस्तथेति तं प्राह केशवो देवसंसदि ॥
 शिरस्ते पूजयिष्यन्ति देव्याः पूज्यो भविष्यसि ॥ ६७ ॥ इत्युक्त्वा चावतीर्णोऽसौ सह देवैर्हरिस्तदा ॥ हरिर्नाम स कृष्णोऽसौ भवंतस्ते तथा सुराः
 ॥ ६८ ॥ सूर्यवर्चाः स चायं हि निहतो भैमिपुत्रकः ॥ प्राक्छापं ब्रह्मणः स्मृत्वा हतोनेन महात्मना ॥ तस्माद्दोषो न कृष्णेऽस्मिन्द्रष्टव्यः सर्वभू
 मिषैः ॥ ६९ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ यदुक्तं भूमिपा देव्या तत्तथैव न संशयः ॥ ७० ॥ यद्येनमधुना नैव हन्यां ब्रह्मवचोऽन्यथा ॥ ततो
 भवेदिति स्मृत्वा मयासौ विनिपातितः ॥ ७१ ॥ गुप्तक्षेत्रे मयैवाऽसौ नियुक्तो देव्यनुस्मृतौ ॥ पूर्वं दत्तं वरं स्वीयं स्मरता देवसंसदि ॥ ७२ ॥ इत्युक्ते
 चंडिका देवी तदा भक्तशिरस्त्वदम् ॥ अभ्युक्ष्य सुधया शीघ्रमजरं चामरं व्यधात् ॥ ७३ ॥ यथा राहुशिरस्तद्वत्तच्छिरः प्रणनाम तान् ॥ उवाच
 च दिदृक्षामि युद्धं तदनुमन्यताम् ॥ ७४ ॥ ततः कृष्णो वचः प्राह मेघगंभीरवाक्प्रभुः ॥ यावन्मही सनक्षत्रा यावच्चंद्रदिवाकरौ ॥ ७५ ॥ तावत्त्वं
 सर्वलोकानां वत्स पूज्यो भविष्यसि ॥ देवीलोकेषु सर्वेषु देवीवद्विचारिष्यसि ॥ ७६ ॥ स्वभक्तानां च लोकेषु देवीनां दास्यसे स्थितिम् ॥ बालानां ये
 भविष्यन्ति वातपित्तकफोद्भवाः ॥ पिटकास्ताः सुखेनैव शामयिष्यसि पूजनात् ॥ ७७ ॥ इदं च शृंगमारुह्य पश्य युद्धं यथा भवेत् ॥ ७८ ॥ धावंतः
 कौरवास्त्वस्मान्वयं यामस्त्वमृनिनि ॥ इत्युक्ते वासुदेवेन देव्योऽथांबरमाविशन् ॥ ७९ ॥ बर्बरीकशिरश्चैव गिरिशृंगमवाप्य तत् ॥ देहस्य
 भूमिसंस्काराश्चाभवच्छिरसो नहि ॥ ततो युद्धं महदभूत्कुरुपांडवसेनयोः ॥ ८० ॥ अष्टादशाहेन हता ये च द्रोणवृषादयः ॥ दुर्योधने हते क्रूरे अष्टाद

स्कं.म.पु.
॥२११॥

शदिनात्यये ॥ ८१ ॥ युधिष्ठिरो ज्ञातिमध्ये गोविंदं समभाषत ॥ पुरुषोत्तम संग्रामममुं संतारिता वयम् ॥ ८२ ॥ त्वयैव नाथेन हरे नमस्ते
पुरुषोत्तम ॥ श्रुत्वा तस्यापि सासूयमिदं भीमो वचोऽब्रवीत् ॥ ८३ ॥ येन ध्वस्ता धार्तराष्ट्रास्तं निराकृत्य मां नृप ॥ पुरुषोत्तमं कृष्णमिति
ब्रवीषि किमु मूढवत् ॥ ८४ ॥ धृष्टद्युम्नं फाल्गुनं च सात्यकिं मां च पांडव ॥ निराकृत्य ब्रवीष्येव मृतं धिक्त्वा युधिष्ठिर ॥ ८५ ॥ ॥ अर्जुन
उवाच ॥ ॥ मैवं मैवं ब्रूहि भीम न त्वं वेत्सि जनार्दनम् ॥ न मया न त्वया पार्थ नान्येनाप्यरयो हताः ॥ ८६ ॥ अहं हि सर्वदाग्रस्थं नरं
पश्यामि संयुगे ॥ निग्रतं शात्रवांस्तत्र न जाने कोऽप्यसाविति ॥ ८७ ॥ ॥ भीम उवाच ॥ ॥ विभ्रांतोऽसि ध्रुवं पार्थ नात्र हंता नरोऽपरः ॥
अथ चेदस्ति त्वत्पौत्रमुच्चस्थं वच्मि हंत कः ॥ ८८ ॥ उपसृत्य ततो भीमो बर्बरीकमपृच्छत ॥ ब्रूयते केन निहता धार्तराष्ट्रा हि शत्रवः ॥ ८९ ॥
॥ ॥ बर्बरीक उवाच ॥ ॥ एको मया पुमान्दृष्टो युध्यमानः परैः सह ॥ सव्यतः पंचवक्त्रः स दक्षिणे चैकवक्त्रतः ॥ ९० ॥ सव्यतो दशहस्त
श्च धृतशूलाद्युदायुधः ॥ दक्षिणे च चतुर्हस्तो धृतचक्राद्युदायुधः ॥ ९१ ॥ सव्यतश्च जटाधारी दक्षिणे मुकुटोच्चयः ॥ सव्यतो भस्मधारी च दक्षिणे
धृतचंदनः ॥ ९२ ॥ सव्यतश्चंद्रधारी च दक्षिणे कौस्तुभद्युतिः ॥ ममापि तद्दर्शनतो महद्भयमजायत ॥ ९३ ॥ ईदृशो मे नरो दृष्टो
न चान्यो यो जघान तान् ॥ इत्युक्ते पुष्पवर्षं तु खादासीत्सुमहाप्रभम् ॥ ९४ ॥ सस्वनुर्देववाद्यानि साधुसाध्विति वै जगुः ॥ विस्मिताः पांडवा
श्चासन्प्रणेषुः पुरुषोत्तमम् ॥ ९५ ॥ विलक्षश्चाभवद्भीमो निश्वासांश्चाप्यमुंचत ॥ तं ततः केशवः स्वामी समादाय करे दृढे ॥ ९६ ॥ कुरुशार्दूल
एहीति प्रोच्य सस्मार काश्यपिम् ॥ आरुह्य गरुडं पश्चात्समृतमात्रमुपस्थितम् ॥ ९७ ॥ भीमेन सहितो व्योम्नि प्रयातो दक्षिणां दिशम् ॥ ततोऽर्ण
वमतीत्येव सुवलं च महागिरिम् ॥ ९८ ॥ लंकासमीपे दृष्ट्वैव सरः कृष्णोऽब्रवीद्वचः ॥ कुरुशार्दूल पश्येदं सरो द्वादशयोजनम् ॥ ९९ ॥ यदि
शूरोऽसि तच्छीघ्रमानयास्यतलान्मृदम् ॥ इत्युक्तो गरुडाच्छीघ्रं न्यपतत्तलले बली ॥ १०० ॥ योजनं वायुजवाद्गच्छन्नधो नातमपश्यत ॥ ततो
भीमो विनिःसृत्य भग्नवीर्योऽभ्यभाषत ॥ १०१ ॥ अगाधमेतत्सुमहत्सरः कैश्चिन्महाबलैः ॥ अहं खादितुमारब्धः कथंचिच्चापि निर्गतः ॥ १०२ ॥
एवमुक्तो हसन्कृष्ण उच्चिक्षेप महत्सरः ॥ स्वेनांगुष्ठेन तेजस्वी तदर्धार्धमजायत ॥ १०३ ॥ तदृष्ट्वा विस्मितः प्राह किमिदं कृष्ण ब्रूहि मे ॥ १०४ ॥
॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ कुम्भकर्ण इति ख्यातः पूर्वमासीन्निशाचरः ॥ रामबाणहतस्याभूच्छिरश्छिन्नं सुदुर्मतेः ॥ १०५ ॥ शिरसस्तस्य

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ६३

॥२११॥

तालुक्यखंडमेतद्द्रकोदर ॥ योजनद्वादशायामं मृदु क्षिप्तं विचूर्णितम् ॥ १०६ ॥ विधृतस्त्वं च येस्ते तु सरोगेयाभिधाः सुराः ॥ त्रिकूटस्य शिला
भिश्च चूर्णिता ये च कोटिशः ॥ १०७ ॥ एते हि विश्वरिपवो निहताः स्युरुपायतः ॥ गच्छामः पांडवान्भीम द्रौणिर्हि त्वरते दृढम् ॥ १०८ ॥
ततो भीमः प्रणम्याह मनोवाक्कायबुद्धिभिः ॥ कृतमाजन्मतः सव कुकृतं क्षम केशव ॥ १०९ ॥ पुरुषोत्तम भवान्नाथ बालिशस्य प्रसीद मे ॥
ततः क्षांतमिति प्रोच्य भीमेन सहितो हरिः ॥ ११० ॥ रणाजिरं भूय एत्य बर्बरीकं वचोऽब्रवीत् ॥ चरन्नेवं सुहृदय सर्वलोकेषु नित्यशः ॥
॥ १११ ॥ पूजितः सर्वलोकैस्त्वं यच्छंस्तेषां वरान्वृत्तान् ॥ गुप्तक्षेत्रं च न त्याज्यं सर्वक्षेत्रोत्तमोत्तमम् ॥ ११२ ॥ देहिस्थल्यां तथा वासी क्षमस्व
दुष्कृतं च यत् ॥ इत्युक्तस्तान्मस्कृत्य भैमिः स्वैरं ययौ मुदा ॥ ११३ ॥ वासुदेवोऽपि कार्याणि सर्वाण्यूर्ध्वमकारयत् ॥ इति वो वर्णितोत्पत्तिर्बर्ब
रीकस्य वाडवाः ॥ स्तवं चास्य प्रवक्ष्यामि येन तुष्यति यक्षराट् ॥ ११४ ॥ जयजय चतुरशीतिकोटिपरिवार सूर्यवर्चाभिधान यक्षराज जय भूमा
रहरणप्रवृत्तं लघुशापप्राप्तनेर्ऋतियोनिसंभव जय कामकटकटाकुक्षिराजहंस जय घटोत्कचानंदवर्धन बर्बरीकाभिधान जय कृष्णोपदिष्टश्रीगुप्तक्षेत्रदे
वीसमाराधनप्राप्तातुलवीर्य जय विजयसिद्धिदायक जय पिंगलारेपलेन्द्रद्रुहद्रुहानवकोटीश्वर पलाशनदावानल जय भूपातालांतराले नागकन्यापरि
हारक जय भीममानमर्दन जय सकलकौरवसेनावधमुहूर्तप्रवृत्त जय श्रीकृष्णवरलब्धसर्ववरप्रदानसामर्थ्य जयजय कलिकालवन्दित नमोनमस्ते पा
हिपाहीति ॥ ११५ ॥ अनेन यः सुहृदयं श्रावणेऽभ्यर्च्य दर्शके ॥ वैशाखे च त्रयोदश्यां कृष्णपक्षे द्विजोत्तमाः ॥ शतदीपैः पूरिकाभिः संस्तवेत्तस्य
तुष्यति ॥ ११६ ॥ ततो विप्रा नारदश्च समाराध्य महेश्वरम् ॥ महीनगरके पुण्ये स्थापयामास शंकरम् ॥ ११७ ॥ लोकानां च हिताय केदारं
लिङ्गमुत्तमम् ॥ अत्रीशादुत्तरे भागे महापापप्रणाशनम् ॥ ११८ ॥ अत्र कुण्डे नरः स्नात्वा श्राद्धं कृत्वा यथाविधि ॥ अत्रीशं च नमस्कृत्य
केदारं च प्रपश्यति ॥ ११९ ॥ मातुः स्तन्यं पुनर्नैव स पिवेन्मुक्तिभागभवेत् ॥ ततो रुद्रो नीलकण्ठो नारदाय महात्मने ॥ १२० ॥ वरं दत्त्वा
स्वयं तस्थौ महीनगरके शुभे ॥ कोटितीर्थे नरः स्नात्वा नीलकण्ठं प्रपश्यति ॥ १२१ ॥ जयादित्यं नमस्कृत्य रुद्रलोकमवाप्नुयात् ॥ जया
दित्यं पूजयति कूपे स्नात्वा नरोत्तमाः ॥ १२२ ॥ न तेषां वंशानाशोऽस्ति जयादित्यप्रसादतः ॥ तेषां कुले न रोगः स्यान्न दारिद्र्यं न

१ देहिस्थल्यां देहल्यां—'दिहो'—इत्याधुनिकप्रसिद्धपुर्णम्—इत्यर्थः । इह स्थल्याम्—इ० पा० । २ तथा देहिस्थल्यां वासी त्वं—भव—इति शेषः । ये त्वां नत्वा प्रार्थयिष्यन्ति तेषां यदुष्कृतं तत्क्षमस्व—इत्यर्थयोजना ।

३ कृतान्यानि दिवं गतः—इ० च पा० ।

स्कं.प.पु.
॥२१२॥

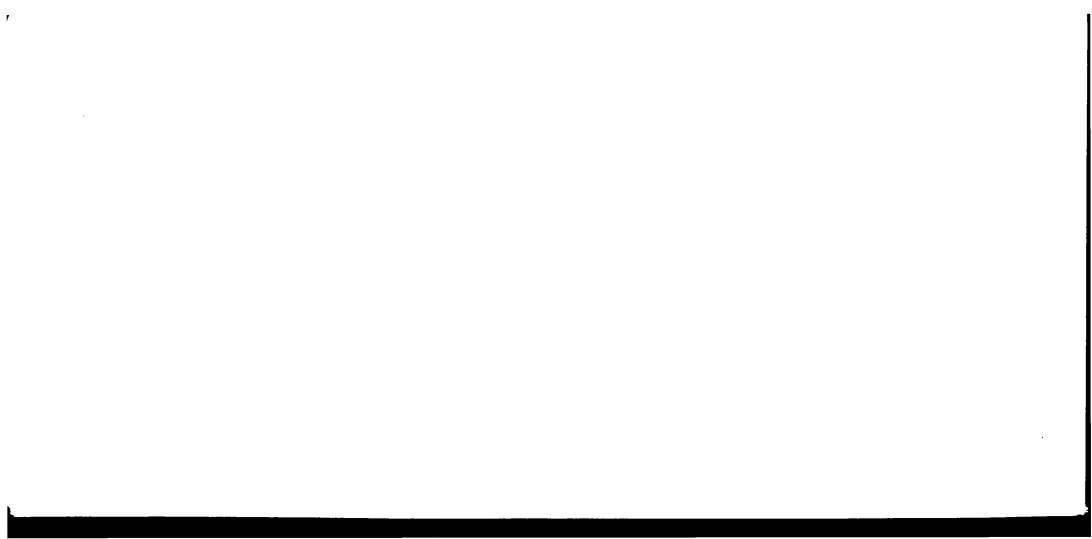
लाञ्छनम् ॥ १२३ ॥ पुत्रपौत्रसमायुक्ता धनधान्यसमायुताः ॥ भुक्ता भोगानिह बहून्सूर्यलोके वसन्ति ते ॥ १२४ ॥ इति प्रोक्तं
मया विप्रा गुप्तक्षेत्रं समासतः ॥ सप्तकोशप्रमाणं च क्षेत्रस्यास्य पुरा द्विजाः ॥ स्वयंभुवा प्रोक्तमिदं सर्वकामार्थसिद्धिदम् ॥ १२५ ॥
इति वो वर्णितः पुण्यो महीसागरसम्भवः ॥ शृण्वन्संकीर्तयंश्चैवं सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ १२६ ॥ य इदं श्रावयेद्विद्वान्महामाहात्म्य
मुत्तमम् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो रुद्रलोकं स गच्छति ॥ १२७ ॥ गुप्तक्षेत्रस्य माहात्म्यं सकलं श्रावयेद्यदि ॥ सर्वैश्वर्यमवाप्नोति ब्रह्म
हत्यां व्यपोहति ॥ १२८ ॥ कोटितीर्थस्य माहात्म्यं महीनगरकस्य च ॥ शृणोति श्रावयेद्यस्तु ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ १२९ ॥ कोटितीर्थे नरः
स्नात्वा श्राद्धं कृत्वा प्रयत्नतः ॥ दानं दद्याद्यथाशक्त्या शृणुध्वं तत्फलं हि मे ॥ १३० ॥ स्वर्गपातालमर्त्येषु यानि तीर्थानि सन्ति वै ॥ तेषु दानेषु
यत्पुण्यं तत्फलं प्राप्यते नरैः ॥ १३१ ॥ अश्वमेधादिभिर्यज्ञैरिष्टैश्चैवाप्तदक्षिणैः ॥ सर्वव्रततपोभिश्च कृतैर्यत्पुण्यमाप्यते ॥ १३२ ॥ तत्पुण्यं प्राप्यते
विप्राः कोटितीर्थे न संशयः ॥ १३३ ॥ इदं पवित्रं खलु पुण्यदं सदा यशस्करं पापहरं परात्परम् ॥ शृणोति भक्त्या पुरुषः स पुण्यभागसुक्षये
रुद्रसलोकतां व्रजेत् ॥ १३४ ॥ धन्यं यशस्यं नियतं सुपुण्यं स्वर्गोक्षदं पापहरं नराणाम् ॥ शृणोति नित्यं नियतः शुचिः पुमान्भित्त्वा रविं विष्णु
पदं प्रयाति ॥ १३५ ॥ इति श्रीस्कान्दे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डे गुप्तक्षेत्रमाहात्म्यपरि
समाप्तिवर्णननाम त्रिषष्टिमोऽध्यायः ॥६३॥ ॥ अत ऊर्ध्वं कापिलस्थानोपाख्यानं भविष्यति ॥(१)॥ इति श्रीस्कान्दपुराणीयप्रथममाहेश्वरखण्डा
न्तर्गतो द्वितीयः कौमारिकाखण्डः समाप्तः ॥ मूलखंडः ॥ १ ॥ अंतर्गतः खण्डः ॥ (२) ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

॥ * ॥ इति कौमारिकाखण्डः समाप्तः ॥ (२) ॥ * ॥

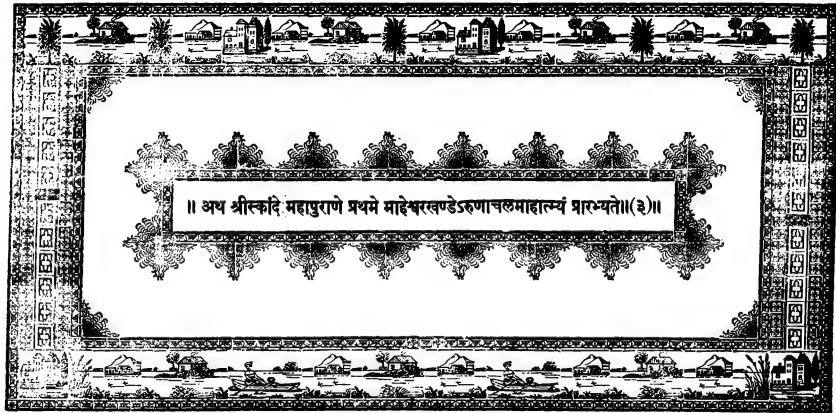

माहे० सं० १
(कौ० सं० २)
अ० ६३

॥२१२॥

॥ इति श्रीस्कन्दि महापुराणे प्रथमे माहेश्वरखण्डे कौमारिकाखण्डः समाप्तः ॥ (२) ॥

स्कां.म.पु.
॥२१४॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ अथ श्रीमदरुणाचलमाहात्म्यपूर्वार्धः प्रारभ्यते ॥ ॥ ललाटे त्रैपुण्ड्री निटिलकृतकस्तूरितिलकः स्फुरन्मालाधारः स्फुरितकटि
कौपीनवसनः ॥ दधानो दुस्तारं शिरसि फणिराजं शशिकलां प्रदीपः सर्वेषामरुणगिरियोगी विजयते ॥ १ ॥ ॥ व्यास उवाचः ॥ ॥ अथाहुर्मुनयः
सूतं नैमिषारण्यवासिनः ॥ अरुणाचलमाहात्म्यं त्वत्तः शुश्रूषवो वयम् ॥ २ ॥ तन्माहात्म्यं वदेत्युक्तः सूतः प्रोवाच तान्मुनीन् ॥ ॥ श्रीसूत
उवाच ॥ ॥ एतदर्थं चतुर्वक्त्रं पप्रच्छ सनकः पुरा ॥ ३ ॥ शृणुतावहिता यूयं तद्वो वक्ष्यामि सांप्रतम् ॥ यदाकर्णयतां भक्त्या नराणां पापनाश
नम् ॥ ४ ॥ सत्यलोके स्थितं पूर्वं ब्रह्माणं कमलासनम् ॥ सनकः परिपप्रच्छ प्रणतः प्राञ्जलिः स्थितः ॥ ५ ॥ ॥ सनक उवाच ॥ ॥ भुवनाधार
देवेश वेदवेद्य चतुर्मुख ॥ आसीदशेषविज्ञानं प्रसादाद्भवतो मम ॥ ६ ॥ भवद्रक्तिविभूत्या मे शोधिते चित्तदर्पणे ॥ विवते सकलं ज्ञानं सकृदेवो
पदेशतः ॥ ७ ॥ सारार्थं वेदवेदानां शिवज्ञानमनाकुलम् ॥ लब्धवानहमत्यंतं कटाक्षैस्ते जगद्गुरोः ॥ ८ ॥ लिंगानि भुवि शैवानि दिव्यानि च
कृपानिधे ॥ मानुषाणि च सैद्धानि भौतानि सुरनायक ॥ ९ ॥ यल्लिङ्गममलं दिव्यमैरिच्छेदनवैभवम् ॥ स्वयंभु जांबवे द्वीपे तैजसं तद्दस्व मे
॥ १० ॥ नामस्मरणमात्रेण यत्पातकविनाशनम् ॥ शिवसारूप्यदं नित्यं मद्गं वद दयानिधे ॥ ११ ॥ अनादिजगदाधारं यत्तेजः शैवमव्ययम् ॥
यच्च दृष्ट्वा कृतार्थः स्यात्तन्महासुपदिश्यताम् ॥ १२ ॥ इति भक्तिमतस्तस्य कौतूहलसमन्वितम् ॥ वाक्यमाकर्ण्य भगवान्प्रससाद तपोनिधिः ॥
॥ १३ ॥ दध्यौ च सुचिरं शंभुं पंकजासनसंस्थितः ॥ अंतरंगमुखामोधिमग्नचेताश्चतुर्मुखः ॥ १४ ॥ दृष्ट्वा यदा पुरा दृष्टं तेजःस्तंभ
मयं शिवम् ॥ उत्तीर्णसकलाधारं न किञ्चित्प्रत्यबुध्यत ॥ १५ ॥ पुनराज्ञां शिवाल्लब्धमनुपालयितुं प्रभुः ॥ निर्वर्त्य हृदयं योगात्सस्मार सुतमा
नतम् ॥ १६ ॥ शिवदर्शनसंजातपुलकांकितविग्रहः ॥ आनंदबाष्पवन्नेत्रः सगद्गदमभाषत ॥ १७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ अंतः संस्मारितः पुत्र भव
ताऽहं पुरातनम् ॥ शिवयोगमनुध्यायन्नस्मार्थं तव चादरात् ॥ १८ ॥ शिवभक्तिः परा जाता तपोभिर्बहुभिस्तव ॥ तथा मदीयं हृदयं व्यावर्त्तितमिव

१ अरुणाचलमाहात्म्यं हि पूर्वार्धोत्तरार्धविभागविभिन्नमस्ति । पूर्वार्धो हि ब्रह्मसनकसंवादप्रवृत्तः । उत्तरार्धश्च—अदिकेशरमार्कण्डेयसंवादप्रवृत्तः । तत्र—यद्यपि प्रायः कथामागे किञ्चित्सादृश्यं दृश्यते—तथापि कियान्कथा
भागः पूर्वार्धे सविस्तरः कियामोत्तरार्धे सविस्तरः । पूर्वार्धश्च त्रयोदशाध्यायात्मकः । उत्तरार्धश्च—चतुर्विंशत्यध्यायरूपः । नारदीयपुराणोक्तरीत्या—ब्रह्मसनकसंवादस्योक्तत्वादत्रायं पूर्वार्ध एव—प्रथमं संनिवेशितोऽस्ति । उक्त
राजैस्तथाभिर्देशो नारदीयपुराणेऽस्तीत्यतः स चैतदुत्तरं यथाक्रमं निवेशितो बोद्धव्यः । संवादभेदेन कथामागस्य किञ्चित्सादृश्ये दृश्यमानेऽपि पौनरुक्त्यदोषो न शङ्कनीय इति वादं मनसि निधायैतदारुणाचलमाहात्म्यं
पूर्वार्धोत्तरार्धविभागद्वयविभूतं पठनीयं सुधीर्मनित्यवधेयम् । नात्र शाङ्कनीयं, मनागप्योति—सादरं विज्ञाप्यते सुधीयः । २ अरिच्छेदनवैभवम्—कामादिविकारनाशकम्—इत्यर्थः । ३ व्यानकाळे—इत्यर्थोऽप्याहो बोध्यः ।

माहे० सं० १
(अ. मा. ३ पु.)
अ० १

॥२१४॥

क्षणात् ॥ १९ ॥ पावयन्ति जगत्सर्वं चरितैस्ते निराकुले ॥ येषां सदाशिवे भक्तिर्वर्द्धते सार्वकालिकी ॥ २० ॥ संभाषणं सदावासः क्रीडा चैव
 विमिश्रणम् ॥ दर्शनं शिवभक्तानां स्मरणं चाघनाशनम् ॥ २१ ॥ श्रूयतामद्भुतं शैवमाविर्भूतं यथा पुरा ॥ अव्याजकरुणापूर्णमरुणाद्यभिधं
 महः ॥ २२ ॥ अहं नारायणश्चोभौ जातौ विश्वाधिकोदयात् ॥ बहु स्यामिति संकल्पं वितन्वानात्सदाशिवात् ॥ २३ ॥ स्वभावेन समुद्भूतौ
 विवदंतौ परस्परम् ॥ न च श्रांतौ निरुध्यन्तौ साहंकारौ कदाचन ॥ २४ ॥ परस्परं रणोत्साहमावयोरतिभीषणम् ॥ आलोक्य करुणामूर्तिरचितयद
 येश्वरः ॥ २५ ॥ किमर्थमनयोर्युद्धं जायते लोकनाशनम् ॥ मया सृष्टमहं पातेति विवादमधितस्थुषोः ॥ २६ ॥ समयेऽस्मिन्स्वयं लक्ष्यो मुग्धयो
 रनयोर्भृशम् ॥ यदि युद्धं न रोत्स्यामि तदा स्याद्भुवनक्षयः ॥ २७ ॥ वेदेषु मम माहात्म्यं विश्वाधिकतया श्रुतम् ॥ न जानाते इमौ मुग्धौ क्रोधतो
 गलितस्मृती ॥ २८ ॥ सर्वेऽपि जंतुरात्मानमधिकं मन्यते भृशम् ॥ अमतान्यसमाधिक्यस्त्वधः पतति दुर्मतिः ॥ २९ ॥ यद्यहं कापि भुवने
 दास्यामि मितिमात्मनः ॥ तदा तद्रूपविज्ञानात्स आत्मा सोऽपि मामियात् ॥ ३० ॥ इति निश्चित्य मनसा स्वयमेव सदाशिवः ॥ आवयोर्युध्यतो
 र्मध्ये बद्धिस्तंभः समुद्यतः ॥ ३१ ॥ अतीत्य सकलाँल्लोकान्सर्वतोऽग्निरिव ज्वलन् ॥ ३२ ॥ अनाद्यंततया चाथ दृगांतौ संव्यतिष्ठताम् ॥ तेजःस्तंभं
 ज्वलंतं तमालोक्य शिथिलाशयौ ॥ ३३ ॥ आवयोः पुरतो जाता वाणी चाप्यशरीरणी ॥ किमर्थं बालकौ युद्धं कल्प्यते मूढमानसौ ॥ ३४ ॥
 युवयोर्बलवैषम्यं शिव एव विवेक्ष्यते ॥ तेजःस्तंभमयं रूपमिदं शंभोर्व्यवस्थितम् ॥ ३५ ॥ आद्यंतयोर्यदि युवामीक्षिषाथां बलाधिकौ ॥ इति तां
 गिरमाकर्ण्य निरुद्धाद्विरतौ तदा ॥ ३६ ॥ अहं विष्णुश्च गतिमान्विचेतुं तद्व्यवस्थितौ ॥ अग्निस्तंभमयं रूपं शंभोराद्यंतवर्जितम् ॥ ३७ ॥ आलो
 कितुं व्यवसितावावामाद्यंतभागतः ॥ बिंबितं व्योमगं चंद्रं यथा बालौ जिघृक्षतः ॥ ३८ ॥ तथैवावां समुद्युक्तौ परिच्छेतुं च तन्महः ॥ अथ विष्णुर्म
 होत्साहात्क्रोडोऽभूत्सुमहावपुः ॥ ३९ ॥ तन्मूलविचयाऽयाच्च भूमिगर्भं व्यदारयत् ॥ अहं च हंसतां प्राप्तो महावेगं समुत्पतन् ॥ ४० ॥ दिदृक्षुस्त
 च्छिरोभागं वियदूर्ध्वमगाहिषम् ॥ अधोऽधो दारयन्क्षोणिमशेषामपि माधवः ॥ ४१ ॥ आविर्भूतमिवाधस्तादग्निस्तंभमवैक्षत ॥ अनेककोटि
 वर्षाणि विचिन्वन्नपि तेजसः ॥ ४२ ॥ अपश्यन्नादिमक्षय्यमार्तरूपः स विह्वलः ॥ विशीर्णदंष्ट्रवलयो विगलत्संधिवंधनः ॥ ४३ ॥
 श्रमातुरस्तृपाक्रांतो नो यातुमशकद्दरिः ॥ वाराहं रूपमतुलं संधारयितुमक्षमः ॥ ४४ ॥ विहंतुमपि विश्रांतो विषसाद रमापतिः ॥

स्कं.म.पु.
॥२१५॥

अर्चितयदमेयात्मा परिश्रान्तशरीरवान् ॥ ४५ ॥ गलितश्रीः क्रियाश्रान्तः शरणं शिवमाश्रयन् ॥ धिङ्ममेदं महन्मौग्ध्यमहंकारसमुद्भवम् ॥ ४६ ॥
येनाहमात्मनो नाथमात्मानं नावबुद्धवान् ॥ अयं हि सर्ववेदानां देवानां जगतामपि ॥ ४७ ॥ मूलभूतः शिवः साक्षान्मूलमस्य कथं भवेत् ॥
अस्मादेव समुद्भूतोऽस्म्यहमाद्यन्तवर्जितात् ॥ ४८ ॥ यन्मयान्वेषुमारब्धं शिवं पशुवपुर्धृता ॥ अव्याजकरुणाबन्धोः पितुः शंभोः प्रसादतः ॥ ४९ ॥
पुनरेवेदशी लब्धा मतिर्मे स्वात्मबोधिना ॥ स्वयमेव महादेवः शंभुर्यं पातुमिच्छति ॥ ५० ॥ तस्य सद्यो भवेज्ज्ञानमनहंकारमात्मजम् ॥ न
शक्नोमि पुनः कर्तुं पूजामस्य जगद्गुरोः ॥ ५१ ॥ निवेदयामि चात्मानं शरणं यामि शंकरम् ॥ इति दध्यौ शिवं विष्णुः स्तुत्यामर्पितचेतनः ॥
॥ ५२ ॥ सत्प्रसादाद्भूतपतेः पुनरेवोद्भूतः क्षितौ ॥ अहं च गगनेऽभ्राम्यमनेकानपि वत्सरान् ॥ ५३ ॥ आघूर्णमाननयनः श्लथपक्षः श्रमं गतः ॥
उपर्युपरि चापश्यं ज्वलनं पुरतः स्थितम् ॥ ५४ ॥ तेजःस्तम्भं स्थूललिङ्गाभं शैवं तेजः सुरार्चितम् ॥ आहुः स्म केचिदालोक्य सिद्धास्तेजोशंसं
भवाः ॥ ५५ ॥ नित्यां शंभोः परां कोटिं दिदृक्षुं मां कृतोद्यमम् ॥ अहोऽयं सत्यं मुग्धत्वमद्यापि च चिकीर्षति ॥ ५६ ॥ आसन्नदेहपातोऽपि नाहं
कारोऽस्य वै गतः ॥ विशीर्यमाणपक्षोऽयं श्रान्त्वा विभ्रान्तलोचनः ॥ ५७ ॥ अपारतेजसि व्यथो विमोहोऽयं भविष्यति ॥ एवं व्याकुलचित्तोऽयं
क्रोडरूपी जनार्दनः ॥ ५८ ॥ व्यावर्तितः शिवेनैव निर्व्याजकरुणाजुषा ॥ ईदृशां ब्रह्ममुख्यानां सुराणां कोटिसंभवः ॥ ५९ ॥ यत्तेजःपरमाणुभ्य
स्तस्य पारं दिदृक्षते ॥ स्वात्मनो यो गतो ध्यात्वा समये भगवाञ्छिवः ॥ ६० ॥ यदि बुद्धिं ददात्यस्मै तस्य नश्येदहंक्रिया ॥ इत्येवं वदतां तेषां
सिद्धानां सद्यं वचः ॥ ६१ ॥ आकर्ण्य शीर्णाहंकारो ह्यहमात्मन्यर्चितयम् ॥ न वेदराशिविज्ञानात्तपस्तीर्थनिषेवणात् ॥ ६२ ॥ संजायते शिव
ज्ञानमस्यैवानुग्रहादृते ॥ शीर्णेऽपि पक्षयुगले सीदत्यंगे ह्यचंचले ॥ ६३ ॥ पुनरुत्सहते चेतः स्वाहंकारस्य संग्रहे ॥ धिङ्मामहंक्रियाक्रान्तमनात्म
बलवेदिनम् ॥ ६४ ॥ शिवार्पितमनस्केभ्यः सिद्धेभ्यः सततं नमः ॥ येषां संसर्गलब्धेन तपसा शोधिताशयः ॥ ६५ ॥ शिवमेनं विजानामि
स्वात्महेतुं पुरःस्थितम् ॥ यत्प्रसादोपलब्धेन विभवेन समन्विताः ॥ ६६ ॥ देवाः सर्वे भविष्यन्ति सततं शमितारयः ॥ यस्य वेदा न जानन्ति पर
मार्थं महागमैः ॥ ६७ ॥ तमेव शरणं यामि शंभुं विश्वविलक्षणम् ॥ अवादिषमथाभाष्यं विष्णुं कमललोचनम् ॥ ६८ ॥ लब्धदेहः शिवं भक्त्या
संश्रितश्चन्द्रशेखरम् ॥ अहो किमिदमाश्चर्यमागतं शौर्यशालिनाम् ॥ ६९ ॥ शंभुना यत्समुद्भूतमहंकारमुपाश्रितौ ॥ आवां परस्परं युद्धमाकर्ण्य
विपुलं महत् ॥ ७० ॥ स एव शंकरः सर्वमहंकारमथावयोः ॥ अपाहरदमेयात्मा स्वमाहात्म्यप्रकाशनात् ॥ ७१ ॥ इममीश्वरमानतं सुरैरनल

माहे० सं० १
(अ.मा. ३ पृ.)
अ० १

॥२१५॥

स्तम्भमयं सदाशिवम् ॥ अभिपूजयितुं प्रवर्तते स भवेद्दे भवसागरस्य नोः ॥ ७२ ॥ इति श्रीस्कन्दि महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहि
 तायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमाहात्म्ये पूर्वार्धे ब्रह्मसनकसंवादे लिंगप्रादुर्भाववर्णनं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥
 अथाहमुच्चरन्वेदानशोषैर्वदनैः शिवम् ॥ अस्तौपं भक्तिसंपूर्णं कृत्वा मानसमर्चनम् ॥ १ ॥ नमः शिवाय महते सर्वलोकैकहतेवे ॥ येन प्रकाशयते
 सर्वं ध्रियते सततं नमः ॥ २ ॥ विश्वव्याप्तमिदं तेजः प्रकाशयति संततम् ॥ नेक्षते त्वद्दयाहीना जात्यंधा भास्करं यथा ॥ ३ ॥ भूलिंगममलं
 ह्येतदृश्यमध्यात्मचक्षुषा ॥ अंतस्थं वा बहिस्थं वा त्वद्भक्तैरनुभूयते ॥ ४ ॥ अपरिच्छेद्यमाकारमंतरात्मनि योगिनः ॥ तदेतत्तव देवेश ज्वलितं
 दर्पणो यथा ॥ ५ ॥ अथवा शांकरि शक्तिः सत्याऽणोरप्यणीयसी ॥ मत्तो नान्यतरः कश्चिद्यन्मय्यपि विलीयते ॥ ६ ॥ अणुस्ते करुणापात्रं
 महत्त्वं ध्रुवमश्नुते ॥ नाधिकोऽस्ति परस्त्वत्तो न मत्तोऽपि त्वदाश्रयात् ॥ ७ ॥ त्वय्यर्पितं मनस्त्वत्तो न वियोगमपेक्षते ॥ वाचः कथं प्रवृत्तिः
 स्यात्तव वैभवकीर्तने ॥ ८ ॥ स्वयमीश महादेव प्रसीद भुवनाधिक ॥ आदिश प्रयतं भक्तमपेक्षितनियुक्तिषु ॥ ९ ॥ इदं विज्ञाप्य विनयाग्र
 मस्कृत्वा पुनःपुनः ॥ प्रांजलिर्देवदेवेशं न्यपीदं सविधे विभोः ॥ १० ॥ अथ विष्णुर्नवांभोदगंभीरध्वनिस्म्यधात् ॥ वाचः कृतार्थन्भूयः शुद्धाः शंकर
 रकीर्तनैः ॥ ११ ॥ जय त्रिभुवनाधीश जय गंगाधर प्रभो ॥ जय नाथ विरूपाक्ष जय चंद्रार्द्धशेखर ॥ १२ ॥ अव्याजममितं शंभो कारुण्यं तव
 वर्द्धते ॥ येन निर्धूतमखिलं भक्तेषु ज्ञानमाहितम् ॥ १३ ॥ पालनं सर्वविद्यानां प्रापणं भूतिसंचयैः ॥ पुराणं च सपुत्राणां पितुरेव प्रवर्धनम् ॥
 ॥ १४ ॥ शतानामपि मूर्तीनामेकामपि नवैः स्तवैः ॥ स्तोतुं न शक्नुमेशान समवायस्तु किं पुनः ॥ १५ ॥ त्वमेव त्वामलं वेत्तुं यदि वा त्वत्प्र
 सादतः ॥ भ्रमरः कीटमाकृष्य स्वात्मानं किं न चानयेत् ॥ १६ ॥ देवास्त्वदंशसंभूतिप्रभवो न भवन्ति किम् ॥ अप्यायस्याग्निकीलस्य दाह
 शक्तिर्न किं भवेत् ॥ १७ ॥ देशकालक्रियायोगाद्यथाग्नेर्भेदसम्भवः ॥ तथा विषयभेदेन त्वमेकोऽपि विभिद्यसे ॥ १८ ॥ अनुग्रहपरो देव मूर्ति
 दर्शय शंकर ॥ आवयोरखिलाधार नयनानंददायिनीम् ॥ १९ ॥ एवं प्रणमतोर्देवः श्रद्धाभक्तिसमन्वितम् ॥ प्रससाद परं शंभुः स्तुवतोरावयो
 र्द्रयोः ॥ २० ॥ तेजःस्तंभात्पुनस्तस्माद्देवश्चन्द्रार्द्धशेखरः ॥ आविर्भव पुरुषः कपिलः कालकन्धरः ॥ २१ ॥ परशुं बालहारीं करैश्च वि
 श्रमौ ॥ दधानः पुरुषोऽवादीतुत्रावावामिति प्रभुः ॥ २२ ॥ परितुष्टोऽस्मि युवयोर्भक्त्या युक्तात्मनोर्मयि ॥ भवतं सर्वलोकानां सृष्टिरक्षाधिपौ

युवाम् ॥ २३ ॥ युवयोरिष्टसिद्धयर्थमाविर्भूतोऽस्म्यहं यतः ॥ वरं वृणुतमन्यं च वरदोऽहमुपागतः ॥ २४ ॥ इति देवस्य वचनात्सुप्रीतो च कृतां
जली ॥ विज्ञापयामासिव तौ स्वं स्वमर्थं पृथक्पृथक् ॥ २५ ॥ अहं मन्त्रैः शिशुप्रायजगन्नयविधायकः ॥ संस्तुवन्वैदिकैर्मन्त्रैरीशानमपराजितम् ॥
॥ २६ ॥ नमस्येहमिदं रूपं शम्भुद्वरदमीश्वरम् ॥ तेजोमयं महादेवं योगिध्येयं निरंजनम् ॥ २७ ॥ आपूर्यमाणं भवता तेजसा गगनांतरम् ॥
परिपृच्छयः सुरावासः क्षणादेव भविष्यति ॥ २८ ॥ सिद्धचारणगन्धर्वा देवाश्च परमर्षयः ॥ नावसन्दिवि संचारं लभेरंस्तेजसा तव ॥ २९ ॥
पृथ्वी च सकला चैव तप्यमाना तवौजसा ॥ चराचरसमुत्पत्तिक्षमा नैव भविष्यति ॥ ३० ॥ उपसंहृत्य तेजः स्वमरुणाचलसंज्ञया ॥ भव
स्थावरलिङ्गं त्वं लोकानुग्रहकारणात् ॥ ३१ ॥ ज्योतिर्मयमिदं रूपमरुणाचलसंज्ञितम् ॥ ये नमन्ति नरा भक्त्या ते भवन्त्यमरा
धिकाः ॥ ३२ ॥ सेवंतां सकला लोकाः सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ गणाश्च विविधा भूमौ मानुषं भावमास्थिताः ॥ ३३ ॥ दिव्याराम
समुद्भूतकल्पकाद्याः सुरद्रुमाः ॥ सेविनस्त्वां प्ररोहंतु भरिता विविधैः फलैः ॥ ३४ ॥ दिव्यौषधिगणास्सर्वे सिंहाद्या मृगजातयः ॥ प्रशां
ताः परिवर्त्ततां पापकल्मषनाशनम् ॥ ३५ ॥ अयनद्वयभिन्नेन गमनेनापि संयुतः ॥ न लंघयिष्यति रविः शृंगं लिङ्गतनोस्तव ॥ ३६ ॥ दिव्य
दुंदुभिः खानां घोषैः पुष्पोच्चवृष्टिभिः ॥ सेवितो भव देव त्वमप्सरोनृत्यगीतिभिः ॥ ३७ ॥ अमरत्वं च सिद्धत्वं गंसिद्धीश्च निर्वृतिम् ॥ लभंतां
मानुषा नित्यं त्वत्संनिधिमुपागताः ॥ ३८ ॥ ईशत्वं च वशित्वं च सौभाग्यं कालवंचनम् ॥ त्वामाश्रित्य नरास्सर्वे लभंतामरुणाचल ॥ ३९ ॥
सर्वावयवदानेन सर्वव्याधिविनाशनात् ॥ सर्वाभीष्टप्रदानेन दृश्यो भव महीतले ॥ ४० ॥ तथेति वरदं देवमरुणाद्रिपतिं शिवम् ॥ प्रणम्य कमलानाथः
प्रार्थयन्निदमब्रवीत् ॥ ४१ ॥ प्रसीद करुणापूर्णं शोणशैलेश्वर प्रभो ॥ महेश सर्वलोकानां हिताय प्रकटोदय ॥ ४२ ॥ यदाहं त्वामुपाश्रित्य
जगद्रक्षणदक्षिणः ॥ श्रीपतित्वमनुप्राप्तस्तदा भक्ता भवंतु ते ॥ ४३ ॥ नाल्पपुण्यैरुपास्येत त्वद्रूपं महदद्भुतम् ॥ मया च ब्रह्मणा चैव महदृष्टपदशेखरः
॥ ४४ ॥ प्रदक्षिणानमस्कारैर्नृत्यगीतैश्च पूजनैः ॥ त्वामर्चयंति ये मर्त्याः कृतार्थास्ते गताहसः ॥ ४५ ॥ उपवासैर्व्रतैः सत्रैरुपहारैस्तथार्चनैः ॥
त्वामर्चयंति मनुजाः सार्वभौमा भवंतु ते ॥ ४६ ॥ आरामं मंडपं चापि कूपं विधिविशोधनम् ॥ कुर्वतामरुणाद्रीश संनिधाने पुनर्भव ॥ ४७ ॥
अंगप्रदक्षिणं कुर्वन्नष्टैश्वर्यसमन्वितः ॥ अशेषपातकैः सद्यो विमुक्तो निर्मलाशयः ॥ ४८ ॥ आवामप्यविमुंचंतौ सदा त्वत्पादपंकजम् ॥ ध्यातव्यं
मनुजैः सर्वैस्तव संनिधिमागतैः ॥ ४९ ॥ तथास्त्विति वरं दत्त्वा विष्णवे चंद्रशेखरः ॥ अरुणाचलरूपेण प्राप्तः स्थावरलिङ्गताम् ॥ ५० ॥

तैजसं लिङ्गमेतद्वि सर्वलोकैककारणम् ॥ अरुणाद्रिरिति ख्यातं दृश्यते वसुधातले ॥ ५१ ॥ युगांतसमये क्षुब्धैश्चतुर्भिरपि सागरेः ॥ अपि
 निर्मग्नलोकांतैरस्पृष्टांतिकभूतलम् ॥ ५२ ॥ गजप्रमाणैः पृषतैः पूरयंतो जगन्नयम् ॥ पुष्कराद्या महामेवा विथांता यस्य सानुनि ॥ ५३ ॥
 प्रवृत्ते भूतसंहारे प्रकृतौ प्रतिसंचरे ॥ भविष्यत्सर्वबीजानि निषेदुर्यत्र निश्चयम् ॥ ५४ ॥ मया चाहूयमानेभ्यः प्रलयानंतरं पुनः ॥ यत्पादसेविविप्रे
 भ्यो वेदाध्ययनसंग्रहः ॥ ५५ ॥ सर्वासामपि विद्यानां कलानां शास्त्रसंपदाम् ॥ आगमानां च वेदानां यत्र सत्यव्यवस्थितिः ॥ ५६ ॥ यद्गुहाग
 ह्वरांतस्स्था मुनयः शंसितव्रताः ॥ जटिनः संप्रकाशंते कोटिसूर्याग्नितेजसः ॥ ५७ ॥ पंचब्रह्ममयैर्मत्रैः पंचाक्षरवपुर्धरैः ॥ अकारपीठिकारूढोनादा
 त्मा यः सदाशिवः ॥ ५८ ॥ अष्टभिश्च सदा लिङ्गैरष्टदिक्पालपूजितः ॥ अष्टमूर्तितया योऽयमष्टसिद्धिप्रदायकः ॥ ५९ ॥ यत्र सिद्धास्तथालोका
 न्स्वान्स्वान्मुक्त्वा सुरेश्वराः ॥ अपेक्षंते स्थिता मुक्तिं विहाय कनकाचलम् ॥ ६० ॥ एवं वसुंधरापुण्यपरिपाकसमुच्चयः ॥ अरुणाद्रिरिति ख्यातोभक्त
 भक्तिवरप्रदः ॥ ६१ ॥ कैलासान्मेरुशिखरादागतैर्देवसंचयैः ॥ पूज्यते शोणशैलात्मा शंभुः सर्ववरप्रदः ॥ ६२ ॥ इति कमलजवक्त्रपद्मजातं मुदितमनाः
 सनको निशम्य भक्त्या ॥ विरचितविनयः प्रणम्य पुत्रः पितरमपृच्छदशेषवेदसारम् ॥ ६३ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहि
 तायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमाहात्म्ये पूर्वार्धे ब्रह्मविष्णुस्तुतिपूर्वकं शंकरस्य स्थावरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनं नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ७३ ॥
 ॥ सनक उवाच ॥ ॥ भगवन्नरुणाद्रीशमाहात्म्यमिदमद्भुतम् ॥ श्रुतं शिवप्रसादेन दयया ते जगद्गुरोः ॥ १ ॥ आश्चर्यमेतन्माहात्म्यं सर्वपापविना
 शनम् ॥ आराधयन्पुनः के वा वरदं शोणपर्वतम् ॥ २ ॥ अनादिरंतरहितः शिवः शोणचलाकृतिः ॥ युवयोस्तपसा देव वरदानाय संस्थितः ॥
 ॥ ३ ॥ सकृत्संकीर्तिते नाम्नि शोणाद्रिरिति मुक्तिदे ॥ सन्निधिः सर्वकामानां जायते चाघनाशनम् ॥ ४ ॥ शिवशब्दामृतास्वादः शिवार्चनकथाक्रमः ॥
 इति तद्वचनं श्रुत्वा देवदेवः पितामहः ॥ ५ ॥ उवाच करुणामूर्तिररुणाद्रीशमानमन् ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ श्रूयतां वत्स पार्वत्याश्चरितं यत्पुरा
 तनम् ॥ ६ ॥ अरुणाद्रीशमाश्रित्य यथा सा निर्वृताभवत् ॥ आससाद् महादेवः कदाचित्पार्वतीपतिः ॥ ७ ॥ रत्नसिंहासनं दिव्यं रत्नतोरणसंयु
 तम् ॥ रत्नपुष्पफलोपेतकल्पद्रुममनोहरम् ॥ ८ ॥ परार्ध्यदृष्टदास्तीर्णं बद्धमुक्तावितानकम् ॥ विमुक्तपुष्पप्रकरदिव्यधूपोरुसौरभम् ॥ ९ ॥ प्रलंब
 मालिकाजालनिनदद्भ्रंगसंकुलम् ॥ दिव्यतूर्यधनारावप्रनृत्यद्ब्रह्मवाहनम् ॥ १० ॥ पार्वतीसिंहसंचारपरित्रस्तमहागजम् ॥ अप्सरोभिः प्रनर्त्ताभिर्गा

स्कां.म.पु.
॥२१७॥

यंतीभिश्च केवलम् ॥ ११ ॥ आसेवितपुरोरंगं दिक्पालकनिपेवितम् ॥ ऋग्यजुःसामजैर्मंत्रैः स्तुवद्भिर्मुनिपुंगवैः ॥ १२ ॥ ब्रह्मर्षिभिस्तथा देवैः
सिद्धै राजर्षिभिवृतम् ॥ गणेश विविधाकारैर्भस्मालंकृतविग्रहैः ॥ १३ ॥ रुद्राक्षधारसुभगेरापूर्णं शिवतत्परैः ॥ वीणावेणुमृदंगादितोर्यत्रिकजनि
स्वनैः ॥ १४ ॥ घंटाटंकारसुभगेर्वेदध्वनिविमिश्रितैः ॥ मनोहरं महादिव्यमासनं पार्वतीसखः ॥ १५ ॥ अलंचकार भगवान्भक्तानुग्रहकाम्यया ॥
आस्थाय विमलं रूपं सर्वतेजोमयं शिवम् ॥ १६ ॥ अंबिकासहितः श्रीमान्विजहार दयानिधिः ॥ संगीतेन कथाभेदैर्द्युतक्रीडाविकल्पनैः ॥ १७ ॥
गणानां विकटेर्नृत्यै रमयामास पार्वतीम् ॥ विसृज्य सकलान्देवानृषींश्चापि सभासदः ॥ १८ ॥ वरान्प्रदाय विविधान्भक्तलोकाय वाञ्छितान् ॥
आगमेषु विचित्रेषु सर्वर्तुसुमेषु च ॥ १९ ॥ विजहारोमया सार्द्धं रत्नप्रासादपंक्तिषु ॥ वापिकासु मनोज्ञासु रत्नसोपानपंक्तिषु ॥ २० ॥ केलिप
र्वतशृंगेषु हेमरंभावनान्तरं ॥ गंगातरंगशीतेन फुल्लपंकजगंधिना ॥ २१ ॥ वातेन मंदगतिना विहारविहतश्रमः ॥ स्वकामतः स्वयं देवः प्रेय
सीमभ्यनन्दयत् ॥ २२ ॥ गतिरूपां शिवां देवीं सर्वसौभाग्यसुन्दरीम् ॥ कदाचिद्ब्रह्मसि प्रीता निजाज्ञावशवर्त्तिनम् ॥ २३ ॥ रमणं
जानती मुग्धा पश्चादभ्येत्य सादरम् ॥ कराभ्यां कमलाभाभ्यां त्रिणेत्राणि जगद्गुरोः ॥ २४ ॥ पिदधे लीलया शंभोः किमेतदिति कौतुकात् ॥
चन्द्रादित्याग्निरूपेण पिहितेष्वक्षिषु क्रमात् ॥ २५ ॥ अन्धकारोऽभवत्तत्र चिरकालं भयंकरः ॥ निमिषार्द्धेन देवस्य जग्मुर्वत्सरकोटयः ॥ २६ ॥
देवीलीलासमुत्थेन तमसाभूजगत्क्षयः ॥ तमसा पूरितं विश्वमपारेण समन्ततः ॥ २७ ॥ शून्यं ज्योतिः प्रचारेण विनाशं प्रत्यपद्यत ॥ न व्यजृम्भत वि
बुधा न च वेदाश्चकाशिरं ॥ २८ ॥ नापि जीवाः समभवन्नव्यक्तं केवलं स्थितम् ॥ जगतामपि सर्वेषामकाले वीक्ष्य संक्षयम् ॥ २९ ॥ तपसा लब्धस्फू
र्तीनां विचारः समपद्यत ॥ किमेतत्तमसो जन्म भुवनक्षयकारणम् ॥ ३० ॥ भगवानपि सर्वात्मा न नूनं कालमाक्षिपत् ॥ देवी विनोदरूपेण पिद्यते
पुरजिह्वाशः ॥ ३१ ॥ तेनेदमखिलं जातं निस्तेजो भुवनत्रयम् ॥ अकालतमसा व्याप्ते सकले भुवनत्रये ॥ ३२ ॥ का गतिर्लब्धराज्यानां तपसा
देवजन्मनाम् ॥ न यज्ञाः संप्रवर्तते न पूज्यन्ते सुरा भुवि ॥ ३३ ॥ इति निश्चित्य मनसा वीक्ष्य ते ज्ञानचक्षुषा ॥ नित्यास्ते सूरयो भक्त्या शंभु
मानम्य तुष्टुवुः ॥ ३४ ॥ नमः सर्वजगत्कर्त्रे शिवाय परमात्मने ॥ मायया शक्तिरूपेण पृथग्भावमुपेयुषे ॥ ३५ ॥ अविनाभाविनी शक्तिराद्यैका
शिवरूपिणी ॥ लीलया जगदुत्पत्तिरक्षासंहतिकाग्निणी ॥ ३६ ॥ अर्धांगी सा तव देव शिवशक्त्यात्मकं वपुः ॥ एक एव महादेवो न परे त्व
द्भिना विभो ॥ ३७ ॥ लीलया तव लोकौयमकाले प्रलयं गतः ॥ करुणा तव निर्व्याजा वर्द्धतां लोकवर्द्धनी ॥ ३८ ॥ भवतो निमिषार्द्धेन

भादे० सं० १
(अ. मा. ३ पृ.)
अ० ३

॥२१७॥

तेजसामुपसंहतेः ॥ गतान्यनेकवर्षाणि जगतां नाशहेतवे ॥ ३९ ॥ ततः प्रसीद करुणामूर्तिं काल सदाशिव ॥ विरम प्रणयारब्धादमुष्माल्लोकसं
 क्षयात् ॥ ४० ॥ इति तेषां वचः श्रुत्वा भक्तानां सिद्धिशालिनाम् ॥ विसृजाक्षीणि गौरीति करुणामूर्तिरब्रवीत् ॥ ४१ ॥ विससर्ज च सा देवी
 पिधानं हरचक्षुषाम् ॥ सोमसूर्याग्निरूपाणां प्रकाशमभवज्जगत् ॥ ४२ ॥ कियान्कालो गतश्चेति पृष्ठैः सिद्धैश्च वै नतैः ॥ उक्तं त्वन्निमिषार्द्धेन
 जग्मुर्वत्सरकोटयः ॥ ४३ ॥ अथ देवः कृपामूर्तिरालोक्य विहसन्प्रियाम् ॥ अब्रवीत्परमोदारः परं धर्मार्थसंग्रहम् ॥ ४४ ॥ अविचार्य कृतं मुग्धे
 भुवनक्षयकारणात् ॥ अयुक्तमिह पश्यामि जगन्मातुस्तवैव हि ॥ ४५ ॥ अहमप्यखिलाल्लोकान्संहरिष्यामि संक्षये ॥ प्राप्ते काले त्वया मौग्ध्या
 दकाले प्रलयं गताः ॥ ४६ ॥ केयं वा त्वादृशी कुर्यादीदृशं सद्भिर्गर्हितम् ॥ कर्म नर्मण्यपि सदा कृपामूर्तिर्न बाधते ॥ ४७ ॥ इति शम्भोर्वचः
 श्रुत्वा धर्मलोपभयाकुला ॥ किं करिष्यामि तच्छांत्या इत्यपृच्छत्स्म तं प्रिया ॥ ४८ ॥ अथ देवः प्रसन्नः प्रज्वालया व्याजहार दयानिधिः ॥ देव्यास्ते
 नानुतापेन भक्त्या च तोषितः शिवः ॥ ४९ ॥ मन्मूतैस्तव केयं वा प्रायश्चित्तिरिहोच्यते ॥ अथापि धर्ममार्गोऽयं त्वयैव परिपाल्यते ॥ ५० ॥
 श्रुतिस्मृतिक्रियाकल्पा विद्याश्च विबुधादयः ॥ त्वद्रूपमेतदखिलं महदर्थोऽस्मि तन्मयः ॥ ५१ ॥ मान्ययाभिन्नया देव्या भाव्यं लोकैस्सिद्धक्षया ॥
 ॥ ५२ ॥ तस्माल्लोकानुरूपं ते प्रायश्चित्तं विधीयते ॥ पद्भिर्धो गदितो धर्मः श्रुतिस्मृतिविचारतः ॥ ५३ ॥ स्वामिना नानुपाल्येव यदि त्याज्योऽनु
 जीविभिः ॥ न त्वां विहाय शक्नोमि क्षणमप्यासितुं क्वचित् ॥ ५४ ॥ अहमेव तपः सर्वं करिष्याम्यात्मनि स्थितः ॥ पृथ्वी च सकला भूयात्त
 पसा सफला तव ॥ ५५ ॥ त्वत्पादपद्मसंस्पर्शात्त्वत्तपोदर्शनादपि ॥ निरस्त्यन्ति स्वसान्निध्याद्दुष्टजातमुपद्रवम् ॥ ५६ ॥ कर्मभ्रमेस्त्वमाधिक्यहेतवे
 पुण्यमाचर ॥ त्वत्तपश्चरणं लोके वीक्ष्य सर्वोऽपि संततम् ॥ ५७ ॥ धर्मे हृदतरां बुद्धिं निबध्नीयान्न संशयः ॥ कृतार्थयिष्यति महीं दया ते धर्म
 पालनैः ॥ ५८ ॥ त्वमेवैतत्सकलं प्रोक्ता वंदेदेवि सनातनैः ॥ अस्ति कांचीपुरी ख्याता सर्वभूतिसमन्विता ॥ ५९ ॥ या दिवं देवसंपूर्णां प्रत्यक्षयति
 भूतले ॥ यत्र क्लृप्तं तपः किञ्चिदनंतफलमुच्यते ॥ ६० ॥ देवाश्च मुनयः सर्वे वासं वाञ्छन्ति संततम् ॥ तत्र कंपेति विख्याता महापातकनाशिनी ॥
 ॥ ६१ ॥ यत्र स्थितानां मर्त्यानां कम्पन्ते पापकोटयः ॥ तत्र चूतद्रुमश्चैको राजते नित्यपल्लवः ॥ ६२ ॥ संपूर्णशीतलच्छायः प्रसूनफलपल्लवैः ॥ तत्र
 जतं हुतं दत्तमनन्तफलदं भवेत् ॥ ६३ ॥ गणाश्च विविधाकारा डाकिन्यो योगिनीगणाः ॥ परितस्त्वां निषेवन्तां विष्णुमुख्यास्तथा पराः ॥ ६४ ॥

१ तच्छान्त्ये इति—इति पदच्छेदः । २ लोकानां सिद्धिस्तथा भाव्यम्—लोकसर्जनच्छावत्या—भाव्यम्—इत्यर्थः । ३ जनाः—इति शेषः ।

स्कां.म.पु.
॥२१८॥

अहं च निष्कलो भूत्वा तव मानसपंकजे ॥ सन्निधास्यामि मा भूस्त्वं देवि मद्विरहाकुला ॥ ६५ ॥ इत्युक्ता देवदेवेन देवी कंपांतिकं ययौ ॥ तपः
कर्तुं सखीयुक्ता विस्मयाक्रान्तलोचना ॥ ६६ ॥ कंपां च विमलां सिन्धुं मुनिसंघनिषेविताम् ॥ आलोक्य कोमलदलमेकाग्रं दृष्टिवारणम् ॥ ६७ ॥
फलपुष्पसमाकीर्णं कोकिलालापसंकुलम् ॥ प्रससाद पुनर्देवं सस्मार च महेश्वरम् ॥ ६८ ॥ कामाग्निपरिवीतांगी तपःक्षामेव साऽभवत् ॥ अभ्य
भाषत सा गौरी विजयां पार्श्ववर्तिनीम् ॥ ६९ ॥ कामशोकपरीतांगी पुरारिविरहाकुला ॥ ७० ॥ इममघहरमागतानिशं स्वयमपि पूजयितुं तपो
भिरीशम् ॥ अयमभिनवपल्लवप्रसूनः स्मरयति मां स्मरबन्धुरेकचूतः ॥ ७१ ॥ कथमिव विरहः शिवस्य सद्यः क्षुभितधियात्र भृशं मनोभवेन ॥
तदपि च तरुणेंदुचूडपादस्मरणमहोषधमेकमेव दृष्टम् ॥ ७२ ॥ ॥ इति श्रीस्कान्दे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽ
रुणाचलमाहात्म्ये पूर्वाद्धे पार्वत्याः शिवनेत्रमीलनेन तमसा क्षुब्धलोकापभयेन कांच्यां कंपास्थितेकाग्रतले तपश्चर्यार्थमागमनं नाम तृतीयो
ऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ अथाभ्यधत्त विजया प्रणम्य जगदम्बिकाम् ॥ सांत्वयन्ती स्तुतिशतैरुपायैः शिवदर्शनैः ॥ १ ॥
देवि त्वमविनाभूता सदा देवेन शंभुना ॥ प्राणेश्वरी त्वमेकासि शक्तिस्तस्य परात्मनः ॥ २ ॥ तथा मायां त्वमात्मीयां संदर्शयितुमीहसे ॥
पृथग्भावमिवेशानः प्रकाशयति न स्वयम् ॥ ३ ॥ आदेशं प्रतिगृह्यैव समुपेतासि पार्वति ॥ अलंघनीया सेवाज्ञा शांभवी सर्वदा त्वया ॥ ४ ॥ विधा
तव्यं तपः प्राप्तं स्थानेस्मिच्छिवकल्पिते ॥ निवृत्त्य निखिलान्कामाञ्छंभुमाश्रितया त्वया ॥ ५ ॥ अन्यथापि जगद्रक्षा त्वदधीना जगन्मयि ॥
धर्मसंरक्षणं भूयः शिवेन सहितं तव ॥ ६ ॥ निष्कलं शिवमत्यंतं ध्यायंत्यात्मन्यवस्थितम् ॥ वियोगदुःखं कञ्चित्त्वं न स्मरिष्यसि पार्वति ॥ ७ ॥
भक्तानां तव मुख्यानां तवैवाचारसंग्रहः ॥ उपदेशितया लोके प्रथतां धर्मवत्सले ॥ ८ ॥ इति तस्या वचः श्रुत्वा गौरी सुस्थिरमानसा ॥ तपः
कर्तुं समारंभे कंपानद्यास्तटे शुभे ॥ ९ ॥ विमुच्य विविधा भूषा रुद्राक्षगणभूषिता ॥ विसृज्य दिव्यं वसनं पर्यधाद्रत्नकले शुभे ॥ १० ॥ अलकैः
सहसा शिल्पमनयच्च कपर्दताम् ॥ अलिपत तनूं सर्वा भस्मना मुक्तकुंकुमा ॥ ११ ॥ मृगेषु कृतसंतोषा शिलोच्छीकृतवृत्तिषु ॥ जजाप नियमो
पेता शिवपंचाक्षरं परम् ॥ १२ ॥ कृत्वा त्रिषवणं स्नानं कम्पापयसि निर्मले ॥ कृत्वा च सैकतं लिंगं पूजयामास सादरम् ॥ १३ ॥ वृक्षप्ररोपणेर्दाने
रशेषातिथिपूजनैः ॥ श्रान्तिं हरन्ती जीवानां देवी धर्ममपालयत् ॥ १४ ॥ ग्रीष्मे पंचाग्निमध्यस्था वर्षासु स्थंडिलेशया ॥ हेमन्ते जलमध्यस्था
शिशिरे चाकरोत्तपः ॥ १५ ॥ पुण्यात्मनां महर्षीणां दर्शनार्थमुपेयुषाम् ॥ विस्मयं जनयामास पूजयामास सादरम् ॥ १६ ॥ कदाचित्स्वयमुच्चित्य

माहे० सं० १
(अ.मा. ३ पु.)
अ० ४

॥२१८॥

वनांतात्पल्लवान्वितम् ॥ पुष्पोत्करं विशेषेण शोधितं समुपाविशत् ॥ १७ ॥ कृत्वा च सैकतं लिंगं कंपारोधसि पावने ॥ संपूजयितुमारंभे न्यासा
 वाहनपूर्वकम् ॥ १८ ॥ सूर्यमभ्यर्च्य विधिवद्रक्तैः पुष्पैश्च चंदनैः ॥ पंचावरणसंयुक्तं क्रमादानर्चं शंकरम् ॥ १९ ॥ धूपैर्दीपैश्च नैवेद्यैर्भक्तिभावसम
 न्वितैः ॥ अपरोक्षितमीशानमालुलोके पुरोहितम् ॥ २० ॥ अथ देवः शिवः साक्षात्संशोधयितुमंबिकाम् ॥ कंपानद्याः प्रवाहेण महता पर्यवेष्ट
 यत् ॥ २१ ॥ अतिवृद्धं प्रवाहं तं कम्पायाः समुपस्थितम् ॥ आलोक्य नियमासीनामाहुः सख्यस्तदांबिकाम् ॥ २२ ॥ उत्तिष्ठ देवि बहुलः प्रवाहोऽयं
 विजृम्भते ॥ दिशां मुखानि संपूर्य तरसा प्रावयिष्यति ॥ २३ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा ध्यायंती मीलितेक्षणा ॥ उन्मील्य वेगमतुलं नद्यास्तं समवेक्षत
 ॥ २४ ॥ अचित्तयच्च सा देवी पूजाविघ्नसमाकुला ॥ किं करोमि न शक्नोमि हातुमारब्धमर्चनम् ॥ २५ ॥ श्रेयः प्राप्तुमविघ्नं प्रायः पुण्यात्मनां
 भुवि ॥ घटते धर्मसंयोगो मनोरथफलप्रदः ॥ २६ ॥ सैकतं लिंगमतुलप्रवाहाल्लयमेष्यति ॥ लिंगनाशे विमोक्तव्यः सद्रक्तैः प्राणसंग्रहः ॥ २७ ॥
 प्रवाहोऽयं समायाति शिवमायाविनिर्मितः ॥ विशोधयितुमात्मानं भक्तियुक्तं निजे पदे ॥ २८ ॥ आलिंग्य सुहृदं दोर्भ्यामेतल्लिंगमनाकुलम् ॥
 अहं वत्स्यामि याताशु सख्यो यूयं विदूरतः ॥ २९ ॥ इत्युक्ता सैकतं लिंगं गाढमालिंग्य सांबिका ॥ न मुमोच प्रवाहेन वेष्ट्यमानापि वेगतः
 ॥ ३० ॥ स्तनचूचुर्कनिर्मग्नमुद्रादर्शितलाञ्छनम् ॥ महालिंगं स्वसंयुक्तं प्रणनाम तदादरात् ॥ ३१ ॥ निमीलितेक्षणा ध्याननिष्ठैकहृदया स्थिता ॥
 पुलकांचितसर्वांगी सा स्मरंती सदाशिवम् ॥ ३२ ॥ कंपस्वेदपरित्राणलज्जाप्रणयकेलिदात् ॥ क्षणमप्यचला लिंगान्न वियोगमपेक्षते ॥ ३३ ॥ अथ
 तामब्रवीत्कापि देवी वागशरीरिणी ॥ विमुंच बालिके लिंगं प्रवाहोऽयं गतो महान् ॥ ३४ ॥ त्वयार्चितमिदं लिंगं सैकतं स्थिरवैभवम् ॥ भविष्यति
 महाभागे वरदं सुरपूजितम् ॥ ३५ ॥ तपश्चर्यां तवालोक्य रचितं धर्मपालनम् ॥ लिंगं चैतन्नमस्कृत्य कृतार्थाः संतु मानवाः ॥ ३६ ॥ अहं
 हि तेजसं रूपमास्थाय वसुधातले ॥ वसामि चात्र सिद्धचर्यमरुणाचलसंज्ञया ॥ ३७ ॥ रुणद्धि सर्वलोकेभ्यः परुषं पापसंचयम् ॥ रुणो न
 विद्यते यस्मिन्हृष्टे तेनारुणाचलः ॥ ३८ ॥ ऋषयः सिद्धगंधर्वा महात्मानश्च योगिनः ॥ मुक्ता कैलासशिखरं मेरुं चैनमुपासते ॥ ३९ ॥ मदंश
 जातयोः पूर्वं युध्यतोर्ब्रह्मकृष्णयोः ॥ अहं मोहमपाकर्तुं तेजोरूपो व्यवस्थितः ॥ ४० ॥ ब्रह्मणा हंसरूपेण विष्णुना कोडरूपिणा ॥ अदृष्टशेखरपदः
 प्रणतो भक्तियोगतः ॥ ४१ ॥ ततः प्रसन्नः प्रत्यक्षस्ताभ्यां वरमभीप्सितम् ॥ प्रादां जगन्नयस्यास्य संरक्षायां तु कौशलम् ॥ ४२ ॥ प्रार्थितश्च
 पुनस्ताभ्यामरुणाचलसंज्ञया ॥ अनैषि तैजसं रूपमहं स्थावरलिंगताम् ॥ ४३ ॥ गत्वा पृच्छ महाभागं मद्रक्तिं गौतमं मुनिम् ॥ अरुणाचलमा

स्कां.प.३.
॥२१९॥

हात्म्यं श्रुत्वा तत्र तपश्चर ॥ ४४ ॥ तत्र ते दर्शयिष्यामि तेजसं रूपमात्मनः ॥ सर्वपापनिवृत्त्यर्थं सर्वलोकहिताय च ॥ ४५ ॥ इति वाचं
समाकर्ण्य निष्कलात्कथितां शिवात् ॥ तथेति सहसा देवी गंतुं समुपचक्रमे ॥ ४६ ॥ अथ देवानृषीन्सर्वान्पश्चात्सेवार्थमागतान् ॥ अवा
दीदं विकालोक्य स्नेहपूर्णं चक्षुषा ॥ ४७ ॥ तिष्ठतात्रैव वै देवा मुनयश्च दृढव्रताः ॥ नियमांश्चाधितिष्ठतः कंपारोधसि पावने ॥ ४८ ॥
सर्वपापक्षयकरं सर्वसौभाग्यवर्द्धनम् ॥ पूज्यतां सैकतं लिंगं कुचकंकणलाञ्छनम् ॥ ४९ ॥ अहं च निष्कलं रूपमास्थायेतदिवानिशम् ॥
आराधयामि मंत्रेण शोणेश्वरं वरप्रदम् ॥ ५० ॥ मत्तपश्चरणालोके मद्धर्मपरिपालनात् ॥ मल्लिगदर्शनाच्चैव सिध्यन्तिष्टविभूतयः ॥
॥ ५१ ॥ सर्वकामप्रदानेन कामाक्षीमिति कामतः ॥ मां प्रणम्यात्र मद्रक्ता लभंतां वाञ्छितं वरम् ॥ ५२ ॥ अहं हि देवदेवस्य शंभोरव्या
हतो जनः ॥ आदेशं पालयिष्यामि गत्वारुणमहीधरम् ॥ ५३ ॥ तत्र गत्वा तपस्तीव्रं कृत्वा शंभुं प्रसाद्य च ॥ मां तु लब्धवरां यूयं पश्चा
द्द्रक्ष्यथ संगताः ॥ ५४ ॥ इति सर्वान्विमृज्याशु सद्रक्तान्पादसेविनः ॥ अरुणाद्रिं गता बाला तपसे शंकराज्ञया ॥ ५५ ॥ नित्याभिसे
विताऽकारि सखीभिरभियोगतः ॥ आससादारुणाद्गीशं दिव्यदुन्दुभिनादितम् ॥ ५६ ॥ अंतस्तेजोमयं शांतमरुणाचलनायकम् ॥ अप्स
रोनृत्यगीतैश्च पूजितं पुष्पवृष्टिभिः ॥ ५७ ॥ प्रणम्य स्थावरं लिंगं कौतूहलसमन्विता ॥ सिद्धानां योगिनां सार्धमृषीणां चान्वेक्षत ॥ ५८ ॥
अत्रिर्भृगुर्भरद्वाजः कश्यपश्चांगिरास्तथा ॥ कुत्सश्च गौतमश्चान्ये सिद्धविद्याधरामराः ॥ ५९ ॥ तपः कुर्वन्ति सततमपेक्षितवराप्तये ॥ गंगाद्याः सरित
श्चान्याः परितः पशुपासते ॥ ६० ॥ दिव्यलिंगमिदं पूज्यमरुणाद्रिरिति स्मृतम् ॥ वंदस्वेति सुरैः प्रोक्ता प्रणनाम पुनःपुनः ॥ ६१ ॥ अभ्यर्थिता
पुनः सर्वैरातिथ्यार्थं महर्षिभिः ॥ शिवाज्ञया गौतमो मे द्रष्टव्य इति सावदत् ॥ ६२ ॥ अयमत्रर्षिभिर्भक्तैर्निर्दिष्टं तमथाभ्यगात् ॥ स मुनिः शिवभ
क्तानां प्रथमस्तपसां निधिः ॥ ६३ ॥ वनांतरं गतः प्रातः समित्कुशफलाह्वते ॥ अतिथीनाश्रमं प्राप्तानर्चयेति दृढव्रतान् ॥ ६४ ॥ शिष्याना
दिश्य धर्मात्मा गतश्च विपिनांतरम् ॥ अथ सा गौतमं द्रष्टुमागता पर्णशालिकाम् ॥ ६५ ॥ क गतो मुनिरित्युक्तैरित आयास्यति क्षणात् ॥ शिष्ये
रभ्यर्थितेत्युक्त्वा फलमूलेस्सुगंधिभिः ॥ ६६ ॥ अभ्युत्थानेनासनेन पाद्येनार्घ्वेण सूनृतैः ॥ वचनैः फलमूलेन सार्चिता शिष्यसंपदा ॥ ६७ ॥
क्षणं क्षमस्वत्युचुस्तामन्य जग्मुस्तदन्तिकम् ॥ देव्यां प्रविष्टमात्रायां महर्षेराश्रमो महान् ॥ ६८ ॥ अभवत्कल्पबहुलो मणिप्रासादसंकुलः ॥ वनां

१ समित्कुशफलाह्वतेः—समित्कुशफलाहरणार्थमित्यर्थः ।

माहे० सं० १
(अ. मा. ३ पू.)
अ० ४

॥२१९॥

तरादुपावृत्य समित्कुशफलाहरः ॥ ६९ ॥ अपश्यत्स्वाश्रमं दूरे विमानशतशोभितम् ॥ किमेतदिति साश्चर्यं चिंतयन्मुनिपुंगवः ॥ ७० ॥ गौर्याः स
 मागमं सर्वमपश्यज्ज्ञानचक्षुषा ॥ शीघ्रं निवर्तमानोऽसौ द्रष्टुं तां लोकमातरम् ॥ ७१ ॥ शिष्यैः शीघ्रचरैर्वृत्तमावेदितमथाशृणोत् ॥ ७२ ॥ अथ मह
 र्षिरुपागतकौतुको निजतपःफलमेव तदागमम् ॥ शिवदयाकलितं परिचिन्त्यन्नभजदाश्रममाश्रितवत्सलः ॥ ७३ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराण एका
 शीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमाहात्म्ये पूर्वार्धे पार्वत्याः कंपाया अरुणाचले गौतमाश्रमागमनं नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥
 ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ अरण्याद्गौतमं शांतमुदजद्वार आगतम् ॥ प्रत्याधातुं प्रवृत्ते शिवभक्तिर्जगन्मयी ॥ १ ॥ आलुलोके समायातं गौतमं शिष्यसेवि
 तम् ॥ लंबमानशिरःश्मश्रुसम्पूर्णमुखमण्डलम् ॥ २ ॥ जटाभिरतिताम्राभिस्तीर्थस्नानविशुद्धिभिः ॥ न्यस्तरुद्राक्षमणिभिर्ज्वालाभिरिव पावकम् ॥
 ॥ ३ ॥ भस्मत्रिपुण्ड्रकोपेतविशालनिटिलोज्ज्वलम् ॥ शुक्लयज्ञोपवीतेन पूर्णं रुद्राक्षदामभिः ॥ ४ ॥ दधानं वल्कले रक्ते तपःकृशितविग्रहम् ॥
 जपतं वैदिकान्मंत्राद्ब्रह्मप्रीतिकरान्वहन् ॥ ५ ॥ शम्भुनावसितोदात्तसारूप्यमिव भाषितम् ॥ तेजोनिधिं दयापूर्णं प्रत्यक्षमिव भास्करम् ॥ ६ ॥
 आलोक्य तं महात्मानं वृद्धं शंभुपदाश्रयम् ॥ कृतांजलिपुटा गौरी प्रणन्तुमुपचक्रमे ॥ ७ ॥ कृतांजलिं मुनिर्वीक्ष्य समस्तजगदम्बिकाम् ॥ किमे
 तदिति साश्चर्यं वारयन्प्रणनाम सः ॥ ८ ॥ स्वागतं गौरि सुभगे लोकमातर्दयानिधे ॥ व्याजेन भक्तसंरक्षां कर्तुमत्रागतास्यहो ॥ ९ ॥ अहो
 मान्ये मान्यमर्थं विज्ञायैव पुनः वयम् ॥ पृथग्भावमिवालंब्य शिष्यादिभिः समागताः ॥ १० ॥ यदेवि ते न चेत्किंचिन्मायाविलसितत्रि
 जम् ॥ ततः प्रपंचसंसिद्धिः कथमेव भविष्यति ॥ ११ ॥ तिष्ठत्वशेषं मे वक्तुं मायाविलसितं तव ॥ न शक्यते यन्निर्णेतुं त्वदीयैश्च कदाचन ॥
 ॥ १२ ॥ आस्यतां पावने शुद्धे आसने कुशनिर्मिते ॥ गृह्यतां पाद्यमर्घं च दत्तं च विधिवन्मया ॥ १३ ॥ इति शिष्यैः समानीते दर्भाके परमासने ॥
 आसीनामंविक्तां वृद्धो मुनिरानर्चं भक्तिमान् ॥ १४ ॥ निवेद्य सकलां पूजां भक्तिभावसमन्वितः ॥ गौर्या समभ्यनुज्ञातः स्वयमप्यासने स्थितः ॥ १५ ॥
 उवाच दशनज्योत्स्नापरिधौतदिशामुखः ॥ पुलकांचितसर्वाङ्गः सानंदाश्रु सगद्गदम् ॥ १६ ॥ अहो देवस्य माहात्म्यं शम्भोरमिततेजसः ॥ सद्रक्त
 रक्षणाय त्वामादिशद्रक्तवत्सलः ॥ १७ ॥ असिन्द्रमन्यल्लब्धव्यं किं वान्यत्तव विद्यते ॥ अम्बैतद्रक्तिमाहात्म्यं संदर्शयितुमीश्वरः ॥ १८ ॥ कैला
 सशैलवृत्तांतः कंपातटतपःस्थितः ॥ अरुणाद्रिसमादेशः सर्वं ज्ञातमिदं मया ॥ १९ ॥ आगतासि महाभागे भक्ताश्रममिमं स्वयम् ॥ स्नेहेन
 करुणामूर्ते कर्तव्यमुपदिश्यताम् ॥ २० ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा महर्षेः सर्ववेदिनः ॥ अंबिका प्राह कुतुकात्स्तुवन्ती तं महामुनिम् ॥ २१ ॥ महा

स्कां.म.पु.
॥२२०॥

वैभवमेतत्ते देवदेवः स्वयं शिवः ॥ मध्ये तपस्विनां त्वं तु द्रष्टव्य इति चऽदिशत् ॥ २२ ॥ आगमानां शिवोक्तानां वेदानामपि पारगः ॥ तपसा
शंभुभक्तानां त्वमेव शिवसंमतः ॥ २३ ॥ अरुणाचलनाम्नाहं तिष्ठामीत्यब्रवीच्छिवः ॥ अस्याचलस्य माहात्म्यं श्रोतव्यं च भवन्मुखात् ॥ २४ ॥
प्राप्तास्म्यहं तपः कर्तुमरुणाचलसन्निधौ ॥ भवतां दर्शनादेव स्वयमीशः प्रसीदति ॥ २५ ॥ शिवभक्तेन संभाषा शिवसंकीर्तनश्रवः ॥ शिवलिंगा
र्चनं लोके वपुर्ग्रहफलोदयः ॥ २६ ॥ तस्मान्ममैतन्माहात्म्यं श्रोतव्यं भवतो मुखात् ॥ सुव्यक्तमुपदेशेन ज्ञानतोऽसि पिता मम ॥ २७ ॥ इति
तस्या वचः श्रुत्वा गौतमस्तपसां निधिः ॥ आचख्यौ गिरिशं ध्यायन्नरुणाचलवैभवम् ॥ २८ ॥ अज्ञातमिव यत्किञ्चित्पृच्छयते च पुनस्त्वया ॥
अवैमि सर्वविद्यानां माया शैवी त्वमेव सा ॥ २९ ॥ अथवा भक्तवक्त्रेण शिववैभवसंश्रवः ॥ शिक्षणं शोभनं तेषां तव तुष्टेश्च कारणम् ॥ ३० ॥
पठितानां च वेदानां यदावृत्तफलावहम् ॥ वदतां शृण्वतां लोके शिवसंकीर्तनं तथा ॥ ३१ ॥ सफलान्यद्य सर्वाणि तपांसि चरितानि मे ॥ यदहं
शंभुनादिष्टं माहात्म्यं कीर्तये श्रुतम् ॥ ३२ ॥ शिवाशिवप्रसादेन माहात्म्यमिदमद्भुतम् ॥ ३३ ॥ अरुणाचलमाहात्म्यं दुरितक्षयकारणम् ॥ श्रूयता
मनवद्यांगि पुरावृत्तमिदं महत् ॥ ३४ ॥ अरुणाद्रिमयं लिंगमाविर्भूतं यथा पुरा ॥ न शक्यते पुनर्वक्तुमशेषं वक्त्रकोटिभिः ॥ ३५ ॥ अरुणाचलमा
हात्म्यं ब्रह्मणामपि कोटिभिः ॥ ब्रह्मणा विष्णुना पूर्वं सोमभास्करवह्निभिः ॥ ३६ ॥ इन्द्रादिभिश्च दिक्पालैः पूजितश्चाष्टसिद्धये ॥ सिद्धचारणगंधर्व
यक्षविद्याधरोरगेः ॥ ३७ ॥ स्वगैश्च मुनिभिर्दिव्यैः सिद्धयोगिभिरर्चितः ॥ तत्तत्पापनिवृत्त्यर्थं तत्तदीप्सितसिद्धये ॥ ३८ ॥ आराधितोऽयं भगवानरु
णाद्रिपतिः शिवः ॥ दृष्टो हरति पापानि सेवितो वाञ्छितप्रदः ॥ ३९ ॥ कीर्तितोपि जनेर्दूरैः शोणाद्रिरिति मुक्तिदः ॥ तेजःस्तंभमयं रूपमरुणाद्रि
रिति श्रुतम् ॥ ४० ॥ ध्यायन्तो योगिनश्चित्ते शिवसायुज्यमाप्नुयुः ॥ दत्तं हुतं च यत्किञ्चिज्ज्ञतं चान्यत्तपः कृतम् ॥ ४१ ॥ अक्षय्यं भवति प्राप्तम
रुणाचलसंनिधौ ॥ पुरा ब्रह्मा च विष्णुश्च शिवतेजोऽशंसभवौ ॥ ४२ ॥ साहंकारौ युयुधतुः परस्परजिगीषया ॥ तथा तयोर्गर्वशान्ते योगिध्येयः सदा
शिवः ॥ ४३ ॥ अग्नितेजोमयं रूपमादिमध्यातवर्जितम् ॥ संप्राप्य तस्यौ तन्मध्ये दिशो दश विभासयन् ॥ ४४ ॥ तेजःस्तंभस्य तस्याथ द्रष्टुमाद्यं
तभागयोः ॥ हंसकोडतनू कृत्वा जग्मतुर्द्या रसातलम् ॥ ४५ ॥ तौ विषण्णमुखौ दृष्ट्वा भगवान्करुणानिधिः ॥ आविर्बभूव च तयोर्वरं प्रादादभीप्सि

माहे० सं० १
(अ. मा. ३ पु.)
अ० ५

॥२२०॥

१ वपुर्ग्रहफलोदयः—देवधारणफलावाप्तिः । २ शोभनं शिक्षणम्—शंभुतत्त्वविक्षयकं शंभुमेकं वा— शिक्षणमित्यर्थः । ३ आहूतफलावहम्—कलाहूतिकारम्—वेदपठनकालस्य पुनः पुनः प्रदायकम्—इत्यर्थः ।
अनन्तधारवेद पठनफलप्रदमिति यावत् ।

तम् ॥४६॥ तत्प्रार्थितश्च देवेशो यातः स्थावरलिंगताम् ॥ अरुणाद्रिरिति ख्यातः प्रशांतः संप्रकाशते ॥४७॥ दिव्यदुन्दुभिनिर्घोषैरप्सरोगीतनर्तनैः ॥
 पूज्यते तेजसं लिंगं पुष्पवृष्टिशतैः सदा ॥ ४८ ॥ ब्रह्मणामप्यतीतानां पुरा षण्णवतेः प्रभुः ॥ विष्णुनाभिसमुद्गतो ब्रह्मा लोकान्ससर्ज हि ॥ ४९ ॥
 स कदाचित्तपोविभ्रं कर्तुं कामेन योगिनाम् ॥ इंद्रेण प्रार्थितो ब्रह्मा ससर्ज ललितां स्त्रियम् ॥ ५० ॥ लावण्यगुणसंपूर्णमालोक्य कमलेक्षणाम् ॥
 मुमोह कंदर्पशरैः स विद्वद्दयो विधिः ॥ ५१ ॥ स्पृष्टुकामं तमालोक्य ब्रह्माणं कमलासनम् ॥ नत्वा प्रदक्षिणव्याजाद्रंतुमैच्छद्ब्राह्मराः ॥ ५२ ॥
 अस्यां प्रदक्षिणां भक्त्या कुर्वाणायां प्रजापतेः ॥ चतसृभ्योऽपि दिग्भ्योऽस्य मुखान्युदभवन्क्षणात् ॥ ५३ ॥ सा बाला पक्षिणी भूत्वा गगनं
 समगाहत ॥ पुनश्च खगरूपेण समायातं समीक्ष्य सा ॥ ५४ ॥ शरणं याचमाना सा शोणाद्रिमिममाश्रयत् ॥ ब्रह्मणा विष्णुना च त्वमदृष्टपदशे
 खरः ॥ ५५ ॥ रक्ष मामरुणाद्रीश शरण्य शरणागताम् ॥ इति तस्यां भयार्त्तायां कोशंत्यामरुणाचलात् ॥ ५६ ॥ उदभूत्स्थावराह्लिंगाद्व्याधः कश्चि
 द्भुर्द्धरः ॥ संधाय सायकं चापे संमेघगगनद्युतिः ॥ ५७ ॥ निषादे पुरतो दृष्टे मोहस्तस्य ननाश हि ॥ ततः प्रसन्नहृदयोतिनम्रः कमलोद्भवः
 ॥ ५८ ॥ नमश्चक्रे शरण्याय शोणाद्रिपतये तदा ॥ सर्वपापक्षयकृते नमस्तुभ्यं पिनाकिने ॥ ५९ ॥ अरुणाचलरूपाय भक्तवश्याय शंभवे ॥
 अजानतां स्वभक्तानामकर्मविनिवर्त्तने ॥ ६० ॥ त्वदन्यः कः प्रभुः कर्तुमशक्यं चापि देहिनाम् ॥ उपसंहर मे देहं तेजसा पापनिश्चयम् ॥ ६१ ॥
 अन्यं वा सृज विश्वात्मन्ब्रह्माणं लोकसृष्टये ॥ अथ तस्य वचः श्रुत्वा शिवो दीनस्य वेधसः ॥ ६२ ॥ उवाच करुणामूर्तिर्भूत्वा चंद्रार्द्धशेखरः ॥
 दत्तः कालस्तव मया पुरैव न निवर्त्यते ॥ ६३ ॥ कं वा रागादयो दोषा न बाधेरन्प्रभुस्थितम् ॥ तस्माद्गूरस्थितोऽप्येतदरुणाचलसंज्ञितम् ॥ ६४ ॥
 भजस्व तेजसं लिंगं सर्वदोषनिवृत्तये ॥ वाचिकं मानसं पापं कायिकं वा च यद्भवेत् ॥ ६५ ॥ विनश्यति क्षणात्सर्वमरुणाचलदर्शनात् ॥ प्रदक्षिणा
 नमस्कारैः स्मरणैरर्चनैः स्तवैः ॥ ६६ ॥ अरुणाद्रिरयं नृणां सर्वकल्मषनाशनः ॥ कैलासे मेरुशृंगे वा स्वस्थानेषु कलाद्रिषु ॥ ६७ ॥ संहस्यः कश्चिदे
 वाहमरुणाद्रिरयं स्वयम् ॥ यच्छृंगदर्शनान्नृणां चक्षुर्लाभेन केवलम् ॥ ६८ ॥ भवेत्सर्वाचनाशश्च लाभश्च ज्ञानचक्षुषः ॥ मदंशसंभवो ब्रह्मा स्वना
 म्ना ब्रह्मपुष्करे ॥ ६९ ॥ अत्र स्नातः पुरा ब्रह्ममोहोऽगाज्जगतीपतेः ॥ स्नात्वा त्वं ब्रह्मतीर्थं मां समभ्यर्च्य कृतांजलिः ॥ ७० ॥ मौनी प्रदक्षिणं कृत्वा
 विश्वात्मन्भव विज्वरः ॥ ७१ ॥ इति वचनमुदीर्य विश्वनाथं स्थितमरुणाचलरूपतो महेशम् ॥ अथ सरसि निमज्ज्य पद्मजन्मा दुरितहरं समपूजयत्क

मेण-॥७२॥ इममरुणगिरीशमेष वेधा यमनियमादिविशुद्धचित्तयोगः ॥ स्फुटतरमभिपूज्य सोपचारं गतदुरितोऽथ जगाम चाधिपत्यम् ॥७३॥ इति श्रीस्कादे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमाहात्म्ये पूर्वार्धे ब्रह्मपुष्करमाहात्म्यवर्णननाम पञ्चमोऽध्यायः ॥५॥ ॥ ॥ गौतम उवाच ॥ ॥ पुरा नारायणः कल्पे शयानः सलिलार्णवे ॥ शेषपर्यंकशयने कदाचिन्नैव बुध्यत ॥ १ ॥ तमसा पूरितं विश्वमपज्ञातमलक्षणम् ॥ वीक्ष्य कल्पावसानेऽपि विषेदुर्नित्यमूरयः ॥२॥ अहो कष्टमिदं रूपं तमसा विश्वमोहनम् ॥ येन कल्पावमानेपि विष्णुर्नाद्यापि बुध्यते ॥३॥ ज्योतिषः पुरुषं पूर्णमपश्यंतं सुरा अपि ॥ कथं वा तमसः शान्तिं लभेरन्परिभाविनः ॥४॥ इति निश्चित्य मनसा देवदेवमुमापतिम् ॥ चिंतयामासुरा तमस्थं तेजोराशिं निरंजनम् ॥ ५ ॥ ततः प्रसन्नो भगवांस्तेजोराशिर्महेश्वरः ॥ विश्वावनाय विज्ञप्तः प्रणतैर्नित्यमूरिभिः ॥ ६ ॥ ततस्तेजोमयाच्छंभोः स्फुलिगांशुसमुद्भवाः ॥ उदस्तंभंत देवानां त्रयस्त्रिंशच्च कोटयः ॥७॥ बोधितः सकलैर्देवैः समुत्थाय रमापतिः ॥ प्रभातं वीक्ष्य सकलं मनस्येवमचिन्तयत् ॥ ८ ॥ मया तमसि उद्रेकादकाले शयनं कृतम् ॥ प्रबोधाय परं ज्योतिः स्वयं दृष्टः सदाशिवः ॥ ९ ॥ जगदुत्पत्तिकृत्यानि स्वयं कर्तुं व्यवस्यति ॥ किं मयात्र पुनः कार्यं ब्रह्मणा वा स्वयंभुवा ॥१०॥ धिङ्मां स्थितमनात्मज्ञं निद्रया हतचेतसम् ॥ अथवा सर्वकर्तारं शरणं यामि शंकरम् ॥११॥ सर्वदोषप्रशमनं सर्वाभीष्टफलप्रदम् ॥ पवित्रमल्पपुण्यानां दुर्लभं शंभुदर्शनम् ॥१२॥ चिंतयन्नेवमात्मस्थं ज्योतिर्लिङ्गं सदाशिवम् ॥ प्रणनाम हरिर्भक्त्या देवमष्टांगतो मुहुः ॥१३॥ विश्वस्वष्टारमीशानं तुष्टाव दुरितच्छिदम् ॥ अथ तेजोमयः शंभुः शरण्यः शरणागतम् ॥१४॥ अनुगृह्य कटाक्षैस्तं समुत्तिष्ठेत्यभाषत ॥ उत्थाय करुणापूर्णं शंभुं चंद्रार्द्धशेखरम् ॥१५॥ नमस्त्रिभुवनेशाय त्रिमूर्तिगुणधारिणे ॥ त्रिदेवपुत्रे तुभ्यं त्रिदशे त्रिपुरदुहे ॥१६॥ त्वमेव जगतामीशो निजांशेर्देवतामयैः ॥ कार्यकारणरूपेण करोषि स्वेच्छया क्रियाः ॥१७॥ मां निगुज्य जगद्भूतौ परिमोह्य च मायया ॥ न दोषमुत संकल्पं विहातुमपि नेच्छसि ॥१८॥ किं करोमि जगन्मूर्तौ न्यस्तभारोऽस्म्यहं त्वयि ॥ न दोषमीहसे नूनमकालशयनेन माम् ॥१९॥ हर शम्भो हरेरातिमनुतापं समीक्ष्य मः ॥ आदिदेश हरः श्रीमान्प्रायश्चित्तं हरेर्गिदम् ॥ २० ॥ अरुणाचलरूपेण तिष्ठामि वसुधातले ॥ तस्य दर्शनमात्रेण भविता ते तमःक्षयः ॥ २१ ॥ पूर्वस्मै विष्णवे तत्र वरो दत्तो मया पुरा ॥ तदैव तेजसं लिङ्गमरुणाचलं संज्ञितम् ॥ २२ ॥ तेजोमयमिदं रूपं प्रशातं लोकरक्षणात् ॥ यदग्निमयमव्यक्तमपारगुणवैभवम् ॥ २३ ॥ नदीनां निर्झराणां च मेघमुक्तां

भसामपि ॥ अंनज्योतिर्मयत्वेन लयस्तत्रैव दृश्यते ॥ २४ ॥ अंधानां दृष्टिलाभेन पंगूनां पादसंचरैः ॥ अपुत्राणां च पुत्रास्या मृकानां वाक्प्रवृ
 त्तिभिः ॥ २५ ॥ सर्वसिद्धिप्रदानेन सर्वव्याधिविमोचनैः ॥ सर्वपापप्रशमनैर्यत्सर्ववरदं स्थितम् ॥ २६ ॥ इत्युक्तांतर्दधे शम्भुर्हरिश्चैवारुणाच
 लम् ॥ आगत्य तप आस्थाय शोणाचलमुपास्त च ॥ २७ ॥ तमद्रिं परितो दृष्ट्वा सुरान्काननसंश्रयान् ॥ ऋषीणामाश्रमान्पुण्यान्स्थापयामास
 वे हरिः ॥ वेदान्सांगोपनिषदान्समंतान्मूर्तिधारिणः ॥ २८ ॥ ससर्ज दिव्यरूपाणां शतमप्सरसां कुलम् ॥ नृत्यैर्गीतैश्च वादित्रैस्सेवध्वमिति चा
 दिशत् ॥ २९ ॥ स्नात्वा ब्रह्मसरस्यस्मिन्विष्णुः कमललोचनः ॥ प्रदक्षिणं चकारामुरुणाद्रिं समर्चितम् ॥ ३० ॥ अपापः सर्वलोकानामाधि
 पत्यं च लब्धवान् ॥ रमया सहितो नित्यमभिरूपसुरूपया ॥ ३१ ॥ भास्करस्तेजसां राशिःसुरैरपि पीडितः ॥ ब्रह्मोपदेशादानर्चं भक्त्यारुण
 गिरीश्वरम् ॥ ३२ ॥ निमज्ज्य विमले तीर्थे पावने ब्रह्मनिर्मिते ॥ प्रदक्षिणं चकारैनमुरुणाद्रिं स्वयंप्रभुम् ॥ ३३ ॥ अशेषदैत्यविजयं लब्ध्वा मेरु
 प्रदक्षिणम् ॥ लेभे च परमं तेजः परतेजःप्रणाशनम् ॥ ३४ ॥ दक्षशापानलाक्रांतस्सोमः शिववचोबलात् ॥ अरुणाचलमभ्यर्च्य लब्धरूपोऽभव
 त्पुनः ॥ ३५ ॥ अग्निर्ब्रह्मर्षिशापेन यक्ष्मरोगप्रपीडितः ॥ अपूतोऽपि पवित्रोऽभूदरुणाचलसेवया ॥ ३६ ॥ शक्रो वृत्रं बलं पाकं नमुचिं जुंभमु
 द्धतम् ॥ शिवलब्धवरान्दैत्यान्पुरा हत्वा जगत्पतीन् ॥ ३७ ॥ पातकैश्च परिक्षीणस्तथा लोकांतमाश्रितः ॥ शम्भुं प्रसाद्य तपसा शिवेन परिचोदितः
 ॥ ३८ ॥ अरुणाद्रिं समभ्यर्च्य विपापोऽभूत्सुराधिपः ॥ इष्ट्वा च हयमेधेन प्रीणयामास शंकरम् ॥ ३९ ॥ लब्ध्वा चेन्द्रपदं शक्रः शतमप्सरसां
 कुलम् ॥ सेवार्थमादिशच्छ्रीमान्दिव्यदुदुभिमेवया ॥ ४० ॥ पुष्पमेघान्समादिश्य दिव्याभिः पुष्पवृष्टिभिः ॥ समर्चयति शोणाद्रिं दिवि
 नित्यं च वंदते ॥ ४१ ॥ शोपोऽपि शोणशैलेशं समभ्यर्च्य शिवाज्ञया ॥ अभजत्कामरूपत्वं महीमण्डलधारकः ॥ ४२ ॥ अन्ये नागाश्च
 गन्धर्वाः सिद्धाश्चाप्सरसां गणाः ॥ दिक्पालाश्च तमभ्यर्च्य लेभिरेऽपेक्षितान्वरान् ॥ ४३ ॥ देवैरशेषदैत्यादीजैतुकामैः समुद्यतैः ॥ प्रार्थि
 तः सर्वतोऽभीष्टवरदोऽरुणभूधरः ॥ ४४ ॥ त्वष्टा विरचिताकार आदित्यस्तेजसा तपन् ॥ ग्रहनाथस्तु शोणाद्रिं विलंबयितुमुद्यतः ॥ ४५ ॥
 रथवाहाः पुनस्तस्य शक्तिहीनाः श्रमं गताः ॥ सोऽपि श्रिया विहीनश्च जातः शोणाद्रितेजसा ॥ ४६ ॥ नाशक्नोच्च दिवं गन्तुं सर्वगत्यांशुमा
 लिनः ॥ स तु ब्रह्मोपदेशेन ममाराध्यारुणाचलम् ॥ ४७ ॥ प्रीत्या तस्माद्रिभोलेंभे मार्गं व्योम्नो हयाञ्जुभान् ॥ ततः प्रभृति तिग्मांशुः स हि
 शोणाख्यपर्वतम् ॥ ४८ ॥ न लंघयति किं त्वस्य प्रदक्षिणपङ्क्तिमैः ॥ दक्षयागपङ्क्तिवस्ता हीनांगास्त्रिदशाः पुनः ॥ ४९ ॥ अरुणाचलमाराध्य

नवान्यंगानि लेभिरे ॥ पूषा दन्तं शिखी हस्तं भगो नेत्रं त्वखंडितम् ॥ ५० ॥ प्राणं वाणी च लेभे सा शोणाचलनिषेवणात् ॥ भार्गवः क्षीणने
त्रस्त विष्णुहस्तकुशाग्रतः ॥ ५१ ॥ बलिदत्तावनीदानजलधारानिरोधतः ॥ स तु शोणाचलं गत्वा तपः कृत्वातिदुष्करम् ॥ ५२ ॥ लेभे नेत्रं
च पूतात्मा भास्कराख्ये गिरी स्थितः ॥ अरुणाचलनाथस्य सेवया सूर्यसारथिः ॥ ५३ ॥ प्रतर्दनाख्यो नृपतिर्ग्रहीतुं देवकन्यकाम् ॥ अरुणा
द्रिपतेर्गानं कुर्वती सादरोऽभवत् ॥ ५४ ॥ क्षणात्कपिमुखो जातो मंत्रिभिश्चोदितो नृपः ॥ प्रत्यर्थ्य तां पुनश्चान्याः प्रादादरुणभृते ॥ ५५ ॥
ततश्चारुमुखो जातः प्रसादादरुणेशितुः ॥ सायुज्यमस्मै सकलं दत्तवान्भक्तिभावतः ॥ ५६ ॥ अरुणाचलनाथस्य संनिधौ ज्ञानदुर्बलः ॥ गंधर्वः पुष्प
काख्यस्तु भक्तिहीनो ह्यगात्पुरा ॥ ५७ ॥ ततो व्याघ्रमुखं दृष्ट्वा गंधर्वपरिचारकाः ॥ किमेतदिति साश्चर्यं पप्रच्छुस्ते परस्परम् ॥ ५८ ॥ अथ नारद
निर्दिष्टमवज्ञाफलमात्मनः ॥ बुद्धारुणाद्रिं संपूज्य पुनश्च सुमुखोऽभवत् ॥ ५९ ॥ शिवभूमिरियं ख्याता परितो योजनद्वयम् ॥ मुक्तिस्तत्र प्रमी
तानां कदापि विलयो न हि ॥ ६० ॥ सप्तर्षयः पुरा भूमौ शापदोषसमन्विताः ॥ सिषेविरेरुणाद्रिं वै नाथो ज्ञात्वा विनिश्चयम् ॥ ६१ ॥ शाप
मोक्षं ददौ श्रीमान्सप्तर्षीणां महात्मनाम् ॥ सप्तर्षिभिः कृतं तीर्थं सर्वपापविनाशनम् ॥ ६२ ॥ शोणाचलस्य निकटे दृश्यते पावनं शुभम् ॥
पंगुर्मुनिः शोणशैलात्पादौ लब्धुं समागतः ॥ ६३ ॥ अंतर्हितप्रार्थितार्थो दारुहस्तपुटे बहन् ॥ जानुचंक्रमणव्यग्रः शोणनद्यास्तटं गतः ॥ ६४ ॥
दारुहस्तपुटे तीर्थे निचिक्षेप पिपासतः ॥ जानुचंक्रमणे तस्मिन्भूर्तस्तोयं पिपासति ॥ ६५ ॥ अथ शोणाचलं प्राप्तः कथं वा दारुहस्तकः ॥
किमेतदिति तं पृच्छन्नाधावत्कलितत्परः ॥ ६६ ॥ लब्धपादश्च सहसा जगाम च निजालयम् ॥ नाद्राक्षीत्पुरुषं तत्र दारुहस्तौ पुरोगमौ ॥ ६७ ॥
स्वयं गृहीत्वा चालोक्य वंदेऽरुणपर्वतम् ॥ ननंद लब्धचरणो लब्धरूपो महामुनिः ॥ ६८ ॥ विस्मयोत्फुल्लनयनैः शिवभक्तेर्महात्मभिः ॥ पूजितो
लब्धपादः सज्जगाम च यथागतम् ॥ ६९ ॥ वाली शक्रसुतः श्रीमाच्छृंगादुदयभृत्तः ॥ अस्ताचलस्य शिखरं प्रतिगन्तुं समुद्यतः ॥ ७० ॥
आलुलोकेऽरुणगिरिं मध्ये देवनमस्कृतम् ॥ ऊर्ध्वं गंतुं समुद्युक्तः क्षीणवीर्योऽपतद्भुवि ॥ ७१ ॥ पित्रा शक्रेण संगम्य चोदितः शोणपर्व
तम् ॥ लिंगं तैजसमभ्यर्च्य लब्धवीर्योऽभवत्पुनः ॥ ७२ ॥ नलः पूर्वं समभ्यर्च्य स्वसृष्टा मानवप्रियाः ॥ पालयामास धर्मात्मा नीतिसारस
मन्वितः ॥ ७३ ॥ इलः प्रविश्य सहसा गौरीवनमखंडितम् ॥ स्त्रीभावं समनुप्राप्तः पप्रच्छ त्वं पुरोधसम् ॥ ७४ ॥ वशिष्ठेन समादिष्टः शोणाद्रिं
समपूजयत् ॥ तपसारथ्य देवेशं पुनः पुंस्त्वमुपागतः ॥ ७५ ॥ सोमोपदेशाद्भक्त्याथ सस्माराणुपर्वतम् ॥ ईशानुग्रहतो लेभे शापमोक्षं तपो

धिकः ॥ ७६ ॥ लेभे च परमं स्थानमप्राप्यममरैरपि ॥ भरतो मृगशावस्य स्मरणादायुषोऽत्यये ॥ ७७ ॥ न मुक्तिं प्राप योगेन मृगजन्मनि
 संगतः ॥ पत्नीविरहजं दुःखं प्राप्तवानमितं हरिः ॥ ७८ ॥ पुनर्भूषणदेशेन शोणाद्रिमिममर्चयन् ॥ अवतारेषु सर्वेषु सर्वदुःखान्यपाकरोत् ॥ ७९ ॥
 सरस्वती च सावित्री श्रीर्भूमिः सरितस्तथा ॥ अभ्यर्च्य शोणशैलेशमापदो निरतारिषुः ॥ ८० ॥ भास्करः पूर्वदिग्भागे विश्वामित्रस्तु दक्षिणे ॥
 पश्चिमे वरुणो भागे त्रिशूलं चोत्तराश्रयम् ॥ ८१ ॥ योजनद्वयपर्यन्ते सीमाः शैलेषु संस्थिताः ॥ चतस्रो देवतास्त्वेताः सेवन्ते शोणपर्वतम् ॥ ८२ ॥
 स्थिताः सीमावसानेषु शोणाद्रीशमवस्थितम् ॥ नमन्ति देवाश्चत्वारः शिवं शोणाचलाकृतिम् ॥ ८३ ॥ अस्योत्तरस्मिच्छिखरे दृश्यते वटभूरुहः ॥
 सिद्धदेवः सदैवास्ते यस्य मूले महेश्वरः ॥ ८४ ॥ यस्य च्छायातिमहती सर्वदा मण्डलाकृतिः ॥ लक्ष्यते विस्मयोपेतैः सर्वदा देवमानवैः ॥ ८५ ॥
 अष्टभिः परितो लिंगैरष्टदिक्पालपूजितैः ॥ अष्टासु संस्थितैर्दिक्षु शोभते ह्युपसेवितः ॥ ८६ ॥ नृपाणां शम्भुभक्तानां शंकराज्ञानुपालिनाम् ॥
 अत्रैव महदास्थानमादिक्चन निर्मितम् ॥ ८७ ॥ बकुलश्च महास्तत्र सदा र्थितफलप्रदः ॥ आगमार्थविदा मूले वामदेवेन सेव्यते ॥ ८८ ॥ अग
 स्त्यश्च वशिष्ठश्च संपूज्यारुणभूधरम् ॥ संस्थाप्य लिंगे विमले तेपाते तादृशं तपः ॥ ८९ ॥ हिरण्यगर्भतनयः पुरा शोणनदः पुमान् ॥ अत्र तीव्रं तप
 स्तप्त्वा गंगाभिमुखगोऽभवत् ॥ ९० ॥ अत्र शोणनदी पुण्या प्रवहत्यमलोदका ॥ वेणा च पुण्यतटिनी परितः सेवतेऽचलम् ॥ ९१ ॥ वायव्याश्च
 दिशो भागे वायुतीर्थं च शोभते ॥ तत्र स्नात्वा मरुत्पूर्वं जगत्प्राणत्वमाप्तवान् ॥ ९२ ॥ उत्तरेऽस्य गिरेस्तीर्थं सुवर्णकमलोज्ज्वलम् ॥ दिव्यसौगंधिका
 कर्णं हंसभृंगमनोहरम् ॥ ९३ ॥ कौबेरं तीर्थमेशान्यामैशान्यं तीर्थमुत्तमम् ॥ ९४ ॥ तस्यैव पश्चिमे भागे विष्णुः कमललोचनः ॥ स्नात्वा विष्णु
 त्वमभजत्कमलालालिताकृतिः ॥ ९५ ॥ नवग्रहाः पुरा तत्र स्नात्वा ग्रहपदं गताः ॥ नवग्रहप्रसादश्च जायते तत्र मञ्जताम् ॥ ९६ ॥ दुर्गा विनायक
 स्कन्दौ क्षेत्रपालः सरस्वती ॥ रक्षन्ति परितस्तीर्थं ब्राह्ममेतदनन्तरम् ॥ ९७ ॥ गंगा च यमुना चैव गोदावरी सरस्वती ॥ नर्मदासिन्धुकावेर्यः
 शोणः शोर्णनदी च सा ॥ ९८ ॥ एता गूढा निपेवंते पूर्वाद्याशासु संततम् ॥ नश्यन्त्यः सकलं पापमात्मक्षेत्रसमुद्भवम् ॥ ९९ ॥ अन्याश्च सरितो
 दिव्याः पार्थिव्यश्च शुभोदकाः ॥ उदजृम्भन्त सहसा शोणाद्रीशप्रसादतः ॥ १०० ॥ आगस्त्यं दक्षिणे भागे तीर्थं महदुदाहृतम् ॥ सर्वभाषार्थसंसि
 द्विर्जायते तत्र मञ्जताम् ॥ १०१ ॥ अत्रागस्त्यः समागत्य स्नात्वा मुनिगणावृतः ॥ अभ्यर्चयति शोणाद्रिं मासि भाद्रपदे सदा ॥ १०२ ॥ वाशि
 ष्ठमुत्तरे भागे तीर्थं दिव्यं शुभोदयम् ॥ सर्ववेदार्थसंसिद्धिर्जायते तत्र मञ्जनात् ॥ १०३ ॥ अत्र मेरोः समागत्य वशिष्ठो भगवानृषिः ॥ करोत्या

स्कां.म.पु.
॥२२३॥

श्वयुजे मासि शोणाद्रीशनिषेवणम् ॥ १०४ ॥ गंगानाम महातीर्थं पूर्वोत्तरदिशि स्थितम् ॥ तत्र स्नानाद्भवन्तृणां सवपातकनाशनम् ॥ १०५ ॥
गंगाद्याः सरितः सर्वाः कार्तिके मासि संगताः ॥ अत्रारुणाद्रिनाथस्य सेवां कुर्वति सादरम् ॥ १०६ ॥ ब्राह्म्यनाम महातीर्थमरुणाद्रीशसन्निधौ ॥
तस्योपसंगमात्सद्यो ब्रह्महत्यादि नश्यति ॥ १०७ ॥ मार्गे मासि समागत्य ब्रह्मलोकात्पितामहः ॥ स्नात्वा तत्प्रत्यहं देवमर्चयत्यरुणाचलम् ॥
॥ १०८ ॥ पौषे मासि समागत्य स्नात्वा तीर्थे निजैः सुरैः ॥ महेंद्रः शोणशैलेशमभ्यर्चयति शंकरम् ॥ १०९ ॥ शैवंनाम महातीर्थं संनिधौ
तत्र वर्तते ॥ रुद्रो ब्रह्मकपालेन सह तत्र न्यमज्जत ॥ ११० ॥ अत्र शम्भुर्गणैः सार्द्धं माघे मासि प्रसीदति ॥ प्रायश्चि
त्तानि सर्वाणि नृणां सफलयन्भुवि ॥ १११ ॥ आग्नेयमग्निदिग्भागे तीर्थं सौभाग्यदायकम् ॥ अग्निरत्र पुरा स्नात्वा स्वाहया
संगतः सुखी ॥ ११२ ॥ अनंगोपि स्मरः स्नात्वा फाल्गुने मासि संगतः ॥ अभ्यर्च्य शोणशैलेशमभूत्सर्वसुखाधिपः ॥ ११३ ॥
दिशि दक्षिणपूर्वस्यां वैष्णवं तीर्थमद्भुतम् ॥ ब्रह्मर्षयः सदा तत्र वसन्ति कृतकौतुकाः ॥ ११४ ॥ चैत्रे मासि समागत्य विष्णुस्तत्र रमापतिः ॥
स्नात्वाभ्यर्च्यारुणाद्रीशमभवच्छोकनायकः ॥ ११५ ॥ सौरनाम महातीर्थं कौबेरदिशि जृम्भितम् ॥ सर्वरोगोपशान्तिश्च जायते तत्र मज्जनात् ॥
॥ ११६ ॥ वैशाखे मासि दिनकृत्स्नात्वात्रेशं निषेवते ॥ बालखिल्यैः समं श्रीमान्वंदैश्च सह संगतः ॥ ११७ ॥ आश्विनं पावनं तीर्थमीशब्रह्मोत्तरे
स्थितम् ॥ आप्णुतौ भिषजौ दसौ पूतावत्र निमज्जनात् ॥ ११८ ॥ अत्राश्विनो समागत्य स्नात्वाभ्यर्च्य च शंकरम् ॥ दक्षिणे शोण
शैलस्य निकटे वर्तते शुभम् ॥ ११९ ॥ कामदं मोक्षदं चैव तीर्थं पांडवसंज्ञितम् ॥ पुरा हि पांडवास्तत्र मज्जनात्क्षितिनायकाः ॥ १२० ॥ अत्र
धात्री समागत्य सर्वोषधिफलान्विता ॥ ज्येष्ठे मासि समं देवैरर्चयन्चारुणाचलम् ॥ १२१ ॥ आषाढे मासि संत्यक्ता विश्वेदेवा महाबलाः ॥
अभ्यर्च्य शोणशैलेशमागच्छन्मखराध्यताम् ॥ १२२ ॥ वैश्वदेवं महातीर्थं सोमसूर्योत्तराश्रयम् ॥ विश्वाधिपत्यमतुलं लभ्यते तत्र मज्जनात् ॥
॥ १२३ ॥ परितो लक्ष्यते तीर्थं पूर्वस्यां दिशि शोभने ॥ अत्र लक्ष्मीः पुरा स्नात्वा लेभे पुरुषमुत्तमम् ॥ १२४ ॥ उत्तरस्यां दिशि पुरा पुण्या
स्कंदनदी स्थिता ॥ अत्र स्नात्वा पुरा स्कंदः संप्राप्तो विपुलं बलम् ॥ १२५ ॥ पश्चिमस्यां दिशि ख्याता परा कुंभनदी शुभा ॥ अगस्त्यः
कुंभकः कुंभस्तत्र नित्यं व्यवस्थितः ॥ १२६ ॥ गंगा च मूलभागस्था यमुना गगने स्थिता ॥ सोमोद्भवा शिरोभागे सेवते शोणपर्वतम् ॥ १२७ ॥
बहून्यपि च तीर्थानि संभूतानि समंततः ॥ तेषां भेदान्पुरा वेत्तुं मार्कण्डेयस्तु नाशकः ॥ १२८ ॥ तपोभिर्बहुभिस्सोयं शोणाद्रीशमतोषयत् ॥

माहे.सं.१
(अ.म.१५.)
अ० ६

॥२२३॥

प्रार्थयामास च वरं प्रीतात्तस्मान्मुनीश्वरः ॥ १२९ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ भगवन्नरुणाद्रीश तीर्थभेदाः सहस्रशः ॥ प्रख्याताश्च प्रकाशंते
 दुर्बोधास्त्वल्पचेतसाम् ॥ १३० ॥ कथमेकत्र सानिध्यं लभेरन्भुवि मानवाः ॥ अपर्याप्तश्च भवति पृथगेषां निषेवणे ॥ १३१ ॥ अंतर्निगूढतेजास्त्वं
 गत्वा यस्सकलैः सुरैः ॥ आराध्यसे कुरु तथा शोणाद्रिस्पर्शमीरुभिः ॥ १३२ ॥ अहं च शंभुमभ्यर्च्य तपसारुणपर्वतम् ॥ सर्वलोकोपकारार्थं सूक्ष्म
 लिंगमपूजयम् ॥ १३३ ॥ विश्वकर्मकृतं दिव्यं विमानं विविधोत्सवम् ॥ संकल्प्य सकलान्भोगान्नित्यानजनयत्पुनः ॥ १३४ ॥ धर्मशास्त्राणि
 विविधान्यवापुर्मुनिपुंगवाः ॥ शिवकार्याणि सर्वाणि चक्रुर्मक्तिसमन्विताः ॥ १३५ ॥ मया च शंभुमभ्यर्च्य कृताग्न्याहुतिसंभवाः ॥ सप्त कन्या
 वरारोहाः पूजार्थं विनियोजिताः ॥ १३६ ॥ हतशत्रुगणैर्भूपैर्लब्धराज्यैः पुरा नृपैः ॥ प्रत्येकं विविधैर्भोगैः शोणशैलाधिपोर्चितः ॥ १३७ ॥ इदं
 मनुभववैभवं विचित्रं दुरितहरं शिवलिंगमद्रिरूपम् ॥ अमलमनभिगम्यनामधेयं वरमरुणाद्रिनायकं भजस्व ॥ १३८ ॥ अवनतजनरक्षणोचि
 तस्य स्मरणनिराकृतविश्वकल्मषस्य ॥ भजनममितपुण्यराशियोगादरुणगिरेः कृतिनः परं लभस्व ॥ १३९ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीति
 साहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमाहात्म्ये पूर्वार्धेऽरुणाचलस्थविविधतीर्थमाहात्म्यवर्णनं नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ॥ पार्वत्यु
 वाच ॥ ॥ कथमग्निमयं लिंगमभिगम्यमभूद्रुवि ॥ प्राणिनामपि सर्वेषामुपशान्तिं कथं गतः ॥ १ ॥ तीर्थानामुद्भवः पुण्यात्कथं चारुणपर्वतात् ॥
 उपसंहृतसर्वांगः कथं वा वद मेऽचलः ॥ २ ॥ ॥ गौतम उवाच ॥ ॥ कृते त्वग्निमयः शैलस्त्रेतायां मणिपर्वतः ॥ द्वापरं हाटकगिरिः कलौ मरकताचलः
 ॥ ३ ॥ बहुयोजनपर्यंतं कृते वह्निमये स्थिते ॥ बहिः प्रदक्षिणं चक्रुः प्रशाम्यति महर्षयः ॥ ४ ॥ शनैः शान्तोरुणाद्रीशः श्रीमानभ्यर्चितः सुरैः ॥ लोक
 गुप्त्यर्थमत्यर्थमुपशान्तोरुणाचलः ॥ ५ ॥ अथ गौरी मुनिं प्राह कथं शान्तोरुणाचलः ॥ कथं वा प्रार्थयामासुर्देवेशं त्रिदश इमम् ॥ ६ ॥ इति तस्या वचः
 श्रुत्वा गौतमस्त्वभ्यभाषत ॥ प्रशस्य भक्तिमतुलं तस्यास्तत्त्वार्थवेदिनीम् ॥ ७ ॥ ॥ गौतम उवाच ॥ ॥ अग्निरूपं पुरा शैलमासादयितुमक्षमाः ॥
 पुरा सुराः स्तुतिं चक्रुरभ्यर्च्य क्रतुसंभवैः ॥ ८ ॥ भगवन्नरुणाद्रीश सर्वलोकहितावह ॥ अग्निरूपोऽपि संशान्तः प्रकाशस्व महीतले ॥ ९ ॥ असौ
 यस्ताम्रो अरुण उत बभ्रुः सुमंगलः ॥ इति त्वां सकला वेदाः स्तुवंति शिवविग्रहम् ॥ १० ॥ नमस्ताम्रायारुणाय शिवाय परमात्मने ॥ वेदवेद्य
 स्वरूपाय सोमाय सुखरूपिणे ॥ ११ ॥ त्वद्रूपमखिलं देव जगदेतच्चराचरम् ॥ निधानमिव ते रूपं देवानामिदमीक्ष्यते ॥ १२ ॥ वर्षतां च पयोदानां
 निर्झराणां च भूयसाम् ॥ सलिलोपायसंहारो युक्तस्ते युगसंक्षये ॥ १३ ॥ अग्नेरापः समुद्रतास्त्वत्तो हि परमात्मनः ॥ विश्वसृष्टिं वितन्वन्ति विचित्रगुण

स्कां.म.पु.
॥२२४॥

वैभवात् ॥ १४ ॥ शीतो भव महादेव शोणाचल कृपानिधे ॥ सर्वेपामपि जीवानामभिगम्यो भव प्रभो ॥ १५ ॥ इति स्तुतः सुरैः सर्वैरानतैर्भक्तवत्सलः ॥ सद्यः शीतलतां गच्छन्नभिगम्योऽभवत्प्रभुः ॥ १६ ॥ प्रावर्त्तत पुनर्नद्यो निर्झराश्च बहूदकाः ॥ वर्षतामपि मेघानां न जग्राह जलं बहु ॥ १७ ॥ तथापि तरुणाकर्णोद्यत्कालाग्निशतकोटिभिः ॥ समानदीप्तिरभजजीवानामभिगम्यताम् ॥ १८ ॥ विसृज्य विश्वसलिलं नदीश्च रसविसरैः ॥ संपूर्यः सकलैर्देवैः सर्वदा संप्रकाशते ॥ १९ ॥ तीर्थानि तानि तान्यासन्परितः प्रार्थनावशात् ॥ दिक्पालानां सुराणां च महर्षीणां महात्मनाम् ॥ २० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा गौरी कुतुकसंयुता ॥ तीर्थानामुद्भवं सर्वं श्रोतुं समुपचक्रमे ॥ २१ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ कानि तीर्थानि जातानि शोणाद्रेर्लोकगुप्तये ॥ भगवन्ब्रूहि सकलं तीर्थानामुद्भवं मम ॥ २२ ॥ इति तस्या वचः शृण्वन्गिरिशाल्संश्रुतं पुरा ॥ तीर्थानामुद्भवं सर्वं व्याख्यातुमुपचक्रमे ॥ २३ ॥ ॥ गौतम उवाच ॥ ॥ ऐन्दवंनाम महातीर्थमिन्द्रभागे समुत्थितम् ॥ तत्र स्नात्वा पुरा शक्रो ब्रह्महत्यां व्यपोहयत् ॥ २४ ॥ ब्रह्मतीर्थं पुनर्दिव्यं वह्निकोणे समुत्थितम् ॥ परस्त्रीसंगमात्पापं वह्निः स्नात्वात्र चात्यजत् ॥ २५ ॥ याम्यंनाम महातीर्थं यमभागे विजृम्भते ॥ अत्र स्नात्वा यमोऽत्याक्षीद्वयं ब्रह्मास्त्रसंभवम् ॥ २६ ॥ नैऋतं तु महातीर्थं नैऋत्यां दिशि शोभते ॥ भूतवेतालविजयं तत्र स्नात्वर्षयो गताः ॥ २७ ॥ पश्चिमे वारुणं तीर्थं दिग्भागे च प्रकाशते ॥ शल्यकोशं पुरा लेभे स्नात्वात्र वरुणो निजम् ॥ २८ ॥ वायव्ये वायवीयं च तीर्थमत्र प्रकाशते ॥ तत्र स्नात्वा ययौ वायुर्जगत्प्राणत्ववैभवम् ॥ २९ ॥ उत्तरे चात्र दिग्भागे सोमतीर्थमिति स्मृतम् ॥ तत्र स्नात्वा पुरा सोमो यक्ष्मरोगादमुंचत ॥ ३० ॥ ऐशाने चात्र दिग्भागे विष्णुतीर्थमिति स्मृतम् ॥ तत्र स्नात्वा पुरा विष्णुः श्रिया च सह संगतः ॥ ३१ ॥ मार्कण्डेयः पुरा देवि प्रार्थयामास शंकरम् ॥ सदाशिव महादेव देवदेव जगत्पते ॥ ३२ ॥ बहूनामिह तीर्थानामेकत्र स्यात्समागमः ॥ केनोपायेन भगवन्कृपया वद शंकर ॥ ३३ ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा देवदेव उमापतिः ॥ उपायं दर्शयामास मुनये प्रीतमानसः ॥ ३४ ॥ ॥ महेश्वर उवाच ॥ ॥ सदोपहारवेलायां सर्वतीर्थसमुच्चयः ॥ सन्निधिं मम संप्राप्तः सेवते गूढरूपतः ॥ ३५ ॥ नान्यदन्वेषणीयं ते तीर्थमत्र महामुने ॥ ममोपहारवेलायां दृश्यते तीर्थसंचयः ॥ ३६ ॥ तस्माद्भक्तियुतैर्नित्यं सर्वतीर्थसमागमः ॥ मुनिभिश्च सुरैः सर्वैर्नैवेद्यांते विलोक्यताम् ॥ ३७ ॥ इति देवि पुरा देवो मार्कण्डेयाय शंकरः ॥ उपादिशदमेयात्मा तीर्थसंदर्शनक्रमम् ॥ ३८ ॥ ॥ गौतम उवाच ॥ ॥ सर्वाण्यपि च पुण्यानि तीर्थानि शिवसन्निधौ ॥ सदोपहारवेलायां दृश्यानि किल मानवैः ॥ ३९ ॥ व्रतं तीर्थं तपो वेदा यज्ञाश्च

माहे०खं०१

(अ.मा.३ पू.)

अ० ७

॥२२४॥

नियमादयः ॥ योगाश्च शोणशैलेशदर्शनादृष्टसंचराः ॥ ४० ॥ निशम्य वाक्यं मुनिपुंगवस्य प्रसेदुषी पर्वतराजपुत्री ॥ अवोचदत्यद्भुतमेतदत्र
त्वयोपदिष्टं भुवि तीर्थजालम् ॥ ४१ ॥ अहं कृतार्था तपतां वरिष्ठ त्वत्संगमात्संप्रति तीर्थजालम् ॥ प्राप्ता नमस्तेऽस्तु तपोविशेषं शिवोपि
मेऽत्रादिशदेव कर्तुम् ॥ ४२ ॥ कथं गिरीशः पुनरत्र देवः स्फुरन्महावह्निवपुर्धरोऽपि ॥ प्रशांतरूपः परमेश्वरोऽयमभ्यर्चनीयो भुवि मर्त्यवर्गेः
॥ ४३ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डे ऽरुणाचलमाहात्म्ये पूर्वार्धेऽरुणाचलस्थविषयतीर्थ
वर्णनं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ गौतम उवाच ॥ ॥ शृणु देवि पुरावृत्तं कैलासे मेरुधन्विना ॥ आदिष्टस्तीर्थयात्रार्थमहं
लिंगानि वीक्षितुम् ॥ १ ॥ रुद्रक्षेत्रे च केदारे तथा बदरिकाश्रमे ॥ काश्यां पुण्येषु देशेषु तथा श्रीपर्वते शिवे ॥ २ ॥ कांचीमुख्यासु पुण्यासु पुरी
ष्वप्यगमं तदा ॥ ऋषिभिर्विबुधैः सार्थैर्गणैर्योगिभिरुत्तमैः ॥ ३ ॥ स्थापितानि च लिंगानि स्वयंभूनि च दृष्टवान् ॥ तत्रतत्र महाभागे तीर्थानि
शिवसन्निधौ ॥ ४ ॥ सेवमानः सशिष्योऽहं पर्यटन्पृथिवीमिमाम् ॥ एवं तीर्थानि सर्वाणि ग्राहमानो ब्रतान्वितः ॥ ५ ॥ तपांसि यज्ञकर्माणि
कुर्वन्भूमिं समाचरन् ॥ शिवस्मरणसंयुक्तः शिवलिंगानि सन्नमन् ॥ ६ ॥ सर्वाणि भुवि पुण्यानि देशमेतमुपाश्रयम् ॥ अत्र देवं महादेवमविकेशं
त्रियंबकम् ॥ ७ ॥ अरुणाद्रिरितिख्यातं पर्वतं लिंगमैक्षिपि ॥ अत्र सिद्धा महात्मानो मुनयश्च दृढव्रताः ॥ ८ ॥ कंदमूलफलाहारा दृष्टाः शोणाद्रि
सेवकाः ॥ अस्तौपमादिमं लिंगमरुणाद्रिमयं महत् ॥ ९ ॥ आद्येन ब्रह्मणा पूर्वमर्चितं दिव्यचक्षुषा ॥ असौ यस्ताम्रो अरुण उत बभ्रुः सुमंगलः ॥
॥ १० ॥ इति वेदाः स्तुवंति त्वामरुणाद्रीश संततम् ॥ नमस्ताम्राय चारुणाय शिवाय परमात्मने ॥ ११ ॥ सर्ववेदस्वरूपाय नित्यायामृतमूर्तये ॥
कालाय करुणाद्राय दृष्टिपेयामृताब्धये ॥ १२ ॥ भक्तवात्सल्यपूर्णाय पुण्याय पुरमेदिने ॥ दर्शनं तव देवेश सर्वधर्मफलप्रदम् ॥ १३ ॥ भुवि लब्धवतां
भूयो नान्यत्कार्यं तपः क्वचित् ॥ भवता कर्मभूरेपा वर्ततेद्य निरोधिता ॥ १४ ॥ प्रार्थयंते स्वयं वासान्देवाश्चात्र त्वदाश्रये ॥ कालसंग्रहसंजातं फलं
लब्धं मयाधुना ॥ १५ ॥ अन्यत्कृतं तपः सर्वं त्वदर्शनफलं मम ॥ ईदृशं तव देवेश रूपमत्यद्भुतोदयम् ॥ १६ ॥ एकमद्रिमयं लिंगं न क्वचिदृष्ट
वान्भुवि ॥ सूर्येद्रग्निः संयुक्तकोणत्रयमनोहरम् ॥ १७ ॥ त्रिमूर्तिरूपं देवेश दृश्यते ते वपुर्महत् ॥ शक्तित्रयस्वरूपेण कालत्रयविधानकम् ॥ १८ ॥
त्रिवेदात्मं त्रिकोणांगं लिंगं ते दृष्टमद्भुतम् ॥ त्रैलोक्यरक्षणार्थाय विततं रूपमास्थितः ॥ १९ ॥ दृश्यते वसुधाभागे शोणाद्रिरिति विश्रुतः ॥ अजान

स्कं.म.पु.
॥२२५॥

तां च मर्त्यानां समालोकनमात्रतः ॥ २० ॥ वितरत्यखिलान्भोगानव्याजकरुणानिधिः ॥ अर्चया रहितं लिंगमन्यं शून्यमुदाहृतम् ॥ २१ ॥
इदं तु पूजितं देवैः सदा सर्व्वरप्रदम् ॥ प्रसीद करुणापूर्णं शोणाचल महेश्वर ॥ २२ ॥ त्रायस्व भवभीतं मां प्रपन्नं भक्तवत्सल ॥ द्रष्टव्यं द्रष्टमेतत्ते
रूपमत्यद्भुतं महत् ॥ २३ ॥ कृतार्थय कृपासिंधो शरण्य शरणागतम् ॥ इति संस्तूयमानो मे देवः शोणाचलेश्वरः ॥ २४ ॥ अदर्शयत्परं रूपं दिव्य
मेहीत्युवाच माम् ॥ प्रीतोऽस्मि भवतः स्तोत्रैर्भक्त्या च परया भृशम् ॥ २५ ॥ अत्रैव भवतो वासो नित्यमस्तु ममांतिके ॥ संपूजय च मां
नित्यं भुवि भोगैः सनातनैः ॥ २६ ॥ तपसा तप सर्वेषां महत्त्वमिह दर्शय ॥ पूर्वं कैलासशिखरे वसंतं त्वां तपोन्वितम् ॥ २७ ॥ आदिशं
पृथिवीभागे शोणाद्रौ पूजयेति माम् ॥ सप्तर्षिपूजिता पूजा दिवि मे संप्रकाशते ॥ २८ ॥ तथा नित्यार्चनायुक्तः प्रकाशय धरा-
तले ॥ सर्वेषामेव जंतूनां हिताय त्वं तपोऽधिकः ॥ २९ ॥ भुवि मां पूजयार्चाभिरागमोक्ताभिरादरात् ॥ दिव्या मम महापूजा दृश्या हि
दिवि देवतैः ॥ ३० ॥ प्रकाशनीया भवता पार्थिवी वसुधातले ॥ माहात्म्यं पूर्वमेवोक्तं यथाहमरुणाचलः ॥ ३१ ॥ स्थितो वसुं
धराभागे मया प्रीतं तु ते भृशम् ॥ ये वा संपूजयन्ति स्म पूर्वं मां सुकृताधिकाः ॥ ३२ ॥ तेभ्यस्त्वमधिको भूमौ प्रकाशस्व शिवार्चनम् ॥
इत्यादिष्टो हि देवेशं प्रणम्य भवभक्तिमान् ॥ ३३ ॥ अन्वपृच्छं दयापूर्णमरुणाद्रीशमानमन् ॥ अनासाद्यमिदं रूपमग्निरूपं महेश्वरम् ॥ ३४ ॥
कथमद्यार्चयाम्येनं मर्त्यलोकोचितार्चनैः ॥ आदेशमिममन्वर्थं कथं वा कल्पयाम्यहम् ॥ ३५ ॥ उपायमादिश श्रीमन्नभिगम्यो यथा भवान् ॥
इति विज्ञापितो देवः श्रीमाञ्छोणाचलेश्वरः ॥ ३६ ॥ अन्वग्रहीदशेषात्मा प्रणतं मां दयानिधिः ॥ अहं तु सूक्ष्मलिंगानि प्रकाशिष्ये महीतले ॥
॥ ३७ ॥ आगमोक्तक्रियाभेदैः पूजां मे प्रतिपादय ॥ पंचावरणसंयुक्तं लिंगं मे सूक्ष्ममद्भुतम् ॥ ३८ ॥ अरुणाद्रीश्वराभिरुच्यं संपूजय तपोबलैः ॥
इत्यादिश्य महादेवः स्वयंभु विमलं महत् ॥ ३९ ॥ रूपं मे दर्शयामास सूक्ष्मलिंगात्मना शिवः ॥ आलोक्य विमलं लिंगं सूक्ष्मं तत्स्वयमुच्छ्रि-
तम् ॥ ४० ॥ अशेषाऽऽवरणोपेतं कृतार्थहृदयोऽभवम् ॥ पुनर्व्यज्ञापय देवं शम्भुमाश्रितवत्सलम् ॥ ४१ ॥ आगमोक्तप्रकाराणामनिरीक्ष्यत्वमाग-
तम् ॥ कथं तु तव रूपाणां नामभेदान्वियोजितान् ॥ ४२ ॥ जानीयां करुणामूर्ते स्वयमीश्वर मत्प्रभो ॥ पूजकास्तव के वा स्युर्मदिरं वात्र कीदृ-
शम् ॥ ४३ ॥ कथं स्तोत्रं कथं पूजा के वात्र परिचारकाः ॥ स्थानरक्षा कथं वा स्यात्के वात्मपरिरक्षकाः ॥ ४४ ॥ कथं वा मानुषी पूजा नित्या
संवर्धते तव ॥ आगता बहवो देवाः श्रेष्ठेयं मनुजैः कथम् ॥ ४५ ॥ प्रसीद परमेशान स्वयमाज्ञापयाखिलम् ॥ एवं विज्ञापितो देवः शोणाद्रीशः

माहे० सं० १
(अ.मा. ३ पु.)
अ० ८

॥२२५॥

स्वयं प्रभुः ॥ ४६ ॥ आज्ञापयत्तदा देवो विश्वकर्माणमागतम् ॥ सृज त्वं नगरं दिव्यमरुणाख्यं गुणाधिकम् ॥ ४७ ॥ मंदिरं मम दिव्यं च महा
 मणिगणोज्ज्वलम् ॥ तौर्यत्रिकं सपर्यागं तन्मे सर्वं प्रकल्पय ॥ ४८ ॥ आबभाषे शिवः श्रीमात्रामभेदार्चनक्रमम् ॥ व्रतं च करुणामूर्तिररुणाद्रीश्वरः
 शिवः ॥ ४९ ॥ शृणु तन्मे च ये सृष्टा पूजार्थं परिचारकाः ॥ शृणु गौतम सर्वं मे मानुषं पूजनक्रमम् ॥ ५० ॥ य एष सर्वलोकानां क्षेमाय प्रथते
 भुवि ॥ इदं तेजोमयं लिंगमतुलं दृश्यते महत् ॥ ५१ ॥ अरुणाद्रीश्वराभिख्यं पूज्यतां सततं त्वया ॥ शक्तिर्ममोत्तरे भागे पूज्या नित्योदया मुदा ॥
 ५२ ॥ दधती स्थानमाहात्म्यमपीतकुचनामिका ॥ अरुणाचलराजोयमविभागः प्रियान्वितः ॥ ५३ ॥ उत्सवार्थो महादेवः पूज्यो भोगसुता
 वृतः ॥ बोधदो भक्तलोकस्य दत्ताभयकरः शिवः ॥ ५४ ॥ सारंगं परशुं विभ्रत्प्रसन्नवदनः सदा ॥ उमास्कन्देश्वरः शम्भुर्दिव्यरत्नविभूषणः ॥
 ५५ ॥ आभया भासयल्लोकानविकुण्ठश्रियान्वितः ॥ शक्तेरुत्सवभद्रे च संपूज्या सुंदरेश्वरी ॥ ५६ ॥ सर्वभूषणसंयुक्ता शृङ्गाररसवर्द्धनी ॥
 बालो गणपतिः पूज्यः पुरस्ताद्धृतिनन्दनः ॥ ५७ ॥ मदंतिकमलंकुर्वन्मह्यैर्भोज्यैर्वहूदयैः ॥ मत्पार्श्वमविमुंचन्ती शोणरेखांचितेक्षणा ॥ ५८ ॥
 उत्सवार्था परा शक्तिरंतिकस्थैव पूज्यताम् ॥ मुखरांघ्रिपतिः श्रीमान्नृत्यंस्तांडवपण्डितः ॥ ५९ ॥ उत्सवार्थं ममभ्यर्च्यश्वेश्वरः ॥
 शक्तिश्चान्या महाभागा संपूज्या भूविनायका ॥ ६० ॥ द्वारे नन्दी महाकालः पुरस्तात्सूर्यसंनिभः ॥ भक्तानां मम सर्वेषां पूजनं
 चापि कल्पयताम् ॥ ६१ ॥ दक्षिणे मातरः पूज्या विघ्नशास्तृसमन्विताः ॥ संपूज्यो नैर्ऋते कोणे विघ्ननाशो विनायकाः ॥ ६२ ॥
 स्कन्दः शक्तिधरश्चैशानकोणे समर्च्यताम् ॥ लिंगानि च मनोज्ञानि पूजनीयान्यनन्तरम् ॥ ६३ ॥ मंदिरं मम संपूज्य दक्षिणामूर्तिं
 दक्षिणम् ॥ पश्चिमे विष्णुरूपांकमग्रिरूपान्वितं तथा ॥ ६४ ॥ उत्तरे ब्रह्मरूपांकं पूर्वे सारंगभूयुतम् ॥ सर्वदेवगुणोपेतं सर्वशक्तिसमन्वितम् ॥
 ६५ ॥ अपीतकुचनाथायाः सर्वशक्तिसमन्वितम् ॥ मंदिरं गुरु संपूज्य दिक्पालकवधूवृतम् ॥ ६६ ॥ मंदिरस्यावनार्थाय देवीर्वैभवनायकाः ॥
 ६७ ॥ क्षेत्रपालं तु संपूज्य सर्वावरणसंयुतम् ॥ पुत्रस्य त्राणमायाता पूज्यारुणगिरीश्वरी ॥ ६८ ॥ काली बहुविधाश्चान्या देवता विविपालकाः ॥
 उत्सवा विविधाः कल्प्याः प्रतिमासमहोदयाः ॥ ६९ ॥ सृजस्व कन्यका दिव्याः शिवदेवार्हणे रताः ॥ नृत्तगीतकलाभिज्ञा रूपसौभाग्यसंयुताः ॥
 ७० ॥ चारुविभ्रमसंयुक्ताः कामदा नित्यपावनाः ॥ शिष्यानादिश वेदज्ञानसदाचारसमुज्ज्वलान् ॥ ७१ ॥ दिव्योपचारसंसिद्धयै सुभगाञ्जुद्धये

स्कां.म.पु.
॥२२६॥

तसः ॥ दीक्षितान्विमलाञ्छुद्राञ्छेवागमविशारदान् ॥ ७२ ॥ शैवाचारप्रसिद्धचर्यमादिशाभ्यर्चने मम ॥ माह्लाञ्छांखिकान्वैणांस्तालिकान्वेणु
वादकान् ॥ ७३ ॥ शौल्विकान्सृज सद्भिद्यांश्चतुर्विद्याविशारदान् ॥ क्षत्रियान्विविधान्वैश्याञ्छुद्रांश्च शिवसंमतान् ॥ ७४ ॥ चत्वारश्च मठाः कल्प्या
श्चतुर्दिकीर्थवासिनाम् ॥ मुनीनां शिवभक्तानां निराशानां निवासतः ॥ ७५ ॥ तेषु स्थिता मुनीन्द्रा मे रक्षंतु शिवपूजनम् ॥ भिक्षमाणाः पुनः शैवा
भक्ताः पाशुपता अपि ॥ ७६ ॥ पालयंतु सदान्ये च युक्ताः कापालिका अपि ॥ सर्वेषां जायमानानां जातानां संभविष्यताम् ॥ ७७ ॥ अव्या
हताज्ञमारक्ष्यमिदं स्थानं महीभृताम् ॥ वकुलश्च महानत्र दृश्यते दिव्यभूरुहः ॥ ७८ ॥ अत्र भक्ता वितन्वन्तु शिवकार्यविनिश्चयम् ॥ अत्र मे
दीयते द्रव्यमप्रेक्षितपराप्तये ॥ ७९ ॥ यत्तदक्षय्यफलदमारक्ष्यं शिवसेवकैः ॥ भक्तैर्विज्ञापितं चार्थं श्रोष्यामि पुरतः स्थितैः ॥ ८० ॥ सर्वं संपादयि
ष्यामि तेषां चित्तानुकूलकम् ॥ अपराधसहस्राणि क्षंस्ये मां स्वर्चतामहम् ॥ ८१ ॥ आगमोक्ता च पूजेयं मानुषी निर्मिता यतः ॥ ग्रहीष्ये तामहं
सर्वामर्चां सर्वगमोदिताम् ॥ ८२ ॥ संकल्पितं भवेत्कर्म प्रीतिकृन्मम सेवकैः ॥ आगमार्थानशेषांस्त्वमालोक्य समयोचितान् ॥ ८३ ॥
विधायाम्यर्चनाभेदाङ्गोकरक्षाकृते मुने ॥ कर्तव्या महती पूजा पौर्णमास्यां तु सादरम् ॥ ८४ ॥ सत्राणि विविधान्यत्र कर्तव्यानि सहस्रशः ॥
विविधानि च दानानि शक्त्या चैवास्य सन्निधौ ॥ ८५ ॥ अव्युच्छिन्नप्रदीपस्य दातारो मम सन्निधौ ॥ तेजोमयमिदं रूपं मम याति न संशयः ॥
॥ ८६ ॥ जलजं तरुजं पुष्पं कक्षजं च लतोद्भवम् ॥ ददते ये च भक्त्या मे ते भविष्यन्ति भूभृतः ॥ ८७ ॥ तेषां पुरोगतः साक्षादहं जेष्यामि
विद्विषः ॥ यस्य यस्य तु देशस्य यो यो राजा तपोधिकः ॥ ८८ ॥ तत्तत्समर्द्धितं रम्यं संभवं ददतेऽत्र मे ॥ मत्संनिधिमुपागत्य दुरात्मानोऽपि
भूमिपाः ॥ ८९ ॥ शिवभक्ता भृशं पूर्णां भविष्यन्ति न संशयः ॥ ९० ॥ इति शंभुमुखोत्थितं वचः समुपश्रुत्य विधृतकल्मषः ॥ अहमानतवान्व्य
जिज्ञासुं कुतुकाच्छोणगिरीश्वरं शिवम् ॥ ९१ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमाहात्म्ये
पूर्वार्धेऽरुणेश्वराराधनामाहात्म्यवर्णनं नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ गौतम उवाच ॥ ॥ भगवन्नरुणाद्रीश नामधेयानि ते भृशम् ॥ विशेषाच्छ्रो
तुमिच्छामि स्थानेऽस्मिन्सुरपूजिते ॥ १ ॥ ॥ महेश्वर उवाच ॥ ॥ नामानि शृणु मे ब्रह्मन्मुख्यानि द्विजसत्तम ॥ दुर्लभान्यल्पपुण्यानां काम
दानि सदा भुवि ॥ २ ॥ शोणाद्रीशोऽरुणाद्रीशो देवाधीशो जनप्रियः ॥ प्रपन्नरक्षको धीरः शिवसेवकवर्धकः ॥ ३ ॥ आक्षिपेयामृतेशानः स्त्रीपुं

माहे० सं० १
(अ.मा. ३ पु.)
अ० ९

॥२२६॥

भावप्रदायकः ॥ भक्तविज्ञप्तिसंघाता दीनबन्दिविमोचकः ॥ ४ ॥ मुखरांघ्रिपतिः श्रीमान्मृडो मृगमदेश्वरः ॥ भक्तप्रेक्षणकृत्साक्षी भक्त
 दोषनिवर्त्तकः ॥ ५ ॥ ज्ञानसंबंधनाथश्च श्रीहलाहलमुंदकः ॥ आहवैश्वर्यदाता च स्मर्तृसर्वाधनाशनः ॥ ६ ॥ व्यत्यस्तनृत्यद्वजधृ
 व्सकांतिर्नटनेश्वरः ॥ सामप्रियः कलिध्वंसी वेदमूर्तिर्निर्जनः ॥ ७ ॥ जगन्नाथो महादेवस्त्रिनेत्रस्त्रिपुरांतकः ॥ भक्तापरा
 धसोढा च योगीशो भोगनायकः ॥ ८ ॥ बालमूर्तिः क्षमारूपी धर्मरक्षो वृषध्वजः ॥ हरो गिरीश्वरो भर्गश्चंद्ररेखावतंसकः ॥ ९ ॥ स्मरांतक्रो
 ऽधकरिपुः सिद्धराजो दिगंबरः ॥ आगमप्रिय ईशानो भस्मरुद्राक्षलाञ्छनः ॥ १० ॥ श्रीपतिः शंकरः स्रष्टा सर्वविद्येश्वरोऽनघः ॥ गंगाधरः क्रतुध्वं
 सो विमलो नागभूषणः ॥ ११ ॥ अरुणो बहुरूपश्च विरूपाक्षोऽक्षराकृतिः ॥ अनादिरंतरहितः शिवकामः स्वयंप्रभुः ॥ १२ ॥ सच्चिदानंदरूपश्च
 सर्वात्मा जीवधारकः ॥ स्त्रीसंगवामसुभगो विधिर्विहितसुंदरः ॥ १३ ॥ ज्ञानप्रदो मुक्तिदश्च भक्तवाञ्छितदायकः ॥ आश्चर्यवैभवः कामी निरवद्यो
 निधिप्रदः ॥ १४ ॥ शूली पशुपतिः शंभुः स्वयंभुर्गिरिशो मृडः ॥ एतानि मम मुख्यानि नामान्यत्र महामुने ॥ १५ ॥ अन्यानि दिव्यनामानि
 पुराणोक्तानि संस्मर ॥ प्रदक्षिणेन मां नित्यं विशेषात्त्वं समर्चय ॥ १६ ॥ प्रदक्षिणप्रियो यस्मादहं शोणाचलाकृतिः ॥ इत्याज्ञप्तो महादेवमर्चयन्न
 रुणाचलम् ॥ अविमुंचन्निहावासं कृतवानहमद्रिजे ॥ १७ ॥ ॥ गौर्युवाच ॥ ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञ गौतमार्य्य मुनीश्वर ॥ प्रदक्षिणस्य माहात्म्यं ब्रूहि
 मे शोणभूभृतः ॥ १८ ॥ कस्मिन्काले कथं कार्यं कैर्वा पूर्वं प्रदक्षिणम् ॥ कृतं शोणाद्रिनाथस्य प्राप्तमिष्टं परं पदम् ॥ १९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥
 इति पृष्टो मुनिः प्राह गौतमः शैलकन्यकाम् ॥ श्रूयतां देवि माहात्म्यमादिशन्मे महेश्वरः ॥ २० ॥ ॥ महादेव उवाच ॥ ॥ अहं हि
 शोणशैलात्मा प्रकाशो वसुधातले ॥ २१ ॥ पारितो मां सुराः सर्वे वर्तते मुनिभिः सह ॥ २२ ॥ यानि कानि च पापानि जन्मांतरकृतानि च ॥
 तानि तानि विनश्यन्ति प्रदक्षिणपदे पदे ॥ २३ ॥ अश्वमेधसहस्राणि वाजपेयायुतानि च ॥ सिद्धयन्ति सर्वतीर्थानि प्रदक्षिणपदे पदे ॥ २४ ॥
 अपि प्रहीणस्य समस्तलक्षणेः क्रियाविहीनस्य निकृष्टजन्मनः ॥ प्रदक्षिणीकृत्य शशांकशेखरं प्रयास्यतः कस्य न सिद्धिरग्रतः ॥ २५ ॥ समस्त
 तीर्थाभिगमेषु पुण्यं समस्तयज्ञागमधर्मजातम् ॥ अवाप्यते शोणमहीधरस्य प्रदक्षिणाप्रक्रमणेन सत्यम् ॥ २६ ॥ पदेनैकेन भूलोकं द्वितीयेनांतरि
 क्षकम् ॥ तृतीयेन दिवं मर्त्यो जयत्यस्य प्रदक्षिणे ॥ २७ ॥ एकेन मानसं पापं द्वितीयेन तु वाचिकम् ॥ कायिकं तु तृतीयेन पदेन क्षीयते नृणाम्
 ॥ २८ ॥ पातकानि च सर्वाणि पदेनैकेन मार्जयेत् ॥ द्वितीयेन तपः सर्वं प्राप्नोत्यस्य प्रदक्षिणात् ॥ २९ ॥ पर्णशाला महर्षीणां सिद्धानां च सहस्र

स्कां.५.५.
॥२२७॥

शः ॥ सुराणां च तथाऽऽवासा विद्यतेत्र सहस्रशः ॥ ३० ॥ अत्र सिद्धः पुनर्नित्यं वसाम्यग्रे सुरार्चितः ॥ ममांतरे गुहा दिव्या ध्यातव्या भोगसंयुता ॥ ३१ ॥ अग्निस्तंभमयं रूपमरुणादिरिति श्रुतम् ॥ ध्यायँल्लिंगं मम बृहत्तमन्दं कुर्यात्प्रदक्षिणम् ॥ ३२ ॥ अष्टमूर्तिमयं लिंगमिदं यैस्तेजसं भृशम् ॥ ध्यात्वा प्रदक्षिणं कुर्वन्पातकानि विनिर्दहेत् ॥ ३३ ॥ न पुनः संभवस्तस्य यः करोति प्रदक्षिणाम् ॥ शोणाचलाकृतेर्नित्यं नित्यत्वं ध्रुवमश्नुते ॥ ३४ ॥ अस्य पादरजःस्पर्शात्पूयते सकला मही ॥ पदमेकं तु धत्ते यः शोणाद्रीशप्रदक्षिणे ॥ ३५ ॥ नमस्कुर्वन्प्रतिदिशं ध्यायन्स्ताति कृताञ्जलिः ॥ असं सृष्टकरः कैश्चिन्मंदं कुर्यात्प्रदक्षिणम् ॥ ३६ ॥ आसन्नप्रसवा नारी यथा गच्छेदनाकुलम् ॥ तथा प्रदक्षिणं कुर्यादशृण्वंश्च पदध्वनिम् ॥ ३७ ॥ स्नातो विशुद्धवेषः सन्भस्मरुद्राक्षभूषितः ॥ शिवस्मरणसंसृष्टो मंदं दद्यात्पदं बुधः ॥ ३८ ॥ मनुनां चरतामग्रे देवानां च सहस्रशः ॥ अदृश्यानां च सिद्धा नां नान्येषां वायुरूपिणाम् ॥ ३९ ॥ संघट्टमतिसमदं मार्गरोधं विचिंतयन् ॥ अनुकूलेन भक्तः सञ्छनैर्दद्यात्पदं बुधः ॥ ४० ॥ अथवा शिवनामानि सं कीर्त्य वरगीतिभिः ॥ शिवनृत्यं च रचयन्भक्तैः सार्द्धं परिक्रमेत् ॥ ४१ ॥ माहात्म्यं मम वा शृण्वन्नन्यमतिरादरात् ॥ शनैः प्रदक्षिणं कुर्यादानन्दरसनि र्भरः ॥ ४२ ॥ दानैश्च विविधैः पुण्यैरुपकारैस्तथार्थिनाम् ॥ यथामति दयापूर्णं आस्तिकः परितो ब्रजेत् ॥ ४३ ॥ कृते त्वग्निमयं लिंगं त्रेतायां मणि पर्वतम् ॥ द्वापरे चिंतयेद्भेमं कलौ मरकताचलम् ॥ ४४ ॥ अथवा स्फाटिकं रूपमरुणं तु स्वयंप्रभम् ॥ ध्यायन्विमुक्तः सकलैः पापैः शिवपुरं ब्रजे त् ॥ ४५ ॥ अवाङ्मनसगम्यत्वादप्रमेयतया स्वयम् ॥ अग्निवाच्च परं लिंगमनासाद्याचलाभिधम् ॥ ४६ ॥ ध्यात्वा प्रदक्षिणं कर्तुरभिगम्योऽह मंजसा ॥ तस्य पादरजो नृणामजरामरकारणम् ॥ ४७ ॥ रूपमेकं तु धत्ते यः शोणाद्रीशप्रदक्षिणे ॥ वाहनानि सुरोवाणां प्रार्थयन्ते परस्परम् ॥ ४८ ॥ कुर्वतां चरणं वोढुमरुणाद्रिप्रदक्षिणाम् ॥ छायाप्रदानं कुर्वति कल्पकाद्याः सुरद्रुमाः ॥ ४९ ॥ कुर्वतां भुवि मर्त्यानामरुणाद्रिप्रदक्षि णाम् ॥ देवगन्धर्वकाद्यानां सहस्रेण समावृताः ॥ ५० ॥ सेवन्ते ते गणाकीर्णा विमानशतक्रोटयः ॥ मम प्रदक्षिणं भूमौ कुर्वतां पादपांसुभिः ॥ ५१ ॥ पावितां महती वीथी दृष्ट्वा शिवपदप्रदा ॥ अंगप्रदक्षिणं कुर्वन्क्षणत्स्वर्ग्यतनुर्भवेत् ॥ ५२ ॥ प्राप्नो वज्रशरीरत्वं न धृष्येत महीतले ॥ व्योमयानोत्सुका देवाः सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ ५३ ॥ अदृश्याः संचरन्त्यत्र पश्यन्ते मम संनिधिम् ॥ विनयं मम भक्तिं च प्रदक्षिणपरिक्रमे ॥ ५४ ॥ दृष्ट्वा हर्षसमायुक्ता मर्त्येभ्यो ददते वरम् ॥ अत्र देवास्त्रयस्त्रिशत्पुग कृत्वा प्रदक्षिणाम् ॥ ५५ ॥ प्रत्यहं मार्गमाप्तीनाः प्रत्येकं कोटितां गताः ॥ आदित्याद्या ग्रहाः सर्वे पुरा कृत्वा प्रदक्षिणाम् ॥ ५६ ॥ संपूर्णजगतीभागे सर्वे ग्रहपतां गताः ॥ यः करोति नगे भूमौ मय्येवारे प्रदक्षिणाम् ॥ ५७ ॥

माहे० सं० १

(अ. मा. ३ पृ.)

अ० ९

॥२२७॥

स सूर्यमंडलं भित्त्वा मुक्तः शिवपुरं व्रजेत् ॥ सोमवारे नरः कुर्वन्नरुणाद्रिप्रदक्षिणाम् ॥ ५८ ॥ अजरामरतां प्राप्नो नासौम्यो भवति क्षितौ ॥ मौम
वारे नरः कुर्वन्नरुणाद्रिप्रदक्षिणाम् ॥ ५९ ॥ आनृण्यमखिलं प्राप्य सार्वभौमो भवेद्भुवम् ॥ बुधवारे नरः कुर्वन्नरुणाद्रिप्रदक्षिणाम् ॥ ६० ॥
सर्वज्ञतामनुप्राप्तः स वाचां पतितामियात् ॥ गुरुवारे नरः कुर्वन्नरुणाद्रिप्रदक्षिणाम् ॥ ६१ ॥ प्रदक्षिणेन शोणाद्रेः स तु लोकगुरुर्भवेत् ॥ भृगुवारे
नरः कुर्वन्नरुणाद्रिप्रदक्षिणाम् ॥ ६२ ॥ संप्राप्य महतीं लक्ष्मीं लभते वैष्णवं पदम् ॥ मन्दवारे नरः कृत्वा शोणाद्रिप्रदक्षिणाम् ॥ ६३ ॥ विमुक्तो
ग्रहपीडाभिः स विश्वविजयी भवेत् ॥ नक्षत्राणि च सर्वाणि पुरा तद्दैवतैः सह ॥ ६४ ॥ मम प्रदक्षिणां कर्तुः पुण्यानि सहसा व्रजेत् ॥ तिथयः कर
णानीहयोगाश्च मम संमताः ॥ ६५ ॥ अभीष्टफलदा जाताः कुर्वतां मत्प्रदक्षिणाम् ॥ मुहूर्ता विविधा होराः सौम्याश्च सततोदयाः ॥ ६६ ॥
मत्प्रदक्षिणकर्तृणां जायंते सततं शुभाः ॥ प्रच्छिनत्ति प्रकारोऽव दकारो वाञ्छितप्रदः ॥ ६७ ॥ क्षिकारात्क्षीयते कर्म णकारो मुक्तिदायकः ॥ दुर्बलाः काश्य
संयुक्ता आधिव्याधिविजृम्भिताः ॥ ६८ ॥ मम प्रदक्षिणं कृत्वा मुच्यंते सर्वदुष्कृतैः ॥ मम प्रदक्षिणं कर्तुर्भक्त्या पादेन संततम् ॥ ६९ ॥ क्षणेन साध्वां
पश्यामि त्रैलोक्यस्य प्रदक्षिणाम् ॥ लोकेशाश्च दिगीशाश्च ये चान्ये कारणेश्वराः ॥ ७० ॥ मम प्रदक्षिणां कृत्वा स्थिरा राज्ये पुराऽभवन् ॥ अहं च गणसं
युक्तः सर्वदेवर्षिसंयुतः ॥ ७१ ॥ उत्तरायणसंयोगे करोमि स्वप्रदक्षिणाम् ॥ मद्रूपं तैजसं लिंगमरुणाद्रिरिति श्रुतम् ॥ ७२ ॥ त्रैलोक्यस्य हितार्थाय करि
ष्यामि प्रदक्षिणाम् ॥ आगता च परांति च गौरी तप इहाद्भुतम् ॥ ७३ ॥ कर्तुं प्रदक्षिणं कृत्वा मामेष्ट्यत्यनचा पुनः ॥ कार्तिके मासि नक्षत्रे कृत्तिका
रूपे महातपाः ॥ ७४ ॥ मम प्रदक्षिणां गौरी प्रदोषे रचयिष्यति ॥ नराणामल्पपुण्यानां दुर्लभं तत्प्रदक्षिणम् ॥ ७५ ॥ ज्योतिर्लिंगस्य दृष्टस्य देवी
प्रार्थनया तथा ॥ मया समेता देवी सा प्राप्ताऽपीतकुचाभिधा ॥ ७६ ॥ आश्वास्यति मुरान्सर्वानुत्तरायणसंगमे ॥ देवगन्धर्वयक्षाणां सिद्धानामपि
रक्षसाम् ॥ ७७ ॥ सर्वेषां देवयोनीनां भविता तत्र संगमः ॥ ये तदा मां समागत्य पूजयंति तपोधिकाः ॥ ७८ ॥ सर्वजन्मकृताघौघप्रायश्चित्तं
व्रजंति ते ॥ दुर्लभं तद्दिनं पुंसामुत्तरायणसंगमे ॥ ७९ ॥ तदा मद्रूपमभ्यर्च्य कृतार्थाः सन्तु मानवाः ॥ प्रदक्षिणं तु मे दिव्यं कुर्वति च मही
भुजः ॥ ८० ॥ तेषां पुरोगतः साक्षादहं जेष्यामि विद्विषः ॥ राजा यस्य तु देशस्य यो यो राजा तपोधिकः ॥ ८१ ॥ स कारयेद्विप्रमुख्यैः
श्रोत्रियैर्मै प्रदक्षिणाम् ॥ मंडलं मंडलाद्धं वा संकल्पविधिपूर्वकम् ॥ ८२ ॥ तस्य तस्य स्थिरं राज्यं शत्रूणां च पराहतिम् ॥ करिष्यामि मुने नित्य
महमं व पुरःस्थितः ॥ ८३ ॥ न वाहनेन कुर्वीत मम जातु प्रदक्षिणाम् ॥ धर्मलुब्धमना जानञ्छिवाचारपरिप्लुतिम् ॥ ८४ ॥ धर्मकेतुः पुरा राजा

यमलोकादुपागतः ॥ मम प्रदक्षिणां कर्तुं तुरगेणाभ्यरोचयत् ॥ ८५ ॥ क्षणेन तुरगो जातो गणनाथः सुरार्चितः ॥ प्रतिपेदे पदं शैवं विमुच्य धरणीपतिम् ॥ ८६ ॥ वीक्ष्य तं वाहनं भूयो गणनाथवपुर्द्धरम् ॥ पादप्रदक्षिणां कृत्वा स्वयं च गणपोऽभवत् ॥ ८७ ॥ तदाप्रभृति शक्राद्याः सुरा विष्णुसमन्विताः ॥ पादाभ्यामेव कुर्वति मम सर्वे प्रदक्षिणाम् ॥ ८८ ॥ स्वर्गान्निपातितः कोऽपि सिद्धः काले तपःशयात् ॥ प्रदक्षिणां ततः कृत्वा पुनर्लब्धपदोऽभवत् ॥ ८९ ॥ स्वलितं पादजं रक्तं मम कर्तुः प्रदक्षिणम् ॥ मार्ज्यते तस्य देवेन्द्रमौलिमंदारकेसरेः ॥ ९० ॥ प्रदक्षिणमहावीथी शिलाशकलघटितम् ॥ पदं संधार्यते पुंसां श्रीपयोधरकुंकुमैः ॥ ९१ ॥ मणिपर्वतशृंगेषु कल्पद्रुमवनांतरे ॥ संचरंति सदा मर्त्या मम कृत्वा प्रदक्षिणम् ॥ ९२ ॥ ॥ गौर्युवाच ॥ ॥ उपचारप्रवृत्तानां फलं मे शंसुवत ॥ यैर्वै जनः कृतार्थः स्याद्यथाशक्ति कृता दरः ॥ ९३ ॥ ॥ मुनि रुवाच ॥ ॥ उपचारफलं देवि शृणु वक्ष्याम्यहं तव ॥ यन्मह्यं कृपया पूर्वमुक्तवान्परमेश्वरः ॥ ९४ ॥ लूती तंतुकजालानि संसृज्य कचिदेव मे ॥ जातिस्मरो महीध्रेऽस्मिन्सोऽशुकैर्मा व्यवेष्टयत् ॥ ९५ ॥ गजः कश्चित्पाकांतो विमुच्य च मधु कचिद् ॥ वनपल्लवमुत्कीर्य मुक्तोऽभूद्गणनायकः ॥ ९६ ॥ क्रमयो विलुठन्तो मे पार्श्वे दुरितवर्जिताः ॥ सिद्धवंपाः पुनः सर्वे मम लोकं व्रजंति ते ॥ ९७ ॥ अव्युच्छिन्नप्रदीपार्चिः क्षणमप्यादधाति यः ॥ स्वयंप्रकाशः स भवन्मम साहस्यमश्रुते ॥ ९८ ॥ हारीतः कोपि संप्राप्तः शाखानीडो ममांतिके ॥ खद्योतो दीपवन्नक्तं तावन्मुक्तिं समागतः ॥ ९९ ॥ गावः प्रस्रवणैः सिक्ता वत्सस्मरणसंभवैः ॥ मत्पार्श्वे मुक्तिमापुस्ता मम लोकं समाश्रयन् ॥ १०० ॥ काकः पक्षजवातेन बलिग्रहणलोलुपः ॥ मार्जयन्मत्पुरोभागं मुक्तिं प्रापद्यत क्षणात् ॥ १०१ ॥ मूषको मद्गुहाभागं मणिसंघविकर्षणैः ॥ प्रकाशयन्वितिमिरं मम रूपमपद्यत ॥ १०२ ॥ छायावृक्षत्वमास्थातुं मुनयस्त्रिदश अपि ॥ प्रार्थयंत्येव मत्पार्श्वे नपुनःसंभवेच्छया ॥ १०३ ॥ गोपुरं शिखरं शालां मण्डपं वा पिकामपि ॥ कुर्वतां मत्पुरोभागे सिध्यंतीष्टार्थसंपदः ॥ १०४ ॥ सदा मर्त्यैरनासाद्यमग्निलिंगमिदं मम ॥ अनासाद्याचलेशाख्यं पूज्यतां वसुधातले ॥ १०५ ॥ वीक्षणस्पर्शनध्यानैः स्वभूतं निखिलं जगत् ॥ पोषयंती परा शक्तिः पूज्याऽपीतकुचाभिधा ॥ १०६ ॥ सर्वलोकैकजननी संप्राप्ता नित्ययौ वनम् ॥ यौवनप्रार्थिभिः सेव्या सदाऽपीतकुचाभिधा ॥ १०७ ॥ क्षणात्तस्य पुरोभागे वसतां प्राणिनामिह ॥ परत्र वात्र दुष्प्राप्यमिष्टवस्तु न विद्यते ॥ १०८ ॥ अप्रमेयगुणाधारमपेक्षितवरप्रदम् ॥ अशेषभोगनिलयं शोणाद्रीशं समर्चय ॥ १०९ ॥ लब्धकामा पुनः शम्भुमाश्रयिष्यसि सुव्रते ॥ तपश्चरणमप्येतत्तव लोकहितावहम् ॥ ११० ॥ न केवलं तव तपःस्ववांछितफलप्रदम् ॥ तपस्यतामृषीणां च क्षेमायैव भविष्यति ॥ १११ ॥ कारणांतरमाशंक्य

तपः कुर्वति देवताः ॥ रहस्यं व्रीजांस्तु फलेनैवानुमीयते ॥ ११२ ॥ वयं च सहसंवासास्तव व्रतनिरीक्षणात् ॥ कृतार्थाः स्याम देवेशि तप
 सा नः कृतार्थता ॥ ११३ ॥ इति तस्य मुनेर्वाक्यमर्थगर्भं निशम्य सा ॥ गौरी कौतुकसंयुक्ता प्रशशंस महासुनिम् ॥ ११४ ॥ तपः किमन्यत्क
 र्त्तव्यं लब्धं तव तु दर्शनम् ॥ अरुणाद्रिरयं दृष्टः श्रुतं माहात्म्यमस्य च ॥ ११५ ॥ अहो भूमेस्तु वैचित्र्यं यतो दृष्टा दिवोऽधिका ॥ यत्रैव तैजसं
 लिंगं देवतानां वरप्रदः ॥ ११६ ॥ शिवः प्रसादसिद्धो मे दर्शितं स्थानमात्मनः ॥ अत्रैव शिवमाराध्य वशीकुर्यां जगद्गुरुम् ॥ ११७ ॥ अविना
 भूतमेक्यं मे देवेन भवतात्सदा ॥ त्वया कृतेन साद्येन भवेयं शिवनायिका ॥ ११८ ॥ इति गौतमसंनिधौ तदानीं कृतसंवित्तप आदरेण कर्तुम् ॥
 अभजद्गुचिरां च पर्णशालां मुनिना चानुमता तथेति भक्त्या ॥ ११९ ॥ सुकुमारतनुः सरोरुहाक्षी घनतुंगस्तनकल्पितोत्तरीया ॥ जटिला हरि
 नीलरत्नकांतिगिरिजा राजति देहवत्तपःश्रीः ॥ १२० ॥ नियमैर्बहुभिस्तपोविशेषैः क्रतुषु प्राप्तविचित्रयोगबंधैः ॥ निगमागमदृष्टधर्ममार्गं सकलं
 सा तु कृतार्थतामनैषीत् ॥ १२१ ॥ तपसा विविधेन तप्यमाना न कदाचित्परिखेदमाप तन्वी ॥ हरिरत्नमयी च कापि वल्ली नितरां दीप्तिमती
 बभूव बाला ॥ १२२ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमाहात्म्ये पूर्वार्धेऽरुणेश्वरप्रदक्षिणा
 माहात्म्यवर्णनं नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ अथ देवा महौ हित्वा महिषासुरपीडिताः ॥ नत्वा गौरीं तपस्यंतीं जग्मुः शर
 णमाकुलाः ॥ १ ॥ अथ तानभयं देहि देवीति भयविह्वलान् ॥ अमरान्वीक्ष्य सा देवी किं कार्यमिति चाभ्यधात् ॥ २ ॥ ततो विज्ञापयामासुर्देव्यै
 द्वाद्भयमात्मनाम् ॥ देव्यै बद्धांजलिपुटा देवा इन्द्रपुरोगमाः ॥ ३ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ अप्सरोभिः परिवृतः सुखं क्रीडति नंदने ॥ ऐरावतमुखा
 न्सर्वान्दिङ्गागात्रिजमंदिरे ॥ ४ ॥ आवसयन्विनोदार्थमंगनाभिः सहागतान् ॥ उच्चैःश्रवःपुरोगानामुपभोगं करोत्यसीं ॥ ५ ॥ मंदुरास्वस्य रम्यासु
 दृश्यंते लक्षकोटयः ॥ हुताशवाहनं मेघं पुत्रारोहार्थमीप्सति ॥ ६ ॥ याम्यं महिषमानीय शकटे सोऽभ्यवाहयत् ॥ सिद्धीराकृष्य सकला
 गृहकर्मणि चादिशत् ॥ ७ ॥ अप्सरःसंघमखिलमात्मसेवार्थमानयत् ॥ अन्यत्किमपि यद्वस्तु रत्नभूतं जगत्रये ॥ ८ ॥ अनाहृतं पुनर्हृतं न
 विश्राम्यति कोपवान् ॥ वयं च सेवका भूत्वा नित्यं भीतिसमन्विताः ॥ ९ ॥ पूजयंतश्च तस्याज्ञां नान्यां वीक्षामहे गतिम् ॥ शरणागतसंत्राणं तपः
 फलमुदाहृतम् ॥ १० ॥ दुर्जयोऽयं वरो दैत्यैः सर्वेषां बलिनामपि ॥ सुराणामपि दैत्यानां शिवाल्लब्धवरोदयः ॥ ११ ॥ अस्य शृंगाहतः सिंधुर्व्या

स्कां.प.पु.
॥२२९॥

वर्जितमिति ब्रुवन् ॥ रत्नोपहारदानेन नित्यं तत्प्रीतिमिच्छति ॥ १२ ॥ पर्वताश्च समुत्क्षिप्य शृंगाग्रेण महोद्धतः ॥ क्रीडति क्षोदिताशेषधातुधूलि
विलेपनैः ॥ १३ ॥ न शक्यमतुलं तस्य बलमन्यदुरासदम् ॥ स्वयमेव विजानीहि हत्वा ते निजतेजसा ॥ १४ ॥ शंभुशक्तिः परा सेयं स्त्रीरूपे
णात्र दृश्यते ॥ त्वयैवायं निहंतव्यः शिवाल्लब्धवरो ह्ययम् ॥ १५ ॥ न जानीमो वयं देवि किञ्चिच्छंभुविचेष्टितम् ॥ केवलं पालनीयाः स्म जग
न्मात्रा सदा त्वया ॥ १६ ॥ इति तेषां भयार्तानामाकर्ण्य वचनं शुभम् ॥ व्याजहार प्रसन्नात्मा देवी दत्त्वाभयं तदा ॥ १७ ॥ शरणागतसंत्राणं
तपसि स्थितया मया ॥ कर्तव्यममराः कालात्क्षीणः शत्रुर्भविष्यति ॥ १८ ॥ उपायेन समाकृष्य हनिष्यामि महासुरम् ॥ निरागसस्तु हननमद्य मे न
हि युज्यते ॥ १९ ॥ धर्मगे धर्मभेत्तारः शलभत्वं व्रजन्ति हि ॥ देवास्तद्वचनं श्रुत्वा प्रणम्य गिरिकन्यकाम् ॥ २० ॥ जग्मुर्यथागतं सर्वे निर्भया दृष्ट्वा
तसः ॥ २१ ॥ गतेषु तेषु देवेषु गौरी कमललोचना ॥ बभूव मोहिनी शक्तिः कांतियुक्ता ततोदरी ॥ २२ ॥ सा देवी दिक्षु शैलेषु चतुर्व्वरुणभूतः ॥
रक्षार्थं स्थापितवती चतुरो बटुकान्वरान् ॥ २३ ॥ यदा कैलासशिखरादागता शैलकन्यका ॥ अन्वगच्छन्सेवमानाश्चतस्रो मातरस्तदा ॥ २४ ॥
दुन्दुभिः सत्यवत्याख्या तथा चानवमी परा ॥ सुन्दरीति चतस्रस्तामन्वयुः परिचारिकाः ॥ २५ ॥ विमुञ्चतातिथिं श्रांतं क्षुत्पिपासासमन्वि
तम् ॥ अरुणाद्रिमिमं द्रष्टुं नान्यमित्यब्रवीच्च तान् ॥ २६ ॥ सीमाशलस्थितान्नीरांस्तानादिश्य बलाधिकान् ॥ तपश्चचाराद्रिकन्या गौतमा
श्रमसन्निधौ ॥ २७ ॥ तस्यां तपंत्यां तन्वंग्यां न तापः कश्चिदप्यभूत् ॥ वर्षं काले जलदः सफलाश्चाभवन्दुमाः ॥ २८ ॥ विरोधीनि च
सत्त्वानि मुमुबुः पूर्वमतसरम् ॥ आश्रमः सर्वजन्तूनां शरण्योऽभूद्रयापहः ॥ २९ ॥ योजनद्वयपर्यंतं सीमाशैलेषु संस्थितैः ॥ चतुर्भिर्वटुकैः शूरे
रक्षितश्चारुणाचलः ॥ ३० ॥ नोदभूत्कश्चन त्रासो न च दृष्टो भयोदयः ॥ न व्याधिपीडनं चासीत्तत्र नारिविजृम्भणम् ॥ ३१ ॥ कृतार्था मुनयः
सर्वे प्रशंसन्तो नगात्मजाम् ॥ शिवलोकपदं केचित्प्रत्यशंसन्तथाश्रमम् ॥ ३२ ॥ सा च गौरी तपो घोरं कुर्वती च दिवानिशम् ॥ न तृन्निमाययो
बाला शिवसंतोषकारकम् ॥ ३३ ॥ महिषश्च महावीर्यो मृगयां कर्तुमुद्यतः ॥ चचार काननं सर्वं विदूरे शोणभूतः ॥ ३४ ॥ दैत्यसेन्यसमा
युक्तो मृगयूथान्यनेकशः ॥ वनेषु निग्रंस्तरसा विचचाराशु भक्षयन् ॥ ३५ ॥ धन्विभिर्बलिभिर्वीरेर्मृगाः केचिदनुद्रुताः ॥ भयार्ताः परिधावन्तः
प्राविशन्तं तथाश्रमम् ॥ ३६ ॥ अनुव्रजन्तो दितिजा मृगास्तान्हंतुमुद्यताः ॥ वारिता बटुकैर्वीरेर्मायातात्रेति सत्वरैः ॥ ३७ ॥ किमत्रेति तदा पृष्टा

१ ननोदरी-इत्यस्य तु-विस्तृतोदरवती-इत्यर्थो बोध्यः । २ अरिविजृम्भणम्-कामकोपायुदयः न-इति योजना ।

माहे० सं० १
(अ. मा. ३९
अ० १०

॥२२९॥

बटुका दुष्टदानवैः ॥ तपस्यति वरारोहा कन्यात्रित्यादुरंजसा ॥ ३८ ॥ न केनचित्प्रवेष्टव्यं बलिना मुनिसेवितम् ॥ तपःस्थानमिदं देव्याः शरणा
 गतरक्षकम् ॥ ३९ ॥ इति तेषां वचः श्रुत्वा बलिनो दुष्टदानवाः ॥ तथेति विनिवृत्त्याशु कर्तव्यं समर्चितयन् ॥ ४० ॥ मायया पक्षिरूपास्ते
 प्रविश्याश्रममादरात् ॥ आरामवृक्षशाखासु निषेदुःखादिहेक्षितुम् ॥ ४१ ॥ सा पुनर्हसितारण्ये सर्वर्तुकुसुमान्विते ॥ तपस्यन्ती तदा दृष्टा मायादे
 त्यस्य सैनिकैः ॥ ४२ ॥ रूपलावण्यते तस्या निश्चयं तपसि स्थितम् ॥ वीक्ष्य ते विस्मयोपेता गत्वा तस्मै न्यवेदयन् ॥ ४३ ॥ स स्मरातो वृद्धरूपः
 प्रविवेशाश्रमं तदा ॥ पूजितोऽस्याः सखीभिश्च गतश्रांतिरिव स्थितः ॥ ४४ ॥ वृद्धोऽपृच्छत्किमर्थं तु तपोऽस्या इति तास्तथा ॥ बाला कांत
 प्रसादार्थं चिरमत्र तपस्यति ॥ ४५ ॥ परं स बलवान्कांतो न कदापि प्रसीदति ॥ कार्यं विवाहसमये मनोरथं यथोचितम् ॥ ४६ ॥
 अपूर्वप्रभुणा तेन नवोपकरणं महत् ॥ सद्योजातकुलालेन सद्यःसृष्टैर्विपाचितैः ॥ ४७ ॥ भाजनरपि साद्यस्कैर्न्यस्तैः पक्कैश्च शालिभिः ॥ तादृशैः
 साधनैः सर्वैस्तादृशैर्द्रव्यसंचयैः ॥ ४८ ॥ अपूर्वदृष्टविभवैः कार्यं स्यादुपकारणम् ॥ सिद्धे तथोपकरणेऽस्याः सद्योऽस्तु स्वयंवरः ॥ ४९ ॥
 इति तासां वचः श्रुत्वा विहसन्महिषोऽभ्यधात् ॥ तपःफलमहं प्राप्तः सत्यमस्या इति स्थितम् ॥ मदीयां सकलां भूतिं शृणु बाले
 तपस्विनि ॥ ५० ॥ महिषोऽहं महावीरो दैत्येन्द्रः सुरवन्दितः ॥ जगन्नयमिदं सर्वं मयैव परिगृह्यते ॥ ५१ ॥ अनन्यवीरसद्भावो मय्येव
 भुजशुष्मणा ॥ कामरूपोऽस्म्यहं बाले सर्वभोगप्रदायकः ॥ ५२ ॥ भज मां तव भर्तारं प्राणिनां तपसःफलम् ॥ सर्वं संपादयिष्यामि
 कल्पवृक्षैः समाहृतैः ॥ ५३ ॥ सृजामि तपसा चाहं विश्वकर्माणमादितः ॥ कामधेनुसहस्राणि सृजामि तपसा क्षणात् ॥ ५४ ॥
 नवभिर्निधिभिः प्राप्तैः पार्श्वस्थैर्नित्यदा मम ॥ अपेक्षितार्थसंसिद्धिः सहसैवोपपाद्यते ॥ ५५ ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा स्मृतदेवाभवत्कमात् ॥
 विसृज्य मौनं शनकेर्विहसन्ती तमब्रवीत् ॥ ५६ ॥ अहं बलवतो भार्या भविष्यामि तपश्चिरम् ॥ करोमि यद्यसि बली बलं दर्शय मे निजम् ॥ ५७ ॥
 विरच स्त्रीस्वभावं स्वं श्रुत्वा तद्वाक्यमुत्थितम् ॥ हते कोयमिति क्रोधान्नर्द महिषासुरः ॥ ५८ ॥ जिघृक्षंतं समायातं वीक्ष्य तं महिषासुरम् ॥ अभ्र
 दुरासदा दुर्गा कन्या सा ज्वलनाकृतिः ॥ ५९ ॥ महामायां समालोक्य ज्वलन्तीं पुरतः स्थिताम् ॥ स्वयं स महिषाकारो बभूवे मेरुसन्निभः
 ॥ ६० ॥ कुलभूधरशृंगाणि शृंगाभ्यां मुहुराक्षिपन् ॥ आजुहाव निजां सेनामापूरितदिगन्तराम् ॥ ६१ ॥ अथ ब्रह्मसुखा देवाः प्रणम्य विविधायुधैः ॥

१ कन्या गीर्ध्व । २ रूपलावण्यते—रूपं च लावण्यता च ते रूपलावण्यते । तद्वितादपि तद्वित् आर्षः । ३ तदर्थम्—इति शेषः ।

स्कां.प.पु.
॥ २३० ॥

पूजयामासुरात्मीयेर्दुर्गा कालाग्रिरूपिणीम् ॥ ६२ ॥ पंचहेतीर्हरिः प्रादादश चापि सदाशिवः ॥ ब्रह्मा चतस्रश्च तदा तस्ये मायातिरोहिताः ॥ ६३ ॥ दिक्पालाश्च सुराश्चान्ये पर्वताश्च पयोधयः ॥ स्वीयैराभरणैः शस्त्रैर्धृष्यास्तामपूजयन् ॥ ६४ ॥ माया सा बहुभिर्हस्तैर्ज्वलदायुधसंचयेः ॥ आबद्धकवचा तूर्णं दुर्गाभृत्सिंहवाहना ॥ ६५ ॥ आपूरितदिशाभोगा तेजस्तत्सोदुमक्षमः ॥ दुर्गाया घोरमालोक्य महिषस्तु पलायितः ॥ ६६ ॥ अथ तेजो निजं वोरं प्रज्वलत्सोदुमक्षमम् ॥ पलायमानमालोक्य महिषं सा व्याचिंतयत् ॥ ६७ ॥ उपायेन निहतव्यो दुष्टोऽयं महिषा सुरः ॥ मदपूर्वं निवृत्यंते मृगा मृगयुभिर्वने ॥ ६८ ॥ दूतोक्तिभिः समाकृष्य मृद्रीभिर्मर्मवृत्तिभिः ॥ कोपमस्य समुद्राव्य करिष्येभिमुखं क्षणात् ॥ ६९ ॥ अधर्मवृत्तियुक्तानां धर्मवाक्यपरिश्रवात् ॥ कोपः समुद्रवेत्सद्यः स्वजीवक्षयकारणम् ॥ ७० ॥ अथवा धर्मबुद्धिस्सन्यदि शांतो भविष्यति ॥ तदा हितोपदेशेन धर्मलोपो न संभवेत् ॥ ७१ ॥ तपस्यद्भिः सदा कार्यः कोपत्यागः फलान्वितः ॥ धर्महानिर्न सोढव्या तत्कोपो हि तपः परम् ॥ ७२ ॥ इति संचिंत्य सा गौरी नाम्ना सुरगुरुं मुनिम् ॥ संकल्प्य वानरमुखं प्राहिणोदसुरं प्रति ॥ ७३ ॥ गच्छ त्वं मायया युक्तो महर्षे वानरानन ॥ महिषं बोधयित्वा च वचनं शीघ्रमाब्रज ॥ ७४ ॥ मैव त्वमरुणाद्रीशमुपपीडय दुर्मते ॥ अत्र दुर्मनसां वीर्यमहश्यं भवति क्षणात् ॥ ७५ ॥ न कलेरुपतापोऽत्र नासुरैरपि पीडनम् ॥ न साहसं च शुभदं शिवभक्तिमतामपि ॥ ७६ ॥ पूर्वजन्मकृतैः पुण्यैर्लब्धवीर्यमहोदयः ॥ मा त्वं शोणाचलेशाग्नौ शलभत्वं भजासुर ॥ ७७ ॥ शिवेन दत्ता विभवास्तव पूर्वतपोबलात् ॥ दह्येरन्यत्र तरसा दाववद्भौ यथा दुमाः ॥ ७८ ॥ अत्र धर्मात्मनां वासः शिवभक्तिमतां सदा ॥ परपीडाप्रसक्तानां भवद्भोगशतावृतः ॥ ७९ ॥ ऐश्वर्य्यमतुलं प्राप्तो बलमन्यदुरासदम् ॥ किमर्थं स्वल्पबुद्धिः सन्स्वदोषैर्नाशमेष्यसि ॥ ८० ॥ मया कन्या पुनर्दृष्टा विशेषादबला मता ॥ अंतर्गतोरुणाद्रीश एतस्मात्सा विशिष्यते ॥ ८१ ॥ अथवा युक्तिभेदैस्त्वं शास्त्रैर्वा शिवसंमतैः ॥ अनिग्राह्यमनोवृत्तिरात्मसैन्यं समानय ॥ ८२ ॥ येन लोकान्समस्तास्त्वं बाधसे बलगर्वितः ॥ तत्सैन्यं तव वृद्धं च क्षणादक्ष्यामि तेजसा ॥ ८३ ॥ आनीय सकलं सैन्यमग्रे स्थापय सायुधम् ॥ सद्यस्त्वात्मबलैः सृष्टेः संहारिष्यामि तत्क्षणात् ॥ ८४ ॥ मच्छस्त्रा परिकृतस्य ससैन्यस्य तवायुधः ॥ मुक्तिरत्रैव भविता को जानाति शिवेहितम् ॥ ८५ ॥ वार्यमाणोऽपि पूर्वेण कर्मणा प्रेरितो जनः ॥ अवशः कर्म

१ तत्कोपः—धर्महानौ प्राप्तायां सत्यां क्रियमाणः कोपः हि परम्—उत्कृष्टं तप एव । धर्महानिप्रसंगे क्रियमाणस्य धर्मरक्षणार्थत्वेन प्रत्युत—तपस्त्वमेव—इत्यर्थः । २ अरुणाद्रीशः एतस्या इति शेषः । अंतर्गतः—एतस्मात्कारणात्—सा विशिष्यते । दुर्धर्मा भवति—इत्यर्थः ।

माहे० सं० १
(अ. मा. ३५
अ० १०

॥ २३० ॥

कुरुते भुंक्ते च सदृशं फलम् ॥ ८६ ॥ त्वयापि करुणावाक्यं वक्तव्यं किल भूरिभिः ॥ अकार्यविनिवृत्त्यर्थं नित्यधर्मानुपालने ॥ ८७ ॥ इति गौर्या
 समादिष्टां वाचं कपिमुखो मुनिः ॥ दूतः सन्सर्वमाचष्ट महिषस्याग्रतः स्थितः ॥ ८८ ॥ सोऽपि सर्वं समाकर्ण्य क्रोधवेगसमाकुलः ॥ तं भक्षयितुम्
 रेभे सोपि मायाबलाद्ययौ ॥ ८९ ॥ अथ सैन्यं निजं सर्वं समाहूय दुराशयः ॥ सन्नद्धं सायुधं योद्धुमादिशत्लोकभीषणम् ॥ ९० ॥ युगांतसमयोद्वेलेच
 तुरणवसंनिभम् ॥ सैन्यानां सैन्यमतुलं शोणाद्रिं पर्यवेष्टयत् ॥ ९१ ॥ अथ गौरी समालोक्य दैत्यानां सैन्यमद्भुतम् ॥ ससर्जं तैजसाञ्चूरान्घोरान्धू
 तगणान्बहून् ॥ ९२ ॥ एकपादाक्षिचरणा लंबकर्णपयोधराः ॥ पाणिपादशिरःकुक्षिवक्राः केचिद्विनिर्गताः ॥ ९३ ॥ अहं ग्रसामि सकलमपर्यं ॥ मिदं
 मम ॥ अहमेव हनिष्यामि दैत्यसैन्यमशेषतः ॥ ९४ ॥ किं त्वयात्र पुनः कार्यं वीक्ष्य त्वं तिष्ठ केवलम् ॥ अहमेवात्र योत्स्यामीत्यभाषंत परस्परम् ॥
 ॥ ९५ ॥ तेषां कथयतां शंखं गणानां योगिनीगणैः ॥ अधमत्सा भगवती हंतुं तद्वैत्यमंडलम् ॥ ९६ ॥ आलोक्य तां तथारूपामापतंस्तस्य सैनिकाः ॥
 दर्शयंतः स्ववीर्याणि स्वामिनोऽग्रे धृतायुधाः ॥ ९७ ॥ ववृषुः शस्त्रवर्षाणि दैत्याः प्रतिदिगन्तरम् ॥ बाणैः कार्मुकनिर्मुक्तैस्तानि सा तु न्यवारयत् ॥
 ॥ ९८ ॥ रथानां वारणेंद्राणां हयानां लक्षकोटिभिः ॥ युयुधुर्भूतवेताला देव्या सृष्टास्तु दुर्जयाः ॥ ९९ ॥ मातरो विविधाकारा डाकिन्यो योगिनी
 गणाः ॥ सृष्टाश्च तेजसा भूयः पिशाचाः प्रेतराक्षसाः ॥ १०० ॥ देव्या सृष्टेन सैन्येन दुर्जयेन महासुराः ॥ भक्षिताश्चूर्णिता भिन्ना दारिता निहताः
 क्षणात् ॥ १०१ ॥ देवी च सायुधा दृष्टा ज्वलंती निहंतासुरैः ॥ नृत्यद्भुतगणैर्भुक्ते रक्तैर्मांसैश्च तोषितैः ॥ १०२ ॥ यदा कैलासशिखरात्प्राप्ता कर्तुं
 तपोभुवम् ॥ तदा समागताः काश्चिन्मातृका देहगुप्तये ॥ १०३ ॥ दुंदुभिः सत्यवत्याख्या तथा चान्तवती परा ॥ सुंदरीति चतसस्ता अन्वयुः
 परिचारिकाः ॥ १०४ ॥ देव्या सृष्टा च चामुंडा दंष्ट्रावलयभीषणा ॥ दैत्यकृत्तिवसा मांसरक्ततृप्ता चचार सा ॥ १०५ ॥ असुरं कंचिदाक्रम्य नटनं
 सा चकार ह ॥ १०६ ॥ अथ तां समवेक्ष्य दुर्मदो हि ज्वलयामास च कोपवह्निना सः ॥ अतितीव्रविवृत्तभीष्मनेत्रश्रुतिशृंगाग्रविभिन्नमेघजालः ॥
 ॥ १०७ ॥ ज्वलदग्निशिखाभदीर्घजिह्वापरिलीढोन्नतशैलशृंगभागः ॥ अवनिं दलयन्सुराभिघातैरसकृत्पांसुभिरास्वनन्दिगंतान् ॥ १०८ ॥ अतिवर्धरं
 दीर्घचोरनादस्फुटदंडभ्रममोहितामरो यः ॥ धृतवालिदंडताड्यमानप्रतिशीर्णामितशस्त्रवर्षसंचः ॥ १०९ ॥ मृतये व्यगमद्वलित्रयादृचां मृगराजस्थि

१ 'सैन्यास्ते सैनिकाश्च ते' इति कोशात्सेनामध्यगतानां सैनिकानां जनानां सैन्यम् । एतेन शिक्षितयुद्धकलानां सैनिकानां ग्रहणं बोद्धव्यम् । नाशिक्षितयुद्धकलानां तत्सैन्यमासांत । इति-सैन्यानां सैन्यमतुलम्-
 इत्यनेनोक्तं भवति । २ निहतासुरैः-निहता असुरा यैस्ते-निहतासुराः-ते ।

तिभासुरां भवानीम् ॥११०॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमाहात्म्ये पूर्वाधे देव्यास्तपश्चर्या
यांमहिषासुरेण सह युद्धवर्णनं नाम दशमोऽध्यायः ॥१०॥॥॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ स तु सिंहस्थितां गौरीं ज्वलन्तीं विविधायुधाम् ॥ शैलवर्षेण महता
कुपितः समपूरयत् ॥ १ ॥ शरवर्षेण महता तन्निवार्य विदूरतः ॥ विभेद निशितैः शस्त्रैरशेषं तस्य विग्रहम् ॥ २ ॥ भिद्यमानोऽपि दैत्यैः शैलसार
प्रदुर्धरः ॥ विषादं नागमर्त्तिकचिद्रवधे युद्धदुर्मदः ॥ ३ ॥ भिद्यमानः स खड्गेन चक्रेरसिभिर्क्रष्टिभिः ॥ शूलेन चायुधैश्चान्यैरन्तर्धानमगाहत् ॥
॥ ४ ॥ ततः सिंहाकृतिर्भीमः प्रचंडनिनदाननः ॥ तीक्ष्णदंष्ट्रः शितनखः परिवभ्राम केसरी ॥ ५ ॥ देवीसिंहश्चपेटेन ताडयामास पाणिना ॥
दैत्यसिंहस्य च नखैस्तस्य वक्षो व्यदारयत् ॥ ६ ॥ अथ व्याघ्रतया प्राप्तः स्फुटव्यात्ताननो महान् ॥ तं हंतुं च बलादेवी वेगेन करमक्षिपत् ॥ ७ ॥
दीर्घाभिर्त्रालरेखाभिः पूर्णः पिङ्गलविग्रहः ॥ यानावलिभिराकीर्णः स्वर्णाद्रिरिव संचरन् ॥ ८ ॥ मृगैरिव परित्रातुं मुच्यमानोऽग्रतो बली ॥ ज्वलंत
मिव रोपाग्निं जिह्वाहेतिभिरावहन् ॥ ९ ॥ आगच्छंतं रयादेवी भस्त्रेण शशिवर्चसा ॥ प्रतिविब्याध तं व्याघ्रं पुरत्रयमिवेश्वरः ॥१०॥ स बाणस्तन्मुखे
मग्रस्तद्रक्तेन समुक्षितः ॥ जगाहे गगनं भित्त्वा देहमस्य विनिर्गतः ॥ ११ ॥ स दैत्यो वारणो भूत्वा देवीमाश्वभ्युपागमत् ॥ बलिभिः पशुभिर्भिन्नेस्त
स्याः प्रीतिमिवावहन् ॥ १२ ॥ तं गजेन्द्रं समार्यातं मदक्लिन्नमहीतलम् ॥ देवीसिंहस्तदा दृष्ट्वा ननर्द च जघान च ॥ १३ ॥ अथ खड्गधरो वीरश्चर्म
पाणिः समुद्रतः ॥ वक्रं दधानो बभ्राम दंष्ट्राभुकुटिभीषणम् ॥ १४ ॥ देवी च विलसत्खड्गचक्रचकलसत्करा ॥ युयोध तेन वीरेण भग्नशीर्षाभ्यप
द्यत ॥ १५ ॥ भूयः स माहिषं रूपमास्थायामुरमायया ॥ देव्या योद्धुं प्रवृत्ते यथापूर्वमनाकुलम् ॥ १६ ॥ अथ देवैर्मुनीन्द्रैश्च चोदितो गौतमो
मुनिः ॥ प्रबोधयितुमारभे स्तुतिभिर्जगदंबिकाम् ॥ १७ ॥ त्वयि सर्वस्य जगतः प्राणशक्तिः परा मता ॥ ओजःशक्तिर्ज्ञानशक्तिर्वलशक्तिश्च गम्यते
॥ १८ ॥ किमेतदद्य मोहाय युद्धमारभ्यते त्वया ॥ उपसंह्रियतामेष दैत्यो भुवनगुप्तये ॥ १९ ॥ भिन्नानामस्य देहानामुपसंहरणात्तव ॥ बल्यश्वोप
दिश्यन्ते निगमोक्ता वरप्रदाः ॥२०॥ अन्यथा तृणकल्पस्य शत्रोरस्य निबहणे ॥ कालाग्निवर्चसो देवि किमर्थं संप्रमस्त्वियान् ॥ २१ ॥ स्वशक्ति
मवसंस्तभ्य समाकर्षयतां रिपोः ॥ प्राणशक्तिं त्रिशूलेन गुणत्रयवपुर्धृता ॥ २२ ॥ इति स्म बोधिता तेन पुरा भगवती तदा ॥ महिषासुरमाक्रम्य
त्रिशूलेनाभ्यधारयत् ॥ २३ ॥ अनेकगिरिसंकाशं देव्या विग्रहमात्मनः ॥ अशक्तस्तं धारयितुं ससाद महिषासुरः ॥२४॥ निष्पिष्टो विलुठन्कोशत्रा

क्रांतश्च परिस्फुरन् ॥ निर्गतमुद्रतशिरा न शशाकासुराधिपः ॥ २५ ॥ त्रिशूलमुखभिन्नाङ्गरक्तधारासमुद्गतः ॥ समुद्र इव संजातः संध्यारुणकलेवरः ॥
 ॥ २६ ॥ अथ खड्गेन तीक्ष्णेन कर्तयित्वा च तच्छिरः ॥ ननर्त तस्य शिरसि तिष्ठन्ती महिषादिनी ॥ २७ ॥ दुर्गा सिद्धाश्च गन्धर्वाः प्रशशंसुर्म
 हर्षयः ॥ पुष्पवृष्टिश्च महती देवैर्मुक्ता समन्ततः ॥ प्रणतः प्राञ्जलिर्देवीं तुष्टाव विबुधाधिपः ॥ २८ ॥ ॥ इन्द्र उवाच ॥ ॥ नमस्ते जगतां मात्रे
 भूतानां बीजसंविदे ॥ २९ ॥ भक्तिः श्रद्धा च भजतां शक्तिश्चासि त्वमंबिके ॥ कारणं परमा कीर्तिः शांतिर्दातिः कला क्षमा ॥ ३० ॥ एकैव
 विश्वरूपा त्वं नामभेदैर्निगद्यसे ॥ तेषुतेषु पदेष्वस्मास्तपोऽनुगुणसिद्धिषु ॥ ३१ ॥ नियुज्य शत्रुं निर्भिद्य शिवा ज्ञेया प्रकाशसे ॥ हतोयं महिषो
 दुष्टो विनिकृत्तश्च शांभवि ॥ ३२ ॥ छिन्नमेतस्य तु शिरः सजीवमिव लक्ष्यते ॥ रक्तनेत्रं तीक्ष्णशृंगं ज्वलन्निहं चलं शिरः ॥ ३३ ॥ आक्रम्य तव
 तिष्ठन्त्या रूपमेव सदास्तु नः ॥ चक्रशृङ्गधनुर्बाणखड्गचर्मवराभयैः ॥ ३४ ॥ शूलवृण्टाकुशकशाकपालकुलिशादिभिः ॥ अशेषदेवतामूर्तिरशेषे
 देवतायुधैः ॥ ३५ ॥ आपूरिता त्वमेवांब सर्वशस्त्रनिर्हांसि नः ॥ आयुधानां सहस्राणि तन्मयास्ते विभूतयः ॥ ३६ ॥ त्वजितारातयः सर्वे विविधा
 युधवाहनाः ॥ रथनागहयैर्युक्ताः ससैन्या अपि भूभृतः ॥ ३७ ॥ क्षणेन दग्धवीर्याः स्युस्त्वप्रसादविवर्जिताः ॥ अपदोऽप्यल्पवीर्योऽपि त्वत्पादांबु
 जसेवकः ॥ ३८ ॥ त्रिलोकनाथतां प्राप्तः प्रथते कीर्तिमण्डितः ॥ तद्रूपमिदमत्युग्रं ध्यायतामर्चतां सदा ॥ ३९ ॥ न शत्रुभ्यो भयं किञ्चिद् द्विज
 यशालिनाम् ॥ ईदृशं सर्वलोकेषु रूपं ते देववन्दितम् ॥ ४० ॥ पूज्यतामिष्टसिद्धयर्थं देवैर्भृत्यैश्च सर्वदा ॥ मातरश्च त्वया सृष्टाः सर्वाभीष्टफल
 प्रदाः ॥ ४१ ॥ सगणाः प्रतिपूज्यन्तां सर्वस्थानेषु सर्वदा ॥ अयं च निहतो दैत्यस्त्वत्पादकृतलाञ्छनः ॥ ४२ ॥ तव भक्तैः सदा पूज्यस्त्वत्प्रसादा
 त्वदग्रतः ॥ इत्थं सुरेन्द्रप्रणुता सर्वर्षिसुरसेविता ॥ ४३ ॥ तथेति वरदा देवी ससर्ज च दिवं प्रति ॥ स्वयमप्यात्मनस्तत्र तद्रूपं विविधायुधम् ॥
 ॥ ४४ ॥ संस्थाप्य मातृभिः सार्धं स्थानरक्षणमातनोत् ॥ संगृह्य विमलं रूपं सखीजनसमावृता ॥ ४५ ॥ महिषस्य शिरोऽपश्यद्विकृतं खड्गधा
 रया ॥ कथयन्ती पुनस्तस्य चित्रं लोकविभूषणम् ॥ ४६ ॥ सखीभिः सह सा बाला कण्ठं तस्य व्यलोकयत् ॥ अपश्यच्च तदा लिंगं कर्तुं तस्य
 च पूजनम् ॥ ४७ ॥ आदत्त सहसा गौरी लिंगं तस्य गले स्थितम् ॥ आलोकयच्च सुचिरं रक्तधारापरिप्लुतम् ॥ ४८ ॥ आसज्जत पुनर्लिंग
 मस्याः पाणितलं गतम् ॥ विमोचयितुमुद्युक्ता नाशक्रोलग्रमंजसा ॥ ४९ ॥ अर्चितयच्च सा देवी किमेतदिति विस्मयात् ॥ विषादेन च संयुक्ता

स्कां.प.पु.
॥२३२॥

महर्षीणां पुरः स्थिता ॥ ५० ॥ आहतः शिवभक्तोऽयमिति शोकं समाविशत् ॥ अगर्हतं भृशं मौढ्यमात्मनः स्त्रीस्वभावजम् ॥ ५१ ॥ अविचार
समारब्धं शिवभक्तनिबर्हणम् ॥ उपतापपरीतांगी गौतमं मुनिसत्तमम् ॥ ५२ ॥ उपगम्याब्रवीद्बाला साहसं कृतमात्मना ॥ भगवन्स
र्वधर्मज्ञ गौतमार्य मुनीश्वर ॥ ५३ ॥ मान्यया धर्मरूपेण कोऽयमधर्मः प्रकल्पितः ॥ देवानां रक्षणं कर्तुमभयं दातुमुद्यता ॥ ५४ ॥
अज्ञानान्महिषं दैत्यं शिवभक्तिममर्दयम् ॥ रजसाक्रान्तबुद्धीनां न भवेद्धर्मसंग्रहः ॥ ५५ ॥ गुरुप्रसादमुलभः स्फुरद्भिन्नशताकुलः ॥
सुदुर्घर्षा निराचारदुर्दमाः शिवसंश्रयाः ॥ ५६ ॥ विशेषतो लिंगधराः शिवस्तान्बहु मन्यते ॥ पुरा पुरत्रयावासा दैतेया लिंगधा
रकाः ॥ ५७ ॥ अजिताः शंभुना पूव मुक्तलिंगा निषूदिताः ॥ अस्य कंठस्थितं लिंगं मम पाणिं न मुञ्चति ॥ ५८ ॥ कथं पापं निर
स्यामि शिवभक्तवधाश्रितम् ॥ अस्य कंठस्थितं लिंगं धारयंती तपोन्विता ॥ ५९ ॥ तीर्थयात्रां करिष्यामि यावच्छंभुः प्रसीदति ॥ पुनः कैलासमु
रूपेषु शंभुस्थानेषु भूरिषु ॥ ६० ॥ तीर्थेषु रचितस्नाना लप्स्ये पापविशोधनम् ॥ इति तस्याः परिश्रान्तिं दुर्धर्मपरिशंकया ॥ ६१ ॥ आकर्ण्य
शिवधर्मज्ञो भयार्तां तामवोचत् ॥ मा भैषीर्गिरिजे मोहाच्छिवभक्तो हतस्त्विति ॥ ६२ ॥ धर्मसूक्ष्मार्थवेत्तारो दुर्लभा गिरिकन्यके ॥ सदा
शिवस्य वदनैः सद्योजातादिसंश्रितैः ॥ ६३ ॥ आगमाः पंचभिः प्रोक्ता अष्टाविंशतिकोटयः ॥ निर्णयाः शिवभक्तानां शिवमार्गस्य शोभनाः ॥
॥ ६४ ॥ तेषुतेषु मुनीन्द्रैश्च न त्वेव प्रतिपद्यते ॥ कालो मुखं च कंकालं शैवं पाशुपतं तथा ॥ ६५ ॥ महाव्रतं पंच चैताः शिवमार्गप्रवृत्तयः ॥ भेदाश्च
बहवस्तेषामन्योन्यस्य शिवे रताः ॥ ६६ ॥ साध्य एको हि बलवान्सर्वैस्तैरनिशं शिवः ॥ सर्व एव सदा पूज्याः स्वधर्मपरिनिष्ठितैः ॥ ६७ ॥ अ
मत्सरेः शिवे भक्तैः शिवाज्ञापरिपालकैः ॥ वेदैश्च बहुभिर्यज्ञैर्भक्त्या च परया शिवः ॥ ६८ ॥ आराध्यते महादेवः सर्वदा सर्वदायकः ॥ जीवहिंसा
न कर्तव्या विशेषण तपस्विभिः ॥ ६९ ॥ शिवधर्मस्य भेत्तारो निहतव्यास्तथाजसा ॥ न वेषजुषि वीक्षेत न लिंगं नैव संभवम् ॥ ७० ॥ शिव
धर्मस्य भेत्तारं हन्यादेवाविचारयन् ॥ बहुभिः स्फूर्तया बुद्ध्या धर्मविद्विर्निरूपिते ॥ ७१ ॥ शिवधर्मस्य विलये सद्यः शक्तिः प्रवर्तते ॥ अस्य
कर्म पुनर्दिष्टं लिंगमैश्वर्यचर्चितम् ॥ ७२ ॥ न जेतुं शक्यते देवि तेनासौ सर्वदेवतैः ॥ यदयं निहतो देवि त्वया शंकरमान्यया ॥ ७३ ॥ आ
क्रान्तः शापदोषेण महर्षीणां शिवाश्रयात् ॥ अथ ते कुपितास्तस्य वेषम्यादवमानतः ॥ ७४ ॥ शेषधर्महिषबुद्धो महिषोऽयं भवत्विति ॥ ततस्तद्
चनात्सद्यो महिषोऽभूत्क्षणात्तथा ॥ ७५ ॥ प्रणम्य तोषयामास ययाचे शापमोचनम् ॥ दत्त्वा प्रकामरूपत्वं ददुरस्मे प्रसादिताः ॥ ७६ ॥ महिष

माहे० सं० १
(अ. मा. ३ पु.)
अ० ११

॥२३२॥

त्वेपि संहारं स्वयं देव्या शिवाज्ञया ॥ विषादो न च कर्तव्यो अंगदर्शनतस्त्वया ॥ ७७ ॥ सिद्धानां शिवरूपाणामवज्ञा कं न बाधते ॥ महिषत्वे
 समुत्पन्ने दोषेण समुपस्थिते ॥ ७८ ॥ सिद्धप्रसादाल्लब्धोऽयं शापनाशस्त्वया कृतः ॥ सर्वे लोकाश्च संत्राता दुष्टोऽयं परिरक्षितः ॥ ७९ ॥ शापदो
 षसमुत्पन्ने महिषत्वे विमोचिते ॥ त्वया च गिरिशप्रीत्यै तपः कुर्वाणयाद्रिजे ॥ ८० ॥ द्रष्टव्यं तैजसं लिंगमरुणाचलसंज्ञितम् ॥ पूर्वजन्मनि
 भक्तोऽयमरुणाद्रिपतेः स्फुटम् ॥ ८१ ॥ महिषत्वे मदाक्रान्तः परं लिंगेन संगतः ॥ भक्त्या लिंगधरं हंतुं कः समर्थो जगत्रये ॥ ८२ ॥ दृष्टाः पुर
 त्रये पूर्वं रुद्रेण पूजितास्त्रयः ॥ त्वत्स्वङ्गपरिकृतेन कंठेनास्य वरानने ॥ ८३ ॥ दीक्षादिरहितं लिंगं दत्तं हंतीति चोदितम् ॥ कृतं हि महिषेणापि भक्ति
 तो लिंगधारणम् ॥ ८४ ॥ कदाचित्क्षपणोक्तानां विभाषात्प्रत्ययं गतः ॥ पूर्वजन्मतपोयोगात्स्मरणो लिंगधारणात् ॥ ८५ ॥ त्वत्पादपद्मसंस्पर्शदयं
 मुक्तो न संशयः ॥ मद्भुक्तनिष्कृतीनां तु पातकानां च नाशनम् ॥ ८६ ॥ दर्शनं शैलवर्यस्य प्रायश्चित्तं परं मतम् ॥ संस्थाप्य विविधाञ्छेवाञ्छिवसि
 द्धांतवेदिनः ॥ ८७ ॥ आवाह्य सर्वतीर्थानि सर्वदोषनिवृत्तये ॥ सरः किमपि संपाद्य स्नात्वा तत्र वरानने ॥ ८८ ॥ अधर्मर्षणसंयुक्ता सलिंगा स्नानमाचर ॥
 त्रिसंध्यं चैव मासांति देवयागमहोत्सवे ॥ ८९ ॥ आराधयोपचारैस्त्वमरुणाद्रिमयं शिवम् ॥ ९० ॥ एवं तस्य मुनेर्निशम्य वचनं शैवार्थसंभावितं
 प्रीता देवनमस्कृता गिरिसुता देवी जगद्रक्षिका ॥ शैवं धममिम विधातुमुचितं शोणाचलस्याग्रतस्तीर्थागाहनबुद्धिमाशु विदधे कर्तुं त्वघक्षाल
 नम् ॥ ९१ ॥ इति श्रीस्कान्दे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमाहात्म्ये पूर्वार्धे महिषासुरवधोत्तरं
 देवीपाणौ महिषासुरशिरःसंलग्नतावृत्तांतवर्णनं नामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ इति संभाषमाणे तु महर्षौ मुनि
 सेविते ॥ विजहौ गिरिजा शंकां शिवभक्तवधाश्रिताम् ॥ १ ॥ अर्थांतरिक्षादुदभूद्वाणी कर्णमनोहरा ॥ मा गमः शैलकन्ये त्वं पापनिष्कृतिकार
 णात् ॥ २ ॥ गंगा च यमुना सिंधुर्गोदापि च सरस्वती ॥ नर्मदा सा च कावेरी शोणः शोणनदी च सा ॥ ३ ॥ अत्रैव नव तीर्थानि संभवंतु
 शिलातले ॥ त्वत्स्वङ्गदारिते देवि कुरु तत्राधर्मर्षणम् ॥ ४ ॥ अस्मिन्नाश्रियुजे मासि ज्येष्ठानक्षत्र आगते ॥ निमज्ज्य खड्गतीर्थे त्वं सलिंगा मासमा
 वस ॥ ५ ॥ निवर्त्य सावनं मासमत्र दिक्पालसमितम् ॥ ततः पाणिस्थितं लिंगं लब्ध्वा पापविशोधनम् ॥ ६ ॥ प्रतिष्ठापय तीर्थाग्ने लोकानुग्रह
 कारणात् ॥ उत्तीर्य तीर्थवर्येऽस्मिन्स्नात्वा लिंगेऽर्चिते शिवे ॥ ७ ॥ तापत्रयोपशान्तिश्च त्रैलोक्यस्य न संशयः ॥ सर्वपापहरं लिंगं स्थावरं

स्कां.म.पु.
॥२३३॥

तीर्थसन्निधौ ॥ ८ ॥ स्थापय स्थिरया भक्त्या सदा लोकहिताय च ॥ नक्षत्रे वैश्वदेवत्ये देवक्याः संगमाचर ॥ ९ ॥ महोत्सवसमायुक्तं यावदश
दिनावधि ॥ कृत्वा चावभृथं पुण्यनक्षत्रे वह्निदैवते ॥ १० ॥ सायमभ्यर्च्य विधिवच्छोणाचलवपुर्मम ॥ ततस्ते दर्शयिष्यामि तेजसं रूपमा
त्मनः ॥ ११ ॥ एतत्कृतं ते लोकानां रक्षायै संभविष्यति ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा महर्षिवचनं च सा ॥ १२ ॥ उभयं कर्तुमारभे तपसा शैलक
न्यका ॥ खड्गेन दारयामास शिलातलमनाकुला ॥ १३ ॥ उदजंभत तीर्थानां नवकं तत्र तत्क्षणात् ॥ तस्य कण्ठस्थितं लिंगं ध्यायन्ती पर्वता
त्मजा ॥ १४ ॥ तीर्थे ममज्ज तस्मिन्सा मुनीनामभ्यनुज्ञया ॥ तीर्थानां नवकं तत्र संजातं स्फटिकप्रभम् ॥ १५ ॥ अंतर्वसतितः कांत्या मेचकी
कृतमंजसा ॥ वसंत्यां शैलकन्यायां तीर्थे त्रिंशद्दिनं त्वथ ॥ १६ ॥ शम्भोर्विरहसंतप्तं मनश्चंचलतां ययौ ॥ तत्र श्रिया सरोजानि चक्षुषोत्पलका
ननम् ॥ १७ ॥ मंदस्मितेन कुमुदं ससर्ज सलिलस्य सा ॥ देव्यास्तेनोदवासेन लोकास्तु निरुपद्रवाः ॥ १८ ॥ कृतार्थास्सहसा जातास्तत्त
त्कालफलान्विताः ॥ मासांते सा समुत्तीर्य कृत्वा देव्युत्सवं तथा ॥ १९ ॥ कार्तिके मासि नक्षत्रे कृत्तिकारूपे निशोदये ॥ पूजयित्वा तपःसिद्धे
रुपचारैर्वह्नुदयेः ॥ २० ॥ अरुणाद्रिमयं लिंगं तुष्टाव जगद्देविका ॥ नमस्ते विश्वरूपाय शोणाचलवपुर्भूते ॥ २१ ॥ तेजोमयाद्रिलिंगाय सर्वपात
तकनाशिने ॥ ब्रह्मणा विष्णुना च त्वं दुष्परिच्छेद्यवैभवः ॥ २२ ॥ अग्निरूपोऽपि सञ्छातो लोकानुग्रहकृतये ॥ शक्त्या च तत्त्वसंचातकरः काला
नलाकृतिः ॥ २३ ॥ अद्रिश्रेष्ठारुणाद्रीश रूपलावण्यवारिधे ॥ विचित्ररूपमेतत्ते वेदवेद्यं सुरार्चितम् ॥ २४ ॥ तेजसां देव सर्वेषां बीजभूतं निग
द्यसे ॥ दिव्यं हि परमं तेजस्तव देव महेश्वर ॥ २५ ॥ यत्पुरा ब्रह्मणा दृष्टं विष्णुना च विचिन्विता ॥ अद्य पूतास्मि देवेश तव संदर्शनादहम् ॥
॥ २६ ॥ तेजो दर्शय मे दिव्यं सर्वदोषहरं परम् ॥ प्रार्थयंत्यां तदा देव्यामरुणाद्रिमयः शिवः ॥ २७ ॥ आविर्बभूव तेजोभिरापूर्य भुवनांतरम् ॥
कोटिसूर्योदयप्रख्यं तुल्यं पूर्णंदुकोटिभिः ॥ २८ ॥ कालाग्निकोटिसंकाशं तेजः परमदृश्यत ॥ प्रणम्य परया भक्त्या मुनिभिः सार्धमंबिका ॥
॥ २९ ॥ विस्मयाकांतहृदया ननंद नलिनेक्षणा ॥ अथ तेजोनिधेस्तस्मादरुणाद्रिः समुत्थितः ॥ ३० ॥ हिरण्मयोऽब्रवीद्वाचं पुरुषः कलक
न्धरः ॥ प्रसन्नोऽस्मि तपोभिस्ते स्थानेषु मम कल्पितैः ॥ ३१ ॥ तेजोमयमिदं रूपमीक्षितं च त्वयाधुना ॥ कारणैर्बहुभिलोकान्नक्षेत्रास्त्वं जग
न्मयि ॥ ३२ ॥ तपांसि कुरुषे भूमौ किमन्यत्प्रार्थितं तव ॥ मल्लोचनत्विषा तेद्य तमोराशिः समुत्थितः ॥ ३३ ॥ अशेषो हि प्रशातोऽभूत्तेज

माहे० सं० १
(अ.मा. ३ पृ.)
अ० १२

॥२३३॥

सोऽस्य निरीक्षणात् ॥ अयं तु महिषो दुष्टो मद्रक्तिं लिंगपूजकः ॥ ३४ ॥ जग्राह संहसा ह्येतत्तस्य लिंगं गले स्थितम् ॥ अनेन भक्षितं तच्च
 नास्तिकस्योपदेशतः ॥ ३५ ॥ अकरोन्मय्यविश्वासं लिंगरूपे गले स्थिते ॥ क्रमेण सोऽपि संप्राप्तो मुनिजन्म मनोहरम् ॥ ३६ ॥ मामेवाभ्य-
 र्चयन्ध्यायन्गणनाथत्वमावसन् ॥ पूर्वजन्मनि भक्तोऽयं महिषोऽपि त्वया हतः ॥ ३७ ॥ चिरं मल्लिङ्गधृग्यस्मात्सिद्धिरस्यापि देव्यतः ॥ शिवलिंगे
 ष्वविश्वासः शिवभक्तावमाननम् ॥ ३८ ॥ न कर्तव्यं सदा भक्तेस्तस्माद्वै मुक्तिकांक्षिभिः ॥ दीक्षया रहितं लिंगं येन संधार्यते बलात् ॥
 ॥ ३९ ॥ न तादृशं फलं दत्ते वज्रवत्तं निहंति च ॥ न दोषस्तत्र किञ्चित्ते शोणाचलनिरीक्षणात् ॥ ४० ॥ सफला नयनावान्तिः सर्वदोषविनाश-
 नात् ॥ त्वत्पुत्रस्तन्यदानेन धात्र्योपकृतमात्मजे ॥ ४१ ॥ त्वामपीतकुचां चक्रे वत्सलां भक्तक्षिणीम् ॥ नक्षत्रे कृत्तिकारूपेऽत्र तव सन्निधिलोभतः
 ॥ ४२ ॥ प्रायश्चित्ताभिधानेन भवापीतकुचाभिधा ॥ पूजाशेषं समाधाय भक्तानुग्रहहेतवे ॥ ४३ ॥ भज मां करुणामूर्तिरपीतकुचनायिका ॥
 इति देवस्य वचनमाकर्ण्यत्यंतशीतलम् ॥ ४४ ॥ प्रणम्य प्रार्थितवती प्रोवाच च तमंबिका ॥ देवदेव प्रसादेन त्वयानुग्रहशालिना ॥ ४५ ॥ एतत्ते
 दर्शितं तेजो दृष्टं देवैश्च मानवैः ॥ प्रत्यक्षं कृत्तिकामासि मद्रतांतमहोत्सवे ॥ ४६ ॥ नक्षत्रे कृत्तिकारूपेऽस्मिन्स्तेजस्ते दृश्यतां परम् ॥ तद्दीक्षित
 मिदं तेजः परमं प्रतिवत्सरम् ॥ ४७ ॥ दृष्ट्वा समस्तैर्दुरितैर्मुच्यतां सर्वजंतवः ॥ तथेति देवदेवेन प्रोचेऽथांतर्दधे गिरौ ॥ ४८ ॥ प्रदक्षिणं
 चकारैनं सखीभिः सा ततोऽंबिका ॥ घनश्यामलया कत्या परितो जंभमाणया ॥ ४९ ॥ अरुणाद्रिमयं लिंगं चक्रे मरकतप्रभम् ॥ मंदं
 चरन्ती जाताभिः प्रभाभिः पादपद्मयोः ॥ ५० ॥ तस्तार परितो भूमिं पद्मपत्रैः सपल्लवैः ॥ प्रकुलकनकांभोजनीलोत्पलदलोत्करैः ॥ ५१ ॥
 अर्चयन्तीव शोणाद्रिमभितो दृष्टिकांतिभिः ॥ इन्द्रादिलोकपालानामंगनाभिर्निषेविता ॥ ५२ ॥ प्रसादिता मातृगणैर्गंधदानविभूषणैः ॥
 छत्रचामरभृंगारतालवृन्तफलाचिकाः ॥ ५३ ॥ वहन्तीभिः सुरस्त्रीभिर्वृता मुनिवधूयुता ॥ प्रदक्षिणं चकारैनमरुणाद्रिं स्वयंप्रभम् ॥
 ॥ ५४ ॥ कांक्षन्ती शिवसायुज्यं विवाहाग्निमिवाद्रिजा ॥ तस्यां प्रदक्षिणं भक्त्या कुर्वाणायां पदेपदे ॥ ५५ ॥ प्रेषिता शंभुना देवाः परिवर्तुः
 सुगेश्वराः ॥ सरस्वतीसमं धात्रा विष्णुना च समं रमा ॥ ५६ ॥ सर्वदिक्पालकांताभिः समेता शैलवालिका ॥ निरुन्धतीव देवेन्द्रं सलिलै-
 र्वरदानतः ॥ ५७ ॥ आर्द्रनाथस्वरूपस्य शीतत्वमिव कुर्वती ॥ तपस्ययाऽविनाभावादेवस्यैव कृतस्मृतिः ॥ ५८ ॥ दुष्करस्योदवासस्य बोधय

कां.प.पु.
॥२३४॥

न्तीव साधुताम् ॥ ऋषीणां देवमानानामुपदेष्टुमिव क्रमात् ॥ ५९ ॥ क्रीडामिव पुराभ्यस्तां तपसापि च संगता ॥ आत्मानं विरहोत्तप्ता
मात्मस्थं तादृशं शिवम् ॥ ६० ॥ संचित्य चोभयोः कर्तुं शीतलत्वं जले स्थिता ॥ तीर्थानामिव सर्वेषामुद्धूतानां शिलातले ॥ ६१ ॥ आधिव्य
मथ लोकस्य वक्तुकामा स्वयं स्थिता ॥ दुरितघ्नं च पंचाग्निमर्थावासं सुदुष्करम् ॥ ६२ ॥ अधिगम्य तपस्तस्य शान्तिं कर्तुमिव स्थिता ॥
महिषासुरकंठोत्थरक्तधारापरिप्लुतम् ॥ ६३ ॥ क्षालयन्तीव लिंगं तदमलैस्तीर्थवारिभिः ॥ अरुणाख्यं पुरं रम्यं निर्मितं विश्वकर्मणा ॥ ६४ ॥
अपीतकुचनाथेशशोणाद्रीश्वरतुष्टये ॥ शृंगेषु यस्य सौधेषु वसन्त्यो वारयोषितः ॥ ६५ ॥ अधःकृताभ्रताडितो जिगीषन्तीव चामरीः ॥ यत्तुंगसौ
धशृंगग्रे गायन्तीर्वारयोषितः ॥ ६६ ॥ सिद्धचारणगंधर्वविद्याधरविराजितम् ॥ अष्टापदरथाक्रान्तमष्टवीथिविराजितम् ॥ ६७ ॥ अष्टापदपथाकार
मष्टदिक्पालपूजितम् ॥ अष्टसिद्धियुतैः सिद्धैरष्टमूर्तिपदाश्रयैः ॥ ६८ ॥ अष्टांगभक्तियुक्तैस्तैर्युक्तमष्टांगबुद्धिभिः ॥ चातुर्वर्ण्यगुणोपेतमुपवर्ण
परिष्कृतम् ॥ ६९ ॥ लसत्सुवर्णदुर्वर्णशालामालासमास्थितम् ॥ शंखदुंदुभिनिस्साणमृदंगमुरजादिभिः ॥ ७० ॥ वीणावेणुमुखैस्तालैः सालापैरुप
रंजितम् ॥ ब्रह्मघोषनिनादेन महर्षीणां शिवात्मनाम् ॥ ७१ ॥ सेवितव्यं दिने दिव्यसमदर्शवृषध्वजम् ॥ नवस्तनप्रभाजालैर्नवग्रहसमोदयैः ॥ ७२ ॥
निशादिवसयोरेवं दर्शयन्निव सर्वदा ॥ विष्णुः स्थितश्च तं प्रीत्या सिषेवे पुरतो विभुम् ॥ ७३ ॥ शक्रः सुरगणैः सार्धं सहस्राक्षः समाययौ ॥
पपात दिव्यगंगादद्या पुष्पवृष्टिः समन्ततः ॥ ७४ ॥ व्योमगंगाजलोत्संगशीतलो मरुदाववौ ॥ अतीव सौरभामोदवासिताखिलदिङ्मुखः ॥ ७५ ॥
कनकांकितशृंगाग्रपरिधूतवनावलिः ॥ दर्पसंभ्रमसंनद्धो ननाद वृषभो मुहुः ॥ ७६ ॥ वसंतप्रमुखाः सर्वे सहर्षमृतवः पुरः ॥ असेवंत प्रिय
करैः पुष्पैः स्वयमथोचितैः ॥ ७७ ॥ गणेश्व विविधाकाराः सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ सुराश्च कुतुकोपेताः समागच्छन्दिदृक्षवः ॥ ७८ ॥ कुंकुम
क्षोदसंभिश्चर्करूपरजसान्वितः ॥ चर्यामुष्टिमहासारः समकीर्यत सर्वतः ॥ ७९ ॥ अथ मृदंगकमर्दलझल्लरीपटहदुंदुभितालसमन्वितैः ॥ जलजकी
चक्रकाहलनिस्वनैः सुरकृतैर्धुवनं समपूरयन् ॥ ८० ॥ सुरवधूजननृत्यनिरंतरोल्लुलिततुंबरुगायनगीतिभिः ॥ अभिवृतो मुनिदेवगणान्वितो वृषगतः
समदर्शि वृषध्वजः ॥ ८१ ॥ सरसमेत्य शिवः करुणानिधिर्नतमुखीमपि तामपलज्जया ॥ ललितमंकमनंगरिपुः शिवां धृतिमहानधिरोप्य जहर्ष
सः ॥ ८२ ॥ ललितया निजया प्रिययान्वितः क्षुम्पुनींद्रसमाजसमावृतः ॥ ललितमप्सरसां मुहुरादरान्नटनमैक्षत गीतिसमन्वितम् ॥ ८३ ॥

१ अर्थावासम्—मनोरथसंपादकम्—इत्यर्थः ।

मोह० सं० १
(अ.मा. १ पु.)
अ० १२

॥२३४॥

अथ शिवः सुरराजसमर्पिताञ्जुभपटीरसुखानिलसौरभान् ॥ हिमगिरिप्रहितांश्च समग्रहीन्मृगमदैः सह गंधसमुच्चयान् ॥ ८४ ॥ समनुले
 पितहारसुमंडितावभिगतौ सिततांसमलंकृतौ ॥ स्वयमपीतकुचाकुचकुङ्गलावरणरंभणचञ्चलसत्करौ ॥ ८५ ॥ कठिनतुंगघनस्तनकोरकस्थ
 गितमंगलगंधमनोहराम् ॥ गिरिसुतामधिगम्य शिवः स्वयं विरहतापमशेषमपाकरोत् ॥ ८६ ॥ अथ विनोदशतैरुपलक्षितां निजवियोगजताप
 कृशान्विताम् ॥ अरुणशैलपतिः स्वयमद्रिजां वरमभीप्सितमर्थय चेत्यशात् ॥ ८७ ॥ सकुतुकं प्रणिपत्य नगात्मजा पुररिपुं भुवनत्रयगुप्तये ॥ इम
 मयाचत शोणगिरीश्वरं वरमुदारमनुग्रहसंसुदम् ॥ ८८ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमा
 हात्म्ये पूर्वार्धे देव्याः शिवसमागमवर्णनं नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ अथ गौरी पुरारार्तिं प्रणम्य जगदंबिका ॥ अयाचत्ताह
 शा शंभुमविनाभावमात्मनः ॥ १ ॥ इदं विज्ञापयामास लोकानुग्रहकारणात् ॥ कृपया परया पूर्णा गौरी संनादमुंदरी ॥ २ ॥ न त्याज्यमेतत्ते रूपम
 त्र दृष्टिमनोहरम् ॥ अहं त्वया न च त्याज्या सापराधापि सर्वदा ॥ मनोहरमिदं रूपमेतत्ते लोकमंगलम् ॥ ३ ॥ आलोक्यतां सदा सर्वैर्दिव्यग
 न्धसमन्वितम् ॥ भुजंगगरलब्रह्मकपालशिवभस्मभिः ॥ ४ ॥ भीषणेरलमीशान जय वेषपरिग्रहैः ॥ सुकुमारो भवेर्दिव्यमाल्यगंधांबरादिभिः ॥
 ॥ ५ ॥ भूषितो रत्नभूषाभिर्विहरस्व महेश्वर ॥ आगता नित्यमीशान देवगन्धर्वकन्यकाः ॥ ६ ॥ सेवंतामत्र देवेशं नृत्यवादित्रगीतिभिः ॥
 गणाश्च मानुषा भूत्वा सेवंतां त्वामहर्निशम् ॥ ७ ॥ त्वत्प्रसादादयं देव सुगंधिः पुष्टिबर्द्धनः ॥ आवयोः संगमो दृष्टो भूयात्सर्वार्थदायकः ॥ ८ ॥
 गृहीतमत्र देवेश सर्वमंत्रात्मकं वपुः ॥ चरितं तव कैर्कर्यमस्तु भक्तिः सदा तव ॥ ९ ॥ ज्ञानाज्ञानकृतं नित्यमपराधसहस्रकम् ॥ क्षम्यतां तव
 भक्तानामनन्यशरणेक्षणात् ॥ १० ॥ इति देव्या वचः श्रुत्वा शम्भुः शोणाचलेश्वरः ॥ तमेव वरदः प्रादाद्वरं सर्वमभीप्सितम् ॥ ११ ॥ आभाष्य
 गौरीं कुतुकाद्रंतुकामः स्वयं शिवः ॥ धारय त्वं मृगमदं मनोज्ञमिदमूचिवान् ॥ १२ ॥ ॥ महादेव उवाच ॥ ॥ पुलकाख्यो महान्दैत्यो
 मृगरूपी तपोधिकम् ॥ कृत्वा प्राप वरं मत्तः सौगन्ध्यं परमाद्भुतम् ॥ १३ ॥ लब्ध्वा वरं स्वगन्धेनामोहयत्सुरयोपितः ॥ तथैवाधर्मसंप्राप्तो
 बबाधे सकलं जगत् ॥ १४ ॥ देवैरभ्यर्थितः सोऽहमाहूयासुरनायकम् ॥ विमुंच लोकरक्षार्थमासुरं देहमित्यशाम् ॥ १५ ॥ ॥ पुलक उवाच ॥ ॥
 त्यक्ष्यामि देवदेवेश देहमेतं त्वदाज्ञया ॥ प्रणम्य भक्तिमनसा मामप्यर्चयेदमूचिवान् ॥ १६ ॥ मदंगसंभवं दिव्यं सौरभं विश्वमोहनम् ॥ धार्यतां देव
 देवेश सदा सादरचेतसा ॥ १७ ॥ पुलकस्त्वंदजातो हि सदा प्रख्यायतां तव ॥ अयं मृगमदो लोके शृङ्गाररसवर्द्धनः ॥ १८ ॥ त्वत्प्रियः कांतिसौ

भाग्यरूपलावण्यदायकः ॥ विसृजामि निजं देहं देवदेव जगत्पते ॥ १९ ॥ सदा बहुमतो देव्या दिव्यसौरभलुब्धया ॥ मदंशसंभवा ये स्युर्मत्त
पोलब्धसौरभाः ॥ २० ॥ लीयंतां तव देवेश मृतावालेपनच्छलात् ॥ तथेति मय्युक्तवति स दैत्यः पुलकाभिधः ॥ २१ ॥ विससर्ज निजं देहं म
यिसन्यस्तजीवितः ॥ ततस्तदंगसंभूतं मदं बहुलसौरभम् ॥ २२ ॥ आधारयमहं प्रेम्णा शतशृंगारवर्द्धनम् ॥ तपसा देवदेवेशि तप्तं तव वपुः
कृशम् ॥ २३ ॥ मदंगं च वियोगात्त इदं निर्वापयाधुना ॥ इति प्रशस्य बहुधा पुलकस्नेहमद्भुतम् ॥ २४ ॥ आलिङ्गिषु महादेवः पार्वतीं प्रेममंदि
राम् ॥ अपृच्छच्च हसन्देवः पार्वतीं ललनाकृतिम् ॥ २५ ॥ किमेतदिति हस्तोत्थं दृष्ट्वा तं जगदंबिका ॥ अब्रवीदरुणाद्रीशमानम्य जगदंबिका ॥
॥ २६ ॥ आगतिं तस्य पुष्पस्य सदा स्वकरवर्तिनः ॥ २७ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ अहं कैलासशिखरादेवदेव त्वदाज्ञया ॥ तपः कर्तुमनुप्राप्ता
कांचीं कनकतोरणाम् ॥ २८ ॥ अवाप्य मानसोद्धूतं कङ्कारमिदमुत्तमम् ॥ आराधयं महादेवमम्लानगुरुसौरभम् ॥ २९ ॥ यदक्षयमविश्रांतमर्च
नायोजितं मया ॥ अविच्छिन्नमहादीप्तिः कामधेनुपृताप्लुतः ॥ ३० ॥ अवेक्षणीयो भूपालैरनुपाल्यश्च सर्वदा ॥ धर्मलक्षणमाधेयं लोकरक्षार्था
मादरात् ॥ ३१ ॥ सर्वाभीप्सितसिद्धयर्थं मत्प्रीतिकरणाय च ॥ मया संस्थापिता धर्मा द्वात्रिंशलोकगुप्तये ॥ ३२ ॥ रक्षणीया प्रयत्नेन तत्सं
निधिसुपागतैः ॥ सर्वालंकारसंयुक्तं सर्वभोगकृतात्सवम् ॥ आलोक्यतामिदं रूपं कन्यायां मम कांतिमत् ॥ ३३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥
इति देव्या वचः श्रुत्वा शम्भुः शोणाचलेश्वरः ॥ ३४ ॥ तथेति वरदः प्रादाद्वरं सर्वमभीप्सितम् ॥ एष शोणाचलः श्रीमान्दृश्यते लोकपूजितः ॥
॥ ३५ ॥ सर्वदा वरदागौर्या सर्वभोगैश्च संवृतः ॥ य एतच्छाभवं रूपमरुणाद्रितया स्थितम् ॥ ३६ ॥ संपश्यन्ति नमस्यन्ति कृतार्थाः सर्व
एव ते ॥ अरुणाचलमाहात्म्यमेतच्छृण्वन्ति ये भुवि ॥ ३७ ॥ भवन्ति सततं तेषां समग्राः सर्वसंपदः ॥ श्रीमत्त्वं वाक्पतित्वं च रूपमग्न्या
हृतं बलम् ॥ ३८ ॥ लभन्ते पापनाशं च माहात्म्यस्यास्य धारणात् ॥ सर्वतीर्थाभिषवणं सर्वयज्ञक्रियाफलम् ॥ ३९ ॥ सदाशिवप्रसादं च दत्ते
शोणाद्रिदर्शनम् ॥ ४० ॥ इति कैलासशिखरात्प्राप्ता देवी शिवाज्ञया ॥ शापमोक्षं गतवती शोणाचलनिरीक्षणात् ॥ ४१ ॥ स्थानेष्वन्येषु देवस्य
विद्यमानेषु च क्षितौ ॥ दिवि चात्यंतपुण्येषु शंभुरत्र प्रसेदिवान् ॥ ४२ ॥ अयं सदाशिवः साक्षादरुणाचलरूपतः ॥ दृश्यते परमं तेजःसर्गस्थित्यं
तकारणम् ॥ ४३ ॥ एतत्तु तेजसं लिंगं सर्वदेवनमस्कृतम् ॥ दृश्यते कर्मभूरेषा तेन धर्माधिका मता ॥ ४४ ॥ अरुणाचलनाथस्य तेजसा धूत

कल्मषाः ॥ भक्तिमंतो नरा लोके सुखमाप्स्यन्ति सर्वतः ॥ ४५ ॥ प्रदक्षिणेनमस्कारेस्तपोभिर्नियमैरपि ॥ येऽर्चयन्त्यरुणाद्रीशं तेषां शंभुर्व
 शंगतः ॥ ४६ ॥ न तथा तपसा योगैर्दानैः प्रीणाति शंकरः ॥ यथा सकृदपि प्राप्तादरुणाचलदर्शनात् ॥ ४७ ॥ स्वयंभुवः सदा
 वेदाः सेतिहासा दिवि स्थिताः ॥ परितो गिरिरूपास्ते स्तुवंत्यरुणपर्वतम् ॥ ४८ ॥ एतस्य वेभवं सर्वं न मया न च शार्ङ्गिणा ॥ वचसा
 शक्यते वक्तुं वर्षकोटिशतैरपि ॥ ४९ ॥ देवाश्च हरिमुख्यास्ते कल्पकाद्याः सुरद्रुमाः ॥ प्रच्छन्नरूपाः सेवन्ते सर्वदेवारुणाचलम् ॥ ५० ॥
 न तस्य कलिदोषः स्यान्नाधिव्याधिविजृम्भणा ॥ यत्र संपूज्यते लिंगमरुणाचलसंज्ञितम् ॥ ५१ ॥ इत्येतत्कथितं सर्वं तव शंभुपदाश्रयम् ॥ चरितं
 ह्यरुणस्यास्य कल्पपुण्यदुरासदम् ॥ ५२ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ इति विधिमुखनिःसृतामुदारामरुणगिरीशकथासुधापगां हि ॥ श्रुतिपुटयुग
 लात्पिबन्मनोज्ञां सनकमुनिस्तपसां फलं स लेभे ॥ ५३ ॥ इति श्रीस्कादे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणा
 चलमाहात्म्ये पूर्वार्धे शिवेनारुणाचलस्य सर्वश्रेष्ठचवरप्रदानवर्णनं नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ अरुणाचलमाहात्म्यस्य पूर्वार्द्धं संपूर्णम् ॥

॥ * ॥ इत्यरुणाचलमाहात्म्यपूर्वार्धं समाप्तम् ॥ (३११) ॥ * ॥

इति श्रीस्कान्दे महापुराणे प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमाहात्म्ये
पूर्वार्ध समाप्तम् ॥ (३।१) ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ अथारुणाचलमाहात्म्योत्तरार्धम् ॥ व्यास उवाच ॥ वसंतो नैमिषारण्ये मुनयः सूतमब्रुवन् ॥ ॥ मुनय उचुः ॥ ॥ स्थाना
नामुत्तमं शैवं यत्स्थलं तद्वदस्व नः ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ यूयं शृणुत यत्पूर्वं नंदीश्वरमुखाच्छ्रुतम् ॥ मार्कण्डेयेन तद्वक्ष्ये मुनयः शृणुतादरात् ॥ २ ॥
॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ नंदीश्वर त्वया प्रोक्तो महिमा मौढ्यमेश्वरः ॥ मयाप्यवधृतः सर्वो भक्तिश्रद्धाद्रिचेतसा ॥ ३ ॥ तथापि वद मे भूयो देवदेव इयानिधे ॥
अहं यत्परिपृच्छामि भवंतं विहितादरः ॥ ४ ॥ त्वयाप्यविदितं किंचिन्नास्त्यत्र भुवनत्रये ॥ सर्वागमपुराणेषु बाह्येष्वभ्यंतरेषु च ॥ ५ ॥ स्वर्गापवर्गयोः
पुंसां भूमिरेव विशिष्यते ॥ सर्वकर्माणि निर्मातुं तत्तत्फलपरायणैः ॥ ६ ॥ फलं च त्रिविधं पुंसां त्वयैव कथितं पुरा ॥ भूमौ सुखं स्वर्गभोगः कैवल्य
मिति भेदतः ॥ ७ ॥ पुण्यक्षयेण क्षीयेत प्रायः प्राथमिकं द्वयम् ॥ क्षीयते न तृतीयं तु कर्मणामेव नाश्रयात् ॥ ८ ॥ तत्सिद्धिस्तु त्वया प्रोक्ता विशुद्ध
ज्ञानगोचरा ॥ सर्वेषां दुर्लभं शुद्धज्ञानं देहभृतां पुनः ॥ ९ ॥ तज्ज्ञानं कुत्र वा क्षेत्रे शास्त्रादिपठनं विना ॥ शिवपूजनमात्रेण सिद्ध्येत्सर्वशरीरिणाम्
॥ १० ॥ ज्ञानयोगक्रियाचर्यास्वशेषाणां शरीरिणाम् ॥ अपि शैवागमोक्तासु न बुद्धिः संप्रवर्तते ॥ ११ ॥ यस्य स्थानस्य माहात्म्यादल्पैरपि शरी
रिणः ॥ लप्स्यन्ते नियमैः शुद्धज्ञानं तन्मम कथ्यताम् ॥ १२ ॥ भस्मरुद्राक्षवहनादीश्वरस्मरणात्सकृत् ॥ यत्र मुग्धैरपि श्रेयो लभ्यं तत्स्थान
मुच्यताम् ॥ १३ ॥ अबुद्धिपूर्वकेणापि यत्र वासेन देहिनाम् ॥ अविघ्नं सेत्स्यते श्रेयः स्थानं तन्मेऽनुगृह्यताम् ॥ १४ ॥ जातानां वर्णसांकस्यै
तैरर्था योनिमीयुषाम् ॥ स्थावराणामपि श्रेयो यत्र तत्क्षेत्रमुच्यताम् ॥ १५ ॥ इतीरयित्वा स मृकंडुनंदनः समं मुनींद्रिपरैर्महात्मभिः ॥ पपात तस्यां
त्रिसरोरुहद्वये शिलादमूनोरखिलागमाब्धेः ॥ १६ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराणं एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमा
हात्म्य उत्तरार्धे स्थानमाहात्म्यप्रस्ताववर्णनं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १॥ ॥ नंदिकेश्वर उवाच ॥ ॥ स्थानं त्वया मुने पृष्टमस्ति माहेश्वराग्रणि ॥ चरा

१ इदमरुणाचलस्थानं च दक्षिणप्रांते कांचीपुर्या नैर्ऋत्यकोणे 'तिरुवण्णामले' इत्याख्ये ग्रामे विख्यातमस्ति । अत्र ग्रामे रेल्वेस्टेशनमपि—'तिरुवण्णामले' इत्याख्यमेव—मद्रास्ततो दक्षिणे विळीपुरं—अंककनतः पश्चिमे—
वर्तते— । तदेतत्तार्थ्याग्रोक्तुर्कैर्बोद्धव्यम् । २ मध्यमेश्वरः—इ० पा० । ३ प्रशिष्यते—इ० पा० । ४ अत्र हि—पुस्तकेषु बहुषु—“इति श्रीस्कान्दे महापुराणे कोटिरुद्रसंहितायामरुणाचलमाहात्म्ये सताशीतिसंहितायाः
प्रथमः ” एवं पाठोऽस्ति—एतेन—कोटिरुद्रसंहिता—अत्र पुराणेऽस्ति इति चेति संदेह उत्पद्यते । श्रीनारदीयपुराणोक्तक्रमानुसारेण तु कुमारिकाखण्डान्तिमकथासमनन्तरमरुणाचलकथाप्रस्तावारम्भे—'सनकाग्रजसंवादः' इत्या
दिविषयानुक्रमो वर्तते । तमेव क्रममुपक्रम्यात्र—कुमारिकाखण्डसमनन्तरमरुणाचलमाहात्म्यं प्रक्रान्तमस्तीति बोद्धव्यं सुधीभिः—एवं च—प्रथमे माहेश्वरखण्डे—केदारखण्डे—कुमारिकाखण्डे—अरुणाचलमाहात्म्ये—इत्येतेऽन्तर्ग
ता विभागाः—नारदीयपुराणोक्तानुक्रमणिकानुसारेण सन्ति । त एवात्र ग्रंथे गृहीताः सन्तीति बोध्यम् ।

स्का.म.५.
॥२३७॥

चराणां सर्वेषां भूतानामपि शर्मणे ॥ १ ॥ प्रकल्पितं हि देवेन तत्तत्कर्मानुगुण्यतः ॥ शरीरभाजं जननं तामुतास्वपि योनिषु ॥ २ ॥ त्वया शुश्रूषितं तेषां हिताय महते ह्यलम् ॥ अन्यथा संसृतेर्हानिः कल्पकोटिशतेन हि ॥ ३ ॥ स्वल्पैर्हि कर्मभिर्ज्ञानैरपि प्राप्ता पुनःपुनः ॥ घटीयंत्रनयाञ्च नमरणे नैव शाम्यतः ॥ ४ ॥ कथं नु विरतो देही गर्भमोकसमागमात् ॥ विश्रांतये प्रकल्पेत् विशुद्धज्ञानतो विना ॥ ५ ॥ प्रदेशाः कथिताः पूर्वं प्रसंगवशतो मया ॥ ऋषिभेदादिकं तेषु निवासः कृत्तिवाससः ॥ ६ ॥ केचितीरेषु गंगायाः केचित्सारस्वते तटे ॥ कॉलिंदीतीरयोरन्ये कतिचिच्छोर्णगंधसि ॥ ७ ॥ अपरं नर्मदातीरे परं गोदावरीतटे ॥ कतिचिद्गोमतीतीरेष्वन्ये हेर्मवतीतटे ॥ ८ ॥ समुद्रपार्श्वेष्वितरे द्वीपेष्वन्ये सरस्वताम् ॥ मुखेषु केचित्सिन्धूनां संभेदेष्वपि केचन ॥ ९ ॥ कृष्णवेणीतटे केचित्सुगंधाद्रांतिके परे ॥ उपवर्ण्यां कतिपये परे शंक्त्यापगांतिके ॥ १० ॥ कावेरीतीर इतरं केचिद्गोवतीतटे ॥ अन्ये तु ताम्रपण्याश्च कतिचिन्मुरलांतटे ॥ ११ ॥ केचिदैरावतीतीरे त्वितरे यौतुकाक्षिके ॥ १२ ॥ कन्यातटेषु कतिचित्कतिचित्कुमांगीतीरे परं च तमसांवरुणांतिकेन्ये ॥ मंदौकिनीसविधयोरितरे परेऽपि शिप्रौतटे परिसरेषु परे सरंख्याः ॥ १३ ॥ विपौशाभ्याश इतरे शंतद्रुतितटे परं ॥ चर्मण्वेत्युपकंठेऽन्ये केचिद्भीमरथीतटे ॥ १४ ॥ केचिद्दिंडुसरोभ्यर्णे परे पंपासंस्तटे ॥ अभ्यर्णकेपि भैरव्याः कतिचित्कौशिकीतटे ॥ १५ ॥ अपरं मालिनीतीरे परं गंधवतीतटे ॥ कतिचिन्मौनसोपांते केचिदच्छोर्दरोधसि ॥ १६ ॥ इंदुप्रसरस्यन्य एके तु मणिर्कर्णिके ॥ परं तु वेदातीरे ताप्यां कतिचनापरं ॥ पार्तालंगंगासविधे शरावत्यंतिके परं ॥ १७ ॥ लोहित्याकूलयोः केचित्कतिचित्कालमातटे ॥ वित्तस्तोपांतिके त्वन्ये चंद्रभागांतिके परं ॥ १८ ॥ सुरलोपांतिके केचित्पयोष्णीतीरयोः परं ॥ केचिन्मधुमतीतीरे केचनानु पिर्नाकिनीम् ॥ १९ ॥ उक्तं वांराणसीक्षेत्रं क्रांशपंचकपावनम् ॥ देवस्तत्राविमुक्ताख्या विशालाक्ष्या समर्चितः ॥ २० ॥ कपालमोचनं यत्र यत्रास्ते कालभैरवः ॥ मृतानां यत्र रुद्रत्वं काशीं विद्धि हि तां मुने ॥ २१ ॥ गयांप्रयागावपि ते कथितौ सर्वसिद्धिदौ ॥ यत्र पिंडप्रदानेन तुष्यति पितरः किल ॥ २२ ॥ आकर्णितं च केदारं यस्मिन्महिषरूपधृक् ॥ देवोपि च हतो देव्या सर्वश्रेयस्करो नृणाम् ॥ २३ ॥ सर्वसिद्धिकरं पुंसां क्षेत्रं बदरिकाश्रमम् ॥ यत्र स्ते त्र्यंबको देव्या नरनारायणार्चितः ॥ २४ ॥ श्रुतं हि नैमिषं क्षेत्रं त्वया यत्र महेश्वरः ॥ देवदेवाभिधः पुण्यो देवी सारंगधारिणी ॥ २५ ॥ अमरेशमिति स्थानं प्रोक्तं सर्वार्थसाधकम् ॥ अंकारनामा तत्रेशश्चंडिकाख्या महेश्वरी ॥ २६ ॥ पुष्कराख्यं महास्थानं श्रुतं ते कथितं मया ॥ यत्र

माहे० सं० १
(अ. मा. ३ उ.)
अ० २

॥२३७॥

देवो रुजोगंधिः पुरुहुता महेश्वरी ॥ २७ ॥ ओषाढीनाम ते स्थानं पावनं कथितं मया ॥ आषाढेशो हरस्तत्र रतीशा परमेश्वरी ॥ २८ ॥ दंडिमंडी
 समाख्यं च स्थानं ते कथितं मया ॥ यत्र मुंडी महादेवो दंडिका परमेश्वरी ॥ २९ ॥ लौकुलीनाम ते स्थानं संशुद्धं कथितं मया ॥ लाकुलीशो हरो
 यस्मिन्नंगं सर्वमंगला ॥ ३० ॥ भारंभूतिरिति स्थानं भवतोऽभिहितं मया ॥ यत्र भाराभिधः शंभुर्भूत्याख्या भूधरात्मजा ॥ ३१ ॥ अंरालकेश्वरं
 नाम स्थानं ते कथितं मया ॥ यत्र सूक्ष्माभिधः शूली सूक्ष्माख्या शैलनंदिनी ॥ ३२ ॥ गैयानाम महाक्षेत्रं तव प्रस्तावितं मया ॥ मंगलाख्या
 शिवा यत्र शंकरः प्रपितामहः ॥ ३३ ॥ कुरुक्षेत्रमिति स्थानं भवते विनिवेदितम् ॥ यत्र स्थाणुप्रिया देवी देवः स्थाणुसमाह्वयः ॥ ३४ ॥
 उक्तं कैनखलं नाम मया ते स्थानमुत्तमम् ॥ उग्रो यत्र पुरारातिरुग्रा गिरिवरात्मजा ॥ ३५ ॥ तालंकाख्यं महाक्षेत्रं मार्कंडेय मयोदितम् ॥
 देवी स्वायंभुवी यत्र स्वयंभूः परमेश्वरः ॥ ३६ ॥ अंद्वाहासमिति प्रोक्तं महास्थानं मया तव ॥ यत्रार्कः पूजयित्वेशमासीत्पूर्णमनोरथः ॥
 ॥ ३७ ॥ कुंत्तिवासाभिधं क्षेत्रमुक्तं ते वेदवित्तम् ॥ यः कैलासादपि श्लाघ्यो निवासः कुत्तिवाससः ॥ ३८ ॥ भ्रमरांबिकया देव्या
 महेशो मल्लिकार्जुनः ॥ श्रीशैले सृष्टिसिद्धयर्थं पूजितः परमेष्ठिना ॥ ३९ ॥ सुवर्णमुखरीतीरे कालहस्तीति शंकरः ॥ व्यासेनाराधितो
 भृंगमुखरालकयांबया ॥ ४० ॥ कांच्यामेकाग्रमूलस्थः कामाक्ष्या कामशासनः ॥ तपस्यंत्याभिसंश्लिष्टो वलयेनांकितोऽभवत् ॥ ४१ ॥ अस्ति
 व्याघ्रपुरं नाम तिल्लिकाननमध्यगम् ॥ यत्र नृत्यंतमीशानं पर्युपास्ते पतंजलिः ॥ ४२ ॥ श्वेतांरण्यमिति स्थानमुक्तं तव मया पुरा ॥ भ्रममेरावतो
 दंतं भजे यत्र शिवार्चनात् ॥ ४३ ॥ सेतुबंधमिति स्थानमवोचं तत्र राघवः ॥ रामनाथाख्यया देवमंहोमं प्रत्यतिष्ठिपत् ॥ ४४ ॥ गतंप्रत्याह्वय
 स्थानं विद्यते वृषभध्वजः ॥ यत्र जंबूतरोर्मले जगद्रक्षार्थमाश्रितः ॥ ४५ ॥ मणिमुक्तानदीमन्वक्क्षेत्रे वृद्धाचलाह्वये ॥ नित्यं सन्निहितो देव इत्या
 कर्णित एव ते ॥ ४६ ॥ श्रीमन्मैध्यार्जुनं नाम श्रुतं स्थानमनुत्तमम् ॥ यस्मिन्वरप्रदो नित्यं गौरीसहचरो हरः ॥ ४७ ॥ आस्थितं सोमनाथेन
 सोमंतीर्थं त्वया श्रुतम् ॥ यत्र त्यक्तवतां देहं न भूयो भवबंधनम् ॥ ४८ ॥ आकर्णितं हि भवता क्षेत्रं सिद्धैवदाह्वयम् ॥ यत्र सिद्धाः समर्चति ज्योति
 लिंगमनुत्तमम् ॥ ४९ ॥ अश्रावि खलु ते क्षेत्रं कर्मलालयसंज्ञकम् ॥ वल्मीकेशार्चनाल्लेभे यत्र श्रीजीविता हरेः ॥ ५० ॥ श्रुतवानसि कंकार्द्रि
 यत्र संनिहितो हरः ॥ इदानीमप्युपासाते मोक्षाय ब्रह्मकेशवौ ॥ ५१ ॥ श्रीमद्गोणैपुरं वेत्ति यस्मिन्कलियुगक्षये ॥ नौकामारूढवानब्धौ क्षुभिते पार्व

स्कां.व.पु.
॥२३८॥

तीपतिः ॥ ५२ ॥ श्रुतं ब्रह्मपुरं नाम क्षेत्रं यत्रेंद्रजितपुरा ॥ आर्यपुष्करिणीतीरे स्थापयामास धूर्जटिम् ॥ ५३ ॥ श्रीकोटिकौस्त्यं ज्ञानाभिषेकं
यत्रेंद्रशेखरः ॥ समाराधयतां पुंसां पापकोटीर्व्यपोहति ॥ ५४ ॥ आकर्णितं च गोकर्णं शिवं यत्सन्निधानतः ॥ आरिराधयिषुः स्वर्गं जामदग्न्यो
न काक्षति ॥ ५५ ॥ त्रिपुरांतकमुक्तं ते क्षेत्रं यत्र त्र्यंबकः ॥ निराकरोति निरयाद्रयं दृष्टवतां नृणाम् ॥ ५६ ॥ उक्तं कालांजनं क्षेत्रं यद्रासी
कालकंधरः ॥ निर्वापयति भक्तानां घोरसंसारसंज्वरम् ॥ ५७ ॥ प्रियैलवणमाख्यातं क्षेत्रं यत्रांबिकापतिः ॥ पयोर्धिने पयःसिंधुं विततारोप
मन्यवे ॥ ५८ ॥ क्षेत्रं प्रभासमुक्तं ते यत्र खंडेंद्रशेखरः ॥ पूजितः शौरिसीरिभ्यां दत्तवानक्षयं फलम् ॥ ५९ ॥ वेदोरण्यं विजानीषे यस्मि
न्प्रमथनायकः ॥ अभ्यर्थितोऽभून्मोक्षार्थं दक्षेण प्राकृतागसा ॥ ६० ॥ हेर्मकूटं त्वमश्रौषीः स्थानं विषमचक्षुषः ॥ पुंसां तपस्यतां यत्र पुनर्जननतो
न भीः ॥ ६१ ॥ क्षेत्रं वेणुवनं नाम विद्यते पापनाशनम् ॥ यत्र वंशलतागर्भाज्जातो मुक्तामणिः शिवा ॥ ६२ ॥ जालंधरमिति स्थानमंधकारे
स्त्वया श्रुतम् ॥ लेभे गणपतां तत्र तपस्याभिर्जलंधरः ॥ ६३ ॥ ज्वालामुखमिति स्थानमज्ञासीः कथितं मया ॥ यत्र ज्वालामुखी देवी काल
रुद्रमपूजयत् ॥ ६४ ॥ अस्ति भद्रवटो नाम क्षेत्रमुक्तं श्रुतं त्वया ॥ त्र्यंबकं यत्र हेरंबः संपदे पर्यपूजयत् ॥ ६५ ॥ न्यग्रोधोऽरण्यमुक्तं ते यत्रोग्रो
निर्ममे किल ॥ उच्चंडतांडवं काल्या साकं संघर्षमेयिवान् ॥ ६६ ॥ गंधर्भादनसंज्ञं तत्क्षेत्रमाकर्णितं त्वया ॥ आजनेयेन रचितं यत्र मृत्युंजया
र्चनम् ॥ ६७ ॥ गोपर्वतमिति स्थानं शंभोः प्रख्यापितं मया ॥ यत्र पाणिनिना लेभे वैयाकरणिकाग्र्यता ॥ ६८ ॥ वीरकोष्ठमिति क्षेत्रस्थानं
नन्ववधारितम् ॥ यत्र प्रचेतसा लेभे तपसा कविमुख्यता ॥ ६९ ॥ मैहातीर्थमिति प्रोक्तं जानीषे यत्र शंभुना ॥ अध्यापितास्तुपूर्वाणः सर्वेऽपि
द्रुहिणादयः ॥ ७० ॥ मयूरपुरमुक्तं ते क्षेत्रं माहेश्वरं मया ॥ लेभे यत्र व्रतस्थेन ह्यादिनी वज्रपाणिना ॥ ७१ ॥ श्रीसुंदरमिति क्षेत्रमुक्तं वेगवती
तटे ॥ कलावपि युगे यस्मिन्देवदेवेन दीप्यते ॥ ७२ ॥ कुंभकोणमिति स्थानं शंभोर्वेत्सि हि यत्र सा ॥ गंगापि माघे सात्रिध्यं कुरुते स्वाधशांतये
॥ ७३ ॥ अनुगोदावरीतीरं त्र्यंबकं नाम ते श्रुतम् ॥ शक्तिं यत्र गुहो लेभे तारकासुरघातिनीम् ॥ ७४ ॥ श्रीपौटलं व्याघ्रपुरमाख्यातं वेदवित्तम् ॥
त्रिशंकुना जातिशुद्धये यत्र गंगाधरोर्चितः ॥ ७५ ॥ क्षेत्रं कैदंबपुर्याख्यं भवता चावधारितम् ॥ त्वत्कृते यत्र शूलेन कृतांतं शम्भुरक्षिणोत् ॥
॥ ७६ ॥ अविर्नाशाख्यमुक्तं ते क्षेत्रं यत्र वृषध्वजः ॥ सात्रिध्यं पडिकण्ठाय विततार प्रसेदिवान् ॥ ७७ ॥ रत्नैकाननमाख्यातं मया क्षेत्रं तवा

१ विषमचक्षुषः-त्रिनेत्रस्य-इत्यर्थः । २ भद्रवटा-३० पा० । ३ प्रचेतसा-अत्र-वाल्मीकिना-इत्यर्थो बोध्यः । ४ जातिशुद्धये-३० पा० ।

माहे० सं० १
(अ. मा. ३ व.
अ० २

॥२३८॥

नव ॥ मित्रावरुणयोर्यत्र रुद्रोऽजनि वरप्रदः ॥ ७८ ॥ श्रीह्नाटकेश्वरं क्षेत्रं पातालस्थं त्वया श्रुतम् ॥ यत्र वैरोचनिर्देवं स्वपदप्राप्तयेर्चति ॥ ७९ ॥
 वेत्ति शंभोः प्रियावासं कैलासं नित्यसेवकः ॥ यत्र यक्षेश्वररूपक्षमभ्यर्चयति भक्तिः ॥ ८० ॥ स्थानानि खंडपरशोरित्युक्तानि मया पुरा ॥
 त्वयाप्यवधृतान्येव किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ८१ ॥ इत्युचिवाणेषु शिलादनंदनो मुनेर्मृकण्डोस्तनयं मुनीश्वरम् ॥ भक्त्या नमंतं पदयोः करेण
 पस्पर्श मौलौ करुणारसाद्रः ॥ ८२ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमाहात्म्य उत्तारार्धे
 महीमण्डलस्थविविधशिवक्षेत्रवर्णनं नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ भगवन्वचनेनालं त्वदेकप्रवणे मयि ॥ किं मादृशोऽ
 स्ति ते शिष्यस्त्वत्कृपैवात्र साक्षिणी ॥ १ ॥ स्थानेषु प्राक्त्वदुक्तेषु फलानि च पृथक्पृथक् ॥ यत्र सर्वफलप्राप्तिः स्थानं तद्वद मे विभो ॥ २ ॥
 चराचराणां भूतानां जानतामप्यजानताम् ॥ यस्य स्मरणमात्रेण मुक्तिस्तद्वद देशिक ॥ ३ ॥ पश्यैतेन मयैकेन भगवान्नानुराध्यसे ॥ सर्वैरप्येत
 दर्थं हि मुनिभिः परिवार्यसे ॥ ४ ॥ पुलहेन पुलस्त्येन वशिष्ठेन मरीचिना ॥ अगस्त्येन दधीचेन नकुणा भृगुणात्रिणा ॥ ५ ॥ जाबालिना
 जैमिनिना धौम्येन जमदग्निना ॥ उपयाजेन याजेन भरतेनार्वरीवता ॥ ६ ॥ पिप्पलादेन कण्वेन कुमुदेनोपमन्युना ॥ कुमुदाक्षेण कुत्सेन
 वत्सेन वरतंतुना ॥ ७ ॥ विभांडकेन व्यासेन कण्वरीषेण कंडुना ॥ मांडव्येन मतंगेन कुक्षिणा मांडकर्णिना ॥ ८ ॥ चंडकौशिकशांडिल्यशाक
 टायनकौशिकैः ॥ शातातपमधुच्छन्दोगर्गसौभरिरोमशैः ॥ ९ ॥ आपस्तंबपृथुस्तंबभार्गवोदंकपर्वतैः ॥ भारद्वाजेन दाल्भ्येन दातेन श्वेतकेतुना
 ॥ १० ॥ कौंडिन्यपुण्डरीकाभ्यां रैभ्येण तृणविन्दुना ॥ वाल्मीकिना नारदेन वह्निना दृढमन्युना ॥ ११ ॥ बोधायनसुबोधाभ्यां हारीतेन मृक
 ण्डुना ॥ दुर्वाससातितीक्ष्णेन जालपादेन शक्तिना ॥ १२ ॥ कांक्रायेण नदन्तेन देवदत्तेन न्यंकुना ॥ सुश्रुता चाग्निवेश्येन गालवेन मरुत्वता
 ॥ १३ ॥ लोकाक्षिणा विश्रवसा सैधवेन सुमतुना ॥ शिशुपायनमौद्वल्यपथ्यचावनमातुरैः ॥ १४ ॥ ऋष्यशृङ्गैकपात्कौचदृढगोमुखदेवलेः ॥
 अंगिरोवामदेवौर्वपतंजलिकर्पिजलैः ॥ १५ ॥ सनत्कुमारसनकसनंदनसनातनैः ॥ हिरण्यनाभसत्याख्यवाताशनसुहोतृभिः ॥ १६ ॥ मैत्रेयपुष्प
 जित्सत्यतपःशालीप्यशेशिरैः ॥ निदाघोतथ्यसंवर्तशौल्कायनिपराशरैः ॥ १७ ॥ वैशम्पायनकौशल्यशारद्वतकपिध्वजैः ॥ कुशस्वार्चिककैवल्य
 याज्ञवल्क्याश्चलायनैः ॥ १८ ॥ कृष्णातपोत्तमानंतकरुणामलकप्रियैः ॥ चरकेण पवित्रेण कपिलेन कणाशिना ॥ १९ ॥ नरनारायणाभ्यां च

स्कं.प.पु.
॥२३९॥

दिव्यैश्चान्यैर्महर्षिभिः ॥ मत्प्रश्रोत्तरशुश्रूषातत्परैः प्रत्यवेक्ष्यसे ॥ २० ॥ माहेश्वराग्रगण्यस्त्वं समस्तागमपारगः ॥ व्याप्तश्च सर्वलोकेषु यस्मात्तदनु
साधि नः ॥ २१ ॥ त्वन्मुखादेव भगवन्वयमेते सुशिक्षिताः ॥ पूर्वमेव त्वया देव किं वान्यदुपपद्यते ॥ २२ ॥ दिव्यागमपुराणानि द्रष्टव्यः परमे
श्वरः ॥ कात्यायनी वा स्कन्दो वा भगवान्वाथ वा भवान् ॥ २३ ॥ त्वयि यद्यस्ति नो भक्तिर्दया चास्मासु ते यदि ॥ रहस्यमिदमु
द्घात्य प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ २४ ॥ इत्थं मृकण्डुतनयेन स नन्दिकेशो विज्ञापितः सविनयं स्मयमानवक्रम् ॥ तं प्राह चोन्नततरं शिवभक्तिमत्सु प्रा
ग्भक्तितोषितशिवाप्तशरीरसिद्धिम् ॥ २५ ॥ ॥ इति श्रीस्कान्दे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमाहात्म्य
उत्तरार्धेऽरुणाचलाख्यरहस्यस्थानप्रश्नवर्णनं नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥ नन्दिकेश्वर उवाच ॥ ॥ मुने मनःपरीक्षार्थं तथा त्वं
भाषितो मया ॥ तव चेन्नाभिधास्यामि कस्य वान्यस्य कथ्यते ॥ १ ॥ त्वाद्गन्योस्ति किं लोके शिवधर्मपरायणः ॥ येन स्वल्पायुषाप्येवं नित्ये
नाभावि भक्तिः ॥ २ ॥ कस्यान्यस्य कृते देवः स्वस्यैवाज्ञाकरं यमम् ॥ क्रुद्धो नियंत्रयामास चरणांगुष्ठपीडितम् ॥ ३ ॥ त्वमेव शांकरान्धर्मा
न्सर्वान्विद्विरहस्यतः ॥ योऽग्रेऽसि कालवद्भ्रातः परिपक्वोऽसि चेतसा ॥ ४ ॥ त्वयैवान्येन केनाहमेवं शुश्रूषितश्चिरम् ॥ त्वयीव कस्मिन्नन्यस्मि
न्ममापि प्रीतिरीदृशी ॥ ५ ॥ उपदेक्ष्यामि ते क्षेत्रं गुप्तं तद्धर्मशासनैः ॥ भक्त्यावधारणीयं यद्भक्तिकैवल्यकांक्षिभिः ॥ ६ ॥ आदरादनुयुज्जानं
शिष्यं यो देशिकः स्वयम् ॥ उपदेशेन संतुष्टं न करोति स किंगुरुः ॥ ७ ॥ समाहितमना भूत्वा विश्वासं कुरु शाश्वतम् ॥ मयोपदिश्यमानेऽस्मि
ब्रह्मस्य पारमेश्वरे ॥ ८ ॥ स्मर स्मरान्तकं देवं वंदस्वाध्याय शांकीम् ॥ उपांशुच्चारयौकारं श्रेयस्ते महदागतम् ॥ ९ ॥ अस्ति दक्षिणदिग्भागे द्वावि
डेषु तपोधन ॥ अरुणाख्यं महाक्षेत्रं तरुणेंदुशिखामणैः ॥ १० ॥ योजनत्रयविस्तीर्णमुपास्यं शिवयोगिभिः ॥ तद्भूमेर्हृदयं विद्धि शिवस्य हृदयं
गमम् ॥ ११ ॥ तत्र देवः स्वयं शम्भुः पर्वताकारतां गतः ॥ अरुणाचलसंज्ञावानस्ति लोकहितावहः ॥ १२ ॥ आवासः सर्वसिद्धानां महर्षीणां
सुपर्वणाम् ॥ विद्याधराणां यक्षाणां गंधर्वाप्सरसामपि ॥ १३ ॥ सुमेरोरपि कैलासादप्यसौ मन्दरादपि ॥ माननीयो महर्षीणां यः स्वयं परमे
श्वरः ॥ १४ ॥ स्पृहयन्ति यदीयेभ्यो जंतुभ्योपि दिवौकसः ॥ अयन्नलभ्यमुक्तिभ्यो दिवावासप्रवंचिताः ॥ १५ ॥ न कल्पवृक्षाः सदृशा यत्रत्यानां
महीरुहाम् ॥ पत्रपुष्पफलैर्नित्यं येर्चयन्ति गिरी हरम् ॥ १६ ॥ हिंसैकरुचयो व्याधा अपि रूपानुसारतः ॥ अनन्ता यत्र देवस्य प्रादक्षिण्यफ

माहे.सं.१
(अ.पा.३ उ.)
अ. ४

॥२३९॥

लास्पदम् ॥ १७ ॥ यदुद्देशचरा मेघाः शिखराण्यभिबंधकाः ॥ गंगावतो हिमवतोऽप्यधिकं स्वं विजानते ॥ १८ ॥ कलारावाः खगा यत्र कण्ठे
 कीचका अपि ॥ यक्षकिंनरगन्धर्वैर्लभ्यते दुर्लभं पदम् ॥ १९ ॥ स्मरन्तो यत्र खद्योताः कृष्णपक्षे निशागमे ॥ आरार्तिकप्रदातृणां देवस्याश्नुवते पद
 म् ॥ २० ॥ निष्प्रत्यूहकृताश्लेषा नित्यं यत्तटिनीरूहाः ॥ सौभाग्यगर्वतो देवीमपर्णामवमन्वते ॥ २१ ॥ यस्योत्तुंगस्य शृंगाग्रसंगमा अपि तारकाः ॥
 आत्मनो लब्धसामान्याश्चन्द्रेण बहु मन्वते ॥ २२ ॥ मृगाः सर्वेपि सततं चरन्तो यत्र सालुषु ॥ पाणिप्रणयिनं शम्भोरेणमप्यवजानते ॥ २३ ॥
 यस्य पादांतिकचरैः प्रायेण शबरैरपि ॥ निकुम्भकुम्भसादृश्यमयत्नादुपलभ्यते ॥ २४ ॥ किं बहुत्त्याभ्यसूयन्ते द्वैमातुरकुमारयोः ॥ यदंगरूढास्त
 र्वस्तिर्यचः शवरा अपि ॥ २५ ॥ सिंहव्याघ्रद्विपा यस्मिन्काले त्यक्तकलेवराः ॥ वासप्रदत्वान्मान्यन्ते ध्रुवं शोणाद्रिशम्भुना ॥ २६ ॥ अस्य
 भास्करनामाद्रिः पूर्वस्यां दिशि दृश्यते ॥ यत्र स्थितः सदा वज्री सेवते शोणपर्वतम् ॥ २७ ॥ प्रतीच्यां दिशि दंडाद्रिरिति कश्चिन्महीधरः ॥ प्राचेतस
 स्तदगगः सेवतेऽरुणपर्वतम् ॥ २८ ॥ दक्षिणस्यां च शोणाद्रेरद्रिरस्त्यमराचलः ॥ कालः शोणाद्रिसेवार्थमध्यास्ते तदधित्यकाम् ॥ २९ ॥ उत्तरेऽ
 स्मिन्हरिद्रागे सिद्धाध्यासितकन्दरः ॥ विराजते त्रिशूलाद्रिः श्रीदेन परिपालितः ॥ ३० ॥ तत्पर्यंतप्रभूतानामन्येषामपि भूभृताम् ॥ तटकेष्वपरे
 चैव दिक्पालाः पर्युपासते ॥ ३१ ॥ धारिता येन सततं सर्वेपि धरणीरूहाः ॥ आराधनादप्यधिकमधिगच्छन्ति वैभवम् ॥ ३२ ॥ यस्मिन्गिरीशे
 संहृष्टे मेनातुहिनभूभृतोः ॥ समानसंबंधतया प्रमोदो वर्द्धतेतराम् ॥ ३३ ॥ तरुपल्लवलक्षेण लक्ष्यमाणजटाधरः ॥ स्थावरोयं स्वयं शम्भुरि
 हंश इव जंगमः ॥ ३४ ॥ ज्योतिष्मत्तोयशृंगस्य द्विपार्श्वस्थेन्दुभास्करः ॥ व्यनक्ति स्वस्य लोकेभ्यस्तेजस्त्रितयनेत्रताम् ॥ ३५ ॥ वषासु
 शिखराधस्तादभिनीलबलाहकः ॥ विराजते यः कण्ठेन कालकूटमिवोद्बहन् ॥ ३६ ॥ सहस्रपादः साहस्रशीर्षो यः पर्वतेश्वरः ॥ उक्तो न केवलं
 श्रुत्या साक्षादप्युपलक्ष्यते ॥ ३७ ॥ शिरोलीनामरसरित्स्त्रोताः प्रागिति नाद्भुतम् ॥ गिरीशोऽद्यापि यः शृंगलीनानेकसरिद्वजः ॥ ३८ ॥
 आसादितापकटकः शारदैर्यः पयोधरैः ॥ विडम्बयति गोश्रेष्ठमारूढवृषपुंगवम् ॥ ३९ ॥ यत्र शृङ्गाग्रसंलग्नसंलग्ननीललोहितः ॥ स्थाणुत्वं स्थाव
 रत्वेन गहनतडेन भीमताम् ॥ ४० ॥ सुदुर्गमत्वादुग्रत्वमपि धत्ते न नामतः ॥ क्षुद्राः सरीसृपा यत्र कटकेषु कृतास्पदाः ॥ ४१ ॥ तक्षकानंतसर्पाद्यैः

१. भूभृताः पदमाः उपपत्तिवद्वाः वाटाः । २. शम्भोरेकस्मिन्गिरी मृगो वर्जिते- 'कुटारमृगधारकः' इति हि तद्विशेषणम् । एकस्मिन्काले कटारः, एकस्मिन् मृगः, एको वरमुद्राङ्कितः, एकश्चाभयमुद्राङ्कितः श्रृंगोवस्य
 कर इति चतुर्धाराभिश्च पदे व्यनक्ति । ३. अपरे-अन्ये-उपपत्तिः ।

स्कां.प. ५.
॥२४०॥

स्पर्धन्ते भुजगेश्वरैः ॥ अष्टाभिर्योऽभितः कोणैराविभूतो विभूतिभिः ॥ ४२ ॥ सुस्पष्टं विशिनष्टीव स्वकीयाम्मूर्तिताम् ॥ येष्यंशक्तितरागेण्या
रिडार्पिगलयोः स्वयम् ॥ ४३ ॥ शिवस्य शृङ्गतो मध्ये सुषुम्ना कमलापगा ॥ ज्योतिःस्तम्भस्वरूपस्य मूलाग्रे यस्य वीक्षतुम् ॥ ४४ ॥ कोऽहं
साकृती नालं ब्रह्मविष्णु बभूवतुः ॥ ताभ्यां च प्रार्थितः शम्भुस्तस्मिन्सान्निध्यवानभूत् ॥ ४५ ॥ अरुणाचलनाथाख्यं प्रपन्नः प्रमदेः सखम् ॥
गौतमस्तत्र योगीन्द्रः सहस्रं परिवत्सरात् ॥ ४६ ॥ तप्त्वा तपांसि तीव्राणि साक्षाच्चक्रे सदाशिवम् ॥ प्राणेशैलकन्यापि तत्र कृत्वा
तपः पुरा ॥ ४७ ॥ अलब्ध वामदेहाद्धं मन्मथारेः प्रसेदुषः ॥ गौर्या प्रतिष्ठितं तत्र प्रवालाद्रीश्वराभिवम् ॥ ४८ ॥ लिंगं भोगप्रदं
पुंसां केवल्याय प्रकल्पते ॥ तत्र गौरीनिदेशेन दुर्गा महिषमर्दिनी ॥ ४९ ॥ साक्षाद्भूय सतां दत्ते मन्त्रसिद्धिमविघ्नतः ॥ खड्गतीर्थमिति
ख्यातं तत्र गौर्याश्रमे नदम् ॥ ५० ॥ सकृन्निमज्जनान्नुणां पंचपातकनाशनम् ॥ दुर्गया चार्चितं लिंगं पापनाशननामकम् ॥ ५१ ॥ सकृत्प्रगाममा
त्रेण सर्वपापप्रणाशनम् ॥ तत्र वज्रांगदो राजा वित्तसारो व्यतिक्रमात् ॥ ५२ ॥ पुनस्तद्भक्तिमाहात्म्याच्छिञ्चसायुज्यमाप्तवान् ॥ तस्य प्रदक्षिणेनैव
कांतिशालिकलाधरौ ॥ ५३ ॥ विद्याधरेश्वरौ मुक्तौ दुर्गामःशापबन्धनात् ॥ नास्ति शोणाद्रितः क्षेत्रं नास्ति पंचाक्षरान्मनुः ॥ ५४ ॥ नास्ति माहे
श्वराद्धर्मो नास्ति देवो महेश्वरात् ॥ नास्ति ज्ञानं शिवज्ञानात्रास्ति श्रीरुद्रतः श्रुतिः ॥ ५५ ॥ नास्ति शैवाग्रगीर्विष्णोर्नास्ति रक्षा विभूतितः ॥ नास्ति
भक्तेः सदाचारो नास्ति रक्षाकराद्गुरुः ॥ ५६ ॥ नास्ति रुद्राक्षतो भूषा नास्ति शास्त्रं शिवागमात् ॥ नास्ति बिल्वदलात्पत्रं नास्ति पुष्पं सुवर्ण
कात् ॥ ५७ ॥ नास्ति वैराग्यतः सौख्यं नास्ति मुक्तेः परं पदम् ॥ नारुणाद्रेः समो मेरुर्न कैलासो न मंदरः ॥ ५८ ॥ ते निवासा गिरिव्याघ्राः सोऽयं
तु गिरिशः स्वयम् ॥ ५९ ॥ इति वदति शिलादनंदने मुदितमनाः स मृकण्डुनंदनः ॥ पुनरपि बहुशः प्रणम्य तं चकितमना भवतो व्यजिज्ञपत् ॥
॥ ६० ॥ किंकिं नृणां कर्म भवाय जायते कथं नु तत्तन्नरकाय श्रूयते ॥ तेषां च तेषां च कथं प्रतिक्रिया कथं नु तत्तन्मम कथ्यतामिति ॥ ६१ ॥
इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमाहात्म्य उत्तरार्धेऽरुणाचलस्थानमाहात्म्यवर्णनं नाम चतुर्थो
ऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ नंदिकेश्वर उवाच ॥ ॥ शुद्धसत्त्वगुणोपेतो लोकेऽस्मिन्दुर्लभः पुमान् ॥ रजस्तमोगुणोपेता भवन्ति सुलभा
नराः ॥ १ ॥ सात्त्विकः पुण्यशीलत्वाग्निःश्रेयसमवाप्नुयात् ॥ वैचित्र्यात्कर्मणामेषामनुभोगाय वेधसा ॥ २ ॥ वैचित्र्याण्येव सृष्टानि नरकाण्यत्र

माहे.सं. १
(अ.मा. ३ उ. १)
अ. ५

॥२४०॥

तत्र च ॥ महारौरवभागभूत्वा खरः श्वा शूकरोऽपि वा ॥ ३ ॥ चंडालो वा भवेत्प्रेत्य पुरुषो ब्रह्महत्यया ॥ चिरं रौरवसंरुद्धः कृमिकीटपतंगताम् ॥
 ॥ ४ ॥ प्राप्नुयात्कर्मकर्तृत्वं सुरापानेन च द्विजः ॥ ब्रह्मस्वहरणाद्ब्रह्मराक्षसत्वमवाप्नुयात् ॥ ५ ॥ यद्यनु चोरयेत्तत्तच्छून्यं स्यादन्यजन्मनि ॥
 असिपत्रवने पीडामवाप्य सुचिरं पुनः ॥ ६ ॥ नपुंसकत्वं संगच्छेत्युरुषो गुरुतरुपगः ॥ तप्तैः कालायसेर्दडेः पीडितो यमकिंकरैः ॥ ७ ॥ नरके
 कालमूत्रारुये निवसेत्परदारगः ॥ अग्निदो निवसेद्दोरे सुघोरे गरदायकः ॥ ८ ॥ महाघोरे च पिशुनोऽर्जीच्यो धर्मविनिंदकः ॥ वसेत्कराले मित्र
 ध्रुंगभीमे हिंसैकतत्परः ॥ ९ ॥ संहारे छत्रपापिष्ठो मृषावादी भयानके ॥ असिघोरे वसेद्वापि कूपक्षेत्रनरादिहत् ॥ १० ॥ वज्रे परद्रोहरतो मांसाशी
 तरले द्विज ॥ तीक्ष्णे मातृपितृद्रोही तापने जपदूषकः ॥ ११ ॥ अश्वघ्नोपि निरुद्धासे वसेद्गोघ्नश्च दारुणे ॥ भ्रूणहा निवसेच्चंडे स्त्रीहत्याकृत्कुक्
 लके ॥ १२ ॥ देवस्वहारी दहने घोरघोरे परस्वहत् ॥ कृतांतदूता नरके सर्वानेव हि पापिनः ॥ १३ ॥ वध्मन्ति पार्श्वेर्निघ्नन्ति ददर्विध्यन्ति
 शंकुभिः ॥ तीक्ष्णायश्चंचवः कंकाः क्रूरदंष्ट्रा महोरगाः ॥ १४ ॥ कालेयकाश्च व्याघ्राश्च हिंसाश्चान्ये दशन्त्यमून् ॥ शकलीकृर्वन्ते शस्त्रैर्दहन्ति देहमेव
 च ॥ १५ ॥ खनन्ति गहने श्वघ्ने कशाभिस्ताडयन्ति च ॥ तैलद्रोण्यां विपच्यन्ते तुद्यन्ते सूक्ष्मसूचिभिः ॥ १६ ॥ बाह्यन्ते दुर्वहान्भारान्यमदूतैर्हि
 पापिनः ॥ ब्रह्महा क्षयरोगी स्यात्सुरापः श्यावदंतकः ॥ १७ ॥ स्वर्णापहारी कुनखी दुश्कर्मा गुरुतरुपगः ॥ अपस्मारी गुरुद्रोही चंडालो वेददू
 षकः ॥ १८ ॥ कूटसाक्षी चाक्षिरोगी मंदाग्निश्चाग्रभोजनः ॥ विद्यापहारी मूकः स्यादंधः पुस्तकचोरकः ॥ १९ ॥ परदाररतः पंगु
 बधिरः परनिंदकः ॥ विडूवराहो निराचारो जिह्वारोगी च तस्करः ॥ २० ॥ अभ्यागतातिथित्यागी कपोलकण्टको भवेत् ॥ पर्वसु
 स्त्रीरतो मेही पृत्यास्योऽभक्ष्यभक्षकः ॥ २१ ॥ मर्यादाभेदको दासस्तटाकारामहत्त्वरः ॥ प्रतिश्रुताप्रदाता स्यादल्पायुः श्वा विक
 त्थनः ॥ २२ ॥ विष्णुद्रोही च सरठः शिवद्रोही च मूषकः ॥ एवं पापफलं ज्ञात्वा प्रायश्चित्तं समाचरेत् ॥ २३ ॥ तच्चास्मिन्नरुणक्षे
 त्रे कर्तव्यं सम्यगास्तिकैः ॥ २४ ॥ इति निशम्य स दुष्कृतकारिणां बहुविधां नरकेषु नृणां व्यथाम् ॥ चरणयोः पतितश्च तदा पुनःपुनर
 याचत तच्छमनक्रियाम् ॥ २५ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमाहात्म्य उत्तरार्धे कर्म
 विपाकवर्णनं नाम पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ नंदिकेश्वर उवाच ॥ ॥ विस्तरात्कथयाम्यद्य प्रायश्चित्तं महाहंसाम् ॥ सर्वेषामवधत्स्व त्वम

स्कं.म.पु.
॥२४१॥

वलं व्यास्तिकीं धियम् ॥ १ ॥ ब्रह्महा प्राप्य शोणाद्रिं निमग्नः खड्गतीर्थके ॥ जपन्यं चाक्षरं मंत्रं भस्मरुद्राक्षधारकः ॥ २ ॥ कृतोपवासः संपूज्य
प्रयतः परमेश्वरम् ॥ ब्राह्मणान्भोजयेद्वर्षं भिक्षाशीं नियतं द्वियः ॥ ३ ॥ विशेषपूजाशुश्रूषां कुर्यादेवस्य भक्तिः ॥ ब्रह्महत्या
विनिर्मुक्तो ब्रह्मलोके महीयते ॥ ४ ॥ सुरापोऽप्यरुणक्षेत्रे वर्षमेकं वसन्प्रति ॥ प्राग्वत्कृतसमाचारः संपूज्यैव महेश्वरम् ॥ ५ ॥ क्षीरेण स्नापये
देवं शतरुद्रीयमुच्चरन् ॥ सुरापानोद्वेनाशु पापेन परिमुच्यते ॥ ६ ॥ सुवर्णस्तेयकृच्छोणक्षेत्रे बिल्वदलेर्हरम् ॥ अभ्यर्च्य भोजयेद्विप्रान्पापान्सु
च्येत दुष्करात् ॥ ७ ॥ गुरुदाररतिर्गत्वा कृत्तिकास्वरुणाचलम् ॥ यथापूर्वं व्रती भूत्वा सहस्रेण प्रदीपकैः ॥ ८ ॥ मासत्रयं समाराध्य श्रीशो
णाचलशंकरम् ॥ प्रदद्याद्भूषितां कन्यां ब्राह्मणाय सुधीमते ॥ ९ ॥ षडक्षरं जपेन्नित्यं तेन मुच्येत पाप्मना ॥ शिवलोके च निवसेदासंसारं
न संशयः ॥ १० ॥ परदारापहर्ता च क्षेत्रेस्मिन्नियतं द्वियः ॥ मासमेकं नवैः पुष्पैरभ्यर्च्यारुणशंकरम् ॥ ११ ॥ माहेश्वराय वितरेद्धनं शक्त्यानु
गुण्यतः ॥ तत्क्षणेन विनिर्मुक्तस्तस्मात्पापाद्भविष्यति ॥ १२ ॥ गरदोऽप्यरुणक्षेत्रे व्रती भूत्वा यथापुरा ॥ क्षीरोपहारं देवाय दत्त्वा दोषेण मुच्यते ॥
॥ १३ ॥ पिशुनोऽप्यरुणक्षेत्रे व्रती वेदरतो नरः ॥ अध्यापयेद्विज्ञानमुल्यांस्ततो निष्कल्मषो भवेत् ॥ १४ ॥ अग्निदोऽप्यरुणक्षेत्रे त्रीन्मासान्पूर्वं
वद्वती ॥ दद्याच्छेवाय निर्माय्य गृहं तत्पापशांतये ॥ १५ ॥ धर्मनिंदाकरः शोणक्षेत्रे वर्षं व्रती वसन् ॥ सत्रादिकं प्रकुर्वीत यथाशक्त्यवशां
तये ॥ १६ ॥ पितृद्रोह्यरुणक्षेत्रे तिष्ठन्मासमतं द्वितः ॥ गिरीशाय द्विजेभ्योपि प्रदद्याद्वाः सहस्रशः ॥ १७ ॥ ग्रहोपरागकालेषु भोजयित्वा
द्विजान्वहन् ॥ विमुंचेद्वृषभं नीलं विमुच्येत ततोऽहसः ॥ १८ ॥ स्त्रीघ्नश्चापि शिशुघ्नोऽपि शोणक्षेत्रमुपेयिवान् ॥ व्यतीपाते तिलान्दद्याद्विजेभ्यो
दुरितच्छिदे ॥ १९ ॥ प्रच्छन्नपापकृच्छोणक्षेत्रेऽस्मिन्नियतं द्वियः ॥ गुप्तदानानि कुर्वीत भवेद्वै गतकल्मषः ॥ २० ॥ मृषाभाष्यरुणक्षेत्रे षण्मा
सान्निवसन्न्रती ॥ शोणाचलेश्वरस्तोत्रपाठेन स्यादकल्मषः ॥ २१ ॥ कूपादिभेदकृच्छोणक्षेत्रमासाद्य भक्तिः ॥ तटाकान्खानयेत्तत्र ध्रुवं निर्वृजिनो
भवेत् ॥ २२ ॥ क्षेत्रापहारी देवाय क्षेत्रं दद्यान्महाफलम् ॥ आरामकंटकोप्यस्मै दद्यादुद्यानमुत्तमम् ॥ २३ ॥ गृहापहारी कुर्वीत देवस्यायतनं
नवम् ॥ अंहसा तेन निर्युक्तः शिवसायुज्यमाप्नुयात् ॥ २४ ॥ परद्रोही वसच्छोणक्षेत्रे माहेश्वरान्धनैः ॥ प्रीणयित्वा पराङ्घोकात्रिःसं
शयमवाप्नुयात् ॥ २५ ॥ पश्वादिमांसमुक्छोणक्षेत्रे पक्षत्रयं व्रती ॥ प्रीणयेदरुणेशानं सोपहारैर्मनोहरैः ॥ २६ ॥ त्रिःशोणाचलनाथेति निनदन्न
नघो भवेत् ॥ निवसन्नरुणक्षेत्रे पूजयेदरुणेश्वरम् ॥ २७ ॥ अरुणेश्वरमंत्रं च जपेन्मोक्षेच्छुरादरात् ॥ यद्यस्याभिहितं तेन पद्मचामेव प्रदक्षिणाम् ॥ २८ ॥

माहे० सं० १
(अ. मा. ३ उ.)
अ० ६

॥२४१॥

॥ २८ ॥ कुर्वतारुणशैलस्य तत्प्राप्यं शुभमंजसा ॥ क्षुतेषु स्वलितेष्वत्याहिते दुःस्वप्नदर्शने ॥ २९ ॥ प्रीत्युत्कर्षेऽपि च बुधैरुच्चार्योऽरुणशंकरः ॥
 अपि वर्णाश्रमब्रह्मः शिवद्रोहरतोऽपि वा ॥ ३० ॥ त्रीण्यहान्यरुणक्षेत्रे वसन्मुच्येत पातकैः ॥ पार्थिवः शिवलोकोऽयं मूर्तमेतन्नयीशिरः ॥ ३१ ॥
 एष दक्षिणकैलासो योसावरुणपर्वतः ॥ अन्येषु सिद्धक्षेत्रेषु तपोभिः सिद्धयो नृणाम् ॥ ३२ ॥ अस्मिन्स्मरणमात्रेण तारतम्यं विचिंत्यताम् ॥
 यद्रंगायां प्रयागे यत्काश्यां वै पुष्करेषु यत् ॥ ३३ ॥ कर्म सेतो च यत्पुंसां शोणक्षेत्रे ततोऽधिकम् ॥ अग्निष्टोमं वाजपेयं वैराजं सर्वतोमुखम् ॥
 ॥ ३४ ॥ राजसूयाश्वमेधौ च कुर्याच्छोणाचले बुधः ॥ एकाहं वारुणक्षेत्रे नरो यत्स्यादुपोषितः ॥ ३५ ॥ तस्य चांद्रायणशतं भवेत्सांतपनायुतम् ॥
 षोडशापि महादानान्यरुणक्षेत्रसंनिधौ ॥ ३६ ॥ अनुष्ठितानि कल्पोक्तं कुवति द्विगुणं फलम् ॥ ३७ ॥ इति नंदिकेश्वरमुखेन शुश्रुवान्मुनिनंद
 नोथ निरयप्रतिक्रियाम् ॥ अभिनंद्य तं वद दिनर्तुवत्सरप्रमुखार्हणक्रममिति व्यजिज्ञपत् ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीस्कान्दे महापुराण एकाशीतिसा
 हस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमाहात्म्य उत्तरार्द्धे पापापनोदकप्रायश्चित्तवर्णनं नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥
 ॥ नंदिकेश्वर उवाच ॥ ॥ रक्तोत्पलैरर्कवारैः यः शोणाद्रीशमर्चयेत् ॥ अवश्यं तस्य सिध्यति सार्वभौममहर्द्धयः ॥ १ ॥ सौम्यवारैरुणा
 द्रीशं कस्तूरीकरवीरकैः ॥ यः पूजयति तस्य स्यात्सत्यलोके सुखासिका ॥ २ ॥ गुरुवारैः सितांभोजैः शोणेशं वरिवस्यतः ॥ जनलोके चिरं वासः
 सिद्धैः सह भविष्यति ॥ ३ ॥ चंपकैर्मल्लिकाभिश्च शुक्रवारैः समर्चयेत् ॥ तपोलोकं प्रपद्येत ब्रह्मर्षिभिरभिष्टुतः ॥ ४ ॥ सौरिवारैः च जातीभिस्समा
 राध्यारुणेश्वरम् ॥ न जातु यमलोकानां पापीयानपि कल्पते ॥ ५ ॥ प्रथमायां तिथौ देवस्योपहारं समर्पयेत् ॥ यः पायसेन स भवेद्धनधान्यसमृ
 द्धिमान् ॥ ६ ॥ द्वितीयस्यां तिथौ भक्त्या यो दध्यन्नं निवेदयेत् ॥ स भवेद्भाग्यवान्छ्रेष्ठः सोमपाश्च भवेद्धुवम् ॥ ७ ॥ तृतीयायां च योऽपूपैः
 शोणेशं परितर्पयेत् ॥ तस्याव्याहतमारोग्यमाशरीरं भविष्यति ॥ ८ ॥ चतुर्थ्यामरुणेशाय पूर्णकुम्भोत्करादिकम् ॥ निवेदयति यस्तस्य भवे
 त्पूर्णमनोरथः ॥ ९ ॥ सुद्वौदनं च पंचम्यामुपहारं प्रकल्पयेत् ॥ शोणेश्वराय भक्त्या यः स स्यादक्षय्यवैभवः ॥ १० ॥ षष्ठ्यां गुडौदनं
 दद्यादरुणाचलशम्भवे ॥ भक्त्या यस्तस्य सन्तानो न कदाचित्प्रहीयते ॥ ११ ॥ तिलौदनं यस्सप्तम्यां शोणेशाय समर्पयेत् ॥
 स दीनोऽप्यधमर्णत्वमयत्नेन व्यपोहति ॥ १२ ॥ अष्टम्यां राजशाल्यन्नं यो दद्याच्छोणशम्भवे ॥ तस्य सेवां विनापि स्याद्राज

स्कां.प.पु.
॥२४२॥

लोको वशीकृतः ॥ १३ ॥ गोधूमात्रं नवम्यां च शोणाद्रीशाय योऽर्पयेत् ॥ राजयक्ष्मादयस्तस्य न भविष्यन्ति जातु च ॥ १४ ॥ दशम्यां शोण
नाथाय यः करंभं निवेदयेत् ॥ स भवेत्सर्वलोकानां सदैव प्रीतिभाजनम् ॥ १५ ॥ पृथुकरूपहारान्य एकादश्यां प्रकल्पयेत् ॥ अरुणाचलनाथस्य स
भवेदकुतोभयः ॥ १६ ॥ द्वादश्यां शोणनाथाय सृषोदननिवेदनम् ॥ यः करोति भवेत्तस्य निर्विघातो मनोरथः ॥ १७ ॥ यः सकतूनरुणेशाय
त्रयोदश्यां समर्पयेत् ॥ तस्याव्याकुलचित्तत्वमथातमपि जायते ॥ १८ ॥ अर्पयेच्छोणनाथाय फलानि विविधानि यः ॥ चतुर्दश्यां स मृदोऽपि
सिद्धसारस्वतो भवेत् ॥ १९ ॥ यः पौर्णमास्यां शोणाद्रिनाथाय विनिवेदयेत् ॥ पनसस्य फलं तस्य चक्षुरोगो न जायते ॥ २० ॥ कुहां च
संगमे भक्त्या कंदमूलादि योऽर्पयेत् ॥ शोणाचलेश्वरायस्य तुष्यति पितरः किल ॥ २१ ॥ अश्विन्यामरुणेशाय दद्याद्वासांसि भक्तिमान् ॥
भरण्यामरुणेशाय दद्यादाभरणान्यपि ॥ २२ ॥ कृत्तिकासु प्रदीपांश्च रोहिण्यां रौप्यमर्पयेत् ॥ मृगशीर्षे मलयजमार्द्रायां हरिचंदनम् ॥ २३ ॥
पुनर्वसौ मृगमदं पुष्ये कर्पूरमर्पयेत् ॥ काश्मीरोद्भवमाश्लेषे मघायां तुहिनोदकम् ॥ २४ ॥ तांबूलं पूर्वफाल्गुन्यां धूपमुत्तरफाल्गुने ॥ कालागुरुंश्च
हस्तं चित्रायां यक्षकर्दमम् ॥ २५ ॥ स्वात्यां सुवासिनीवृंदं विशाखायां प्रकीर्णकम् ॥ मैत्रे मुक्तातपत्रं च ज्येष्ठायां धैनुकान्यपि ॥ २६ ॥ मूले
मुक्तासारान्पूर्वाषाढे मुकुटमर्पयेत् ॥ रत्नानि चोत्तराषाढे श्रवणे भद्रपीठिकाम् ॥ २७ ॥ अष्टापदं धनिष्ठायां वासः शतभिषज्यपि ॥ पूर्वाभाद्रपदे
भोगानुत्तरायां तुरंगमान् ॥ २८ ॥ रेवत्यां च रथं हैमं प्रदद्याच्छोणशंभवे ॥ दद्यात्कृत्वा महापूजां तत एवार्पयेन्नरः ॥ २९ ॥ पूज्यो राशिषु
मेषादिष्वरुणेशो विशेषतः ॥ सिंदुवारैः कुरबकैः ककुभैः पाटलैः क्रमात् ॥ ३० ॥ कुटजैर्नापकुसुमैर्जीवन्तीमल्लिकादिभिः ॥ सरोरुहैर्दमनकैर्न
द्यावर्तसरोरुहैः ॥ ३१ ॥ पंचामृतेन स्नपयन्नुभयोरुपरागयोः ॥ पंचाक्षरेण कुर्वीत शोणनाथस्य भक्तितः ॥ ३२ ॥ स्नपनं पञ्चगव्येन द्वयोरयन
योरपि ॥ षडक्षरेण कुर्वीत गव्येन स्नपनक्रियाम् ॥ ३३ ॥ प्रणवेनैव कुर्वीत क्षीरेण स्नपनक्रियाम् ॥ अरुणाचलनाथस्य भक्त्या विषुवयोर्द्वयोः
॥ ३४ ॥ प्राह्णे स्याद्द्रुद्रतुलसी मध्याह्ने कृतमालकम् ॥ अपराह्णे मल्लिका च शोणाद्रीशस्य शस्यते ॥ ३५ ॥ अर्द्रोदये च स्नपयेत्सहस्रकलशोदकैः ॥
शतरुद्रीयमुच्चार्य श्रीशोणाचलशंभवे ॥ ३६ ॥ शिवरात्रौ विशेषेण त्रिशिखैर्विल्वपत्रकैः ॥ कमलैः कर्णिकारैश्च जागरूको यतंद्रियः ॥ ३७ ॥ गीतवा
दित्रनृत्यैश्च दिव्यागमविधानतः ॥ पूजयेदपवर्गार्थं शोणशैले महेश्वरम् ॥ ३८ ॥ मासि पौषे च देवस्य कुर्यादाग्नेयमुत्सवम् ॥ नवान्नैरुपदं

माहे० सं० १
(अ.मा. ३ उ.
अ० ७

॥२४२॥

शाखैर्व्याहृतीरुच्चरन्बुधः ॥ ३९ ॥ वैशाखे च विशाखायां शिवतंत्रानुसारतः ॥ शोणाचलेश्वरस्यास्य कुर्याद्दमनकोत्सवम् ॥ ४० ॥ प्राबोधिक मार्ग
 शीर्षे प्रातर्निर्माय सामभिः ॥ महापूजां प्रकुर्वीत शोणशैलस्य भक्तिमान् ॥ ४१ ॥ शनिप्रदोषेष्वार्द्रासु व्यतीपातेषु पर्वसु ॥ सोमार्कवारयोश्चार्च
 च्छोणाद्रीशं यथागमम् ॥ ४२ ॥ दीक्षोपनयनोद्वाहपुत्रजन्मादिकेष्वपि ॥ विशेषपूजां कुर्वीत शोणनाथस्य भक्तिमान् ॥ ४३ ॥ अपि स्वजन्मनक्षत्रे
 संपत्स्वापत्सु भीतिषु ॥ प्रवेशनिर्गमनयोश्चार्चनीयोऽरुणेश्वरः ॥ ४४ ॥ व्रतिचक्रागमे पादबंधने नववैभवे ॥ अरुणेशार्चनं कुर्याद्भ्रियानेषु च
 द्विपाम् ॥ ४५ ॥ स्मरेदतिदर्वीयांश्चेत्पश्येत्पर्यंतगो यदि ॥ स्थितश्चेदरुणक्षेत्रे त्रिकालं पूजयेच्छिवम् ॥ ४६ ॥ किमन्यद्दद वत्सेति उद्धृत्य भुजसु
 च्यते ॥ अरुणक्षेत्रतो नान्यदलं स्वर्गापवर्गयोः ॥ ४७ ॥ स्मरणेन मनःश्रोत्रे श्रवणादर्शनादृशौः ॥ जिह्वां च कीर्त्तनान्छोणक्षेत्रं सर्वः पुनात्य
 लम् ॥ ४८ ॥ अरुणस्मिन्महाक्षेत्रे देहिभिर्लब्धजन्मभिः ॥ जीवद्भिलभ्यते भोगो मोक्षश्चोन्मुक्तजीवितैः ॥ ४९ ॥ अन्यत्र मुक्तदेहानामप्यत्र श्राद्ध
 कर्मणा ॥ अपि पापात्मनां पुंसामपवर्गो भविष्यति ॥ ५० ॥ अयोध्यां मथुरां मायां काशीं कांचीमवंतिकाम् ॥ द्वारकां चारुणक्षेत्रमतिशेते न
 संशयः ॥ ५१ ॥ इत्युक्तवतं च शिलादपुत्रं मृकण्डुमनुः पुनरप्युवाच ॥ माहात्म्यमेतन्महनीयकीर्त्तं भूयोपि पृच्छामि वदस्व मह्यम् ॥ ५२ ॥
 इति श्रीस्कंदे महापुराणे एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमाहात्म्ये उत्तरार्धे काम्यकर्मवर्णनं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥
 ॥ नंदिकेश्वर उवाच ॥ ॥ अरुणाचलमाहात्म्यं विस्तरात्परिपृच्छता ॥ मार्कंडेय त्वया मन्ये मयि न्यस्तो महान्भरः ॥ १ ॥ स्थाने कुतूह
 लाक्षितं मनस्तव महामते ॥ यः शोणाद्रीशचरितं न वेत्ति स नरः पशुः ॥ २ ॥ कथं वा शक्यते वक्तुं जानानरूपि कात्स्न्यतः ॥ शोणाचलजुषः
 शंभोर्माहात्म्यं महितोदयम् ॥ ३ ॥ कथं वा श्रुतमप्येतदाश्चर्यरसभावितैः ॥ अशेषमवधार्येत प्रज्ञावत्प्रवरैरपि ॥ ४ ॥ इदानीं स्मर चित्रं तु चरित्रं स्मर
 वैरिणः ॥ परामृतानुभूत्यैव सत्यं नृत्यति मे मनः ॥ ५ ॥ अद्भुतं शिवचारित्रमास्कंदितमनोहरम् ॥ मम वर्णयितुं कात्स्न्यान्नेव शक्नोति शेषुषी
 ॥ ६ ॥ तथाप्येष प्रवक्ष्येऽहमंशोशेन यथामति ॥ पुण्यं शोणादिनाथस्य माहात्म्यं श्रूयतां मुने ॥ ७ ॥ पुरादिदेवकल्पादौ निर्विकल्पो महेश्वरः ॥
 म्वेच्छया सकलं विश्वं पुनरप्युदभावयत् ॥ ८ ॥ उद्भावितं च तद्विश्वं स्रष्टुं पातुं च सर्वदा ॥ अन्विच्छन्नादिदेवोऽसौ ब्रह्मविष्णु विनिर्ममे ॥ ९ ॥
 असृजदक्षिणांगेन त्र्यंबकः परमेष्ठिनम् ॥ विष्टरश्रवसं देवो वामांगेन च सृष्टवान् ॥ १० ॥ ब्रह्माणं रजसा विष्णुं सत्त्वेन समययुजत् ॥

त्कां.५.१.
॥२४३॥

नियुक्तौ देवदेवेन तौ विरंच्यच्युताबुभौ ॥ ११ ॥ ईशाते सर्वजगतां सृष्टिरक्षाविधानयोः ॥ मनसव मरीच्यादीन्ससर्ज ब्राह्मणान्दश ॥ १२ ॥
दक्षं च दक्षिणां गुप्तात्सृष्ट्यै प्रवर्तयद्विधिः ॥ मुखेन ब्राह्मणान्दोभ्यां क्षत्रियानूरुतो विशः ॥ १३ ॥ शूद्रांश्च पद्भ्यां निरमात्स्वयं च
कमलासनः ॥ मरीचितनयाब्जजुः कश्यपादसुरास्सुराः ॥ १४ ॥ मरुतः फणिनो गृध्रा गंधर्वाप्सरसोऽपि च ॥ मनुश्च यस्य संतानो
मानवोऽयं प्रवर्तते ॥ १५ ॥ नानाज्ञातित्वमापाद्य नानाकर्मप्रवर्तकाः ॥ अत्रेव समभूदार्षं क्षात्रं च द्विविधं कुलम् ॥ १६ ॥
पुलस्त्यपुलहाभ्यां च जज्ञिरे यक्षराक्षसाः ॥ उत्थ्यगीष्पतिमुखा जज्ञिरेऽगिरिसो मुनेः ॥ १७ ॥ भृगोरग्निः समुदभूच्च्यवनाद्यास्तथर्षयः ॥ वसि
ष्ठप्रमुखेभ्यश्च संबभूवुर्महर्षयः ॥ यत्पुत्रपौत्रैर्भुवनमिदमापूर्यतेऽखिलम् ॥ १८ ॥ एवं ब्रह्माऽऽत्मजैः स्वीयैरिदमापूरयज्जगत् ॥ कालेन वैभवेनापि वि
सस्मार महेश्वरम् ॥ १९ ॥ अच्युतोऽपि भृगोः पुत्रीमुद्राया कमलालयाम् ॥ मत्स्यादिरूपो जगति भवन्नास्मरदीश्वरम् ॥ २० ॥ सृष्टिस्थि
तिभ्यां द्रुहिणाब्जनाभौ स्वाधीनताः नूनमुपागताभ्याम् ॥ अतीव गर्वं दधतुर्न कस्य मदोऽधिकारेण भवेन्नरस्य ॥ २१ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण
एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखंडेऽरुणाचलमाहात्म्य उत्तरार्धे सृष्टिवर्णनं नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ७ ॥ ॥ नंदिकेश्वर उवाच ॥ ॥
अहमेव प्रभुरिति प्ररूढाधिकगर्वयोः ॥ विरंच्यच्युतयोरासीद्विवादो मोहसंभवः ॥ १ ॥ रजोविकाराभ्यधिको बाह्ये नील इवोत्थितः ॥ विश्व
सृष्टिकरो विष्णुं विरंच्योऽब्रूत गर्वतः ॥ २ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ कथं त्वमधिकश्चासि विष्णो जनयितुर्मम ॥ पितामहस्य लोकानां किमेवमतिमो
हितः ॥ ३ ॥ त्वत्त एवोदितो दैत्यो निहत्य मधुकैटभौ ॥ दैत्यारिरिति मुग्ध त्वं गर्वं वहसि केशव ॥ ४ ॥ त्वामेव सृजतो नित्यं बहुधा मम
वेधसः ॥ अद्याप्यायासजां पीडां न परित्यजतः करौ ॥ ५ ॥ मम श्रमांभसोद्धृते महाभोधौ निमज्जतः ॥ नैयग्रोधं न चोत्पन्नं कुतस्तेऽस्त्ववलं
वनम् ॥ ६ ॥ मदुपज्ञे महाभोधौ स्रवते कोऽपि पन्नगः ॥ तदाश्रयस्त्वमूर्ध्वं ते पद्मं तच्चासनं मम ॥ ७ ॥ कुतस्तमोमये ब्रूहि त्वयि सत्त्वगुणोदयः ॥
स वेत्सि किं त्वं प्रकृतिं निद्राजडिमनिर्भरः ॥ ८ ॥ जलाशये प्रस्वपता दैत्यभीत्या जनार्दन ॥ कथं त्वया रक्षितासौ मदधीना जगन्नयी ॥
॥ ९ ॥ चतुर्भ्यो मम वक्त्रेभ्यो वेदाः समुदयं गताः ॥ चैतन्यरूपिणी शक्तिः कलत्रं मे सरस्वती ॥ १० ॥ मया हि सृज्यते विश्वमिदं स्थावर
जंगमम् ॥ रक्ष्यते च तदिन्द्राद्यैर्मांमकैः पुत्रपौत्रकैः ॥ ११ ॥ ततः कथय वैकुण्ठ मन्त्रियोज्येषु कश्चन ॥ जगतामीश्वरान्मत्तः कथं नामातिरिच्यसे ॥ १२ ॥

१ आर्षमिदं रूपम् । २ न चोत्पन्नं न चेदुत्पन्नमविष्यत्-इत्यर्थो बोध्यः ।

माहे० सं० १
(अ. मा. ३ उ.)
अ० ९

॥२४३॥

॥ ॥ नंदिकेश्वर उवाच ॥ ॥ इत्थं सरोषसंरंभे विधौ पौरुषभाषिणि ॥ नारायणोऽपि सामूयं स्मित्वेवं समभाषत ॥ १३ ॥
 ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ विरंचे मुंच संरंभं वृथा खलु विकल्पसे ॥ नाभीसरोजसंजातो मम त्वमवधारय ॥ १४ ॥ योगनिद्रां मयोन्मुच्य
 पुरा ह मधुकैटभौ ॥ न चेद्यन्मथितौ ताभ्यां तथैव स्याः प्रणाशितः ॥ १५ ॥ सोमकप्रमुखान्दैत्यान्हेतुमात्मेच्छया मम ॥ धृतमत्स्यादि
 रूपस्य को वान्यः सृष्टिकारणम् ॥ १६ ॥ न किंचिदपि पश्यंति रजसारूढदृष्टयः ॥ रजोमयेन भवता किं निरूपयितुं क्षमम् ॥ १७ ॥
 अविनाभाविनी शक्तिर्ननु मे पद्मवासिनी ॥ यस्याः कटाक्षमात्रेण जगत्त्रितयमेधते ॥ १८ ॥ भूतान्यमूनि कालोऽयमात्मनोप्यहमेव
 हि ॥ मया विरहितं किं वा त्रिषु लोकेषु विद्यते ॥ १९ ॥ आदित्या वसवो रुद्रा दिक्पाला मनवोऽप्यहम् ॥ भूर्भुवःस्वस्त्रयीमेनां मद
 धीनां विचिंतय ॥ २० ॥ ममैव विनियोगेन सृष्टिशक्तिः स्वयं स्थिता ॥ तन्मे त्रैलोक्यनाथस्य किं त्वं ज्येष्ठः समोऽथवा ॥ २१ ॥ ॥
 ॥ ॥ नंदिकेश्वर उवाच ॥ ॥ एवं मोहांधमनसोरन्योन्यं प्रतिगर्जतोः ॥ ययावनल्पसमयः संवर्तसदृशस्तयोः ॥ २२ ॥ उदयास्तमयौ स्यातां
 न तदा चंद्रसूर्ययोः ॥ नक्षत्राणि च ताराश्च ग्रहाश्च क्षीणतां ययुः ॥ २३ ॥ नावबुर्मरुतो वा न जज्वलुर्जातवेदसः ॥ नांतरिक्षं न च क्षोणी
 न दिशोऽपि चकाशिर ॥ २४ ॥ समुद्राश्चक्षुभुस्सर्वे पर्वताश्च चकंपिरे ॥ औषध्यः शोषमासेदुरवसेदुश्च जंतवः ॥ २५ ॥ पक्षमासर्तुवर्षादिका
 लस्य नियमो गतः ॥ अहोरात्रव्यवस्थापि प्रणाशं समुपाययौ ॥ २६ ॥ इन्द्रादयो लोकपाला मरीच्याद्या महर्षयः ॥ सर्वेप्यकाले संप्राप्तं
 कल्पांतं मेनिरे तदा ॥ २७ ॥ एवं जाते महाक्षोभे भूताक्रन्दप्रचोदितः ॥ भूतनाथो जगज्जातमविद्यायामबुध्यत ॥ २८ ॥ व्यचिंतयच्च विश्वात्मा
 विश्वसंरक्षणोद्यतः ॥ अबाह्या दृशाऽपश्यदनयोर्मोहकारणम् ॥ २९ ॥ स्वामिनं सकलैश्वर्यदातारं मां मदोद्धतौ ॥ विस्मृत्य स्वं स्वमेवेता
 वमंसेतां जगत्प्रभू ॥ ३० ॥ अहो मोहस्य माहात्म्यं यदिमौ द्रुहिणाच्युतौ ॥ जानानावपि मां सम्यग्भूतामेवमुद्धतौ ॥ ३१ ॥ अज्ञानतिमिरो
 द्रूतिदूषिताशयलोचनः ॥ जनः प्राप्तं स्तुतमपि प्रायो वस्तु न पश्यति ॥ ३२ ॥ कृतापराधावप्येतौ निमग्नौ मोहसागरे ॥ मया नोपेक्षणीयौ
 हि लोकानां हितकाम्यया ॥ ३३ ॥ इति निश्चित्य मनसा मायावैवश्यमेतयोः ॥ देवो दयामहांभोधिर्व्यपोहयितुमैहत ॥ ३४ ॥ अहोऽनुकम्पा
 तरुणेंदुमौलेः स्वभावसिद्धा भुवनत्रयेऽस्मिन् ॥ असौ प्रमोहांबुधिमध्यतोभूदाविर्निर्स्तावपि धातृविष्णू ॥ ३५ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण
 एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमाहात्म्ये उत्तरार्धे शिवविष्णुविवादवर्णननाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ आज्ञापय विभो मह्यं यथा शंभुः सनातनः ॥ अनुजग्राह मोहांधौ वैकुण्ठपरमेष्ठिनौ ॥ १ ॥ ॥ नंदिकेश्वर
उवाच ॥ ॥ शृणुष्व सर्वं वक्ष्यामि विस्तरेण यथातथम् ॥ यदेव देवो विदधे दयया भक्तवत्सलः ॥ २ ॥ अथोदस्थात्तयोर्मध्ये तथा
विवदमानयोः ॥ ज्योतिःस्तंभत्वमभ्येत्य रोदोरंघ्रनिरोधकः ॥ ३ ॥ महता जुंभमाणेन तस्य ब्रह्मांडभेदिनः ॥ अन्तरिक्षमतिश्यामं समुत्क्षिप्तमि
वाभवत् ॥ ४ ॥ विष्वग्विवर्णता तस्य ज्योतिर्लिङ्गस्य तेजसा ॥ दिशो विरेजिरे सद्यो दूरविस्तारिता इव ॥ ५ ॥ तीव्रैस्तस्य महाज्वालैः
शोपिता इव सागराः ॥ विमुक्तवीचिसंशोभाः स्वामेव प्रकृतिं ययुः ॥ ६ ॥ व्यद्योतंत दिवि प्राग्वद्ब्रह्मास्तारागणैः सह ॥ तेजःस्तंभात्समुद्भिन्नाः
स्फुलिङ्गा इव केचन ॥ ७ ॥ तेजसा तस्य शोणेन गैरिकेणेव रंजिताः ॥ भौमरवित्रियं सर्वेऽप्यवहन्नवनीभृतः ॥ ८ ॥ समुद्रास्तत्प्रतिच्छायाभिर्भास्विष्ट
यादसः ॥ पद्मरागशिलाखण्डे घटिता इव रेजिरे ॥ ९ ॥ प्रवालगुच्छैः प्रत्यग्रैर्लविता इव पादपाः ॥ नद्यश्च निर्भरोत्फुल्लकङ्कारा इव गेजिरे ॥ १० ॥
मही कुंकुमलितेव दिशः सिंहरिता इव ॥ सर्वारुणमिव व्योम समंतात्प्रत्यदृश्यत ॥ ११ ॥ ब्रह्मांडकर्परमभूत्तन्महःपूरितांतरम् ॥ शोणितेनेव
संपूर्णं कपालं कृत्तिवाससः ॥ १२ ॥ एवं प्रवर्द्धमानेन तेजःस्तम्भेन तेन च ॥ अरुणाकारतां भेजे विश्वं स्थावरजंगमम् ॥ १३ ॥ तेजोलिङ्गं तदाश्चर्यं
दृष्ट्वा त्यक्तमिथः कुर्वी ॥ अचिंतयेतामेकैकं चतुर्मुखचतुर्भुजां ॥ १४ ॥ किमेव वसुधां भित्त्वा शेषादीनां फणाभृताम् ॥ फणामाणिक्यमहसां राशि
रुन्मुखतां गतः ॥ १५ ॥ किं वा कल्पांतसुलभप्रादुर्भावाः प्रभाकराः ॥ द्वादशापि नभोभूम्योर्मध्ये युगपदुत्थिताः ॥ १६ ॥ आहोस्विन्मेव
संचर्पाद्वितना व्योममध्यतः ॥ अन्योन्यं मिलिताः क्षिप्रा निपतंत्यवनीतले ॥ १७ ॥ प्रतिग्रन्थेव तेजोभिरक्ष्णोः शक्तिमनुक्षणम् ॥ स्वनिर्विशेषिता
शेषभूतजालः प्रवर्द्धते ॥ १८ ॥ एष उर्हीष्यमानोऽपि संतापाय न कल्पते ॥ नेदीयांस्यपि भूतानि न निर्दहति वह्निवत् ॥ १९ ॥ एतस्य कांति
संक्रांत्या जगदेव न केवलम् ॥ मदीयमपि शोणत्वमनुप्राप्तमहो वपुः ॥ २० ॥ कस्मादेष समुत्पन्नः किंमूलः किमुपाधिकः ॥ कुतस्त्यः किमुपा
दानः कया शक्त्या प्रकाशते ॥ २१ ॥ कियानवधिरेतस्य विष्वक्तिर्यगयोर्ध्वतः ॥ अवगाढश्च पातालं कियन्मात्रमसाविति ॥ २२ ॥ तदेतदखिलं
ज्ञातुं मनः पर्युत्सुकं मुहुः ॥ इच्छत्युत्पतितुं व्योम प्रवेष्टुं च रसातलम् ॥ २३ ॥ इति चिंताभराक्रांतौ तेजःस्तम्भावलोकनात् ॥ उभावप्यवकुलितौ
वैकुण्ठपरमेष्ठिनौ ॥ २४ ॥ अभास्त च गोविंदः सुतगमेव गर्वितम् ॥ हिरण्यगर्भमालोक्य स्मयमानमुखांबुजः ॥ २५ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥

माहे० सं० १
(अ.मा. ३ उ.)
अ० १०

अयमेवावयोर्ब्रह्मन्त्योन्योत्कर्षकाक्षिणोः ॥ सत्यमेव परीक्षायै निकषः समुपस्थितः ॥ २६ ॥ अमुष्य तेजसां राशेरपरिच्छेद्यसंपदः ॥
 आद्यंतौ ज्ञातुमेकेन न शक्यं ध्रुवमावयोः ॥ २७ ॥ यः पश्येन्मूलमग्रं वा तेजसोस्य स्वयंभुवः ॥ स एव नावभ्यधिको जगतां नाथकोऽपि
 सः ॥ २८ ॥ ॥ नंदिकेश्वर उवाच ॥ ॥ इत्युभावपि विनिश्चिताशयौ मूलमग्रमपि तस्य वीक्षितुम् ॥ तेजसोतिमहत्तो बभूवतुः स्पर्धया विर-
 चितोद्यमौ मिथः ॥ २९ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमाहात्म्य उत्तरार्धे ब्रह्म-
 विष्ण्वोर्मध्ये तेजोमयलिङ्गप्रादुर्भाववर्णनं नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ नंदिकेश्वर उवाच ॥ ॥ अथ हंसाकृतिं व्योमपदवीलंचनक्षमाम् ॥
 भेजे विरंचितस्तस्याग्रं द्रक्ष्यामीति कृतोद्यमः ॥ १ ॥ जग्राह विष्णुर्वाराहं विग्रहं दृढविग्रहः ॥ विश्वंभराविनिर्भेदक्रीडासुलभवैभवम् ॥ २ ॥ मूलं तस्य
 परिज्ञाय प्रत्यावर्तितुमुत्सुकः ॥ कृत्रिमस्तब्धरोमैष दंष्ट्राभ्यामभिनन्महीम् ॥ ३ ॥ विदारयन्स पोत्रेण भूतधात्रीमवाङ्मुखः ॥ महावराहो ददृशे तेजःस्तंभं
 नमन्निव ॥ ४ ॥ क्रीडाक्रोडकठोरेण कंठघोषेण पूरयन् ॥ पातालं बहुलोत्साहः प्रवेष्टुमुपचक्रमे ॥ ५ ॥ विवेश यत्रयत्रासौ तत्र तत्र तथास्थितम् ॥ अवैक्षिष्ठानल-
 स्तंभं तमेव कुंहेनाकिटिः ॥ ६ ॥ विदारितान्महीरंभ्रात्प्रत्यदृश्यंत भोगिनः ॥ प्ररोहा इव शेषाद्यास्तेजःस्तंभस्य केचन ॥ ७ ॥ प्रत्यदृश्यत हेमाद्रेर्मूल-
 कन्द इव स्थितः ॥ आधारतां गतो दृष्टो ह्यच्युतेनादिकच्छपः ॥ ८ ॥ आराद्वसुन्धरागुल्फे पुरंधरतया स्थिताः ॥ दिक्संधुराश्च दृश्यंते मदमंथर-
 बंधुराः ॥ ९ ॥ मधुद्विषा च स महान्मंडूकोऽपि विलोकितः ॥ अखंडमंडलं भूमेर्यस्य पृष्ठे प्रतिष्ठितम् ॥ १० ॥ आधारशक्तिमपि तामभ्यपश्यदधो-
 क्षजः ॥ यदनुग्रहतः शेषकूर्माद्या अपि धूर्वहाः ॥ ११ ॥ अतलं वितलं चैष सुतलं नितलं तथा ॥ तलातलं च प्रतलं महातलमिति क्रमात् ॥
 ॥ १२ ॥ ददर्श सप्त पातालानपि वारिजलोचनः ॥ तत्रत्यान्विविधाकारान्सर्वानपि सविस्मयः ॥ १३ ॥ अत्यगाद्भोगवत्याख्यां पुरीं वैरोचनी-
 मपि ॥ जगाहेन्यांश्च दैत्यानामावासानतिगह्वरान् ॥ १४ ॥ इदं दृष्टमिदं दृष्टमित्युपाहूढकौतुकः ॥ मूलं सुग्धाशयस्तस्य विचिनोति स्म माधवः
 ॥ १५ ॥ अधस्तादपि गाढेन पयोधेस्तेन पोत्रिणा ॥ तथैव तेजःस्तंभः स निर्विकारमवैक्ष्यता ॥ १६ ॥ दलिता केवलं पृथ्वी पाथोराशिर्विलोलितः ॥
 नैवालोक्यत तन्मूलं कोलरूपेण विष्णुना ॥ १७ ॥ इत्थं वर्षसहस्राणि भ्रांत्या संभ्रांतमानसः ॥ नालं बभूव तन्मूलं लीलाक्रोडो विलोकितुम् ॥
 ॥ १८ ॥ अवरुग्गखुरः क्षुण्णदंष्ट्रो विध्वस्तविग्रहः ॥ भग्नपोत्रः स भूदारो जगाहे बहलं श्रमम् ॥ १९ ॥ श्रांत्या निश्वसतस्तस्य तादृग्दुर्पो विश्वं

स्का.म.पु.
॥२४५॥

खलः ॥ ननाश तत्क्षणात्साकं तन्मूलावेक्षणेच्छया ॥ २० ॥ अनिर्व्यूढप्रतिज्ञोऽपि प्रत्यावर्तितुमुत्सुकः ॥ न चक्षमे सरोजाक्षश्चलितं च पदात्प
दम् ॥ २१ ॥ श्रमाधचक्षुषस्तस्य पातालांतरवर्तिनः ॥ तत्तेज एव पथानं पुनरप्युदभावयत् ॥ २२ ॥ कथंकथंचिदुत्तीर्णोऽप्यकूपारादपारतः ॥
स्वेदांभःसागरस्त्रावे मग्नोऽभूच्छद्मशूकरः ॥ २३ ॥ रज्ज्वेव तेजःस्तंभस्य प्रभया सानुबद्धया ॥ लब्ध्वाचलं वनं कष्टं न्यवर्तिष्ट जनार्दनः ॥ २४ ॥
नावैक्षि यन्मया मूलममुष्य महसां निधेः ॥ ततः स्रष्टापि नो दृष्टः शिरोभागः कथंचन ॥ २५ ॥ अमुष्य महसां राशेः प्रागभूद्यत्र संभवः ॥ ततो
निवृत्त्य यास्यामि शरणं शिवमीश्वरम् ॥ २६ ॥ स हि विश्वाधिको देवश्चिरं मोहाधचक्षुषा ॥ यद्विस्मृतो मया तस्मादुर्विपाकोऽजनीदृशः ॥ २७ ॥
एवं विनिर्धार्य विमुक्तदर्पो निवृत्तवानाशु सरोरुहाक्षः ॥ तमेव देशं प्रबभूव यत्र स्तंभः स तेजोमयतां दधानः ॥ २८ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महा
पुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमाहात्म्य उत्तरार्धे विष्णुना लिंगाधोभागशोधनवर्णनं नामैकादशोऽध्यायः ॥
॥ ११ ॥ ॥ ॥ नंदिकेश्वर उवाच ॥ ॥ ततस्तेजोमयं स्तंभमनुसृत्य पितामहः ॥ उत्पपातोन्मुखो वेगाग्निरालंबे नभस्तले ॥ १ ॥ द्रुतमु
त्पततस्तस्य पक्षावेगेन वारिताः ॥ व्यशीर्यंत समुद्रतां प्रणुत्रा इव वायुभिः ॥ २ ॥ स वेगादुत्पतन्दूरं नाक्ष्णोर्विषयतामगात् ॥ केवलं दीर्घदीर्घैव रेखा
व्योम्नि व्यभाव्यत ॥ ३ ॥ मायांमरालो ददृशे तेजःस्तंभस्य पार्श्वतः ॥ संध्यापयोधराभ्यर्णचारीवरजनीकरः ॥ ४ ॥ प्रागत्यगादुत्पततां ततोऽध्वानं पयोमु
चाम् ॥ विमानपदवीं पश्चात्तारावर्तं ततः परम् ॥ ५ ॥ तेजसां यानि धामानि ह्यत्युच्चान्यूर्ध्वचारिणाम् ॥ अतिचक्राम वेगेन तान्यसौ कुहनाखगः ॥
॥ ६ ॥ मरुतो मनसो वापि जवः सूक्ष्मतराकृतेः ॥ सोऽभूदधःकृतस्तेन हंसेन गमनादिना ॥ ७ ॥ यथायथा चोत्पपात सुदूरं श्रमितच्छदः ॥
तथातथा च ददृशे तेजःस्तंभः समुन्नतः ॥ ८ ॥ अतीत्य मरुतां स्कंधान्सप्त संप्राप्तविस्मयः ॥ विभेदाडकटाहं च ज्वलंतं तमुदैक्षत ॥ ९ ॥
कथं वाऽदृष्टमूलस्य स्थातव्यं पुरतो हरेः ॥ अविमोचयतः शौरेरसमासमशीर्षताम् ॥ १० ॥ अनिर्व्यूढप्रतिज्ञस्य दीर्घैः किं वा ममासुभिः ॥ तद
त्रौपयिकं किं स्यात्कार्यं का वा गतिर्मम ॥ ११ ॥ अतिसंधित्सतो विष्णुं कस्सहायो भविष्यति ॥ आर्जवं नैव निर्जेतुं प्रतिवादिनमक्षमः ॥ १२ ॥
छद्मना वा तिरस्कुर्यान्मानो हि महतां धनम् ॥ इति संचितयत्येव विरिंचौ व्याकुलात्मनि ॥ १३ ॥ आकाशे ददृशे नातिदूरे किमपि निर्मलम् ॥

माहे० सं० १
(अ. भा. ३३.)
अ० १२

॥२४५॥

१ तन्मूलावेक्षणेच्छया- म-इति योजना । २ मायामरालः-मायाभूतहंसरूपः । ३ उत्पततां पक्षिणाम्-अध्वानम्-अत्यगात्-ततः पयोमुचाम-मेघानाम्-अध्वानम्-अत्यगात् । ४ कुहनाखगः-
मायाभूतहंसरूपः । ५ अममां शीर्षताम्-वक्रानिचक्रशिरस्कृताम् (गर्वात्) अविमोचयत अनिर्व्यूढप्रतिज्ञस्य मम असुभिः किं वा प्रयोजनम् इति योजना ।

ऐंदवी किमियं रेखा तस्याः कथमिहागमः ॥ १४ ॥ यद्वा मृणालं तस्मिन्धौ वियत्यस्यां कुतस्तु सः ॥ इति तस्मिन्संदेहे नेदीयस्तं तदाग-
 तम् ॥ १५ ॥ अत्रोधि केतकीर्बहमिति राजीवजन्मना ॥ तत्पर्युषितमप्युद्यत्सौरभं वस्तुशक्तिः ॥ १६ ॥ हिरण्यगर्भो विमलमगृह्णात्केतक-
 च्छदम् ॥ गृहीतमात्रं तेनैतत्सचैतन्यं किलाब्रवीत् ॥ १७ ॥ ॥ केतक उवाच ॥ ॥ भो गृह्णासि किमर्थं त्वं मुंच मां विश्रमौद्यतम् ॥ वर्षाणां
 शतसाहस्रमुत्पत्यैवं विहायसा ॥ १८ ॥ ॥ नंदीश उवाच ॥ ॥ तथा समेधमानं तं दृष्ट्वा श्रममखिद्यत ॥ अर्चितयत्पद्ममूतिरत्यंतं विहता-
 शयः ॥ १९ ॥ अनिर्व्यूढप्रतिज्ञावात्रीचतामपि संश्रितः ॥ आक्रान्तरोदोविवरः क राशिस्तेजसामसौ ॥ २० ॥ अहमेतत्परीक्षायां क परिच्छिन्न-
 पौरुषः ॥ भज्येते इव मे पक्षौ दृशा चांधायते इव ॥ प्रध्वंसंत इवांगानि पतामीवाहमप्यधः ॥ २१ ॥ किं वान्यद्बहुनोक्तेन सह निश्वासवायुभिः ॥
 मम प्राणाश्च नियतं निर्गच्छंतीव सांप्रतम् ॥ २२ ॥ अहंकारमदग्रंथिरयं वृट्तु चित्ततः ॥ मुकुंदेन सह स्पर्धा सा च शीघ्रं प्रणश्यतु ॥ २३ ॥
 यदेष रोदःकुहरपरिणाहाधिकोद्यमः ॥ औन्नत्यमयतेऽद्यापि तेजःस्तंभो यथा पुरा ॥ २४ ॥ तदस्य तेजसां राशेर्नाहं नारायणोऽथवा ॥ का-
 दूरतश्चान्ये महेंद्रप्रमुखाः सुराः ॥ २५ ॥ इतो नोत्पतितुं शक्तिरस्ति मे तन्निवर्त्तये ॥ इति निश्चित्य मनसा विधाता जातविस्मयः ॥ २६ ॥ प्रत्य-
 भाषत तं कस्त्वं कुतो वा प्राप्तवानिति ॥ स च प्रत्यब्रवीदेनं वेधसं केतकच्छदः ॥ २७ ॥ केतकच्छद एवासं सचैतन्यः शिवाज्ञया ॥ तेजःस्तंभा-
 त्मनः शंभोरस्य मूर्ध्नि चिरं स्थितः ॥ २८ ॥ भूलोक इच्छया वस्तुं ततः संप्राप्तवानहम् ॥ २९ ॥ इत्थं श्रुत्वा केतकीर्बहवाचं लब्ध्वाश्वासं तं किलां
 भोजभूतिः ॥ ब्रूहि त्वं मे तत्कियत्यंतरे वा तेजःस्तंभस्याग्रमित्यावभाषे ॥ ३० ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे
 माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमाहात्म्य उत्तरार्धे ब्रह्मणा लिंगोपरिभागशोधनवर्णननाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ नंदिकेश्वर उवाच ॥ ॥ केतकीर्बहम-
 प्येनं विहस्य पुनरब्रवीत् ॥ ॥ केतक्युवाच ॥ ॥ अपि मूढ न किंचित्त्वं वेत्सि कस्त्वं कुतो न तत् ॥ १ ॥ ईदृश्यः परितो लग्ना यस्मिन्ब्रह्मांड-
 कोटयः ॥ तस्य प्रमाणमेतावदिति को वेदितुं क्षमः ॥ २ ॥ चतुर्युगायुतैर्यातं ततो निपततो मम ॥ इदानीमपि नाप्नोति तन्मध्यं किल भूतलम् ॥ ३ ॥ इति
 श्रुत्वाणमेनं च नमस्कृत्य सरोजभूः ॥ हित्वा निजमहंकारमभाषत कृतांजलिः ॥ ४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ महात्मन्सत्यमेवास्मि मूढोऽहं केतकच्छद ॥
 ब्रह्मणा हि मया स्पर्द्धा विष्णुना सह निर्मिता ॥ ५ ॥ द्वाभ्यामपीदमावाभ्यां विस्मृतं शिववैभवम् ॥ यन्नौ महानभूद्वर्षस्सर्गमंत्राणमात्रतः ॥ ६ ॥ हे-

स्कां.प. ५.
॥२४६॥

संकथा तावदास्तामद्याप्यहं यतः ॥ स्पर्द्धया न विमुक्तोऽस्मि बद्धया गरुडध्वजे ॥ ७ ॥ सख्यं साप्तपदीनं हि कथ्यते तद्भवान्मयि ॥ ८ ॥ असं
स्तुतधियं हित्वा कर्तुमर्हस्यनुग्रहम् ॥ अहं विष्णुश्च मोहांधौ तेजःस्तंभस्य वीक्षणात् ॥ ९ ॥ हंसकोलाकृती दध्वो मिथः साम्यं व्यपोहितुम् ॥
मूलं दिदृक्षुः स दशां कीदृशीं यातवानिति ॥ १० ॥ न जाने मम चास्याग्रं दिदृक्षोरीदृशी दशा ॥ गतमुद्गीयमानस्य मे सहस्रेण हायनः ॥
॥ ११ ॥ जातश्रमोऽस्मि नितरां विद्युज्य इव चासुभिः ॥ दिष्ट्याद्य भद्रं लब्धस्त्वं मयाऽऽलंबोवसीदताम् ॥ १२ ॥ तन्मे कुरुष्व मित्रस्य सफलां
याचनामिमाम् ॥ सखाहं सहसंजल्पादस्मि दासोनुषंजनात् ॥ १३ ॥ तत्त्वया करणीयेवं प्रार्थनेषा कृतांजलिः ॥ यदि पश्यति मूलं स
जितोऽहममुना तदा ॥ १४ ॥ यद्वा न पश्यति तदाप्यस्मि साम्यमुपेयिवान् ॥ इदं द्वयमपि प्रायो ममातिद्वेषणं सखे ॥ १५ ॥ त्वयैव
परिहार्यत्वमिदानीं समुपागतम् ॥ अनुतामभिभाष त्वमुचितां च सुहृत्कृते ॥ १६ ॥ गिरमेकामिमामग्रे चक्रपाणेरुदीरय ॥ एष हंसाकृतिर्ब्रह्मा
तेजःस्तंभस्वरूपिणः ॥ १७ ॥ अत्युच्चं दृष्टवानग्रमत्र साक्ष्ये स्थितोऽस्म्यहम् ॥ तेनापि तेजःस्तंभत्वमेयुषा चन्द्रमौलिना ॥ १८ ॥ संभावि
तोयं सुतरां पित्रेव हि पितामहः ॥ अतोऽयमेवाभ्यधिको भवतो विष्टरश्रवाः ॥ १९ ॥ इत्युक्त्वा मम साहाय्यं सुमहत्क्रियतां त्वया ॥ २० ॥
॥ नंदिकेश्वर उवाच ॥ ॥ एवं भूयः प्रार्थितोऽयं विधात्रा दाक्षिण्याद्रिः केतकीर्बर्हकोपि ॥ तेजःस्तंभाभ्यर्णभाजे तथैव प्राहाशेषं विष्णवे
ब्रह्मवाक्यम् ॥ २१ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमाहात्म्य उत्तरार्धे ब्रह्मणाऽसं
त्यसाक्ष्यार्थं केतकच्छदप्रार्थनावर्णनं नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ नंदिकेश्वर उवाच ॥ ॥ सोऽपि ब्रह्माणमुद्गीक्ष्य तावता
द्विगुणं स्मयन् ॥ नाग्रं दृष्टमनेनेति निश्चिकाय विवेकवान् ॥ १ ॥ अनुग्रहीतुं मां सुगंधं हंतुं चास्य विधेर्मदम् ॥ देवदेवः स एवालं भूतभर्तेत्यम
न्यत ॥ २ ॥ मूलसंदर्शनाशक्त्या तेजःस्तंभस्य मे मदः ॥ व्यपेत एव मन्येऽद्य यद्रक्तिर्यंबकेऽजनि ॥ ३ ॥ स्तूयते वीतगर्वत्वात्स इदानीं महे
श्वरः ॥ यस्य दक्षिणवामाभ्यामंगाभ्यां नौ समुद्रवौ ॥ ४ ॥ अद्याप्यवीतगर्वत्वाल्लब्ध्वासौ कूटसाक्षिणम् ॥ हिरण्यगर्भो मामेवमतिसंधातुमिच्छति ॥
॥ ५ ॥ तदद्य सकलस्यापि दुःखस्यापनये क्षमः ॥ स एव शरणत्वेन प्राप्तव्यः शंकरो मया ॥ ६ ॥ तथा कृतापराधस्य कृतघ्नस्य गुरुद्रुहः ॥
तमृते रक्षिता कोऽन्यस्तमेव स्तौमि शंकरम् ॥ ७ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ जय पृथ्वीमयाकार जय चापोमयाकृते ॥ जय प्रभा
कराकार जयामृतकराकृते ॥ ८ ॥ जय वैश्वानराकार जय गन्धवहाकृते ॥ जय होतृमयाकार जयाकाशमयाकृते ॥ ९ ॥ रक्ष मां

माहे० सं० १
(अ.प्रा. ३३)
अ० १४

॥२४६॥

त्रिगुणार्तात् रक्ष मां कालविग्रह ॥ रक्ष मामक्षयैश्वर्यं रक्ष मां करुणाकर ॥ १० ॥ स्रष्टा त्वं सर्वजगतां रक्षिता सर्वदेहिनाम् ॥ हर्ता
 च सर्वभूतानां त्वां विनैवास्ति कोऽपरः ॥ ११ ॥ अणूनामप्यणीयांस्त्वं महांस्त्वं महतामपि ॥ अन्तर्बहिस्त्वमेवैतज्जगदाक्रम्य वर्तसे
 ॥ १२ ॥ निगमास्तव निश्वासा विश्वं ते शिल्पवैभवम् ॥ स त्वं त्वदीय एवासि ज्ञानमात्मा तव प्रभो ॥ १३ ॥ अमरा दानवा दैत्याः
 सिद्धा विद्याधरा नराः ॥ प्राणिनः पक्षिणः शैलाः शिखिनोऽपि त्वमेव हि ॥ १४ ॥ स्वर्गस्त्वमपवर्गस्त्वं त्वमोंकारस्त्वमध्वरः ॥ त्वं योग
 स्त्वं परा संवित्किं त्वं न भवसीश्वर ॥ १५ ॥ त्वमादिर्मध्यमंतश्च तस्थुषां जग्मुषामपि ॥ कालस्वरूपतां प्राप्य कलयस्यखिलं जगत् ॥ १६ ॥
 परेशः परतः शास्ता सर्वानुग्राहकः शिवः ॥ स एष मे कथंकारं साक्षाद्भवति धूर्जटिः ॥ १७ ॥ यं दृष्ट्वा शरणं प्राप्तो निःश्रेयसमवाप्नुयात् ॥ अथ
 वा स्तौमि तद्धाम जातमात्रं यथामिति ॥ १८ ॥ तच्छ्रुत्वैष कृपां कुर्यादवश्यं सर्वतःश्रुतिः ॥ इति निश्चित्य वैकुण्ठः स्तोतुं समुपचक्रमे ॥ १९ ॥
 तमेव तैजसं स्तंभं प्रणम्य परमेश्वरम् ॥ आदिमध्यांतरहितं मत्वा तं जगदीश्वरम् ॥ हठात्तेन विरंचेन वार्यमाणोपि सस्मितम् ॥ २० ॥ ॥ श्रीविष्णु
 रुवाच ॥ ॥ जय देव महादेव वामदेव वृषध्वज ॥ कालांतक क्रतुध्वंसिन्नीलकण्ठेन्दुशेखर ॥ २१ ॥ जय शंभो शिवेशान शर्व त्र्यंबक धूर्जटे ॥
 स्मरवैरिन्पुराराते स्थाणो भव महेश्वर ॥ २२ ॥ जयेश खंडपरशो शूलिन्पशुपते हर ॥ सर्वज्ञ भर्ग भूतेश कपालिन्नीललोहित ॥ २३ ॥ जय
 रुद्र मुखाराते पिनाकिन्प्रमथाधिप ॥ गंगाधर व्योमकेश गिरीश परमेश्वर ॥ २४ ॥ जय भीम मृगव्याध कृत्तिवासः कृपानिधे ॥ कृशानुरेतः
 कैलासे नित्यमेव हि वर्तसे ॥ २५ ॥ त्वदाज्ञया मरुद्वाति फणी वहति भूभरम् ॥ दीप्यतः सूर्यशशिनौ ब्रह्मांडं ध्रुवतेंद्रुधौ ॥ २६ ॥ ज्योतींषि
 संचरते खे सर्वं त्वच्छासनात्प्रभो ॥ अहं ब्रह्मा च जगतां सर्गसंत्राणयोरलम् ॥ २७ ॥ विधाय कल्पसे पुष्ट्यै सूते सस्यानि मेदिनी ॥ नाकामं
 त्यब्धयः सीमां यच्च त्वन्महिरेव सः ॥ २८ ॥ अणिमादिमहासिद्धिनिःसाधारणवैभवः ॥ कथं त्वाममरैरन्यैरुपेक्षे समभिष्टुतम् ॥ २९ ॥ विशुक्त्वे
 विस्मरामस्त्वां स्मरामः संकटेपि च ॥ न रोषो जातु भक्त्यु प्रसादः सर्वदेव ते ॥ ३० ॥ यदा विधित्सैर्भक्तिं त्वं यदा च प्रावृणोषि ताम् ॥
 मोहबोधौ तदा पुंसां कल्पते बंधमोक्षयोः ॥ ३१ ॥ इति स्तुतस्सांजलिबद्धपाणिना पतिः पशूनामथ चक्रपाणिना ॥ कृतापहासे च सरोजसंभवे
 मदोद्धते प्रादुरभूदयानिधिः ॥ ३२ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमाहात्म्य उत्तरार्धे शंकर

स्कां.५.५.
॥२४७॥

प्रादुर्भाववर्णननाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ छ ॥ ॥ नन्दिकेश्वर उवाच ॥ तेजःस्तंभं विनिर्भिद्य संध्याभ्रमिव चंद्रमाः ॥ कैलासकूटधवलं
वृषेन्द्रमधितस्थिवान् ॥ १ ॥ जटाजूटवता बालचंद्रचूडेन मौलिना ॥ कपालमालिकां वैधीं खजं चारग्वधीं दधत् ॥ २ ॥ नागकुंडलिभिः फालफ
लकोद्भासिलोचनैः ॥ पंचभिर्वदनैर्दीप्तिः क्ष्वेडकल्माषकंधरैः ॥ ३ ॥ शूलं कपालं डमरुं सारंगं परशुं धनुः ॥ खट्वांगममलं खड्गं दोर्भिर्नागं च धार
यन् ॥ ४ ॥ श्वसितोद्भूलिताकारो गजचर्मोत्तरीयवान् ॥ सर्वालंकारसंपन्नः सर्वदेवैरभिष्टुतः ॥ ५ ॥ परिधानीकृतव्याघ्रचर्मा ताभ्यामदर्शि सः ॥
रूपं दृष्ट्वा स आनंदं ननर्त्त नलिनेक्षणः ॥ ६ ॥ न किंचिदपि जानानो मुमोह च सरोजभूः ॥ ७ ॥ दशाभिनंद्य माधवं प्रसन्नया महेश्वरः ॥
अथोदतिष्ठिपच्च तं सहुंकियश्चतुर्मुखम् ॥ ८ ॥ जगाद चाधिकारितामदाद्युवां समुद्धतौ ॥ न लज्जितव्यमत्र वामयं कमोऽधिकारिणाम् ॥ ९ ॥
परीक्ष्य वैभवं मम प्रबोधवानभूद्भारिः ॥ अयं न जातु पद्मभृच्छूलन्मनो दुरात्मवान् ॥ १० ॥ अशासि पंचवक्रता यदोपहासितो ह्यहम् ॥ पुनःस्वपु
त्रिकारतिर्मयेष शिक्षितोऽभवत् ॥ ११ ॥ तृतीय एष मंतुरप्यहो कथं नु सद्भते ॥ तदस्य तु प्रतिष्ठया कचिन्न भूयतां विधेः ॥ १२ ॥ अयं च
केतकच्छदो यदाप कूटसाक्षिताम् ॥ अतः परं न जातु तन्ममैतु मूर्ध्नि संस्थितिम् ॥ १३ ॥ शप्तैवमेतौ गिरिशः प्रीत्या विष्णुमभाषत ॥
॥ १४ ॥ ॥ श्रीमहेश्वर उवाच ॥ वत्स मा भैः प्रसन्नोऽस्मि भवते भक्तिशालिने ॥ ननु त्वमंगान्मे जातस्सात्त्विकोऽसि विशेषतः ॥ माहे
श्वराग्रगण्योऽसि जगत्यां हि यथा पुरा ॥ १५ ॥ न तवातः परं जातु भक्तिहानिर्भवेन्मयि ॥ प्रतिक्षणं वर्द्धमाना कल्पते च विमुक्तये ॥
॥ १६ ॥ इत्यनुग्रहकृतं त्रिलोचनं भक्तिभाजि निरहंकिये हरौ ॥ भीतिमानवनतः स्वयं विधिः स्तोतुमारभत क्लृप्तवदनः ॥ १७ ॥ इति
श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमाहात्म्ये उत्तरार्धे ब्रह्मकृतशिवस्तुत्युद्यमवर्णननाम पञ्चदशोऽ
ध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ छ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ देवदेव तवैश्वर्यं केन शक्येत वेदितुम् ॥ विना भाग्यैक्यसुलभं भवदीयमनुग्रहम् ॥ १ ॥ अक
र्तकाणि वाक्यानि ऐश्वर्यं ते निरत्ययम् ॥ न स्तोतुं शक्यते किं तु नमस्कुर्वति दूरतः ॥ २ ॥ को विष्णुः कोऽहमेते वा दिक्पाला वासवादयः ॥
त्वमेव देव कर्तासि जगत्सृजनरक्षयोः ॥ ३ ॥ पतिस्त्वं पार्वतीनाथ पशवो वयमप्यमी ॥ बद्धं पाशेन मोक्तुं वा त्वमेवास्मान्प्रगल्भसे ॥ ४ ॥
षाडिशत्तत्त्वरूपस्त्वमभितश्चाभिवर्त्तसे ॥ कोविदः को विनिर्णेतुं तव याथात्म्यमीश्वरः ॥ ५ ॥ किरातः किल देवस्त्वं सारमेयैः किलागमैः ॥ षड्गर्गहिं

माहे० सं० १
(अ. मा. ३ उ.)
अ० १६

॥२४७॥

सान्संहर्तुं करोष्याखेटकौतुकम् ॥६॥ देव दक्षाध्वरे पूर्वं वीरभद्रस्त्वदाज्ञया ॥ कांकां शिक्षामकार्षीन्न इति कापि विडम्बना ॥ ७ ॥ तव कालाग्रिरू-
 पस्य सर्वब्रह्मांडदाहिनः ॥ पोषणात्पुष्पचापस्य प्रायो जिह्वेति शेमुषी ॥ ८ ॥ कृतापराधः शूलेन त्वया दीर्घो जलंधरः ॥ अन्तर्कोपकदैत्यश्च प्रति
 वीरश्च कोऽस्ति ते ॥ ९ ॥ आधारयिष्यत्कण्ठेन कालकूटं न चेद्भवान् ॥ कथं च धारयिष्यामो वयं सर्वेऽपि जीवितम् ॥ १० ॥ देवदारुवने पूर्वं मुनी-
 न्केवलकर्मठान् ॥ प्रक्षोभ्य धूर्तवेषस्त्वं दययान्वग्रहीस्तथा ॥ ११ ॥ अंघ्रिणाक्रान्तवान्नो चेदत्युग्रं त्वमपस्मृतिम् ॥ तयाक्रान्तमिदं कृत्स्नमंधकारायते
 जगत् ॥ १२ ॥ अर्धनारीश्वरं रूपं त्वया चेन्न प्रकाशितम् ॥ प्रभवामि कथं स्रष्टुं जगदेतच्चराचरम् ॥ १३ ॥ भवता स्तंभितः शम्भो संरंभाजंभ
 जिद्भुजः ॥ कियंतं हंत कालं ते जयस्तंभ इव स्थितः ॥ १४ ॥ भिक्षोः कपालमापूर्य रुधिरणात्मनो हरिः ॥ शूलेनोत्क्षिप्य मुमुहे ह्येतत्त्वमवधारय ॥ १५ ॥
 न चेदशिक्षयः सर्वशस्त्रास्त्राण्यनुकंपया ॥ निर्वापयेत्कथं वैरं क्रुद्धोपि जमदग्निभूः ॥ १६ ॥ नृहरिं शरभाकारः समहार्षीन्न चेद्भवान् ॥ स एव संहरे
 द्विश्वं हिरण्यकशिपोरपि ॥ १७ ॥ त्वमाचकृक्षः कल्पावधौ कैवर्त्तो मत्स्यकच्छपो ॥ हरिं बद्धाहिरादसूत्रैर्नृसिंहमथ सूकरम् ॥ १८ ॥ एकोने पद्म
 साहस्रे स्वनेत्रेण कृतार्चनम् ॥ शूलिन्सुदर्शनं दत्त्वा दैत्यद्विषमवतूतुपः ॥ १९ ॥ ॥ नंदिकेश्वर उवाच ॥ ॥ स्तुत्यैवमस्य विष्णोश्च प्रार्थनेन प्रसे-
 दिवान् ॥ धूर्जटिः सृष्टिकर्तृत्वं पुनरस्याभ्यमन्यत ॥ २० ॥ समंज्यासु द्विजानां च पूजनं चानुशिष्टवान् ॥ उभावप्यब्रवीदेतौ वात्सल्याच्चंद्रशेखरः
 ॥ २१ ॥ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ ॥ वत्सौ युवां न ज्ञात्वैवं भूयो भवतमुद्धतौ ॥ गुरुं स्मरंतौ मामेव जाग्रतं सृष्टिरक्षयोः ॥ २२ ॥ इह प्रदेशे युवयोर्य-
 न्मयानुग्रहः कृतः ॥ पुण्यक्षेत्रमिदं पुंसां ततो मोक्षाय कल्पताम् ॥ २३ ॥ योजनत्रयमात्रेऽस्मिन्क्षेत्रे निवसतां नृणाम् ॥ दीक्षादिकं विनाप्यस्तु
 मत्सायुज्यं ममाज्ञया ॥ २४ ॥ यद्वा तिरश्चामप्यत्र स्थावराणां च देहिनाम् ॥ अबुद्धिपूर्विका बुद्धिरपवर्गस्य जायताम् ॥ २५ ॥ नृणां च दर्श-
 नादरे कैवल्यं स्मरणेन वा ॥ अस्तु वेदांतविज्ञानं न साध्यं निष्प्रयासतः ॥ २६ ॥ शुभाय तेजसी मूर्तिः स्थावरा मम शाश्वती ॥ अरुणाद्रि-
 रिति ख्याता नित्यमेवात्र वर्त्तताम् ॥ २७ ॥ युगात्ययेपि नैनं तु मज्जयेयुर्महावध्यः ॥ न चालयेयुर्मरुतो न दहेयुश्च वह्नयः ॥ २८ ॥ ज्योतिर्म-
 यमिदं लिंगं ज्योतिःष्वपि न जातुचित् ॥ क्रमंतां निर्गमागत्या खेचराणि समंततः ॥ २९ ॥ यस्यानुग्रहमिच्छामि जंतोस्तस्यात्र संभवः ॥
 देहति कल्पतां मुक्त्यै विनौपनिषदीर्गिरः ॥ ३० ॥ एष दूरात्प्रणामेन निकर्षाच्च प्रदक्षिणात् ॥ अपि पापात्मनां पुंसामस्तु निश्चयस-

स्कं.प.पु.
॥२४८॥

प्रदः ॥ ३१ ॥ अत्रैव नियतं वासाः संभवति महात्मनाम् ॥ तस्मात्स्थलमिदं हित्वा न गंतव्यं कदाचन ॥ ३२ ॥ शोणाचलमनाहत्य क्वचित्स्थि
त्वापि मुक्तये ॥ तस्माद्युवां विधिहरी वसतं चात्र नित्यशः ॥ ३३ ॥ ॥ नंदिकेश्वर उवाच ॥ ॥ इत्युक्तवतं कामारिं प्रणन्य विधिमाधवौ ॥
तौ व्यज्ञापयतां देवं दूरीभवदहंक्रियौ ॥ ३४ ॥ ॥ विधिमाधवावूचतुः ॥ ॥ एवमेतच्चगदाधार जगदाधारतां गतः ॥ आस्तां गिरिसौ किं तु तेजो
ह्यस्य सुदुस्सहम् ॥ ३५ ॥ अतोयमुत्तमो रुद्र तेजः सामान्यशैलवत् ॥ तिष्ठत्वभेद्यमहिमा निश्रेयसमहाखनिः ॥ ३६ ॥ विवृणोति निजं ज्योति
र्विश्वस्यास्य समृद्धये ॥ प्रत्यब्दं कार्तिके मासि कृत्तिकासु दिनात्यये ॥ ३७ ॥ शर्मदोपि नृणां देव शोणाद्रिस्तव शासनात् ॥ महत्त्वमदचितुं
शक्यो न स्याद्भक्तस्य कस्यचित् ॥ ३८ ॥ एतस्यो पत्युकार्या तदद्यारभ्यास्मदर्धनात् ॥ देवेन सन्निधातव्यमवन्यां लिंगरूपिणा ॥ ३९ ॥ तच्चारुणगि
रीशानमावामाराधयावहे ॥ अभिषेकानुलेपाद्यैरुपचारैर्यथाविधि ॥ ४० ॥ संत्यत्र केशराश्रुता नागपुंनागकेसराः ॥ आरग्वधाः कुरबका मालूराः पाट
ला अपि ॥ ४१ ॥ अत्रैव सन्निधातव्यं देवदेव दयानिधे ॥ यतस्त्वद्भक्तिदाढ्यं नो भवतात्त्वदुपासनात् ॥ ४२ ॥ नान्यथा चित्तशुद्धिर्नो देवेऽप्येवं प्रसे
दुषि ॥ अनाद्यविद्यावृतये यो भविष्यति नित्यशः ॥ ४३ ॥ शोणाद्रेः पूर्वदिग्भागे स एष भृशमुन्नतः ॥ स एवालं निवासाय देवस्य हृदयंगमः ॥
॥ ४४ ॥ सांगवेदा धर्मशास्त्रं पुराणानि शिवागमाः ॥ कृत्वा च सकलाः प्रोक्ता भवतैव भवावयोः ॥ ४५ ॥ निश्रेयसाय भक्तानां त्वयैव गुरुरूपिणा ॥
अष्टाविंशतिराख्याता आगमाः शैवसंज्ञिताः ॥ ४६ ॥ तेषु कस्य प्रकारेण कुर्वाणो त्वदुपासनाम् ॥ कदाप्यज्ञानजामार्तिं नाधिगच्छाव शंकर
॥ ४७ ॥ ॥ नंदिकेश्वर उवाच ॥ ॥ इति तौ धातुगोविंदौ पादपद्मावलंबिनौ ॥ जगाद करुणामूर्तिर्जगतीभृत्सुतापतिः ॥ ४८ ॥ ॥ श्रीम
हादेव उवाच ॥ ॥ युक्तमुक्तमिदं भद्रौ मयाप्येवं मनीषितम् ॥ कामिकोक्तेन मार्गेण मामर्चयितुमर्हथः ॥ ४९ ॥ मोहतो विस्मृता मन्ये भवद्भ्यां
शैवसंहिता ॥ अधुना मत्प्रसादेन पुनरुद्भासतां हृदि ॥ ५० ॥ ॥ नन्दीश उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा श्रीशवागीशौ गिरिशोऽन्तरधादथ ॥ तदा
प्रादुरभूत्तत्र लिंगं किमपि मंगलम् ॥ ५१ ॥ तच्चालोक्य साश्चर्य्यो मुकुन्दकमलासनौ ॥ मुहुः प्रणम्य सानंदं प्रार्च्य तुष्टुवतुश्चिरम् ॥ ५२ ॥ ताव
कारयतां शोणगिरिनाथस्य चालयम् ॥ नानाशिल्पाद्भुतं विश्वकर्मणा प्रचयेन च ॥ ५३ ॥ खानयामासतुस्तत्र सरः किमपि पावनम् ॥ अभिषे
काय देवस्य सर्वतीर्थमयं नवम् ॥ ५४ ॥ अरुणाख्यं पुरं चारात्कल्पयामासतुश्चिरम् ॥ सिद्धेयै नोत्कंठते लब्ध्वा कैलासायापि धूर्जटिः ॥ ५५ ॥

१ तेजः तेजोरूपः । २ सिद्धः-३० पा० ।

माहे० सं० १
(अ. मा. ३ उ.)
अ० १६

॥२४८॥

तस्यां ब्रह्मर्षयो देवा गंधर्वा दिव्ययोषितः ॥ सिद्धविद्याधरा यक्षाः पौरत्वं समुपाययुः ॥ ५६ ॥ तीर्थानि धार्य कूपत्वं गंगाद्याः सरितस्तथा ॥
 नंदनादीनि च वनान्यभवन्निष्कुटत्वतः ॥ ५७ ॥ गोलोको गोगोष्ठतया नैगमत्वं किलागमाः ॥ शैलाश्च गोपुरादित्वं स्मृतयो विधितां ययुः ॥ ५८ ॥
 भूताः प्रेताः पिशाचाश्च वेतालाः कटपूतनाः ॥ प्रपन्ना मानुषं देहं तस्यां किल पृथग्जनाः ॥ ५९ ॥ देवोपि धूर्जटिस्तस्यां कौतुकी सिद्धरूपधृक् ॥
 योगित्वं समुपास्थाय मात्राकौपीनमुण्डधृक् ॥ ६० ॥ न केनचिद्विज्ञातः सदा सर्वत्र दीप्यति ॥ तौ च केशवलोके शौ जटिलौ भस्मगुण्ठितौ ॥ ६१ ॥
 दांतौ शोणाद्रिनाथं तमर्चयामासतुश्चिरम् ॥ तत्रत्यानां च सर्वेषां वर्णानामानुगुण्यतः ॥ ६२ ॥ दीक्षादिकानि चक्राते स्वयमाचार्यतां गतौ ॥
 क्रमेण हृतनिर्माल्यौ सर्वागमरहोविदौ ॥ ६३ ॥ प्रातः स्नात्वा समाहृत्य पुष्पपत्रादिकं फलम् ॥ मंत्रं चारुणनाथस्य तत एव रहः श्रुतम् ॥ ६४ ॥
 जंजल्पाकौ जजपतुः सर्वमंत्राधिकं सदा ॥ धूपप्रदीपनैवेद्यैर्गीतवादित्रनर्तनैः ॥ ६५ ॥ प्रदक्षिणानमस्कारैर्मुद्राबंधैर्नवैर्नवैः ॥ आसनेन च मूर्त्या
 च मूलेन च यथाविधि ॥ ६६ ॥ पंचब्रह्मषडंगाद्यैरर्चयामासतुः शिवम् ॥ एवं वर्षसहस्राणि षोडशारुणशंकरम् ॥ ६७ ॥ वेधोविष्णु समाराध्य
 शिवज्ञानमवापतुः ॥ ६८ ॥ इतीदमश्रावि मया रहस्यं पितुः शिलादस्य मुखात्पुरा यत् ॥ निवेदितं चाद्य तदेव तुभ्यं किमन्यदाकर्णयितुं मनीषा
 ॥ ६९ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमाहात्म्य उत्तरार्धे ब्रह्मविष्णुकृतारुणाचलेश
 मंदिरवर्णनं नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ इति श्रुत्वास्य वचनं मार्कण्डेयोऽभ्यभाषत ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥
 श्रुतमेव मया देव श्रोतव्यं भवतो मुखात् ॥ १ ॥ तथापि कौतुकेनाहमाकांतो मुनयोऽप्यमी ॥ गौर्या कथं तपस्तप्तं महादेव्यात्र कथ्यताम् ॥ २ ॥
 ॥ नंदिकेश्वर उवाच ॥ ॥ कथयामि तदप्येतद्यथाऽधिगतमात्मना ॥ शृणु त्वमवधानेन मार्कण्डेय महामते ॥ ३ ॥ ननु जानासि तत्पूर्वं
 यथा दाक्षायणीं शिवः ॥ उपयेमे सतीनाम सतीनामधिदेवताम् ॥ ४ ॥ यथा च सा कुधा भर्तुर्दुहि दक्षप्रजापतौ ॥ योगादहासीदात्मीयं वपुरित्यपि
 ते श्रुतम् ॥ ५ ॥ तदा हराज्ञानिघ्नेन वीरभद्रेण यत्कृतम् ॥ अध्वरध्वंसनं दक्षस्यापि ते विदितं महत् ॥ ६ ॥ अश्रोषीस्तस्य दक्षस्य गणैः शीर्षास
 खंडनम् ॥ ब्रह्माच्युतैर्द्रमुल्यानां देवानामपि शिक्षणम् ॥ ७ ॥ दंतघातं रवेः पाणिपाटनं जातवेदसः ॥ अदितिप्रभृतीनां च दिव्यस्त्रीणां पराभवम् ॥
 ॥ ८ ॥ सा च देवी पुनर्जन्म लेभे हिमवतो गृहे ॥ उमेति पार्वतीत्याख्यां द्वितीयां बिभ्रती पुनः ॥ ९ ॥ देवः स्थाणुवने तां च परिचर्यापरां रहः ॥

स्कं. ५. ५.
॥ २४९ ॥

अरुरोचयिषुः काममधाक्षीत्कालवद्विना ॥ १० ॥ जितेंद्रियं च तं देवं कापि यातं गणैः सह ॥ तपोभिस्तोषयामास गौरी शिखरवासिनी ॥ ११ ॥
उपयम्याथ तां देवो वृत्तातैश्चित्तखंडिभिः ॥ रमयामास चैकांते मोदस्वेति विलासिनीम् ॥ १२ ॥ वैभव्यखिन्नया रत्या प्रार्थिता शैलनंदिनी ॥ काम
पीठे तपस्यंती कामं प्रत्युददीपयत् ॥ १३ ॥ पुनश्च मेनया मात्रा पित्रा च हिमभूभृता ॥ आनीता भवनं भर्त्रा साकं चिरमरंस्तसा ॥ १४ ॥ तदा
शुंभनिशुंभाख्यौ लेभाते वेधसो वरम् ॥ देवदानवमर्त्येषु मास्तु नौ पुरुषान्मृतिः ॥ १५ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा जातत्रासैः सुपर्वभिः ॥ अभ्य
र्थितोऽवदद्देवो रहश्चक्रधरादिभिः ॥ १६ ॥ माभेष्ट भद्र कालेन तथा प्रतिविधीयते ॥ यथा निषूदितौ स्यातां तादृशौ दानवाविति ॥ १७ ॥ दत्ता
भयान्मुकुंदादीन्विमृज्यांधकमूदनः ॥ अंतःपुरगतो रेमे देव्या सह यथा पुरा ॥ १८ ॥ कदाचिन्मर्मलक्षणेन प्रीत्या कालीति निंदिता ॥ तस्य
प्रीत्यै कालिका च त्वचमेवाजहान्निजाम् ॥ १९ ॥ यत्रोत्क्षिप्तवती चर्म स्वेच्छया परमेश्वरी ॥ महाकाशीप्रपाताख्यं तदभूत्क्षेत्रमुत्तमम् ॥ २० ॥
सा च त्वक्कोशिकी नाम्ना काली विंध्याद्रिवासिनी ॥ तपस्यंती वृषस्यंतौ तौ जघान महासुरौ ॥ २१ ॥ देवी च गौरी शिखरे तस्मिन्नेव मनोहरे ॥
तपोभिर्लब्धगौरीत्वाद्भर्तारं समतोषयत् ॥ २२ ॥ क्रमेण दौर्द्धवती भूत्वा प्राप्तुं पार्वती ॥ गजाननं च हेरंबं सेनान्यं च षडाननम् ॥ २३ ॥ तौ
चागमविदः प्राहुर्नारायणचतुर्मुखौ ॥ पूर्वापराधगुह्यार्थं देवीगर्भसमुद्भवौ ॥ २४ ॥ वर्धमानौ च तौ बालौ पित्रोरालोकमानयोः ॥ मग्नयोरिव
वर्षाब्धौ प्रेमप्रथिरभूदृढा ॥ २५ ॥ जातु वीणानिनादेन कदाचिच्चित्रलेखनैः ॥ विजह्यतुश्शिवो स्वैरमेकदा मंडनैर्मिथः ॥ २६ ॥ जातु विद्यांगमा
लापैः कदाचिच्चित्रवस्तुभिः ॥ एकदा लोकवृत्तातैर्दंपतिभ्यां विनोदितम् ॥ २७ ॥ पुष्पावचयनेर्जातु कदाचिद्धारिखेलनैः ॥ अदीव्यतां च रागाद्रौ
दोलाकेलिभिरकदा ॥ २८ ॥ मेनाकेनार्चितौ जातु मेनया जातु पूजितौ ॥ जात्वर्हितौ हिमवता दंपती तौ विनोदितौ ॥ २९ ॥ जातु द्यूतविनोदेन
गीतगोष्ठ्या कदाचन ॥ एकदा दानलीलाभिः शिवो चिक्रीडतुश्चिरम् ॥ ३० ॥ द्यूतनिर्जितमाच्छिद्य पत्युरुत्संगतां गतम् ॥ वलयीकृतमेणीकं
ताटंकीकृतवत्युमा ॥ ३१ ॥ इति तौ पितरौ चराचराणां निवसंतौ कनकाचलादिकेषु ॥ रुचिरेषु पदेषु कामभोगानतिहृद्यान्सुचिरं किलान्व
भूताम् ॥ ३२ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमाहात्म्य उत्तरार्धे शिवपार्वतीविहार
वर्णनं नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ नंदिकेश्वर उवाच ॥ ॥ गार्हस्थ्यं बिभ्रती भर्तुरेकाग्रतलवासिनः ॥ पक्वान्नपानैस्सा

माहे० सं० १
(अ. मा. ३ उ.)
अ० १८

॥ २४९ ॥

१ चित्तखण्डिभिः—प्रणयवशातो मानखण्डनैः वृत्तातैः—नर्मकेलिभिः—इत्यर्थः । २ वृषस्यन्तौ—कामुको—इत्यर्थः । ३ दिव्यांगमालापैः—इ० पा० । ४ एणीकम्—चन्द्रम्—इत्यर्थः ।

तत्र पर्यतर्पयत प्रजाः ॥ १ ॥ जातु संध्यानुसंधानमुकुलीकृतलोचनम् ॥ बद्धांजलिपुटं देवमद्राक्षीदद्रिन्दिनी ॥ २ ॥ ध्यायते नूनमधुना कापि
 सौभाग्यशालिनी ॥ क्रियते यन्मयि प्रेम तन्मन्ये वंचनं महत् ॥ ३ ॥ कथं विज्ञायते पुंसां कुटिला मानसी स्थितिः ॥ मिथ्योपचारादक्षेण
 वंचितास्म्यमुना भृशम् ॥ ४ ॥ मयि दाक्षिण्यमेवास्य मन्ये मनसि चेद्रहः ॥ जनः सौभाग्यवान्यस्माद्भवति स्नेहभाजनम् ॥ ५ ॥ अद्यप्रभृति ने
 दासस्तपोभिः क्रीत इत्यपि ॥ मुग्धेदुःखरेणास्मि विप्रलब्धा स्मरारिणा ॥ ६ ॥ असमानानुरागेषु नारीणां मूढचेतसाम् ॥ सौभाग्यगर्वो लोकेषु
 परिहासाय केवलम् ॥ ७ ॥ इति प्रणयरोषेण देव्याः कलुषचेतसः ॥ हव्यवाहातपालीढमिवाननमलक्ष्यत ॥ ८ ॥ बाष्पवारिषुवे तस्या आताम्रे
 च विलोचने ॥ नीलोत्पले जलापूर्णे इव भृङ्गा विरेजतुः ॥ ९ ॥ यत्तस्याधीनतिलकं भ्रुवोर्युगमभज्यत ॥ द्वेधाकृतमिवादृशि मन्मथस्य शरासनम्
 ॥ १० ॥ अंतर्मन्युभरेणास्याः कंपते स्माधरच्छदः ॥ मुहुः प्रवालस्थायीव रक्ताशोकस्य पल्लवः ॥ ११ ॥ अतीव रज्यमानं तत्पार्वत्या गंडमंडलम् ॥
 शाणावचर्षमाणिक्यदर्पणप्रतिमं बभौ ॥ १२ ॥ अंतर्वेपथुतौ तस्याश्चकंपाते पयोधरौ ॥ पद्मकोशाविवांतःस्थचंचरीकप्रचालितौ ॥ १३ ॥ अर्चित
 यच्च संभूय सौभाग्याभावतो ननु ॥ ममायमन्यस्त्रीर्चितं कुरुते चंद्रभूषणः ॥ १४ ॥ तदैषा कापि यास्यामि किमत्रास्त्येकया मम तपस्यंते च
 सौभाग्यमर्जनीयं मयाधुना ॥ १५ ॥ निमीलिताक्षिण्येवास्य गंतव्यं निभृतं मया ॥ न चेन्मां वारयत्येष कंठादुपरि भाषितैः ॥ १६ ॥ वत्सो
 तु वर्धयत्येव गंगेयमतित्सला ॥ देवस्तु न स्मरत्येव मामन्यस्त्रीपरायणः ॥ १७ ॥ इति निश्चित्य देवस्य पार्श्वदाशु निवृत्त्य सा ॥ अनिदिश्य
 दिशं कांचिद्यातुं व्यग्रा प्रचक्रमे ॥ १८ ॥ चलावती माल्यवती मालिनी विजया जया ॥ वारिता अपि संरंभात्स्वामिनीमन्वयुः स्वयम् ॥ १९ ॥
 तत्र सापि गिरीन्पुण्यान्वनानि नगराणि च ॥ सरांसि सरितश्चैषा विचचार समंततः ॥ २० ॥ भ्रमंती सद्यपादेषु द्राविडाख्ये सुनीवृति ॥ तीर्त्वा
 शक्त्यापगां देवी विजयां समभाषत ॥ २१ ॥ दृश्योऽयं नातिदूरेण पुरस्तात्सकलारुणः ॥ शृंगैस्संलक्ष्यतेऽष्टाभिर्नूनं माहात्म्यवान्गिरिः ॥ २२ ॥
 उपत्यकासु चैतस्य दृश्यंते तापसाश्रमाः ॥ अतीव पावनाः शांताः पुण्यारण्यमनोहराः ॥ २३ ॥ गत्वा निरूपयामस्तानिमान्पु
 ण्याश्रमान्वयम् ॥ प्रसीदतितरां चेत एषां संदर्शनेन मे ॥ २४ ॥ एवमाहादयत्यालिं क्रमेण गिरिर्नन्दिनी ॥ तस्याद्रेर्जमुषी पार्श्वमपश्यत्कंचिदा

स्कां.प.पु.
॥२५०॥

श्रमम् ॥ २५ ॥ लूतास्तत्तन्नयन्त्यत्र कुम्भीराः शेवलान्यपि ॥ शिशून्पुष्णन्ति नीवारैः सफरान्भूरिमायवः ॥ २६ ॥ हरन्त्यवकरान्वालैश्चमराः स्फीतरोमभिः ॥ समीकुर्वन्ति चोद्धूतैर्विषाणैर्यत्र सौरिभाः ॥ २७ ॥ वानराः फलपुष्पाणि मधुपत्राणि भल्लुकाः ॥ क्रोडाः स्नानीयमृत्स्नां च यत्र सिंभ्यो नयन्त्यहो ॥ २८ ॥ काकोलूकैः शुक्रश्येनैर्मृगव्याघ्रैर्हरिद्रिपैः ॥ कलापिसर्पैर्यत्रासुमार्जारैः सौहृदं श्रितम् ॥ २९ ॥ हूयमानपुरोडाशद्रव्यसौरभ्यहारिणी ॥ यत्र द्रुमांतरालेभ्यो धूम्या निर्याति पावनी ॥ ३० ॥ पठन्ति शतरुद्रीयं यत्र वार्यसवैरिणः ॥ गृणन्ति काकाः स्तोत्राणि साम गायन्ति सारिकाः ॥ ३१ ॥ शाकशालिषु शार्दूलश्चरन्ति च तथैव गाः ॥ सिंचन्ति पुष्करांभोभिः कुम्भिनो यत्र पादपान् ॥ ३२ ॥ क्वचिच्च शोभने देशे पुण्ये पुण्यमनोहरे ॥ ददर्श सा तपस्यन्तं यं कंचिद्विषित्तमम् ॥ ३३ ॥ अधस्तत्सप्तपर्णस्य चित्रव्याघ्रत्वगासने ॥ बद्धवीरासनं सम्यक्पावने कुशविष्टरे ॥ ३४ ॥ शालिशूकारुणाभाभिर्जटाभिर्भस्मपांडुरम् ॥ अचंचलाभिर्विद्युद्भिरिव शारदवारिदम् ॥ ३५ ॥ नासाग्रनिश्चलदृशं समप्रस्फुरिताधरम् ॥ आवर्तयन्तं रुद्राक्षमालिकामग्रपाणिना ॥ ३६ ॥ प्रत्यग्रनिर्णेजनतो ह्यन्त्यश्यानदशांचले ॥ वसानं वल्कलयुगे संध्याभ्रे भृभृतां यथा ॥ ३७ ॥ षड्गर्हिस्त्रबंधाय स्थापितां वागुरामिव ॥ उपवीतत्रयीमारादुरोगर्तस्य विभ्रतम् ॥ कृतोचितोपचारा सा तमप्राक्षीत्तपोधनम् ॥ ३८ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ कस्त्वं कोऽयं गिरिवरो यत्र त्वं कुरुषे तपः ॥ ३९ ॥ स चाहारुणशैलोऽयं पुण्यक्षेत्रेषु पूजितः ॥ गौतमोऽहं मुनिर्मुक्त्यै तपसाराधये शिवम् ॥ ४० ॥ इत्युक्त्वा विजयादीनां मुखेनैनामुमां विदन् ॥ प्रणम्य भक्त्या बहुशो नीतवानुदजं निजम् ॥ ४१ ॥ कन्दमूलफलाद्यैश्च कृतातिथ्यामिमां मुनिः ॥ जगन्मंगलमूलाय तपसे चान्वमन्यत ॥ ४२ ॥ ज्योतिःस्तम्भस्य संभ्रतिमारभ्यानुक्रमेण सः ॥ जगाद चास्त्यै शोणाद्रेर्महिमानमशेषतः ॥ ४३ ॥ शोणाद्रेः पूर्वदिग्भागे स्थलीश्वरमिति स्थलम् ॥ यत्र संनिहितः शंभुर्ज्योतिर्लिगात्मतां गतः ॥ ४४ ॥ वैकुण्ठपरमेष्ठ्यादिगीर्वाणनिविडीकृते ॥ न तत्र मे तपः कर्तुमव्याक्षेपेण शक्यते ॥ ४५ ॥ अयं शोणगिरेः पादः प्रवालाचलनामवान् ॥ पुण्यारण्योपरुद्धत्वाद्रहस्यत्वं विगाहते ॥ ४६ ॥ तत एवाहमत्रैव प्रतिष्ठाप्य त्रिलोचनम् ॥ आराधये यथाशक्ति तपोभिः कल्पितात्मभिः ॥ ४७ ॥ ममाश्रमसमीपेऽस्मिन्पुण्यक्षेत्रमिदं महत् ॥ क्रियतामाश्रमो देव्या कर्त्तव्यं हि तप

१ कुम्भीराः—जटजन्तुविशेषाः नकादयः—शेवलानि शेवालानि नयन्ति—तेन—जानपानाद्युपयुक्तोदकशुद्धिं कुर्वन्तीत्यर्थः । २ वायसवैरिणः—कोकिलाः । ३ कारकाः—६० पा० । ४ प्रत्यग्रं—नवीनम् । ५ अत्यश्यानदशांचले—अशुक्लाग्रे ।

माहे० सं० १
(अ.मा. ३ व.)
अ० १८

॥२५०॥

श्विरम् ॥ ४८ ॥ मुनेरेवमनुज्ञानात्कृताश्रमपरिग्रहा ॥ उदयुक्त तपः कर्तुं सुमहत्पर्वतात्मजा ॥ ४९ ॥ आश्रमं रक्षितुं सत्यवर्तो काननवासिनीम् ॥
 शुभगां धुंधुमारिं च प्रागाद्याशास्वतिष्ठिपत् ॥ ५० ॥ तपोवनस्य सर्वस्य रक्षार्थं सा समादिशत् ॥ दुर्गामनर्गलस्फूर्तिमाज्ञानिर्वाहणक्षमाम् ॥
 ॥ ५१ ॥ अनन्तरं सा धम्मिच्छं मंदारप्रसवोचितम् ॥ जटाभरत्वं तपसे गमयामास पार्वती ॥ ५२ ॥ हंसचिह्नदशं हित्वा दुकूलं मिहकालधु ॥
 परुषं सुकुमारांगी परिधत्तेस्म वल्कलम् ॥ ५३ ॥ अपि प्रमृतावचयनिस्सह्यांगुलिपल्लवा ॥ अलावीदतितीक्ष्णाग्राण्यविकारं कुशानि सा ॥ ५४ ॥
 वज्रसूचिनिर्भरांगैरवच्छिन्नानि कंटकैः ॥ शिरीषमृद्धी शांडिल्यपल्लवान्युच्चिकाय या ॥ ५५ ॥ पावन्यां कमलानद्यां प्रातर्विहितमचनाना ॥ अर्चया
 मास रक्ताब्जैर्यथाविधि विभाकरम् ॥ ५६ ॥ दर्भाक्षततिलोन्मिश्रैर्गौरी श्रीनदिवारिभिः ॥ देवी निर्वर्त्तयामास देवर्षिपितृतर्पणम् ॥ ५७ ॥ बालुका
 मंडले सूर्यमावाह्याभ्यर्च्य पंकजैः ॥ कृतप्रदक्षिणा गौरी प्रणनाम सहस्रशः ॥ ५८ ॥ स्वयमेव प्रतिष्ठाप्य लिंगं किमपि शंकरम् ॥ आगमोक्तेन
 विधिना पूजयामास पार्वती ॥ ५९ ॥ आसनेन च मूर्त्या च मूलेनांगैश्च सा रविम् ॥ दंडिपिंगलमुख्यांश्च शक्तीर्दीप्तादिका अपि ॥ ६० ॥
 तत्तद्दिक्षु च सोमादीन्ग्रहान्वेन्वादिमुद्रया ॥ तेजश्चंद्रे चार्चयित्वा निर्माल्यं च न्यवेदयत् ॥ ६१ ॥ अर्घेणातीव शुद्धेन संप्रोक्ष्य च समन्ततः ॥
 द्वारवास्तु समभ्यर्च्य न्यासानपि चकार सा ॥ ६२ ॥ भूतशुद्धिं विधायान्वगंतार्यागं चकार सा ॥ हृदि पद्मासने चार्च्यं ज्ञानधर्मादिकान्क्रमात् ॥
 ॥ ६३ ॥ शक्तीर्दलेषु वामादीर्दलाग्रे सूर्यवेधसौ ॥ केसराग्रे सोमविष्णू कर्णिकाग्रेऽग्निधृजटी ॥ ६४ ॥ तदूर्ध्वे शक्तिचक्रं च विन्यस्तब्रह्मपंचका ॥
 अंगैर्दत्त्वा च पाद्यादीनुपचर्याभिषिच्य सा ॥ ६५ ॥ प्रादाच्चंदनपुष्पादि धूपदीपप्रदायिनी ॥ भूयोपि पंचब्रह्माणि षडंगान्यप्यपूजयत् ॥ ६६ ॥
 तत्तद्दिक्षु च शक्रादीन्वज्रादींश्च विधानतः ॥ कृत्वा सर्वोपचारांश्च वितताराष्टपुष्पिकाम् ॥ ६७ ॥ पंचवक्त्राणि चाभ्यर्च्य कृतचंडेश्वरार्चना ॥ प्रदक्षिणा
 प्रणामाद्यैर्नित्यं शिवमपूजयत् ॥ ६८ ॥ शिवागमोक्तविधिना द्रव्यैः सौभाग्यदायिभिः ॥ सा जुहाव च पूजांते प्रणीते जातवेदसि ॥ ६९ ॥ परि
 कल्पितोपचारा च कंदमूलफलादिकैः ॥ स्वयं कृतोपचारेयमतिथीनभ्यपूजयत् ॥ ७० ॥ अंगुष्ठाग्रेण तिष्ठंती ग्रीष्मे पंचाग्निमध्यतः ॥
 हृदे च शिशिरे चंद्रपीयूषाप्यायिताऽभवत् ॥ ७१ ॥ वर्षरात्रीषु धाराभिः सह वारिधरा पुनः ॥ सौदामिनीव ददृशे तमसि स्तिमिता
 कृतिः ॥ ७२ ॥ पाणिपादेन पद्मानि मुखेन च कलानिधिम् ॥ प्रदर्शयत्यनायासाब्रिन्ये सा हैमनीर्निशाः ॥ ७३ ॥ नीवारबीजदानेन

स्का.प.पु.
॥२५१॥

सा मृगानप्यपोषयत् ॥ अज्ञातहिंसाभिभवानाश्रमोपांतवर्तिनः ॥ ७४ ॥ कृतालवालसलिलैः सुबालाकलशाहतेः ॥ वात्सल्याद्बद्धयामास पूर्णा
नाश्रमपादपान् ॥ ७५ ॥ प्रदक्षिणां कृतवती शोणशैलं गिरिद्रजा ॥ सा मनोरथसंसिद्धयै नित्यं सह सखीजनेः ॥ ७६ ॥ पंचाक्षरीं जजापेषा
शिवस्तोत्राण्युदैरयत् ॥ दध्यौ च देवं मनसा शोणपर्वतरूपिणम् ॥ ७७ ॥ अनुदिनमरुणाचलेश्वरं सा प्रणतवती विहितप्रदक्षिणाद्यैः ॥ शिवनि
गमविधानवेदिनी सा व्यरचयदद्रिसुता चिरं तपस्याम् ॥ ७८ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरु
णाचलमाहात्म्य उत्तरार्धे पार्वतीकृतारुणाचलेश्वरपरिचरणवर्णननामाऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ नंदिकेश्वर उवाच ॥ ॥ तावत्कुत
श्चिदाकर्ण्य तत्रस्थां महिषासुरः ॥ अवज्ञातसुरारातिर्विध्वंसितपुरंदरः ॥ १ ॥ सर्वलोकजयी सिद्धविद्याधरभयावहः ॥ दुर्निग्रहो वरादासीच्छस्त्रास्त्रै
खिलैरपि ॥ २ ॥ तीक्ष्णानामपि शापानामप्यगोचरतां गतः ॥ दर्पद्विर्दानवैर्देत्यैः कौणपैश्च निषेवितः ॥ ३ ॥ दूषको मुनिपत्नीनां धर्ममार्गोप
घातकः ॥ बलात्पुलोमो नमुचेर्वृत्रादपि बलाधिकः ॥ ४ ॥ हिरण्यकशिपोर्वश्यो हिरण्याक्ष इवापरः ॥ तां विलोभयितुं कांचित्प्राहिणोत्किल दूति
काम् ॥ ५ ॥ ततः सा तापसीविषधारिणी गिरिजां प्रति ॥ सखीसमक्ष एवेदमुवाचानुचितं वचः ॥ ६ ॥ अंरारु भीषणे भीरो निवसस्यत्र किं
वने ॥ विहर्तुमुचिता रम्येष्ववरोधनवेश्मसु ॥ ७ ॥ किमर्थं वाद्य चित्तं ते यौवने भोगनिःस्पृहम् ॥ निवेशितं तपसि च दैवतैरपि दुष्करे
॥ ८ ॥ हंसतूलमयीं शय्यां मुक्तामयवितानिकाम् ॥ हित्वा किमिति मृदंगि मुच्यते परुषाश्मसु ॥ ९ ॥ तपोजडो मृडो दिष्ट्या प्रागेवास्ति त्वयो
ज्जितः ॥ तवानुरूपो नैवान्यो विद्यते दिविषत्सु च ॥ १० ॥ किं तु त्रैलोक्यनाथोऽस्ति महिषो दानवेश्वरः ॥ यदि द्रक्ष्यसि तं सुभ्रु त्यक्ष्य
स्येव क्षणात्तपः ॥ ११ ॥ किं निह्वेन नन्वेष श्रुत्वा सर्वं चिरात्प्रभुः ॥ स प्राहिणोदुपानेतुं दूतिकां मां स्मरातुरः ॥ १२ ॥ इत्य
त्यंतविरुद्धं तां ब्रुवाणामसमंजसम् ॥ देव्याश्चित्तस्थितिं ज्ञात्वा विजया निरकासयत् ॥ १३ ॥ सा चातिरोषेण कृतप्रतिज्ञा दैत्यरूपिका ॥
गत्वा विदितवृत्तांतमकरोन्महिषासुरम् ॥ १४ ॥ सोऽपि तत्सर्वमाकर्ण्य रुपातीवारुणक्षेणः ॥ देवीं जिघृक्षुरभ्यागाद्भूतो दैतेयकोटिभिः ॥
॥ १५ ॥ स्यन्दनैर्द्विरद्वैरश्वैः पत्तिभिश्च समंततः ॥ भुवमाच्छादयामास ध्वजैश्च गगनांतरम् ॥ १६ ॥ क्ष्वेलितैर्वाद्यचोपैश्च नभः स्फुट
दिवाभवत् ॥ पादाघातैश्च दैत्यानां विदद्रे वसुधातलम् ॥ १७ ॥ करालो दुर्द्धरस्तस्य विचक्षणैर्विकरालकः ॥ बाष्कलो दुर्मुखश्चंद्रः प्रचंडश्चा

माहे.सं.१
(अ.भा.३ उ.)
अ० १९

॥२५१॥

मरासुरः ॥ १८ ॥ महाहनुर्महामौलिरुद्रास्यो विकटेश्वरः ॥ ज्वालास्यो दहनश्चेमे सेनान्योपि प्रतस्थिरे ॥ १९ ॥ कोलाहलमिमं श्रुत्वा देवी नियमविप्रतः ॥ शंकिता दैत्यसंहत्ये दुर्गामादिशति स्म सा ॥ २० ॥ सारुणाद्विरहोद्रोण्यामधिरूढा मृगाधिपम् ॥ दीप्तायुधधरैर्दोभिः कालिकेव महीं गता ॥ २१ ॥ घनाघनरवोदग्रं सिंहनादमचीकरत् ॥ स्फुरदंतच्छदोपांतं बल्लदंशुलिपल्लवा ॥ २२ ॥ स्वांगेभ्यो योगिनीचक्रं मातरोऽप्यसृजन्नुषा ॥ देव्याः प्रियाय दैतेयसंहारार्हाः सहस्रशः ॥ २३ ॥ काश्चित्त्रारुणच्छाया दंडिन्यो हंसवाहनाः ॥ मुखैश्चतुर्भिराजग्मुः कोपप्रस्फुरिताधरेः ॥ २४ ॥ निर्ययुः काश्चन क्रुद्धा ज्वलन्निशिखपाणयः ॥ निस्वनद्भूषणाः पंसल्ललाटा वृषवाहनाः ॥ २५ ॥ निर्जग्मुरपराः सेनासहिताः शिखिवाहनेः ॥ शक्तिदंडाभयकराः शतशः षड्भिराननैः ॥ २६ ॥ निश्चक्रमुः परास्ताक्षर्यमधिरूढाधिककुधा ॥ शंखचक्रधराः सूर्यचंद्रमोभ्यां दिवो यथा ॥ २७ ॥ प्रतिष्ठंते तथा व्याघ्रवाहाः कुवलयत्विषः ॥ पोत्रैः सद्गर्धरावैर्बिभ्रत्यो मुसलं हलम् ॥ २८ ॥ रोषारुणसहस्राक्ष्यो बल्लक्षद्विपवाहनाः ॥ प्रतस्थिरे शातकोटिशतकोटिधराः पराः ॥ २९ ॥ अश्वारूढाः समापेतुरेकाः सौदामिनीनिभाः ॥ खड्गखेटकधारिण्यः कोपेन कपिलाननाः ॥ ३० ॥ ताश्च कोटिचतुःषष्टिमसुरानाश्रमाद्बहिः ॥ अरुन्धन्प्रसभं ध्वांतराशीनिव रवेस्त्विषः ॥ ३१ ॥ ततश्च योगिनीचक्रदानवानीकयोर्मिथः ॥ प्रावर्तत रणं घोरं मुष्टामुष्टि कचाकचि ॥ ३२ ॥ सायकैर्योगिनीमुक्तेर्दलिता दैत्यमौलयः ॥ आच्छादयन्महीपृष्ठं स्थलजानीव सर्वतः ॥ ३३ ॥ प्रससृ रक्तसरितो लगत्केशिकशैवलाः ॥ लुठद्विपाठपाठीनाः स्मेरैर्देवीमुखांबुजेः ॥ ३४ ॥ वेतण्डतुण्डान्यारूढा सौधानिव पिशाचिकाः ॥ प्रचण्डतांडवाः पीतरक्तमद्याश्चकाशिरैः ॥ ३५ ॥ कपालेर्दैत्यवीराणामघासुरसृगासवान् ॥ क्रीडद्भ्रमरुकाकरैर्दामरैर्योगिनीगणाः ॥ ३६ ॥ परिजडुस्तथा त्राणि कंकौचाः पाशशंकया ॥ क्षुधिता अपि मांसानि सशल्यान्यजहुः शिवाः ॥ ३७ ॥ सिद्धविद्याधरोन्मुक्तमंदारप्रसवासवैः ॥ इयाय शान्तिं भूरेणुः संग्रामे क्षोभसम्भवः ॥ ३८ ॥ विरेज्योगिनीमुक्तेर्दहलग्नेर्द्विषां हयाः ॥ अमर्षातिशयोक्तिस्तैः शल्यैः शल्यमृगा इव ॥ ३९ ॥ दंडैः केचित्परे शूलैर्निशितैः केऽपि शक्तिभिः ॥ चक्रेरन्ये हलैरेके कतिचिच्छतकोटिभिः ॥ ४० ॥ योगिनीनां परे खड्गैर्दलिता दानवेश्वराः ॥ निःशेषतामुपाजग्मुर्विना सेनाधिपान्निजान् ॥ ४१ ॥ ब्राह्मी स्वयमुपागम्य विहितायोधनावधीत् ॥ करालं विकरालेन दण्डेन ज्वलिता चिरात् ॥ ४२ ॥

१ पंसल्ललाटाः—संकुच्यमानललाटाः—इत्यर्थः । षडिदृशे नाशने धातुः । पंसन्ति तानि पंसति । पंसति संकुचमानानि (क्रोधवशेन) ललाटानि यासां ताः—इति व्युत्पत्तिर्बोद्धव्या । २ बल्लक्षद्विपवाहनाः—श्वेतरात्रारूढाः ।

स्कं.प.पु.
॥२५२॥

माहेश्वरी त्रिशूलेन सुचिरं कृतसंगरा ॥ चक्रे दुर्द्धरस्याशु मूर्धानमतिरोषणा ॥ ४३ ॥ शक्त्या लुलाव कौमारी चिक्षुरासुरमस्तकम् ॥
चक्रेण चालुनान्मौलि विकरालस्य वैष्णवी ॥ ४४ ॥ बाष्कलस्याशु वाराही मुसलेनालुनाच्छिरः ॥ दुर्मुखं चाशु वज्रेण व्यधा
दैत्री गतायुषम् ॥ ४५ ॥ स्यात्तं यस्याश्च नामेदं तयोरेव निदूषणात् ॥ चामुण्डा चण्डमुण्डौ च मण्डलाग्रेण चिच्छिदे ॥ ४६ ॥ प्रचण्डचा
मरौ वीरौ महामौलि महाहनुम् ॥ उग्रास्यविकटाक्षौ च ज्वालास्यदहनावपि ॥ ४७ ॥ अनुजग्मुः क्रुधा यान्तं युद्धाय महिषासुरम् ॥ कालने
मिप्रभृतयो विप्रचित्तिमिवासुराः ॥ ४८ ॥ शिरस्त्रवंतो रथिनः सुनिषंगा धनुर्धराः ॥ उद्धूतकटकाः प्रापुर्धुद्वभूमिं चलद्धजाः ॥ ४९ ॥ समंतात्पृ
रितदिशः सिंहनादैर्भयंकरैः ॥ पृषत्कवर्षिणो मातृमंडलान्यभिदुद्बुधुः ॥ ५० ॥ ताश्च तैर्बलिभिः कृत्वा संग्रामं निस्सहत्वंतः ॥ दुर्गा प्रपेदिरे
देवीं शरणं सिंहवाहनाम् ॥ ५१ ॥ उक्ता मायालुलायस्य दुर्जयत्वं दुरात्मनः ॥ देवीं तां तुष्टुबुर्दुर्गामेवं सप्तापि मातरः ॥ ५२ ॥ योगनिद्रेति
रूपेण विष्णोर्नयनपद्मयोः ॥ त्वया निलीयते देवि मधुकार्येव लीलया ॥ ५३ ॥ अमूमुहस्तं न तथा मातश्च मधुकैटभौ ॥ कथं जघान तौ विष्णु
स्तयोरेवाभ्यनुज्ञया ॥ ५४ ॥ त्वं कौशिकी न चेजाता मृत्युः शुभनिशुभयोः ॥ कथं तु लोकपालानामैश्वर्यं देवि एष्यति ॥ ५५ ॥ विंध्यवा
सिनि विंध्येन किमवंध्यं कृतं तपः ॥ यत्र मैत्री किरातीभिरपि लभ्या त्वया समम् ॥ ५६ ॥ कापिशायनमापीतं धनदोषायनीकृतम् ॥
त्वयां न नीतं दैत्यानां रसेर्नियतमानवैः ॥ ५७ ॥ ब्रह्मणः सृष्टिशक्तिस्त्वं स्थितिशक्तिर्मधुद्विषः ॥ अंब संहारशक्तिश्च रुद्रस्यापि प्रगल्भसे ॥ ५८ ॥
यशोदानंदजाता त्वमेकानंशेति नामतः ॥ कंसाद्यसुरसंहारे हरेः साद्यं करिष्यसि ॥ ५९ ॥ त्वं विद्या त्वं महामाया त्वं लक्ष्मीस्त्वं सरस्वती ॥
त्वं देवी पार्वतीशापि दुर्गे किं वा न जायसे ॥ ६० ॥ ॥ नन्दिकेश्वर उवाच ॥ ॥ स्तोत्रेणानेन मातृभ्यो दुर्गा दत्ताभया स्वयम् ॥ महिषा
सुरयुद्धाय संतुष्टा निर्ययौ तदा ॥ ६१ ॥ प्रचंडमंडलाग्रेण भिडिपालेन चामरम् ॥ महामौलिं क्षुरिकया कर्परेण महाहनुम् ॥ ६२ ॥ उग्रवक्रं
कुठारेण शक्त्या विकटचक्षुषम् ॥ ज्वालामुखं मुद्गरेण दहनं मुसलेन च ॥ ६३ ॥ निहत्य महिषस्याग्रे सरोषं युध्यती स्वयम् ॥ सिंहनादं महाघोरं
चक्रेण मुदिताशया ॥ ६४ ॥ अथात्यमर्षितो दुर्गा विशिखैर्महिषासुरः ॥ विव्याध फालफलके स्तनयोर्गण्डयोरपि ॥ ६५ ॥ ततो दुर्गाथ संरंभात्प्र
जहारासुरेश्वरम् ॥ बाह्वोर्वक्षसि वक्त्रे च क्षुरग्रेः प्रज्वलत्फलैः ॥ ६६ ॥ ततो दैत्यस्त्रिभिर्दुर्गा जघान विशिखैर्मुखे ॥ पंचभिः पंचभिर्बाह्वोर्द्राभ्यां द्वाभ्यां
च नेत्रयोः ॥ ६७ ॥ एकेन सारथिं रथ्यानष्टभिः कार्मुकं त्रिभिः ॥ चतुर्भिश्च ध्वजं तस्य दुर्गा चिच्छेद सायकैः ॥ ६८ ॥ पदातिरथ दैत्यैः शतश्रैः

माहे.सं.१
(अ.मा.३ उ.)
अ० १९

॥२५२॥

ज्वलदाकृतिम् ॥ कालदंडप्रतीकाशां दुर्गां प्रति विमुक्तवान् ॥ ६९ ॥ हाहाकुर्वत्सु देवेषु विद्राणे गतमंडले ॥ तामापतंतीमादाय दुर्गां जग्राह लीलया ॥ ७० ॥ कृपाणमंकुरां पाशं भुशुंडीं करवालिकाम् ॥ शंकुं शक्तिं गदां चक्रं तोमरं फलकं मुणिम् ॥ ७१ ॥ परश्वधं भिंडिपालं पट्टिशं लंगुडं च सः ॥ दुर्गां प्रति विचिक्षेप क्षयांभोद इवाशनिम् ॥ ७२ ॥ आपतंत्येव शस्त्राणि क्षिप्तान्यादाय वैरिणाम् ॥ बभञ्ज पाणिभिः स्वैरं करिणीविक्षुकांडकम् ॥ ७३ ॥ दुर्गोपवाह्यः सिंहोऽपि लांगूलाग्रेण मुद्रितम् ॥ दंष्ट्रया दारयामास प्रहरन्नखपंकजैः ॥ ७४ ॥ क्षणं सिंहः क्षणं क्रोडः क्षणं व्याघ्रः क्षणं गजः ॥ क्षणं च महिषो भूत्वा दैत्यो दुर्गामयोधयत् ॥ ७५ ॥ महिषोऽथ विषाणाभ्यां तीक्ष्णाभ्यामत्यमर्षितः ॥ ताडयामास सिंहं च देवीमपि मुहुर्मुहुः ॥ ७६ ॥ क्षणं गगनमध्यस्थः क्षणं प्राप्तो महीतले ॥ क्षणं दिक्षु भ्रमन्प्राप्तः क्षणं चाहश्यतां गतः ॥ ७७ ॥ प्रार्थिता मातृचक्रेण दुर्गा महिषदानवम् ॥ अमोघेन त्रिशूलेन दारयामास सस्मिता ॥ ७८ ॥ मुक्तघर्घरनिर्घोषो यावत्पतति दानवः ॥ तावदस्य हठेमांश्चि स्क्वंधपीठे न्यवेशयत् ॥ ७९ ॥ कंठपीडनतो यातजीवितस्यामरद्रुहः ॥ छिन्नं मूर्द्धानमादाय पाणिनाथ ननर्त्त सा ॥ ८० ॥ इति दुर्गया समिति कांसरासुरे दलिते समस्तभुवनैककंटके ॥ ननृतुः सुराः प्रजहृषुर्महर्षयो ववृषुश्च दिव्यकुसुमानि वारिदाः ॥ ८१ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमाहात्म्य उत्तरार्धे देव्यास्तपश्चर्यायां दुर्गाकृत महिषासुरवधवर्णनं नामैकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ अहो महिषदैत्यस्य दुराचारत्वमीदृशम् ॥ अहो दुरितहारिण्या दुर्गायाश्च पराक्रमः ॥ १ ॥ एवं तथा भद्रकाल्या निहते महिषासुरे ॥ किं चकार गिरींद्रस्य नंदिनी तपसि स्थिता ॥ २ ॥ ॥ नंदिकेश्वर उवाच ॥ ॥ अनंतरं सा हस्तेन दधती दैत्यमस्तकम् ॥ ननाम गौरीमन्ये न पाणिना खड्गधारिणा ॥ ३ ॥ अथ हर्षेण नृत्यंतीं तामालोक्य दयार्द्रया ॥ दृष्ट्या देवी जगादैनां दंतांशुद्योतितांबरा ॥ ४ ॥ त्वयातिदुष्करं कर्म निर्मितं विंध्यवासिनि ॥ जातं तव प्रभावेन निष्प्रत्यूहं च मे तपः ॥ ५ ॥ अथैतन्माहिषं शीर्षमपवित्रं भयंकरम् ॥ जगत्पवित्रचारित्रे त्यक्तुं महसि हस्ततः ॥ ६ ॥ इति गौर्योदिता दुर्गा जुगुप्साकुलमानसा ॥ मूर्धस्तस्य निपाताय व्यधुनोद्बुधुशः करम् ॥ ७ ॥ तीर्थमुत्पाद्यतां देवि नवं पापविनाशनम् ॥ तस्मिन्निमज्जनादुग्रे प्रायश्चित्तं भविष्यति ॥ ८ ॥ इतीरिता गौतमेन दुर्गा दुरितशंकिनी ॥ पाटयामास खड्गेन शिलापट्टं पटीयसा ॥ ९ ॥ पातालावधि निर्भिन्नात्पाषाणतलतस्ततः ॥ उदजृम्भत्तरंगांभः सच्चित्तमिव निर्मलम् ॥ १० ॥ ममज्ज सापि गंभीरे तस्मिन्ब्रंभसि

स्कां.प.पु.
॥२५३॥

पावने ॥ नमः शोणाद्रिनाथायेत्युक्ता मंत्रमनुत्तमम् ॥ ११ ॥ तावन्महिषकंठस्थं लिंगं तद्वलितं तले ॥ तटे प्रतिष्ठितं जातं पापनाशनसंज्ञया ॥ १२ ॥ उन्ममज ततो दुर्गा तीर्थाभोधूतकल्मषा ॥ निपपाताथ तत्पाणेर्महिषासुरमस्तकम् ॥ १३ ॥ कृतप्रदक्षिणा नत्वा पापनाशनमीश्वरम् ॥ पुरस्तादस्ति सा गौर्या गौतमेनाभिर्नदिता ॥ १४ ॥ एवं प्रत्यक्षनिरतपापां तां वीक्ष्य पार्वती ॥ जगाद दीर्घतपसं जगतीधरनंदिनी ॥ १५ ॥ महिषासुरसंहारं ऽजसा स्वनुमतिः कृता ॥ विंध्यवासिनीयमहो दुष्टमाहिषविग्रहम् ॥ १६ ॥ गृहीत्वा भक्षयामास तस्य लिंगमिदं शिवम् ॥ प्रायश्चित्तं ततो ब्रूहि म मापि मुनिसत्तम ॥ १७ ॥ ॥ गौतम उवाच ॥ ॥ देवि सर्वजगत्सर्गस्थितिसंहारकारिणि ॥ त्वद्ब्रह्मानमेव जगतां सर्वपातकनाशनम् ॥ १८ ॥ अथापि लौकिकं वृत्तमवलंब्य त्वयेरितम् ॥ स्वकृतापि हि मर्यादा न महद्भिर्विलिख्यते ॥ १९ ॥ अन्तःकरणकालुष्यशालिनी काचन क्रिया ॥ कथ्यतेऽद्य मया मातरवधानं विधीयताम् ॥ २० ॥ अरुणाद्रिरयं साक्षादनलाद्रिस्तिरोहितः ॥ ज्वलतिज्योतिषा स्वेन कृत्तिकापूर्णिमा निशि ॥ २१ ॥ तत्सपर्यातपश्चर्या कार्या कात्यायनि त्वया ॥ तज्ज्योतिर्दर्शनात्सर्वमभीष्टं तव सिध्यति ॥ २२ ॥ इत्युक्ता गौतमेनांबा तदाप्र भृति दारुणा ॥ इयं च शिवभक्ता हि शि वपूजारता तदा ॥ २३ ॥ तपश्चचार पंचानामग्नीनां मध्यमाश्रिता ॥ चतुर्णां शिखिनां मध्ये स्थिता सूर्यनिविष्टहृक् ॥ २४ ॥ रेजे हैमी शलाकेव द्योतमाना गिरींद्रजा ॥ अथाकृष्टेवपार्वत्याः प्रेमपाशैर्निरायतैः ॥ २५ ॥ सा कार्तिकी पौर्ण मासी समापेदे शुभा तिथिः ॥ ततस्तस्य दिनस्यति शृंगे शोणमहीभृतः ॥ २६ ॥ अदर्शि किमपि ज्योतिरनुपाधिकवैभवम् ॥ तदर्थोपगतैर्ब्रह्म धुभिर्द्रासवादिभिः ॥ २७ ॥ उपास्यमानमभितो देवैर्दिव्यैर्षिसंगतैः ॥ तदर्निधनमस्नेहमदशावर्तिसम्भवम् ॥ २८ ॥ महाप्रदीपमालोक्य विस्मयं प्राप पार्वती ॥ कृतप्रदक्षिणा साथ प्रणमंती पदेपदे ॥ अरुणाद्रीश्वरं नाथं तुष्टा तुष्टाव शैलजा ॥ २९ ॥ नमस्ते मेरुचापाय कैलासाचलवा सिने ॥ नीहारशैलजामात्रे शोणक्षमाधररूपिणे ॥ ३० ॥ वरुणादिसुरार्च्याय तरुणादित्यवर्चसे ॥ अरुणाचलनाथाय करुणामृतंयेनमः ॥ ३१ ॥ जय जडमुताचन्द्रलेखालंकृतशेखर ॥ सौंदर्यमोहिताशेषमुनिपत्नीजनाशय ॥ ३२ ॥ जय शैलमुतासंगसंभृतानंगवैभव ॥ माया नारायणाभोगक्रीडाप्रेडनपंडित ॥ ३३ ॥ जय संध्यासमोपेतसंभृतानंदतांडव ॥ जय गीर्वाणगंधर्वसिद्धविद्याधरार्चित ॥ ३४ ॥ जय हेरंबजनक जय षण्मुखवत्सल ॥ जय हैमवतीप्रार्थ्य जय पार्थिवदुर्लभ ॥ ३५ ॥ इति स्तुत्वा मुहुस्तस्मिंज्योतिषि न्यस्तलोचनाम् ॥ दृष्ट्वा देवीं दयाव्या जाद्विलिल्ये वृषभध्वजः ॥ ३६ ॥ लयित्वा निजमास्थाय रूपमुत्कटमुन्दरम् ॥ आस्थाय वृषभं दिव्यममूं दृष्ट्वा शिवां शुभाम् ॥ ३७ ॥ माना

माहे० सं० १
(अ. मा. ३ उ.)
अ० २०

॥२५३॥

तिरेकादपहाय सर्वमैश्वर्यमेवं तपसि प्रवृत्ताम् ॥ मुग्धां पुनः सांत्वयितुं गिरीशः प्रचक्रमे पर्वतराजपुत्रीम् ॥ ३८ ॥ इति श्रीस्कान्दे महापुराण एका
शीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमाहात्म्य उत्तरार्धे पार्वतीकृतारुणाचलेश्वरस्तुतिवर्णननाम विंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ॥
॥ नंदिकेश्वर उवाच ॥ ॥ तदा ब्रह्मा सरस्वत्या महाविष्णुश्च पद्मया ॥ शक्रः पुलोमसुतया परे दिक्पालका अपि ॥ १ ॥ गंधर्वाप्सरसां
संघा वसवोऽपि सुरा अपि ॥ त्रयस्त्रिंशत्कोटिगणाः परे मुनि गणा अपि ॥ २ ॥ एकादशमहारुद्रा आदित्या द्वादशापि च ॥ भैरवाश्च पिशाचाश्च
वेतालाः कटपूतनाः ॥ ३ ॥ यक्षरक्षोरगा भूता ये चान्ये शिवकिंकराः ॥ संतोषभाजः सर्वेऽपि विकटाकारवेष्टिताः ॥ ४ ॥ परिवार्य महेशानं समा
जग्मुः सहस्रशः ॥ तद्वीराशंसनं दृष्ट्वा योगिनीदानवेः कृतम् ॥ ५ ॥ अतीव विस्मयं भेजुः सर्वे कल्पांतभीषणम् ॥ कृतसान्निध्यमालोक्य
देवमानंदयंत्युमा ॥ ६ ॥ चिररात्रप्ररूढां च तद्वियोगव्यथां जहौ ॥ रोमांचिता स्विन्नमुखी वेपमाना घनस्तनी ॥ ७ ॥ पादांगुलीषु नयने विनि
वेशयति स्म सा ॥ वृषभादवरुह्याथ गृहीत्वैनां करे शिवः ॥ स्मितशारीरकंठश्रीप्रणयेनैवमब्रवीत् ॥ ८ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ ॥ व्याकुलीक्रियते
देवि किमेवं कारणं विना ॥ ९ ॥ सर्वैराराधनीयेति मयापि घटितोजलिः ॥ किं न वेत्स्यावयोरेक्यं ज्योत्स्नाचंद्रमसोरिव ॥ १० ॥ अनादिसिद्धं
देवेशि तवेदं मौग्ध्यमीदृशम् ॥ केदं शिरीषमृदंगि शरीरं ते गिरीन्द्रजे ॥ ११ ॥ तपः समाधयश्चेति क कर्कशजनोचिताः ॥ नारायणोहं लक्ष्मी
स्त्वं ब्रह्मास्मि त्वं सरस्वती ॥ १२ ॥ वारुणी त्वं फणींद्रोहं रोहिणी त्वमहं शशी ॥ स्वाहा त्वं हव्यवाहोऽहं सूर्योऽहं त्वं सुवर्चसा ॥ १३ ॥ जाह्नवी त्वं
समुद्रोऽहं मेरुरस्मि त्वमुर्वरा ॥ पुलोमजा त्वं शक्रोहं त्वं रतिश्चित्तभूरहम् ॥ १४ ॥ बुद्धिस्त्वं राजराजोहं त्वं शर्माऽहं समीरणः ॥ पाथोधिपोऽहं
वीचिस्त्वं प्रकृतिस्त्वं पुमानहम् ॥ १५ ॥ विद्या त्वं वेदितव्योऽहं वाक्त्वमर्थोपि पार्वती ॥ ईश्वरोऽहं मदंशासि त्वयैवाज्ञास्वरूपया ॥ १६ ॥ सृष्टि
स्थित्युपसंहारविधानानुग्रहेश्वरे ॥ न भेदोऽतस्त्वया कार्यः पृथग्जनवदावयोः ॥ १७ ॥ चित्प्रकाशात्मनोर्देवि स्वेच्छाधृतशरीरया ॥ व्याकुली
कुरुषे शश्वद्व्येवेर्ध्यायसे हि माम् ॥ १८ ॥ दृष्टाप्रतिक्रिया तस्य क्रियते याधुना मया ॥ इत्युक्त्वेशो निषण्णस्तां पार्श्वदेशे न्यवेशयत् ॥ १९ ॥
गौरीं स्वकीय एवांगे गृह्मानामिव द्विया ॥ अंगद्वयं तयोरेक्यमगात्प्रेम्णा च लीनयोः ॥ २० ॥ अर्थद्वयमिवाह्वाय संनिकर्षोपलंभतः ॥ अर्धे
कर्पूरधवलमर्धे सिंधूरपाटलम् ॥ २१ ॥ तद्विचित्रमभूदंगं शिवयोरेकतां गतम् ॥ अर्धे कुंतलदामार्धहारमध्ये तु कुंचिका ॥ २२ ॥ अंगादधेदु

१ पादांगुलीषु नयने विनिवेशयति स्म सा—लज्जया—इति शेषः । लज्जया अपोदष्टिरित्यर्थः । २ शिवा—इ० पा० । ३ ईश्वर्यते—इ० पा० त्वयेति शेषः ।

स्कां.प.पु.
॥२५४॥

चूडस्य वपुरर्धेन्दुकूलितम् ॥ एकनूपुरताटंकपरिहार्यमनोहरम् ॥ २३ ॥ एकपिंगलसध्रीचो गात्रमेकस्तनं बभौ ॥ देव्यै दत्त्वा च धामार्थं वामदेवो
जगाद ताम् ॥ २४ ॥ अवकाशो रूपो देवि मा भूरतः परं तव ॥ स्तन्यार्थिनं गुहं हित्वा यातासि तपसे यतः ॥ २५ ॥ तदपीतस्तनीनाम्ना
निवसात्र ममांतिके ॥ त्वामपीतस्तनीं देवीं शोणाद्रीशं च मामपि ॥ २६ ॥ जनाः सर्वे समाराध्य रमतां भोगमोक्षयोः ॥ इयं त्वदंशजा देवी
दुर्गा महिषसूदिनी ॥ २७ ॥ अत्रैव सन्निधत्तां तु मंत्रसिद्धिप्रदा नृणाम् ॥ खड्गतीर्थमिदं पुण्यं सकृदेव निमज्जनात् ॥ २८ ॥ सर्वरोगहरं पुंसामस्तु
सर्वाचनाशनम् ॥ प्रवालगिरिनाथश्च देवोऽयं पापनाशनः ॥ २९ ॥ भक्तिश्रद्धावतां नृणां भूयास्तां भूतये भृशम् ॥ अयं च गौतमो देवि त्वदनुग्रहभाजनम् ॥
॥ ३० ॥ तपोनुरूपं भजतां लोकेष्वाचंद्रतारकम् ॥ इमाश्च मातरः सप्त सप्तलोकैकमातरः ॥ ३१ ॥ अद्यप्रभृति कुर्वतु सान्निध्यं जगतां श्रिये ॥ शास्तारो
भैरवाः क्षेत्रपालका बटुका अपि ॥ ३२ ॥ अरुणक्षेत्र एवात्र नित्यं कुर्वतु संनिधिम् ॥ अत्राहमरुणक्षेत्रे निवसाम्यरुणाह्वयः ॥ ३३ ॥ त्वयाप्यरु
णया देव्या स्थातव्यं करुणाद्रया ॥ ईप्सिनामरुणादेवौ सान्निध्यं कुरुतो यतः ॥ ३४ ॥ तदस्मिन्नरुणक्षेत्रे सुलभाः सर्वसिद्धयः ॥ ३५ ॥ इदं कृतं पर्व
तराजपुत्र्या प्रसादनं शोणगिरीश्वरस्य ॥ शृणोति यः स द्विषतो विधूय स्वर्गापवर्गौ सुलभाबुपेयात् ॥ ३६ ॥ इति श्रीस्कान्दे महापुराण एकाशी
तिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमाहात्म्य उत्तरार्धे शिवकृतपार्वतीप्रशंसावर्णननामैकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ॥
॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ स्वामिन्नित्यशिवानन्द भगवन्नंदिकेश्वर ॥ आढादितोऽस्मि शोणेशमाहात्म्यसुधया त्वया ॥ १ ॥ कथं वज्रांगदः पांड्यरा
जः शोणव्यतिक्रमम् ॥ चक्रे कथं तद्रक्त्येव प्राप्तवानसंपदं पुनः ॥ २ ॥ कथं विद्याधराधीशौ कांतिशालिकलाधरौ ॥ दुर्वासःशापनिर्वद्धाववितौ
शोणशंभुना ॥ ३ ॥ ॥ नंदिकेश्वर उवाच ॥ ॥ दीर्घायुष्यत्वसाफल्यं लब्धवास्त्वं मृकण्डुज ॥ यदिदं स्थेयसी भक्तिर्भवतो भूतनायके ॥ ४ ॥
वक्ष्ये वज्रांगदोदंतं वृत्तं विद्याभूतोरपि ॥ यतोऽभून्महितो लोके शोणाद्रीश्वरवैभवः ॥ ५ ॥ आसीद्वज्रांगदोनाम पुरा पांड्येषु पार्थिवः ॥ आस्ते
यस्य भुजस्तम्भे वसुधा सालभंजिका ॥ ६ ॥ धार्मिको न्यायविज्ज्ञाता गंभीरो दक्षिणम् क्षमः ॥ शांतो विनयवान्धीमानेकदारव्रतः कृती ॥ ७ ॥
शिवपूजार्चनरतः श्रीमाञ्छीलवतां वरः ॥ पृथ्वीमासेतुकेदारच्छशास जितशात्रवः ॥ ८ ॥ कदाचिन्मृगयाव्याजात्स चरन्सुतुरंगमः ॥
अरुणाचलपर्यंतं कांतिारं समगाहत ॥ ९ ॥ स तत्र बहलामोदं कंचित्कस्तूरिकामृगम् ॥ दृष्ट्वा तमन्वक्तुरंगं प्रावर्तयत कौतुकात् ॥ १० ॥

वाहे-सं-१
(अ.क.३३.
अ- २२

स मृगोऽनुद्रुतस्तेन अभितः शोणपर्वतम् ॥ प्रादक्षिण्यात्परीयाय पपात च मनोजवः ॥ ११ ॥ ततः स भग्नसारोपि राजा जातश्च
 मश्वरन् ॥ पपात वाहाद्विच्छायः क्षीणपुण्य इव द्युतः ॥ १२ ॥ अज्ञातकारणेनैवं मातंगेनेव पीडितः ॥ नाज्ञासीत्क्षणमात्मानं राजा
 ग्रहगृहीतवत् ॥ १३ ॥ अचिंतयच्च कोयं मे निर्हेतुः सत्त्वविप्लवः ॥ क गतः स ह्यकस्मान्मे उपवाह्यस्तुरंगमः ॥ १४ ॥ इति चिंताकुले तस्मिंस्त
 ज्ञानेन्यपटीयसि ॥ तडित्तटजटालेव सहसा द्यौरदृश्यत ॥ १५ ॥ निरीक्षमाण एवास्मिन्हित्वा तिर्यक्कलेवरम् ॥ तूर्णं तुरंगसारंगौ खेचरत्वमुपाग
 तौ ॥ १६ ॥ किरीटिनौ कुण्डलिनौ हारकेयूरधारिणौ ॥ क्षौमांतरीयोत्तरीयौ स्रग्विणौ च विरेजतुः ॥ १७ ॥ अवोचतां च नृपतिमाश्चर्याकृष्टमा
 नसम् ॥ हरंताविव दन्तांशुजालैस्त्वस्यात्तिजं तमः ॥ १८ ॥ राजब्रलं विषादेन शोणाद्रीशप्रभावतः ॥ एतां जानीहि संजातां नवां नौ चेदृशीं
 दशाम् ॥ १९ ॥ तदोवाच तयोः किंचिदाश्वस्त इव पार्थिवः ॥ कृतांजलिरभाषिष्ट तावुभौ विनयान्वितः ॥ २० ॥ कौ युवां निर्मितो याभ्यामभिषंगो
 ममेदृशः ॥ भद्रौ भेणतमार्त्तानां त्राणं हि महतां गुणः ॥ २१ ॥ इति तेन कृते प्रश्ने तमुवाच कलाधरः ॥ राजानं जनिताश्चर्यं निर्दिष्टः कांतिशा
 लिना ॥ २२ ॥ अवेहि राजन्नावां हि पुरा विद्याधरेश्वरौ ॥ परस्परातिसौहार्दौ वसंतमदनाविव ॥ २३ ॥ एकदा तु सुवर्णाद्रेः पार्श्वे दुर्वाससो मुनेः ॥
 तपोवनमगच्छाव मनसोऽपि दुरासदम् ॥ २४ ॥ कोशेद्धां तपसस्तस्य शिवाराधनसाधनीम् ॥ पुष्पोज्वलामपश्याव पुण्यामारामवाटिकाम् ॥ २५ ॥
 विनीतावप्यसंजातौ तत्त्वोचितसुधीगणौ ॥ प्राविशाव तदुद्यानं प्रसूनावचयोत्सुकौ ॥ २६ ॥ स्थलस्य तस्य सौहार्दात्कांतिशाल्यतिगर्वितः ॥
 संचचार मुहुः पादन्यासैराघट्टयन्महीम् ॥ २७ ॥ अहं तु तत्र पुष्पाणां गंधातिशयमोहितः ॥ विकस्वरेषु पुष्पेषु न्यस्तहस्तो दुराशयः ॥ २८ ॥
 ततः शांडिल्यमूलस्थो व्याघ्रचर्मासने स्थितः ॥ दुर्वासास्तपसां राशिर्ज्वलन्निव हुताशनः ॥ २९ ॥ अमर्षात्कर्षणीरंभ्रस्पंदमानाधरच्छदः ॥ कराल
 भृकुटीबंधसारालितविशालभूः ॥ ३० ॥ सरोषोऽभूत्तेजसादयो घर्मदंतुरविग्रहः ॥ दहन्निव दृशा पश्यन्नभर्त्सयत नौ मुनिः ॥ ३१ ॥ आः पापौ
 प्रच्युताचारौ कौ युवामतिगर्वितौ ॥ ज्वलतः कोपवह्नेर्मे शलभत्वमुपागतौ ॥ ३२ ॥ तपोवनमिदं मत्कं पावनं भूतभावनम् ॥ पादैर्न स्पृशतः क्वापि
 सूर्याचंद्रमसावपि ॥ ३३ ॥ पुरवैरिसपर्यायाः पर्यायकमिदं वनम् ॥ न स्पंदतेऽत्र वातोपि न लिप्यंतेऽत्र षटपदाः ॥ ३४ ॥ तदेतत्पादसंचारेर्दृष्यन्नेष
 पातकी ॥ हयो भवतु भूलोके परवाह्यत्वपीडितः ॥ ३५ ॥ अपरोप्ययमत्युग्रे पतत्वचलकंदरे ॥ प्रसूनगंधलोभाद्यो गंधसारंगतां गतः ॥ ३६ ॥

इति तेनोग्ररोषेण शापवज्रे निपातिते ॥ तत्क्षणाद्विगलद्वावावां तं शरणं गतौ ॥ ३७ ॥ अभिधाय च तं देवमाहितां प्रिपरिग्रहेः ॥
 अमोच एष त्वच्छापस्तदस्यातो निवेद्यताम् ॥ ३८ ॥ अथातिदीनमनसावावामालोक्य पार्थिव ॥ सानुग्रहोऽभून्मुनिराद कारुण्यादतिशीतलः
 ॥ ३९ ॥ अभाषत च मैवं भो भवतोः कापि दुर्धियोः ॥ शापस्य भविता शांतिररुणाद्रेः प्रदक्षिणात् ॥ ४० ॥ पुरा खलु पुरारातिरध्यतिष्ठच्छुभां
 सभाम् ॥ पर्युपास्यत दिक्पालैरिन्द्रोपेन्द्रयमादिभिः ॥ ४१ ॥ तदा च देवदेवाय नन्दनारण्यदेवता ॥ उपायनीकृतवती फलं किमपि पाटलम्
 ॥ ४२ ॥ बाल्यात्कुतूहलाक्रान्तौ गजाननषडाननौ ॥ पितरं तदयाचेतां लोभनीयतरं फलम् ॥ ४३ ॥ अथ तावददेवस्तनयौ फलतार्पितौ ॥
 गोपयित्वा फलं पाणिसंपुटेन कुमारकौ ॥ ४४ ॥ इमां समस्तां पृथिवीं लोकालोकेन वेष्टिताम् ॥ यो वां प्रदक्षिणीकर्तुमीष्टे तस्मै ददाम्यहम्
 ॥ ४५ ॥ इत्युक्ते पार्वतीशेन स्मयमानमुखेन्दुना ॥ स्कंदः प्रदक्षिणीकर्तुं मेदिनीमुपचक्रमे ॥ ४६ ॥ लंबोदरस्तु देवस्य शोणशैलाकृतेः पितुः ॥
 प्रदक्षिणं ततः कृत्वा पुरस्तादेव तत्क्षणात् ॥ ४७ ॥ तदृष्ट्वा तस्य चातुर्यं हेरंबाय त्रियंबकः ॥ फलं वितीर्णवानस्मै प्रणयाप्रातमस्तकः ॥ ४८ ॥
 अद्यप्रभृति सर्वेषां फलानामधिनायकः ॥ भवेत्यस्मै वरं दत्त्वा ह्येकदंताय शंकरः ॥ ४९ ॥ बभाषे च सभास्तारान्सर्वानपि सुरासुरान् ॥
 प्रसरद्शनज्योत्स्नाकर्बुरीकृतमंदिरः ॥ ५० ॥ स्थावरोयं ममाकारः शोणाद्रियोऽस्य भक्तिः ॥ प्रदक्षिणां वितनुते स मे सारूप्यभागभवेत् ॥ ५१ ॥
 गिरेः प्रदक्षिणेनास्य यस्य धत्तः पदे रुजम् ॥ स सम्राट् सकलोत्कृष्टं लभते शाश्वतं पदम् ॥ ५२ ॥ इति शासनतः शंभोः शोणशैलप्रदक्षिणम् ॥
 विधाय सर्वगीर्वाणा लेभिरे स्वं स्वमीप्सितम् ॥ ५३ ॥ युवामपि मदोद्धूतमालिन्यौ शिक्षितौ मया ॥ प्रदक्षिणेन शोणाद्रेः शापातो वां भविष्यति
 ॥ ५४ ॥ तिरश्चोरपि वां सिध्येदरुणाद्रेः प्रदक्षिणा ॥ वज्रांगदस्य पाञ्चस्य नृपतेरनुबंधतः ॥ ५५ ॥ इत्यमर्षणमहर्षिमहाब्धेः शापहालहल
 शोषितगात्रौ ॥ पातितौ बहुलपातकभारात्क्षिप्रमश्वमृगजातिषु जातौ ॥ ५६ ॥ इति श्रीस्कान्दे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां
 प्रथमे माहेश्वरखण्डेरुणाचलमाहात्म्ये उत्तरार्धे ऽरुणाचलप्रदक्षिणामाहात्म्ये वज्रांगद वृत्तांतवर्णनं नाम द्वाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥
 ॥ ॥ ॥ कलाधर उवाच ॥ ॥ कांबोजेषु ह्यो भूत्वा कांतिशाली सुहृन्मम ॥ अयासीदौपवाह्यत्वं भवतो राजपुंगव ॥ १ ॥ अहं च
 गंधमृगतां गतः स्वांगप्रसूतिना ॥ सुगंधिना मदेनास्य संचारं चाचरं गिरेः ॥ २ ॥ धर्मात्मनृगयाव्याजादागतेन त्वयाधुना ॥ आवां शोणाद्रि
 नाथस्य प्रापितौ हि प्रदक्षिणाम् ॥ ३ ॥ बाहारोहणदोषेण तवासीदीदृशी दशा ॥ पादप्रचाग्ण्येन प्राप्तं नौ प्राक्तनं पदम् ॥ ४ ॥ राजेन्द्र तव

संबन्धादस्मात्तिर्यक्संबन्धनात् ॥ मुक्तावावां स्वकं धाम प्राप्नोस्वस्त्यस्तु ते सदा ॥ ५ ॥ इत्युदीर्य निजं धाम यियासतं कलाधरम् ॥ कांतिशालिनं
 च राजा जगाद रचितांजलिः ॥ ६ ॥ एवं युवां शोणशैलशंकरस्य प्रभावतः ॥ शापार्णवं समुत्तीर्णो कथं मे पुनरुच्छ्रयः ॥ ७ ॥ भ्राम्यतीव मम स्वां
 तमाधाय तदवेक्षणम् ॥ निर्यातीव मम प्राणास्तत्र देवं बलोत्तरम् ॥ ८ ॥ ॥ कलाधरकांतिशालिनावूचतुः ॥ ॥ अवधारय निस्तारं कथयाव तवास्प
 दम् ॥ समाहितेन मनसा निर्धूतनिखिलाधिना ॥ ९ ॥ जगत्सर्गस्थितिध्वंसविधानानुग्रहेश्वरे ॥ अरुणाद्रीश्वरे चित्तं निधेहि करुणानिधौ ॥ १० ॥
 प्रत्यक्षितं त्वयेदानीमस्य देवस्य वैभवम् ॥ तिरश्चोरावयोरेतदीदृशत्वं वितन्वतः ॥ ११ ॥ कुरु प्रदक्षिणां पादचारी मृगमदाहतैः ॥ कल्हारैः
 पूजयेशानं देवं मृगमदप्रियम् ॥ १२ ॥ यावती तव संपत्तिस्तावतीमखिलां विभो ॥ प्राकारगोपुरागारनवीकाराय कल्पय ॥ १३ ॥ अचिरादेव
 सिद्धिस्ते भविष्यति गरीयसी ॥ मनुमांघातृनाभागभगीरथवदाधिका ॥ १४ ॥ ॥ नंदिकेश्वर उवाच ॥ ॥ इत्थं निशम्य च तयोर्निजमेव धाम
 विद्याभृतोः सपदि संश्रुतयोर्नरेन्द्रः ॥ निःसंशयेन मनसा निरतस्तदानीं भक्तिं बबन्ध भगवत्यरुणाद्रिनाथे ॥ १५ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराण एकाशी
 तिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमाहात्म्य उत्तरार्धे कलाधरकांतिशालिवृत्तांतवर्णनं नाम त्रयोविंशतितमोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ॥
 मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ भगवन्भवमाहात्म्यरत्नाकरमुधाकरम् ॥ नंदीश चित्रं चारित्रं श्रुतं विद्याभृतोर्द्वयोः ॥ १ ॥ कदा वज्रांगदः सिद्धः कथं देवमपूज
 यत् ॥ कथं चान्वग्रहीत्प्रह्वं देवस्तमरुणेश्वरः ॥ २ ॥ ॥ नंदिकेश्वर उवाच ॥ ॥ निवर्त्तनेच्छां हित्वाथ नृपो निजपुरं प्रति ॥ तस्यैव पादपर्यं
 तेस्वस्य वासमरोचयत् ॥ ३ ॥ अथास्य महती सेना बाहमार्गानुसारिणी ॥ प्राप्ता शतांगमातंगतुरंगभटसंकुला ॥ ४ ॥ समदृश्यत भूपो
 लस्तादृशो धैर्यसागरः ॥ पुरोधोमंत्रिसामंतसेनापतिमुहूर्त्तमैः ॥ ५ ॥ ततस्तामागतां सेनामवनीपतिराहृतः ॥ अरुणाद्रेष्व सीमाया बहिरेव न्यवे
 शयत् ॥ ६ ॥ स्वकीयमखिलं कोशं देशानपि महाफलान् ॥ शोणाद्रिनाथपूजायै कल्पयामास भक्तिमान् ॥ ७ ॥ गौतमस्याश्रमाभ्याशे स्वयं
 कृततपोवनः ॥ पुरोधोक्तः ससचिवः शिवार्चनरतोऽभवत् ॥ ८ ॥ रत्नांगदास्यं तनयं स्थापयित्वा निजे पदे ॥ तत्प्रेषितैरपर्याप्तैः शोणेशं पर्यं
 तर्पयत् ॥ ९ ॥ परितः शोणशैलस्य परिपूर्णजलाशयान् ॥ अग्रहारान्बहुफलान्प्राज्ञेभ्योऽतिसृष्टवान् ॥ १० ॥ तेजसारुणनाथस्य ज्वलनस्तंभ
 रूपिणः ॥ धन्वप्रायेऽपि देशेऽस्मिन्दीर्घिकाः शतशो व्यधात् ॥ ११ ॥ सौंदर्यशालिनीरात्मपरिवारवरांगनाः ॥ सेवार्थं शोणनाथस्य दत्तवान्दीर्घ

स्कां.म.पु.
॥२५६॥

दर्शनः ॥ १२ ॥ अथागतेनागस्त्येन लोपामुद्रासखेन सः ॥ अभ्यनद्यत शोणाद्रिनाथपूजापरायणः ॥ १३ ॥ प्रत्यहं नवतीर्थास्थे सरसि स्नान
माचरन् ॥ पापनाशप्रवालेशौ प्रयतः पर्यपूजयत् ॥ १४ ॥ महिषासुरसंहारकारिणीं मानवेश्वरः ॥ नित्यमाराधयामास दुर्गा दुर्गार्तिहारिणीम् ॥
॥ १५ ॥ प्रतिक्षणं ब्रह्मविष्णुपूज्यस्य लिंगरूपिणः ॥ आदिदेवस्य विविधाः सपर्याः पर्यकल्पयत् ॥ १६ ॥ प्रत्युष्युत्थितः स्नातः पादाभ्यामेव
पार्थिवः ॥ जपन्यंचाक्षरीमंत्रमकार्षीन्निः प्रदक्षिणाम् ॥ १७ ॥ पौर्णमास्यां स कार्त्तिक्यां पार्वतीवल्लभप्रियम् ॥ महादीपोत्सवं चक्रे महितं भुवन
त्रये ॥ १८ ॥ सुगंधसारकह्लारकर्पूरजलपूरितैः ॥ सहस्रैः स्वर्णकुंभानामभ्यर्षिचित्रियंत्रकम् ॥ १९ ॥ प्रतिमासध्वजारोहपूर्वं तीर्थोत्सवादिकम् ॥
त्रैलोक्याभ्यर्हितं चक्रे रथारोहं महोत्सवम् ॥ २० ॥ अंगं प्रदक्षिणं चास्य विदधे विशादाशयः ॥ योजनत्रितयायामव्यापिनः शोणभूभृतः ॥ २१ ॥
अरुणाचलनाथेति करुणामृतसागरः ॥ अरुणांबासनाथेति तुष्टाव च मुहुर्मुहुः ॥ २२ ॥ संलिप्य विविधैर्द्रव्यैर्नित्यं पंचामृतादिभिः ॥ आचर्च
यद्रंधसारपंकैः कर्पूरपांडुरैः ॥ २३ ॥ अपूजयत कल्हारैः स्रवन्मृगमदद्रवैः ॥ प्रातरारभ्य शोणाद्रिनायकं गणरूपिणम् ॥ २४ ॥ इति वर्षत्रयं
तस्य वशिनो वरिवस्यया ॥ अरुणाद्रीश्वरस्तुष्टः प्रत्यक्षत्वमगाहत ॥ २५ ॥ नीहाराचलसंकाशमारूढो वृषपुंगवम् ॥ अन्वगासीनया देव्या
कृतगाढोपगूहनः ॥ २६ ॥ ब्रह्मर्षिभिर्वसिष्ठार्च्यैर्नारदाद्यैर्महर्षिभिः ॥ गणैर्निकुंभकुंभाद्यैः क्रियमाणजयस्तुतिः ॥ २७ ॥ करुणासिंधुक
ल्लोलैः कमलावासवेश्मभिः ॥ कटाक्षपातेर्जगतां कालुष्यमिव वारयन् ॥ २८ ॥ दृष्ट्वा च देवदेवं तमष्टांगं न्यस्य भूतले ॥ प्रणनाम
परं दृष्टो वज्रांगदमहीपतिः ॥ २९ ॥ व्यज्ञापयच्च भूपालो मौलीकृतशतांजलिः ॥ क्षालयन्निव दंतांशुजालैस्तत्पादपंकजे ॥ ३० ॥
॥ वज्रांगद उवाच ॥ ॥ देवेश यदहं मोहाद्बहुपातकसंचयम् ॥ अचारिषं स एकोऽयं क्षम्यतां मे व्यतिक्रमः ॥ ३१ ॥ इतिवादिनमत्यंतं
दीनमेव दयानिधिः ॥ जगाद जगतीनाथो देवः शोणाचलेश्वरः ॥ ३२ ॥ ॥ श्रीमहेश्वर उवाच ॥ ॥ मा भेषीर्वत्स भद्रं ते संत्यष्टौ मम
मूर्त्तयः ॥ ताः सर्वाः सर्वजंतूनामत्यर्थं परिकल्पिताः ॥ ३३ ॥ पुरा पुरंदरस्त्वं हि कैलासशिखरे स्थितम् ॥ गर्वितो मामवामंस्थाः स्तंभितश्च तदा
मया ॥ ३४ ॥ क्षणं गलितगर्वस्त्वं स्तंभनावीडितस्तदा ॥ अयाचिष्टाः शिवज्ञानमखिलैर्भयकारणम् ॥ ३५ ॥ आदिष्टस्त्वं मया वज्रिन्नवतीर्यावनिं
भवान् ॥ राजा वज्रांगदो भूत्वा लप्स्यसे मत्कृपामिति ॥ ३६ ॥ जातं ततः प्रभावेन क्षेत्रमेतन्मदास्पदम् ॥ शिक्षितोतीव मुग्धस्त्वं भक्तोसि च

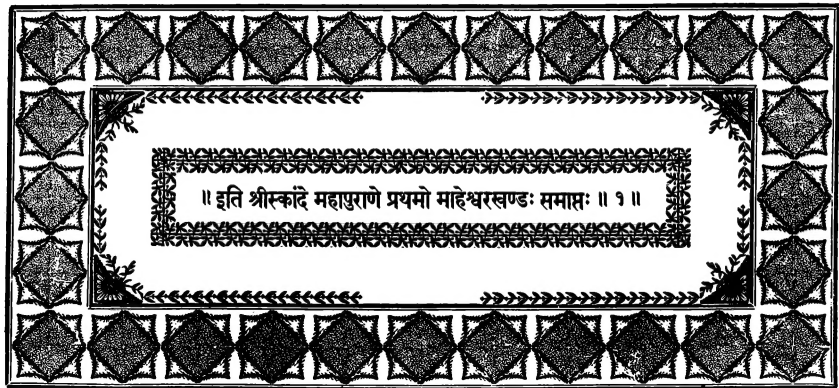
माहे० सं० १
(अ.मा. ३ ड.)
अ० २४

॥२५६॥

परं मयि ॥ ३७ ॥ अधुनातिसपर्याभिस्त्वत्कृताभिरर्हनिशम् ॥ परितुष्टोऽस्म्यहं राजन्नतस्त्वां बोधयाम्यहम् ॥ ३८ ॥ खं वायुरनलो वारि भ्रुः सूर्य
 शशिनौ पुमान् ॥ इति मन्मूर्तिभिर्विश्वं भासते सचराचरम् ॥ ३९ ॥ कालो हि कालयाम्यर्थान्सत्त्वानध्वन एव च ॥ तत्त्वातीतः शिवश्चाहं न
 मत्तोस्तीह किंचन ॥ ४० ॥ अपर्यतचिदानंदसिधोर्मे केचिदूर्मयः ॥ वेधोमुकुन्दरुद्रैर्द्रमुखानादुरुदित्वराः ॥ ४१ ॥ वाणीलक्ष्मीक्षमाश्रद्धाप्रज्ञा
 स्वाहास्वधादयः ॥ असंख्येयमहाशक्तेर्मम विसृष्टिशक्तयः ॥ ४२ ॥ इयं मम महाशक्तिर्गौरी माया जगत्प्रसूः ॥ अनयाच्छाद्यते विश्वं शश्वद्वि
 स्तार्यतेऽपि च ॥ ४३ ॥ शक्त्यानयान्वितः सर्गरक्षासंहतिविभ्रमः ॥ विचित्रमेतत्पश्यामि जगच्चित्रं निजेच्छया ॥ ४४ ॥ अपवाहितमोहस्त्वं महिम्ना
 मे विचारय ॥ आत्मानमविभिन्नं मे तरंगमिव वारिधेः ॥ ४५ ॥ ततो मद्रूपशालिन्या आधिपत्यं क्षितेर्गतः ॥ मत्प्रसादेन राजेंद्र भुंक्स्व भोगान्यथा
 सुखम् ॥ ४६ ॥ पुनः पुरंदरत्वेन भुक्तदिव्यसुखश्चिरम् ॥ मदेकरूपतां राजन्निश्चयात्त्वमवाप्स्यसि ॥ ४७ ॥ ॥ नंदिकेश्वर उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वां
 तर्हिते देवे राजा वज्रांगदः कृती ॥ शोणेशं पूजयन्नेव सर्वान्भोगानवाप्तवान् ॥ ४८ ॥ इत्थं ते कथितं साधो शिवभक्तविजृम्भणम् ॥ प्रदक्षिणाफलं चैव
 शोणशैलस्य शाश्वतम् ॥ ४९ ॥ किं वाचां विस्तरेणात्र शोणशैलप्रदक्षिणा ॥ महतामश्वमेधानां शतादपि विशिष्यते ॥ ५० ॥ विष्णुवायनसंक्रांति
 व्यतीपातादिपर्वसु ॥ प्रदक्षिणाच्छोणगिरेरसंख्येयं फलं लभेत् ॥ ५१ ॥ न क्षेत्रमरुणादस्ति नास्ति देवोऽरुणेश्वरात् ॥ नापि प्रदक्षिणादन्यद्वि
 द्यतेऽभ्यधिकं तपः ॥ ५२ ॥ इति कथयति नंदिकेश्वरेस्मिन्पुलकितसर्ववपुर्मृकण्डुपुत्रः ॥ सुदुरधिगतहर्षबाष्पवृष्टिर्महति निमग्न इवाभवत्सुधाग्नौ
 ॥ ५३ ॥ ॥ इति श्रीस्कान्दे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां प्रथमे माहेश्वरखण्डेऽरुणाचलमाहात्म्य उत्तरार्धे वज्रांगदसद्व्रतिवर्णनं नाम
 चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ छ ॥ ॥ इत्यरुणाचलमाहात्म्यं उत्तरार्धः समाप्तः ॥ (३१२)

इत्यरुणाचलमाहात्म्यं संपूर्णम् ॥ (३) ॥

॥ इति श्रीस्कांदे महापुराणे प्रथमो माहेश्वरखण्डः समाप्तः ॥ १ ॥

